੧ ੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧

ਸਾਂਦੀ ਸ੍ਰੀ ਸੂਚੀਪਤ੍ਰ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਮਤੁ ਠਾਕਰ ਸੈ ਤੇ ਪਤ੍ਰੇ ਲਿਖਤ ਹੋਇਆ ੧੯੫੩ ਮਿਤੀ ਚੇਤ੍ਰ ਬਦੀ ਪੰਚਮੀ ਤਤ ਕਰਤਾਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਲਿਖਿਆ

ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ ਪੰਨੇ ੪੯

ਅੰਕ	ਸਬਦ		ਪੰਨਾ
੬੯	ਹਿਰਦੈਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਧਾਰੇ	ਪੰਨੇ	੧੪੦
੭੦	ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਉ	ਪੰਨੇ	੧੪੦
੭੧	ਕਰੈਦੁਹਕਰਮਦਿਖਾਵੈਹੋਰੁ	ਪੰਨੇ	੧੪੦
੭੨	ਰਾਮਰੰਗੁਕਦੇਉਤਰਿਨਜਾਇ	ਪੰਨੇ	੧੪੧
੭੩	ਸਿਮਰਤਸੁਆਮੀਕਿਲਵਿਖਨਾਸੇ	ਪੰਨੇ	੧੪੧
੭੪	ਹਰਿਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ	ਪੰਨੇ	੧੪੧
੭੫	ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਭਿਮਿਟਹਿਕਲੇਸ	ਪੰਨੇ	੧੪੧
੭੬	ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨੈਖਾਇ	ਪੰਨੇ	੧੪੧
੭੭	ਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਮਨਮਾਹਿਧਿਆਨੁ	ਪੰਨੇ	੧੪੧
੭੮	ਪ੍ਰਿਦਯੈਨਦਾਮੁਕਰਿਪਾਈ	ਪੰਨੇ	੧੪੧
੭੯	ਆਪਨੇਲੋਭਕਉਕੀਨੋਮੀਤੁ	ਪੰਨੇ	੧੪੧
੮੦	ਕੋਟਿਬਿਘਨਹਿਰੇਖਿਨਮਾਹਿ	ਪੰਨੇ	੧੪੨
੮੧	ਜਾਗਿਲੇਹੁਪ੍ਰਾਤੁਦੇਖੁਕੋ	ਪੰਨੇ	੧੪੨
੮੨	ਬਿਖੈਰਾਜਤੇਮਾਇਲਾਗੁ	ਪੰਨੇ	੧੪੨
੮੩	ਆਠਪਹਰਸੰਗੀਬਟਵਾਰੇ	ਪੰਨੇ	੧੪੨
੮੪	ਮੀਤੁਪਖੁਸੀਗਰਿਕੇਨਮ	ਪੰਨੇ	੧੪੨
੮੫	ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ	ਪੰਨੇ	੧੪੨
੮੬	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਮਜਨੁਕਰਿ	ਪੰਨੇ	੧੪੨
੮੭	ਚਰਣਸਰਣਿਈਏਕਿਜਿਸਾ	ਪੰਨੇ	੧੪੨

ਅੰਕ	ਸਬਦ		ਪੰਨਾ
੮੮	ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਿਓਤਿਦਿਸਸ	ਪੰਨੇ	੧੪੩
੮੯	ਮੈਨਾਇਹੁਸਖੁਗੋਵਿੰਦ	ਪੰਨੇ	੧੪੩
੯੦	ਜੋਪ੍ਰਭਿਕੀਨੋਗੋਵਿੰਦੁਧਿਆਇਆ	ਪੰਨੇ	੧੪੩
੯੧	ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਿਉਸਾਕਤ	ਪੰਨੇ	੧੪੩
੯੨	ਸਾਮਤਿਨਿਰਮਲਕਹੀ	ਪੰਨੇ	੧੪੩
੯੩	ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਵਿੰਦਸਿਉ	ਪੰਨੇ	੧੪੩
੯੪	ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਜੋਜਨਗੀਧੇ	ਪੰਨੇ	੧੪੩
੯੫	ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਨਾਵਣੁਰਾਮਸਰਿ	ਪੰਨੇ	੧੪੪
੯੬	ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਘਾਲਨਭਾਨੈ	ਪੰਨੇ	੧੪੪
੯੭	ਜੀਵਤਛਾਡਿਜਾਹਿਦੇਵਾਨੇ	ਪੰਨੇ	੧੪੪
੯੮	ਗਰੀਬਾਉਪਰਿਜਿਖਿੰਜੈ	ਪੰਨੇ	੧੪੪
੯੯	ਸੰਤਜਨਾਰੂਰਕਵੀਤਿਨੁ	ਪੰਨੇ	੧੪੪
੧੦੦	ਜਨਕੀਯੁਰਿਮਿਨਮੀਠਿਆ	ਪੰਨੇ	੧੪੪
੧੦੧	ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕੇਦਾਸ	ਪੰਨੇ	੧੪੪
੧੦੨	ਸੰਤਿਕ੍ਰਿਪਾਸਿਰਕੇਗੋਵਿੰਦਪਾਈ	ਪੰਨੇ	੧੪੪
੧੦੩	ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਆਗੁਰਦੇਵ	ਪੰਨੇ	੧੪੫
੧੦੪	ਧਨੁਓਹੁਮਸਤਕੁਧਨੁਤੇਰੇਨੇਤ	ਪੰਨੇ	੧੪੫
੧੦੫	ਤੂੰਸਮਰਥੁਤੂਹੈਨਾਲਿ	ਪੰਨੇ	੧੪੫
੧੦੬	ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਭਾਣਾ	ਪੰਨੇ	੧੪੫

ਅੰਕ	ਸਬਦ		ਪੰਨਾ
੧੦੭	ਪੋਤਿਮੇਲਿਲਿਥਿਛੋਤੇਰਿ	ਪੰਨੇ	੧੪੫
੧੦੮	ਥਿਰੁਘਰਿਬੈਸਹੁਹਰਿਜਨ	ਪੰਨੇ	੧੪੫
੧੦੯	ਹਰਿਸੰਗਿਮਨਤੇਕੂਜਨਲੈ	ਪੰਨੇ	੧੪੫
੧੧੦	ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲਮਨਭਏ	ਪੰਨੇ	੧੪੫
੧੧੧	ਕੋਟਿਮਜਨਕੀਨੋਇਸਨਾਨੁ	ਪੰਨੇ	੧੪੬
੧੧੨	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁ	ਪੰਨੇ	੧੪੬
੧੧੩	ਆਪਨੋਸੇਵਕਕਉਉਪਦੇਸ	ਪੰਨੇ	੧੪੬
੧੧੪	ਰਾਮਕੋਬਲੁਪੂਰਨਭਾਈ	ਪੰਨੇ	੧੪੬
੧੧੫	ਭੁਜਬਲਬੀਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖ	ਪੰਨੇ	੧੪੬
੧੧੬	ਦੀਨਦੁਆਰੈਸੀਤਲਤਾ	ਪੰਨੇ	੧੪੬
੧੧੭	ਹੈਕੋਈਰਾਮਪਿਆਰੋਗਾਵੈ	ਪੰਨੇ	੧੪੭
੧੧੮	ਦਿਨਰਾਤਿਪ੍ਰਭਤਿਮ	ਪੰਨੇ	੧੪੭
੧੧੯	ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕਉਪ੍ਰੀਤਿ	ਪੰਨੇ	੧੪੭
੧੨੦	ਕਿਰਤੁਤੇਰਧਿਆਸਿਮਾਤਿ	ਪੰਨੇ	੧੪੭
੧੨੧	ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਉਤਿਸਾਰ	ਪੰਨੇ	੧੪੭
੧੨੨	ਕਿਰਨਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲੈਰਸਭੋਗ	ਪੰਨੇ	੧੪੭
੧੨੩	ਐਸੋਪਰਚਉਪਾਇਓ	ਪੰਨੇ	੧੪੮
੧੨੪	ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਣਾਰੇ	ਪੰਨੇ	੧੪੮
੧੨੫	ਰਾਖੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇ	ਪੰਨੇ ੧੧	੧੪੮

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

੩

੧੦ ਬਿਖਈਦਿਨੁਰੈਨਿਇਵਹੀਗੁਦਾ ਪੰਨੈ
੧੧ ਅਵਿਗਿਸਾਤਿਕੂਲੇਕੁਰਮਤਾਜਾਨੈ ਪੰਨੈ
੧੨ ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਕੇਗੁਨਕਹੀਐ ਪੰਨੈ
੧੩ ਬਾਲਿਰਾਗੀਗੁਨਰਦੇਵਚਰਨ ਪੰਨੈ
੧੪ ਗਾਉਵਿਚਰਿਮੇਲਭਨਿਯਿਮੰਗਲ ਪੰਨੈ
੧੫ ਕੈਸੇਰਹੁਮੋਹਿਜੀਆਬੇਚਨਾਇ ਪੰਨੈ
੧੬ ਰੇਮੂੜੇਤੂਕਿਉਸਿਮਰਤਅਬਨਾਹਿ ਪੰਨੈ
੧੭ ਕਿਉਜੀਵਨੁਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਮਾਈ ਪੰਨੈ
੧੮ ਉਆਅਉਸਰਕੈਹਉਬਲਿਜਾਈ ਪੰਨੈ
੧੯ ਮਨੋਰਥਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਆਪਿ ਪੰਨੈ
੨੦ ਮਨਕਹਾਲੁਭਾਈਐਆਨਕਉ ਪੰਨੈ
੨੧ ਮਨਸਦਮੰਗਲਗੋਬਿੰਦਗਾਇ ਪੰਨੈ
੨੨ ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਰੇਪ੍ਰਭਸੰਗਿ ਪੰਨੈ
੨੩ ਹਰਿਜਨਕਮਾਰਅਧਿਆਇ ਪੰਨੈ
੨੪ ਮੋਹਨਘਰਿਆਵਹੁਕਰਉ ਪੰਨੈ
੨੫ ਆਬਿਕਿਆਸਬਭੋਸੋਚ ਪੰਨੈ
੨੬ ਅਬਮੋਹਸਰਬਧਾਵਾਬਿਨੇ ਪੰਨੈ
੨੭ ਅਬਮੋਹਿਲਾਬਾਧੇਰਹਰਿ ਪੰਨੈ
੨੮ ਮੇਰਾਮਨੁਏਕੈਹੀਪ੍ਰਿਆਮਾਗੈ ਪੰਨੈ
੨੯ ਅਬਮੋਹਿਠਾਕੁਰਜਿਉਮਨੁ ਪੰਨੈ
੩੦ ਮੇਰੈਮਨਿਚੀਤਿਆਏਪ੍ਰਿਆ ਪੰਨੈ
੩੧ ਹਰਿਜੀਉ ਕੇਦਰਸਨਕਉ ਪੰਨੈ
੩੨ ਅਬਮੇਰੋਪੰਚਾਤੇਸੰਗੁਤੂਟਾ ਪੰਨੈ
੩੩ ਅਬਮੋਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁ ਪੰਨੈ
੩੪ ਮੋਹਨਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਠਾ ਪੰਨੈ
੩੫ ਅਬਮੋਹਿਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿ ਪੰਨੈ
੩੬ ਮੇਰੈਮਨਿਮਿਸਟਲਾਗੈਪ੍ਰਿਆ ਪੰਨੈ
੩੭ ਰਸਨਾਰਾਮਕਹਤਗੁਣਸੋਹੰਤਿ ਪੰਨੈ
੩੮ ਨੈਨਹੁਦੇਖਿਓਚਲਤੁਤਮਾਸਾ ਪੰਨੈ
੩੯ ਚਰਨਹਗੋਬਿੰਦਮਾਰਗੁ ਪੰਨੈ
੪੦ ਧਿਆਇਓਅੰਤਿਬਾਰਿਨਾ ਪੰਨੈ
੪੧ ਹਰਿਰਾਮਿਲਿਐਪਰਪਾਧਿਆਇ ਪੰਨੈ
੪੨ ਮੇਰੈਮਨਿਜਬਤੂਲਾਗੋਗੁਰਮੀਠਾ ਪੰਨੈ
੪੩ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਮਾਥੇ ਪੰਨੈ
੪੪ ਰੇਮੂੜੇਆਨਕਾਹੇਕਤਜਾਈ ਪੰਨੈ
੪੫ ਓਅੰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਪਹਿ ਪੰਨੈ
੪੬ ਮਨਓਇਦਿਨਾਸਿਧਨਪਰਵਾਂ ਪੰਨੈ
੪੭ ਅਬਮੋਹਿਸਰਸਾਤੁਖੁਗਾਇ ਪੰਨੈ
੪੮ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਇਤਉਤਸਦਾਸਹਾ ਪੰਨੈ
੪੯ ਅਪਨਾਮੀਤੁਸੁਆਮੀਗਾਈ ਪੰਨੈ
੫੦ ਓਟਸਤਾਣੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮੇਰੈ ਪੰਨੈ
੫੧ ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਦੂਖਬਿਨਾਸੀ ਪੰਨੈ
੫੨ ਮੇਰੋਮਨੁਜਤਕਤਤੁਝਹਿਸਾ ਪੰਨੈ
੫੩ ਮਨਤੈਕੈਭੁਉਦੂਰਿਪਰਾਇ ਪੰਨੈ
੫੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਹਿਆਧਾਰੋ ਪੰਨੈ
੫੫ ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਰਹਨੁਨਜਾਇਧਰੀ ਪੰਨੈ
੫੬ ਰਸਨਾਜਪਤੀਤੂਹੀਤੂਹੀ ਪੰਨੈ
੫੭ ਜਾਹੂਕਾਹੂਅਪਨੋਹੀਚਿਤਿ ਪੰਨੈ
੫੮ ਝੂਠੋਮਾਇਆਕੋਮਦਮਾਨੁ ਪੰਨੈ
੫੯ ਅਪੁਨੀਇਤਨੀਕਛੂਨਸੇਗੀ ਪੰਨੈ
੬੦ ਮੋਹਨੀਮੋਹਤਰਹੈਨਹੋਰੀ ਪੰਨੈ
੬੧ ਕਹਾਕਰਹਿਰੇਖਾਟਿਖਾਟਿਬਉਲੀ ਪੰਨੈ
੬੨ ਭਉਰਜੀਉਸੀਗੁਰੂਹਾਥੈਜਾਨੈ ਪੰਨੈ
੬੩ ਹਾਰਿਹਰਿਦੀਓਸੇਵਕਕਉਨਾਮ ਪੰਨੈ
੬੪ ਤੂਮੇਰੇਮੀਤਸਖਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨ ਪੰਨੈ
੬੫ ਕਰਹੁਗਤਿਦਇਆਲਸੰਤਹੁਮੋਰੀ ਪੰਨੈ
੬੬ ਠਾਕੁਰਬਿਨਤੀਕਰਨਜਨਆਇਓ ਪੰਨੈ
੬੭ ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ ਪੰਨੈ
੬੮ ਅਬਜਨਊਪਰਿਕੋਨਪੂਕਾਰੈ ਪੰਨੈ
੬੯ ਹਰਿਜਨਛੋਡਿਆਸਗਲਾਆਪੁ ਪੰਨੈ
੭੦ ਮੇਰੈਗੁਰਮੋਰੋਸਹਸਉਤਰਿਆ ਪੰਨੈ
੭੧ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਪ੍ਰਾਨਗਤਿਪਾਵੈ ਪੰਨੈ
੭੨ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕਉਕਬਹੁਨਬਿਸਾਰਹੁ ਪੰਨੈ
੭੩ ਬਿਨੁਹਰਿਹੈਕੋਕਹਾਬਤਾਵਹੁ ਪੰਨੈ
੭੪ ਠਾਕੁਰਤੁਮ੍ਹਸਰਣਾਈਆਇਆ ਪੰਨੈ
੭੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਗਤਿਰੀਛੀ ਪੰਨੈ
੭੬ ਜਿਹਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਹਰਿਗਾਉ ਪੰਨੈ
੭੭ ਹੋਤੀਨਹੀਕਵਨਕਛੂਕਰਣੀ ਪੰਨੈ
੭੮ ਹੀਬੋਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਸੰਦੇ ਪੰਨੈ

ਮਹਲਾ ੫

ਮਹਲਾ ੩

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਮਹਲਾ ੩

੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈ
ਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ ॥ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁਹੈਭੀਸਚੁ
ਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ ॥ ਸੋਚੈਸੋਚਿਨਹੋਵਈਜੇਸੋਚੀਲਖਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈਚੁਪਨਹੋਵਈਜੇਲਾਇ
ਰਹਾਲਿਵਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆਭੁਖਨਉਤਰੀਜੇਬੰਨਾਪੁਰੀਆਭਾਰ ॥ ਸਹਸਸਿਆਣਪਾਲਖਹੋਇ
ਤਇਕਨਚਲੈਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵਸਚਿਆਰਾਹੋਈਐਕਿਵਕੂੜੈਤੁਟੈਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚ
ਲਣਾਨਾਨਕਲਿਖਿਆਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਆਕਾਰਹੁਕਮੁਨਕਹਿਆਜਾਈ ॥ ਹੁ
ਕਮੀਹੋਵਨਿਜੀਅਹੁਕਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀਉਤਮੁਨੀਚੁਹੁਕਮਿਲਿਖਿਦੁਖਸੁ
ਖਪਾਈਅਹਿ ॥ ਇਕਨਾਹੁਕਮੀਬਖਸੀਸਇਕਿਹੁਕਮੀਸਦਾਭਵਾਈਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਬਾ
ਹਰਿਹੁਕਮਨਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ ॥ ਗਾਵੈਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈਕਿਸੈਤਾ
ਣੁ ॥ ਗਾਵੈਕੋਦਾਤਿਜਾਣੈਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਆਈਆਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖ
ਮੁਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨੁਖੇਹ ॥ ਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਫਿਰਿਦੇਹ ॥ ਗਾਵੈਕੋਜਾਪੈ
ਦਿਸੈਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਹਾਦਰਾਹਦੂਰਿ ॥ ਕਥਨਾਕਥੀਨਆਵੈਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿਕਥਿਕਥੀਕੋ
ਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ ॥ ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹੀਖਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁ
ਚਲਾਏਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਭਾਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰੁ ॥
ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫੇਰਿਕਿਅਗੈਰਖੀਐਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਾ
ਰੁ ॥ ਮੁਹੌਕਿਬੋਲਣੁਬੋਲੀਐਜਿਤੁਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਸਚੁਨਾਉਵ
ਡਿਆਈਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਮੀਆਵੈਕਪੜਾਨਦਰੀਮੋਖੁਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ [illegible]
ਆਪੇਸਚਿਆਰੁ ॥ ਥਾਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇ ॥ ਆਪੇ [illegible]

ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮ
ਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥
ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇ
ਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥
ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿ
ਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇ
ਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥ ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥ ਨਵਾ ਖੰਡਾ
ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥
ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥ ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥ ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ
ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੭॥ ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕ
ਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿ
ਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ
ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥ ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆ
[illegible] ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ
[illegible] ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥

ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁ
ਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ
॥੧੧॥ ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ
ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰ
ਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁ
ਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥ ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰ
ਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵ
ਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵ
ਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥ ਪੰਚ
ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾ
ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਧੌਲੁ ਧਰ
ਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਵ
ਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾ
ਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥ ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥ ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ [illegible] ਕੀ
ਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ [illegible]
ਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ [illegible]

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾ
ਠ ॥ ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥ ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰ
ਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾ
ਰ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭ
ਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥ ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਚੋ
ਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ
ਕਮਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ
ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ
ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥ ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋ
ਅ ॥ ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਗਿ
ਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾ
ਣਿ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ
ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏ
ਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥ ਭਰੀਐ
ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ [illegible] ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥ ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥ ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲ
[illegible] ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆ
[illegible] ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ

ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥ ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿ
ਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ
ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥
ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥
ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ
ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ
ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ
ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿ
ਆਣਾ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੌ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇ
ਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥੨੧॥ ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥ ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ
ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥ ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥ ਲੇਖਾ ਹੋਇ
ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥ ਸਾ
ਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀ
ਅਹਿ ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥ ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ
ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥ ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰ
ਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ
ਆਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ
ਜਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਊਚਾ ਥਾਉ
॥ ਊਚੇ ਉਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ॥ ਏਵਡੁ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਊਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜ

ਤੋਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮਿਦਾਤਿ॥੨੪॥ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆਨਜਾਇ
॥ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਰ॥ਕੇਤਿਆਗਣਤਨਹੀਵੀਚਾ
ਰੁ॥ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਟਹਿਵੇਕਾਰ॥ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰੁਪਾਹਿ॥ਕੇਤੇਮੂਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਕੇਤਿ
ਆਦੂਖਭੂਖਸਦਮਾਰ॥ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰ॥ਬੰਦਿਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਇ
ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਜੇਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣਿਪਾਇ॥ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁ
ਹਿਖਾਇ॥ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ॥ਆਖਹਿਸਿਭਿਕੇਈਕੇਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਿਫ
ਤਿਸਾਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨੫॥ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਰ
॥ਅਮੁਲਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲਭੰਡਾਰ॥ਅਮੁਲਆਵਹਿਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿ॥ਅਮੁਲ
ਭਾਇਅਮੁਲਸਮਾਹਿ॥ਅਮੁਲੁਧਰਮੁਅਮੁਲੁਦੀਬਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁਪਰ
ਵਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਬਖਸੀਸਅਮੁਲੁਨੀਸਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਕਰਮੁਅਮੁਲੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਅਮੁ
ਲੋਅਮੁਲੋਆਖਿਨਜਾਈ॥ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਈ॥ਆਖਹਿਵੇਦਪਾ
ਠਪੁਰਾਣ॥ਆਖਹਿਪੜੇਕਰਹਿਵਖਿਆਣ॥ਆਖਹਿਬਰਮੇਆਖਹਿਇੰਦ॥ਆ
ਖਹਿਗੋਪੀਤੈਗੋਵਿੰਦ॥ਆਖਹਿਈਸਰਆਖਹਿਸਿਧ॥ਆਖਹਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧਿ
॥ਆਖਹਿਦਾਨਵਆਖਹਿਦੇਵ॥ਆਖਹਿਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵ॥ਕੇਤੇਆਖ
ਹਿਆਖਣਿਪਾਹਿ॥ਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ॥ਏਤੇਕੀਤੇਹੋਰਿਕਰੇਹਿ॥ਤਾ
ਆਖਿਨਸਕਹਿਕੇਈਕੇਇ॥ਜੇਵਡੁਭਾਵੈਤੇਵਡੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੋਇ
॥ਜੇਕੋਆਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ॥ਤਾਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾਰੁ॥੨੬॥ਸੋਦਰੁਕੇਹਾਸੋਘਰੁ
ਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਕੇਤੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਰਾਗ
ਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਹਨੋਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈ

ਗਾਵੈ

ਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇਗਾਵਹਿਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ
ਗਾਵਹਿਈਸਰੁਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਇੰਦਇਦਾਸਣਿ
ਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਵਿਚਾਰੇ॥
ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁ
ਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਛਪਇਆਲੇ॥ਗਾਵ
ਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਹਿ
ਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ॥ਸੇਈਤੁਧੁਨੋਗਾਵਹਿ
ਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚਾਰੇ॥ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ
ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀ
ਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ
ਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੨੭॥ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤੁਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂ
ਤਿ॥ਖਿੰਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ॥ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾ
ਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹ
ਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੮॥ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦਇਆਭੰਡਾਰਣਿਘਟਿਘਟਿਵਾਜਹਿ
ਨਾਦ॥ਆਪਿਨਾਥੁਨਾਥੀਸਭਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾਦ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਦੁਇਕਾਰ
ਚਲਾਵਹਿਲੇਖੇਆਵਹਿਭਾਗ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅ
ਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੯॥ਏਕਾਮਾਈਜੁਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਣੁ॥
ਇਕੁਸੰਸਾਰੀਇਕੁਭੰਡਾਰੀਇਕੁਲਾਏਦੀਬਾਣੁ॥ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੋ
ਵੈਫੁਰਮਾਣੁ॥ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦਰਿਨਆਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥
ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੦॥ਆਸਣੁਲੋਇਲੋਇਭੰਡਾਰ

ਰ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਚੀ ਕਾਰ ॥
ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥
ਇਕ ਦੂ ਜੀਭੌ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾ
ਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ
ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ
ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾ
ਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ
ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥ ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥ ਪਵਣ
ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ
ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸ
ਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾ
ਣੁ ॥ ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥ ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏ
ਹੋ ਧਰਮੁ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥ ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ
ਮਹੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥ ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ
ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇ
ਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥ ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀ
ਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥ ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥
ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥ ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥ ਸਰਮ ਖੰਡ
ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥ ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨ
ਜਾਹਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਤਿਥੈ
ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥ ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥

ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ॥ਤਿਨਮਹਿਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰ॥ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿਮਾ
ਮਾਹਿ॥ਤਾਕੇਰੂਪਨਕਥਨੇਜਾਹਿ॥ਨਾਓਹਿਮਰਹਿਨਠਾਗੇਜਾਹਿ॥ਜਿਨਕੈਰਾਮੁਵਸੈਮਨ
ਮਾਹਿ॥ਤਿਥੈਭਗਤਵਸਹਿਕੇਲੋਅ॥ਕਰਹਿਅਨੰਦੁਸਚਾਮਨਿਸੋਇ॥ਸਚਖੰਡਿਵ
ਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡ॥ਜੇਕੋਕਥੈਅੰ
ਤਨਅੰਤ॥ਤਿਥੈਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ॥ਜਿਵਜਿਵਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਵਕਾਰ॥ਵੇਖੈਵਿ
ਗਸੈਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥੩੭॥ਜਤੁਪਾਹਾਰਾਧੀਰਜੁਸੁਨਿਆਰੁ॥ਅਹ
ਰਣਿਮਤਿਵੇਦੁਹਥੀਆਰੁ॥ਭਉਖਲਾਅਗਨਿਤਪਤਾਉ॥ਭਾਂਡਾਭਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਢਾ
ਲਿ॥ਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰ॥ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੩੮॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਪਵਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ
॥ਦਿਵਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁ॥ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆਈ
ਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ॥ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੧॥ ॥੧॥ ॥੧॥

॥੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸੋ

ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾ
ਲੇ॥ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕ
ਹੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪਵਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧ
ਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁ
ਬੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧ

ਤੇਰੇ

ਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ
ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾ
ਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁ
ਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ
॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹ
ਤੁਧਨੋ
ਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭ
ਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀ
ਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ ਭੀ
ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿ
ਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵ
ਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾ
ਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ
ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ
ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗ
ਹੀਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿ
ਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿ
ਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਭਿ

ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥
ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥
੩ ॥ ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ
ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ
ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇ
ਰੀ ਮਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ
ਪਾਹਿ ॥ ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ
ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇਵਡੁ
ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾ
ਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹ
ਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀ
ਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ
ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰ
ਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ

ਜਮ ਪਾਸਿ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀ
ਵਾਸਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿ
ਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥ ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ
ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ
ਤਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ
ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥ ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ
ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ
ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧ
ਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵ
ਰਿਆ ॥੪॥੫॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭਿ
ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂ
ਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰ

ਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁ
ਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆ
ਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇ
ਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁ
ਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵ
ਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹ
ਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰ
ਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇ
ਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥ ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿ
ਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗ
ਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ
ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹ
ਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬ
ਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ
ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅ
ਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ

ਕਰਤਾਹੈਸੋਹੋਵਸੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜਿਸ
ਭਗੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣੋਈ॥੫॥੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ ੧ ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਡਾਸਾਂਈ॥ਜੋਤਉਭਾਵੈਸੋ
ਈਥੀਸੀਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਹਉਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂੰਸਭਨੀਧਿ
ਆਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆ॥ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਛੋੜਿਆਆਪਿਮਿਲਾਇ
ਆ॥੧॥ਤੂੰਦਰੀਆਉਸਭੁਤੁਝਹੀਮਾਹਿ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥
ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿਛੁੜਿਆਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥
੨॥ ਜਿਸਨੋਤੂਜਾਣਾਇਹਿਸੋਈਜਨੁਜਾਣੈ॥ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾ
ਣੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥
੩॥ ਤੂੰਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਹੋਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋ
ਇ॥ਤੂਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੁ
ਹੋਇ॥੪॥੨ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ੧ ਤਿਤੁਸਰਵਰੜੈਭਈਲੇਨਿਵਾ
ਸਾਪਾਣੀਪਾਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆ॥ਪੰਕਜੁਮੋਹਪਗੁਨਹੀਚਾਲੈਹਮਦੇਖਾ
ਤਹਡੂਬੀਅਲੇ॥੧॥ਮਨਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੂੜਮਨਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣ
ਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ੧ ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨਹੀਪੜਿਆਮੂਰਖਮੁਗ
ਧਾਜਨਮੁਭਇਆ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਤੂਨਾਹੀਵੀਸ

ਰਹੀਆ॥੨॥੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਭਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਆ॥ ਗੋਬਿੰ
ਦਮਿਲਣਕੀ॥ ਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ ਅਵਰਿਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੈਨਕਾਮ॥ ਮਿਲੁਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮ॥੧॥ ਸਰੰਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੈ॥ ਜਨਮੁਬ੍ਰਿ
ਥਾਜਾਤਰੰਗਿਮਾਇਆਕੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇ
ਆ॥ ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆਹਰਿਰਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰੰਮਾ
ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥੨॥੪॥ ਸੋਹਿਲਾਰਾਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀ

ਮਹਲਾ ੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀ
ਚਾਰੋ॥ਤਿਤੁ
ਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਿਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇ
ਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾ॥ ਹਉਵਾਰੀਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤ
ਨਿਤਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿ
ਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲੁ॥
ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ॥੩॥ ਘਰਿਘਰਿਏ
ਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ ਸਦਣਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ
॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਛਿਅਘਰ ਛਿਅਗੁਰ ਛਿਅਉਪਦੇਸ॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕ॥੧॥ ਬਾਬਾਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈ
ਤੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਘੜੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁ
ਹੋਆ॥ ਸੂਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸ॥੨॥੨॥ ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ੧॥ ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋ

ਤੀ॥ਧੂਪੁਮਲਆਨਲੋਪਵਣੁਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ॥੧॥ਕੈ
ਸੀਆਰਤੀਹੋਇ॥ਭਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ॥ਅਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹਹਿਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾ
ਏਕਤੋਹੀ॥ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੰ
ਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ॥ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿਸਭਮ
ਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋ
ਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿ
ਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ॥੪॥
੩॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭਰਿਆ
ਮਿਲਿਸਾਧੂਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਮਨਿਹ
ਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਾਹੇ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੂਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥ਕਰਿਡੰਡਉਤ
ਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਰਸਸਾਦੁਨਜਾਣਿਆਤਿਨਅੰਤਰਿਹ
ਉਮੈਕੰਡਾਹੇ॥ਜਿਉਜਿਉਚਲਹਿਚੁਭੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿ
ਡੰਡਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖੁਜਨਮਮਰਣਭਵਖੰਡਾਹੇ॥ਅਬਿ
ਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੋਭਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾਹੇ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬ
ਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕ
ਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਮੰਡਾਹੇ॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫॥ਕਰ
ਉਬੇਨੰਤੀਸੁਣਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿ
ਲਾਹਾਆਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਣਾਰੇ॥ਮਨਗੁਰਮਿ
ਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸੰਸੇਮਹਿਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿ

ਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥
ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹ
ਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿ
ਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ
ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਿਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥

ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ ॥ ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰਿ ਚੰ
ਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ
॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ
ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਘਿ ਲਾਲ
ਜੜਾਉ ॥ ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸ
ਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੨॥ ਸਿਧੁ ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆ
ਉ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾਖੈ ਭਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ
ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ
ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿ
ਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ
ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ ਅਪਿਆਉ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਗੁਫੈ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਣ ਨ
ਥਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਨਿਜ ਥਾਇ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੁਸਾ ਕਟੀਆ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਸਣਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ ॥ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀ ਭਸਮ

ਭਸਮਸੇਤੀਰਲਿਜਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੨॥
ਪੰਖੀਹੋਇਕੈਜੇਭਵਾਸੈਅਸਮਾਨੀਜਾਉ॥ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਆਵਊ
ਨਾਕਿਛੁਪੀਆਨਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾ
ਉ॥੩॥ ਨਾਨਕਕਾਗਦਲਖਮਣਾਪੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ਮਸੂਤੋਟਿਨਆ
ਵਈਲੇਖਣਿਪਉਣੁਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖ
ਨਾਉ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਬੋਲਣਾਲੇ
ਖੈਖਾਣਾਖਾਉ॥ਲੇਖੈਵਾਟਚਲਾਈਆਲੇਖੈਸੁਣਿਵੇਖਾਉ॥ਲੇਖੈਸਾਹ
ਲਵਾਈਅਹਿਪੜੇਕਿਪੁਛਣਜਾਉ॥੧॥ ਬਾਬਾਮਾਇਆਰਚਨਾਧੋਹੁ
॥ਅੰਧੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਤਿਸੁਏਹਨਓਹੁ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਣੁਮਰ
ਣਾਜਾਇਕੈਏਥੈਖਾਜੈਕਾਲਿ॥ਜਿਥੈਬਹਿਸਮਝਾਈਐਤਿਥੈਕੋਇਨਚ
ਲਿਓਨਾਲਿ॥ਰੋਵਣਵਾਲੇਜੇਤੜੇਸਭਿਬੰਨਹਿਪੰਡਪਰਾਲਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋ
ਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਘਟਿਨਆਖੈਕੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਹ
ਣਿਨਵਡਾਹੋਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂਹੋਰਿਜੀਆਕੇਤੇਲੋਅ॥੩॥ਨੀਚਾ
ਅੰਦਰਿਨੀਚਜਾਤਿਨੀਚੀਹੂਅਤਿਨੀਚੁ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸੰਗਿ
ਸਾਥਿਵਡਿਆਸਿਉਕਿਆਰੀਸ॥ਜਿਥੈਨੀਚਸਮਾਲੀਅਨਿਤਿ
ਥੈਨਦਰਿਤੇਰੀਬਖਸੀਸ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਲਬੁ
ਕੁਤਾਕੂੜੁਚੂਹੜਾਠਗਿਖਾਧਾਮੁਰਦਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁ
ਧੀਅਗਨਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁ॥ਰਸਕਸਆਪੁਸਲਾਹਣਾਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾ
ਰ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋਇ॥ਊਤਮਸੇਦਰਿਊਤਮਕਹੀਅਹਿਨੀ

ਚਾਕਰ ਮਸਤੁ ਬਾਰਿ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸੁ ਸੁਇਨਾ ਰਸੁ ਰੁਪਾ ਕਾਮਣਿ ਰਸੁ
ਪਰਮਲ ਕੀ ਵਾਸੁ ॥ ਰਸੁ ਘੋੜੇ ਰਸੁ ਸੇਜਾ ਮੰਦਰ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਸੁ ਮਾਸੁ ॥
ਏਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕੈ ਘਟਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ ਜਿਤੁ ਬੋਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈ
ਐ ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਫਿਕਾ ਬੋਲਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮਨ ਅਜਾ
ਣ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਹੋਰਿ ਕਿ ਕਹਣ ਵਖਾਣ ॥੩॥ ਤਿਨ ਮਤਿ ਤਿਨ ਪਤਿ
ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹਣਾ
ਅਵਰ ਸੁਆਲਿਉ ਕਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਰਾਚਹਿ ਦਾਨਿ ਨ ਨਾਇ ॥੪॥
੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲ ੧ ॥ ਅਮਲੁ ਗਲੋਲਾ ਕੂੜ ਕਾ ਦਿਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥
ਮਤੀ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਸੋ
ਫੀਆ ਰਾਖਣ ਕਉ ਦਰਵਾਰੁ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਚੁ ਜਾਣੁ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ
ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਰਾ ਗੁੜ ਬਾਹਰਾ ਜਿਸੁ
ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸੁਣਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਜੇਤੜੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਾ ਮਨੁ
ਖੀਵਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੨॥ ਨਾਉ ਨੀਰੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਸਤੁ ਪਰਮਲੁ
ਤਨਿ ਵਾਸੁ ॥ ਤਾ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਲਖ ਦਾਤੀ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥ ਦੂਖ ਤਿਸੈ ਪਹਿ +
ਆਖੀਅਹਿ ਸੂਖ ਜਿਸੈ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ॥
ਤਿਸੁ ਵਿਣੁ ਸਭੁ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥ ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸਭਿ ਕੂੜੀਆ
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਲਿ ਮੋਹੁ ਘਸਿ
ਮਸੁ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥ ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲੇਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁ
ਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖੁ ਲਿਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਬਾ
ਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੁ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਹੋਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦ ਚਾਉ ॥

੧ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਟਿਕੇ ਨਿਕਲਹਿ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ
ਤਾ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੨॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਰ
ਖੀਅਹਿ ਨਾਵ ਸਲਾਰ ॥ ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਮੰਗਤੇ ਇਕਨਾ ਵਡੇ ਦਰਵਾਰ ॥ ਅ
ਗੈ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰ ॥੩॥ ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਅਗਲਾ ਖਪਿ
ਖਪਿ ਛਿਜੈ ਦੇਹ ॥ ਨਾਵ ਜਿਨਾ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਹੋਦੇ ਡਿਠੇ ਖੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਉਠੀ
ਚਲਿਆ ਸਭਿ ਕੂੜੇ ਤੁਟੇ ਨੇਹ ॥੪॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲ ੧॥ ਘਰੁ ੩
ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ ਕਰਿ ਸਚ ਕੀ ਆਬ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਪਾਣੀ ॥ ਹੋ
ਇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਈਮਾਨੁ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਭਿਸਤੁ ਦੋਜਕੁ ਮੂੜੇ ਏਵ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਮਤੁ
ਜਾਣ ਸਹਿ ਗਲੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਲ ਕੈ ਮਾਣੈ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋਭਾ ਇਤੁ ਬਿਧੀ ਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਐਬ ਤਨਿ ਚਿਕੜੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਡਕੋ ਕ
ਮਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ ਮੂਲਿ ਪਾਈ ॥ ਭਉਰੁ ਉਸਤਾਦੁ ਨਿਤ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿ
ਉ ਬੂਝੈ ਜਾ ਨਹ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਪਉਣ ਕੀ ਬਾਣੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਮਾਇਆ
ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਦਿਲਹਿ ਪਸਿੰਦੇ ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਤੀ
ਹ ਕਰਿ ਰਖੇ ਪੰਜ ਕਰਿ ਸਾਥੀ ਨਾਉ ਸੈਤਾਨੁ ਮਤੁ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆ
ਖੈ ਰਾਹਿ ਪੈ ਚਲਣਾ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਕਿਤ ਕੂ ਸੰਜਿਆਹੀ ॥੪॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹ
ਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੪॥ ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਦੁਇ ਸੁਆਨੀ ਨਾਲਿ ॥ ਭਲਕੇ ਭਉਕਹਿ ਸਦਾ ਬੈ
ਆਲਿ ॥ ਕੂੜੁ ਛੁਰਾ ਮੁਠਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਮੈ ਪ
ਤਿ ਕੀ ਪੰਦਿ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਹਉ ਬਿਗੜੈ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਤੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾ
ਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੈ ਏਹਾ ਆਸ ਏਹੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾ
ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੀ ਨੀਚ ਸਨਾਤਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਚੰਡਾਲ

ਭੁਲੇਜਾਨਾ

ਤ

ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿਐ ਸਾਲੋਣੇ ॥ ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣਾ ਮਾਰਣ ਨਾਦ ਕੀਏ ॥ ਛਤੀਹ

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥ ਫਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਮਲੂਕੀ ਵੇਸੁ ॥ ਹਉ ਠਗਵਾ
ੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸੁ ॥ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਬਹੁਤਾ ਭਾਰੁ ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੩॥
ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾਮਖੋਰੁ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਦੁਸਟੁ ਚੋਰੁ ॥ ਨਾ
ਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੪॥੨॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ + ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਬਾ
ਬਾ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ
ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਾ ਪੈਨਣੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਨੀਲੀ ਸਿ
ਆਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਪਹਿਰਣੁ ਪੈਰ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਮਰਬੰਦੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਨੁ ਜੋਬ
ਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਪੈਨਣੁ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਨੁ
ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰ ਸੁਇਨੇ ਸਾ
ਖਤਿ ਬੂਝਣੁ ਤੇਰੀ ਵਾਟ ॥ ਤਰਕਸ ਤੀਰ ਕਮਾਣ ਸਾਂਗ ਤੇਗਬੰਦ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥ ਵਾ
ਜਾ ਨੇਜਾ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਕਰਮੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ॥੩॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਚੜਣੁ
ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਚੜਿਐ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘ
ਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀ ਨਾਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਹੋਰੁ ਆਖਣ
ਣੁ ਬਹੁਤੁ ਅਪਾਰੁ + ਜਿਤੁ ਸੁਤੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕ
ਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੁੰਗੂ ਕੀ ਕਾਂਇਆ ਰਤਨਾ
ਕੀ ਲਲਿਤਾ ਅਗਰਿ ਵਾਸੁ ਤਨਿ ਸਾਸੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਾ ਮੁਖਿ ਟਿਕਾ ਤਿ
ਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਓਤੁ ਮਤੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ

ਮਤਿ ਹੋਰ ਹੋਰੁ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵੇਰ ਕਮਾਈਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਜੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜ ਲਗੈ ਪੀਰੁ ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਮਿਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਉ ਸਦਾਏ ਆਪਣਾ ਹੋਵੈ ਸਿਧੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਸਭਾ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਅਖੰਡੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਤਾ ਜੀਉ ਕੇਹਾ ਹੋਇ ॥ ਜਲੀਆ ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ਦਰਿ ਗਇਆ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੪॥੧੦॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਵੀਥਰੈ ਅਉਗੁਣਵੰਤੀ ਝੂਰਿ ॥ ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਕਾਮਣੀ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਪਿਰ ਕੂਰਿ ॥ ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ ਨਾ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਅਡੋਲੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਪਾਈਐ ਸਾਚੁ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲ ॥ ਮੋਤੀ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਕੰਚਨ ਕੋਟ ਰੀਸਾਲ ॥ ਬਿਨੁ ਪਉੜੀ ਗੜਿ ਕਿਉ ਚੜਉ ਗੁਰ ਹਰਿ ਧਿਆਨ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਪਉੜੀ ਬੇੜੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥੋ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਊਜਲੀ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ॥੩॥ ਪੂਰੋ ਪੂਰੋ ਆਖੀਐ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸ ॥ ਪੂਰੈ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਵਣੈ ਪੂਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਕਿਉ ਘਾਟੈ ਗੁਣ ਤਾਸ ॥੪॥੧੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਅੰਕਿ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ

ਆਸੰਮਖਕੇਤਕਹੀਆਤਾ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਾਗੁਣੁਨਅਉਗਣੁਸਾਕਿਆਸਾਤਾ
੧॥ ਕਰਤਾਸਭੁਕੋਤੇਰੈਜੋਰਿ॥ਏਕੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੀਐਜਾਤੂਤਾਕਿਆਹੋਰਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਾਇਇਸੁਛੁਟੁਸੁਤਭਾਈਤੁਸੀਭਾਵੀਆਕਿਨੀਭਤੁਵੀ ਪਸਾਰਿ
ਸੰਤੋ ਵਿਸਰਿਗਾਰੀਆਅਠਾਬੋਲਣੁਨਾ॥ਪਿਰੁਰੀਸਾਲੂਤਾਂਮਿਲੈਜਾਗੁਰਕਾ
ਸਬਦੁਸੁਣਿ॥ ੨॥ ਕੇਤੀਆਤੇਰੀਆਕੁਦਰਤੀਕੇਵਡੁਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਜੀ
ਅਜੰਤਸਿਫਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਰੂਪਰੰਗਕੇਤੇਜਾਤਿਅਜਾਤਿ॥੩
ਸਚੁਮਿਲੈਸਚੁਊਪਜੈਸਚਮਹਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਸੁਰਤਿਹੋਵੈਪਤਿਊਗਵੈ
ਗੁਰਬਚਨੀਭਉਖਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੪॥
੧੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲ ੧॥ ਭਲੀਸਰੀਜਿਉਬਰੀਹਉਮੈਮੁਈਘ
ਰਾਹੁ॥ਦੂਤਲਗੇਫਿਰਿਚਾਕਰੀਸਤਿਗੁਰਕਾਵੇਸਾਹੁ॥ਕਲਪਤਿਆਗੀ
ਬਾਦਿਹੈਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਚੁਮਿਲੈਭਉਜਾਇ॥ਭੈਬਿਨੁਨਿ
ਰਭਉਕਿਉਥੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੧ ਰਹਾਉ॥ ਕੇਤਾਆਖ
ਣੁਆਖੀਐਆਖਣਿਤੋਟਿਨਹੋਇ॥ਮੰਗਣਵਾਲੇਕੇਤੜੇਦਾਤਾਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿ
ਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣਹੈਮਨਿਵਸਿਐਸੁਖੁਹੋਇ ੨॥ਜਗੁਸੁਪਨਾਬਾਜੀਬਨੀ
ਖਿਨਮਹਿਖੇਲੁਖੇਲਾਇ॥ਸੰਜੋਗੀਮਿਲਿਏਕਸੇਵਿਜੋਗੀਉਠਿਜਾਇ॥ਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਣਾਸੋਥੀਐਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥ ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਵੇਸਾਹੀ
ਐਸਚੁਵਖਰੁਸਚੁਰਾਸਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਵਣੰਜਿਆਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਨਕ
ਵਸਤੁਪਛਾਣਸੀਸਚੁਸਉਦਾਜਿਸੁਪਾਸਿ॥੪॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲ ੧॥

ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਸਿਫਤੀ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਗਹਬ
ਰਾ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਭਾ
ਈ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਧੇਣੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਊਚਉ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਊਪਰਿ ਮਹਲੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾ
ਈਐ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਆਤਮ
ਰਾਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਹੋਇ ॥
ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੁਟਸੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮ
ਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਨੁ
ਹਰਿ ਕਿਉ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਅਵਰ ਤਿਆਗੈ ਆਸ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈਐ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੋਹਾਗਣੀ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ
ਜਿਉ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਿਰਿ ਢਹਿ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਖੁ ਨਾ ਥੀਐ ਪਿਰ ਬਿਨੁ
ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨ ਲ
ਹੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਸਚਾ ਵ
ਡ ਕਿਰਸਾਣੁ ॥ ਪਹਿਲਾ ਧਰਤੀ ਸਾਧਿ ਕੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਦਾਣੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਉਪਜੈ
ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਉ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਣਈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ
ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਆਵ
ਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥ ਚੰਦਨ ਮੋਲਿ ਅਣਾਇਆ

ਕੁੰਗੂ ਅਗਰ ਸੰਧੂ ਰੂਪਾ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਪਾਨਾ ਨਾਲਿ ਕਪੂਰਾ ਜੇ ਧਨ ਕੰਤਿ
ਨ ਭਾਵਈ ਤ ਸਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜਾ ॥੩॥ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਾਦਿ ਹਹਿ ਸਭਿ ਸੀਗਾ
ਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦੀਐ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ਗੁਰਦੁਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ
ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥
ਸੁੰਞੀ ਦੇਹ ਡਰਾਵਣੀ ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੀ ਵਿਝਵੀ ਧੂਉ ਨ
ਨਿਕਸਿਓ ਕਾਇ ॥ ਪੰਚੇ ਰੁੰਨੇ ਦੁਖਿ ਭਰੇ ਬਿਨਸੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ
ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਅਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਠਗਿ ॥੨॥ ਮੁਈ ਪਰੀਤਿ ਪਿਆ
ਰੁ ਗਇਆ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਿਰੋਧੁ ॥ ਧੰਧਾ ਥਕਾ ਹਉ ਮੁਈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਕਰ
ਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਰੋਧੁ ॥੩॥ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ
ਗੁਰਮਤਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਸੋ ਨਰੁ ਜੰਮੈ ਨਾ ਮਰੈ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪ
ਰਧਾਨੁ ਸੋ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੪॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲ ੧॥ ਤਨੁ ਜ
ਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੂਰੁ ॥ ਅਉਗਣ ਫਿਰਿ ਲਾਗੂ
ਭਏ ਕੂੜਿ ਵਜਾਵੈ ਤੂਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਾਈਐ ਦੁਬਿਧਾ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥੧॥
ਮਨ ਰੇ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਮਰਿ
ਜਨਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਸੂਚਾ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

ਮੂੜੇ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਸਭ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥੧॥

ਭੈਸਾਚਿਰਾਤੀਦੇਹੁਰੀਜਿਹਵਾਸਚੁਸੁਆਉ॥ਸਚੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐਬਹੁੜਿ
ਨਪਾਵੈਤਾਉ॥੩॥ਸਚੇਤੇਪਵਨਾਭਇਆਪਵਨੈਤੇਜਲੁਹੋਇਆ॥ਜਲਤੇਤ੍ਰਿਭਵ
ਣੁਸਾਜਿਆਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮੋਇਆ॥ਨਿਰਮਲੁਮੈਲਾਨਾਥੀਐਸਬਦਿਰਤੇ
ਪਤਿਹੋਇ॥੪॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਿਸੰਤੋਖਿਆਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮਾਹਿ॥ਪੰਚਭੂਤਸ
ਚਿਭੈਰਤੇਜੋਤਿਸਚੀਮਨਿਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅਉਗਣਵੀਸਰੇਗੁਰਿਰਾਖੇਪ
ਤਿਤਾਹਿ॥੫॥੨੧॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਨਾਨਕਬੇੜੀਸਚਕੀਤਰੀਐ
ਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਵਹੀਪੂਰਿਭਰੇਅਹੰਕਾਰਿ॥ਮ
ਨਹਠਿਮਤੀਬੂਡੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੁਤਾਰਿ॥੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਉਤ
ਰੀਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂਮੈਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਆਗੈਦੇਖਉਡਉਜਲੈਪਾਛੈਹਰਿਓਅੰਗੂਰੁ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੈਤਿਸਤੇ
ਬਿਨਸੈਘਟਿਘਟਿਸਚੁਭਰਪੂਰਿ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਹੀਸਾਚੈਮਹ
ਲਿਹਦੂਰਿ॥੨॥ਸਾਹਿਸਾਹਿਤੁਝੁਸੰਮਲਾਕਦੇਨਵਿਸਾਰੇਉ॥ਜਿਉਜਿਉਸਾ
ਹਬੁਮਨਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੇਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਤੂਧਣੀਗਰਬੁਨਿ
ਵਾਰਿਸਮੇਉ॥੩॥ਜਿਨਿਏਹੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆਤ੍ਰਿਭਵਣੁਕਰਿਆਕਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਚਾਨਣੁਜਾਣੀਐਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਨਿ
ਰੰਤਰੀਬੂਝੈਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਜਾਣਿਆਤਿਨਕੀਚੈਸਾਬਾ

ਗਿਆਸਸਚੇਸੇਤੀਰਲਿਮਿਲੇਸਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆਜੀ
ਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਭਪਾਸਿ॥੪॥੧੬॥੪੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਸੁਣਿਮਨਮਿਤ੍ਰਪਿਆ
ਰਿਆਮਿਲੁਵੇਲਾਹੈਏਹ॥ਜਬਲਗੁਜੋਬਨਿਸਾਸੁਹੈਤਬਲਗੁਇਹੁਤਨੁਦੇ
ਹ॥ਬਿਨੁਗੁਣਕਾਮਿਨਆਵਈਢਹਿਢੇਰੀਤਨੁਖੇਹ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਲੈਲਾਹਾ
ਘਰਿਜਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਹਉਮੈਨਿਵਰੀਭਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਗੰਢਣੁਗੰਢੀਐਲਿਖਿਪੜਿਬੁਝਹਿਭਾਰੁ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅ
ਹਿਨਿਸਿਅਗਲੀਹਉਮੈਰੋਗੁਵਿਕਾਰੁ॥ਓਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਅਤੋਲਵਾਗੁਰਮ
* ਕੀਮਤਿ
ਤਿਸਾਰੁ॥੨॥ਲਖਸਿਆਣਪਜੇਕਰੀਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਾਪੁ॥ਬਿਨੁ
ਸੰਗਤਿਸਾਧਨਧ੍ਰਾਪੀਆਬਿਨੁਨਾਵੈਦੂਖਸੰਤਾਪੁ॥ਹਰਿਜਪਿਜੀਅਰੇਛੁਟੀ
ਐਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਆਪੁ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਗੁਰਪਹਿਵੇਚਿਆਮਨੁਦੀਆ
ਸਿਰੁਨਾਲਿ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਖੋਜਿਢੰਢੋਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਨਿਹਾਲਿ॥ਸ
ਤਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨਾਲਿ॥੪॥੧੭॥੫੦॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮ
ਹਲਾ੩॥ਮਰਣੈਕੀਚਿੰਤਾਨਹੀਜੀਵਣਕੀਨਹੀਆਸ॥ਤੂਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਹੀਲੇਖੈਸਾਸਗਿਰਾਸ॥ਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤੂਵਸਹਿਜਿਉਭਾਵੈਤਿ
ਉਨਿਰਜਾਸਿ॥੧॥ਜੀਅਰੇਰਾਮਜਪਤਮਨੁਮਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਲਾਗੀਜਲਿ
ਬੁਝੀਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਜਾਣੀ
ਐਗੁਰਮਿਲੀਐਸੰਕਉਤਾਰਿ॥ਮੁਇਆਜਿਤੁਘਰਿਜਾਈਐਤਿਤੁਜੀਵਦਿ
ਆਮਰੁਮਾਰਿ॥ਅਨਹਦਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣੇਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੨॥
ਅਨਹਦਬਾਣੀਪਾਈਐਤਹਹਉਮੈਹੋਇਬਿਨਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪ

ਹਉ ਉਤਮੁ ਸਦ ਰੂੜ ਕਬੋਲੈ ਤਸੁ ॥ ਪਾਨੈ ਦ੍ਰਗਹ ਪੈਨਾਈਐ ਮੈਲੀ ਪਿਰ ਹੀਨ ਆਨਿਵ
ਸੁ ॥੩॥ ਜਉ ਦੇਖਉ ਤਉ ਜਾਨਦੇ ਗੋ ਜਿਸ ਦੇ ਸਕ ਤੁਰ ਕਾਮੇਲਾ ॥ ਇਕ ਗੁਣ ਭਰੀ ਪੀਦੇ
ਜੋ ਜੋ ਆਇਆ ਜਾਗਿ ਸੋ ਖੇਲਤਾ ॥ ਦਿਜੋ ਗੀ ਭੁਖਿ ਦਿਖੁ ਤੇ ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲਣਾ
ਨ ਮੇਲਤਾ ॥੪॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਚਿ ਭੈ ਰਾਤਾ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਹਾ
ਰਸੁ ਭੋਗਵੈ ਬਾਹੁੜਿ ਭੂਖ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੁ ਭੀ ਫਿ
ਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
ਇਹੁ ਮਨੋ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਲੋਭੇ ਲਗਾ ਲੋਭਾਨੁ ॥ ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਕਤਾ ਦੁ
ਰਮਤਿ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧੂ ਸਤਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾ
ਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸ
ਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਣੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਿਤ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਕੂਕਰ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ
ਪਚੈ ਪਚਾਨੁ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੈ ਖੁਲਹਾਨੁ ॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਸੁਭਾਨੁ ॥੩॥ ਐਥੈ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈਐ ਸਚੁ
ਲਿਖਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦਾ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਕਰਮਿ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਉ ਦਰਗਹ
ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਹਰਿ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਅਗ
ਨਿ ਮਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਖਿਨ

ਪਾਲਣਹਾਰੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤੇ ਜਨ ਨਾਹਿ ਕਰਮਿ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ
ਐ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਹਿੰਸਾ ਹਉਮੈ ਗਤੁ ਗਏ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾ ਸੋਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਜੇ ਕਰੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗ
ਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਜਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਵਹਿ ਸੋਹਾ
ਗਣੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥ ਚਾਰੇ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਮਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇ
॥ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਿਆ ਅਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰੁ ਮੀ
ਤੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਜਾਇ ॥੪॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਪਿਆਰਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ॥ ਮਨੁ ਸਚੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ
ਤੁਲੀਐ ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਿਦ ਮਾਣਕ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲਿ ॥੧॥ ਭਾ
ਈ ਰੇ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਬਦਿ
ਸਲਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਲੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਜਿਉ
ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲਿ ਪਾਇਐ ਤਿਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਿ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਲਗਈ
ਇਉ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਤਰਾਸਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਨ ਭਾਵਈ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਚ
ਭਾਇ ॥ ਸਾਕਤ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਂਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿਐ ਸ
ਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਣਕੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੀਰੁ ॥ ਸ
ਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
ਈਐ ਦਇਆ ਕਰੇ ਹਰਿ ਹੀਰੁ ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਭਰਮੇ ਭਾਹਿ ਨ ਵਿਝਵੈ ਜੇ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥ ਹੋਰੁ ਕਿਤੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ

ਉਪਦੇਸਾ ॥੪॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਿ ਵ
ਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲ
ਇ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇ ॥੨॥
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੁ ਅਉਗੁਣਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੁ ਭਉਜਲਿ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਣਕੁ ਜੀਉ ਨਿਰਮੋ
ਲੁ ਹੈ ਇਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਜਿੰਨਾ ਸਤਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰ
ਖ ਸੁਜਾਣ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥ ੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹ
ਲ ੧ ॥ ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ ਵਿ
ਸਾਹੀਐ ਜੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਲੈਸੀ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥
੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮੁ ਕਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ਸਹੁ ਦੇਖੈ ਪ
ਤੀਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਰਾਸਿ ਨ ਸਚੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੈ ਵ
ਣਜਿ ਵਣੰਜਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਦੂਖੁ ਘਣੋ
ਨਿਤ ਰੋਇ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਪੋਤੈ ਨਾ ਪਵਹਿ ਤਿਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੇ ਜਾ
ਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਖੋਟਿ ਨ ਸੀਝਸਿ ਕੋਇ ॥ ਖੋਟੇ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਪ
ਤਿ ਖੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹ ॥ ਰਾਮ ਨਾ
ਮ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ਭਾਰੁ ਨ ਭਰਮੁ ਤਿਨਾਹ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਅਗਲਾ ਨਿਰ
ਭਉ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹ ॥੪॥੨੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥
ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਫੁਲੜਾ ਨਾਠੀਅੜੇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਪਬਣਿ ਕੇਰੇ ਪਤ ਜਿਉ

ਢਲਿਢੁਲਿਜੰਮਣਹਾਰ॥੧॥ਰੰਗੁਮਾਣਿਲੈਪਿਆਰਿਆਜਾਜੋਬਨੁਨਉਹੁਲਾ
॥ਦਿਨਥੋੜੜੇਥਕੇਭਇਆਪੁਰਾਣਾਚੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਜਣਮੇਰੇਰੰਗੁਲੇਜਾ
ਇਸੁਤੇਜੀਰਾਣਿ॥ਹੰਭੀਵੰਞਾਡੁਮਣੀਰੋਵਾਝੀਣੀਬਾਣਿ॥੨॥ਕੀਨਸੁਣੇਹੀਗੋ
ਰੀਏਆਪਣਕੰਨੀਸੋਇ॥ਲਗੀਆਵਹਿਸਾਹੁਰੈਨਿਤਨਪੇਈਆਹੋਇ॥੩
॥ਨਾਨਕਸੁਤੀਪੇਈਐਜਾਣੁਵਿਰਤੀਸੰਨਿ॥ਗੁਣਾਗਵਾਈਗੰਠੜੀਅਵਗਣ
ਚਲੀਬੰਨਿ॥੪॥੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ਘਰੁਦੂਜਾ੨॥ਆਪੇਰ
ਸੀਆਆਪਿਰਸੁਆਪੇਰਾਵਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਹੋਵੈਚੋਲੜਾਆਪੇਸੇਜਭਤਾਰੁ॥੧॥ਰੰ
ਗਿਰਤਾਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਮਾਛੀਮਛੁਲੀ ਆਪੇ
ਆਪੇਪਾਣੀਜਾਲੁ॥ਆਪੇਜਾਲਮਣਕੜਾਆਪੇਅੰਦਰਿਲਾਲੁ॥੨॥ਆਪੇਬਹੁਬਿਧਿ
ਰੰਗੁਲਾਸਖੀਏਮੇਰਾਲਾਲੁ॥ਨਿਤਰਵੈਸੋਹਾਗਣੀਦੇਖੁਹਮਾਰਾਹਾਲੁ॥੩॥ਪ੍ਰਣ
ਵੈਨਾਨਕੁਬੇਨਤੀਤੂਸਰਵਰੁਤੂਹੰਸੁ॥ਕਉਲੁਤੂਹੈਕਵੀਆਤੂਹੈਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗ
ਸੁ॥੪॥੨੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ॥੩॥ ਇਹੁਤਨੁਧਰਤੀਬੀ
ਜੁਕਰਮਾਕਰੋਸਲਿਲਆਪਾਉਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥੧॥ਮਨੁਕਿਰਸਾਣੁਹਰਿ
ਰਿਦੈਜੰਮਾਇਲੈਇਉਪਾਵਸਿਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਕਾਹੇਗਰਬਸਿਮੂੜੇਮਾਇ
ਆ॥ਪਿਤਸੁਤੋਸਗਲਕਾਲਤ੍ਰਮਾਤਾਤੇਰੇਹੋਹਿਨਅੰਤਿਸਖਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਬਿਖੈਬਿਕਾਰਦੁਸਟਕਿਰਖਾਕਰੇਇਨਤਜਿਆਤਮੈਹੋਇਧਿਆਈ
॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹੋਹਿਜਬਰਾਖੇਕਮਲੁਬਿਗਸੈਮਧੁਆਸ੍ਰਮਾਈ॥੨॥ਬੀ
ਸਸਪਤਾਹਰੋਬਾਸਰੋਸੰਗ੍ਰਹੈਤੀਨਿਖੋੜਾਨਿਤਕਾਲੁਸਾਰੈ॥ਦਸਅਠਾਰਮੈਅ
ਪਰੰਪਰੋਚੀਨੈਕਹੈਨਾਨਕੁਇਵਏਕੁਤਾਰੈ॥੩॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੪

ਰੁ ੩॥ ਸੋਈ ਮਉਲਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸੰਸਾਰੋ
ਆਬ ਖਾਕੁ ਜਿਨਿ ਬੰਧਿ ਰਹਾਈ ਧੰਨੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਮਰਣਾ ਮੁਲਾ ਮਰਣਾ
ਭੀ ਕਰਤਾਰਹੁ ਡਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਤੂ ਮੁਲਾ ਤਾ ਤੂ ਕਾਜੀ ਜਾਣਹਿ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਈ
ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪੜਿਆ ਹੋਵਹਿ ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ਜਿਨਿ
ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਸਚਾ
ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੩॥ ਪੰਜ ਵਖਤ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹਿ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣਾ ॥
ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੋਰ ਸਦੇਈ ਰਹਿਓ ਪੀਣਾ ਖਾਣਾ ॥੪॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥੪॥ ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਜੇਤੇ ਹੈ ਜੀਅ ॥ ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਕੋਇ ਨ
ਕੀਅ ॥ ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਰਾਹੁ ॥ ਲੇਖਾ ਇਕੋ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਜੀਅ
ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਲੇਵੈ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੀਆ
ਕਾ ਤੋਹਿ ॥ ਕਿਤ ਕਉ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥ ਜੇ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥ ਤੂ
ਓਨਾ ਕਾ ਤੇਰੇ ਓਹਿ ॥੨॥ ਅਸੀ ਬੋਲਵਿਗਾੜ ਵਿਗਾੜਹ ਬੋਲ ॥ ਤੂ
ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥ ਜਹ ਕਰਣੀ ਤਹ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ
ਘਟੇ ਘਟਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਕੈਸਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੩੦॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥੪॥ ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਮੈ ਮਛੁਲੀ ਕੈਸੇ
ਅੰਤੁ ਲਹਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਤੂ ਹੈ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਫੂਟਿ ਮਰਾ ॥੧॥ ਨ
ਜਾਣਾ ਮੇਉ ਨ ਜਾਣਾ ਜਾਲੀ ॥ ਜਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ
ਭਰਪੂਰਿ ਜਾਨਿਆ ਮੈ ਦੂਰਿ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਹਉ ਮੁ
ਕਰਿ ਪਾਉ ॥ ਤੇਰੈ ਕੰਮਿ ਨ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਜੇਤਾ ਦੇਹਿ ਤੇਤਾ ਹਉ ਖਾਉ ॥ ਬਿਆ ਦ

ਤੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਮੈ ਏਹਾ ਆਸ ਏਹੋ ਆਧਾਰੁ

ਰੁ ਨਾਹੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾ
ਸਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪੇ ਮੰਝਿ ਮਿਆਨੋੁ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁ
ਣੇ ਆਪੇ ਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੋੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਪ
ਰਵਾਨੋੁ ॥੪॥੩॥੩੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕ
ਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਨ ਦੇਈ ਸੋਇ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿ
ਐ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ॥ ਅੰਧਾ ਕਚਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਆਰਾਉ ॥ ਜੇਹੀ ਧਾਤੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ ਫੁਲੁ
ਭਾਉ ਫਲੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਇ ॥੨॥ ਕਚੀ ਕੰਧ ਕ
ਚਾ ਵਿਚਿ ਰਾਜੁ ॥ ਮਤਿ ਅਲੂਣੀ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਣੇ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਵਿ
ਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥੩॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬ ॥ ਅਛ
ਲ ਛਲਾਈ ਨਹ ਛਲੈ ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ਇਸੁ ਲੋ
ਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ ॥ ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਬੂਝਣੁ ਆਣਿ
ਜਲਾਈਐ ॥੨॥ ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ ॥ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ ॥ ਸਭ ਦੁ
ਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ ॥੩॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈ
ਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ ॥੪॥੩॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥੧ ੴ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਉ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨ ਕਾਮਨਾ

ਤੀਰਸੁ ਖੋਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਦੀਆ ਦੂਜੁ ਪਾਇ ਜੋ ਇਕੋ ਸੇ
ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਹਉਮੈ ਮੈਨਾ ਸਤਾ ਜਿਸ ਮਾਇਆ
॥੪॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਚਵਾ ਤਜਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚਿ
ਮਿਲੇ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇ
ਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮ
ਾਨੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ
ਆਪਣਾ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧ
ਾਰਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੇਈ ਸੁਖੀ
ਏ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਪਾਈ
ਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਪਿਆਸ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ
॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ
ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੪॥੩॥੩੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲ ੩॥
ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈਐ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ
ਪਾਵਈ ਮਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ ਸ
ਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸ
ਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਜੇ ਲਖ ਇਸਤਰੀਆ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਨਵ ਖੰ
ਡ ਰਾਜੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥

੩॥ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਨਾ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਆਸਰਾ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ਤਿ
ਨਾਇ ਰਤੇ ਹਰਿ ਮਿਧਿ ਮਾਇਆ ਫਿਰੈ ਉਨਾ ਤੇ ਲੁਕਿ ਨਠਿ ਜਾਇਆ॥੪॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਸੋ
ਕੀਏ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇਆ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਲੈ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇਆ॥੫॥੨॥੩੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਘਰੁ ੧॥
ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ
ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ॥ ਸ
ਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨਾ ਵਿਛੁੜਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਹ
ਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸਚੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲ
ਇ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕੋ ਨਾ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵ
ਰਤਦਾ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥੨॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਵਾਦ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਮਤਿ ਬੁ
ਧਿ ਭਵੀ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਭ੍ਰਮਿ
ਭ੍ਰਮਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੩॥
ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਤਾ
ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ॥ ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
ਸਮਾਇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ॥
ਮਨ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਮਤ ਕਰਹਿ ਮਤ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪੂਕਾਰ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨਿ
ਸਿਰੀ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ॥ ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭਨਾ ਕਰਦਾ

ਮ

ਅ

ਸਾਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੫॥੩॥੩੬॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥
ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ
ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਹੈ ਪਰਗਾ-
ਸੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਧਿਆਇ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ
ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਦੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਨੀ ਪ-
ਛਾਣਿਆ ਸੇ ਦੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅ-
ਉਗੁਣਵੰਤਿਆ ਦੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਗੁਣ ਤੈ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਦੇ ਝੂਰਿ ॥
੨॥ ਜਿਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸੋਇ
॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ
ਕਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ਓਹੁ ਸਦਾ ਸਦ
ਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਲਿਵ ਲਾਇ
॥ ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਆਗੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ
ਆਵਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਉਬਰੈ ਹਰਿ
ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਭ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥
ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਸੇਵ ਪਈ ਤਿਨ ਥਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ-
ਵਹਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾ-
ਣੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥੪॥੩੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀ-

ਚਾਰਿ॥ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਓਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਵਹਿਸਦਾਸਦਾਸਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰਿ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਪਤਿ
ਹੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨਮੁਖਨਾਮੁਨਜਾਣਨੀਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓ
ਲਾਗੇਦੂਜੈਭਾਇ॥ਵਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਪਵਹਿਵਿਚਿਵਿਸਟਾਸੇਵਿਸ
ਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੨॥ਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸਫਲੁਹੈਜੋਚਲਹਿਸਤਗੁ
ਰਭਾਇ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰਹਿਆਪਣਾਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਈਐਜਿਸਨਉਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੩॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਓਇਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਨਿਰ
ਮਲੇਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਜਿਨਗੁਰਮਤੀਹਰਿ
ਧਿਆਇ॥੪॥੨੧॥੫੪॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥
ਹਰਿਭਗਤਾਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿਹੈਗੁਰਪੂਛਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸ
ਲਾਹਨਿਸਦਾਸਦਾਵਖਰੁਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆਹਰਿਭਗਤਾਅਤੁਟੁਭੰਡਾਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਇਸੁਮਨਕਉਸਮ
ਝਾਇ॥ਏਮਨਆਲਸੁਕਿਆਕਰਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਕਾਪਿਆਰੁਹੈਜੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥
ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈਦੁਬਿਧਾਬੋਲੁਖੁਆਰੁ॥ਸੋਜਨੁਰਲਾਇਆਨਾ
ਰਲੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕਬੀਚਾਰੁ॥੨॥ਸੋਸੇਵਕੁਹਰਿਆਖੀਐਜੋਹਰਿ
ਰਾਖੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਸਉਪੇਆਗੈਧਰੇਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰਿ॥
ਧਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥੩॥ਕਰਮਿਮਿਲੈ

ਤਾ ਪਾਈਐ ਮੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਸੇਵ ਪਾਈਅਨਿ ਜਾਣਿਆ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਸਹੇ
ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ
ਸਦਾ ਰਹੈ ਲਿਵ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪॥੩॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਹਰਿ ਸਚ ਸਿਉ ਰਸ
ਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁ
ਰ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਲਹਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰ
ਡੁ ਬਲਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਲੁ
ਭਰੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ
ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਪਲਚਿ ਰਹੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ
ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭਨਾ
ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੧੫॥੪੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਮਨਮੁਖੁ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਬੈਰਾਗੁ ਉਦਾਸੀ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀ
ਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਈਐ ਨ
ਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਨਿਤ ਆਸਾ
ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮੋਹੁ ਪਰਜਲੈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਅਨੰਦੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ

ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਦਿਨੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਚੰਦੁ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗੀ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਪਾਈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ॥੨॥ ਸੋ ਸਾਧੂ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਈ ਹਿਰਦੈ
ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਗਿ ਨ ਤਾਮਸੁ ਮੂਲੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਗੁਰੂ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ਅਘਾਏ ॥੩॥
ਜਿਨੀ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿ
ਰਹਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਤਗੁਰੁ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਲਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨਾ
ਨਾਮਿ ਰੰਗਾਏ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੇਹੀ ਲਾਗਿ ॥੪॥੭॥੪੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹ
ਲਾ ੩ ॥ ਘਰ ਹੀ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਵਥੁ ਹੋਇ ॥ ਖਿ
ਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁ
ਟੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰ
ਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਦੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਘਰ ਹੀ ਵਿਚਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰਹਿ ਮਥੇ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਜੋਹੇ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਦੇਖਨੀ
ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਰਜਾਲੇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥
ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਵਈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥੪੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨ

ਨ

ਬੈਸੈ ਤਉ ਮੈ ਭੂਖਿ ਕਲੋਇ ਨਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਤੁ ਤਉ ਰਹੈ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕ
ਰੇਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ
ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥ [illegible]
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨਉ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਬਹੁ
ਜੋਨੀ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਸਬਦਿ
ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਅੰਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰ
॥ ਲੋਭੀ ਅਨ ਕਉ ਸੇਵਦੇ ਪੜਿ ਵੇਦਾ ਕਰੈ ਪੂਕਾਰ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪ
ਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਗਤ
ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੂ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੨੦॥੫੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵ
ਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਪੋਤੈ ਜਿਨ ਕੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧॥
ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿ
ਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਰਣੀ ਲਗਾ ਚਲਾ ਤਿਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿ
ਲੈ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨ ਪ
ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਦੂ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
॥ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁਰੁ

੧੫॥

ਕਾਰਜ ਜਾਣੁ ॥ ਆਤੇ ਤੋਤੇ ਜੇਤਾ ਸੁ ਖੁਡੋਹਿਆ ॥ ਇਹੁ ਸਤ ਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾ ਤੀਰਥਾਉ
ਲਾਇ ਜਨ ਕੋ ਹੋਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ
ਹੋਇਆ ॥੪॥੧੧॥੪੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋ
ਡਿ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਾਣੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਗਵਾਵਹਿ
ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਹੀ ਡੂ
ਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਤਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ
ਸਰੀਰੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਦੁਸਟੀ ਪਾਈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ
ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਲੀ ਜੋ
ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਤਪੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥ ਜੋ ਸਤ
ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਵ
ਡਿਆਈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੪॥੧੨॥੪੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਿਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਤਨਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ
ਆਵਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਨਾ ਦੀ
ਸੈ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿ
ਲਿ ਰਹੈ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋ

ਤਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਇ ਪਿੰਗੁ ਰੋਇ ਖਿਆ ਆਉ ਮਧਾਰਿਗਾ ਮਿਠ ਬੋਲੜਾ ਨਿਵਿ ਚਲਣਾ ਤੇ ਸੇ
ਜੈ ਰਵਿ ਕ੍ਰਿਤੁ ਨਾ ਸਿਕੁ ਵਿਣੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਤੁ ਆਪਣਾ ॥੩॥ ਮੂ
ਮੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਉਦਉਤੋ ਨਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਹੁਕਮੁ
ਵਟੀ ਸਿਮਸੁ ਪਚਾਪਾਤੋ ਨਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਲੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤੁ ਪੁਨ ਪਾਇ ਕੈ
ਰਹਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਇ ਦਿਖਿਆ ਸਿਤੁ ਹੈ ਸਡ ਜੇ ਪਾਈ ਕੇ ਓਇਆ ॥ ਜਿਨ ਪਾ
ਪਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈ ਸਾਚੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਆਇ ਮਿਲੈ ਸਾਚੈ ਮਿਲਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੩॥੪੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹ
ਲਾ ੩ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਧਰੇਇ ॥ ਸੋਹਾਗ
ਣੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੀਆ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵੜਾ
ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ
ਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਕਾਮਣਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਈ ਦੁ
ਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾ
ਇ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਨਾ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅੰਧੀ ਨਾ
ਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਨੁ ਪਾਇਆ
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰ
ਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਛੋਡਿਆ ਲਾਇ ॥੪॥੧੪॥੪੭॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁ

ਰਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸੋਇ ॥ ਹ
ਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀ
ਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾ
ਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾ
ਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆ
ਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿ
ਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀ
ਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਆ
ਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰ
ਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੫॥੪੮॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਧਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਾਇਆ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ
ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਗਇਆ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਦਰਿ
ਸੇਵਨਿ ਸੰਤ ਜਨ ਖੜੇ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਮਿ
ਲਿ ਰਹੈ ਨ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ
ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ਸਤਗੁਰ ਪੰਨੈ ਪਾਇਆ ॥

ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੩॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧੮॥੫੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦ ਭੈ ਰਚੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨੀ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੀਵਤ ਹੂ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਵਣ ਵਾਲੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਤਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਪਾਇ ॥ ਜੇਹਾ ਕੀਤੋਨੁ ਤੇਹਾ ਹੋਆ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੩॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹੀ ਰੰਗਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੯॥੫੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਂਇਆ ਸਾਧੈ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਜੇ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਜੁ ਸਤਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ

ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜੈ ਬੰਧਨ ਮੋਹ ਬਾਧਾ ਨਹ ਬੂਝੈ ਬਿਖਿਆ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਉਧਰੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਸਬਲ ਹੈ ਛਡੇ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਲਾਇਦਾ ਬਹੁਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਗਵਾਇ ॥੪॥੧੮॥੫੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਬਿਨਸਦਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿਐ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧੯॥੫੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਸਤਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਘਰਿ ਹੋਦਾ

ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ਅਭਿਮਾਨਿ ਮੁਠੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਸਤਗੁਰੂ ਕਿਆ ਫਿਟ
ਕਿਆ ਮੰਗਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣ
ਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰੈ ਸਬ
ਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ
ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਵਰਤਦਾ
ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਕੂੜਿ ਮੁਠੇ ਕੂੜਿਆਰ
॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿ
ਸਾਰਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉ
ਰ ਧਾਰਿ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਸਤਗ
ਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰ ॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਲਾਗਾ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚਿ
ਰਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥ ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਮੰਨਿਓ ਸ
ਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਜੇਤਾ ਕਰਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਲਾਗੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾ
ਲਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੫॥੨੦॥੫੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਰੀ ਸਤਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ
ਮੰਨਿ ਲਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਏਹਾ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੁ
ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਰਖਿ ਲੈ ਕੂੰਜ ਪੜੈਗੀ ਖੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ

ਗੁਰ

ਆਇਹਦੂਰਿਆਸਬਦਿਰਤਿਆਗੁਰਪੂਰਿ॥ਸੋਭਾਪਾਇਭਗਤਿਕਮਾਵਦੇਨਾ
ਮਿਰਤੇਹਰਿਜੀਉਵੇਖਹਿਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਮਨੁਰਾਤਾਭ੍ਰਮੁਗਇ
ਆਸਰੀਰਹੁਦੂਰਿ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਹਿਬੁਪਾਇਆਸਾਚਾਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥੨॥
ਜੋਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਸੂਤੇਗਏਮੁਹਾਇ॥ਸਚਾਸਬਦੁਨਪਛਾਣਿਓਸੁਪਨਾ
ਗਇਆਵਿਹਾਇ॥ਸੁੰਞੇਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਇ
॥ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਇਆਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਜਾਇ॥੩॥ਸ
ਭਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਹਉਮੈਵਿਚਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਪਛਾਣੀਐਦੁਖੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਗਵਾਇ॥ਸਤਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਹ
ਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਹਹਿਹਉ
ਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੪॥੨੧॥੫੪॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ॥ ॥
ਜੇਵੇਲਾਵਖਤੁਵੀਚਾਰੀਐਤਾਕਿਤੁਵੇਲਾਭਗਤਿਹੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾ
ਮੇਰਤਿਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵਿਸਰੈਭਗਤਿਕਿ
ਨੇਹੀਹੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚਸਿਉਸਾਸੁਨਬਿਰਥਾਕੋਇ॥੧॥ਮੇ
ਰੇਮਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਤਾਥੀਐਜਾਹਰਿਵਸੈ
ਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਖੇਤੀਰਾਹੀਐਸਚੁਨਾਮੁਬੀਜੁਪਾਇ
॥ਖੇਤੀਜੰਮੀਅਗਲੀਮਨੂਆਰਜਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਾਸਚਿਰਤਾਸਚੇਰਹਿ
ਆਸਮਾਇ॥੨॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲਣਾਸਬਦਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਬਾ
ਣੀਵਜੀਚਹੁਜੁਗੀਸਚੋਸਚੁਸੁਣਾਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਰਹਿਗਇਆਸਚੈ

ਲਾਇਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਤਿਨਕਉਮਹਲੁਹਦੂਰਿਹੈਜੋਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾ
ਇਆ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਨਾਸੂਝਪਾਈਐਹਉਮੈਵਿਚਹੁਕਰਮਪਾਈਅਨੁਜਾਈਐਮੂ
ਲੁਕੋਇਸਤਸੰਗਾਤਿਨਕੇਸਤਕਰਮਤੂਟੇਜਿਸੁਭਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰ
ਤਿਆਦੁਖਬਿਖਿਆਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਵੜਾਨਾ
ਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੪॥੨੨॥੫੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥
ਆਪਣਾਭਉਤਿਨਪਾਇਓਨੁਜਿਨਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਤਸੰਗ
ਤੀਸਦਾਮਿਲਿਰਹੇਸਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰਿ॥ਦੁਬਿਧਾਮੈਲੁਚੁਕਾਈਅਨੁ
ਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਮਨਿਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ
॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਉਮੈਮੈਲੁਭਰਨਾਲਿ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੋਹਣਾ
ਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਨੁਮੋਹਿਆਪ੍ਰਭਿਆ
ਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਜੋਤੀ
ਹੂਪ੍ਰਭੁਜਾਪਦਾਬਿਨੁਸਤਗੁਰਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਸਤਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਆਇ॥੨॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਡੁਮਣੀਦੂਜੈ
ਭਾਇਖੁਆਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਦੀਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ
॥ ਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਅੰਧੁਲਾਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪ
ਣੀਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਸੁਣਦਾਵੇਖਦਾਕਿਉਮੁਕਰਿ
ਪਾਇਆਜਾਇ॥ਪਾਪੋਪਾਪੁਕਮਾਵਦੇਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਨਦ
ਰਿਨਆਵਈਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਸੁਵੇਖਾਲੇਸੋਈਵੇਖੈਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇ॥੪॥੨੩॥੫੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਕਰਾਲ ਨ ਤੁਟਈ ਭਉ ਹਉਮੈ ਪਚਿ ਪਚਿ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਸਬਦੈ ਭੁਖ ਗਮਿ
ਭੁਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਤੂੰ ਫਿਰਿ
ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਵਰਤਦਾ ਦੂਜਾ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸ
ਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖਦਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਸਭਾ ਗਣਤ ਹੈ ਗਣ
ਤੈ ਨਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜਮਪੁਰਿ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੩॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ
ਤਿਸ ਦਾ ਤਿਸੈ ਦਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪॥੨੫॥੫੮॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾ
ਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਗੁ
ਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਦਿਤੋਨੁ ਭਗ
ਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਈ
ਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਥੀਆ
ਰਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥
ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ
ਰੰਗੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਸੰਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਸੁਤਿ
ਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਮਿਲਾਇ

ਓਨ੍ਹਾਮਿਲਾਇਆਆਪਿਤੁਧੁਮਾਨਿਵਡਿਆਈਕੀਆਮਾਣਇਆਓਹੁ
ਕਾਣਿਸਾਹਿਬਵਡਿਆਈਦੇਤੀਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਇਆ॥੩॥
ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਭੁਲਿਆਲਏਸਮਝਾਇ॥ਇਕਿਆਪੇਆ
ਪਿਖੁਆਇਅਨੁਦੂਜੈਛਡਿਅਨੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾਈਐ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮ
ਇ॥੪॥੨੫॥੫੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਗੁਣਵੰਤੀਸਚੁ
ਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਰੰਗਿਆਰਸਨਾ
ਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਕਰਿਵੇਖਹੁਮਨਿਵੀ
ਚਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੁਨਉਤਰੈਜਿਚਰੁਗੁਰਸਬਦਿਨਕਰੇਪਿਆਰੁ
॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੁ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਵਹਿਤਾਸੁਖਲਹਹਿਮਹਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣੁਕੋਨਹੀਬ
ਹਣਿਨਮਿਲੈਹਦੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਸਬਦੁਨਜਾਣਈਅਵਗਣਿਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਦੂਰਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸਚਿਰਤੇਭਰਪੂਰਿ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਬੇ
ਧਿਆਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਆਪਿਹਦੂਰਿ॥੨॥ਆਪੇਰੰਗਣਿਰੰਗਿਓਨੁਸਬ
ਦੇਲਇਓਨੁਮਿਲਾਇ॥ਸਚਾਰੰਗੁਨਉਤਰੈਜੋਸਚਿਰਤੇਲਿਵਲਾਇ॥ਚਾ
ਰੇਕੁੰਡਾਭਵਿਥਕੇਮਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸੋਮਿਲੈ
ਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਿਤ੍ਰਘਣੇਰੇਕਰਿਥਕੀਮੇਰਾਦੁਖੁਕਾਟੈਕੋਇ॥
ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਕਟਿਆਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਸਚੁਖਟਣਾਸਚੁਰਾਸਿ
ਹੈਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ॥

—੪॥੨੬॥੫੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਉਪਾਇ॥ ਸਭ ਏਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿ
ਆ ਜਾਇ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਸਦ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ
ਲੈ ਰਜਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ
ਦਰਬਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ
ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋ
ਇ॥ ਸਾ ਧਨ ਨਾਵੈ ਬਾਹਰੀ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਰੋਇ॥੩॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ
ਸਚਿ ਲਗਾ ਸਚੈ ਨਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਾ ਅਵ
ਗੁਣ ਕਢਾ ਧੋਇ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਫਿਰਿ ਵੇਛੋੜਾ ਨ ਹੋਇ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਜਿਦੂ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥੪॥੨੭॥੬੦॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾਮ ਗਹੇਲੀਏ ਕਿਆ ਚਲਹਿ ਬਾ
ਹ ਲੁਡਾਇ॥ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨ ਪਛਾਣਹੀ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਹਿ ਜਾਇ॥
ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ
ਥੀ ਰਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ॥
ਪਿਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਣਾ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁ

ਮੁਖਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਤਿਨਾ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਗਰਬਿ ਅਟੀਆ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਜਲਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ
ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿ
ਹਾਇ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਪਿਰ ਮੁਤੀਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਵਹੁ
ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸੇ ਸਹੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਕਉ
ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਇ ॥ ਘ
ਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾਵੰਤੀਆ ਸੋ
ਹਾਗਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥੨੦॥੫੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਕੈ ਦਰਿ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ
ਭਾਉ ਕਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਭੁ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿ
ਸੁ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਸੰਗੇ ਜਾਣਿਆ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਤੂ
ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਵ
ਰੁ ਪਾਇਨਿ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
ਰਵੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾ
ਰੁ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਅਰਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਈ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਦੂਜਾ

ਓਹੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੂ ਹੂੰ ਏਨਾ ਨਕੂ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧੯
॥੫੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਚੀ
ਰੈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਫਿਰੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੀਰੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਬਖਸੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੂਖ ਸਦਾ ਸਰੀਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਸਚੁ
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ
ਸਲਾਹੀਐ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਮਰਾਇ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ
ਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟੁ ਆਤਮਾ ਓਹੁ ਤੇਰੀ ਸਰ
ਕਾਰ ॥ ਅਧਿਆਤਮੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ਮਨਿ ਜਪਹਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਤਿਨ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮਰਾਇ ਕਰੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਨਹਿ
ਤਜੈ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਹਜੇ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਦਿ
ਵਾਨੁ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰੇ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੁ
॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋ
ਲੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਬੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾ
ਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨੦॥੫੩॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ॥ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਧੋਤੀ ਕਿਵੈ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਦੂਣੀ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥ ਪੜਿਐ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਪੂਛਹੁ ਗਿ

ਆਪੀ ਆਪਿ ਜਣਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਰਮਸੁ ਗਹੂ ਅੰਤਰਿ ਭਰਮ ਭੁਲਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਪੜਤ ਪੜਤ ਕਰਿ ਥਕੇ ਮੈਲੁ ਨ ਸਕੀ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮੈਲੇ ਮੁਏ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੇਰੈ ਦੀਪਕੁ ਬਾਲੀਐ ਤਿਉ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਅਗਿਆਨੁ ਤਜਾਇ ॥੨॥ ਹਮ ਕੀਆ ਹਮ ਕਰਹਗੇ ਹਮ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਜੇਵਡੁ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਸਭਿ ਭਵਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਏ ਮਨ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥ ਮਨਿ ਰਤੇ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਚੇ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੩ ॥੩੩॥੩੧॥੬੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਕਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥ ਜਾ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਖਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅ

ਵਡੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਵਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
੨॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਥਕੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ
ਕਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜੋ ਬੀਜੈ ਖਾਵੈ ਸੋਇ
॥੩॥ ਸਭਨਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਹੁ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨ
ਹੀ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਢਿ ਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥੬੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ
ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਮੈ ਦਸ
ੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਨਾਮ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਣੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ਕਢਿ ਰਤਨੁ ਦੇਵੈ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ
ਭਾਗੀਆ ਜੋ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੇ
ਭਾਗਹੀਣ ਵਸਿ ਕਾਲ ॥ ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ
ਕਰਿ ਵਿਕਰਾਲ ॥ ਓਨਾ ਪਾਸਿ ਦੁਆਸਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾ
ਲ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਵਹਿ ਆਇ ॥ ਉਨ ਜਨ
ਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਤਮ ਪਦੁ
ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥੨॥੬੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪
॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਵਿਥਰਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਗੁਣ

ਕਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਛੁਹਿਆ ਗੁਰ ਨ ਗਾਇਆ ਤੈ ਏਹੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਥੋਹਿਆ ਅਾ ਗਿ
ਚਲਉ ਲੈ ਜਾਇਆ ॥੪॥ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ ਨਾਵਾ ਛਿਪਤੇ ਮਾਨਿ ਤੋਇਆ ਅੰਤਰਿ
ਤਿਆਸ ਤਿਨ ਮਰੀ ਗੁਰ ਗੁਣ ਸਾ ਮਿਲ ਵੈ ਸੋਇਆ ॥੪॥ ਰਾਤਉ ਆਮ ਗੁਰ ਗਾਹੁ
ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਗੁਰ ਹੁ ਠਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਰਿਗਾਇਸਉ ਤਉ ਸਾਤਿ
ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿਗੁਰ ਤੋਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਕਰੂਈ ਲਾਖ ਕੋਟੀ ਕਰ
ਮਕਮਾਉ ॥ ਜ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਾਤਿਗੁਰੂ ਨਾ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਨਿਕਟਿ ਨਿ
ਤ ਪਾਸਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਦੂਰਿ ਪਾਇਆਸਿ ॥
ਬਿਨੁ ਸਾਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੰਚਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਹੁ ਬੂਡਾ ਬੇੜੀ ਪਾਸਿ ॥
੩॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹਰਿ ਨਾਵ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਚੜਿਆ ਜਾਇਆ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰ
ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਵਿਚਿ ਬੋਹਿਥ ਬੈਠਾ ਆਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿ
ਨਾ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੬੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪॥
ਹਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆ
ਰਾ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ
ਮਿਲਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਕੋਈ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਹਉ
ਸਾਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਵਾ ਪੂਰੇ ਸਾਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਿਮਾਣਿਆ ਗੁਰੁ ਮਾਣੁ ਹੈ
ਗੁਰੁ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਊ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਸਾਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭ ਕੋ ਲੋਚਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ

ਭਾਗਾ ਦਰਸਨੁ ਨ ਥੀਐ ਭਾਗਹੀਣ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਆ
ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਪਾਇ ॥ ਸਭੁ ਜਗ
ਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪॥੬੮॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਅਤਿ ਭਲਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਰਸੁ ਖਾ
ਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਓਇ
ਵੇਪਰਵਾਹ ਨ ਬੋਲਨੀ ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮਿਲਿ
ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਸਜਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਢੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਦਇਆ ਪਈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਵਚਨੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਜੋ ਮੰਨੇ ਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਜਾਣੀਅਹਿ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਧਾ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਭਾਗ
ਹੀਣ ਨਹੀ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਮਨਮੁਖ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਓਇ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਲਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆ
ਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਚੋਇ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੪॥੫
॥੬੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਦਿਨਸੁ ਚੜੈ ਫਿਰਿ ਆਥਵੈ ਰੈਣਿ
ਸਬਾਈ ਜਾਇ ॥ ਆਵ ਘਟੈ ਨਰੁ ਨਾ ਬੁਝੈ ਨਿਤਿ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਇ ॥ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਮਾ
ਇਆ ਪਸਰਿਆ ਮਨਮੁਖੁ ਲਗਿ ਮਾਖੀ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੈ ਮੀਤੁ ਸਖਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਬਿਖੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਸਰਣਾਇ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਿਆ
ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਹਰਿ
ਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਦਰਿ ਠਾਕ ਨ ਕੋਈ ਪਾ
ਇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਰਹਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਅਨਹਦ ਧੁ
ਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿ
ਨਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਨਾ
ਨਕ ਭਾਗ ਵਡੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ॥੪॥੩੩॥੩੧॥੭੦

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧॥ ਕਿਆ ਤੂ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੀਗਾ
ਰ॥ ਰਸ ਭੋਗਹਿ ਖੁਸੀਆ ਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ ਰੰਗ ਅਪਾਰ॥ ਬਹੁਤੁ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਇ
ਸੀ ਵਰਤਹਿ ਹੋਇ ਅਫਾਰ॥ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ
॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੋਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋ
ਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਪੜਿ ਭੋਗਿ ਲਪਟਾਇਆ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ॥ ਹੈਵਰ ਗੈ
ਵਰ ਬਹੁ ਰੰਗੇ ਕੀਏ ਰਥ ਅਥਾਕ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਬਿਸਰਿਆ ਸਭ ਸਾ
ਕ॥ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਪਾਕ॥੨॥ ਲੈਦਾ ਬਦ ਦੁਆਇ ਤੂੰ ਮਾਇਆ
ਕਰਹਿ ਇਕਤ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇਦਾ ਸੋ ਸਣੁ ਤੁਝੈ ਅਨਿਤ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਅਹੰ
ਕਾਰੀਆ ਵਿਆਪਿਆ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾ
ਤਿ ਨ ਪਤਿ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਇਕੋ ਸਜਣੁ ਸੋਇ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ
ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸ ਹਉਮੈ ਰੋਇ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ
ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ॥੪॥੧॥੧ ਸਿਰੀਰਾਗੁ

੦

ਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭੂਲਿ ਖੁਸੀਆ ॥ ਛਤ੍ਰਧ
ਰ ਬਾਦਿਸਾਹੀਆ ਵਿਚਿ ਸਹਸੇ ਪਰੀਆ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥
ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨਿ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਦੁਖੁ ਸਹਸਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ
ਤੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਾ ਤੇਤੇ ਭਵਿ ਆਇਆ ॥ ਧਨ ਪਾਤੀ ਵਡ ਭੂਮੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪ
ਰਿਆ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਫਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸਗਤਿ
ਕਰਿ ਲਇਓਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਾਕੁ ਰਲਿਆ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸੇਵਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ
ਦਰਿ ਖਰਿਆ ॥ ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਵਡ ਸਾਹਬੀ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨੁ ਥੀਆ ॥੪॥੨॥

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਪੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਮੁਗਧ
ਅਜਾਣਿ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਛੁਟੈਗੀ ਬੇਬਾਣਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੂੰ ਆਇਆ ਲਾਹਾ ਲੈਣਿ ॥ ਲਗਾ ਕਿਤੁ ਕੁਫ
ਕੜੇ ਸਭ ਮੁਕਦੀ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਦਮ ਕਰੇ ਪਸੁ ਪੰਖੀਆ ਦਿਸੈ ਨਾ
ਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਓਤੈ ਸਾਥਿ ਮਨੁਖੁ ਹੈ ਫਾਥਾ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ ਮੁਕਤੇ ਸੇਈ ਭਾ
ਲੀਅਹਿ ਜਿ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਜੋ ਘਰੁ ਛਡਿ ਗਵਾਵਣਾ ਸੋ ਲਗਾ ਮਨ ਮਾ

ਵਾ

ਹਿ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤੁਧੁ ਵਰਤਣਾ ਤਿਸ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਹਿ ॥ ਫਾਥੇ ਸੇਈ ਨਿਕਲੇ ਜਿ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਕੋਈ ਰਖਿ ਨ ਸਕਈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲਿ
ਕੈ ਆਇ ਪਇਆ ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਡੁਬਦਾ ਲਇਆ ਕਢਾਇ
॥੪॥੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥
ਮਾਇਆ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਇ
ਆ ਪਰਿਆ ਵਸਿ ਜੰਦਾਰ ॥੧॥ ਅੰਧੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਕੰਧੀ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇ ਹੋਵੀ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿ

ਅਤਾਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰੀਨਾਹੀਨਹਡਡੁਰੀਪਕੀਵਢਣ
ਹਾਰ॥ਲੈਲੈਦਾਤੁਪਹੁਤਿਆਲਾਵੇਕਰਿਤਈਆਰੁ॥ਜਾਹੋਆਹੁਕਮੁਕਿਰਸਾਣ
ਦਾਤਾਲੁਣਿਮਿਣਿਆਖੇਤਾਰੁ॥੨॥ਪਹਿਲਾਪਹਰੁਧੰਧੈਗਇਆਦੂਜੈਭਰਿਸੋ
ਇਆ॥ਤੀਜੈਝਾਖਝਖਾਇਆਚਉਥੈਭੋਰੁਭਇਆ॥ਕਦਹੀਚਿਤਿਨਆਇਓ
ਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਜੀਉਕੀਆਕੁਰ
ਬਾਣੁ॥ਜਿਸਤੇਸੋਝੀਮਨਿਪਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕਡਿਠਾਸਦਾ
ਨਾਲਿਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥੪॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫॥

ਸਭੇਗਲਾਵਿਸਰਨੁਇਕੋਵਿਸਰਿਨਜਾਉ॥ਧੰਧਾਸਭੁਜਲਾਇਕੈਗੁਰਿਨਾ
ਮੁਦੀਆਸਚੁਸੁਆਉ॥ਆਸਾਸਭੇਲਾਹਿਕੈਇਕਾਆਸਕਮਾਉ॥ਜਿਨੀਸ
ਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਨਅਗੈਮਿਲਿਆਥਾਉ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਕਰਤੇਨੋਸਾਲਾ
ਹਿ॥ਸਭੇਛਡਿਸਿਆਣਪਾਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਭੁਖਨਹ
ਵਿਆਪਈਜੇਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਹੋਇ॥ਕਿਤਹੀਕੰਮਿਨਛਿਜੀਐਜਾਹਿਰਦੈ
ਸਚਾਸੋਇ॥ਜਿਸੁਤੂੰਰਖਹਿਹਥਦੇਤਿਸੁਮਾਰਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁ
ਸੇਵੀਐਸਭਿਅਵਗਣਕਢੈਧੋਇ॥੨॥ਸੇਵਾਮੰਗੈਸੇਵਕੋਲਾਈਆਂਅਪੁਨੀਸੇ
ਵ॥+ਸਭੁਕਿਛੁਵਸਗਤਿਸਾਹਿਬੈਆਪੇਕਰਣਕਰੇਵ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਮ
ਨਸਾਸਭਪੂਰੇਵ॥੩॥ਇਕੋਦਿਸੈਸਜਣੋਇਕੋਭਾਈਮੀਤੁ॥ਇਕਸੈਦੀਸਾਮਗਰੀ
ਇਕਸੈਦੀਹੈਰੀਤਿ॥ਇਕਸਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਹੋਆਨਿਹਚਲੁਚੀਤੁ॥ਸਚੁ
ਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਟੇਕਨਾਨਕਸਚੁਕੀਤੁ॥੪॥੫ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫

ਸਭੇਥੋਕਪਰਾਪਤੇਜੇਆਵੈਇਕੁਹਥਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸਫਲੁਹੈਜੇਸਚਾ

+ਸਾਧੂਸੰਗੁਮਸਕਤੇਤੂਠੈਪਾਵਾਦੇਵ+

ਸਬਦੁ ਕਥਿ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤੇ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਮਥਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਸਭ ਧੰਧੁ ਹੈ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਮਾਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਖੁਸੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਿਮ
ਖ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੨॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲਾ ਘੜੀ ਜਿਤੁ
ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬਾ
ਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਆ ਸੋਈ ਉਤਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿ
ਤੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥ ਢੋਈ ਤਿਸ ਹੀ ਨੋ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਲਭਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਬਧਾ ਘਰੁ ਤਹਾਂ ਜਿਥੈ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੪॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਧਿਆਈਐ ਜੀਅੜੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਹੀ
ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਮਨ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਛਡਿ ਕੈ
ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ॥ ਆਠ ਪ
ਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਗੁਣ ਗੋਇੰਦ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿ
ਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਮਨਾ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁ
ਖੁ ਹੋਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਸੁ
ਖਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ
ਤਾਂ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੩॥ ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਵਖਾਣੀਐ ਊਚੋ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥ ਵਰ
ਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ

ਸਚੁਦੇਵਣਹਾਰੁਆਪਿਹਰਿਨਾਉ॥੪॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥
ਨਾਮੁਧਿਆਏਸੋਸੁਖੀਤਿਸੁਮੁਖੁਊਜਲੁਹੋਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਰਗਟੁ
ਸਭਨੀਲੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਘਰਿਵਸੈਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਨਾਮੁਸਹਾਈਸਦਾਸੰਗਿਆਗੈਲਏਛਡਾਇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਦੁਨੀਆਕੀਆਵਡਿਆਈਆਕਵਨੈਆਵਹਿਕਾਮਿ॥ਮਾਇਆਕਾਰੰਗੁ
ਸਭੁਫਿਕਾਜਾਤੋਬਿਨਸਿਨਿਦਾਨਿ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਵਸੈਸੋਪੂਰਾਪਰਧਾਨੁ॥੨॥
ਸਾਧੂਕੀਹੋਹੁਰੇਣੁਕਾਅਪਣਾਆਪੁਤਿਆਗਿ॥ਉਪਾਵਸਿਆਣਪਸਗ
ਲਛਡਿਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਰਤਨੁਹੋਇਜਿਸੁਮਸਤ
ਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁ॥੩॥ਤਿਸੈਪਰਾਪਤਿਭਾਈਹੋਜਿਸੁਦੇਵੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਬਿਨਸੈਹਉਮੈਤਾਪੁ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਭੇਟਿਆਬਿਨ
ਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪ॥੪॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ਇਕੁਪਛਾ
ਣੂਜੀਅਕਾਇਕੋਰਖਣਹਾਰੁ॥ਇਕਸਕਾਮਨਿਆਸਰਾਇਕੋਪ੍ਰਾਣਅ
ਧਾਰੁ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਸਦਾਸੁਖੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਾਰੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਗ
ਲਉਪਾਵਤਿਆਗੁ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਨਿਤਇਕਸੁਕੀਲਿਵਲਾਗੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕੋਭਾਈਮਿਤੁਇਕੁਇਕੋਮਾਤਪਿਤਾ॥ਇਕਸੁਕੀਮਨਿਟੇ
ਕਹੈਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਹੁਨਵਿਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਵ
ਸਿਕੀਤਾ॥੨॥ਘਰਿਇਕੋਬਾਹਰਿਇਕੋਥਾਨਥਨੰਤਰਿਆਪਿ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿ
ਜਿਨਿਕੀਏਆਠਪਹਰਤਿਸੁਜਾਪਿ॥ਇਕਸੁਸੇਤੀਰਤਿਆਨਹੋਵੀਸੋਗਸੰ
ਤਾਪੁ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸ

ਕਾ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਵੇਖਿ ਸੋ ਹੋਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਾਇ ਅਜਨੈ ਧਨੁ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ
॥੪॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ
ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਤਿਨ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ
॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇ
ਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ
ਨਿਰਮਲਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਗੁਰ ਦਰ
ਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ
॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ
ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ
ਨਿਰਮਲੀ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਹਾਨ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਨਾਨਕ ਤਿਨ
ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਦੁਖੁ
ਗਇਆ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਏਕਸ
ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥
ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਣੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾਂ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ
ਸੰਗਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸ
ਨਾਨੁ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਬਿਨਸਿਆ ਤਜਿਆ ਸਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਲਾਭ

ਲਾਭੁਨਾਮੁਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਆਦੀਆਅਪਣਾਨਾਮੁ
॥ਆਵਣਜਾਣਾਰਹਿਗਇਆਆਪਿਹੋਆਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਸਚੁਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇ
ਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਨੁ॥੩॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਰਾਖਦਾਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥
ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਊਜਲੇਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰਿ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਸਾਰਦੇਰਤੇਰੰਗਿ
ਅਪਾਰ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਖਸਾਗਰੋਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰ॥੪॥੧੧॥ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਪਾਈਐਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਪ੍ਰਭਆਪਣੀਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਾਟੀਐਲਾਗੈਸਹ
ਜਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਪਾਇ॥ਹਰਿਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਏਕੋ
ਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਸਾਗਰੁਗੁਣੀਅਥਾਹੁ
ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਸੰਗਤੀਸਚਾਸਬਦੁਵਿਸਾਹੁ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੁਖਸਾਗਰੈਸਿਰਿ
ਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨॥ਚਰਣਕਮਲਕਾਆਸਰਾਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਮੈਧਰਤੇ
ਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੈਤਾਣਿਰਹਾਉ॥ਨਿਮਾਣਿਆਪ੍ਰਭੁਮਾਣੁਤੂੰਤੇਰੈਸੰਗਿਸਮਾਉ
॥੩॥ਹਰਿਜਪੀਐਆਰਾਧੀਐਆਠਪਹਰਗੋਵਿੰਦੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤਨੁਧ
ਨੁਰਖੇਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੀਜਿੰਦੁ॥ਨਾਨਕਸਗਲੇਦੋਖਉਤਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਖਸਿੰਦੁ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥
ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿਉਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਵੇਛੋੜਿਆਵਿਛੁ
ੜੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਸੇਵਕਕੈਸਤਭਾਇ
॥ਅਚਰਜਰੂਪੁਨਿਰੰਜਨੋਗੁਰਿਮੇਲਾਇਆਮਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੀਤੁਕ
ਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਪਰੀਤਿਧ੍ਰਿਗੁਸੁਖੀਨਦੀਸੈਕੋਇ॥੧॥ਰ

ਤੁਰੀ॥ ਚਰਨਦਾਤੁ ਸਲਿਲ ਵਿਹੂਣਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੂਆ ਅਪਣਾ॥ ਸਖਾ ਸਭ ਤਈ ਆਨਿਦਾ ਗੁ
ਰ ਉਪਦੇਸੁ ਅਪਣਾ॥ ਬਖਸਿ ਕਰਾ ਬਿਰਥਾ ਨ ਜਾਇ ਹਰਿ ਮੈ ਨਿਤ ਚਲਿਆ ਸੁਖ ਰਾਮ ਦਾ ਗੁ
ਰ ਜੋ ਮੰਗਹਿ ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ਸੋ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣਾ॥ ਜਾ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਲਾ ਵਿਚਿ ਪਾਤਿ
ਗਤਿ ਮਾਨਿ ਤਨਿ ਨੈਣੀ ਸਾਂਤਿ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਕੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਤਿ॥ ਗੁ
ਣ ਨਿਧਾਨ ਨਵਤਨੁ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੀ ਦਾਤਿ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀ
ਐ ਦਿਨੁ ਵਿਸਰਹੁ ਨਹੀ ਰਾਤਿ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸ
ਖਾ ਗੋਵਿੰਦੁ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੋ ਸਗਲ ਵਾਰੀਐ ਇਹ ਜਿੰਦੁ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹ
ਦੂਰਿ ਸਦ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿੰਦੁ॥ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਨੋ ਪਾਲਦਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਅਰਥੁ ਅਸਥਾਨੁ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ॥੪॥੯੩
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਆ ਰਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸਵਾਰਿ॥
ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀ
ਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਸ
ਰਣਾਈ ਸਦਾ ਰਹੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕਾ
ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੂੜੇ ਸਭੇ ਸਾਕ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸ
ਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਮਨਮੁਖ ਪਸੁ ਨਾਪਾਕ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਸ
ਨੋ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੀ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੂਰਿ॥ ਭਗਤੀ
ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਆਵਹਿ ਵੰਞਹਿ ਪੂਰ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ਜੀਅ ਜੰ
ਤ ਕਰਿ ਦਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋਇ ਨ ਰਖਨਹਾਰੁ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਜਮ ਭਇਆ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰਉ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਹਰਿ ਮਇਆ॥੪॥੯੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ਮੇਰਾਤਨੁਅਰੁਧਨੁਮੇਰਾਰਾਜਰੂਪਮੈਦੇਸੁ॥ਸੁਤਦਾ
ਰਾਬਨਿਤਾਅਨੇਕਬਹੁਤੁਰੰਗਅਰੁਵੇਸੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਨਵਸਈਕਾਰ
ਜਿਕਿਤੈਨਲੇਖਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਕਰਿਸੰਗਤਿਨਿ
ਤਸਾਧਕੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਧਿਆਈਐ
ਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁ॥ਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰੀਅਹਿਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥
ਹਉਮੈਰੋਗੁਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਨਾਆਵੈਨਾਜਾਗੁ॥੨॥ਕਰਿਸੰਗਤਿਤੂਸਾਧਕੀਅਠਸ
ਠਿਤੀਰਥਨਾਉ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਮਨੁਤਨੁਹਰੇਸਾਚਾਏਹੁਸੁਆਉ॥ਐਥੈਮਿਲਹਿ
ਵਡਾਈਆਦਰਗਹਿਪਾਵਹਿਥਾਉ॥੩॥ਕਰੇਕਰਾਏਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਿਛੁਤਿ
ਸਹੀਹਾਥਿ॥ਮਾਰਿਆਪੇਜੀਵਾਲਦਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਾਥਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭਸਰਣਾਗਤੀਸਰਬਘਟਾਕੇਨਾਥ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫
ਸਰਣਿਪਏਪ੍ਰਭਆਪਣੇਗੁਰੁਹੋਆਕਿਰਪਾਲੁ॥ਸਤਗੁਰਕੈਉਪਦੇਸਿਐ
ਬਿਨਸੇਸਰਬਜੰਜਾਲ॥ਅੰਦਰੁਲਗਾਰਾਮਨਾਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਦਰਿਨਿ
ਹਾਲੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਾਰੁ॥ਕਰੇਦਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀ
ਇਕਨਿਮਖਨਮਨਹੁਵਿਸਾਰੁ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਿਤਗਾਵੀ
ਅਹਿਅਵਗੁਣਕਟਣਹਾਰ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸੁਖੁਹੋਇਕਰਿਡਿਠੇਬਿ
ਸਥਾਰ॥ਸਹਜੇਸਿਫਤੀਰਤਿਆਭਵਜਲੁਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੨॥ਤੀਰਥਵਰਤ
ਲਖਸੰਜਮਾਪਾਈਐਸਾਧੂਧੂਰਿ॥ਲੂਕਿਕਮਾਵੈਕਿਸਤੇਜਾਵੇਖੈਸਦਾਹਦੂਰਿ
ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਸਚੁਪਾਤਿਸਾਹੀ
ਅਮਰੁਸਚੁਸਚੇਸਚਾਥਾਨੁ॥ਸਚੀਕੁਦਰਤਿਧਾਰੀਅਨੁਸਚਿਸਿਰਜਿਓ

ਵ

ਨੁਜਨਨਾਨਕਜਾਪੀਐਸਚੁਨਾਮੁਤਿਸੁਸਦਸਦਕੁਰਬਾਨੁ॥੪॥੧੬॥
੧ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ਉਦਮੁਕਰਿਹਰਿਜਾਪਣਾਵਡਭਾਗੀਧਨੁਖਾਟਿ॥ਸੰਤ
ਸੰਗਿਹਰਿਸਿਮਰਣਾਮਲੁਜਨਮਜਨਮਕੀਕਾਟਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿ
ਜਾਪਿ॥ਮਨਇਛੇਫਲਭੁੰਚਿਤੂਸਭੁਚੂਕੈਸੋਗੁਸੰਤਾਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਕਾ
ਰਣਿਤਨੁਧਾਰਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਨਾਲਿ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਪ੍ਰਭੁ
ਆਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆਲਾਗੀਸਾਚੁਪਰੀ
ਤਿ॥ਚਰਣਭਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਭਿਜਪਤਪਤਿਨਹੀਕੀਤਿ॥੩॥ਰਤਨਜਵੇ
ਹਰਮਾਣਿਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਰਸਜਨਨਾਨਕਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੪॥੧੭॥ ੧ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ੧ਸੋਈਸਾਸਤੁਸਉਣੁ
ਸੋਇਜਿਤੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਗੁਰਿਧਨੁਦੀਆਮਿਲਿਆਨਿ
ਥਾਵੇਥਾਉ॥ਸਾਚੀਪੂੰਜੀਸਚੁਸੰਜਮੋਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਪ੍ਰਭੁਭੇਟਿਆਮਰਣੁਨਆਵਣੁਜਾਉ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਸਦਾਇਕ
ਰੰਗਿ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਦਾਸਹਾਈਸੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੁਖਾਕੀਮਿਤਿਕਿਆਗਣੀਜਾਸਿਮਰੀਗੋਵਿੰਦੁ॥ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿ
ਆਉਹਰਸੁਜਾਣੈਜਿੰਦੁ॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਮੁਬਖਸਿੰਦੁ॥ਜਿ
ਨਿਸੇਵਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸੋਈਰਾਜਨਰਿੰਦੁ॥੨॥ਅਉਸਰਿਹਰਿਜਸੁਗੁਣਰ
ਮਣਜਿਤੁਕੋਟਿਮਜਨਇਸਨਾਨੁ॥ਰਸਨਾਉਚਰੈਗੁਣਵਤੀਕੋਇਨਪੁਜੈਦਾ
ਨੁ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸੈਦਇਆਲਪੁਰਖੁਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁ
ਤਿਸਦਾਹਉਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ॥੩॥ਮਿਲਿਆਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਜੋਮੇਲਿਆਕਰ
ਤਾਰਿ

ਰਤੜੀਆ ॥ ਦਾਸ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟਿਆ ਸਾਚੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ
ਓਨੁ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿ ਸਗਲ ਘਟਾ
ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਸਚਾ ਸਿਮਰੀਐ ਮ
ਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤ ਸਾਕ ਅਗਲੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ
ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਚਸਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚਾ ਸੇਵਿ ਜਿਚ
ਰੁ ਸਾਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਸਭ ਕੂੜੁ ਹੈ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਅਤਿ ਅ
ਗਲੀ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਸਹ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ
ਜਾਇ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਜੋ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਾ
ਮ ਕਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੩॥ ਪਰਵਦਗਾ
ਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦੇ ਚਲਤ ਅਨੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਏਹਾ ਮਤਿ ਵਿ
ਸੇਖ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਿਠਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖੁ ॥੪॥੧੯॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਮਿਲਿ ਭਾਈਹੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾ
ਲਿ ॥ ਤੋਸਾ ਬੰਧਹੁ ਜੀਅ ਕਾ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਅਪਣੀ
ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੂਜਾ ਥਾਉ ਨ ਕੋ ਸੁਝੈ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਸੋਇ
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਚ
ਰਣੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸ
ਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਡੁਬਦਾ ਲਏ ਤਰਾਇ

ਨੇ

ਤਾਪਾਇਕਤੁਮੁਖਿਗੁਰਸਬਦਿਤਿਨੀਏਕਰਹਕਰਿਹਸਮਾਣੁ॥ਸੇਅਖੋਨਿਤਫਲਭੋਤੇ
ਜਿਨਗੁਰਕਿਰਪਾਕਰਿਆਤਮਾਰਾਮਗੁਰਬਾਣੀਸਤੁਨਾਮੁਪਛਾਣਿਆਜਨਮ ਮਰ
ਣੁਰਹਾਏਖਾਣਾਗੁਰਪਦੁ ਸੇਸਤੁਸੇਵਿਆਜਿਨੀਜਿਨਤੁਪਰਖਿਤਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀ
ਤੈਰਗਾਤੁਰਿਹੈਤੇਸੁਖਸਚਾਰ ਆਪ ਖੰਡੁ॥ਜਿਨਿਗੁਰਸੇਵਿਆਆਪਹੁਜਮ
ਝਤਨਲਗੈਕੋਇ॥ਗੁਰਨਾਇਹਰਿਲਿਵਲਗਾਈਐਜਿਨਿਤਬੁਝਿਆਸੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਪਤੁਸਤਿਗੁਰਦੀਆਸਤੁਖੁਨਾਕਮਨਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੪॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮ
ਲਾ ੩॥ਮਨਕਾਮਿਨਿਕਿਵੈਪਾਈਐਅਕਥੁਕਥਿਉਪਜਿਆਸਾਧੁਭਾਈਮਨਸੁਰਿਆਰੀ
ਐਵਿਖਿਆਗਾਇਆਵਾਧੁ॥ਜਿੰਦੁਬਿਲਮਾਣਿਤਨਿਵਿਤੁਨਵੈਬਿਸਮਾਦੁ॥੧॥
ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਲਾਗੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਵਿਣਸਣਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆ
ਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਕੂਕਰੁਹਰਕਾਇਆਦਹਦਿਸਿਜਾਇ॥ਲੋਭੀਜੰਤ
ਨਜਾਣਈਭਖੁਅਭਖੁਸਭਖਾਇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਿਬਿਆਪਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ਮਾਇਆਜਾਲੁਪਸਾਰਿਆਭੀਤਰਿਚੋਗਬਣਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਪੰ
ਖੀਫਾਸਿਆਨਿਕਸੁਨਪਾਏਮਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥੩॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਮੋਹਿਆਬਹੁਬਿਧਿਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥
ਜਿਸਨੋਰਖੈਸੋਰਹੈਸੰਮ੍ਰਿਥੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਧਰੇਨਾਨਕ
ਸਦਬਲਿਹਾਰੁ॥੪॥੨੪॥ ੫੭ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪ਘਰੁ
੧॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਬਿਰਹੁਅਤਿਅਗਲਾਕਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਘਰਿਆਇ॥ਜਾਦੇਖਾਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾ
ਪ੍ਰਭਿਦੇਖਿਐਦੁਖੁਜਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਾਤਿਨਸਜਣਾਪ੍ਰਭੁਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈ
ਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਹਮਮੂਰਖ
ਮੁਗਧਸਰਣਾਗਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲੇਹਰਿਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮ

ਲਾਡ ਮਹਰਮੁ ਪਾਤਾ ॥ ਸਖੀਆ ਤੂੰ ਕਤਨਾ ਗਿਰਸਤਾ ਸਿਉ ਸਭੁ ਭੁਲ ਕੀ ਬਿਗਾਸਤਾ ॥੨॥ ਮਾਏ
ਗੀ ਮੋਹਿ ਰਚਿਆ ਕਾਮਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਨਿ ਦਿਤੀਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਲਿਆ ਤਿਨਾ ਸਰਪਰ ਉਠ ਚਲਣਾ
ਹਿ ਜਾਣਈ ਸੀਲ ਲਿਖ ਕਰੋਤਿਨਾ ॥੩॥ ਗਲਿ ਖਚਉਰਸੀ ਡਕੁਰਮਾਤਿ ਆ ਭੁਲ ਕੁਜਨ
ਮੁਧਾਈ ਠਗਿਓਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜਾ ਆਇਓਇ ॥੪॥੨੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ਤਿਚਰੁ ਵਸਹਿ ਸੁਹੇ
ਲੜੀ ਜਿਚਰੁ ਸਾਥੀ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਸਾਥੀ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਤਾ ਧਨ ਖਾਕੂ ਰਾਲਿ
॥੧॥ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਘਰਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਭਿ ਕਹਾਤਿ ॥ ਜਾ ਉਠੀ
ਚਲਸੀ ਕੰਤੜਾ ਤਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਤਤੁ ਬਾਤਿ ॥੨॥ ਪੇਈਅੜੈ ਸਹੁ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਸਾਹੁ
ਰੜੈ ਸੁਖਿ ਵਸੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ਸਿਖੁ ਤੁਧੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਦੁਖੁ
॥੩॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹੁਰੈ ਵੰਞਣਾ ਸਭਿ ਮੁਕਲਾਵਣਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ
ਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੨੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ਘਰੁ ੬ ॥
ਕਰਣ ਕਰਾਵਣ ਏਕੁ ਉਹੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮਨ ਮੇ
ਰੇ ਸਰਬ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਇ ॥ ਛੋਡਿ ਸਗਲ
ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਕਲੇਸੁ ਨ ਭਉ ਬਿ
ਆਪੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ
॥੨॥ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਮਨੁ ਸਧਾਰੈ ਪਾਪ ਸਗਲੇ ਜਾਂਹਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾ
ਰਣੈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥
ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਇਹੁ ਭਾਉ ॥੪॥੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੰਚਿ

॥ਸੀਚਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪੂਜਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਿਨਹਿ ਦੀਆ ਰਿਦੇ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤੇ ਵਿਆਪਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਪਉ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਲਾਗੁ ਚਰਣੀ ਮਿਟੈ ਦੂਖੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥੨॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਕਮਾਵੈ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਭ ਹੋਇ ਰੇਣਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੩॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਤੂੰਹੈ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮੰਧੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲਾਣਾ ॥ ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਰਹਤ ਭਗਤੁ ਹੈ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਾ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ॥ ਕਿਆ ਕਹਉ ਸੁਣਉ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ ਮੰਧੇ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤਤ ਸਮਦਰਸੀ ਸੰਤਹੁ ਕੋਈ ਕੋਟਿ ਮੰਧਾਹੀ ॥੨॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਇਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਰਲਾ ॥ ਕਥਨ ਕਹਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ॥੩॥ ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥

ਤੇਰੈ ਭਰੋਸੈ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਲਾਡ ਲਡਾਇਆ ॥ ਭੂਲਹਿ ਚੂਕਹਿ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਹੇਲਾ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥ ਤੇਰਾ ਬਿਖਮੁ ਭਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਕਰਉ ਤੇਰਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਆਪਾ ॥ ਸਭ ਹੀ ਮਧਿ ਸਭਹਿ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਬਾਪਾ ॥੨॥ ਪਿਤਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਨਾਹੀ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਜੁਗਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤੁ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਰਾਖੈ ਮਮਤਾ ॥੩॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੪॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥

ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਭਾਈਆਕਟਿਅੜਾਜਮਕਾਲੁ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵੁਠਾਹੋ
ਆਖਸਮੁਦਇਆਲੁ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਬਿਨਸਿਆਸਭੁਜੰਜਾਲੁ॥੧॥
ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਹਉਤੁਧੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਾਰਣੈਤੁਸਿ
ਦਿਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਤੂੰਸੇਵਿਆਭਾਉਕਰਿਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾ
ਨ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਛੁਟੀਐਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀ
ਜਿਨਿਦਿਤਾਆਤਮਦਾਨੁ॥੨॥ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਜਿਨਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੁਭਾ
ਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਦਰਗਹਬੈਸਣੁਜਾਇ॥ਕਰਤੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਪੂਰ
ਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇ॥੩॥ਸਚੁਕਰਤਾਸਚੁਕਰਣਹਾਰੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਟੇਕ॥ਸਚੋ
ਸਚੁਵਖਾਣੀਐਸਚੋਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜਪਿਨਾ
ਨਕਜੀਵੈਏਕ॥੪॥੨੩॥੯੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥
ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪੂਜੀਐਮਨਿਤਨਿਲਾਇਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਜੀਅ
ਕਾਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਕਮਾਵਣੇਸਚਾਏਹੁਵੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਾਧੂ
ਸੰਗਤਿਰਤਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਛਾਰੁ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ
॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਪੂਰਨਹੋਵੈਘਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਅਪਾ
ਰੁਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਹੋਇ॥ਗੁਰੁਅਗੋਚਰੁਨਿਰਮਲਾਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨ
ਕੋਇ॥ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁ [illegible] ॥੨॥ਗੁਰੁਤੀਰਥੁਗੁਰੁਪਾਰਜਾਤੁਗੁਰੁਮਨ
ਸਾਪੂਰਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਉਧਰੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਗੁ
ਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਗੁਰੁਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਅਗਮਹੈਕਿਆਕਥੇ
ਕਥਨਹਾਰੁ॥੩॥ਜਿਤੜੇਫਲਮਨਿਬਾਛੀਅਹਿਤਿਤੜੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥

ਕਰਣਹਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਸੋਇ॥ਗੁਰਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਗੁਰੁਕੀਤਾਲੋੜੇਸੁਹੋਇ

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਪਾਵਣੇ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਬਾਹੁੜਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾ
ਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰਉ ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ॥੪॥੨੯॥ ਸਿ
ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਸੁਣਿ ਭਾਈਹੋ ਛੂਟਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ
ਸਰੇਵਣੇ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥
੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸਾਚੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਅਲਖ ਅਭੇ
ਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥
੨॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਫਲੁ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਆਪਿ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ
ਦਿਸਈ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾ
ਸਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿ
ਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੪॥੩੦
॥ ॥੩੩॥੩੧॥ ੬॥ ੧੦੦॥

॥ ॥ ॥ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ
੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਨੁ ਵਾਵਣਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਵਾਇ ਸੁਣਾਈਐ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਕਿਤੁ ਥਾਇ ॥ ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਆਖਿ
ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਅਲਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕ ਥਾਇ ਸ
ਚਾ ਪਰਵਦਿਗਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਲਿਖਿ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਜੇ ਸਉ ਸਾਇਰ ਮੇਲੀਅਹਿ ਤਿਲੁ ਨ ਪੁਜਾਵਹਿ ਰੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ

ਸਾਕਤੁ ਸੁਤੁ ਹਿਤੁ ਰਹਿਆ ਪਾਡੇ ਸੋਈ ॥੩॥ ਪਰਹਰਿ ਧੋਖਾ ਅਰ ਸਾਲਕ ਸਾਚ ਕਸੁਤਡੇ ਅਉ

ਕ ਸਤਿ ਦੇ ॥ ਸਿਖ ਮਸਾਈ ਕਕਸੀ ਮੁਲਾ ਦੁਖੀ ਦਾ ਦੇਸ ਗਸੀ ਦੋ ॥ ਬਬ ਕਾ ਤਿਤਿ ਨਕਉ

ਅਗਲੀ ਪਤੁ ਦੇਰਤ੍ਰ ਨਿ ਦਰੂਦਾ ॥੩॥ ਪਾਂਡਿਤ ਸਜੇ ਪਾਡਿਤ ਫੜੇ ਪਾ ਡਿਤ ਦੇਵੈ

ਲੋਈ ॥ ਅਬ ਹਿਰਦੇ ਗਤਿ ॥ ਮਾਧੇ ਜਾਹੋ ਆਪੇ ਕਰ ਕਰਗੋ ਈ ॥ ਸਭੁ ਨਦੇ ਦੇਖੇ ਨਦਾ ਕਿ

ਕਿਜੇ ਗੁਦੇ ਤੈ ਦੋਈ ॥੪॥ ਧਦਨ ਦਨ ਜਾਹਿ ਆਡਿ ਨ ਦਕੇ ਦਹੁ ਨ ਉ ॥ ਜਿਥੈ ਬੈਸੇ

ਰਚਾ ਤਿਸ ਗੁੋਸੇ ਕੇ ਦੂਰਿ ਤਿ ਥਾਉ ॥ ਅੰਬਾਤ੍ਰਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਤਉ ਕਿਸ ਨੋ ਸੁਣਿ ਜਾਉ

ਪਾਦੂ ਕਲ ਦਾਰ ਨ ਨਕੁ ਦਨਿ ਜੋ ਕਿਸੈ ਦ ਕਬਿ ॥ ਵਡੇ ਤ ਖਵਾਰਿਆ ਈਆ ਜਕ

ਵੈਤੈ ਦੋਈ ॥ ਤੁਰੀਸ ਦਗੋ ਆਪਹਿ ਤਸਾਨਿ ਫਲ ਕਰੋਈ ॥੮॥ ਸਕੁ ਕੇ ਆਪੇ ਵਡੁ

ਬਡੁ ਤੁਲੈ ਹੈ ਕੈ ਦੂ ਛਾਡੀ ਕੇ ਦਤੁ ਦਾਤਾ ਆਪੀ ਸੈ ਦੇ ਕਰਤਿ ਆਤੁਮ ਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤੋਰਿ

ਨਾਮ ਦਈ ਜੋ ਰਤੇ ਜੁਗਾ ਡਿ ਜੁਗਾ ਡਕੁ ਛਿਡੁ ॥੯॥੧॥ ਮਹਲਾ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਸ ਡਲੀਆ

ਸਜਾਲੀਆ ਕਰਤਿ ਸਿ ਗੁਰੂ ॥ ਗਾ ਤੁਗਾਣ ਦੁਹਿਆ ਈਆ ਸੁਤ ਦ ਸੁਤ ਵਕ ਤੁਮਾ

ਪੰਡਿ ਪੇ ਸੁਨ ਪਾਈ ਸੈ ਖੋਟ ਪਜੁ ਖੁਆਰ ॥੧॥ ਤਕਜੀ ਉ ਇਉ ਪੇਹੁਰਾ ਦੇਨ ਰਾ ॥

ਗੁਰੂ ਪੁਕਾਰਦੂਨਿ ਸੋਤ ਗਾਹੁ ਆਪਹਿਰ ਕਰ ਪਲੋਤਿ ਸਦਗਾ ॥੧॥ ਰਤਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ

ਸੰਗਾਰੀਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਖੜੀ ਤਕੇ ਸਚੁ ਕਹੈ ਅਰਦਾ

ਸਿ ॥ ਗੁਰ ਲਿਕਤ ਪਿਰਕੁ ਦੇਵ ਸਿਭੁਣਾਇ ਰਤੀ ਭਿਗ ਦਾਸ ॥੨॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੀ ਚੋਲ ਰਤੀ

ਐਲਣੀ ਮਨੈ ਨਾਉ ॥ ਸਚਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਸਾਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ

ਮਨੁ ਵੇਧਿਆ ਤਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੩॥ ਸਾਧਨ ਰੰਡ ਨ ਬੈਸਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ

ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਨਉਤਨੋ ਸਾਚਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ

ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਜਾਇ ॥੪॥ ਸਾਚੁ ਧੜੀ ਧਨ ਮਾਡੀਐ ਕਾਪੜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ੍ਹ ਸਾਈਆ ਅੰਦਰੁ ਸਦਾ ਭੁਖਿਆਹੁ॥ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਅੰਧ
ਮਨਮੁਖ ਉਭਤ ਰਾਹਾ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਵਸੀ ਅਸਤਾਰਿ ਮਹਿ ਪਿਆਹਾ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ
ਸੁਤ ਵਰਤਿ ਸਾਣੇ ਪ੍ਰੇਮਾ ਅਪਰਾਮਾ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਪੁਰਖ ਨ ਜਾਣਈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆ
ਰਿ॥ ਦਾਸਨਿ ਸਿਆਣਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇ ਏ ਕਿਰਪਿ ਕਾਰ ਬਿਨੁ ਤੇ ਹਿ ਦਿਤਾਈ॥ ਅਕੁ ਜਲਉ
ਤਨ ਜਾਲਉ ਜਾਉ ਮਨੁ ਧਨੁ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਣਈਐ॥ ਜਪਨ ਕੰਤਿ ਨ ਭਾਵੀ ਅਤਾ ਬਿਰ
ਥਾ ਜੋਬਨੁ ਜਾਈਐ॥੩॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤ ਮਹੇਲੜੀ ਸੂਤੀ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈਐ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਪਿਰੁ ਜਾ
ਗਣਾ ਕਿਸ ਕਉ ਪੂਛਉ ਜਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਭੈ ਵਸੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਈਐ॥
੪॥੨ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਕਥੈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਵੀ
ਚਾਰੁ॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਪਰਖਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੋਲੁ ਅਪਾਰੁ॥ ਸਾਚਉ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੂੰ ਆ
ਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਚਾਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪੇ ਰੰ
ਗੁ ਮਜੀਠ॥ ਆਪੇ ਮੋਤੀ ਊਜਲੋ ਆਪੇ ਭਗਤ ਬਸੀਠੁ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠੁ ਅਡੀਠੁ॥੨॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਪਾਰੁ ਅਪਾਰੁ॥ ਸਾਚੀ
ਵਾਟ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ॥ ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਜਾਣੀਐ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ
॥੩॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਦੇਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕੇਤੀ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰ ਬੰ
ਧੀ ਧੰਧੈ ਪਾਇ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ॥੪॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬ
ਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਵਾਕਿ॥ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਸਚ ਘਰਿ ਜਿਸੁ
ਓਤਾਕੁ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸਾਕੁ॥੫॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾ
ਣਿਆ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ॥ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ

ਅਤਿ ਲਡਤੇ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ਚਾਣਿਆ ॥੬॥ ਸਚੁ ਉਵੂ ਪਖੁਲਾਈਐ ਮੈਲੁ
ਸਦਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚਿ ਦਰਗਹ ਤੈ ਬੈਸਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਪਤਿ ਸਿ
ਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੭॥ ਊਚਉ ਊਚਾ ਆਖੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿ
ਆ ਜਾਈ ॥ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਏਕੁ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾ
ਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥੮॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮਛੁਲੀ ਜਾਲੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਸਰੁ ਖਾਰਾ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਅਤਿ ਸਿਆਣੀ ਸੋਹਣੀ ਕਿਉ
ਕੀਤੋ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਕੀਤੇ ਕਾਰਣਿ ਪਾਕੜੀ ਕਾਲੁ ਨ ਟਲੈ ਸਿਰਾਹੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਉ ਸਿ
ਰਿ ਜਾਣਹੁ ਕਾਲੁ ॥ ਜਿਉ ਮਛੀ ਤਿਉ ਮਾਣਸਾ ਪਵੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧੋ ਕਾਲ ਕੋ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਾਲੁ ਅਫਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਬਿਧਾ
ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥੨॥ ਸੀਚਾਨੇ ਜਿ
ਉ ਪੰਖੀਆ ਜਾਲੀ ਬਧਿਕ ਹਾਥਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਫਾਥੇ ਚੋਗੈ ਸਾਥਿ
॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੁਣਿ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੰਗੀ ਸਾਥਿ ॥੩॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਆਖੀਐ
ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੂ
ਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਗਿਆਨੁ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕ
ਰਿ ਸਾਜਨੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਾਜਨਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿ
ਖੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਹਉ ਵਸਾਂ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੫॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ
ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਇ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾ
ਇ ॥ ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਸੰਚਰੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਤੂੰਹੈ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ
ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਕਾ

ਲੂਣਾ ਆਪਣੈ ਜਿਥੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੭॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਜਾ ਤਾ ਹੁਕਮੀ
ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣੈ ਵਸੈ ਤਾ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸੁ
ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੀ ਐਇਨ ਜੰਤ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਤਨਿ ਜੂਠਿ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਜੂਠੀ ਹੋਇ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠੈ ਝੂਠੁ ਬੋਲਣਾ ਕਿਉ ਕਰਿ
ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਅਭ ਸਬਦ ਨ ਮਾਂਜੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਗੁਣ
ਹੀਣੀ ਸੁਖੁ ਕੇਹਿ ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆ ਰਸਿ ਮਾਣਸੀ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਨੇਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਧਨ ਵੰਢੀ ਝੂਰੇਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲਿ ਥੋੜੈ ਮਛੁਲੀ
ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇਇ ॥ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ
॥੨॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਤਨਿ ਸੋਹੈ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ
ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸੋਹਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ॥
੩॥ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਖੋਟੀ ਅਵਗਣਿਆਰਿ ॥ ਨਾ ਸੁਖੁ ਪੇਈਐ ਸਾਹੁ
ਰੈ ਝੂਠਿ ਜਲੀ ਵੇਕਾਰਿ ॥ ਆਵਣੁ ਵੰਞਣੁ ਡਾਖੜੋ ਛੋਡੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥੪॥
ਪਿਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਤੀ ਸੋ ਕਿਤੁ ਸਾਦਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਬੋ
ਲੇ ਫਾਦਿਲੁ ਬਾਦਿ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਛੂਟੀ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥੫॥ ਪੰਡਿਤ
ਵਾਚਹਿ ਪੋਥੀਆ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਨ ਕਉ ਮਤੀ ਦੇ ਚਲਹਿ ਮਾਇਆ
ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕਥਨੀ ਝੂਠੀ ਜਗੁ ਭਵੈ [illegible]
[illegible] ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥੬॥ ਕੇਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਬੇਦਾ ਕਰਹਿ
ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਸਲਾਹਣੇ ਵਾਦੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮ ਨ
ਛੁਟਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੁ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਆਖੀਅਹਿ ਮੈ ਗੁਣੁ
੭॥

ਗੋਇ॥ ਜਗਿ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੁਤੜੀ ਮੈਲੁ ਦਵੈ ਪਤਿ ਖੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥੮॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧੀਐ ਤੀਰਥਿ ਕੀਚੈ ਵਾਸੁ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆਈ-
ਆ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਆ ਤਾਸੁ॥ ਜੇਹਾ ਰਾਧੇ ਤੇਹਾ ਲੁਣੈ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨਮੁ ਵਿ-
ਣਾਸੁ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਗੁਣ ਦਾਸੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਸਮਾਈ-
ਐ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਸੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਾਪਾਰੀਆ ਤਕੇ ਕੁੰ-
ਡਾ ਚਾਰਿ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਵਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰ ਬਾਰਿ॥ ਵਿਣੁ ਵਖਰ ਦੁ-
ਖੁ ਅਗਲਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ॥੨॥ ਲਾਹਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਉਤਨਾ
ਪਰਖੇ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਚਲੈ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ॥ ਵਣਜਾਰਿ-
ਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ॥੩॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਤਿ
ਪਾਈਐ ਜੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤ-
ਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ॥ ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ॥੪॥ ਜਿਨੀ
ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਘਰ ਮਹਿ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਇ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸ-
ਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੋ ਸਾਚੈ ਨਾਇ॥੫॥ ਸਾ ਧਨ
ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਤਾ ਸੰਗਿ ਰਾਵਿ॥ ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ
ਸੋ ਪਿਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ॥ ਸਚਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾ ਭਲੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਗੁਣ ਸਾਰਿ॥
੬॥ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਥਲਿ ਚੜਾ ਥਲਿ ਚੜਿ ਡੂਗਰਿ ਜਾਉ॥ ਬਨ ਮਹਿ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿ-
ਰਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਉ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆ-
ਵਉ ਜਾਉ॥੭॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਪਧਾਊਆ ਚਲੇ ਚਾਕਰ ਹੋਇ॥ ਰਾਜਨੁ ਜਾ-

ਪਾਕਰਾ

ਪੜਿ ਪੜਿਆ ਪਹਿ ਦਰਿ ਘਰਿ ਨਿਕਰਨੇ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਕੋ ਗਾਵਿ ਗੜਿਆ ਆਪੂ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਣੀਐ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ਸਰੀਰੁ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥ ਸਹਜੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਅਗਲੋ ਨਾ ਲਾਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰੁ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਕੀਆ ਕਰਣੈਹਾਰਿ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪ ਅਨੂਪ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਹਾਟ ਪਟਣ ਗੜ ਕੋਠੜੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਵਾਪਾਰ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਦੇਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਭਾਇ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਠਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਹਜੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ ਪਰਖੇ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇ ॥ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਇਉ ਮਲੁ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ਸੁਖ ਕਉ ਮਾਗੈ ਸਭੁ ਕੋ ਦੁਖੁ ਨ ਮਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖੈ ਕਉ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਵਾਚੀਐ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਆਸੁ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੬॥ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਅਵਗਣ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥੭॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪਾਇਆ ਡਰੁ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ ਜੋ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੂਲੇ ਬਾਵਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਮੁ

ਤਪੈ ਭਉ ਪਭ ਗੁਰਾ ॥ ਤਿ ਭੁਖ ਖੋਵਹਿ ਦੋਇ ਡਗਾਹੀ ਕਿਉ ਧੀਰਜੁ ਹੋਇ ਡਗਰਾ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮ
ਵਣੁ ਨਾਉ ਮੈ ਧਰ ਤਉ ॥ ਮੈ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਸਾਬਾਸਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ
ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਟੇਕ ਟਿਕੀ ਘ
ਰਿ ਜਾਉ ॥ [illegible] ॥੨॥ ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਚੇਲੇ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸੁਆਉ ॥ ਆਇ ਗਇਆ
ਪਛੁਤਾਵਣਾ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਉ ਕਲਰ ਕੀ
ਭੀਤਿ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਚੁ ਨ ਚੀਤਿ ॥ ਸਬਦਿ ਰਪੈ
ਘਰੁ ਪਾਈਐ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪਦੁ ਨੀਤਿ ॥੪॥ ਹਉ ਗੁਰ ਪੂਛਉ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਪੁਛਿ
ਕਾਰ ਕਮਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ
ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਉ ॥੫॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨ
ਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਰਹੈ ਫਿਰਿ
ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿ
ਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੭॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੈ
ਆਪ ਕਉ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੀਐ ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਕਿਆ
ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੮॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਸੀਗਾਰੀਐ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾ ਮਾ
ਣੇ ਸੁਖਿ ਸੇਜੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਘਰਿ ਸੇਜ ਭ

ਤੁਹਾਰਾ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਮਾਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜੜੀ ਗੂੜਾ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿ ਸਿਞਾਣੀਐ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥੨॥ ਸਚਿ ਮਿਲਹੁ ਵਰ ਕਾਮਣੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਜੇ ਮਰੈ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥ ਇਕਤੁ ਤਾਗੈ ਰਲਿ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕਾ ਹਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਖਿਨਿ ਖਪੈ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲੀਐ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਵਾਪਾਰੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚ ਕੀ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੀ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੋੁਲਾਇਸੀ ਸਚੁ ਤਰਾਜੀ ਤੋਲੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਸੀ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ॥੭॥ ਕਥਨੈ ਕਹਣਿ ਨ ਛੁਟੀਐ ਨਾ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਭਾਰ ॥ ਕਾਇਆ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰ ॥੮॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਵਗਣ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਾਰਦੈ ਬੇਦ ਬਿਆਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਜਾਣੀਐ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿ

ਸਾ

ਰਮੁਤਰੀ ਅਵਲੁ ਛਰਵਿ ਪਰੇਰੀ ਛੋਡਿ ਇਸਲਾਹੁ ਜਾਵੈ ਤਰ ਮਹੁਕੀ ਰਤਿ ਗਾ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੋਇ

॥੨॥ ਮਨੁ ਰਬੁ ਤਰੈ ਪਾਈਐ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਅਧਾਰ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਸੰਚੀਐ

ਭੂਲੇ ਰਾਸਿ ਸੁਆਰਥੁ ਲਾਹੁ ॥ ਸੁਖ ਚਤੁਰ ਭੁਖ ਮਿਟੈ ਜਾਤਿ ਰਹਸਿ ਅਸਹੁ ਕਸੰਧ ਘਾਹੁ ॥੩॥

ਭੂਜਲੁ ਜਿਬ ਧਨੁ ਭਾਵੈ ਨ ਕਚ ਪਿਲਾ ਪਾਹੁ ॥ ਨਖੇ ਕੀਰਤਿ ਤੁਲ ਤਰਨਾਤਿ ਸੁਵਣੁ

ਅਮਲਿ ਭਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭੈ ਕਾ ਬੋਹਿਥ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੁ ॥੪॥੧੯॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆ

ਰਾ ਵਿਸਰੈ ਭਰਮੁ ਘਨੇਰੋ ਸਹੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਵਿਜਲ ਉਜਾਲ ਵਡਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ਰ

ਸਾਇਆ ॥ ਘਰੁ ਭਾਵਿ ਨ ਸੇਵਹੁ ਘੁਅਗ ਲੇ ਜਮ ਪਕੜੈ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਕੋਰਿ

ਗਇ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਿ ਨ ਸਾਥ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧਨੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਭੂਲੋ ਮਾਰਗਿ ਆਥਿ

॥ ਸਾਚਉ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੋ ਕਾਥਿ ॥੨॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈ

ਐ ਪਾਇ ਸੋ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਿਉ ਮੇਟੀਐ ਲਿਖਿਆ ਲੇ

ਖੁ ਰਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਤਿ

ਸੁ ਬਿਨੁ ਮੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਾਨੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਲੋਭੁ

ਜਲਉ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

੪॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ

ਜੈਸੀ ਜਲ ਕਮਲੇਹਿ ॥ ਲਹਰੀ ਨਾਲਿ ਪਛਾੜੀਐ ਭੀ ਵਿਗਸੈ ਅਸਨੇਹਿ ॥

ਅ

ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਣੁ ਤਿਨੇਹਿ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਬਿਨੁ

ਪਿਆਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ॥ ਜਿਉ ਅਧਿਕਉ ਤਿ

ਉ ਸੁਖੁ ਘਣੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ

ਅਨੂਪੁ ਪ੍ਰਿਅ ॥੨॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਹ ॥ ਸਰ
ਭਰਿ ਥਲ ਹਰੀਆਵਲੇ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਪਵਈ ਕੇਹ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਈਐ ਕਿ
ਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਦੇਹ ॥੩॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਦੁਧ
ਹੋਇ ॥ ਆਵਟਣੁ ਆਪੇ ਖਵੈ ਦੁਧ ਕਉ ਖਪਣਿ ਨ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ
ਸਚਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੪॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਕਵੀ ਸੂਰ
॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਈ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਣਤ ਗਣਾਵਣੀ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ
ਹੋਇ ॥੬॥ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾ
ਈਐ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਇ
॥੭॥ ਖੇਲਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਖਣੂੰ ਜੋ ਚੁਗਦੇ ਸਰ ਤਲਿ ॥ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਖੇਲ
ਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿੜੁ ਮਲਿ ॥੮॥ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋਹੰ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਬਦਿ
ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਵਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥੯॥
ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੀਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਪਤੀਆਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋ
ਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਵੀਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰੁ ਘਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ
॥੧੦॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈਐ ਭੂਲੀ ਠਉਰ ਨ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਈ
ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥੧॥

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਪਿਰ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ਭੂਲੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਜਾਇ ॥ ਭੂਲੀ ਡੂੰਗਰਿ ਥਲਿ ਚੜੈ ਭਰਮੈ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇ ॥ ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗਰਬਿ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲਸੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਸੋਭਾ ਘਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥ ਅਖਰ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੁਲੀਐ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥੪॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥੬॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਗਿ ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੭॥ ਭੁਲਣ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਅਭੁਲੁ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇਆ ਲਾਗਾ ਤਿਸੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੮॥੧੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਘਰ ਨਾਰਿ ॥ ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਾ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵ

ਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰੋ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮਿ ਮੰਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਲਸੀ ਕੂੜਾ ਮੋਹੁ ਨ ਵੇਖੁ ॥ ਵਾਟ ਵਟਾਊ ਆਇਆ ਨਿਤ
ਚਲਦਾ ਸਾਥੁ ਦੇਖੁ ॥੨॥ ਆਖਣਿ ਆਖਹਿ ਕੇਤੜੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥
ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਖੋਟਾ
ਖਰਾ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥ ਅਸਟ ਧਾਤੁ
ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਾਰਖੂ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ਰਾ
ਸਿ ॥੪॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈ ਹਾਥ ਨ ਲ
ਭਈ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਤੂੰ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੋਰੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾ
ਇ ॥੫॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਹਉਮੈ ਵਾਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿ
ਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਸਾਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਮਾਇ
ਆ ਫੀਕਾ ਸਾਦੁ ॥੬॥ ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਆਸਾ ਰਸ ਕਸ ਖਾਇ ॥ ਆਸਾ ਬੰ
ਧਿ ਚਲਾਈਐ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਅਵਗਣਿ ਬਧਾ ਮਾਰੀਐ ਛੂਟੈ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਨਾਇ ॥੭॥ ਸਰਬੇ ਥਾਈ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾ
ਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੁ ਭਲੋ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦਿ ਸਚੈ
ਸਚੁ ਭਾਖੁ ॥੮॥ ਆਕਾਸੀ ਪਾਤਾਲਿ ਤੂੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਭ
ਗਤੀ ਭਾਉ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਵੈ ਰਜਾਇ ॥੯॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਮਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ
ਅਵਰੁ ਕਿ ਕਰੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਾਚੀ ਖਸਮ ਰਜਾ

ਈਆ ਜਾ ਨੇਤ੍ਰੁ ਮਨੁ ਸਾਜੇ ਸਭਿ ਰੰਗਾਣੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਹੋਮੀਐ ਇਕ ਰਤੀ ਤੋਲਿ ਕਟਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਸਮਧਾ ਜੇ ਕਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ
ਜੇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਅਰਧ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਈਐ ਸਿਰਿ ਕਰਵ
ਤੁ ਧਰਾਇ ॥ ਤਨੁ ਹੈਮੰਚਲਿ ਗਾਲੀਐ ਭੀ ਮਨ ਤੇ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨ
ਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥੩॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੋਟ ਦਤੁ ਕ
ਰੀ ਬਹੁ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਦਾਨੁ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਗਊਆ ਘਣੀ ਭੀ ਅੰਤਰਿ ਗਰ
ਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ॥੪॥ ਮਨ
ਹਠ ਬੁਧੀ ਕੇਤੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਬੰਧਨ ਜੀਅ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਸਚਹੁ ਓਰੈ ਸਭੁ ਕੋ ਉਪਰਿ ਸਚੁ ਆਚਾਰੁ ॥੫॥ ਸਭੁ ਕੋ ਊਚਾ
ਆਖੀਐ ਨੀਚੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ ਇਕਨੈ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਐ ਇਕੁ ਚਾਨਣੁ ਤਿ
ਹੁ ਲੋਇ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਧੁਰਿ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੬॥
ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨੈ ਸੰਤੋਖੁ ਵਸੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀਐ
ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜ
ਾਇ ॥੭॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਵਿਰ
ਲੇ ਕਉ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ
ਛੂਟੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੮॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਚਿਤੇ ਦਿਸਹਿ ਧਉਲਹਰ ਬਗੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਖੁਸੀ ਉਸਾਰਿਆ
ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੁ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥

ਭੁਝਿਕੈਤਨੁਮਨੁਸਾਚਿਲਗੋਇਆਮਨਮੁਖਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗੁਰਦਾਤਿਕਰੇਇ
ਭੁਲਾਇਆ॥੧॥ਬਡਭਾਗਾਮਨਮੁਖਮਨੁਨਿਰਮਲੇਜੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਆਗੈ
ਪੁਛਨਦੇਵਈਜਿਸੁਬੇਲੈਰਿਗੁਰਕਰਤਾਰੁ॥ਆਪਿਵਿਗਾੜੇਆਪਣੀਕੁਟੀਐਆਪੇ
ਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ਮਨਮੁਖੁਜਹੋਇਆਪਣੈਧੰਧੈਆਪੁਰਮੰਜੋਗੁਨਾਗੀਦੇ
ਸਿਖਾਵਿਕਾਸੀਆਤਿਨਾਲੈਡਰਸੁਮੈਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰਦੇਲਾ॥
ਤਿਨਿਸਿਡਾਰਿਗੁਸੁਕੋਗੁ॥੩॥ਪਹਿਰੁਚਲੈਵਿਰੁਜਵਹੋਸਕਣੋਕੋਲ
ਸੇਬਰਾਰਿਭੂਛਿਵਿਗੁਚੀਐਧਰਿਮਾਤਵਸਤੁਸੁਖਾਇਆਮਨਮੁਖ
ਡੁਮੈਕਾਰਿਮੁਸੰਗਗੁਰਮੁਖਿਧਲੈਪਾਇਆ॥੪॥ਸਕਤਾਨਿਰਤਹਿਆਇਆ
ਆਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥ਕਹੁਬਿਡਕਾਇਕੁਤਕੋਅਗਨਿਪਾਸਾਇਰਹੁਸਦ
ਹੈਕੈਹੁਸਦੇਹੁਰੀਮਸਤਕਿਸਭੁਨੀਸਜੁਪਾਬਸਤੁਜਵਿਹੁਮੰਗੀਐਮੁ
ਅਨਲੈਕੋਇਆ॥ਤੁਭੁਜਵਿਹੁਤਸੁਆਖਿਐਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਵੀਸਆ
ਸੋਈਆ॥ਨਮਾਵਿਹੁਹਿਆਬਾਕੁਜਿਸੁਡਾਰਿਗੁਸਟੰਗਨਡਾਇ॥੫॥ਜੀਉਸੁਪ
ਕੈਨਿਸਕੁਲਿਐਜਬਲਾਗਾਨਿਦੂਡੋਇਆ॥ਇਉਸੂਪਨਿਕੋਦੁਸਜੀਅਰ
ਅੰਤਰਿਡਉਮੈਦੋਇਆ॥ਗੁਰਮਤਿਡਾਡਵਿਪੁਰੀਐਸੁਪਨਾਇਭੁਜਰਡੋਇ
॥੭॥ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁਪਾਈਐਜਿਉਬਾਰਿਕਦੂਧੈਮਾਇ॥ਬਿਨੁਜਲੁਕਮ
ਲੁਸੁਨਾਥੀਐਬਿਨੁਜਲਮੀਨੁਮਰਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਸਿਮਿਲੈ
ਜੀਵਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੮॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥
ਡੂੰਗਰੁਦੇਖਿਡਰਾਵਣੋਪੇਈਅੜੈਡਰੀਆਸੁ॥ਊਚਉਪਰਬਤੁਗਾਖੜੋਨਾਪਉ
ੜੀਤਿਤੁਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਜਾਣਿਆਗੁਰਿਮੇਲੀਤਰੀਆਸੁ॥੧॥ਭਾਈ

ਰੇ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਨਾ
ਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲਾ ਚਲਾ ਜੇ ਕਰੀ ਜਾਣਾ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲ
ਸੀ ਅਮਰੁ ਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥
ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੋਹਣੇ ਪਕੇ ਕੋਟ ਹਜਾਰ ॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰੇ ਲਸਕਰ ਲ
ਖ ਅਪਾਰ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਿਆ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਅਸਾਰ ॥੩॥ ਸੁ
ਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਮਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦੋਹੀ ਫੇਰੀਐ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ ਜੀਉ ਖੇਲਸੀ ਬਦਫੈਲੀ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੪॥
ਪੁਤਾ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀਐ ਨਾਰੀ ਸੇਜ ਭਤਾਰ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਕਾਪੜੁ
ਰੂਪੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੫॥ ਮਹਰ ਮਲੂ
ਕ ਕਹਾਈਐ ਰਾਜਾ ਰਾਉ ਕਿ ਖਾਨੁ ॥ ਚਉਧਰੀ ਰਾਉ ਸਦਾਈਐ ਜਲਿ ਬਲੀ
ਐ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਿਉ ਡਵਿ ਦਧਾ ਕਾਨੁ ॥੬॥ ਹਉ
ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੋਠੜੀ ਤ
ਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਸੁਆਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਭਾਹਿ ॥੭॥
ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਉਜਲਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਅ
ਥਾਹੁ ॥੮॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ
ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ ਧੋਖ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਹੈ ਨਿਹਚਲੁ ਲੋ
ਕ ॥੧॥ ਦੁਨੀਆ ਕੈਸਿ ਮੁਕਾਮੇ ॥ ਕਰਿ ਸਿਦਕੁ ਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਧਹੁ ਲਾਗਿ
ਰਹੁ ਨਾਮੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਤ ਆਸਣੁ ਕਰਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥

ਪੰਡਿਤਵਖਾਣਹਿਪੋਥੀਆਸਿਧਬਹਹਿਦੇਵਸਥਾਨਿ॥੨॥ਸੁਰਿਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬ
ਮੁਨਿਜਨਸੇਖਪੀਰਸਲਾਰ॥ਦਰਿਕੂਚਕੂਚਾਕਰਿਗਏਅਵਰੇਭਿਚਲਣਹਾਰ
॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਮਲੂਕਉਮਰੇਗਏਕਰਿਕਰਿਕੂਚੁ॥ਘੜੀਮੁਹਤਿਕਿਚਲਣਾਦਿ
ਲਸਮਝੁਤੂੰਭਿਪਹੂਚੁ॥੪॥ਸਬਦਾਹਮਾਹਿਵਖਾਣੀਐਵਿਰਲਾਤਬੂਝੈਕੋਇ॥ਨਾਨ
ਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੫॥ਅਲਾਹੁਅਲਖੁਅਗੰਮੁ
ਕਾਦਰੁਕਰਣਹਾਰੁਕਰੀਮੁ॥ਸਭਦੁਨੀਆਵਣਜਾਵਣੀਮੁਕਾਮੁਏਕੁਰਹੀਮੁ॥੬॥
ਮੁਕਾਮੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਸੁਸਿਸਿਨਹੋਵੀਲੇਖੁ॥ਅਸਮਾਨੁਧਰਤੀਚਲ
ਸੀਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏਕੁ॥੭॥ਦਿਨਰਵਿਚਲੈਨਿਸਿਸਸਿਚਲੈਤਾਰਿਕਾਲਖਪਲੋ
ਇ॥ਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏਕੁਹੈਨਾਨਕਾਸਚੁਬੁਗੋਇ॥੮॥੧੭॥ਮਹਲੇਪਹਿਲੇਸਤਾ
ਰਹਅਸਟਪਦੀਆ॥

॥ ॥ ॥ ੴ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਘਰੁ੧॥

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਭਗਤਿਕੀਜੈਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਆਪੈਆਪੁਮਿਲਾ
ਏਬੂਝੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਕੋਈ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋ
ਈ॥੧॥ਭਾਈਰੇਭਗਤਿਹੀਣੁਕਾਹੇਜਗਿਆਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀ
ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਜਗਜੀਵਨੁਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇ
ਬਖਸਿਮਿਲਾਏ॥ਜੀਅਜੰਤਏਕਿਆਵੇਚਾਰੇਕਿਆਕੋਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥੨॥ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮੋਹਿਲੋਭਾਣਾ

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀ
ਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜ
ਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ
ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ
ਪਛੁਤਾਈ ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ
ਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ
ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਭਾਉ ਲਾਏ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇ
ਰਾ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮ
ਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾ
ਰੈ ਜਾਉ ॥੭॥ ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹ
ਰਿ ਜੀਉ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁ
ਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧॥੧੮॥ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਮਡੰਡੁ ਲਗੈ ਤਿਨ ਆਇ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵਨਿ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇ ॥ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ
ਪਾਵਈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਚੈ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚੀਐ ਕਿ

ਕਰੁਨਮੇਰਿਆਅਜਾਣਿਆ॥ਤਾਬਿਕਾਰੁਭਉਜਲੁਗੁਰਾਤਿਮੰਨਿਆਸੋਗੁਰਮਾਤਪਏਵਦਾਰਿਸਾ
ਏਣਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਸਬਦੁਹਿਦਿਨੁਵੇਖੈ॥ਗਾਸਿਉਬਿਨੁਕਿਰਪਾਪਾਈਐਅਨਜਾਣਿ
ਰਜਿਸਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮਿਸੋਗੁਰਿਵਿਖੁਫਲੁਲਾਗੈਪਾਇਆ॥੪॥ਸੇਜਨਸਚੇਨਿ
ਰਮਲੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਕਮਾਵਦੇਬਿਖੁਹ
ਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰੁ॥ਮਨਤਨਠਾਰਿਕੈਤਉਪਾਇਨਛੂਟੀਐਜਾਮਨਿਤਿਸਸਭ
ਸੋਯਭੁਜਾਣੀਐ॥ਸਚਿਲਗਾਤਿਸਪੂਛਿਕੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਣੀਐ॥੬॥ਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਸੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਈਸੋਹਦੇਜਿਨ
ਕਿਰਪਾਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥੭॥ਨਾਨਕਦਾਤਾਏਕੁਹੈਦੂਜਾਅਉਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੮॥੨॥੧੯॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ
੩॥ ਪੰਖੀਬਿਰਖਿਸੁਹਾਵੜਾਸਚੁਚੁਗੈਗੁਰਭਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈ
ਸਹਜਿਰਹੈਉਡੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿ
ਸਮਾਇ॥੧॥ [illegible] ਮਨਰੇਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਚਲਹਿ
ਤਾਅਨਦਿਨੁਰਾਚਹਿਹਰਿਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਖੀਬਿਰਖਸੁਹਾਵੜੇਊਡ
ਹਿਚਹੁਦਿਸਿਜਾਹਿ॥ਜੇਤਾਊਡਹਿਦੁਖਘਣੇਨਿਤਦਾਝਹਿਤੈਬਿਲਲਾਹਿ
॥ਬਿਨੁਗੁਰਮਹਲੁਨਜਾਪਈਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਪਾਹਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰ
ਹਮੁਹਰੀਆਵਲਾਸਾਚੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਾਖਾਤੀਨਿਨਿਵਾਰੀਆਏ
ਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹਰਿਏਕੁਹੈਆਪੇਦੇਇਖਵਾਇ॥੩॥
ਮਨਮੁਖਊਭੇਸੁਕਿਗਏਨਾਫਲੁਤਿੰਨਾਛਾਉ॥ਤਿੰਨਾਪਾਸਿਨਬੈਸੀਐਓਨਾਘ
ਰੁਨਗਿਰਾਉ॥ਕਟੀਅਹਿਤੈਨਿਤਜਾਲੀਅਹਿਓਨਾਸਬਦੁਨਨਾਉ

॥੨॥ਹੁਕਮੇਕਰਮਕਮਾਵਣੇਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਉ॥ਹੁਕਮੇਦਰਸਨੁਦੇਖ
ਣਾਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਉ॥ਹੁਕਮੇਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹੁਕਮੇਸਚਿਸਮਾਉ
॥੩॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਣਹਿਬਪੁੜੇਭੂਲੇਫਿਰਹਿਗਵਾਰ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵ
ਦੇਨਿਤਨਿਤਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਨਆਵਈਨਾਸਚਿਲਗੈਪਿਆ
ਰੁ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖੀਆਮੁਹਸੋਹਣੇਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥ਸਚੀਭਗਤੀਸਚਿਰਤੇਦਰਿਸ
ਚੈਸਚਿਆਰ॥ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੈਸਭਕੁਲਕਾਕਰਹਿਉਧਾਰੁ
॥੫॥ਸਭਨਦਰੀਕਰਮਕਮਾਵਦੇਨਦਰੀਬਾਹਰਿਨਕੋਇ॥ਜੈਸੀਨਦਰਿਕਰਿਦੇ
ਖੈਸਚਾਤੈਸਾਹੀਕੋਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੬॥
੩॥੩੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੁਖਿਬੂ
ਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਮੁਖਊਜਲੇਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਸਹ
ਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਈਐਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਇ
॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗੁਰਭਗਤਿਹੈਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸੁ
ਹਾਗੁਸੁਹਾਗਣੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸਦਾਪਿਰੁਨਿਹਚਲੁਪਾਈਐ
ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਜਾਇ॥ਸਬਦਿਮਿਲੀਨਾਵੀਛੁੜੈਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ
॥੨॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਅਤਿਊਜਲਾਬਿਨੁਗੁਰਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਪਾਠੁਪੜੈ
ਨਾਬੂਝਈਭੇਖੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਸਦਾਪਾਇਆਰਸਨਾ
ਹਰਿਰਸੁਸਮਾਇ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸੁਭਾ
ਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਦੁਖੀਆਫਿਰੈਮਨਮੁਖਾਨੋਗਈਖਾਇ॥ਸਬਦੇ
ਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੪॥ਮਾਇਆਭੂਲੇਸਿਧਫਿਰਹਿ

ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਿਨਿ ਨੇਹੁ ਅਵਿਚਾਰ ਪਰਤੈ ਆਪਿ ਕਰਤੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਧੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਨਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੇ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਘਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ਖਾਇ ॥੨॥ ਨਾਮਾ ਛੀਬਾ ਕਬੀਰੁ ਜੋਲਾਹਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ॥੩॥ ਦੈਤ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਿਛੁ ਸੰਜਮ ਨ ਪੜੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸਤਿ

ਗੁਰਕੈਭੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥ ਏਕੋਪਵੈਏਕੋ
ਨਾਉਤਮੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਜਾਣਾ॥੪॥ ਖਟਦਰਸਨਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀ
ਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾਗਤਿਮਿਤਿਪਾਵਹਿ
ਹਰਿਜੀਉਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਸਚੀਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਗੈਆਵਣੁਜਾਣੁ
ਰਹਾਏ॥੫॥ ਪੰਡਿਤੁਪੜਿਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲ
ਏ॥ [illegible] ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਾਇਆਬਿਨੁ
ਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਪਾਇਆ॥ ਜਾਨਾਉਚੇਤੈਤਾਗਤਿਪਾਏਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਏ॥੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਨਾਮੁਹਰਿਉਪਜੈਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾਏ
॥ ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੀਆਪੁਗਵਾਈਚਲਾਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ ਸਦਬਲਿਹਾ
ਰੀਗੁਰਅਪੁਨੇਵਿਟਹੁਜਿਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੭॥ ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮੁ
ਜੋਬਿੰਦੇਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਨਿਕਟਿਵਸੈਸਭਨਾਘਟਅੰਤਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਪਛਾਤਾ॥੮॥੫॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥
ਸਹਜੈਨੋਸਭਲੋਚਦੀਬਿਨੁਗੁਰਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤ
ਜੋਤਕੀਥਕੇਭੇਖੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ ਗੁਰਭੇਟੇਸਹਜੁਪਾਇਆਆਪਣੀ
ਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੧॥ ਭਾਈਰੇਗੁਰਬਿਨੁਸਹਜੁਨਹੋਇ॥ ਸਬਦੈਹੀ
ਤੇਸਹਜੁਊਪਜੈਹਰਿਪਾਇਆਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਜੇਗਾਵਿ
ਆਥਾਇਪਵੈਬਿਨੁਸਹਜੈਕਥਨੀਬਾਦਿ॥ ਸਹਜੇਹੀਭਗਤਿਊਪਜੈ
ਸਹਜਿਪਿਆਰਿਬੈਰਾਗਿ॥ ਸਹਜੈਹੀਤੇਸੁਖਸਾਂਤਿਹੋਇਬਿਨੁਸਹਜੈਜੀ

ਦੁਖੁ ਖਾਂਦਿਆ ॥ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਸੁ ਫਿਰਦਾ ਮਨੁ ਤਜਿਆ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋ ਹੀ ਰੋਗੁ
ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਲਗਿਆ ॥ ਤਿਨ ਬੋਲੇ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਸਬਦੇ ਤਿਨ ਕਿਆ ਨਿਵ ਮੇਰਾ ਜਨੁ ਤਾਰਿ ਗੁਰ
ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਵਿਰਲਾ ਕਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਰਿਨ
ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸਿਆ ਸਾਚੀ ਕਰਮਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨ ਕੀ ਪਾਈਆ ਸਤਿਗੁਰ
ਤੇ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਆਇਆ ਜਾਵੈ ਵਿਚਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਉਪਜੈ ਮੋਹਿਆ ਭੂਲੇ ਜਾਇ ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਹਉਮੈ ਜਲੈ ਜਲਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਃ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਿਸੁ
ਲਾਇ ॥ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਕਿਆ ਕਰੀ ਸੈ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਚਉਥੇ
ਪਦ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ
ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀ ਤਿਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਸਲਾਹਿਆ ਸਚੇ ਸਚ ਸੋਹਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਪਿ ਜਿਨ ਮਿਲਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ
[illegible] ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੇਵੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਸਬਦਿ ਆਪ
ਣਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ਅਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਦਿ ਸਭ
ਪਛਾਣੀਐ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਅ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋ
ਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਪੂਰੇ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ
॥੩॥ ਗਿਆਨੀਆ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥਿਆ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਿ ਵਡ ਭਾਗਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਲਾਗਾ ਗਿਆਨੁ ਲੈ ਨਾਮੁ ਪਰਗਟੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਵਡਭਾਗੀ ਦੀਸੇ
ਦੇਵ ਦੁਆਰਿ ॥੪॥੬॥੨੩॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿਐ ਫੇਰੁ ਨ ਪਵੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਈ

ਜਹਿਨਾਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਿਰਮਲੁ
ਨਾਮੁਸਦਨਵਤਨੋਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਜੀਉਰਾਖ
ਹੁਅਪਨੀਸਰਣਾਈਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਣਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੀਵਤੁ
ਮਰੈਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਤਰਣਾ॥੨॥ ਵਡੈਭਾਗਿਨਾਉਪਾਈਐਗੁਰਮ
ਤਿਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥ਆਪੇਮਨਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾ
ਈ॥੩॥ਇਕਨਾਮਨਮੁਖਿਸਬਦੁਨਭਾਵੈਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾਇਆ॥ਲ
ਖਚਉਰਾਸੀਹਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਭਗ
ਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਸਚੈਸਬਦਿਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਹਿਸ
ਦਨਿਰਮਲਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਤੇ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਬੋਲਹਿਸ
ਭਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣੀ॥ਏਕੋਸੇਵਨਿਏਕੁਅਰਾਧਹਿਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥ
ਕਹਾਣੀ॥੬॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸਦਾ
ਰੰਗਿਰਾਤੇਸਚਸਿਉਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇਮਿਲਾਇ॥੭॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾ
ਏਆਪੇਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਜਗਾਇ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਨਾਨ
ਕਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੮॥੭॥੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥
ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਮਨੁਨਿਰਮਲਾਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰੁ॥ਮਨਿਆਨੰਦੁ
ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਭੇਟਿਆਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਸਚੀਸੰਗਤਿਬੈਸਣਾ
ਸਚਿਨਾਮਿਮਨੁਧੀਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਲਗੈਨਮੈਲੁਪਤੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੈਸਬਦਿ
ਪਤਿਊਪਜੈਸਚੇਸਚਾਨਾਉ॥ਜਿਨੀਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨ

ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਸਰੁ ਨ ਜਾਂਣਹੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਉਠਿ ਨਕਤ ਮੁ ਰਹਾਉ
੨॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸਦਾ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਜ ਘਰਿ
ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਉਪਦੇ
ਸੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਜਿੰਨੀ ਸਚੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ
॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅ
ਹਿ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ
॥੫॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਚੁ ਦਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਰਹਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ
ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੬॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ
॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭॥ ਜੋ ਸਚੈ
ਲਾਏ ਸੇ ਸਚਿ ਲਗੇ ਨਿਤ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਰੰਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾ
ਇਆ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰ
ਚੰਨਿ ॥੮॥੧੭॥੫੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ॥

ਜਾ ਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ ਢੋਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਦੁਸਮਨਾ ਸਾਕ
ਭਿ ਭਜਿ ਖਲੇ ॥ ਸਭੋ ਭਜੈ ਆਸਰਾ ਚੁਕੈ ਸਭੁ ਅਸਰਾਉ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓ
ਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ॥੧॥ ਸਾਂਈ ਨਿਤਾਣਿਆ ਕਾ ਤਾਣੁ ਆ

ਇਨਜਾਈਥਿਰੁਸਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕੋਹੋਵੈਦੁਬ
ਲਾਨੰਗਭੁਖਕੀਪੀਰ॥ਦਮੜਾਪਲੈਨਾਪਵੈਨਾਕੋਦੇਵੈਧੀਰ॥ਸੁਆਰ
ਥੁਸੁਆਉਨਕੋਕਰੇਨਾਕਿਛੁਹੋਵੈਕਾਜੁ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁਤਾਨਿਹਚਲੁਹੋਵੈਰਾਜੁ॥੨॥ਜਾਕਉਚਿੰਤਾਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਦੇਹੀਵਿਆ
ਪੈਰੋਗੁ॥ਗ੍ਰਿਸਤਿਕੁਟੰਬਿਪਲੇਟਿਆਕਦੇਹਰਖੁਕਦੇਸੋਗੁ॥ਗਉ
ਣੁਕਰੇਚਹੁਕੁੰਟਕਾਘੜੀਨਬੈਸਣੁਸੋਇ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੩॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਮੋਹਿਵਸਿਕੀਆਕਿਰਪਨ
ਲੋਭਿਪਿਆਰੁ॥ਚਾਰੇਕਿਲਵਿਖਉਨਿਅਘਕੀਏਹੋਆਅਸੁਰਸੰਘਾਰੁ
॥ਪੋਥੀਗੀਤਕਵਿਤਕਿਛੁਕਦੇਨਕੰਨਿਸੁਣਿਆ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓ
ਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਤਰਿਆ॥੪॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿਬੇਦਚਾਰਿਮੁਖਾਗਰਬਿਚਰੇ॥ਤਪੇਤਪੀਸਰਜੋਗੀਆਤੀਰਥਿਗਵ
ਨੁਕਰੇ॥ਖਟੁਕਰਮਾਤੇਦੁਗੁਣੇਪੂਜਾਕਰਤਾਨਾਇ॥ਰੰਗੁਨਲਗੀਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਤਾਸਰਪਰਨਰਕੇਜਾਇ॥੫॥ਰਾਜਮਿਲਕਸਿਕਦਾਰੀਆਰਸਭੋਗ
ਣਬਿਸਥਾਰ॥ਬਾਗਸੁਹਾਵੇਸੋਹਣੇਚਲੈਹੁਕਮੁਅਫਾਰ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਬਹੁ
ਬਿਧੀਚਾਇਲਗਿਰਹਿਆ॥ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਸਰਪ
ਕੀਜੂਨਿਗਇਆ॥੬॥ਬਹੁਤੁਧਨਾਢਿਅਚਾਰਵੰਤੁਸੋਭਾਨਿਰਮਲਰੀ
ਤਿ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਆਸਾਜਨਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ਲਸਕਰਤਰਕ
ਸਬੰਦਬੰਦਜੀਉਜੀਉਸਗਲੀਕੀਤ॥ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਤਾਖੜਿਰਸਾਤਲਿਦੀਤ॥੭॥ਕਾਇਆਰੋਗੁਨਛਿਦ੍ਰੁਕਿਛੁਨਾਕਿਛੁਕਾੜ

ਸੋਗੜਾ ਪ੍ਰਭ ਕਨਾ ਆਵਹਿ ਚੀਤਿ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨੀ ਸਕੋਤੀ ਕੋਤਾ ॥ ਸਭੁ ਕਾਰ ਕਿਛੁ
ਕੀਤੋਨੁ ਆਪ ਹਜਰਿ ਇਨ ਸਿਕਪ ਰਿਆ ॥ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇ ਓਪ ਰਬੁ ਡਾਪੁਜ
ਮਕਿਰਹਵਾ ਸਿਪਾਰਿਆ ॥੫॥ ਰਕਿਰਪ ਕੇ ਜਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤੋ ਦੇਸਜਾਪੁ ਜੀਤ
॥ ਜੀਉ ਜਿਉ ਉਤੁ ਵਪਾਈ ਸੈ ਤਿਉ ਰਤਿਉ ਤਾਰੀ ਸਇ ਰਕਤੁ ॥ ਭੁਡਾਸਿਗਿ
ਅਗਾਧ ਸਮੁ ਆਪਿਆ ਵਡੁ ਨਵੁਜ ਥਾਉ ਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਆ ਨਾ
ਨਕ ਸਚੁ ਨਾਉ ਗ੍ਰਿਹ ੫ ॥੮॥੧॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥
ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਕਵਨ ਬਾਤਾ ॥ ਮਨ ਖੋਜਿ ਮਾਰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਿ
ਆਨੀ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਹਿ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ
ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਭਗਉਤੀ ਰਹਤ ਜੁਗਤਾ ॥ ਜੋਗੀ ਕਹਤ ਮੁਕਤਾ ॥ ਤਪਸੀ
ਤਪਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਮੋਨੀ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ॥ ਸਨਿਆਸੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਉਦਾਸੀ
ਉਦਾਸਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਨਵੈ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਗਿਰਸ
ਤੀ ਗਿਰਸਤਿ ਧਰਮਤਾ ॥੪॥ ਇਕ ਸਬਦੀ ਬਹੁ ਰੂਪਿ ਅਵਧੂਤਾ ॥ ਕਾਪ
ੜੀ ਕਉਤੇ ਜਾਗੂਤਾ ॥ ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਤਾ ॥੫॥ ਨਿਰਹਾਰ ਵਰਤੀ ਆਪ
ਰਸਾ ॥ ਇਕਿ ਲੂਕਿ ਨ ਦੇਵਹਿ ਦਰਸਾ ॥ ਇਕਿ ਮਨ ਹੀ ਗਿਆਤਾ ॥੬॥
ਘਾਟਿ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕਹਤੇ ਹੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ
ਭਗਤਾ ॥੭॥ ਸਗਲ ਉਕਤਿ ਉਪਾਵਾ ॥ ਤਿਆਗੀ ਸਰਨਿ ਪਾਵਾ ॥ ਨਾ
ਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣਿ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥੨॥੨੭॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥੧॥ ੧ ੴ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਘਰੁ ੩॥ ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ॥ ਤੂੰਭੋਗੀਅੰਦਰਿਭੋਗੀਆ॥
ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸੁਰਗਿਮਛਿਪਇਆਲਿਜੀਉ॥੧॥ ਹਉਵਾਰੀਹਉ
ਵਾਰਣੈਕੁਰਬਾਣੁਤੇਰੇਨਾਵਨੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਧੁਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇਆ॥
ਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੇਲਾਇਆ॥ ਵੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਕਰਿਕੁਦਰਤਿਪਾਸਾਢਾ
ਲਿਜੀਉ॥੨॥ ਪਰਗਟਿਪਾਹਾਰੈਜਾਪਦਾ॥ ਸਭੁਨਾਵੈਨੋਪਰਤਾਪਦਾ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਬਾਝੁਨਪਾਇਓਸਭਮੋਹੀਮਾਇਆਜਾਲਿਜੀਉ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕ
ਉਬਲਿਜਾਈਐ॥ ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥ ਸੁਰਿਨਰਮੁ
ਨਿਜਨਲੋਚਦੇਸੋਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥੪॥ ਸਤਸੰਗਤਿਕੈ
ਸੀਜਾਣੀਐ॥ ਜਿਥੈਏਕੋਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ ਏਕੋਨਾਮੁਹੁਕਮੁਹੈਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥੫॥ ਇਹੁਜਗਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥
ਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ॥ ਪਰਤਾਪੁਲਗਾਦੋਹਾਗਣੀਭਾਗਜਿਨਾਕੇਨਾ
ਹਿਜੀਉ॥੬॥ ਦੋਹਾਗਣੀਕਿਆਨੀਸਾਣੀਆ॥ ਖਸਮਹੁਘੁਥੀਆ
ਫਿਰਹਿਨਿਮਾਣੀਆ॥ ਮੈਲੇਵੇਸਤਿਨਾਕਾਮਣੀਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇਜੀ
ਉ॥੭॥ ਸੋਹਾਗਣੀਕਿਆਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਫਲੁ
ਪਾਇਆ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਕੈਆਪਣੀਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੮॥
ਹੁਕਮੁਜਿਨਾਨੋਮਨਾਇਆ॥ ਤਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ ਸ
ਹੀਆਸੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁਜੀਉ॥੯॥ ਜਿਨਾਭਾਣੇਕਾ
ਰਸੁਆਇਆ॥ ਤਿਨਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁ
ਐਸਾਜਾਣੀਐਜੋਸਭਸੈਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿ

ਐਦਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਂਨਿ ਵਿਚ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਰ ਉਕਾਇਆ ॥ ਭੁਰਮਤਿ
ਕਢੁ ਖੁਰਕਾਟਿਆ ਤੁ ਭ੍ਰਬੈਠਾ ਮਸਤਾਕਿਆ ਇਜੀਉ ॥੪੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਤੇ ਗੀਬ
ਹੀਆ ਤੇਗਿਆ ਭ੍ਰਗਤਾਰਿ ਦੈਸ ਮਛਿਆ ॥ ਸੁਖ ਸੇਵਾ ਅੰਦਾਰਿ ਲਿਖੀਐ ਆਂ
ਪਹਿਨਦਾ ਬਿਕਗਡਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੪੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਮਾਲਿਆ ਜਾਂ ਹੀਰੈ
ਗਜੇਤ੍ਰਿਆ ਲਿਐ ਨਾਂ ਸੁਵਕ ਹੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਭੂਨ ਪਾਇਉ ਸਭ ਬਕੀਕ
ਗਮਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੪੬॥ ਸਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਡੂ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕੁ
ਗੀਸ਼ੁ ਲਾਮ ਗਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਦਾਰਿ ਕਰੋਜੇ ਅਪਹਿ ਆਪੇ ਲਏਂ ਰਲਾਇ
ਜੀਉ ॥੪੭॥ ਤ੍ਰਿਸਭੁ ਲਮੰਡਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੇ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥
ਗਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ॥ ਜਾਂ ਕਉ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀ
ਉ ॥੪੮॥ ਆਪੇ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥ ਆਪਣੇ
ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀਆ ਦੁਇ ਕਰ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥੪੯॥ ਸਭਿ ਸੰਜ
ਮ ਰਹੇ ਸਿਆਣਪਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਵਰਤਾ
ਇਓਨੁ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੫੦॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗਨ ਨ ਵੀਚਾ
ਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਕੈ ਰਖਿਓਨੁ
ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥੫੧॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜੀ
ਇਛਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਤੂੰ ਜਪਿ ਨਾ
ਨਕ ਜੀਵੈ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੫੨॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ
ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਬੁਝਾਇ ਜੀ
ਉ ॥੫੩॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਥੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨੩॥ ਪਰੋਪਦੈ ਕੋ ਅਮਲੀ
ਆ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਆਪੇ ਕੋਇ ਉਠਾਲੀਆ ॥ ਹੁਕਮੀ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਆ ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੰਨਿ
ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੪॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨੀ
ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਓਇ ਚਲੇ ਜਨ
ਮੁ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੫॥ ਤੇਰੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਮੈ ਰ
ਾਤਿ ਦਿਹੈ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ
ਜੀਉ ॥੨੬॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਗੋਸਾਈ ਮਿਹੰਡਾ ਇਠੜਾ ॥ ਅੰਮ ਅਬੇ ਥਾਵਹੁ ਮਿਠੜਾ ॥ ਭੈਣ ਭਾਈ
ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇ
ਆ ॥ ਮੈ ਸਤ ਕਾ ਹਲੁ ਜੋਆਇਆ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜਣ ਲਗਾ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ
ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਦਾ ॥
ਦੁਯਾ ਕਾਗਲੁ ਚਿਤਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥ ਹਰਿ ਇਕਤੈ ਕਾਰੈ ਲਾਇਓਨੁ ਜਿਉ
ਭਾਵੈ ਤਿੰਵੈ ਨਿਬਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੁਸੀ ਭੋਗਿਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ॥ ਗੁਰਿ ਦੀ
ਬਾਣਿ ਕਵਾਇ ਪੈਨਾਈਓ ॥ ਹਉ ਹੋਆ ਮਾਹਰੁ ਪਿੰਡ ਦਾ ਬੰਨਿ ਆਦੇ ਪੰਜਿ ਸਰੀ
ਕ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਆਇਆ ਸਾਮ੍ਹ੍ਹੈ ਤਿਹੰਡੀਆ ॥ ਪੰਜਿ ਕਿਰਸਾਣ ਮੁਜੇਰੇ
ਮਿਹਡਿਆ ॥ ਕੰਨੁ ਕੋਈ ਕਢਿ ਨ ਹੰਘਈ ਨਾਨਕ ਵੁਠਾ ਘੁਘਿ ਗਿਰਾਉ
ਜੀਉ ॥੫॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਘੁੰਮਾ ਜਾਵਦਾ ॥ ਇਕ ਸਾਹਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥ ਉਜ
ੜੁ ਥੇਹੁ ਵਸਾਇਓ ਹਉ ਤੁਧ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੬॥ ਹਰਿ ਇਠੈ ਨਿਤ

ਧਿਆਇਦਾ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੀਅਨੁ ਲਾਹੀਅਨੁ ਮਨ ਕੀ
ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੭॥ ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਭੁ ਧੰਧੜਾ ॥ ਗੋਸਾਈ ਸੇਵੀ ਸਚੜਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਪਲੈ ਬਧਾ ਛਿਕਿ ਜੀਉ ॥੮॥ ਮੈ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਵਿਖਾਲਿਆ ਮਸ
ਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ਜੀਉ ॥੯॥ ਮੈ ਬਧੀ ਸਚੁ ਧਰਮ ਸਾਲ ਹੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਹ
ਦਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ॥ ਪੈਰ ਧੋਵਾ ਪਖਾ ਫੇਰਦਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਗਾ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥
੧੦॥ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥ ਸ
ਭੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਆ ਸੈਸਾਰੜਾ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ਜੀਉ ॥ [illegible] ੧੧॥ ਸਭ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੇਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥ ਦੇ ਕੰਨੁ ਸੁਣਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਠੋਕਿ ਵ
ਜਾਇ ਸਭ ਡਿਠੀਆ ਤੁਸਿ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਡਾਇ ਜੀਉ ॥੧੨॥ ਹੁਣਿ ਹੁਕ
ਮੁ ਹੋਆ ਮਿਹਰਵਾਣ ਦਾ ॥ ਪੈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੈ ਰਞਾਣਦਾ ॥ ਸਭ ਸੁਖਾਲੀ ਵੁਠੀਆ
ਇਹੁ ਹੋਆ ਹਲੇਮੀ ਰਾਜੁ ਜੀਉ ॥੧੩॥ ਝਿੰਮਿ ਝਿੰਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ॥
ਬੋਲਾਇਆ ਬੋਲੀ ਖਸਮ ਦਾ ॥ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਉਪਰੇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪਾਇਹਿ ਥਾ
ਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਦ ਤੇਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਨ
ਮੇਰੀਆ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਮੈ ਗਲ ਵਿਚਿ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥
੧੫॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿਆ ॥ ਤੂੰ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਇਆਲਿਆ ॥ ਤੂੰ
ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਚੁ ਅਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੬॥ ਹਉ ਗੋ
ਸਾਈ ਦਾ ਪਹਿਲਵਾਨੜਾ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਚ ਦੁਮਾਲੜਾ ॥ ਸਭ ਹੋਈ
ਛਿੰਝ ਇਕਠੀਆ ਦਯੁ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਜੀਉ ॥੧੭॥ ਵਾਤ ਵਜਨਿ ਟੰਮਕ

ਭੇਰੀਆ॥ਮਲਲਥੇਲੈਦੇਫੇਰੀਆ॥ਨਿਹਤੇਪੰਜਿਜੁਆਨਮੈਗੁਰਥਾਪੀ
ਦਿਤੀਕੰਡਿਜੀਉ॥੧੮॥॥ ਸਭਕੁਇਕਠੇਹੋਇਆਇਆ॥ ਘਰਿਜਾਸਨਿ
ਵਾਟਵਟਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਾਲੈਗਏਮਨਮੁਖਚਲੇਮੂਲਗਵਾ
ਇਜੀਉ॥੧੯॥ਤੂੰਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾ॥ਹਰਿਦਿਸਹਿਹਾਜਰੁਜਾਹਰਾ
॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇਤੇਰੇਭਗਤਰਤੇਗੁਣਤਾਸੁਜੀਉ॥੨੦॥
ਮੈਜੁਗਿਜੁਗਿਦਯੈਸੇਵੜੀ॥ਗੁਰਿਕਟੀਮਿਹਡੀਜੇਵੜੀ॥ਹਉਬਾਹੁੜਿ
ਛਿੰਝਨਨਚਊਨਾਨਕਅਉਸਰੁਲਧਾਭਾਲਿਜੀਉ॥੨੧॥੨॥੨੯॥
॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ਪਹਰੇ ਘਰੁ੧॥
ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹੁਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥ਉ
ਰਧਤਪੁਅੰਤਰਿਕਰੇਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿ॥ਖਸਮਸੇ
ਤੀਅਰਦਾਸਿਵਖਾਣੈਉਰਧਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਆ
ਕਲਿਭੀਤਰਿਬਾਹੁੜਿਜਾਸੀਨਾਗਾ॥ਜੈਸੀਕਲਮਵੁੜੀਹੈਮਸਤਕਿਤੈਸੀ
ਜੀਅੜੇਪਾਸਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈਹੁਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ
॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਿਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥
ਹਥੋਹਥਿਨਚਾਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਿਉਜਸੁਦਾਘਰਿਕਾਨੁ॥ਹਥੋ
ਹਥਿਨਚਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤਕਹੈਸੁਤੁਮੇਰਾ॥ਚੇਤਿਅਚੇਤਮੂੜਮਨਮੇਰੇਅੰਤਿਨ
ਹੀਕਛੁਤੇਰਾ॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾਣੈਮਨਭੀਤਰਿਧਰਿਗਿਆਨੁ

ਆਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਿਕਲੁ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ॥ ਧਨ ਸਿਉ ਰਤਾ ਜੋਬਨਿ ਮਤਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਵਾਪਾਰੁ ਨ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਨ ਕੀਤੋ ਮਿਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲਾਵੀ ਆਇਆ ਖੇਤੁ ॥ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਭੇਤੁ ॥ ਭੇਤੁ ਚੇਤੁ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਓ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਝੂਠਾ ਰੁਦਨੁ ਹੋਆ ਦੁਆਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੇਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਲਾਵੀ ਲੁਣਿਆ ਖੇਤੁ ॥੪॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ ਅਚੇਤੁ ॥ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੇਤੁ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਾਈ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਬੂਡੀ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਛੂਟਹਿਗਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਚਿਤਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਹੋਰਿ ਜਾਣੈ ਰਸ ਕਸ ਮੀਠੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁਗੇ ਝੂਠੇ ॥

ਤਿਰਥ ਵਰਤ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਪੂਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਇ
ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾ
ਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਰਿ ਹੰਸ ਉਲਥੜੇ ਆਇ ॥ ਜੋਬਨੁ ਘਟੈ ਜਰੂਆ ਜਿਣੈ ਵਣਜਾਰਿ
ਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਆਵ ਘਟੈ ਦਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਸੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਾ ਜਮਿ
ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਾਖਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇ
ਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਜੀ ਗਈ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੁਤਾਇ
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ
ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਨ ਦੀਸ
ਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਸੁਣੈ ਨ ਵੈਣ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਰਹੇ
ਪਰਾਕਉ ਤਾਣਾ ॥ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਆਵਣ ਜਾਣ
॥ ਖੜੁ ਪਕੀ ਕੁੜਿ ਭਜੈ ਬਿਨਸੈ ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਆ ਮਾਣੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥੪॥ ਓੜਕੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਸਾਹਿ
ਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ॥ ਇਕ ਰਤੀ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਣਿ
ਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅਵਗਣ ਖੜਸਨਿ ਬੰਨਿ ॥ ਗੁਣ ਸੰਜਮਿ ਜਾਵੈ ਚੋ
ਟ ਨ ਖਾਵੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਭਾਇ ਭਗ
ਤਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੫॥੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਆਰਾਧੇ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਮੁਖਿ ਲਗਾ ਸਰਸੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਥੀਵਿਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਪਾਲੀਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਲਾਵੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਖਟਿ ਖਵਾਏ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ਦਿਤੇ ਨੋ ਲਪਟਾਏ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਖਾਇ ॥੨॥

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਗਾ ਆਲਿ ਜੰਜਾਲਿ ॥ ਧਨੁ ਚਿਤਵੈ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਨ ਸਮਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਸਮਾਲੈ ਜਿ ਹੋਵੈ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਅੰਤਿ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥੩॥

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਚਲਣ ਵੇਲਾ ਆਦੀ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਭ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਦੀ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਮੂਲਿ ਨ ਕਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹੋਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਮਾਣਹੁ ਰਲੀਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਖੋਵਹੁ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਖਾਂਦੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਸਫਲਿਓ ਰੈਣਿ ਭਗਤਾ ਦੀ ॥੪॥੧॥੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਮਾਨਸੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਜੋਇਆ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਸੁ ਜੰਤੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੁਆਨੀ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮਤਾ ਅਹੰਮੇਇ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਗੈ ਪੰਥੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਜਬਾਬੁ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰਿ ਕਲਤ੍ਰਿ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ਪਰਾਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਆ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਲਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਬਿਖੁ ਸੰਚੇ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥

੨

ਣੀਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਤੇਰਾ ਦਰਗਹ ਬੇਲੀ ਹੋ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਪਰਾਣੀਆ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇ
ਆ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਗੁਦਰੀ ਅੰਧਿ
ਆਰੀ ਸੇਵਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਦਿਨੁ ਨੇ
ੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੪॥ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ
ਉਠਿ ਚਲੇ ਕਮਾਣਾ ਸਾਥਿ ॥ ਇਕ ਰਤੀ ਬਿਲਮ ਨ ਦੇਵਨੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਓ
ਨੀ ਤਕੜੇ ਪਾਏ ਹਾਥ ॥ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ
ਦੁਹੇਲੇ ॥ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਦਰਗਹ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਕਰਮ ਧਰ
ਤੀ ਸਰੀਰੁ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਬੋਵੈ ਸੋ ਖਾਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਮ
ਨਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤਿ ॥੫॥੧॥੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਛੰਤ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮਾ ਸਿਖੈ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮਾ ਸਿਖੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ਸਹੀਆ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਸੁਹੇਲੀ ਹਰਿ ਦਰਗ
ਹ ਬਾਹ ਲੁਡਾਏ ॥ ਲੇਖਾ ਧਰਮਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਰਖੈ ॥ ਮੁੰ

ਧਾਇਆ ਜੀ ਪੇਈਅੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਵਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖੇ ॥੫॥ ਫਿਰਿ ਆਖਿਆ ਮੇਰੇ
ਬਾਬਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਜਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆ ਅਨਾਥ ਹੋਇ ਕਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ
ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਗੁਰ ਪਲਾਇਆ ॥ ਵਰਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਅਨ ਅਪੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਿਆ ਤਨ ਰਿਤ
ਰੂਪ ਦਾ ਕੁਸਲ ਧਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗਾਇਆ ਅਤੁ ਪੁਲ ਖਾ ਅਪੁਨਾ ਪੇਗ ਗੁਰਮਤਿ ਪ
ਧਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਵੀ
ਆਹੁ ਤੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾ
ਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਵ ਸੁਹੰਦੀ ਗਾਵੇ ਵਕਨੈ ਹਰਿ ਜਾਂਞ ਸੁਹੰਦੀ ਦੇਵਿ ਹਸਾਰੁ
ਰੰਨੈ ਘਰਿ ਸੁਹੰਦੀ ਹਸਾਰੁ ਰੰਨੇ ਵਿਚਿ ਪਰਿ ਸੋਹੰਦੀ ਜਾਨਿ ਪੇਵਕੜੈ ਨਾ ਮੁਸਮਾਲਿ
ਆ ॥ ਸਭੁ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ ਮਨ ਜਿਹਿ ਪਾਸ ਫਲਿ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਕਾਜੁ ਸੋਹਿਆ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ॥ ਹਰਿ
ਸਤਿ ਸਤਿ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਵ ਸੋਹੰਦੀ ॥੭॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾ
ਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਕਪੜੋ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਵਰੈ ਮੇਰਾ
ਕਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਕਾਜੁ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥
ਖੰਡਿ ਵਰਭੰਡਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਨ ਰਲੈ ਰਲਾਇਆ ॥ ਹੋਰਿ ਮਨਮੁਖ ਦਾ
ਜੁ ਜਿ ਰਖਿ ਦਿਖਾਲਹਿ ਸੁ ਕੂੜੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਚੁ ਪਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ
ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥੮॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ
ਵਧੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੋ ਸਦ ਪੀੜੀ ਗੁਰੂ ਚਲੰਦੀ ॥
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀੜੀ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਖੁ ਪੁਨ ਕਰ ਬਡਿ ਬਿਨੁ ਸੇਜਾ ਵੈ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੈਨੇ ਸਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ
ਤੁਸੀ ਤਾ ਬਿਰਧੋ ਜਾਪਦਾ ਰਿਦਾ ਰਿਨ ਪੁਸੇ ਡੰਡਈ ਤਾਰਿਕ ਮਰਾਮ ਮੇਰੇ ਕਬੁਲ ਪੰਥ
ਮਿਲਿਆ ਨ ਵਿਛੁੜਿ ਕਦੇ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਸਮਾ
ਲੇ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ
ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੇ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾ
ਰੇ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥੁ ਕਰਤੇ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇ
ਟੈ ਵਡਭਾਗੀ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸੇਵਕ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤਾ ਨਾ
ਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਝੂਠ ਪਸਾਰੇ ॥੨॥ ਮਨ ਪਿਆ
ਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਦਰ
ਨਿਹਚਲੁ ਮਲੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵੇ ਨਿਹਚਲੁ ਆਸਣੁ ਪਾਇਆ ॥
ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਾ
ਕਾਗਦੁ ਫਾਰਿਆ ਜਮਦੂਤਾ ਕਛੂ ਨ ਚਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ

ਛਾਡੇ ਖੋਟੇ ਪਸਵਾਲੀਆ ਝੂਠਾ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੋ
ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਗਾਸੋ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ
ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਇਛ ਸਗਲੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪੁਰਬੇ ਕਮਾਏ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਪਾਏ ਹਰਿ ਮਿ
ਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਰਬਤਿ ਰਵਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਬਿਸੁ
ਆਸੋ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੋ ॥੩॥ ਮਨ ਪਿਆ
ਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰ
ਾ ਹਰਿ ਜਲ ਮਿਲਿ ਜੀਵੇ ਮੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪੀ ਆਘਾਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੇ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਾ ਮਨ
ਵੁਠੇ ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਪਾਏ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੇ ॥ ਲੜਿ ਲੀਨੇ ਲਾਏ
ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਨਾਉ ਸਰਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਮਝਾਈ ਹਰਿ
ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥੪॥੧॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕੇ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਡਖਣਾ ॥ ਹਠ ਮਝਾਹੂ ਮਾ ਪਿਰੀ ਪਸੇ ਕਿਉ
ਦੀਦਾਰ ॥ ਸੰਤ ਸਰਣਾਈ ਲਭਣੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿ
ਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਸੰਤਨ ਮਨਿ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਬਿਪਰੀਤਿ ਅਨੀਤਿ
ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥ ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਬਿਨੁ ਦਰਸਾਵਏ ਇਕ ਖਿਨੁ ਧੀਰਜੁ
ਕਿਉ ਕੀਜੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੀਨਾ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਛੁਲੀ ਜਿਉ ਮਰੀਜੈ ॥ ਮਿਲੁ
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ਗੁਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ
ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥੧॥ ਡਖਣਾ ॥ ਸੋਹੰਦੜੋ ਹਭ ਠਾਇ

ਏਹਿ ਕੋ ਏਹਿਨਾ ਚਿ ਸੋਹੁ ਜਾਂ ਕੋ ਖੋਲਿ ਡੇਕ ਪਟ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਲਹੁ ਭੁਟ ਤੋ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤੇਰੇ
ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰ ਬਾਣੀ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਾਸ
ਗਿਰਾਸ ਪੂਰਨ ਬਿਸੁਆਸ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬੇਸਾ
ਰੀਐ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਟਾਰੀਐ ਗੁਣਵੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦੇਤ ਹੈ ਸੁ
ਆਮੀ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਰੇ ॥ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੇ ਸ੍ਰਬ ਕੈ ਸਾਥੇ ਜਪਿ ਜੂਐ ਜਨ
ਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ॥
ਡਖਣਾ ॥ ਧੂੜੀ ਮਜਨੁ ਸਾਧ ਖੇ ਸਾਈ ਥੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਲਧੇ ਹਭੇ ਥੋਕੜੇ ਨਾਨ
ਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਧਾਮੁ ਭਗਤਹ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ਆਸਾ
ਲਗਿ ਜੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨੇ ਗਲਤਾਨ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵ
ਤੇ ਜੀਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਪੀਵਤੇ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਵਤੇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥
ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬਸੋ ਸੂਖ
ਆਨੰਦ ਘਨ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸੀਵਤੇ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਵਿ
ਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤੇ ॥੩॥ ਡਖਣਾ ॥ ਜੋ ਤਉ ਕੀਨੇ ਆਪਣੇ ਤਿ
ਨਾ ਕੂੰ ਮਿਲਿਓਹਿ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮੋਹਿਓਹੁ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸੁਣਿਓਹਿ ॥੧॥
ਛੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਰੀਝਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕੰਠੇ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਦੋਖ ਸਭਿ
ਜੋਹਿਆ ਭਗਤਿ ਲਖੵਣ ਕਰਿ ਵਸਿ ਭਏ ॥ ਮਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਵੁਠੇ ਗੋਵਿਦ ਤੁਠੇ ਜਨ
ਮ ਮਰਣਾ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ॥ ਸਖੀ ਮੰਗਲੋ ਗਾਇਆ ਇਛ ਪੁਜਾਇਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮ

ਚੂਕ

ਸਈਆ ਮੋਡਿਆ ॥ ਸਵਰਗਾ ਡਿਠੇ ਨੈਨ ਸਭ ਕੀਪ ॥ ਆਖੇ ਸੀਸ ਭਗਸ ਗਾਹੁ ਨ ਤੀਏ ਡਿਆ
॥ ਅਨ ਤਪਣਾ ॥ ਸਭੈ ਦਾਸੁ ਅਮੋਲੁ ਕੀਮ ਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੋ ॥ ਜਿਨ ਸਭੁ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਡਿਸੇ
ਨਾਨਕ ਡਾਵਿਨ੍ਹਾ ਅਪੁੜੋ ॥੪॥ ਛੰਤੁ ॥ ਕਡਤੇ ਪਾਦਿ ਵਿਸਮੁ ਹੋਤੇ ਸਭੁ ਧਨੁ ਲਾਲਿ ਖਟੀ ਵਲ
ਤਾਰੀਆ ਸਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਗੁਨ ਅਡਰਿ ਰੰਗ੍ਯਾ ਤਿਨੀ ਬੂਝਿ ਬੀਚਾਰਿ
ਆ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਅਪੁਨ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ॥ ਕਰਿ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਜਗਿ ਜਸੁ ਦੀ
ਨੈ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ਨ ਮਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆਲਾ ਕਿਰਪਾਲੁ ਭੇਟਤ ਹਰੇ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋ
ਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਕਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਕੈ ਜਾਈ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿ
ਆ ॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਵਣਜਾਰਾ ॥

॥੧॥ ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ
ਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਸਭੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ
ਸੋਇ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇ
ਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲੇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸ
ਰਣਾਈ ਪਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਿਣੁ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ
ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਉ ਵੇਸੁਆ ਪੁਤੁ ਨਿਨਾਉ ॥ ਪਿਤਾ ਜਾਤਿ ਤਾ ਹੋਈਐ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪ
ਸਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਬ੍ਰ

ਤਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹੈ ਜੁਆਬ ਤਾ ਬਿਰਹੇ ਤੇ ਤਿਕੂਮ ਕਰਮ ਆਉਂਦਾ ॥ ਮਨਿ ਤਾ ਬਿਤਾਰਿ ਲਗਾਵਾਉਂਦਾ ਬਾਬੁ
ਸੁਪੁਰੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਈਆ ਤਾਂ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਸਿਪੂਰਨ ਹੋਉਂਦਾ ॥੪॥ ਤਾ ਉ ॥ ਜਬ ਲਗੋ
ਜੋਬਾਨਿ ਸਪੁਤ ਨਬਲ ਕਰਨਾਮੁ ਧਿਆਈਆ ਬਲ ਹਾਦੇ ਆਪਨਾ ਲਿਤਾ ਰਿਚਲਸੀ
ਗਰਿ ਆਪ ਤੇ ਲਾਇ ਛਿਤਾਈਆ ਤਉ ਬਾਲਿਤਾ ਗੀ ਤਿ ਨਕਉ ਜਿਨ ਤਾਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆ
ਈਆ ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਬਿਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਤਿ ਓਸੋ ਅੰਤਿ ਗਾਏ ਪਛੁਤਾਈਆ ॥ ਧਰਮ ਸਤ
ਤਾਰਿ ਪਾਕੁ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਆ ॥੩॥ ਮਨ ਤਾ ਬਿਤਾ ਰਿਪੂ
ਤਿ ਲਗਾਈਆ ਵਡਕੁ ਨੀ ਬਗੂਪਾਈਆ ਆਸ ਵਦੀਪ ਕਲਪਾਈਆ ॥੪॥ ਤਾ
ਉ ॥ ਤਾ ਕੈ ਆਪੇ ਆਉਪ ਪਾਈ ਦਾ ਤਾ ਕੈ ਆਪੇ ਦੇ ਵੇਲੇ ਉ ॥ ਤਾ ਕੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸਿਕਲ
ਈਦਾ ਤਾ ਕੈ ਆਪੇ ਤੋ ਮਾਤੇ ਦੇ ਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਾਇਆ ਕਰਾਸੁ ਤਾ ਸੋ ਵਿਚ ਲੋਕ ਈ
ਕੋ ਤਉ ਬਾਲਿਤਾ ਗੀ ਤਿ ਨਕਉ ਜਿਨੀ ਤਾ ਰਿਪਾਈਆ ਗੁਰਮਤੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਰਮ ਲਪਰਾਈਆ ॥ ਮਨ ਤਾ ਗਿ ਤਾ ਵਿਰਕੁਤੇ ॥ ਮਨ ਤਾ ਗਿ ਜਾਗਿ ਜਪਨ ਕ
ਗੋ ਤਾ ਰਿਗੁਰ ਸਰਣੁ ਈ ॥ ਜਪਉ ਜਿੰਦੁ ਸਗੁ ਕਿਲ ਵਿਖੁ ਪਾ ਤਰੋ ॥੪॥ ਤਾ
ਉ ॥ ਪਾ ਟਿਪਾਦ ਰਮਈਆ ਮਨਿ ਵੁਠੋ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ ਕਿਤ ਗੁਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ
ਸਾਨਿ ਗੁਰ ਕੁਟੀ ਐ ਤਾ ਕੈ ਆਏ ਵਸੈ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਤਾ ਸੋ ਪਰਨਾਮੁ ਆਪਿ ਪੁਰੈ ਤਾ ਕਿ
ਨੀ ਏਤੇ ਗਾਨੇ ਸਨੀ ॥ ਸੋ ਤਾ ਰਿਤਾ ਕਿਨ ਮਾ ਵਿਸਾਰੁ ਤੋ ਤਾ ਰਿਨਮ ਤਾ ਜਾਨੇ ਪਾਕਿ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਆ ਸਤਿ ਗਿਰੁ ਤਾ ਕਿ ਮਿ ਕਿਰਤ ॥੫॥ [illegible]
[illegible] ਤਾ ਕੀ ਧਿਆ ਵਡ ਤੁ ਤਾ ਰਿ ਪਕੁ ਸਾਤਿ ॥ ਮਨ ਰਬ ਚਨੀ ਤਾ ਰਿਪਕੁ ਜਾਣੇ ਹੈ ਆ
ਸਕੁ ਤਾ ਰਿਪਕੁ ਨੇ ਉ ਤਪਾਨਿ ॥੪॥ ਤਾ ਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਾਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਆਇ
ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਵਿ

[illegible]

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਰੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਰੁ ਬਿਰਹਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਹ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਅੰਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਅਖੀ ਲੀਤੀਆ ਸੋਈ ਸਚਾ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਇਕੁ ਇਕੋ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦਾ ਹੈ ਅਮਰੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਡਰੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਰਖੈ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸਾਦਿਕਾ ਸਬਰੁ ਤੋਸਾ

ਮਨਾ ਇਕਨਾ ਦੀ ਵਾਹ ਭੀ ਪੂਰੇ ਪਾਇ ਇਸ ਖੁ ਉਨ ਤੁਧੁ ਪਾਇ ਇਕਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭਨੀ ਹੀ ਥਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਫਕੜ ਜਾਤੀ ਫਕੜੁ ਨਾਉ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਇਕਾ ਛਾਉ ॥ ਆਪਹੁ ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਕਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਪੈ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀਐ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜੀਵਣਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਐ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ॥ ਦਸ ਚਾਰਿ ਹਟ ਤੁਧੁ ਸਾਜਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੀਵੇ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਦੇਇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਵੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਟੀਵੇ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸੁ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਜਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰੈ ਸਰੀਅਤਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥ ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦੁ ॥ ਜਿਹ ਧਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਿਹ ਧਿਰਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਭਾ ਏਵ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਨੇੜੈ ਨਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰਾ ਨਵ ਖੰਡ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ

ਭਾਣਾ ॥ ਸਚੁ ਤੂ ਹੈ ਦਿਆ ਖਜਾਨਿਆ ਜਿਨ ਤਰਸਿ ਕਰਿ ਪਾਣਾ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ
ਰੀਆ ਕਰਮ ਦੇ ਤਿਨ ਨਾਉ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾ
ਣਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿਆ ਸਦਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹੀ
ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੂਟਸਿ ਨੇਹੁ ॥ ਕਲਉ
ਮਸਾਜਨੀ ਜਾਇਸੀ ਲਿਖਿਆ ਭੀ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾ
ਇਸੀ ਜੋ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਸਚੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ
ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹ
ਰਿ ਇਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਭੇਤੁ ॥ ਜੋ ਕੀਚੈ ਸੋ ਹਰਿ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚੇਤੁ ॥ ਸੋ ਡ
ਰੈ ਜਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਾ ਧਰਮੀ ਵਿਗਸੇਤੁ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਆਪਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਤਾ ਡਰੀ
ਐ ਕੇਤੁ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲੇਤੁ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮ: ੩ ॥
ਕਲਮ ਜਲਉ ਸਣੁ ਮਸਵਾਣੀਐ ਕਾਗਦੁ ਭੀ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਜ
ਲਿ ਬਲਉ ਜਿਨਿ ਲਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾ
ਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਣਾ ਮਾ
ਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਹੋਇ ਖੁ
ਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ॥ ਹ
ਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਧਰਮ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿ
ਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਫਲੁ ਹੈ ਜੀਅ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨ ਸੁਣ

ਈਕਹਿਆਚੁਗਲਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਅਪੁਛਿਆਦਾਨੁਦੇ
ਵਕਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਹਉਹਉਕਰਤੀਸਭਮੁਈਸੰਪਉਕਿਸੈਨਾਲਿ॥
ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਇਆਸਭਜੋਹੀਜਮਕਾਲਿ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਾਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਗਲੀਅਸੀਚੰਗੀ
ਆਚਾਰੀਬੁਰੀਆਹ॥ਮਨਹੁਕੁਸੁਧਾਕਾਲੀਆਬਾਹਰਿਚਿਟਵੀਆਹ॥
ਰੀਸਾਕਰਿਹਤਿਨਾੜੀਆਜੋਸੇਵਹਿਦਰੁਖੜੀਆਹ॥ਨਾਲਿਖਸਮੈਰਤੀਆ
ਮਾਣਹਿਸੁਖਿਰਲੀਆਹ॥ਹੋਦੈਤਾਣਿਨਿਤਾਣੀਆਰਹਹਿਨਿਮਾ
ਨਣੀਆਹ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਜੇਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਹ॥੨॥ਪਉ
ੜੀ॥ਤੂੰਆਪੇਜਲੁਮੀਨਾਹੈਆਪੇਆਪੇਹੀਆਪਿਜਾਲੁ॥ਤੂੰਆਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾ
ਆਪੇਵਿਚਿਸੇਬਾਲੁ॥ਤੂੰਆਪੇਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁਹੈਸੈਹਥਾਵਿਚਿਗੁਲਾਲੁ॥
ਤੂੰਆਪੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾਇਕਨਿਮਖਘੜੀਕਰਿਖਿਆਲੁ॥ਹਰਿਤੁਧ
ਹੁਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖਿਨਿਹਾਲੁ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਹੁਕਮੁਨਜਾਣੈਬਹੁਤਾਰੋਵੈ॥ਅੰਦਰਿਧੋਖਾਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਜੇਧਨਖਸਮੈਚ
ਲੈਰਜਾਈ॥ਦਰਿਘਰਿਸੋਭਾਮਹਲਿਬੁਲਾਈ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਇਹਮਤਿ
ਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਸਮਾਈ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖਨਾਮਵਿਹੂ
ਣਿਆਰੰਗੁਕਸੁੰਭਾਦੇਖਿਨਭੁਲੁ॥ਇਸਕਾਰੰਗੁਦਿਨਥੋੜਿਆਛੋ
ਛਾਇਸਦਾਮੁਲੁ॥ਦੂਜੈਲਗੇਪਚਿਮੁਏਮੂਰਖਅੰਧਗਵਾਰ॥ਬਿਸ
ਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਪਇਪਚਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਰੰਗੁਲੇ

ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜਿਨਸਲਾਹਿਆਸੁਗਤਿਪਤਿਸਿਉਤਰੇਸਾਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇਆ॥੧੪॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਸਟਿਉਪਾਈਸਭਤੁਧੁਆਪੇਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਆ॥ਇ
ਕਵਲੁਛਲੁਕਰਿਤੁਧੁਓਤੈਕੰਮਿਓਇਲਾਇਆ॥ਇਕਨਾਸਚੁਬੁਝਾਇਓ
ਨੁਤਿਨਾਅਤੁਟਭੰਡਾਰਦੇਵਾਇਆ॥ਹਰਿਚੇਤਿਖਾਹਿਤਿਨਾਸਫਲੁਹੈ
ਅਚੇਤਾਹਥਤਡਾਇਆ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਬੇਦ
ਵਖਾਣਹਿਮਾਇਆਮੋਹਸੁਆਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮ
ਨਮੂਰਖਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾਤਿਸੁਕਬਹੂੰਨਚੇਤੈਜੋਦੇ
ਦਾਰਿਜਕਸੰਬਾਹਿ॥ਜਮਕਾਫਾਹਾਗਲਹੁਨਕਟੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈ
ਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਕਿਛੂਨਸੂਝੈਅੰਧੁਲੇਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥ਪੂਰੈ
ਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸੁਖਮਾਣਹਿ
ਸੁਖਪੈਨਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਨਾਨਕਸੋਨਾਉਮਨਹੁਨਵਿਸਾਰੀਐ
ਜਿਤੁਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਪਛਾਣਿਆਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾ
ਸੁ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਾਵਡਿਆਈਵਡੇਪਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿ
ਸਕਾਸਿਫਤਿਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਾਲਾਹਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਨਿ
ਵਾਸੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਮਨੈਮਾਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮ
ਤੀਨਾਉਪਾਈਐਮਨਮੁਖਮੋਹਿਵਿਣਾਸੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂੰਨਾ
ਨਕੁਤੇਰਾਦਾਸੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂੰਸਭਸੁਦਾਤੂੰਸਭਨਾਰਾਸਿ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਸਤੁ ਮੰਗਾ ਦੇਹਿ ਨਿਤ ਕਾਢਿ ਅਬਦਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਮਿਲੈ ਇਕਨਾ ਭੂਖਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਬਖਸਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀ
ਐਐ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੈਨੋ ਸਮਾਲਿਹੁ ਦੇਦਾ ਗੁਣਤਾਸੁ ਪਰੋਪ
ਕਾਰਣਾਸਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਉਚਾ ਕੂਕਦਾ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਈ ਮਨਿ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜ
ਗਤੁ ਪਰਬੋਧਦਾ ਨਾ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ
ਵਾਰ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਬੂਝਹੁ ਕਰਿ
ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਚੂਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਖਾਇ
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹ
ਰਿ ਜੀਉ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ
ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਵੇਦਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਲਏ ਹ
ਰਿ ਲਾਇ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਰਾ ਵਰੀਆਮੁ ਜਿਨਿ ਵਿ
ਚਹੁ ਦੁਸਟੁ ਅਹੰਕਰਣੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾ
ਰਿਆ ॥ ਆਪਿ ਹੋਆ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਸੋਹਨਿ ਸਚਿ
ਦੁਆਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾ
ੜਿਆ ॥ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵਿਚਾਰਿਆ ॥ ਆਪਹੁ ਦੂਜੈ ਲਗਿ
ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥੧॥

ਮ:੩ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇ
ਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਹ
ਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋ
ਹਿ ਨ ਸਕੈ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾ
ਇ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾ
ਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣ ਸਿਉ ਸੋ ਸਭਨੀ ਦੀਬਾਣੀ
ਮਿਲਿਆ ॥ ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਸੁਰਖਰੂ ਉਸ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਸਭ ਪਾਪੀ
ਤਰਿਆ ॥ ਓਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਵਰਿਆ ॥ ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ
ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਨਾਇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭ ਹਿਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਰਹਿਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮ:੩ ॥
ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਆਤਮੇ ਨੋ ਆਤਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ
ਤਿ ਹੋਇ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਅਡੋਲੁ ਨ ॥
ਡੋਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਹਜੁ ਨ ਆਵਈ ਲੋਭੁ ਮੈਲੁ ਨ
ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾ
ਇ ॥ ਸਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਧੋਤੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅਠ
ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਭੁ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਮੈਲਾ ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮ:੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ
ਲੋਕੁ ਸਮਝਾਈਐ ਕਦਹੁ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ
ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥ ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਵੰਞਾਇਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦਿਕਸਵਟੀਲਾਇਆ॥ਮਨੁਤਨੁਨਾਲਿਵਿਗ
ੜਿਆਮਨੁਵਸਿਆਣਿਆਸਭਮਨਤੀਆਂਨੁਸਮਾਇਆ॥ਮਨੁਜਾਇਇਕੋਸੇਲਤੇਸਚੇਸਬਦਿਸੁ
ਹਾਇਆ॥ਸੀਤਲਨਾਮੁਸਦਕੀਜੈਅੰਤਰਿਆਪਿਕਰਕਮਾਇਆ॥ਦਿਨੁਮਨੁਜਿ
ਤੇਨਿਨਾਲਿਨੂਰਜਸੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਮਨਤਿਨਾਰਿਆਗੁ
ਰੁਮਨੁਕਮਾਇਆ॥ਗੁਰਪਸਾਦੀਮਨੁਜੋਤਿਨਾਮਿਸਤੀਲਿਵਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਮਨਮੁਖਿਆਵੈਜਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਣਹੁ
ਜਨਭਾਈਹਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਇਕਸਾਖੀ॥ਜਿਸੁਧੁਰਿਭਾਗੁਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸਤ
ਕਿਤਿਨਿਜਨਿਲੈਹਿਰਦੈਰਾਖੀ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸਰੇਸਟਊਤਮਗੁਰਬਚਨੀ
ਸਹਜੇਚਾਖੀ॥ਤਹਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾਜਿਉਸੂਰਜਰੈਣਿ
ਕਿਰਾਖੀ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਦੇਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਖੀ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਸੋਸਿਰੁਲੇਖੈਲਾਇ॥
ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਕੈਰਹਨਿਸਚਿਲਿਵਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿ
ਓਤਿਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਕਹਣਾਕਿਛੂਨ
ਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨੁਵੇਕਾਰੀਵੇੜਿਆਵੇਕਾਰਾਕਰਮਕਮਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇ
ਅਗਿਆਨੀਪੂਜਦੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਆਤਮਦੇਉਪੂਜੀਐਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਭਾਣਾਸਤਿਗੁਰੂਕਾਕਰਮੀਪਲੈਪਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਾਸੁਰਤਿਕਮਾਵਣੀਜੋਹਰਿਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਇ॥੨॥ਪ
ਉੜੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਲਹਾਤੀ॥ਹਰਿ

ਮਨ

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜਹੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਭੁਖੁ ਸਭੁ ਲਹਿ ਜਾਂਹੀ ॥ ਤਾ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੁਖ ਲਹਿ ਜਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਭਿ ਕਿਰਤੁ ਲਿਖਿਆ
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹੀ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ
ਆਇਓ ਮਿਰਤਕੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋ
ਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬ
ਦ ਸਿਉ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਹ
ਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਭਗਉਤੀ ਜੋ ਭਗਵੰਤੈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾ
ਣੈ ॥ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਉਤਮੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥
ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭਗਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਰ ਨਿੰ
ਦਾ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਸਤ
ਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਰਚਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆ
ਇਆ ਸੇ ਕੜਿ ਨ ਸਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾ
ਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਜਮ ਡਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੀ ਪਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ

ਜਿਨੀ

ਦਰਗਹਿ ਪੈਧੇ ਜਾਵਨਿ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ
ਦੀਜੈ ਡਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਬਿਰਹਾ ਨਹੀ ਸੋ ਪਿੰਜਰੁ ਲੈ ਜਾਰਿ ॥
੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੀ ਨਾਨਕਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥ ਕਸਤੂ
ਰੀ ਕੈ ਭੋਲੜੈ ਗੰਦੇ ਡੁੰਮਿ ਪਈਆਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੁ ਮਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾ
ਧਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਸਭਿ ਨਾਵੈ ਅਗੈ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾ ਚਲੈ
ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ ॥ ਲਿ
ਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰ
ਤ ਕਉ ਸਬਦੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀ
ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁਲਖਣੀ ਜਿ ਰਾਵੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨ ਦਿਸੈ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਡੁਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ
ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ
ਭਉਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ
ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ

ਕੋਇਆ ਹਰਿ ਗਿਆ ਆਪਿ ਬਖਸਿ ਕਰਿ ਬੇਨਿਆ ਉਹੁ ਹੁਕਮਿ ਆਰ ਸਭ ਆਪਿ ਕਰਿ ਢੋਈ ਸਾਚ
ਆਰਾਧਿ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨਿਆ ਭਗਤਿ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਜਾਤੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ
ਕਰਉ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਧਰਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕੀਨੀ ਸੇ ਕਰਹੁ ਕੀਰਤਿ
ਕਮਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਦੀ ਭਗਤਿ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੈ
ਲੀ ਕਾਮਣੀ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥ ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣਾ ਪਰ ਪੁਰਖੈ
ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਈ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੂਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਸੋਹਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਰ
ਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ
ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁੰਦਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਸੁਹਾਗਣੀ ਮੇਲੀ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਰਹਿ
ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਫਾਥੇ ਕਾਢਿਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਨੋ ਕਰਹਿ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰੁ ਜਿ
ਨਿ ਪਾਪੈ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂੰ ਮਾਣੁ ਹਰਿ ਡਾਢੀ ਹੂੰ ਤੂੰ ਡਾਢਿ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਸਾਧਿਆ ॥ ਹਰਿ
ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉ
ਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾ
ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਮਾਇ
ਆ ਬੰਦੀ ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਹੁਕਮਿ

ਸਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਭ
ਮਨਮੁਖ ਭੂਲਕੇ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨਾ ਜਮ ਜੰਦਾਰਾ ਸਦਾ ਦੁਖਿ ਜਾਨਿਆ
ਮਾਰੀਅਨਿ ਤਿਨਾ ਗਿਆਨੁ ਉਜਲ ਮੰਸ ਸਹੁ ਪਸਾਰੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨਵੀ ਮਿਟਾਈ
ਆਪੁ ਗੁਰ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਭਗਤ ਪਰਤੀਤਿ
ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਦੇਈ ਜਾਣੂ ਜਿਨਿ ਧਰ ਮੁਖਿ
ਰਦਾ ਭੂਖ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਜਾਂ ਨਿਤ ਅਪਰ ਅਮਿਤ ਦਾਸ ਸਚਾ ਸਾਂਤਿ
ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਵਨਿ ਆਉ ਪਧਾਨੁ ਤਾਰਦਾ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਭਗਤ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਿਤ ਭਿ
ਭਗਤ ਜਨਾ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹਾ
ਅੰਤਰਿ ਰਖਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿ
ਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ
॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਾਣਸ ਤੇ
ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਧਿਆਇਆ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾਲੀਅ
ਨੁ ॥ ਆਪਣੀ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪੇ ਸੇਵ ਘਾਲੀਅਨੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗ
ਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ॥ ਪਾਪੀਆ ਨੋ ਨ ਦੇਈ ਥਿ
ਰੁ ਰਹਣਿ ਚੁਣਿ ਨਰਕ ਘੋਰਿ ਚਾਲਿਅਨੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਪਿਆ
ਰੁ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਕੁਬੁਧਿ ਡੂਮਣੀ
ਕੁਦਇਆ ਕਸਾਇਣਿ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਘਟ ਚੂਹੜੀ ਮੁਠੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਚੰਡਾਲਿ

ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਸਾਚੇ ਬੈਠਿਆ ਆਣਿ ਮਿਲਾ ॥ ਸਭੁ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕਰ
ਹੀਕਿ ਰਹਿ ਨਿਰਵਾਰਹੁ ਨਾ ਰਹੈ ਜਾਪੇ ਤੀ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਹਰਿ ਆਸਾਈ ਜਿਸ ਪਾਏ
ਪਰਿ ਦੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰ
ਰੇਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਐ ਕੰਮੁ ਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਖੀਐ ॥ ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਵਾਰਿ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਾਖੀਐ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀਐ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ
ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਕੀ ਰਾਖੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਲਾਖੀਐ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ
ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾ
ਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਓਨਾ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉ
ਜਲੇ ਓਨਾ ਨੋ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਖਰਚਿਉ ਖਾਉ ॥ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ
ਲਗੀਆ ਫਿਰਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਸਦ
ਵਜਦੇ ਉਨਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਖਸਮ ਕਾ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੂਕਾਰ ਢਾਢੀ
ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪੁਛਿਆ ਢਾਢੀ ਸਦਿ ਕੈ ਕਿਤੁ ਅਰਥਿ ਤੂੰ ਆਇ
ਆ ॥ ਨਿਤ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ
ਦਾਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਪੈਨਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ

ਏਕੁਸੁਆਨੁਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ॥ਜਨਨੀਜਾਨਤਸੁਤੁਬਡਾਹੋਤੁਹੈ॥ਇਤਨ
ਕੁਨਜਾਨੈਜਿਦਿਨੁਦਿਨੁਅਵਧਘਟਤੁਹੈ॥ਮੋਰਮੋਰਕਰਿਅਧਿਕ
ਲਾਡੁਧਰਿਪੇਖਤਹੀਜਮਰਾਉਹਸੈ॥੧॥ਐਸਾਤੈਂਜਗੁਭਰਮਿਲਾਇ
ਆ॥ਕੈਸੇਬੂਝੈਜਬਮੋਹਿਆਹੈਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰ
ਛੋਡਿਬਿਖਿਆਰਸਇਤੁਸੰਗਤਿਨਿਹਚਉਮਰਣਾ॥ਰਮਈਆਜਪਹੁ
ਪ੍ਰਾਣੀਅਨਤਜੀਵਣਬਾਣੀ॥ਇਨਬਿਧਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰਣਾ॥੨॥ਜਾਂਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਤਾਲਾਗੈਭਾਉ॥ਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਉਪਜੈਸਹਜੁਗਿ
ਆਨਮਤਿਜਾਗੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੈ॥੩॥ਇਤੁਸੰ
ਗਤਿਨਾਹੀਮਰਣਾ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਤਾਖਸਮੈਮਿਲਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ
॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨਕਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਮਨਿਆਗਲੜਾਪ੍ਰਾਣੀਜਰਾ
ਮਰਣੁਭਉਵਿਸਰਿਗਇਆ॥ਕੁਟੰਬੁਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਮਲਾਜਿਉਪਰ
ਘਰਿਜੋਹਹਿਕਪਟਨਰਾ॥੧॥ਦੂੜਾਆਇਓਹਿਜਮਹਿਤਣਾ॥ਤਿਨਆਂ
ਗਲੜੈਮੈਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਕੋਈਕੋਈਸਾਜਣੁਆਇਕਹੈ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਬੀ
ਠੁਲਾਲੈਬਾਹੜੀਵਲਾਇ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਰਮਈਆਮੈਲੇਹਿਛਡਾਇ॥ਅਨਿ
ਕਅਨਿਕਭੋਗਰਾਜਬਿਸਰੇਪ੍ਰਾਣੀਸੰਸਾਰਸਾਗਰਪੈਅਮਰੁਭਇਆ॥ਮਾਇ
ਆਮੂਠਾਚੇਤਸਿਨਾਹੀਜਨਮੁਗਵਾਇਓਆਲਸੀਆ॥੨॥ਬਿਖਮ
ਘੋਰਪੰਥਿਚਾਲਣਾਪ੍ਰਾਣੀਰਵਿਸਸਿਤਹਨਪ੍ਰਵੇਸੰ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਤਬਬ
ਸਿਰਿਗਇਆਜਾਂਤਜੀਅਲੇਸੰਸਾਰੰ॥੩॥ਆਜੁਮੇਰੈਮਨਿਪ੍ਰਗ
ਟੁਭਇਆਹੈਪੇਖੀਅਲੇਧਰਮਰਾਓ॥ਤਹਕਰਦਲਕਰਨਿਮਹਾਬਲੀ

ਤਿਨਾ ਗਲਿ ਜੈਮੈ ਮੈਲੁ ਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮਹਜੇ ਕੋ ਮੁਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਤਾ ਵ
ਹੋਇ ਹਰਿ ਤਉਨ ਨ ਹਾਇ ਹਾ ॥ ਜੀਉ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ ਬਦ
ਤੇ ਤੇ ਮਹਜੁ ਰਾਮਣੁ (ਆ ॥ ੫ ੯ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਵਿ (ਰਾਜ ਹਿਕਾ)
॥ ਅਰਜਨੁ ਸਤੁ ਨਹੁਰੇ ਪਡੀਆ ॥ ਅਬਾ ਕਿਛੁ ਕਰਨੁ ਨ ਜਾਇਓ ॥ ਸੁਣਿਨ
ਬਾ ਹਰੀ ਪੂਬ ਜਿਸੁ ਮੈ ਤੇ ਹਰਿ ਬੁਵਹੁ ਮੇ ਧਲੀ ਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਬਜਾਮ
ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਜੈ ॥ ਜਹ ਬਨਿ ਦੇਸਾਇ ਨ ਦਲਿ ਦੁਲਾਰੋ ॥ ੫ ॥ ਬਡਉ
॥ ਗੁਣੁ ਫਾਗੁ ਨੀ ਸੋ ਰਿਆ ਅਰੁ ਹੁਈ ਰਿਆ ਕਨਕ ਕਲਸਾ ਇਕੁ ਧਾਇਆ
॥ ਤਿਸੁ ਮਾਡਿ ਧਰਹੁ ਮੈ ਆਨਿ ਨਿਰਮਲ ਰਸ ਮਾਡ ਰਸ ਨਿਚੁਆਇਆ
॥ ੨ ॥ ਇਕੁ ਜੁ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਬਨੀ ਹੈ ਪਵਨ ਪਿਆਲਾ ਸਾਜਿਆ ॥ ਤੀਨਿ
ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜੋਗੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨੁ ਹੈ ਰਾਜਾ ॥ ੩ ॥ ਐਸੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰ
ਗਟਿਆ ਪੁਰਖੋਤਮ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅਉਰ ਦੁਨੀ ਸਭ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਨੀ ਮਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਮਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕ
ਬਾਣੀ ਜਿਉ ਕੇ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੋਨਡ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਅ ਛਿਨ ਉਰਧ
ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਅਬ ਤਉ ਕੀ ਪ੍ਰਗਟ ਆਤਮ ਨਿਸਿ ਏਕੁ
ਆਨਿ ॥ ਸੁਨ ਸਮਾਨਾ ਤਉ ਦਿਨ ਸਿਮਲੁ ਕਸਟ ਮਹਾ ਦੁਖ ਅਬ ਚਿਤੁ
ਧਿਆਨ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਛੋਡ ਸਿਮਿਤ ਮੰਡਲ ਆਇਆ ਤਉ ਨਾਦ
ਰਮਨ ਤ੍ਰਿਬਿਸਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਪਹਿਲੇ ਪਛਨ ਦੁਤਿ ਭਾਨੁ ਤਿਆ ਨ ਕਦਨ

ਕ੍ਰਮਾਤਿਕੁਰੀਮਿਲਾਇਆ॥ ਪੇਤਿਨਰਾਮਨਾਤੇ ਜਿਸਮਾਪਤਿ ਜਾਂਤਿਲਾਜਨਾਬਿ
ਚੇਤੈ ਅਨਾਥ॥੪॥ ਲਤਉਰ੍ਹਾਬਲਾਇਬਿਨੋਦ ... ਰਸਲਗਾਇਕ
ਇਕਨੁਮੋਤਿਬਿਆਪੇਰਸੂ ... ਸੁਮੇਘਆਂਸਿ ਤ੍ਰਿਬਿਖੁਚਾਖੀ ਤੜਉਪਰਾਪ੍ਰਗ
ਵਸਿੰਤਪੇ॥ ਜਪੁਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਛੋਡਿਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਤਿ ਰਾਮਨਾਮੁਨ ਅਰਾਧਿਆ
॥ਉਛਲਿਆਕਾਮੁਕਾਲਮਤਿਲਾਗੀਤਉਆਨਿਸਕਾਤਿਲਲਿਕਾਂਧਿਆ
॥੨॥ਤਰੁਣਤੇਜੁਪਰਤ੍ਰਿਅ ਮੁਖੁਜੋਹਿਸਹਜਸਾਸਬੁਰਨਪਛਾਣਿਆ॥
ਉਨਮਤਕਾਮਮਹਾਬਿਖੁਭੂਲੇਪਾਪੁਪੁੰਨਪਛਾਨਿਆ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਦੇਖਿ
ਇਹੁਮਨੁਗਰਬਿਆਰਾਮੁਰਿਦੈਤੇਖੋਇਆ॥ਅਵਰਮਰਤਮਾਇਆਮ
ਨੁਤੋਲੇਤਉਭਗਮਮੁਹਿਜਨਮੁਵਿਗੋਇਆ॥੩॥ਪੁੰਡਰਕੇਸਕੁਸਮਤੇਧਉ
ਲੇਸਪਤਪਾਤਾਲਕੀਬਾਣੀ॥ਲੋਚਨਸ੍ਰਮਹਿਬੁਧਿਬਲਨਾਠੀਤਾਕਾਮੁਪ
ਵਸਿਮਧਾਣੀ॥ਤਾਤੇਬਿਖੈਭਈਮਤਿਪਾਵਸਿਕਾਇਆਕਮਲੁਕੁਮਲਾ
ਣਾ॥ਅਵਗਤਿਬਾਣਿਛੋਡਿਮਿਤਮੰਡਲਿਤਉਪਾਛੈਪਛੁਤਾਣਾ॥ਨਿਕੁ
ਟੀਦੇਹਦੇਖਿਧੁਨਿਉਪਜੈਮਾਨਕਰਤਨਹੀਬੂਝੈ॥ਲਾਲਚੁਕਰੈਜੀਵਨਪ
ਦਕਾਰਨਲੋਚਨਕਛੂਨਸੂਝੈ॥ਥਾਕਾਤੇਜੁਉਡਿਆਮਨੁਪੰਖੀਘਰਿ
ਆਂਗਨਿਨਸੁਖਾਈ॥ਬੇਣੀਕਹੈਸੁਨਹੁਰੇਭਗਤਹੁਮਰਨਮੁਕਤਿਕਿਨਿਪ
ਾਈ॥੫॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ॥ਤੋਹੀਮੋਹੀਮੋਹੀਤੋਹੀਅੰਤਰੁਕੈਸਾ॥ਕਨਕਕ
ਟਿਕਜਲਤਰੰਗਜੈਸਾ॥੧॥ਜਉਪੈਹਮਨਪਾਪਕਰੰਤਾਅਹੇਅਨੰਤਾ
ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਕੈਸੇਹੁੰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮ੍ਹਜੁਨਾਇਕਆਛਹੁਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ॥ਪ੍ਰਭਤੇਜਨੁਜਾਨੀਜੈਜਨਤੇਸੁਆਮੀ॥੨॥ਸਰੀਰੁਆਰਾਧੈਮੋਕ

ਤ੍ਰੀ ਚਉਪਦੇ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇ
ਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿ
ਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲ
ਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਇਆ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵਾ
ਇਆ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਨੀਰੁ ਵਹੇ ਵਹਿ ਚਲੈ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇ
ਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ
ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾ
ਲਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰ
ਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਪਿ
ਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿ

ਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿ
ਗਸੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ
ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਥਾ ਨਿਤ
ਸੁਣੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ
ਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇ
ਹਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰੀਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੇਰੀ
ਵੇਦਨ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਾਣੈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੇ ॥ ਮੈ ਅ
ਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਰੀਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਮ
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਹ
ਰਿ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰੀਆ ਜੀਉ ॥੪
॥੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸ
ਹੁ ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰ
ਸਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕਥਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਭਾਗ
ਹੀਨ ਭ੍ਰਮਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮੈ

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਪਿਆਰੇ ਤਾ ਨਿਤ ਕਿਰਪਾ ਸੁਦਾਇਆ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਟੁਲਿ ਟੁਲਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮੈ ਗਲਿ ਮੇਲਾਈਐ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਚਉਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖੁ ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਨਿਤਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਸਭ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਟ ਪਟਣ ਵਿਚਿ ਕਾਂਇਆ ਹਰਿ ਲੈਂਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਚੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ + ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੀਚੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁ +

ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਚੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦ +

ਪਈਆ॥੧॥

ਤੁਸਨੁ ਖੋਲਿ ਪੁਨੁ ਮਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਅਪਿਓ ਪੀਵੇ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥ ਮਾਝ ਮਹ
ਲਾ ੪॥ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦਸੇ ਤਿ
ਸ ਕੈ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਈਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹ
ਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਏਕੋ ਪਵਣੁ ਮਾਟੀ ਸਭ ਏਕ
ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ ਸਭ ਇਕਾ ਜੋਤਿ ਵਰਤੈ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਨ ਰਲ
ਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਰਲਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਉ
ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਤਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ
॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੈ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਭਾਣੀ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥ ਸਤ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲੇ ਚ
ਉਥੇ ਕੇ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾ
ਈ ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋ
ਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਮੁ
ਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ
॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ

੧॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥
੨॥ [illegible] ॥ ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥ ਹੁਣਿ
ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ ਨੀਦ
ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ
ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਗੁਰਿ
ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵ
ਕਰੀ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਘੋ
ਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥੧॥੮॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਸ
ਮਾਲੀ ॥ ਸੋ ਕੰਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਤੇਰੀ ਘਾਲੀ ॥ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਰਿਦੈ
ਤੂੰ ਵੁਠਾ ਸਭਨਾ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਾਝਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿ
ਧਿ ਤੇਰੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਸੋਈ ਭਗਤੁ
ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਸੈ ਤੇਰੀ ॥ ਬੈਠਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ
ਤੂੰਹੈ ਵੁਠਾ ॥ ਸਭੇ ਸਾਝੀਵਾਲ ਸਦਾਇਨਿ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ
॥੩॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨ
ਮਿ ਭਵਾਇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਰਾ
ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ
॥ ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਆ
ਸਣੁ ਊਚ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ

ਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜੋ ਲੋੜੀਦੇ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ
ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਆ
ਪੇ ਲੋਗਾ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗਾ ॥ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਭ ਕੂ
ਕ ਚੂਕੀ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜੇਹਾ ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੇਹੋ ਕਹਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆ
ਇਆ ਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲਹਿਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇ
ਕੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾ
ਇਆ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋ
ਹਹਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ॥ ਪੁਤ੍ਰਵੰ
ਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ॥ ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾ ਸੁਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿ
ਆਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸੀਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿ
ਆਨੇ ॥ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਜੋ ਪਿਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮ
ਹਿਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗਿ ਲਾਏ ॥ ਥਿਰੁ ਸੁ
ਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੧੪॥੨੧॥
ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵ
ਗਾਹੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੀਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥
੧॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥
ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਆਸਨ ਚਉਰਾਸੀਹ ਇਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥
੨॥ ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਕੀਏ ਜਪ ਤਾਪਾ ॥ ਗਵਨੁ ਕੀਆ ਧਰਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ॥ ਇ
ਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ਜੀਉ ॥

॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਅਨਹਤ ਤੁਮ ਸੀਤਲ ਪਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਸਿਆ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੧੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਨ ਭਾਤੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਿਰਹਾਰੀ ਕੇਸਵ ਨਿਰਵੈਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਜਾ ਕੇ ਪੂਜਹਿ ਪੈਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਤਿਤੁ ਤਰੀਐ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੧੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ ॥ ਗਰੀਬਾ ਅਨਾਥਾ ਤੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਭਾਣੈ ਉਝੜ ਭਾਣੈ ਰਾਹਾ ॥ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬਹੁ ਜੂਨੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਨਾ ਕੋ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਰਤੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਖਾਕੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਇ ਪਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥੧੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਭੁਖ

ਬਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ॥ ਜੀਇ ਸਮਾਲੀ ਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲ
ਥਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥੩॥ ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ
ਹਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ ॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਾ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਦੀ
ਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੰ
ਧਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲ
ਜੀਉ ॥੫॥੮॥੧੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰੰਗੀਲੇ ॥
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ ਊਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਥਾ
ਹ ਅਤੋਲੇ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭੌ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ
॥੨॥ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾ
ਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ
ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂੰਹੈ ਠਾਕੁਰ
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥੧੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ
ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਮੂਰ
ਤ ਚਸੇ ਪਲ ਘੜੀਆ ਧੰਨਿ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਹੋਆ ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਸਗਲਾ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ
॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ

ਹੋਇ

ਡੋਲਿਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ ॥ ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜ
ਨੁ ਥੀਆ ॥ ਨਾਮਿ ਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥
੧੦॥੧੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ॥ ਕਰਉ
ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ
ਧੂਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥
ਸਭ ਕੋ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਦਰਸਨਿ ਤੇ
ਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਆਤਮ ਗੜੁ ਬਿਖਮੁ ਤਿਨਾ ਹੀ ਜੀਤਾ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿ
ਧਾਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰੇਣੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਦੁ
ਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕੁਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਨਕ
ਬਿਨਸੇ ਕੂਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵ
ਡ ਦਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ
ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਆ
ਭਲੀਆ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਣਾ ਜੀਉ ॥੨
॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾ
ਲੀ ਸੀਤਲੁ ਪਵਣਾ ਸਹਜ ਕੇਲ ਰੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਾ ਬੁਧਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਵਿ
ਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ
ਓਟ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹਣੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਈ ॥
ਸੋਈ ਜਪੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਭਾਣੈ ਪੂਰ ਗਿਆਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ

ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਗਾਵੈ ॥ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਸੰਤਾ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸੰਤ ਖੇਲਹਿ
ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੰਤ ਤੁਧੁ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾ
ਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅ
ਘਾਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੧੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨ
ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤਿਖਹਾਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਆਸ ਪਿਆਸਾ ਤੁ
ਮਰੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਪੀ ਖੀਰੁ ਅ
ਘਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਨਿਰਧਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲੁ ਪੀਵਤ
ਠੰਢਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਉ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀ
ਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਭਰਤਾ ਚਿਤਵਤ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਉ
ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਨੁ ਰੰਗੀਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ
ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਗਿਝਾਇਆ ॥ ਹਰਿ
ਹਮਰਾ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੇ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥
੧੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥ ਸੁਖਦਾਈ
ਦੂਖ ਬਿਡਾਰਨ ਹਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਸਾਦ ਚਖਿ ਸਗਲੇ ਦੇਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰ
ਸੁ ਸਭ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਪੀਵੈ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਨਾਮ
ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਜੀ
ਉ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸ

ਭੂ ਪਾਈ ਅਸੋਨਾ ਤੇਰੂ ਲਾਇਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਿਸੁ
ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੀਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਇਕਸੁ ਤਾ ਬਿਆਪਿਆ ਆਇਆ ਦਰਸਨਿ
ਬਹੁਤੇਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਲਾਗਿ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਪਥਰੋਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਪਾਈ ਸੇਵਕ ਭੂਤੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਵਿਰਲੈ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਲਾਖ ਕੋਟ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਰਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀ
ਉ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭਏ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ਜੀ
ਉ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਏ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ॥
ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗੋਚਰ ਥਾਨਾ ਓਹੁ ਮਹਲੁ ਗੁਰੂ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਗਹਿਰ
ਗੰਭੀਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਰਾ ॥ ਗੁ
ਰਿ ਬੰਧਨ ਤਿਨ ਕੇ ਸਗਲੇ ਕਾਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥
੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦ
ਇਆ ਤੇ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਉ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ
ਸਗਲ ਅਵਰਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੋ ਕਉ ਸਾਧੂ ਦੀਆ ॥ ਕਿਲ
ਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਿਕਸੀ ਸਭ ਪੀਰਾ ਸਗ
ਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦਰਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸੋ
ਮੁਕਤਾ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਪਛਾਤਾ ਸੋ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਦਾ ਜੀਉ
॥੩॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ ਸਾਸਿ

ਕਉ

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਆ ਮੇਰਾ ਪਨਦ ਜੀਉ ॥੪॥੨੭॥
੩੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਿਤਿ ਪਉਤਿ ਸੇਵ [illegible]
[illegible] ਸੇਵਕ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਕਾ ਆਹਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥
ਗਰਾਂਇ ਮਿਲਕ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਵ ਲਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੨॥
ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ॥ ਜੋ
ਕਿਛੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੋ ਸੇਵਕ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਸੰਗਿ ਜਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਪੁ
ਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜੋ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇ
ਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ਸੋ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰਾ ਗਉਹਰੁ ਜੀਉ ॥੪॥੨੮॥੩੫॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭ੍ਰ
ਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾ
ਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁ
ਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ
ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਕਾ ਹਰਿ
ਆ ॥ ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਲ ਤਰੰ
ਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੯॥੩੬॥ ਮਾਝ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਰਸ
ਨਾ ਭਣਿਆ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਆਰਾਧੇ ਜੀਉ

ਤ੍ਰਾਣ ॥੧॥ ਤੇਰੋ ਸੇਵਕੁ ਚਰਨ ਅਖਲੀ ਜੋ ਤੇਰੈ ਅਨਾਥ ਚਲੇ ॥ ਨੈਨ ਕਿਨਿ ਲਿਖੇ ਤਿਨ ਸੁਧੁ
ਰ ਪਰਵਾਹਿਆ ਲੋਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਆਪਨੇ ਸਜਨਾ ਜੀਉ ਨਿਰਗੁਣ ਗਹਿ ਲੀਏ ਚਰ
ਭੁਲਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਸ ਨੋ ਜਿਨਿ ਤੂ ਅਜਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧੇ ਅਲਿ
ਪਤੋ ਨਿਰਬਾਣੋ ॥ ਸਚ ਕੈ ਸਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਭਉ ਜਲ ਤਨਿ ਆ ਸਗਲ ਭਰਪੂਰਿ
ਰਹਿਆ ਸਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਅਨੂਪ ਅਨੂਪ ਤਜਿ
ਮੇਰਾ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਜੀਉ ॥
੪॥੨੦॥੨੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਪੇਡੁ ਸਾਖ ਤੇਰੀ ਫੂਲੀ ॥ ਤੂੰ ਸੂਖਮੁ ਹੋਆ ਅ
ਸਥੂਲੀ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਤੂੰ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲੀ
ਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸੂਤੁ ਮਣੀਏ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ॥ ਤੂੰ ਗੰਠੀ ਮੇਰੁ ਸਿਰਿ ਤੂੰਹੈ ॥ ਆਦਿ ਮ
ਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਦਿਖਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣੁ
ਸਰਗੁਣੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਬਾਣੁ ਰਸੀਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅਪਣੇ ਕਰਤਬ
ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਫੁਨਿ
ਆਪੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਕ
ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨੧॥੨੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਫਲ ਸੁ ਬਾਣੀ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ
॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥
ਸੇ ਨੇਤ੍ਰ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥ ਸੇ ਕਰ ਭਲੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖਾ ॥
ਸੇ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ਜੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਪਛਾਣਾ ਜੀ
ਉ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਿ ਹੋਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥
ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਇਕੁ ਬਿਨਉ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀ
ਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨
੨॥੨੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਹੋ
ਵੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਮਨੂਆ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੂਖੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਸੰਤ ਰਸ
ਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾ
ਏ ਜੀਉ ॥੨॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਰੇ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਸਗਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ
ਜੀਉ ॥੩॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿਆ ॥ ਕਰਣਹਾਰਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕ
ਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਅਰਾਧੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ਜੀਉ ॥
੪॥੨੩॥੩੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰ
ਧਪੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ਜੀਉ ॥੧॥
ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ [illegible] ਮਾਣ
ਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥੨॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਣਾ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਭ ਕਿ
ਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵ

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਬਿਖਮੁ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨੪॥੩੧॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਭਗਤ ਜੀਵਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ ਜੋ ਘਰ ਤੇ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਆਸ ਮਨੋਰਥੁ ਪੂਰਨੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟਤ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਧਿਆਵਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾਵਾ ਗੁਰਿ ਮਨ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨੫॥੩੨॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਕਰਤਬ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਣਹੁ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਕਥਾ ਸੁਣਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸਦਾ ਜਪਉ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ ॥ ਇਹ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਧਾਰਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰਬ ਮਇਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਆਪੇ ਹੋਈ ॥ ਚਲਿਤ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੬॥੩੩॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੁਕਮੀ ਵਰਸਣ ਲਾਗੇ ਮੇਹਾ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜ

ਪੇਡਾ ਸੀਫੁਲ ਸਾਂਤਿ ਸਤੁ ਜਮੁ ਧੂਪ ਪਾਇਆ ਅਨਾਦਿ ਢੁ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਜੀਓ
ਣਾ ॥ ਸਗੁਰਿ ਕਿਛੁ ਬਡਤੁ ਬੂਡਤੁ ਤ੍ਰਿਪਾਇਆ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲਾ ਰਜਾ
ਇਆ ॥ ਸਦਾ ਤਕ ਕਉ ਹਉ ਮੈ ਦੇਤਿ ਕਰੇ ਜਿ ਅਜੈ ਤ ਸਾਧੂ ਧੂ ਪੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦਾਸ ਸਚ
ਸਾਤਿ ਬ੍ਰਾਜਤਿ ਨਿਸੀ ॥ ਗੜਤ ਪਾਇ ਭਸਾਦੇ ਤਿ ਮੁਸਾ ਧਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਕੇ ਕਟੇ ਭੈ ਡਾਵੇ ਨਸਿ ਸੋਗ ਸੰਤ ਪੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸਾਲਾਹੇ
॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਟੇ ਸਾਤ੍ਰਿ ਫਾਹੇ ॥ ਪੂਰਨ ਆਸ ਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਤ
ਗੋਤਾ ਇਕਿ ਨ ਜਸੁ ਪੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੭॥੩੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ
ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ
ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੋ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿ
ਲਬਿਖ ਜਾਵਹਿ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਚੁ
ਸੁਆਮੀ ਰਿਜਕੁ ਸਭਸੁ ਕਉ ਦੀਏ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਈਐ ॥ ਸਭੁ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ
ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਥੀਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਆਇ ਪਇਆ ਤੇਰੀ ਸ
ਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤੀ
ਲਾਵਹੁ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ਜੀਉ ॥੪॥੨੮॥੩੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਦੀਨ
ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤਾ ਸੰਮਾਰੇ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆ
ਮੀ ਦੇਤ ਸਗਲ ਆਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨਾ

ਸਾਦੁਪਾਇਆਤਿਨਿਜਾਈ॥ਮੇਰੁਬੁਨਾ॥ਗੋਵਿਦ੍ਹਾਇਕਮੁਹਤੁਨਮੁਸਾਇਦਾਪਿਆਸੀ
ਜੀਧਨਾਸ॥ਤਿਸਜਨਕਾਮਨੁਉਧਰੇਜੀਉ॥੩॥ਕਰਤਾਰਿਸਭਿਲੀਏਸਮਾਲੇਪ੍ਰਭਿ
ਆਪੇ॥ਉਤਰਿਗਏਸਭਸੋਗਸੰਤਾਪੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲਿਆ
ਵਸਿਆਗੁਰਨਾਨਕਦਾਗਿਨਿਡਾਰੇਜੀਉ॥੪॥੨੯॥੩੬॥ਮਾਝਮਹਲਾ
੫॥ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇ॥ਸੇਅਸਥਲਸੋਇਨਚਉਬਾਰੇ
॥ਜਿਥੈਨਾਮੁਨਜਪੀਐਮੇਰੇਗੋਇਦਾਸੇਈਨਗਰਉਜਾੜੀਜੀਉ
॥੧॥ਹਰਿਰੁਖੀਰੋਟੀਖਾਇਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ
॥ਖਾਇਖਾਇਕਰੇਬਦਫੈਲੀਜਾਣੁਵਿਸੂਕੀਵਾੜੀਜੀਉ॥੨॥ਸੰਤਾ
ਸੇਤੀਰੰਗੁਨਲਾਏ॥ਸਾਕਤਸੰਗਿਵਿਕਰਮਕਮਾਏ॥ਦੁਲਭਦੇਹਖੋਈ
ਅਗਿਆਨੀਜੜਅਪੁਣੀਆਪਿਉਪਾੜੀਜੀਉ॥੩॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਮੇਰੇ
ਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸੁਖਸਾਗਰਮੇਰੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨ
ਕੁਗੁਣਗਾਵੈਰਾਖਹੁਸਰਮਅਸਾੜੀਜੀਉ॥੪॥੩੦॥੩੭॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਚਰਣਠਾਕੁਰਕੇਰਿਦੈਸਮਾਣੇ॥ਕਲਿਕਲੇਸਸਭਦੂ
ਰਿਪਇਆਣੇ॥ਸਾਂਤਿਸੂਖਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੀਸਾਧੂਸੰਗਿਨਿਵਾ
ਸਾਜੀਉ॥੧॥ਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੂਟੈਮੂਲੇ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਹਿਆਭ
ਰਪੂਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਣਗਾਵਾਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸਾ
ਜੀਉ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਖੈਅਨਹਦਬਾਣੀ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿ
ਸਮਾਣੀ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਰਹੇਜਨਤੇਰੇਸਤਿਗੁਰਿਕੀਆਦਿਲਾਸਾ
ਜੀਉ॥੩॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸਤੇਫਲੁਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਸੰ

ਸਾਈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਭਏ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ... ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੧॥੩੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਸਭਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਦੁਖ ਭੰਜਨਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੨॥੩੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇ ਲਹਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਸਹਣਾ ॥ ਜਿਥੈ ਰਖਹਿ ਬੈਕੁੰਠੁ ਤਿਥਾਈ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਦੁਖਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੩॥੪੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਵਰਸਾਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਬੁਝੀ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਨਦੁ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਥੀਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ
ਕਰੇ ਜੀਅ ਸਾਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਕੀਤੇ ਨੋ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪਇ ਪੈਰੀ ਤਿਸਹਿ ਮਨ
ਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤਿਸੈ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ
॥੩॥ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੪॥੪੧॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨਿ ਵੁ
ਠੇ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਲਿਵ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਰਸੁ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥੧॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਰਤੈ ਨੇੜਾ ॥ ਸਦਾ
ਅਲਿਪਤੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ
ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਮਨਿ ਇਕੋ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੰ
ਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਅਨਦੁ ਖਸਮ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭਿ
ਦੇਵਣਹਾਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀ
ਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ॥੪॥੩੫॥੪੨॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੁਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ
ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਦੁਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ਜੀ
ਉ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਬਿਖੜਾ ਥਾਨੁ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ॥ ਬੁਧਿ ਸਿਆਣਪ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਪੇ ॥ ਆਪ

ਰਹਿਆ ਸਤੋ ਸੋਆਪਿ ਸਤਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਅਮੁਲ ਵਲਾਤੀ ਆਪੀ ਜੀਉ ॥੩॥
ਕਰਹੁ ਕਰਮ ਲਾ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪਛਾਣੋ ਆਪਿ ਕੋ ਪਤਿ ਕਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਿ ਪਕੋਇਸ
ਜਾ ਮਨਿ ਦਇਆ ਵਾਤਿ ਤਿਸੁ ਫੇਰੋ ਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ਜੀਉ
॥੪॥੩੦॥੩੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੋ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ॥
ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ॥ ਸਾ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਵ
ਸਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ਜੀਉ॥੧॥ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਕੀ
ਮ ਨ ਪਾਈ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਹਣਾ ਜਾਈ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀ
ਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਮਾਣੋ ਜੀਉ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਵਡਭਾਗੀ
ਪਾਈਐ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਤੁਧੁ ਭਾ
ਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ਜੀਉ॥੩॥ ਸਚੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ॥ ਥਾਨਿ ਥਨੰ
ਤਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੋ
ਜੀਉ॥੪॥੩੧॥੩੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹੇਲਾ
ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਲਾ॥ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪਲ ਵੰਞ
ਹਿ ਜੀਵਣੁ ਸਫਲੁ ਤਿਥਾਈ ਜੀਉ॥੧॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਦੋਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ
॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ॥ ਭੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾ
ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਊਚ ਅਪਾਰਾ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ
ਨਾਮੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ
॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ

ਦੇਹਿਦਾਨੁਨਾਨਕਜਨੁਮਾਂਗੈਸਦਾਸਦਾਤਾਗਿਰਿਧਿਆਈਐਜੀਉ॥੪॥੩੨
੩੯॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਐਥੈਤੂੰਹੈਆਗੈਆਪੇਜੀਅਜੰਤ੍ਰਸਭਿਤੇਰੇ
ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਕਰਤੇਮੈਧਰਓਟਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੧॥
ਰਸਨਾਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਸੁਆਮੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜਿਨਿ
ਸੇਵਿਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸੋਜਨਮੁਨਜੂਐਹਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਨਾ
ਮੁਅਵਖਧੁਜਿਨਿਜਨਤੇਰੈਪਾਇਆ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਰੋਗੁਗਵਾਇ
ਆ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਸਫਲਏਹਾਹੈਕਾਰੀਜੀਉ॥
੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਅਪਨਾਦਾਸੁਸਵਾਰਿਆ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਇਕਸੁਵਿਣੁਹੋਰੁਦੂਜਾਨਾਹੀਬਾਬਾਨਾਨਕਇਹ
ਮਤਿਸਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੩੩॥੪੦॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾ
੧ ਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਸਰਬਸੁਦੀਜੈਅਪਨੇਵਾਰੇ॥ਆਠਪਹਰਗੋਵਿੰਦਗੁਣ
ਗਾਈਐਬਿਸਰੁਨਕੋਈਸਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ਸੋਈਸਾਜਨਮੀਤੁਪਿਆਰਾ
ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਤਰੀਜੈਸਾਗਰੁਕਟੀਐਜ
ਮਕੀਫਾਸਾਜੀਉ॥੨॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥ਪਾਰਜਾਤੁਜਪਿ
ਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਿਲਬਿਖਗੁਰਿਕਾਟੇਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ
ਜੀਉ॥੩॥ਪੂਰਨਭਾਗਭਏਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲੇਸਾਰੰਗਪਾ
ਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸਿਆਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪਰਵਾਣੁਗਿਰਸਤਉਦਾਸਾਜੀ
ਉ॥੪॥੩੪॥੪੧॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਰਿਦੈਸੁਖੁਪਾਇਆ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਗਾਤ੍ਰੁ ਪੂਰਬਿ ਦਾ ਲਾਇਆ ॥ ਸੰਤੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗਿਤ ਹਰਿ ਜਪਿਆਂ
॥ ਬਿਨਸੇ ਆਲ ਸਭਿ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਾ ਕੇ ਗਿਆਤ ਨ ਵਾਲਿ ਆਪਜਾ ਗਿਆਨੁ ਆਈਆ
ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬ ਕਰਮਾ ਇਓ ॥ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥ ਅਨਾਥ ਨੂੰ ਗੁਨ ਸਭੇ
ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨਾ ਲਾਲਣ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਾਧਿ ਨਮਿ ਤਿਸੁ ਪਾਇ ਪਿਉ ਸਬਧ ਨਿਹਾਰਾ
॥ ਆਪਿ ॥ ਇਕੰਤੁ ਆਪਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਦਰਸਨ
ਡਿਠੇ ਲਹਨਿ ਵਿਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਤਰਾਈ
॥ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਜਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਆ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਨਕ
ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੦॥੪੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ
ਕਰਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਰਖੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਾਇ ॥ ਸੋਈ ਸਿਆਣਾ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਹੁਕਮੁ ਲ
ਗੈ ਜਿਸੁ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਭ ਪਰੋਈ ਇਕਤੁ ਧਾਗੈ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ
ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ॥ ਊਂਧ ਕਵਲੁ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਪ
ਛਾਣਹਿ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸੰਤਨ ਤੇਰੇ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਪੀਠਾ ਜੀਉ
॥੩॥ ਤੂੰ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜਿਨ ਦੇਖੇ ਸਭ ਉਤਰਹਿ ਕਲ
ਮਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵੈ ਬਿਨਸਿਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ
ਧੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪੨॥੪੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਝੂਠਾ ਮੰਗਣੁ ਜੇ
ਕੋਈ ਮਾਗੈ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਮਰਤੇ ਘੜੀ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਸਦ ਹੀ
ਸੇਵੈ ਸੋ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਹਣਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾ
ਗੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤਿ ਜਾਗੀ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਿਸੁ ਸੁਆਮਿ

ਮੇਲੇ ਜਿਸੁ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆਰਾ ॥੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ਆਦਿ
ਦੂਖ ਬਿਨਸੇ ਸਭ ਲਾਥੇ ਮੂਠੇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂੜਿ ਨਿਤ ਬਾਂਛਹਿ ਨਾਮੁ ਸਚੇ ਕ
ਾ ਵਣਜਾ ॥੩॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਵਰੁ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਸਹਣਾ
॥੪॥੪੩॥੫੦॥ ॥ ਸਬਦੁ ਮਾਝ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧

ਘਰੁ ੧ ॥

॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥
ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ
ਮਨੁ ਪਤੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿ
ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਮੇਰਾ
॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾ
ਣੈ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੈ ਛੂਟਸਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੩॥
ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾ
ਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਮੁਕਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਸ
ਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ॥ ਝੂ
ਠਿ ਵਿਛੁੰਨੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਅਵ

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਘਣੇਰੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਗਣਤ ਗਣਿ ਬਖਸਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਆਪਣਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਿਨ ਹੁਇ ਬਿਛੋੜਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਚੈ ਨ
ਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ
ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ
॥੮॥

ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ
ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣਿਆ
॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਆ ਜੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ
ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਸੰਖਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵੇਖਾ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ
ਦਸਵੈ ਮੁਕਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ
ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ
ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵ
ਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰ
ਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਵਣਿ

ਆ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲ
ਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵ
ਣਿਆ ॥੭॥ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣੁ ਸਭੁ ਤੁਧੈ ਤਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿ
ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੮॥
੧॥੩੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤ
ਕੜੀ ਤੋਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵ
ਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ
॥ ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੈ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਆ
ਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ
ਭੁਲਾਏ ਸੁ ਕਿਥੈ ਹਥੁ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਪੇ
ਈਅੜੈ ਧਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ॥ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪੇ
ਈਅੜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ
ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀ
ਅ ਉਪਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਿ ਸ
ਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਦਰਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਾ ਕਿ
ਨਿ ਦੀਐ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ

ਆਪੇਬਖਸੇਸਾਚਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪਿਕਰੇਤੈਆਪਿਕਰਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੩॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਇਕੋਆਪਿਫਿਰੈਪਰਛੰਨਾ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਾਤਾਇਹੁਮਨੁਭਿੰਨਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜਿਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਏਕੋਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਇਕਸੁਸਿਉ
ਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਇਕਤੁਘਰਿਆਇਆਸਚੈਰੰ
ਗਿਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਜਗੁਭੂਲਾਤੈਂਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥
ਇਕੁਵਿਸਾਰਿਦੂਜੈਲੋਭਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਫਿਰੈਭ੍ਰਮਿਭੂਲਾਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਜੋਰੰਗਿਰਾਤੇਕਰਮਬਿਧਾਤੇ॥ਗੁਰਸੇ
ਵਾਤੇਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤੇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਦੇਇਵਡਿਆਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸ
ਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਹਰਿਚੇਤੈਨਾਹੀ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧਾਦੁਖਸ
ਹਾਹੀ॥ਅੰਨਾਬੋਲਾਕਿਛੁਨਦਰਿਨਆਵੈਮਨਮੁਖਪਾਪਿਪਚਾਵਣਿਆ
॥੪॥ਇਕਿਰੰਗਿਰਾਤੇਜੋਤੁਧੁਆਪਿਲਿਵਲਾਏ॥ਭਾਇਭਗਤਿਤੇਰੈ
ਮਨਿਭਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਭਇਛਾਆਪਿਪੁਜਾਵ
ਣਿਆ॥੫॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੀਸਦਾਸਰਣਾਈ॥ਆਪੇਬਖਸਿਹਿਦੇਵਡਿ
ਆਈ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ
॥੬॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤੇਜੋਹਰਿਭਾਏ॥ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਦਾਸ
ਦਾਸਚੇਤੇਰੀਸਰਣਾਈਤੂੰਆਪੇਸਚੁਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਿਨਿਸਚੁਜਾਤਾਸੇ
ਸਚਿਸਮਾਣੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੁਵਖਾਣੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀ

ਨਿਜਘਰਿਤਿਨੀਵਾਸਾਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੩॥੪॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮੁ
ਆਜਾਪੈ॥ਕਾਲੁਨਚਾਪੈਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਜੋਤੀਵਿਚਿਮਿਲਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀ
ਸੁਣਿਮਨਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਕੈਨਾਇਸੋ
ਭਾਪਾਵਣਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਚਿਚਿਤੁਲਾਇਆਗੁਰਮਤੀਸਹਜਿ
ਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਹੀਜਾਤਿਨਆਗੈਜਾਏ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐ
ਤਿਥੈਛੁਟੈਸਚੁਕਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਧਨਵੰਤੇਐਥੈਓਥੈਨਾ
ਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਹਲੁ
ਘਰੁਪਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਜੀਠੈਰੰਗੁਬਣਾਵਣਿਆ
॥੩॥ਸਭਨਾਪਿਰੁਵਸੈਸਦਾਨਾਲੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚੋਊਚਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੪
॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਇਹੁਜਗੁਸੁਤਾ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅੰਤਿਵਿਗੁਤਾ॥ਜਿ
ਸਤੇਸੁਤਾਸੋਜਾਗਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਅਪਿਉਪੀ
ਐਸੋਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਰ
ਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਆਪੁਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਆਪਿਉਪਾਏਧੰਧੈ
ਲਾਏ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਰਿਜਕੁਆਪਿਅਪੜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਸਚਿਰਾਤੇਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਕਾਰਕਰਾਵਣਿਆ॥੮॥੪॥੫॥ਮਾਝਮ
ਹਲਾ੩॥ਅੰਦਰਿਹੀਰਾਲਾਲੁਬਣਾਇਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰਖਿਪਰ
ਖਾਇਆ॥ਜਿਨਸਚੁਪਲੈਸਚੁਵਖਾਣਹਿਸਚੁਕਸਵਟੀਲਾਵਣਿਆ
॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਕੀਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਅੰਜ

ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅ
ਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਪਾਏ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮੇਰਾ
ਠਾਕੁਰੁ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ
ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਪਿ
ਆਰਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਅਵਗਣ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ
ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ
॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾ
ਵਣਿਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੈ ਸੇਵੀ ਤੈ ਤੁਧੁ
ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ
॥੬॥ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੁਧੈ ਜੇਹਾ ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ
॥੭॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜੀ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ ਤੂੰ
ਆਪੇ ਹੀ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੮॥੫॥੬॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ॥ ਅਲਖੁ ਵਰਤੈ ਅਗ
ਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਸਚਿ
ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ
× ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੁਹਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਸਾ
ਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਰਾਖੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਬਦਿ ਪਚਾਵਣਿ

ਸਬਦੁ ਸੂਝੈ ਤਾ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਆ ॥੨॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸਹਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾ
ਵਣਿਆ ॥੩॥ ਏਕਮ ਏਕੈ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ
ਮਾਇਆ ॥ ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਊਚੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ
॥੪॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚਾ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੇ ਜਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਚੇ ਬਾਝ
ਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੂਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਵੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸ
ਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਧਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਪੇ
ਕਾਰ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਵੇਖਹਿ
ਹਦੂਰਿ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰ
ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਠੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀਠੀ ॥
ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥
੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰਾ ਸਚੇ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਾ ਕਬਹੂੰ ਸਚੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਣਿ
ਆ ॥੨॥ ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਚਹੁ ਖਾਨਿ ਵਿਭੀ ਸਚੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ

ਤੁ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਪਾਇ ਸਿਤਿਆ ਭੋਗਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਭੂਲੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ਲਗੈ

॥ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਆਪਣੀ

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨ

ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੈ ਅੰਦਰਿ ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਭਰਮ

ਭੁਲਾਇਆ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ

॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜੇ ਗਾਵਣਿਆ

੬॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਬਿਨੁ

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕ

ਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੈ ਕੋਈ ॥ ਆਖਣਿ ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਕਰੇ

ਕਰਾਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੫॥੧੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਰੰ

ਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥ ... ॥੧॥ ਹਉ ਵਾ

ਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿ

ਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ॥ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜੇਹਾ

ਆਇਆ ਤੇਹਾ ਜਾਸੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ

ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨ

ਹੀ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ

ਪੂਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐਜੋਖਸਮੈਭਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾ
ਏਸਾਚਿਰਾਤੇਰੰਗਿਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਰਸਨਾਹਰਿਰਸਿਰਾਤੀਰੰਗੁਲਾਏ
॥ ਮਨੁਤਨੁਮੋਹਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਸਹਜੇਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਪਾਇਆਸ
ਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਰੰਗੁਸੋਈਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਵੈ॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਦਾਤਿਨਵਿਟਹੁਗੁਰਸੇ
ਵਾਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਸਚਾਸਚੋਸਚਿਪਤੀਜੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਦ
ਰੁਭੀਜੈ॥ ਬੈਸਿਸੁਥਾਨਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਆਪੇਕਰਿਸਤਿਮਨਾਵਣਿਆ
॥੭॥ ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਜਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੮॥ ॥੮੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ
੩॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ ਹਰਿਜੀਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿ
ਆਈ॥ ਹਰਿਜੀਉਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਿਪੀਤਾਤਿਸੁ
ਤਿਖਲਹਿਜਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਵਣਿਆ॥ ਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਆਪੇਮੇਲੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਏਦਰਿਸਚੈਸੋ
ਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਬਿਨੁਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕ
ਰਹੇਬਿਲਲਾਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੋਵੀਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਵਣਿ
ਆ॥੩॥ ਇਹੁਮਨੁਆਰਸੀਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖੈ॥ ਮੋਰਚਾਨਲਾਗੈਜਾ

ਸਹਜੁ

ਹਉਮੈ ਸੋਖਿਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਚਿ
ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਕਰਿ ਆਪੁ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਸਹਜੇ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲ
ਾਏ ॥ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵ
ਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਗੁਣ ਗਾ
ਵੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹ
ਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੯॥੨੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੁ ਵੰਞਾਏ ਤਾ
ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਘ
ਰਹਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵਣਿਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਸਚਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ
॥ ਸਚੇ ਸੇਵਿਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਭਾਉ
ਭੋਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਏ ॥ ਅਨ ਰਸੁ ਚੂਕੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸ
ਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ
ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਾ ॥ ਫਿਰਿ ਓਇ ਕਿਥਹੁ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਮਰਿ

ਤਿਸੁ ਮਤਿ ਜਿਸੁ ਆਤਿ ਨਿ ਦੋਹਾਗਣਿ ਗਿਆ ਆਵਾਣਿ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ਚੋਣਾ ਖਵਾਣਿਆ ॥੪॥
ਸਭ ਦੇਸਾਂਤਰ ਜਾਣਿ ਡਿਠਾ ਅਧ ਪਛਾਣਿ ਹਾਰੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀ
ਸੋਈ ॥ ਸਚੋ ਸੋ ਵਿਸਰਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਵਣਿਆ
॥੫॥ ਸੇਵਕ ਨਸੁਣਾਈਆ ਜੋ ਤਾਗਿ ਮਾਨਿ ਲੁਭਾਈਆ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਭਾਉ
ਲਗਾਈਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਗਿ ਸਲਾਹਿ ਸਾਚਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ
ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਖੋਟਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵ
ਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਭਾਰਾ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਨਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਜ
ਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾ
ਨਣਿਆ ॥੮॥੧੦॥੧੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ਤੇਰੀਆ
ਬਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ
ਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਮ
ਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਜੇ
ਹੀ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਲਾਗੈ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਵਥੂ ਕਾ
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਇਕੁ ਨ ਧਿਆਏ ॥
ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵੈ ਅਹੰ
ਕਾਰੀ ਹੋਰੁ ਵਧੇਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮਲੁ ਜਾਇ

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਿਸਉ ਚੇਤੁ ਲਹੈ ਏ ॥ ਤਿਨਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸ
ਚਿ ਲਾਗੋ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਅਗਿਆ
ਨੀ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਕਮਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ
ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮੁਕਤੇ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦੇ ਖੋਵੈ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਆਪੇ
ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਮਨੁ
ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੭॥੨੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁ ਆਗੈ
ਸਾਚੇ ॥ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਾਚੇ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੋ
ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਵਣਿਆ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਭਰਮਾਵ
ਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭ ਸੁਧਿ ਗਵਾਈ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ
॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦਿ
ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਅਪੁਨਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਕਿਲਵਿਖ
ਕਾਟੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ਰਿਧਿ ਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਝੂਰਿ ਬਿਧਿਆਇਆ ॥ ਪਾਤ੍ਰਿ ਪਾਤ੍ਰਿ ਪੀਤੇ ਓਨੀ ਖੇ
ਚਉਥੇ ਧਚਕੀ ਸਾਬਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਰੰਗੁ ਗੁਰਚ ਨਾਏ ਸੇਜ
ਨਾਵੈ ਤੇ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਤਾਰਿ ਰੰਗੁ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਆ
ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਿ ਆਪਿ ਸਚੁ ਸੇਜਾ ਮੁਸੇਈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤੇ ਤੇਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਾਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿ
ਸਚੋ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭੁ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੪॥੨੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਸ
ਬਦੇ ਹੋਵੈ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਓਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਆਪੇ
ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰੁ ਪੂ
ਰਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕ
ਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
ਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਣੁ ਬੈਸੰਤਰੁ ਖੇਲੈ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਸੋ ਨਿਗੁਰਾ ਜੋ ਮਰਿ ਮ
ਰਿ ਜੰਮੈ ਨਿਗੁਰੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾ
ਇਆ ॥ ਕਾਇਆ ਸਰੀਰੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ
ਕੋਈ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਮਹਲੇ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣ
ਜਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵ
ਹਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੋ ਵਥੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁ

ਖਨੁ ਲੈ ਸੋ ਕਮਭੁਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭ੍ਰਮਿ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਪਲੀ ਜਾਇ ਭੁਖੁ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਇਕਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਤ ਤਿਨ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਆਪਿ
ਤਰਾਤ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਮੂੜਾ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਫਿਰ
ਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਤਿਥਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਬਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਸ
ਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਧਿ
ਆਵਣਿਆ ॥੮॥੧੩॥੧੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੀ
ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚ
ਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ
ਵਾਰੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸ
ਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਾ
ਹੀ ਸਬਦੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸੰਸਾ
ਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਨਾਮਿ ਅਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਰੁ ਕਰੈ ਕਿਆ ਤਿ
ਸ ਨੋ ਆਪੇ ਖਪਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ
॥ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹੈ ਜਗਤ ਕਸਾਈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾ
ਵੈ ਬਿਨੁ ਮਜੂਰੀ ਭਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਾੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਮਾਲੀ ॥ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਨਾਹੀ ਖਾਲੀ ॥ ਜੇਹੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਏ ਤੇਹੀ ਵਰਤੈ

ਵਸੁ ਵਸੁ ਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲੀ ਭੀ ਸੋ ਸਮਾਣਾ ॥ ਸੁ ਪੂਰਨ ਤਾਵੇ
ਸੋ ਰਹਿਆ ॥ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਤਿਤੁ ਮਤਿ ਤਾ ਬਿਲਲਾਦੇ ਬਿ
ਤਰਤ ਰਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਸੋਈ ਬੂਝਿ ਜਾਣਿਆ ॥
ਸੇ ਕਿਰਤੇ ਤੁਕ ਕਮਿ ਪਛਾਣੇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਰੇਖਿਆ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਤੂ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ
ਸੋਈ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵ
ਣਿਆ ॥੮॥੨੪॥੨੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵ
ਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੈ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਵੈਣੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖੈ
ਪਰਖੈ ਸਦਾ ਨੈਣੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਕਹੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਆਖਿ
ਸੁਨਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੰਗਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਬੋਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜੁ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ
ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹੁਕਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਆਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅਜਬ ਕੰਮ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੂਲਾ ਜਾਂਦਾ
ਫੇਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਵਜਾਵਣਿਆ
॥੫॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ ਖਰੇ ਪਰ

~~ਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਹਿ ਖੋਟੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥~~

ਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਹਿ ਖੋਟੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵੇਖਾ ਕਿਉ
ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਸੈ ਤੂੰ ਭਾ
ਣੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੫॥੧੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ
ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਕੋ ਪਾ
ਏ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਵੈ ਨਦਰੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਕਿਸੈ
ਥੋੜੀ ਕਿਸੈ ਹੈ ਘਣੇਰੀ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾ
ਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਹੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ
ਸੋ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਾਣੀ ਰ
ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥
ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸਾ ਬਿਨੁ ਸੇ
ਵਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਪੀਆਏ ॥ ਸਹਜ

ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਆਪੇ ਗੁਰਮ-
ਤਿ ਨਦਰੀ ਆਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿ-
ਰਜੀ ਤਿਨਿ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾ-
ਵਣਿਆ ॥੮॥੪॥੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੇ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥
ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿ-
ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆ-
ਇਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਸਚੁ
ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਤਨੁ ਸਚਾ ਰਸਨਾ ਸਚਿ
ਰਾਤੀ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਨਣਿਆ ॥੨॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ਇਨਿ ਮਨਿ ਡੀਠੀ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਹਚ-
ਲੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਿਦੈ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਵੇਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸ-
ਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਗੁ-
ਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਜੇ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ॥ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅ-
ਗੋਚਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਧਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਹੋਰੁ ਕੋਇ
ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਜਾਲੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਬਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿ-

ਰੂਪੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹੋਇ ਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾ
ਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਵਣਿਆ
॥੮॥੨੧॥੨੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਵਰਨ ਰੂਪ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ
ਜੰਮਹਿ ਫੇਰ ਪਵਹਿ ਘਣੇਰੇ ॥ ਤੂੰ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ
ਬੂਝ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ
ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਵਰਨੁ ਨ ਕੋਈ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਣਿਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਪਰ
ਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ
॥੨॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਲੋਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਮਰਿ
ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਏ ਅਪਣੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ
ਕਾ ਸਬਦੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥ ਫਿਰਿ ਓਹੁ
ਮਰੈ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਵੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਚਿਤੁ
ਨ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ ਰਹੈ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਤ
ਰਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਚੁ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ
ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਚੇ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋ

ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੪॥੧੫॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋ
ਤਿ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਬਦੋ ਸੁਣਿ ਤਿ
ਸਾ ਮਿਟਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗਵਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿ
ਤ ਸਾਚੇ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ
ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਮੁਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ
ਆ ॥੩॥ ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੇ ਧੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਵਾਜੈ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿ
ਆ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਸਭ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਸਬ
ਦਿ ਪਰੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਬਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵ
ਣਿਆ ॥੫॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਸਬਦੇ ਸੋਹੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹੈ ॥
ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮਨੁ
ਮੈਲਾ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮੈਲਾ ਚਉਕਾ ਮੈਲੈ ਥਾਇ ॥ ਮੈਲਾ ਖਾਇ ਫਿਰਿ ਮੈ
ਲੁ ਵਧਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਸਭਿ ਹੁਕ

ਆ ਸਬਦੇ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਚੈ ਗੁਰਿ ਬੁਝਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰ
ਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੪॥੧੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਗੋਵਿੰਦੁ ਊਜਲੁ ਊਜਲ ਹੰਸਾ ॥ ਮਨੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ॥
ਮਨਿ ਊਜਲ ਸਦਾ ਮੁਖ ਸੋਹਹਿ ਅਤਿ ਊਜਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾਣਿਆ
॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗੋ
ਬਿਦੁ ਕਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਊਜਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾ
ਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਣਿ ਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਮਨੈ ਮਨੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚਾ ਤਾਲੁ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਏ ਸਬਦੇ ਨਿਰ
ਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਊਚਾ ਕੂਕੇ ਤਨਹਿ ਪਛਾੜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜੋਹਿਆ
ਜਮਕਾਲੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਨਚਾਏ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵ
ਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਏ ॥ ਬਾਣੀ ਵਜੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਵਣਿ
ਆ ॥੫॥ ਬਹੁ ਤਾਲ ਪੂਰੇ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥ ਨਾ ਕੋ ਸੁਣੇ ਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਮਾਇ
ਆ ਕਾਰਣਿ ਪਿੜ ਬੰਧਿ ਨਾਚੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦ
ਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਜੁਗਤਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁ

ਇਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ਹੋਰਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੪॥੨੫॥ ਮਾਝ
ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੈ ਨਾਇ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥
ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇ
ਵਹਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੋਹਹਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇ
ਰਾ ਭਗਤੁ ਕਹਾਏ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾ
ਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ
ਨਾਉ ਜਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਗਵਾ
ਇਆ ॥ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ
ਆ ॥੪॥ ਭਗਤ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਚਾਏ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿ
ਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਵਣਿਆ ॥੫॥ ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਿਹਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ
॥੬॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥
ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਮਨਿ ਮੰਨਿਐ ਮਨਹਿ ਮਿਲਾਵ
ਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਸਾਚੇ ਠਾਕੁਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਨ

ਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੪॥੨
੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨ
ਾਮਿ ਸਵਾਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵ
ਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਊਚੋ ਊਚਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਮਿਲਾਈ ਗੁਰ
ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਸੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਹੀ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥
ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ਆ
ਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ
ਗੁਣਵੰਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ
ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਨਿ ਤਿਨਾ
ਠਉਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਤਿ
ਨੀ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਲਿਖਦਿਆ ਲਿਖਦਿ
ਆ ਕਾਗਦ ਮਸੁ ਖੋਈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕੂੜੁ ਲਿਖਹਿ ਤੈ ਕੂ
ੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸ
ਚੁ ਲਿਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੁ
ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਰਾਚਹਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤ
ਰਿ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ

ਵਡਿਆਈਗੁਰਮਤਿਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੬॥੨੭॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ਆ
ਤਮਰਾਮੁਪਰਗਾਸੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਲਾਗੀਗੁਰਸਬਦੀਖੋਵੈ॥
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਰਾਤਾਭਗਤਿਕਰੇਹਰਿਪਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਆਪਿਭਗਤਿਕਰਨਿਅਵਰਾਭਗਤਿਕਰਾਵ
ਣਿਆ॥ਤਿਨਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਨਮਸਕਾਰੁਕੀਜੈਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰਣੁਕਰਾਏ॥ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿ
ਤੁਕਾਰੈਲਾਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਵੈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥
ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਦਾ
ਮੁਕਤੁਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਬਹੁਕਰਮਕ
ਮਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਦੇਸੰਤਰੁਭਵੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆਕਪਟੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾ
ਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਇਕਿਕੂੜਿਲਾਗੇਕੂੜੇਫਲਪਾ
ਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ਆਪਿਡੁਬੇਸਗਲੇਕੁਲਡੋਬੇ
ਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਣਿਆ॥੬॥ਇਸੁਤਨਮਹਿਮਨੁਕੋਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੇਖੈ॥ਭਾਇਭਗਤਿਜਾਹਉਮੈਸੋਖੈ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਮੋਨਿਧਾਰੀਰਹੇਲਿ
ਵਲਾਇਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨਦਿਖਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪਿਕਰਾਏ
ਕਰਤਾਸੋਈ॥ਹੋਰੁਕਿਕਰੇਕੀਤੈਕਿਆਹੋਈ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਾਮੁਦੇਵੈਸੋ

ਲੈਦੇ ਕਉ ਸੋਈ ਨਿਵਸਾਇਆ ॥੮॥੨੩॥੨੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵੰਞਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਰੀਰਹੁ ਭਾਲਣਿ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਜਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਲਹੈ ਬਹੁਤੁ ਵੇਗਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਆਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਥੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵੇਖੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਧਾਵਤੁ ਰਹਾਏ ॥ ਦਸਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥ ਓਥੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਰਾ ॥ ਨ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਕੁੰਜੀ ਹੋਰਤੁ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਗੁਰ ਪਰ

ਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰ
ਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੪॥੨੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ
ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਭ
ਤੋੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ਹਰਿ
ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਆਰਜਾ ਨ ਛੀਜੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜ
ਨਮੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹਉਮੈ ਚੂਕੈ ਪੀੜ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੈ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬ
ਦੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਜਮਕਾਲਿ
ਗਰਠੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰੋਗੀ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮ
ਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਤਿਸ ਦੈ ਹੁਕਮਿ ਆਪਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ
ਵਣਿਆ ॥੮॥੧੨॥੧੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ॥
ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕੀਤੋਨੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆ
ਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਣਿਆ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੋਹਣਾ ਆਪੇ ਜਗੁ ਮੋਹਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਜਗ
ਤੁ ਪਰੋਵਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਾਵਣਿ
ਆ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸ
ਬਦੇ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕ
ਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਹੈ
ਸਚਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਆਪੇ ਮਾਇਆ ਆਪੇ ਛਾਇਆ ॥
ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਆਪੇ ਆ
ਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ
ਆਪੇ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਆਪੇ
ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਜੀਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਊਚਾ ਊਚੋ ਹੋਈ ॥ ਜਿਸੁ
ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਸੁ ਵੇਖੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖਿ
ਵਿਖਾਲਣਿਆ ॥੮॥੧੩॥੧੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ

ਆਸਥੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਚੀ ਪੜਤਿ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਸਦਾ ਸੋਵੈ ਨਿਰਾਲੀ
ਕਮਾਵਣਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ
ਵਾਰੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਿਰ
ਭਉ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਤਨੁ ਉਧਾਰਾ ਪਰਮਾਤਮ
ਰਹਾਉ ਧਉਤ੍ਰਿ ਲੂਧਰਤਾਲਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਤਿਨਿ ਮੁਸਦ ਦੈਤ ਬਾਲਾ ਸਦਾ ਅਲੀ
ਏ ਕਰੇ ਸਮੁਝਦਾਤ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦ
ਰਿ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਉਮੈ
ਮਾਰੇ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁ
ਇ ਭਾਈ ਦੁਹੀ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਦੋਵੈ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕ
ਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦੂ
ਜੈ ਭਾਇ ਅਨੇਰਾ ਚਾਨਣੁ ਹੋਵੈ ਛੋਡੈ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਪਰਗਟੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸੁ
ਖਦਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗ
ਟੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਸਦ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਰਤਨੀ
ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੇ ਸਦਾ ਵ
ਪਾਰੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਦ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਵਥੁ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਵਣਜਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੯॥੧੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ

ਮੇਲੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣ
ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਚਾ
ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਣਿ
ਆ ॥੨॥ ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਇਕੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਚੁ
ਕਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ
॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਗੁਫਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ
॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਜ
ਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੁ ਲਾਏ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਦੇਇ ਸਜਾਏ ॥ ਘੜੀ
ਮੁਹਤ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਰਤੀਅਹੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲ ਕਢਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ
ਪਿਰੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ ਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁ
ਲਖਣੀ ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਦੂਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਕੰਠਿ
ਲਾਇ ਸਬਦੀ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਦਿ ਬੁਲਾਏ
॥ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਅਨਦਿਨੁ
ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੮॥੨੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਊਤਮ ਜਨਮੁ ਸੁ
ਥਾਨਿ ਹੈ ਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ
ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾ

ਕੀ ਪਰਖ ਬੂਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਮਸਲ
ਜਤੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਭਗਤਾ ਅਲਖੁ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ
ਸਮਾਏ ॥ ਉਹੁ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਪਦੁ ਜਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ
ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਭੂਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਪੰਥੁ ਬਤਾਏ ॥ ਸਬਦਿ
ਕੈ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਨਾਮੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਤਾਹਿ
ਤੂ ਮਨੁ ਪਲਦਾ ਸਨਿਆਵੈ ਭਾਵੈ ਪਾਲਿ ਵਡਾ ਦਸਿਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ
ਕਹੇ ਨਾ ਬਿਨੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਨ ਰਚਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਤੁ ਤਤੁ ਕਰ
ਕੇ ਤੇ ਆਪੁ ਜਣਾਏ ॥ ਥਿਰੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਤਤੁ ਤੇ ਬਾਤ
ਸੋ ਕਿਛੁ ਨ ਤੇ ਵੇਖ ਪਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਤ ਵਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ਉਪਜੈ ਪਚੈ ਤਜਾ ਗੁਰ
ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਤੂ ਜੋ ਕੁ ਪਾਈ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਅੰਤਿ ਗਵਾਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ ॥੯॥ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਦਾਸੀ ਸੀਗਾ
ਉਬਰਣਹੋ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਐਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਜਲਾਤੇ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਾਤਿ
ਨ ਸੋਹੈ ਦਿਖਿ ਮਨੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੧੦॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ
ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸ
ਹਜੇ ਤਪੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧੧॥ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤੇ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦ
ਰਸਨੁ ਦੇਖੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸੋਭਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿ
ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੪॥੨੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪੜਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕ
ਹਾਵਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿ
ਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿ

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ

ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਹਜੇ ਪੀਆਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਵੇਦੁ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ
ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ ਅਗਿਆਨਮਤੀ ਸਦਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਿ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਅਕਥੋ ਕਥੀਐ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਸ
ਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥
ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿ
ਨਾ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵ
ਸੈ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਤ
ਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਕਿਛੁ
ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾ
ਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਨ ਬੂਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹਸਾ ਦੂ
ਖੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿ
ਆ ॥੮॥੨੨॥੨੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥
ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥

ਗੁਰਿ ਰਸੁ ਰੁਪਤਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਨਿਹਕਰਮੀ ਜੋ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਿ
ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟਿ ਸਮਾਇ-
ਆ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨਿਹਕਰਮੀ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਣ ਗਾਇਆ
॥੩॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥ ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ-
ਈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥
ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਅਹਿ-
ਨਿਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸ-
ਦਾ ਬਗੁ ਮੈਲਾ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੈ ਪਰੁ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੀ-
ਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾ-
ਰਥੁ ਘਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ-
ਦਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਉ-
ਪਾਏ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ
ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੮॥੩॥੧੭ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਦੀਸਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤਉ ਰਦ
ਕੀਜੈ ਉਦਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜ

ਲਾਏ ਸੋ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਤਾ ਗੁਰ ਦਾ ਗੁਰਮਤਿ ਲੀ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਦੇਵਾਂ ਸੂਲ ਤਮਾਇਆ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜੋਨਿ ਉਪਈਆ ਮਾਇਆ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਸਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤਿਸਨਾ ਵਿਚਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਕੰਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੈ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਬਦਿ ਸਿੰਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੇ ਸੋ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੨॥੩੩॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੯॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧੦॥੧॥੩੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

॥ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਲੈ ਗੁਝਾ ਰਖਿਆ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਸਚੈ
ਧਾਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਜਿਸੈ ਕ
ਉ ਫਿਰਦੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਨਿ ਹਿਰਦੇ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਖੋਜਹਿ
ਤਾ ਕਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਜਾਪੇ ਪਵ
ਨਾ ॥ ਧਰਤੀ ਸੇਵਕ ਪਾਇਕ ਚਰਨਾ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਭਨਾ
ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਸੇਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਅਘਾਵਣਿਆ
॥੪॥ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ ਸੋ
ਧਨਵੰਤਾ ਸੋ ਵਡ ਸਾਹਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪਹਿਲੋ ਦੇ ਤੈਂ
ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥ ਪਿਛੋ ਦੇ ਤੈਂ ਜੰਤੁ ਉਪਾਹਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁ
ਆਮੀ ਲਵੈ ਨ ਕੋਈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਤੁਠਾ ਸੋ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਾਧ
ਜਨਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਏ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਠਾ
ਕ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂੰ ਵਡਾ ਤੂੰ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਮੂਚੋ ਮੂਚਾ ॥ ਹ
ਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੈ ਵੰਞਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੫॥ ਮਾਝ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਕਉ
ਣੁ ਸੁ ਬਕਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਣੁ ਉਦਾਸੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਾਧਾ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਛੂਟਾ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਆ
ਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥ ਕਉਣ ਕਰਮ ਕਉਣ ਨਿਹਕਰਮਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕਹੈ ਕਹ

ਏ ਜੀਉ ॥੨॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਸੁਖੀਆ ਕਉਣੁ ਸੁ ਦੁਖੀਆ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਸਨਮੁਖੁ ਕਉਣੁ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਮਿਲੀਐ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਿਛੁਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਉਪਦੇਸੁ ਜਿਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਕਤਾ ॥ ਧੰਨੁ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਬਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਕਰਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਸੁ ਸੁਭਾਏ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੀਆ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਨਮੁਖੁ ਮਨਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੮॥ ਸਗਲੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਥਾਪੇ ॥ ਇਕਸੁ ਤੇ ਹੋਇਓ ਅਨੰਤਾ ਨਾਨਕ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਜੀਉ ॥੯॥੨॥੩੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾ ਕਿਆ ਕਾੜਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਤਾ ਜਨੁ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੁ

ਧੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਤਨਿਭਾਵਣਿ
ਆ॥ਤੂਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਬਹੁਤੂਮੇਰਾਉਲਟੁਸਾਚਾਲਵੈਨਲਾਵਣਿਆ॥੧॥
ਸਤਗੁਰਤੇਰਾਕੀਤਾਜਸੁਲਾਗੈਮਨਿਤਾ॥ਧਾਵਿਧਾਵਿਪਰਬੂਝਸੂਤੇਤਿਨਿ
ਜਾਨਿਤੇਲਾਗਾਵਾਨਿਬਨੋਤਾਬਿਨੁਤਨੁਤੇਸਿਕੋਇਕੁਵਰਤਾਵਣਿਆ॥੨॥
ਸਗਲਮਨਿਸਬਦੁਰੇਵਰੂਤਗਾਗੁਮਤਿਗ੍ਰਾਇਕੁਰੰਗੁਗਾਵਾਇਆ
ਪਾਰਗਰਾਖੇਤੁਧੁਸੇਈਪ੍ਰਭੁਰੰਗਗਾਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਅੰਧਗੁਪਤੇਰੇ
ਢੋਚਾਲੋਕਾਗੈਰਿਗਪਦਾਸਨਦਾਗਿਨਿਤਲੋਗਨਿਤਾਵਣਿਤਪੂਰਨਾਮ
ਪਸਿਲਸਰਿਵਾਤਿਸੁਣਿਤੋਵਿਨਾਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਐਸੇਓਥੇਹੂਪ੍ਰਭਖਵ
ਲਾਮਤਾਗਾਗੁਮਤਿਨੁਮਤਿਪਲਾਮਾਇਆਅਗਾਨਿਨਪੈਡੇਤਿ
ਨਰਉਗੈਗਤੇਰਹੁਦਾਵਣਿਆ॥੫॥ਵਿਆਗਨਹੁਨੇਰਾਖਿਸਮਾ
ਲੇਪਮਨਤਨਾਮਤਾਰਿਤੁਧੁਨਦਾਗਿਨਿਤਲੀਗਹੁਮੇਰਾਮਨੁਸਜਨੁਮੈ
ਗਤੁਆਮਿਤੁਧੁਬਿਨੁਆਵਾਨੁਜਨਾਵਣਿਆ॥੬॥ਜਿਸਕਉਤੂੰਪ੍ਰਭਕ
ਈਆਸਤਾਈਗਤਿਸੁਨਿਵਾਉਨਲਗੈਕਾਈਪਹੁਸਾਤਿਬਸਗਹਿ
ਸੁਖਦਾਤਸਤਸੰਗਾਤਿਜਾਪਿਪ੍ਰਗਾਦਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤੂਉਚਾਅਥਾਹੁਅ
ਪਾਰੁਅਮੋਲਾਤੂਸਾਚਾਸਾਤਿਬੁਦਾਸੁਤੇਰਾਬੋਲਾਤੂਮੈਗਿਸਚਾਰਿਕ
ਗਾਇਪਾਨਨਕਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਵਣਿਆ॥੮॥੨॥੩॥ਮਾਝਮਹਲਾ
੫॥ਧਾਤੁਜਾਸਨਿਤਾਨਿਨਦੂਪ੍ਰਸਮਾਲੀਮੋਗਮੂਲਿਨਮਨਭੁਵਿਸਾਰੀ
ਐਆ॥੧॥ਗਗਾਗ੍ਰਾਸਿਤਾਸੰਗਾਤਿਪਾਈਐਗਾਜਿਤੁਜਮਕੇਪੰਥਿਨਜਾਵ
ਣਿਆ॥੧॥ਸਤਾਰਿਕਾਨਾਮੁਲੈਤੇਗੁਰਲਾਤਿਨਲਾਗੈਗਾਲਿਜੀਉ॥੨॥

ਜੈਸਿ ਮਾਂਦੇ ਦੇਸੰਤਰੀ ਮੀਆ ॥ ਨਕਿ ਨਸੇਈ ਪਾਣੀ ਮੀਆ ॥ ਗੁਣ ਤੀਵ੍ਰ ਉਨ ਲਗਾਈ
ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੋਈ ਸੁਦਿਸਟਿ ਸੇਤ ਹੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਜਿਨ ਬੁਝੇ ਤੇ ਤੋ ਤਰਿਧ ਨ੍ਰਿਜਨ ਸੋ ਜਾਆ ਸੋਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰ ਜੀਉ
੩॥ ਤਿਨਾ ਅਮਿ ਭਿ ਮਾਣ ਈ ਸੁਧਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ਤਿ ਤਜਨ ਕੇ ਜਿਨ ਵਿਛੁੜਿਆ
ਪਕਾਂ ਰਜ ਸਾਧ ਸਦਾ ਬੋਲੈ ਨਿਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਕਾਰ ਕੇ ਪਾਵ ਜੀਉ ਜੀਆ ॥੪॥ ਜਿਨ ਤਿ
ਦਿਨਾ ਆਪ ਹੁਣਾ ॥ ਤਿਨਾ ਤ ਰਜ ਸਾਈ ਜਾਪ ਹੁਣਾ ॥ ਸੇ ਸੁਣਾ ਪਰਧ ਨਸੇ ਮਸਤ
ਕਿ ਜਿਸ ਦੇ ਕੁ ਰਜੀਉ ॥੫॥ ਮਨ ਧਿਏ ਪ੍ਰਭੁ ਅਦ੍ਰਿਸਾਂਤਿ ਆਈ ਤਿਸ ਕੋ ਗ
ਛਪਿ ਤਿਸ ਪੀਆ ॥ ਅਦ ਮੂਲਿ ਨ ਉਪਜਿਉ ਤਿਸ ਚਰਣ ਕੈ ਲਾਗੇ ਜੀਉ
੬॥ ਕਰਤੁ ਅਨਿਵ੍ਰ ਸਾਈਆ ਜਨ ਮੈਕਾ ਫਲ ਪਾਈਆ ॥ ਅਨਿਕ ਵੁਦ
ਦਿਤੁ ਤਾਤ ਤਿਬਿ ਤੇ ਆਸੇ ਤਰਜੀਉ ॥੭॥ ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ
ਆ ਕੁੰਜ ਜਨ ਕੀ ਸਰਣ ਹੁਣਾਈਆ ॥ ਲਾਈ ਅੰਚਲਿ ਨਾਨਕ ਤਾ ॥ ਤਿ
ਆਨ ਜਿਤ ਜਨ ਨਾਹਿ ਆਪ ਰਜੀਉ ॥੮॥੧॥੩੮॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰਦੇਉ ਮਿਟਿ ਗਏ ਭੈ ਦੂਰੇ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਕੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਕਾਹੇ ਝੂਰੇ ॥੨॥ ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧ ਕੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ
ਪੂਰੇ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰੇ ॥੪॥
ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੫॥ ਸਭ ਛਡਾਈ

ਖਸੁਮ ਆਪਿ ਵਜਿ ਜਾਇ ਪਕੁਇ ਵਿਣੁ ਗੋਸਾਈ॥ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ਤਮਾਸਾ ਵੇਖੁਸ
ਹਮੁ ਇਹੋ ਇਸ੍ਰੁ ਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਾਚਾ ਨਾਇ ਭਰਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂ
ਰਿਗੋ॥੮॥੧॥੩੨॥੧॥੩॥੪੫॥੩੯॥ ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਮਾਂਝ ਮ
ਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ ਥਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ॥
ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾ
ਵਤੀ ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮ॥ ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ ਕਤ ਪਾ
ਈਐ ਬਿਸਰਾਮ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ਭਠਿ ਨਗ
ਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ॥ ਸ੍ਰਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁ
ਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੂਣੀਆ ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰ
ਤੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸ
ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ॥੧॥ ਚੇਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀਐ ਹੋਵੈ ਅਨੰਦੁ
ਘਣਾ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਭਣਾ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ
ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਗਣਾ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਜਣਾ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਰਵਿਆ

ਏ ਦੇ ਚਿ ਦੇਖਦਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਤਿ ਕਿਤੁ ਨ ਦੁਖੁ ਗਾਹੁ ਆ ਜੇ ਨੀਰਾ
ਏ ਦਿਵਾ ਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਕੁਝ ਮਹੁਤਾ ਗਾਰਬਿ ਦੇ ਰਸ ਨ ਕਉ ਮਨ ਲੋਭ ਦਾਨ
ਨ ਕੀਧਾ ਆਸ ਮਨਾ ਕੋ ਤਿ ਮਿਲਾਈਐ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸ ਇਲਕਾ
ਤਾ ਦੇ ਸਾਖਿ ਪਿਹਾ ਨਿ ਕਿਉ ਵਡੀ ਆਸ ਜਿਨ ਪੇ ਮਾ ਬਿਛੋੜਾ ਤਾ ਰਸ ਜਨ
ਤਬ ਪ੍ਰਾਦਿ ਸਭ ਕੋ ਲਗੀ ਮਾਇਆ ਪਿਛੇ ਪ੍ਰਾ ਫੁਰ ਕਲਹ ਨ ਸੀ ਗਿਪੁ ਨ ਡ
ਗਿਆ ਦਿਨ ਸੀ ਉਹੁ ਪਲਾ ਦਿ ਪਲਾ ਚਿ ਸਗਾਲੀ ਨੁਈ ਢੂਠ ਯੀ ਯੀ ਮੇਤ੍ਰ
ਇਕ ਸੁਤ ਬਿਕੇ ਨ ਸੁ ਬਿਨੁ ਆਗੈ ਲਈ ਆਡੋ ਪੋਤਾ ਸਦ ਖਾ ਦੇ ਸਾਰਿ
ਏ ਦਿਗਾ ਚਹ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨੁ ਆਵਦਾ ਨੁ ਕੋਈ ਪ੍ਰਿਤਾ ਮਾਛ ਕਹੈ ਜੇ ਲਕੋਗਾ ਤਿਨ
ਕੀ ਤਿਨੁ ਗਮਲੋ ਸਾਈ ਗਾਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੈਨੁਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਦੂ ਧਾਪ ਤਿਤੁ ਤੇ
ਈ ਏਦੇਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤ ਦਰਨੁ ਲੋਗੁ ਜਾ ਸੋ ਤਨੁ ਟੁਟਦਾ ਗਸਾਈ ਆਂ ੧ ਡਰਾ ਤਾ ਮੈ ਜੇ
ਤਿ ਜਨੁ ਨੇਦ ਲੋਲ ਕੈ ਦੁਗਾ ਆ ਜਿਸੁ ਆਗੈ ਸਾਬੁ ਤਾ ਨਦੀ ਨਿ ਤਾ ਤਾ ਰਸ ਜਨ ਛਟ
ਦੁਇ ਲਗਿਆ ਆ ਕਿ ਸੇ ਨ ਦੇਈ ਬੀਨਾ ਸਹਿਕ ਮਤਿ ਲੋਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਉਲ
ਗੋਨ ਤਸੀ ਨਿ ਗਾਸ ਕੁ ਨ ਰਾਈ ਹੈ ਜੇ ਤ ਮਾਨਿ ਕੁ ਦੇਨਿ ਸੋ ਤ ਗਿਲੇ
ਕੇ ਸੋ ਕਰੇ ਸੋ ਈ ਜਿਤਿ ਮਕਰੀ ਨ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਤੋ ਆਪ ਏ ਸੋ ਈਕ ਤ ਗਿਆ ਡ
ਧੀਨਾ ਆਪ ਛੁਲਿਆ ਜੋ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਿਉ ਗੇ ਦੀਨਾ ਸਭੁ ਸੰਗੁ
ਪਰਾਪਤੇ ਨ ਨ ਕਰਗਾ ਮਹਿ ਨਾ ਤਾ ਰ ਜੇ ਤੁਰੰਗਾ ਲੋਇ ਤਸੁ ਧਰੀ ਜ
ਸਕੈ ਬੁਝੁ ਅਧੀਨਾ ੪ ਗਾ ਸਨੁ ਤੁਪ ਦਾ ਤ ਸੁ ਲਗੋ ਤ ਗਿਨਦੂ ਨਾ ਜੇ
ਨ ਧਾਸਾ ਜਗਾ ਜੇ ਦਿਨ ਪੁਰਖੁ ਤੋ ਆਗੈ ਕਿਮਾ ਹਸੇ ਦੋ ਆਸਾ ਤੁ

ਚੋਤੁ ਹਉ ਵਿਚਹੁ ਚੁਕੈ ਤਿਸੈ ਗਾਲਿ ਪਈ ਸਹਜ ਮਕੀ ਫਾਸਾ॥ ਜੇਤਾ ਬੁਝੈ ਜੈ ਸੋਲੁ
ਤੈ ਸੇ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਆਸਾ॥ ਬੋਲਿ ਵਿਗਾੜਹਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਭਿ ਨਿਹਚਲ ਲਾਗਾਇ
ਨਿਰਾਸਾ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਸਤਗੁਰੁ ਟੂਟੇ ਤਿਸੈ ਸੇਵ ਕਰਤਾ ਤਉ ਤਿਸਉ ਪਲਾਸਾ॥ ਕਹਿ ਕਿ
ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਹਿਰਦੈ ਕਰ ਦਰਸਨ ਤੇ ਤਿਸ ਦੀਆ ਆਸਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਤੂ
ਜੋ ਕੇਤੜੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ॥ ਆਸਾ ਤੂ ਮਨ ਤੇ ਤਿਸ ਮੂਲ ਲੋਗਿ
ਸੁਮਤਿ ਨਿਰਾਸ ਚਿਤ ਰਹਤ ਨਿਵਾਸਾ॥੪॥ ਸਾਦ ਹਉਮੈ ਕਰਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਨ
ਕਾਮ ਲੋਭ ਮੋਹਿ ਆਪਾ॥ ਅਨੁ ਤਨੁ ਚਰਨ ਸਬਦ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾ
ਰਾ॥ ਬੰਧਿ ਅਰਗਾਲੁ ਲਾਵਹਿ ਆਦਿ ਸਾਨਿ ਸਤ ਗੁਰੁ ਰਾ॥ ਤਾ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬੇਦ ਸੁਣ ਵਡ ਹੋਇ ਆਕਾਸ ਅਗੁ ਪੀਵਹੁ ਤਨ ਰਾ॥ ਵਡਹੁ ਤਉ ਪ੍ਰਭ ਸੋਗੀ ਮਉ
ਲਿਆ ਸਮੁੰਦ ਬਪੁਰਾ ਪਾਪ ਹਾ॥ ਗਾਵਹਿ ਮਲੋ ਹਉਮੈ ਮਨ ਲੋਭ ਦਾ ਕਗੀਆ
ਮਿਲ ਵਡ ਤਰਾ॥ ਜਿਨ ਸਚ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਸਦ ਬ
ਲਿਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਜਿ ਜੇ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥
ਦਇਆ ਤਿਨ ਸੁਣ ਭਾਈ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਭਗਤਿ ਡਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਿ
ਗੁਲਾਮ ਹੋਇਆ ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੇਸਾ ਲਾਗ ਪਸੰਦ ਹਾਰਿ ਕੁਰਾਇਆ ਆਵ ਕਾਜੇ
ਨਤ ਕਰੀਐ॥ ਜਿ ਭਉ ਦਇਆ ਨਿਵਰਤੈ ਨਾਮ ਸਹਿਤਉ ਦੇਲੈ ਕਰਤਾ ਸਾਨਿ ਪੇਤੂ
ਗਾਵਹੁ ਨਿਹਚਲ ਲਗਾਈ॥ ਨਿਜ ਤਜ ਮਾਵਿ ਸੈਨ ਦਇਆ ਕਰਾ॥ ਛਡਿ ਪਰਦੇ ਕਰੀ
ਨੈ ਮਾਇਆ ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਤੇਰਾ॥ ਨਾਮ ਕੈ ਰਤਨ ਕਾਮ ਸਿਆਣਪ ਤਉ
ਆਖੇਣਾ॥ ਜੇਤਾ ਬੁਝੈ ਜੈ ਸੋਲਹੁ ਏ ਕਾਮ ਅੰਦਰ ਆਖੇਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ੬ ਸਰ

ਤੁਰਾਤੀਚਰਣਛੋਡਿਥਪੂਲੁਦੇਤ੍ਰਾਸੋਕੁਝਭਾਈਲਗਾਬਿਨਪਾਈਆਤਿ
ਕੁਤਰਪਹੁਦੁਲੇਤ੍ਰਾ॥੧॥ਅਸ੍ਤਾਕਿਪ੍ਰਮਤ੍ਰਿਮਤਨ੍ਹਾਕਿਤੁਮਿਮਲੀਐ
ਗਰਜਾਣੀਆਨਿਨ੍ਹਕਿਪਿਅਸਦਰਸਨਪਾਛਿਕੋਈਉਦਿਨੁਪਕੁ,
ਰਤੁਸੁਪੁਪਈਸੈਭੁਜੀਲਾਡਜਾਣੀ॥ਜੀਸਿਚਾਖਆਪਮੈ
ਤੁਮੋਤੁਪਤਿਰਡਾਆਪਾਣੀ॥ਆਪਾਤਿਆਂਗਿਆਬਿਨਤੀਕਰਾਡਲੈ
ਭੁਪ੍ਰਿਲਨ੍ਹੈਲਾਈ॥ਜੇਹਾਬਿਰਾਤੀਮਿਲਈਆਂ॥ਸਾਦੁਖੁਲਿਬਤੀ
ਲਜਾਣੀ॥ਪੂਕ੍ਰਾਦਿਜੁਭੁਜਾਂਕੇਨਡਿਲਨਕਤਬਿਸਬਣ੍ਹੀ॥ਅਤ੍ਰਸੁ
ਦੁਸੰਦੀਆਂਤੁਨਮਾਈਆਂਤਬਿਬਾਈ॥੨॥ਕਾਤਿਕਿਕਰਮਕਮਾਦਿ
ਦੋਸੁਨਕਤੁਜਮੁਤ੍ਰਾਪਰਮੇਸਰਤੇਕੁਲਿਆਂਦਿਆਪਨਿਸਰੋਰਗਾ॥
ਦੇਮੂਪਤੇਏਰਾਂਮਤਿਲਰਗਾਨਿਜਨਮਾਦਿਜੇਗਾਧਿਲਮਾਡਿਕਉਤੋ
ਏਗਾਏਜੇਤੁਨ੍ਹੇਮਾਈਆਂਕੁਗਾਦਿਖੁਲੋਵਈਕੋਰਿਸਾਰਿਸਪੈਰਦ
ਡਿਰਜਾਂਕਤਾਂਕਿਛੁਨੋਦਈਲਿਧਿਅਣ੍ਹਾਰਿਸਜਗਾ॥ਛਰਕ੍ਰਾਂਗ
ਐਰਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਤੰਉਤਰਗਿਸਾਕ੍ਰਿਥਿਉਗਾਨਨਕਕਉਪਕੁਰਾਂਧਿ
ਲਿਡਿਮੇਰਸਾਂਡਿਥਵੰਦੀਮੈਚਾਕਾਤਕਉਦੈਸਾਪਮਿਲਾਬਿਨਸਾਡਿਮਕੁ
ਸੈਰਾ॥੮॥ਮੰਘਿਰਿਮਾਡਿਸੋਡਦੀਆਂਤਬਿਪਰਮੀਬਿਬਹਨੈ॥ਆਡ
ਪਾਤਿਨਕਸੈਕੁਰਿਆਂਗਾਡੁਜਸਾਂਡਿਥਿਮੇਲਕਰੀ॥ਆਡਾਤਨੁਅਕੋਐ
ਭੁਲਿਆਂਰਅਸਿਭੁਸੰਗਿਸਾਪਸੇਡਲਕੀ॥ਆਡਾ॥ਸਾਪਜਨਤੇਵਡੀ
ਸੋਰਤਨਿਏਕੋਲਕੀ॥ਆਡਾਤਿਨਕੁਪਨਕਖਡੁਉਤੋਰਸੇਜਮੈ

ਚੀਸਿਧ ਤ੍ਰੈ ਲੋਅਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਆ ਆਪਿ ਭੋਗੋ ਦੇਸਨਿ ਕਿਨੇ ਨ ਪਛਾਣੀਆ ਆਗ
ਗਤਿ ਨ ਜਵੇ ਭਲ ਲਛ ਬਿਕਰ ਠਿਤਨ ਜਨੀਆਤਾ ॥ ਨਨਕ ਬੈਕੁੰਠ੍ਰਾ ਕਿਤੇ ਨ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਗਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਛਾਣੀਆਤਾ ॥ ਅੰਧਿਆਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਿਆ ਪਛਾਣਿ ਭ੍ਰਮਿ ਨਿਰਜਨਿ ਆਣੀ
ਆਤਾ ॥੪॥੭॥ ਧੰਧੈ ਪੜ੍ਹਿ ਪਿਕਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹਿ ਮਿਲਿਆ ਆਤਾ ॥ ਕਿਨ ਤ੍ਰੈ ॥ ਅਨਵੇ
ਘਿਆ ਮਤ ਕਨ ਕਾਬਿੰਦ ਦਮਸ ਕਿਲਾਬ ਨਸਤ੍ਰਾ ॥ ਉਟਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬੋਪਲਾ ਬਾਈਐ
ਦੁਸੁ ਆਮਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰਧੇ ਡਿਨ ਸਕਈ ਮਿਲਿ ਸਭੁ ਗੁਰੁ ਪਾਤ੍ਰਾ ॥ ਜਡ ਤੇ
ਉਪਜੀ ਤਉ ਮਿਲੀ ਸਚੁ ਪਿਤਿ ਸਮਾਤ੍ਰਾ ॥ ਕਰਮਾ ਡਿਲੀ ਕੀਏ ਪਾਤਰ ਬਿਮਖੜੁ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਕੁ ਨੀਏ ਆਤ੍ਰਾ ॥ ਬ੍ਰਾਬਿਜ ਉਲਪ ਬੇਗਿ ਆਤਾ ॥ ਬਿਸਜਨੁ ਆਗਾ ਮਾਆਗਾ
ਤ੍ਰਾ ॥ ਸਭਮ ਪਏ ਨਾਬਾਈ ਨਨਕ ਦਾਸਿ [illegible] ਪਈ ਆਤ੍ਰਾ ॥ ਪੇਖੰਸੌ ਡਿਦਾ
ਸਭ ਬ੍ਰਿਸੁ ਪ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਦੇਪ ਭ ਦ੍ਰਿਤ੍ਰਾ ॥੪॥੧੧॥ ਆਪਿ ਅੰਜਨੁ ਸੀਬਿ ਸਭੁ ਆਤ੍ਰ
ਕੀਆ ਕਿਬਾਈ ਮਨਤ੍ਰਾ ॥ ਡਮਿਕ ਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਸੁਹਿ ਸੰਨੁ ਨਕਾਮਿ ਦਾਤ੍ਰਾ ॥ ਜਨ
ਮਕਾਮਮ [illegible] ਉਤ ਬਿਮ ਨ ਤੇ ਜਾਈ ਕੁਮਤ੍ਰਾ ॥ ਕਈ ਮਕ ਬੋਧਿ ਨ ਭੇਡ ਆਬਿ
ਨੇ ਸੈਲੁ ਕੁ ਸੁਆਨ੍ਰਾ ॥ ਸਚੇ ਮਾ ਗਿਰਾ ਬਲਾਦੇ ਆਉ ਸਤ ਤਿ ਕਬੇ ਜਡ ਤ੍ਰਾ ॥ ਆਠ
ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਾਲੁ ਪੁਨ ਜੇਅਦਾਈ ਆਪ ਭ ਦ੍ਰਿਤ੍ਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਦਾਈਆ
ਕਿ ਸੋ ਈ ਪੂਰਬ ਪੁੰਨ ਜਨੁ ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਆ ਆਪ ਦਲ ਕਰਾਤਿ ਨ ਕਬ
ਕ੍ਰਿਤ੍ਰਾ ॥ ਆਪਿ ਸੁ ਕੇ ਸੇਵੰਧ ਆਡਿ ਜਨ ਪੂਰਬ ਸੂਰਾ ਮਤ ਭ ਦ੍ਰਿਤ੍ਰਾ ॥੪॥੧੨॥ ਦਲ
ਕੁਣਿ ਆਨੰਦ ਉਪਜ ਨ ਤਾ ਬਿਸਜਨੁ ਪਰਮਾਣੇ ਆਈ ॥ ਸੰਤ ਸਡਾਈ ਕਿ ਕਮ
ਕੇ ਕਾ ਗਿਰਿ ਕਪਦੇ ਆ ॥ ਆਮਿਲਾਈ ॥ ਸਜ ਸੁਭਾਵਿ ਸਭ ਬਸੁ ਪਛਾਈ ਡਿਪ ਨਡੀ

ਜਾਇ ॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸ
ਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿ
ਸਈ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀ
ਅਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ
ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥ ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ
ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧੩॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ
ਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ
ਚਰਣ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਬਿਖਿਆ ਨਾ
ਹਿ ਜਰੇ ॥ ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵ
ਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥ ਮਾਹ ਦਿਵਸ ਮੂਰਤ ਭਲੇ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕ
ਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥੧॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਿਨ ਰੈਣਿ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੇਵੀ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈਣ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਣੀ ਪ
ਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੜੇ ਵੈਣ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ
ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥ ਜੋ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੈਣ ॥ ਹਰਿ ਪਿ
ਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥ ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ਦੋ

ਸੁਣਕਰਿਗੁਰੂਦੇਚਰਣਿਲਗਿਕਰਿਪਾਪਦੂਰਿਭਗੇਪਲਿਤੁਤੇਰੁਨਾਉਕਿਰਤਰਿਕਰਿਮੋਹਰਾਤੀ
ਤੁਧਾਦਿਕਹੁਪਾਪਕੁਸਤਿਹਰਿਕਰਤਿਆਂਕਿਸੈਦਿਕਾਨਕਰਿਕਿਨੇਤਿਆਂਤਿਸਿਮ
ਰਜਤਦੇਪਧਰੇਹਾਧਜਿਆਂਕਰਿਕਿਰਤਮੰਸਤੁਤਿਸਿਮਰਿਆਖਧੂਰਧੁਅਪਰ
ਆਸਭਿਜੇਵਿਚਿਆਂਚਪਰਿਅਗੁਨਕਾਆਪਰਿਆਸਭੁਰੈਪੋਇਆਂਤਿਸੁਕ
ਰਕਿਹਾਜਿਸੁਪਰਵਾਂਗਾਭਿਤਾਅਗਮਅਗਾਧਿਬੇਪਰਵਾਹਿਅੰਤੁਨਪਾ
ਵਹਾਸੇਵਸੰਤਜਨਵਸਿਮਿਨਕੀਡੋਇਕਿਹਾਏਨਨਖਦੇਆਲਵਪ
ਤਿਨਤਿਪਰਹਿਤਭਾਆਦਿਜੁਗਾਦਿਰਪਦਾਸਹਾਨਮੁਕਰਤਾਕਿਸਿ
ਤਿਕਾਇਨਜਾਣੈਕੇਨਾਉਧੋਲਹਰਤਭਾਮਨਤਨਾਅੰਤਰਿਵਾਸਿਰਤਨ
ਨਕਨਾਰਿਸੁਆਭਾਦਿਨੁਰਾਤਿਜਪਕਰਿਓਮੇਵਦੇਤਿਨਕੇਸਦਬਲਿ
ਜਾਵਾਸੰਤਅਰਧਾਨਿਸਦਸਦਸਭੁਨਕਾਬਖਸਿੰਦੁਜਿਨਿਓਪਾਇ
ਜਿਨਿਸਾਜਿਆਕਾਰਿਕਰਿਪਾਦਿਤੀਨੁਜਿੰਦਾਤਸਬਦੀਆਰਾਧੀਐ
ਜਪੀਐਨਿਰਮਲਮੰਤ੍ਰਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਪਰਮੇਸੁਰੁਬੇ
ਅੰਤ੍ਰਾਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਨਾਇਓਸੋਕਡਭਾਗੀਭਗਵੰਤੁਜੀਅਕੀਲੋ
ਚਹੁਕੀਐਮਿਲੈਸੁਆਮੀਕਿਤਨਨਕਜੀਵੈਜਾਪਿਹਰਿਦੇਵਸਭੁਤਿ
ਭਾਦਿਨੁਰੈਣਿਜਿਸੁਨਵਿਸਰੈਸੋਤਿਆਂਡੇਜੰਤੁ॥੩॥ਸਭਕਲਾ
ਪਰਪੂਰਨੋਮੇਹੁਨਿਆਇਹਿਵਾਉਭਾਤਾਰਿਓਟਗਾਤਿਅਨਾਦਿਰਜਾਪਿਜਾਪ
ਜੀਵੈਨਤਭਾਰਿਕਰਿਪਾਪਦੂਰਿਭਾਆਪਹਿਜਲਪੂਰਿਪੀਤਿਸਮਝਿਆਜੇ
ਉਤ੍ਰਾਧਾਰਤਉਭਤਾਨੇਰਾਦਿਨਾਪੇਨਪਉਭਾਉਦਮੁਸੋਈਕਰਾਇਧ

ਤੀ ਅਲਿਸ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਭਉ ॥ ਭ੍ਰਮ ਜੀਆ ਸਾਇਨ ਸੁਹਾਵੜੀ ਕਿਥੈ ਗੁਰ ਕਣ ਜਾਉ
ਗਾ ਅਥੀਆ ਅਨਾਥ ਕਿਨ ਸਨਤ ਮਡਰ ਨਭੁਉ ਬੋਅ ਥਾਮ ਆਮਾਉ ਮਨਾ ਵਿਛੁ
ੜਿਆ ਆਪਿ ਮੇਲਿਓਨੁ ਨਾਨਕ ਤੇਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਸਭ ਥੋਕ ਲਿਆ ਪ੍ਰਭ ਤੇਨਾ ਦੇ
ਲੋਜਾ ਕਿ ਪਰਸ ਕਿਨਤ ਕੋਪ ਉਭ ॥੪॥੧॥ ੧ ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਤਥਾ ਸਲੋਕ ਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਤਥਾ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰੁ
ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨ
ਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਿਆਰਿ ਲਗਾ ਥਣ ਦੁਧਿ
॥ ਦੂਜੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਤੀਜੈ ਭਯਾ ਭਾਭੀ ਬੇਬ ॥ ਚਉਥੈ ਪਿਆਰਿ
ਉਪੰਨੀ ਖੇਡ ॥ ਪੰਜਵੈ ਖਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ ॥ ਛਿਵੈ ਕਾਮੁ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ
॥ ਸਤਵੈ ਸੰਜਿ ਕੀਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਅਠਵੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੋਆ ਤਨ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਵੈ
ਧਉਲੇ ਉਭੇ ਸਾਹ ॥ ਦਸਵੈ ਦਧਾ ਹੋਆ ਸੁਆਹ ॥ ਗਏ ਸਿਗੀਤ ਪੁ
ਕਾਰੀ ਧਾਹ ॥ ਉਡਿਆ ਹੰਸੁ ਦਸਾਏ ਰਾਹ ॥ ਆਇਆ ਗਇਆ ਮੁਇਆ
ਨਾਉ ॥ ਪਿਛੈ ਪਤਲਿ ਸਦਿਹੁ ਕਾਵ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਪਿਆਰੁ ॥
ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਡੁਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਦਸ ਬਾਲਤਣਿ ਬੀਸ ਰਵਣਿ ਤੀ
ਸੀਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਚਾਲੀਸੀ ਪੁਰੁ ਹੋਇ ਪਚਾਸੀ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ਸਠੀ ਕੇ ਬੋ

ਦੇਹ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ਸਤ ਰਾਜੀ ਕਰ ਮਾਨੁ ਡਿਠਾ ਹਰਿ ਅਸੀ ਡਿਠਾ ਵਿਚਿ ਤਨ ਭਉ ਪਾਵੈ ਜਾਨੈ ਦੇਵ ਦਾਸ
ਜਨਮ ਜੀਉ ਲਿਖ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ਬਲਾਇ ਢੰਢੋਲਿ ਮਨੁ ਜੀ ਢਿਸੁ ਨਿਰਭਉ ਮੈਨੂ ਨਕਰ
ਸੁਣਿ ਏਕ ਪਚੁ ਲਤ ਭਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮ ਡੀਆ ਆਪਿ
ਅਸਾਦ ਉਪਾਤੀ ॥ ਅਗੰਮ ਪਰਮੰਗਾਉ ਧਿਆ ਜਨ ਬੁਝ ਬਭੀਬੇ ਧਿਕੁ ਤੀਰਾ ਤੂ ਜਾ
ਹੋਤਾ ਜਾ ਨਿਉ ਧਾਇ ॥ ਅਸਤੁ ਧਿਲੁ ਤੁਮਾਨੋ ॥ ਨਾਇ ਕੀਆ ਵਿਡਾਈ ਕਜਾ ਤਉ
ਨਾ ਬਿਨੁ ਨਦੇ ਸਕਿਜਨਤੋ ॥ ਗੁਨ ਰਸੁ ਧਕਿ ਗਿਆਚ ਭੁਲਿਆ ਗਿਆ ਤਗਿ
ਗਿਆ ਬਤੋ ॥ ਸੋਸੇ ਵਡ ਸਾਨਿਨਿ ਰਜਨੁ ਬਿਸ ਬਖੀ ਬਧ ਤੁ ॥ ਤੁਮਾ ਧੋਆ
ਨੁ ਜਨ ਭੋ ਵਡੁ ਪੁਰਖੁ ਵਡਤੋ ॥ ਜਿਮਨਿ ਧਿਤੁ ਧਾਇ ਆ ਦੋਸੋ ਸਚਿ
ਆਖਿ ਲਿਖਿ ਲਿਲਤ ਭੀਤਿ ਨ ਜਾਨੋ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਉ ਧਾਇਤ ਨ
ਸਾਜਿਆ ਗਧਿਆ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਆਇਆ ॥ ਅਧਿ ਦੋਧੋ ਜਿਵ ਬੋਲੇ ਕੈਨਿ ਸੁਗਤਿਸ
ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਚਲੇ ਤਸਿ ਕਰਹਾ ਦਿਤ ਧੋਨੈ ਖਾਇਆ ॥ ਜਾਨ ਗਦਿਗਿਆ ॥ਮਃ
ਤਿਸਾ ਤਿਨ ਜਣੋ ਆਇਆ ਅਧਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਜਨਤ ਕਿਭਿ ਭੋਵੈ ਧਾਨ ਨ ਧਾਨਿ
ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਉ ਪਤਿ ਪਤਿ ਵਿਚਿ ਪਾਵਣਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥
ਵਾਦੇ ਦੇਖ ਵਿਚਿ ਦਿਨ ਸੁਣਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਧਿਆਸ ਜਹਿ ਮੈ ॥ ਸੁਕਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁ
ਬਾਇ ਤੁ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਕਾਰਿ ਆਪਿ ਵਿਚਿ ਧਾਵਹਿ ਮੋ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਤਿ ਬੈਕਰ ਮਕ
ਮਾਵੈ ਮੇਚੁ ਤਕਿ ਜਾਹਿ ਮੋ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਨਾਉ ਤੋਵੈ ਧ
ਕਮਾਵੈ ਧਾਵੈ ਜਾਇ ਮੋ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਬੋਲ ਕਰਤੇ ਸਾਕਤੁ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਤੁ
ਜਾਪੁ ਵਿਚਿ ਖਪਾਇਆ ॥ ਜਿਚਰੁ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਤਿਚਰੁ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿ ਤੂ ਬੋਲਾਇ
ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਦਿਖਾਲਸਿ ਆਪਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨ

ਦਰਿ ਆਇਆ ਤਾ ਭਾਇ ਕੈ ਸੁ ਪਹੁਚੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪਹੁ ਜਗਤੁ ਖੁਆਇਆ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਹੈ ਨਹ ਤਿਪਤੈ ਭੁਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਸਭਿ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਿ ਰਜਾ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਅਖੀ ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥ ਪੈਰਾ ਬਾਝਹੁ ਚਲਣਾ ਵਿਣੁ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਭੈ ਬਾਝਹੁ ਬੋਲਣਾ ਇਉ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ਤਉ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਦਿਸੈ ਸੁਣੀਐ ਜਾਣੀਐ ਸਾਉ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਰੁਹਲਾ ਟੁੰਡਾ ਅੰਧੁਲਾ ਕਿਉ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ ਭੈ ਕੇ ਚਰਣ ਕਰ ਭਾਵ ਕੇ ਲੋਇਣ ਸੁਰਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਵ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜੰਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਸਭ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਹੋਰੁ ਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਹੈ ਇਕਿ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਇਕਿ ਅਲਿ

ਪਤੁ ਕੈ ਤੇਜੁ ਸੁਖਾਇਆ ਭਿਤਿ ਅਖਰੁ ਵਡਭਾਗੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ ਨਾਇ ਸਮਾ
ਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕੈ ਪਰਬਤਿ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਇ
ਆਲਿ ॥ ਕੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਕੈ ਆਕਾਸੀ ਉਰਧਿ ਰਹਾ ਸਿਰਿ ਭਾਰਿ ॥ ਪੁਰੁ ਕਰਿ
ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਪਹਿਰਾ ਧੋਵਾ ਸਦਾ ਕਾਰਿ ॥ ਬਗਾ ਰਤਾ ਪੀਅਲਾ ਕਾਲਾ ਬੇਦਾ
ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਨਾ
ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਨਾ ਹਉ ਹੋਵਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਸਤ੍ਰ ਪਖਾਲਿ
ਪਖਾਲੇ ਕਾਇਆ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰ
ਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ
ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਕਾਇਆ ਹੰਸਿ ਸੰਜੋਗੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਵਿਜੋਗੁ ਜਿਨਿ
ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖੁ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ ਸੁਖਹੁ ਉਠੇ ਰੋਗ ਪਾਪ ਕ
ਮਾਇਆ ॥ ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖ ਗਣਤ ਗ
ਣਾਇ ਝਗੜਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮੁਰ
ਦਾਰੁ ਖਾਇ ॥ ਅਵਰੀ ਨੋ ਸਮਝਾਵਣਿ ਜਾਇ ॥ ਮੁਠਾ ਆਪਿ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥
ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚਾ
ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਏ ॥ ਓਹੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦਾ ਹੋਰਨਾ ਨੋ ਹਰਿ
ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਲੁ ਲਹੈ ਛਪੜਿ ਨਾਤੈ ਸਗਵੀ ਮਲੁ

ਲਏਅਨੁ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀਆ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਨੁ ਧੀਰਿਆ ਹੋਇ ਤਿਤੁ
ਆਪਿ ਛੁਡਾਈਅਨੁ ਕਟੇ ਸਭਿ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਛਡਿ ਦਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗਾਇਕਿ
ਕੇਵਲੁ ਲੁਡਾਹਿ ਧਪੈ ਵਡਪੀ ਕਿਵ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਰਮਤੀ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਛੋਡਿ
ਜੋਗੀ ਜੀਨਿ ਅਸਾਧ ਅੰਦਰਿ ਗਿਆਨ ਬਹੁ ਰੂਪਾ ਕਦਨ ਹੋ ਜਨ ਕਰਿ ਆਸਾ ਸਬਦਿ
ਕਾਜ ਨਾਮੁ ਗਾਵਾਇ ਨ ਗਾਵਣ ਤਿਨ ਭਉ ਦਾਸਾ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਉਤਰਿ ਗਇਆ
ਧਿਮਨ ਸਾਧ ਗੁਰਮਤਿ ਕਰਿ ਲਾਇ ਆਵਦੇ ਨੇੜੈ ਜਾਂ ਉਵੈ ਦਾਸਾਨਿ ਦਾਸਾ ਸਚ
ਸਭੁ ਸਭੁ ਮਨਿ ਧਰਿ ਤਿਨ ਭਉ ਦਾਸਾ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਆਪ
ਹੋਇਆ ਸਤਿਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨੈ ਜਾਂ ਅੰਤ
ਹੋਇ ਪਲਿਤੁ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਪਿਛੈ ਵਡਿਆਈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਕਿਉ ਨ ਸਮਲੁ ਚਿਤੁ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਉ ਧਿਆਇ ਕੇ ਦਿਲਿ ਤਉ ਕਹਿਮ ਖਲਿ ਰਹਿ ਆਵਾਗਵਣ ਜੇ ਭੁਲੇ ਕੇ
ਛੁਟੇ ਅਮੁਲ ਕਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਾਂ ਉਨਿ ਨੇੜੈ ਕੋ ਕਰਿਆ ਆਖਾਂ ਕਿਛੁ ਸਿਤਿ ਕਿਆ
ਤਦਾ ਕੀਤੇ ਕਹਣ ਕਾਢਿ ਅਕਥ ਨ ਕਥਿਆ ਜਾਇ ਗੁਰਿ ਪੇਦਾ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝਾ
ਲੋਕ ਭੂਲਾ ਇਹ ਐਸਾ ਅਚੁਤ ਦਾਨਾ ਨਾਨਕ ਅਪਿ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਸੋ ਤੈਸ ਕੁਸਮੁ
ਏਸ ਥਾ ਅਗੈ ਲਾਇ ਆਪਣੁ ਤੈਸਾ ਤਪ ਤਪ ਸੁਣਿ ਐਸਾ ਆਗੁ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਸਭ ਤੂ ਹੈ ਸਚੁ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਵ ਵੀਚਾਰਾ ਤੂ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ
ਸਚੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਧੰਨੁ ਆਪੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸ ਨੂ ਲਖ ਲਿਖੇ ਕੋਟ ਅਤੇ
ਕਹਾਂ ਨਾਉ ਪਰਵੀਐ ਨਾਉ ਬੁਝੀਐ ਸੇ ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰਾ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ

ਚਨ ਪਾਣੀਆ ਭੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸ
ਚੋਭਿਆ ਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਦਰਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਾ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ
ਇਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁ
ਸਲਾ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ਹੋਹੁ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ॥ ਕਰ
ਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜ ॥ ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ
ਰਖੈ ਲਾਜ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸੁ ਸੂਅਰ ਉਸੁ ਗਾਇ ॥
ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਹਾਮਾ ਤਾ ਭਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ ਜਾਈ
ਐ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥ ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾਇ
॥ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੂੜੀਈ ਕੂੜੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੰਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਵ
ਖਤ ਪੰਜਿ ਪੰਜਾ ਪੰਜੇ ਨਾਉ ॥ ਪਹਿਲਾ ਸਚੁ ਹਲਾਲ ਦੁਇ ਤੀਜਾ ਖੈਰ ਖੁ
ਦਾਇ ॥ ਚਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪੰਜਵੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥
ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿ ਕੈ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਤੇ ਕੂ
ੜਿਆਰ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜਦੇ
ਇਕਿ ਕਚੈ ਦੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਅਨਿ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਭੰ
ਡਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਲਧਿਆ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥
ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਇਕਸੁ ਬਾਝਹੁ ਦੂਜਾ ਕੋ
ਨਹੀ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਨਿਰਧਨ ਸਦਾ ਭਉਕਦੇ ਇਕ
ਨਾ ਭਰੇ ਤੁਜਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਸਭੁ ਛਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ

ਨਦੈ

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮੁਸ
ਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਅਵਲਿ ਅਉ
ਲਿ ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ਮਸਕਲ ਮਾਨਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ ॥ ਹੋਇ ਮੁਸਲਿ
ਮੁ ਦੀਨ ਮੁਹਾਣੈ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿ
ਰ ਉਪਰਿ ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰ
ਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪਰਹਰਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰ
ਦਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕਾਮਿਨੀ ਮੋਹੁ ਤਜੈ ਤਾ
ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਤ
ਜਿ ਪਿਆਸ ਆਸ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਜੇ ਰਯਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ਕੋਇ ਨ ਰਹਸੀਓ ॥
ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰ ਹੁਕਮੀ ਢਹਸੀਓ ॥ ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਮੂਰਖੁ ਜਾਣੈ
ਆਪਣੇ ॥ ਦਰਬਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਰੀਤੇ ਇਕਿ ਖਣੇ ॥ ਤਾਜੀ ਰਥ ਤੁਖਾਰ ਹਾਥੀ
ਪਾਖਰੇ ॥ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਘਰ ਬਾਰ ਕਿਥੈ ਸਿ ਆਪਣੇ ॥ ਤੰਬੂ ਪਲੰਘ
ਨਿਵਾਰ ਸਰਾਇਚੇ ਲਾਲਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚ ਦਾਤਾਰੁ ਸਿਨਾਖਤੁ ਕੁਦਰਤੀ
॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਦੀਆ ਹੋਵਹਿ ਧੇਣਵਾ ਸੁੰਮ ਹੋਵਹਿ ਦੁਧੁ ਘੀਉ
॥ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਸਕਰ ਹੋਵੈ ਖੁਸੀ ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ ਪਰਬਤੁ ਸੁਇਨਾ
ਰੁਪਾ ਹੋਵੈ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾ
ਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗਰੁੜਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ

ਸਤੁਰੁਓਹਿਫਿਰਿਦੇਖਿਆਤਿਨਿਨਿਤਕਲੁਤੋਵੇਖਾਉ॥ਤਿਨ੍ਹ੍ਹੂੰਕੇਸਾਲਾਹ
ਜਾਆਖਹੁਲੈਤਨਚਾਉ॥੨॥ਮਃ੨॥ਜੇਵਡੇਤੂਖੁਲਾਈਐਸੇਪਾਪੁਕਾਰ
ਤਦੁਓਇਕਿਰਿਆਕਰਪਹਿਰਿਕਜੇਸੈਓਪਾਸਿਕਿਰਖਿਆਤਿਓਵੈਜਾਪੇਕਾਉ
ਗਤਿਨ੍ਹ੍ਹੂੰਕੇਸਾਲਾਹਜਾਆਖਹੁਲੈਤਨਚਾਉ॥੩॥ਮਃ੨॥ਅਗੀਪਾਲਾਕ
ਪਤ੍ਰਿਕੇਵੇਖਾਓਵੇਵਾਉ॥ਸੁਕਿਰੋਦੂਖਿਆਮੋਤੀਆਇਸਨਕੀਆ
ਤੇਵਾਨਿਨਾਨਕਸੋਜਾਉ॥ਤਿਨ੍ਹ੍ਹੂੰਕੇਸਾਲਾਹਣੁਆਖਹੁਲੈਤਨਚਾਉ
॥੪॥ਪਉੜੀ॥ਗਾਵਿਦਫਿਲਿਕੋਈਕਿਨਖਸਮੁਨਜਾਣਹੁਓਇ॥ਸੋਕਰੇਮੈਦੇ
ਦਨਾਆਪਿਨਪਛਾਣਹੁਓਇ॥ਕਲਾਤਕਿਰਤੇਮਿਸਾਰਿਵਦਰੇਖਿਪਤੀਆ॥
ਦਿਹੁਨਦੇਵਕਾਕਿਰਤੁਕਮੇਪਛੀਆ॥ਗਤੇਦੇਵੈਇਕੁਜਾਣੇਸੇਓਪਸਿਞ
ਸੋਇਕੁਦਰਤੀਆਕੁਦਰਤਾਂਹੁਪਾਇਆਵਾਦਸੋਇ॥ਸਕੁਦੁਨੀਆਸੁਖ
ਤਨੁਸਾਧਿਸਮਾਈਐਮੋ॥ਸਿਵੋਦਾਕਿਦੀਵਾਨਿਆਪਰਿਹੁਵਾਈਐਮੋ॥
੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸਜਣਦੇਖਿਆਜਿਸੁਮਾਨਣਹੀਸਾਆਸੋਈ॥ਨਾਨਕ
ਅੰਦਰੁਨਜਾਵੈਕੋਈ॥ਜੇਜੀਵੈਪਤਿਲਥੀਜਾਇ॥ਸਭੁਹਰਾਮੁਜੇ
ਤਾਕਿਛੁਖਾਇ॥ਰਾਜਿਰੰਗੁਮਾਲਿਰੰਗੁ॥ਰੰਗਿਰਤਾਨਚੈਨੰਗੁ॥
ਨਾਨਕਠਗਿਆਮੁਠਾਜਾਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਪਤਿਗਇਆਗਵਾਇ॥
੧॥ਮਃ੧॥ਕਿਆਖਾਧੈਕਿਆਪੈਧੈਹੋਇ॥ਜਾਮਨਿਨਾਹੀਸਚਾਸੋਇ॥
ਕਿਆਮੇਵਾਕਿਆਘਿਉਗੁੜੁਮਿਠਾਕਿਆਮੈਦਾਕਿਆਮਾਸੁ॥
ਕਿਆਕਪੜੁਕਿਆਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕੀਜਹਿਭੋਗਬਿਲਾਸ॥ਕਿਆ
ਲਸਕਰਕਿਆਨੇਬਖਵਾਸੀਆਵੈਮਹਲੀਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾ

ਓਇ ਵਿਚਹੁ ਸਚੇ ਦੋਖਾ ਵਿਚਹੁ ਸਾਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਦੌਰਿਆ ਤਿਸ
ਭੁਖ ਗਵਾਈਆ ॥ ਸੁਹਰਾਤੇ ਵਣੁ ਥਾਮਣਿ ਸੈਚਰ ਧੀਆ ॥ ਸਚੇ ਕੀਏ ਸਿਰ
ਕਰਸੁ ਰਸੁ ਜਸੁ ਸੁਜਣੁ ਹਿ ਪੈਆ ॥ ਤੁ ਕਰਨੁ ਮਨਿ ਸਿਰ ਕਾਰਜ ਦਰਿ ਦੀ ਬਾਹਿ
ਐਆ ਭਰਮਿ ਮਨਿ ਡੇਕਰਾਵ ਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਨ ਬਲ ਬਜਬਿ ਚਿਰ
ਸਬਾਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਵਿਕੰਡਇਆ ਸਦ ਗਾਇ ਇਕਨਾ ਸਚ ਪਤਿ ਪਾਇ
ਕਨਿ ਬਧੇ ਭੁਲਾਇ ਇਕਨਾ ਤਪਣਿ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਜਾ ਪਕਾ ਤਾ ਕ
ਟਿਆ ਰਹੀ ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ ॥ ਸਣੁ ਕੀਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ ਕਣੁ ਲਇਆ
ਤਨੁ ਝਾੜਿ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਚਕੀ ਜੋੜਿ ਕੈ ਪੀਸਣ ਆਇ ਬਹਿਠੁ ॥ ਜੋ ਦ
ਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਨਾਨਕ ਅਜਬੁ ਡਿਠੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿ
ਆ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ [illegible] ਖੁੰਢਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ
ਦੇਨਿ ਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ ॥ ਰਸੁ ਕਸੁ ਟਟਰਿ ਪਾਈਐ ਤਪੈ ਤੈ ਵਿਲਲਾਇ ॥
ਭੀ ਸੋ ਫੋਗੁ ਸਮਾਲੀਐ ਦਿਚੈ ਅਗਿ ਜਾਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ ਪਤਰੀ
ਐ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਨਾ ਮਰਣੁ ਨ ਚਿਤਿ ਆ
ਸ ਘਣੇਰਿਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਿਆ ॥ ਆਪਨ
ੜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹਨਿ ਚੰਗੇਰਿਆ ॥ ਜਮਰਾਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਨਮੁਖ ਹੇ
ਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਲੂਣ ਹਾਰਾਮ ਕਿਆ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਬਧੇ ਕਰਨਿ ਸਲਾ
ਮ ਖਸਮ ਨ ਭਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਸੀ ॥ ਕਰਸ
ਨਿ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸੀ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਮਛੀ ਤਾਰੂ
ਕਿਆ ਕਰੇ ਪੰਖੀ ਕਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ ਪਥਰ ਪਾਲਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਖੁਸਰੇ ਕਿਆ ਧ

ਰਵਣੁਗੁਰਕ੍ਰਤੇਕਦਰਸਨੁਲਈਸੋਹੁਸੋਕਤੀਯਤਨੁਬੋਲਣਜੇਸਮਣਾਈਸੋ
ਪੜਿਆਤੋਸਾਮਿਨਪਛਾਣਾਅੰਧਾਰਨਾਹਿਰੁਖੀਸੋਦੀਵੇਬਲਤਿਪਰ
ਸਾਹਚਉਤੇਜੁਗਾਇਨਯਣੀਸੋਭਾਹਿਭਾਹਿਮੰਦੇਪਾਸੁਲੋਤਅਗਹਿਪਾਇ
ਐਸੇਤਨਤੋਇਕਪਸਾਰਾਨਕਰਹੁਰਖਇਤਿਕਨਤੋਵੋਲੈਸਦਾਦਿਹੁਸੁ
੪ਮਃ੫॥ਕੋਟਕਈਦਰਸਨੁਦੈਸਭੁਆਖਨਿਗਿਰਧਰੁਪਾਇਲੋਤਗੁਗਿਬਿਸੇਤੀ ਤੁ
ਦੈਗੁਤਗੁਪਤੇਰਗਿਰਧਰੁਪਦੇਸਸਾਗਾਕਜਮੰਗੋਦੈਤੈਗੋਧਰੁਪਾਇਆਗੁ
ਖਿਆਗਿਰਧਰੁਪਦੇਜਾਪਾਇਆਕਲਗਿਰਧਰੁਨਦੀਆਮਿਤੇਗਲਾਗਿਰਧਰੁ
ਪਗੀਤੋਸਿਠਬੋਲਾਬਦਗਿਰਧਰੁਬੋਲੈਸਭੁਕੋਇਆਮੂਇਆਮਗਿਰਧਰੁਨਕਰਿ
ਸਤੁਜੋਇਆਇਕੁਗਿਰਧਰੁਦੇਵਤੇਸਸਭਾਮੂਰਖਗਿਰਧਰੁਪਦੇਮੁਤਮਾਗਾਨ
ਨਗੁਆਪੇਇਕੁਬੀਚਗਾਸਿਦਤੇਗਿਰਧਰੁਪਦੇਦਰਬਾਗਾਦਾਪਉਰੀ
ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਭੁਕੇਆਪੇਕਰਬੀਚਭਾਇਕੋਖੇਦੋਇਕਖਰੋਆਪੇ
ਪਰਪਛਣਾਗਿਪਜਲੈਪਾਇਆਤੁਖੇਦਸਟੀਆਤਬਾਤਾਦਾਗਾਏ
ਦੇਸਛੋਦਿਗਾਤਸੁਟੀਆਤਿਕਸੁਆਗੇਕਗਤਿਪੁਕਰਗਾਆਤਿਕਤਗਿਪ
ਕੈਗੁਜਿਪਦਾਤੇਇਕਰਹਿਸੋਗਾਸਾਤਿਕਤਗੁਪੋਦਿਆਤੁਪਰਿਕਰਸਬ
ਦਿਸਦਾਰਹੁਤਗਾਸਛੋਦਿਗਾਤਸਨੈਆਨਿਰਤੁਕਰਪੈਸੁਆਰ
ਗਾਹੁਣਤਾਤਿਨਹਿਕੋਕਿਆਕਰੇਜੋਆਪਿਬਖਸੈਕਰਤਾਰਿ॥੪॥੨੭॥ਸਲੋਕ
ਮਃ੫॥ਤਸਜਣਜਿਸੁਭੁਨੀਆਪਰਿਗਾਮਸਾਏਕਗਾਇਆਸੋਰ
ਦੀਏਗਾਇਦਿਸਾਤਅਜਣੁਖਦਾਇਆਇਕਤੁਤੇਇਕਤੁਤਿ॥੧॥ਮਃ੫॥
ਨਦੀਤਰੰਦੜੀਨਾਮੈਦਸਾਇਕਚਰਗਾਸਤਿਏਕਾਦਿਗਤਿਕੁਏ

ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੨॥ਮਃ੧॥ਨਦਾਦੇਦਿਹੰਦਆਦਮੀ॥ਨਸਪਤਜੇ
ਰਜਿਮੀਅਸਮਾਨ॥ਅਸਤਿਏਕਦਿਗਰਿਕੁਈ॥ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੩॥ਮਃ੧
॥ਨਸੂਰਸਸਿਮੰਡਲੋ॥ਨਸਪਤਦੀਪਨਹਜਲੋ॥ਅੰਨਪਉਣਥਿਰੁਨਕੁ
ਈ॥ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ॥੪॥ਮਃ੧॥ਨਰਿਜਕੁਦਸਤਆਕਸੇ॥ਹਮਾਰਾ
ਏਕੁਆਸਵਸੇ॥ਅਸਤਿਏਕੁਦਿਗਰਕੁਈ॥ਏਕਤੁਈਏਕੁਤੁਈ॥੫॥
ਮਃ੧॥ਪਰੰਦਏਨਗਿਰਾਹਜਰ॥ਦਰਖਤਆਬਆਸਕਰ॥ਦਿਹੰਦਸੁ
ਈ॥ਏਕਤੁਈਏਕਤੁਈ॥੬॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਲਿਲਾਰਿਲਿਖਿਆ
ਸੋਇ॥ਮੇਟਿਨਸਾਕੈਕੋਇ॥ਕਲਾਧਰੈਹਿਰੈਸੁਈ॥ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ
॥੭॥ਪਉੜੀ॥ਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁ
ਗਵਾਇਸਚੁਪਛਾਣਿਆ॥ਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿਆ॥
ਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸਚਿਸਮਾਣਿਆ॥ਮਨਮੁਖਸਦਾਕੂੜਿਆਰ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਣਿਆ॥ਵਿਸਟਾਅੰਦਰਿਵਾਸੁਸਾਦੁਨਜਾਣਿਆ॥ਵਿਣੁਨਾ
ਵੈਦੁਖੁਪਾਇਆਵਣਜਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਪਾਰਖੁਆਪਿਜਿਨਿਖੋਟਾਖ
ਰਾਪਛਾਣਿਆ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸੀਹਾਬਾਜਾਚਰਗਾਕੁਹੀਆ
ਏਨਾਖਵਾਲੇਘਾਹ॥ਘਾਹੁਖਾਨਿਤਿਨਾਮਾਸੁਖਵਾਲੇਏਹਿਚਲਾਏਰਾ
ਹ॥ਨਦੀਆਵਿਚਿਟਿਬੇਦੇਖਾਲੇਥਲੀਕਰੇਅਸਗਾਹ॥ਕੀੜਾਥਾ
ਪਿਦੇਇਪਾਤਿਸਾਹੀਲਸਕਰਕਰੇਸੁਆਹ॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੀਵਹਿਲੈਸਾ
ਹਾਜੀਵਾਲੇਤਾਕਿਅਸਾਹ॥ਨਾਨਕਜਿਉਜਿਉਸਚੇਭਾਵੈਤਿਉਤਿਉ
ਦੇਇਗਿਰਾਹ॥੧॥ਮਃ੧॥ਇਕਿਮਾਸਹਾਰੀਇਕਿਤ੍ਰਿਣੁਖਾਹਿ॥ਇਕਨਾ

ਸ

ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇਆ ਸਬਦਿ ਕਿ ਮਿਠਾ ਆਖਿ ਮਿਠਾ ਖਾਇਆ ਸਬਦਿ ਕਿ ਪਚਿ
ਪਚੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਿਉ ਹਸੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦਿ ਕਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਿ ਜੀਵੰਦਿਆ
ਤ ਮਰੈ ਨ ਕੋ ਇਸੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਜਾਣਿ ਨਿਰਤਿ ਆਨਿ ਸੋਇ ॥ ਰਾਪ ਉਨ੍ਹਿ ਗਪੁ
ਕੋਤੁ ਕਰਿ ਕਿਰਕਰੀ ਮਨੁ ਕਮ ਸਈਐ ਭਉ ਕਰ ਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਸਾਈਐ ਗੁਰਿ ਜੀਵਿ ਕੈਲਾ ਕਿਜਨ ਮੁਕਾਵਹੁ ਈਐ ਸਾਵਿਹੂਣ ਵੇਸ ਕਾਹਿ
ਸੁਪੈ ਵੇਧਾਈਐ ਸਾਸਚ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਿਸਾ ਚਿਸ ਮਸਈਐ ਸਾਵਿਹੂਣ ਸਾਤ
ਕਤੁ ਸੋਵੇਨਾ ਤਿ ਸ੍ਰੀ ਪਾਵਿਹੁ ਸੁਣਾਇ ਗਿ ਭਿਟਿਆ ਸਈਐ ਸਾਤ ਨਿਆ
ਖੇਟਿਆ ਮਿਰੁ ਕ੍ਰਮ ਸਈਐ ਸਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ਪਾਤਿਸਹੁ
ਜਾਈਐ ਸਾ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ਮੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ਹਰਿ ਕਿ ਰਿਜ
ਕਿਨਾ ਵਾਣੀ ॥ ਜਾ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕੀ ਤਿਨਿ ਕਿਸੁ ਨਾਮਿ ਰਚਿ ਜਾਵਿ
ਹੀ ॥ ਜਾ ਤੂ ਸਭੁ ਕੈ ਦੇਵਹਿ ਪਹਿਰਿ ਕਿ ਕੋਵਹਿ ਸੁਲ ਮਹਿ ਰਵਿ ਵਿਡਾਈ ॥ ਜਾ ਤੂ ਸਭ
ਦੇਵਹਿ ਵਿਡਾਈ ਜੇ ਕਰ ਸਭ ਮਹਿ ਤੂ ਕਰਮਾ ਵਿਡਾਈ ॥ ਜਾ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿ ਦੇਵਹਿ ਵਿਗਾ
ਚਹਿ ਮਨੁ ਡਿਕਿ ਡਿਜਾ ਵਿਡਾਈ ॥ ਜਾ ਤੂ ਕਿਛੁ ਦੇਵਹਿ ਪਾਤਿ ਦੇਜੈ ਤਾ ਕਿਸੁ ਮਾਲ
ਧਰਿਆ ਵਿਡਾਈ ॥ ਜਾ ਤੂ ਸਭੁ ਕੈ ਦੇਵਹਿ ਨਾਇ ਕਰ ਚਾਵਿ ਡਿਡਾਈ ॥ ਰਹੁ ਕਾ ਵਿ
ਨਾਨਕ ਏਕ ਕਰਤੇ ਹਿ ਨਿਤ ਡਿਸੁ ਮਸਕਾਲਿ ਹੁਕਮ ਵਿਡਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ ਤੂ
ਵਡ ਸਾਹਿਬੁ ਵਿਡਾਈ ਆਈਐ ਆਦਿ ਕੋ ਕਿਸ ਕਿਆ ਤੂ ਈਐ ॥ ਜਾ ਤੂ ਸਚੁ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸਚੁ
ਕੂੜ ਕੋਇ ਨ ਕਰਈਐ ਸਾ ਅਕਿਹੁ ਦੇਖਿ ਕੁਬੋਲ ਜੀਵਿਹੁ ਮਰਹਿ ਹਾਉ ਕਰ
ਮੁਸਾਇ ਜਹੁ ਕਿਮੋ ਵਿਦਿਤ ਕੈ ਦੇਨਾ ਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ॥੨॥ ਰਾਪ ਉਨ੍ਹਿ ਸਾਤਿਗ

ਸੇਵਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਭੁਖ ਗਵਾਈਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਰਸੁ ਕਰਿ ਕਰਮਾ
ਈਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਭ੍ਰਮੁ ਨ ਸਹੁ ਧਿਆਈਆ ॥ ਲਡ ਭੁਗਾ
ਤਿਨ ਸਮ੍ਰਥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪਹੁਚੁ ਸਚੁ ਵਾ ਰੰਗੁ ਭਰਕ ਸਾਈਆ
ਪਸਚੇ ਦੇਦਾਰਿ ਜਾਣਿ ਸਚੁ ਦਵਾਈਆ ॥ ਸਚੋ ਅੰਦਰਿ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਬ
ਲਾਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਭਾਉ ਸਚਿ ਸਮਾਈਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੧ ॥ ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ॥ ਕੂੜੁ
ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ॥ ਹਉ ਭਾਲਿ ਵਿਕੁੰਨੀ
ਹੋਈ ॥ ਆਧੇਰੈ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਰੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਟੁ ਚਾਨਣੁ
ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਦੇਵੈ
॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤਾ ਤੈ ਸੈਸਾਰੀਆ
ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਇਆ ॥ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਨ ਭੁਲੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਭੁਲ
ਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਆਪੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੈ
ਸਾਰੀ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਜਿਨੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ ਚ
ਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਵਿਸੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕਰਨਿ ਹ
ਰਿ ਚਾਕਰੀ ਜਿਨੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਹੋਇ
ਕੈ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਓਨਾ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜ
ਲੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਬਾਹੀ ਸਾਲਾ

ਜਿਨੀ ਨਾਉ ਧਿਆਇਆ ਆਇ ਕਮਾਣਿ ॥ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਵਖਤੈ ਉਪਰਿ ਲੜਿ ਮੁਏ ॥ ਦੂਜੈ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹ ਮਨ ਕੀਆ ਮਤੀ ਖਿੰਡੀਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪਏ ਅਸਗਾਹ ਗੋਤੇ ਖਾਹਿ ਨ ਨਿਕਲਹਿ ॥ ਤੀਜੈ ਮੁਹੀ ਗਿਰਾਹ ਭੁਖ ਤਿਖਾ ਦੁਇ ਭਉਕੀਆ ॥ ਖਾਧਾ ਹੋਇ ਸੁਆਹ ਭੀ ਖਾਣੇ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ॥ ਚਉਥੈ ਆਈ ਊਂਘ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਪਵਾਰਿ ਗਇਆ ॥ ਭੀ ਉਠਿ ਰਚਿਓਨੁ ਵਾਦੁ ਸੈ ਵਰ੍ਹਿਆ ਕੀ ਪਿੜ ਬਧੀ ॥ ਸਭੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਜੇ ਅਠੀ ਭਉ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅਠੀ ਵੇਪਰਵਾਹ ਰਹਨਿ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ॥ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਥਾਹ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੁ ॥੨॥ ਪਉ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ਮੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਏਨੈ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰਿ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਸਚੁ ਨ ਪਾਇ ਸੁ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪੂਰੈ ਵਟਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਈਐ ॥ ਕੋਇ ਨ ਆਖੈ ਘਟਿ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ ਲਈਅਨਿ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥ ਸਉਦਾ ਇਕਤੁ ਹਟਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਅਠੀ ਪਹਰੀ ਅਠ ਖੰਡ ਨਾਵਾ ਖੰਡੁ ਸਰੀਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਭਾਲਹਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ ਕਰਮਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰਿ ਸਬਾਹ ਕੈ ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਤਿਨਾ ਦਰੀਆਵਾ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਪਸਾਉ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕਸੀਐ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜ੍ਹਾਉ

ਉ ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਕੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈ ਤਾਉ ॥ ਸਤੀ ਪਹਰੀ ਸਤੁ
ਭਲਾ ਬਹੀਐ ਪੜਿਆ ਪਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਕੂੜੈ ਘਟੈ
ਰਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਖਰੇ ਕੀਚਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਬੋਲਣੁ ਫਾਦਲੁ
ਨਾਨਕਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾ
ਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜ
ਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੇ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ
ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾ
ਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸ
ਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਸਿਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇਐ ਸਚਿ
ਵਿਗਸਿਆ ॥ ਸਚੈ ਕੋਟਿ ਗਿਰਾਂਇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਤੁਠੈ ਨਾਉ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸਿਆ ॥ ਸਚੈ ਦੈ ਦੀਬਾਣਿ ਕੂੜਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਝੂਠੋ
ਝੂਠੁ ਵਖਾਣਿ ਸੁ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾ
ਈਐ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵਖਾਣਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਰਾ ਅਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਧਾ ਭੋਜਨੁ ਸਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸਗ
ਲੇ ਦੂਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਾ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਈ ॥ ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੀ ਅੰਬਰੁ
ਤੋਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਈ ॥ ਏਵਡੁ ਵਧਾ ਮਾਵਾ ਨਾਹੀ ਸਭਸੈ ਨਥਿ ਚਲਾ
ਈ ॥ ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿ ਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥ ਜੇਵਡੁ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਤੇਵਡ ਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪ

ਗੋਸਾਚਿਤਸੀਮਵਿੜਿਆਸਾਈਆ॥੧॥ਮਃ੨॥ਅਪਹੁਅਖਿਨਕਾਜੇਅਸੁਨ
ਵਿਣੁਨਕਜੇਕੰਨਾ॥ਆਖੀਦੇਖਿਨਕਜੀਅਸੁਣਤਾਡਕਾਇਕਵਦੈਨਾਉ॥
ਖਿਆਸੁਖਿਨਉਠੈਕਾਲਿਤੁਖਿਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਨਰਜੇਜਾਣਹੁ
ਕੁਦਿਗੁਵਿਸਮਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਵਾਹੁਸਚੇਤਸਚੁਤੂਸਚੁਤੂਸਚਮਾਈ
ਐਵਾਹੁਸਚੇਸਭੁਤੇਰੀਆਸੁਣੀਕਿਤਲਾਈਐਵਾਹੁਸਚੇਤੇਰਾਹੁਕਮੁ
ਹੁਕਲਾਈਐਵਾਹੁਸਚੇਤੇਸਚੁਤੂਧਾਜਿਵੈਦੇਪਾਈਐਵਾਹੁਸਚੇਤਦ
ਕਥਹੁਬੁਝਿਨਪਾਈਐਸੁਤੈਲਲਾਦਿਲਿਬਾਮਤਲੁਧੁਆਈਐ
ਸਭੁਜਸੁਤਾਗਿਉਠਾਬਿਆਈਐਜਾਈਐਤਨਮਾਡਿਤੁਸਨਾ
ਗਾਸਬਦਿਦੁਖੁਜਾਈਐ॥੨੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਸੰਤੋਖੁ
ਰੁਖੁਧਰਮੁਫੁਲੁਫਲਗਿਆਨੁ॥ਰਸਿਰਸਿਆਹਰਿਆਸਦਾਪਕੈ
ਕਰਮਿਧਿਆਨਿ॥ਪਤਿਕੇਸਾਦਖਾਦਾਲਹੈਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁ॥੧॥ਮਃ੧॥
ਸੁਇਨੇਕਾਬਿਰਖੁਪਤਪਰਵਾਲਾਫੁਲਜਵੇਹਰਲਾਲ॥ਤਿਤੁਫਲ
ਰਤਨਲਗਹਿਮੁਖਿਭਾਖਿਤਹਿਰਦੈਰਿਦੈਨਿਹਾਲੁ॥ਨਾਨਕਕਰ
ਮੁਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਹੋਵੈਲੇਖੁ॥ਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰ
ਕੀਚਰਣੀਪੂਜੈਸਦਾਵਿਸੇਖੁ॥ਹੰਸੁਹੇਤੁਲੋਭੁਕੋਪੁਚਾਰੇਨਦੀਆਅਗਿ॥
ਪਵਹਿਦਝਹਿਨਾਨਕਾਤਰੀਐਕਰਮੀਲਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੀ
ਵਦਿਆਮਰੁਮਾਰਿਨਪਛੋਤਾਈਐ॥ਝੂਠਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁਕਿਨਿਸਮ

ਝਾ

ਵਡੀਆਈਆ ਸਾਚੇਨਾਮਧੋਤੇਧਿ ਆਹੁਧੰਧੇਧਾਵਡੀਆਈਆ ਕਲੁਕੁਬੁਰਾਖੈਕਾਲੁਗਿਸ
ਸਿਦੁਨੀਆ ਵਡੀਆਈਆ ਹੁਕਮਿ ਸਿਰਿਜੰਦਾਹੁਮਾਣਦਾਵਡੀਆਈਆ ਆਪੇਵਡਿ
ਧਿਆਹੁਮੰਨਿਵਸਾਵਡੀਆਈਆ ਸੁਣਤੁਨਚੁਸਾਵਿਲੈਮਕੁਗੀਅਮਤੁ ਧਾਵਡੀਆਈਆ
ਧਕਤੁਬਧਭਸਦੀਵਾਹੁ ਵਿਸਮੁਤਿਸਮਾਵਡੀਆਈਆ ੨੦ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਧਾਤੁਮਿਲੈਤੁਮ
ਵਿਸੁਮਕੁਧਤੁਬਾਣਿਮੁ ਫਲੁ ਆਨਿਮੁਧਿਵਸਹਿਤਿਸਜਿਸੁਤ੍ਰੀਚੋਤਿ
ਨਾਮੁਵਸੀ ਨਾਨਕਕਰਮੀਅਕਿਸੁਤੰਫਨਿਕਰਮਸਚੁਤੋ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਤਿ
ਧੰਧੇਭੂਕਿਰਤੁਸਾਖਕਧਉਤੁਮਕਬਨਿਹੋਕਬਚੰਦਾਨਿਕਬਾਮਕਿ
ਗੋਲਿਕਬਉਚੈਧਰਿਤਿਗਾਨਨਕਹੁਕਮਿਚਲਾਵੀਐਸਾਤਿਬਲ
ਗੀਗੀਤਾਚਾਧਭੁਤੀ ॥੨॥ ਕੈਤਕਜਾਤਿਵਧਾਵਕਤਿਕਜਾਤਿਜਾਵਡਾਵਿ
ਦਕਤਿਵਧਿਆਹੁਮਤੁਨਧਾਵਡਾਧਾਪਹਿਮੈਨਤਿਹੁਦੁਬਾਵਡਿਆਚਾ
ਵਡਾਧਟੁਦਗਮਨੁਕੈਕੁਧਿਕਿਸੈਸਾਤਿਸਮਾਵਡਾਸਚਾਪਰਖੁਮ
ਲੁਧਮਬਾਦਿਸੁਤਵਡਾਮੈਨਿਭਿਬਿਸਿਧਦਾਗਾਤਧਵਡਾਖਲ
ਕਕਉਆਮਦੇਸੂਫਦੀਗਾਵਡਾਨਾਨਕੁਕੁਤਜਾਣੁਵੇਕਮੰਨਿਵਸਾ
ਵਡਾ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਅਝੈਜੋਇ ਅਭ੍ਰਤਿਆਨਗੀਲਗੀ
ਜਾਇਆ ਆਧਹਤਬੀਆਧਹਿਦੇਕੁਚਾਆਧੇਲਾਇਆਹੁਕਮੁਧਾਇ
ਅਧਾਰਿਖਸਾਕਾਅਤਿਭੁਧਕਾਧਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਸਉਮਨਮੁਖ
ਐਨਭਬੇਜਾਕਿਨਾਆਇਆ ਭਿਤਾਸਗਿਆ ਆਪੇਖਸਮੁਵੇਖੈਕ

ਗਾਵਹਿ ਉਤਮ ਪਾਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਵੇ ਜਾਹਿ ॥ ਐਸ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਦਾ ਜਾਣੁ ਹੋ ॥੧॥ ਮ
ਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖੇ ਆਪ ਕਉ ਤਾ ਪਾਰਖੁ ਜਾਣੁ ॥ ਰੋਗੁ ਦਾਰੂ ਦੋਵੈ ਬੁਝੈ
ਤਾ ਵੈਦੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਵਾਟ ਨ ਕਰਈ ਮਾਮਲਾ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਮੂਲੁ ਜਾ
ਣਿ ਗਲਾ ਕਰੇ ਹਾਣਿ ਲਾਏ ਹਾਣੁ ॥ ਲਬਿ ਨ ਚਲਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸੋ ਵਿਸਟੁ
ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਰੁ ਸੰਧੇ ਆਗਾਸ ਕਉ ਕਿਉ ਪਹੁਚੈ ਬਾਣੁ ॥ ਅਗੈ ਓਹੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ
ਵਾਹੇਦੜੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥
ਕਰਨਿ ਭਗਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨ ਰਹਨੀ ਵਾਰੀਆ ॥ ਮਹਲਾ ਮੰਝਿ ਨਿਵਾਸੁ
ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ਸੋਹਨਿ
ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਰੀਆ ॥ ਸਖੀ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਮਨਹੁ ਪਿ
ਆਰੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਸ
ਵਾਰੀਆਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਿਆ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮੀਹਿ ਨ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਗੀ ਲਹੈ ਨ ਭੁਖ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਇਰ
ਭਰੇ ਕਿਸੁਕ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਪੁਛਾ ਪੁਛ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਿਹ
ਫਲੰ ਤਸਿ ਜਨਮਸਿ ਜਾਵਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥ ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸਿ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀ
ਚਾਰਿ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ਢਾਢੀ ਵਸਿਆ ॥ ਸਚਾ ਖਸਮੁ ਕਲਾਣਿ ਕਮਲੁ ਵਿ
ਗਸਿਆ ॥ ਖਸਮਹੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਮਨਹੁ ਰਹਸਿਆ ॥ ਦੁਸਮਨ ਕਢੇ ਮਾਰਿ
ਸਜਣ ਸਰਸਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚਾ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ॥

ਸਚਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬੀਜਿ ਭੋਗਿ ਕਿਰਤੁ ਵਿਓਲਿਆ ਸਾ ਢਢਿ ਕਿ ਵੇਖੋ ਮਕਝ ਸਸੁ
ਦੇ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਹੁਕਮਿ ਤਾ ਸਚੁ ਜਿ ਸਭਿ ਉਥੈ ਸੇ ਕੇ ਪਾਇਆ
ਆਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਖਤਿਅਹੁ ਜੰਮੇ ਖਤੇ ਕਰਨਿ ਤ ਖਤਿਆ
ਵਿਚਿ ਪਾਹਿ ॥ ਧੋਤੇ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰਹਿ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਬਖਸੇ ਬਖਸੀਅਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਪਾਹੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲਣੁ
ਝਖਣਾ ਦੁਖ ਛਡਿ ਮੰਗੀਅਹਿ ਸੁਖ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੁਇ ਦਰਿ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ
ਜਾਇ ਮਨੁਖ ॥ ਜਿਥੈ ਬੋਲਣਿ ਹਾਰੀਐ ਤਿਥੈ ਚੰਗੀ ਚੁਪ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਦੇਖਿ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ॥ ਸਚੈ ਪੁਰਖਿ ਅਲਖਿ ਸਿ
ਰਜਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਉਝੜਿ ਭੁਲੇ ਰਾਹ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਚੇ ਵਾਹੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਪਾਇਆ ਰਤਨੁ ਘਰਾਹੁ ਦੀਵਾ ਬਾ
ਲਿਆ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸਚ ਵਾਲਿਆ ॥ ਨਿਡਰਿ
ਆ ਡਰੁ ਲਗਿ ਗਰਬਿ ਸਿ ਗਾਲਿਆ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਬੇਤਾ
ਲਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਭੈ ਮਰੈ ਭੀ ਭਉ ਮਨ ਮਹਿ
ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੇ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੈ
ਵਿਣੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀਆ ਖੁਸੀ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਣੁ
ਜੇ ਮਰੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇ
ਆਲੁ ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਝੂਰੀ
ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ
ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਜਮ

੭੫

ਕਾਢੂ ਕੂਕੇ ਡਾ ਸਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਡੋਰਾ ਇਦਾ ਇਆ ਲੂਤਾ ਸਦ ਤਿਸ ਨੂੰ ਦੇਡਾ ਸਾ ਤਿਸ ਨੂੰ
ਡੋਰਾ ਇਦਾ ਇਆ ਲੂਤਾ ਨਵ੍ਹਾਨਿ ਧਿਪਾਇਓਨੁ ਸਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਡੋਰਾ ਇਦਾ ਇਆ ਲੂ
ਤਾ ਸਾ ਇਸ ਮਾਹਿ ਓਨੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲਵਾ
ਣੀ ਜੂਠਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾ
ਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇਨਿ ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ
ਸੁਆਹੀ ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ
ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ ਅਠਸ
ਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦੜਿ
ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ਨਾ ਓਇ
ਜੋਗੀ ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਫਿਰਹਿ
ਵਿਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗਲਾ ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
ਰਖੈ ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ਪਾਣੀ ਵਿਚ
ਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰ
ਬੀ ਲਗੈ ਬਾਣੀ ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ਮੁ
ਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ਨਾਨਕ ਸਿਰਖੁ
ਥੇ ਸੈਤਾਨੀ ਏਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ ਵੁਠੈ ਹੋਇਐ ਹੋਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸ
ਮਾਣੀ ਵੁਠੈ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਸਭਸੈ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ਵੁਠੈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ

ਏਨੀ ਤੁਸਾਡੀ ਸਾਧੂ ਨਦਰੀ ਵਿਚੋਂ ਸਿਵੈ॥ ਏਨੇ ਹਥਿਆ ਇਤੋ ਅਜਬਾ ਸਦਪੂਜਾ
ਪਾਈ ਐਕਾ ਰਜਾ ਸੋਤਾ॥ ਬਨ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਨਦਰੀ ਸਾਕੀ ਸਿਖਿ ਨੈਤੇ ਜਿਸੁ ਵਾਨੇ ਆ
ਈ ਨਾ ਨਾਨਕ ਜੋ ਸਿਰ ਪੁਰਖ ਨਕਿ ਨਿਸਤਿ ਤੇ ਸਾਤ ਛਟੇ ਸਿਰਿ ਫਿਧੀ॥ ੧॥ ਮ:
ਚਾ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਿ ਕਰੇ ਸੂਰਜ ਕੈਡੀ ਰਾਤਿ॥ ਚੰਦ ਅਨੇਰਾ ਕਿ ਕਰੇ ਪਉਣ
ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਜਾਤਿ॥ ਧਰਤੀ ਚੀਜੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ
ਸਚੇ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਦਾ ਕਲਾਣਿਆ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ਹੋਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਿ
ਆ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਮੰਗਹਿ ਦਾਨੁ ਸਿ ਤੁਧੈ ਜੇਹਿਆ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਸ
ਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ॥ ਮੰਨਿਐ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੁਧੈ ਤੇ ਪਾਇਆ॥ ਕਰ
ਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਦਾਤਾਰੁ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ
ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ॥ ੨੬॥ ਸਲੋ
ਕੁ ਮ: ੨॥ ਦੀਖਿਆ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮੇਉ॥ ਤਿ
ਨ ਕਉ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸੀਐ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ॥ ੧॥ ਮ: ੧॥ ਆਪਿ
ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਸੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ॥ ਕਹਿ
ਕਹਿ ਕਥਨਾ ਮਾਇਆ ਲੂਝੈ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਗਲ ਕਰੇ ਆਕਾਰ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ
ਸਰਬ ਵੀਚਾਰ॥ ਅਖਰ ਨਾਨਕ ਆਖਿਓ ਆਪਿ॥ ਲਹੈ ਭਰਾਂਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿ
ਸੁ ਦਾਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਵੇਕਾਰੁ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ
ਕੈ ਵਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ॥ ਢਾਢੀ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਖਸਮਿ ਬੁਲਾਇਆ॥

ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਕਪੜਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਖਾਧਾ ਰਜਿ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਸਬਦੁ ਵਜਾ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨੧॥੨੭ ॥ ॥॥॥
ਸੁਧੁ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ॥॥॥ ੴ ਸਤਿ
ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਾਰਾ ਵਡਾ ਤੋਲੁ ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਹਉਲੀ ਬੋਲੇ ਬੋਲੁ ॥
ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਲੀਐ ਸਹੀਐ ਭਾਰੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥
ਭੈ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਿ ॥ ਭੈ ਭਉ ਰਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਭੈ ਤਨਿ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੈ ਨਾਲਿ ॥ ਭੈ ਭਉ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਸ
ਵਾਰਿ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਘਾੜਤ ਕਚੁ ਨਿਕਚ ॥ ਅੰਧਾ ਸਚਾ ਅੰਧੀ ਸਟ ॥੨॥ ਬੁਧੀ
ਬਾਜੀ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਪਵੈ ਨ ਤਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਬੋਲਣੁ ਵਾਉ ॥ ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੩॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਡਰਿ ਘਰੁ ਘਰਿ ਡਰੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਪਾਇ ॥
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਡਰੀ
ਐ ਜੇ ਡਰੁ ਹੋਵੈ ਹੋਰੁ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰਣਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਜੀਉ

ਮਰੈ ਨ ਡੂਬੈ ਤਰੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ
ਜਾਇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਆਸਾ ਅਸਮਾਨੁ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਵਿਚਿ ਭੂਖ ਬਹੁਤੁ ਨੈ ਸਾਨੁ ॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਖਾਧੇ ਮ
ਰਿ ਹੋਹਿ ਗਵਾਰ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨਾ
ਕਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੁ
॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿ ਏ
ਹੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਕਹਣਾ ਹੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮਤਿ
ਨਹੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਮ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸਸੁਰ ਭਏ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮ
ਣਿ ਕਰਿ ਮਨ ਲਏ ॥੨॥ ਸਾਹਾ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀਆਹੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤ
ਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ॥੩॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅ
ਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵਾ
ਦੁਆਰੁ ॥ ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਨਤਾ
ਸੋਈ ॥ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹੀ ਮਾਟੀ ਬੋ
ਲੈ ਪਉਣੁ ॥ ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਮੂਆ ਹੈ ਕਉਣੁ ॥ ਮੂਈ ਸੁਰਤਿ ਬਾਦੁ ਅਹੰ
ਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਤਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹੀ ॥
ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹੀ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਭੀਤ
ਰਿ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੩॥ ਹਉ ਨ ਮੂਆ ਮੇਰੀ ਮੁਈ ਬਲਾਇ ॥ ਓਹੁ
ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਦਰਸਨਾ ਮਾਹਿ ਮਨ ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਰਕਪ ਹੁਇਆਸੁ
ਇਸੁ ਜਿਸੁ ਬੂਝੈ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥ ਤਨੁ ਬੈਸੰਦਰੁ ਬਾਲਿਓ ਤੇ ਜਾਉ ॥ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ਰੰ
ਉਹ ਨਾਉ ॥ ਤੁਸਿ ਮਿਹਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਲੈ
ਮੈ ਨਾਲਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਸਭ ਕਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਨਾਵੈ ਕੀ
ਓਟ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜ ਕੀ ਪੋਟ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੀਅ ਮਹਿ ਚੋਟ ॥ ਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸੀਖ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀ
ਤਲੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖ ॥ ਜਲ ਪੁਰਾਇਨਿ ਰਸ ਕਮਲ ਪਰੀਖ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ
ਮੀਠੇ ਰਸ ਈਖ ॥੩॥ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਗੜਿ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥ ਪੰਚ ਵਸਹਿ
ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਆਪਿ ਤੁਲੈ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾ
ਰਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਤੋ ਜਾਇ ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ॥ ਕਹ ਉ
ਪਜੈ ਕਹ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕਿਉ ਬਾਧਿਓ ਕਿਉ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੈ ॥ ਕਿਉ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥ ਨਰਹਰ ਨ
ਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਆਵੈ ਸਹਜੇ ਜਾਇ ॥ ਮ
ਨ ਤੇ ਉਪਜੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤੋ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੁ
ਬੀਚਾਰਿ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥ ਤਰਵਰ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ॥ ਸੁ
ਖ ਦੁਖੀਆ ਮਨਿ ਮੋਹ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਸਾਝ ਬਿਹਾਗ ਤਕਹਿ ਆਗਾਸੁ ॥ ਦਹ
ਦਿਸਿ ਧਾਵਹਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਸੰਜੋਗੀ ਗੋਇਲਿ
ਥਾਟੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਫੂਟੈ ਬਿਖੁ ਮਾਟੁ ॥ ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਸੂਨੋ ਘਰੁ ਹਾਟੁ ॥

ਗੀਆ॥ਜਿਓਪੇਖੈਪ੍ਰਭਜਨਕਉਪਟਾ॥੪॥ਸਭਹੀਮਹਿਸੈਪੂਰਨਪ੍ਰਭਸੋਈ॥ਸਾਚਿਰ
ਤਸੋਪ੍ਰਭੋਤਾਗਿਲੋਗਾ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਲਮਤੁਜਸਤੁਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈ
ਲਾਗਾਉਠਿਪਾਛੈ॥੫॥੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਮਦਿ
ਮੀਠਾ॥ਦੂਰਿਨਾਹੀਕਹਾਜਾਈ॥ਡੀਠਾ॥ਪ੍ਰਭਜੀਪਾਪਲੋਭੁਕੀਓਹੋਤ
ਉਤਰਿਆਨਾਨਕਨਾਮੁਸੁਣਤਹਰੇ॥੪॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਭਜਹੁਮੋਹਿਨਿਟਿਕਾ॥ਤਉਪਿ
ਧੀਰਉ॥ਨਾਮਮਹਲੁਦੇਕਾ॥੪॥ਰਹਾਉ॥ਆਗਾਨਿਪਾਛੈਬਲੈਭੁਗਤਉ॥
ਜਿਤੁਦਿਨਿਦਿਖੈਮੁਸਾਮਣਿਆ॥ਦੇਸਾਦਿਦਿਕਾਗਿਨਿਡਿ॥ਭੁਗਤਉਤਿਆ॥ਆ
ਧੁਮਾਣਪਾਇਣਤਿਆ॥੨॥ਸਭਕਿਉਦੇਮਗੀਓਰਿਮਹਹੁਨਿਡਾਇਆ॥ਸਭਿਨ
ਸੁਣਿਕਉਣੁਕੇਤਾਇਆ॥ਪਰਪੰਚਾਦਿ॥ਆਪਿਮਹਿਆਮਨੁਦੇਇਆ॥ਕ
ਉਨਕਾਣਿਹੁਕਰੇਸੁਤਾਇਆ॥੩॥ਖੋਤਾਖਚਨਉਜਾਮਾਦਿਦਿਗੁਣਾ॥ਕਰਕੈ
ਤਿਖਦੂਰਿਗਾਤਅਾਗ॥ਸਭੁਸਾਲਡਿਪਿਨੁਗਰਭਆਗੁਣਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸ
ਪਾਸਿਕਿਕਰੁਣਾ॥੪॥੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਉਲਟਿਭਇਓਘਰਮਹਲੁਡਿ
ਤੁਸੀਡਿਠਾ॥ਸੀਮਤੁਧਾਰਿਗਾਬੂਨਿਦਸਭੁਆਣਿਗਾ॥ਦੁਖੁਦੂਰਿਹੂਰਿਥੀਪਿ
ਆਆਪਿਮੁਰਾਣਿ॥੧॥ਰਮਨਮੈਰਿਗੁਣਾਮੁਨਕਰੋਜਾ॥ਅਨਿਮਾਨਿਆਮਿ
ਅਤਰਸੁਪਰਜਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਸੁਜਗਤਿਮਹਿਮਨੁਮਾਨਿਆਜਾ॥
ਪਿਤੁਆਮਨੁਮਨਿਤਾਣਿਆਗਾਨਕਾਰਿਗੁਣਦੀਪਗੁਪਰਤਿਜਾਣਿ
ਆ॥੨॥ਜਨੁਸਤਨਿਰੋਧੁਮਨਤੁਨੀਮਾ॥ਆਪਿਕਾਖਿਖਭਕਰਤਿਕਿ
ਸੁਕਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਇਹੁ॥ਅਤਿਕਿਜਾਣਿਆ॥੩॥ਅਨਿਮਾਨਉਤਰਿਪਾਧਾਰ

ਜਾਂਉਡੀਆ ਕਿਸੁ ਜਾਇ ਉਡਿ ਨਾਉ ਡੀਕੈ ਸਾਂਉਡੀਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਾਨਿ ਸਤਾ ਜਿਸ ਮਾਉਡੀ
ਆ॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਸਾਹਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਮਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਅਰਥ
ਰਤ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨਿ ਰਹਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਅਰਥੁ ਕਿ
ਧਾਇਆ ਅਤੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਰਤਨਾ ਹਰਿ ਕਿਸ ਧਿ ਜਾਂਪਿ ਰਤਨਾ ਹਰਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ॥੪॥ ਰਤਨੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਾਖਿਆ ਗੁਰੁ ਕੈ ਕਮਲਾ ਕਿਰਪਾ ਸਭ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੁਲਾ
ਕੈ ਜੀਵਣੁ ਮਰੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੈ ਦਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸਾਜ ॥ ਮ
ਹੁਣਾ ॥ ਗੁਰਕੀ ਪਉੜੀ ਉਪਰਿ ਚੜਿ ਗਾਵਾ ਮਿਲੈ ਜਮ ਕੰਕਰ ਉਧਰੈ ਭਾ
ਹਰਿਆ ਕਰਨਾ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਿਆ ਕਿਸ ਮਾਇਆ ਆਗਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਗਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੇਂ ਆਪਣੇ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੫੫॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਇਆ ਅਨਤ ਮੇਟ ਕੋਈ ਕੀਆ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀਆ ਮਾਂਗੈ
ਕੋਇਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਹੀ ਹੋਇ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਚਰਨ ਤੇਰਨ ਮਕਿ ਜਾਣਤ ॥੪॥
ਰਤਨਾ ਹਰਿ ਦੁਖੁ ਦਾ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਤੋਇ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਤਿਨ ਗਾਵਾ ਕੀ
ਆਗਾਰ ਕਿਨਾ ਮਾਂਦਿ ਗਾਇਆ ਜਨ ਭੇਟ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਆਗਿਜੇ
ਵਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦਨਾ ਕੀ
ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਮੈਂ ਕਾਹਰਮਾਨਿ ਦੋਇ ਕਰੋ ਸੇਤੇਰੋ ॥੩॥ ਨਨਾ ਮਤਿ ਮੇਲਹੁ ਨਾਉ ਮਨੁ
ਰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੇਵ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ਤੇਰ ਤਾਰਹੁ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤ ਨਾਮੁ ਗਾਤ ਸਹਜ ਈਨ ॥੪॥੫੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਜਿਨ
ਮਕ ਧੁਰ ਕਰਤਾ ਇਆ ਆਪਿ ਉਪਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਮਨ ਹੋਵਿ ਸਰਨਾ ਮਸ

ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਡਰੀਐ ਡਰੁ ਡਰਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾ
ਇ ਮਿਲੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਜਾਹਿ ਸਵਾਰੈ ਸਾਝ ਬਿਆਲ ॥ ਇਤ ਉਤ ਮਨਮੁਖ
ਬਾਧੇ ਕਾਲ ॥੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਮਿਲੇ ਭ੍ਰ
ਮ ਦੂਰੇ ॥੪॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹਿਤਕਾ
ਰੁ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਕਥਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਨੁ ॥
ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤ
ਰਣਾ ॥ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਇ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕ
ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਪੰਡਿਤ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਰਥੁ
ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥
ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਬੁਝਾ
ਇਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ
॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਸੁਖਾਲੀ ਬਾ
ਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਮੁਚੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੋ ॥
ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਮੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿਉ ਧਰ ਉਪਰਿ ਛਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਤਾ ਰਹਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵੈ

ਵਜੀਰ ੧॥ ਬਤ ਸ੍ਰੀ ॥ ਗਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਆਖਿਆ ਮੇਰਿ ਕਾਈ ਆ ਮਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰਾ ਇਸਿ ਖਤ ਮਾਰਿ
ਗਿਦਾ ਚਦਿ ਕਰਾਇ ਪਰਣਿ ਹੁਣ ਠੀਲਾਇਤ ਬਾਬੀ ਦੇਖਿ ਸੂਰਾਈ ਜੋਤ
ਤਿ ਜੀਆ ਮਨਿ ਕਰਾ ਤਿ ਚੋਰਿ ਬ੍ਰਿਗੀ ਆ ਬਾਗ ਤਿ ਸ੍ਰਤੁ ਚਾ ਲਿਆ ਮਤ੍ਰੀ ਪਿਛਿਰ ਤਿ ਏਹੁ
ਵਨਿ ਤਇਆ ਤਿਨ ਗੈਂ ਤ੍ਰੁਕਾਇਆ ਬਾਤਾ ਜਾ ਤਿਸ੍ਰਤੁ ਪਨਿ ਤਾ ਬਿਤ੍ਰ ਧੁਰਿਆ ਮਕ
ਕਮਕਾ ਮਾਇਆ ਮਾ ਕਾ ਬਿਚਰਿ ਮੈਜਾ ਕਿਛੁ ਲਿਆ ਤਿ ਆ ਨਿ ਕੁ ਲਕ੍ਰਾਇਆ ਮਾ
ਤਲਾ ਤਿ ਨਮਸ੍ਰ ਪਲਾ ਤਿਨ ਛੇਇਆ ਤਿ ਲਨ ਨ ਮੁਰਾਦ੍ਰਾਇਆ ਮਾ ॥੨॥ ਤਉ
ਖਰਿ ਵਿਛੋਤਿ ਤੇਇਆ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਮੈਰਿ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛਿਕੇ ਇਆ ॥੪॥ ਕਤਉ ਜਾ
ਜੀਉ ਕਰਿ ਸ੍ਰਾਇਨ ਕੁ ਪਕਪ ਨੁਕਿ ਕੁ ਗਾ ਕਿ ਸਤਿ ਦੇ ਲਿਨ ਚ ਲਿਨਨ ਕਣ
ਗਿਇ ਤ੍ਰਿਪ ਇਕਾ ਦਕਾ ਕ੍ਰਜਾ ਮੇਦਾ ਮਸਕੁ ਕਿਛੁ ਚਾ ਪਾ ਮਾਇ ਕ੍ਰਾ ਮੀ ਮਿਤੁ
ਨਮ੍ਰ ਤਮ ਕਾ ਮਾ ਦੇ ਦੇ ਨੀ ਵਾ ਦਿ ਦਿ ਭੁ ਲਉ ਸਾ ਕਿ ਕ੍ਰਮ ਮੰਦ ਕਕਿ ਵਿਛੋਕਿ ॥
ਮੈਚ ਸੀ ਚਨ ਦੇਇ ਕਿ ਸਤਿ ਮੈਯੁ ਜਾਏ ਸਕੁ ਮੈਕੀ ਮਾਇ ਨ ਲੈਕਾ ਮਾਇ ਨ
ਮਨਿ ਕਸੀ ਪਕਿ ਮੈ ਨ ਕਕਿ ਧਾ ਸ੍ਰਾਏ ਮ੍ਰਕ ਪਮਨਾ ਅਜ ਹ੍ਰਾ ਤੇਕ੍ਰਾ ਤੇਮਕ ਕੁ
ਤ੍ਰਾ ॥੪॥ ਕਤਉ ਸ੍ਰੀ ਸਪ੍ਰਤ ਮਕ ਪ੍ਰਕ੍ਰਕ ਤਮਾ ਤਿਸਕ ਵਣ ਜਾਕਿ ਸੀ ਉਪਿ
ਉਮਕ੍ਰਾ ਸਾ ਤਿ ਸੈਕ ਮਾ ਕਿਮਾ ਪੋਜ ਵੇ ਲਿਆ ਦਾ ॥੪॥ ੫੪ ਕ੍ਰਾ ਕਾ ਉਨ੍ਹਿ ਚਿਤ ਮਤ
ਲ ੪॥ ਮਵ ਕੋਪ ਚਿਤ ਮਇ ਕਜ ਨਾ ਕਿ ਉਤ੍ਰਾ ਖਉ ਪਰਕ ਬ੍ਰਮ ਨਾ ਮਾ ਕਾ ਤਿ ਕੁਚ
ਤਿ ਲਿਤ ਨਿਤ੍ਰ ਕਿ ਸ੍ਰਾ ਮਾ ਕੈ ਕਰਿ ਪੁਕ ਕ ਜਨਾ ॥੪॥ ਮਿਕ ਮਨ ਮਉ ਚਿਰ ਮਨ
ਮਾਕੈਜ ਮਦੰ ਲੁਕਾ ਕਿ ਧ ਮੁ ਧਨਾ ॥੪॥ ਕਤਉ ਸ੍ਰੀ ਉਸਾ ਕਿਮੰ ਨਿ ਲਿਖ ਦੇ ਭਿਆ
ਕਿ ਤਿ ਕਿ ਕੇਠ ਸਿਾਪ ਨਾ ਸੀ ਮਿਤ ਕੇ ਲਕਕੇ ਨਿਤ ਕਾ ਮ ਹਿ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹ

ਦੇ ਨਿਸੁ ਪਛਿ ਜਨਾ ਜਾ ਛਾਡਿ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ਟਿਆਮ ਦੇਭਗ ਸੁ ਪਸ ਬਨੀ
ਏਕ ਜਨਾ ਜਾਮ ਕੁਝ ਗਾਲਿ ਸੰਗਾਲ ਪਾਕਾਮ ਤ੍ਰਾ ਗਾਗਾਏ ਸੇ ਪਛ ਜਨਾ ਤੇ
ਦਾਮ ਕਿਲੁ ਨਿਸੁ ਏ ਨਕੂ ਪਾਮ ਫਲੁ ਨੇਕਾ ਨਿਸੁ ਪਦਤਾ ਨਾਨਕ ਪਾਕਰੇ
ਤਿਨ ਕਗਾ ਹੁਜਾ ਸਜੋ ਮਧੁ ਕਬੁਧ ਤਾ ॥੪॥੨॥੫੪॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ
ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੁ ਦੁ ਤੇ ਘਟ ਕ੍ਹੀ ਤੇ ਕਿਸੁ ਦੂਰ ਕਾਈ ॥ ਅਬ ਜੋ ਪਿਖਤਾ ॥ ਪੰਚ
ਚੇਲੇ ਵਸਿ ਕੀਜੋ ਤੁਕ ਦਲਾਈ ਮੁਕਤ ਕਿ ਜੈ ਕਿਨਾ ॥੧॥ ਜੋ ਗਾ ਸੁ ਗਾਤਿ
ਏਦ ਪ ਵਸਿ ਨਾ ਏਕ ਸਬ ਫੁਜਾ ਤੁਮ ਸਾਤਿ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਮਨੁਲਾਦ
ਸਿਤਾ ॥੨॥ ਰਤਭ੍ਰਮਾ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡ ਏਏ ਜਬ ਨੂਪ ਏਗੀ ਮੇਡ ਮਗਨ ਕਨੇ
ਗੀਗਾਤਾ ॥ ਏਕ ਦਟਿ ਕਜਲ ਮੁਸ੍ਰਾ ਮ ਮਏ ਕਿ ਨਕੇ ਤਾਸ ਅਧੁਤਾ ॥ ਦਾਕ
ਏਦ ਕੀਬੁ ਕਾਲੀ ਮਨੁ ਲਾਦ ਸਿਸਸ ਨੁ ਲਨਜ ਵਸਿ ਨਾ ਏਕ ਸੁ ਚਕਏ
ਜੇ ਤਾ ਚਿਤੁ ਲਾਦ ਜਿਲਾ ਬਿਲੋ ਕੁਕਿ ਪੋ ਦ ਸਿਤਾ ॥੩॥ ਜਪਸਿ ਨਕੀਜ
ਤੁਕ ਚਸਿ ਮਨਾ ਕ ਤੇ ਬੋਲਾ ਤਿਜ ਗਾ ਕਿ ਪਭੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਤਭ੍ਰਮਾ ਕਾਏ
ਆ ਕਮਲਿ ਤਿਸੁ ਏ ਅਜੁ ਮੇਗਿ ਮੇਗਿ ਕੇ ਰਤਾ ਕਿ ਡਤੋ ਕਿਨਾ ਪੂਰਦ ਵਿਨਨ
ਕੁਨਗਿ ਦ ਏ ਫਿਰਿ ਪਫੈ ਪਕੁ ਤਾ ਤੁਕਿਨਾ ॥੪॥੩॥੫੫॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮ
ਹਲਾ ੫॥ ਅਉਪਧ ਮੜ੍ਹ ਮੁਲ ਮਨ ਏਕੇ ਰਾਗਿ ਦ੍ਰਿਤਾ ਚਤੁਰ ਕਿ ਜੋਗਿ ਜਨ
ਮਜਨਮ ਕਿ ਪਪ ਕਟ ਮ ਕਿ ਕਾਦ ਨ ਕਾ ਲਿ ਜੋ ਗਾ ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੇ ਸਾਤਿਬ
ਕੁਏ ਗਿ ਤਿਰੇ ਤਿ ਨਿਗਨ ਹੁ ਸੁ ਸਾ ਕਿਸਮ ਵਿਡਿ ਅਲਪੁ ਨਲ ਪਜੁ ਨੁ
ਏ ਗੋ ॥੧॥ ਰਤਭ੍ਰਮਾ ਸਕਾ ਖੁਕਿ ਮਾ ਏ ਅਤਾ ਨਿ ਮੀਤਿ ਜਾ ਤਉ ਪਡਉ

ਚਾਈਐ ਕੋ ॥ ਕਾਣਤੀ ਆਮਨੇ ਭਿ ਸਤੁ ਰਾ ਜਿਨ ਤਲਿ ਲਗੁ ਭੁਖਾ ॥ ਸਭੁ ਸਭੁ ਈਹੈ ਰੋਮ ॥੨॥ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਪਕਤਾ ਡਿਤੇ ਨ ਦੁਖੁ ਲਏ ਕੋ ਸਾਗਤ ਮਾਹੀ ਖਮਿ ਲੇਵਣੁ ਵੈ ਹੋ ॥ ਜੇ ਹੁਕਮੁ ਪਾ
ਸੋਈ ਹੋਆ ॥ ਕਰਤੁ ਮੋਇਆ ਅਜ ਵਈ ਕੋ ॥੩॥ ਸਤੁ ਸਰ ਸਤੁ ਨ ਕਡ ਵੇ ਤਭੁ ਜਰ
ਤਰ ਮੁਲ ਲਈਐ ॥ ਰਤਿ ਨ ਕੀਏ ਕਿਰ ਵੇ ਜਨ ਨ ਭਤ ਉਸ ਲਾ ਕਛੁ ਪਾਈਐ ॥੪
॥੪॥੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਤ ਕੀ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੇਰਾ
ਕਿਦੂ ਥਾਵਹੁ ਹਮ ਆਏ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਨਿਪਜੇ ਕਾਹੇ ਕੰਮਿ
ਉਪਾਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਕਹੇ ਨ ਜਾਨੀ ਅਉਗਣ ਮੇ
ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ਕੇਤੇ ਪਸੂ ਉਪਾਏ ॥ ਕੇਤੇ ਨਾਗ
ਕੁਲੀ ਮਹਿ ਆਏ ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ ॥੨॥ ਹਟ ਪਟਣ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਭੰਨੈ ਕਰਿ
ਚੋਰੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਅਗਹੁ ਦੇਖੈ ਪਿਛਹੁ ਦੇਖੈ ਤੁਝ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਵੈ ॥੩॥ ਤਟ
ਤੀਰਥ ਹਮ ਨਵ ਖੰਡ ਦੇਖੇ ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਲੈ ਕੈ ਤਕੜੀ ਤੋਲਣਿ ਲਾ
ਗਾ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਵਣਜਾਰਾ ॥੪॥ ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਅ
ਉਗਣ ਹਮਾਰੇ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ਡੁਬਦੇ ਪਥਰ ਤਾਰੇ
॥੫॥ ਜੀਅੜਾ ਅਗਨਿ ਬਰਾਬਰਿ ਤਪੈ ਭੀਤਰਿ ਵਗੈ ਕਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵ
ਤਿ ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੬॥੫॥੧੭॥ ਗਉੜੀ
ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ ਖਾਇ ॥ ਹੀ
ਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਰਾਮ ਕਾ ॥
ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅ

ਅਨਤ ਨ ਚਾਡਿਆ ਜਾਈਐ ॥ ਅਨਦੁ ਕਰਉ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਸੇਵਿ ਅਨ
ਤਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੨॥ ਆਪਿ ਹਿਲਿ ਜੋ ਮਿਲਿ ਨਾਮ ਸਭੁ ਬਾਹਰਿ ਡਾਇਆ ॥ ਕ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਜਾ ਲੈ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਆਇਆ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਜਿਨਿ
ਕੀਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਨਾਥ ਸਮਰਥ ਸੇਵਕ ਸੇ ਦਰਿ ਥਾਈ ਦੇਇ
॥੪॥੧॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਣੀ ਹੋਵਾ ਬਨਿ ਬਸਾ ਕੰ
ਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ ਖਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੈ ਬਨਜਾਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਸਉਦਾਗਰੁ ਜੀਉ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਕਿਲ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬਸਾ ਸਹਜਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਮਛੁ
ਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਰਿ ॥ ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ ਸ
ਹੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮਿਲਉਗੀ ਬਾਹ ਪਸਾਰਿ ॥੩॥ ਨਾਗਨਿ ਹੋਵਾ ਧਰ ਵਸਾ ਸਬ
ਦੁ ਵਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥
॥੪॥੨॥੧੯॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ
ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥
ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਉ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤ ਜੀਅ ਹਰਿ ਸਮਾਲਿ ਆਨੰਦੁ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹ
ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਾ ਦਾਨੈ ਕਰਮਿ ਤਿਨ ਪਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਾਇਆ ਜਾਸ ਸੇਵਾ ਤਿਸਾ
ਤਾ ਲਿਖਿਆ ਆਮਿਲ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ਹਾਦੇ ਹੁਸ ਜਹ ਹੋਆ ਅਸੀ ਸੇਵ ਨੀਆਜ
ਉਤੇ ਵੇਸਾਹ ਕੋ ਸਿ ਉ ਮੇਲਾ ੩ ਸਾਧਾ ਸਿਧਾ ਸਿ ਏਹੁ ਪਾਹੁਚ ਸਦ ਕੋ ਨਿਤ ਪਵੈ
ਨੀ ਸਦ ਹੁਨ ਬਾਸ ਮਰੀ ਐ ਨਾਨਕ ਸੋ ਦਿਹਾ ਆਵੈ ਨਿ ॥੪॥੧॥੨੦॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਈ ਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੈ ਭਇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ਭੈ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ
ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸੋਇ
ਸਾਚਿ ਵਸਿਐ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਾਰ ਊਤਮ ਕਰਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥
ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਦੇਵ
ਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੧॥੨੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ

ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ

ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਸੀਝੈ ਸੋਇ ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਪੂ
ਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗ
ਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਵਿਤ ਪਾਵ
ਨ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਭਰ
ਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈ ॥ ਦਰਸਨਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ
ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ
ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਾ ॥੪॥੨॥੨੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁ
ਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁ ਥਾਉ ਸਚੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਕ
ਰੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਆ
ਪੈ ॥੧॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੈਸਿ ਸੁ ਥਾਏ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਉ ਇਹ ਜਿਹਵਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖੈ ਫੀਕਾ
ਆਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿ
ਆ ਰੋਇ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਚੇ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਨਿਰਮਲ
ਧਾਰ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਜੋ ਭਾਡਾ ਹੋਇ ॥ ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਭਾਂਡਾ ਜਿਸੁ ਸਬਦ ਪਿਆਸ ॥੪॥੩॥੨੩॥

੩॥ਗਾਉਣ੍ਹਿ੍ਹਾਮਲੋਕੁਮਹਲਾ੩ ॥ਹਰਿਕੀਆਵਡਿਆਈਆ ਮਨਿਸਾਚੁਨਪਾਇਆਤ
ਉਮੈਵਿਚਿਜਗਤੁਬਿਨਸੁਜਾਇਆ॥ਜਾਵਹਿਆਵਹਿਜਿਨਨਾਮਿਅਮ੍ਰਿਤਸਾਚੀ
ਬਾਣਿਸਬਦਪਛਾਣੁ॥੧॥ਜਾਵਹਨਡਿਜੇਸਾਤਿਗੁਰਪਾਵੇ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤਨਾਮਸੁਤਵੇ
॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਗੁਰਪਾਤਿਕਰੇਤਾ॥ਨਾਮੁਨਪਾਵਹਿਬਿਨੁਅਸਨੇਹਾਸ
ਤਿਗੁਰਪਾਤਿਗੁਰਸਬਦੁਦੇਇਆਇਆ॥ਅਪਨਾਇਗੁਰਪੇਆਸਦਾਉਰਧਾਰਿਆ॥
੨॥ਗੁਰਪਾਤਿਗਤਿਗੁਰਪਾਇਜਨਵਡਾ॥ਨਾਉਨਾਛੋਡਪਾਤਿਬਹੁਤਭੁਖ
ਪਵਹਿਨਾਛੋਡਮੇਟਪਿਗੁਰਪਾਤਿਨਹੋਇ॥ਸਬਦਿਮਰਿਗੁਰਪਾਤਿਪਾਇਜਨ
ਸੋਇ॥੩॥ਗੁਰਪਾਤਿਦਫਲੁਗੁਰਪਾਤਿਕਮਾਇਸੋਇ॥ਸਚਿਗੁਰਪਾਤਿਵਿਚਹੁਆਪ
ਖੋਇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਭਿਥਾਇਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥੪॥੪
॥੨॥੪॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ੩॥ ਮਨੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਮਾਰਿਜਾਣਾਇਆ
ਤੁਮਇਕਮਸਤਕਿਪਾਇਆ॥ਮਨੁਮੇਰੋਦ੍ਰਿੜੁਜਾਂਹੋਇਆ॥ਮਨੁਸਬਦਿਮੇਰੋਰੂਪੇ
ਜਨੁਸੋਇ॥੧॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਦਿਵਾਇਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਤਬਿਦਸੋਮ
ਨਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਕਰਮਿਆਵੈ॥ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋ
ਝੀਪਾਵੈ॥ਮਨੁਮੈਮਤੁਮੈਗਲਾਮਿਕਦਾਰਾ॥ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਣ
ਹਾਰਾ॥੨॥ਮਨੁਅਸਾਧੁਸਾਧੈਜਨੁਕੋਇ॥ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਲਇਆਸਵਾਰਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਤਜੇਵਿਕਾਰ॥੩॥ਜੋਧੁ
ਰਿਰਾਖਿਅਨੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥ਆਪ
ਣੀਕਲਾਆਪੇਹੀਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥੪॥੫॥੨੪॥ਗ

ਉਣੈ ॥੪॥੫॥੨੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਵੈ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਵਿਹਾਨਾ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੇਵਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤ ਵਰਜੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਤਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਪੀਰ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੪॥੬॥੨੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਦਿ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਸੇ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿ

੧੬

ਨਾਨਕ ... ॥੪॥੮॥੨੮॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਸੁ ਤੇ ਸਭਿ ਰੂਪ
ਹਹਿ ਰੰਗਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਭਿ ਸਹਲੰਗਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰ
ਗਾ ॥੧॥ ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਏਕੋ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਹਜਿ ਭਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਕਹਾ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
ਆਪੇ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਈ ॥੨॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ
ਕਹਿ ਕਥਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੩॥ ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿ ਵੇਖੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥੨੯॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀ
ਚਾਰਿ ॥ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁ
ਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੰਤੁ ਅਨਾੜੀ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਕਥਨੀ ਕਰੇ ਤੈ ਮਾ
ਇਆ ਨਾਲਿ ਲੂਝੈ ॥ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਦੇ ਨ ਸੀਝੈ ॥੨॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ
ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰਾ ॥੩॥ ਇਸੁ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਕਲੀ ਕਾ ਜਨਮੁ ਚੰਡਾਲ ਕੈ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋ
ਈ ॥੪॥੧੦॥੩੦॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ

ਪਾਉ ॥੪॥੨॥੧ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਤੂ ਅਕਥੁ ਕਿਉ ਕਥਿਆ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਾਰਣੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ...
॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ... ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ... ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ... ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ...
ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥

ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹੁ
ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਮੇ ਆਵੈ ਭਰਮੇ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਨਮਿਆ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਚੇਤੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾ
ਇਆ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਲਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤੇ
ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧੪॥
ਗੁਆਰੇਰੀ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛ
ਉ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ॥
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ
ਹਰਿ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਹ
ਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਸੇਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇ
ਆ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਪੁਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗ
ਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸ
ਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੫॥੩੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ
ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰਾ ਜਨੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਰਿ ਤੋ

ਹੋਈ ॥ ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀ
ਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ
ਸੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖ
ਹਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਉਜਲ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ
ਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾ
ਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ
ਬਾਣੀ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਸਾਰੰ
ਗਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੧੩॥੩੩॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਸੰਜੋਗ
॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆ
ਇ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ
ਸਬਦੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਕਰਮ ਕਾਂ
ਡ ਬਹੁ ਕਰਹਿ ਅਚਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥ ਬੰਧਨਿ
ਬਾਧਿਓ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੧੪॥੩੪॥
ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੈਸੀ ਧਰਤੀ ਊਪਰਿ ਮੇਘੁਲਾ ਬਰਸ
ਤੁ ਹੈ ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿ
ਆ ਬਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰਾਹੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਹੀ ॥ ਜੋ ਕਿ
ਛੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸ ਰੀ ਪੁਰਖ
ਤ

ਤੇਇਹੈ ਕਿਰਿਆ ਕਿੰਇਕ ਗਮਜੀਆ ਨ ਸਭੂ ਪਸਦ ਪਾਠੇ ਤੇ ਕੇ ਰਹੁ ਛੁਟਕਾਇਤ ਸਮਾਤੀ
ਦੇ ਨਾਇ ਤਿਨ ਜਨਮੁ ਭ੍ਰਮਿ ਲਿਪਹਿ ਗੇ ਸੇ ਜਾ ਪਾਇਆ ਤੁ ਭੁਲੇ ਨਹੀ ਗੁਰ ਕਾ ਗਿਆਨੁ
ਸੋਈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜੋ ਤੈ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਤੀ ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣੀਆ
ਪੇਖਾਮਿ ਕਰਤ ਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਰਾਮ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਆਪਿ ਨਦਰਿ ਜਿਨ ਮਨਿ
ਮਾਤੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥੩੫॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾ
ਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਬਾਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾ
ਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਦ
ਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਭਰਮਦੇ ਮਨਹਠਿ ਆ
ਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰ
ਤਾ ਰਾਮ ਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਪਰਤੀਤਿ
ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਭ
ਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੨॥੧੬॥੩੬॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੇਈ
ਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ਸਾਹੁਰੈ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈ
ਐ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਆ
ਪੇ ਮੇਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹਿ ਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ

ਹੀਰਿਆ ਵਡਭਾਗੁਰੁ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਮਿਲੈ ਸੁਧੀਆ ਈਸੁ ਗੁਰੂ ਪਾਈਐ ਤਿਆ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੁ
ਬੀਚਾਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈਆ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ
ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਇ ਲਾਈਆ ॥ ਮਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗਿਆਨੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅਜਾਈ
ਅਜੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਬਦਿ ਤਿਨ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੁ ਪਛਾਤੇ ਨੇ ਗਾਫਲ ਜਨ ਦੇ
ਸੁ ਪਾਈਐ ਦੇਗਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜਾਣੋ ॥ ਮੇਰਾ ਕਰਤੇ ਪੈ ਵੇਖੁ ਦਰਦ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਨੁ ਮਾਣੇ
ਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਿਲਲਾ ਬਿਲਲ ਪਾਈਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਤਾਣਿ ਤਾਂ ਤਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਇਸੁ ਤੋਟਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਮੁਖਿ ਤੇ ਤਾ ਕਿ
ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਸਾ ਸਭਿ ਤਤ ਕਿ ਬਖਸੀ ਮਿਲਾਈਐ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਕਿਤਾ ॥੪॥੩
੪॥੩੧॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇ
ਆ ਹਰਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਤਿ ਮਲੀਣ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਾ
ਸਿਵਿ ਸਕਤਿ ਮਿਟਾਈਆ ਚੂਕਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ
ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈ
ਐ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਤੀ ਗੁ
ਰ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਹਰਿ
ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਲੀਨੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ॥
ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗੁਰੁ ਹਮ ਕੀਨੀ ॥੨॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ
ਰਾਇ ਹੈ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਡੂਬਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਤਾਰੇ

ਬਹੁਦੂਤਾਨਿਕਰਮਲਤੁਮਆਦੂੰਢਾਇਆ॥ਗੋਹਰਿਸਰਣਦੂਗਾਤਿਰਾਂਪ
ਲੈਭਰਮੁਨਮੁਕਾਏ॥ਨਿਸਤਰਾਂਸਤਗੁਰਅਨਿਦੂਸਬਦਾਗੁਰਮੁਕਤਿਭੇਰਿਤ
ਰਮਾਨਿਧਿਮਾਇਆ॥ਸਜਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਪਾਰਿਸੇਤਿਲਗਾ
ਇਆ॥ਹਰਿਦਾਇਆਪਰਿਪੂਰਿਬੇਨਤਹਰਿਹਰਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇ॥ਤਿਨਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥੪॥੪॥੧੪॥੩
੮॥ ॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥ਚਉਥਾਚਉਪਦੇ॥ ॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਪੰਡਿਤੁਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੜਿਆ॥ਜੋਗੀ
ਗੋਰਖੁਗੋਰਖੁਕਰਿਆ॥ਮੈਮੂਰਖਹਰਿਹਰਿਜਪੁਪੜਿਆ॥੧॥ਨਾ
ਜਾਨਾਕਿਆਗਤਿਰਾਮਹਮਾਰੀ॥ਭਜੁਮਨਮੇਰੇਤਰੁਭਉਜਲੁਤੂਤਾਰੀ
੧ਰਹਾਉ॥ਸੰਨਿਆਸੀਬਿਭੂਤਲਾਇਦੇਹਸਵਾਰੀ॥ਪਰਤ੍ਰਿਅਤਿਆ
ਗੁਕਰੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਮੈਮੂਰਖਹਰਿਆਸਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਖਤ੍ਰੀਕਰਮਕ
ਰੇਸੂਰਤਣੁਪਾਵੈ॥ਸੂਦੁਵੈਸੁਪਰਕਿਰਤਿਕਮਾਵੈ॥ਮੈਮੂਰਖਹਰਿਨਾਮੁਛ
ਡਾਵੈ॥੩॥ਸਭਤੇਰੀਸ੍ਰਿਸਟਿਤੂੰਆਪਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨ
ਕਦੇਵਡਿਆਈ॥ਮੈਅੰਧੁਲੇਹਰਿਟੇਕਟਿਕਾਈ॥੪॥੧॥੩੯॥ਗਉੜੀਗੁ
ਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥ਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਹੈਹਰਿਕੀ॥ਭਜੁਮਿਲਿਸਾ
ਧੂਸੰਗਤਿਜਨਕੀ॥ਤਰੁਭਉਜਲੁਅਕਥਕਥਾਸੁਨਿਹਰਿਕੀ॥੧॥ਗੋ

ਥੰਦ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਤਿਨ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਹਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਜੋ ਹਰਿ
ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ॥ ਜਨ ਪਗ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁ
ਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੩॥੪੦॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਾਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਖਾਇ ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ ॥
ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ
ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਜਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਸਾਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਧਾਰਾ ॥ ਨਰਪਤਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੩॥ ਨਰ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਖਾਟੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੇ ॥੪॥੩॥੪੧॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਭੀਖਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ॥ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਅੰਨੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਘਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁ
ਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੂਰਜੁ
ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਆਗੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁ
ਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥ ਬਛਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੀਰੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੈ ਦੇ
ਖੈ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥ ਹੋਰੁ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ

ਮੋਹੁਕਾਚਾ॥ਬਿਨੁਸਿਜਾਇਇਹੁਕੂੜੁਕੂੜੁਖਾਤਾ॥ਜਨਨਾਨਕਪੂਰਿਰਹਿਆਪਤਿਗੁਰਸਾਚਾ
ਰਹੈ॥੪॥੪॥੪੨॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲ
ਹੈਬਣੀ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਧਣੀ॥ਜਿਨਹਰਿ
ਜਪਿਆਤਿਨਪਿਛੈਛੁਟੀਘਣੀ॥੧॥ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥
ਹਰਿਬੋਲਤਸਭੁਪਾਪਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਬਗੁਰੁਮਿਲਿ
ਆਤਬਮਨੁਵਸਿਆਇਆ॥ਧਾਵਤਪੰਚਰਹੇਹਰਿਧਿਆਇਆ॥
ਅਨਦਿਨੁਨਗਰੀਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਪਗਧੂਰਿਜਿ
ਨਾਮੁਖਿਲਾਈ॥ਤਿਨਕੂੜਤਿਆਗੇਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਤੇਹਰਿਦਰ
ਗਹਮੁਖਊਜਲਭਾਈ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਆਪਿਹਰਿਭਾਵੈ॥ਕ੍ਰਿਸਨੁ
ਬਲਭਦ੍ਰੁਗੁਰਪਗਲਗਿਧਿਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਪਿਤ
ਰਾਵੈ॥੪॥੫॥੪੩॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਆਪੇਜੋਗੀਡੰ
ਡਾਧਾਰੀ॥ਹਰਿਆਪੇਰਵਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਹਰਿਆਪੇਤਪੁਤਾਪੈਲ
ਇਤਾਰੀ॥੧॥ਐਸਾਮੇਰਾਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹਿ
ਹਰਿਦੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਆਪੇਸਬਦੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿਆਪੇ॥ਹਰਿਆਪੇ
ਵੇਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇ॥ਹਰਿਆਪਿਜਪਾਇਆਪੇਹਰਿਜਾਪੇ॥੨॥ਹਰਿਆ
ਪੇ ਸਾਰਿੰਗਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਪਿਪੀਆਵਣਹਾਰ
ਾ॥ਹਰਿਆਪਿਕਰੇਆਪੇਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇਬੇੜੀਤੁਲਹਾਤਾਰਾ॥
ਹਰਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਨਿਸਤਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪੇਨਾਨਕਪਾਵੈਪਾਰਾ॥੪॥੬॥੪੪॥
੪॥ ॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪॥ ॥ ॥ ॥

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹ
ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਦੇਹਿ ॥੧॥ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ
ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰਾਵੈ ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਖ-
ਟਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ
ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ ਹੋਰੁ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੀਏ
ਅਨੰਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਓਇ ਜੇਹੈ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ਫ-
ਲੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਸੋ ਜਨੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿ-
ਪਾਲੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ
ਮੂਲਿ ਨ ਲੇਈ ॥੪॥੧॥੭॥੪੫॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਵਡਾ ਹੋਇ
ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖ-
ਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥਾਸਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸਈਆ
ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਝਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਦਰਿ ਘਰਿ
ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਭ ਰਸ ਮੀਠੇ ਮੁਖਿ ਲਗਹਿ ਜਾ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾਰੁ ਹੈ ਇਕੀਹ ਕੁਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ
ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਹਰਿ

ਜੀਅ ਅਤੇ ਰੋਗੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਕਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਤੇ ਹਿਰਦੈ ਰਲਿ ਲਾਈਦਾ
ਆਪੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਈ ॥੩॥ ਲਲ ਲਹਾਦਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਇਆ ਆਪਿ ਕਿਆ ਆਤਮ ਸੁਖ ਦੁਰਾਈ
ਸੇਵਾ ਜਿਹ ਗੁਰ ਭਲੇ ਤਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਲਾਗੂ ਪਾਸੀ ਕਉ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਦਾਈ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥੨॥੮॥੪੬॥
ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ਲੋਚੈ
ਜੀਉ ਲਾਇ ॥ ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ
ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਗਤਿ
ਕੀਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥ ਧਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੈ
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ਹਰਿ ਬੋਲਿ
ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟਵਾਣੀਆ ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮੋਹ ਝੂ
ਠੁ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੇ ਸੋ ਜਨ
ਤਰੈ ਜੋ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੋ ਦਾਸਨਿ
ਦਾਸ ॥ ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੩॥
੯॥੪੭॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ
ਲਾਲਚੁ ਕਰੇ ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰੀਆ ਸਿਰਿ ਭਾ
ਰੁ ਉਠਾਇਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੋ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ

੨॥ਮੇਰੇਮਨਓਟਨਿਬੰਧਨਮਾਇਆਆਪਨੈਕੀਨੀਮਿਲਾਇ॥ਨਿਤਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨੁਗੁਣਗਾਵ
ਹਰਿਨੀਆਸਮਾਇਆ॥੪॥ਰਹਾਉ॥ਨਸੁਪੁਤ੍ਰਿਚਕਰਿਕਿਰਨਰਪਤਿਰਾਜਾਅਰ
ਧਿਸਨੁਮਾਇਆਆਕਿਧੀਪੈਕਰਿਨੀਨੈਲਾਇਕਿਨਰਪਤਿ ਅਰਿਜਾਇਆ॥
ਧਨੁਧਨੁਸੇਵਸਫਲਸਤਿਗੁਰੂਕੀਜਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥੨॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਕੀਪੈਰਗੁਰਤਿਕਰਿਮਾਇਆਮੋਹਤਾਇ॥ਜਾਲਾਗ
ਦੇਇਤਾਸੁਖੁਮਨਿਤੇਦੇਸਾਰਿਜਾਈ॥ਜਿਨਕਾਹਰਿਨਾਮਿਸਤਿਗੁਰਕੋਨਿਨਾਨ
ਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਜਿਤਨਿਰਭਉਨਾਮਨੁਸਾਦਹੈਤਿਤਨਿਰਭਉਪਾਇਕਿ
ਲਗਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਕਿਰਪਾਕਰਿਸੇਵਹੈਸਿਰਿਗੁਰਨਾਮਹੈਆ॥ਜਨਨਾਨ
ਹਰਿਕਾਸਿਰਧਰਿਆਇਆਹਰਿਧਨਲਕੈਗਾ॥੪॥੪॥੧੨੦॥੪ਰਾਗੁਗਉੜੀ
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਹਮਰੈਆਨਿਭਉਤਾਕਿਆਸਾਨਿਤਾਕਿਉਦੇਖਹਰਿ
ਕਸੁਨ੍ਰਿਮਾਇਆ॥ਜਿਨਿਧੁਨਿਲਾਇਆਜਿਹੁਤਾਮਰੈਆਨਿਭਉਤਾਕਿਹੁਨ੍ਰਿ
ਧਾਮਕਾਹਉਕਰਮਾਨਿਰਤਕਾਮਧੋਜਿਨਿਵਿਗ੍ਰਿਹਆਲਿਆਸੋ
ਕਾਸਜਨਹਰਿਕਾ॥੪॥ਮੇਰੇਮਨਹਮਾਪਧਿਸਿਮਰਿਹਰਿਧਰਿਗਤਿਆਕਿਆਮਤ੍ਰਿ
ਕਸੁਨਾਮਮੋਲਿਕਪ੍ਰਭੂਆਪਨਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਆ॥੪॥ਰਹਾਉ॥ਤਮੇਰੇਅਵ
ਸੁਪ੍ਰਭਸੁਤ੍ਰਭਸੁਤ੍ਰੈਕਸੁਕਰਿਕਰਿਆਕਿਆਸੁਤਨਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿ ਦ੍ਰਿੜਤਾਹਿ
ਹਰਿਦਾਇਆਮਨਹਰਿਆਧੋਬਧਾਸਿਮੋਹਿਹਰਿਕਾਵੈ॥ਹਮਅੰਧਿਰਾਖੈਰਸ
ਸੰਗਤੀਉਪਦੇਸੁਦੀਓਹਰਿਨਾਮੁਫਲਪਾਵੈ॥੨॥ਗੁਰਸਿਮਰਦਿਆਕਰਿਹਮਰੇਸਤ
ਕਰਾਜਧਰਿਕਰਿਬੋਲਾਤਬਾਬਿਸਮੁਹੋਇਜਾਇਆ॥ਹਮਜੈਸੇਆਪਰਾਧਿਆ
ਵਿਓਕੋਇਰਾਖੈਜੈਸੇਹਮਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਛਡਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਤਾਰੂ

ਹੋਰਤੁ ਮਨੁ ਨ ਭੀਜਈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਸਖਾਇਆ ॥੩॥ ਜੇਤੀ ਸਿਸਟਿ ਕੀ ਥੀ ਪਿਰੋਤੀ
ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਸਾਖੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਬਿਜਾਣਿ ਭੂਤੁ ਆਪੇ ॥ ਹਮ ਮਿਲਿਓ ਤੇ ਛੁਟਕ
ਏ ਬਿਖੁ ਤਨ ਮਨੁ ਦੁਖਿ ਤਨਿ ਕੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਸਾਕਤ ਕਿਨਿ ਮਖਾਏ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਕੇ ਸਭਿ ਸੋਗ ਸਭਿ ਤਾਪੇ ॥੪॥੫॥੧੧॥੪੯॥
ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕੰਚਨ ਨਾਰੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਲੁਭਤੁ ਹੈ ਮੋ
ਹੁ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਘੋੜੇ ਖੁਸੀ ਮਨੁ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਉ ਛੂਟਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਰਾਮ ਇਹ ਨੀਚ ਕਰਮ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਿ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਛੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ
ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਢੰਗੁ ਨ ਮੇਰਾ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਗੁਣ ਬਿਹੂਣ ਨਾਮੁ
ਜਪਿਆ ਨ ਤੇਰਾ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਉਬਰੇ ਪੁੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥੨॥ ਸਭੁ
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਮੁਖੁ ਨਕੁ ਦੀਆ ਵਰਤਣ ਕਉ ਪਾਣੀ ॥ ਅੰਨੁ ਖਾਣ ਕਪੜੁ
ਪੈਨਣ ਦੀਆ ਰਸ ਅਨਿ ਭੋਗਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਸੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ
ਪਸੂ ਹਉ ਕਰਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਹ
ਮ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਾ
ਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਹਰਿ ਗੁਲਮ ਗੁਲਾਮੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥੫੦॥ ਗਉੜੀ
ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਸੁਤੁ ਜਣਿ ਪਾਲਤੀ ਰਾਖੈ ਨਦ
ਰਿ ਮਝਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮੁਖਿ ਦੇ ਗਿਰਾਸੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪੋਚਾਰਿ ॥

ਰਿ ॥ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਬਾ
ਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹੈ ਇਆਣੇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਧਾ ਜਿ
ਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਕੀਏ ਸਿਆਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਗਗਨਿ ਫਿਰੰਤੀ ਊ
ਡਤੀ ਕਪਰੇ ਬਾਗੇ ਵਾਲੀ ॥ ਓਹ ਰਾਖੈ ਚੀਤੁ ਪੀਛੈ ਬਿਚਿ ਬਚਰੇ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਸ
ਮਾਲੀ ॥ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਰਖੈ ਜੀ
ਅ ਨਾਲੀ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਕਾਤੀ ਤੀਸ ਬਤੀਸ ਹੈ ਵਿਚਿ ਰਾਖੈ ਰਸਨਾ ਮਾਸ ਰਤੁ ਕੇਰੀ
॥ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਮਾਸ ਕਾਤੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ
॥ ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ ਭਾਈ
ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਜਰਾ ਮਰ
ਣੁ ਤਾਪੁ ਸਿਰਤਿ ਸਾਪੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕੋਈ ਲਾਗਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ
ਲਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨਿਤਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੋ
ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੭॥੧੩॥੫੧॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗ
ਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥
ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਮੇਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ॥ ਹਉ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ
ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਜਨ ਕੇਰੀਆ ॥ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਧੂਰਾ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਣੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ
ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਨਿਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਿਦੈ ਵਿਗਾਸੁ ਹੈ

ਗੁਰਉਭ੍ਰੁਜਨਪੀਨ॥ਨਨਕਭਾਤਿਸੁਗਤਨਮਿਲਿਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਭਗਤੁਹਰਿਵਧੀ॥
ਮੀ॥੨॥੧॥੪੫॥੫੩॥ਮਹਲਾ੪॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ ॥ਹਰਿਦਇਆਲਿ
ਦਇਆਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰੰਗੁਭਇਆਅਤਿਗੂੜਾਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨੀਮੇਰੀਚੋਲੀ॥੧॥ਅਪੁ
ਨੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਉਗੋਲੀ॥ਜਬਹਮਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆਕਰਿ
ਦੀਨੋਜਗਤੁਸਭੁਗੋਲਅਮੋਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਰਹੁਬਿਬੇਕੁਸੰਤਜ
ਨਭਾਈਖੋਜਿਹਿਰਦੈਦੇਖਿਢੰਢੋਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਰੂਪੁਸਭੁਜੋਤਿਸਬਾਈ
ਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਹਰਿਕੋਲੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਸਭਜਗਕੈ
ਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਅਤੋਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਗਟੁਕੀਓਗੁਰਿਪੂਰੈਸਿ
ਰੁਵੇਚਿਓਗੁਰਪਹਿਮੋਲੀ॥੩॥ਹਰਿਜੀਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਤੁਮਸਰਣਾ
ਗਤਿਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡੋਲੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰਵੇਚੋਲੀ॥੪॥੧॥੧੫॥੫੩॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹ
ਲਾ੪॥ ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਰਖਬਿਧਾ
ਤੇ॥ਜਿਤੁਮਾਰਗਿਤੁਮਪ੍ਰੇਰਹੁਸੁਆਮੀਤਿਤੁਮਾਰਗਿਹਮਜਾਤੇ॥੧॥ਰਾ
ਮਮੇਰਾਮਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆ॥
ਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਗਿਅ
ਵਖਧੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜੋਗੁ
ਰਮਤਿਰਾਮਰਸੁਖਾਤੇ॥੨॥ਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਤੇ
ਗੁਰਸੰਤੋਖਸਰਿਨਾਤੇ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਤਿਨਕੀਜੋਰਾਮਨਾਮ

ਕੀਨਾ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਅਤੁਲੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ
ਨ ਦਾਤਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਾ ॥੪॥
੨॥੧੬॥੫੪॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀ
ਵਨ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਚੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਅਤਿ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਚੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੇਧਿ ਲੀਓ ਹਰਿ
ਸਾਚੇ ॥ ਜਿਹ ਕਾਲ ਕੈ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗ੍ਰਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬ
ਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬਾਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਤੇ
ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਰ ਕਾਚੇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ
ਮਰਿ ਮਰਿ ਪਾਚੇ ॥੨॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ
ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਚੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਨਾਚੇ
॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਹਹਿ ਤਾ ਚੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀ
ਉ ਰਾਸਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਾਹ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ॥੪॥੩॥੧੭॥੫੫॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰ
ਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਇਕ ਬਿ
ਨਉ ਸੁਨਹੁ ਦੇ ਕਾਨੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇ
ਲਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਹਮ ਮੂੜ
ਮੁਗਧ ਅਸੁਧ ਮਤਿ ਹੋਤੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਨੇ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜਿਤਨੇ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਹਮ ਦੇਖੇ ਸਭ ਤਿਤਨੇ ਫੀਕ ਫੀਕਾਨੇ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਰਸ ਗਾਨੋ ॥੨॥
ਜਿਨ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਦਿਵਾਨੋ ॥ ਤਿਨ
ਕੇ ਕਰਮਿ ਹੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕੁ ਮੋਹਿ ਪਚਾਨੋ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ
ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਨੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੋ ॥੪॥੪॥੧੮॥੫੬॥
ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ
ਕਹੁ ਕਿਥੈ ਹਰਿ ਪਹੁ ਨਸੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ
ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀਐ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਨਿ
ਜ ਘਰਿ ਵਸੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਘ
ਸਿ ਚੰਦਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘਸੀਐ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮੁ
ਲੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਹਸੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੀਐ ॥੩॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨ
ਰ ਜਮਿ ਘੁਟੀਐ ॥ ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੋਰ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿ
ਕਟਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ॥੪॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਜਿਤੁ
ਸੇਵਿਐ ਲੇਖਾ ਛੁਟੀਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ਤੋ

ਗੁਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾ ॥੪॥੫॥੫੭॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਸਾਮੀ ਰਬਿ ਪਨਿਦ
ਸਬਾਤ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜੋਭਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤੁ ਤਰੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਲਗੀ ਅਕਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਲਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਲਗੀ ਅਲਖ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਿਕਰਿ ਪ
ਰਭਿ ਤਨੁ ਹਰਿ ਕਿਨਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ॥੨॥ ਰਾਮ ਭਾਲੋਤ ਮੇਰੈ
ਮਨਿ ਚਾਤਿ ਤੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾਬਿ ਧਿਤੁ ਮਹਾ ਬਿਜ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੀ
ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸਾ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥੩॥ ਰਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮਿ ਦੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭ
ਤਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵ
ਡਭਾਗੀ ਸਭ ਆਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੪॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਰਤੇ ਸਭ
ਵਸਿ ਤੇਰੈ ਤੁਧੁ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਆਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਜਨ
ਕੇਰੀ ॥੫॥੬॥੨੦॥੫੮॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਗਇਆ ਮਨੁ ਆਪਨੁ
ਨਾਟਿਕ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਹਾਢੋ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ
ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਆ ਮਨੁ ਠਾਢੋ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮਸਤਿ ਰਲ ਲੋਕ
ਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਬੈਸਨ ਕਿਦਾ ਸੁਦ ਬਾਨਾ ਹਰਿ ਕਰਜ ਬਹੁ ਬਧੁ
ਹੋਆ ਪਰਗਟੁ ਪਰਗਟੁ ਨ ਰਹੀਆ ਕੁਇਤੁ ਤ੍ਰਤਾ ਹਰਿ ਹੋ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕ
ਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਤੂਟੇ ਬਾਂਧਨ ਗਾਢੋ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ
ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਹੈ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਢੋ ॥੩॥ ਹਮ ਜਾਨਿਆ ਕਛੂ ਨ
ਜਾਨਹ ਅਬੋ ॥ ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਢੋ ॥ ਹਮ ਭੂਲ ਚੂਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧ

ਮੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ [illegible] ਦੇਹਾ ॥੪॥੧੧॥੨੫॥੪੯॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥੧੮॥੫੬॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਇਸੁ ਗੜ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵੈ ਧੀਠਾ ॥ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰ ਲਿਵ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਿ ਬਸੀਠਾ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਤਿਨ ਆਗੈ ਆਣਿ ਪਰੀਠਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਹੀਅਰਾ ਅਤਿ ਕਠੋਰੁ ਹੈ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਾਰ ਕਰੀਠਾ ॥ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਈਐ ਬਿਖੁ ਨਿਕਸੈ ਫੋਲਿ ਫੁਲੀਠਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਘਸਿ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਲੀਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ

ਨੇਤ ਲਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਭਿਨਾ ॥੪॥੯॥੨੩॥੬੧॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਬੇਚਿਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦ
ਤੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁ
ਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਉ ਕਾਟਿ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗੁਰ
ਬਚਨੀ ਭਾਗੇ ॥੨॥ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕ ਆਨਿ ਜਲਾਏ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗੁਰੂ
ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਿਓ ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹੀ ਮ
ਨ ਜਾਗੇ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਬਧਿਕ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਤਿਨ ਜਮ ਜੋਹਨਿ ਲਾਗੇ ॥ ਉਨ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨ ਬੇਚਿਆ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੪॥ ਹਮਰਾ ਬਿਨਉ
ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਮਾਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲਜ ਪਤਿ
ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਿਰੁ ਬੇਚਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ ॥੫॥੧੦॥੨੪॥੬੨॥ ਗਉੜੀ ਪੂ
ਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਹੰਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧ
ਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥
੨॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਇ
ਆ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਆਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥੩॥
ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਕਰਿ ਦੁਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇਆ ॥ ਅਬ ਨਾਨਕ

ਸਭ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਅੰਤਰਿ ਕਿਆ ਪਰਦਾ ਪ੍ਰਭ ਲਜ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈਆ ॥੪॥੧੪॥੫੨॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਜੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਗਾਵੈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹ ਪਾਵ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਨੇ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭੂਖ ਲਗਾਵੈ ॥੩॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥੪॥੧੫॥੫੩॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੂ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੰਮਾ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਾ ॥੨॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਾ ॥੩॥ ਸਾਵਣਿ ਵਰਸੁ

ਓ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਡਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਭ ਭੁਖਿ ਪਾਇਆ
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੂੰਦ ਠਗਾਂ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ
ਰਤੰਨਾ ॥੪॥੧॥੬੫॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ
ਕਾਮਣ ਕਰੀਹਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਹ ਰਲੀਆ ਜੀਉ ॥
ਗੁਰ ਦੀਪਕੁ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਬਲਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਢੁਲਿ ਢੁ
ਲਿ ਮਿਲੀਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਢੋਲੇ ਜੀਉ ॥ ਮੈ
ਮੇਲੇ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਚੋਲੇ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਦੇਵਾਂ ਸੰਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਸੁ ਮੇ
ਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ
ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿ
ਲਿਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਰਹਸੁ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਵਡਭਾਗੀਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਿਤ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸੁ ਜੀਉ
॥੨॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਜੀਉ
॥ ਇਕਿ ਖਾਵਹਿ ਬਖਸ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਇਕਨਾ ਫਕਾ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥
ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖਤਿ ਬਹਹਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀਏ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਮੰਗਾਇਆ ਜੀ
ਉ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਆ ਜੀਉ ॥੩॥੨॥੬੬॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ
ਮਨ ਮਾਹਿ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨਾਲਿ
ਨ ਲਖੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਭੁ ਦਾਲਦ ਦੁਖੁ ਪਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਿ ਤ੍ਰੁਠੈ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਨੈ
ਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਨੈਣ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਕਿਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠੜਾ ਨੈਣੀ ਜੀ
ਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਬਾਝਹੁ ਧਨ
ਕੁਮਲੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸ ਦਾ
ਜਣੁ ਸੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੈ ਸੁ
ਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ਰੈਣੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੈ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਮੈ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ ਲਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਪਿ
ਆਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸਾ
ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜੀਉ ॥੩॥
ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦ ਵਾ
ਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਰਖੁ ਹਮਾ
ਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸਟੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੈਬਾ
ਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕੁ
ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੨੯॥੬੭॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚੋਜੀ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ ॥ ਹ
ਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਭੋਗੀ ਜੀਉ ॥

ਹਰਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਇਕਨਾ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਨੰਗ ਨੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਹਿ ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਤਿਉ ਵਜੈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਜੈ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਸਰਣਿ ਪਵਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਰਾਖੁ ਲਜੈ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਕਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੩੦॥੬੮॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪॥

ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲ ਫੇਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵੇਖਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮਨਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ਜੀ

ਸ੍ਰੀ ਵਡਭਾਗੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ
ਆਸ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿਅੜੀ ਮਨਿ ਆਸਾ ਜੀਉ
॥੪॥੫॥੧੯॥੧੭॥੩੧॥੬੯॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮਿ
ਲੈ ਤ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਮ
ਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਮਨਿ ਜੀਵਾ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਪੁ
ਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੰਤ ਹਰਿ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਉ
ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ
ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਸਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਹਰਿ ਖੋਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੜਾ ਦਸੇ
ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਬਿਰ
ਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹੋਹੁ
ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥
੬॥੨੦॥੧੮॥੩੨॥੭੦॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ੴ ॥ ॥ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ
ਰੀ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ
ਭਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ
ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ

ਗਵਾਇਆ॥੧॥ਹਸਤੀਘੋੜੇਦੇਖਿਵਿਗਾਸਾ॥ਲਸਕਰਜੋੜੇਨੇਬਖਵਾਸਾ
ਗਲਿਜੇਵੜੀਹਉਮੈਕੇਫਾਸਾ॥੨॥ਰਾਜੁਕਮਾਵੈਦਹਦਿਸਸਾਰੀ॥ਮਾਣੈਰੰਗ
ਭੋਗਬਹੁਨਾਰੀ॥ਜਿਉਨਰਪਤਿਸੁਪਨੈਭੇਖਾਰੀ॥੩॥ਏਕੁਕੁਸਲੁਮੋਕਉਸ
ਤਿਗੁਰੂਬਤਾਇਆ॥ਹਰਿਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਹਰਿਕਿਆਭਗਤਾਭਾਇਆ॥
ਜਨਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਸਮਾਇਆ॥੪॥ਇਨਿਬਿਧਿਕੁਸਲਹੋਤਮੇਰੇਭਾਈ॥
ਇਉਪਾਈਐਹਰਿਰਾਮਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹ
ਲਾ੫॥ਕਿਉਭ੍ਰਮੀਐਭ੍ਰਮੁਕਿਸਕਾਹੋਈ॥ਜਾਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ
ਰਵਿਆਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਮਨਮੁਖਪਤਿਖੋਈ॥੧॥ਜਿਸੁਰਾਖੈਆ
ਪਿਰਾਮੁਦਇਆਰਾ॥ਤਿਸੁਨਹੀਦੂਜਾਕੋਪਹੁਚਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਮ
ਹਿਵਰਤੈਏਕੁਅਨੰਤਾ॥ਤਾਤੂੰਸੁਖਿਸੋਇਹੋਇਅਚਿੰਤਾ॥ਓਹੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾ
ਣੈਜੋਵਰਤੰਤਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਜਿਨਦੂਜੀਪਿਆਸਾ॥ਬਹੁਜੋਨੀਭਵਹਿਧੁ
ਰਿਕਿਰਤਿਲਿਖਿਆਸਾ॥ਜੈਸਾਬੀਜਹਿਤੈਸਾਖਾਸਾ॥੩॥ਦੇਖਿਦਰਸੁਮਨਿ
ਭਇਆਵਿਗਾਸਾ॥ਸਭੁਨਦਰੀਆਇਆਬ੍ਰਹਮੁਪਰਗਾਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀ
ਹਰਿਪੂਰਨਆਸਾ॥੪॥੭੨॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ਕਈਜਨਮਭ
ਏਕੀਟਪਤੰਗਾ॥ਕਈਜਨਮਗਜਮੀਨਕੁਰੰਗਾ॥ਕਈਜਨਮਪੰਖੀਸਰ
ਪਹੋਇਓ॥ਕਈਜਨਮਹੈਵਰਬ੍ਰਿਖਜੋਇਓ॥੧॥ਮਿਲੁਜਗਦੀਸਮਿਲ
ਨਕੀਬਰੀਆ॥ਚਿਰੰਕਾਲਇਹਦੇਹਸੰਜਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਈਜਨਮਸੈ
ਲਗਿਰਿਕਰਿਆ॥ਕਈਜਨਮਗਰਭਹਿਰਿਖਰਿਆ॥ਕਈਜਨਮਸਾ
ਖਕਰਿਉਪਾਇਆ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਇਆ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿ

ਭਾਇਓਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਬੈਸਵੁਕੁਸੁਨਾ॥ ਬਿਹਾਬਿਕਤਰਮਤਿ॥ ਤਿਆਗੀ
ਅਨਰੂਪੁਮਾਗੁਮਨੁ॥ ਜੀਵਤਮਰਹੁਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ ਜੋਕਿਛੁਹੋ
ਆਸੁਤੁਝਤੇਹੋਗੁ॥ ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲੈਹਿਮ
ਲਾਇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੪॥੫੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ
੫॥ ਕਰਮਭੂਮਿਮਹਿਬੋਅਹੁਨਾਮੁ॥ ਪੂਰਨਹੋਇਤੁਮਾਰਾਕਾਮੁ॥ ਫਲਪਾ
ਵਹਿਮਿਟੈਜਮਤ੍ਰਾਸ॥ ਨਿਤਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਜਾਸ॥੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨ
ਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ ਸੀਘਰਕਾਰਜੁਲੇਹੁਸਵਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪ
ਨੇਪ੍ਰਭਸਿਉਹੋਹੁਸਾਵਧਾਨੁ॥ ਤਉਤੂੰਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ ਉਕਤਿਸਿ
ਆਣਪਸਗਲੀਤਿਆਗੁ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੨॥ ਸਰਬਜੀਅ
ਹਹਿਜਾਕੈਹਾਥਿ॥ ਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਸਭਕੈਸਾਥਿ॥ ਉਪਾਵਛੋਡਿਗਹੁਤਿਸਕੀ
ਓਟ॥ ਨਿਮਖਮਾਹਿਹੋਵੈਤੇਰੀਛੋਟਿ॥੩॥ ਸਦਾਨਿਕਟਿਕਰਿਤਿਸਨੋਜਾਣੁ॥
ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਾਵਹੁਆਪੁ॥ ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਜਪਿਜਾਪੁ॥੪॥੫੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰ
ਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੀਜਮਫਾਸੀ॥ ਗੁਰਕ
ਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਚੈਰਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ ਜੋਗੁਰਿ
ਦੀਆਸੁਮਨਕੈਕਾਮਿ॥ ਸੰਤਕਾਕੀਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ
ਕਾਬਚਨੁਅਟਲਅਛੇਦ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੇਭ੍ਰਮਭੇਦ॥ ਗੁਰਕਾਬ
ਚਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ ਗੁਰਕਾਬਚ
ਨੁਜੀਅਕੈਸਾਥ॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਰਕਿ

ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਾ ਬਚਨੁ ਪਰਗਾਸੁ ਸੌ
ਸਾਪਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨਾ ॥ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਜ
ਤਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆ
ਈ ॥੧॥ ਰਮਈਆ ਰੇਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ
ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੂੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰ
ਤ ਤੇ ਸੁਰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾ
ਹੀ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਥਾਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਮਾਨਾ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੩॥
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾ
ਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥੪॥੬॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ ॥ ਉਸ
ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦਾਸ ਅ
ਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੈ
ਸਦ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਟੇਕ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਹਹੁ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੈ
ਆਪਿ ਲਾਜ ॥੨॥ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਜੋਰੁ ॥ ਝੂਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ
ਸੋਰੁ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥

ਤੇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥੪॥੭੭॥ ਗਉੜੀ
ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਉਤਾਰੀ ਮੈਲੁ ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਭਏ
ਸੁਖ ਸੈਲੁ ॥੧॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰ
ਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨੁ ਤਾਰਿਓ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾ
ਰਿਓ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿ
ਲਵਿਖ ਗਏ ॥੩॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੇਖੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਾਹੇ ਕਉ ਜਾ
ਹਿ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਘਾਲ
॥੫॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣਤਾਸ
॥੬॥ ਏਕੋ ਮਨਿ ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਜਾਇ ॥੭॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੮॥
੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿ ਪਾਛੈ ਪਰੇ ॥ ਜੋ
ਉਬਰੇ ਸੇ ਬੰਧਿ ਲਕੁ ਖਰੇ ॥ ਜਿਹ ਧੰਧੇ ਮਹਿ ਓਇ ਲਪਟਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਦੁ
ਗੁਣ ਦਿੜੀ ਉਨ ਮਾਏ ॥੨॥ ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਛੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨਸਿ
ਜਾਇ ਤਾਹੂ ਲਪਟਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੀ ਮੂਰਖ ਦੇਹ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਲਪਟਿਓ ਅਸਨੇਹ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੋ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥ ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਬਿਖਿਆ ਖਾਇ ॥੩॥ ਹਉ ਬੰਧਉ ਹਉ ਸਾਧਉ ਬੈਰੁ ॥ ਹਮਰੀ ਭੂਮਿ ਕਉਣੁ
ਘਾਲੈ ਪੈਰੁ ॥ ਹਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਉ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਿਗਾ
ਨਾ ॥੪॥ ਅਪੁਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਵਖਾ

ਧਰੈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਆਪਨ ਕੁਲ ਸਭ ਕਛੁ ਤੁਮ ਮੇਰਾ
ਨਾ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਦਾਸ
ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀ ਗੋ
ਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲ ਭਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੇਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਓਲ੍ਹਾ ॥ ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ
ਤਾ ਝੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬੋਹਿਥੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਦੀਪਾ
ਹਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾ ਲਾਹਸਿ ਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥੨॥ ਉਤਰਿ
ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸਗਲੀ ਆਸ ॥ ਡੋਲੈ ਨਾਹੀ ਤੁਮਰਾ
ਚੀਤੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਮੀਤ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਸੋਈ
ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ
ਵਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਤਿਹ ਨਾਨਕ ਨਸੈ ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨ ਅਘਾਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਦੇਖਿ ਨਹ ਪਤੀ
ਆਨਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਉਰਝਿਓ ਜਾਨਿ ਮੇਰੀ ॥ ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਓਇ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ
॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਦੇਖਉ ਬਿਲਲਾਤੇ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਮਾਇ
ਆ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬਿਗਾਰੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀਜਹਿ ਦਾਮ ॥ ਓਇ
ਖਸਮੈ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਉਨ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬੈਸਤ ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰ
ਪਸਾਰੈ ਤਾ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਜਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਰਾਖਾ ਖੇਤ ਊਪਰਿ ਪਰਾਏ ॥ ਖੇਤੁ ਖਸਮ
ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਠਿ ਜਾਏ ॥ ਉਸੁ ਖੇਤ ਕਾਰਣਿ ਰਾਖਾ ਕੜੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਲੈ ਕਛੂ ਨ ਪੜੈ ॥

॥੩॥ਜਿਸਕਾਬਾਜੁਤਿਸੈਕਾਸੁਪਨਾ॥ਜਾਨਿਮਾਇਆਦਰਸੇਣੁਤਨਿਲਾਇਓਰਤੁ
ਮਨਾ॥ਆਪਿਬਿਨਰੋਆਪਿਕਰੇਰਾਖਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅਗੋਚਰਦਾਸਾ॥੪॥੫੩॥
੪॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫ ਗਰਬਪੂਰੇਭਾਣਿਆਇਆਬਣਾਬਿਧਿਪੇ
ਖਿਕਲਮਲਕਰਿਦਾਸਿਆਨਿਪਲਿਖਿਆਜਾਰਮਲੂਕਰੋਇਦੇਖਿਆਖ
ਨਾਤਤੇਨਾਮਿਨਾਇਪਤਨਾ॥੧॥ਸੇਤੁਸੁਮੇਕਉਸੰਤਬਤਾਵਣਾ॥ਤਿਸਨਾਬੁ
ਝੈਮਨਾਇਪਤਾਵਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅਸੁਪਵਨਾਸਤਿਆਸਦਾਕਰੀਗੋਚ
ਅਤਿਦਨਿਸੇਜਗੁਦੁਖਨਿਕੀਨਦਨਾਟਿਕਾਮਾਪਰੇਲਾਇਆ॥ਤਾਮਹਿ
ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਤਪਤਉਸਗਮੰਡਨਦੇਲਿਰਿਹੋ॥ਸਭਾਲਮੇਵੈ
ਸੁਦਰਖਗੀਰਿਹੋ॥ਅਖੇਨਾਬਿਸਾਤਰਾਜਨਕੀਲਿਰਿਲਾ॥ਮਨਨਸੁਤੇਲਾਪ
ਕਪਭੁਲਿਲਾ॥੩॥ਨਾਬਿਕਿਰਪਸੰਤਨਸਭੁਕਾਰਿਆ॥ਸਭਬਸੁਧਾ॥ਇਦ
ਅਨਭੁਲਾਹਿਆ॥ਸਪਸੰਬਿਨਾਬਕਰਿਤਨੁਗਾਇਓਮੈ॥ਕਹੁਨਨਕਵਡੈ
ਭਗੀਪਾਇਓਮੈ॥੪॥ਜਕੇਗਾਬਿਪਨੁਸੇਈਸੁਹੇਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਸਾਧ
ਸੰਗਿਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾ॥੧॥ਦਾ॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫॥
ਪਉਜਿਸੇਇਤਨੁਮੇਰਾ॥ਬਡੁਭਗੁਬਿਉਆਗੁਲਪਟਿਰਾ॥ਪੁਤਕ
ਲਤ੍ਰਬਿਰਸਤਕਾਵਿਸਾ॥ਤੇਨੁਨਪਾਇਓਮੈਰਮਕੇਦਾਸਾ॥੧॥ਕਹੁਨਸੁਖਿ
ਪਜਿਤੁਰਾਮਨੁਵਾਇਓ॥ਕਹੁਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਤਰੈਇਓਮਾਇਓ॥੧॥ਰਾ
ਉ॥ਜਿਤੁਲਇਓਸੇਬਗਜਨੋ॥ਸਾਭੁਕਰੇਸੋਬਿਖੁਸਮਨੋ॥ਜਾਣਿਨਹਿਜਿਰ
ਅਗਣਾ॥ਇਦੁਦਲੇਵਸਕਨੁਸੰਸਾਰਾ॥੨॥ਜੇਰਲਾਲਸੇਸਪਦੇਬਉ
ਰਾਮਿਸਿਹੁਨਸੁਜਨੇਰਾਕਉਰਾ॥ਸਪਸੰਬਕੇਨਹਿਨੇਰਾਲਪਰਉ

ਰਮਿ ਨ ਰਮਤ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ॥੩॥ ਆਵੈ ਜਾਣਿ ਫਿਰਿ ਦੇਖੈ ਪੇਖਿ ਰਸਿ ਮਸਿ ਨੇ ਭਾਰ
ਨਾਹਿ ਬੁਝੈ ਰੰਗੀਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧੂ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਕਾਟੇ
ਜੰਜਾਲਾ ॥੪॥੯੩॥੧੬੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾ
ਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਛੁਟੈ ॥ ਤ
ਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ॥੧॥ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਉ ਲਾਗਹ ਸੇਵ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋ
ਵੈ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗਾਵਾ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਖਾ
ਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ॥
੨॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿ
ਧਾਨ ਗੁਣ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪਾਵਉ ਸਤਸੰਗਿ ॥ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਰਹੈ
ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਇਹੁ ਕਲਿਆਣੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥੪॥੯੪॥੧੬੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆ
ਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਜੇਤੇ ਤੈ ਚਾਖੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇਰੀ ਲਾ
ਥੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕਾ ਤੂੰ ਚਾਖਹਿ ਸਾਦੁ ॥ ਚਾਖਤ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ਪਿਆਰੀ ॥ ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਹੇ ਜਿਹਵੇ ਤੂੰ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆ
ਉ ॥ ਆਨ ਨ ਸੁਨੀਐ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥
੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਹਵੇ ਆਰਾਧਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਠਾਕੁਰ ਆਗਾਧਿ ॥ ਈਹਾ ਊ
ਹਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਰਸਨ ਅਮੋਲੀ ॥੩॥ ਬਨਸਪਤਿ
ਮਉਲੀ ਫਲ ਫੁਲ ਪੇਡੇ ॥ ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੇ ॥ ਆਨ ਨ ਰਸ

ਕਸਲੈਵਿਨਲਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕੈਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੫॥
ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੫॥ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਸਾਜੀਬਾਰਿ॥ਇਸਹੀ
ਮਧੇਬਸਤੁਅਪਾਰ॥ਇਸਹੀਭੀਤਰਿਸੁਨੀਅਤਸਾਹੁ॥ਕਵਨੁਬਾਪਾਰੀ
ਜਾਕਾਊਹਾਵਿਸਾਹੁ॥੧॥ਨਾਮਰਤਨਕੋਕੋਬਿਉਹਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁ
ਕਰੇਆਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੀਸੇਵਕਰੀਜੈ॥ਕਵਨਸੁ
ਜੁਗਤਿਜਿਤੁਕਰਿਭੀਜੈ॥ਪਾਇਲਗਉਤਜਿਮੇਰਾਤੇਰੈ॥ਕਵਨੁਸੁਜਨੁਜੋ
ਸਉਦਾਜੋਰੈ॥੨॥ਮਹਲੁਸਾਹਕਾਕਿਨਬਿਧਿਪਾਵੈ॥ਕਵਨਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਭੀ
ਤਰਿਬੁਲਾਵੈ॥ਤੂੰਵਡਸਾਹੁਜਾਕੇਕੋਟਿਵਣਜਾਰੇ॥ਕਵਨੁਸੁਦਾਤਾਲੇਸੰਚਾ
ਰੇ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਨਿਜਘਰੁਪਾਇਆ॥ਅਮੋਲਰਤਨੁਸਾਚੁਦਿਖ
ਲਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਬਮੇਲੇਸਾਹਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕੈਵੇਸਾਹਿ॥
੪॥੧੬॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੫॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਰਹੈਇਕਰੰਗਾ
॥ਪ੍ਰਭਕਉਜਾਣੈਸਦਹੀਸੰਗਾ॥ਠਾਕੁਰਨਾਮੁਕੀਓਉਨਿਵਰਤਨਿ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਅਘਾਵਨੁਹਰਿਕੈਦਰਸਨਿ॥੧॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਨਤਨਹਰੇ॥ਗੁਰਪੂ
ਰੇਕੀਸਰਨੀਪਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਆਤਮਆਧਾਰ॥ਏਕੁਨਿ
ਹਾਰਹਿਆਗਿਆਕਾਰ॥ਏਕੋਬਨਜੁਏਕੋਬਿਉਹਾਰੀ॥ਅਵਰੁਨਜਾਨ
ਹਿਬਿਨੁਨਿਰੰਕਾਰੀ॥੨॥ਹਰਖਸੋਗਦੁਹਹੂੰਤੇਮੁਕਤੇ॥ਸਦਾਅਲਿਪ
ਤੁਜੋਗਅਰੁਜੁਗਤੇ॥ਦੀਸਹਿਸਭਮਹਿਸਭਤੇਰਹਤੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾ
ਓਇਧਿਆਨੁਧਰਤੇ॥੩॥ਸੰਤਨਕੀਮਹਿਮਾਕਵਨਵਖਾਨਉ॥ਅਗਾਧਿ
ਬੋਧਿਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੋਹਿਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਧੂਰਿ

੧੮੧

ਸੰਤਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਧੂਰਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸ
ਖਾ ਤੂੰਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ
ਗਹਣਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਈ ਰਹਣਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੂੰ
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਵ
ਹੀ ਰਹਨਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹਾ ਤੁਮ ਬਸਨਾ ॥ ਨਿਰਭਉ
ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਤੇਰਾ ਰਸਨਾ ॥੨॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤੂੰ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਰੰਗ ਰਸਾ ਤੂੰ ਮਨਹਿ ਅ
ਧਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ ॥੩॥
ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ਇਕੁ ਏਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕੈ ॥੪॥੨॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਬਿ
ਆਪਤ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥ ਬਿਆਪਤ ਧਨ ਨਿਰਧਨ ਪੇਖਿ ਸੋਭਾ ॥ ਮੂਲੁ
ਬਿਆਧੀ ਬਿਆਪਸਿ ਲੋਭਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ
ਜੀਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਆਪਤ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥
ਬਿਆਪਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਅਰੁ ਬਸਤਾ
॥ ਬਿਆਪਤ ਰੂਪ ਜੋਬਨ ਮਦ ਮਸਤਾ ॥੨॥ ਬਿਆਪਤ ਭੂਮਿ ਰੰਕ ਅਰੁ ਰੰਗਾ
॥ ਬਿਆਪਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸੰਗਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਸੇਜ ਮਹਲ ਸੀਗਾਰ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ
ਬਿਆਪਤ ਅੰਧਿਆਰ ॥੩॥ ਬਿਆਪਤ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਫਾਸਾ ॥ ਬਿਆਪਤ
ਗਿਰਸਤ ਬਿਆਪਤ ਉਦਾਸਾ ॥ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਆਪਤ ਇਹ ਜਾਤਿ ॥
ਸਭ ਕਿਛੁ ਬਿਆਪਤ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤ ॥੪॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਹਰਿ

ਓਹਾ ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਪਾਹਿ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਜਾ ਨਿਰਗੁਣ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ
ਨਾ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ॥੫॥੧੯॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੈਨਹੁ ਨੀਦ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਵਿਕਾਰ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਸੋਏ ਸੁਣਿ ਨਿੰਦ ਵੀਚਾਰ ॥ ਰਸਨਾ ਸੋਈ ਲੋਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ॥
ਮਨੁ ਸੋਇਆ ਮਾਇਆ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥੧॥ ਇਸੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਕੋਈ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ॥ ਸਾ
ਬਤੁ ਵਸਤੁ ਓਹੁ ਅਪਨੀ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਅਪਨੈ ਰਸ ਮਾਤੀ ॥
ਗ੍ਰਿਹ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਤੀ ॥ ਮੁਸਨਹਾਰ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥ ਸੂਨੇ ਨਗਰਿ ਪ
ਰੇ ਠਗਹਾਰੇ ॥੨॥ ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥ ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਮੀਤੁ ਨ ਭਾਈ ॥
ਦਰਬਿ ਸਿਆਣਪ ਨਾ ਓਇ ਰਹਤੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਓਇ ਦੁਸਟ ਵਸਿ ਹੋਤੇ ॥੩॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ ॥ ਸੰਤਨ ਧੂਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਗੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰ
ਪਾ ਧਾਰੈ ॥ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨੦॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾ
ਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨ ॥
ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ ਕਹੁ ॥
ਬੇਨੰਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ ਨਿਬਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਬਿ
ਆਪਿਤ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਡੇ
ਰਾ ਢਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹੋਤ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਸਿਮਰਤ ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਤਰੇ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋ ਕ

ਤਿਨਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੪॥੨੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥੧॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਾ ਸਚ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੇ ਮੋਹ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਰੇਣ ਮਜਨ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਸਾਧਾ ਮਹਿ ਇਹ ਹਮਰੀ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ ਧਿਆਵਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਬੈਠਣੁ ਪਾਵਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਪੈਰ ॥੧॥ ਅਬ ਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਦੁਸਟ ਬਿਗਾਨੀ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਿਧਾਨ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਰਖਿ ਲੇਇ ਨਿਦਾਨ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੨॥ ਪੇਖੈ ਬੋਲੈ ਸੁਣੈ ਸਭੁ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਏਕੈ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥ ਕਹਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥੪॥੨੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਬੋਲਾਵੈ ਰਾਮੁ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਸਾਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ

ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਛਿਡਿ ਮੋਰਾ ਈਸ ਦਾਤਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਸੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿ ਨਾਮੁ
ਜਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇ
ਆਲੁ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਜਨ ਊਪਰਿ
ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਏਕ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਟੈ ਆਵਣ
ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੨॥ ਜਨ ਊਪਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆ
ਲਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਏਕ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਏਕਾ ਲਿਵ ਏਕੋ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜ
ਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ਸਾਚੀ
ਰੀਤਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ
॥੪॥੨੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਰੈ ਜਨੁ ਸੋਈ
॥ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ
ਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਇ
ਹ ਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸ
ਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮੰ
ਤਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪੂਜਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹ
ਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅਲਖ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰ
ਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਹਾਥ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆ
ਏ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਸਭ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਉ ਕਾਹੇ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਧਿ ਬਿਸਰਤ ਰਕਤੇਸੁ ਪਜਨਮਹਿ ॥੧॥ ਸਾਧ੍ਰਾ ਜੀਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭਉ ਪਰਗਹਿਆ ਗਾ
ਸਾਜਨ ਕੇ ਜੋਤਿ ਜੀਆ ਪਰਗਾਸਾ ਜਨ ਕੀ ਬਿਖੁ ਸਨਮੈਟੈ ਕੋਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਭ
ਉ ਹੋਇ ॥੨॥ ਅਨੂਪ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਭੇਖ ਮਜਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਪਰਬ੍ਰਹ
ਮ ਕੇ ਮਨ ਹਿਰਦੈ ਪਾਹੀ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥੩॥ ਬਿਮਲ ਤਨੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰ ਤ
ਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਕ ਸਾਧ ਦੇਸ ਸਤ੍ਰ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦੋਖ ਨਾਸ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸਮਝਾਵਾ ॥੪॥੨੬॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾ
ਗਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕੁਸ
ਲ ਸਭਿ ਪਾਏ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਬਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਪਛਾਤਾ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇ
ਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਲੀਨੋ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ
ਥਾ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥੨॥ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੰਤ੍ਰੁ ਅਉਖਧੁ ਪੁਨਹਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧ
ਾਰੁ ॥ ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥ ਸੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸੰਤ ਸਜਨ ਪ
ਰਵਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਓ ਜਾ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥੨੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਿਤ
ਤਕਾਲ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨੀਤ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾ
ਈ ਮੀਤ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ॥ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਮਨ ਪਰਚੇ ॥੧॥ ਰਾ
ਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਿਤੁ ਤਰੈ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੋ ਮਾਗਾ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਪੂਰਨ
ਜੋ ਪਾਇਆ ਅਮਾਨ ਨ ਕਛੂ ਸੀਮੈ ਸੋ ॥੨॥ ਉਧਰਤ ਕਾਇਆ ਪਤਿ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਨ ਮਨ ਜਪਿ
ਏਕ ਰੂਪ ॥ ਅਚਰਜ ਉਪਦੇਸ ਸਭ ਉਪਦੇਸਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਧਿ ਦੈ ਪਰਵੇਸਾ ॥੩॥ ਜਨ ਕੇ ਸਾਧੂ
ਜਨ ਨਿਰ ਪਾਪ ਨਾ ॥ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੋ ਪਿਰ ਕਾ ਭਾਵਨਾ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗਾਉ ਕਉ ਨਾਨਕ

ਪ੍ਰਭਿ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੪॥੨੮॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੋ ਪਰਾਇਓ ਸੋਈ ਅਪਨਾ ॥ ਜੋ ਤਜਿ ਛੋਡਨ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਕਹਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮਿਲੀਐ ਕੇਹ ॥ ਜੋ ਬਿਬਰਜਤ ਤਿਸ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਝੂਠੁ ਬਾਤ ਸਾ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਤਿ ਹੋਵਨੁ ਮਨਿ ਲਗੈ ਨ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਬਾਵੈ ਮਾਰਗੁ ਟੇਢਾ ਚਲਨਾ ॥ ਸੀਧਾ ਛੋਡਿ ਅਪੂਠਾ ਬੁਨਨਾ ॥੩॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹੋਈ ॥੪॥੨੯॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਮਿਲਿ ਆਏ ਸੰਜੋਗ ॥ ਜਿਚਰੁ ਆਗਿਆ ਤਿਚਰੁ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥੧॥ ਜਲੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਕਿਰਤਿ ਸੰਜੋਗਿ ਸਤੀ ਉਠਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਮਨਹਠਿ ਜਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥੨॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਿਅ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਰੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮਾਨੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਧਨੁ ਸਤੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਿਆ ॥੪॥੩੦॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਊ ਦਾਦੇ ਕਾ ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ ॥ ਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥੧॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਜਾ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਮੋਲੁ ॥ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੂਟ ਅਤੋਲ ॥੨॥ ਖਾਵਹਿ ਖਰਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਵਧਦੋ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਸੁ ਏਤੁ ਖਜਾਨੈ ਲਇਆ ਰਲਾਇ ॥੪॥੩੧॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ

ਲੇਖ

ਅਰਤੇ ਜਬ ਜਨਮਿਓ ਮੈ ਭੂਮਿ ਮਿਲਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭੂਲਾ ਦੇਖਿ ਅਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਮਿਓ ॥੧॥ ਸਾਤਿ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਅਪਨੇ
ਕਾਜਿ ਬਾਲਿ ਲਿਵ ਲੈ ਛੋਡਿ ਬਿਨਜਾਇਓ ਸਮ ਪਰਬਤ ਭੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨੁ ਸੋਗ
ਬਿਸਰੈ ਜਬ ਨਾਮੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਾਪਿ ਬਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੨॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਰਮੁ ਲੋਕ ਏਕ ਨਦਰਿ
ਜੈਸੇ ਛਾਡਿ ਮਨੁ ਪਾਇ ਛਲ ਨਾਹਿ ਨੀਲੋ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ
ਐਸਾ ਤੇਦੁ ਬਸਾਇਆ ॥੪॥੩੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ
ਹੈ ਸਮੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਕਮੀਆ ॥੧॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥
ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਆਇਓ ॥ ਸੋ ਅਨ
ਰਸ ਨਾਹੀ ਲਪਟਾਇਓ ॥੨॥ ਜਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥ ਸੋ ਕਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਲੈ
ਆਵੈ ਤਲੈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੩॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾੜਾ ਕਹਾ
ਬਿਆਪੈ ॥੧॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਾਹਿ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਬਿਨ
ਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਭਰਮਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਡਰੁ ਜਮਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੩੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਮ
ਰੂਪ ਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਕੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਲੈ ਭੁੰਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਥਾਨੁ ਨਿ
ਰਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਮੋਹੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥੨॥ ਤਹ ਸਹਜ ਅਖਾਰੇ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸੰਤਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਅਨੰਤ ਸੋਗ ਨਹੀ ਬੀਆ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਦੀਆ ॥੪॥੩੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਆਰਾਧਉ ॥

॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਾਇਆ ਲੇ ਸਾਧਉ ॥੧॥ ਕਵਨ ਗੁਨੁ ਜੋ ਤੁਝੁ ਲੈ ਗਾਵਉ ॥ ਕਵਨ ਬੋਲ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੀਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਪੂਜਾ ਤੇਰੀ ਕਰਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ
ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਤਰਉ ॥੨॥ ਕਵਨ ਤਪੁ ਜਿਤੁ ਤਪੀਆ ਹੋਇ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਹਉ
ਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਪੂਜਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਘਾਲ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥ ਤਿਸ ਹੀ ਗੁਨੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸ
ਕੀ ਮਾਨਿ ਲੇਇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ਜਾ ਕੋ ਗਰਬਾ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਨਹੀ ਆਪਨ ਦਰਬਾ ॥੧॥ ਆਪ
ਨ ਨਹੀ ਕਾ ਕਉ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਆਪਨ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਆਪ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥੨॥ ਸੁਇ
ਨਾ ਰੂਪਾ ਫੁਨਿ ਨਹੀ ਦਾਮ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁ
ਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੪॥੩੩॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਊਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਮੇ
ਰੇ ਸਗਲੇ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਮ
ਰੰਗ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਨਿ
ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ
ਡੀਠਾ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੩
੪ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਆਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਊਣਾ ਕਛ
ਹੂ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਰਾਖਹੁ ਸਦ ਚੀਤ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵਿ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥੨॥ ਤਿਸੁ

ਉਧਾਰਿ ਅਨਿਕ ਬਿਤ੍ਰੰਨਿਆਸਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਸ ਦਾਸੁ ਪੂਰੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਜੁ ਬਣੈ ਸਭੁ ਰਾਮਿ ਮਿਲਿਓ ਸੋਇ ॥੪॥੩੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਕਰੈ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਕਰਤਬ ਕੁਸਲ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤ ॥ ਜਿਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥੨॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੩॥ ਹਮ ਦਾਸੇ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ॥੪॥੪੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੰਗਾ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਹਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਦੇਖਾਇਆ ॥੪॥੪੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਤੇ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥੧॥ ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਵਨ ਅਰਥ ਮਿਰਤਕ ਸੀਗਾਰ ॥੨॥ ਜੋ ਨ ਸੁਨਹਿ ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਤੇ ਮੰਦਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੪੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾ ਕੀ ਮਾਈ ਕਾ ਕੋ ਬਾਪ ॥ ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਸਾਕ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮੂਰਖ ਭਖਲਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਜੋਗਿ ਹੁਕਮਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਾ ਮਾਟੀ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥ ਏਕੋ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਕਉਨੁ ਰੋਤਿ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਿਲਲਾਹੀ

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਆਰਾਧਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਧੂਰਿ ਕੋ ਪਾਵਾ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਭ
ਨਿਸ ਸਭੁ ਸਮਬਾਦਾ ॥੪॥੪੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਵਿੰਦੇ ਵਡੇ ਜੋਦ ਸਾਡੇ ਲਗਾ ॥ ਤਿ
ਨ ਕਉ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਸਿਉ ਰੰਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਵੜਿ ਆਵੜਿ ਆਈ ॥ ਸਿਵੜਿ ਜਨਿ
[illegible] ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭ੍ਰਮ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲੇ ॥੩॥ ਜਨ
ਨਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਸਭ ਨਾਸਹਿ ਜਨ ਨੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥
੩॥੪੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਾਇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਭ ਕਿ
ਛੂਟਹਿ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਪੂ ਧਿਆਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਭ ਹੀ ਜਨ ਤਰੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਪੂਰ ਰਸੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਪੂਰਾ ਤਪੁ ਪੂਰਨ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਮਾਰ
ਗਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰਨ ਲੇਖ ॥੩॥ ਕਰਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਵਸੈ ਸੰਗਿ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੪੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਿਟੇ ਅਘ ਕੋਟਿ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੋਟਿ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦ
ਰਸੁ ਪੂਰਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿ
ਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਸਭੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਆਏ ਵਸਿ ਪੰਚਾ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਸੰਚਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਮ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ
ਚਰਨ ॥੪॥੪੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾ
ਸੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ॥੧॥ ਸਾ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਵਡੈ
ਭਾਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਨਿਧਿ ਨਾਮਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨ
ਾਮੁ ਵਖਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੪੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ਪਰਾਈ ਤਾਤਾ ॥੧॥
ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਹਿ ਕਮਾਵੈ
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋ ਸਚ ਸਾ
ਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਵਿਸਾਹੁ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ
ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥੧॥ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਜਨੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਰਤੁ ਸੋ ਭਗ
ਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਧਾਰੈ ॥ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੁ ॥੪॥੪੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਬ ਤੇ ਧਾਵਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਖ
ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰੀ ਹਤੀ ਬਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਮਿਟੀ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥੨॥
ਸਭ ਤਜਿ ਅਨਾਥੁ ਏਕ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ॥ ਊਚ ਅਸਥਾਨੁ ਤਬ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ॥੩॥
ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸਿਆ ॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ॥੪॥੫੦॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਟਹਲ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ਚਰਨ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਾਰ
ਗਿ ਧਾਵਉ ॥੧॥ ਭਲੋ ਸਮੋ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤ
ਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਵਿਨਾਸੀ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੨॥
ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮ
ਲ ਠਾਕੁਰ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੪॥੫੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ

੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਦੂਖੁ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰਤ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ॥੩॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥ ਨਾਨਕ ਤਜੀਅਲੇ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥੫੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੧॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥ ਮਿਟੇ ਵਿਸੂਰੇ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੨॥ ਅਨਦ ਭਏ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਆਪਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਲਾਗੋ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਿ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਵਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ॥ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਤੇਰੀ ਹਤੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਦਇਆਲ ਭਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਭਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥੪॥੫੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਏ ਜੈਸੇ ਢੋਰ ॥ ਮੋਹ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੧॥ ਮਿਰਤਕ ਦੇਹ ਸਾਧਸੰਗ ਬਿਹੂਨਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਜੋਨੀ ਦੁਖ ਖੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਬਸਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਡਰਨਾ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਡਰਾਇਆ ॥੨॥ ਸਗਲ ਸਰੀਰ ਆਵਤ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਨਿਹਫਲ ਮਾਨੁਖੁ ਜਪੈ ਨਹੀ ਨਾਮ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਭ੍ਰਮਜਾਇਬੋਧਨਾ॥੪॥੫੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਕਲਿਕ
ਲੇਸਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਸੁਖਸਾਰੇ॥੧॥ ਭੈਬਿਨਸੇਨਿਰਭਉ
ਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਕਵਲ
ਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੇ॥ ਅਗਨਿਸਾਗਰਗੁਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੨॥ ਬੂਡਤਜਾਤਪੂਰੈਗੁਰਿਕਾਢੇ॥
ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਢੇ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਜਿਸੁਭੇਟਤ
ਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੪॥੫੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਧਸੰਗਿਤਾਕੀਸਰਣੀਪਰਹੁ॥
ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਆਗੈਧਰਹੁ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਸਿ
ਮਰਿਸਿਮਰਿਸਭਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਨਮਮਰਣੁ
ਨਿਵਾਰਹੁ॥ ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੇਚਰਣਨਮਸਕਾਰਹੁ॥੨॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਮਨਹਿਸਮਾ
ਲੇ॥ ਸੋਧਨੁਸੰਚਹੁਜੋਚਾਲੈਨਾਲੇ॥੩॥ ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੪॥੫੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਸੂਕੇਹਰੇਕੀਏ
ਖਿਨਮਾਹੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਸੰਚਿਜੀਵਾਏ॥੧॥ ਕਾਟੇਕਸਟਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥
ਸੇਵਕਕਉਦੀਨੀਅਪੁਨੀਸੇਵ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਟਿਗਈਚਿੰਤਪੁਨੀਮਨਆ
ਸਾ॥ ਕਰੀਦਇਆਸਤਿਗੁਰਿਗੁਣਤਾਸਾ॥੨॥ ਦੁਖਨਾਠੇਸੁਖਆਇਸਮਾਏ॥ ਢੀ
ਲਨਪਰੀਜਾਗੁਰਿਫੁਰਮਾਏ॥੩॥ ਇਛਪੁਨੀਪੂਰੇਗੁਰਮਿਲੇ॥ ਨਾਨਕਤੇਜਨ
ਸੁਫਲਫਲੇ॥੪॥੫੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਤਾਪਗਇਆਪਾਈਪ੍ਰਭਿਸਾਂਤਿ॥ ਸੀ
ਤਲਭਏਕੀਨੀਪ੍ਰਭਦਾਤਿ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਭਏਸੁਹੇਲੇ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਬਿ
ਛੁਰੇਮੇਲੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ॥ ਸਗਲਰੋਗਕਾਬਿਨ
ਸਿਆਥਾਉ॥੨॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਬੋਲੈਹਰਿਬਾਣੀ॥ ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਣੀ

੩॥ ਭੂਖ ਦਰਦੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੪॥੫੯॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਜੋਗ
੧॥ ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲ ਓਹ ਘਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੨॥ ਸਫਲੁ ਓ
ਹੁ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਨਮਸਕਾਰਸਿ ॥ ਚਰਣ ਪੁਨੀਤ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਭਲਾ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ॥ ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੬੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਭਗ
ਵੰਤ ਨਾਹੀ ਅਨ ਕੋਇ ॥ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉ
ਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸਿਉ ਲਾਇ ਧਿ
ਆਨੁ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ
॥ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮ
ਰਤ ਦੂਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰ
ਦ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਰਾਮੁ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ
ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਕੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੩॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਣ
ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੬੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਮਹਿ ਰਚਿਓ ਸਭੁ
ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰੀ ਸਰ
ਣਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਤਿ
ਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ

ਸੇਸੀਤਲਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੩॥ਰਾਖਿਲੇਇਪ੍ਰਭੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਕਿਆਜੰਤਬਿਚਾਰਾ॥੪॥੬੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾ
ਉ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਦਰਗਹਥਾਉ॥੧॥ਤੁਝਬਿਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਹੀਕੋਇ॥ਤੁਮਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਮਨਿਵਸੇਤਉਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ਤੁਮਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾ
ਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੩॥ਕਰਉਅਰਦਾਸਿਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਮਿਲੈਸਚੁਰਾਸਿ॥੪॥੬੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਕਣਬਿਨਾਜੈਸੇਥੋਥਰਤੁਖਾ
ਨਾਮਬਿਹੂਨਸੂਨੇਸੇਮੁਖਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਨਿਤਪ੍ਰਾਣੀ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨ
ਧ੍ਰਿਗੁਦੇਹਬਿਗਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਹੀਮੁਖਿਭਾਗੁ॥ਭਰਤਬਿਹੂਨ
ਕਹਾਸੋਹਾਗੁ॥੨॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲਗੈਅਨਸੁਆਇ॥ਤਾਕੀਆਸਨਪੂਜੈਕਾਇ
॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਨੀਦਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨਰਾਤਿ॥੪॥੬੫॥ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ੫॥ਤੂੰਸਮਰਥੁਤੂੰਹੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਤੇਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀ
॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਜਨਓਟ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਉਧਰਹਿਜਨਕੋਟਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇ
ਜੀਅਤੇਤੇਸਭਿਤੇਰੇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੂਖਘਨੇਰੇ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਸਭੁਤੇਰਾ
ਭਾਣਾ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਸੋਸਚਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਪ੍ਰਭਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕ
ਸਿਮਰੈਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥੬੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਤਾਕਾਦਰਸੁਪਾਈਐਵਡ
ਭਾਗੀ॥ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੧॥ਜਾਕੈਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥
ਤਾਕਉਦੁਖੁਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਰਾਖੇਜਨਮਾਹਿ॥ਤਾਕੈ
ਸੰਗਿਕਿਲਵਿਖਦੁਖਜਾਹਿ॥੨॥ਜਨਕੀਮਹਿਮਾਕਥੀਨਜਾਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਨੁ

ਤਾ ਆਸ ਮਾਣੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨ ਉਸਤਤਿ ਨਿਤ ਜੋ ਦਾਸ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ
ਉਦਿ ਦੈ ਜੋ ॥੪॥੬੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥
ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮ ॥ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਕੈ
ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਨਿਰਮ
ਲ ਮੰਤਾ ॥੨॥ ਛੋਡਿ ਉਪਾਵ ਏਕ ਟੇਕ ਰਾਖੁ ॥ ਮਹਾ ਪਦਾਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੩॥ ਬਿ
ਖਮ ਸਾਗਰੁ ਤੇਈ ਜਨ ਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੬੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥
ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਹੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨੀਸਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤ ਪੂਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭੈ ਭਰਮ ਮਿਟਾਇਆ ॥੩॥ ਜਤ
ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੬੫॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗਉ ਤੇਰੀ
ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅ
ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ
॥੩॥ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ
॥੪॥੬੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰੈ ਦੁਹਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ਹੋਰੁ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਦਰ
ਗਹ ਬਾਧਾ ਚੋਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਰਮੈ ਸੋਈ ਰਾਮਾਣਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਸ
ਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟ

ਘਟੈਨਾਹੀ॥੩॥ਆਨਿਕਰਤਨਕੇਮਾਹਿਕਮਾਵੈਵਿਕਰਾ॥ਖਿਨਮਾਹਿਪਰਗਟਹੋਇਸੰਸਾਰਾ॥੩
ਅੰਤਰਿਜਿਸਾ॥ਜਿਨਿਸਿਮਰਿਆਸਿਰਤਾਨਾਨਕਤਿਸੁਕਿਰਪਾਲਾਬਿਧਾਤਾ॥੪॥੧੨੨॥ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਰਾਮਰੰਗੁਕਦੇਉਤਰਿਨਜਾਇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਦੇਇਬੁਝਾ
ਇ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਸੋਮਨੁਸਾਚਾ॥ਲਾਲਰੰਗਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ
੧ ਰਹਾਉ ॥ਸੰਤਹਸੰਗਿਬੈਸਿਗੁਨਗਾਇ॥ਤਾਕਾਰੰਗੁਨਉਤਰੈਜਾਇ॥੨॥ਬਿ
ਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨਸੁਖੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਆਨਰੰਗਫੀਕੇਸਭਮਾਇਆ॥੩॥
ਗੁਰਿਰੰਗੇਸੇਭਏਨਿਹਾਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਹੈਦਇਆਲ॥੪॥੧੨੩॥ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਿਮਰਤਸੁਆਮੀਕਿਲਵਿਖਨਾਸੇ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਨਿ
ਵਾਸੇ॥੧॥ਰਾਮਜਨਾਕਉਰਾਮਭਰੋਸਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਸਭੁਮਿਟਿਓਅੰਦੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਸਾਧਸੰਗਿਕਛੁਭਉਨਭ੍ਰਾਤੀ॥ਪ੍ਰਭਕੇਗੁਣਗਾਈਅਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੨॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਬੰਧਨਛੋਟ॥ਚਰਣਕਮਲਕੀਦੀਨੀਓਟ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਮ
ਨਿਭਈਪਰਤੀਤਿ॥ਨਿਰਮਲਜਸੁਪੀਵਹਿਜਨਨੀਤਿ॥੪॥੧੨੪॥ਗਉੜੀਮਹਲ
੫ ॥ਹਰਿਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗਾ॥੧॥ਹਰਿਧਨ
ਕੋਵਾਪਾਰੀਪੂਰਾ॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਸੋਜਨੁਸੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਂਤਿ
ਲਭਏਗੁਸਾਈ॥ਸੇਜਨਲਾਗੇਗੁਰਕੀਪਾਈ॥੨॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜ
ਪਿਜੀਵੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਨਾਮਰਾਸਿਸਾਧਸੰਗਿਖਾਟੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਆਪ
ਦਾਕਾਟੀ॥੪॥੧੨੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਭਿਮਿਟਹਿਕਲੇ
ਸ॥ਚਰਣਕਮਲਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸ॥੧॥ਉਚਰਹੁਰਾਮਨਾਮੁਲਖਬਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਰਸੁਪੀਵਹੁਪ੍ਰਭਪਿਆਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਰਸਮਹਾਅਨੰਦਾ॥ਜਪਿ

ਜਾਪੈ ਜੀਉ ਵਿਚਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਖੋਏ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿ
ਖ ਸਭ ਧੋਏ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਸਾਧ
ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੧੧੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸੁ
ਸਿਉ ਆਲਸੁ ਕਿਉ ਬਨੈ ਮਾਈ ॥੧॥ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਆਨ ਕੰਮਿ ਲਾਗਹਿ ॥ ਕ
ਉਡੀ ਬਦਲੇ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਲਾਗਤ ਅਨ ਲੋ
ਭਾ ॥ ਦਾਸਿ ਸਲਾਮੁ ਕਰਤ ਕਤ ਸੋਭਾ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਵਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਆਨ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਬਖਸਿ
ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੧੧੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ
ਮਾਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮ
ਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ
ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਬਸਾਈ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਮਰਣੁ ਜਨਮੁ
ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨ
ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥੪॥੧੧੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖਾਦਾ ਪੈਨਦਾ ਮੂਕਰਿ ਪਾ
ਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ਧਰਮਰਾਇ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਬੇਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਦੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੂਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਐਸੀ
ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸਗਲ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਧਾਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੩॥ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ਲਿਖੇ ਬਹੁ ਕਾ
ਗਰ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥੪॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਤਰੈ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪ

ਨੈਲੋਭਕਉਕੀਨੋਮੀਤੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਮੁਕਤਿਪਦੁਦੀਤੁ॥੧॥ਐਸਾਮੀਤੁਕਰਹੁਸ
ਭੁਕੋਇ॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪੁਨੈਸੁਆਇਰਿਦੈਲੈਧਾਰਿ
ਆ॥ਦੂਖਦਰਦਰੋਗਸਗਲਬਿਦਾਰਿਆ॥੨॥ਰਸਨਾਗੀਧੀਬੋਲਤਰਾਮ॥ਪੂਰਨ
ਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮ॥੩॥ਅਨਿਕਬਾਰਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰਾ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਗੋਬਿੰ
ਦੁਹਮਾਰਾ॥੪॥੭੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਨਹੀਆਵਹਿਨੇਰਿ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਕਥਾਸਾਧਸੰਗਿਸੁਨਾਹਿ॥੧॥ਪੀਵਤਰਾਮਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਜਾਸੁ॥ਜਪਿ
ਹਰਿਚਰਣਮਿਟੀਖੁਧਿਤਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੁਖਸਹਜਨਿਧਾਨ॥
ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸਹਿਭਗਵਾਨ॥੨॥ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤਸਭਿਛਾਰੁ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਰਿਦੇਮਹਿਧਾ
ਰੁ॥੩॥ਤਜਿਸਭਿਭਰਮਭਜਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਟਲਇਹੁਧਰਮੁ॥
੪॥੮੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਰਸੋਈ॥ਤਿਤੁਬਲਿਰੋਗੁਨ
ਬਿਆਪੈਕੋਈ॥੧॥ਰਾਮਰਮਣਤਰਣਭੈਸਾਗਰ॥ਸਰਣਿਸੂਰਫਾਰੇਜਮਕਾਗਰ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੀਓਹਰਿਨਾਮ॥ਇਹੁਆਸਰਪੂਰਨਭਏਕਾਮ॥੨॥ਜ
ਪਤਪਸੰਜਮਪੂਰੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਹਰਿਭਏਸਹਾਈ॥੩॥ਮਾਨਮੋਹ
ਖੋਏਗੁਰਿਭਰਮ॥ਪੇਖੁਨਾਨਕਪਸਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥੪॥੮੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਬਿਖੈਰਾਜਤੇਅੰਧੁਲਾਭਾਰੀ॥ਦੁਖਿਲਾਗੈਰਾਮਨਾਮੁਚਿਤਾਰੀ॥੧॥ਤੇਰੇਦਾਸਕਉਤੁਹੀ
ਵਡਿਆਈ॥ਮਾਇਆਮਗਨੁਨਰਕਿਲੈਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਗਗਿਰਸਤਚਿਤਾਰੇ
ਨਾਉ॥ਬਿਖੁਮਾਤੇਕਾਠਉਰਨਠਾਉ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਆਨਸੁ
ਖਾਨਹੀਆਵਹਿਚੀਤਿ॥੩॥ਸਦਾਸਦਾਸਿਮਰਉਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ਮਿਲੁਨਾਨਕ
ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੮੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਆਠਪਹਰਸੰਗੀਬਟਵਾਰੇ

ਹੋਇ ਕਿਰਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਲੜਿ ਲਾਏ ਨਿਰਭਉ ਭੋ ॥੪॥ ਜੋ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਸੋਈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਤਜਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਚਰਨ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਦ ਪਾਇਆ ਜਨ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਜਾਣੈ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿ ॥੨॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਸਿਮਰਿ ਪਾਏ ਸੋ ਕਰਣਹਾਰ ॥ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੪॥੮੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਹੋਇ ਜਿਹ ਕੈ ਨਾਮ ॥ ਬਿਸਰੁ ਹਉਮੈ ਸਭ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਕਿਰਪਾ ॥੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਹ ਕਰੇ ਤੁਮਾਈ ਜੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦੇਖਿ ਤਪਾਈ ਜੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਵਲ ਕਰਣਹਾਰ ਦੇਇ ਸਰਬ ਪਾਸਿ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸਭ ਕਾਰਜ ਸਰਿ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਾ ਪਤੀਆ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਕਲ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਸਭ ਕਾਲ ਸਹਾਈ ਹੋਇਆ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਤ ਜਨ ਕਹੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਾਏ ਜੀਓ ਮਨੁ ॥੪॥੮੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤ ॥ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਗਾਏ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥੧॥ ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹਰੂਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਨਹੀ ਡਰੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਇਆ ਨਾਸੁ ॥੨॥ ਆਸਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਧਨੁ ਏਕ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੩॥ ਮਹਾ ਗਰੀਬ ਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾਥ ॥੪॥੮੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਸੂਚੇ ॥ ਕੋਟਿ ਗ੍ਰਹਣ ਪੁੰਨ ਫਲ ਮੂਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਬਸੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਸੇ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੋਵਿੰਦ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਛੁਟਿਓ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੪॥੮੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹ

ਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਜਾਤੋ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਸਹਜਿ ਸੁਖ ਭਾਰਿਆ ਤੋ ॥੧॥
ਸੋਈ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥ ਰਾਪ ਤਰਪ ਤਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਬਾਸਿ ਓਹ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਰਤ ਕਰਾਵਨ ਕਾਮ ॥੨॥ ਜਨ ਮਨ ਸਾਗਿ
ਰਹਿ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸਭ ਪਾਸਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਗਾ ਸੋ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਆਤਮ ਜਨ ਨਾਮ
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਮੁਖਿ ਅਮਿਤ ਨਾਨਕ ਟੇਕਾ ॥੪॥੮੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਗੋਵਿੰਦੁ ਲੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਹਿਰਿਆ ॥੨॥ ਸੋ
ਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿ
ਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੮੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਧੰਨਿ ਇਹ ਥਾਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਪਤਿ ਤਹਾ ਜਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਜਹ ਹਰਿ ਗੁ
ਨ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖ ਰੋਗ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਜਮੁ ਲਗੈ ਨ ਨੇਰੇ
॥੨॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ॥ ਜਹ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਜਹ
ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
੪॥੮੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਪੜਿਆ ਅਣ
ਪੜਿਆ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂ
ਠਾ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਸੋ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਮਾਨਿਆ
ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਣਾ ਸੁਆਮੀ ਪਛਾਣੁ

ਮੀਤ ਜਨ ਭ੍ਰਾਤ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ॥੪॥੫੩॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗੁ ॥ ਓਹੁ ਬਿਖਈ ਓਸੁ ਰਾਮ
ਕੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਅਸਵਾਰ ਜੈਸੇ ਤੁਰੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖੁ ਪੁਚਾ
ਰੈ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਬੈਲ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰਾ ਪਾਇ ਦੁਹਾਵੈ ॥ ਗਊ ਚਰਿ ਸਿੰਘ ਪਾਛੈ ਪਾ
ਵੈ ॥੨॥ ਗਾਡਰ ਲੇ ਕਾਮਧੇਨੁ ਕਰਿ ਪੂਜੀ ॥ ਸਉਦੇ ਕਉ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪੂੰਜੀ ॥੩॥
ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤ ॥੪॥੫੪॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀਅਤ ਧੀਰ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵਤ ਬੀ
ਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਕਰਿ ਓਟ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਹੋਵਤ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੋ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਉਪਜੈ ਨ ਪਾਪੁ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਤ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਏਹੋ ਉਪਕਾਰ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾ
ਤੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥੫੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਭਰਤਾ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਾਰੀ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ
॥੧॥ ਪੂਤ ਪੇਖਿ ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਲੋਭੀ
ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥ ਜਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਨਾ ॥੩॥ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ
ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਦਾਤਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੪॥੫੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਜਨ ਗੀਧੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਬੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਿਹਫਲ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਅੰ
ਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢੇ ਆਪਿ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਚਰਜ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਉ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਸਾਜਨੁ ॥ ਆਸਿ ਲੇਤ ਜਿਸ ਸਿਉ ਸਜਨ ਨਾਰੂ ॥੪॥੯੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਨਵ ਖੰਡ ਰਸ ਸਾਰਿ ਕੀਨੇ ਜੀਉ ਹੋਲਿ ਸਾਰ ਸੁਗਾਬੀ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪਤਿ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜਨਿ ਰਸਿ ਮਲਉ ਦੁਖ ਬੋਹਿ ਦਿਕ ਨਾਮਾ ॥ ਸਜਨ ਕਰਤ ਪੂਰਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਾ ॥੨॥
ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਤਰਿਓ ਸਾਦ ਮੋਹਿ ਕੋ ॥ ਕਿਰਤ ਜਨ ਸਕਿ ਕਿਲਵਿਖ ਧੋਇਓ ॥੩॥ ਸਭ ਸਾਹ
ਸੰਸਾਰ ਕਰਿ ਆਸ ਕਹੂ ॥ ਸਾ ਨਿਤ ਨਿਰਾਵਾਸਾਰ (ਸਭਸ ਕਹੂ) ॥੩॥ ਜਿਸ ਸਾਹਿਬ ਕਰਿ
ਤੇ ਸਾਰਿ ਬਹੁਤ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਜਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਸਾਰਿ ਗੁਰ ਬਨਾ ॥੪॥੯੫॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਕਿਛੁ ਬਰਿ ਸਾ ਜਿਨ ਮੇਲਹੁ ਨਾਲਿ ਕੋ ॥ ਹਰਿ ਕਰਿ ਰਤਨ ਸਾਹਿਬ ਹੁ ਮਨੁ
ਜਬਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਸਾਸਿ ਨਦੁ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨਾਉ
॥੧॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਿਮ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ ਧਰਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਨੁ ਜਾਨਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਤਕੀਏ ਕੁ
ਕਲਾਈ ਧਿਆਲਾ ॥ ਜਕੀਏ ਰਿਤ ਆਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਸੇਵੈ ਸਨੈ ਨੈ ਅਪਰ
ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਜਿਨਿ ਤਜੋ ਬਿਕਾਰਾ ॥੪॥੯੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜੇਵਡ ਛਾਡਿ ਬਿਜਾਨੇ ਦੇਵਨੋ ॥ ਮੁਸਾਇਆ ਓਨੈ ਕਵਨ ਰਸ ਕੋ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਬੋਹਿ ਦੁ
ਸਾਨਿਤ ਨਿਜ ਰੋਲਿ ਖਿਆ ॥ ਕਛੂ ਕਰਿ ਜਨ ਸਾ ਵਨ ਬੀਧਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਬਿ ਧਨ ਬਾਉ ਰਿਰਨਿ ਜੀਨਿ ਨਜਾਨਿ ਧਇਆ ॥ ਨਕ ਰਿਦੇ ਸਨ ਕਵਪ੍ਰਭ ਨਜਾਈਆ ॥੨॥ ਦਾ
ਰਦੁ ਧਦੁਤ ਰਸਿ ਸਾਹਾ ॥ ਰਸਨ ਆਧਿਨੁ ਰੈਸੇ ਉਤਰ ਸਿ ਧਾਰਿਓ ॥੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਸਿਮਰਿਦੁ ਇਹੁ ਲਸਾਇਧਿਆ ॥ ਰਸਨਾ ਸਨਕ ਅਰਾਧਿਆ ॥੪॥੯੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਗਾਰਿ ਬਾਬੁ ਉਧਾਰਿ ਜਾਪਿ ਜੈ ਦਾਤੀ ॥ ਧਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਅਗਾਨਿ ਸਾਹਿਸਤੀ
॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਰਾਨਿਆ ਉਕਰ ਰੋਕਰਤ ਭ੍ਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਾ ਤੂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

॥ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਰਖਿ ਪ੍ਰਤਾਪਾ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਉਪਜਿ ਵਡ ਤਾਪਾ ॥੨॥ ਤਿ
ਨਿ ਮਾਰਿਆ ਜਿ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਰਾ
ਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੪॥੯੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਮਹਜਰੁ ਝੂਠਾ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਿ ॥ ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਜਿਸਹਿ
ਸਹਾਈ ਗੋਬਿਦੁ ਮੇਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਦ
ਰਗਹ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਅੰਧਾ ਮੂੜੁ ॥੨॥ ਰੋਗ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ
ਪਾਪ ॥ ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥੩॥ ਅਪਨ ਕਮਾਇਐ ਆਪੇ ਬਾਧੇ ॥
ਦਰਬੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥੈ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਰਾਖੀ
ਪੈਜ ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ ॥੫॥੯੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੀ
ਠ ਖਟਾਨੀ ॥ ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ
ਮਨ ਪੂਰਿ ਥਿਧਾਈ ॥ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਸੁਧ ਮੰਜਾਈ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੇ
ਧੋਵੈ ਦੇਹੀ ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਹੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟਿਆ ਭਉ ਕਾਲ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ
ਨਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੦੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾ
ਲੁ ॥੨॥੧੦੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾਪ
ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥ ਬਿਨਸੇ

ਰੋਗਾ ਕੁਇ ਕਾਲਿਆ ਮਨਾ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਨ ਤਾ ਅਗਾਮ ਬਿਚਿਤ੍ਰਾ ॥ ਸਭੁ ਮੰਗਲੀਆ ਮੋਹਿ
ਸਤਬਾ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਬਨ ਹੁਗਾ ਹੂਆ ਨਿਤ ਕੀਨੋ ॥ ਗਾਇ ਦਖਿ ਆਪਿ ਉਬਰੇ ਜਨ ਮੀ
ਤਾ ॥੩॥ ਅਨਬਧ ਕੂਮ ਪ੍ਰਭਾ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
॥੪॥੧੦੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਭਰਮ ਗਏ ਪੂਰਨ
ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿ
ਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥੨॥੧੦੩
॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਨੁ ਓਹੁ ਮਸਤਕੁ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨੇਤ ॥ ਧਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ਜਿਨ
ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਕਹੀ
ਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰ
ਬਾਣੁ ॥੨॥੧੦੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰਹੈ ਮਸਲਤਿ ਤੂੰਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਤੂਹੈ ਰਾਖਹਿ
ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਰਾਮੁ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਸਹਾਈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰੋ ਭਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਆਪਿ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕ
ਉ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥੩
॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦
੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿ
ਆ ਸਦਾ ਗੁਪਾਲੁ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਰਵਤ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਇਆ ਕਰੀ ਪੂਰ
ਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਅਸਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੧੦੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੋਤੀ ਖੋਲਿ ਵਿਛਾਏ ਹੇ
ਠਿ ॥ ਗਰਧਪ ਵਾਂਗੂ ਲਾਹੇ ਪੇਟਿ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਕਰਤੂਤੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਮੁਕ

ਤਿਪਦ ਕਰਿ ਸਫਲ ਸੁ ਧਿਆਈਐ ਮੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਤ ਮਲ ਕਢਤਾ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਛੂਟਕੀ
ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਤਾ ਖਿਦਨਾ ॥੨॥ ਖੋਜੁ ਪੇਖੋ ਸੁਧਿ ਮਿ ਨਿਧਿ ਖੋਜਿ ॥ ਜੋ ਆ ਕੁਰਣ ਤੁ ਸਭੋ
ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਿ ਦੇਖੈ ॥੪॥
੧੦੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸਰਿ ਮਾਰੇ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈ
ਜ ਰਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥੧॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਸਭ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ
ਰਸ ਪੀਨੇ ॥੨॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ
॥੩॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੦੮
॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਾਹਿ ਨ ਜਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਾਇਆ
ਨਹੀ ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਜਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥੧॥
ਸਭ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ਤੁਮਾਰੈ ਨਾਇ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਿਟੈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੋ ਰਚੈ ਜਿਸੁ ਸਾਧ ਕਾ ਮੰਤਾ ॥ ਹਰਿ
ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ
ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ
॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ
ਰਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬਿਸ
ਰਤ ਨਾਹੀ ॥੪॥੧੦੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥
ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਸਗਲ ਦੁਖ ਗਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ॥ ਰਸਿ ਗਾਏ
ਗੁਨ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਖੇਮ ਭਇਆ ਕੁਸਲ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਈ ਬਲਾ

ਇ ਬਿਲਲੇਓ ॥ ਨ ਰਹਿਓ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਪੇਖਤ ਹੀ ਦਰਸਾ ॥ ਧਨਿ ਮਸਤਕ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਪਰਸਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਟਹਲ ਸਫਲ ਇਹ ਕਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ
ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਲਗਿ ਦਾਸ
ਪਾਈ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤਾ ਆਪਹਿ ਭਏ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਏ ॥੩॥
ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥ ਤਬ ਢੂੰਢਨ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇਆ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਬ
ਸੇ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਾਸਨ ॥੪॥੧੧੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਕੀਨੋ ਇਸਨਾਨ ॥ ਲਾਖ ਅਰਬ ਖਰਬ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਜਾ ਮਨਿ ਵੂ
ਠੋ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਸਗਲ ਪਵਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਪਾਲ ॥ ਪਾਪ ਮਿਟਹਿ ਸਾਧੂ ਸ
ਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੁ ਉਰਝਿ ਤਪੁ ਸਾਧਨ ਸਾਧੇ ॥ ਅਨਿਕ ਲਾਭ ਮਨੋ
ਰਥ ਲਾਧੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਨ ਆਰਾਧੇ ॥੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬਖਾ
ਨੇ ॥ ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਸਿਧ ਸੁਖ ਜਾਨੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨੇ ॥੩॥
ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੧੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿ
ਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪ
ਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਮ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਸਗਲ ਕਾਂਮ ॥੨॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ
॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਭੈ ਭਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵ
ਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੧੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ
ਕਉ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ਬਾਪ ਜੈਸੇ ਮਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ

ਉਬਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਪੂਰਨ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਬ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਕਰਨੈਹਾਰਾ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਆਤਮ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਲਾਥੇ ॥੩॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਨਾਈ ॥੪॥੧੧੩॥

ਦੁਪਦੇ ੴ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਪੂਰਨ ਭਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵੈ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਮਾਈ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਰਭਉ ਗਾਈ ॥੨॥੧੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੁਜ ਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਵਨਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ਆਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਟਤ ਪਿੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹਤਰੀਆ ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੨॥੨॥੧੧੫॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦਯ ਗੁਸਾਈ ਮੀਤੁਲਾ ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੈ ਬਾਸੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਰਹਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜੀ ॥੧॥ ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤਹੁ ਉਧਰੁ ਗੁਪਾਲ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿ

ਗੁਨ ਨ ਮਾਤਿ ਬਿਖਰੀਆ ਤੂੰ ਜਸੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲਾ
ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਰਣਿ ਸਮਾਈ ਦਾਸ ਹਿਤ ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥ ਸਗਲ
ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ਸੇ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਹਿ ॥੪॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਭਜੈ
ਬਿਖੁ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫॥੧੨੦॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ਰਹੋਏ ਕੇ ਛੰਤ
ਕੇ ਘਰਿ ॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੋ ਗਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ
ਸੂਖ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਏਕ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੀ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਚਾ
ਹੈ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਹਰਿ ਆਹੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੈ ॥੨॥ ਤਾ
ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਿਨ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤਿ
ਹ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊ
ਚ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗਤੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੪॥੧੨੧॥ ॥ ॥ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨ
ਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨੀ ਮੋਹਿ ਪ
ਰਦੇਸਨਿ ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ ॥੧॥ ਨਾਹਿਨ ਦਰਬੁ ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਕਰਹੁ
ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿ

ਸਾਇਨਿ ਤ੍ਰਾਇ ਨਿਦ ਦਾਝਿਆ ਆਨ ਕਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ
ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੧੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ
ਲਾਗੀ ॥ ਪਾਇ ਲਾਗਉ ਮੋਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਕੋਊ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਧਨੁ ਰਾਖਉ ਆਗੈ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ
ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਉ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵਿਰਾਗੀ ॥੧॥ ਪੂਰਬ ਕਰਮ
ਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਮਿਟਿਓ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਲਤ ਹਰਿ
ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥੨॥੨॥੧੧੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਨਿਕਸੁ ਰੇ ਪੰਖੀ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਪਾਂਖ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੁ ਪੂਰਨ ਰਾਮ ਰਤ
ਨੁ ਹੀਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕੂਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਸ ਪੰਕਜ ਅਤਿ ਤੀਖ੍ਯਣ
ਮੋਹ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਕਾਟਨਹਾਰ ਜਗਤ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾ
ਸ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸੁਨਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਰੁ
ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥੩॥੧੨੦॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਚਿ
ਤਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਹੈ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਦਾਸ ਦਾ
ਸਨ ਕੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ॥ ਤੁਲਾ ਧਾਰਿ ਤੋਲੇ ਸੁਖ ਸਗਲੇ ਬਿਨੁ
ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਭੋ ਹੀ ਥੋਰਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਜਾ
ਤ ਬਹੋਰਾ ॥ ਆਨਦ ਸੂਖ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਸਵੇਰਾ ॥
੨॥੪॥੧੨੧॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰ

ਤੂਸਮਰਥੁਪਦਤਮੋਹਿਸਭਤੇਦੇਹਿਬਨਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਮਲ
ਧੂਨਜਾਇਦੁਖਿਆਭ੍ਰਮਿਤਪਨਦਦਉਮੈਧਾਈਐ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੁਜਗ
ਸੋਇਆਇਹੁਭ੍ਰਮੁਕਹਹੁਕਿਉਜਾਈਐ॥੨॥ਏਕਾਸੰਗਤਿਇਕਤੁਗ੍ਰਿਹਿਬ
ਸਤੇਮਿਲਿਬਾਤਨਕਰਤੇਭਾਈ॥ਏਕਬਸਤੁਬਿਨੁਪੰਚਦੁਹੇਲੇਓਹਬਸਤੁ
ਅਗੋਚਰਠਾਈ॥੩॥ਜਿਸਕਾਗ੍ਰਿਹੁਤਿਨਿਦੀਆਤਾਲਾਕੁੰਜੀਗੁਰਸਉਪਾ
ਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰੇਨਹੀਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੪॥ਜਿਨ
ਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਧਸੰਗਤਿਲਿਵਲਾਈ॥ਪੰਚਜਨਾਮਿਲਿ
ਮੰਗਲੁਗਾਇਆਹਰਿਨਾਨਕਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੫॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਇਨਬਿ
ਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥ਸਹਜੁਭਇਆਭ੍ਰਮੁਖਿਨਮਹਿਨਾਠਾਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੫॥੧੨੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਐਸੇਪ੍ਰਭਪਾਏ
ਪਾਇਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਆਮਨਿਲਾਇਓਲੇਸਤਿਗੁਰਿਸਮਝਾਇਓ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਤਨਕਰਤਦੇਖਿਓਨਾਨਾਮਾਇਆਰਸਬਨਮਾਇਓਮਾਇ
ਓ॥ਕੈਵਨਕਰਮਉਤਰਿਦੀਸੇਨਹੀਜਪਿਆਨਕਉਹਰਿਧਿਆਇਓ॥੧॥ਸਾਲ
ਹਿਓਸਾਧਸੰਗਨਾਰਾਇਣੁਸਤਿਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥ਹਰਿਸਭਸੋਈਫ੍ਰ
ਮਿਓਸਭੁਸੁਖਪਾਇਆਦੇਖਿਆਇਓ॥੨॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਕਰਿਏਕੋਨਾਨਕਬਿਧਿ
ਦਾਬੋਲਿਦਿਖਾਇਓ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਇਕਠਾਈਤਉਬਾਹਰਿਕੈ
ਠਾਇਓ॥੩॥ਏਕੈਕਾਨਿਅਨਿਕਕਲਾਤਿਸਜੀਬਿਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਧਿਆਇਓ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਮਨਮਹਿਲੇਇਹੋਇਦਇਆਤਉਹਰਿਮਿਲਾਇਓ॥੪॥੫॥੨੩॥ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ੫॥ਆਉਧਪਹਰੇਦਿਨੁਸੁਰੈਨਾਬਿਨਸਿਗਇਆਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੋ॥

੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਕਰਿ ਉਠੇ ਨਿਰਤਿ ਸ੍ਰਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮਿਤ ਸੰਤਹੁ ਲਾਹਨ ਕੀ ਬੇਲਾ ਇਹ ਲਾਹਾ ਪਾਇ
ਚਲਤ ਹੁਕਮਿ ਨ ਲਾਗਾ ॥ ਅਬ ਓਝ ਸਨਮੁਖ ਸੁਖਿ ਲਾਗਾ ॥ ਇਹੁ ਸਭ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਛੁ ਸਗਲੇ ਮਾਹਿ
ਤਾ ਕਿ ਓਟ ਗਹੀ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ॥ ਜਿਸ ਮਾਹਿ ਜਗ ਪਾਇਓ ਪਰਿਆ ਇਉ ਸਭ ਸਮਾਇਆ ਅਕਥ ਕਥਾ
ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਮਨਿ ਏਕੋ ਇਕ ਹੂੰ ਰਾਮੁ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤੇ ਮਨ ਨਾਹਿ ਬਿਸਰਾਨਿ
ਜਾਪਤ ਮਿਅੰਗਲੁ ਪਾਏ ਵਡਭਾਗੀ ਪਸਰਿਓ ਜਾਪਿਓ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਈ ਓਹੀ ਦੇਵਾ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਸੁਰਖਾਬਿ ਪਤਿ ਸਭ ਪਾਇ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੀ ਸੁਖੁ ਮਾਂਗੈ ਮੋ ਕਉ
ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੭॥੧੨੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥
ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਹਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕ ਬਾਤ
ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮੋਹਿ
ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤੀ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕ
ਮਾਇਆ ॥੩॥ ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੮॥੧੨੫॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇਆ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬ
ਸਤੇ ਇਹੁ ਡਰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਹੋਹਿ ਅਫਾਰੋ ਏ
ਕ ਮਹਲਿ ਨਿਮਾਨੋ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਏਕ ਮਹਲਿ ਗਰੀਬਾਨੋ ॥੧॥ ਏਕ ਮ
ਹਲਿ ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬਕਤਾ ਏਕ ਮਹਲਿ ਖਲੁ ਹੋਤਾ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗ੍ਰਾਹਜੁ
ਨ[illegible] ਏਕ ਮਹਲਿ ਕਛੂ ਨ ਲੇਤਾ ॥੨॥ ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ

ਅਾ ਖਲੁ ਗਾਂ

ਖਿਲਾਵਨਨਾਵੋਜਨਨੋ॥ਜੈਸੇਸਾਧੂਸੁਖਕਰਾਂਦੂਵੈਬਜੀਗਾਸ੍ਰਭੰਤਿਤੈਸੋਹਰਿਸਿਮਰਸੁਆਮੀਨੋ॥੩॥ਅ
ਨਿਕਕੋਠਰਬੇਲਤ੍ਰਸੁਤਿਕਰਿਆ॥ਅਪਨੋਆਰਧਵਾਰਾ॥ਜੈਸੇਮਹਾਲਿਰਖੋਤੈਸੇਹ
ਹਨਾਬਿਆਇਤ੍ਰਕਰੋਬਿਧਨਾਰਾ॥੪॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਇਜਨਨੋਜਿਨਿਇਤ
ਸਾਧੁਬਿਧਸਜੀਗਕੁਨਨਕਾਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਅੰਕਿਲਿਆਤਿਅਪੁਨੇਕਜੀ
ਪਾਪ॥੧੨੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਹੋਬਿਹੋਬਿਨੋਬਿਧਿਆਕੋਬਸੁਆਮੀਤਿਬ
ਹੋਰਨਿਰਬਧੂਰਾਜਿਉਕਰਿਖੋਰਗਿਆਇਓਪਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨ
ਸੇਤ੍ਰਅਪਨੇਕਜੈਸੋਸੰਗਿਨਚਲੈਤੋਤੇਸੁਆਮੀ॥ਨਕੋਆਇਓਨਕਾਸਿਧਸੀ
ਓਬਿਓਚਿਤਿਅਕੁਕਾਲਾਬਸੁਆਮੀ॥੨॥ਧੋਧਪੋਖਿਰਬਸੁੰਕੁਕਲਿਲਿਬ
ਹਤਿਆਕੀਤਿਨਕ੍ਰਲਾਈਪਸੁਆਮੀ॥ਛੀਜਤਡੋਰੀਦਿਨੁਰੈਣਿਅਭੂਰੈਨਜੀਆਕੋ
ਕਾਜੁਨਕੀਨੋਕਛੂਆ॥੩॥ਕਰਤਕਰਤਾਇਵਾਨਬਿਧਯਨੋਹਾਰਓਕਤੋ
ਨੁਖਿਨਸੁਆਮੀ॥ਤ੍ਰ॥ਜਿਉਮੋਹਤਉਭਨੋਅਹੀਬਿਲਉਸਨੋਪਰੈਨਾਹੀਤ੍ਰ
ਥਥਸੁਆਮੀ॥੩॥ਜਸਤੁਅਸਾਓਹਿਸਨਾਹਿਦਿਖਾਇਓਤਉਸਮਾਹਿਪਾਓ
ਤਜਿਬਾਬਕਸੁਆਮੀ॥੪॥੬॥੧੨੦॥੧੨੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਤੁਝਬਿਨੁ
ਮਾਰਗੁਪ੍ਰਭਕੇਸੰਤਬਤਾਏਦ੍ਰਿੜੀਨਾਨਕਦਾਸਭਗਤਿਹਰਿਜਸੁਆਮੀ॥੪
॥੬॥੧੨੦॥੧੨੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਹਮਾਰਾ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤ
ਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਕੀਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਤੁਮਹੀਸਜਨ
ਸੁਹੇਲਾ॥ਸਰਬਸੁਖਾਮੈਤੁਝਤੇਪਾਏਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਹਅਤੋਲਾ॥੧॥ਬਰਨਿ
ਨਸਕਉਤੁਮਰੇਰੰਗਾਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾਤੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭ
ਅਬਿਨਾਸੀਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਤੇ॥੨॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਹਕੇਵਲਜਬ

ਤੇ ਭੈ ਮਿਟੈ ਸਮਾਗੇ ਜਨ ਨਾਮ ਮਨ ਨਾਰੋ ਕੇ ਤੂੰ ਕੇ ਸਰਣ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਦ ਰਸ ਮਾਗੈ ॥੩॥ ਛ
ਡਿ ਧੰਧਾ ਮਿ ਕਰ ਭ੍ਰਮ ਨਾਰ ਸੇਵ ਬਾਗਿ ਜਾਉ ਲਪ ਬਰਿਆ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਾਇ
ਉ ਗੁਰ ਜਲ ਤਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਖ ਮਸਾਣਿ ਮਿਰਿਆ ॥੪॥੧੧॥੧੩੪॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ਦੇਤੋਹਿ ॥ ਤੇਰੋ ਭ੍ਰਮ ਸਗ
ਲ ਦੇਖਿ ਮੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਧ ਪਾਇਆ ਲਾਲ ਮਿਰਤ ਕੂਆ ਮੰਡਲ ਸਰਬਸ
ਮਾਨੇ ਵੈ ਕੇ ਓਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਿਦ ਕਰਤ ਸਮਾਲ ਕਰ ਜੋਰਿ ਸਮਾਧਿ ਮਾਇਆ
ਰੂਕ ਰਤੋ ਮਿਟੇ ਹੋ ॥੨॥ ਪਤਿ ਤਪ ਵਨ ਠਕੁਰਾਨ ਮੂਰਤ ਮਰ ਸੁਖ ਦਾਈ ਹੈ ਕਮ
ਮਲ ਸੀਤਲ ਲੀਨਾ ॥ ਬਾਅ ਮਨਾਇ ਮਨ ਨਾਨਕ ਵਿਡਿਆਈ ਸੰਤ ਤੇ ਗੋਸਤਿ
ਬਾਲ ਗੋਲਿਹਾ ॥੨॥੧੨॥੧੩੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ
ਜੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਤੁਮਾਰਾ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰ
ਮਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਪਾਈ
ਹੈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਸੋਈ ਹੋਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ
ਕੀਤਾ ॥ ਤੁਮਰੈ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਗਤੁ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੨॥ ਬਿਨਉ
ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਿਆਰੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਿਤਾ
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਮਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਦਰਸ
ਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ
ਬਾਛੈ ॥੪॥੧੩॥੧੩੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾ
ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀਐ ਜਨ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਉਨ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ

ਦੇਤਾ॥੧॥ਜਬ ਤੇ ਭੇਟਿਓ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ਆਇਓ ਜੋ ਜਨ ਦਾਸ ਸਾਧਿਆ ਅਸਾਧ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਿ ਪਾਵੈ
ਸੇਤਾ ਕਿਆ ਅੰਤ ਸੀਤਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਜਾਨ ਕੈ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਭਜਨ ਕੈ ਸੋਗਿਆਨ
ਲਾਗਿ ਗੁਰ ਆਤਨ ਕੀ ਬੇਟ ਭ੍ਰਉ ਹੋਇ ਮਨ ਮੇਰਾ ਓਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨ ਕਿਰਪਾਲਾ॥੩॥ਰਾਜੁ ਜੋਬਨੁ ਅਵਧ
ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਘਾਟਿਆ॥ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇ
ਹੁਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ॥੪॥੨੪॥੩੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗ
ਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰ ਤੇ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਉ ਖੰਡ
ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨਮਸਕਾਰਾ ਦੀਖਿ
ਆ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਨੀ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੧॥ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ
ਏਕਸੁ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗੀ ਥੀ
ਏ॥੨॥ਭਰਮੁ ਜਰਾਇ ਚਰਾਈ ਬਿਭੂਤਾ ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਪੇਖਿਆ ਸਹਜ ਸੂਖ
ਸੋ ਕੀਨੀ ਭੁਗਤਾ ਜੋ ਠਾਕੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ॥੩॥ਜਹ ਭਉ ਨਾਹੀ ਤਹਾ ਆਸਨੁ ਬ
ਧਿਓ ਸਿੰਗੀ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਡੰਡਾ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ
ਮਨਿ ਭਾਨੀ॥੪॥ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕ
ਰਉ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਟੈ॥੫॥੨੫॥੩੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਅਨੂਪ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਸਗਲ ਧਿਆਇਲੇ ਮੀਤਾ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ
ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕਾਰੁ ਮਿਟਿਓ ਤਿ
ਹ ਤਨ ਤੇ ਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸ
ਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ॥੧॥ਤਾਰੀਲੇ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੂ ਬਿਖੜਾ ਬੋਹਿਥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ ਪੂਰ
ਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗਾ॥੨॥ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇਆ

ੴ

ਆਮਨ ਤਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਘਾਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਜਿ ਸੰਗਿ ਕਉ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਕਾਮਨਿ
ਓ ॥੩॥੧੬॥੧੩੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮੋ
ਰੇ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਹੁ ਕਛੂ ਸਿਆ
ਣਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਨਾਹੀ ਅਨ ਹੋਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗ
ਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥੋਰੀ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ
ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਜੋਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨੁ
ਚਾਹੈ ਜੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਓਹ ਚੰਦ ਚਕੋਰੀ ॥੨॥ ਰਾਮ ਸੰਤ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਜਨੁ
ਕਈ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ
ਰਸਨ ਰਮੋਰੀ ॥੩॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਊਚੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧੋਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗੋਰੀ ॥੪॥੧੭॥੧੩੪॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ਸੰਤਹੁ ॥ ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਪੁਰਖ ਬਿ
ਧਾਤੇ ਓੜਿ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰਾ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾ ਹੀ ਜਾਨਿਆ ਤੁਮ
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ਗਾ
ਤੇ ॥੧॥ ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪੁਨੀ ਭਾਤੇ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਸੰਗੇ ਤੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥ ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥੇ ॥ ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਚਲੈ ਹਮਾਰੈ ਸਾਥੇ
॥੩॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕਉ ਗੁਨੁ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੪॥੧੮॥੧੩੫॥ ਗਉੜੀ

ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਦੇਵਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਕੀਓ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਨ ਟਹਲਾਇਓ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਕੋ ਥੀਓ ਪੂਜਾਰੀ ਮੋ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜੀਆਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਓ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਨਭੈ ਠਹਰਾਇਓ ॥੨॥ ਮਾਨਿ ਆਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੂਖਹ ਠਾਉ ਗਵਾਇਓ ॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਓ ॥੩॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਵਤ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੪॥੧੫॥੧੩੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀਜੈ ਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਹਰਿ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰੇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਰੇ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਰੇ ॥੨॥ ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਰੇ ॥ ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਰਤਨਾਗਰੁ ਰੇ ॥੩॥ ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ਰੇ ॥੪॥੧੬॥੧੩੭॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ

ਸੁਖਦਾਤਾਸਗਲਘਟਾਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਕਸਟਕਾਟੈਖਿਨਭੀਤਰਿ
ਰਸਨਾਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸੂਖਹਰਿਸਰਣੀਜਲਤੀਅਗਨਿਨਿ
ਵਾਰੇ॥੧॥ਗਰਭਕੁੰਡਨਰਕਤੇਰਾਖੈਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਆ
ਰਾਧਤਮਨਮਹਿਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਬਿਦਾਰੇ॥੨॥ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਊਚਾ
ਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਗੁਣਗਾਵਤਧਿਆਵਤਸੁਖਸਾਗਰਜੂਏਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥੩॥ਕਾਮਿ
ਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਮਨੁਲੀਨੋਨਿਰਗੁਣਕੇਦਾਤਾਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੋ
ਨਾਮੁਦੀਜੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੪॥੨੧॥੧੬੩॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਰੇਹਰਿ
ਭਗਤਿਬਿਨਾ॥੧॥ਜੀਤਿਜਨਮੁਇਹੁਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਸਾਧਸੰਗਤਿਜਪਿਇਕ
ਖਿਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦ॥ਛੋਡਿਗਏਬਹੁਲੋਗਭੋਗ
॥੧॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਰਾਜਰੰਗ॥ਤਿਆਗਿਚਲਿਓਹੈਮੂੜਨੰਗ॥੨॥ਚੋਆ
ਚੰਦਨਦੇਹਫੂਲਿਆ॥ਸੋਤਨੁਧਰਸੰਗਿਰੂਲਿਆ॥੩॥ਮੋਹਿਮੋਹਿਆਜਾਨੈਦੂ
ਰਿਹੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਦਾਹਦੂਰਿਹੈ॥੪॥੧॥੧੬੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਮਨਧ
ਰਤਰਬੇਹਰਿਨਾਮਨੋ॥ਸਾਗਰਲਹਰਿਸੰਸਾਸੰਸਾਰੁਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਪਾਰਗਰਾ
ਮਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਕਾਲਖਅੰਧਿਆਰੀਆ॥ਗੁਰਗਿਆਨਦੀਪਕ
ਉਜਿਆਰੀਆ॥੧॥ਬਿਖੁਬਿਖਿਆਪਸਰੀਅਤਿਘਨੀ॥ਉਬਰੇਜਪਿਜਪਿ
ਹਰਿਗੁਨੀ॥੨॥ਮਤਵਾਰੋਮਾਇਆਸੋਇਆ॥ਗੁਰਭੇਟਤਭ੍ਰਮੁਭਉਖੋਇ
ਆ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਘਟਿਘਟਿਨਦਰੀਆਇਆ॥੪॥੨॥

੨॥੪॥੯੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੀਬਾਨੁ ਹਮਾਰੋ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥ ਸੇਵਾ ਥਾਰੀ ਗੁਰਹਿ ਟੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਚਾਕਰ ਲੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦਲੁ ਸਾਧਿਆ ॥੨॥ ਬਖਸੀਸ ਵਜਹੁ ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਨਾਮ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸੇ ਭਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ॥੪॥੪੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅਰੇ ਓਲ੍ਹਾ ਨਾਮ ਕਾ ॥ ਅਵਰੁ ਜਿ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਤਿਨ ਮਹਿ ਭਉ ਹੈ ਜਾਮ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰ ਜਤਨਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਲਾਖ ਹਿਕਮਤੀ ਜਾਨੀਐ ॥ ਆਗੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀਐ ॥੨॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਨੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਲੂ ਨੀਰਿ ਬਹਾਵਨੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ॥੪॥੪੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਰਨੈ ਬਲਿਹਾਰਨੈ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ ਨਾਮੋ ਹੋ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਤੁਹੀ ਟੇਕ ॥੧॥ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਧਨੀ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂੰ ਸਰਗੁਨੀ ॥੨॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਮ ਰਖੇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋ ਲਖੇ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਕੀਆ ਤੁਹੀ ਤਾਣੁ ॥੪॥੪੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਭਉ ਸਾਧੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਭਨੇ ॥ ਸਭ ਊਚ ਬਿਰਾਜਿਤ ਜਨ ਸੁਨੇ ॥੧॥ ਸਗਲ ਅਸਥਾਨ ਭੈ ਭੀਤ ਚੀਨ ॥ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਭੈ ਰਹਤ ਕੀਨ ॥੨॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਫਿਰਹਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਹਉਮੈ ਰਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸਾਧ ਸਰਣਿ

ਨਾਨਕ ਗਾਇਓ ॥੪॥੧੦॥੧੪੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈ
ਐ ॥ ਨੀਤ ਨੀਤ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਸੰ
ਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਅਨੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਨਸੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਜਾ
ਪੀਐ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦੂਖਿ ਨ ਵਿਆਪੀਐ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ॥ ਸੋ ਉਬ
ਰਿਆ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਤੇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਵਾਸੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੪॥੧੧॥੧੪੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪੀਐ ਏ
ਕੁ ਨਾਮ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ਆਗੈ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਟੀਐ ਤੇਰਾ ਅਹੰ ਰੋਗੁ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿ
ਨਿ ਜਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥੀਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤ ਹੀ ਧਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾ

ਨਕ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ॥੪॥੧੨॥੧੫੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਿ
ਸਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਾਹੂ ਕਉ ਪੀਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਸੇ ਗੁਣੀ
ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਬੁਧਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਰ ਤਲ ਨਵ ਨਿਧਿ
ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਨੀ ॥ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕੈ ਕਮੀ ॥੨॥ ਕਰ
ਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ
ਬਸੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਨਸੈ ॥੪॥੧੩॥੧੫੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਗਰਬੁ ਬਡੋ ਮੂਲੁ ਇਤਨੋ ॥ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਗਹੁ ਕਿਤਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੇਬਰਜਤ ਬੇਦ ਸੰਤਨਾ ਉਆਹੂ ਸਿਉ ਰੇ ਹਿਤਨੋ ॥ ਹਾਰ ਜੂਆਰ ਜੂਆ ਬਿਧੇ
ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਲੈ ਜਿਤਨੋ ॥੧॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਸੰਪੂਰਨਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰੰਗਿ ਰਿਤ

ਲੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਪਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗ੍ਰਿਹਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦਿਤੋਨਾ ॥੪॥੨੦॥੧੪੮॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਦਾਸਰੋ ਠਾਕੁਰ ਕੋ ॥ ਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਖਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੋ
ਹੈ ਰੇ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕਰੀ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾ
ਵਾ ॥ ਗੀਤ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਾ ॥੨॥ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਠਾਕੁਰ ਵਜੀਰਾਨਾ ॥ ਤਿ
ਨਾ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥੩॥ ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਲ
ਾਗਾ ਕਾਰਾ ॥੪॥੨੧॥੧੪੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਐਸਾ ਹਉਮੈ ਤੋਰੈ ॥ ਇ
ਸੁ ਮੀਠੀ ਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਜੋ ਨਾਹੀ
ਸੋ ਲੋਰੈ ॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਕਾਰੀਆ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਭੋਰੈ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮਤੋ ਭ੍ਰਮ
ਤੋ ਹਾਰਿਆ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਕਰਿ ਟੋਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਸਾਧਸੰਗ
ਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੈ ॥੨॥੨੨॥੧੫੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਿੰਤਾਮਣਿ ਕਰੁ
ਣਾ ਮਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸੁਖ
ਭਏ ॥੧॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ॥ ਸੁਨਤ ਜਸੋ ਕੋਟਿ ਅਘ ਖਏ ॥
੨॥ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਧਾਰਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੩॥
੨੩॥੧੫੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੂਰਬੀ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ
ਦਿਨਿ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਤ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਰੈਣ
ਕੇ ਪਾਹੁਨ ਤੁਮ ਆਏ ਬਹੁ ਜੁਗ ਆਸ ਬਧਾਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਸੰਪੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਜਿ
ਉ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਏ ॥੧॥ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਸੰਪੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ ॥
ਦੇਵਨਹਾਰਾ ਬਿਸਰਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਤ ਪਰਾਏ ॥੨॥ ਪਹਿਰੈ ਬਾਗਾ ਕ
ਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਲਾਏ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ

ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕਾਈ ॥੩॥ ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਾਧੂ
ਸੁਖ ਪਾਨ ਬਿਕਲ ਨਸਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਾਟਿ ਕੁਰਾਇਆ ਬੰਧਨ ਨਾਰਾਇਣ ਪੇਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੪॥੧੪॥੧੫੨॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ
ਭਗਤਿ ਕਰਨ ਗੁਰ ਸਦ ਕਰੀਐ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਆਦਰ ਸਨਕ
ਉਧਾਰੇ ਨਰ ਕਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗਾਸ ਸਮਨੁ ਲੇਤ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਨ
ਗਾਈਐ ॥ ਜਉ ਭਇਓ ਦਇਆਲ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਤਾ ਇਹ ਮਤਿ ਬੁਧਿ
ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮਿ ਲਏ ਜਮ ਬੰਧ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪ
ਾਈਐ ॥ ਸੇਵਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਨ ਬੰਛਤ ਫਲ ਆਈਐ ॥੩॥ ਨਾਮ
ਇਸਟ ਮੀਤ ਸੁਤ ਕਰਤਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਚਾਲੈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਾਲੈ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ
ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਿਟਿਓ
ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੪॥੧੫॥੧੫੩॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਇਸ ਨਾਥ ਬਿਸਰੀ ਹੀ ਭ੍ਰਮਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ
ਜੋ ਕੋਲ ਲਾਖ ਕਰੋਰੇ ਮਨੁ ਨ ਹੋਤ ਪਰੈ ਪਰੈ ਹਰਿ ਭਿਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ਅ
ਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ਪਰਗਾਸਿਤਾ ਬਿਕਾਰ ਗੁਨ ਸੁਨਾ ਕੁਲ ਨਹੀ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥੨॥ ਆਨਿ
ਕ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਭੁਰਮਤ ਭੁਰਮਾਇ ਅਨਦੁ ਨ ਪਾਇਨ ਗਾਇਆ
ਮਨਾਥ ਪਾਰਿ ਮਹਿ ਲੁਇ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਰਭ ਜੇਤ ਸੋਈ ਮਿਲੈ

ਸਾਧਸੰਗਿਮਾਇਆਤੇਰੈ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਦਾਸਤਿਨਾਸਿਝਿਲੇਨਾ॥੪॥੧॥੧੫੪॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਸਭਤੇਕਰਤਸੁਤਾਮਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਹੂਜੋਗਕਾਹੂਭੋਗਕਾਹੂ
ਗਿਆਨਕਾਹੂਧਿਆਨ॥ਕਾਹੂਹੋਡੰਡਧਰਿਓ॥੧॥ਕਾਹੂਜਾਪਕਾਹੂਤਾਪਕਾਹੂਪੂਜ
ਹੋਮਨੇਮ॥ਕਾਹੂਗਉਨੁਕਰਿਓ॥੨॥ਕਾਹੂਤੀਰਕਾਹੂਨੀਰਕਾਹੂਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਨਾ
ਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਿਅਓ॥੩॥੨॥੧੫੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿ
ਧਿਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਹੀਰਸਤੂਹੀਜਸਤੂਹੀਰੂਪਤੂਹੀਰੰਗ॥ਆਸਓਟਪ੍ਰਭ
ਤੋਰੀ॥੧॥ਤੂਹੀਮਾਨਤੂਹੀਧਨਤੂਹੀਪਤਿਤੂਹੀਪ੍ਰਾਨ॥+॥੨॥ਤੂਹੀਗ੍ਰਿਹਿਤੂਹੀ
ਬਨਿਤੂਹੀਗਾਉਤੂਹੀਸੁੰਨਿ॥ਹੈਨਾਨਕਨੇਰਨੇਰੀ॥੩॥੩॥੧੫੬॥ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ੫॥ਮਾਤੋਹਰਿਰੰਗਿਮਾਤੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਹੀਪੀਉਓਹੀਖੀਓਗੁਰਹਿ
ਦੀਓਦਾਨਕੀਓ॥ਓਆਹੂਸਿਉਮਨਰਾਤੋ॥੧॥ਓਹੀਭਾਠੀਓਹੀਪੋਚਾਓਹੀ
ਪਿਆਰੋਓਹੀਰੂਪਾ॥ਮਨਿਓਹੀਸੁਖੁਜਾਤੋ॥੨॥ਸਹਜਕੇਲਅਨਦਖੇਲਰਹੇਫੇਰਭ
ਏਮੇਲ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਿਪਰਾਤੋ॥੩॥੪॥੧੫੭॥ ॥੧

॥ ॥ ॥ ਸੁਖ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਲਵਾਮਹਲਾ੫॥ ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਹਰਿ
ਨਾਮੁਲੇਹੁਮੀਤਲੇਹੁ॥ਆਗੈਬਿਖਮਪੰਥੁਭੈਆਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਤਸੇਵਤ
ਸਦਾਸੇਵਿਤੇਰੈਸੰਗਿਬਸਤੁਹੈਕਾਲੁ॥ਕਰਿਸੇਵਾਤੂੰਸਾਧਕੀਹੋਕਾਟੀਐਜਮਜਾ
ਲੁ॥੧॥ਹੋਮਜਗਤੀਰਥਕੀਏਬਿਚਿਹਉਮੈਬਧੇਬਿਕਾਰ॥ਨਰਕੁਸੁਰਗੁਦੁਇ
ਭੁੰਚਨਾਹੋਇਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਵਤਾਰ॥੨॥ਸਿਵਪੁਰੀਬ੍ਰਹਮਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਨਿਹਚ
ਲੁਕੋਥਾਉਨਾਹਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸੇਵਾਸੁਖੁਨਹੀਹੋਸਾਕਤਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੩॥ਜੈਸੋ

ਗੁਰਿਤੂਟੀਲੈਜੋਰੀ

ਭਨਿ ਬਿਉਧ ਦੇਸਿਆ ਮੈ ਤੈ ਸੋ ਕਰਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ
ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੫੮॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਇਓ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਖੁ ਰੇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ
ਹਾਨਿ ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੁਖ ਚਿਤਿ ਸਮਸਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਲਉ
ਹਉ ਕਿਛੁ ਸੋਚਉ ਚਿਤਵਉ ਤਉ ਲਉ ਦੁਖਨੁ ਭਰੇ ॥ ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਭੇਟਿਆ ਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ ॥੧॥ ਜੇਤੀ ਸਿਆਨਪ ਕਰਮ ਹਉ ਕੀਏ ਤੇਤੇ ਬੰਧ
ਪਰੇ ॥ ਜਉ ਸਾਧੂ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿਓ ਤਬ ਹਮ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥੨॥ ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੋ ਮੇਰੋ
ਕਰਤੋ ਤਉ ਲਉ ਬਿਖੁ ਘੇਰੇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪੀ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਤਬ ਹਮ
ਸਹਜਿ ਸੋਏ ॥੩॥ ਜਉ ਲਉ ਪੋਟ ਉਠਾਈ ਚਲਿਅਉ ਤਉ ਲਉ ਡਾਨ ਭਰੇ ॥
ਪੋਟ ਡਾਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਏ ॥੪॥੧॥੧੫੯॥ ਗਉੜੀ
ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਾਵਨੁ ਤਿਆਗਿਓ ਰੀ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਤਿਆਗਿਓ ਮੈ
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਆ
ਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੋਊ ਸਮਾਨੇ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਗੁਰ ਪਾ
ਗਿਓ ॥ ਸੰਪਤ ਹਰਖੁ ਨ ਆਪਤ ਦੂਖਾ ਰੰਗੁ ਠਾਕੁਰੈ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਬਾਸ ਬਾਸ
ਰੀ ਏਕੈ ਸੁਆਮੀ ਉਦਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੰਤ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿ
ਓ ਪੂਰਨ ਸਰਬਾਗਿਓ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨੋ ਮਨਿ ਬੁਰੋ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੋਇਓ ਮਨੁ ਜਾਗਿਓ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਓੜਿ
ਤੁਹਾਰੀ ਪਰਿਆ ਆਇਓ ਸਰਣਾਗਿਓ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗ ਸਹਜ ਰਸ ਮਾਣੇ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ

ਨਾਲਿਨਿਭਿਆ॥੪॥੨॥੯੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਪਾਇਆਲਾਲੁਰਤਨੁਮਨਿ
ਪਾਇਆ॥ਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਤਲੁਥੀਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਲਾਥੀਭੂਖਤ੍ਰਿਸਨਸਭਲਾਥੀਚਿੰਤਾਸਗਲਬਿਸਾਰੀ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਗੁ
ਰਿਪੂਰੈਧਰਿਓਮਨੁਜੀਤੋਜਗੁਸਾਰੀ॥੧॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਰਹੇਰਿਦਅੰਤਰਿਡੋ
ਲਨਤੇਅਬਚੂਕੇ॥ਅਖੁਟੁਖਜਾਨਾਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਤੋਟਿਨਹੀਰੇਮੂਕੇ॥੨॥ਅ
ਚਰਜੁਏਕੁਸੁਨਹੁਰੇਭਾਈਗੁਰਿਐਸੀਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਲਾਹਿਪਰਦਾਠਾਕੁਰੁਜਉਭੇ
ਟਿਓਤਉਬਿਸਰੀਤਾਤਿਪਰਾਈ॥੩॥ਕਹਿਓਨਜਾਈਏਹੁਅਚੰਭਉਸੋਜਾਨੈ
ਜਿਨਿਚਾਖਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਚਭਏਬਿਗਾਸਾਗੁਰਿਨਿਧਾਨੁਰਿਦੈਲੈਰਾਖਿ
ਆ॥੪॥੩॥੯੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਉਬਰਤਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਣੀ॥
ਸਰਬਲੋਕਮਾਇਆਕੇਮੰਡਲਗਿਰਿਗਿਰਿਪਰਤੇਧਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸ
ਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇਮਹਾਪੁਰਖਨਇਉਕਹਿਆ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਾ
ਹੀਨਿਸਤਾਰਾਸੂਖੁਨਕਿਨਹੂੰਲਹਿਆ॥੧॥ਤੀਨਿਭਵਨਕੀਲਖਮੀਜੋਰੀਬੂਝ
ਤਨਾਹੀਲਹਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਾਥਿਤਿਪਾਵੈਫਿਰਤੋਪਹਰੇਪਹਰੇ॥੨॥ਅ
ਨਿਕਬਿਲਾਸਕਰਤਮਨਮੋਹਨਪੂਰਨਹੋਤਨਕਾਮਾ॥ਜਲਤੋਜਲਤੋਕਬਹੂਨਬੂਝ
ਤਸਗਲਬ੍ਰਿਥੇਬਿਨੁਨਾਮਾ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਇਹੈਸਾਰਸੁਖੁਪੂ
ਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੈਨਾਨਕਜਨਕੀਧੂਰਾ॥੪॥੪॥੯੪॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਮੋਕਉਇਹਬਿਧਿਕੋਸਮਝਾਵੈ॥ਕਰਤਾਹੋਇ
ਜਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਜਾਨਤਕਿਛੁਇਨਹਿਕਮਾਨੋਜਪਤਪਕਛੂਨਸਾਧਾ
॥ਦਹਦਿਸਿਲੈਇਹੁਮਨੁਦਉਰਾਇਓਕਵਨਕਰਮਕਰਿਬਾਧਾ॥੧॥ਮਨਤਨਧ

ਨਾਨ੍ਹਾਮਿਕਾਠਹਰੁਹਭਿਇਸਕਉਇਹੁਮੇਰਾ॥ਭ੍ਰਮਮੋਹਕਛੂਨਬਿਆਪਸਿਨਪਹਿਇਹ
ਪੇਖਿਓਏਕੁਪਸਾਰਾ॥੨॥ਤਬਇਹੁਕਹਾਕਮਾਵਨਪਰਿਆਜਬਇਹੁਕਛੂਨਹੋਤਾ॥ਜ
ਬਏਕਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਿਛੁਆਪਹਿਕਰਤਾ॥੩॥ਅਪਨੇਕਰਤਬ
ਆਪੇਜਾਨੈਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਣਹਾਰੁਹੈਆਪੇਸ
ਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥੫॥੧੬੩॥ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫॥
ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕ੍ਰਿਆਬਿਰਥੇ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਣੇਇਹਿਓਰੈਮੂਸੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਤਨੇਮਸੰਜਮਮਹਿਰਹਤਾਤਿਨਕਾਆਢੁਨਪਾਇਆ॥ਆਗੈ
ਚਲਣੁਅਉਰੁਹੈਭਾਈਊਂਹਾਕਾਮਿਨਆਇਆ॥੧॥
ਤੀਰਥਿਨਾਇਅਰੁਧਰਨੀਭ੍ਰਮਤਾਆਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ਊਹਾਕਾਮਿਨਆਵੈ
ਇਹਬਿਧਿਓਹੁਲੋਗਨਹੀਪਤੀਆਵੈ॥੨॥ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੈਆ
ਗੈਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਬੂਝੈਨਾਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁਓਹੁਸਗਲੀਝਾਖਝਖਾਈ
ਐ॥੩॥ਨਾਨਕੁਕਹਤੋਇਹੁਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ਗੁਰੁਸੇਵਹੁ
ਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਤਿਆਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥੪॥੬॥੧੬੪॥ਗਉੜੀ
ਮਾਲਾਮਹਲਾ੫॥ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਕਹੀਐ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈ
ਸੁਆਮੀਜਿਉਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਕਿਛੁਕਰੈਕਿਕਰਣੈ
ਹਾਰਾਕਿਆਇਸੁਹਾਥਿਬਿਚਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੁਮਲਾਵਹੁਤਿਤਹੀਲਾਗਾਪੂਰਨਖ
ਸਮਹਮਾਰੇ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਦਾਤੇਏਕਰੂਪਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਕੀ
ਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿਅਪੁਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੨॥੭॥ ॥੧੬੫॥

॥ ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫॥

॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਕਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਪੂਰਨ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਕਿਉ ਪੇਖਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਵਣ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤਾ ਦਾਸੀ ਸੇਵਾ ਚਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਤਾਈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਖੋਜੰਤਾ ਜੀਉ ॥ ਹੋਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ ਗੀਤ ਨਾਦ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਲਗਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰੇ ਜੀਉ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਰਵੈਰੇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਿਸੁ ਸਭ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੧੬੬॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਦੇਉ ਸੰਦੇਸਾ ਪੈ ਚਰਣਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਮੈ ਕਰੇ ਅਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਿਗਸੰਦਾ ਜੀਉ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਜੀਉ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ਜੀਉ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਵਾ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਉ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਕਹੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਸਭ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਤਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਅਜਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਸਹੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੧੬੭॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮਨ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਇਹੁ ਜੀ

[illegible]

ਭਿਖਿਆ ਦੇਜੈ ਜੀਉ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਅਪਨੇ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸੈ ਬਨ ਈ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਲਹਿ ਰਹੇ
ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦ
ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕ
ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਆ
ਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ
ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਭਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ਜੀਉ ॥
੪॥੩॥੧੬੮॥ ॥ [illegible] ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਧਪੁ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਧਪੁ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ
ਭੈ ਤੁਧੁ ਵਸ ਅਵਰੁ ਸਭ ਤੂੰ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਕੁਲ ਜਾਤਿ ਮਿਆਨ ਹਿਕੇ
ਉਪਕਰਿ ਆਪ ਕਦੇ ਹਿ ਸੁਭਾਤਿ ਨ ਲਧੀਆ ਆਇਆ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ॥੨॥ ਦੇਖਿ
ਏਕ ਨਸਾ ਕਰਤਾ ਸੋਅ ਧੀਰਿ ਦਿਨਾ ਰਾਤਿ ਕੇਵਲ ਜਸੁ ਪ੍ਰਭ ਲੋਭਿ ਆਨੁ ਲਿਨ ਜਾਇ
ਕਾਹਿ ਆਪ ਜਾਇ ਕਸੁ ਭੁਲਦੇ ਭ੍ਰਮਾਵਿਆ ਮਾਇਆ ਜਿਸੁ ਇਕ ਤੁਸਾ ਦੇ ਮੁਠਿਨਾ ਇਕ ਨਾਂ
ਦੂਜਾ ਇਕ ਸਿਰਿ ਅਕਾਰਿ ਵਾਲਿ ਜਾਇ ਵੂਠੇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਚਾਤ ਸਦੇ ਦਾਸੋ ਹਦੇ ਆਨ
ਦ ਕਰਿ ਹਾਦਿ ਨਰਾਤੇ ਗਿਰਿ ਕਰਤੇ ਪਾਰੇ ਮਸਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤਾ ॥੪॥
੧॥੧੬੯॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਭੈ ਭੰਜ
ਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮਾ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਿ ਮੈ ਪੂਰਨ ਜਾਤਿ ਗਰਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇਈ ਸੁਨਾ ਵਖਾਣਿ ਜਮ ਕੰਕਰ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ
ਗਸ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਗਾਉ ॥੨॥ ਸੇਵਾ ਚਾਤਨ ਜਾਣਿਆ ਨਾ ਜਾਪੇ ਆਰਾਧਿਆ ਤੇ

੭੨

ਕੋ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਰਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਕਿਰਪਾਲ ਲੜਿ ਲਾਇਨੁ ਸਾਂਈਆ
ਨੇ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ਤਨਿ ਵਿਉ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਨਿ ਤਿਸ ਦਾ ਚਰ ਧੇਆਇਆ ॥੩॥ ਰਸਹੁ ਨਰਾਇ
ਤੁਦਫੁਰ ਰਸੁ ਰਸੁ ਮਚਾ ਸਿਰ ਜਨੁ ਤਾਭਾ ॥ ਸਨਾਥਿ ਤੇ ਨੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥੧੬੦॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ
॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥
ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣਾ
ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥
ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ
ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ
ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੩॥੧੬੧॥ ਗਉੜੀ
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਜਿੰਦੂ ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੇ ਸੇ
ਤੀ ਰਤਿਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਰਿ ਸਾਦ ਸਭਿ ਫਿ
ਕਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੋ
ਇ ॥੨॥ ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕਾ ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੀ
ਐ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥੩॥ ਸਾਜਨੁ ਬੰਧੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥
ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥੩॥ ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਥੇਹੁ ਘਰੁ
ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਨੋ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥

॥ ॥੫॥੪॥੧੬੨ ॥੨੪੩॥ ਜੋੜੁ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿ
ਆਗਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀ ਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੋਨੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ
ਅਤੀਤਾ ਤਿਨਿ ਜਗਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਤਿਆਗੈ ਖੋਜੈ ਪਦੁ
ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਹੈ ਕਿਨਹੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥੧॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥ ਇਕਿ ਬਿਨਸੈ ਇਕ ਅ
ਸਥਿਰੁ ਮਾਨੈ ਅਚਰਜੁ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ
ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਝੂਠਾ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਜਿਉ
ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਈ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ਮਿਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
ਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਰਹੈ ਮਾਇ
ਆ ਮੈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਇ
ਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਝੂਠੋ ਇਹੁ ਜਗ ਦੇਖਿ ਤਾਸਿ
ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਾਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਮੂੜ ਤਾਹਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕੋਊ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੨॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਚੰਚਲ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਯਾ ਤੇ
ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਠਨ ਕਰੋਧ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਜਿਹ ਸੁਧਿ
ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੋ ਹਿਰਿ ਲੀਨਾ ਤਾ ਸਿਉ ਕਛੁ ਨ ਬ

ਸਾਇ॥੧॥ਜੋਗੀਜਤਨਕਰਤਸਭਿਹਾਰੇਗੁਨੀਰਹੇਗੁਨਗਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਹਰਿਭਏਦਇਆਲਾਤਉਸਭਬਿਧਿਬਨਿਆਈ॥੨॥੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ
੯॥ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਓ
ਬਿਰਥਾਕਾਹਿਗਵਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਦੀਨਬੰਧਹਰਿਸਰ
ਨਿਤਾਹਿਤੁਮਆਵਉ॥੧॥ ਗਜਕੋਤ੍ਰਾਸੁਮਿਟਿਓਜਿ
ਹਸਿਮਰਤਤੁਮਕਾਹੇਬਿਸਰਾਵਉ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਮੋਹਮਾਇਆਫੁਨਿ
ਭਜਨਰਾਮਚਿਤੁਲਾਵਉ॥ਨਾਨਕਕਹਤਮੁਕਤਿਪੰਥਇਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋ
ਇਤੁਮਪਾਵਉ॥੨॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ਕੋਊਮਾਈਭੂਲਿਓਮਨ
ਸਮਝਾਵੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਧਮਗਸੁਨਿਕਰਿਨਿਮਖਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਰਲਭਦੇਹਪਾਇਮਾਨਸਕੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥ਮਾਇ
ਆਮੋਹਮਹਾਸੰਕਟਬਨਤਾਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਵੈ॥੧॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਸੰ
ਗਿਪ੍ਰਭੁਤਾਸਿਉਨੇਹੁਨਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਹੁਜਿਹਘਟਿਰਾ
ਮੁਸਮਾਵੈ॥੨॥੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ਸਾਧੋਰਾਮਸਰਨਿਬਿਸਰਾਮਾ॥
ਬੇਦਪੁਰਾਨਪੜੇਕੋਇਹਗੁਨਸਿਮਰੇਹਰਿਕੋਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੋਭੁਮੋਹਮਾ
ਇਆਮਮਤਾਫੁਨਿਅਉਬਿਖਿਅਨਕੀਸੇਵਾ॥ਹਰਖਸੋਗਪਰਸੈਜਿਹਨਾਹਨਿ
ਸੋਮੂਰਤਿਹੈਦੇਵਾ॥੧॥ਸੁਰਗਨਰਕਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਖੁਏਸਭਤਿਉਕੰਚਨਅਰੁਪੈ
ਸਾ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਏਸਮਜਾਕੈਲੋਭੁਮੋਹੁਫੁਨਿਤੈਸਾ॥੨॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਏਬਾਧੇਜਿ
ਹਨਾਹਨਿਤਿਹਤੁਮਜਾਨਉਗਿਆਨੀ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਉਇਹ

ਥੀਪਿਰਕੈਸੰਗਿਪੁਨੀਤਾ ॥੩॥੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨਰੇਕਹਾਭਇਓਤੈਬਉ
ਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਅਉਧਘਟੈਨਹਿਜਾਨੈਭਇਓਲੋਭਸੰਗਿਹਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਜੋਤਨੁਤੈਅਪਨੋਕਰਿਮਾਨਿਓਅਰੁਸੁੰਦਰਗ੍ਰਿਹਨਾਰੀ ॥ ਇਨਮੈਕਛੁਤੇਰੋ
ਰੇਨਾਹਿਨਦੇਖੋਸੋਚਬਿਚਾਰੀ ॥੧॥ ਰਤਨਜਨਮੁਅਪਨੋਤੈਹਾਰਿਓਗੋਬਿੰਦ
ਗਤਿਨਹਿਜਾਨੀ ॥ ਨਿਮਖਨਲੀਨਭਇਓਚਰਨਨਸਿਉਬਿਰਥਾਅਉ
ਧਸਿਰਾਨੀ ॥੨॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਈਨਰੁਸੁਖੀਆਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵੈ ॥ ਅਉਰ
ਸਗਲਜਗੁਮਾਇਆਮੋਹਿਆਨਿਰਭੈਪਦੁਨਹੀਪਾਵੈ ॥੩॥੮॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਤੇਡਰੁਰੇ ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਸਗਲਭੈਭੰ
ਜਨਸਰਨਿਤਾਹਿਤੁਮਪਰੁਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਜਾਸਗੁਨਗਾਵਤਤਾਕੋ
ਨਾਮੁਹੀਐਮੈਧਰੁਰੇ ॥ ਪਾਵਨਨਾਮੁਜਗਤਿਮੈਹਰਿਕੋਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਕਸ
ਮਲਸਭੁਹਰੁਰੇ ॥੧॥ ਮਾਨਸਦੇਹਬਹੁਰਿਨਹਿਪਾਵੈਕਛੂਉਪਾਉਮੁਕਤਿਕਾਕਰੁ
ਰੇ ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਗਾਇਕਰੁਨਾਮੈਭਵਸਾਗਰਕੈਪਾਰਿਉਤਰੁਰੇ ॥੨॥੯॥੨੫੧॥

ਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਬੀਚਾਰੁ
॥ ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਆਬਿਖੁਮਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੀਬਿਮਲਮਝਾਰਿ ॥ ਗੁਰ
ਕੀਮਤਿਜੀਇਆਈਕਾਰਿ ॥੧॥ ਇਨਬਿਧਿਰਾਮਰਮਤਮਨੁਮਾਨਿਆ

ਰਬਿਆ ਮਨਾ ਅਜਿਨ੍ਹ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥੪॥ ਤਿਨ ਰਾਉਤਾ ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਂਨਿਆ
ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੁ ਧੁਨਿ ਕਰਾਇਆ ॥ ਲਲਾ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਸ੍ਰੁਤ
ਬੰਧਨੁ ਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਉ ਇਕ ਪੂਰਨਾ ਕਿਰਪਾ ਇਆ ॥੩॥ ਉਨਿ ਨਟਕ ਰਚਈ ਜੋ
ਵਤ ਮਾਰਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਵਿਚਾਰਿ ਮਨ ਤਾਰਿ ਸਉ ਲਾਗਿਆ ॥ ਰਸੁ ਸੰਤਸਾਰ
ਖਿਨੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ ਗੁਰਿ ਇਕੁ ਸੇਜ ਮਰਣ ਕਉ ਜਾਗਿਆ ॥੩॥ ਸਾਦ
ਭੋਗ ਬਾਦ ਅੰਕਾਰ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਸਿਉ ਰਾਤ ਦੁਬਿਧਾ ਪਰਾ ॥ ਜਾਤ ਰਹੇ ਧਾਤ ਕੇ
ਆਫਰਾ ॥ ਦੁਸਾਟ ਗੁਣ ਵਿਸੁਖੁ ਆਤਮ ਪਰਾ ॥੪॥ ਨ੍ਹ ਭਵਿਨੁ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਖੰ
ਉਮੀਦ੍ਹ ॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵਉ ਕਿਸੁ ਦੇਵਉ ਚੀਨ੍ਹਾ ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਛਉ ਕਿਸੁ ਲਗਉ ਪਾਈ
॥ ਕਿਸੁ ਉਪਦੇਸਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਉ ਗੁਰ ਲਗਉ ਪਾਈ
॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਰਾਚਉ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥ ਸਿਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਹੁਕ
ਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥ ਗਰਬ ਗਤੰ ਸੁਖ ਆਤਮ ਧਿਆਨਾ ॥ ਜੋ
ਤਿ ਭਈ ਜੋਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਲਿਖਤੁ ਮਿਟੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਕਰਤ
ਾ ਕਰਣਾ ਕਰਤਾ ਜਾਨਾ ॥੭॥ ਨਹ ਪੰਡਿਤੁ ਨਹ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ਨਹ ਭੂਲੋ ਨਹ ਭ
ਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਕਥਉ ਨ ਕਥਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ
ਸਮਾਨਾ ॥੮॥੧॥ ਰਾਉਕਲੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨ ਕੂਚ ਕਰਾਇਆ ਉਦ
ਿਆਨੋ ॥ ਗਤ ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਸਭਿ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੋ ॥ ਰਾਜ ਭਿਆਗੇ ਸੋ ਭਗੁ ਮਾਨੋ ॥੧॥
ਚਤੁਰਾਈ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਘਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚੁ ਭੁਲੇਈ ॥ ਨਿਨ ਕਰਕੁ ਨ ਕੋਈ ਇਕ ਕਰਈ ॥੨॥ ਗਾਰਬੈ ਆਪਿ
ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨੀਤਿ ਆਪਨੀ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਕੁਤਈ ਜਾਲਿ ਨਿਵਰੀ

ਨਾਰਿ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਵਣਿ ॥ ਮਨ ਦੇ ਲਾਲ ਮਹਾ ਸਭਨਾ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਜੈਸਾ ਤੈ ਘਾਲਿ
ਬਾਹਰਿ ਸੇ ਤੈਸਾ ਥੀਸਿ ਭਨੁ ਆਹਿ ਆਪਉ ਤਿਕੈਸਾ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਭ
ਤੁ ਐਸਾ ॥੪॥ ਗੁਰ ਇਕੁ ਤੁ ਕਹੁ ਮਨ ਕਉ ਤਿਨਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈਸਾ ਤਉ ਕਹਣਾ ॥ ਸਬਦਿ
ਪਛਾਨੈ ਤਉ ਸੇਵਕੁ ਉਨਾ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਕਹਿਆ ਤਿਨਿ ਕਹਨੁ ਵਖਾਨਿਆ ॥ ਜਿਨਿ
ਬੂਝਿਆ ਤਿਨਿ ਸਹਜਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੬॥
ਕੀਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਇਕ ਨਾਈ ॥ ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਿ
ਜ ਘਰਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਨਿਜ ਠਾਈ ॥੭॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੂਚੈ ਸਾਚੁ ਸੁ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥
੮॥੨॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ॥ ਮ
ਨੁ ਵਸਿ ਦੂਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਇ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਗੁਰ ਤੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ
ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ
ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥
੨॥ ਮਨੁ ਭੂਲੋ ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕਾਮਿ ਬਿਰੂਧਉ ਰਹੈ ਨ ਠਾਇ ॥ ਹਰਿ ਭ
ਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥ ਗੈਵਰ ਹੈਵਰ ਕੰਚਨ ਸੁਤ ਨਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਿ
ੜ ਚਾਲੈ ਹਾਰੀ ॥ ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥੪॥ ਸੰਪਉ ਸੰਚੀ ਭਏ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਰ
ਖ ਸੋਕ ਉਭੇ ਦਰਵਾਰਿ ॥ ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਉਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੂਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਮਾਇਆ
ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੭॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ

ਧਾਵਤੁ ਭ੍ਰਮਿ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਮੇਲੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਾਵਤੁ ਰਹਿਆ
ਹੋਵੈ ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਿਆ ਨਹ
ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮਤਿ ਝੂਠੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਗੂਤੇ ਭਾਵੈ ਦੋਇ ॥ ਸੋ ਕ
ਮਾਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਜੂਆਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਾ
ਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਦਿਸੈ ਤਾ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ
ਕਹਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕ ਲਿ
ਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਮੰਗਤ ਦੁਖੁ ਆਗਲ ਹੋਇ ॥ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ
॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਦੇਖੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ
ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥ ਤਨ ਮਹਿ ਸਾਚੋ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਠਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਇਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ॥ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਬੂਝੈ ਨਾਉ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੁਚੀ
ਲ ਕੁਛਿਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਚੂਕੈ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਨਾਲਾ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ਸਾ
ਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥੭॥ ਕ
ਥਨੀ ਕਥਉ ਨ ਆਵੈ ਓਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਦੇਖਿਆ ਨਾਹੀ ਦਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ
ਭਾਣੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮ
ਹਲਾ ੧ ॥ ਦੂਜੀ ਮਾਇਆ ਜਗਤ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਬਿਨ
ਾਸੁ ॥੧॥ ਦੂਜਾ ਕਉਣੁ ਕਹਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾ

ਉ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਆਖੈ ਦੋਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਮਰਿ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਧਰਣਿ
ਗਗਨ ਨਹ ਦੇਖਉ ਦੋਇ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਬਾਈ ਲੋਇ ॥੩॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੇਖ
ਉ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਲਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਾਲਾ ॥੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੫॥ ਏਕੁ ਨਿ
ਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥ ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਸ
ਭ ਲੋਈ ॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੭॥ ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਗਲ ਰੂਪ ਵਰਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏ
ਕੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾ
ਸਾਚਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਕਾਚਾ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥
ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ ॥ ਜੋ
ਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਏਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਉਦਿਆਨੈ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰ
ਤਿ ਕਰਮ ਸਮਾਨੈ ॥੩॥ ਏਕ ਸਬਦ ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮਾਗੈ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆ
ਨੁ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਗੈ ॥੪॥ ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਰਹੈ
ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ
॥੬॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੭॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜ
ਮ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਬ੍ਰਤੁ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖੰ ॥ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਨਾ ਜਮ ਦੋਖੰ ॥ ਮੁਕਤ ਭ
ਏ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਹੋਇ ॥ ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾ
ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜੋਗੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ

ਜਾਗਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮ
ਅਗਨੀ ਜਾਰੇ ॥ ਜਰਾ ਮਰਣ ਗਤੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਪਿਤਰੀ ਨਿਸ
ਤਾਰੇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਜੋਗੀ ਹੋਈ ॥ ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਸੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਈ ॥
ਜੈਸਾ ਸੇਵੈ ਤੈਸੋ ਹੋਈ ॥੪॥ ਨਰ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ ॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕ
ਰੇ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ
ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥੬॥
ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਚੂਕੈ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥੭॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਭੂਖ
ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਮਿਲਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਜੈਸੋ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਦੁਖੁ ਵਿਸਰੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਦਰ
ਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਚਰਨਹ ਧੂਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਰਾ ॥੨॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ
ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੇਵਾ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ
ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਝਗਰਤ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੪॥ ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਈ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੫॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂ
ਝੇ ਪਸੂ ਭਏ ਬੇਤਾਲੇ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਕਿਸੁ ਕਹੁ ਦੇਖਿ
ਕਰਉ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥੭॥ ਸੰਤ ਹੇਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬੀ
ਚਾਰੇ ॥੮॥ ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ਸਚੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਵਾਸ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੯
॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿ

ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਨਿਆ॥ਜਾਪੂਰੁਸਿਮਰਨਹਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥ਐਸਾ
ਕਰਮਬਿਧਾਤਾਸਰੇਵਾ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰਵੈਰਾ॥੪॥ਰਹਾਉ
॥ਬਾਲਿਕਿਜਨਮਗਵਾਇਆਅਹਿਲਾਬਿਰਥਾ॥ਜਮਕਾਲਕੋਬਧਨੁਕਾਟਿਅਣਬਿਗਾੜਿ
ਜਨਮਪੂਰਬੈਜਾਇਓਂਆਵੀ॥੨॥ਹਰਿਚਰਣਦਾਸਕੈਜਸਗੁਨੈਵੋ॥ਬਿਨੁ
ਕਾਮਣਿਨਪਾਇਆਅਗੋਵੈਵੋ॥ਆਪਿਛੁਲਾਇਆਆਪੇਮਾਨਿਦੇਵੈਵੋ॥੩॥ਗੁਰਮਤਿ
ਰਣਧਮੁਭੁਲਾਰਹਿ॥ਪ੍ਰਭੁਲਾਇਭੁਗਾਣਬਪਾਣਹਿ॥ਪਾਲਕੁਉਧਾਰੇ
ਕਰਪਾਏਧਾਰਹਿ॥੪॥ਭ੍ਰਮਲੋਭਦੁਖੁਮੋਹਾਪ੍ਰਅਚੇਤਿ॥ਗੁਟੀਲਿਕਮੰਸਿਸਮੇ
ਤਿ॥ਗੁਬਿਗਾਇਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਹਿਨਿ॥ਸਾਸਬਹਿਮਸੁਕੀਏਮਾਹਿ
ਧਸਾ॥ਹਰਿਧਮੁਲੇਨਧਨੁਬਿਧਾਸਾ॥ਦੇਤਸੰਪੰਬੋਬਿਨੁਲਗਾਤਿਅਬਿਆ
ਸਾ॥੬॥ਜਗਸੰਧਕਾਲੁਜਨੁਨਸੰਘਰੋ॥ਕਰਤਬੀ੍ਨਕਾਲੁਨੇਬਿਦਾਰੋ॥ਦੇ
ਤਸੰਘਾਰਿਸਤਾਨਿਸਤਰੋ॥੭॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਸਬਭੁਬੀਚਾਰੋ॥ਭੂਜੈਲਾਇਦੇ
ਤਸੰਘਰੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਲਗਾਨਾਨਿਸਤਰੋ॥੮॥ਗੁਰਤਹੁਰਸੋਧਨੁਪ
ਤਿਖੋਇਨਿ॥ਗੁਨਜਾਨਿਆਕਰਤਾਸੋਇਨਿ॥ਜਨਕਉਭੁਖਿਪਰਉਭੁਕੁਹੋਇਨਿ॥
੯॥ਜਨਮੈਜਰਤਾਸਬਭੁਨਜਾਨਿਆ॥ਵਿਉਸੁਪ੍ਰਪੰਵੈਕਰੀਅਭੁਲਾਨਿਆ
॥ਇਸੁਤਿਲਭੁਲੇਬਣਾਰਿਪਡਿਤਾਨਿਆ॥੧੦॥ਕੰਸੁਕੇਸੁਚੰਭੂਨੇਕਉਇਨਿ॥ਕਾਲੁ
ਨਛਨਿਆਆਪਨਿਪਾਤਿਖੋਇਨਿ॥ਬਿਨੁਜਗਾਦੀਸਨਰਾਖੈਕੋਇਨਿ॥੧੧॥ਬਿ
ਨੁਗਰਗਾਬਨਮੇਟਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਧਰਮੁਧੀਰਜੁਹਰਿਨਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਇ॥੧੨॥੫॥ਰਾਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ਚਉਆਰਿਦ
ਨਾਮਿਰਬਨਾਦਉਗ॥ਪਾਪਪੰਬਕਧਾਰਿਵਿਰਧਿਵਉਗ॥ਬਿਨੁਨਾਬਿਨਮਕ

ਸਾਚੁ ਰੂਪੁ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਗਾਵਿਆ ਪੜਿ ਭਰਤਰਿ ਆਓਹਿ ਦਿਖ ਵਡਿਆਈ ॥ ਬਿਨੁ
ਜਗਦੀਸ ਕਵਨੁ ਸਾਚੁ ਰੂਪੁ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਨੀ ਕੁੰਡਲ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕੀ
ਮਾਲਾ ॥ ਲਾਲ ਨਿਹਾਲੀ ਫੂਲ ਗੁਲਾਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਭਾਲਾ ॥
੨॥ ਨੈਨ ਸਲੋਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਖੋੜ ਸੀਗਾਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਬਿਨੁ
ਜਗਦੀਸ ਭਜੇ ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ ॥੩॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਅਹਿਨਿ
ਸਿ ਫੂਲ ਬਿਛਾਵੈ ਮਾਲੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁ ਦੇਹ ਦੁਖਾਲੀ ॥੪॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਨੇ
ਜੇ ਵਾਜੇ ॥ ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਪਾਜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਝੂਠੇ ਦਿਵਾਜੇ ॥੫॥ ਸਿ
ਧੁ ਕਹਾਵਉ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਲਾਵਉ ॥ ਤਾਜ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵਉ ॥੬॥ ਖਾਨੁ ਮਲੂਕੁ ਕਹਾਵਉ ਰਾਜਾ ॥ ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੂ
ੜੇ ਹੈ ਪਾਜਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸਵਰਸਿ ਕਾਜਾ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਸ
ਬਦਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰ
ਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੇਵਾ ਏਕ ਨ ਜਾਨਸਿ ਅਵਰੇ ॥ ਪ
ਰਪੰਚ ਬਿਆਧਿ ਤਿਆਗੈ ਕਵਰੇ ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਰਾਚੇ ॥੧॥ ਐਸਾ
ਰਾਮ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਂਧੋ
ਕਵਲੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ ਪਰਜਾਰੈ ॥ ਸੋ ਉਬ
ਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੨॥ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗੁ ਕੁੰਚਰੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ ॥ ਮਿਰਗੁ
ਮਰੈ ਸਹਿ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨਾ ॥੩॥ ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ
ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ ਖੋਵਹਿ ਨਾ
ਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥੪॥ ਪਰ ਘਰਿ ਚੀਤੁ ਮਨਮੁਖਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵਰੀ ਧੰਧੈ

ਲਪਟਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਵਿਛੁੜਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਗਇਆ ॥੫॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧਵਾ
ਪਰ ਕਉ ਦੇਈ ॥ ਕਾਮਿ ਦਾਮਿ ਚਿਤੁ ਪਰ ਵਸਿ ਸੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਈ ॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੋਥੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜੈ ਸੁ
ਣਿ ਥਾਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮਨੁ ਬਹੁ ਨਾਟਾ ॥੭॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ
ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਮਾਹਿ ਉਲਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤ
ਾਸਾ ॥੮॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰੈ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ॥ ਵੇ
ਸ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥੧॥ ਤੂੰ ਮ
ਨਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਮਨਿ ਸੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਸਹਹਿ ਜਮ ਦੂਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰਿ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਮਿ
ਬਿਸਾਰਿਐ ਸਭੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ॥੨॥ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਅਧਕੀ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਵਾਦਿ ਅਹੰ
ਕਾਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆ
ਨੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਦਮ ਕੇ ਸਉਦਾ ਨਹੀ ਹਾਟ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਨਹੀ
ਵਾਟ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘਾਟੇ ਘਾਟਿ ॥੫॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਵਾਟ ਦਿਖਾ
ਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਵੈ ॥੬॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਉ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਥਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਦੀਉ ॥੭॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਉ ਜੀਵਾ
ਮਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤੁ ਰਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ
ਪਾਇ ॥੮॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਭੇਖੀ ਨਹੀ ਜਾ

ਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨ
ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਕ
ਰਿ ਰਾਜੇ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਵਹਿ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਨਿ
ਵਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੈ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ
ਸਾਚੁ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥੪॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ
ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੫॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਿ ਮਰ
ਣਾ ਕਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੬॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਭੇਟਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਵੈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ
ਲੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲੁ ਪਇਆਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆ ਨ
ਹੀ ਲੀਨੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਕਾਲਿ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਦੇਵੀ ਸਭਿ ਦੇਵਾ ॥ ਕਾਲੁ ਨ
ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ
ਬਾਦਿਸਾਹ ਨਹੀ ਰਹਨਾ ॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਨਾ ॥ ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਜਿਉ ਰਾ
ਖਹੁ ਰਹਨਾ ॥੩॥ ਚਉਧਰੀ ਰਾਜੇ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਮੁਕਾਮੁ ॥ ਸਾਹ ਮਰਹਿ ਸੰਚਹਿ ਮਾ
ਇਆ ਦਾਮ ॥ ਮੈ ਧਨੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੪॥ ਰਯਤਿ ਮਹਰ ਮੁਕਦਮ
ਸਿਕਦਾਰੈ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਹਿ ਸ
ਭ ਗੋਈ ॥ ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਾਂ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੬॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਭੇਖ ਫਕੀਰਾ ॥

ਰਵੈ ਕਲਾ ਦੂਜਿ ਤਿਭਿ ਮੈ ਤਾਨਿ ਪਰਿਤਾ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੀਰਾ
॥੬॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਿਹਵਾ ਅਰੁ ਨੈਣੀ ॥ ਕਾਨੀ ਕਾਲੁ ਸੁਣੈ ਬਿਖੁ ਬੈਣੀ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸਬਦੈ ਮੂਠੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥੭॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋ
ਹਿ ਸਕੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧੪॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬੋਲਹਿ ਸਾਚੁ ਮਿਥਿਆ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ ਚਾਲਹਿ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਰਹਹਿ ਅਤੀਤ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈ
ਸੈ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਦੁਖੁ ਮੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ
ਪਿਉ ਪੀਅਉ ਅਕਥੁ ਕਥਿ ਰਹੀਐ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਲ
ਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਕਹੀਐ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਨਿਹਚਲ ਨ
ਹੀ ਡੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਪੀਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਿਰੋ
ਲੈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਲੀਨੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਓ ਅੰਤਰ ਗ
ਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਆਤਮੁ ਚੀਨੀ ॥੪॥ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ
ਸਾਰੁ ॥ ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਸਚੁ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥ ਰਹੈ
ਨਿਰਾਲਮੁ ਏਕਾ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ॥ ਮ
ਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਚੂਕੀ ਅਹੰ ਭ੍ਰਮਣੀ ॥੬॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਕਉਣੁ
ਨਹੀ ਤਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜਸਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ ਹਮ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਭਾਰਿਆ ॥੭॥ ਸਾਚ ਮਹਲਿ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਨਿਹਚਲ
ਮਹਲੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੮॥ ਜਿ

ਨਵੈ ਮਾਨਿ ਦੁਸਿਆ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥੭॥ ਨਕ ਸੇਵਾ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਚ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥੮॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਿ ਮਨੀਆ ਚਿਤੁ ਰਾਮ ਪੈਜ
ਕਾ ॥ ਉਪਜੈ ਪਿਰ ਸਨੁ ਕੀਤੈ ਨਕਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਜਪਨੁ ਆਮ ਕੁਰਨਨੁ ਮਬਾਜਨਾਨਿ
ਗਾਬਿ ਦਨ ਪਾਨੂ ਚਮਨੁ ਹਮਬਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨੁ ਮਾਤਿ ਰਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨ ਪੂਰਾ ॥ ਤਿਨ
ਪਵਾ ਮਨ ਨਤ ਬਾਜੇ ਤੂਰਾ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਸੇ ਪਰਭਿਰ
ਪੇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਸਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਬਿਸਮਿ ਸੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਰ
ਸਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ
ਭਵੈ ॥੫॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥੬॥ ਅਰ
ਧ ਉਰਧ ਕੀ ਸੰਧਿ ਕਿਉ ਜਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੭॥ ਹਮ ਪਾਪੀ
ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਗੁਣੁ ਕਰੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰੀਐ
॥੮॥੧੬॥ ਸੋਲਹਿ ਅਸਟਪਦੀਆ ਗੁਆਰੇਰੀ ਗਉੜੀ ਕੀਆ ॥

॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜਿਉ ਗਾਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ ਰਾਖਹਿ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਾਲਹਿ ਰਾ
ਖਿ ਲੇਹਿ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰਾ ॥੧॥ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤਉ
ਸਰਣਾਗਤਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਖੁ
ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਅਧ ਊ
ਰਧੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਉਪਮਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਨ ਅੰਧਿ

ਆਰਾਧ ॥੩॥ ਜਗੁ ਬਿਨਸਤ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਲੋਭੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰ ਕੋ ਅਪਰੰ
ਪਰੁ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਿਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੫॥ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇ
ਆ ਲੇ ਜਾਇ ਕਿਆ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਡੋਲੁ ਬਧਾ ਕਸਿ ਜੇਵਰੀ ਆਕਾਸਿ
ਪਤਾਲਾ ॥੬॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਹਜੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸ
ਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੭॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ
ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧॥੧੭॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਿ ਲੇ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜਾ ॥ ਘਰਿ ਘ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟੀਐ ਦੇਖ
ਹੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਕਿਆ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੰਥੁ ਨ ਸੂਝ
ਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਨਿਰਬਹੀਐ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਕਉ ਖਰਾ ਕਹੈ ਖਰੇ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰ
ਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਡਾਣੈ ॥੩॥ ਸੂਤੇ ਕਉ ਜਾਗਤੁ ਕਹੈ ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੂਤਾ ॥ ਜੀਵ
ਤ ਕਉ ਮੂਆ ਕਹੈ ਮੂਏ ਨਹੀ ਰੋਤਾ ॥੪॥ ਆਵਤ ਕਉ ਜਾਤਾ ਕਹੈ ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇ
ਆ ॥ ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਹੈ ਅਪੁਨੋ ਨਹੀ ਭਾਇਆ ॥੫॥ ਮੀਠੇ ਕਉ ਕ
ਉੜਾ ਕਹੈ ਕੜੂਏ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ ਰਾਤੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਐਸਾ ਕਲਿ ਮਹਿ ਡੀਠਾ ॥
੬॥ ਚੇਰੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਪੋਖਰੁ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੀਐ ਮਾ
ਖਨੁ ਨਹੀ ਰੀਸੈ ॥੭॥ ਇਸੁ ਪਦ ਜੋ ਅਰਥਾਇ ਲੇਇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਚੀਨੈ ਆਪ ਕਉ ਸੋ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੮॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਭਰ

ਕੌਜਾਗਤ

ਆਈ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੮॥੩॥੧੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਕੁ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੨॥ ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਮਾਹਿ ॥ ਸੂਤਕੁ ਭੋਜਨੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਸੂਤਕਿ ਕਰਮ ਨ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸੂਤਕੁ ਜਾਇ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੫॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੭॥ ਸਾਚਾ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਸਾਚ ਦੁਆਰਾ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਪੜੁ ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਜਲਾਏ ਦੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਬੂਝਹੁ ਸੋਈ ॥ ਲੋਕ ਸਮਝਾਵਹੁ ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ

ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥ਮਨਮੁਖਿਪੜਿਭ੍ਰਮਿਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈ॥ਪਾਮ
ਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨਾਬਗ ਜੋਕਿਛੁਕਰਮਕਰੈਸੋਥਾਇਨਪਾ
ਈ॥ਆਵੈਜਾਵੈਠਉਰਨਕਾਈ॥੫॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨਾ
ਬਗਜਿਉਲਾਇਬਹੈਨਿਤਧਿਆਨਾ॥ਜਮਿਪਕੜਿਆਤਬਹੀਪਛੁਤਾਨਾ
॥੬॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲੈਹਰਿਸੋਈ
॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਵਡਿਆਈ
॥ਸਾਇਰਕੀਪੁਤ੍ਰੀਬਿਦਾਰਿਗਵਾਈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਝੂਠੀਚਤੁਰਾਈ
॥੮॥੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩॥ਇਸੁਜੁਗਕਾਧਰਮੁਪੜਹੁਤੁਮਭਾਈ॥
ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭਸੋਝੀਪਾਈ॥ਐਥੈਅਗੈਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੧॥ਰਾਮਪੜ
ਹੁਮਨਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਲੁਉਤਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਾਦਿਵਿਰੋ
ਧਿਨਪਾਈਆਜਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਫੀਕਾਦੂਜੈਭਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਿਲਿ
ਵਲਾਇ॥੨॥ਹਉਮੈਮੈਲਾਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥ਨਿਤਤੀਰਥਿਨਾਵੈਨਜਾਇਅ
ਹੰਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰਾ॥੩॥ਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਹਉਮੈਮ
ਾਰੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪੰਚਸੰਘਾਰੈ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈ॥੪॥ਮਾਇ
ਆਮੋਹਿਨਟਿਬਾਜੀਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧਰਹੇਲਪਟਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਲਿਪਤਰਹੇਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੈਭੇਖਧਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਫਿਰੈਅਹੰਕਾਰੀ॥ਆਪੁਨਚੀਨੈਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੬॥ਕਾਪੜਪਹਿਰਿ
ਕਰੇਚਤੁਰਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਅਤਿਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇ

ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਗੁਣੀਅਰ ਤੇ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਬਿਨਸੀ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸਾ
ਰੀ ਗਲਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੮॥੩॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ਵੇਦ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪ
ਜੇ ਦੇਵ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਹਮ
ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪੜਿ ਵਾ
ਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਾ ॥੨॥
ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨਿ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ
ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ
ਪੰਡਿਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ
ਜੇਵੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੫॥ ਮਾਇ
ਆ ਦਾਸੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਹਿ ਜੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿ
ਸਹਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜ ਕਰਾਹੀ ॥
ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੭॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ
॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾ
ਇਆ ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ
॥ ਅੰਤਰਿ ਤਾਮਸੁ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਥਿਰੁ ਸਿਖ ਸਮਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਧਾਂਦੈ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ॥੧॥ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਕਰਮ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ
ਰਹਿਓ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਧੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸ
ਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥ ਜਮੂਆ ਨ ਜੋਹੈ ਹ
ਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਵਿਤਾ ॥ ਮ
ਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਤੇਰੈ ਮੇਰੇ
ਮੀਤਾ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗ
ਵਾਏ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ
ਨ ਸੀਧੋ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਭਗਤੀ ਸੀਧੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ਭਰਮੁ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਹ
ਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਾਲੈ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ
ਚੇਤਹਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥ ਅੰਧੇ ਗੁਰੂ
ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਬਿਖੁ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੂਲੁ ਜੰਤ੍ਰ ਭਰਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ

ਈ ਜਾਣਿਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥ ਅਤਿ ਰਸ
ਭਿ ਬਹੁ ਰਸ ਭ੍ਰਮਤਾ ਈ ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਛੁਪੈ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਛਪਾਈ ॥ ...
... ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ... ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਉਮੈ
ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਦਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੭॥
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਿ ਜਿਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵੇ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥
ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪਦੁ
ਸੁਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸੁਖੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ
ਸਚੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ
ਉਦਾਸੁ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋ
ਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥
ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥
ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁਝ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ
ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥੫॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

॥ਸਹਜੇਜਸੁਮਿਲਿਆਪਰਸਾਦੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਪੂਰੈਵਡਭਾਗਿ
॥੬॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਭਰਮਿਦੁਖਨਾਸੁ॥ਜਬਹਿਰਦੈਰਾਮਨਾਮਗੁਣਤਾ
ਸੁਨਿਵਾਸੁ॥ਜਿਸੁਨਾਮਿਦੀ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਟੀਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ
॥ਜਬਹਿਰਦੈਰਵਿਆਚਰਣਨਿਵਾਸੁ॥ਜਿਸੁਨਾਮਿਦੇਇਸੋਈਜਨੁ
ਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਆਪਗਵਾਏ॥ਹਿਰਦੈਸਾਚਾਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਨਾ
ਨਕਸਹਜਿਸਾਚਿਸਮਾਏ॥੮॥੧੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ॥ਮਨਹੀਮ
ਨੁਸਵਾਰਿਆਭੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਮਨੁਰੰਗਿਆਲਿਵਲਾਇ
॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭਕੀਰਜਾਇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਜਾਇ
ਅਭਿਮਾਨੁ॥ਗੋਵਿੰਦੁਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਬੈਰਾ
ਗੀਜਾਸਬਦਿਭਉਖਾਇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਾਸਭਤੈਰਹਿਆਸਮਾਇ
॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥੨॥ਹਰਿਦਾਸਨਕੋਦਾਸੁਸੁਖੁਪਾਏ
॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਨਬਿਧਿਪਾਇਆਜਾਏ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਰਾਮਗੁਣ
ਗਾਏ॥੩॥ਧ੍ਰਿਗੁਬਹੁਜੀਵਣੁਜਿਤੁਹਰਿਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥
ਧ੍ਰਿਗੁਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਣਿਮੋਹਗੁਬਾਰੁ॥ਤਿਨਸਫਲੁਜਨਮੁਜਿ
ਨਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੪॥ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਗ੍ਰਿਹੁਕੁਟੰਬੁਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨ
ਹੋਇ॥ਸੋਈਹਮਰਾਮੀਤੁਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਇ॥ਹਰਿਨਾਮਬਿਨਾਮੈ
ਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਮਗਤਿਪਤਿਪਾਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆਦੂਖੁਸਗਲਮਿਟਾਈ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾ
ਈ॥੬॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਮਕਉਸਰੀਰਸੁਧਿਭਈ॥ਹਉਮੈਤ੍ਰਿ

ਸਨਾਤਨ ਭਗਤ ਅਗਮਿ ਨਿਬਾਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਾਪ ਭ੍ਰਮ ਗਿਆਨ ਲਹਿ ਗਇਆ ॥੭॥ ਗੁਰਿ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵੈ ॥੮॥੬॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਅਹ

॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰੇ ਤੇ ਵੇਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੰਨਿ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੰਨਿ ॥੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ ਓਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਹਰਿ ਰਖੀਐ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝਲਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋਹਣੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿ

ਲਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇਆ ॥੮॥੧॥੯
੨॥ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਰਹਲੇ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਉ ਮਿਲੀ
ਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰਾ ਆ
ਇ ॥੧॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕ
ਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ
ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾ
ਗੀ ਹਉਮੈ ਆਇ ॥ ਪਰਤਖਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਛੁੜਿ
ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾ
ਇ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਦੇਖਾਇ ॥੪॥ ਮਨ
ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਘਰੁ ਜਾਇ
ਪਾਵਹਿ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੫॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ
ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੁ ਤਜਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਲੋਭੀ ਮਾਰੀਐ ਜਮ ਡੰਡੁ ਦੇਇ
ਸਜਾਇ ॥੬॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂੰ ਮੈਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ
॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾ
ਇ ॥੭॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾ
ਇ ॥ ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਅੰਤਿ ਸਾਥਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥੮

ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਸਜਨਾਹਰਿਖਰਚੁਲੀਆਪਤਿਪਾਇ॥ਹਰਿਦਰਗ
ਹਪੈਨਾਇਆਹਰਿਆਪਿਲਇਆਗਲਿਲਾਇ॥੯॥ਮਨਕਰਹਲਾਗੁ
ਰਿਮੰਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਆਗੈਕਰਿਜੋਦੜੀਜਨਨਾ
ਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇ॥੧੦॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਮਨਕਰਹਲਾਵੀਚਾ
ਰੀਆਵੀਚਾਰਿਦੇਖੁਸਮਾਲਿ॥ਬਨਫਿਰਿਥਕੇਬਨਵਾਸੀਆਪਿਰੁਗੁਰਮ
ਤਿਰਿਦੈਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਮਨਕਰਹਲਾਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਮਨਕਰਹਲਾਵੀਚਾਰੀਆਮਨਮੁਖਫਾਥਿਆਮਹਾਜਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਪ੍ਰਾਣੀਮੁਕਤੁਹੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੨॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆ
ਰਿਆਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਲਿ॥ਸਤਸੰਗਤਿਲਗਿਹਰਿਧਿਆ
ਈਐਹਰਿਹਰਿਚਲੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੩॥ਮਨਕਰਹਲਾਵਡਭਾਗੀਆਹਰਿ
ਏਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਸਤਿਗੁਰਚਰਣਸਮਾਲਿ
॥੪॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਵਿਚਿਦੇਹੀਜੋਤਿਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰਿਨ
ਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਿਖਾਲਿਆਹਰਿਦਾਤਿਕਰੀਦਇਆਲਿ॥੫॥ਮਨਕ
ਰਹਲਾਤੂੰਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਛਡਿਵਿਕਰਾਲਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾ
ਲਿਤੂੰਹਰਿਮੁਕਤਿਕਰੇਅੰਤਕਾਲਿ॥੬॥ਮਨਕਰਹਲਾਵਡਭਾਗੀਆਤੂੰ
ਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਖੜਗੁਹਥਿਧਾਰਿਆਜਮੁ
ਮਾਰਿਅੜਾਜਮਕਾਲਿ॥੭॥ਅੰਤਰਿਨਿਧਾਨੁਮਨਕਰਹਲੇਭ੍ਰਮਿਭਵ
ਹਿਬਾਹਰਿਭਾਲਿ॥ਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਹਰਿਸਜਣੁਲਧੜਾਨਾਲਿ
॥੮॥ਰੰਗਿਰਤੜੇਮਨਕਰਹਲੇਹਰਿਰੰਗੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਹਰਿਰੰਗੁਕਦੇਨ

ਊਤੈ ਰਤਨ ਰਸੇਊ ਸਬਦ ਸਮਾਲਿ ॥੫੪॥ ਆਪ ਪੰਖੀ ਸਿੰਘ ਕਹੁ ਲੇਰਹਿ ਤਰਵਰੁ
ਫੁਰਮਾਇਆ ਅਕਾਲਿ ਵਡਭਾਗੀ ਰਤਨ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸ
ਮਾਲਿਆ ॥੫੫॥੧॥ ਸਬਦ ੫੫ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ॥ ੴ ॥ ॥ ॥
॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਤਬ ਇਹੁ ਬਾਵ
ਰੁ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰਮਈ
ਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲਾ ਫਲੁ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਅਪੁਨੈ ਮੋਹਿ ਦਾਨੁ ਦੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਕਿਸ ਕਉ ਇਹੁ ਜਾਨ
ਸਿ ਮੰਦਾ ॥ ਤਬ ਸਗਲੇ ਇਸੁ ਮੇਲਹਿ ਫੰਦਾ ॥ ਮੇਰ ਤੇਰ ਜਬ ਇਨਹਿ
ਚੁਕਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥ ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੀ
ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਹੈ ਮੁਸਕਲੁ ਭਾਰੀ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪ
ਛਾਤਾ ॥ ਤਬ ਇਸ ਨੋ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤਾਤਾ ॥੩॥ ਜਬ ਇਨਿ ਅਪਨੋ ਬਾਧਿ
ਓ ਮੋਹਾ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਦਾ ਜਮਿ ਜੋਹਾ ॥ ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਸਭ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮਾ ॥
ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੪॥ ਜਬ ਇਨਿ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਭੇਦਾ ॥ ਤਬ
ਤੇ ਦੂਖ ਡੰਡ ਅਰੁ ਖੇਦਾ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਏਕੋ ਏਕੀ ਬੂਝਿਆ ॥ ਤਬ ਤੇ ਇਸ
ਨੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੫॥ ਜਬ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ਮਾਇਆ ਅਰਥੀ ॥ ਨਹ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਹ ਤਿਸ ਲਾਥੀ ॥ ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਇਹੁ ਹੋਇਓ ਜਉਲਾ ॥ ਪੀਛੈ
ਲਾਗਿ ਚਲੀ ਉਠਿ ਕਉਲਾ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ

ਓਸੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਦੀਪਕੁ ਜਲਿਓ ॥ ਜੀਤਨਾ ਕੀ ਕਿਸੋ ਵੀ ਕਿਰਤਿ ਗਤਿ ਭਇ
ਸੁਧ ਪਰਕਿਰਤਿ ਪਰੀ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਏਕੈ ॥ ਆਪੇ ਬੁ
ਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥ ਦੂਰਿ ਨ ਨੇਰੈ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਨਾਨ
ਕ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੪॥੮੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ
॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ
ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਨ
ਮੇਰੇ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭਉ ਅਪਦਾ ਜਾ
ਇ ॥ ਧਾਵਤ ਮਨੂਆ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ
॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਹਉਮੈ ਭਾਗੈ ॥੨॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਪੰਚਾ
ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਚਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੈ ॥ ਜਾ
ਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੩॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਮਿਟਹਿ ਅਪਰਾਧ
ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਹੋਵਹਿ ਸਾਧ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜ
ਪਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥੪॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ
ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਵਾਸੁ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁ
ਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹਤ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪ
ਤ ਇਹੁ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਤ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਮਾਥਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪ
ਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥੬॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮੁਸਕਲੁ ਕਛੂ ਨ ਬਨੈ ॥ ਜਾਸੁ
ਜਪਤ ਸੁਣਿ ਅਨਹਤ ਧੁਨੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਜਾਸੁ
ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਸੀਧਾ ਹੋਇ ॥੭॥ ਗੁਰਿ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਕਰੀ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮਿਟਿ ਦੇਹ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਤਿਨਿ ਤਿਨਿ ਕੋ ਜਨੁ ਸੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਰਿਦ ਧਾਰੈ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਵਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਤਾ ਕੈ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨੁ ਦੁਸਟੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥ ਜੇਤਾ ਬੋਲਣੁ ਤੇਤਾ ਗਿਆਨੈ ॥ ਜੇਤਾ ਸੁਨਣਾ ਤੇਤਾ ਨਾਮੁ ॥ ਜੇਤਾ ਪੇਖਨੁ ਤੇਤਾ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗਣੁ ਸਹਜੇ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਤਾ ਜਾਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜਿ ਬੈਰਾਗੁ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਸਨਾ ॥ ਸਹਜੇ ਚੂਪ ਸਹਜੇ ਹੀ ਜਪਨਾ ॥੩॥ ਸਹਜੇ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜੇ ਭਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਰਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਸੰਗੁ ॥੪॥ ਸਹਜੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਸਹਜੇ ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ ਕੀ ਨਾਸੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੫॥ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਨਾਮੁ ॥ ਸਹਜੇ ਕੀਨੋ ਜੀਅ ਕੋ ਦਾਨੁ ॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਰਸਿਆ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਸਿਆ ॥੬॥ ਸਹਜੇ ਆਸਣੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੭॥ ਸਹਜੇ ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓ ਕਰਮਾ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥੮॥੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਵਾਸ ਤੇ ਟਰਿਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ

ਕੁਟੰਬ ਸੀਗਾਰਿਆ ਭੋਜਨਾ ਨਾਨਾ ਅਨਿਕ ਪਕਾਰ ਬਹੁ ਕਪਰੇ ॥ ਸਭ ਪਰਥਾਵ
ਤੁ ਕਾਮ ਨਾਹਿ ਗੋਬਿਦ ਬਿਨਾ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਅਸਥਾਨੁ ਜੋ ਕਬਹੂ ਨ ਟਰੈ ॥ ਕਵਨੁ ਸਬ
ਦੁ ਜਿਤੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ ਮਹਿ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ ਸਿਵਪੁਰੀ ਕਾ ਹੋਇਗਾ ਕਾਲਾ
॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਬਿਤਾਲਾ ॥੨॥ ਗਿਰਿ ਤਰ ਧਰਣਿ ਗਗਨ
ਅਰੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਪਵਣੁ ਪਾਵਕੁ ਨੀਰਾਰੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਬਰਤ
ਅਰੁ ਭੇਦਾ ॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਨਸਹਿਗੇ ਬੇਦਾ ॥੩॥ ਤੀਰਥ ਦੇਵ
ਦੇਹੁਰਾ ਪੋਥੀ ॥ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਸੋਚ ਪਾਕ ਹੋਤੀ ॥ ਧੋਤੀ ਡੰਡਉਤਿ ਪਰਸਾ
ਦਨ ਭੋਗਾ ॥ ਗਵਨੁ ਕਰੈਗੋ ਸਗਲੋ ਲੋਗਾ ॥੪॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੁਰਕ
ਅਰੁ ਹਿੰਦੂ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਿੰਦੂ ॥ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੁ ਦੀਸੈ ਪਾ
ਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗੋ ਸਗਲ ਆਕਾਰਾ ॥੫॥ ਸਹਜ ਸਿਫਤਿ ਭਗਤਿ
ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਨਾ ॥ ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਗੁ
ਣ ਰਸੈ ॥ ਅਨਭਉ ਨਗਰੁ ਤਹਾ ਸਦ ਵਸੈ ॥੬॥ ਤਹ ਭਉ ਭਰਮਾ ਸੋਗੁ ਨ
ਚਿੰਤਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਮਿਰਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥ ਤਹ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਅਨਹਤ ਆ
ਖਾਰੇ ॥ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੇ ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ
॥ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਨਿਹਚਲ
ਥਾਨੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ
ਸੋਈ ਸੂਰਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਹਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ ਦੁਬਿ

ਜੋ

ਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਇਸੁ
ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾ
ਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੨॥ ਜੋ ਇ
ਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਜ
ਤੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਗਤੀ ॥੩॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਆਇ
ਆ ਗਨੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗਾ
॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੪॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕੀ ਨਿਰਮ
ਸੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ
ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੀ ॥੫॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ
ਬਿਨੁ ਥਾਇ ਨ ਪਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਜਾਪ ਤਪ ਕਰੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਨ
ਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥੬॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ
ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜੂਠਿ ਨ ਧੋਈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਉਲਾ ॥੭॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਤਿਸੁ ਭਈ ਖਲਾਸੀ ਹੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥ ਗੁਰਿ
ਦੁਬਿਧਾ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਮਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥੮॥੫ ਗਉੜੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀ
ਤੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕਾੜ੍ਹਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਹੋਇ ਨਿਸਤਾ
ਰਾ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਰੁ ॥ ਕਾਜਿ ਤੁਹਾਰੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆਦਾਰ ॥ ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ

ਜੋ ਸਕ

ਕੁਲੁ ਸੂਚ ਕਰਣਿਆ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੇਵਕਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧਰਿਆ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁ
ਣਿ ਨਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਧਿਆਨ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁੰਨ ਸ੍ਰਵਣਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ
॥ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੇਤ
॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨ ਮੇ
ਰੇ ਰਚੁ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਉਤਰੈ ਸਭ ਭੂਖ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਜੋ
ਹਹਿ ਦੂਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਡ ਗਮਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਅਮਰੁ
॥੫॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਡਾਨ ॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਬਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਫ
ਤਰਿ ਪੁਛੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥੬॥ ਜਾ ਕੈ ਊਨ ਨਾਹੀ
ਕਾਹੂ ਬਾਤ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਨੇਕਹਿ ਭਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਇ ਸਦਾ
ਨਿਹਾਲ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਤਾ ਕੀ ਘਾਲ ॥੭॥ ਨਾ ਕੋ ਚਤੁਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੂੜਾ ॥ ਨਾ
ਕੋ ਹੀਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੂਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾ
ਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਗਾ ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ
ਸਰਪ ਆਰਜਾਰੀ ॥ ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਏਕ ਨਿਮ
ਖ ਜੋ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਜੀਆ ॥ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਾਖ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸ ॥ ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ
ਵਾਸ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਭਏ ਕੂਕਰ ਕਾਮ ॥ ਸਾਕਤ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਨਿਨਾ
ਮ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸੀੰਙ ਛਤਾਰਾ ॥ ਬੋਲਹਿ ਕੂਰੁ ਸਾਕਤ ਮੁਖੁ ਕਾਰਾ
॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਗਰਧਭ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਸਾਕਤ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟ ਫਿਰਾਹੀ ॥੫॥

ਪ

॥ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੂਕਰ ਹਰਕਾਇਆ॥ਸਾਕਤ ਲੋਭੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ
॥੩॥ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਹੈ ਆਤਮਘਾਤੀ॥ਸਾਕਤ ਨੀਚ ਤਿਸੁ ਕੁਲੁ ਨਹੀ
ਜਾਤਿ॥ਜਿਸੁ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ॥੪॥੭॥੭੬॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥
ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨਿ ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ॥੧॥ਗੁਰ
ਕੈ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਓ ਮੋਹਿ ਨਾਉ॥ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨਿ ਸੁਣਿ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ॥੨॥ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਆਪੁ॥ਗੁਰ ਕੀ ਦ
ਇਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ॥੩॥ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਭਰਮੁ
॥ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ॥੪॥ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕੀਨੋ ਰਾਜੁ
ਜੋਗੁ॥ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋਗੁ॥੫॥ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੇਰੇ ਕਾ
ਰਜ ਸਿਧਿ॥ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਨਿਧਿ॥੬॥ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀ
ਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ॥ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ॥੭॥ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਾ
ਗਿਆ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ॥ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥੮॥੭੭॥ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ॥ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾ
ਣ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ
॥ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ॥੧॥ਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰਉ
॥ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਹਰਉ॥੨॥ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਝੂਲਾਵਉ ਪਾ

ਧ੍ਯਾਇ ਧ੍ਯਾਇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖ ਦੇਰਯਾ ॥੩॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਕੈਗਿ ॥ ਜਿਨਿ ਛੇਦੇ ਦ੍ਰਿਤ ਪਾਹਿ
॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ॥੪॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਕਾਰਿ ਗਰਿ ਪਸਉ
ਕੀਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਰਿਸੇਭੁ ਮੀਤਾ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਨਾ ਜੀ
ਉ ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸਰਾ ਆਪੇ ਮੁਲਿ ਲੀਉ ॥੬॥ ਆਪੇ ਲਾਇਓ ਅਪਨਾ
ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਭੈ
ਭ੍ਰਮ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥਾ ॥੮॥੯॥ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ
ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਪਹਿਰੈ ਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਕੂ
ਕਰੁ ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਮਿ
ਰਤਕ ਮਿਥਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸੁਖੁ ਸੁਪ
ਨੈ ਨਹੀ ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਅਨ ਕਾਜ ॥ ਬਿਨਸਿ
ਜਾਇ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜ ॥੪॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ
ਕਰਤੋ ਨਰਕਿ ਜਾਵੈ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਅਰਾਧਾ ॥ ਚੋਰ
ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ॥੬॥ ਲਾਖ ਅਡੰਬਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ
॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਇ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥੮॥੧੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾਹੈ ॥ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

੨॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਚਤੁਰ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ॥ ਭਾਈ ਪੂਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤਾ ॥
੩॥ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾ
ਸਿ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ਨ
ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੫॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ ਚਰਣ ਧਿਆ
ਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੬॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨਵਤਨੁ ਨਿਤ ਬਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰ
ਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ ॥ ਸ
ਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨ ॥੮॥੧੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੀਆ ॥ ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਿ
ਰਪਾਰੀਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ਹਰਿ ਵਾਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
ਪੰਥੁ ਡਰਾਉ ਬਹੁਤੁ ਭੈਹਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਤਕੀ ਓਟ ਸੰਤਾਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀਆ
॥੨॥ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੂਪ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ
ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ ॥੩॥ ਮੈ ਕੀਏ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਇਕਸੁ
ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ਸਭ ਗੁਣ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੀਆ ॥੪॥
ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਸੂਖਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਆਹੀ ਓੜਿ ਤੁਹਾ
ਰਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੫॥ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਓ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਮੋ
ਹ ਕੂਪਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਜੀਤਿਓ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹਾਰੀਆ ॥੬॥

ਓਪਾਈਓਤਿਸਰਬਥਾਨਿਧਨਾਮਕਸੁਖਲੀਆ॥ਹਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤਬਾ
ਲੁਡਕੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਲਧਭਤਨਾਮਮੇਲਿਆਮਪਕੀਆ॥ਗੁਰਸੇ
ਵਕੁਤਿਜਲਭਤਕੀਐਕਰਾਉਪਕਰੀਆ॥੪॥੧੧੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

॥ ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਗਾਈਜੁਗਮਹਿਗਾਵਣੋ॥ਜਾਪਿਜੀਉਵਜਾਇਇਕਮੰਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ
ਜੀਅਤਿਮੇਰੁਬਾਣੀਆਮਨਤੁਜੋ॥ਮਲਿਸੰਗਾਨੇਯੁਗਿਕਰਮਲਿਧੰ
॥੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਿਨਗਾਇਓ॥ਸਕਰਤੁਸੁਨਲਗਿਪਾਛੈਸੁਝਾਇਓ॥੨॥
ਮੋਨਨਸੁਮਦਬਾਵ੍ਰਿਗਹਿਓ॥ਕੋਟਿਮਧਾਕਨੇਗਤਮਸੁਧੂਲਿਹਓ
॥੩॥ਹਰਿਮਤਨਕਰਿਨਮਨਮੋ॥ਨਭਿਨਾਧਪਵਹਿਅਤਲਸੁਖੋ॥੪॥
ਨੈਨਾਮਲਿਵਭਿਸਧਜਨੋ॥ਹਰਿਦੇਕਾਵੁਨਮਾਨਿਧੋ॥ਧਾਕਮਕੇਧਲੇ
ਕਮੋਹਤਜੋ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਹੁਤੇਰਹਿਓ॥੬॥ਭੁਖਮੰਧੇਰਾਘਰਤੇਮਿ
ਟੇਓ॥ਗੁਰਗਿਆਨਹਰਿਨਾਇਓਦੀਪਬਾਲਿਓ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿ
ਆਸੋਪਾਰਿਪਰਿਓ॥ਜਨਨਾਨਕਰਾਮਪੁਜਗਤੁਤਾਰਿਓ॥੮॥
੧॥੧੨੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਗੁਰਕਰਤਭਰ
ਮਗਇਓ॥ਮੇਰੈਮਨਿਸਭੁਸੁਖਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬਲਤੋਜਲਤੇ
ਤਉਕਿਆਮਗੁਰਚੰਦਨੁਸੀਤਲਾਇਓ॥੧॥ਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਾਮਿਟ
ਗਇਅਗੁਰਗਿਆਨਦੀਪਾਇਓ॥੨॥ਪਾਵਕੁਸਾਗਰਗਹਿਰੋਚਰਿਸ
ਤਨਨਵਤਰਾਇਓ॥੩॥ਨਾਮਕਰਮਨਧਰਮਸੁਚਪਕੁਗਹਿਭੁਜਾਆ
ਪਾਇਓ॥੪॥ਕੁਤਿਖਿਕਿਨਦੁਖਕੁਜਨਸੁਗਾਨਦੁਕਲਾਰਿਨਾਇਓ॥੫

ਅਨਥਨਾਥਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਸੰਮ੍ਰਿਥਸੰਤਓਟਾਇਓ॥੬॥ਨਿਰਗੁਨੀ
ਆਰੇਕੀਬੇਨੰਤੀਦੇਹੁਦਰਸੁਹਰਿਰਾਇਓ॥੭॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਤੁਹਾਰੀਠਾ
ਕੁਰਸੇਵਕੁਦੁਆਰੈਆਇਓ॥੮॥੨॥੧੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਰੰਗਸੰਗਿਬਿਖਿਆਕੇਭੋਗਾਇਨਸੰਗਿਅੰਧਨਜਾਨੀ॥੧॥ਹਉਸੰਚਉ
ਹਉਖਾਟਤਾਸਗਲੀਅਵਧਬਿਹਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਸੂਰਾਪਰਧਾਨੁਹਉ
ਕੋਨਾਹੀਮੁਝਹਿਸਮਾਨੀ॥੨॥ਜੋਬਨਵੰਤਅਚਾਰਕੁਲੀਨਾਮਨਮਹਿਹੋਇ
ਗੁਮਾਨੀ॥੩॥ਜਿਉਉਲਝਾਇਓਬਾਧਬੁਧਿਕਾਮਰਤਿਆਨਹੀਬਿ
ਸਰਾਨੀ॥੪॥ਭਾਈਮੀਤਬੰਧਪਸਖੇਪਾਛੇਤਿਨਹੂਕਉਸੰਪਾਨੀ॥੫॥ਜਿਤੁ
ਲਾਗੋਮਨੁਬਾਸਨਾਅੰਤਿਸਾਈਪ੍ਰਗਟਾਨੀ॥੬॥ਅਹੰਬੁਧਿਸੁਚਿਕਰ
ਮਕਰਿਇਹਬੰਧਨਬੰਧਾਨੀ॥੭॥ਦਇਆਮਇਆਕਰਿਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਨਾਨ
ਕਦਾਸਦਸਾਨੀ॥੮॥੩॥੧੫॥ਮ:੧॥੧੮॥ਮ:੩॥੧੬॥ਮ:੪॥
੨॥ਮ:੫॥੧੫॥ ਜੁਮਲਾ ੪੪੧॥

੧੬ ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਛੰਤਮਹਲਾ੧॥ਮੁੰਧਰੈਣਿਦੁਹੇਲੜੀਆਜੀਉ
ਨੀਦਨਆਵੈ॥ਸਾਧਨਦੁਬਲੀਆਜੀਉਪਿਰਕੈਹਾਵੈ॥ਧਨਥੀਈਦੁ
ਬਲਿਕੰਤਹਾਵੈਕੇਵਨੈਣੀਦੇਖਏ॥ਸੀਗਾਰਮਿਠਰਸਭੋਗਭੋਜਨਸਭੁ
ਝੂਠੁਕਿਤੈਨਲੇਖਏ॥ਮੈਮਤਜੋਬਨਿਗਰਬਿਗਾਲੀਦੁਧਾਥਣੀਨਆ
ਵਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਆਵਏ॥੧॥

ਮੁੰਧਿ ਨਿਮਾਨੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਧਨੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੀ ਬਿਨੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਹ ਬਿਨੁ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨਾਹੀ ਪੁਛਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਨਾਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਜਨ ਸੰਤੋਖਿ ਮੇਲਾ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਸਾ ਧਨ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥੨॥ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਹਮ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇਹਾ ॥ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖਉਗੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖੀ ਪਛੁਤਾਣੀਆ ॥ ਨਿਕਸਿ ਜਾਤਉ ਰਹੈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਮਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਸਦਾ ਨਉਤਨ ਸਬਦਿ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਸਾਚਾ ਮਿਲਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥੩॥ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁਨੀ ਜੀਉ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਵਰੁ ਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥ ਸਾਜਨ ਰਹਸੇ ਦੁਸਟ ਵਿਆਪੇ ਸਾਚੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਲਾਹਓ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਤੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਰਸਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਧਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਇਛ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਉ ਏਕਲੜੀ ਬਨ ਮਾਹੇ ॥ ਕਿਉ ਧੀਰੈਗੀ ਨਾਹ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਧਨ ਨਾਹ ਬਾਝਹੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਬਿਖਮ ਰੈਣਿ ਘਣੇਰੀਆ ॥ ਨਹ ਨੀਦ ਆਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥ ਬਾਝਹੁ ਪਿਆਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਾਰੇ ਏਕਲੜੀ ਕੁਰਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਜੀਉ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮਿਲੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਦੀਪ

ਕਹੈ ਹਉ ਜਾਂ ਗੋਸਤੁ ਹਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਸਹੇਲੀ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਵਸਗੋਸ
ਤਿ ਰਾਤਿ ਮੇਲੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਬਿਗਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ
ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਜਾ ਤਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਨੀਘਰੀਆ
ਜੀਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਕਿਉ ਖੂਲੈ ਗਲ ਜੇਵੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ
ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸੋ
ਹੋਵੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਨਾਵਣ ਕਿਉ ਅੰਤਰ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗ
ਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਬੇਬਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚ ਘਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ
ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੋ ॥
ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਨਾਮ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ਭਗਤਿ ਲਾ
ਹਾ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਝੁ ਵਖਰੁ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੋ ॥
ਪਰਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦਰਿ ਸਾਚੀ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ
ਮੀਠਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥ ॥ ॥ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ੩ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸ
ਕੈ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ
ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾ
ਈਐ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ

ਜਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਨੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹ-
ਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੨॥ ਧਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੜੀਏ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਵਿਚ
ਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ
ਸਹੇਲੀ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰੀ
ਤਾ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਨਾਮੇ ਧਰੀ ਪਿਆਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੋ ॥੧॥ ਧਨ ਏਕਲੜੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਠੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਪਿਆ
ਰੇ ਕਉਣੁ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥ ਕੂੜਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰਿ
ਮੁਤੀ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿ
੨ ਲਾਏ ॥੨॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਕਉਣੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ
ਇਉ ਮਿਲੀਐ ਮਾਏ ਤਾ ਸਾ ਧਨ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾ
ਰੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਕਾਮਣਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆ
ਰੇ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਪਿ
ਰ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ
ਸੁਹਾਈ ॥ ਕਾਪਰੁ ਤਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ਜਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ

॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਾ ਸਾਚਿ ਰਤੀ ਸੇਵੇ ਗੁਰ ਕੈ ਕੇਈ ਕਿਸਮਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ
ਮੇਲਿ ਲਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੈ ਵਿਚਹੁ ਲਿਵ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਜਾ
ਰਾਵਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਾਰੋ ॥੧॥ ਸਾ ਧਨ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ਆਪਣੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੀਉ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ
ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ
ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਹੀਐ
ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੂਖ
ਵਿਸਾਰੇ ॥੨॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹੁ ਭੁਲੀ ਜੀਉ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਝੂਠੀ
ਝੂਠਿ ਲਗੀ ਜੀਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਕੂੜੁ ਨਿਵਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੇ
ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੇਵੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ
॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ਐਸਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜਿ
ਸਮਾਣੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੩॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਖ
ਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਮੈ ਨੈਣੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਅੰਨੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਪਾਣੀ ਅ
ੰਨੁ ਨ ਭਾਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰ
ਉ ਬਿਨੰਤੀ ਜੇ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਤਿਵੈ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ
ਲਏ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁ
ਹਾਗਣਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ
ਰਸਿ ਬੇਧੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ
ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਕਾਮਣਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ

ਮੋਹਨਿ

ਮਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਰਵਿਆ ਰੰਗੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਗਿਆਨ ਨ ਜਾਈ ਧੰਧ ਕਮਾਏ
॥ ਕਰਮ ਮੁੰਧਿ ਕੁਕਾਤਿ ਜਿਹੁ ਸਹਜ ਪ੍ਰਗਨਿ ਉਧ ਜੋ ਬਿਨੁ ਕੁਕਾਤੀ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾ
ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਕਾਮਣਿ
ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਜੀਉ ਅੰ
ਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਮਿਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੁ
ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਮਿਲੀ
ਸੋਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਜੀਉ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਾਮਣਿ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ॥ ਸ
ਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ
ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੀ ਮੋਹਿ
ਸੰਤਾਪੀ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਉ ਨ ਪਾਏ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਭੋਲੀ ਨਿਗੁਣੀਆ
ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਐ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬ
ਖਸਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਗਣ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੁ ਪਿਆਰਾ ਘਟਿ ਘ
ਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਸਰੁ ਸਬਲੁ ਵਰਤੈ ਜੀਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁ

ਤਉਤਨਿਆਇਆਜਾਇਆਸਦਾਸੰਨਿਨਾਮੁਕਰਿਬੋਹਿਥੁਜੀਉਤਿਸਬਦੁਪਛੇਵਣੁਵਿਚਿ
ਪਾਇਆ॥ਸਬਦੁਪਛਾਣਹਿਵਿਚਹੁਪਾਇਆਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਇਨਾਬਿਧਿਤੂ
ਤਉਤਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੁਲਾਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਜੀਵਨਿਆਇਐਮਰਿ
ਐਥੈਸਖਾਨਾਮੁਹਰਿਮਨਿਨਾਮਿਕਲਿਵਿਚਿਪਰਗਟੁਹੋਇਪਾਵਣੁਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕ
ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾਕੰਚਨਹੋਇਮਨੁਰਾਤਾ॥੪॥ਇਸਤਰਿਭੇਟਿਆਪਰਵਾਣਿਮਾਵਿ
ਆਪੇਜੀਉਭਿਰਾਮਨਮਕੀਬਿਧਿਨਾਜਾਣਹਿਗਿਆਨੁਪਤਾਸੁਤਕੁਝੇਖਲੋਇ
ਆਪੇਜੀਉਭੁਲਾਏਬਿਨੁਸੋਝੀਬਿਨੁਮਹਲੁਨਾਪਾਏਬਿਨੁਪਛਾਣਿਗਇਆਤਨਾਰਿ
ਜਾਣਿਜੀਉਭਿਮੈਪਾਤੁਜਸਾਰਾ॥ਜੋਆਇਆਸੋਸਭੁਕੋਜਾਸੀਉਬਰੇਗੁਰਵੀ
ਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਰਾਮਨਾਮੁਵਖਾਣੈਆਪਿਤਰੈਕੁਲਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤਿਮਿਲੇਪਿਆਰਾ॥੫॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕੋਥਿਰੁ
ਨਾਹੀਜੀਉਬਾਜੀਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜੁਭਗਤਿਸਚੀਜੀਉਰਾਮੁਨਾਮੁਵਾਪਾਰਾ
ਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤੀਧਨੁਪਾਈਐ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿ
ਭਗਤਿਇਹਸਾਚੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ਹਮਮਤਿਹੀਣਮੂਰਖ
ਮੁਗਧਅੰਧੇਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁ
ਹਾਵੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੬॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਜੀਉਆ
ਪੇਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਸਬਦੁਜੀਉਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗ
ਤਪਿਆਰੇ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਪਿਆਰੇਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇਆਪੇਭਗ
ਤੀਲਾਇਆ॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਆਪੇਸੇਵਕਰਾਇਆ॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾ
ਅਵਗਣਕਟੇਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੀਸਚੇਵਿਟ

ਹੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥੪॥੪ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ
ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮੰਞਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਹਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਘਰਿ ਬੈ
ਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਸਹਜੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾ
ਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਸੁਖਾਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਇਆ ॥ ਨਾਮੋ ਬੀਜੇ ਨਾਮੋ ਜੰ
ਮੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾ
ਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਜਾ ਚਾਖਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਚਾਖੁ ਮੁਏ ਜੀਉ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ਜਾ ਹਰਿ ਭਾਏ
ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ
ਨਾਮੇ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਈ
ਐ ਆਪੇ ਲਏ ਲਵਾਇਆ ॥੨॥ ਏਕ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਨਿਛਡਿ ਪਰ
ਦੇਸਿ ਸਿਧਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਕਿਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾ
ਇਆ ॥ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਓਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਚਾ
ਕਰੀ ਵਿਡਾਣੀ ਖਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ਆਪੁ ਵੇਚਿ ਧਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ
ਟਿਕੈ ਨਾਹੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਚੂਕੈ ਜਾ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਾਵਾਰੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ
ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਅੰਧੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਕਿਉ ਪਾਏ
ਕਿਉ ਮਾਰਗੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਣਾਇਆ ॥ ਹਰਿ
ਕੇ ਚਾਕਰ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ

ਬ੍ਰਣਏ ॥੪॥੫॥੧੧॥ ॥ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੪ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਕਿਉ ਦੇ
ਖਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਪੁਰਖੋ ਬਿਧਾ
ਤਾ ਏਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ਕਿਉ ਮਿਲਹ ਤੁਝੈ ਉਡੀਣੀਆ ॥ ਕਰ ਕਰਹਿ ਸੇਵਾ ਸੀਸੁ ਚ
ਰਣੀ ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਘੜੀ ਵਿਸਰੈ ਪਲੁ
ਮੂਰਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਜਿਉ ਪਿਆਸੇ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਦਾ
ਤੇ ॥੧॥ ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਜੀਉ ਸੁਣਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀ
ਆ ਜੀ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਚਲਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਉਦਾਸ ਧਨ
ਕਿਉ ਧੀਰਏ ॥ ਗੁਣਵੰਤ ਨਾਹ ਦਇਆਲੁ ਬਾਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਭਰਪੂਰਏ ॥
ਪਿਰ ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ਹਉ ਵਿਛੁੜੀ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥ ਬਿ
ਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਹਉ ਮਨੁ ਅਰ
ਪੀ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਅਰਪੀ ਸਭਿ ਦੇਸਾ ॥ ਹਉ ਸਿਰੁ ਅਰਪੀ ਤਿਸੁ ਮੀਤ ਪਿ
ਆਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ਸਦੇਸਾ ॥ ਅਰਪਿਆ ਤ ਸੀਸੁ ਸੁਥਾਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸੰਗਿ
ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਿਆ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਰਲੀਆ ਕਰੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਲੋੜਤੇ ਹਮ ਜੈਸਾ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ
ਜੀਉ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਆਇਆ ਪਿਆਰਾ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥

ਮਿਲਿਆਤਲਾਲੁਡਾਪਲੁਠਾਕੁਰੁਸਖੀਮੰਗਲਗਾਇਆਜਾਸਜਣੁਮੀਤਬਿਧਾਪ
ਰਖੁਉਪਜਿਆਭ੍ਰਤਖਉਭਾਵਨਾਇਆਜਾਅਨਾਤਵੁਜੇਵੜਾਹਿ ਪਰਮ
ਗਹਿਪਿਰਸੰਗਿਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸਹਜਿਮੋਹੀਹਰਿਮਿਲਿਆ
ਕੈਨੁਸੁਖਦਾਈ॥੪॥੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਮੋਹਨਤੇਰੇਊਚੇਮੰਦਰਮਹਲਅ
ਪਾਰਾ॥ਮੋਹਨਤੇਰੇਸੋਹਨਿਦੁਆਰਜੀਉਸੰਤਧਰਮਸਾਲਾ॥ਧਰਮਸਾਲਅ
ਪਾਰਦੈਆਰਠਾਕੁਰਸਦਾਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੇ॥ਜਹਸਾਧਸੰਤਇਕਤ੍ਰਹੋਵਹਿਤਹਾ
ਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹੇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਇਆਦਇਆਲਸੁਆਮੀਹੋਹੁਦੀ
ਨਕ੍ਰਿਪਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਰਸਪਿਆਸੇਮਿਲਿਦਰਸਨਸੁਖੁਸਾਰਾ॥੧॥
ਮੋਹਨਤੇਰੇਬਚਨਅਨੂਪਚਾਲਨਿਰਾਲੀ॥ਮੋਹਨਤੂੰਮਾਨਹਿਏਕੁਜੀਅਵਰਸ
ਭਰਾਲੀ॥ਮਾਨਹਿਤਏਕੁਅਲੇਖੁਠਾਕੁਰੁਜਿਨਹਿਸਭਕਲਧਾਰੀਆ॥ਤੁਧੁ
ਬਚਨਿਗੁਰਕੈਵਸਿਕੀਆਆਦਿਪੁਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆ॥ਤੂੰਆਪਿਚਲਿਆ
ਆਪਿਰਹਿਆਆਪਿਸਭਕਲਧਾਰੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪੈਜਰਾਖਹੁ
ਸਭਸੇਵਕਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆ॥੨॥ਮੋਹਨਤੁਧੁਸਤਸੰਗਤਿਧਿਆਵੈਦਰਸਧਿ
ਆਨਾ॥ਮੋਹਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈਤੁਧੁਜਪਹਿਨਿਦਾਨਾ॥ਜ
ਮਕਾਲੁਤਿਨਕਉਲੋਹਿਨਾਹੀਜੋਇਕਮਨਿਧਿਆਵਹੇ॥ਮਨਿਬਚਨਿਕਰ
ਮਿਜਿਤੁਧੁਅਰਾਧਹਿਸੇਸਭੇਫਲਪਾਵਹੇ॥ਮਲਮੂਤਮੂੜਜਿਮੁਗਧਹੋਤੇ
ਸਿਦੇਖਿਦਰਸੁਸੁਗਿਆਨਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰਾਜੁਨਿਹਚਲੁਪੂਰਨਪੁ
ਰਖਭਗਵਾਨਾ॥੩॥ਮੋਹਨਤੂੰਸੁਫਲੁਫਲਿਆਸਣੁਪਰਵਾਰੇ॥ਮੋਹਨਪੁਤ੍ਰ
ਮੀਤਭਾਈਕੁਟੰਬਸਭਿਤਾਰੇ॥ਤਾਰਿਆਜਹਾਨੁਲਹਿਆਅਭਿਮਾਨੁਜਿਨੀ
ਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨੀਤੁਧਨੋਧੰਨੁਕਹਿਆਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਇਆ॥
ਬੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇਕਥੇਨਜਾਹੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮੁਰਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕ ਰਾਖੀ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਲਗਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੋ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਅਸੰਖ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਵਕੋ ਤਿਨ ਕਿਲਬਿਖ ਦਾਹਨਹਾਰ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਜਪਿ ਮਨਾ ਤੂ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ॥ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਦੁਖ ਫਾਧੋ ॥ ਦੁਖਹਰਣ ਦੀਨ ਸਰਣ ਸ੍ਰੀਧਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧੀਐ ॥ ਜਮ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੀਐ ॥ ਕਲਿਮਲਹ ਦਹਤਾ ਸੁਧੁ ਕਰਤਾ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਰਾਧੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੁਖਹਰੁ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਦਇਆਲ ਮਨੋਹਰੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਤਮ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੈ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਭਗਤੀ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੨॥ ਚੇਤਿ ਮਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥੁ ਮੋਹਨੁ ਸਰਬ ਦੋਖ ਬਿਦਾਰੋ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਸਹਿ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਦਇਆਲਾ ॥ ਬਿਸੰਭਰੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਸਰਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਹਾ ਦਇਆਲ ਦਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਾਸੈ ਜੀਅ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਾ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਭਈ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੁਨੀ ਜਪਤ ਦੀ

ਨੈਦਾ ਅਲਾ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ ਕਰੇਹਾ
ਮਨਾਇ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਕੰਤੈ ॥ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਮੋਹਹ ਸਾ
ਧੂ ਮੰਤੈ ॥ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਇਆ ਫਿਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਇਹ ਰੀਤਿ ਭਲੀ ਭ
ਗਵੰਤੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਰਾ ਮਰਣ ਭੈ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੰਤੈ ॥੧॥ ਸੁ
ਣਿ ਸਖੀਏ ਇਹ ਭਲੀ ਬਿਨੰਤੀ ਏਹੁ ਮਤਾਂਤੁ ਪਕਾਈਐ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ
ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦਹਿ ਗਾਈਐ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਭ੍ਰ
ਮ ਨਾਸਹਿ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥ ਸਖੀ ਇਛ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ਪ੍ਰਭ
ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥ ਚਰਨ ਪਿਆਸੀ ਦਰਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪੇਖਉ ਥਾਨ ਸਬਾਏ
॥ ਖੋਜਿ ਲਹਉ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੰਗੁ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ
ਮਿਲਿਆ ਸੁਰਿਜਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਏ ॥੩॥ ਸਖੀ ਨਾਲਿ ਵਸਾ
ਅਪੁਨੇ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ
ਮੇਰੀ ਨੀਦ ਭਲੀ ਮੈ ਆਪਨੜਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਇਓ ਸਾਂਤਿ ਸਹ
ਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਕਉਲੁ ਖਿਲਿਆ ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਟਲਿਆ ॥੪॥੪॥ ਮ: ੧॥ ਮ: ੩॥੫॥ ੧
ਮ: ੫॥੪॥ ਸੁਮਲ ੧੧॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁ
ਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ
ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁ
ਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ

ਪਰਸਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅ
ਪਰੰਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹਰਿਜਪਿਉ
ਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜਪਾਪੀਜਿਤੁਲ
ਗਿਤਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹ
ਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ਆਪਹਿਕੀਆਕਰਾਇਆਆਪਹਿਕਰਨੈਜੋ
ਗੁ॥ਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਦੂਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਓਅੰਸਾਧਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰੰ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਰੰ॥ਆ
ਪਹਿਸੁੰਨਆਪਹਿਸੁਖਆਸਨ॥ਆਪਹਿਸੁਨਤਆਪਹੀਜਾਸਨ॥ਆ
ਪਨਆਪੁਆਪਹਿਉਪਾਇਓ॥ਆਪਹਿਬਾਪਆਪਹੀਮਾਇਓ॥ਆ
ਪਹਿਸੂਖਮਆਪਹਿਅਸਥੂਲਾ॥ਲਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕਲੀਲਾ॥੧॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਮਨੁਹੋਇਰਵਾਲ
ਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰਆਪਿਨਿਰਗੁਨਸਰ
ਗੁਨਏਕ॥ਏਕਹਿਏਕਬਖਾਨਨੋਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕ॥੧॥ ਪਉੜੀ
॥ਓਅੰਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓਅਕਾਰਾ॥ਏਕਹਿਸੂਤਿਪਰੋਵਨਹਾਰਾ॥ਭਿੰ
ਨਭਿੰਨਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰੰ॥ਨਿਰਗੁਨਤੇਸਰਗੁਨਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ॥ਸਗਲ
ਭਾਤਿਕਰਿਕਰਹਿਉਪਾਇਓ॥ਜਨਮਮਰਨਮਨਮੋਹੁਬਢਾਇਓ॥ਦੁਹੂਭਾਤਿ
ਤੇਆਪਿਨਿਰਾਰਾ॥ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸੇਈਸਾਹਭਗਵੰਤਸੇਸਚੁਸੰਪੈਹਰਿਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸੁਚਿਪਾਈਐਤਿਹਸੰ
ਤਨਕੈਪਾਸਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ਸਸਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸੋਊ॥ਸ
ਤਿਪੁਰਖਤੇਭਿੰਨਨਕੋਊ॥ਸੋਊਸਰਨਿਪਰੈਜਿਹਪਾਯੰ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਗੁਨਗਾਇਸੁਨਾਯੰ॥ਸੰਸੈਭਰਮੁਨਹੀਕਛੁਬਿਆਪਤ॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁ

ਤਉਹੁਕੇਜਾਪਤਾਸੋਸਭੁਹੋਇਜਪ੍ਰਭੁਭਾਵਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੩
ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਨੁਧਨੁਕਹਤਪੁਕਾਰਤੇਮਾਇਆਮੋਹਸਭਕੂਰ॥ਨਾਮਬਿ
ਹੂਨੇਨਾਨਕਾਹੋਤਜਾਤਸਭੁਧੂਰ॥੧ ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾਧੂਰਿਪੁਨੀਤਤੇਰੇਜਨੂ
ਆ॥ਧਨਿਤੇਊਜਿਹਰੁਚਇਆਮਨੂਆ॥ਧਨੁਨਹੀਬਾਛਹਿਸੁਰਗਨਆ
ਛਹਿ॥ਅਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਰਜਰਾਚਹਿ॥ਧੰਧੇਕਹਾਬਿਆਪਹਿਤਾਹੂ॥
ਜੋਏਕਛਾਡਿਅਨਕਤਹਿਨਜਾਹੂ॥ਜਾਕੈਹੀਐਦੀਓਪ੍ਰਭਨਾਮ॥ਨਾਨਕਸਾਧ
ਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥੪ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕਭੇਖਅਰੁਙਿਆਨਧਿਆਨ
ਮਨਹਠਿਮਿਲਿਅਉਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਭਗਤੁਙਿਆਨੀਸੋਇ
੧ ਪਉੜੀ ॥ ਙੰਙਾਙਿਆਨੁਨਹੀਮੁਖਬਾਤਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕ
ਰਿਭਾਤਉ॥ਙਿਆਨੀਸੋਇਜਾਕੈਦ੍ਰਿੜਸੋਊ॥ਕਹਤਸੁਨਤਕਛੁਜੋਗੁਨਹੋਊ॥ਙਿਆਨੀ
ਰਹਤਆਗਿਆਦ੍ਰਿੜੁਜਾਕੈ॥ਉਸਨਸੀਤਸਮਸਰਿਸਭਤਾਕੈ॥ਙਿਆਨੀਤਤੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਨ
ਆਏਸ੍ਰਿਸਟਿਮਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੁਢੋਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਬੁਝੈਜਾਕੈਭਾ
ਗਮਥੋਰ॥੧ ਪਉੜੀ ॥ ਯਾਜੁਗਮਹਿਏਕਹਿਕਉਆਇਆ॥ਜਨਮਤਮੋ
ਹਿਓਮੋਹਨੀਮਾਇਆ॥ਗਰਭਕੁੰਟਮਹਿਉਰਧਤਪਕਰਤੇ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮ
ਰਤਪ੍ਰਭੁਰਹਤੇ॥ਉਰਝਿਪਰੇਜੋਛੋਡਿਛਡਾਨਾ॥ਦੇਵਨਹਾਰੁਮਨਹਿਬਿਸਰਾਨਾ॥
ਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਜਿਸਹਿਗੁਸਾਈ॥ਇਤਉਤਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਸਰਹੁਨਾਹੀ॥੬
ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਤਹੁਕਮਿਬਿਨਾਸਹੁਕਮਿਆਗਿਆਭਿੰਨਨਕੋਇ॥ਆ
ਵਨਜਾਨਾਤਿਹਮਿਟੈਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਸੋਇ॥੧ ਪਉੜੀ ॥ ਏਊਜੀਅ

ਬਹੁਤੁ ਗਰਬੁ ਵਡਾ ਸੋ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਿਠ ਜੋਨਿ ਫਸੋ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਛੈਰ ਨਟਕ
ਜਿਹ ਕੀਨੋ ਸੋ ਆਪਨ ਮੋਹਿ ਪਰਿਓ ਦਿਓ ਦੀਨੋ ਇਸ ਜਨ ਕਉ ਕਹੂ ਕਬਹੂ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥
ਜਤ ਕਤ ਓਹੁ ਬਿਆਪਿ ਮਾਇਓ ਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਓ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਮਾਇਓ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੀਨੇ ਤਿਨਿ
ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਪਸੁ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਕਮਾਤਿ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪਹਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥
ਇਆ ਜੁਗ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਆਪਹਿ ਲਾਇਓ ॥ ਸੋ ਸੋ ਪਾਇਓ ਜੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ ॥
ਉਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਊ ਫੁਨਿ ਹੋਊ ॥ ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਗਲਾ
ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਬ
ਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਬਿਖ ਸੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰਨੀ ਪਰਉ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ
ਮੈ ਮੋਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰੇ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਹ ਰਚਹੁ ਤਹ ਤਹ ਬੰਧਨ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿ
ਹ ਬਿਧਿ ਕਤਹੂ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਾਕਤ ਤੇਊ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਕਰਮ ਰਤ ਤਾ
ਕੋ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਜਉ ਨਾਮ ਸਿਉ ਤਉ ਏਊ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ॥ ਬਾਧੇ
ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਮੀਠੀ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੋਹੇ ਨਹ ਬੁਝਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ
ਹੂ ਸੰਗ ॥ ਲੇਖੈ ਗਣਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ਨ ਸੁਧਿ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾ
ਨਕਾ ਤਿਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾ
ਸੁ ਕੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਏਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਰਾਰਾ ਰੰਗਹੁ ਇਆ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ ਰੇ ਰੇ
ਦਰਗਹ ਕਹੈ ਨ ਕੋਊ ॥ ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸੁਭ ਦੇਊ ॥ ਉਆ ਮਹਲੀ ਪਾਵ

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਮ ਮਗਨ ਨਉ ਹੋਇ ਬਿਖਿਨਾਸੁ ॥ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਜਿਸ
ਕੈ ਸਾਰਿ ਸੰਧੈ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿਤ ਕੋ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਬਿ
ਆਪਤ ਮੂੜੇ ਅੰਧ ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਦੁਰਗੰਧ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਗਲ ਲਾਲ ਲਪਟਿ ਬਿਖੈ ਪੈ ਸਭ ਤੇ ॥ ਅੰਧ ਬ੍ਰਿਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥ ਸਇਆ ਮਾਇ
ਆ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਹਿ ਮਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥ ਕੋਊ ਨ ਨੇਕੋਊ
ਪੂਰਾ ॥ ਕੋਊ ਸੁਘੜੁ ਨ ਕੋਊ ਮੂੜਾ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਲਿਪਨਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ
ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਲਾਲ ਲਾਲ ਤਰਕੈ ਲਵੈ ਨੇਕੋਊ ॥ ਏਕ ਰਹਿਆ ਆਪਿ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋਊ ॥ ਹੋਵਨਹਾਰੁ ਹੋਤ ਸਦ
ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਇਆ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤ ਮਹਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨੇ ॥
ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਊ ਜਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗਾਵਤ ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਗਾਸਹਜੇ
ਸੋਹ੍ਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ ਧਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਇ
ਆ ਸਫਲ ਤਾਹੂ ਕੋ ਗਨੀਐ ॥ ਜਾਸੁ ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਨੀਐ ॥ ਆਇ ਬਸ
ਹਿ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗੇ ॥ ਆਵਤ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮਹਿ ਰਾ
ਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਏਕਹਿ ਆਵਨ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਯਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨਿ
ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਉ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਜਾ ਜਾਨਉ ਭ੍ਰਮ ਮਤਿ ਦੇਉ ॥ ਹਰਿ ਤਨ ਸਾਹਿ ਤਿਨਾ ਗਿ ਸੁਖ

ਨਾਨਕ

ਸਹਜੇ ਸੋ ਭੁੰਚਿਓ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਤ ਸੁਨਾ ॥ ਜਿਹ ਆਸਾ ਛਾਡੀਆ ਤ੍ਰਿਦ ਗਲਤ ਰਹਨ
॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜਨ ਨਿਮਨਾਮ ਇਵੇ ਸੋ ਭੁੰਚਿ ॥ ਸਹਿਬ ਨ ਮਲੈ ਮਨ ਨਾਹਿ ਪਰੋ ਭੁੰਚਿ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜਨ ਨਮੁ
ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਿਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਏਕ ॥
੨੪ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇ ਈਤ ਊਤ ਕੇ ਮੀਤ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂ
ਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥੧ ਪਉੜੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾ
ਸੁ ਕਉ ਜੋ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਬਿਖਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਛਿਅ ਛਾਡਿ
ਚਲਿਓ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕਾ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਕਛੁ ਸੰਗਿ
ਨ ਲੀਆ ॥ ਐਸੀ ਸੰਚਿ ਜੁ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਜਾਹੀ
॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਇਆ
॥੨੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁਖਿ ਙਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤ
॥ ਮਿਰਤਕ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤ ॥੧ ਪਉੜੀ ॥
ਙੰਙਾ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੋਇ ਙਿਆਤਾ ॥ ਪੂਰਕੁ ਕੁੰਭਕ ਰੇਚਕ ਕਰਮਾਤਾ ॥ ਙਿਆਨ ਧਿ
ਆਨ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਸੋਮਪਾਕ ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰ
ਗਿ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹੇਤਾ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਨੋ ਸੋਊ ਅਨੇਤਾ ॥ ਉਆ ਤੇ ਊਤਮੁ ਗਨਉ ਚੰਡਾ
ਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥੨੬ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁੰਟ ਚਾਰਿ ਦ
ਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮੇ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਕੀ ਰੇਖ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਮੁਕਤਿ ਜੋਨਿ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿ
ਓ ਲੇਖ ॥੧ ਪਉੜੀ ॥ ਕਕਾ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਸੋਊ ॥ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇ
ਟਤ ਕੋਊ ॥ ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਛੁ ਦੋਊ ਬਾਰਾ ॥ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਭੂਲਨਹਾਰਾ ॥ ਕਾਹੂ ਪੰਥੁ ਦਿ
ਖਾਰੈ ਆਪੈ ॥ ਕਾਹੂ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਤ ਪਛੁਤਾਪੈ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪ ਹੀ ਕੀਨੋ ॥

ਜੋ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੁ ਨਾਨਕ ਲੀਨੋ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਰਹੇ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਖਾ ਖੂਨਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੈ ਪਾਹਿ ॥ ਜੋ ਦੇਨਾ ਸੋ ਦੇ ਰਹਿਓ ਭਾਵੈ ਤਹ ਤਹ ਜਾਹਿ ॥ ਖਰਚੁ ਖਜਾਨਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਇਆ ਕੇ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਖਿਮਾ ਗਰੀਬੀ ਅਨਦ ਸਹਜ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਖੇਲਹਿ ਬਿਗਸਹਿ ਅਨਦ ਸਿਉ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਦੀਵ ਗਨੀਵ ਸੁਹਾਵਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਲ ॥ ਖੇਦੁ ਨ ਦੂਖੁ ਨ ਡਾਨੁ ਤਿਹ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਪੂਰੀ ਤਿਨਾ ਪਰੀ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਰਪਰ ਚਲਨੋ ਲੋਗਾ ॥ ਆਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਰੋਗਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗਗਾ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਰਵਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਪਿ ਨੀਤ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਦੇਹ ਕਾ ਬਿਲਮ ਨ ਕਰਿਹੋ ਮੀਤ ॥ ਨਹ ਬਾਰਿਕ ਨਹ ਜੋਬਨੈ ਨਹ ਬਿਰਧੀ ਕਛੁ ਬੰਧੁ ॥ ਓਹ ਬੇਰਾ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਜਉ ਆਇ ਪਰੈ ਜਮ ਫੰਧੁ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਤੁਰ ਪੇਖਿ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਇਹ ਠਾਇ ॥ ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੂੜ ਤਹਾ ਲਪਟਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਜਾਹੂ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸਫਲ ਤੇ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਿਅਹਿ ਸੁਹਾਗ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਘੋਖੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ ਆਨ ਨ ਕਥਤਉ ਕੋਇ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਣਿ ਹੋਵਤ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਘਘਾ ਘਾਲਹੁ ਮਨਹਿ ਏਹ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥ ਨਹ ਹੋਆ ਨਹ ਹੋਵਨਾ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਹਿ ॥ ਘੂਲਹਿ ਤਉ ਮਨ ਜਉ ਆਵਹਿ ਸਰਨਾ ॥ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥ ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਅਨਿਕ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਿਆ॥ਘੋਲਿਮਹਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਹਪੀਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਿਜਾਕ
ਉਦੀਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ਙਣਿਘਾਲੇਸਭਦਿਵਸਸਾਸਨਹਬਢਨਘਟਨ
ਤਿਲੁਸਾਰ॥ਜੀਵਨਲੋਰਹਿਭਰਮਮੋਹਨਾਨਕਤੇਊਗਵਾਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਙੰਙਾਙ੍ਰਾਸੈ
ਕਾਲੁਤਿਹਜੋਸਾਕਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮਿਮਰਹਿਆਤਮਰਾਮੁ
ਨਚੀਨ॥ਙਿਆਨਧਿਆਨਤਾਹੂਕਉਆਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਿਦਿਵਾ
ਏ॥ਙਣਤੀਙਣੀਨਹੀਕੋਊਛੂਟੈ॥ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਸਰਪਰਫੂਟੈ॥ਸੋਜੀਵਤਜਿ
ਹਜੀਵਤਜਪਿਆ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਨਾਨਕਨਹਛਪਿਆ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ਚਿਤਿਚਿ
ਤਵਉਚਰਣਾਰਬਿੰਦਊਧਕਵਲਬਿਗਸਾਂਤ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਆਪਹਿਗੋਬਿੰਦ
ਨਾਨਕਸੰਤਮਤਾਂਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ਚਚਾਚਰਨਕਮਲਗੁਰਲਾਗਾ॥ਧਨਿਧ
ਨਿਉਆਦਿਨਸੰਜੋਗਸਭਾਗਾ॥ਚਾਰਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓ॥ਭਈ
ਕ੍ਰਿਪਾਤਬਦਰਸਨੁਪਾਇਓ॥ਚਾਰਬਿਚਾਰਬਿਨਸਿਓਸਭਦੂਆ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਮਨੁਨਿਰਮਲਹੂਆ॥ਚਿੰਤਬਿਸਾਰੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਨਾਨਕਗਿਆਨ
ਅੰਜਨੁਜਿਹਨੇਤ੍ਰਾ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ਛਾਤੀਸੀਤਲਮਨੁਸੁਖੀਛੰਤਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਨਗਾਇ॥ਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ
ਛਛਾਛੋਹਰੇਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੇਪਾਨੀਹਾਰੇ॥ਛਛਾਛਾਰੁਹੋਤਤੇਰੇਸੰਤਾ
॥ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਭਗਵੰਤਾ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਸੰਤਨ
ਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ਛਾਰੁਕੀਪੁਤਰੀਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਸੰ
ਤਸਹਾਈ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜੋਰਜੁਲਮਫੂਲਹਿਘਨੋਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਰ
॥ਅਹੰਬੁਧਿਬੰਧਨਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਛੁਟਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ਜਜਾਜਾਨੈਹਉਕ

ਕਛੁ ਹੂਆ ਬਾਧਿਉ ਜਿਉ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਹਉ ਭਗਤੁ ਗਿ
ਆਨੀ ॥ ਆਗੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਥਨੀ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿ
ਆਪਾਰੀ ਬਸੁਧਾ ਜਿਉ ਫਿਰਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਹ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ
ਕਉ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਝਾਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਸਿ ਬਾ
ਸੁਰ ਆਰਾਧਿ ॥ ਕਾਰ੍ਹਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਝਝਾ ਝੂਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰੋ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ
ਸਾਕਤ ਮੂਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹੋਤ ਭਾਉ ਬੀਆ ॥ ਝਰਹਿ ਕਸੰਮਲ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੂ
ਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸੁਨੂਆ ॥ ਝਰਹਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦ੍ਰੁਸਟਾਈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾਈ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਞਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿ
ਧਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਮੀਤ ॥ ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਰੀ
ਤਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਞੰਞਾ ਞਾਣਹੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਹੀ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਏਹ ਹੇਤ ॥ ਗਣਤੀ
ਗਣਉ ਨ ਗਣਿ ਸਕਉ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕੇਤ ॥ ਞੋ ਪੇਖਉ ਸੋ ਬਿਨਸਤਉ ਕਾ ਸਿ
ਉ ਕਰੀਐ ਸੰਗੁ ॥ ਞਾਣਹੁ ਇਆ ਬਿਧਿ ਸਹੀ ਚਿਤ ਝੂਠਉ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥
ਞਾਣਤ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਸੁਇ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਕੀਚਿਤ ਭਿੰਨ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਤਿਹ ਕਢਹੁ ਜਿਹ
ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਞਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ਸਮਰਥ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਉ
ਸਤਤਿ ਕਰਉ ਞਾਹੂ ਕੀਓ ਸੰਜੋਗ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾ
ਧ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁ
ਖਿ ਹੀਐ ਬਸੈ ਜੋ ਚਾਹਹੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਟਹਲ ਮਹਲ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿ

ਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰਾਪਤੇ ਤਉ ਭਏ ਜਉ ਪ੍ਰਿਅ ਅਪਨੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਟੋਹੇ ਟਾਹੇ
ਬਹੁ ਭਵਨ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਟਲਹਿ ਜਾਮ ਕੇ ਦੂਤ ਤਿਹ ਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ
ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਕਦਿ ਕੇ ॥
੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਠਾਕ ਨ ਹੋਤੀ ਤਿਨਹਿ ਦਰਿ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਜੋ ਜਨ
ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥ ੧ ਪਉੜੀ ॥ ਠਠਾ ਮਨੂਆ ਠਾ
ਹਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕਹਿ ਲਪਟਾਹੀ ॥ ਠਹਕਿ ਠਹਕਿ ਮਾਇਆ
ਸੰਗਿ ਮੂਏ ॥ ਉਆ ਕੈ ਕੁਸਲ ਨ ਕਤਹੂ ਹੂਏ ॥ ਠਾਂਢਿ ਪਰੀ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬ
ਸਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਜੀਅ ਰਸਿਆ ॥ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਇਆ
॥ ਨਾਨਕ ਉਆ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨ
ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ॥ ਡੋਲਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰਿ
ਹਥ ॥ ੧ ਪਉੜੀ ॥ ਡਡਾ ਡੇਰਾ ਇਹੁ ਨਹੀ ਜਹ ਡੇਰਾ ਤਹ ਜਾਨੁ ॥ ਉਆ ਡੇਰਾ ਕਾ
ਸੰਜਮੋ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ਇਆ ਡੇਰਾ ਕਉ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਘਾਲੈ ॥ ਜਾ ਕਾ ਤਸੂ
ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਉਆ ਡੇਰਾ ਕੀ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾ
ਨੈ ॥ ਡੇਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਾਧਸੰਗ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਹ ਡੋਲਾਇ
ਆ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਢਾਹਨ ਲਾਗੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ਬੰਧ
॥ ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਨਬੰਧ ॥ ੧ ਪਉੜੀ ॥ ਢਢਾ ਢੂਢ
ਤ ਕਹ ਫਿਰਹੁ ਢੂਢਨੁ ਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ਬਨੁ ਬਨੁ
ਕਹਾ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਢੇਰੀ ਢਾਹਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ
ਸਹਜੇ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਢੇਰੀ ਜੰਮੈ ਜਮਿ ਮਰੈ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁ

ਧਪਾਇਆ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਤ ਰਹੈ ਹਉ ਹਉ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥ ਢਾਹਤ ਢਾਹਤ
ਅਬ ਢਹਿ ਪਰਿਓ ਸਾਧੁ ਜਨਾ ਸਰਨਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਲੀਏ
ਸਮਾਇਆ ॥੩੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਤ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭੁਜਨ ਕੀਰਤਨ ਨਾਨਕ ਨੀਤ
॥ ਣਾ ਹਉ ਤਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਸਿ ਣ ਜਾਈਐ ਦੂਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਣਣਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀਐ ਆਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਰਿ ਮਰੈ ਸੋ
ਸੋਭਾ ਦੂ ਹੋਇ ॥ ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸ ॥ ਮਨੂਆ ਜੀ
ਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੂਰਤਣ ਵੇਸ ॥ ਣਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੋ ਏਕਹਿ ਟੇਕ ਅਧਾ
ਰ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਣਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥ ਰੇਣ ਸਗਲ ਇਆ ਮ
ਨੁ ਕੀਆ ਏਊ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ
॥੩੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀਐ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੋਹ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਬਾਛਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹਾ
ਰੀ ਜਾਇ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਮ ਪੰਥ ਕੀ ਜਾਸੁ ਬਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮ
ਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥ ਤਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਧਨੁ ਚਲੈ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਬ
ਨ ਨਹ ਰਾਜ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹੁ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੈ ਕਾਜ ॥ ਤਾਤਾ ਕਛੂ ਨ
ਹੋਈ ਹੈ ਜਉ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੈ ਆਪ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹਮਹਿ ਆਪਹਿ ਮਾਈ
ਬਾਪ ॥੩੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਘਾਲਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲ
ਾਥ ॥ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਸਾਕਤ ਮੂਏ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਨ ਸਾਥ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਥਥਾ
ਥਿਰੁ ਕੋਊ ਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰਹੁ ਪਾਵ ॥ ਅਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇ

ਗਾਏਇਕਉਪਾਉ॥ਥੈਲੀਸੰਚਹੁਸ੍ਰਮੁਕਰਹੁਥਾਕਿਪਰਹੁਗਾਵਾਰਾ॥ਮਨਕੈਕਾ
ਮਿਨਆਵਈਅੰਤੇਅਉਸਰਬਾਰਾ॥ਥਿਤਿਪਾਵਹੁਗੋਬਿਦਭਜਹੁਸੰਤਹ
ਕੀਸਿਖਲੇਹੁ॥ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਸਦਏਕਸਿਉਇਆਸਾਚਾਅਸਨੇਹੁ॥ਕਾਰ
ਨਕਰਨਕਰਾਵਨੋਸਭਬਿਧਿਏਕੈਹਾਥ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲ
ਗਹਿਨਾਨਕਜੰਤਅਨਾਥ॥੩੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਾਸਹਏਕੁਨਿਹਾਰਿਆ
ਸਭੁਕਛੁਦੇਵਨਹਾਰ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਰਹਹਿਨਾਨਕਦਰਸਅਧ
ਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਦਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਸਭਕਉਦੇਵਨਹਾਰ॥ਦੇਂਦੇਤੋਟਿਨ
ਆਵਈਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਦੈਨਹਾਰੁਸਦਜੀਵਨਹਾਰਾ॥ਮਨਮੂ
ਰਖਕਿਉਤਾਹਿਬਿਸਾਰਾ॥ਦੋਸੁਨਹੀਕਾਹੂਕਉਮੀਤਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹ
ਬੰਧੁਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ॥ਦਰਦਨਿਵਾਰਹਿਜਾਕੇਆਪੇ॥ਨਾਨਕਤੇਤੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਧ੍ਰਾਪੇ॥੩੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਰਜੀਅਰੇਇਕਟੇਕਤੂਲਾਹਿਬਿਡਾਨੀ
ਆਸ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਧਧਾਧਾਵਤਤਉਮਿਟੈਸੰਤਸੰਗਿਹੋਇਬਾਸੁ॥ਧੁਰਤੇਕਿਰਪਾਕਰਹੁਆ
ਪਿਤਉਹੋਇਮਨਹਿਪਰਗਾਸੁ॥ਧਨੁਸਾਚਾਤੇਊਸਚਸਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਪੂੰਜੀ
ਨਾਮਬਿਸਾਹਾ॥ਧੀਰਜੁਜਸੁਸੋਭਾਤਿਹਬਨਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸ੍ਰਵ
ਨਜਿਹਸੁਨਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਹਘਟਿਰਹੇਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਹਜਨ
ਮਿਲੀਵਡਾਈ॥੩੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਾਮੁਜਪੁਜਪਿਆ
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰੰਗਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਨਰਕੁਨਾਹਿਸਾਧਸੰਗਿ
॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਙੰਙਾਨਰਕਿਪਰਹਿਤੇਨਾਹੀਜਾਕੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਬ

ਸਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪਤੇ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਨਾ ਓਇ ਖਪ
ਤੇ ॥ ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਤਾ ਕਹੁ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਜਾ ਕਹੁ ॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰੇ ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੩੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿ ਰਾਖੀ
ਗੁਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਜਿ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਆਰਾਧੀਐ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਪਾ ਪਰਮਿਤਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ
ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤ ਕੋਟ ਅਪਰਾਧੂ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ॥ ਪਰਪਚ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਮਿਟਨਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ਗੁਸਾ
ਈ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰ ਸੋਊ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਸਰ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥੩੭॥ ਸਲੋ
ਕੁ ॥ ਫਾਹੇ ਕਾਟੇ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਫਤਿਹ ਭਈ ਮਨਿ ਜੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਥਿਤ ਪਾਈ
ਫਿਰਨ ਮਿਟੇ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਫਫਾ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੂ ਆਇਆ ॥
ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਫਿਰਿ ਇਆ ਅਉਸਰੁ ਚਰੈ ਨ ਹਾਥਾ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਉ ਕਟੀਅਹਿ ਫਾਸਾ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਨ
ਹੋਈ ॥ ਏਕਹਿ ਏਕ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਸੋਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥ ਮੇ
ਲਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਚਾਰੇ ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਬਹੁ ਭੋਗ ਰਸ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾ
ਲ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਬਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਬੈਸਨੋ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚ
ਧਰਮਾ ॥ ਬੀਰਾ ਆਪਨ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤਾਹੂ ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥
ਬਾਧਿਓ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਬੰਧਾ ॥ ਦੋਸੁ ਦੇਤ ਆਗਹ ਕਉ ਅੰਧਾ ॥ ਬਾਤ ਚੀ
ਤ ਸਭ ਰਹੀ ਸਿਆਨਪ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ ॥੩੯॥ ਸਲੋ
ਕੁ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਘ ਦੂਖ ਨਾਸ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰੇ ॥ ਸੰਤਸੰਗ ਜਿਹ

ਭੋਗ

ਦੇ ਬਸਿਓ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨ ਭ੍ਰਮੇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਭਾ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ॥
ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨਾ ॥ ਭਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥ ਭਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿ
ਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ॥ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਏ ॥ ਦੁਤਰ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਏ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਹ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੪੦॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮਨੁ ਲਪਟਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗ ॥ ਮਾ
ਗਨ ਤੇ ਜਿਹ ਤੁਮ ਰਖਹੁ ਸੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਮਾ ਮਾਗ
ਨਹਾਰ ਇਆਨਾ ॥ ਦੇਨਹਾਰ ਦੇ ਰਹਿਓ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੋ ਏਕਹਿ ਬਾਰ ॥
ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਹ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਉ ਮਾਗਹਿ ਤਉ ਮਾਗਹਿ ਬੀਆ ॥ ਜਾ ਤੇ
ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਹੂ ਥੀਆ ॥ ਮਾਗਨਿ ਮਾਗ ਤ ਏਕਹਿ ਮਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਤੇ ਪਰਹਿ
ਪਰਾਗ ॥੪੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੰਤ ॥ ਜਿ
ਹ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁਨਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਮਾ ਜਾਹੂ
ਮਰਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਆ ਕੈ ਸਮਤ ਬੀ
ਚਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਰਹਤ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਤਾਹੂ ਸੰਗ ਤਾਹੂ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ਪੂਰਨ
ਘਟ ਘਟ ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ਉਆਹੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਲਿਪਤ ਨਹੀ ਤਿਹ ਮਾਇਆ ॥੪੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਜਾਰ ਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾ
ਜਨਹੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਛੂਟਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾ
ਗ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਜਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਹ
ਲਉ ਸਿਧੀਆ ॥ ਜਾਹੂ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਉਆਹੂ ਜਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾ
ਰਾ ॥ ਜਾ ਉਬਰਨ ਧਾਰੈ ਸਭੁ ਕੋਊ ॥ ਉਆਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਰ ਨ ਹੋਊ ॥ ਜਾਹੂ
ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮਰਾਥਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਗੁਨ ਨਰਨਾਥਾ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰ

ਸਾਜਿਆ ਪੇਜ ਨਵੀਆ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਮਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਈ ॥੪੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਨਾ ਜਗਿ ਰਹਹੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਰਾ ਰੇਨ ਹੋਤ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥ ਰਣਿ ਦਰਗਹਿ ਤਉ ਸੀਝਹਿ ਭਾਈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਹਤ ਰਹਤ ਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤੇ ॥੪੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਇਆ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਸੂਖਿ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਲਾਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾਹੂ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੂ ॥ ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਜਿਹ ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਰੋਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਭ ਘਟ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੪੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਵਾ ਵੈਰੁ ਨ ਕਰੀਐ ਕਾਹੂ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਹੂ ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ ॥ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ॥ +ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲਹ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ+ ॥੪੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ॥ ੜੜਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਨ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ੜਾੜਾ ੜਾੜਿ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ

॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮ ਅਰਾਧ੍ਰਾ ॥ ਸੂਖੈ ਜੇਹ ਬਸਿਓ ਗੋਬਿਦ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਓ
ਆ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਟਤ ਤਾ ਬਿਨਸਾਹਿ ॥ ਨਾ ਨੈਕਰਤ ਸਾਕਤ ਭਾ ਵਿਕਾਰਾ ਜੇਹ ਹਿ
ਮੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ [illegible] ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿਮਖ ਮ
ਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ॥੪੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਹੁ ਉਕਤਿ
ਸਿਆਨਪ ਤਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜੇਹ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ
ਭਾਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਅਬ ਹਾਰੇ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ
ਪੂਕਾਰੇ ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ
॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਮ ਭੂਲਨਹਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ
ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ
ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਰਾਹਉ ਤਾਹੂ ॥ ਜੋ ਖਿ
ਨ ਮਹਿ ਊਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰਾਹੂ ॥ ਖਰਾ ਨਿਮਾਨਾ ਹੋਤ ਪਰਾਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਪੈ ਪ੍ਰ
ਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤ ਉਆ ਸੁਖੁ ਦੇਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਐਸੋ ਆਗ
ਨਤਾ ॥ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆ
ਰਾ ॥੪੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹ
ਰਿ ਰਾਇ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕ ਲਏ ਸਮਾਇ
॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡੁ ਇਆਨਾ ॥ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ
ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਸਹਸ ਭਾਤਿ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਏ
ਕ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਊ ਸੋਊ ਜਪਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਰੇ ਜੀਅ ਚਲੈ ਤੁਹਾਰੈ ਸਾਥੀ

॥ਜਾਸੁ ਪਸੇਵ ਲਾਵਹੁ ਜਿਸੁ ਆਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੫੦॥ ਸਲੋਕੁ
॥ ਗਬਿਗਬਿਨੁ ਪੰਤ ਬੋਲਨ ਮਾਨਿ ਵਡ੍ਹਠੌ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਅਹਿਰਾਵਿ ਮੈਲਿਆ
ਖਨਖਨੇਤ ਬਿਸੋਈਆ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗਹਿ ਭਉ ਤਿਆਗਿ ਵਿਆਪਿ ਦਿਸ ਬਾਲਕ ਕੈ ਪ੍ਰਭਿ ਰੂਪਿ ਰੰਗੁ
ਗਾਵਨਾ ਹਿਵਨਾ ਅਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਵਡ ਭਾਗੀ ਜਨ ਕਉ ਭਾਗਾ ਅਨਾਥ ਉਛਰ ਕੈ ਕੋਇ
ਅਨਿਦ੍ਰਤਿ ਤਿਆਗਉ ਨਾਹਿ ਨਿਰਹਾਰ ਆਪਾ ॥ ਹੋਤ ਭੂਪ ਜਨ ਮਹਾ ਮਨ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪਰਤਾਪਾ
ਹੋਤ ਕਬਿ ਨਮਾਵ ਵੈਲੈ ਦਾਇਆ ॥ ਲਾ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਬਿਖੋਤ ਕਿਰਪਾ ਹਾ ॥ ਉਕਰਹੁ
ਨਾਬੂਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕਛੁ ਪਤਿ ਤੇਰਉਆਣਾ ॥੫੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੇਖੈ ਕਤਹਿ
ਨ ਛੂਟੀਐ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਨਹਾਰ ॥ ਬਖਸਨਹਾਰ ਬਖਸਿ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉ
ਤਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਗੁਨਹਗਾਰ ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਤਿ ॥ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਤਤ ॥ ਲਾਹਾ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਦਹ ਦਿਸਿ
ਢੂਢਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹਿ ਬਸਾਇ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂ
ਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਆ ਸੰਪੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ਤਿਨਹੂ ਸੰਗਿ
ਬਿਹਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪਾਹਨ ਨੀਰਿ ਤਰੇ ॥੫੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅ
ਨੇਕ ॥ ਭਵਜਲ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇ
ਲਤ ਆਇਓ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਖੇਦ ਮਿਟੇ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚ
ਨ ਸਮਾਇ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਓ ਖਾਇਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ॥ ਖਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਭ
ਈ ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਬਹੁਤੁ ਲਾਭ ਘਰਿ ਆਏ ਪਤਿਵੰਤ ॥
ਖਰਾ ਦਿਲਾਸਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਆਇ ਮਿਲੇ ਭਗਵੰਤ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਰਹਿ
ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਸਰਾਹੀਐ ਜਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆ

ਧਿਆਇਆ ॥੫੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਗਤੀ ॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆ
ਲ ॥ ਏਕ ਅਖਰੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸਤ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਖਰ
ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਖਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਅਖਰ ਨਾਦ ਕਥਨ ਵਖ੍ਯ੍ਯਾਨਾ ॥ ਅਖਰ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੈ ਭਰ
ਮਾ ॥ ਅਖਰ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਅਖਰ ਹੈ ਜੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥੫੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲਿ
ਖਾਵਤੀ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ
ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਹੇ ਅਚੁਤ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਘਨਾਸ ॥ ਹੇ ਪੂਰਨ ਹੇ ਸਰਬ
ਮੈ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਹੇ ਸੰਗੀ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸਭ ਟੇਕ ॥ ਹੇ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਹੇ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੈ ਸਦਾ ਬਿਬੇਕ ॥ ਹੇ ਅਪਰੰਪਰ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਹਿ ਭੀ ਹੋ
ਵਨਹਾਰ ॥ ਹੇ ਸੰਤਹ ਕੈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰ ॥ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਮੈ ਨਿ
ਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਰਾਖਉ ਹੀਐ ਪਰੋਇ
॥੫੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰ
ਮੇਸੁਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ ਗੁ
ਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ
ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ [illegible]
ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰ
ਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾ
ਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇ

੨੫ ਮੋਹਿਲੋਕਬਿਕਿਬਧਾਮਨੁਨੁਪਾਧੀਜਿਨੁਲਾਗਿਤਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ਏਹੁਸਲੋਕੁਆਦਿਅੰਤਿਪ
ੜਣਾ॥ ॥ ਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਮਃ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥

॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਮਹ॥
ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸਿਮਰਉਸਿਮ
ਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਉ॥ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ਸਿਮਰਉਜਾਸੁਬਿ
ਸੁੰਭਰਏਕੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨਤਅਨੇਕੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖ੍ਯਰ॥
ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕਆਖ੍ਯਰ॥ਕਿਨਕਾਏਕਜਿਸੁਜੀਅਬਸਾਵੈ॥ਤਾਕੀਮਹਿ
ਮਾਗਨੀਨਆਵੈ॥ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਹਾਰੋ॥ਨਾਨਕਉਨਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰੋ॥
ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭ
ਕੈਸਿਮਰਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੂਖੁਜਮੁਨਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰ
ਨਿਕਾਲੁਪਰਹਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਰੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨ
ਲਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਨਬਿਆਪੈ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਸਰਬਨਿਧਾ
ਨਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਉਨਿਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ
ਮਰਨਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਤਤੁਬੁਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਜਪਤਪਪੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ[illegible]ਬਿਨਸੈਦੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭ

ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ
॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮ
ਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ
ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰ
ਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ
ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ
ਰਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥
ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾ
ਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿ
ਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰ
ਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ
ਭਾਗਿ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੂ
ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥

ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਹਦਝੁਨਕਾਰ॥ਸੁਖੁਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰ॥ਸਿ
ਮਰਹਿਸੇਜਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ॥
੭॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਭਗਤਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਲਗਿਬੇਦਉਪਾਏ॥ਹ
ਰਿਸਿਮਰਨਿਭਏਸਿਧਜਤੀਦਾਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਨੀਚਚਹੁਕੁੰਟਜਾਤੇ॥ਹ
ਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ॥ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨਿਕੀਓਸਗਲਅਕਾਰਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਮਹਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾ
ਇਆ॥੮॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਘਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਾਥ
॥ਸਰਣਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਾਥ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਜਹਮਾਤਪਿ
ਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈ॥ਮਨਊਹਾਨਾਮੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ਜਹਮਹਾਭਇ
ਆਨਦੂਤਜਮਦਲੈ॥ਤਹਕੇਵਲਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ॥ਜਹਮੁਸਕਲਹੋਵੈਅ
ਤਿਭਾਰੀ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੀ॥ਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨ
ਹੀਤਰੈ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਪਰਹਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ॥
ਨਾਨਕਪਾਵਹੁਸੂਖਘਨੇਰੇ॥੧॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਜਪਤਹੋਇਸੁਖੀਆ॥ਲਾਖਕਰੋਰੀਬੰਧੁਨਪਰੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਰੈ
॥ਅਨਿਕਮਾਇਆਰੰਗਤਿਖਨਬੁਝਾਵੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਆਘਾਵੈ॥ਜਿ
ਹਮਾਰਗਿਇਹੁਜਾਤਇਕੇਲਾ॥ਤਹਹਰਿਨਾਮੁਸੰਗਿਹੋਤਸੁਹੇਲਾ॥ਐਸਾਨਾ
ਮੁਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥੨॥ਛੂਟਤ
ਨਹੀਕੋਟਿਲਖਬਾਹੀ॥ਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਰਿਪਰਾਹੀ॥ਅਨਿਕਬਿਘ

ਨਜਹਆਇਸੰਘਾਰੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮੈ
ਮਰਿਜਾਮ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵੈਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਹਉਮੈਲਾਮਲੁਕਬਹੂਨਧੋਵੈ॥ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਖੋਵੈ॥ਐਸਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਰੰਗਿ॥ਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾ
ਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ਜਿਹਮਾਰਗਕੇਗਨੇਜਾਹਿਨਕੋਸਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਊਹਾਸੰਗਿਤੋ
ਸਾ॥[illegible]॥ਜਿਹਪੈਡੈਮਹਾਅੰਧਗੁਬਾਰਾ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿਉਜੀਆਰਾ॥ਜਹਾਪੰਥਿਤੇਰਾਕੋਨਸਿਞਾਨੂ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਹ
ਨਾਲਿਪਛਾਨੂ॥ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਤਪਤਿਬਹੁਘਾਮ॥ਤਹਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਤੁਮ
ਊਪਰਿਛਾਮ॥ਜਹਾਤ੍ਰਿਖਾਮਨਤੁਝੁਆਕਰਖੈ॥ਤਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬ
ਰਖੈ॥੪॥ਭਗਤਜਨਕੀਬਰਤਨਿਨਾਮੁ॥ਸੰਤਜਨਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਦਾਸਕੀਓਟ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਉਧਰੇਜਨਕੋਟਿ॥ਹਰਿਜਸੁਕਰਤਸੰਤਦਿਨੁ
ਰਾਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਸਾਧਕਮਾਤਿ॥ਹਰਿਜਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਿਜਨਕੀਨੋਦਾਨ॥ਮਨਤਨਰੰਗਿਰਤੇਰੰਗਿਏਕੈ॥ਨਾਨਕਜਨਕੈਬਿਰਤਿ
ਬਿਬੇਕੈ॥੫॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਕਉ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਗਤਿ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾਰੂਪਰੰਗੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਬਪਰੈ
ਨਭੰਗੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਸੋਭਾਪਾਈ॥ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਭੋਗਜੋਗ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਛੁਨਾਹਿਬਿਓਗੁ॥ਜਨੁਰਾਤਾ
ਹਰਿਨਾਮਕੀਸੇਵਾ॥ਨਾਨਕਪੂਜੈਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ॥੬॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈਮਾਲੁ
ਖਜੀਨਾ॥ਹਰਿਧਨੁਜਨਕਉਆਪਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈਓਟਸਤਾਣੀ॥
ਹਰਿਪ੍ਰਤਾਪਿਜਨਅਵਰਨਜਾਣੀ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਨਹਰਿਰਸਿਰਾਤੇ॥ਸੁੰਨਸ

ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ
ਛਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥ ਪਾਰਜਾਤੁ
ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ
ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾ
ਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ॥ ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹ
ਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥
ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥ ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥
ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥ ਸਰੀ
ਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀ
ਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ
ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥ ਕਨਿ
ਕ ਅਸ੍ਵ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥ ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜ
ਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ
ਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾ
ਹਿ ॥੨॥ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥ ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨ
ਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ
॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥ ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥ ਸੁਧ ਕ

ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਚ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿ-
ਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ
ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ
ਸਿਝੈ ॥ ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਊਭ ਪਇਆਲਿ ॥ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥
ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ
ਮਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁਨਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿ-
ਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰ-
ਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥ ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿ-
ਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥ ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮ-
ਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ
ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥੬॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ
ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥ ਕ-
ਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿ-
ਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥ ਤੁਮ੍ਹ੍ਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾ-
ਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ
ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ

ਸਾਧ

ਹਿਰਿਆ॥ਸਗਲਉਦਮਮਹਿਉਦਮੁਭਲਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਜੀਅਸਦਾ॥ਸ
ਗਲਬਾਨੀਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ਹਰਿਕੋਜਸੁਸੁਨਿਰਸਨਬਖਾਨੀ॥ਸਗਲਥਾਨ
ਤੇਓਹੁਊਤਮਥਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਿਹਘਟਿਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥੮॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ਨਿਰਗੁ
ਨੀਆਰਇਆਨਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਚੀਤਿਰਖੁਨਾਨ
ਕਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ਰਮਈਆਕੇਗੁਨਚੇਤਿਪਰਾਨੀ॥ਕਵਨਮੂਲ
ਤੇਕਵਨਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਸੀਗਾਰਿਆ॥ਗਰਭਅਗਨਿਮਹਿ
ਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ॥ਬਾਰਬਿਵਸਥਾਤੁਝਹਿਪਿਆਰੈਦੂਧ॥ਭਰਿਜੋਬਨਭੋਜਨ
ਸੁਖਸੂਧ॥ਬਿਰਧਿਭਇਆਊਪਰਿਸਾਕਸੈਨ॥ਮੁਖਿਅਪਿਆਉਬੈਠਕਉਦੈ
ਨ॥ਇਹੁਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨੁਕਛੂਨਬੂਝੈ॥ਬਖਸਿਲੇਹੁਤਉਨਾਨਕਸੀਝੈ॥੧॥ਜਿ
ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਊਪਰਿਸੁਖਿਬਸਹਿ॥ਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿਹਸਹਿ
॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ॥ਸੁਖਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਕੁਅਮੁਲਾ॥ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸੰਗਿਸਾਥਿਬਸਾ॥ਦੀਨੇਹਸਤ
ਪਾਵਕਰਨਨੇਤ੍ਰਰਸਨਾ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅਵਰਸੰਗਿਰਚਨਾ॥ਐਸੇਦੋਖ
ਮੂੜਅੰਧਬਿਆਪੇ॥ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਆਪੇ॥੨॥ਆਦਿਅੰਤਿਜੋਰਾਖ
ਨਹਾਰੁ॥ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਤਾਸਿ
ਉਮੂੜਾਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ॥ਜੋਠਾਕੁਰੁਸਦਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਤਾਕਉਅੰਧਾਜਾਨਤਦੂ
ਰੇ॥ਜਾਕੀਟਹਲਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰੈਮੁਗਧੁਅਜਾਨੁ॥ਸ
ਦਾਸਦਾਇਹੁਭੂਲਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਰਾਖਨਹਾਰੁਅਪਾਰੁ॥੩॥ਰਤਨੁਤਿਆਗਿ
ਕਉਡੀਸੰਗਿਰਚੈ॥ਸਾਚੁਛੋਡਿਝੂਠਸੰਗਿਮਚੈ॥ਜੋਛਡਨਾਸੁਅਸਥਿਰੁਕਰਿ

ਮਾਨੈ॥ਜੋਹੋਵਨੁਸੋਦੂਰਿਪਰਾਨੈ॥ਛੋਡਿਜਾਇਤਿਸਕਾਸ੍ਰਮੁਕਰੈ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈ
ਤਿਸੁਪਰਹਰੈ॥ਚੰਦਨਲੇਪੁਉਤਾਰੈਧੋਇ॥ਗਰਧਬਪ੍ਰੀਤਿਭਸਮਸੰਗਿਹੋਇ॥ਅੰ
ਧਕੂਪਮਹਿਪਤਿਤਬਿਕਰਾਲ॥ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਦਇਆਲਾ॥੪॥
ਕਰਤੂਤਿਪਸੂਕੀਮਾਨਸਜਾਤਿ॥ਲੋਕਪਚਾਰਾਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਅੰ
ਤਰਿਮਲੁਮਾਇਆ॥ਛਪਸਿਨਾਹਿਕਛੁਕਰੈਛਪਾਇਆ॥ਬਾਹਰਿਗਿਆਨ
ਧਿਆਨਇਸਨਾਨ॥ਅੰਤਰਿਬਿਆਪੈਲੋਭੁਸੁਆਨੁ॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਬ
ਾਹਰਿਤਨੁਸੁਆਹ॥ਗਲਿਪਾਥਰਕੈਸੇਤਰੈਅਥਾਹ॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਪ੍ਰਭੁ
ਆਪਿ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਹਜਿਸਮਾਤਿ॥੫॥ਸੁਨਿਅੰਧਾਕੈਸੇਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥
ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਓੜਿਨਿਬਹਾਵੈ॥ਕਹਾਬੁਝਾਰਤਿਬੂਝੈਡੋਰਾ॥ਨਿਸਿਕਹੀਐਤਉ
ਸਮਝੈਭੋਰਾ॥ਕਹਾਬਿਸਨਪਦਗਾਵੈਗੁੰਗ॥ਜਤਨਕਰੈਤਉਭੀਸੁਰਭੰਗ॥ਕਹਪਿੰਗੁ
ਲਪਰਬਤਪਰਭਵਨ॥ਨਹੀਹੋਤਊਹਾਉਸੁਗਵਨ॥ਕਰਤਾਰਕਰੁਣਾਮੈਦੀਨੁਬੇਨਤੀ
ਕਰੈ॥ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤਰੈ॥੬॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਸੁਆਵੈਨਚੀਤਿ॥ਜੋਬੈਰਾਈਤਾ
ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਲੂਆਕੇਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਬਸੈ॥ਅਨਦਕੇਲਮਾਇਆਰੰਗਿਰਸੈ॥
ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਮਾਨੈਮਨਹਿਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ਕਾਲੁਨਆਵੈਮੂੜੇਚੀਤਿ॥ਬੈਰਬਿਰੋਧਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧਮੋਹ॥ਝੂਠਬਿਕਾਰਮਹਾਲੋਭਧ੍ਰੋਹ॥ਇਆਹੂਜੁਗਤਿਬਿਹਾਨੇਕਈਜਨਮ॥
ਨਾਨਕਰਾਖਿਲੇਹੁਆਪਨਕਰਿਕਰਮ॥੭॥ਤੂਠਾਕੁਰੁਤੁਮਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀ
ਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੀਰਾਸਿ॥ਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਹਮਬਾਰਿਕਤੇਰੇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿ
ਸੂਖਘਨੇਰੇ॥ਕੋਇਨਜਾਨੈਤੁਮਰਾਅੰਤੁ॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਭਗਵੰਤ॥ਸਗਲਸਮ
ਗ੍ਰੀਤੁਮਰੈਸੂਤ੍ਰਿਧਾਰੀ॥ਤੁਮਤੇਹੋਇਸੁਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿ

ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ
ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥
੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥
ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥ ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥ ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ
ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥
ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥ ਸਰਬ
ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਬ
ਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥ ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ
ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਵਾ
ਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾ
ਥੈ ॥ ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥ ਅ
ਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ
ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਨਹਾ
ਰੁ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਬਟਾਊ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥ ਤਾ
ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥
ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥
ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸ੍ਵ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ ਮਿ
ਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰ
ਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥ ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁ
ਨਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿ
ਅ ਰੂਪਾਦ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥ ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾ
ਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪ
ਰਉਪਕਾਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥ ਸ
ਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥ ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ
ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥ ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥ ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥
ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥ ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥
ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥
ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
੬ ॥ ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾ
ਵਤ ॥ ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥ ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ
ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰ
ਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ
ਮਾਨੈ ॥ ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾ
ਵਤ ਨੇਰਾ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰ
ਹਤ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

॥ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ੍ਹ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥੮॥੫॥ ਸ
ਲੋਕੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ
ਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਖਾਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ
॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦ
ਰਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ
ਬਸਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵ
ਹਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ
॥ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾਨੈ
॥ ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੋ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿ
ਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ
ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ
ਸਨੇਹੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥ ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜ
ਸੁ ਕਹਤ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥ ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ
ਤਾ ਕੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚੇ
॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰ

ਸਿ

ਸਾਦਿਬਾਗਮਿਲਖਧਨਾ॥ਰਾਖੁਪਰੋਇਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਮਨਾ॥ਜਿਨਿਤੇਰੀਮਨਬਨ
ਤਬਨਾਈ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸਦਾਤਿਸਹਿਧਿਆਈ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਜੋਏਕੁ
ਅਲਖੈ॥ਈਹਾਊਹਾਨਾਨਕਤੇਰੀਰਖੈ॥੪॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਹਿਪੁੰਨਬਹੁਦਾਨ॥ਮ
ਨਆਠਪਹਰਕਰਿਤਿਸਕਾਧਿਆਨ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ॥ਤਿ
ਸੁਪ੍ਰਭਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਸੁੰਦਰਰੂਪੁ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿ
ਮਰਹੁਸਦਾਅਨੂਪੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸ
ਦਾਦਿਨਰਾਤਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਪਤਿਰਹੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਸੁਕ
ਹੈ॥੫॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਹਿਕਰਨਨਾਦ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੇਖਹਿਬਿਸਮਾਦ॥ਜਿ
ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜੇਬਸਨਾ॥ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤਕਰਚਲਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰਨਫਲਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁ
ਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤਲਾਗਹੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਜਾਗਹੁ॥੬॥ਜਿ
ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪ੍ਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਮੂਲਿਨਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿ॥ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਪਰਤਾਪੁ॥ਰੇਮਨਮੂੜਤੂਤਾਕਉਜਾਪੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਕਾ
ਰਜਪੂਰੇ॥ਤਿਸਹਿਜਾਨੁਮਨਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪਾਵਹਿਸਾਚੁ॥ਰੇ
ਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਸਿਉਰਾਚੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਪੁਜਪੈ
ਜਪੁਸੋਇ॥੭॥ਆਪਿਜਪਾਏਜਪੈਸੋਨਾਉ॥ਆਪਿਗਾਵਾਏਸੋਹਰਿਗੁਨਗਾਉ
॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਤੇਕਮਲਬਿਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰ
ਨਬਸੈਮਨਿਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਤੇਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭਤੇਰੀ

ਮਾਇਆ ਆਪ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨਿਕਿਨ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਲਾਗਹਿ
ਸੇ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਕਹੀਅਨ ਕੇ ਕਉ ਨਾਥਾ ॥੮॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥ ਸਾਧ
ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰ
ਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੀ
ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਸਾਧ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵ
ਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ
॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅ
ਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ
॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ
ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ
॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੂਚੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ

ਸਭ੍ਰਿ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨਿਧਾ
ਨ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ [illegible] ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਧ
ਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ
ਸੁਰਦੇਵਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇ
ਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮਾ
॥੫॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਕਲੂਖਤ ਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿ
ਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥+ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਏ ਆ
ਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋ
ਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥੭॥ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਸਾ
ਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ
ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥ ਸ
ਲੋਕੁ ॥ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ+

+ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥+

+ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥+

ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖਾ ॥ ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾ-
ਨਿ ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏ-
ਕਾ ॥ ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੋਊ ਖੋਦੈ ਕੋਊ ਚੰਦਨ ਲੇਪਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾ-
ਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿ-
ਰਮਲਾ ॥ ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਜੈ-
ਸੇ ਧਰ ਊਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ-
ਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ
ਨੀਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਬ੍ਰਹ-
ਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ-
ਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰ-
ਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁ-
ਗਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰ-
ਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਊਪਰਿ ਆਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ
ਨਹਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰ-
ਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵ-
ਤੁ ਬੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗ-
ਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਾ

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਪਰਵਾਰੁ॥ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਦਜਾਗਤ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਹੰਬੁਧਿਤਿਆਗ
ਤ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਘਰਿਸਦਾ
ਅਨੰਦ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਖਸਹਜਨਿਵਾਸ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸ॥੫॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਏਕਸੰਗਿਹੇਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਅਚਿੰਤ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਕਾਬਡਪਰਤਾਪ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਦਰਸੁਬਡਭਾਗੀਪਾ
ਈਐ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕ
ਉਖੋਜਹਿਮਹੇਸੁਰ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰ॥੬॥ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਸਗਲਮਨਮਾਹਿ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਉਨਜਾਨੈਭੇਦੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਥਿਆਨਜਾਇਅਧਾਖੵਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰ
ਬਕਾਠਾਕੁਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਮਿਤਿਕਉਨੁਬਖਾਨੈ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਾਨੈ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥੭॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕ
ਕਰਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਜੀਵੈਨਹੀਮਰਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮੁਕ
ਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਅਨਾਥਕਾਨਾਥੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਭਊਪਰਿਹਾਥੁ॥ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਕਾਸਗਲਅਕਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮ

ਗਿਆਨੀਕੀਸੋਭਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬਨੀ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ
॥੮॥੮॥ਸਲੋਕੁ॥ਉਰਿਧਾਰੈਜੋਅੰਤਰਿਨਾਮੁ॥ਸਰਬਮੈਪੇਖੈਭਗਵਾਨੁ॥ਨਿ
ਮਖਨਿਮਖਠਾਕੁਰਨਮਸਕਾਰੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਅਪਰਸੁਸਗਲਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ
॥ਮਿਥਿਆਨਾਹੀਰਸਨਾਪਰਸ॥ਮਨਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜਨਦਰਸ॥ਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂ
ਪੁਨਪੇਖੈਨੇਤ੍ਰ॥ਸਾਧਕੀਟਹਲਸੰਤਸੰਗਿਹੇਤ॥ਕਰਨਨਸੁਨੈਕਾਹੂਕੀਨਿੰਦਾ॥ਸਭ
ਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਖਿਆਪਰਹਰੈ॥ਮਨਕੀਬਾਸਨਾਮ
ਨਤੇਟਰੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਪੰਚਦੋਖਤੇਰਹਤ॥ਨਾਨਕਕੋਟਿਮਧੇਕੋਐਸਾਅਪਰਸ
॥੧॥ਬੈਸਨੋਸੋਜਿਸੁਊਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਬਿਸਨਕੀਮਾਇਆਤੇਹੋਇਭਿੰਨ॥ਕਰ
ਮਕਰਤਹੋਵੈਨਿਹਕਰਮ॥ਤਿਸੁਬੈਸਨੋਕਾਨਿਰਮਲਧਰਮ॥ਕਾਹੂਫਲਕੀਇ
ਛਾਨਹੀਬਾਛੈ॥ਕੇਵਲਭਗਤਿਕੀਰਤਨਸੰਗਿਰਾਚੈ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿਮਰਨ
ਗੋਪਾਲ॥ਸਭਊਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲ॥ਆਪਿਦ੍ਰਿੜੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾ
ਵੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਬੈਸਨੋਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥੨॥ਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਭਗਤਿਕਾ
ਰੰਗੁ॥ਸਗਲਤਿਆਗੈਦੁਸਟਕਾਸੰਗੁ॥ਮਨਤੇਬਿਨਸੈਸਗਲਾਭਰਮੁ॥ਕਰਿ
ਪੂਜੈਸਗਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਪਾਮਲੁਖੋਵੈ॥ਤਿਸੁਭਗਉਤੀਕੀ
ਮਤਿਊਤਮਹੋਵੈ॥ਭਗਵੰਤਕੀਟਹਲਕਰੈਨਿਤਨੀਤਿ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੈਬਿ
ਸਨਪਰੀਤਿ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ਨਾਨਕਐਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰ
ਤਕਉਪਾਵੈ॥੩॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੋਮਨੁਪਰਬੋਧੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਆਤਮਮਹਿਸੋਧੈ॥
ਰਾਮਨਾਮਸਾਰੁਰਸੁਪੀਵੈ॥ਉਸੁਪੰਡਿਤਕੈਉਪਦੇਸਿਜਗੁਜੀਵੈ॥ਹਰਿਕੀਕ
ਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਵੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੂ

ਆਪਨ

ਹੈ ਮੂਲਾ ॥ ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲਾ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਉਸੁ
ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੬॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ
ਜਪੈ ਕੋਊ ਨਾਮੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥ ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਘਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ
ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ
ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੭॥ ਜਿਸ
ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿ
ਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕ
ਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ
॥ ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ
ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ
ਕਹਾਵੈ ॥ [illegible] ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ
ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥ ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ
ਮਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੈਸਾ ਰੰ
ਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿ ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥
ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥ ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅ
ਨੰਤ ਤਰੰਗਾ + ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ ਸਿਮ
ਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ

(margin:) ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸੁ +

ਨਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕਰਚਨਾਪ੍ਰਭਿਰਚੀਬਹੁਬਿਧਿਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ॥੧॥ਅਸ
ਟਪਦੀ॥ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਪੂਜਾਰੀ॥ਕਈਕੋਟਿਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ॥ਕਈਕੋਟਿਭਏ
ਤੀਰਥਵਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਬਨਭ੍ਰਮਹਿਉਦਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਕੇਸ੍ਰੋਤੇ॥ਕਈ
ਕੋਟਿਤਪੀਸੁਰਹੋਤੇ॥ਕਈਕੋਟਿਆਤਮਧਿਆਨੁਧਾਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਕਬਿਕਾ
ਬਿਬੀਚਾਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਨਵਤਨਨਾਮਧਿਆਵਹਿ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨ
ਪਾਵਹਿ॥੧॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਅਭਿਮਾਨੀ॥ਕਈਕੋਟਿਅੰਧਅਗਿਆਨੀ॥ਕਈ
ਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕਠੋਰ॥ਕਈਕੋਟਿਅਭਿਗਆਤਮਨਿਕੋਰ॥ਕਈਕੋਟਿਪਰਦਰ
ਬਕਉਹਿਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਾਕਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਸ੍ਰਮਮਾਹਿ
॥ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਭ੍ਰਮਾਹਿ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਨਾਨਕ
ਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ॥੨॥ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਰਾਜੇਰ
ਸਭੋਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪੰਖੀਸਰਪਉਪਾਏ॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਬਿਰਖਨਿਪਜਾਏ
॥ਕਈਕੋਟਿਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰ॥ਕਈਕੋਟਿਦੇਸਭੂਮੰਡਲ॥ਕਈਕੋਟਿਸਸੀਅ
ਰਸੂਰਨਖੵਤ੍ਰ॥ਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿਛਤ੍ਰ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਅਪਨੈ
ਸੂਤਿਧਾਰੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੈ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾ
ਮਸਸਾਤਕ॥ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਅਰੁਸਾਸਤ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਰਤ
ਨਸਮੁੰਦ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜੰਤ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰਜੀਵੇ॥ਕਈਕੋ
ਟਿਗਿਰੀਮੇਰਸੁਵਰਨਥੀਵੇ॥ਕਈਕੋਟਿਜਖੵਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚ॥ਕਈਕੋਟਿਭੂ
ਤਪ੍ਰੇਤਸੂਕਰਮ੍ਰਿਗਾਚ॥ਸਭਤੇਨੇਰੈਸਭਹੂਤੇਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਆਪਿਅਲਿਪਤੁਰ
ਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੪॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਤਾਲਕੇਵਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਨਰਕਸੁਰਗਨਿਵਾਸੀ

ਰਕਈਕੋਟਿਜਨਮਹਿਜੀਵਹਿਮਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੋਨੀਫਿਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਬੈਠਤਹੀਖਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਘਾਲਹਿਥਕਿਪਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਧਨਵੰਤ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਮਹਿਚਿੰਤ॥ਜ
ਹਜਹਭਾਣਾਤਹਤਹਰਾਖੇ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕੈਹਾਥੇ॥੫॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਬੈਰਾ
ਗੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਤਿਨਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪ੍ਰਭਕਉਖੋਜੰਤੇ॥ਆਤ
ਮਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਹੰਤੇ॥ਕਈਕੋਟਿਦਰਸਨਪ੍ਰਭਪਿਆਸ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਓ
ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਗਹਿਸਤਸੰਗੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਿਨਲਾਗਾਰੰਗੁ॥
ਜਿਨਕਉਹੋਏਆਪਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਦਾਧਨਿਧੰਨਿ॥੬॥ਕਈਕੋਟਿਖਾ
ਣੀਅਰੁਖੰਡ॥ਕਈਕੋਟਿਅਕਾਸਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਅਵਤਾਰ॥ਕਈ
ਜੁਗਤਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰ॥ਕਈਬਾਰਪਸਰਿਓਪਾਸਾਰ॥ਸਦਾਸਦਾਇਕੁਏਕੰਕਾਰ॥
ਕਈਕੋਟਿਕੀਨੇਬਹੁਭਾਤਿ॥ਪ੍ਰਭਤੇਹੋਏਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਤਿ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈ
ਕੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੭॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਾਸ॥ਤਿਨ
ਹੋਵਤਆਤਮਪਰਗਾਸ॥ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇ॥ਸਦਾਨਿਹਾਰਹਿਏਕੋਨੇਤ੍ਰੇ॥ਕਈ
ਕੋਟਿਨਾਮਰਸੁਪੀਵਹਿ॥ਅਮਰਭਏਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਗੁਨ
ਗਾਵਹਿ॥ਆਤਮਰਸਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ਅਪੁਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਸਮਾਰੇ॥ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਆਰੇ॥੮॥੧੦॥ਸਲੋਕੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁ
ਏਕੁਹੈਦੂਸਰਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ
॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਗੁ॥
ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਧਾਰਿ
ਅਧਰਰਹਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਉਪਜੈਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਊਚਨੀਚਬਿਉਹਾਰ॥ਹੁਕਮੇ

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤ ਪਤਿ
ਤ ਉਧਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਖੇ
ਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆ
ਵੈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥ × ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ ॥ ਅਨਜਾ
ਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥ ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿ
ਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪ
ਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕ
ਉ ਰਾਜ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤ
ਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥ ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗ
ਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾ
ਸ ॥ ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥ ਇਸ ਕਾ
ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁ
ਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥ ਕਬਹੂ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬ
ਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਕਬਹੂ ਊਭ
ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥ ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾ
ਵਣਹਾਰ ॥੫॥ ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ
॥ ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬ

× ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥ ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥

ਹੈਬਡਰਾਜਾ॥ਕਬਹੂਭੇਖਾਰੀਨੀਚਕਾਸਾਜਾ॥ਕਬਹੂਅਪਕੀਰਤਿਮਹਿਆਵੈ
॥ਕਬਹੂਭਲਾਭਲਾਕਹਾਵੈ॥ਜਿਉਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਵਹੀਰਹੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾ
ਨਕਸਚੁਕਹੈ॥੫॥ਕਬਹੂਹੋਇਪੰਡਿਤੁਕਰੇਬਖ੍ਯਾਨੁ॥ਕਬਹੂਮੋਨਿਧਾਰੀਲਾਵੈ
ਧਿਆਨੁ॥ਕਬਹੂਤਟਤੀਰਥਇਸਨਾਨ॥ਕਬਹੂਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਖਿਗਿਆ
ਨ॥ਕਬਹੂਕੀਟਹਸਤਿਪਤੰਗਹੋਇਜੀਆ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭਰਮੈਭਰਮੀਆ
॥ਨਾਨਾਰੂਪਜਿਉਸ੍ਵਾਗੀਦਿਖਾਵੈ॥ਜਿਉਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਿਵੈਨਚਾਵੈ॥ਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਇ॥ਨਾਨਕਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੬॥ਕਬਹੂਸਾਧਸੰਗਤਿਇਹੁ
ਪਾਵੈ॥ਉਸੁਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿਨਆਵੈ॥ਅੰਤਰਿਹੋਇਗਿਆਨਪਰਗਾਸੁ
॥ਉਸੁਅਸਥਾਨਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਮਨਤਨਨਾਮਿਰਤੇਇਕਰੰਗਿ॥ਸਦਾਬਸ
ਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਸੰਗਿ॥ਜਿਉਜਲਮਹਿਜਲੁਆਇਖਟਾਨਾ॥ਤਿਉਜੋਤੀਸੰ
ਗਿਜੋਤਿਸਮਾਨਾ॥ਮਿਟਿਗਏਗਵਨਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਸਦਕੁਰ
ਬਾਨ॥੮॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਸੁਖੀਬਸੈਮਸਕੀਨੀਆਆਪੁਨਿਵਾਰਿਤਲੇ॥
ਬਡੇਬਡੇਅਹੰਕਾਰੀਆਨਾਨਕਗਰਬਿਗਲੇ॥੧॥ ॥ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਜਿਸੁਕੈਅੰਤਰਿਰਾਜਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸੋਨਰਕਪਾਤੀਹੋਵਤਸੁਆਨੁ॥ਜੋਜਾਨੈਮੈ
ਜੋਬਨਵੰਤੁ॥ਸੋਹੋਵਤਬਿਸਟਾਕਾਜੰਤੁ॥ਆਪਸਕਉਕਰਮਵੰਤੁਕਹਾਵੈ॥ਜਨ
ਮਿਮਰੈਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਵੈ॥ਧਨਭੂਮਿਕਾਜੋਕਰੈਗੁਮਾਨੁ॥ਸੋਮੂਰਖੁਅੰਧਾਅਗਿਆ
ਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਗਰੀਬੀਬਸਾਵੈ॥ਨਾਨਕਈਹਾਮੁਕਤੁ
ਆਗੈਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੧॥ਧਨਵੰਤਾਹੋਇਕਰਿਗਰਬਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਕਛੁਸੰਗਿਨ
ਜਾਵੈ॥ਬਹੁਲਸਕਰਮਾਨੁਖਊਪਰਿਕਰੇਆਸ॥ਪਲਭੀਤਰਿਤਾਕਾਹੋਇਬਿ

ਨਸਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥ ਕਿਸੈ ਨ
ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ
ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ
ਧਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਨ
ਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਭਲਾ
ਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰ
ਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ
ਕੋਇ ॥ ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥
ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੋ
ਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ
ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥ ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ
ਧਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ
ਕਰੈ ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥ ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥ ਸੁਪਨ ਮ
ਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪ
ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥
੫॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ
ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਭ ਤੇ
ਦੂਰਿ ਸਭਹੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥ ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥ ਮਰੈ

ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਆਪਿ ਉਪ
ਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾ
ਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰ
ਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪ
ਾਰ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥ ਸ
ਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸ
ਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥ ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖ੍ਯਾਣੀ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜ
ਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ
ਉਧਰਨਹਾਰ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁ
ਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀ
ਨ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾ
ਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥
੧॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂ
ਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂ
ਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਛਲੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸ
ਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥ ਸੰਤ ਦੋਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ

ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ
ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁ
ਰਿ ਮਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥ ਸੰਤ
ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰ
ਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲ
ਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ
ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟ
ਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਸੰ
ਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥ ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥ ਸੰ
ਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋ
ਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥ ਸੰਤ
ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ
ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਿਉ ਬੂਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋ
ਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ
ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿ

ਗਾਰਬੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਕਿਤੈ ਦਾਗਾ ਨਹੀ ਮੈਲਿ ਸਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ
ਨ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥
ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ
ਸੋਇ ॥੭॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਸਭੁ
ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ
ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾ
ਮੁ ਦੇਇ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਜਹੁ ਸਿ
ਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ
ਜਾਨੁ ॥ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਆਪਿ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥
ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ
ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥ ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀ
ਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥ ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਊ

ਜਲਮਥਾਰਾ॥ਬਕ੍ਰਿਤਿਜਨਨਜਾਮਹਿਆ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇਆ॥
ਮਨਮਜੇਕਹਾਬਿਖਿਆਸੇਧਨਤੇਵੰਤਜਾਨਿਸੰਸਾਰਆਨਿਤਨਿਮਖਬੋਲ
ਹਰਿਸੁਖਨਿ॥ਸਦਾਸਦਾਜਨਨਾਮਿਤੇਸੁਖਪਾਇ॥ਇਕੋਇਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈ॥ਇਤਉਤਕੀ
ਓਹੁਸੋਝੀਜਾਨੈ॥ਨਾਮਸੰਗਿਜਿਸਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨੁ
ਜਾਨਿਆ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆਪਨਆਪੁਸੁਝੈ॥ਤਿਸਕੀਜਾਨਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤ॥ਸਰਬਰੋਗਤੇਓਹੁਹਰਿਜਨੁਰਹਤ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲਬਖ੍ਯਾਨੁ॥ਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਸੋਈਨਿਰਬਾਨੁ॥ਏਕਊਪਰਿਜਿ
ਸੁਜਨਕੀਆਸਾ॥ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਜਿਸੁਮਨਿਭੂ
ਖ॥ਨਾਨਕਤਿਸਹਿਨਲਾਗਹਿਦੂਖ॥੪॥ਜਿਸਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਚਿਤਿਆਵੈ॥
ਸੋਸੰਤੁਸੁਹੇਲਾਨਹੀਡੁਲਾਵੈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਕਹੁਕਿ
ਸਤੇਡਰੈ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਅਪੁਨੇਕਾਰਜਮਹਿਆਪਿਸਮਾ
ਇਆ॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਤਸੀਝਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁਸਭੁਬੂਝਿਆ॥ਜ
ਬਦੇਖਉਤਬਸਭੁਕਿਛੁ [illegible] ਮੂਲੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸੂਖਮੁਸੋਈਅਸ
ਥੂਲੁ॥੫॥ਨਹਕਿਛੁਜਨਮੈਨਹਕਿਛੁਮਰੈ॥ਆਪਨਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕਰੈ॥ਆ
ਵਨੁਜਾਵਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਧਾਰੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿ॥
ਆਪੇਆਪਿਸਗਲਮਹਿਆਪਿ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਰਚਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਅ
ਬਿਨਾਸੀਨਾਹੀਕਿਛੁਖੰਡ॥ਧਾਰਣਧਾਰਿਰਹਿਓਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਅਲਖਅਭੇਵ
ਪੁਰਖਪਰਤਾਪ॥ਆਪਿਜਪਾਏਤਨਾਨਕਜਾਪ॥੬॥ਜਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਸੁਸੋਭਾਵੰ
ਤ॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਉਧਰੈਤਿਨਮੰਤ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਗਲਉਧਾਰਨ॥ਪ੍ਰਭਕੇ
ਸੇਵਕਦੂਖਬਿਸਾਰਨ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਕਿਰਪਾਲ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜਪਿਭਏਨਿ

ਦਾਲਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਸੋਈ ਇਕੁ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਊਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕ
ਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥
ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ
ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨ
ਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ
॥੮॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਟੂਟੀ ਗਾ
ਢਨਹਾਰ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿ
ਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ
ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
੧॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿ
ਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥ ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

੨

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ
ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ
॥੨॥ ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮ
ਨੁ ॥× ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ
ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿ
ਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨ

× ਜਿਉ ਪਾਖਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ

ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੋਲਚਰਣੀ ॥੩॥ ਸਾਸਨਿਸਾਸਿਤਪਕਰੇਤੇਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਜੀਉ ਪੂਰਬਲਿਖੇਕਾਏ
ਲਖਾਮਾਣਪਾਈਐਜੀਉ ਧੂੜਿਚਰਣਧਰਿਪੰਕਜਦੇਵਨਹਾਰਾ ਅਵਗਣੀਆਨਿਸਤਾਰਿਆ ਨਿਸਹਾਇਆ
ਜੋਜੋਕਰਤੂਕਰੈਸੋਈਸਭਧੂਮਾਨਾ ਕੁਲਕਰਤੇਹਿ ਹਮਹਿਜਨਾਕਉਨਬਸਤੁਆ
ਈਤੇਰੇਸੰਗਾਲਪਟਿਗਏਤੇਗਸਿਲੋਕੁਪਿਤੇਗਾ ਗਾਮਨਮਜਾਪਿਤਰੇਦੇਮਾ
ਨਨਕਪਾਤੇਮੇਤੀਪਿਛਜਾਣਾ ॥ ਜਿਤੁਵਖਤਕਉਲੈਲੈਨੂਆਇਆ ਸਾ
ਨਾਮਸੰਤਪਾਗਿਪਾਈਆ ॥ ਤਾਜੇਆਗੁਮਨੁਲੈਭੁਮਨਮੋਲਿਗ ਮਨਮਾਹਿਕੈ
ਮਾਹਿਤੋਲਿਗਲਾਦਿਖੇਪਸੰਤਨੁਸੰਗਿਚਲਾ ਅਵਗਣੀਆਗਿਬਾਧਿਆਜੀ
ਜਾਲਾ ਪੀਨੈਪੀਨਿਕੈਸਕੁਰੋਇਆ ਪਉੜੀ ਜਲਹਾਰਦਾਰਾਸੋਈਆ ਇਕ
ਪਾਉਵਿਚਲਾਦਪਾਗੈਨਾਨਕਤਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥ ਤਨਸਾਧਕੋਧੋਇਧੋ
ਪੀਤਿਗਾਮਗੁਸਾਧਕਉਮਾਪਨਜੀਤਿਗਾ ਸਾਧਕੀਧੂੜਿਗਕਰਤਾਇਸਨਾਨੁਗਾਸਾ
ਧੂਪਾਬਿਜਾਈਐਗੈਬੰਤਾਸਾਧਸੇਵਾਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿ
ਕੀਰਤਨਗਾਈਐ ਸਾਨਿਕਾਬਿਘਨਤੇਸਾਧੂਰਾਖੈ ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਰਸੁਚਾਖੈ ਓਟਗਹੀਸੰਤਹਦਰਿਆਇਆ ਸਰਬਸੂਖਨਾਨਕਤਿਹਪ
ਾਇਆ ॥੬॥ ਮਿਰਤਕਕਉਜੀਵਾਲਨਹਾਰਾ ਭੂਖੇਕਉਦੇਵਤਅਧਾਰਾ ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾਪਾਹਿ ਸਭੁਕਿਛੁ
ਤਿਸਕਾਓਹੁਕਰਨੈਜੋਗੁ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ ਜਪਿਜਨਸਦ
ਸਦਾਦਿਨੁਰੈਣੀ ਸਭਤੇਊਚਨਿਰਮਲਇਹਕਰਣੀ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸ
ਕਉਨਾਮੁਦੀਆ ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲਥੀਆ ॥੭॥ ਜਾਕੈਮਨਿਗੁਰਕੀ
ਪਰਤੀਤਿ ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ ਭਗਤੁਭਗਤੁਸੁਨੀਐਤਿਹੁ

ਲੋੜੀਐ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥ ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ
ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥ ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥ ਸ
ਲੋਕੁ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾ
ਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮ
ਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰ
ਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾ
ਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥ ਸਾ
ਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰ
ਨਾ ਜੋਗ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰ
ਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ
ਤਾ ਕੈ ॥ ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥ ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥
ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥
ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥ ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥ ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ
ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ
ਭਰਮਾਏ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥
ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇ
ਕ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਾ ਚਲਿ

ਤਰਕੇਬਿਧਿਨਮਾਹੀਆਪ੍ਰਭਸਗਿਤਿਪ੍ਰਭਨਸਭਠਾਇਓਅਨਨਾਥਿਬਿਧਿਕਾਰਬਿਨਤਬਿਨਸੈ
ਆਪਨੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਈਓਸਭਕਿਛੁਤਿਸਕੇਸਭਿਤਿਸਕੇਠਉਰਾਜਾਪਿਜ
ਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਗਾਵਿਨਾਉ॥੪॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲੇਜੰਤਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਖੰਡਬ੍ਰ
ਹਮੰਡਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸੁਨਨਗਿਆਨਧਿ
ਆਨਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਆਗਾਸਪਾਤਾਲਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲਆਕਾਰਾਨਾਮ
ਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਆਸਭਭਵਨਾਨਾਮਕੈਸੰਗਿਉਧਰੇਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨਾਕਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਜਿਸੁਆਪਨੈਨਾਮਿਲਾਏਨਾਨਕਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸੋਜਨੁਗਤਿਪਾਏ॥੫॥
ਰੂਪਸਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅਸਥਾਨਾਪੁਰਖੁਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨਾਕਰਤੂਤਿ
ਸਤਿਸਤਿਜਾਕੀਬਾਣੀਸਤਿਪੁਰਖਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀਸਤਿਕਰਮੁ
ਜਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿਮੂਲਸਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿਸਤਿਕਰਣੀਨਿਰਮਲ
ਨਿਰਮਲੀਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿਸਭਭਲੀਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਸੁ
ਖਦਾਈਬਿਸ੍ਵਾਸੁਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈ॥੬॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਉਪ
ਦੇਸਾਸਤਿਤੇਜਨਜਾਕੈਰਿਦੈਪ੍ਰਵੇਸਾਸਤਿਨਿਰਤਿਬੁਝੈਜੇਕੋਇਨਾਮੁ
ਜਪਤਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿਆਪੇਜਾਨੈਅ
ਪਨੀਮਿਤਿਗਤਿ[illegible]ਜਿਸਕੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸੁਕਰਣੈਹੋ
ਰੁਅਵਰਨਬੂਝਿਕਰਤਬੀਚਾਰੁਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੀਆਨਾ
ਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਵਰਤੀਆ॥੭॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾ
ਜਿਨਿਬੂਝਿਆਤਿਸੁਆਇਆਸ੍ਵਾਦਾਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿਰਾਚਿਜਨਰਹੇਗੁਰ
ਕੈਬਚਨਿਪਦਾਰਥਲਹੇਓਇਦਾਤੇਦੁਖਕਾਟਨਹਾਰਜਾਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸ

ਜਨ

ਤਾ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਕੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥ ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਆਆ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥ ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆ

ਸਿਧਪਾਤਿਰਾਖੈ।ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਲਖੈ।ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਕਉਕੋਇਨਪਹੂ
ਚੈ।ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਊਚਤੇਊਚੈ।ਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇਆ।ਨਾਨਕਸੋਸੇ
ਵਕੁਦਹਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥੪॥ਨੀਕੀਕੀਰੀਮਹਿਕਲਰਾਖੈ।+।ਜਿਸਕਾਸਾ
ਸੁਨਕਾਢਤਆਪਿ।ਤਾਕਉਰਾਖਤਦੇਕਰਿਹਾਥ।ਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤਬਹੁਭਾਤਿ
।ਤਿਸਕੇਕਰਤਬਬਿਰਥੇਜਾਤਿ।ਮਾਰੈਨਰਾਖੈਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਸਰਬਜੀਆ
ਕਾਰਾਖਾਸੋਇ।ਕਾਹੇਸੋਚਕਰਹਿਰੇਪ੍ਰਾਣੀ।ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅਲਖਵਿਡਾਣੀ
॥੫॥ਬਾਰੰਬਾਰਬਾਰਪ੍ਰਭੁਜਪੀਐ।ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਇਹੁਮਨੁਤਨੁਧ੍ਰਪੀਐ।
ਨਾਮਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ।ਤਿਸੁਕਿਛੁਅਵਰੁਨਾਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾ
ਇਆ।ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੋਰੂਪੁਰੰਗੁ।ਨਾਮੋਸੁਖੁਹਰਿਨਾਮਕਾਸੰਗੁ।ਨਾਮਰ
ਸਿਜੋਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ।ਮਨਤਨਨਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇ।ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਨਾ
ਮ।ਕਹੁਨਾਨਕਜਨਕੈਸਦਕਾਮ॥੬॥ਬੋਲਹੁਜਸੁਜਿਹਬਾਦਿਨੁਰਾਤਿ
।ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਜਨਕੀਨੀਦਾਤਿ।ਕਰਹਿਭਗਤਿਆਤਮਕੈਚਾਇ।
ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿਉਰਹਹਿਸਮਾਇ।ਜੋਹੋਆਹੋਵਤਸੋਜਾਨੈ।ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾ
ਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈ।ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਉਨਬਖਾਨਉ।ਤਿਸਕਾਗੁਨੁਕਹਿਏ
ਕਨਜਾਨਉ।ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਬਸਹਿਹਜੂਰੇ।ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ॥੭॥
ਮਨਮੇਰੇਤਿਨਕੀਓਟਲੇਹਿ।ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹਿ।ਜਿਨਿਜਨਿ
ਅਪਨਾਪ੍ਰਭੂਪਛਾਤਾ।ਸੋਜਨੁਸਰਬਥੋਕਕਾਦਾਤਾ।ਤਿਸਕੀਸਰਨਿਸਰਬ
ਸੁਖਪਾਵਹਿ।ਤਿਸਕੈਦਰਸਿਸਭਪਾਪਮਿਟਾਵਹਿ।ਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗ

+ਭਸਮਕਰੈਲਸਕਰਕੋਟਿਲਾਖੈ+

ਲਿਖਣਹਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸੇਵ ਲਾਗਣਹਾਰਾ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ
ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸੇਵ
ਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ
ਹਾਟੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ
ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ
ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸ
ਦ ਧਿਆਵੈ ॥ ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ
॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥ ਬੀਸ ਬਿਸ
ਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿ
ਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ
ਦਾਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥
ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ
ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਪਰਸਤ

ਚਰਨਸਾਧਨਿਰਮਲਿਬਨਿਤਭੋਦਨਸੀਗਿਰਾਮਬਨਾਰਵੈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਦਰਗਹ
ਜਾਵੈ॥ਨਾਨਕਬਿਚਨਿਕਰਨਾਆਪਨੇ॥ਸਾਨਿਸੰਤੋਖੁਆਤਮਪਤੀਆਨੇ॥
ਪ੍ਰਭਜਨਪ੍ਰਾਮਪਉਜਲਅਝਿ॥ਸਭਿਸ਼ਨਾਧਿਸਾਟਿਪੇਖੈਹੋਇਸੰਤਾਗਨਹੁਬੀਆ
ਤਕੀਆਤਿਨਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜਸਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇਆ॥੪॥ਜਿਹਬ
ਏਕਉਸਤਤਿਅਨਿਕਾਸਤਿਪੁਰਖਪੂਰਨਬਿਬੇਕਾ॥ਕਹੁਬੋਲਨਪਹੁਚਤ
ਪਾਨੀ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਨੀ॥ਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰਵੈਰਸੁਖਦਾਈ
ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਅਨਿਕਭਗਤਬੰਦਨਨਿਤਕਰਹਿ॥ਚਰਨਕ
ਮਲਹਿਰਦੈਸਿਮਰਹਿ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇ॥ਨਾਨਕਜਿ
ਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸਾਪ੍ਰਭੁਜਪਨੇ॥੫॥ਇਹੁਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੀਵੈਅਮਰੁਸੋਹੋਇ॥ਉਸੁਪੁਰਖਕਾਨਾਹੀਕਦੇਬਿਨਾਸ॥ਜਾਕੈਮਨਿਪ੍ਰਗ
ਟੇਗੁਨਤਾਸ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲੇਇ॥ਸਚੁਉਪਦੇਸੁਸੇਵਕਕਉਦੇਇ
॥ਮੋਹਮਾਇਆਕੈਸੰਗਿਨਲੇਪੁ॥ਮਨਿਮਹਿਰਾਖੈਹਰਿਹਰਿਏਕੁ॥ਅੰਧਕਾਰ
ਦੀਪਕਪਰਗਾਸੇ॥ਨਾਨਕਭਰਮਮੋਹਦੁਖਤਹਤੇਨਾਸੇ॥੬॥ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਚਉਪਦੇ॥ਅਨਦਭਇਆਦੁਖਨਠੇਭਾਈ॥ਜਨਮਮਰਨਕੇਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇ
ਸਾਧੂਕੇਪੂਰਨਉਪਦੇਸੇ॥ਰਹਾਉ॥ਭਉਭ੍ਰਮਕਾਟਿਕਾਉਤੋਹਿਬਸੇ॥ਸਗਲਬਿਆਧਿ
ਮਨਤੇਖੋਈ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾ
ਰੀ॥ਥਿਤਿਪਾਈਚੂਕੇਭ੍ਰਮਗਵਨ॥ਸੁਨਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸ੍ਰਵਨਾ
॥ਨਿਰਗੁਨੁਆਪਿਸਰਗੁਨੁਭੀਓਹੀ॥ਕਲਾਧਾਰਿਜਿਨਿਸਗਲੀਮੋਹੀ
ਆਪਨੇਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਿਆਪਿਬਨਾਏ॥ਆਪੁਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਆਪੇਪਾਇਓ॥ਹਰਿ

ਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ
ਰੰਗਾ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭ
ਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾ
ਰੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆ
ਧਾਰੁ ॥ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾ
ਰਹੁ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥ ਇ
ਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥ ਏਕ ਆਸ ਰਾਖੁ
ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉ
ਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀ
ਤ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥ ਸਾ
ਸੋਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ
ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ
ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆ
ਵੈ ਠਾਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਕਲਿ ਤਾ
ਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ
ਹੋਇ ਆਸ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਜਨ
ਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾਂ ॥ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾਂ ॥ ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕੋ
ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ

ਏਹਿਤ੍ਰਿਪੁਰ੍ਹਾਸਾਲਿਗਾਵਿਸਮਾਦਿਪੁਨਾਅਧਾਭ੍ਰਾਗਾਮਾਨਿਕਭਿਪਾਵਨਛੁਟਨਾ
ਕੋਸਾਜੰਮ੍ਰਿਤਸਾਤਬੇਦਬਿਭੇਤੋਸਾਲਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਮਨੁਲਾਈਐ
ਮਨਬੰਛਤਨਾਨਕਫਲਪਾਈਐ॥੪॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਸੰਗਿਤੇਰੈਕਛੁਨਚਾਲੈਕਿਆ
ਲਪਟਾਵਹਿਮੂਰਖਮਨਾ॥ਸੁਤਮੀਤਕੁਟੰਬਅਰੁਬਨਿਤਾਇਨਤੇਕ
ਹਹੁਤੁਮਕਵਨਸਨਾਥਾ॥ਰਾਜਰੰਗਮਾਇਆਬਿਸਥਾਰਾਇਨਤੇਕਹਹੁਕ
ਵਨਛੁਟਕਾਰਾ॥ਅਸੁਹਸਤਿਰਥਅਸਵਾਰੀ॥ਝੂਠਾਡੰਫੁਝੂਠੁਪਾਸਾਰੀ॥
ਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸੁਬੁਝੈਨਬਿਗਾਨਾ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਨਾਨਕਪਛੁਤਾਨਾ
੫॥ਗੁਰਕੀਮਤਿਤੂੰਲੇਹਿਇਆਨੇ॥ਭਗਤਿਬਿਨਾਬਹੁਡੂਬੇਸਿਆਨੇ॥ਹ
ਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਮਨਮੀਤ॥ਨਿਰਮਲਹੋਇਤੁਮ੍ਹਾਰੋਚੀਤ॥ਚਰਨ
ਕਮਲਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਜਾਹਿ॥ਆਪਿਜ
ਪਹੁਅਵਰਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ਸੁਨਤਕਹਤਰਹਤਗਤਿਪਾਵਹੁ॥ਸਾਰਭੂ
ਤਸਤਿਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਨਾਨਕਗੁਨਗਾਉ॥੬॥ਗੁਨਗਾਵਤ
ਤੇਰੀਉਤਰਸਿਮੈਲੁ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਹਉਮੈਬਿਖੁਫੈਲੁ॥ਹੋਹਿਅਚਿੰ
ਤਬਸੈਸੁਖਨਾਲਿ॥ਸਾਸਿਗ੍ਰਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪ
ਸਗਲੀਮਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵਹਿਸਚੁਧਨਾ॥ਹਰਿਪੂੰਜੀਸੰਚਿਕਰਹੁਬਿਉ
ਹਾਰੁ॥ਈਹਾਸੁਖੁਦਰਗਹਜੈਕਾਰੁ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਦੇਖੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲੇਖੁ॥੭॥ਏਕੋਜਪਿਏਕੋਸਾਲਾਹਿ॥ਏਕੁਸਿਮਰਿਏਕੋਮਨਆਹਿ
॥ਏਕਸਕੇਗੁਨਗਾਉਅਨੰਤ॥ਮਨਿਤਨਿਜਾਪਿਏਕਭਗਵੰਤ॥ਏਕੋਏਕੁ
ਏਕੁਹਰਿਆਪਿ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭੁਬਿਆਪਿ॥ਅਨਿਕਬਿਸਥਾਰ

ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥ ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥ ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀ

ਆ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਅਗਨਿਮਹਿਰਾਖੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿਰਲਾਲਾਖੈ
॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਬਿਖੁਤੇਕਾਢੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਾਢੈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਤੁ
ਇਹੈਬੁਝਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਨਾਨਕਜਨਧਿਆਇਆ॥੪॥ਸਾਜਨਮੀਤ
ਕਰਹੁਏਕੁਕਾਮੁ॥ਆਨਤਿਆਗਿਜਪਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਸੁਖੁਪਾਵਹੁ॥ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ਭਗਤਿਭਾਇਇਹੁਤਰੀਐ
ਸੰਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀਛਾਰੁ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੂਖਨਿਧਿਨਾਮੁ
॥ਬੂਡਤਜਾਤਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਸਗਲਦੂਖਕਾਹੋਵਤਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁ
ਗੁਨਤਾਸੁ॥੫॥ਉਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਾਉ॥ਮਨਤਨਿਅੰਤਰਿਇਹੀਸੁਆ
ਉ॥ਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਮਨੁਬਿਗਸੈਸਾਧਚਰਨਧੋਇ॥ਭਗਤ
ਜਨਕੈਮਨਿਤਨਿਰੰਗੁ॥ਬਿਰਲਾਕੋਊਪਾਵੈਸੰਗੁ॥ਏਕਬਸਤੁਦੀਨੀਕਰਿਮਇ
ਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲਇਆ॥ਤਾਕੀਉਪਮਾਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਰਹਿਆਸਰਬਸਮਾਇ॥੬॥ਪ੍ਰਭਬਖਸੰਦਦੀਨਦਇਆਲ॥ਭਗਤਿਵਛ
ਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ॥ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲ॥ਸਰਬਘਟਾਕਰਤਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲ॥ਆਦਿਪੁਰਖਕਾਰਣਕਰਤਾਰ॥ਭਗਤਜਨਾਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਜੋ
ਜੋਜਪੈਸੁਹੋਇਪੁਨੀਤ॥ਭਗਤਿਭਾਇਲਾਵੈਮਨਹੀਤ॥ਹਮਨਿਰਗੁਨੀਆ
ਰਨੀਚਅਜਾਨ॥ਨਾਨਕਤੁਮਸਰਣਿਪੁਰਖਭਗਵਾਨ॥੭॥ਸਰਬਬੈਕੁੰਠਮੁ
ਕਤਿਮੋਖਪਾਏ॥ਏਕਨਿਮਖਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ॥ਅਨਿਕਰਾਜਭੋਗਬਡਿ
ਆਈ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਕਥਾਮਨਿਭਾਈ॥ਬਹੁਭੋਜਨਕਾਪਰਸੰਗੀਤ॥

॥ ਰਸਨ ਜਪਤਿ ਹਿਰ ਹਿਰ ਮਨਿ ਕੀਨਾ ॥ ਕੁਲਿ ਸ੍ਰੇਕਰਨੀ ਸੋ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਤਿਹ ਕੈ ਬਸੇ
ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ
੮॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆ
ਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੀ
ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥ ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥ ਜਬ ਇ
ਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥ ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥ ਜ
ਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥ ਆਪਨ
ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ
ਵਲ ਧਨੀ ॥ ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥ ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗ
ਮ ਅਪਾਰ ॥ ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥ ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ
ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ ਜਬ ਆਪਹਿ ਆ
ਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥ ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥ ਆਪਨ ਚਲਿ
ਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪ
ਨੈ ਆਸਨ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥ ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ
ਇ ॥ ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਏ
ਕਾ ॥ ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੂਛਤ ਲੇਖਾ ॥ ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ
ਅਗਾਧੇ ॥ ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅ

ਚਤ ਜਾਨ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਜਾ ॥੩॥ ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ
ਹੋਤਾ ॥ ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥ ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ
॥ ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥
ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥ ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਤ
ਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ
ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥ ਜਬ ਆਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥ ਤਬ ਕਵਨ
ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥ ਤਹ ਬੇਦ ਕ
ਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਤਉ ਸਗਨ ਅਪ
ਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਜਹ ਆਪਨ ਊਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨ ਠਾ
ਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪ
ਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥ ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥ ਊ
ਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ
ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥ ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿ
ਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉ
ਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂ
ਚਾ ॥੬॥ ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥ
ਾਰੁ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥ ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥ ਆਲ
ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥ ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ
॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥ ਖੇਲੁ ਸੰ

ਕੇਚੇਤ ਉਨਨਕ ਦੈਕੋ ॥੭॥ ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥ ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ
ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥ ਦੁਹੂ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੂ ਬਨੀ ॥ ਆ
ਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੋਜ ॥ ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾ
ਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥ ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪ
ਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾ
ਰੁ ॥ ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਆਪ
ਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗ
ਤੁ ਪਰੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਸਮਦ
ਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾ
ਥ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਸੋ ਮੂਆ
ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰ
ਾਇ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥ ਗੁਨ
ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ
ਦਇਆਲ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥ ਅੰਤ
ਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁ
ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ
ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇ

ਭੂਜਾ ਕਨਿਆਸ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਸਾਹਿਬ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇ
ਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ
ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥ ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰ
ਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਆਠ ਪ
ਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿ
ਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇ
ਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਦਰਗਹ ਨਿਬ
ਹੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ
॥੬॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਿਰਭਉ
ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ
ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥ ਚਿੰਤ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ
ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥

ਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿ
ਹਾਲੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤ
ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾ
ਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀ
ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅ
ਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ
ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿ
ਆ ਭਗਵੰਤ ॥ ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲ ॥ ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕ
ਰਮੁ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ
ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿ
ੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੵਤ੍ਰ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ
ਕੋ ਬੋਲੈ ॥ ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲੁ ॥ ਮੋ
ਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਧਾਰਿ ਰਹਿ
ਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ
ਬਿਸਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਸੰਤਜਨਾਸੁਨਿਸੁਭਬਚਨਾ॥ਸਰਬਬਿਆਪੀਰਾਮਸੰਗਿਰਚਨਾ॥ਜਿਨਿਜਾਤਾ
ਤਿਸਕੀਇਹਰਹਤਾ॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਸਭਿਕਹਤਾ॥ਜੋਜੋਹੋਇਸੋਈਸੁਖੁਮਾ
ਨੈ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੁਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈ॥ਅੰਤਰਿਬਸੇਬਾਹਰਿਭੀਓਹੀ॥ਨਾਨਕਦ
ਰਸਨੁਦੇਖਿਸਭਮੋਹੀ॥੪॥ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਤੇਸਗ
ਲੀਉਤਪਤਿ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਕਰੇਬਿਸਥਾਰੁ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਏਕੰਕਾਰੁ॥ਅ
ਨਿਕਕਲਾਲਖੀਨਹਜਾਇ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ਕਵਨਨਿਕਟਿ
ਕਵਨਕਹੀਐਦੂਰਿ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਭਰਪੂਰਿ॥ਅੰਤਰਗਤਿਜਿਸੁਆ
ਪਿਜਨਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੫॥ਸਰਬਭੂਤਆਪਿਵਰਤਾਰਾ॥
ਸਰਬਨੈਨਆਪਿਪੇਖਨਹਾਰਾ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਜਾਕਾਤਨਾ॥ਆਪਨਜਸੁਆਪਹੀ
ਸੁਨਾ॥ਆਵਨਜਾਨੁਇਕੁਖੇਲੁਬਨਾਇਆ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਕੀਨੀਮਾਇਆ॥
ਸਭਕੈਮਧਿਅਲਿਪਤੋਰਹੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਹਣਾਸੁਆਪੇਕਹੈ॥ਆਗਿਆਆਵੈਆ
ਗਿਆਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜਾਭਾਵੈਤਾਲਏਸਮਾਇ॥੬॥ਇਸਤੇਹੋਇਸੁਨਾਹੀਬੁਰਾ॥
ਓਰੈਕਹਹੁਕਿਨੈਕਿਛੁਕਰਾ॥ਆਪਿਭਲਾਕਰਤੂਤਿਅਤਿਨੀਕੀ॥ਆਪੇਜਾਨੈ ਤਿ
ਅਪਨੇਜੀਕੀ॥ਆਪਿਸਾਚੁਧਾਰੀਸਭਸਾਚੁ॥ਓਤਿਪੋਤਿਆਪਨਸੰਗਿਰਾਚੁ॥
ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਦੂਸਰਹੋਇਤਸੋਝੀਪਾਇ॥ਤਿਸਕਾਕੀਆਸ
ਭੁਪਰਵਾਨੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਇਹੁਜਾਨੁ॥੭॥ਜੋਜਾਨੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥
ਆਪਿਮਿਲਾਇਲਏਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਓਹੁਧਨਵੰਤੁਕੁਲਵੰਤੁ+॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ ਪਤਿਵੰਤੁ
ਜਿਸੁਰਿਦੈਭਗਵੰਤੁ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਜਨੁਆਇਆ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਜਗ
ਤੁਤਰਾਇਆ॥ਜਨਆਵਨਕਾਇਹੈਸੁਆਉ॥ਜਨਕੈਸੰਗਿਚਿਤਿਆਵੈਨਾਉ

॥ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ
॥੮॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ਨਾਨਕ ਪੂ
ਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ॥ਅਸਟਪਦੀ ॥ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉ
ਪਦੇਸੁ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥
ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ
ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰ
ਹੁ ॥ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥ਖੇਮ
ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀ
ਉ ॥ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥ਏਕ ਰੂ
ਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ
॥੨॥ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥ਸੁਨਤ ਕਮਾ
ਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ
ਸੰਗੁ ॥ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ
ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿ
ਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ
ਮਿਲਾਏ ॥ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥ਸੁ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾ
ਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ਨਾ

ਨਕਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੪॥ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਸੰਤਮੀਤ॥ਸਾਵਧਾਨ
ਏਕਾਗਰਚੀਤ॥ਸੁਖਮਨੀਸਹਜਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮ॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈ
ਸੁਹੋਤਨਿਧਾਨ॥ਸਰਬਇਛਾਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਇ॥ਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭ
ਲੋਇ॥ਸਭਤੇਊਚਪਾਏਅਸਥਾਨੁ॥ਬਹੁਰਿਨਹੋਵੈਆਵਨਜਾਨੁ॥ਹਰਿ
ਧਨੁਖਾਟਿਚਲੈਜਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੫॥ਖੇਮਸਾਂਤਿ
ਰਿਧਿਨਵਨਿਧਿ॥ਬੁਧਿਗਿਆਨੁਸਰਬਤਹਸਿਧਿ॥ਬਿਦਿਆਤਪੁਜੋਗੁ
ਪ੍ਰਭਧਿਆਨੁ॥ਗਿਆਨੁਸ੍ਰੇਸਟਊਤਮਇਸਨਾਨੁ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕਮ
ਲਪ੍ਰਗਾਸ॥ਸਭਕੈਮਧਿਸਗਲਤੇਉਦਾਸ॥ਸੁੰਦਰੁਚਤੁਰੁਤਤਕਾਬੇਤਾ॥ਸ
ਮਦਰਸੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਇਹਫਲਤਿਸੁਜਨਕੈਮੁਖਿਭਨੇ॥ਗੁਰਨਾਨ
ਕਨਾਮਬਚਨਮਨਿਸੁਨੇ॥੬॥ਇਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਮਨਿਕੋਇ॥ਸਭਜੁਗਮ
ਹਿਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਾਮਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰ
ਬੇਦਬਖਾਣੀ॥ਸਗਲਮਤਾਂਤਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮ॥ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕੈਮ
ਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੈ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈ॥ ਜਾਕੈ
ਮਸਤਕਿਕਰਮਪ੍ਰਭਿਪਾਏ॥ਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕਤੇਆਏ॥੭॥ਜਿਸੁਮ
ਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ॥ਜਨਮਮਰਨ
ਤਾਕਾਦੂਖੁਨਿਵਾਰੈ॥ਦੁਲਭਦੇਹਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ॥ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਤਾਕੀਬਾਨੀ॥ਏਕੁਨਾਮੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥ਦੂਖਰੋਗਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮ॥
ਸਾਧਨਾਮਨਿਰਮਲਤਾਕੇਕਰਮ॥ਸਭਤੇਊਚਤਾਕੀਸੋਭਾਬਨੀ॥ਨਾਨਕ

ਇਤਿ ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ॥ ੬ ॥ ੨੪ ॥ ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋ
ਕੁ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕੁ
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂ
ਤਿ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰ
ਉ ਬੰਦਨਾ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾ
ਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਜਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ
ਭ੍ਰਮਿ ਓਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੇ ਬਹੁ ਬਿ
ਧਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਦਾਤਾ
ਭੁਗਤਾ ਦੇਨਹਾਰੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਚਾਹਹਿ ਸੋਈ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ ਮਿਲਿ ਭਜੀਐ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਵਾ
ਰ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਤੀਆ
ਭਾਉ ਮਿਟਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਤੀਆ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀ
ਤ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੀਤ ॥ ਮਰਣੁ ਮਿਟੈ
ਜੀਵਨੁ ਮਿਲੈ ਬਿਨਸਹਿ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ॥ ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਭਾ
ਉ ਭਗਤਿ ਪਰਵੇਸ ॥ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿਵੰਤ ॥ ਰਾਮ ਨਾ

ਮਧਨੁਸੰਚਵੈਸਾਚਸਾਹਭਗਵੰਤ॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਭਜਹੁਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥
ਨਾਨਕਦੁਰਮਤਿਛੁਟਿਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਸੇਚੀਤਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ਤੀਨਿਬਿਆ
ਪਹਿਜਗਤਕਉਤੁਰੀਆਪਾਵੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸੰਤਨਿਰਮਲਭਏਜਿਨਮਨਿਵਸਿ
ਆਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖੈਫਲਕਬਉਤਮਕਬਨੀ
ਚੁ॥ਨਰਕਸੁਰਗਭ੍ਰਮਤਉਘਣੋਸਦਾਸੰਘਾਰੈਮੀਚੁ॥ਹਰਖਸੋਗਸਹਸਾਸੰਸਾ
ਰੁਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਚਿਤਵਹਿਅਨਿਕ
ਉਪਾਇ॥ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਰਸਕਬਹੁਨਤੂਟੈਤਾਪ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨ
ਧਨੀਨਹਬੂਝੈਪਰਤਾਪ॥ਮੋਹਭਰਮਬੂਡਤਘਣੋਮਹਾਨਰਕਮਹਿਵਾਸ॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਤੇਰੀਆਸ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ਚਤੁਰਸਿਆਣਾ
ਸੁਘੜੁਸੋਇਜਿਨਿਤਜਿਆਅਭਿਮਾਨੁ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਭਜੁਨਾਨਕ
ਹਰਿਨਾਮੁ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਤੁਰਥਿਚਾਰੇਬੇਦਸੁਣਿਸੋਧਿਓਤਤੁਬੀਚਾਰੁ॥
ਸਰਬਖੇਮਕਲਿਆਣਨਿਧਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸਾਰੁ॥ਨਰਕਨਿਵਾਰੈਦੁਖਹਰੈਤੂ
ਟਹਿਅਨਿਕਕਲੇਸ॥ਮੀਚੁਹੁਟੈਜਮਤੇਛੁਟੈਹਰਿਕੀਰਤਨਪਰਵੇਸ॥ਭਉਬਿ
ਨਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੈਰੰਗਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰ॥ਦੁਖਦਾਰਿਦਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾਨਾਸਹਿਨਾਮ
ਅਧਾਰ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਖੋਜਤੇਸੁਖਸਾਗਰਗੋਪਾਲ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਮੁਖੁਊਜਲਾਹੋਇਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੰਚਬਿਕਾਰ
ਮਨਮਹਿਬਸੇਰਾਚੇਮਾਇਆਸੰਗਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਨਿਰਮਲਾਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭਕੈਰੰਗਿ॥੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੰਚਮਿਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨਤੇਜਿਹਜਾਨਿਓਪ
ਰਪੰਚੁ॥ਕੁਸਮਬਾਸਬਹੁਰੰਗੁਘਣੋਸਭਮਿਥਿਆਬਲਬੰਚੁ॥ਨਹਜਾਪੈਨਹ

ਬੂਝੀਐ ਨਹ ਕਛੁ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ਸੁਆਦ ਮੋਹ ਰਸ ਬੇਧਿਓ ਅਗਿਆਨਿ ਰਚਿ
ਓ ਸੰਸਾਰੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਣ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ਰਚਨਹਾਰੁ
ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ
ਆ ਲਿਪਤ ਨ ਰੰਚ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਜੋ ਨ ਰਚਹਿ ਪਰਪੰਚ ॥੫॥
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਊਚੌ ਕਹਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਵਤੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੬॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਸਟਮਿ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ
ਕਹਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥਹਿ ਅਨੇਕ ਊਤਮੁ ਊਚੌ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣ
ਹਿ ਸੇਖ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਕ ਬਿਆਸ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰਸ ਗੀਧੇ ਹ
ਰਿ ਸਿਉ ਬੀਧੇ ਭਗਤ ਰਚੇ ਭਗਵੰਤ ਮੋਹ ਮਾਨ ਭ੍ਰਮੁ ਬਿਨਸਿਓ ਪਾਈ ਸਰਣਿ ਦ
ਇਆਲ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ
ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਖਾਟਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਥਹਿ ਬੋਲਹਿ ਸਤਿ ਸੁਭਾ
ਇ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਪਤ
ਮਿ ਸੰਚਹੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਰਾਵਾਰ ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ਦੂਖ ਹਰੈ ਭਵ
ਜਲੁ ਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ
ਪਰਵਾਣੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੁ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਸੋ ਸਖਾ ਮੀ
ਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਇ ॥੭॥
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਤਜੀਅਹਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ

ਜਾ ਕੈ ਕਰਮਿ ਜੋ ਤਿਨ ਸਭ ਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਇਆਲਾ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪੂਰਨ ਬੁਧਿ ॥ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਦਾ ਆਨੰਦ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਨਿਰੋਧਰ ਮੰਤ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਊਚ ਬਿਸੇਖ ਗਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥ ਜਪਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮੋਹਿਓ ਸੁਆਦ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰ ॥੯॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਅਪਵੀਤ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਕਰਤ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਮਹਿ ਬਕਹਿ ਸਾਧ ਨਿੰਦ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਬਿੰਦ ॥ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਉਦਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਵਰੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਹ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਸ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਿਓ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਬਸਿ ਆਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੧੦॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਸਮੀ ਦਸ ਦੁਆਰ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੀਨੇ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਨੀਐ ਜਸੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨੈਨੀ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵੰਤ ॥ ਹਸਤ ਚਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਮਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸੰਜਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀਐ ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸ੍ਵਾਦੁ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਹੁ ਹਰਿ ਰਾਮੁ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥ ਧਾਵ

ਤਮਨੁਰਾਖੈਇਕਠਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੁਧੁਜਪਤਹਰਿਨਾਇ॥ਸਭਮਹਿਪੂਰਿਰਹੇ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਿਅਟਲਏਹੁਧਰਮ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ
॥ਦੁਰਮਤਿਹਰੀਸੇਵਾਕਰੀਭੇਟੇਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਿਉਮਿਲਿਰਹੇ
ਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲ॥੧੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਆਦਸੀਦਾਨੁਨਾਮੁਇਸਨਾ
ਨੁ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਤਜਿਮਾਨੁ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕਰਹੁਸਾਧਸੰਗਿ
ਮਨਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈਕੀਰਤਨਪ੍ਰਭਰੰਗਿ॥ਕੋਮਲਬਾਣੀਸਭਕਉਸੰਤੋਖੈ॥ਪੰਚਭੂਆ
ਤਮਾਹਰਿਨਾਮਰਸਿਪੋਖੈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਏਹੁਨਿਹਚਉਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਰਾਮਰਮਤ
ਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਈਐ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿਗੁਣਾਮਹਿਬਿਆਪਿਆਪੂ
ਰਨਹੋਤਨਕਾਮ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਛੂਟੈਨਾਮ॥੧੩॥ ਪਉੜੀ॥
॥ਤ੍ਰਉਦਸੀਤੀਨਿਤਾਪਸੰਸਾਰ॥ਆਵਤਜਾਤਨਰਕਅਵਤਾਰ॥ਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁਨ
ਮਨਮਹਿਆਇਓ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਨਿਮਖਨਗਾਇਓ॥ਹਰਖਸੋਗਕਾਦੇ
ਹਕਰਿਬਾਧਿਓ॥ਦੀਰਘਰੋਗੁਮਾਇਆਆਸਾਧਿਓ॥ਦਿਨਹਿਬਿਕਾਰਕਰ
ਤਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓ॥ਨੈਨੀਨੀਦਸੁਪਨਬਰੜਾਇਓ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਹੋਵਤਏਹਹਾ
ਲ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਆਲ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਚਾਰਿਕੁੰ
ਟਚਉਦਹਭਵਨਸਗਲਬਿਆਪਤਰਾਮ॥ਨਾਨਕਊਨਨਦੇਖੀਐਪੂਰਨ
ਤਾਕੇਕਾਮ॥੧੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਉਦਸਿਚਾਰਿਕੁੰਟਪ੍ਰਭਆਪਿ॥ਸਗਲ
ਭਵਨਪੂਰਨਪਰਤਾਪ॥ਦਸੇਦਿਸਾਰਵਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸਸਭ
ਮਹਿਪ੍ਰਭੁਪੇਖੁ॥ਜਲਥਲਬਨਪਰਬਤਪਾਤਾਲ॥ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਤਹਬਸਹਿਦ
ਇਆਲ॥ਸੂਖਮਅਸੂਖਮਸਗਲਸਮਾਵਨ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾ

ਸੁਖਛਾਹਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਤਮੁਜੀਤਾਗੁਰਮਤੀਗੁਣਗਾਏਗੋਬਿੰਦ॥
ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦੀਭੈਮਿਟੇਨਾਨਕਬਿਨਸੀਚਿੰਦ॥੧੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਮਾਵਸ
ਆਤਮਸੁਖੀਭਏਸੰਤੋਖੁਦੀਆਗੁਰਦੇਵ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਸਹਜਲਾ
ਗਾਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵ॥ ਟੂਟੇਬੰਧਨਬਹੁਬਿਕਾਰਸਫਲਪੂਰਨਤਾਕੇਕਾਮ॥ ਦੁਰ
ਮਤਿਮਿਟੀਹਉਮੈਛੁਟੀਸਿਮਰਤਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ ਸਰਨਿਗਹੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀ
ਮਿਟਿਆਆਵਾਗਵਨ॥ ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਗੁਣਗੁਬਿੰਦਪ੍ਰਭਰ
ਵਨ॥ ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਮਾਵਣੀਜਪੀਐਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁ
ਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੂਰਨੁਕਬਹੁਨਡੋਲਤਾਪੂਰਾਕੀਆਪ੍ਰਭਆ
ਪਿ॥ ਦਿਨੁਦਿਨੁਚੜੈਸਵਾਇਆਨਾਨਕਹੋਤਨਘਾਟਿ॥੧੬॥ ਪਉੜੀ
ਪੂਰਨਮਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ॥ ਜੀਅਜੰਤਦਇਆਲ
ਪੁਰਖੁਸਭਊਪਰਿਜਾਕਾਹਥੁ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਕੀਆਜਾਕਾ
ਹੋਇ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਸੁਜਾਨੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਸੋਇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰ
ਮੇਸਰੋਸਭਬਿਧਿਜਾਨਣਹਾਰ॥ ਸੰਤਸਹਾਈਸਰਣਿਜੋਗੁਆਠਪਹਰਨਮ
ਸਕਾਰ॥ ਅਕਥਕਥਾਨਹਬੂਝੀਐਸਿਮਰਹੁਹਰਿਕੇਚਰਨ॥ ਪਤਿਤਉਧ
ਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੁਖਬਿਨ
ਸੇਸਹਸਾਗਇਓਸਰਣਿਗਹੀਹਰਿਰਾਇ॥ ਮਨਿਚਿੰਦੇਫਲਪਾਇਆਨਾ
ਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਈਕਰੈਬੀ
ਚਾਰੁ॥ ਕੋਉਪਦੇਸੈਕੋਦ੍ਰਿੜੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਹੋਇ
ਨਿਰਮਲਾਜਨਮਜਨਮਮਲੁਜਾਇ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖੁਊਜਲਾਨਹਪੋਹੈ

ਤਿਸੁ ਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ਸੋ ਸਤੁ ਰਤੁ ਸੋ ਥੈ ਸੋ ਨੇ ਜੋ ਬਿਆ ਨਿਧਨ ਵੰਨੁ ॥ ਸੋ ਸੂਰਾ ਕੁਲਵੰਤੁ
ਸੋਈ ਜਾਨਿ ਕ੍ਰਿਆ ਜਿਆ ਤੁਕਾ ਵੰਨੁ ॥ ਪਇ ਪਿਰਾ ਮਹੂ ਸੁਡ ਵਿਸ ਉਧਰੇ ਸਿਮ ਰਿਚੰਨ
ਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿ ਉਧ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲਾ ॥੧੭॥ ॥ ਗਉੜੀ
॥ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ
ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਮਨ ਭਾਵਨੀ ਤੇ ਸਿਧਿ ਹੋ
ਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰ
ਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ
ਸਭੁ ਬਿਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਬਿਖੁ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ
ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਧਿ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪ
ਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਗੋਸਾਈ ॥ ਤੁਧੁਨੋ ਸਭ ਧਿਆ
ਇਦੀ ਸਭ ਲਗੈ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਜਿਨਿ
ਕੀਤੀ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸ
ਮਾਈ ॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੪ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਭੁ ਬੋਲਣੁ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾ
ਰੁ ਸਲਾਹਦੇ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਵਾਦੁ ॥ ਜਿਨ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਮਰਹਿ ਖਪਿ ਜਾਵੈ ਸ

ਗੁਆਰੁ ਵਡਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ
੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਦਾਸਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲੀਸੇ ਗੁਰੂ ਧਰਿ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ
ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਭੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੇਰਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਨੋ ਲਵੈ ਲਾਇ ਸੁਣਾ
ਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੂੰ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਮੇ
ਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ
ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁ
ਣਤਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਤੂ ਵੜੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਇ ਸੁ ਆਖ
ੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਤੂਹੈ ਪੜੀਐ ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ
ਰਗੜੀਐ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਭਸ ਦਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਸਭ ਦੂ ਤੂ ਚੜੀਐ ॥ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ
ਸਚੇ ਹੋਇਸੀ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਕੜੀਐ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤ
ਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਗੰਨਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਿ ਵਸੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਜਿਉ ਬੋ
ਲਨਿ ਤਿਵੈ ਸੋਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਨਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂ ਕ
ਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਭਲਾ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਦੂ

ਸਭ

ਜਾ ਕੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਸੁ ਦਾਇਆਲੁ ਹੋਇ ਸਭੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਤੂ ਸਭ ਛਡਾਹਿ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸੁਣਿ ਸਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸਰਾ ਅਖੀ ਤਾਰ ਲਗੰਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਵੈਰਾ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਚਲਾਇਦੇ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਤਿਸਟਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾਇਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛਦਾ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡ ਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਜੇ ਕੋ ਓਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੋ ਮੂੜ ਅਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਲਥਾ ਹਉਮੈ ਭਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸ ਨੋ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਆਕਾਸੁ ॥ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤ

ਉਪਾਇਆਨਾਨਕਖਸਮੁਆਪੇਦੇਇਗਿਰਾਸਾ॥ਸਲੋਕੁ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇ
ਨਾਉਹਰਿਨਾਮੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਇਨੁ॥ਸਭਿਕਿਲਬਿਖਕਟੇਤਾਸੁ
॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰੁਸਚਾਆਰਾਧਿਆਇਨੁਸਚੁਸੰਚਿਓਜੇਤੜੀਸਭਸਲਾਹਦੇਤਿ
ਨਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੇਮੁਖਦਰਗਹਉਜਲੇਜਿਨਾਹਰਿਹਿਰਦੈ
ਸਚਾਕੁਵਦੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਛਡਿਆਸਦੀਆਮਨਿਵਸੁਨਾਹਰਿਦੈਕਪਟੁਮਾਇਆਦੁਖੁ
ਪਾਵੈ॥ਜੋਗੁਰਕਾਲੇਜੁਗਿਨਾਮਬਿਅਉਗੁਣਿਨਾਮਸਭੁਗਏਗਵਾਇਜਾਵੈ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਧਰਤੀਧਰਮਹੈਤਿਸੁਵਿਚਿਜੇਹਾਕੋਬੀਜੇਤੇਹਾਫਲੁ
ਪਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜਿਆਤਿਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹਰਿਪਾਏ॥ਓ
ਨਾਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਉਜਲੇਓਇਹਰਿਦਰਗਹਸਚੀਪੈਨਾਏ॥ਇਕਨ੍ਹ
ਅੰਦਰਿਖੋਟੁਨਿਤਖੋਟੁਕਮਾਵਹਿਓਹੁਜੇਹਾਬੀਜੇਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏ॥ਜਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਸਰਾਫੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁਆਵਗੀਰਸਭਿਉਘੜਿਆਏ॥ਜੈ
ਸਾਓਇਛਦੇਤੇਹਾਪਾਇਨਿਓਇਤੇਹੋਜੇਹੇਦਯਿਵਜਾਏ॥ਨਾਨਕਦੁ
ਹੀਸਿਰੀਖਸਮੁਆਪੇਵਰਤੈਨਿਤਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਚਲਤਸਬਾਏ॥੧॥ਮਃ੪
॥ਇਕੁਮਨੁਇਕੁਵਰਤਦਾਜਿਤੁਲਗੈਸੋਥਾਇਪਾਇ॥ਕੋਈਗਲਾਕਰੇਘ
ਨੇਰੀਆਜਿਘਰਿਵਥੁਹੋਵੈਸਾਈਖਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਝੀਨਾਪਵੈ
ਅਹੰਕਾਰੁਨਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਅਹੰਕਾਰੀਆਨੋਦੁਖਭੁਖਹੈਹਥੁਤਡਹਿਘ
ਰਿਘਰਿਮੰਗਾਇ॥ਕੂੜੁਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈਮੁਲੰਮਾਪਾਜੁਲਹਿਜਾਇ
॥ਜਿਸੁਹੋਵੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਜਿਉ
ਲੋਹਾਪਾਰਸਿਭੇਟੀਐਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸੁਵਰਨੁਹੋਇਜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕ

ਸਹੀ

ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਹਥਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ
ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਸਭਿ ਅ
ਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਪਾ
ਇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਅਉਗਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀਆਇ
॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਲਾਇ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾ
ਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਰਖ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੂਜੇ ਗੁਰ ਮੂ
ਰਤਿ ਸੋ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤਾ
ਮਾਰ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਫੇਰਿ ਓਹ ਵੇਲਾ ਓਸੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਹੁ ਆਪਣਾ ਬੀਜਿ
ਆ ਆਪੇ ਖਾਵੈ ॥ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਖੜਿਆ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਪਾ
ਇ ਗਲਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵੈ ਤਾ ਉਬਰੈ ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥
੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨੈ ਓਹੁ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮੁ
ਠਾ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਅਣਹੋਦੇ ਝਗੜੇ
ਦਯਿ ਓਸ ਦੈ ਗਲਿ ਪਾਇਆ ॥ ਓਹੁ ਗਲ ਫਰੋਸੀ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੀ ਓਸ ਦਾ
ਬੋਲਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਜਿਉ ਰੰਨ ਦੋਹਾਗਣਿ
ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਮੁਹੁ ਜੋੜੇ ਓਸੁ ਭੀ ਲਛਣੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ
ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਓਸ ਦਾ ਪਾਸੁ ਛਡਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬਹਿ ਜਾਇਆ ॥ ਜੋ ਗ

ਓਰੋਪੇਅਉ ਸੋਚੂਲ ਨ ਰਖਿ ਛਡਾਂ ਨਿਲਜ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਾ
ਲਾ ਅਗਾਮੁ ਨਿਗਾਮੁ ਨ ਨਕੂ ਆਪਿ ਸੁਣਾਏ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਭੁਲਾ
ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਵਡਿਆਈ ਕਿਨ੍ਹੋ ਵੇਖਿ ਨ ਸੁਖਾਵਈ ਮਨਮੁਖ ਓਹ
ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਇਆ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸੋ ਲ
ਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਟਿਕੇ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕੇ ॥ ਸੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ ਦੂਤ ਕੀਤੇ ਵਸਿ
ਛਿਕੇ ॥ ਜਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਫਿ
ਟੁ ਫਿਟੁ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ॥ ਓਇ ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਤੇ ਚੁਕੇ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿ
ਸਾਣੀ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈਐ ਮਨਮੁਖੀ ਮੂਲੁ
ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ
॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਮੁ ਚੂਹਾ ਕਿਰਸ ਨਿਤ ਕੁਰਕਦਾ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਮਾਰਿ ਕਢਾਇ
ਆ ॥ ਕਿਰਸਾਣੀ ਜੰਮੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇਆ ॥
ਤਿਨ ਕਾ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਸਭੁ ਲਾਹਿਓਨੁ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆ
ਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾ
ਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਹੋਰੇ ਗਲਾ
॥ ਰਾਤਿ ਊਘੈ ਦਬਿਆ ਨਵੇ ਸੋਤ ਸਭਿ ਢਿਲਾ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਦੈ ਸਿਰਿ ਜੋਰਾ
ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਭਲਾ ॥ ਜੋਰਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵਦੇ ਸੇ ਅ

ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਅਮੇਧ ਖਲਾ ॥ ਕਰਣੀ ਮਾੜ੍ਹੀਆ ਆਪੇ ਕੂੜ ਸੁਪਨ ਨਾਮ ਸੋ ਜੋ ਕਰਤੁ ਛਿਬਲਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਰੈ ਆਖਿਐ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਭਲਾ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਸਸਾਰਿ
ਆਪਿ ਉਧਰੈ ਸਭਿ ਅਨਤਾਰਿਬੇ ਖੇਲ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਖਲਾ ॥ ਸਭੁ ਤੋ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਰਾਵੈ
ਤੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੂੜ ਕੂੜਲਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਅਤੁ
ਲੁ ਕਿਉ ਤੁਲੀਐ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਮਿਲੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਬਣੀਐ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਰੀਸੈ ਹੋਰਿ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਝੜਿ ਪੜੀਐ ॥
ਓਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਨੋ ਝਖਿ ਮਰਦੇ ਕੜੀ
ਐ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲੀ ਨਿਰਮ
ਲ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸੇਵਾ ਘਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਝੂਠੁ ਓਇ ਆ
ਪੇ ਸਚੈ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲੇ ॥ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ
ਘਾਲਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਨ ਲਭਨੀ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ਭਾਲੇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਾ ਆਖਿਆ ਸੁਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਿਨਾ ਮੁਹ ਭਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਯਿ ਗਾਲੇ ॥ ਜਿ
ਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰਕੁ ਵੇਰਾਈਅਨਿ ਮਨਮੁ
ਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਥਾਇ ਰਖੈ ਓਹੁ ਆਪਿ
ਵਰਤੈ ਆਪਣੀ ਵਥੁ ਨਾਲੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕਨਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ
ਇਕਿ ਆਪੇ ਵਖਿ ਕਢੈ ਠਗਵਾਲੇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਯਿ ਆਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ
ਹਰਿ ਅੰਗੁ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸਿ ॥ ਜਾਂ ਕਰਤਾ ਵਲਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਲਿ ਸਭਿ

ਸ੍ਰਿਦਾਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਨਿਸਖਾਸਿਆ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ
ਜਨ ਕਉ ਆਇ ਇਕਠਾ ਰਿਹਰ ਬੈਸਿਆ ਜਨ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਵ
ਡਸੋਵ੍ਹਿਆ ਮਤੁ ਭ੍ਰਮੁ ਖੁਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦਾਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿ
ਤ ਬਖਸੇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕੈ ਸੋ ਕਰ
ਤੈ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਭਗਤਾ ਨੋ ਸਦਾ ਰਖ
ਦਾ ਆਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਵਡ ਦਾਤਾ ਦ
ਾਣਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਕੋ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਤੂਹੈ ਸੁਘੜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਮੋਹੁ
ਕੁਟੰਬੁ ਦਿਸਿ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਚਲਣਹਾਰਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਹੋਰਤੁ
ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਾ ਤਿਨ ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਤੂ
ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਅਗੋ ਦੇ ਸਤ ਭ
ਉ ਨ ਦਿਚੈ ਪਿਛੋ ਦੇ ਆਖਿਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਅਧ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖੁ ਵੇਚ
ਾਰਾ ਗਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੁ ਕੂੜੀ
ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਨਦਰੀ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸਭੁ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁ
ਕਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਖਾਏ ਸੁ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਵੈ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਭਲਕੇ ਪਰਭਾਤੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥ ਉਪਦੇਸਿ
ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੋਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਚੜੈ ਦਿ
ਵਸੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜੋ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ

+ ਗੁਰਸਿਖ

ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਮੇ
ਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੂੜਿ ਮੰਗੈ
ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੀ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਵਿਰਲੇ ਥੋੜੇ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਕੀ
ਬਰਕਤਿ ਖਾਹਿ ਅਸੰਖ ਕਰੋੜੇ ॥ ਤੁਧੁ ਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ਸੇ ਥਾਇ ਪਏ ਜੋ ਸਾਹਿ
ਬ ਲੋੜੇ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਖਾਦੇ ਪੈਨਦੇ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਕੋੜੇ ॥ ਓਇ ਹਾਜ
ਰੁ ਮਿਠਾ ਬੋਲਦੇ ਬਾਹਰਿ ਵਿਸੁ ਕਢਹਿ ਮੁਖਿ ਘੋਲੇ ॥ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਦਯਿ ਵਿਛੋੜੇ
॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮਲੁ ਜੂਈ ਭਰਿਆ ਨੀਲਾ ਕਾਲਾ ਖਿਧੋਲੜਾ ਤਿ
ਨਿ ਵੇਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੈ ਨੋ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਸਿ ਨ ਦੇਈ ਕੋਈ ਬਹਣਿ ਜਗਤ ਮਹਿ ਗੂ
ਹ ਪੜਿ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਇ ਮਨਮੁਖੁ ਆਇਆ ॥ ਪਰਾਈ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਚੁਗਲੀ
ਨੋ ਵੇਮੁਖੁ ਕਰਿ ਕੈ ਭੇਜਿਆ ਓਥੈ ਭੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਦੁਹਾ ਵੇਮੁਖਾ ਦਾ ਕਰਾਇਆ
॥ ਤੜ ਸੁਣਿਆ ਸਭਤੁ ਜਗਤ ਵਿਚਿ ਭਾਈ ਵੇਮੁਖੁ ਸਣੈ ਨਫਰੈ ਪਉਲੀ ਪ
ਉਦੀ ਫਾਵਾ ਹੋਇ ਕੈ ਉਠਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਗੈ ਸੰਗਤੀ ਕੁੜਮੀ ਵੇਮੁਖੁ
ਰਲਣਾ ਨ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਹੁਟੀ ਭਤੀਜੀ ਫਿਰਿ ਆਣਿ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਲਤੁ ਪ
ਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਕੂਕੈ ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕਰਤਾ ਪੁ
ਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਬਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੋ ਸਾਚੈ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਅਖਰੁ ਤਿਨਿ ਆਖਿਆ ਜਿਨਿ
ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਉਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਸ ਕਾ ਨੰਗਾ ਭੁਖਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸ
ਦਾ ਨਫਰੁ ਕਿਥਹੁ ਰਜਿ ਖਾਏ ॥ ਜਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਫਰੈ ਹਥਿ ਆਵੈ

ਨ ਰ

ਅਹੋਦਿਨਕਿਥਹੁਪਾਏ॥ਜਿਸਦੀਸੇਵਕੀਤੀਤਿਨਿਛੋਡਿਆਲੇਖਮੰਗੀਐਸਾਦੇਹਕਾ
ਅਉਧਪਿਛੋਹੋਇਆ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕਰਹੁਹਰਿਗੁਰਸਫਲਦਰਸਨਕੀਫਿਰਿਲੇ
ਖਾਮੰਗੈਨਕੋਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰਤਜਨਚਾਰਿਵੇਦਕ
ਹੰਦੇ॥ਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੇ॥ਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰਾਜਾਪਦਾਸਭਿ
ਲੋਕਸੁਣੰਦੇ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇ॥ਓਇਲੋ
ਚਨਿਓਨਾਗੁਣੈਨੋਓਇਅਹੰਕਾਰਿਸੜੰਦੇ॥ਓਇਵੇਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿਜਾਂ
ਭਾਗਧੁਰਿਮੰਦੇ॥ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ॥ਵੈਰੁਕਰਹਿਨਿ
ਰਵੈਰਨਾਲਿਧਰਮਨਿਆਇਪਚੰਦੇ॥ਜੋਜੋਸੰਤਿਸਰਾਪਿਆਸੇਫਿਰਹਿਭਵੰ
ਦੇ॥ਪੇਡੁਮੁੰਢਾਹੂਕਟਿਆਤਿਸੁਡਾਲਸੁਕੰਦੇ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮ:੪॥
॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਰੂਧਿਆਇਦਾਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਤੁਸਿਦਿਤੀਪੂਰੈਸਤਿ
ਗੁਰੂਘਟੈਨਾਹੀਇਕੁਤਿਲੁਕਿਸੈਦੀਘਟਾਈ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਤਿਗੁਰੂਕੈ
ਵਲਿਹੈਤਾਂਝਖਿਝਖਿਮਰੈਸਭਲੋਕਾਈ॥ਨਿੰਦਕਾਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰੇਹਰਿ
ਕਰਤੈਆਪਿਵਧਾਈ॥ਜਿਉਜਿਉਨਿੰਦਕਨਿੰਦਕਰਹਿਤਿਉਤਿਉਨਿਤਨਿ
ਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਆਰਾਧਿਆਤਿਨਿਪੈਰੀਆਣਿਸਭਪਾ
ਈ॥੧॥ਮ:੪॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਗਣਤਜੁਰਖੈਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਤਿਸਕਾ
ਗਇਆ॥ਨਿਤਝਹੀਆਪਾਏਝਗੂਸੁਟੇਝਖਦਾਝਖਦਾਝੜਿਪਇਆ॥
ਨਿਤਉਪਾਵਕਰੈਮਾਇਆਧਨਕਾਰਣਿਅਗਲਾਧਨੁਭੀਉਡਿਗਇਆ॥
ਕਿਆਓਹੁਖਟੇਕਿਆਓਹੁਖਾਵੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਪਇਆ॥ਨਿਰ
ਵੈਰੈਨਾਲਿਜਿਵੈਰੁਰਚਾਏਸਭੁਪਾਪੁਜਗਤੈਕਾਤਿਨਿਸਿਰਿਲਇਆ॥

ਸੁਆਮੀ ਪਿਛੈ ਦੇ ਵਈ ਨਿਗਹ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਦਾਗਾ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹੁ ਗਿਆ ਅਗੂ ਪਇਆ ਜੋ ਸੁ
ਵੈ ਨੈ ਨੈ ਉਹੁ ਹਥੁ ਪਾਇ ਦੇਤਾ ਵੇਖੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਗਾਹ ਇਆ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਵਿ
ਚਿ ਓਹੁ ਆਵੈ ਤਾ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗਣ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਇਆ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਸਭ ਦੂ ਉਪਰਿ ਗੁਰ ਦੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਧਿਆ
ਇਦੇ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚੁ ਚੇਤੇ ਅਮਰੁ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਬੋਲ
ਨਿ ਸਚੁ ਚੇਤੇ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਸੇਵਕ ਤਾ ਜਿਨਿ ਕਿਨਾ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾ
ਣੁ ਸਚੁ ਜਿਸ ਚੋ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਵਡਿਆਈ ਸਚ ਦਰਬਾਰ ਵਸਣੁ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਸਿਖ
ਕੋ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਰਗਿ ਜੋ ਸੇਵਕ ਹੋਏ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਚਲੀਐ
ਨ ਦੇਵਨਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਤਾ ਜੋ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਢਿਠੀ ਨਾਲ ਗਾਵਨਿ ਦੇਵਿ ਭਿ ਸੰਗਤਿ
ਨਾਮ ਦੇਵਿ ਦੇਖੋ ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਹਰਿ ਕਿਨੈ ਨਿਸੁ ਮਾਰੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੋ ਸਭ
ਥਾਵਾਂ ਫਿਟ ਕਰ ਸੋ ਫਿਟੇ ਕਾ ਬਾਣੀ ਦਿ ਕੈ ਠੇਕੁ ਤਿਨੇ ਆਖੇ ਗਣਤ ਕਰਿ ਜੀਏ ਪਹਿ
ਨੀ ਵਿ ਛਾਡਿਆ ਆਪਣਾ ਹਥਿ ਏਨਾ ਦੇਹ ਬੋਗਣ ਕਰ ਓਥੈ ਧਿਆਇਨ ਕਿਆ
ਤਿਨਿ ਨਿਨ ਦਰਕਤੁ ਸਦਾ ਜਾਗੁਤੋ ਕੋਈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤ
ਸੁਕਾਰਣ ਸਾਕੁ ਸਦਾ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ਸਦਿ ਗੁਰੁ ਧਨ ਲਾਧਾ ਮੀਖਾ
ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਸਾਕੁ ਨਿਧਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਗਾ
ਉਧਾਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖ ਧੁਰਿ ਲਿਲਾਰੇ
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ
ਕਉ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜਗਤੁ ਭੀ ਆਪੇ ਆਣਿ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥

੨੪

ਰਹਿਮੈਤਜੋਕਿਛੁਆਖਦੇਭੁਰਕੈਛੈਸਭੁਕਰਤਾਆਪਿਜਿਕਲਾਧਾਰਿਯਾਏ॥ਵੇਖਹੁਭਾਈ
ਏਹੁਅਖਾੜਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਚੇਕਾਜਿਨਿਆਪਣੈਜੋਰਿਸਭਿਆਣਿਨਿਵਾਏ॥ਆ
ਪਣਿਆਭਗਤਾਕੀਰਖਕਰੇਹਰਿਸੁਆਮੀਨਿੰਦਕਾਦੁਸਟਾਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰਾ
ਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਭਗਤਿਨਿਤ
ਆਪਿਕਰਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਕਰਤਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਘਰੀਵਸਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਤਿਕਰਿਜਾਣਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁ
ਹਰਿਕਰਤਾਆਪਿਮੁਹਹੁਕਢਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਹਉਜਲੇਕਰੇਹਰਿਪਿਆ
ਰਾਗੁਰਕਾਜੈਕਾਰੁਸੰਸਾਰਿਸਭਤੁਕਰਾਏ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਦਾ
ਸਨਕੀਹਰਿਪੈਜਰਖਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿਹੈਸਚੁਸਾ
ਹਹਮਾਰੇ॥ਸਚੁਪੂਜੀਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਪ੍ਰਭਵਣਜਾਰੇਥਾਰੇ॥ਸਚੁਸੇਵਹਿਸਚੁਵਣੰ
ਜਿਲੈਹਿਗੁਣਕਥਹਨਿਰਾਰੇ॥ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿਲੇਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾ
ਰੇ॥ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਸਬਦਿਲਖਾਰੇ॥੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥
ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਤਾਤਿਪਰਾਈਹੋਵੈਤਿਸਦਾਕਦੇਨਹੋਵੀਭਲਾ॥ਓਸਦੈਆਖਿਐ
ਕੋਈਨਲਗੈਨਿਤਓਜਾੜੀਪੂਕਾਰੇਖਲਾ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਚੁਗਲੀਚੁਗਲੋਵ
ਜੈਕੀਤਾਕਰਤਿਆਓਸਦਾਸਭੁਗਇਆ॥ਨਿਤਚੁਗਲੀਕਰੇਅਣਹੋਦੀਪ
ਰਾਈਮੁਹੁਕਢਿਨਸਕੈਓਸਦਾਕਾਲਾਭਇਆ॥ਕਰਮਧਰਤੀਸਰੀਰੁਕਲਜੁ
ਗਵਿਚਿਜੇਹਾਕੋਬੀਜੇਤੇਹਾਕੋਖਾਏ॥ਗਲਾਉਪਰਿਤਪਾਵਸੁਨਹੋਈਵਿਸੁਖਾ
ਧੀਤਤਕਾਲਮਰਿਜਾਏ॥ਭਾਈਵੇਖਹੁਨਿਆਉਸਚੁਕਰਤੇਕਾਜੇਹਾਕੋਈਕਰੇਤੇਹਾ
ਕੋਈਪਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਸਭਸੋਝੀਪਾਈਹਰਿਦਰਿਕੀਆਬਾਤਾਆਖਿਸੁਣਾ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹੋਦੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਜੋ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨ ਕਉ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋਈ
ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ਥੁਕ ਥੁਕ ਮੁਹਿ ਪਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਸਭ ਜਗਤਿ ਫਿਟਕੇ ਨਿਤ ਭੰਭਲ ਭੂਸੇ ਖਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿ
ਆ ਆਪਣਾ ਸੇ ਲੈਦੇ ਢਹਾ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਭੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਭੁ
ਖ ਕੂਕਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਕੋ ਨਾ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਹਉਲੇ ਹਉਲਿ ਮਰਾਹੀ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨੀ ਓਨਾ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਹਿ ਰਹਦੀ ਖੁਹਦੀ ਸਭ ਪਤਿ ਗਵਾਹੀ ॥ ਓਇ
ਅਗੈ ਕੁਸਟੀ ਗੁਰ ਕੇ ਫਿਟਕੇ ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਕੁਸਟੁ ਉਠਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਤਿ
ਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਹੀ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿ
ਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ਨਾਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ਤਿ
ਸੁ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕਾਹੀ ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਨਿਤ ਸਵਾਈ ਚੜੈ ਚ
ੜਾਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿ ਹੋਦੈ ਗੁਰੂ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ
ਵਡੀ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਗਤੁ ਨਿਵਿਆ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਜਸੁ ਵਰਤਿਆ
ਲੋਈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ
ਧਰਿਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ
ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਆ
ਪੇ ਪੈਜ ਰਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ
ਹਟਨਾਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ
ਵਣਜੀਐ ਹੀਰੇ ਪਰਵਾਲਾ ॥ ਵਿਣੁ ਕਾਇਆ ਜਿ ਹੋਰ ਥੈ ਧਨੁ ਖੋਜਦੇ ਸੇ ਮੂ

ਨਖੇਤ ਲੇਪ ਸੋ ਉਠਿ ਦਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਦਾਈਆ ਹਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਮਤ ਨ ਲੇ ॥੧੫॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੋ ਅਉਖਾ ਜਗ ਮਹਿ ਹੋਇ
ਆ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰੁ ਦੁਖ ਖੂਹੁ ਹੈ ਓਥੈ ਪਕੜਿ ਓਹੁ ਢੋਇਆ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ
ਓਹੁ ਅਉਖਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਰੋਇਆ ॥ ਓਨਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਲਾਹਾ
ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਖੋਇਆ ॥ ਓਹੁ ਤੇਲੀ ਸੰਦਾ ਬਲਦੁ ਕਰਿ ਨਿਤ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪ੍ਰਭਿ
ਜੋਇਆ ॥ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇਆ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੇ ਸੋ
ਲੁਣੇ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਿਨੈ ਬੋਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਕਾ
ਠ ਸੰਗੋਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ
॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ
॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹੁ
ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥ ਗੁਹਜ ਰਤਨ ਵਿਚਿ
ਲੁਕਿ ਰਹੇ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਕਢੈ ਖੋਤਿ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ
ਤਾਂ ਇਕੁ ਰਵਿਆ ਇਕੋ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਇਕੁ ਮੰਨਿਆ ਇਕੋ ਸੁਣਿ
ਆ ਸ੍ਰਵਣ ਸਰੋਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੋਤਿ ॥੧੬॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਤਿਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸਰੇਵਿਆ ਜਿ
ਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਆਹਿ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁ

ਭਗਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਓਇ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਉ ਬਸਿਉ ਤਿਨ ਪਹਿ ਛੋਡਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਈ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਤਿਨ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਹਮ ਜੀਵਹ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾ ਧਰਤੀ
ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸੇ ਜੰਤ ਭਏ ਹਰੀਆਵ-
ਲੇ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਕੁਲੁ ਧ-
ਨੁ ਧਨੁ ਸੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਜਣਿਆ ਮਾਇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ
ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਤਿਨਾ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁ-
ਰੁ ਮੇਲਹੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਅਮਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਧਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ
ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਜਾ ਡਿਠਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾ ਅੰਦਰਹੁ ਮ-
ਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਿ ਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁ-
ਖਿ ਜਿਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿ-
ਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸੀ ॥ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁ-
ਰ ਭਾਵਸੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਘਰਿ ਵਸਾਇਸੀ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ
ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਇਸੀ ॥ ਜਿਨ ਰਖਣ ਕਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੋਇ ਹੋਰ ਕੇ-
ਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਇਸੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲ-
ਤਿ ਛਡਾਇਸੀ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵ-
ਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁ-
ਰ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਛਡਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ
ਹਰਿ ਤਿਨਿ ਸਭ ਆਣਿ ਨਿਵਾਈ ॥ ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਿ-

ਮੇਲ

ਈ

ਨ ਕੋ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਾ ਵਸਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਈਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਿ ਆਪਿ ਸਲਾਹਿ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈਆ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੇਈ ਜਾਣਦੇ ਜਿਉ ਗੂੰਗੈ ਮਿਠਿਆਈ ਖਾਈਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈਆ ॥੧੪॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਉਮਰਥਲ ਸੇਈ ਜਾਣਨਿ ਸੂਲੀਆ ॥ ਹਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸੇਈ ਬਿਰਹੁ ਹਉ ਤਿਨ ਵਿਟਉ ਸਦ ਘੁਮਿ ਘੋਲੀਆ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਪੁਰਖੁ ਮੇਰਾ ਸਿਰੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਤਲ ਰੋਲੀਆ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਹਉ ਗੁਲਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੋਲੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਜੋ ਰਤੇ ਤਿਨ ਭਿਨੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੀਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਮੋਲੀਆ ॥੧॥

ਮਃ ੪ ॥ ਅਉਗਣੀ ਭਰਿਆ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਕਿਉ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਵੇਹਾਝੀਅਹਿ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਸੇ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚ ਨਾਲੇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਓਹ ਆਲੁ ਪਤਾਲੁ ਮੁਹਹੁ ਬੋਲਦੇ ਜਿਉ ਪੀਤੈ ਮਦਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥੧੫॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਰਾਗਿ ਸੁਲਖਣੀ ਜੇ ਖਸਮੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਚ
ਲੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਾਵੇ
ਇ ॥ ਜਿਉ ਉਬਲੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਗਹਗਹਾ ਤਿਉ ਸਚੇ ਨੋ ਜੀਉ ਦੇਇ ॥ ਰੰਗਿ
ਚਲੂਲੈ ਅਤਿ ਰਤੀ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥ ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਮੁਲੰ
ਮਾ ਪਲੇਟਿ ਧਰੇਹੁ ॥ ਕੂੜੀ ਕਰਨਿ ਵਡਾਈਆ ਕੂੜੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਉਸ
ਤਤਿ ਹੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਓਇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧੰਨਿ ਜਨ
ਹਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਸੁਣਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ
ਲੋਚੈ ਨਵ ਖੰਡ ਜਗਤਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਰਖਿਆ
ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜ ਕਰ
ਵਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਕੋਈ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਪਾਸਹੁ ਤਿਸੁ ਕਾਲਾ ਮੁਹੁ ਜਮਿ ਮਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ
ਗੁਰਸਿਖੀ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿ
ਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਪੁਤਹਹੁ ਹਰਿ ਜਪਿਅਹੁ
ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿ
ਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅੰਧਿ
ਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਜਿਸ ਨੋ ਸਬਦਿ ਲਾਏ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰੁ ਭਿਜੈ ॥ ਜਿਨੀ

ਏਇਕਸਾਨੋਇਹੁਅਸਾਧੁਅਤਿਨਾਨਕਕਹੀਐਨਰਕਬਹੂਛਿੰਜੋ॥ਧਨੁਧਨੁਪੁਰਖ
ਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨਸਚੁਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿੰਜੈ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨਮਨਿਭਾਵ
ਦਾਸੇਮਨਿਸਚੀਦਰਗਹਲਿਜੈ॥ਧਨੁਧੰਨੁਜਨਮੁਸਚਿਆਰੀਆਮੁ
ਖਉਜਲਸਚੁਕਰਿਜੈ॥੨੦॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਸਾਕਤਜਾਇਨਿਵਹਿਗੁਰ
ਆਗੈਮਨਿਖੋਟੇਕੂੜਿਕੂੜਿਆਰੇ॥ਜਾਗੁਰੁਕਹੈਉਠਹੁਮੇਰੇਭਾਈਬਹਿਜਾ
ਹਿਘੁਸਰਿਬਗੁਲਾਰੇ॥ਗੁਰਸਿਖਾਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਵਰਤੈਚੁਣਿਕਢੇ
ਲਧੋਵਾਰੇ॥ਓਇਅਗੈਪਿਛੈਬਹਿਮੁਹੁਛਪਾਇਨਿਨਰਲਨੀਖੋਟੇਆ
ਰੇ॥ਓਨਾਦਾਭਖੁਸੁਓਥੈਨਾਹੀਜਾਇਕੂੜੁਲਹਨਿਭੇਡਾਰੇ॥ਜੇਸਾਕਤੁਨਰੁਖਾ
ਵਾਈਐਲੋਚੀਐਬਿਖੁਕਢੈਮੁਖਿਉਗਲਾਰੇ॥ਹਰਿਸਾਕਤਸੇਤੀਸੰਗੁ
ਨਕਰਿਅਹੁਓਇਮਾਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ਜਿਸਕਾਇਹੁਖੇਲੁਸੋਈਕਰਿਵੇ
ਖੈਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਜਿਸੁਅੰ
ਦਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਜਿਸੁਵ
ਲਿਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਖੜਗੁਸੰਜੋਉਹਰਿਭਗਤਿਹੈਜਿ
ਤੁਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਵਿਡਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਰਖਣਹਾਰਾਹਰਿਆਪਿ
ਹੈਸਤਿਗੁਰੂਕੈਪਿਛੈਹਰਿਸਭਿਉਬਾਰਿਆ॥ਜੋਮੰਦਾਚਿਤਵੈਪੂਰੇਸਤਿਗ
ਰੂਕਾਸੋਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰੈਮਾਰਿਆ॥ਏਹਗਲਹੋਵੈਹਰਿਦਰਗਹਸਚੇ
ਕੀਜਨਨਾਨਕਅਗਮੁਵੀਚਾਰਿਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਸੁਤਿਆਜਿਨੀਅ
ਰਾਧਿਆਜਾਉਠੇਤਾਸਚੁਚਵੇ॥ਸੇਵਿਰਲੇਜੁਗਮਹਿਜਾਣੀਅਹਿਜੋਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਚੁਰਵੇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਅਨਦਿਨੁਸਚੁਲਵੇ॥

॥ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਜਾਵਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਾ
ਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਨਵਾ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਸਦ ਵਡਿਆਈਆ ਕੀਆ ਜਾਗ
ਹਰਿ ਗਉ ਨਾਮੁ ਖਿਨੇ ਪਰਵਾਹੂ ॥ ਜਿਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਪਰ
ਧਾਨ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗ
ਤੀ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਉਦੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਉਚਰਹਿ ਉਠਦੇ ਭੀ ਵਾਹੁ
ਕਰੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਾਲੇਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਆਪਣਾ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਭਉਜਲਿ ਡੁਬਦਿਆ
ਕਢਿ ਲਏ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੇ ਸਾਹ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਕਰਹਿ ਵ
ਪਾਰੁ ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਸਿਖ ਆਵਦੇ ਸਬਦਿ ਲਦਣਿ ਭਾਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸ
ਚੇ ਕੇ ਜਨ ਭਗਤ ਹਹਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਹੀ ਸਚੁ ਲਾਧਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿ
ਨੀ ਸੇਵਿਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਤਿਨੀ ਸਾਧਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ
ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲਾਧਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ
ਸੇਵਿ ਫਲਾਧਿਆ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਨਾ
ਮਹੀਣ ਭਰਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨਾ ਟਿਕੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ
॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ਹੋਹਿ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਸਲਾਹਿ
ਆਪਣਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰਖਿਆ ਬਣ

ਤਬ ਛੁਟਹਿ ਜਾ ਸਿਰਦੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਰਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀਆ ਨਿਕੁ ਧੋਇਆ ਮਨੁ ਇਕਸੁ ਪੈਂਡੈ ਤਾ ਸਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥੨੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੀਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਬਣਾਈਆ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਗਵਾਈਆ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜੇਦਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਲੋੜਿ ॥ ਵਿਸਟੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਤਾ ਜੋੜਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਣਈ ਬਹੁ ਰੋਲ ਘਚੋਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਵਜਦਾ ਜੰਤੁ ਵਜਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਗਣਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਿਚਿ ਗਣਤੈ ॥ ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤੈ ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲਤੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਪਰਤੈ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ॥ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵਸਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣੈ ਖਿਨੁ ਆਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ ॥ ਸਦਾ ਬੁਲਾਈਐ ਮਹਲਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿ

ਤਿਕਾ ਬਿਦ ਗਾਹ ਸੀਹੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਵਿਗੁਲ ਜੈਸੇ ਸਦਾ ਰੋਕਰਤੇ
ਨਾ ਆਪਣੈ ਗੁਰਸਿਖ ਕਰਤੇ ਨਾ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਖਸਿ ਲਿਆ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਦਾ ਲੋੜੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮ
ਨੁ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਪਾਪ ਕਸਮਲ ਗੁਨਹ ਸਭਿ ਦੇਸਿ ਜਿਦਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ
ਸਿਖ ਪਰਕਿਰਨਾ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵ
ਨਾ ॥ ਇਹ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥੨੫॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਹ
ਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਣਤੈ ਘੁਸੀਐ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ
॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਜਿ
ਨਾ ਵੇਖਾਲਿਓਨੁ ਤਿਨਾ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿ
ਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੂਐ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਓ
ਹੁ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੁਣੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਖੁਇ
ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਥਾਇ
ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਹਹਿ ਸੇ
ਬਹਹਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜਿਆਰਾ ਚਿਤ ਉਦਾਸਿ ॥ ਓ
ਇ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਝਤਿ ਕਢਦੇ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਬਹਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ਪਾਸਿ ॥
ਵਿਚਿ ਸਚੇ ਕੂੜੁ ਨ ਗਡਈ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨੬॥
॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਪੇ ਆਹਰੁ ॥

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਨਾਨਕਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਜਾਹਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੇ ਮੁੰਢ ਤੇ ਕਿ
ਥੈ ਪਾਇਨਿ ਹਥੁ ॥ ਤਿੰਨੈ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਲੈ ਫਾਹੇ ਰਾਤੀ ਤੁਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਤਕਹਿ ਨਾਰਿ ਪਰਾਈਆ ਲੁਕਿ ਅੰਦਰਿ
ਠਾਣੀ ॥ ਸੰਨ੍ਹੀ ਦੇਨ੍ਹਿ ਵਿਖੰਮ ਥਾਇ ਮਿਠਾ ਮਦੁ ਮਾਣੀ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਆ
ਪੇ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫
ਸੇਵਕ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕੇ ਸੇਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਦੂਜਾ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅ
ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਧਨੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਰਾਇਣਿ ਲਇਆ ਨਾ
ਠੂੰਗੜਾ ਪੈਰ ਕਿਥੈ ਰਖੈ ॥ ਕਰਦਾ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ਨਿਤ ਵਿਸੋ ਚਖੈ ॥
ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਪਚਿ ਮੁਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਭਖੈ ॥ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬ ਮਾਰਿਆ ਕਉਣੁ
ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੫ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰ ਬਹੁ ਦੁਖ ਘਣੇ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾ
ਰੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਮੁਏ ਹਰਾਮੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਵਖਧ ਸਭੇ ਕੀਤਿਅ
ਨੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਦਾਰੂ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾਨਕਾ ਪਚਿ ਪਚਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਅਖੁਟੁ ॥ ਸਭਿ ਅੰਦੇਸੇ
ਮਿਟਿ ਗਏ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਛੁਟੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਤੁਟੁ ॥ ਵਿਣੁ
ਸਚੇ ਦੂਜਾ ਸੇਵਦੇ ਹੁਇ ਮਰਸਨਿ ਬੁਟੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੈ ਸੰਗਿ
ਜੁਟੁ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੈ ਅੰਦ੍ਰਹੁ ਲੋਭੀ ਨਿਤ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ
ਜਜਮਾਲਿਆ ॥ ਅਗੋ ਦੇ ਸਦਿਆ ਸਤੈ ਦੀ ਭਿਖਿਆ ਲਏ ਨਾਹੀ ਪਿਛੋ ਦੇ ਪਛੁਤਾਇ

ਕੈ ਆਣਿ ਤਪੈ ਪੁਤੁ ਵਿਚਿ ਬਹਾਲਿਆ ॥ ਪੰਚ ਲੋਗ ਸਭਿ ਹਸਣ ਲਗੇ ਤਪਾ ਲੋਭਿ
ਲਹਰਿ ਹੈ ਗਾਲਿਆ ॥ ਜਿਥੈ ਥੋੜਾ ਧਨੁ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਤਪਾ ਭਿਟੈ ਨਾਹੀ ਧਨਿ ਬਹੁਤੈ ਡਿ
ਠੈ ਤਪੈ ਧਰਮੁ ਹਾਰਿਆ ॥ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੀ ਬਗੁਲਾ ਹੈ ਬਹਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਵੀਚਾ
ਰਿਆ ॥ ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਤਪਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੈ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਏਤੁ ਦੋਖੈ ਤ
ਪਾ ਦਯਿ ਮਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖਾਂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਾ ਵੇਖੁ ਜਿ ਤਪੇ ਨੋ ਫਲੁ ਲਗਾ ਸਭੁ ਗ
ਇਆ ਤਪੇ ਕਾ ਘਾਲਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਬਹੈ ਪੰਚਾ ਵਿਚਿ ਤਪਾ ਸਦਾਏ ॥ ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਤਪਾ ਪਾ
ਪ ਕਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਲਾ ਪਾਪੁ ਪੰਚਾ ਨੋ ਉਘਾ ਕਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮ
ਕੰਕਰਾ ਨੋ ਆਖਿ ਛਡਿਆ ਏਸੁ ਤਪੇ ਨੋ ਤਿਥੈ ਖੜਿ ਪਾਇਹੁ ਜਿਥੈ ਮਹਾ ਮਹਾਂ ਹਤਿਆ
ਰਿਆ ॥ ਫਿਰਿ ਏਸੁ ਤਪੇ ਦੈ ਮੁਹਿ ਕੋਈ ਲਗਹੁ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹੈ ਫਿਟਕਾ
ਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁ ਨਾਨਕਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੁ ਦਯਿ ਸਵਾ
ਰਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਭਗਤ ਨਿਤ ਗਾਂਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਨਿਤ ਨਾਵੈ ਦੀ ਵਡਿ
ਆਈ ਬਖਸੀਅਨੁ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅ
ਨੁ ਅਪਣੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕਾਂ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਬਹੁ ਦੇਇ ਸਜਾਈ ॥
ਜੇਹਾ ਨਿੰਦਕ ਅਪਣੈ ਜੀਇ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਹੋ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਮਾਣਾ ਸਰਪ
ਰ ਉਘੜੈ ਭਾਵੈ ਕੋਈ ਬਹਿ ਧਰਤੀ ਵਿਚਿ ਕਮਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸਿ
ਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹਰਿ ਆਪਿ
ਹੈ ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਕਰੀਐ ॥ ਗੁਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਮੂੜ ਗੁਮਾਨੀਆ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਮਰੀਐ ॥
ਆਇ ਲਗੇ ਨੀ ਦਿਹ ਥੋੜੜੇ ਜਿਉ ਪਕਾ ਖੇਤੁ ਲੁਣੀਐ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ
ਤੇਵੇਹੋ ਭਣੀਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦਾ ਧਣੀਐ ॥੩੦॥ ਸਲੋਕ

ਮਃ ੪॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ॥ ਝਗੜਾ ਕ
ਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਹਿ
ਰਿ ਲਈ ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ॥ ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਨਿ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬ
ਹੁਤੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲਹੁ ਤੁਟੀ ਭਲੀ ਜਿਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹਿ ਪਿਆਰੁ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ
ਹੋਇ॥ ਓਹੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਉਚਰੈ ਕੂ
ੜਿ ਲਗਿਆ ਕੂੜੁ ਹੋਇ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਰੋਇ॥ ਨਾ
ਨਕ ਧਾਤੁ ਲਿਵੈ ਜੋੜੁ ਨ ਆਵਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਪਇਆ
ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਮੁ
ਨਿ ਜਨਾ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ॥ ਪਰਗਟ ਪਾਹਾਰੈ
ਜਾਪਦੇ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ॥ ਓਇ ਲੋ
ਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣੈ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ॥ ਓਇ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਂ ਭਾ
ਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ॥ ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ॥ ਵੈਰੁ ਕਰਨਿ ਨਿਰਵੈਰ
ਨਾਲਿ ਧਰਮਿ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ॥ ਪੇਡੁ ਮੁੰ
ਢਾਹੂ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ॥੩੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ਤੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ਲ
ਥੁ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਖੁਧਿਆਵੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਲਾਜ ਕੁਲਾਜ ਕੁਬੋਲੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾ
ਮੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਵੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਤੇਵੇਹੇ ਫਲ
ਤੇ॥ ਚਬੇ ਤਤਾ ਲੋਹ ਸਾਰੁ ਵਿਚਿ ਸੰਘੈ ਪਲਤੇ॥ ਘਤਿ ਗਲਾਵਾਂ ਚਾਲਿਆ ਤਿਨਿ ਦੂ

ਤਾਮਮਲੁਲਥੀਕਰੋੜਿਆਸਨਪੂਨੀਆਨਿਤਿਖਚਮਲੁਹਥਿਤਾਕੀਆਨਜੋਹੋਆ
ਕਿਛੁਤਪਣਾਵਿਛਿਜੇਨੀਗਦਿਤੋਤਾਸਭੁਤੇਧਰਾਂਨਿਖੁਟੀਆਸਭੁਗਿਲਈਆਸੁਧ
ਰਤੋਸਵਿਵਵਖਰਾਨਦੇਵਦਾਤਾਂਲਾਇਆਕਰਤੋਜੋਜੋਕਰਤੋਆਹੋਮੇਉਵਤਿਨਿਧਰਤੀ
ਪਲੈ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕਬੁਧਿਹੋਇ॥ਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਵੈਹਿਰਦੈਹਾਰੁਪਰੋਇ॥ਪਵਿਤੁਪਾਵਨੁਪਰਮਬੀਚਾਰੀ॥ਜਿਓਸੁਮਿਲੈਤਿ
ਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬਾਸਨਾਸਮਾਣੀ॥ਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਮਹਾਉਤ
ਮਬਾਣੀ॥ਜਿਪੁਰਖੁਸੁਣੈਸੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਪਾਇਆ
ਨਾਮੁਧਨੁਮਾਲੁ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰਕੇਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਪੈਕਿਪੂਰੈਸਤਿ
ਗੁਰਭਾਵੈ॥ਗੁਰਸਿਖਾਂਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੂਵਰਤੈਜੋਸਿਖਾਂਨੋਲੋਚੈਸੋਗੁਰਖੁਸੀਆ
ਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਸੁਕਾਰਕਮਾਵਨਿਸੁਜਪੁਕਮਾਵਹਿਗੁਰਸਿਖਾਂਕੀਘਾਲਸਚਾ
ਥਾਇਪਾਵੈ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕੇਹੁਕਮੈਜਿਗੁਰਸਿਖਾਂਪਾਸਹੁਕੰਮੁਕਰਾਇਆਲੋ
ੜੇਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖੁਫਿਰਿਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕੋਜੀਉਲਾਇ
ਘਾਲੈਤਿਸੁਅਗੈਗੁਰਸਿਖੁਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਜੋਠਗੀਆਵੈਠਗੀਉਠਿਜਾਇਤਿ
ਸੁਨੇੜੈਗੁਰਸਿਖੁਮੂਲਿਨਆਵੈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਜਿਵਿਣੁਸ
ਤਿਗੁਰਕੇਮੰਨੇਕੰਮੁਕਰਾਏਸੋਜੰਤੁਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਸਚ
ਾਸਾਹਿਬੁਅਤਿਵਡਾਤੁਹਿਜੇਵਡੁਤੂੰਵਡਵਡੇ॥ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈਤੂੰਆਪੇ
ਬਖਸਿਲੈਹਿਲੇਖਾਛਡੇ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਆਪਿਮਿਲਾਇਦਾਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਮਨੁਗ
ਡਗਡੇ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੂਸਭੁਜੀਉਪਿੰਡੁਚੰਮੁਤੇਰਾਹਡੇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰ
ਖੁਤੂੰਸਚਿਆਨਾਨਕਮਨਿਆਸਤੇਰੀਵਡਵਡੇ॥੧੩॥੨੧॥ ਸੁਧੁ ॥ ॥ ॥

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਇ ਕਮਾਲਦੀ ਮੋਜਦੀ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨਿ ਉਪਰਿ ਗਾਵਣੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੋ ਆਇਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ
ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ
ਭੇਟਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਰਾਹੁਣਾ ਮੇਰੈ ਘਰਿ ਆਵਉ ॥ ਪਾਉ ਪਖਾਲਾ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਤ
ਭਾਵਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ਹ
ਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥
ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ
ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫
॥ ਚੇਤਾ ਈ ਤਾਂ ਚੇਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਚੜਿ ਬੋਹਿ
ਥਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਾਊ ਸੰਦੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਗਰਬਿ ਗਵਾ
ਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਨੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਹੋਏ ਛਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਈ ਉ
ਬਰੇ ਜਗੈ ਵਿਚਿ ਜੋ ਸਚੈ ਰਖੇ ॥ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਤਿਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖੇ ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧਾ ਭਖੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪਰ
ਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਲਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਲਖੇ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ

ਦਿਨਸੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਫਿਟੁ ਭਲੇ
ਰੀ ਰੁਤਿ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਕੁਮਿ
ਤ੍ਰਾ ਸੇਈ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਇਕੁ ਵਿਖ ਨ ਚਲਹਿ ਸਾਥਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾ
ਈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭੁਖ ਰਹੈ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁੰਨਿਆ ਅ
ਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫
॥ ਡਿਠੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ਊਣ ਨ ਕਾਈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਤਿਨ ਸੁਆਉ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਤਿਉ ਵਰਤਾਰਾ ਜਗ ਕਾ ॥ ਵਥੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾ
ਇ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਜਪੰਦੋ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਿ ਸਭਿ ਕਿ
ਨੈ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਭੇਟੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ
ਏਹ ਰਤਨਾ ਖਾਣੀ ॥ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਣੀ ॥ ਤੋਸਾ ਦਿਚੈ ਸਚੁ
ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਹਮਾਣੀ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੈਣੀ ਸੁਖੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ
ਭੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੋ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਮੁਠੜੇ ਸੇਈ ਸਾਥ ਜਿ
ਨੀ ਸਚੁ ਨ ਲਦਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਥੈ ਬੈਸਨਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥ ਓਇ ਸੇਵਨਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ
ਆਪਣਾ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਮੰਦਾ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਤ ਬੇਦੁ ਕਹੰਦਾ ॥ ਭਗਤਿ
ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਰਤੰਦਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾ
ਵੰਦਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਚਿੜੀ ਚੁਹਕੀ ਪਹੁ ਫੁਟੀ ਵਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤਰੰਗ ॥ ਅ
ਚਰਜ ਰੂਪ ਸੰਤਨ ਰਚੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀਆ ਤਹੀ ਜ

੩੦

ਹੂਆ ਮਾਵ੍ਹਾ ਹਿ ਚਿਤਿ ਤਾ ਭਨੀਆ ਸਭਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਮਾਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾ ਮਿਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਇਰਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇ
ਇ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਇਆ ਸਭਿ ਦੋਖਹ ਖਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਖਖੜੀਆ ਸੁਹਾਵੀਆ ਲਗੜੀਆ ਅਕ ਕੰਠਿ ॥ ਬਿਰਹ ਵਿਛੋ
ੜਾ ਧਣੀ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਸਹਸੈ ਗੰਠਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਸਾਰੇਦੇ ਮਰਿ ਗਏ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਸ
ਕਨਿ ਮੂਲਿ ॥ ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਉਪਰਿ ਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਣਿਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ
ਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਣਿਆ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ਕੀਟ ਹਸਤੀ ਬ
ਣਿਆ ॥ ਮੀਤ ਸਖਾ ਸੁਤ ਬੰਧਿਪੋ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਣਿਆ ॥ ਤੁਸਿ ਨਾਨਕੁ ਦੇਵੈ ਜਿ
ਸੁ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਣਿਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ
ਵਿਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ ਧੰਨੁ ਸਿ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰਨੁ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਠ
ਪਹਰ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੈ ਸੂਲਿ ॥ ਦੋਜਕਿ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਜਾ ਚਿਤਿ
ਨ ਹੋਇ ਰਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਉ ਪਲੈ ॥ ਐ
ਥੈ ਰਹਹੁ ਸੁਹੇਲਿਆ ਅਗੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਘਰੁ ਬੰਧਹੁ ਸਚ ਧਰਮ ਕਾ ਗਡਿ ਥੰਮੁ
ਅਹਲੈ ॥ ਓਟ ਲੈਹੁ ਨਾਰਾਇਣੈ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਝਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੇ ਚਰਣ ਹਰਿ
ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਮਲੈ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆ
ਰਿਆ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਨਿਤ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਮੂਲਿ ਅਤੁ
ਲ ਭੰਡਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ

ਸਿਮਰਤ ਏਕਾ ॥੮॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਵੈਂ ਆਂਮ੍ਰਿਤੁ ਬੰਡਿਏ ਸੇ ਸੁਖੀਆ ਹਰਿ ਕਰਮੋਹੋ ॥ ਜਮ ਕੈ ਪੰ
ਥਿ ਨ ਪਵੰਨਿ ਆਹਿ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਮਰਹੋ ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਆਇਆ ਪੂਰਨ ਸਤੁ ਤਿਸੈ ਗਜੇ ਰਹੋ ॥
॥ ਥਰਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਉ ਚਲਾਹਿ ਵਰਹੋ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੀਵ
ਵਿਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰਹੋ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੇਵਿਐ ਦੂਖਾਂ
ਕਾ ਹੋਇ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਛੁਟਹਿ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਨੀ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਲਧਾ ॥ ਸਾਧਾ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੋ ਛੁਟੈ ਬਧਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀਐ
ਜੋਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਦਧਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਸਮਧਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਪਾਇਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਧਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਹੀ
ਆਪਣਾ ਫਿਰਹਿ ਅਵਤਾ ਲੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸੁਖੁ ਕਿਨੇਹਾ ਹੋਇ ॥੧॥
ਮਃ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਕਉੜਤਣਿ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ
ਵੀਚਾਰਿਆ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹ ਨੀਸਾਣੀ ਸਾਧ ਕੀ ਜਿਸੁ ਭੇ
ਟਤ ਤਰੀਐ ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ॥ ਭਵ ਸਾਗ
ਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਸੋ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁੰਫਹੁ ਮਨਿ ਮਾਲ ਹਰਿ ਸਭ ਮਲੁ ਪ
ਰਹਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਰਹਰੀਐ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ॥ ਗਾਲੀ ਅਲ ਪ
ਲਾਲੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮਿਤ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇ
ਆ ਪੂਰਨ ਅਗਮ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਕੀਤੋਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੋਹੁ ਨ ਚਲੀ ਖਸਮ ਨਾਲਿ ਲਬਿ ਮੋਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ॥ ਕਰਤ

ਥਕਥਾਨਿ ਕੁਲੇਲਿ ਗਿਆ ਆਦਿ ਮਾਇਆ ਸੁਤੇ ਸਧਿ ਗਿਆਨਿ ਸੁਤੇ ਨਿਕੁਵਾਈਆ ਨਿਜ
ਮਮਤਾ ਗਿਆਨੁ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਪਾਈਐ ਨਿਮ ਪਹੁਤੁ ਪਸੇਤੇ ਭੁਲੇਨਾ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾ
ਰਿਐ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੰਦਿ ਭੁਲੇਨਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਉਠੰਦਿਆ ਬਹੰਦਿਆ ਸਵੰ
ਦਿਆ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਲਾਹਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਨਿਤ ਫਿਰੈ ਸੁਆਰਥੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਨਕਾ
ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਕਉੜੀਆ ਸਚੇ ਨਾਉ ਮਿ
ਠਾ ॥ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਨਾ ਚਖਿ ਸਾਧੀ ਡਿਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਲਿ
ਖਿਆ ਮਨਿ ਤਿਸੈ ਵੁਠਾ ॥ ਇਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਾਉ ਦੁਯਾ ਕੁਠਾ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਜੋੜਿ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਤੁਠਾ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚੜੀ ਸਾ ਸਾ
ਰੁ ਜੋ ਜਾਚੰਦੀ ਹੇਕੜੋ ॥ ਗਾਲੀ ਬਿਆ ਵਿਕਾਰ ਨਾਨਕ ਧਣੀ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥੧॥ ਮਃ
੫ ॥ ਨੀਹਿ ਜਿ ਵਿਧਾ ਮੰਨੁ ਪਛਾਣੂ ਵਿਰਲੋ ਥਿਓ ॥ ਜੋੜਣਹਾਰਾ ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ
ਪਾਧਰੁ ਪਧਰੋ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਿਹੁ ਜੀਅੜੇ ਦਾਤਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਕਿਲ
ਵਿਖ ਸਭਿ ਬਿਨਾਸੁ ਹੋਨਿ ਸਿਮਰਤ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੂ ਦਸਿਆ ਜਪੀ
ਐ ਗੁਰਮੰਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥ ਧਿਆ
ਇ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਿਨਿ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦਾ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਵਤ ਲਗੀ
ਸਚ ਨਾਮ ਕੀ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ
ਆਇ ॥ ਮੰਗਣਾ ਤ ਸਚੁ ਇਕੁ ਜਿਸੁ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ
ਸੇ ਖਟਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਚੇ ਦੀ ਆਸਾ ॥
ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਰੇਵਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ...

ਮੰਗਣਾ ਤ ਸਚੁ ਇਕੁ ਜਿਸੁ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ

ਦੁਖ ਸੋਗੋ ਨਿਸ੍ਰਾ ਬਿਗਸਿਆ ਸਾਧੂ ਕੀਤੇ ਨਿਲਾਇਕ ਜਨ ਗਿਆਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਸੁ
॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮਿਹੁ ਵੁਠਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾ
ਇ ॥ ਅੰਨੁ ਧੰਨੁ ਬਹੁਤੁ ਉਪਜਿਆ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਰਜੀ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ॥ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾ
ਇਆ ਮਿਲਿਆ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ਪਰਮੇਸਰਿ ਜੀਵਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਧਿਆ
ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਇਕੋ ਸਿਮਰੀਐ ॥ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾ
ਇ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਧੀਰੀਐ ॥ ਡਿਠਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸੁਖੁ ਨ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ
ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜਨੁ ॥ ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ਬਾਦਿ ਕਿ ਕਰਹਿ ਪਰਾਣੀਆ ॥ ਜਿਸੁ
ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਕਲ ਨਹੀ ਜਾਣੀਆ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗਾਵਣਹਾ
ਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਰਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ
ਨ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਲੜਿ ਲਾਗੇ ॥ ਜੀਵਤ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ
ਜਾਗੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਸੇਈ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਜੀਵਣਾ ਤੂਟੇ ਕਚ ਧਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਧੂੜਿ ਪੁਨੀਤ ਸਾਧ ਲਖ ਕੋਟਿ ਪਿਰਾਗੇ ॥
੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਧਰਣਿ ਸੁਵੰਨੀ ਖੜ ਰਤਨ ਜੜਾਵੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਖੁ
ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸੁਹੇਲੜੇ ਥੀਏ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫
॥ ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਦਹ ਦਿਸਾ ਜਲ ਪਰਬਤ ਬਨਰਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਡਿਠਾ ਮਿਰਤਕੋ
ਇਲ ਬਹਿਠੀ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲ ਲੋੜੀਅਹਿ ਸੋ
ਸਚੁ ਕਮਾਵਉ ॥ ਨੇੜੈ ਦੇਖਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਹੋਇ ਸਗਲ
ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥ ਦੂਖੁ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸੈ ਜੀਅ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘ

ਜਾ ਵੁਠਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਸੁਤ ਵੁਠਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੫ ॥ ਏਕ ਜਿਸ ਜਨੁ ਮੈ ਕਰਿ ਦੈ ਸਾਚ ਬਲਾ ਸਭ ਮਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀਉ ਅਮਨਾ ਧੰਨੇ ਮੇ
ਮਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੰਦੜੀ ਵਿਛੁੜਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇ ਕਰੁ ਗਹਹਿ ਪਿਆਰੜੇ ਤੁਧੁ ਨ ਛੋਡਾ
ਮੂਲਿ ॥ ਹਰਿ ਛੋਡਨਿ ਸੇ ਦੁਰਜਨਾ ਪੜਹਿ ਦੋਜਕ ਕੈ ਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਿ ਨਿ
ਧਾਨ ਘਰਿ ਜਿਸ ਦੈ ਹਰਿ ਸੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਧੋਵੈ
॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਸੰਕਟ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਮਰਿ ਜਨ
ਮਿ ਨ ਰੋਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਨਾਨਕ ਘਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ
ਡਖਣਾ ਮਃ ੫ ॥ ਭੋਰੀ ਭਰਮੁ ਵਞਾਇ ਪਿਰੀ ਮੁਹਬਤਿ ਹਿਕੁ ਤੂ ॥ ਜਿਥਹੁ ਵੰਞੈ ਜਾ
ਇ ਤਿਥਾਊ ਮਉਜੂਦੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਚੜਿ ਕੈ ਘੋੜੜੈ ਕੁੰਦੇ ਪਕੜਹਿ ਖੂੰਡੀ
ਦੀ ਖੇਡਾਰੀ ॥ ਹੰਸਾ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਉਲਾਸਹਿ ਕੁਕੜ ਦੀ ਓਡਾਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਸਨਾ
ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੈ ਸੋ ਉਧਰੈ ਮਿਤਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਸੇ
ਹਸਤ ਪਵਿਤਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਸਭਿ ਪੁੰਨ ਤਿਨਿ ਕਿਤਾ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ
ਉਧਰੇ ਬਿਖਿਆ ਗੜੁ ਜਿਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰਿਅਨੁ ਦਯੁ ਸੇਵਿ ਅ
ਮਿਤਾ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਧੜੇ ਕੁਲਾਹ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਹੇਕੜੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ
ਤੰਨ ਫੁਟੰਨਿ ਜਿਨਾ ਸਾਂਈ ਵਿਸਰੈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਰੇਤਹੁ ਕੀਤੋਨੁ ਦੇਵਤਾ ਤਿਨਿ ਕਰਣੈ
ਹਾਰੇ ॥ ਸਭੇ ਸਿਖ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਨਿੰਦਕ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ
ਝੂਠੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਾ ਹੈ ਆਪਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤੁ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹਿ ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਕਰਣਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਜੀ
ਆਂ ਕਾ ਪਰਣਾ ॥ ਹਸਤ ਦੇਇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਰਣ ਪੋਖਣੁ ਕਰਣਾ ॥ ਮਿਹਰਬਾਨੁ ਬ

ਧਾਮਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਘਾਇ ਜੀਅ ਸਿਉ ਤਨੁ ਰਤਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਨ ਕਾ ਰਹੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ਉਧਰੈ ਸਭੋ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕਬੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਜਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿ ਭੁਖ ਨ ਮੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁ ਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਜੋੜੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਏ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਖੁਸੀਆ ਘਣੀ ਧਿਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੇ ॥ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਣਾ ਦਰੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋੜੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਏਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਲੋੜੇ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ ਕੀਚੇ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ੧੪ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਲਤ ਰਾਮ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਤਨੁ ਜਲਤ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਣ ਕਾਰਣਿ ਬਨ ਜਾਈਐ ॥ ਸੋ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਜਿਹ ਪਾਵਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਹੈ ਜਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਜਨ ਜਲਤ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਾਹੀ ॥ ਪੀਵਿ ਰਹੇ ਜਲ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਮਾਧਉ ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਿਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਉ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨੁ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਰਹਉ ਜਲਹਿ ਬਿਨੁ ਖੀਨੁ ॥੧॥ ਤੂੰ ਪਿੰਜਰੁ ਹਉ ਸੂਅਟਾ ਤੋਰ ॥ ਜਮੁ ਮੰਜਾਰੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਮੋਰ ॥੨॥ ਤੂੰ ਤਰਵਰੁ ਹਉ ਪੰਖੀ

ਆਹਿਆ ਮੰਜਾਰੁ ਕੀ ਤੋਰੈ ਕਮਨੁ ਨਾਹਿ॥੩॥ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉ ਨਉਤਨੁ ਚੇਲਾ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਿਲੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਜਬ ਹਮ ਏਕੋ
ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ॥ ਤਬ ਲੋਗਹ ਕਾਹੇ ਦੁਖੁ ਮਾਨਿਆ॥੧॥ ਹਮ ਅਪਤਹ ਅ
ਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ਹਮਰੈ ਖੋਜਿ ਪਰਹੁ ਮਤਿ ਕੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਮੰਦੇ ਮਨ
ਮਾਹੀ॥ ਸਾਝ ਪਾਤਿ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨਾਹੀ॥੨॥ ਪਤਿ ਅਪਤਿ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਲਾਜ॥ ਤਬ
ਜਾਨਹੁਗੇ ਜਬ ਉਘਰੈਗੋ ਪਾਜ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਤਿ ਹਰਿ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਸਰਬ ਤਿ
ਆਗਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਰਾਮੁ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਜੌ ਪਾ
ਈਐ ਜੋਗੁ॥ ਬਨ ਕਾ ਮਿਰਗੁ ਮੁਕਤਿ ਸਭੁ ਹੋਗੁ॥੧॥ ਕਿਆ ਨਾਗੇ ਕਿਆ ਬਾਧੇ
ਚਾਮ॥ ਜਬ ਨਹੀ ਚੀਨਸਿ ਆਤਮ ਰਾਮ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੂਡ ਮੁੰਡਾਏ ਜੌ ਸਿਧਿ ਪਾ
ਈ॥ ਮੁਕਤੀ ਭੇਡ ਨ ਗਈਆ ਕਾਈ॥੨॥ ਬਿੰਦੁ ਰਾਖਿ ਜੌ ਤਰੀਐ ਭਾਈ॥ ਖੁਸਰੈ ਕਿ
ਉ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿ
ਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਸੰਧਿਆ ਪ੍ਰਾਤ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਾਹਿ
॥ ਜਿਉ ਭਏ ਦਾਦੁਰ ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ॥੧॥ ਜਉ ਪੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਤਿ ਨਾਹਿ॥ ਤੇ ਸਭਿ ਧਰ
ਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਹਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਆ ਰਤਿ ਬਹੁ ਰੂਪ ਰਚਾਹੀ॥ ਤਿਨ ਕਉ
ਦਇਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਚਰਨ ਕਹਹਿ ਬਹੁ ਆਗਰ॥ ਸਾਧੂ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਵਹਿ ਕਲਿ ਸਾਗਰ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਹੁ ਕਾਇਆ ਕਰੀਜੈ॥ ਸਰਬਸੁ
ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ॥੪॥੫॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਗਉੜੀ॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤ
ਪੁ ਕਿਆ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ॥੧॥ ਰੇ ਜਨ ਮਨੁ ਮਾਧਉ ਸਿਉ
ਲਾਈਐ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਪਾਈਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਹਰੁ ਲੋਭੁ ਅਰੁ

ਮੈ

ਲੋਕਾਚਾਰੁ ॥ ਪਰਹਰੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥੨॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਬਧੇ ਅਹੰਮੇਵਾ ॥
ਮਿਲਿ ਪਾਥਰ ਕੀ ਕਰਹਿ ਸੇਵਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥
ਭੋਲੇ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਗਰਭ
ਵਾਸ ਮਹਿ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਸਭ ਉਤਪਾਤੀ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰ
ਡਿਤ ਬਾਮਨ ਕਬ ਕੇ ਹੋਏ ॥ ਬਾਮਨ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਨਮੁ ਮਤ ਖੋਏ ॥ + [illegible] ਆਇ
ਆ ॥੨॥ ਤੁਮ ਕਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਮ ਕਤ ਸੂਦ ॥ ਹਮ ਕਤ ਲੋਹੂ + ਅਤੁ ਹੈ ਹਮਾਰੈ ॥੪॥
੭॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਸੁਖਿ ਕਬਹਿ ਨ ਸੋਈ ਹੈ ॥ ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ਦੋ
ਊ ਮਿਲਿ ਰੋਈ ਹੈ ॥ ਜਉ ਪੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਨ ਕਹਿਬੋ ॥ ਉਪਜਤ ਬਿਨਸਤ ਰੋਵਤ
ਰਹਿਬੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਸ ਦੇਖੀਐ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਕਹੁ ਕਾ
ਕੀ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਜਸ ਜੰਤੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮੂਏ ਮਰਮੁ ਕੋ ਕਾ ਕਰ ਜਾ
ਨਾ ॥੩॥ ਹੰਸਾ ਸਰਵਰੁ ਕਾਲੁ ਸਰੀਰ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਕਬੀਰ ॥੪॥੮॥ ਗਉ
ੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜੋਤਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਕੀ ਜੋਤੀ ॥ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕੰਚੂਆ ਫ
ਲ ਮੋਤੀ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਘਰੁ ਜੋ ਨਿਰਭਉ ਕਹੀਐ ॥ ਭਉ ਭਜਿ ਜਾਇ ਅਭੈ ਹੋ
ਇ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਚਾਰ ਅਚਾਰ
ਰਹੇ ਉਰਝਾਇ ॥੨॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਏਕ ਸਮਾਨ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਰਸੁ ਤਜ
ਹੁ ਗੁਨ ਆਨ ॥੩॥ ਕਬੀਰ ਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮ ਨ ਰੋਸੁ ॥ ਇਸੁ ਪਰਚਾਇ ਪਰਚਿ
ਰਹੁ ਏਸੁ ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪਰਮਿਤਿ ਪਰਮਨੁ ਜਾਨਾ ॥
ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾਨਾ ਬੈਕੁੰਠ ਕਹਾ ਹੀ ॥ ਜਾਨੁ ਜਾਨੁ ਸਭਿ ਕ
ਹਹਿ ਤਹਾ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਨਹ ਪਤੀਅਈ ਹੈ ॥ ਤਉ ਮਨ

+ ਤੁਮ ਕਤ ਦੂਧੁ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀ
+ [illegible]

[illegible]
4

ਮਨੈ ਜਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਈ ਹੈ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨਿ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਹੋ
ਇ ਨਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈ
ਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੩॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਉਪਜੈ ਨਿਪਜੈ ਨਿਪਜਿ ਸਮਾ
ਈ ॥ ਨੈਨਹ ਦੇਖਤ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਲਾਜ ਨ ਮਰਹੁ ਕਹਹੁ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਅੰ
ਤ ਕੀ ਬਾਰ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਪਾਲੀ ॥
ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਜਾਲੀ ॥੨॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ॥ ਸੋ ਤ
ਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਗੁਨੀਆ ॥ ਬਿਨਸੈਗੋ ਰੂ
ਪੁ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਦੁਨੀਆ ॥੪॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਅਵਰ ਮੂਏ ਕਿਆ ਸੋ
ਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਤਉ ਕੀਜੈ ਜਉ ਆਪਨ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਮੈ ਨ ਮਰਉ ਮਰਿਬੋ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਅਬ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਹੈ ਜੀਆਵਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਆ ਦੇਹੀ ਪਰਮਲ
ਮਹਕੰਦਾ ॥ ਤਾ ਸੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ ਕੂਅਟਾ ਏਕੁ ਪੰਚ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਟੂ
ਟੀ ਲਾਜੁ ਭਰੈ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਕੂ
ਅਟਾ ਨਾ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ
ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਐਸੇ ਘਰ ਹਮ ਬਹੁਤੁ ਬ
ਸਾਏ ॥ ਜਬ ਹਮ ਰਾਮ ਗਰਭ ਹੋਇ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਬ੍ਰਹਮ
ਚਾਰੀ ॥ ਕਬਹੂ ਰਾਜਾ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਮਰਹਿ ਸੰਤ ਸਭਿ ਜੀ
ਵਹਿ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਰਸਨਾ ਪੀਵਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥
ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਅਬ ਪੂਰਾ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਨਾਲਿ ਰਲਾਇ
ਲਿਖਿਆ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੋ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਿਓ ਕਬੀਰ ॥ ਦਧਿ ਕੈ ਭੋਲੈ ਬਿਰੋਲੈ

ਨੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰੀ ਅੰਗੂਰੀ ਗਦਹਾ ਚਰੈ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਹਾਸੈ ਹੀਗੈ ਮਰੈ ॥੧॥
ਮਾਤਾ ਭੈਸਾ ਅੰਮੁਹਾ ਜਾਇ ॥ ਕੁਦਿ ਕੁਦਿ ਚਰੈ ਰਸਾਤਲਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰ
ਗਟੁ ਭਈ ਖੇਡ ॥ ਲੇਲੇ ਕਉ ਚੂਘੈ ਨਿਤ ਭੇਡ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆ
ਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੪॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਪੰਚਪਦੇ
॥ ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਡਿ ਬਾਹਰਿ ਭਇਓ ਮੀਨਾ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਉ ਤਪ ਕਾ ਹੀਨਾ ॥੧॥
ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ ਤਜੀ ਲੇ ਬਨਾਰਸ ਮਤਿ ਭਈ ਥੋਰੀ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਸਿਵਪੁਰੀ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਮਗਹਰਿ ਉਠਿ ਆਇ
ਆ ॥੨॥ ਬਹੁਤੁ ਬਰਸ ਤਪੁ ਕੀਆ ਕਾਸੀ ॥ ਮਰਨੁ ਭਇਆ ਮਗਹਰ ਕੀ ਬਾਸੀ ॥
੩॥ ਕਾਸੀ ਮਗਹਰ ਸਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਓਛੀ ਭਗਤਿ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੀ ॥੪॥
ਕਹੁ ਗੁਰ ਗਜ ਸਿਵ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਮੁਆ ਕਬੀਰੁ ਰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੈ ॥੫॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਕ
ਬੀਰ ਜੀ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥
੧॥ ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕੀ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ ਧਰਨਿ ਪਰੈ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਰਾਤਿ ਜਿ ਸੋਵਹਿ ਦਿਨ ਕਰਹਿ ਕਾਮ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਲੇਹਿ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥
੨॥ ਹਾਥਿ ਤ ਡੋਰ ਮੁਖਿ ਖਾਇਓ ਤੰਬੋਰ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਕਸਿ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੩॥
ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥ ਕਿਰਪਾ
ਕਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਬਸਾਈ ॥੫॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ
ਚੇਤਿ ਰੇ ਅੰਧਾ ॥ ਸਤਿ ਰਾਮੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਧੰਧਾ ॥੬॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਤਿਪ
ਦੇ ਚਾਰਤੁਕੇ ॥ ਜਮ ਤੇ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸਰਾਮ ॥
ਬੈਰੀ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਕਤ ਉਲਟਿ ਸੁਜਨ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰ

ਬਹੁ ਸਲਕ ਹੁ ਮਾਨਿਆ ਸੰਤਹੁ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗੋਬਿਦੁ ਭਜਾਣਿਆ ॥੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ॥
ਤਨ ਮਹਿ ਹੋਤ ਕੋਟਿ ਉਪਾਧਿਆ ॥ ਉਲਟਿ ਭਈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿਆ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ
ਆਪੈ ਆਪ ॥ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤੀਨੌ ਤਾਪ ॥੧॥ ਅਬ ਮਨੁ ਉਲਟਿ ਸਨਾਤਨੁ ਹੂਆ ॥
ਤਬ ਜਾਨਿਆ ਜਬ ਜੀਵਤ ਮੂਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ ॥ ਆਪਿ ਨ
ਡਰਉ ਨ ਅਵਰ ਡਰਾਵਉ ॥੨॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਪਿੰਡਿ ਮੂਐ ਜੀਉ
ਕਿਹ ਘਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨ
ਹਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਜਿਉ ਗੂੰਗੇ ਸਾਕਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਬਨ
ਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਰੇ ਪਵਨ ਦ੍ਰਿੜ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁ
ਰਿ ਨ ਕਰਨਾ ॥ ਸੋ ਪਦੁ ਰਵਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਰਵਨਾ ॥ ਸੋ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ
ਧਰਨਾ ॥ ਐਸੇ ਮਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨ ਮਿਲਾਵਉ ॥
ਬਿਨੁ ਜਲ ਸੰਗਮ ਮਨ ਮਹਿ ਨਾਵਉ ॥ ਲੋਚਾ ਸਮਸਰਿ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਤਤੁ
ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਆ ਅਵਰਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥੩॥ ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਬਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ ਐ
ਸੀ ਰਹਤ ਰਹਉ ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਨਿਰੰਜਨ ਧਿਆਵਉ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾ
ਉ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਉ ॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਤਿਪਦੇ ॥ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਪਾ
ਈਐ ਨਹੀ ਤੋਲਿ ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਰਾਮੁ ਲੀਆ ਹੈ ਮੋਲਿ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ
ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਕਥਿ ਕਥਿ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬੈਠੇ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਚੰਚਲ
ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਿਜ ਭਾਗੀ ॥੩॥੧॥੧੯॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀ
ਰ ਜੀ ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਸਿਆ ॥ ਸੋ ਮਰਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿ

ਆ॥੪॥ ਅਬਕੈਸੇਮਰਉਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਮਰਿਮਰਿਜਾਤੇਜਿਨਰਾਮੁਨਜਾਨਿ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਰਨੋਮਰਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਸਹਜੇਮਰੈਅਮਰੁਹੋਇਸੋਈ॥੨॥
ਕਹੁਕਬੀਰਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦਾ॥ ਗਇਆਭਰਮੁਰਹਿਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥੨੦॥
ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਕਤਨਹੀਠਉਰਮੂਲੁਕਤਲਾਵਉ॥ ਖੋਜਤਤਨਮ
ਹਿਠਉਰਨਪਾਵਉ॥੧॥ ਲਾਗੀਹੋਇਸੁਜਾਨੈਪੀਰ॥ ਰਾਮਭਗਤਿਅਨੀਆਲੇ
ਤੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਏਕਭਾਇਦੇਖਉਸਭਨਾਰੀ॥ ਕਿਆਜਾਨਉਸਹਕਉਨਪਿ
ਆਰੀ॥੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ ਸਭਪਰਹਰਿਤਾਕਉਮਿਲੈ
ਸੁਹਾਗੁ॥੩॥੨੧॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਜਾਕੈਹਰਿਸਾਠਾਕੁਰੁਭਾਈ॥ ਮੁਕ
ਤਿਅਨੰਤਪੁਕਾਰਣਿਜਾਈ॥੧॥ ਅਬਕਹੁਰਾਮਭਰੋਸਾਤੋਰਾ॥ ਤਬਕਾਹੂਕਾਕਵਨੁ
ਨਿਹੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤੀਨਿਲੋਕਜਾਕੈਹਹਿਭਾਰ॥ ਸੋਕਾਹੇਨਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਰ॥੨॥
ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ॥ ਕਿਆਬਸੁਜਉਬਿਖੁਦੇਮਹਤਾਰੀ॥੩॥੨
੨॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਬਿਨੁਸਤਸਤੀਹੋਇਕੈਸੇਨਾਰਿ॥ ਪੰਡਿਤਦੇਖਹੁਰਿ
ਦੈਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨਾਕੈਸੇਬਧੈਸਨੇਹੁ॥ ਜਬਲਗੁਰਸੁਤਬਲਗੁਨਹੀ
ਨੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਹਨਿਸਤੁਕਰੈਜੀਅਅਪਨੈ॥ ਸੋਰਮਯੇਕਉਮਿਲੈਨ
ਸੁਪਨੈ॥੨॥ ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਗ੍ਰਿਹੁਸਉਪਿਸਰੀਰੁ॥ ਸੋਈਸੁਹਾਗਨਿਕਹੈਕਬੀਰੁ॥੩
॥੨੩॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਬਿਖਿਆਬਿਆਪਿਆਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥ ਬਿ
ਖਿਆਲੈਡੂਬੀਪਰਵਾਰੁ॥੧॥ ਰੇਨਰਨਾਵਚਉੜਿਕਤਬੋੜੀ॥ ਹਰਿਸਿਉਤੋੜਿ
ਬਿਖਿਆਸੰਗਿਜੋੜੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸੁਰਿਨਰਦਾਧੇਲਾਗੀਆਗਿ॥ ਨਿਕਟਿ
ਨੀਰੁਪਸੁਪੀਵਸਿਨਝਾਗਿ॥੨॥ ਚੇਤਤਚੇਤਤਨਿਕਸਿਓਨੀਰੁ॥ ਸੋਜਲੁਨਿਰਮ

ਭੁਕਖਤ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੩੪॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲਿ ਪੂਤੁ ਨ ਗਿਆ
ਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਧਵਾ ਕਸ ਨ ਭਈ ਮਹਤਾਰੀ ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਸਾ
ਧੀ ॥ ਜਨਮਤ ਕਸ ਨ ਮੁਓ ਅਪਰਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਚੁ ਮੁਚੁ ਗਰਭ ਗਏ ਕੀ
ਨ ਬਚਿਆ ॥ ਬੁਡਭੁਜ ਰੂਪ ਜੀਵੇ ਜਗ ਮਝਿਆ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੈਸੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂ
ਪ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਕੁਬਜ ਕੁਰੂਪ ॥੩॥੩੫॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜੋ ਜਨ
ਲੇਹਿ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮ
ਲ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਸੋ ਭਾਈ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਘਟ ਰਾਮੁ ਰਹਿ
ਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥੨॥ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਮਤਿ ਕਾ ਧੀਰੁ ॥
ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਰਮੈ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੩੬॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਗਗਨਿ ਰਸਾ
ਲ ਚੁਐ ਮੇਰੀ ਭਾਠੀ ॥ ਸੰਚਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਤਨੁ ਭਇਆ ਕਾਠੀ ॥੧॥ ਉਆ ਕਉ ਕਹੀਐ
ਸਹਜ ਮਤਵਾਰਾ ॥ ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਹਜ ਕਲਾਲਨਿ ਜਉ ਮਿਲਿ ਆਈ ॥ ਆਨੰਦਿ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥੨॥ ਚੀ
ਨਤ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੌ ਅਨਭਉ ਪਾਇਆ ॥੩॥੩੭॥
ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਮਨਹਿ ਬਿਆਪੀ ॥ ਮਨਹਿ ਮਾਰਿ ਕਵਨ
ਸਿਧਿ ਥਾਪੀ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁਨਿ ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਮਨ ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਤਾਰੈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਮਨ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋ
ਈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ ਮਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੇਉ ॥੩॥੩੮॥
ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਓਇ ਜੁ ਦੀਸਹਿ ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੇ ॥ ਕਿਨਿ ਓਇ ਚੀਤੇ ਚੀ
ਤਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਅੰਬਰੁ ਕਾ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ॥ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਸਭਾਗਾ ॥

੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਰਜ ਚੰਦੁ ਕਰਹਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਪ
ਸਾਰਾ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ॥੩॥੨੯॥
ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਬੇਦ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਾਈ ॥ ਸਾਂਕਲ ਜੇਵਰੀ ਲੈ ਹੈ
ਆਈ ॥੧॥ ਆਪਨ ਨਗਰੁ ਆਪ ਤੇ ਬਾਧਿਆ ॥ ਮੋਹ ਕੈ ਫਾਧਿ ਕਾਲ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਟੀ ਨ ਕਟੈ ਤੂਟਿ ਨਹ ਜਾਈ ॥ ਸਾ ਸਾਪਨਿ ਹੋਇ ਜਗ ਕਉ
ਖਾਈ ॥੨॥ ਹਮ ਦੇਖਤ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਰਾਮ ਕਹਿ ਛੂ
ਟਿਆ ॥੩॥੩੦॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਦੇਇ ਮੁਹਾਰ ਲਗਾਮੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥
ਸਗਲ ਤ ਜੀਨੁ ਗਗਨ ਦਉਰਾਵਉ ॥੧॥ ਅਪਨੈ ਬੀਚਾਰਿ ਅਸਵਾਰੀ ਕੀ
ਜੈ ॥ ਸਹਜ ਕੈ ਪਾਵੜੈ ਪਗੁ ਧਰਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲੁ ਰੇ ਬੈਕੁੰਠ ਤੁਝਹਿ ਲੇ ਤਾ
ਰਉ ॥ ਹਿਚਹਿ ਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਚਾਬੁਕ ਮਾਰਉ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭਲੇ ਅਸਵਾਰਾ ॥
ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥੩॥੩੧॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਪਾਂਚ
ਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਏ ॥ ਤਿਹ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਲੂਕਟ ਲਾਏ ॥੧॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰਾਮ ਰਾਇ
ਕਾਟਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਅਰੁ ਗਰਭ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਬਿਗੂ
ਤੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥ ਕੋ ਜਾਰੇ ਕੋ ਗਡਿ ਲੇ ਮਾਟੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਚਰਣ ਦਿ
ਖਾਵਹੁ ॥ ਪਾਛੈ ਤੇ ਜਮੁ ਕਿਉ ਨ ਪਠਾਵਹੁ ॥੩॥੩੨॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥
ਆਪੇ ਪਾਵਕੁ ਆਪੇ ਪਵਨਾ ॥ ਜਾਰੈ ਖਸਮੁ ਤ ਰਾਖੈ ਕਵਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਤਨੁ ਜਰਿ
ਕੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ ਕੋ ਜਰੈ ਕਾਹਿ ਹੋ
ਇ ਹਾਨਿ ॥ ਨਟ ਵਟ ਖੇਲੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨਿ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਖਰ ਦੁਇ ਭਾਖਿ ॥
ਹੋਇਗਾ ਖਸਮੁ ਤ ਲੇਇਗਾ ਰਾਖਿ ॥੩॥੩੩॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੁਪਦੇ
॥ ਨਾ ਮੈ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਨ ਛੂਟਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥

॥ਕੈਸੇਜੀਵਹਿਨਰੋਹੋਇਇਆਣਾ॥ਜਬਨਹੋਇਇਆਨਾਮਨਮਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਕਬੀ
ਰਪੇਖਤਉਆਸਮਨਾ॥ਭਸਮਸਮਾਨਨਦੇਖਉਆਨਾ॥੨॥੩੪॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ
॥ਜਿਹਸਿਰਿਰਚਿਰਚਿਬਾਧਤਪਾਗਾ॥ਸੋਸਿਰੁਚੁੰਚਸਵਾਰਹਿਕਾਗਾ॥੧॥ਇਸੁਤਨਧ
ਨਕੋਕਿਆਗਰਬਈਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਕਾਹੇਨਦ੍ਰਿੜ੍ਹੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕ
ਬੀਰਸੁਨਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਇਹੀਹਵਾਲਹੋਹਿਗੇਤੇਰੇ॥੨॥੩੫॥ ੧ ਗਉੜੀਗੁਆ
ਰੇਰੀਕੇਪਦੇਪੈਤੀਸਾ ॥ਅਸਟਪਦੀਕਬੀਰਜੀਕੀ ॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇ
ਰੀਆਅਠਕੇਪਦੇਪੈਤੀਸਾ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੁਖੁਮਾਂਗਤਦੁਖੁਆਗੈਆਵੈ॥ਸੋਸੁਖੁਹਮਹੁਨਮਾਂ
ਗਿਆਭਾਵੈ॥੧॥ਬਿਖਿਆਅਜਹੁਸੁਰਤਿਸੁਖਆਸਾ॥ਕੈਸੇਹੋਈਹੈਰਾਜਾਰਾਮਨਿ
ਵਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਸੁਖਤੇਸਿਵਬ੍ਰਹਮਡਰਾਨਾ॥ਸੋਸੁਖੁਹਮਹੁਸਾਚੁਕਰਿ
ਜਾਨਾ॥੨॥ਸਨਕਾਦਿਕਨਾਰਦਮੁਨਿਸੇਖਾ॥ਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨਹੀਪੇਖਾ॥
੩॥ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁਭਾਈ॥ਤਨਛੂਟੇਮਨੁਕਹਾਸਮਾਈ॥੪॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜੈਦੇਉਨਾਮਾਂ॥ਭਗਤਿਕੈਪ੍ਰੇਮਿਇਨਹੀਹੈਜਾਨਾਂ॥੫॥ਇਸੁਮਨਕ
ਉਨਹੀਆਵਨਜਾਨਾ॥ਜਿਸਕਾਭਰਮੁਗਇਆਤਿਨਿਸਾਚੁਪਛਾਨਾ॥੬॥ਇਸੁ
ਮਨਕਉਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥ਹੁਕਮੇਹੋਇਆਹੁਕਮੁਬੂਝਿਸਮਾਈ॥੭॥
ਇਸਮਨਕਾਕੋਈਜਾਨੈਭੇਉ॥ਇਹਮਨਿਲੀਣਭਏਸੁਖਦੇਉ॥੮॥ਜੀਉਏ
ਕੁਅਰੁਸਗਲਸਰੀਰਾ॥ਇਸੁਮਨਕਉਰਵਿਰਹੇਕਬੀਰਾ॥੯॥੧॥੩੬॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿਏਕਨਾਮਜੋਜਾਗੇ॥ਕੇਤਕਸਿਧਭਏਲਿਵਲਾ
॥

ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਕਲਿਪ ਤਰ ਤਾਰੇ ॥੧॥
ਜੋ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੁ ਹੋਹਿ ਨ ਆਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੩੭॥ ਗਉੜੀ ਭੀ
ਸੋਰਠਿ ਭੀ ॥ ਰੇ ਜੀਅ ਨਿਲਜ ਲਾਜ ਤੋਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਤਜਿ ਕਤ ਕਾਹੂ ਕੇ ਜਾਂਹੀ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਊਚਾ ਹੋਈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰ ਘਰ ਜਾਤ ਨ ਸੋਹੀ ॥੧॥ ਸੋ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੨॥ ਕਵਲਾ ਚਰਨ
ਸਰਨ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ ਕਹੁ ਜਨ ਕਾ ਨਾਹੀ ਘਰ ਤਾ ਕੇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕੋਊ ਕਹੈ ਜਾਸੁ ਕੀ
ਬਾਤਾ ॥ ਸੋ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥੪॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਪੂਰਨ ਜਗ ਸੋਈ ॥
ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥ ॥੩੮॥ ਕਉਨ ਕੋ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਾ ਕੋ
॥ ਕਉਨੁ ਮਰੈ ਕੋ ਦੇਇ ਸੰਤਾਪੋ ॥੧॥ ਹਰਿ ਠਗ ਜਗ ਕਉ ਠਗਉਰੀ ਲਾਈ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਬਿਓਗ ਕੈਸੇ ਜੀਅਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਕ
ਉਨ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥ ਇਆ ਤਤ ਲੇਹੁ ਸਰੀਰ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਠਗ ਸਿਉ
ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗਈ ਠਗਉਰੀ ਠਗੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥੩॥੩੯॥ ਅਬ
ਮੋ ਕਉ ਭਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਦੀਓ ਰਲਾਇ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੇ ਲੀਓ ਛਡਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ ਅਮੋਲ ਦਾਸੁ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੋ
ਪਰਉਪਕਾਰੁ ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਨ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਸੈ ਨਿਤਾ ਨਿਤ ਚੀਤ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਤਪਤਿ ਬੁਝਿਆ
ਅੰਗਿਆਰੁ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆ
ਮੀ ॥ ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਆਪ ਹੀ

੩੪॥ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤੁ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਸਾ
ਜ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥੪॥੪੦॥ ਜਲਿ ਹੈ ਸੂਤਕੁ ਥਲਿ ਹੈ
ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਨਮੇ ਸੂਤਕੁ ਮੂਏ ਫੁਨਿ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕ ਪਰਜ ਬਿ
ਗੋਈ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਕਉਨ ਪਵੀਤਾ ॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ਬੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕੁ ਸ੍ਰਵਨੀ ਹੋਈ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠ
ਤ ਸੂਤਕੁ ਲਾਗੈ ਸੂਤਕੁ ਪਰੈ ਰਸੋਈ ॥੨॥ ਫਾਸਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਭੁ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ਛੂ
ਟਨ ਕੀ ਇਕੁ ਕੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੈ ਸੂਤਕੁ ਤਿਨੈ ਨ ਹੋਈ
॥੩॥੪੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਝਗਰਾ ਏਕੁ ਨਿਬੇਰਹੁ ਰਾਮਾ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੌ
ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾ ਸਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਰਾਮੁ ਬਡਾ ਕੈ ਰਾਮ
ਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾਸੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਹਾਂ ਤੇ ਆ
ਇਆ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥ ਤੀਰਥੁ ਬਡਾ ਕਿ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾ
ਸੁ ॥੩॥੪੨॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ॥ ਦੇਖੌ ਭਾਈ ਗ੍ਯਾਨ ਕੀ ਆਈ ਆਂਧੀ ॥
ਸਭੈ ਉਡਾਨੀ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਟਾਟੀ ਰਹੈ ਨ ਮਾਇਆ ਬਾਂਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਚਿਤੇ ਕੀ ਦੁ
ਇ ਥੂਨਿ ਗਿਰਾਨੀ ਮੋਹ ਬਲੇਡਾ ਟੂਟਾ ॥ ਤਿਸਨਾ ਛਾਨਿ ਪਰੀ ਧਰ ਊਪਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਂ
ਡਾ ਫੂਟਾ ॥੧॥ ਆਂਧੀ ਪਾਛੇ ਜੋ ਜਲੁ ਬਰਖੈ ਤਿਹਿ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਭੀਨਾਂ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮ
ਨਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਉਦੈ ਭਾਨੁ ਜਬ ਚੀਨਾ ॥੨॥੪੩॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ॥ ੴ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹਿ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ ਬਾਤਨ ਹੀ ਅਸ
ਮਾਨੁ ਗਿਰਾਵਹਿ ॥੧॥ ਐਸੇ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਭਗਤਿ
ਤੇ ਬਾਹਜ ਤਿਨ ਤੇ ਸਦਾ ਡਰਾਨੇ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਨ ਦੇਹਿ ਚੁਰੂ

ਮਨਮਾਨੀ

ਗ੍ਰਿਹ ਪਨਿਹਾਰਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੀ ਦਾਸਿ ਜਿਹ ਰਕੀ ਮਾ ਅਪਨੀ ॥੨॥ ਸੈਲੁ ਠਗਉਰੁ ਠਗਉਰੀ ਲਾਵਤ
ਚਾਲਹਿ ॥ ਅਪੁਨਾ ਆਇਆ ਮਉਤ ਨ ਬੂਝ ਪਾਲਹਿ ॥੩॥ ਛਾਡਿ ਕੁਚਜੁ ਚਜੁ ਅਨਨ ਜਾ
ਨਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭ੍ਰੂ ਕੈ ਕਹਿਉ ਨ ਮਾਨਹਿ ॥੪॥ ਅਪੁਨਾ ਆਇਆ ਮਉਤ ਨ ਬੂਝੇ ਵਹਿ
॥ ਆਗਿਲਾ ਗਿਆਨੀ ਮੰਦਰ ਮੈ ਸੋਵਹਿ ॥੫॥ ਅਵਰਨ ਸਮਤਾ ਆਪ ਗਹਿ ਕੰਨੋ ॥
ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਕਬੀਰ ਮਿਲ ਜਾਸੋ ॥੬॥੨॥੪੪॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ॥ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੀਵਤ ਪਿਤਰ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਊ ਮੂਏਂ ਸਿਰਾਧ ਕਰਾਹੀ ॥ ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਉ ਪਾਵਹਿ ਕਊਆ ਕੂਕਰ ਖਾਹੀ ॥੧॥ ਮੋ ਕਉ ਕੁਸਲੁ ਬਤਾਵਹੁ ਕੋਈ ॥ ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਕੁਸਲੁ ਭੀ ਕੈਸੇ ਹੋਈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਟੀ ਕੇ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਹੀ ॥ ਐਸੇ ਪਿਤਰ ਤੁਮਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਆਪਨ ਕਹਿਆ ਨ ਲੇਹੀ ॥੨॥ ਸਰਜੀਉ ਕਾਟਹਿ ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਹਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਭਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਭੈ ਡੂਬੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੩॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜਹਿ ਡੋਲਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਕੁਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥੪॥੧॥੪੫॥ ਗਉੜੀ ॥
ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਐਸੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਐਸਾ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਖਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓਈਐ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਾਣਿ ਬਜਰ ਕਲ ਛੇਦੀ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪਦੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥

ਕਹਿਆਮਪੇਰਜੋਵਨਿਕਿਆਮੁਖੁਕਹਨਿਰਬਲੁਆਸੇਵਕੁਪਾਇਬਸਾ॥੨॥ਗਤਿਨਿਬਨੁ
ਬਾਣੇਯਨਪੁਰਬਫਲੁਿਆਇਭੁਜਾਗਬੋਧਿਆਕੁਈ॥ਦਾਰਿਸਭੂਗੀਪਵਨਜੂ
ਲਵੈਤੋਮੁਖੁਤਿਲਿਲੰਲਾਈ॥੩॥ਉਨਾਆਨਿਮਨੁਆਸੁਤਿਸਮਨਤਾਬੇਧਤੁਰਮਤਿ
ਗੁਗਰਿਮਕਰਕਬਹਿਆਮਨਕੁਉਇਭੁਦੇਧਿਆਗਮਨਿਮਹਿਦਲਗਹਿ॥੪॥੨॥
੪੬॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਰੁਪੇਹੋ॥ਉਲਟਤਪਵਨਤਭੂਪਵੂਕੇਰੇਸੁਗਾਤੇਸੁਨ
ਅਨਗਹਿ॥ਅਵੈਨਜਾਇਅਗੇਨਜਵੈਨਸੁਪੇਜੁਬੋਰਗਹਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਰਹਉ
ਲਾਇਸਮਨਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਕਲਕੁਈਆਦੈਨਤੁਖੁਵੇਗਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਜੀਵਦੈਭੁਗਭੁਗਭੁਨਿਵੈਗਜਾਨਿਜੈਸਕਹਿਆਨਿਆ॥ਅਲਉਤਰਿਕਿ
ਜੈਸੇਭੁਇਅਬਰੇਰਜਾਨਿਪਾਆਤਿਨਜਾਨਿਆ॥੨॥ਤੇਰਿਨਿਰਭਨਕਥਕਈ
ਸਉਕਰਿਮੇਸਕੋਇਬਿਬੇਕਿ॥ਕਹੁਕਬਿਰਜੋਜਾਨਦੀਆਪਲਿਨਾਨਿਨੇ
ਸੀਵਲਦੇਖੀ॥੩॥੩॥੪੭॥ ਗਉੜੀ ॥ਤਾਪਵਸਾਇਪ੍ਰਾਪਨਰਛਿਆ
ਤਉਤਪਾਤਪਾਲਉਨਹਿ॥ਜੀਵਨਿਮਰਤੁਨਤੁਖੁਸੁਖੁਬਿਆਪੈਸੁਨਸਮਾ
ਧਿਦੋਉਨਹਿ॥੧॥ਸਹਜਕਿਅਕਥਕਥਹੈਨਿਰਾਰਿ॥ਤੁਲਿਨਹਿਚਢੈਜ
ਇਨਮੁਕਤਿਹਲੁਕਿਲਗੈਨਭਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਅਰਧਉਰਧਦੋਉਨ
ਹਿ॥ਰਾਤਿਦਿਨਸੁਤਹਨਹਿ॥ਜਲਨਹਿਪਵਨੁਪਾਵਕੁਫੁਨਿਨਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਤਹਸਮਹਿ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਹੈਨਿਰੰਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀਐ॥ਕਹੁ
ਕਬਿਰਬਲਿਜਾਉਗੁਰੁਅਪੁਨੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥੩॥੪॥੪੮॥
ਗਉੜੀ ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਬੈਲਬਿਸਾਹੇਪਵਨੁਪੂੰਜੀਪਰਗਾਸਿਉ॥ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਗੂਣਭਰੀਘਟਭੀਤਰਿਇਨਬਿਧਿਟਾਂਡਬਿਸਾਹਿਓ॥੧॥ਐਸਾਨਾਇਕੁਰਾ
ਮੁਹਮਾਰਾ॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਕੀਓਬਨਜਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਭਏਜਗਾ

ਨੈਮਨਤੀਗਬਟਦਾਰਾ ॥ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਿਲਿਖਹੁਨਬੇਗਾਰਟਾਰਉਤਨਿਮਿਟਿਆਭਾ॥

੨॥ ਕਹਤਕਬੀਰਭ੍ਰਮੁਨਡੇਰੇਸੰਤਹੁਅਬਮੇਸੰਬੋਨਿਆਇਆ ॥ ਪਟਿਓਛਡਿਬੈ

ਲੁਇਕਬਾਰਚਲੇਗੋਨਿਛਿਟਕਈ ॥੩॥੫॥੪੯॥ ਗਉੜੀਪੰਚਪਦਾ

ਪੇਵਕੜੈਦਿਨਚਾਰਿਹੈਸਾਹੁਰੜੈਜਾਣਾ ॥ ਅੰਧਾਲੋਕੁਨਜਾਣਈਮੂਰਖੁਏਆਣਾ

੧॥ ਕਹੁਡਡੀਆਬਾਧੈਧਨਖੜੀ ॥ ਪਾਹੂਘਰਿਆਏਮੁਕਲਾਊਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਓਹਜਿਦਿਸੈਖੂਹੜੀਕਉਨਲਾਜੁਵਹਾਰੀ ॥ ਲਾਜੁਘੜੀਸਿਉਤੂਟਿਪੜੀਉਠਿ

ਚਲੀਪਨਿਹਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਅਪੁਨਾਕਾਰਜੁਸਵਾਰੇ ॥ ਤਾ

ਸੋਹਾਗਣਿਜਾਣੀਐਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ ॥੩॥ ਕਿਰਤਕੀਬਾਂਧੀਸਭਫਿਰੈਦੇਖਹੁ

ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਏਸਨੋਕਿਆਆਖੀਐਕਿਆਕਰੇਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥ ਭਈਨਿਰਾਸੀ

ਉਠਿਚਲੀਚਿਤਬੰਧਿਨਧੀਰਾ ॥ ਹਰਿਕੀਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹੁਭਜੁਸਰਣਿਕਬੀ

ਰਾ ॥੫॥੬॥੫੦॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੋਗੀਕਹਹਿਜੋਗੁਭਲਮੀਠਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਈ

ਰੁੰਡਿਤਮੁੰਡਿਤਏਕੈਸਬਦੀਏਇਕਹਹਿਸਿਧਿਪਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿਬਿਨੁਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਅੰਧਾ

ਜਾਪਹਿਜਾਉਆਪੁਛੁਟਕਾਵਨਿਤੇਬਾਧੇਬਹੁਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹਤੇਉਪਜੀ

ਤਹੀਸਮਾਨੀਇਹਬਿਧਿਬਿਸਰੀਤਬਹੀ ॥ ਪੰਡਿਤਗੁਣੀਸੂਰਹਮਦਾਤੇਏਹਿਕਹ

ਹਿਬਡਹਮਹੀ ॥੨॥ ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈਬਿਨੁਬੂਝੇਕਿਉਰਹੀਐ ॥੩॥ ਸ

ਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਚੂਕੈਇਨਬਿਧਿਮਾਣਕੁਲਹੀਐ ॥੩॥ ਤਜਿਬਾਵੇ

ਦਾਹਨੇਬਿਕਾਰਾਹਰਿਪਦੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਹੀਐ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਗੂੰਗੈਗੁੜੁਖਾਇਆਪੂਛੇ

ਤੇਕਿਆਕਹੀਐ ॥੪॥੭॥੫੧॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਕਬੀਰਜੀ ॥

॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੋਕਉਅਨਦਿਨੁਬਿਆਪੈ

ਜਹਕਛੁਅਹਾਤਹਾਕਿਛੁਨਾਹੀਪੰਚਤਤੁਤਹਨਾਹੀ॥ਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਸੁਖਮਨਬੰ
ਦੇਏਅਵਗਨਕਤਜਾਹੀ॥੧॥ਤਾਗਾਤੂਟਾਗਗਨੁਬਿਨਸਿਗਇਆਤੇਰਾਬੋਲ
ਤੁਕਹਾਸਮਾਈ॥ਏਹਸੰਸਾ+ਮੋਕਉਕੋਨਕਹੈਸਮਝਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਹਬਰਭੰਡੁਪਿੰਡੁਤਹਨਾਹੀਰਚਨਹਾਰੁਤਹਨਾਹੀ॥ਜੋੜਨਹਾਰੋਸਦਾਅਤੀਤ
ਇਹਕਹੀਐਕਿਸੁਮਾਹੀ॥੨॥ਜੋੜੀਜੁੜੈਨਤੋੜੀਤੂਟੈਜਬਲਗੁਹੋਇਬਿ
ਨਾਸੀ॥ਕਾਕੋਠਾਕੁਰੁਕਾਕੋਸੇਵਕੁਕੋਕਾਹੂਕੈਜਾਸੀ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਲਿਵਲਾਗਿ
ਰਹੀਹੈਜਹਾਬਸੇਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਉਆਕਾਮਰਮੁਓਹੀਪਰੁਜਾਨੈਓਹੁਤਉਸਦਾ
ਅਬਿਨਾਸੀ॥੪॥੧॥੫੨॥ ਗਉੜੀ ॥ਸੁਰਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਦੁਇਕੰਨੀਮੁੰਦਾ
ਪਰਮਿਤਿਬਾਹਰਿਖਿੰਥਾ॥ਸੁੰਨਗੁਫਾਮਹਿਆਸਣੁਬੈਸਣੁਕਲਪਬਿਬਰਜਿ
ਤਪੰਥਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਜਨਮੈਬੈਰਾਗੀਜੋਗੀ॥ਮਰਤਨਸੋਗਬਿਓਗੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਮਹਿਸਿੰਙੀਮੇਰਾਬਟੂਆਸਭੁਜਗੁਭਸਮਾਧਾਰੀ॥
ਤਾੜੀਲਾਗੀਤ੍ਰਿਪਲੁਪਲਟੀਐਛੂਟੈਹੋਇਪਸਾਰੀ॥੨॥ਮਨੁਪਵਨੁਦੁਇਤੂੰਬ
ਕਰੀਹੈਜੁਗਜੁਗਸਾਰਦਸਾਜੀ॥ਥਿਰੁਭਈਤੰਤੀਤੂਟਸਿਨਾਹੀਅਨਹਦਕਿੰਗੁ
ਰੀਬਾਜੀ॥੩॥ਸੁਨਿਮਨਮਗਨਭਏਹੈਪੂਰੇਮਾਇਆਡੋਲਨਲਾਗੀ॥ਕਹੁਕਬੀ
ਰਤਾਕਉਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਹੀਖੇਲਿਗਇਓਬੈਰਾਗੀ॥੪॥੨॥੫੩॥
ਗਉੜੀ॥ਗਜਨਵਗਜਦਸਗਜਇਕੀਸਪੁਰੀਆਏਕਤਨਾਈ॥ਸਾਠਸੂ
ਤਨਵਖੰਡਬਹਤਰਿਪਾਟੁਲਗੋਅਧਿਕਾਈ॥੧॥ਗਈਬੁਨਾਵਨਮਾਹੋ॥ਘ
ਰਛੋਡਿਐਜਾਇਜੁਲਾਹੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ਗਜੀਨਮਿਨੀਐਤੋਲਿਨਤੁਲੀ
ਐਪਾਚਨੁਸੇਰਅਢਾਈ॥ਜੌਕਰਿਪਾਚਨੁਬੇਗਿਨਪਾਵੈਝਗਰੁਕਰੈਘਰਹਾਈ

੩॥ ਦਿਨ ਕੀ ਬੈਠ ਖਸਮ ਕੀ ਬਰਕਸ ਇਹ ਬੇਲਾ ਕਤ ਆਈ ॥ ਛੂਟੇ ਕੂੰਡੇ ਭੀਗੈ ਪੂ
ਨੀਆ ਚਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ਰੀਸਾਈ ॥੩॥ ਛੋਛੀ ਨਲੀ ਤੰਤੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ਨਤਰ ਰਹੀ ਉ
ਰਝਾਈ ॥ ਛੋਡਿ ਪਸਾਰੁ ਈਹਾ ਰਹੁ ਬਪੁਰੀ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥੪॥੩॥੫੪॥
ਗਉੜੀ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊ
ਪਜੈ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰਾਮਈਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤੋ
ਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਕਿ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਕਿ ਭੋਗੁ ॥ ਦੁਹੁ ਮਿ
ਲਿ ਕਾਰਜੁ ਊਪਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਹੈ ਇਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜਿਉ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਇ ਮਾਨਸ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ॥੩॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ
ਕੋ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਨਹੀ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾ
ਇ ॥੪॥੧੪॥੫੫॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੇਤੇ ਜਤਨ ਕਰਤ ਤੇ ਡੂਬੇ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ
ਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨੁ ਜਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥
ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਕੋ ਦਾਤੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਾ
ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਭੂਖ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾ
ਗੀ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਉਨਮਤ ਮਾਨ ਹਿਰਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਨ ਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥੨॥ ਸੁਆਦ ਲੁਭਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਮਦ ਰਸ ਲੈਤ ਬਿਕਾਰਿ
ਓ ਰੇ ॥ ਕਰਮ ਭਾਗ ਸੰਤਨ ਸੰਗਾਨੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਉਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥੩॥ ਧਾਵਤ ਜੋ
ਨਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਅਬ ਦੁਖ ਕਰਿ ਹਮ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਮਿਲ
ਤ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥੪॥੧੫॥੫੬॥ ਗਉੜੀ ॥
ਕਾਲਬੂਤ ਕੀ ਹਸਤਨੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਚਲਤੁ ਰਚਿਓ ਜਗਦੀਸ ॥ ਕਾਮ ਸੁਆ

ਕਾਮ ਸੁਆਇ ਗਜ ਬਸਿ ਪਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਅੰਕਸੁ ਸਹਿਓ ਸੀਸ ॥੧॥ ਬਿਖੈ ਬਾਚੁ ਹਰਿ ਰਾਚੁ ਸਮਝੁ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਨ ਹਰਿ ਭਜੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਰਾਮ ਜਹਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਰਕਟ ਮੁਸਟੀ ਅਨਾਜ ਕੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਲੀਨੀ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ॥ ਛੂਟਨ ਕੋ ਸਹਸਾ ਪਰਿਆ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਨਾਚਿਓ ਘਰ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥੨॥ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਸੂਅਟਾ ਗਹਿਓ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਮਾਯਾ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਤਿਉ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰੁ ॥੩॥ ਨਾਵਨ ਕਉ ਤੀਰਥ ਘਨੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਪੂਜਨ ਕਉ ਬਹੁ ਦੇਵ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂਟਨੁ ਨਹੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੪॥੧॥੬॥੫੭॥

ਗਉੜੀ ॥ ਅਗਨਿ ਨ ਦਹੈ ਪਵਨੁ ਨਹੀ ਮਗਨੈ ਤਸਕਰੁ ਨੇਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਰਿ ਸੰਚਉਨੀ ਸੋ ਧਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਧਨੁ ਮਾਧਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਇਹੈ ਸਾਰ ਧਨੁ ਕਹੀਐ ॥ ਜੋ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਰਾਜਿ ਨ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿਕ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ ਮਨਿ ਮੁਕੰਦੁ ਜਿਹਬਾ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥ ਨਿਜ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਤਾਸੁ ਸੁਮਤਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਲਤ ਅੰਭ ਥੰਭਿ ਮਨੁ ਧਾਵਤ ਭਰਮ ਬੰਧਨ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੩॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਮਦਨ ਕੇ ਮਾਤੇ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤੀ ਹਮ ਘਰਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥੭॥੫੮॥

ਗਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਕਪਿ ਕੇ ਕਰ ਮੁਸਟਿ ਚਨਨ ਕੀ ਲੁਬਧਿ ਨ ਤਿਆਗੁ ਦਇਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਲਾਲਚ ਸਿਉ ਤੇ ਫਿਰਿ ਗਰਹਿ ਪਰਿਓ ॥੧॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰ

ਗਾਤੁਭੁਗਾਵਨਭੂਜਨਾਥਿਨੁਕਹਿਨਸਹੁਗਹਿਭ੍ਰੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਭਿਤਿਦਿ
ਅਨਭੁਸਮਪਰਭ੍ਰਲਿਤਾਕਿਨਾਤਿਨਪਾਭਿਲਾਤੇਭ੍ਰਾਤੈਮਸੁਮਤਾਅਨਿਕਜੇ
ਨਿਮਹਾਹਿਦਿਰਾਵਿਚਰਾਨਕਾਇਓ ॥੨॥ ਨਾਇਆਪਨੈਜੋਕਨਾਮਭੁਤਰਮ
ਏਕਨਕਭ੍ਰਿਸੁਦਾਇਓ ॥ ਤਨਸਾਮਾਹਿ ॥ ਅਟਾਕਿਜੇਭ੍ਰਿਜਾਇਆਭ੍ਰਿਪੈਗਿਲ
ਇਓ ॥੩॥ ਅਭੁਧਿ ਮਨਲਾਤਨੁਤਿਨੇਕਮੰਦਾਕੁਚਰਾਦਿਸਠਭੂਰਨਾਇਓ ॥ ਕ
ਹਿਕਬੀਰਭੈਜਾਮਾਤਨਕਹੁਮੈਸਤਿਗੁਰਉ ਵਲਾਇਓ ॥੪॥੮॥੫੯॥
ਗਉੜੀ ॥ ਜਪਨੀਮੈਲਮਵਿਰੋਧੀ ॥ ਇਸਮਾਵੀਖੁਤਰਗੈਜੈਹੀ ॥੧॥ ਐਸਨਾਕ
ਹੁਆਹਿਨਮੋਹਾ ॥ ਤਨਧਨਸਭੁਕਸੁਕੋਖੰਦੇਤੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸਮਾਵਿਮ
ਨਿਪਵਨਸਮਾਇਆ ॥ ਝੂਠਪਰਪੰਚੁਜੋਰਿਚਲਾਇਆ ॥੨॥ ਕਿਨਹੂਲਖਪਾਏ
ਕਰੋਰੀ ॥ ਅੰਤਕੀਬਾਰਗਏਕਰਿਆਵਨਫੇਰੀ ॥੩॥ ਕਹਿਕਬੀਰਇਕਨਿਵਰਉ
ਮੈਰੀ ॥ ਧਨਮਾਹਿਬਿਨਸਜਾਇਆਪਕਰੀ ॥੪॥੧॥੯॥੬੦॥ ਗਉੜੀ
ਰਾਮਜਪਉਜੀਅਐਸੇਐਸੇ ॥ ਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਪਿਓਹਰਿਜੈਸੇ ॥੧॥ ਦੀਨਦਇ
ਆਲਭਰੋਸੇਤੇਰੇ ॥ ਸਭੁਪਰਵਾਰੁਚੜਾਇਆਬੇੜੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿਸੁਭ
ਾਵੈਤਾਹੁਕਮੁਮਨਾਵੈ ॥ ਇਸਬੇੜੇਕਉਪਾਰਿਲਘਾਵੈ ॥੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਐਸੀ
ਬੁਧਿਸਮਾਨੀ ॥ ਚੂਕਿਗਈਫਿਰਿਆਵਨਜਾਨੀ ॥੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿਗ
ਪਾਨੀ ॥ ਉਰਵਾਰਿਪਾਰਿਸਭਏਕੋਦਾਨੀ ॥੪॥੨॥੧੦॥੬੧॥ ਗਉੜੀ ॥
ਜੋਨਿਛਾਡਿਜਉਜਗਮਹਿਆਇਓ ॥ ਲਾਗਤਪਵਨਖਸਮੁਬਿਸਰਾਇਓ ॥੧॥
ਜੀਅਰਾਹਰਿਕੇਗੁਨਾਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਉਰਧਤਪੁਕਰਤਾ ॥
ਤਉਜਠਰਅਗਨਿਮਹਿਰਹਤਾ ॥੨॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓ ॥

॥ਅਬ ਕੇ ਛੁਟਕੇ ਠਉਰ ਨ ਠਾਇਓ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ਆਵਤ ਦੀਸੈ
ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥੪॥੧॥੧੧॥੬੨॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਸੁਰਗ ਬਾਸੁ ਨ ਬਾਛੀਐ ਡਰੀਐ
ਨ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਹੋਨਾ ਹੈ ਸੋ ਹੋਈ ਹੈ ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਆਸ ॥੧॥ ਰਮਈਆ ਗੁਨ ਗਾਈ
ਐ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ਕਿ
ਆ ਬਰਤੁ ਕਿਆ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਐ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ
॥੨॥ ਸੰਪੈ ਦੇਖਿ ਨ ਹਰਖੀਐ ਬਿਪਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਰੋਇ ॥ ਜਿਉ ਸੰਪੈ ਤਿਉ ਬਿਪਤਿ ਹੈ ਬਿ
ਧ ਨੇ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਸੰਤਨ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰਿ ॥ ਸੇਵ
ਕ ਸੋ ਸੇਵਾ ਭਲੇ ਜਿਹ ਘਟ ਬਸੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥੧੨॥੬੩॥ ਗਉੜੀ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੇਰੋ ਕੋ
ਇ ਨਹੀ ਖਿੰਚਿ ਲੇਇ ਜਿਨਿ ਭਾਰੁ ॥ ਬਿਰਖ ਬਸੇਰੋ ਪੰਖਿ ਕੋ ਤੈਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮ
ਰਸੁ ਪੀਆ ਰੇ ॥ ਜਿਹ ਰਸ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਰਸ ਅਉਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਰ ਮੁਏ ਕਿ
ਆ ਰੋਈਐ ਜਉ ਆਪਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਰਿ ਰੋਵੈ ਬਲ
ਇ ॥੨॥ ਜਹ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਹ ਰਚੀ ਪੀਵਤ ਮਰਦਨ ਲਾਗ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚਿਤਿ ਚੇ
ਤਿਆ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਬੈਰਾਗ ॥੩॥੨॥੧੩॥੬੪॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰੈ ਕਾ
ਮਨੀ ਲੋਚਨ ਭਰੀ ਲੇ ਉਸਾਸਾ ॥ ਉਰ ਨ ਭੀਜੈ ਪਗੁ ਨਾ ਖਿਸੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਸਾ
॥੧॥ ਉਡਹੁ ਨ ਕਾਗਾ ਕਾਰੇ ॥ ਬੇਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ਏਕੁ ਆਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇ
ਨ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥੧॥੧੪॥੬੫॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ੧੨ ॥ ਆਸ ਪਾਸ ਘ
ਨ ਤੁਰਸੀ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਮਾਝ ਬਨਾਰਸਿ ਗਾਊ ਰੇ ॥ ਉਆ ਕਾ ਸਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਗੁ
ਆਰਨਿ ਮੋ ਕਉ ਛੋਡਿ ਨ ਆਉ ਨ ਜਾਹੂ ਰੇ ॥੧॥ ਤੋਹਿ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਗੋ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਸੋ

ਸਿਮਰੈ ਜੋ ਬਖਸਿ ਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਨ ਹਰਨ ਮਨੋਹਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚਰਾਵਤ
ਗਾਉ ਰੇ ॥ ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਮੋਹਿ ਕਬੀਰਾ ਨਾਉ ਰੇ ॥੩॥੨॥੧੫॥੬੬॥
ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਬਿਪਲ ਬਸਤ੍ਰ ਕੇਤੇ ਹੈ ਪਹਿਰੇ ਕਿਆ ਬਨ ਮਧੇ ਬਾਸਾ ॥ ਕਹਾ
ਭਇਆ ਨਰ ਦੇਵਾ ਧੋਖੇ ਕਿਆ ਜਲਿ ਬੋਰਿਓ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥ ਜੀਅਰੇ ਜਾਹਿਗਾ ਮੈ ਜਾ
ਨਾਂ ॥ ਅਬਿਗਤ ਸਮਝੁ ਇਆਨਾ ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਪੇਖਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ
ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਬਹੁ ਉਪਦੇਸੀ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਗਲੋ ਧੰ
ਧਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਇਆ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਅੰਧਾ ॥੨॥੧॥੧੬
॥੬੭॥ ਗਉੜੀ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਛਾਡਹੁ ਭਰਮੁ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਨਾਚਹੁ ਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ
ਡਾਂਡੇ ॥ ਸੂਰੁ ਕਿ ਸਨਮੁਖ ਰਨ ਤੇ ਡਰਪੈ ਸਤੀ ਕਿ ਸਾਂਚੈ ਭਾਂਡੇ ॥੧॥ ਡਗਮਗ ਛਾਡਿ ਰੇ
ਮਨ ਬਉਰਾ ॥ ਅਬ ਤਉ ਜਰੇ ਮਰੇ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਲੀਨੋ ਹਾਥਿ ਸੰਧਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੀਨੇ ਇਆ ਬਿਧਿ ਜਗਤੁ ਬਿਗੂਤਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਜਾ
ਰਾਮ ਨ ਛੋਡਉ ਸਗਲ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥੨॥੨॥੧੭॥੬੮॥ ਗਉੜੀ ॥ ਫੁਰਮਾਨ
ਤੇਰਾ ਸਿਰੈ ਊਪਰਿ ਫਿਰਿ ਨ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ ਤੁਹੀ ਦਰੀਆ ਤੁਹੀ ਕਰੀਆ ਤੁਝੈ ਤੇ
ਨਿਸਤਾਰ ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਬੰਦਗੀ ਇਕਤੀਆਰ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਰੋਸੁ ਧਰਉ ਕਿ ਪਿਆਰੁ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਉ ਫੂਲੁ ਜਈ ਹੈ ਨਾਰਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁ
ਲਾਮੁ ਘਰ ਕਾ ਜੀਆਇ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੨॥੧੮॥੬੯॥ ਗਉੜੀ ॥ ਲਖ ਚਉ
ਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਭ੍ਰਮਤ ਨੰਦੁ ਬਹੁ ਥਾਕੋ ਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਅਵ
ਤਾਰੁ ਲੀਓ ਹੈ ਭਾਗੁ ਬਡੋ ਬਪੁਰਾ ਕੋ ਰੇ ॥੧॥ ਤੁਮ ਜੁ ਕਹਤ ਹਉ ਨੰਦ ਕੋ ਨੰਦਨੁ ਨੰਦ ਸੁ ਨੰਦ
ਨੁ ਕਾ ਕੋ ਰੇ ॥ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸੁ ਦਸੋ ਦਿਸ ਨਾਹੀ ਤਬ ਇਹੁ ਨੰਦੁ ਕਹਾ ਥੋ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਸੰਕਟਿਨਹੀਪਰੈਜੋਨਿਨਹੀਆਵੈਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਾਕੋਰੇ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਐਸੋ
ਠਾਕੁਰੁਜਾਕੈਮਾਈਨਬਾਪੋਰੇ॥੨॥੧੯॥੧੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਨਿੰਦਉਨਿੰਦਉਮੋਕਉ
ਲੋਗੁਨਿੰਦਉ॥ਨਿੰਦਾਜਨਕਉਖਰੀਪਿਆਰੀ॥ਨਿੰਦਾਬਾਪੁਨਿੰਦਾਮਹਤਾਰੀ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿੰਦਾਹੋਇਤਬੈਕੁੰਠਿਜਾਈਐ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਹਿਬਸਾਈਐ॥ਰਿ
ਦੈਸੁਧਜਉਨਿੰਦਾਹੋਇ॥ਹਮਰੇਕਪਰੇਨਿੰਦਕੁਧੋਇ॥੧॥ਨਿੰਦਾਕਰੈਸੁਹਮਰਾਮੀਤੁ॥ਨਿੰਦ
ਕਮਾਹਿਹਮਰਾਚੀਤੁ॥ਨਿੰਦਕੁਸੋਜੋਨਿੰਦਾਹੋਰੈ॥ਹਮਰਾਜੀਵਨੁਨਿੰਦਕੁਲੋਰੈ॥੨॥ਨਿੰਦਾਹਮ
ਰੀਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਨਿੰਦਾਹਮਰਾਕਰੈਉਧਾਰੁ॥ਜਨਕਬੀਰਕਉਨਿੰਦਾਸਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕੁਡੂਬਾ
ਹਮਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੩॥੨੦॥੧੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਰਾਜਾਰਾਮਤੂੰਐਸਾਨਿਰਭਉਤਰਨਤਾਰਨਰਾਮ
ਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਬਹਮਹੋਤੇਤਬਤੁਮਨਾਹੀਅਬਤੁਮਹਹੁਹਮਨਾਹੀ॥ਅਬਹਮਤੁ
ਮਏਕਭਏਹਹਿਏਕੈਦੇਖਤਮਨੁਪਤੀਆਹੀ॥੧॥ ਜਬਬੁਧਿਹੋਤੀਤਬਬਲੁਕੈਸਾ
ਅਬਬੁਧਿਬਲੁਨਖਟਾਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਬੁਧਿਹਰਿਲਈਮੇਰੀਬੁਧਿਬਦਲੀਸਿਧਿਪਾ
ਈ॥੨॥੨੧॥੧੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਖਟਨੇਮਕਰਿਕੋਠੜੀਬਾਂਧੀਬਸਤੁਅਨੂਪੁਬੀਚਪਾਈ॥
ਕੁੰਜੀਕੁਲਫੁਪ੍ਰਾਨਕਰਿਰਾਖੇਕਰਤੇਬਾਰਨਲਾਈ॥੧॥ ਅਬਮਨਜਾਗਤਰਹੁਰੇਭਾਈ॥
ਗਾਫਲੁਹੋਇਕੈਜਨਮੁਗਵਾਇਓਚੋਰੁਮੁਸੈਘਰੁਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚਪ
ਹਰੂਆਦਰਮਹਿਰਹਤੇਤਿਨਕਾਨਹੀਪਤੀਆਰਾ॥ਚੇਤਿਸੁਚੇਤਚਿਤਹੋਇਰਹੁਤਉ
ਲੈਪਰਗਾਸੁਉਜਾਰਾ॥੨॥ਨਉਘਰਦੇਖਿਜੁਕਾਮਨਿਭੂਲੀਬਸਤੁਅਨੂਪਨਪ
ਈ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਨਵੈਘਰਮੂਸੇਦਸਵੈਤਤੁਸਮਾਈ॥੩॥੨੨॥੧੩॥ ਗਉੜੀ॥
ਮਾਈਮੋਹਿਅਵਰੁਨਜਾਨਿਓਆਨਾਨਾਂ॥ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਜਾਸੁਗੁਨਗਾਵਹਿਤਾ
ਸੁਬਸਹਿਮੋਰੇਪ੍ਰਾਨਾਨਾਂ॥ਰਹਾਉ॥ ਹਿਰਦੇਪ੍ਰਗਾਸੁਗਿਆਨਗੁਰਗੰਮਿਤਗਗਨ

ਅੰਤਰਿਲਾਲੁਅਹਿਥਿਅਮਨਨੀ॥ਸਭਿਖੋਟੇਗਏ੍ਰਬੰਧਨਟੂਟੇਮਨਨਿਜਾਪਾਇਆਸਤੁਖਜਾਨਾ
ਨੀ॥੧॥ਏਕਸੁਮੈਤਿਸਗਤਿਜਾਨਿਮਾਨਿਪ੍ਰਭੁਸਭਮਨਿਰਹਿਨਮਨਨੀ॥ਚੀਰਨਬ
ਸੁਭੁਏਮਨਬਾਸਨਤਿਆਲਾਵਧਵਿਓਆਸੁਮਨਨੀ॥੨॥ਜੋਜਨਗਾਵਹਿਆਇ
ਜਸੁਰਸਮਤਾਸੁਪ੍ਰਭੁਹੈਖਨਨੀ॥ਤਿਹਬਗਸੁਭਾਬਸਿਓਅਸੁਨਿਜਕੈਕਾਮਪ੍ਰਾਪ
ਨਮਖਨਨੀ॥੩॥ਕਾਟਿਸਕਾਤਿਸਿਵੁਸਾਜੁਪ੍ਰਭਾਇਸਓਕੈਏਕਸਮਨਨੀ॥ਕਹਿਕ
ਬੀਰਗੁਰਕੋਦਿਆਸੁਪਕੁਮਤਰਹੋਮਨੁਮਨਨੀ॥੪॥੨੩॥੧੫॥ ॥ ॥ ॥

॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਬਾਵਨਅਖਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ ॥

॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਬਾਵਨਅਛਰ
ਲੋਕਤ੍ਰੈਸਭੁਕਛੁਇਨਹੀਮਾਹਿ॥ਏਅਖਰਖਿਰਿਜਾਹਿਗੇਓਇਅਖਰਇਨਮਹਿਨਾਹਿ
॥੧॥ਜਹਾਬੋਲਤਹਅਛਰਆਵਾ॥ਜਹਅਬੋਲਤਹਮਨੁਨਰਹਾਵਾ॥ਬੋਲਅਬੋ
ਲ ਮਧਿਹੈਸੋਈ॥ਜਸਓਹੁਹੈਤਸਲਖੈਨਕੋਈ॥੨॥ਅਲਹਲਹਉਤਉਕਿਆਕਹਉ
ਕਹਉਤਕੋਉਪਕਾਰ॥ਬਟਕਬੀਜਮਹਿਰਵਿਰਹਿਓਜਾਕੋਤੀਨਿਲੋਕਬਿਸਥਾਰ॥
੩॥ਅਲਹਲਹੰਤਾਭੇਦਛੈਕਛੁਕਛੁਪਾਇਓਭੇਦ॥ਉਲਟਿਭੇਦਮਨੁਬੇਧਿਓਪਾ
ਇਓਅਭੰਗਅਛੇਦ॥੪॥ਤੁਰਕਤਰੀਕਤਿਜਾਨੀਐਹਿੰਦੂਬੇਦਪੁਰਾਨ॥ਮਨਸ
ਮਝਾਵਨਕਾਰਨੇਕਛੂਅਕਪੜੀਐਗਿਆਨ॥੫॥ਓਅੰਕਾਰਆਦਿਮੈਜਾਨਾ॥ਲਿ
ਖਿਅਰੁਮੇਟੈਤਾਹਿਨਮਾਨਾ॥ਓਅੰਕਾਰਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ਸੋਈਲਖਿਮੇਟਣਾਨਹੋਈ
॥੬॥ਕਕਾਕਿਰਣਿਕਮਲਮਹਿਪਾਵਾ॥ਸਸਿਬਿਗਾਸਸੰਪਟਨਹੀਆਵਾ॥ਅਰੁਜੇ

ਤਾਕੁਸਮਰਸਪਾਵਾ॥ਅਕਹਕਹਾਕਹਿਕਾਸਮਝਾਵਾ॥੭॥ਖਖਾਇਹੈਖੋੜਿਮਨਆਵਾ
ਖੋੜੇਛਾਡਿਨਦਹਦਿਸਧਾਵਾ॥ਖਸਮਹਿਜਾਣਿਖਿਮਾਕਰਿਰਹੈ॥ਤਉਹੋਇਨਿ
ਖਿਅਉਅਖੈਪਦੁਲਹੈ॥੮॥ਗਗਾਗੁਰਕੇਬਚਨਪਛਾਨਾ॥ਦੂਜੀਬਾਤਨਧਰਈ
ਕਾਨਾ॥ਰਹੈਬਿਹੰਗਮਕਤਹਿਨਜਾਈ॥ਅਗਹਗਹੈਗਹਿਗਗਨਰਹਾਈ॥੯॥ਘਘਾਘ
ਟਿਘਟਿਨਿਮਸੈਸੋਈ॥ਘਟਫੂਟੇਘਟਿਕਬਹਿਨਹੋਈ॥ਤਾਘਟਮਾਹਿਘਾਟਜ
ਉਪਾਵਾ॥ਸੋਘਟੁਛਾਡਿਅਵਘਟਕਤਧਾਵਾ॥੧੦॥ਙੰਙਾਨਿਗ੍ਰਹਿਸਨੇ
ਹੁਕਰਿਨਿਰਵਾਰੋਸੰਦੇਹ॥ਨਾਹੀਦੇਖਿਨਭਾਜੀਐਪਰਮਸਿਆਨਪਏਹ॥੧੧॥ਚਚਾਰਚਿ
ਤਚਿਤ੍ਰਹੈਭਾਰੀ॥ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚੇਤਹੁਚਿਤਕਾਰੀ॥ਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਇਹੈਅਵਝੇਰਾ
॥ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚਿਤੁਰਾਖਿਚਿਤੇਰਾ॥੧੨॥ਛਛਾਇਹੈਛਤ੍ਰਪਤਿਪਾਸਾ॥ਛਕਿਕਿਨ
ਰਹਹੁਛਾਡਿਕਿਨਆਸਾ॥ਰੇਮਨਮੈਤਉਛਿਨਛਿਨਸਮਝਾਵਾ॥ਤਾਹਿਛਾਡਿਕਤ
ਆਪੁਬਧਾਵਾ॥੧੩॥ਜਜਾਜਉਤਨੁਜੀਵਤਜਰਾਵੈ॥ਜੋਬਨਜਾਰਿਜੁਗਤਿ
ਸੋਪਾਵੈ॥ਅਸਜਰਿਪਰਜਰਿਜਰਿਜਬਰਹੈ॥ਤਬਜਾਇਜੋਤਿਉਜਾਰਉਲਹੈ॥੧੪॥
ਝਝਾਉਰਝਿਸੁਰਝਿਨਹੀਜਾਨਾ॥ਰਹਿਓਝਝਕਿਨਾਹੀਪਰਵਾਨਾ॥ਕਤਝਖਿਝਖਿ
ਅਉਰਨਸਮਝਾਵਾ॥ਝਗਰੁਕੀਏਝਗਰਉਹੀਪਾਵਾ॥੧੫॥ਞੰਞਾਨਿਕਟਿਜੁਘਟ
ਰਹਿਓਦੂਰਿਕਹਾਤਜਿਜਾਇ॥ਜਾਕਾਰਣਿਜਗੁਢੂਢਿਅਉਨੇਰਉਪਾਇਅਉਤਾਹਿ
॥੧੬॥ਟਟਾਬਿਕਟਘਾਟਘਟਮਾਹੀ॥ਖੋਲਿਕਪਾਟਮਹਲਿਕਿਨਜਾਹੀ॥ਦੇਖਿਅ
ਟਲਟਲਿਕਤਹਿਨਜਾਵਾ॥ਰਹੈਲਪਟਿਘਟਪਰਚਉਪਾਵਾ॥੧੭॥ਠਠਾਇਹੈਦੂ
ਰਿਠਗਨੀਰਾ॥ਨੀਠਿਨੀਠਿਮਨੁਕੀਆਧੀਰਾ॥ਜਿਨਿਠਗਿਠਗਿਆਸਗਲਜਗੁ
ਖਾਵਾ॥ਸੋਠਗੁਠਗਿਆਠਉਰਮਨੁਆਵਾ॥੧੮॥ਡਡਾਡਰਉਪਜੇਡਰੁਜਾਈ॥ਤਾ
ਡਰਮਹਿਡਰੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਜਉਡਰਡਰੈਤਾਫਿਰਿਡਰੁਲਾਗੈ॥ਨਿਡਰਹੂਆਡਰੁ
ਉਰਹੋਇਭਾਗੈ॥੧੯॥ਢਢਾਢਿਗਢੂਢਹਿਕਤਆਨਾ॥ਢੂਢਤਹੀਢਹਿਗ[illegible]ਰਾ
ਨਾ॥ਚੜਿਸੁਮੇਰਿਢੂਢਿਜਬਆਵਾ॥ਜਿਹਗੜੁਗੜਿਓਸੁਗੜਮਹਿਪਾਵਾ[illegible]

॥ਣਾਣਾਰਣਿਰੂਤਉਨਰਨੇਹੀਕਰੈ॥ਨਾਨਿਵੈਨਾਫੁਨਿਸੰਚਰੈ॥ਧੰਨਿਜਨਮੁਤਾਹੀਕੋ
ਗਣੈ॥ਮਾਰੈਏਕਹਿਤਜਿਜਾਇਘਣੈ॥੨੧॥ਤਤਾਅਤਰਤਰਿਓਨਹਜਾਈ॥ਤ
ਨਤ੍ਰਿਭਵਣਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਈ॥ਜਉਤ੍ਰਿਭਵਣਤਨਮਾਹਿਸਮਾਵਾ॥ਤਉਤਤਹਿ
ਤਤੁਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਵਾ॥੨੨॥ਥਥਾਅਥਾਹਥਾਹਨਹੀਪਾਵਾ॥ਓਹੁਅਥਾਹਇਹੁ
ਥਿਰੁਨਰਹਾਵਾ॥ਥੋੜੈਥਲਿਥਾਨਕਆਰੰਭੈ॥ਬਿਨੁਹੀਥਾਭਹਮੰਦਿਰੁਥੰਭੈ॥੨੩॥
ਦਦਾਦੇਖਿਜੁਬਿਨਸਨਹਾਰਾ॥ਜਸਅਦੇਖਿਤਸਰਾਖਿਬਿਚਾਰਾ॥ਦਸਵੈਦੁਆ
ਰਿਕੁੰਚੀਜਬਦੀਜੈ॥ਤਉਦਇਆਲਕੋਦਰਸਨੁਕੀਜੈ॥੨੪॥ਧਧਾਅਰਧਹਿ
ਉਰਧਨਿਬੇਰਾ॥ਅਰਧਹਿਉਰਧਹਮੰਝਿਬਸੇਰਾ॥ਅਰਧਹਛਾਡਿਉਰਧਜਉਆਵਾ
ਤਉਅਰਧਹਿਉਰਧਮਿਲਿਆਸੁਖਪਾਵਾ॥੨੫॥ਨੰਨਾਨਿਸਿਦਿਨੁਨਿਰਖਤਜਾਈ
॥ਨਿਰਖਤਨੈਨਰਹੇਰਤਵਾਈ॥ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਜਬਜਾਇਪਾਵਾ॥ਤਬਲੇਨਿਰ
ਖਹਿਨਿਰਖਮਿਲਾਵਾ॥੨੬॥ਪਪਾਅਪਰਪਾਰੁਨਹੀਪਾਵਾ॥ਪਰਮਜੋਤਿਸਿਉਪਰ
ਚਉਲਾਵਾ॥ਪਾਂਚਉਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗ੍ਰਹਕਰਈ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੋਊਨਿਰਵਰਈ॥੨੭॥ਫਫਾ
ਬਿਨੁਫੂਲਹਫਲੁਹੋਈ॥ਤਾਫਲਫੰਕਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ਦੂਣਿਨਪਰਈਫੰਕਬਿ
ਚਾਰੈ॥ਤਾਫਲਫੰਕਸਭੈਤਨਫਾਰੈ॥੨੮॥ਬਬਾਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਮਿਲਾਵਾ॥ਬਿੰਦਹਿ
ਬਿੰਦਿਨਬਿਛੁਰਨਪਾਵਾ॥ਬੰਦਉਹੋਇਬੰਦਗੀਗਹੈ॥ਬੰਦਕਹੋਇਬੰਧਸੁਧਿਲਹੈ॥੨੯
॥ਭਭਾਭੇਦਹਿਭੇਦਮਿਲਾਵਾ॥ਅਬਭਉਭਾਨਿਭਰੋਸਉਆਵਾ॥ਜੋਬਾਹਰਿਸੋਭੀਤਰਿ
ਜਾਨਿਆ॥ਭਇਆਭੇਦੁਭੂਪਤਿਪਹਿਚਾਨਿਆ॥੩੦॥ਮਮਾਮੂਲਗਹਿਆਮਨੁਮਾ
ਨੈ॥ਮਰਮੀਹੋਇਸੁਮਨਕਉਜਾਨੈ॥ਮਤਕੋਈਮਨਮਿਲਤਾਬਿਲਮਾਵੈ॥ਮਗ
ਨਭਇਆਤੇਸੋਸਚੁਪਾਵੈ॥੩੧॥ਮਮਾਮਨਸਿਉਕਾਜੁਹੈਮਨਸਾਧੇਸਿਧਿ
ਹੋਇ॥ਮਨਹੀਮਨਸਿਉਕਹੈਕਬੀਰਾਮਨਸਾਮਿਲਿਆਨਕੋਇ॥੩੨॥ਇਹੁਮਨੁ
ਸ[illegible]ਮਨੁਸੀਉ॥ਇਹੁਮਨੁਪੰਚਤਤਕੋਜੀਉ॥ਇਹੁਮਨੁਲੇਜਉਉਨਮਨਿਰ
[illegible]ਨਿਲੋਕਕੀਬਾਤੈਕਹੈ॥੩੩॥ਯਯਾਜਉਜਾਨਹਿਤਉਦੁਰਮਤਿਹਨਿਕ

ਰਿ ਬਸਿ ਕਾਇਆ ਗਾਉ ਰਣਿ ਰੂਤਉ ਭਾਜੈ ਨਹਿ ਸੂਰਉ ਥਾਰਉ ਨਾਉ ॥੩੪॥ ਰਰਾ ਰਸੁ ਨਿਰਸ ਕਰਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਹੋਇ ਨਿਰਸ ਸੁ ਰਸੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ ਇਹ ਰਸ ਛਾਡੇ ਉਹ ਰਸੁ ਆਵਾ ॥ ਉਹ ਰਸੁ ਪੀਆ ਇਹ ਰਸੁ ਨਹੀ ਭਾਵਾ ॥੩੫॥ ਲਲਾ ਐਸੇ ਲਿਵ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅਨਤ ਨ ਜਾਇ ਪਰਮ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਜਉ ਤਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਤਉ ਅਲਹ ਲਹੈ ਲਹਿ ਚਰਨ ਸਮਾਵੈ ॥੩੬॥ ਵਵਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਸਨ ਸਮਾਰਿ ॥ ਬਿਸਨ ਸਮਾਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜੋ ਬਿਸਨਤਨਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਵਿਸਨ ਮਿਲੇ ਸਭ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੩੭॥ ਵਾਵਾ ਵਾਹੀ ਜਾਨੀਐ ਵਾ ਜਾਨੇ ਇਹੁ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਅਰੁ ਓਹੁ ਜਬ ਮਿਲੈ ਤਬ ਮਿਲਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩੮॥ ਸਸਾ ਸੋ ਨੀਕਾ ਕਰਿ ਸੋਧਹੁ ॥ ਘਟ ਪਰਚਾ ਕੀ ਬਾਤ ਨਿਰੋਧਹੁ ॥ ਘਟ ਪਰਚੈ ਜਉ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਤਹ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਰਾਉ ॥੩੯॥ ਖਖਾ ਖੋਜਿ ਪਰੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਖੋਜ ਬੂਝਿ ਜਉ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਤਉ ਭਵਜਲ ਤਰਤ ਨ ਲਾਵੈ ਬਾਰਾ ॥੪੦॥ ਸਸਾ ਸੋ ਸਹ ਸੇਜ ਸਵਾਰੈ ॥ ਸੋਈ ਸਹੀ ਸੰਦੇਹ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਅਲਪ ਸੁਖ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥ ਤਬ ਇਹ ਤ੍ਰੀਅ ਓਹੁ ਕੰਤੁ ਕਹਾਵਾ ॥੪੧॥ ਹਾਹਾ ਹੋਤ ਹੋਇ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਜਬ ਹੀ ਹੋਇ ਤਬਹਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਹੈ ਤਉ ਸਹੀ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਤਬ ਓਹੀ ਉਹੁ ਏਹੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪੨॥ ਲਿੰਉ ਲਿੰਉ ਕਰਤ ਫਿਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਬਿਆਪੈ ਬਹੁ ਸੋਗੁ ॥ ਲਖਿਮੀ ਬਰ ਸਿਉ ਜਉ ਲਿਉ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋਗੁ ਮਿਟੈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੪੩॥ ਖਖਾ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਗਏ ਕੇਤੇ ॥ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਅਜਹੂੰ ਨਹ ਚੇਤੇ ॥ ਅਬ ਜਗੁ ਜਾਨਿ ਜਉ ਮਨਾ ਰਹੈ ॥ ਜਹ ਕਾ ਬਿਛੁਰਾ ਤਹ ਥਿਰੁ ਲਹੈ ॥੪੪॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਜੋਰੇ ਆਨਿ ॥ ਸਕਿਆ ਨ ਅਖਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨਿ ॥ ਸਤ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਬੀਰਾ ਕਹੈ ॥ ਪੰਡਿਤ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥ ਪੰਡਿਤ ਲੋਗਹ ਕਉ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਗਿਆਨਵੰਤ ਕਉ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਜੈਸੀ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਈ ॥੪੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਥਿਤੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੰਦ੍ਰਹਥਿਤੀਸਾਤਵਾਰ॥ਕਹਿਕਬੀ
ਰਉਰਵਾਰਨਪਾਰ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਲਖੈਜਉਭੇਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਦੇਉ॥੧॥
ਥਿਤੀ ॥ ਅੰਮਾਵਸਮਹਿਆਸਨਿਵਾਰਹੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾਮੁਸਮਾਰਹੁ॥ਜੀ
ਵਤਪਾਵਹੁਮੋਖਦੁਆਰ॥ਅਨਭਉਸਬਦੁਤਤੁਨਿਜੁਸਾਰ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਗੋ
ਬਿੰਦਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਅਨਦਿਨੁਜਾ
ਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪਰਿਵਾਪ੍ਰੀਤਮਕਰਹੁਬੀਚਾਰ॥ਘਟਮਹਿਖੇਲੈਅਘਟਅਪਾ
ਰ॥ਕਾਲਕਲਪਨਾਕਦੇਨਖਾਇ॥ਆਦਿਪੁਰਖਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ਦੁਤੀ
ਆਦੁਹਕਰਿਜਾਨੈਅੰਗ॥ਮਾਇਆਬ੍ਰਹਮਰਮੈਸਭਸੰਗ॥ਨਾਓਹੁਬਢੈਨਘਟਤਾ
ਜਾਇ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਏਕੈਭਾਇ॥੩॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੀਨੇਸਮਕਰਿਲਿਆਵੈ
॥ਆਨਦਮੂਲਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਉਪਜੈਬਿਸ੍ਵਾਸ॥ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿ
ਸਦਾਪ੍ਰਗਾਸ॥੪॥ਚਉਥਹਿਚੰਚਲਮਨਕਉਗਹਹੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸੰਗਿਕਬਹੁਨਬ
ਹਹੁ॥ਜਲਥਲਮਾਹੇਆਪਹਿਆਪ॥ਆਪੈਜਪਹੁਆਪਨਾਜਾਪ॥੫॥ਪਾਂਚੈਪੰਚਤਤ
ਬਿਸਥਾਰ॥ਕਨਿਕਕਾਮਿਨੀਜੁਗਬਿਉਹਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਸੁਧਾਰਸੁਪੀਵੈਕੋਇ॥ਜਰਾਮ
ਰਣਦੁਖੁਫੇਰਿਨਹੋਇ॥੬॥ਛਠਿਖਟੁਚਕ੍ਰਛਹੂੰਦਿਸਧਾਇ॥ਬਿਨੁਪਰਚੈਨਹੀਥਿਰਾ
ਰਹਾਇ॥ਦੁਬਿਧਾਮੇਟਿਖਿਮਾਗਹਿਰਹਹੁ॥ਕਰਮਧਰਮਕੀਸੂਲਨਸਹਹੁ॥੭॥ਸਾਤੈਂ
ਸਤਿਕਰਿਬਾਚਾਜਾਣਿ॥ਆਤਮਰਾਮੁਲੇਹੁਪਰਵਾਣਿ॥ਛੂਟੈਸੰਸਾਮਿਟਿਜਾਹਿਦੁਖ
ਸੁੰਨਸਰੋਵਰਿਪਾਵਹੁਸੁਖ॥੮॥ਅਸਟਮੀਅਸਟਧਾਤੁਕੀਕਾਇਆ॥ਤਾਮਹਿਅ
ਕੁਲਮਹਾਨਿਧਿਰਾਇਆ॥ਗੁਰਗਮਗਿਆਨਬਤਾਵੈਭੇਦ॥ਉਲਟਾਰਹੈਅਭੰਗ
ਅਛੇਦ॥੯॥ਨਉਮੀਨਵੈਦੁਆਰਕਉਸਾਧਿ॥ਬਹਤੀਮਨਸਾਰਾਖਹੁਬਾਂਧਿ॥ਲੋਭ

੩੩

ਮੋਹ ਸਭੁ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਹੁ ਅਮਰ ਫਲ ਖਾਹੁ ॥੧੦॥ ਦਸਮੀ ਦਹ ਦਿਸ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥
ਛੂਟੈ ਭਰਮੁ ਮਿਲੈ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਤਤ ਅਨੂਪ ॥ ਅਮਲ ਨ ਮਲ ਨ ਛਾਹ ਨਹੀ ਧੂਪ ॥੧
੧॥ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥ ਤਉ ਜੋਨੀ ਸੰਕਟ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸੀਤਲ ਨਿਰਮਲ ਭ
ਇਆ ਸਰੀਰਾ ॥ ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਤ ਪਾਇਆ ਨੀਰਾ ॥੧੨॥ ਬਾਰਸਿ ਬਾਰਹ ਉਗਵੈ ਸੂਰ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਾ
ਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰ ॥ ਦੇਖਿਆ ਤਿਹੂੰ ਲੋਕ ਕਾ ਪੀਉ ॥ ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ਜੀਵ ਤੇ ਸੀਉ ॥੧੩॥ ਤੇਰਸਿ ਤੇਰ
ਹ ਅਗਮ ਬਖਾਣਿ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਬਿਚਿ ਸਮ ਪਹਿਚਾਣਿ ॥ ਨੀਚ ਊਚ ਨਹੀ ਮਾਨ ਅਮਾ
ਨ ॥ ਬਿਆਪਿਕ ਰਾਮ ਸਗਲ ਸਾਮਾਨ ॥੧੪॥ ਚਉਦਸਿ ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਰਿ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ
ਮਹਿ ਬਸਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਹੁ ਧਿਆਨ ॥ ਕਥਨੀ ਕਥੀਐ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ
॥੧੫॥ ਪੂਨਿਉ ਪੂਰਾ ਚੰਦ ਅਕਾਸ ॥ ਪਸਰਹਿ ਕਲਾ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਹੋਇ
ਰਹਿਆ ਥੀਰ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਮਹਿ ਕਬੀਰ ॥੧੬॥ ॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਵਾਰ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥੭॥

ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਗਮਿ ਭੇਦੁ ਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਆ
ਦਿਤ ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਆਰੰਭ ॥ ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ ਮਨਸਾ ਥੰਭ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਖੰਡ ਸੁਰਹੀ
ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਅਨਹਦ ਬੇਣੁ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬਾਇ ॥੧॥ ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਝਰੈ ॥ ਚਾ
ਖਤ ਬੇਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖ ਹਰੈ ॥ ਬਾਣੀ ਰੋਕਿਆ ਰਹੈ ਦੁਆਰ ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਪੀਵ
ਨਹਾਰ ॥੨॥ ਮੰਗਲਵਾਰੇ ਲੇ ਮਾਹੀਤਿ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਕੀ ਜਾਣੈ ਰੀਤਿ ॥ ਘਰ ਛੋਡੇਂ ਬਾਹਰਿ ਜਿ
ਨਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਤਰੁ ਖਰਾ ਰਿਸੈ ਹੈ ਰਾਇ ॥੩॥ ਬੁਧਵਾਰਿ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮ
ਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਸ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦੋਊ ਏਕ ਸਮ ਧਰੈ ॥ ਉਰਧ ਪੰਕ ਲੈ ਸੂਧਾ ਕਰੈ ॥੪॥
ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਦੇਇ ਬਹਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਏਕ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਨਦੀ ਤਹ ਤ੍ਰਿ

ਸਵੈ

ਰਹੀ ਆਸਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਸਮਲ ਧੋਵਹਿ ਨਾਤਿਆ ॥੫॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸਹਾਰੈ ਸੁ ਇਹ ਬ੍ਰਤ ਚੜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਪਿ ਆਪ ਸਿਉ ਲਰੈ ॥ ਸੁਰਖੀ ਪਾਂਚਉ ਰਾਖੈ ਸਬੈ ॥ ਤਉ ਦੂਜੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੈਸੈ ਕਬੈ ॥੬॥ ਥਾਵਰ ਥਿਰੁ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਦੀ ਵਟੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੋਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਤਬ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੭॥ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਦੂਜੀ ਆਨ ॥ ਤਉ ਲਉ ਮਹਲਿ ਨ ਲਾਭੈ ਜਾਨ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਅੰਗਾ ॥੮॥੨ ॥੧॥ ੴ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੇਵਾ ਪਾਹਨ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ ਰਾਮ ਕਹਤ ਜਨ ਕਸ ਨ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਰੀਲੇ ਗਨਿਕਾ ਬਿਨੁ ਰੂਪ ਕੁਬਿਜਾ ਬਿਆਧਿ ਅਜਾਮਲੁ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ ਚਰਨ ਬਧਿਕ ਜਨ ਤੇਊ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਿਨ ਰਾਮ ਕਹੇ ॥੧॥ ਦਾਸੀ ਸੁਤ ਜਨੁ ਬਿਦਰੁ ਸੁਦਾਮਾ ਉਗ੍ਰਸੈਨ ਕਉ ਰਾਜ ਦੀਏ ॥ ਜਪ ਹੀਨ ਤਪ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਕ੍ਰਮ ਹੀਨ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੇਊ ਤਰੇ ॥੨॥੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੇ ਪਦੇ

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ਕੁਟਿਲਤਾ ਜਨਮੁ ਕੁਭਾਂਤੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਸਈਆ ਜੀਅ ਕੇ ਜੀਵਨਾ ॥ ਮੋਹਿ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ਮੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਹਰਹੁ ਬਿਪਤਿ ਜਨ ਕਰਹੁ ਸੁਭਾਈ ॥ ਚਰਣ ਨ ਛਾਡਉ ਸਰੀਰ ਕਲ ਜਾਈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਉ ਤੇਰੀ ਸਾਭਾ ॥ ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਜਨ ਕਰਿ ਨ ਬਿਲਾਂਬਾ ॥੩॥੧॥ ਬੇਗਮ ਪੁਰਾ ਸਹਰ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਦੂਖੁ ਅੰਦੋਹੁ ਨਹੀ ਤਿਹਿ ਠਾਉ ॥

ਨਾਂਤਸਵੀਸਖਿਰਾਜੁਨਮਾਲਾ॥ਖਉਫੁਨਖਤਾਨਤਰਸੁਜਵਾਲਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਖੂਬਵ
ਤਨਗਹਪਾਈ॥ਊਹਾਂਖੈਰਿਸਦਾਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਮੁਦਾਇਮੁਸਦਾਪਾ
ਤਿਸਾਹੀ॥ਦੋਮਨਸੇਮਏਕਸੋਆਹੀ॥ਆਬਾਦਾਨੁਸਦਾਮਸਹੂਰ॥ਊਹਾਂਗਨੀਬਸ
ਹਿਮਾਮੂਰ॥੨॥ਤਿਉਤਿਉਸੈਲਕਰਹਿਜਿਉਭਾਵੈ॥ਮਹਰਮਮਹਲਨਕੋਅਟਕ
ਾਵੈ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਖਲਾਸਚਮਾਰਾ॥ਜੋਹਮਸਹਰੀਸੁਮੀਤੁਹਮਾਰਾ॥੩॥੨॥

॥ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਰਵਿਦਾਸਜੀਉ॥ਘਟਅਵਘਟਡੂਗਰਘਣਾਇਕੁਨਿਰ
ਗੁਣੁਬੈਲੁਹਮਾਰ॥ਰਮਈਏਸਿਉਇਕਬੇਨਤੀਮੇਰੀਪੂੰਜੀਰਾਖੁਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਕੋਬਨ
ਜਾਰੋਰਾਮਕੋਮੇਰਾਟਾਂਡਾਲਾਦਿਆਜਾਇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਬਨਜਾਰੋਰਾਮਕੋਸਹਜ
ਕਰਉਬਾਪਾਰੁ॥ਮੈਰਾਮਨਾਮਧਨੁਲਾਦਿਆਬਿਖੁਲਾਦੀਸੰਸਾਰਿ॥੨॥ਉਰਵਾਰਪਾਰ
ਕੇਦਾਨੀਆਲਿਖਿਲੇਹੁਆਲਪਤਾਲੁ॥ਮੋਹਿਜਮਡੰਡੁਨਲਾਗਈਤਜੀਲੇਸਰ
ਬਜੰਜਾਲਾ॥੩॥ਜੈਸਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਤੈਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ਮੇਰੇਰਮਈਏਰੰਗੁਮਜੀ
ਠਕਾਕਹੁਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰ॥੪॥੧॥੩॥ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉ ॥

॥ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ॥

ਕੂਪੁਭਰਿਓਜੈਸੇਦਾਦਿਰਾਕਛੁਦੇਸੁਬਿਦੇਸੁਨਬੂਝ॥ਐਸੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਖਿਆਬਿ
ਮੋਹਿਆਕਛੁਆਰਾਪਾਰੁਨਸੂਝ॥੧॥ਸਗਲਭਵਨਕੇਨਾਇਕਾਇਕੁਛਿਨੁਦਰਸੁਦਿ
ਖਾਇਜੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਲਿਨਭਈਮਤਿਮਾਧਵਾਤੇਰੀਗਤਿਲਖੀਨਜਾਇ॥ਕਰ
ਹੁਕ੍ਰਿਪਾਭ੍ਰਮੁਚੂਕਈਮੈਸੁਮਤਿਦੇਹੁਸਮਝਾਇ॥੨॥ਜੋਗੀਸਰਪਾਵਹਿਨਹੀਤੁਅਗੁਨ
ਕਥਨੁਅਪਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੈਕਾਰਣੈਕਹੁਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰ॥੩॥੧॥੪॥ਗਉੜੀਬੈਰਾ

ਗਉੜੀ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਤੇਤਾ
ਜਗੀ ਦੁਆਪਰਿ ਪੂਜਾਚਾਰ ॥ ਤੀਨੌ ਜੁਗ ਤੀਨੌ ਦਿੜੇ ਕਲਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥
੧॥ ਪਾਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਇਬੋ ਰੇ ॥ ਮੋ ਸਉ ਕੋਊ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਬਿ
ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਰਮ ਨਿਰੂਪੀਐ ਕਰਤਾ ਦੀਸੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਕ
ਵਨ ਕਰਮ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ਜਿਹ ਸਾਧੇ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬੀਚਾਰੀ
ਐ ਸੰਕਾ ਸੁਨਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਸੰਸਾ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਕਉਨੁ ਹਿਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥ ਬਾਹ
ਰੁ ਉਦਕਿ ਪਖਾਰੀਐ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੁਧ ਕਵਨ ਪਰ ਹੋਇ
ਬੋ ਸੁਚ ਕੁੰਚਰ ਬਿਧਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥੪॥ ਰਵਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਜਨੀ ਜਥਾ ਗਤਿ ਜਾਨਤ ਸਭ
ਸੰਸਾਰ ॥ ਪਾਰਸ ਮਾਨੋ ਤਾਬੋ ਛੁਏ ਕਨਕ ਹੋਤ ਨਹੀ ਬਾਰ ॥੫॥ ਪਰਮ ਪਰਸ ਗੁਰੁ ਭੇ
ਟੀਐ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤ ਲਿਲਾਟ ॥ ਉਨਮਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਮਿਲੇ ਛੁਟਕਤ ਬਜਰ ਕ
ਪਾਟ ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰੀ ਭ੍ਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੋਈ
ਬਸਿ ਰਸਿ ਮਨ ਮਿਲੇ ਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਏਕ ਬਿਚਾਰ ॥੭॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਿਗ੍ਰ
ਹ ਕੀਏ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਭ੍ਰਮ ਫਾਸ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਊਪਜੈ ਤਾ ਤੇ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ
੫੮॥੧॥੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂ
ਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸੋ ਦਰੁ ॥

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰ
ਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ
॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁ

ਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈ
ਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵ
ਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀ
ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ
ਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਬੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ
ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ
ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ
ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥
ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਮਾ
ਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪ
ਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸ
ਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ
ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘ
ਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ

ਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵ
ਰੁਨਜਾਣਾਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾਜੋ
ਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥ ਹਰਿਧਿਆਵਹਿ
ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨਜੁਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏ
ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਤੂਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ ॥ ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨ
ਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ ॥ ਜਿਨਸੇਵਿਆਜਿ
ਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਿਸਮਾਸੀ ॥ ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿ
ਆਇਆਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਲਿਬਲਿਜਾਸੀ ॥੩॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭ
ਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭਰੇਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਧੁਜੀਹ
ਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ ॥ ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿ
ਪੂਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾ ॥ ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾ
ਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀ
ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ ॥ ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿਹਚਲੁਕ
ਰਤਾਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜਿਸਭਗੋਈ ॥ ਜਨੁਨਾ
ਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣੋਈ ॥੫॥੭॥੨॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧

ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਈ ॥ ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਈ

ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ॥ਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬ
ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਕੋਈਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗਿਆਨੀ
ਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਭਿਸਤ
ਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆਈਆ॥ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਤੁਧੁਵਿ
ਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥੩॥ਆਖਣਵਾਲਾ
ਕਿਆਬੇਚਾਰਾ॥ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕ
ਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ
ਆਖਣਿਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖ॥ਤਿਤੁਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀ
ਅਹਿਦੂਖ॥੧॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ
॥ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣਪਾਹਿ॥ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ॥੨॥ਨਾਓਹੁ
ਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋਹੋਆ
ਨਾਕੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ ਕੈ
ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁਸਨਾਤਿ॥੪॥੩॥ਆਸਾਮਹ
ਲਾ੧ ॥ਜੇਦਰਿਮਾਂਗਤੁਕੂਕਕਰੇਮਹਲੀਖਸਮੁਸੁਣੇ॥ਭਾਵੈਧੀਰਕਭਾਵੈਧਕੇ
ਏਕਵਡਾਈਦੇਇ॥੧॥ ਜਾਣਹੁਜੋਤਿਨਪੂਛਹੁਜਾਤੀਆਗੈਜਾਤਿਨਹੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ
ਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਕਰੇਇ॥ਆਪਿਉਲਾਮ੍ਹੇਚਿਤਿਧਰੇਇ॥ਜਾਤੂੰਕਰਣਹਾਰੁ
ਕਰਤਾਰੁ॥ਕਿਆਮੁਹਤਾਜੀਕਿਆਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪੇਦੇਇ॥ਆਪੇਦੁਰ

ਆਤਮ ਮਨਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਭੁਖ ਮਨੋਂ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੩॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅਵਰੀ ਕਉ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦੇਇ ॥ ਜੈ ਕਿਸੈ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ
ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਬੂਝਨਿ ਲੋਇ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾਲ ਮਦੀਰੇ ਘਟ ਕੇ
ਘਾਟ ॥ ਦੋਲਕ ਦੁਨੀਆ ਵਾਜਹਿ ਵਾਜ ॥ ਨਾਰਦੁ ਨਾਚੈ ਕਲਿ ਕਾ ਭਾਉ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ
ਕਹ ਰਾਖਹਿ ਪਾਉ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆ ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਣੁ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ਫਿਰਿ ਚੇਲਾ ਖਾਇ ॥ ਤਾਮਿ ਪਰੀਤਿ ਵਸੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥
ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀਵਣ ਖਾਣੁ ॥ ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿ
ਐ ਦਇਆ ਨ ਹੋਇ ॥ ਲਏ ਦਿਤੇ ਵਿਣੁ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਹਥਿ ਹੋਇ ॥
ਕਹੈ ਖੁਦਾਇ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਮਾਣਸ ਮੂਰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁਤਾ ਦਰਿ ਫੁ
ਰਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਨੁ ॥ ਤਾ ਕਿਛੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੪॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੇਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਤੇਤੀ ਜੇਤਾ ਰੂਪੁ ਕਾਇਆ ਤੇਰੀ
ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਸਨਾ ਆਪੇ ਬਸਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਹਉ ਮਾਈ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੋ
ਹੈ ॥ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਈ ਏਕੋ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥ ਆ
ਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਜੈਸਾ ਵਰਤੈ ਤੈਸੋ ਕਹੀਐ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਕਲਿ
ਕਲਵਾਲੀ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਮੀਠਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਲਾ ਪੀਵਤੁ ਰਹੈ ॥ ਆਪੇ ਰੂਪ ਕਰੇ ਬ
ਹੁ ਭਾਂਤੀਂ ਨਾਨਕੁ ਬਪੁੜਾ ਏਵ ਕਹੈ ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਵਾਜਾ ਮਤਿ ਪਖਾਵ
ਜੁ ਭਾਉ ॥ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਏਹੋ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾ
ਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੧॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਜਾਣੈ ਸਾਲਾਹ ॥ ਹੋਰੁ ਨਚਣਾ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਮਾਹ

॥੨ ਮਃ੧ ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਰਤਾਇਦ੍ਰਿੜਾਇਆਪੇਖੀਵਡਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥ਨਾਤਨ
ਤਨਿਵਿਚੁਜਨਮ੍ਹਾਉਧਾਇਨ੍ਹਮੈਨਚਉਰਾਸੀਖਬਿਖਿਆਉ॥੩ਮਹਉਨਿਧਨਹੀਅਮਨਥੀ
ਨਾਬਹੁਤਿਆਉਨਾਦਿਆਨੀਤਨਾਲੇਦਾਨੁਲੇਦਿਤੇਹੈਨਨੁਨਆਨਾਇਨ੍ਹੀ
ਮੈਨਚਉਰਾਸੀਖਬਿਖਿਆਉ॥੩॥ਸਖਸਤੁਦੀਧਾਮਕਨ੍ਹਉਨਾਮਨਨਾਧਨੁ
ਤਨਸਚਨਾਉ॥ਨਨਕਆਖਦੁਵੇਰਾਵੇਨਾਇਤ੍ਰੈਮੈਨਚਉਰਾਸੀਖਨਖਿਪੈਨਾ॥੪॥
॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਪਉੜੀਪਉੜੀਪਾਈਐਧਰਮ ਸਤਧਰਤਨਿਜਲਾਮਗਨਕਿਵ
ਤਕੀਆ॥ਅਧਲੋਦਾਸਭਿਮੂਹਕਦਾਇਅਰਵਦੁਮਾਨਿਕਿਆਵਡਕੁਟਾਇ
ਆ॥੧॥ਕਿਆਉਪਮਨੋਮੀਆਪਜਾਇਨ੍ਹੁਸਾਬਖੁਮਿਹਾਇਆਨਵਲ
ਤਿਆ॥੨ ਮਃ੧ ॥ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਹਥਿਕੀਨੀਕਾਲਨਥਿਕਿਆਵਡ
ਲਾਇਆ॥ਕਿਸੁਤੂਪੁਰਖੁਜੋਤੂਕਉਤੁਕਹੀਐਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸਮਾਵਡਾਇਆ
॥ਨਾਲਿਕਵੂਬਸਾਖਿਵਚਦਨਬ੍ਰਹਮਕੁਲਹਸਿਸਮਾਇਆ॥ਅਮੋਅ
ਕੁਨਪਾਇਓਤਕਕਮੁਛੋਦਿਕਿਆਵਡਕੁਟਾਇਆ॥੩॥ਤਨਉਪਾਇਧਰੇਧੀਰੁ
ਆਖਾਅਮੋਇਕੁਖਲਏਜਿਆਸੀਕਿਆਕੋਨਨਕਛੋਪੈਖਉਛਪਾਆਏ
ਕੀਏਕਵਿਡੇਦੀਆ॥੪॥੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਬੇਲਿਬਿ
ਸਥਾਰੀਅਨਾਮੁਫਲੁਹੂਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਆਨਹਦੁਵਜੈਸਬਦੁਨਿ
ਰਨਿਕੀਆ॥੧॥ਕਰੇਵਖਿਆਣੁਜਾਣੈਜੇਕੋਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਸੋਈ॥੧
ਮਃ੧ ॥ਜਿਨਪੀਆਸੇਮਸਤਭਏਹੈਤੂਟੇਬੰਧਨਫਾਹੇ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਭੀ
ਤਰਤਾਛੋਡੇਮਾਇਆਕੇਲਾਹੇ॥੨॥ਸਭਜੋਤਿਤੇਰਾਰੂਪੁਤੇਰਾਦੇਖਿਆਸਗਲਭਵਨ
ਤੇਰੀਮਾਇਆ॥ਰਾਰੈਰੂਪਿਨਿਰਾਲਮੁਬੈਠਾਨਦਰਿਕਰੇਵਿਚਿਛਾਇਆ॥੩॥

ਬਿਨੁ ਸਬਦੁ ਦੂਜਾ ਵੈ ਜੋਗੀ ਦੁਕਸਾ ਨ ਤੂੰ ਪਾਸ ਅਪਾਰਾ ਸਬਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਸੋ ਸਹੁ ਰਾਤਾ
ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੈ ਗੁਣ ਗਲਾ ਕੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ॥ ਗ
ਲੀ ਗਲਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਬਾਦਿ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਰਿਦੈ ਨ ਆਵ
ਹਿ ਯਾਦਿ ॥੧॥ ਤਉ ਪਰਵਾਹ ਕੇਹੀ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਕਿਛੁ ਲੀਜੀ ਲੀਜੈ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮਤਾਗਲੁ ਮਤਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਬੋਲੀਐ ਸਭੁ ਖਤੋ ਖ
ਤਾ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਜੈਸਾ ਤੂੰ
ਕਰਹਿ ਤੈਸਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤੇਹੀ ਕੋ
ਪਾਵੈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ॥੩॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰੀਆ ਪਰਵਾਰ ॥ ਤਿਸੁ
ਵਿਚਿ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਇਹੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਏ
ਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਤਾ
ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਖੇਲੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਹੁ ਵੀ
ਆਹਣ ਆਇਆ ॥੧॥ ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਮਰੈ ਘ
ਰਿ ਆਇਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹਮਰਾ ਵੀਆਹੁ
ਜਿ ਹੋਆ ਜਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਜਾਨਿਆ ॥ ਤਿਹੁ ਲੋਕਾ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਹੈ
ਆਪੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਹੋਰਨਿ ਕਾ
ਰਜੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜਿਤੁ ਕਾਰਜਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ
ਕੋਈ ॥੩॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਾ
ਸੋਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੪॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਗਤੁ ਭਈ ਕੀਰਤਿ ਠਾਇ ॥ ਸਚ ਪਉੜੀ ਸਾਚਉ ਮੁਖਿ

ਸੰਤ੍ਰਿ॥ਸਾਤਿਰਜੁਸੋਦਿਪਾਏਨਿਜਥਾਉ॥੧॥ਅਨਭਉਦੇਖਿਓਦਸਨਅਨੂਪ॥ਸਰਬਤੋ
ਰੰਤੁਰਨਨਿਧਿਵਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਕਰਤਿਆਸਕੁਦੇਖਉਕਰੈ॥ਤੂਕਾਬਿਖਿਆ
ਸਭਤਉਨਪਾਰਾਹੈਕਾਮੁਲੂਝਾਅੰਤਰਿਪਨੁਹੈ॥ਤੁਬਿਖਿਓਹਿਰਦੈਆਨਿਸਤ
ਹੈ॥੨॥ਸਫਲਸਲਾਹਉਸਾਹਿਬਅਨੰਦਸਖਸੋਰੂਪਉ॥ਸੁਖੋਤੁਦਿਦਾ॥ਆਪੇਕਰਿਆ
ਵੇਖਖਮਿਤਾ॥ਨਤਸਮਤੁਰਾਮਪਹਿਆਗੋਮਿੰਦੁ॥੩॥ਸੂਨਾਦਿਕਰਿਮਹਾਦੁਖਦੇਹੁ
॥ਗੁਰਪਦਿਰਦਦੇਸਹਿਸਾਉਘੋਜਾਜੋਉਪਜੈਸੋਅਪਿਵਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਅਮਸਾਧਿ
ਨਾਤੁਮਜਾਇ॥੪॥੧੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਏਕੋਸਿਮਰਿਹੁਕਮਲਾਅਨੂਪ॥ਸਰ
ਬਿਗਾਸੈਪਰਮਲਪੂਪ॥ਉਜਲਮੋਨਿਪੂਰਾਮਿਤਸਾ॥ਸਰਬਕਲਜਗਦੀਸਿਆਸ
੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਉਪਜੈਬਿਨਸੈ॥ਬਿਨੁਜਲਸਿਮਰਿਕਮਲਨਦੀਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਿਮਲਪ੍ਰਭਉਪਜੈਬਿਕੁਭਾ॥ਸਾਧਨਿਗਿਨਕਹੈਨਿਤਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਬਿੰਦਕਰਿਸਿਕਾਤਸ
ਮਾਇਆ॥ਸਾਤਿਰਜੁਸੋਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸੁਕਤੋਰਤਉਭੀਗੋਬਿੰਦਤਉਭਰ
ਰਾਤੇਸਦਾਬਿਗਾਸੰਤ੍ਰਿ॥ਤੇਸਭੂਮਥਾਨਿਕਿਰਪਾਨਿ॥ਭ੍ਰਮਤਪਰਨਗਹਿ
ਗਿ॥੩॥ਨਿਤੁਬਹੁਮਾਤੋਨਿਤਿਬਹੁਮਾਹਿਜਾਣਿਆ॥ਉਲਟਬੁਝਿਪਾਥੁਪ
ਮਾਹਿਮਾਣਿਆ॥ਆਹਿਨਿਸਿਬੁਗਾਤਿਕਬੀਲਿਵਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੇਲ
ਗੈਪਾਇਆ॥੪॥੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਜਨਮਾਤਿਸਾਚੇਹੁਜਾਤਿਭਾਗਾ॥ਬਹੁਤੁਸਿ
ਅਫਲਕੋਭੂਗਾ॥ਲਗੀਸੈਭੂਮਹੋਇਸਬਨਾਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾ
ਇਆ॥੧॥ਹੋਜਾਗਿਰਹਾਜਗੁਜਾਗਦਾ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਜਸਭੁਕਹਤੇਪਭੁਪਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਕਮਿਵਿਆਪੈਨਾਵੈ॥ਕਗਤਿਕਥਾਨਿਵਰਤਾਇਆ॥ਵੈ॥ਕਿਆਦੇਖਉਸੁਣਬੁਝਵ
ਸਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਨਵੈਸਾਨਿਛਿਪਰਿਤਨਆਵੈ॥੨॥ਜੋਜਨਸੇਸੋਗੋਬਿੰਦਆਪੇਤਾ

ਤੁਮੇ ਮਾਣਿਆ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪੋ ॥ ਸੇ ਜਨ ਬਾਂਧੇ ਜੇ ਪਰ ਦ੍ਰਿਗ ਰਾਖੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰਸੁ ਚਾਖੋ ॥੩॥ ਭਲ ਤਉ ਮਨੁ ਰਾਖੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬ
ਦੁ ਭਾਖੋ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੧੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋ ਤਿੰਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਸਚੁ ਥੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ
ਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪਦ
ਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬ
ਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੨॥
ਹਰਿ ਵਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਧਨ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਿ
ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥੩॥ ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ
ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਸੰਜਮੁ ਸਤ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੂ
ਜਾ ਮੇਟੇ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੪॥੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ
ਆਈ ॥ ਇਕਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਇਕਿ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਮਹਿ ਠਉਰ
ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸੇ ਕਰਮਹੀਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਵਤ ਅਤਿ ਭਉਜਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਆਪਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਸਾਕੈ
ਪੇਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਰਹਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਭ ਊਪਰਿ ਕਮ
ਲ ਨਿਰਾਰੇ ॥੨॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ॥ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ
ਲਹੀਐ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਉ ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਉ

ਪਹੁਚਾ ॥੩॥ ਸਾਜਨ ਬੇਦਾਣੀਆਂ ਤਿਨ ਬਿਨੁ ਕੇਦਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦਾਨ
ਤੋਧਾਰਿ ਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੇਰੈ ਪਾਇ ਮਿਲੁ ਭੈਆ ॥੪॥੧੫॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਵਿਨਿ ਵਿਧਾਇ ਲਿਕਾਉ ਜਿਨਿ ਗਾਮ ਾਪੁਨੇ ਅਤਮ ਭਾਸੁਨਿ
ਜਾਇਆ ॥ ਕਰਤਬੀ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਆਸ ਹਰਿ ਦੈ ਦੇਖਿ ਬੰਧੇ ਰਾਜਿਆ
॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਕਰੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਲਾਭੈ ਮਿਟੈ ਅਗਿ
ਆਨੁ ਹੋਇ ਉਜੀਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਵਨਿ ਕੇ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਛੂਟਹਿ ਵਿਚਿ
ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਹਉਮੈ ਤੂਟੈ ਤਉ ਕੋ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥੨॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਜਗ
ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝਿ ਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
ਏ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵ
ਲਾਏ ॥੪॥੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਕਹਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਕਿਸ ਕਉ ਕਿਸੁ ਸ
ਮਝਾਵਹਿ ਸਮਝਿ ਰਹੇ ॥ ਕਿਸੈ ਪੜਾਵਹਿ ਪੜਿ ਗੁਣਿ ਬੂਝੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੰ
ਤੋਖਿ ਰਹੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਰਮਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਹਿਰ
ਗੰਭੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੂਚੇ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੰਗਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਜਨਮੁ ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਰ
ਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ॥੨॥ ਸੂਚੀ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਰ
ਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਆਦਿ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੀਰਾ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਮ
ਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ ਕਥਨੀ ਕਹਹਿ ਕਹਹਿ ਸੇ ਮੂਏ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ
ਹੈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿ

ਮੁ

ਆਇ ॥੪॥੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਿਨੁਕਾ ਕੋਈ ਭੀਖਕੁ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥
ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਮਾਨੁ ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨੁ ॥ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਧਰੇ
ਧਿਆਨੁ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਵਡਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਿਸੁ ਵੇਖਾਲੀ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੈ ਤਾਂ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ
ਆਧਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵਉ ਵੀਗਾ ਜਾਉ ॥
ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥ ਖੀਨ ਖ-
ਰਾਬੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕੰਧੁ ॥ ਖਾਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਹੁਤੀ ਆਸ ॥ ਲੇਖੈ ਤੇਰੈ ਸਾਸ ਗਿ-
ਰਾਸ ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਧੁਲੇ ਦੀਪਕੁ ਦੇਇ ॥ ਭਉਜਲ ਡੂਬਤ ਚਿੰਤ ਕਰੇਇ ॥
ਕਹਹਿ ਸੁਣਹਿ ਜੋ ਮਾਨਹਿ ਨਾਉ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ
ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥
ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ
ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਵ-
ਜਲੁ ਤਰੈ ॥੪॥੨੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਦੁਧ ਬਿਨੁ ਧੇਨੁ ਪੰਖ
ਬਿਨੁ ਪੰਖੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਉਤਭੁਜ ਕਾਮਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸਲਾਮ ਵਿ-
ਹੂਣਾ ਅੰਧੀ ਕੋਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਕੀ ਵਿਸਰਹਿ ਦੁਖੁ ਬਹੁਤਾ ਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖੁ ਲਾ-
ਗੈ ਤੂੰ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਕੰਨੀ ਪਵਣੁ ਨ ਵਾ-
ਜੈ ॥ ਚਰਣੀ ਚਲੈ ਪਜੂਤਾ ਆਗੈ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲ ਲਾਗੈ ॥੨॥ ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਬਾ-
ਗ ਭੁਇ ਚੋਖੀ ਸਿੰਚਿਤ ਭਾਉ ਕਰੇਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਬਿਨੁ ਕ-
ਰਮਾ ਕੈਸੇ ਲੇਹੀ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਿਸੈ ਨਾਹੀ ॥ ਦੁ-
ਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ

ਹੋਇ ਕੇ ਸਜਣੀ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਉਣੁ ਨ ਰੂਜੀ ਵਿਚਿ ਲੋਇ ਜੀਉ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹੋਇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਤੁਹੀਆ ॥੧॥੫॥੨੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਹੈ ਧੋਤੀ ॥ ਗਿਆਨੁ ਜਨੇਊ ਧਿਆਨੁ ਕੁਸਪਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥ ਪਾਂਡੇ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮੇ ਸੁਚਿ ਨਾਮੋ ਪੜਉ ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਊ ਜਿਚਰੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰਿ ਕਰਮ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਪਰਜਾਲਿ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਚੀਨੈ ਤਤੁ ਗਗਨ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਪਾਹਰੂਅਰਾ ਛਬਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟਿ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥੪॥ ਆਚਾਰੀ ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ ॥ ਪਾਠ ਪੜੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੫॥੩੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਾ ਅਰਜੁ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਵੇਦੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ

ਘਰੁ ਸੋਹਿਆ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਦਰੁ ਦੀਵਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਤਾ ਗੁਰ ਦੁਆਰਾ ॥੫॥੨੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹ ਦੁਹੇਲੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰੇ ॥ ਸਰਬੀ ਰੰਗੀ ਰੂਪੀ ਤੂੰਹੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸੇ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸੁ ਬੁਰੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਪਿਰ ਸਿਉ ਮਿਲਣ ਨ ਦੇਇ ਬੁਰੀ ॥ ਸਖੀ ਸਾਜਨੀ ਕੇ ਹਉ ਚਰਨ ਸਰੇਵਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਦਰਿ ਧਰੀ ॥੨॥ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਦੇਖਿਆ ਤੁਮ ਸਾ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਦੋਊ ਬਿਨਾਸਤ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਭਈ ॥ ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਓਟ ਲਹੀ ॥੪॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਸਹਜ ਸੇਵਾ ॥੫॥੨੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਮੋਹੁ ਤੁਮ ਤਜਹੁ ਸਗਲ ਵੇਕਾਰ ॥੧॥ ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜਹੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹ ਬੀਰ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਰਵੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਰੋਵੈ ਪੂਤੁ ਨ ਕਲਪੈ ਮਾਈ ॥੨॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਡੂਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਮੋਹੇ ਲਾਗਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਲੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾ ਮੋਹੁ ਤੂਟੈ ਨਾ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਏਹੁ ਮੋਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੬॥੫॥੨੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਬਖਸ

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ

ਸਾ ਮੀਤੁ ਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ॥

੩੩

ਰਾ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕੀਤੈ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਮਨਮੁਖ ਕੀ ਮਤਿ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਪਾਪਿ ਸੰਤਾਪੀ ॥੨॥ ਦੁਰਮ
ਤਿ ਤਿਆਗਿ ਲਾਹਾ ਕਿਛੁ ਲੇਵਹੁ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਅਲਖ ਅਭੇਵਹੁ ॥੩॥ ਐਸਾ ਹਮਰਾ
ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੪॥ ਸਗਲੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆ
ਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੫॥੧੬॥੨੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ
ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਜਾਂ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥੧॥ ਘੁੰਘਰੂ
ਵਾਜੈ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੋ ਸਿਉ ਆਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾ
ਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਭੋਗੀ ॥੨॥ ਦਇਆ ਦਿਗੰਬਰੁ ਦੇ
ਹ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੀ ॥੩॥ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਜਾਣੈ ਚੋਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥੪॥੨੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕ ਨ ਭਰੀਆ ਗੁਣ ਕਰਿ ਧੋਵਾ ॥ ਮੇ
ਰਾ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸਿ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥੧॥ ਇਉ ਕਿਉ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵਾ ॥ ਸਹੁ ਜਾਗੈ
ਹਉ ਨਿਸ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜੈ ਆਵਾ ॥ ਆਗੈ ਸਹ ਭਾਵਾ ਕਿ
ਨ ਭਾਵਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਹੋਇਗਾ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ
ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੀ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝਾਨੀ ॥ ਗਇਆ ਸੁ ਜੋ
ਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥ ਅਜੈ ਸੁ ਜਾਗਉ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ॥ ਭਈਲੇ ਉਦਾਸੀ
ਰਹਉ ਨਿਰਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਤਉ ਕਾਮਣਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ
ਭਤਾਰੁ ॥੪॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਛੋਡਿ ਵਡਾਈ ਅਪਣੇ ਖਸਮ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥੨੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਖਰੀ ਇਆਣੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸਹ ਕੀ ਮੈ
ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਧਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ

॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾਂ ਕਾ ਮਾਹੁਰ ਬਿਖੈ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਕਲਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਤੂ ਤੂ ਕਰਤੇ ਸੀਗਾਨੁ ਸਦਾ ਸਿਉ ਜੋ ਲੈ ਕੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ॥੪॥੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾ ਕਿਸ ਕਾ
ਪੂਤੁ ਕਿਸ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ
ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੇ ਅਉਗਣ ਕੂਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਬਖਸੇ
ਸੋਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ
ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਤਉ ਕੋ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥
ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ
ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸ
ਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ
ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸ
ਰਿਆ ॥੨॥੨੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥
ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾ
ਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਭਇ
ਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੩੦॥ ॥ ॥ ॥

॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥

ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖ ਉਠਿ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਲਖਾ ਉਪਰਿ ਫੁਰਮਾਇ
ਸਿ ਤੇਰੀ ਲਖ ਉਠਿ ਰਾਖਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਧੰਧਾ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਸਮਝਾਈਐ ਭੋਲਾ ਭੀ ਸੋ ਅੰਧੋ ਅੰਧਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਖਟੀਅਹਿ ਲਖ ਸੰਜੀਅਹਿ ਖਰਜੀਅਹਿ ਲਖ ਆਵਹਿ ਲਖ ਜਾਹਿ ॥
ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਜੀਅ ਕਿਥੈ ਫਿਰਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਲਖ ਸਾਸਤ ਸਮਝਾਵਣਿ

ਲਖ ਪਾਂਡਿਤ ਮੁਨਾਰਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨ ਪਵੈ ਨ ਸਭੇ ਕੂੜੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ ਸਚੁ ਨ
ਸਚੀ ਪਤਿ ਤਿਉ ਪਾਏ ਜੇ ਕਰਮਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਜੇ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰੁ
੪॥੧॥੩੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥ ਜੀ
ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੧॥ ਲੋਕਾ ਮਤ ਕੋ ਫਕੜਿ ਪਾ
ਇ ॥ ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ
ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ
ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ
ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥੩॥ ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨॥
੩੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮ
ਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥੧॥ ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾ
ਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰ ਘਰ
ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥ ਪੀਰ ਪੇਕਾਂਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿ
ਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥੨॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾ
ਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥ ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ
॥੩॥ ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਕੀਨ੍ਹੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ
ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥੪॥੧॥੩੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ
੬ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੋ ॥ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਭਵਹਿ ਉਦਾਸੋ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਦਇ
ਆਲ ਸੇਤੀ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹੈ ॥ ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਹਿਰਉਗੀ ਹਾਰੋ ॥ ਮਿਲੈਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਬ ਕਰਉਗੀ ਸੀ
ਗਾਰੋ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਪੇਡਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀਅੜਾ ਚਾਲਣਹਾਰੋ ॥੩॥ ਪੰ
ਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦਨੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਸਾਹੁ ਪਜੂਤਾ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਦੇਹਾ ॥੪॥੧॥੩੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬ ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤ ਧਾਰੀ ॥
ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮ
ਣਿ ਮੋਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾ
ਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥੨॥ ਮ
ਧੁਸੂਦਨੁ ਕਰ ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ ਕਾਮ
ਣਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ ॥੩॥ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥
ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜਬ ਸੇਜੈ ਆਵੈ ਤ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥੪॥੧॥੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ
ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ
ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਪਰਵਾਣਾ ਲਿਖਿ
ਆ ਬਾਹੁੜਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜੈਸਾ ਲਿਖਿਆ ਤੈਸਾ ਪੜਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ
ਦਰਗਹ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲੈ ਨਾਉ ਪਵੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਸਤਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ ਨਾਹੀ ਕਚੀ ਆਵੈ ਸਾ
ਰੀ ॥੩॥ ਨਾ ਕੋ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਮੰਦਾ ॥ ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ ਸਿਫਤਿ ਕਰਾ
ਏ ਤਾ ਕਉ ਕਹੀਐ ਬੰਦਾ ॥੪॥੨॥੩੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੈ

ਮਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿਮਾ ਹਢਾਵਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਸਹਜ ਜੋਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਜੁਗਹ ਜੁਗ ਜੋਗੀ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਜੋਗੰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸਉ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿੰਙੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰੈ ਨਾਦੰ ॥੨॥ ਪਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਡੰਡਾ ਵਰਤਮਾਨ ਬਿਭੂਤੰ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੰ ॥੩॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆ ਨਾਨਾ ਵਰਨ ਅਨੇਕੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਏਕੰ ॥੪॥੩॥੩੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਧਾਵੈ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ਕਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਭਾਠੀ ਭਵਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋਚਾ ਇਤੁ ਰਸਿ ਅਮਿਉ ਚੁਆਈਐ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦ ਗਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਪਿਆਲਾ ਸਹਜੇ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮਦਿ ਛੂਛੈ ਭਾਉ ਧਰੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ॥ ਦਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ ॥੩॥ ਸਿਫਤੀ ਰਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੈ ॥੪॥੪॥੩੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁ ਡਰਾਇਆ ॥ ਆਪੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ ॥ ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰਲਾਣੇ ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥

੨॥ਜੇਕੋਨਾਉਧਰਾਏਵਡਾਸਾਦਕਰੇਮਨਿਭਾਣੇ॥ਖਸਮੈਨਦਰੀਕੀੜਾਆਵੈਜੇਤੇਚੁਗੈ
ਦਾਣੇ॥ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥੫॥੩੯॥ ॥ ॥

੧ੴ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਘਰੁ੨ ॥

॥੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵੈਵਡਭਾਗਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸ
ਚੈਬੈਰਾਗਿ॥ਖਟੁਦਰਸਨੁਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾ॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥੧
ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਮੁਕਤਿਗਤਿਹੋਇ॥ਸਾਚਾਆਪਿਵਸੈਮਨਿਸੋਇ॥੧ ਰਹਾਉ
ਗੁਰ ਦਰਸਨਿਉਧਰੈਸੰਸਾਰਾ॥ਜੇਕੋਲਾਏਭਾਉਪਿਆਰਾ॥ਭਾਉਪਿਆਰਾਲਾਏਵਿਰ
ਲਾਕੋਇ॥ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਪਰਵਾਰਸਾਧਾਰੁ॥ਨਿਗੁਰੇਕਉਗਤਿਕਾਈਨਾਹੀ॥ਅਵਗਣਿਮੁ
ਠੇਚੋਟਾਖਾਹੀ॥੩॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਕਉਲਗੈਨਪੀ
ਰ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੧॥੪੦
ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਸਬਦਿਮੁਆਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਿ
ਲੁਨਤਮਾਇ॥ਨਿਰਭਉਦਾਤਾਸਦਾਮਨਿਹੋਇ॥ਸਚੀਬਾਣੀਪਾਏਭਾਗਿਕੋਇ॥੧
ਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹੁਵਿਚਹੁਅਉਗਣਜਾਹਿ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੧ ਰਹਾਉ
ਗੁਣਾਕਾਗਾਹਕੁਹੋਵੈਸੋਗੁਣਜਾਣੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸੂ
ਚਾਹੋਇ॥ਗੁਣਤੇਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਗੁਣਅਮੋਲਕਪਾਏਨਜਾਹਿ॥ਮਨਿਨਿ
ਰਮਲਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਸਦਾਗੁ
ਣਦਾਤਾਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥੩॥ਜੋਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹੈਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਦਰਿਸਾਚੈਸਾ
ਚਾਗੁਣਗਾਉ॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨ

ਜਾਇਆ॥੪॥੨॥੪੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਹੁਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਚਿਰੀ
ਵਿਛੁੰਨੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਆਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਏ
॥੧॥ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨਿਬਿਧਿਹੋਇ॥ਹਰਿਅਪਰੰਪਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਮਿਲੈਜਨੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ਵਿਰਲੇਕ
ਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਊਚੀਬਾਣੀਊਚਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਵਖਾਣੈਕੋਇ
॥੨॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਦਰਦੁਸਰੀਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਉਤਰੈਪੀਰ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇ
ਦੁਖੁਕਮਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਠਾਅਤਿ
ਰਸੁਹੋਇ॥ਪੀਵਤਰਹੈਪੀਆਏਸੋਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਰਸੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਰਤੇਗਤਿਪਾਏ॥੪॥੩॥੪੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀ
ਰ॥ਸੇਵਤਹੀਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥ਸਬਦਿਤਰੇਜਨਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਤਿਨਕੈਹਮ
ਸਦਲਾਗਹਪਾਇ॥੧॥ਜੋਮਨਿਰਾਤੇਹਰਿਰੰਗੁਲਾਇ॥ਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁ
ਖੁਲਾਥਾਤੇਹਰਿਦਰਗਹਮਿਲੇਸੁਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦੁਚਾਖੈਸਾਚਾਸਾਦੁਪਾ
ਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਆਪੇਨੇੜੈਆਪੇਦੂਰਿ
॥੨॥ਆਖਣਿਆਖੈਬਕੈਸਭੁਕੋਇ॥ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਸੋਇ॥ਕਹਣੈਕਥਨਿਨ
ਪਾਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗ
ਵਾਇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਮੋਹੁਚੁਕਾਇ॥ਅਤਿਨਿਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੪॥੪॥੪੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਦੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਝੀਹੋਇ॥ਦੂਜਾਭਾ
ਉਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥ਮੂਲਿਲਾਗੇਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿ

ਤਿਸਦੈਰੰਗਿਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਇਕੋਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗਾਂਡੀਲੀਨੀਨਿਰਫਲਜਾਇ॥ਅੰਧੀ
ਕਮਾਈਅੰਧਸਮਾਇ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਠਉਰਨਪਾਇ॥ਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਬਿਸਟਾਮਾ
ਹਿਪਚਾਇ॥੨॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਨਾਮੇ
ਨਾਮਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਆਪਿਤਰੈਕੁਲਉਧਰਣਹਾਰੁ॥੩॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਨਾਮਿਵਜਾਏ॥
ਨਾਨਕਮਹਲੁਸਬਦਿਘਰੁਪਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਸਰਿਹਰਿਜਲਿਨਾਇਆ॥ਦੁਰ
ਮਤਿਮੈਲੁਸਭੁਦੁਰਤੁਗਵਾਇਆ॥੪॥੫॥੪੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ਮਨਮੁਖਮਰਹਿ
ਮਰਿਮਰਣੁਵਿਗਾੜਹਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਆਤਮਸੰਘਾਰਹਿ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੂ
ਤਾ॥ਆਤਮੁਨਚੀਨੈਭਰਮੈਵਿਚਿਸੂਤਾ॥੧॥ਮਰੁਮੁਇਆਸਬਦੇਮਰਿਜਾਇ॥ਉਸ
ਤਤਿਨਿੰਦਾਗੁਰਿਸਮਜਾਣਾਈਇਸੁਜੁਗਮਹਿਲਾਹਾਹਰਿਜਪਿਲੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮਵਿਹੂਣਗਰਭਗਲਿਜਾਇ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਦੂਜੈਲੋਭਾਇ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣੀ
ਦੁਖਿਜਲੈਸਬਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੨॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਬਹੁਚੋਟਾਖਾਇ॥
ਏਥਹੁਛੁੜਕਿਆਠਉਰਨਪਾਇ॥ਗਰਭਜੋਨਿਵਿਸਟਾਕਾਵਾਸੁ॥ਤਿਤੁਘਰਿਮਨ
ਮੁਖੁਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਾਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰੇਸਦਾਉਦਾ
ਸਾ॥੪॥੬॥੪੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਲਾਲੈਆਪਣੀਜਾਤਿਗਵਾਈ॥ਤਨੁਮਨੁ
ਅਰਪੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਸਦਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਭੁਹੋ
ਇਸਖਾਈ॥੧॥ਸੋਲਾਲਾਜੀਵਤੁਮਰੈ॥ਸੋਗੁਹਰਖੁਦੁਇਸਮਕਰਿਜਾਣੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਸਬਦਿਉਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਰਣੀਕਾਰਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕੋਥਾਇਨ
ਪਾਈ॥ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਆਪੇਦੇਵੈਢਿਲਨਪਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਭਰ

ਅਭੁ ਲੈਸੀ ਸਗਲਾ ਸਬਿ ਨੁ ਤਰਸੀ ਕੁਲ ਕਰੇ ਵਪਾਰੁ॥ ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਖਰੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ॥ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਭੂਲੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਲਾਲਾ ਹੋਇ॥ ਉਤਮ ਜਾਤੀ ਉਤਮੁ ਸੋ
ਇ॥ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੋਇ॥੪॥੭॥੪੬॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੩॥ ਮਨਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਦੂਜੈ ਲਗੀ
ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ॥ ਮਮਤਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ॥੧॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਾ ਮਨ ਦੇਖੁ ਸੀਗਾਰੁ॥ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਕਲਤਿ ਧਨਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਝੂਠੁ ਮੋਹੁ ਪਾਖੰਡ ਵਿਕਾਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਦਾ ਸੋਹਾ
ਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵੈ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾ
ਵੈ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥੨॥ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ॥
ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰਿ॥ ਨੇੜੈ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭ
ਰਪੂਰਿ॥੩॥ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਤੇਹਾ ਹੋਵੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਸਬਦੇ ਊਚੋ ਊ
ਚਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੁਭਾਇ॥੪॥੮॥੪੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੩॥ ਭਗਤਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਪੂਰੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਮਨਮੁਖ ਰੁੰਨੇ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਇ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਦਾ
ਧਿਆਇ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁ
ਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਏ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ
ਨਾਏ॥ ਸਦਾ ਸੂਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ॥੨॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰ
ਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਜਹਾ ਜਾਉ ਤਹ ਵੇਖਾ ਸੋਇ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥੩॥
ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਪੂਰਾ ਭੰਡਾਰ॥ ਊਤਮ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਅਪਾਰ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇਵਣਹਾਰੁ॥
ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੪॥੯॥੪੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰੁ ਸਾਇਰੁ ਸਤਿ

ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪ
ਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੧॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿ
ਨਾਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾ
ਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹੈ
ਥਿਰੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਚੇਤੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਬਹੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਭਾਣਾ
ਮੰਨੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋ
ਬਿੰਦ ॥ ਨਾ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਨਾ
ਮੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ॥ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਭਗ
ਤਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਕੀ ਗਹ
ਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਤੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥
ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜੇ ਸਉ ਘਾਲੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਪੋ
ਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜਹਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਤ
ਹਾਂ ਦੁਖੁ ਜਾਏ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾ
ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰ
ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੫॥੧੧॥੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ

ਇਹੁਮਨੁਅਧਾਬੋਲਾਹੈਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈ॥ ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਕ੍ਰੋਧੁਮਨਲਵਾਉਭਾਇਦੂਜੈ ਬਲੈਨਿਸਦਿਪਾਈ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਾਵਿਤ੍ਰਨਹੋਈ॥ ਅਵਰਪਛਾਣਹੀਮਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਤਿਲਗੈਗੁਰਭਾਉ॥ ਪੂਰੈਤਾਲਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਆਪੇਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣੈ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਹਜਿਵੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਸੋਈ॥ ਪਖੰਡਿਭਗਤਿਨਿਰਤਿਦੁਖੁਹੋਈ॥੩॥ ਏਹਾਭਗਤਿਜਨੁਜੀਵਤਮਰੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭਵਜਲੁਤਰੈ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਭਗਤਿਥਾਇਪਾਇ॥ ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੪॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ ਨਿਹਚਲਭਗਤਿਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਭਗਤਿਰਤੇਤਿਨਸਚੀਸੋਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੫॥੧੨॥੫੧॥

॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਘਰੁ੮॥ ਕਾਫੀ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸਚੁਸੋਝੀਹੋਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਹਰਿਬੂਝੈਸੋਈ॥੧॥ ਮੈਸਹੁਦਾਤਾਏਕੁਹੈਅਵਰੁਨਾਹੀਕੋਈ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਵਸੈਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਨਿਰਭਉਹਰਿਨਾਮੁਹੈਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਕੈਵਸਿਹੈਮਨਮੁਖਿਅੰਧਗਵਾਰਿ॥੨॥ ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਜਨੁਸੇਵਕਰੈਬੂਝੈਸਚੁਸੋਈ॥ ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸਾਲਾਹੀਐਭਾਣੈਮੰਨਿਐਸੁਖੁਹੋਈ॥੩॥ ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਮਤਿਊਤਮਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂੰਗੁਰਮੁਖਿਗਤਿਹੋਈ॥੪॥੩੮॥੧੫॥੨॥

॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ ਘਰੁ੨॥ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਡਾਸਾਂਈ॥ ਜੋਤਉਭਾਵੈਸੋਈਥੀਸੀਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਹਉਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭਤੇਰੀਤੂੰਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥ ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਨਾਮਰਤ

ਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆ॥ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਛੋੜਿਆਆਪਿਮਿ
ਲਾਇਆ॥੧॥ਤੂੰਦਰੀਆਉਸਭਤੁਝਹੀਮਾਹਿ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਜੀਅਜੰਤ
ਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿਛੁੜਿਆਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥੨॥ਜਿਸਨੋਤੂਜਾਣਾਇਹਿ
ਆਖਿ
ਸੋਈਜਨੁਜਾਣੈ॥ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਵਖਾਣੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਹੋਇ॥ਤੁਧੁਬਿ
ਨੁ ਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਤੂਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰ
ਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੨॥੫੩॥ ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ ਘਰੁ੨॥ ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਮਿਤ੍ਰਸੁਤਨਾਲਿਭਾਈ॥
ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਕੁੜਮਸਕੇਨਾਲਿਜਵਾਈ॥ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਸਿਕਦਾਰਚਉਧ
ਰੀਨਾਲਿਆਪਣੈਸੁਆਈ॥ਹਮਾਰਾਧੜਾਹਰਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਹਮਹਰਿਸਿਉਧ
ੜਾਕੀਆਮੇਰੀਹਰਿਟੇਕ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਪਖੁਧੜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਹਉਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ
ਅਸੰਖਅਨੇਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨ੍ਹਸਿਉਧੜੇਕਰਹਿਸੇਜਾਹਿ॥ਝੂਠੁਧੜੇਕਰਿ
ਪਛੋਤਾਹਿ॥ਥਿਰੁਨਰਹਹਿਮਨਿਖੋਟੁਕਮਾਹਿ॥ਹਮਹਰਿਸਿਉਧੜਾਕੀਆਜਿਸਕਾ
ਕੋਈਸਮਰਥੁਨਾਹਿ॥੨॥ਏਹਸਭਿਧੜੇਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ਮਾਇਆਕਉਲੂਝ
ਹਿਗਾਵਾਰੀ॥ਜਨਮਿਮਰਹਿਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥ਹਮਰੈਹਰਿਧੜਾਜਿਹਲਤੁਪਲਤੁ
ਸਭੁਸਵਾਰੀ॥੩॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਧੜੇਪੰਚਚੋਰਝਗੜਾਏ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅ
ਭਿਮਾਨੁਵਧਾਏ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ॥ਹਮਰਾਹਰਿਧੜਾਜਿਨਿਏਹ
ਧੜੇਸਭਿਗਵਾਏ॥੪॥ਮਿਥਿਆਦੂਜਾਭਾਉਧੜੇਬਹਿਪਾਵੈ॥ਪਰਾਇਆਛਿਦ੍ਰੁ
ਅਟਕਲੈਆਪਣਾਅਹੰਕਾਰੁਵਧਾਵੈ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਤੈਸਾਖਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਹਰਿ
ਜਾ ਗੀ

ਧਨੁ ਧਰਮੁ ਸਕੁ ਮਿਸਾਟਿ ਜਿਹ ਇਆ ਵੈਖਾ ॥੨॥੫੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕੈ
ਸਾਹਿਬੁ ਤਿਸ ਮਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਮਿਲੈ ਨਾ ॥ ਏਕੋ ਵਿਚਾਰਿ ਆਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਣ ਗੁਰਬਾਣੀ
ਅੰਤਰਿ ਬੋਲਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ
ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਇਹੁ ਵਿਗਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਣ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ
ਆ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪੀਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ
॥੪॥੩॥੫੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ
ਨਾਮੋ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਸੈਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਵਡੈ ਭਾ
ਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਜੀਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਵਡੈ ਭਾ
ਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਨ ਕਾਲਖ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥੩॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹਰਿ ਭਾਗ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੪॥੪॥੫੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਬਾਣੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਣ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਲੋਗਾ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਿਰਜੋਗਾ ॥੨॥ ਗੁਣ ਵਿਹੂ
ਣ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵ
ਰਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟਿ ਕੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੀਏ ॥੪॥੫॥੫੭॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੈ ਧਰ ਨਹੀ ਕਾਈ
ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਭਾਈ
ਜੋ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਣ ਗਏ ਮੂੜ ਨੰਗਾ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ

ਬਿਖੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਆਪੇ
॥੪॥੬॥੫੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲ ਵਧਾਈ ॥ ਫ
ਲ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਰਸਕ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਜਪਿ
ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਾਰਿਆ ਕਾਲੁ ਜਮਕੰਕਰ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਰਖਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਿਖ ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥
ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਨਾਇ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਣੈ ॥੩॥
ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਊਚੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਸਚਿ ਸੂਚੇ ॥੪॥੭॥੫੯॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਭੂਖ ਲਗਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਮਨੁ
ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਸਰਸ
ਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥੨॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੋਹ ਅੰਧਾ ॥ ਸਭ ਨਿ
ਹਫਲ ਕਰਮ ਕੀਏ ਦੁਖੁ ਧੰਧਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੮॥੬੦॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਘਰੁ ੬ ॥ ਦੁਕੇ ॥੩॥ ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਥੋਥਰ ਵਾਜੈ ਬੇਨ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨਾ ॥੧॥ ਜੋਗੀ
ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹਮ
ਆਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਬੋਲਹਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖੇ
ਲੈ ਖੇਲਾ ॥ ਜੋਵਹਿ ਕੂਪ ਸਿੰਚਨ ਕਉ ਬਸੁਧਾ ਉਠਿ ਬੈਲ ਗਏ ਚਰਿ ਬੇਲਾ ॥੨॥
ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਰਮ ਹਰਿ ਬੋਵਹੁ ਹਰਿ ਜੰਮੈ ਹਰਿਆ ਖੇਤੁ ॥ ਮਨੂਆ ਅਸ
ਥਿਰੁ ਬੈਲੁ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿੰਚਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਜੇਤੁ ॥੩॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸ੍ਰਿ

ਸਾਏ ਸਭੁ ਤੁਮ ਜੋ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਤਿਨੁ ਤੁਮ ਸਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਮਿਲ
ਵਹੁ ਮਨੁ ਆਪੇ ਲਾ ॥੪॥੬੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬ ਕੋ ਭਾਲੈ ਘੁੰਘਰੂ ਤਾਲਾ ਕ
ਬ ਕੋ ਬਜਾਵੈ ਰਬਾਬੁ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਲਾਗੈ ਹਉ ਤਬ ਲਗੁ ਸਮਾਰਉ ਨਾ
ਮੁ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ
ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬ ਕੋਊ ਮੇਲੈ ਪੰਚ
ਸਤ ਗਾਇਣ ਕਬ ਕੋ ਰਾਗ ਧੁਨਿ ਉਠਾਵੈ ॥ ਮੇਲਤ ਚੁਨਤ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਲਾਗੈ ਤ
ਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਕਬ ਕੋ ਨਾਚੈ ਪਾਵ ਪਸਾਰੈ ਕਬ ਕੋ ਹਾਥ ਪਸਾਰੈ
ਹਾਥ ਪਾਵ ਪਸਾਰਤ ਬਿਲਮੁ ਤਿਲੁ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਸਮੑਾਰੈ ॥੩॥
ਕਬ ਕੋਊ ਲੋਗਨ ਕਉ ਪਤੀਆਵੈ ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਤਾ ਜੈ ਜੈ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ [illegible] ॥੪॥੨॥੧੦੬
੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ
ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ
ਹਮ ਜਨ ਕੇ ਧੋਵਹ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ
॥੨॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਇ ॥ ਸੇਈ ਸੰਤ ਭਲੇ
ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਨ ਰਾਜੈ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਜਿਉ ਆਖੈ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਹਕੁ ਵਣਜਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੪॥੩॥੫॥੧੧॥੬੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਾਫੀ ॥ ਘਰੁ ॥੮॥
॥ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਧੁਰਾਹੂ ਹਉਮੈ ਰੋਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਸਥਿਰੁ
ਹੋਈਐ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ਸਬਦਿ
ਸਮਾਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਡੇਹ ਸਿ ਆਏ ਮਾਇਆ ॥ ਚਲਣੁ ਅ
ਜੁ ਕਿ ਕਲ੍ਹਿ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੨॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਜਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸ
ਾਰਿਆ ॥ ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਜਗਿ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਾਰਿਆ ॥੩॥ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਸੁਖੁ ਹੋ
ਇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧੨॥੬੪
॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਜਿਨ੍ਹ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ
ਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥
ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੈ ਗਰਬੁ ਆਪਿ ਖੁ
ਆਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾ
ਸੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧੩॥੬੫॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਸੁਧੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਘਰੁ ॥੧੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬ
ਤਾਇਆ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੈ ਸ੍ਰਵਣੁ
ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥ ਜੈ
ਸੇ ਹੰਸੁ ਸਰਵਰ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਿਉ ਰਹੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ
॥੧॥ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਿਦ ਧਾਰਿ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੋਹ
ਅਪਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ

੩੪ ਗ ਵਰੀ

ਦਿਨੁ ਦੂਨਾ ੨॥੬੬॥੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪॥ ਮਾਈ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮੁ ਬਤਾ
ਵਹੁ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਬੇਲਿ
ਰੀਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀ
ਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪਿਆਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਗੁਸਾਈ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੬॥
੨॥੩੪॥੧੩॥੧੫॥੬੭॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ ॥
ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਦੇਖਿ
ਬਿਬਾਦੇ ॥ ਹਮ ਆਈ ਵਸਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਿਤ
ਹੋਏ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਧ੍ਰੋਹਨਿ ਧ੍ਰੋਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੈ ॥ ਇਕਿ ਸੰਚਹਿ ਗਿਰਹੀ
ਤਿਨ ਹੋਇ ਨ ਆਪੈ ॥ ਇਕਿ ਸਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ਤਿਨ ਬਹੁਤੁ ਕਲਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਹਰਿ
ਰਾਖੇ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਤਪੁ ਕਰਤੇ ਤਪਸੀ ਭੂਲਾਏ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੋਹੇ ਲੋ
ਭਿ ਸਬਾਏ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾ
ਥੁ ॥੩॥ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਦਾਸਿ ॥ ਕਰ ਜੋੜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੋ
ਤੂੰ ਕਹਹਿ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਾ ॥੪॥੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਸੂ ਤੇ ਪਿਰਿ ਕੀਨੀ ਵਾਖਿ ॥ ਦੇਰ ਜਿਠਾਣੀ ਮੁਈ ਦੂਖਿ

ਸੰਤਾ ਪਾਸਿ ਘਰਿ ਸੈਕੋ ਜਿਨਿ ਠੋਕਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕੀਏ ਕੇ ਹਿਤ ॥ ਪਾਰਿਗਿਰਾਮੀ ਆ ਕੀਨੇ ਸੁ ਧਨ ਸੁ
ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਲੋਕਾ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਰਜਨ ਮਾਰਿ ਵੈਰੀ ਸੰਘਾ
ਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਿਆਗੀ
ਹਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦੁਤੀਆ ਤਿਆਗੀ ਲੋਗਾ ਰੀਤਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਦੁਰਜ
ਨ ਮੀਤ ਸਮਾਨੇ ॥ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਪਛਾਨੇ ॥੨॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ
ਆਸਣੁ ਬਾਧਿਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਬੋ
ਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋ ਸੁਣੇ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਓਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੀਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਰੂਪਿ ਅਨੂਪ ਪੂਰੀ ਆਚਾਰਿ ॥ ਜਿਤੁ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ਸੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜੰਤਾ ॥੧॥
ਸੁਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਮ ਪਾਈ ॥ ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਸੀ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਤਿਚਰੁ ਕੰਤੁ ਬਹੁ ਫਿਰੈ ਉਦਾ
ਸਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਆਣੀ ਘਰ ਮਹਿ ਤਾ ਸਰ
ਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਬਤੀਹ ਸੁਲਖਣੀ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਪੂਤ ॥ ਆਗਿਆ
ਕਾਰੀ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ ਇਛ ਪੂਰੇ ਮਨ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੀ ਦੇ
ਰ ਜਿਠਾਨੀ ॥੩॥ ਸਭ ਪਰਵਾਰੈ ਮਾਹਿ ਸਰੇਸਟ ॥ ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇਸਟ ॥ ਧੰ
ਨੁ ਸੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪॥੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਤਾ ਕਰਉ ਸੋ ਪਕਨਿ ਨ ਦੇਈ ॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਨਿਕਟਿ

ਨਾਮਲੈਦਿਆਵਿਸਰਦੇਬਹੁੜਿਪਾਇਦਿਖਾਵੈ॥ਸਗਲਿਬਿਸਾਨਿਨਦੇਖਿਵਖਿਵਖਿਪਕੜਿਆ
ਵੈ॥੧॥ਧਨਕੀਨਾਇਕਿਧਾਰਵਸੁਨਦੇਵੈ॥ਜਤਨਕਰਉਤੁਧਵਾਇਧਾਰੈਵੈ॥
੨॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਜੀਆਇਆ॥ਮਹਿਮਾਨਉਖੰਡਜਿਤੇਸਾਤਿਥਾਨਥਨਤਰ
ਤਾਟਨਿਰੇਖਿਨਛੋਡੈਜੋਗਾਸੰਨਿਆਸਾ॥ਪਨਿਬਕੋਸੀਮਤਿਬੇਦਆਕ੍ਰਿਆ
ਸਾ॥੨॥ਰਾਜਜੋਬਨਸਉਤਨਨਲੇਬੇਸੋ॥ਸਗਲਕਬਨਮਹਿਸਬਲਪਵਿਸੋ॥ਸੋਵਿਤ
ਸਗਲਿਧਾਇਆ॥ਗਾਜਨਪਾਇਆ॥ਕਹੁਮੈਤੇਹਉਕੈਪਾਹਿਜਾਈ॥੩॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਧ
ਦੇਸਜਤਿਰਨਪਾਹਿਆਇਆ॥ਗਨਿਗਰਿਗਬਿਨਮੁਮੋਹਿਅੰਤਰਿਬਨਾਇਆ
ਨਿਜਧਾਮਿਵਸਿਆ॥ਗਨਹੁਗਾਇਆਨਿਤਾਪਕ੍ਰਿਖਿਲਿਓਨਾਨਕਕਹਾਇਆ
॥੪॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਇਓ॥ਨਾਇਕਿਰਮਤਿਗੁਣਇਆ॥ਮਹਿਮਾਹਿਮਜਨਾਨਕਏਦਰ
ਬਾਣੀਰਹਾਉਤੂਜਾ॥੪॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪਤ੍ਰੀ ਚ
ਲਾਵਉ ॥ ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਦੁਇ ਮਾਨੁਖ ਪਹੁਚਾਵਉ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਤਾ ਕਿਛੁ ਕਰ
ਉ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਮਹਾ ਅ
ਨੰਦ ਅਚਿੰਤ ਸਹਜਾਇਆ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਮੁਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਮੋਹਿ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦੇਸਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕ
ਰੀ ਸੁ ਤੇਰਾ ਤਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰਹੈ ਦੀਬਾਣਾ ॥੨॥ ਤੁਧਨੋ ਛੋਡਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈਂਧ
ਰਿ ॥ ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਤੇਰੀ ਸਮਸਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਸਾਕਤੁ
ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਕਹ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ
ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥
੪॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਦੇਸੁ ਝਾਗਿ ਸਉਦੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਵਸਤੁ ਅਨੂ

ਨੂਮੁਸੁਣਿਸੁਣਿਕਾਇਆ॥ਰਸੁਤੇਰਾਸਿਬੀਨਿਪਲੋਆਮਨੀਏ॥ਦੇਖਿਰਸਨੁਗਾਇਆਮਨੁਲਪ
ਟਨੀ॥੧॥ਸਾਹੁਵਪਾਰੀਤੂਅਮੋਲਾਆਇਆ॥ਵਖਰੁਕਉਸਉਦਾਕਰਾਇਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਪਠਾਇਆਅਸਾਂਪੂਜੀ॥ਅਮੋਲਰਤਨੁਅਮੋਲਾਬਣਜਾ॥ਵਿਸ
ਟੁਲੁਭਾਈਪਾਇਆਅਮਿਤਾ॥ਸਉਦੀਆਲਿਆਮਾਣਿਕਠਲਚੀਨਾ॥੨॥ਬਿਉਨ
ਜੀਤਸਕਾਪਉਣਨਪਨੀ॥ਸਤਜਾਵਿਹਾਝਿਸੇਸਾਹਮਿਲੇ॥ਸਉਦਾਸਨਕੇਧਾਰਿ
ਔਤੁਖੂਨਤਿਪਾਇਆ॥ਸਹਿਮਿਲਾਮਾਤਿਖਿਮਿਲੇਆਇਆ॥੩॥ਮਿਲਿ
ਆਲਹਾਕੁਇਆਮਨੀਦਾ॥ਧੰਨੁਸਾਹੁਪੂਰੈਬਖਸਿੰਦਾ॥ਇਹੁਸਉਦਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਿਨੈਵਿਰਲੈਪਾਇਆ॥ਸਹਲੀਖੇਪਨਾਨਕੁਲੈਆਇਆ॥੪॥੬॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਗੁਨੁਅਵਗਨੁਮੇਰੋਕਛੁਨਬੀਚਾਰੋ॥ਨਹਦੇਖਿਓਰੂਪ
ਰੰਗਸੀਗਾਰੋ॥ਚਜਅਚਾਰਕਿਛੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਿਅਸੇ
ਜੈਆਨੀ॥੧॥ਸੁਨਿਬੋਸਖੀਕੰਤਿਹਮਾਰੋਕੀਅਲੋਖਸਮਾਨਾ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿ
ਧਾਰਿਰਾਖਿਓਕਰਿਅਪੁਨਾਕਿਆਜਾਨੈਇਹੁਲੋਕੁਅਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੁਹਾਗੁਹਮਾਰੋਅਬਹੁਣਿਸੋਹਿਓ॥ਕੰਤੁਮਿਲਿਓਮੇਰੋਸਭੁਦੁਖੁਜੋਹਿਓ॥
ਆਂਗਨਿਮੇਰੈਸੋਭਾਚੰਦ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਅਨੰਦ॥੨॥ਬਸਤ੍ਰ
ਹਮਾਰੇਰੰਗਿਚਲੂਲ॥ਸਗਲਆਭਰਣਸੋਭਾਕੰਠਿਫੂਲ॥ਪ੍ਰਿਅਪੇਖੀਦ੍ਰਿ
ਸਟਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਦੁਸਟਦੂਤਕੀਚੂਕੀਕਾਨਿ॥੩॥ਸਦਖੁਸੀਆ
ਸਦਾਰੰਗਮਾਣੇ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉ
ਪਿਰਹਿਸੀਗਾਰੀ॥ਥਿਰੁਸੋਹਾਗਨਿਸੰਗਿਭਤਾਰੀ॥੪॥੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ
੫॥ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੂਜਾਕਰਨਾ॥ਲੈਤਦੇਤਉਨ੍ਹਮੂਕਰਿਪਰਨਾ॥ਜਿਤੁਦਰ

ਏਹੁ ਮਨੋ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਜਾਂ ਭਾਸਨਿ ਹੁਦਰਿ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਹੈ ਪਛੋਤਾਵਾ ॥੧॥ ਐਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਡੂਬੇ ਭਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਪਰ ਜਿਸ ਚਿਤਵਹਿ ਬੁਰਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਫਿਰਹਿ ਹਲਕਾਏ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ॥੨॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖਿਆ ਉਤਰੈ ਘੇਰੇ ॥ ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਐਸਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀ ਨ ਸੀਝੈ ॥੩॥ ਮੂਰਖ ਬਾਮਣ ਪ੍ਰਭੂ ਸਮਾਲਿ ॥ ਦੇਖਤ ਸੁਨਤ ਤੇਰੈ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਹੋਵੀ ਭਾਗੁ ॥ ਮਾਨੁ ਛੋਡਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੪॥੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਏ ਗਤੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਭਏ ਅਨੰਦ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਇਓ ਤਾਪ ਸਭ ਸਹਸਾ ਗੁਰੁ ਸੀਤਲੁ ਮਿਲਿਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਵਤ ਰਹੇ ਏਕੁ ਇਕੁ ਬੂਝਿਆ ਆਇ ਬਸੇ ਅਬ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਉਧਾਰਨ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੨॥ ਜਨਮ ਦੋਖ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਛੈ ਅਬ ਪਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਧੂ ਪਾਇ ॥ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਗਾਵੈ ਮੰਗਲ ਮਨੂਆ ਅਬ ਤਾ ਕਉ ਫੁਨਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਹਮਾਰੇ ਸੁਖਦਾਈ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਇ ॥੪॥੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਰੜਾਵੈ ਬਿਲਲਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਿਸਰਿਆ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਕਾ ਸੰਗੀ ਹੋਵੈ ਨਾਲੇ ਲਏ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਅਜਗਰੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਏ ਨਿੰਦਕੁ ਅਗਨੀ

ਮਹਿਜਲਾਵੈ॥੪॥ਪਰਮੇਸਰਕੈਦੁਆਰੈਜਿਹੋਇਬਿਤੀਤੈਸੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁ
ਣਾਵੈ॥ਨਾਨਕਜਨਕਉਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਬਿਗਸਾਵੈ॥
੨ਰਹਾਉ॥੨॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਜਉਮੈਕੀਓਸਗਲਸੀਗਾਰਾ॥ਤਉਭੀ
ਮੇਰਾਮਨੁਨਪਤੀਆਰਾ॥ਅਨਿਕਸੁਗੰਧਤਤਨਮਹਿਲਾਵਉ॥ਓਹੁਸੁਖੁਤਿ
ਲੁਸਮਾਨਿਨਹੀਪਾਵਉ॥ਮਨਮਹਿਚਿਤਵਉਐਸੀਆਸਾਈ॥ਪ੍ਰਿਅਦੇ
ਖਤਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਮਾਈਕਹਾਕਰਉਇਹੁਮਨੁਨਧੀਰੈ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤ
ਮਬੈਰਾਗੁਹਿਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸਤ੍ਰਬਿਭੂਖਨਸੁਖਬਹੁਤੁਬਿਸੇਖੈ॥ਓ
ਇਭੀਜਾਨਉਕਿਤੈਨਲੇਖੈ॥ਪਤਿਸੋਭਾਅਰੁਮਾਨੁਮਹਤੁ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀ
ਸਗਲਜਗਤੁ॥ਗ੍ਰਿਹੁਐਸਾਹੈਸੁੰਦਰਲਾਲ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵਾਤਾਸਦਾਨਿਹਾਲ॥੨॥
ਬਿੰਜਨਭੋਜਨਅਨਿਕਪਰਕਾਰ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰ॥ਰਾਜਮਿਲ
ਖਅਰੁਬਹੁਤੁਫੁਰਮਾਇਸਿ॥ਮਨੁਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਜਾਇਸਿ॥ਬਿਨੁਮਿ
ਲਬੇਇਹੁਦਿਨੁਨਬਿਹਾਵੈ॥ਮਿਲੈਪ੍ਰਭੂਤਾਸਭਸੁਖਪਾਵੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤ
ਸੁਨੀਇਹਸੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾ
ਗੁਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਪੂਰੀਆਸਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਮਿ
ਲਿਆਤਾਚੂਕੀਡੰਝਾ॥ਨਾਨਕਲਧਾਮਨਤਨਮੰਝਾ॥੪॥੧੧॥ਆਸਾਮਹ
ਲਾ੫॥ਪੰਚਪਦੇ॥ਪ੍ਰਥਮੇਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ਦੁਤੀਆਤੇਰੀਮਨੀਐਪਾਂਤਿ॥
ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੇਰਾਸੁੰਦਰਥਾਨੁ॥ਬਿਗੜਰੂਪੁਮਨਮਹਿਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਸੋਹ
ਨੀਸਰੂਪਿਸੁਜਾਣਿਬਿਚਖਨਿ॥ਅਤਿਗਰਬੈਮੋਹਿਫਾਕੀਤੂੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਤਿਸੂਚੀਤੇਰੀਪਾਕਸਾਲ॥ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਪੂਜਾਤਿਲਕੁਲਾਲ॥ਗਲੀਗ

ਗਰਬਿਆਪਿਗੋਵਿੰਦਿਗੀਧਿਆਮਨਾ॥ਸਤੁਬਾਧਿਧੋਇਲੀਓਭ੍ਰਮਾਮਨਾ॥੨॥ਕਾਪੜ
ਪਹਿਰਹਿਭੋਗਹਿਭੋਗਾ॥ਆਚਾਰਕਰਹਿਸੋਭਾਮਹਿਲੋਗਾ॥ਚੋਆਚੰਦਨਸੁ
ਗੰਧਬਿਸਥਾਰਾ॥ਸੰਗੇਖੋਟਾਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲਾ॥੩॥ਅਵਰਿਜੋਨਿਤੇਰੀਪਨਿਹਾ
ਰੀ॥ਇਸੁਧਰਤੀਮਹਿਤੇਰੀਸਿਕਦਾਰੀ॥ਇਸੁਇਕਨੁਭੂਪਨਭੂਪਾਹਿਦਮਾਸੀ
ਲਾਭੁਬਿਗਾਰੀਭੂਤੇਰਕਮਾ॥੪॥ਜਾਕਉਭ੍ਰਮੁਦੂਸਾਦੁਮਾਇਆਹਰਿਰਾਇਆਸਾਬ
ਦੀਨੇਲਈਛਡਾਇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸ
ਫਲਓਹਕਾਇਆ॥੫॥੧॥ਸਭਿਰੂਪਸਭਿਸੁਖਬਨੇਸੁਹਾਗਨਿ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਿ
ਬਿਚਖਨਿਤੂੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾ॥੧॥੧੨੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਇਕਤੁਕੇ॥
ਜੀਵਨਦੀਮੈਤਿਸੁਸਰਧਾਮਰਣਾ॥ਮੁਆਓਵੈਤਿਸੁਨਾਚਲਣਾਰਹਣਾ॥੧॥ਜੀ
ਵਤਮੁਏਮੁਏਸੇਜੀਵੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਧੁਮੁਖਿਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀ
ਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚੀਮਟੁਕੀਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਜਿਸੁਛੂ
ਟੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਤਿਸੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥੨॥ਊਚਾਚੜੈਸੁਪਵੈਪਇਆਲਾ॥ਧਰ
ਨਿਪੜੈਤਿਸੁਲਗੈਨਕਾਲਾ॥੩॥ਭ੍ਰਮਤਫਿਰੇਤਿਨਕਿਛੂਨਪਾਇਆ॥ਸੇ
ਅਸਥਿਰਜਿਨਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥੪॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹਰਿਕਾਮ
ਲਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੫॥੧੨੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਪੁਤਰੀਤੇਰੀਬਿਧਿਕਰਿਥਾਟੀ॥ਜਾਨੁਸਤਿਕਰਿਹੋਇਗੀਮਾਟੀ॥੧॥ਮੂਲੁਸ
ਮਾਲਹੁਅਚੇਤਗਵਾਰਾ॥ਇਤਨੇਕਉਤੁਮ੍ਹਕਿਆਗਰਬੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੀਨਿਸੇਰਕਾਦਿਹਾੜੀਮਿਹਮਾਨੁ॥ਅਵਰਵਸਤੁਤੁਝਪਾਹਿਅਮਾਨ॥੨॥ਬਿਸ
ਟਾਅਸਤਰਕਤੁਪਰੇਟੇਚਾਮ॥ਇਸੁਊਪਰਿਲੇਰਾਖਿਓਗੁਮਾਨ॥੩॥ਏਕਵਸ

ਤੂਬੂਝਹਿਤਾਹੋਵਹਿਪਾਕਾ ॥ ਬਿਨੁਬੂਝੇਤੂਸਦਾਨਾਪਾਕਾ ॥੪॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉ
ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਜਿਸਤੇਪਾਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨਾ ॥੫॥੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ
੫ ॥ ਇਕਤੁਕੇ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਇਕਘੜੀਦਿਨਸੁਮੋਕਉਬਹੁਤੁਦਿਹਾਰੇ ॥
ਮਨੁਨਰਹੈਕੈਸੇਮਿਲਉਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਇਕੁਪਲੁਦਿਨਸੁਮੋਕਉਕਬਹੁਨਬਿਹਾ
ਵੈ ॥ ਦਰਸਨਕੀਮਨਿਆਸਘਨੇਰੀਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਮੋਕਉਪਿਰਹਿਮਿਲਾ
ਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਿਪਹਰਚਹੁਜੁਗਾਸਮਾਨੇ ॥ ਰੈਣਿਭਈਤਬਅੰਤੁਨਜਾਨੇ
॥੨॥ ਪੰਚਦੂਤਮਿਲਿਪਿਰਹੁਵਿਛੋੜੀ ॥ ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਰੋਵੈਹਾਥਪਛੋੜੀ ॥੩॥
ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਤਮੁਚੀਨਿਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇ
ਆ ॥੪॥੧੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿਪਰਮਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿਸੇਵਾ
ਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ॥੧॥ ਹਰਿਮੇਰਾਸਾਥੀਸੰਗਿਸਖਾਈ ॥ ਦੁਖਿਸੁਖਿਸਿਮਰੀਤ
ਹਮਉਜੂਦੁ ॥ ਜਮੁਬਪੁਰਾਮੋਕਉਕਹਾਡਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਮੇਰੀਓਟਮੈ
ਹਰਿਕਾਤਾਣੁ ॥ ਹਰਿਮੇਰਾਸਖਾਮਨਮਾਹਿਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥ ਹਰਿਮੇਰੀਪੂੰਜੀਮੇਰਾ
ਹਰਿਵੇਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਖਟੀਹਰਿਮੇਰਾਸਾਹੁ ॥੩॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਇਹਮ
ਤਿਆਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ
੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਇਹੁਮਨੁਲਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਭੈਫਲਪਾਈ
॥੧॥ ਮਨਕਿਉਬੈਰਾਗੁਕਰਹਿਗਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੂਰਾ ॥ ਮਨਸਾਕਾਦਾਤਾਸਭਸੁ
ਖਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਸਦਹੀਭਰਪੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣਕਮਲਰਿਦਅੰ
ਤਰਿਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਲੇਰਾਮਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਪੰਚਸਖੀਮਿਲਿਮੰਗ
ਲੁਗਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦਬਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਇਆ ॥੩॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮਿ
ਲਿਆਹਰਿਰਾਇ ॥ ਸੁਖਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ॥੪॥੧੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਤਾਟੀ ਆ ਮਾਇਆ ਮਾਣ ਸਭ ਮਿਲਿ ਸਾਤਿ ਚਨਾਇ
ਨੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਾਈ ॥ ਭਾਹਿ ਨ ਜਲੈ ਜਾਲਿ ਨਹੀ
ਡੂਬੈ ਸੰਗੁ ਨ ਛੋਡੈ ਕਿਤਹੂ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾ
ਈ ॥ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਈ ॥੨॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਹ
ਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਾਣਾ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਰਸਾਣਾ ॥੩॥ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਿ
ਸੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਾਰ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ॥੪॥੧੮॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੈਸੇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਬੋਵੈ ਕਿਰਸਾਨੀ ॥ ਕਾਚੀ ਪਾਕੀ ਬਾਢਿ ਪ
ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਜੋ ਜਨਮੈ ਸੋ ਜਾਨਹੁ ਮੂਆ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਗਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਦਿਨ ਤੇ ਸਰਪਰ ਪਉਸੀ ਰਾਤਿ ॥ ਰੈਣਿ ਜਾਇ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਪਰਭਾਤਿ ॥੨॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਗੇ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਣ ਗਾਈਅਹਿ ਨੀਤ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤ ॥੪॥੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨ ॥੧॥ ਤੂੰ ਮੇ
ਰੋ ਪਿਆਰੋ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੂਖਾ ॥ ਤੂੰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਗੈ ਨ ਦੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕ
ਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਉ ॥ ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਆਉ ॥੩॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਅਲਖ ਅਭੇਵ
॥ ਨਾਨਕ ਲਾਇਆ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੪॥੨੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਕਟਿ ਜੀਅ
ਕੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਵਰਤੈ ਰੂਪ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਕਰ੍ਹੈ ਨ ਝੁਰੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੋਵਨਹਾ
ਰਾ ॥ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸਰੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਮੀਰਾ ਰਾਖੈ ਆਣਿ ॥੨॥ ਜੋ ਲਉਡਾ ਪ੍ਰਭ
ਿ ਕੀਆ ਅਜਾਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਲਉਡੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਤਾਤਿ ॥੩॥ ਵੇਮੁਹਤਾਜਾ ਵੇਪਰ

ਦ੍ਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ॥੪॥੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਹੋ
ਛੈ ਰਸਿ ਮਾਤਾ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਬਾਹਰਿ ਉਠਿ ਜਾਤਾ॥੧॥ ਸੁਨੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਕਥਾ॥ ਰਾਰਿ ਕਰਤ ਝੂਠੀ ਲਗਿ ਗਾਥਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਜਹੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵ
ਬਿਰਾਨੀ॥ ਐਸੇ ਗੁਨਹ ਅਛਾਦਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲੂਕ ਜੋ ਸਦ ਹੀ
ਸੰਗੀ॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮੰਗੀ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦ
ਇਆਲਾ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੪॥੨੨॥
ਆਸਾ ਮਹਲ ੫॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ
ਉਨ ਸੰਗਿ ਕਾਮੁ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਥੋਰਾ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਹ
ਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਮੋਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਲਾਲ॥ ਗਾਵਤ
ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਨਿਹਾਲ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਾਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਤੂਠੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਖਿਆ ਦੀਨ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨ॥੪॥੨੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਰੇਉ ਪੂਰਿ
ਧਾਰਿਆ॥ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ ਪੂਰ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ॥
ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੀ ਸੋਭ ਜਾ ਕੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮ
ਲ ਸੋਇ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥਿ॥ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ॥੩॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਭਗ
ਤੀ ਮਿਲਿ ਵਡਿਆਈ॥੪॥੨੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬ
ਨਾਵਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ॥੧॥ ਊਤਮ ਮਤਿ ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ
ਤੂੰ ਆਉ॥ ਧਿਆਵਉ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੋਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਉ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਸੰਤ ਧੂਰ

ਓਇ ਤ ਗਸੁ ਮਹਿ ਜਨ ਭਿਰਤ ਏਕਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥੩॥ ਦਾਸੁ ਸ
ਗਲ ਕਾ ਛੋਡਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨਾ ॥੪॥੨੫॥ ਆਸਾ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰੀ ॥੧॥ ਐਸੀ
ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਅਲੇ ॥ ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਿਕਸਿਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਅਗਾਹ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੨॥ ਦੁਤਰ
ਅੰਧ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੩॥ ਜਾ
ਪ ਤਾਪ ਕਛੁ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੋਰੀ ॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾ ਮ
ਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਸਦ ਹੀ ਰਾਤਾ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲ
ਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕੇ ਮਾਤੇ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਮਹਿ ਵਿਆਪੈ ਚਿੰਦ ॥੧॥
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਅਲਮਸਤੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਸਭਿ ਹੋਛੇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਰਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਧੂ ਹਾਟਿ ਸਮਾਇ ॥ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ
ਮਿਲੈ ਨ ਕੇਹ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਹੀ ਦੇਹਿ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਚਾਖਿ ਭਏ ਬਿਸਮਾ
ਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੀਧਾ ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥੩॥੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਮਿ
ਟਾਵੈ ਛੁਟਕੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਪੁਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹੋਵ
ਹਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਧੂ ਬਚਨ ਉਧਾਰੀ ॥ ਦੂਖ ਭੂਖ ਮਿਟੈ ਤੇਰੋ ਸਹਸ
ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤੂੰ ਸੁਖਮਨਿ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਤਮ
ਸੁਧੁ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਦਾਸਨ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਿ ਦਾਸਰੀ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ
ਦੁਆਰੀ ॥੨॥ ਇਹੀ ਅਚਾਰ ਇਹੀ ਬਿਉਹਾਰਾ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾ

ਕਾ ॥ ਜੋ ਇਹੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰਣਾ ॥੪॥੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੨੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੂਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਸੰਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਡਰਾਹੀ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਬੈਠਤ ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਵਿਕਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੨॥੩੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਛਡਾਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾਪੁ ਮੂਆ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਲਾ ਤਾਊ ਕਛੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਡਾਕੀ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇ ॥੨॥੩੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਵਿਸੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥੩੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਂਛਤ ਨਾਹੀ ਸੁ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ

ਓਹਿ ਕਿਉ ਬੂਡੇ ਬੂਡਣਵਾਲੀ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਛੋਡਨੇ ਮਿਟੀ ਖਾਈ ॥ ਓਹੁ ਨ ਬਾਲਕੁ ਭੂਖ ਫਕਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਈ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥੩
੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ
ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਕਿ
ਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਸਭੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੨॥੩੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਾ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਬੇਲੀ ॥ ਪੀੜ ਗਈ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਚਰਨ ਸੰ
ਗਿ ਮੇਲੀ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਤੋਲੀ ॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਭਈ ਅਮੋਲੀ ॥੨॥੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾ
ਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਏ ਖੇਲਤ ਸਭਿ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਏ
ਅਪੁਨੈ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਵਾਰੇ ॥੧॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਚੂਕੇ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਭ
ਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ
ਰਹੈ ਮਨੂਆ ਸਗਲੇ ਦੀਸਹਿ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਭ ਮਧੇ ਰਵਿਆ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਨੁ ਦੇ
ਤ ਸਭਿ ਜੀਅ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਆਪਿ ਇਕੁ ਏਕੈ ਏਕੈ ਹੈ ਸਗਲਾ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ਜਪਿ ਜ
ਪਿ ਹੋਏ ਸਗਲ ਸਾਧ ਜਨ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਬਹੁਤੁ ਉਧਾਰੇ ॥੩॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀ
ਰ ਬਿਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੇ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ
ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੪॥੩੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਇਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਕਿਆ ਹਮ ਜੰਤ ਕਰਹ ਚਤੁ
ਰਾਈ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝੈ ਮਝਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਬਾਲਕ ਰਾਖਹੁ ਲੀਲਾ ਧਾਰਿ ॥

॥ਦੇਹੁ ਸੁਮਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੂਜਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੋ ਜਨੁ
ਨਿਜ ਠਉਰ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਨੀ ਓਹੁ ... ਕਸਮ ਅਪਾਰਾ ਅਨਭਉ ਕਰੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ
ਪੈਨਾ ਅਗਨਿ ਨਾਹਿ ਜਾਪਤ ਸਭ ਪਾਰਦਰਸਾਪ ਗਾਵਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਿਵ ਗਾਥਾ ਹ
ਰਣ ਕਾਮ ਲਸੇ ਵੂ ਹਿ ਚਿਤੇ ਅੰਤ ਹਿਰਦ ਪੂਰੈ ਕੋ ਆਖਾਣਿ ॥੩॥ ਸਿਮਰੁ ਮੰਦਰ ਮਾਹਿ ਲਜੋਦੀ
ਸਾਹਿਨ ਕੋਈ ਸੰਗਾਣਾ ॥ ਜਬ ਬਲ ਹਰਿ ਜੀਵ ਹਿ ਕਲੀ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਸਮੂਹਾ ॥੪॥੩੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ॥ ॥
॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਜੋਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਭਾ ਰੂਪਵੰਤੁ ਜੋੁਆਨੀ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਹਸਤੀ ਅਰੁ
ਘੋੜੇ ਲਾਲ ਲਾਖ ਬੈ ਆਨੀ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਅਭਿਮਾ
ਨੀ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਏਕ ਬਿਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹ
ਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਆਖਾੜੇ ਰਣ ਮਹਿ ਜਿਤੇ ਪ
ਵਾੜੇ ॥ ਹਉ ਮਾਰਉ ਹਉ ਬੰਧਉ ਛੋਡਉ ਮੁਖ ਤੇ ਏਵ ਬਬਾੜੇ ॥ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਕਾ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਏਕ ਦਿਹਾੜੇ ॥੨॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਿ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਕਰਣੈ
ਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ਤਤੁ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ ਨਾਂਗਾ ਆਇ
ਆ ਨਾਂਗੋ ਜਾਸੀ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਖਾਕੁ ਛਾਨੈ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਨਹੁ ਸਭਿ ਮੀਤਾ ਝੂਠਾ ਏਹੁ
ਪਸਾਰਾ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਡੂਬੇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਗਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥ ੬੮॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਘਰੁ ੫ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ॥ ॥
ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਸੋਈ ਸਗਲ ਜਗਤ ਧੰਧ ਅੰਧ ॥ ਕੋਊ ਜਾਗੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ॥੧॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ

ਮਗਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾ ਕੋ ਭ੍ਰਿਤਿ ਅਗੋ ਵਿਗਲਾ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ਸ
ਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅੰਤਰ ਕੋ ਭ੍ਰਮ ਲਥੋ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਗੋ ਗਿਆਨ ਰੰਗਿ ਵਿਗਸੂ
ਗੋਬਿੰਦ ਪਾ ॥੪॥੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਰਵਾਨਾ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋ
ਈ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਮਸਲਤਿ ਮਤਾ ਸਿਆਣਪ ਜ
ਨ ਕੀ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗਾਇਆ
॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਤੁਮਾਰੀ
ਹੋਈ ਸੇ ਸਾਹ ਭਲੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥੩॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਸਭਿ ਨਿਕਸੇ ਜਬ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧੪॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਪਰਾਈ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ॥
ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ਪਚਾਵੈ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਿੰਦਕ ਬਪੁਰੇ ਕਾ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਹਾ ਬਿਗੂਤਾ ਜਹ ਕੋਇ
ਨ ਰਾਖੈ ਓਹੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾ
ਣਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਤਿਉ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥ ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆ
ਮੀ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੪॥੨॥੪੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਹਰੁ ਧੋਇ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਦੁਇ ਠਉਰ ਅਪੁਨੇ ਖੋਏ ॥ ਈ
ਹਾ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਆਗੈ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਏ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਕੀ ਮ

ਆਤੈ ਹੋਰਾ ਵਾਰਾ ਅਮਿਓ ਬਿਸੇਖ ਨ ਮਾਰਈ ਨਾਮੁ ਨ ਸੁਨਈ ਡੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ
ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਛੋਡਿ ਗਵਾਈ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਉ ਤਰਕਨਿ ਲਾਗਾ
ਤਤੁ ਜੋਗੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥ ਉਘਰਿ ਗਇਆ ਜੈਸਾ ਖੋਟਾ ਢਬੂਆ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਾ ਆ
ਇਆ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਉਸ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਇਆ ॥੩॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ
ਬੰਚਿ ਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤਤਕਾਲੇ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਨਾਨਕਿ ਕ
ਹਿਆ ਅਪਨੈ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੧੩॥੫੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਚੈ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਲੇ ਵਸਗਤਿ ਰਾ
ਖੈ ਮਨ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰੇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਰਬਾਬੁ ਪਖਾਵਜ
ਤਾਲ ਘੁੰਘਰੂ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ਅਪ
ਨਾ ਪਾਛੈ ਅਵਰ ਰੀਝਾਵੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪੁ ਹਿਰਦੈ ਜਾਪੈ ਮੁਖ ਤੇ ਸਗਲ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥
ਕਰ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਤਨਿ ਲਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੇ ਗੁਰ
ਆਗੈ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਪੇਖੈ ਲਾਇ ਸਰਧਾ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ ਐਸੀ ਨਿਰਤਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ॥੪॥੧੪॥੫੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਧਮ ਚੰਡਾਲੀ ਭਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਸੂਦੀ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟਾਈ ਰੇ ॥
ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਸਖਨੀ ਲਹਬਰ ਬੂਝੀ ਖਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਘਰ ਕੀ ਬਿਲਾਈ ਅਵ
ਰ ਸਿਖਾਈ ਮੂਸਾ ਦੇਖਿ ਡਰਾਈ ਰੇ ॥ ਅਜ ਕੈ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਕੇਹਰਿ ਕੂਕਰ ਤਿਨਹਿ ਲ
ਗਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਝੁ ਥੂਨੀਆ ਛਪਰਾ ਥਾਮ੍ਹਿਆ ਨੀਘਰਿਆ ਘਰੁ ਪ
ਾਇਆ ਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਜੜੀਏ ਲੈ ਜੜਿਓ ਜੜਾਵਾ ਥੇਵਾ ਅਚਰਜੁ ਲਾਇਆ ਰੇ ॥੨॥ ਦਾ
ਦੀ ਦਾਦਿ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਚੂਪੀ ਨਿਰਨਉ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥ ਮਾਲਿ ਦੁਲੀਚੈ ਬੈਠੀ ਲੇ ਮਿ

ਰਤਨੁ ਨੈਨਾ ਰਿਖਿ ਲਹਨੁ ਪਾਇਆ ਮਾਗੋ ॥੩॥ ਸੋਈ ਮਿਲਿਆ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਨਾਠਾ
ਨਾਨਕ ਤੁਰਨ ਕਾ ਦਾਗੁ ਗੋਇਆ ਮਿਟਿਆ ਆਇਆ ਸਾਕਤ ਸਾਕਤਿ ਬਿਨਾਸਨ ਨਾਠਾ ॥੪॥
੫॥੪੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੇ ਅਉਗਨ ਅਪਨਾ
ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਾਤ ਪਿਤ ਨਿਆਈ ਬਾਰਿਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਮਹਾ ਭਵਜਲ ਤੇ ਅ
ਪਨੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਹਲਤਿ
ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ
ਗਾਈਐ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਛਿ
ਜੈ ਨ ਜਾਇ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਾਠੇ ॥੩॥ ਅੰਤਿ ਕਾ
ਲ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੧੦॥੪੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ
ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਮੈ ਤੁਧੁ ਬਿ
ਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮੇ
ਰੇ ਮੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਸਭਾ ਮਨ ਕੀ ਹੋਰੁ ਕਿਸੁ
ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਇਆ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਿ ਕਹਣਾ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ
ਪਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੩॥ ਜੇ ਦੇਹਿ ਵਡਿ
ਆਈ ਤਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਇਤ ਉਤ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸ
ਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ॥੪॥੧੧॥੪੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਜਨਹਿ ਪੀਓ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਚੂਕੇ ਭੈ
ਭਾਰੇ ਦੁਰਤੁ ਬਿਨਾਸਿਓ ਭਰਮੁ ਬੀਓ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮੈ ਜੀਓ ॥ ਸੁਨਿ ਕਰਿ
ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਰਾ ਠਾਰੁ ਥੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਏਹੁ ਕਾਜੁ ਤੁਮ੍ਹ ਆਪਿ ਕੀਓ ॥ ਦਿੜੁ ਕਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ
ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸਹਜੇ ਬਿਖਿਆ ਭਈ ਖੀਓ ॥੨॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰਾ ਏਹੁ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੀਓ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਤਾਪੁ ਸੰਤਾਪੁ ਮੇਰਾ
ਬੈਰੁ ਗੀਓ ॥੩॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ॥
ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਲਿਜੁਗੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੀਓ ॥
੪॥੮॥੪੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੂਆ ਅ
ਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਗਿਆਨਾ ॥ ਭੂਲ ਚੂਕ ਅਪਨਾ ਬਾਰਿਕੁ ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ॥
ਕਾਟਿਆ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਮੇਰੇ ਪਰਹਰਿਆ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥ ਅੰਧ ਕੂ
ਪ ਮਹਾ ਘੋਰ ਤੇ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ॥੨॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ
ਮਿਟਿਆ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਐਸੀ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸ
ਵਾਰੇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਮੇਲਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਨਾਨਕ
ਸੋਹੇਲਾ ॥੪॥੯॥੪੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋ ਲਾ
ਗੂ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਦੂਜਾ ਸੂਝੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ
॥੧॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਲੋਗਨ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ

ਕਹੁ ਕਿਸੁ ਸੋ ਨਰੁ ਕਹੀਐ ਸਭਨਾ ਲੜੀਆ ਸਭੁ ਮਤੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਦੇ ਕਰ ਤੇ ॥ ਰਾਮ
ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਦੇਇ ਛਿਨੁ ਰਖਿ ਲੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਤੇ ਸਭਿ ਰਖੇ ਤਿਸ ਕਉ ਬਖ
ਸਿ ਲੀਏ ਕਉ ਕਾਹੂ ਬਾਤ ॥੨॥ ਓਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਤੇਰੀ ਦਾ
ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਸਭੋ ਸਭ ਦਾਸਿ
ਨਾਮ ਕੀ ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਨ ਤੇਰ
ਜੈ ਹੋਇ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ ਦਿਖਾਲੇ ਦਰਸਨੁ ਪੁਨਰਪਿ
ਜਨਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧॥ ਮਿਲਉ ਪਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ
ਹਰਉ ਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਭਏ ਹਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ ਬਸਨਾ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ॥੨॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਰਿ
ਤਨੁ ਧਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਂਧਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ
ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਜੋ
ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਾਣਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮ੍ਰਾ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੪॥੧੧॥
੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹ ਮਲਨ ਨੀਦ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਕਉਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਭ
ਇਓ ਰੀ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਤੁਧੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰਾ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਗਇਓ ਰੀ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਾਖਰੋ ਸੰਜਮਿ ਕਉਨ ਛੁਟਿਓ ਰੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤ੍ਰੈ
ਗੁਨੀਆ ਸਗਲੋ ਭਵਨੁ ਲੁਟਿਓ ਰੀ ॥੧॥ ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਲੇ ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟੁ
ਰਹਿਓ ਰੀ ॥ ਐਸੋ ਸਮਰਥੁ ਵਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ

ਜਾਤ ਨ ਪਾਹਿ ਓਹਿ ॥੨॥ ਕਰੁ ਜੋਰਿ ਕੋਠਾ ਮਾਹਿ ਕੁਇਲ ਨਿਕਸਿ ਗੋ ਨਿਗਮ ਲਧ ਬਾਬਾ ਸੁਖ ਬ੍ਰਿਥਿ
ਸੰਗਿ ਅਨਾਥੰ ਭੂਤ੍ਰ ਕਹਿ ਸਦੈ ਬਾਸਿ ਓਇ ਘਰ ਜਨਮ ਸ੍ਰੂਤਿ ਨਿਓਹੀ ॥੩॥ ਸਕਲ ਸਿਧਿ
ਜਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਅੰਦ੍ਰਿ ਲੋਕ ਨਾਮੁ ਤੈ ਘਰਿ ਹਿ ਲਗਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਾ ਤਿਨ ਦਸ
ਕਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੀਗਾ ਸਮਾਈਐ ॥੪॥੫॥੧੨॥੫੧॥ ॥ ॥ ॥

॥੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧੫ ॥ ਲਾਲੁ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿਜਨ ਭਾਨੀ
ਤਾਂ ਮਨਿ ਮੋਹਿਆ ॥੧॥ ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾ
ਲਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ
ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨਿ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥
॥ ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰਾ ॥੧॥
॥੧॥੫੨॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੂਖੁ ਘਨੋ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਅਬ ਮਸਲਤਿ
ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਚੂਕਾ ਨਿਹੋਰਾ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰ
ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਆਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥ ਕਾਣਿ ਕਢਨ
ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥੨॥ ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਖਸਮੁ
ਹਮਾਰਾ ॥੩॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ
ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੫੩॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਠਾਠਾ ਬਾਗਾ ॥੧॥ ਬਾਹਰਿ
ਸੂਤੁ ਸਗਲ ਸਿਉ ਮਉਲਾ ॥ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਉਲਾ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਤ ਸਗਲ ਸਿਉ ਕਰਤਾ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਰਤਾ
॥੨॥ ਦੀਸਿ ਆਵਤ ਹੈ ਬਹੁਤੁ ਭੀਹਾਲਾ ਸਗਲ ਚਰਨ ਕੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਲਾ ॥੩॥
ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੪॥੩॥੫
੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ ਜੋਬਨਿ ਬਲੀਆ ਨਾਮ
ਬਿਨਾ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰਲੀਆ ॥੧॥ ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਲੀਆ ਸੇਜ
ਸੁਖਲੀਆ ਮਨਿ ਗਰਬਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਲੈ ਕੁੰਚਰੀਆ ਸਿਰਿ ਕਨਿ
ਕ ਛਤਰੀਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਲੇ ਧਰਨਿ ਗਡਲੀਆ ॥੨॥ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀਆ
ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀਆ ਹਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਸੁਆਦ ਫਿਕਰੀਆ ॥੩॥ ਮਾਇ
ਆ ਛਲੀਆ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀਆ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਅ
ਲੀਆ ॥੪॥॥੫੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕੁ ਬਗੀਚਾ ਪੇਡ ਘਨ ਕਰਿ
ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਮਹਿ ਫਲਿਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨੀ
ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸ ਪਾਸਿ ਬਿਖੂਆ ਕੇ ਕੁੰਟਾ ਬੀਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਭਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਿੰਚਨਹਾਰੇ ਏਕੈ ਮਾਲੀ ਖਬਰਿ ਕਰਤੁ ਹੈ ਪਾਤ ਪਤ ਡਾਲੀ ॥੨॥ ਸਗਲ ਬਨਸ
ਪਤਿ ਆਣਿ ਜੜਾਈ ਸਗਲੀ ਫੂਲੀ ਨਿਫਲ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ
ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫੬
॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਬਨਾਈ ਜੋਗੁ ਬਨਿਆ
ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ਤੇਰੈ ਓਲ੍ਹੈ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਲ੍ਹੇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥੨॥
ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੋ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਣੁ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੩॥

ਰਉਤੋ ਮਾਲਿ ਓਟ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨਿ ਨਨਕ ਕਤਕ ਕੂਰ ਮਖ ਜਨ ਕਾ ॥੪॥੬॥੫੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੀਰਥਿ ਜਾਉ ਤ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੂਛਉ ਤ ਮਾਇਆ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਸੋ ਅਸਥਾਨੁ ਬਤਾਵਹੁ ਮੀਤਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰ ॥੨॥ ਗਿਰਸਤ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ਉਦਾਸ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਜੀਅ ਕਉ ਜੰਜਾਰ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭॥੫੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦੂਖਾ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਾਂ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵੈਂ ॥ ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਢਹੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਤਹ ਤਹ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਸਦਾ ਚੇਰੋ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਸਾਈ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰਾ ਦੀਆ ਪੈਨ੍ਹਉ ਖਾਈ ॥ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੀ ਵਲਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥ ਤੁਮਰੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ਲਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਇਵੈ ਧਿਆਈ ॥ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਸੰਤਹ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥੯॥੬੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਧਿਆਈਐ ॥ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ॥ ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖ ਰੋਗ ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

॥ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ਬਾਟ ਘਾਟ ਜਾਪਿਓ ਸਗਲ ਤਾਪ ਮਾਂਦੇ ਨਾਗਾ ਮੀਤ ਮਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹਿਓ ॥੨॥ਨਾਰਿ
ਨਸੁ ਤੇਰੇ ਨਿਗਾਹ ਕੀ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਈ ਅਮਿਓ ਸਿਰ ਨਿਤ ਮਰੀ ਹਿਰਦਾ ਨਾਪਏ ਕੀਨੋ ॥੩॥ਅਮਤ
ਪਰਗਾ ਜਿਸੁ ਹਿਮ ਕਾਨਗੀ ਗਾਵਤੋ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਾਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧੦॥੬੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਦੁ
ਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥੧॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸ
ਦਾ ਮਨਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਥਿਰੁ ਘ
ਰਿ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਪਰ ਕਾ ਬੁਰਾ ਨ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤ ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ
ਹੀ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ
ਚੀਨਾ ॥੪॥੧੧॥੬੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ
ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥
ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥
ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਆ ਕੇ ਚਰਨ ਮਲਿ ਧੋਈ ॥੨॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ ਕਾਮ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੋ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨ ਸੋਵਤ ਜਾਗੇ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ
ਨਾਨਕ ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ ॥੪॥੧੨॥੬੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ
ਨਿਹਾਰਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਉ ॥੧॥ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗ
ਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥੨॥ ਓਪ
ਤਿ ਪਰਲਉ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤਾ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਪਾ ਨਿਰਗੁਨੁ ਰਹਤਾ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕ
ਰਾਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਨੰਦ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੩॥੬੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਰਹੇ ਭਵਾਰੇ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ਨਹੀ ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਾਸੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੂਰਿ ॥ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰਤ ਉਧਾਰਨ ਜੋਗ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਬੁਧਿ ॥੪॥੧੪॥੬੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਟੀ ਤਿਆਸ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਅਘ ਕਟੇ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਕਾ ਮੂਰਖੁ ਢੀਠਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੩॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਸਫਲ ਭਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥੪॥੧੫॥੬੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਝਾਰੇ ॥੧॥ ਜਾਗੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗਨਹਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵਸਿ ਕਾਮਾ ਝੂਠਾ ਮੋਹੁ ਮਿਥਿਆ ਪਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੬॥੬੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪੇ ਪੇਡੁ ਬਿਸਥਾਰੀ ਸਾਖ ॥ ਅਪਨੀ ਖੇਤੀ ਆਪੇ ਰਾਖ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸੂਰੁ ਕਿਰਣਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸੋਈ ਗੁਪਤੁ ਸੋਈ ਆਕਾਰੁ ॥੨॥ ਸਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਥਾਪੈ ਨਾਉ ॥ ਦੁਹ ਮਿਲਿ ਏਕੈ ਕੀ

ਨੋ

ਨਿਰਭਉ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨੈਨ ਅ
ਲੋਇਆ ॥੪॥੧੭॥੬੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾ
ਨਾ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥੧॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਰਨ
ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਅਵੀਚਾਰੀ
॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਸ ਮਨਿ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਨ ਸਾਧਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ
ਕਾ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥੩॥ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਥੋਰੀ ॥ ਬਿਨਵਤਿ ਨਾਨਕ
ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੪॥੧੮॥੭੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ
ਇਹ ਮਾਲਾ ॥ ਜਪਤ ਜਪਤ ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਕਰਉ ਬਿਨਤੀ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਅਪੁਨੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਹਰੇ ਹਰਿ ਜਪਨੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੨॥
ਹਿਰਦੈ ਸਮਾਲੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੩॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥੭੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲੇਪੁ ਨ ਬਿ
ਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥ + ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆ
ਗਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਜਾ ਕੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਸੁਪਨੈ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਸਗਲ ਬਿਨਸਾਇਆ ॥੪॥੨੦॥੭੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਤਾਂ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਸੁ
ਨਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਲੇਹੁ ਉਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਦੂਖੁ ਬਿਸਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥੨॥

+ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਜਨ ਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਕੀ ਜੁਗਤਾ

ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਜਾਪਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ੨ ਸੋਈ ਸ੍ਰੇਸਟੁ ਜਿਸੁ ਸਾਧ ਤੇ ਸੋਭਾ ਇਆ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮ
ਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਟਿਪਰੀਆ ੩ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਸਿਆਮਾ
ਰਿ ਨਾਮਾ ੪॥੨੨॥੭੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿ
ਗੂਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਛੂਟੇ ੧ ਸੋਇ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਮਦ
ਮਾਤੇ ਜਾਗਤ ਭਗਤ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਜੋਨਿ
ਭਵਾਇਆ ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇਆ ੨ ਬੰਧਨ ਅੰਧ
ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮੇਰਾ ਮੁਕਤੇ ਸੰਤ ਬੁਝਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ੩ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ
ਸਰਣਾਈ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ੪॥੨੩॥੭੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ੧ ਤੂੰ ਮੇਰਾ
ਕਰਤਾ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰਾ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜੀ
ਵਨੁ ਤੂ ਆਧਾਰੁ ਤੁਝਹਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਕਉਲਾਰੁ ੨ ਤੂ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ
ਤੂ ਪਰਵਾਨੁ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ੩ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸਿ
ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ੪॥੨੩॥੭੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰੋਵਨਹਾਰੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਨਾ ਹਸਿ ਹਸਿ ਸੋਗੁ ਕਰਤ ਬੇਗਾਨਾ ੧ ਕੋ ਮੂਆ ਕਾ ਕੈ
ਘਰਿ ਗਾਵਨੁ ਕੋ ਰੋਵੈ ਕੋ ਹਸਿ ਹਸਿ ਪਾਵਨੁ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ
ਬਿਰਧਾਨਾ ਪਹੁਚਿ ਨ ਮੁਕਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ੨ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਸੰ
ਸਾਰਾ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰਾ ੩ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇਆ ਨਾ
ਮਾ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਾ ਕਾ ਪਰਵਾਨਾ ੪॥੨੪॥੭੫ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੋਇ ਰਹੀ ਪ੍ਰਭ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨੀ ੧ ਪ੍ਰਿਅ
ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਧਰਉ ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਲਾਲਸਾ ਤਾ ਤੇ ਆ

ਲਸੁਕਰਾਕਰਉ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਕਰ ਮਾਹਿ ਆਮ੍ਰਿਤੁ ਮਾਹਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਓਹਾ
ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਬ੍ਰਤੁ ਮਾਨਿ ਤੇ ਓਹਾ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅਪਨਾ ਜੋ ਦੇਖੁ ਨ
ਸੇਧੂ ਕਰੈ ਸੋ ਹੋ ॥੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭਰਮ ਅੰਧਿਆਰੋ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਸਿ
ਭਰਿ ਜਾਗੇ ॥੪॥੨੫॥੭੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚ ਤਨਕ ਮਲਕੀ ਆਸ
ਪਗਾ ਆਗੇ ਜਾ ਅਕੀਕਾਰ ਨ ਸਿਗਾਏ ਦ੍ਰਿਤ ਭੋਥ ਧ੍ਰੂ ਬੋਤਿ ਆ ਦ੍ਰਿਹ ਤੇ ਮਿ ਆਇਆ
ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਗਲ ਭੋ ਗਇਆ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸਿ ਕਰਤੂ ਖਦੇਵ ਆਇਆ
ਵਰ ਕਉ ਗਾ ॥ ਪਰਉਣ ਸਾ ਆਜਿਨ ਤੇ ਏਕ ਤ੍ਰਿਆ ਦਸਮ ਤੋਰੇ ਕੀਧ ਆਸਮਾਨਿ ਲਾ
ਗਿਆ ਜਾਜ ਅਨਿਦ ਖਸੈ ਵੈ ਰਗਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀਆ ਰਦਾਸਿ ਸੁਹਿਤੇ ਓਰ
ਦ੍ਰਿਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਾਹਿ ਦੀਜੋ ॥੪॥੨੭॥੭੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤੁਇ
ਪਾਂਤਨੇ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭਲੀ ਬਨੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਪੂਰਨੁ ਸੋ ਭੇਟਿਆ ਨਿਰਭੈ ਧਨੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੂਖ ਮਹਾ ਬਿ
ਕਰਾਲਾ ॥੨॥ ਠਾਕੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਾ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਹੋਈ ਸਾਂ
ਤਾ ॥੩॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭਾਲ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਖਜਾ
ਨਾ ॥੪॥੨੮॥੭੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ ਬਨਿ ਆਈ
ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਕਛੂ ਨ ਥੋਰਾ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕਉ ॥ ਖਾਤ
ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਦੇਵਨ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਧਨੀ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮਾਨੁ
ਖ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤ ਚਲਾਈ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ ॥ ਪਲਕ ਦਿਸਟਿ
ਤਾ ਕੀ ਲਾਗਹੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਹੀ ਤਿਨ ਕਾਮੀ ॥੪॥੨੯॥੮੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁ

ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਬ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਗਣਤ ਬਿਨਾ
ਸਿਉ ਸੰਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਭਏ ਭਗਵੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਚੀਤਿ ॥ ਤਉ ਭਉ ਮਿਟਿਓ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੨॥ ਜਉ ਮੈ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਤਾਂ ਪੂਰ
ਨ ਹੋਈ ਮਨਸਾ ਮੇਰੀ ॥੩॥ ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ ਮਨਿ ਭਏ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰਾ ਭ
ਰਵਾਸਾ ॥੪॥੨੯॥੯੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾ
ਈ ॥ ਗਿਰਤ ਕੂਪ ਮਹਿ ਖਾਹਿ ਮਿਠਾਈ ॥੧॥ ਸੋਚਤ ਸਾਚਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਅਨਿਕ
ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਚਿਤਵਤ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦ੍ਰੁਮ ਕੀ
ਛਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਾਂਧਿਆ ॥ ਕਾਲ ਕੈ ਫਾਂਸਿ ਸਕਤ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੨॥ ਬਾ
ਲੂ ਕਨਾਰਾ ਤਰੰਗ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਸੋ ਥਾਨੁ ਮੂੜਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥
੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੪॥੩੦॥
੯੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਕਰਤੀ ਕੇਲ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਮੇਲ ॥ ਉਨ੍ਹ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਭੁ ਕੋਊ ਲੋੜੈ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਕੋਊ ਮੁਖੁ
ਨਹੀ ਜੋਰੈ ॥੧॥ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਾ ਸਮਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਤੁਹੀ ਦੁਹੇਰੀ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਮਾਹਰਿ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਹਰਿ ॥ ਉਨ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਰਖੀ ਪਪੋਲਿ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਛੁਟਕੀ ਰੋਲਿ ॥੨॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰਾ ਮ
ਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਸਾਕੁ ਜਗਤੁ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਬਿਧਿ
ਥਾਟੀ ॥ ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਹੋਈ ਹੈ ਮਾਟੀ ॥੩॥ ਓਹੁ ਬੈਰਾਗੀ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬਾ
ਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਨਾਨਕ ਥਾਪਿ ॥ ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ
॥੪॥੩੧॥੧੦੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰਤਾ ਨਾ ਹਮ ਡਰਿਆ ॥ ਨਾ ਓਹੁ
ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਹਮ ਕੜਿਆ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਨਿਰਧਨੁ ਨਾ ਹਮ ਭੂਖੇ ॥ ਨਾ ਓਸੁ ਦੂਖੁ ਨ ਹਮ

ਕਹੁ ਤਿਨੁ ਪੇਖੋ॥੪॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮਾਰਨ ਕੋਊ ਮਾਰਨਵਾਰਾ ਜੀਅ ਤਉ ਮਾਰਾ ਜੀ
ਤਿਰੇਸਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕਾ ਤਿਸੁ ਬੀਧਿਆ ਨਾਮ ਬਧਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਧੰਧਾ ਨਾਮ
ਧੰਧੋ॥ ਤਿਸੁ ਮੇਲੁ ਨਾਮ ਕਰਤ ਮੇਲਾ॥ ਤਿਸੁ ਅਨੰਦੁ ਨਾਮ ਸਦ ਕੇਲਾ॥੨॥ ਜਨ
ਤਿਸੁ ਸੋਚ ਨਾਮ ਕਰਤ ਸੋਚਾ॥ ਤਿਸੁ ਲੇਪੁ ਨਾਮ ਕਰਤ ਪੋਚਾ॥ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਨਾਮ
ਕਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ॥ ਜਉ ਨਾਮ ਮਲੁ ਨਾਮ ਜਾਚਨਾ॥੩॥ ਮਾਕਿਛੁ ਨਾਈ ਕੈ ਓਹਿਨਾ॥
ਅਗੋਚਰੁ ਹੈ ਏਕੋ ਸੋਈ॥ ਸਭ ਕਾਰਿ ਕਿਛੁ ਏਕੁ ਨਾਮ ਗੁਣਾ॥ ਨਾਮ ਕਿਓਹੀ ਮਾਨਿ ਲੀਨੋ ਏਕ
ਕਿਸਾ॥੪॥੨੨॥੭੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰ
ਰੀਐ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ॥ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਕਰਉ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ॥
ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ॥੧॥ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੀ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ॥ ਉਨ ਕੀ ਰੇ
ਣੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲਿ॥ ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ਤ ਪਾਵਉ ਸੰਗੁ॥ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੈ ਰੰਗਿ
॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਦੇਵਉ ਸਭ ਨੇਮਾ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਰਪਉ ਸਭ ਹੋਮਾ॥ ਗਰਬੁ ਮੋ
ਹੁ ਤਜਿ ਹੋਵਉ ਰੇਨਾ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨਾ॥੩॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਏਹੀ
ਆਰਾਧਉ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਏਹ ਸੇਵ ਕਮਾਵਉ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦਾ॥੪॥੨੩॥੭੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਮੀਤ ਐਸਾ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਪਿਆਰੁ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਏ ਸ
ਗਲ ਨਿਧਾਨ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਸੋਭ
ਾਵੰਤ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਮਿਟੀ ਹੈ ਚਿੰਤ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤ
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਕੋਇ

ਓਹ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਜਿ ਅਵਤਨ ਹਰਿ ਸੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਗਲ ਲਉ ਧਿਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਹ ਲੇ ਸੰਗਾਏ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕੋਈ ਮਿਲੇ ਨ ਭੂਲੈ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਭਾਈ ਸੰਤ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੪॥੩੪
॥੮॥੫॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਪਨੇ ਹੋਇ ਕਰੈ ਰਸ ਭੁਗਮਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ
ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਮਾਇਆ ॥ ਸੰਚਤ ਸੰਚਤ ਥੈਲੀ ਕੀਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਉਸ ਤੇ ਡਾਰਿ
ਅਵਰ ਕਉ ਦੀਨੀ ॥੧॥ ਕਾਚ ਗਾਗਰਿ ਅੰਭ ਮਝਾਰਿ ॥ ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ
ਉਆਹੂ ਮਹਿ ਪਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇਓ ਭਇਆ ਨਿਹੰਗਾ ॥ ਚੀ
ਤਿ ਨ ਆਇਓ ਕਰਤਾ ਸੰਗਾ ॥ ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਕੀਆ ਸੰਬਾਹਾ ॥ ਨਿਕਸਿਆ ਫੂਕ
ਹੋਇ ਗਇਓ ਸੁਆਹਾ ॥੨॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਰੁ ਰਾਨੀ ॥ ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਜੋੜੇ ਮਨਿ
ਭਾਨੀ ॥ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਪੂਤ ਅਰੁ ਧੀਆ ॥ ਮੋਹਿ ਪਚਿ ਪਚਿ ਅੰਧਾ ਮੂਆ ॥੩॥
ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਹਾ ਤਿਨਹਿ ਬਿਨਾਹਾ ॥ ਰੰਗ ਰਸ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾਹਾ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕਤਾ ਤਿਸੁ
ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥੪॥੩੫॥ ॥੬॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਨ੍ਹ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਘਨੇਰੀ ॥ ਜਉ ਮਿਲੀਐ ਤਉ
ਵਧੈ ਵਧੇਰੀ ॥ ਗਲਿ ਚਮੜੀ ਜਉ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ ॥ ਲਾਗਿ ਛੁਟੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ
॥੧॥ ਜਗ ਮੋਹਨੀ ਹਮ ਤਿਆਗਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਮਿਲਿਓ ਵਜੀ ਵਧਾਈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੀ ਸੁੰਦਰਿ ਮਨ ਕਉ ਮੋਹੈ ॥ ਬਾਟਿ ਘਾਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਨਿ ਬਨਿ
ਜੋਹੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਹੋਇ ਕੈ ਮੀਠੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਖੋਟੀ ਡੀਠੀ ॥੨॥
ਅਗਰਕ ਉਸ ਕੇ ਵਡੇ ਠਗਾਊ ॥ ਛੋਡਹਿ ਨਾਹੀ ਬਾਪ ਨ ਮਾਊ ॥ ਮੇਲੀ ਅਪਨੇ ਉ
ਨਿ ਲੇ ਬਾਂਧੇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੈ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥੩॥ ਅਬ ਮੋਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ

ਅਨੰਦਾ ॥ ਭਉ ਭ੍ਰਮੁ ਬਿਨਸੈ ਸਾਧ ਦਰਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ॥ ਧਨੁ ਸਗਲਾਂ ਮੈ ਸੁਖਿ ਬਿਸ੍ਰਾਇਆ ॥੪॥੩੬॥੧੩੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਮਾਨੈ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥ ਹੋਇ ਰਹੇ ਸਭ ਕੀ ਪਗ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਰਹਤ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਉਆ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਰਤਣਿ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਕੀਰਤਨੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ॥ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਕਰਨ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਬਚਨ ਕੇ ਬਲੀ ॥ ਕਉਲਾ ਬਪੁਰੀ ਸੰਤੀ ਛਲੀ ॥੩॥ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਦੇਵ ॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸੁ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮੋਹਿ ਸੰਤਹ ਟਹਲ ਦੀਜੈ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੪॥੩੭॥੧੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਓਇ ਆਨੰਦ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਜਨ ਤਿਸੁ ਪੂਜਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਤਿਨਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੀਜਾ ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਜਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸੋ ਜਨੁ ਸਗਲੇ ਭਵਨ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਤਾ ਕੀ ਪਗ ਰੇਨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਉਨ ਸਾਧਾ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥ ਮੋਹਿ ਗਰੀਬ ਕਉ ਲੇਹੁ ਰਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇ ਪਏ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੩੮॥੧੩੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਉਦਕ ਇਸਨਾਨੀ

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਭੈ ਭੰਜਨ ਗਾਇਆ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਬਿਖੁ ਕਹੂ ਨ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ
ਬਹੁਰਿ ਨ ਤਿਸੁ ਜੂਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਮਨ ਕਾ ਬੰਧ
ਨਦਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਜਾ ਕੇ ਸੁਖਨ ਅਰੁ ਬਹੁ ਕੁੰਦਨ ਆਸਨੁ ਜਾ ਕੇ ਸਦ ਬੈ
ਠੀਨਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਭਗਤੁ ਸਭ ਭੂਪ ਨ ਭੂਲੋ ॥ ਤਾ ਕੈ ਭੂਪ ਸਦਾ ਪਰ ਭੂਲੋ ॥੨॥ ਪਾਇ
ਪਾਇ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਤੇ ਜਾ ਕਾ ਆਤਮ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਤਮ ਕੀ ਚਿੰਤਨ
ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਪਰਮ ਸੁੰਦਰ ਗਿਸ ਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ
ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨ ਵਿਹਾਝਾਇ ਉਸ ਕਾ ਸਾਧ ਚਰਨ ਉਹ ਗਿਸ ਲਾਗਿ
ਰਹਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਨੋ ਦਾਸਾ ॥੪॥੯॥੬੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਲੂਟੀ ਪਾਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਨ ਦੂਰਾਰੀ ॥੧॥
ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤੇ ਬੀਥੀ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ
ਦੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਲਾਲਚ ਜਾਗਾਤੀ ਘਾਟ ॥ ਦੂਰਿ ਰਹੀ ਉਹ
ਜਨ ਤੇ ਬਾਟ ॥੨॥ ਜਹ ਆਵਟੇ ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਾਥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸਾਧ ॥
੩॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਸਭ ਲਿਖਤੇ ਲੇਖਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾ ॥
੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਵਾਜੇ ਤਾ ਕੈ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੫॥੧੦॥੬੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇਓ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰਬ ਮ
ਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ
ਜੀਵਾ ਸਾਰਿਗਪਾਨੇ ॥੧॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਨਿ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ
ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਚੰਦੁ ਚੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲ ਜ
ਵੇਹਰ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਪੀਵੈ ਜਨੁ

ਕੋਇ ਜਤਨ ਕਰਤ ਕੀਏ ਪਰਮਗਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥੪੧॥੯੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਘਰੁ ੭ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਸਗਲ ਤਰਾਂਈ ॥੧॥ ਗੁਰੁ
ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ
ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ॥੨॥੪੨॥੯੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਦੇ
ਵ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੂਜਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ
ਭਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗਾ ॥੨॥੪੩॥੯੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਠੀ ਆਗਿ
ਆ ਪਿਰ ਕੀ ਲਾਗੀ ॥ ਸਉਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ਕੰਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੀਗਾਰਿ
ਕਰੀ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥੧॥ ਭਲੋ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹਿਆ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ
ਇਸੁ ਘਰ ਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਬੰਦੀ ਪ੍ਰਿਅ ਖਿਜਮਤਦਾਰ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾ
ਸੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਲੇ ਪਖਾ ਪ੍ਰਿਅ ਝਲਉ ਪਾਏ ॥ ਭਾਗਿ ਗਏ ਪੰਚ ਦੂਤ ਲਾਵੇ ॥੨॥ ਨਾ ਮੈ
ਕੁਲੁ ਨਾ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕੰਤ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਨੀ ॥ ਕੰਤ ਪ
ਕਰਿ ਹਮ ਕੀਨੀ ਰਾਨੀ ॥੩॥ ਜਬ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਾਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਾ
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪੪॥੯੫॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਥੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੂਰਿ ॥ ਬੋਲੈ ਕਉੜਾ ਜਿਹਬਾ ਕੀ ਫੂੜਿ ॥
ਸਦਾ ਭੂਖੀ ਪਿਰੁ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਐਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈ ॥ ਉਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ
ਖਾਇਆ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਲੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੋ
ਹਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਮੋਹਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਸੋਹਿਆ ॥੨॥
ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਭਵੇ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥ ਸੇ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਤਿ

ਤਕੀ ਸਿਰਨਾ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਂਧਾ ॥ ਹਉਮੈ ਪੰਕਿ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਖ ਧਾਂਧਾ ॥ ਕਾਰਨ
ਕਰਨ ਬਾਧ ਪਕਰਿ ਨਿਕਸਿਓ ਮਨ ਧਾਰਾ ॥੪॥੨॥੫੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਦੂਖ ਜਬ
ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਸੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧ੍ਯਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਨਾਇ ਲਾਏ ਸਰਬ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਿ ਹੋਵਤ ਕਉ
ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਰਤਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਝੂਰਿ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਚਿਤਵ
ਤ ਨਾਹਿ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕਾ ॥
ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਟੇਕ ॥੪॥੩॥੫੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਹਰਿਆ ॥ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਪਰਹਰਿਆ ॥੧॥ ਸੋਈ ਦਿਵਸੁ ਭਲਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹ
ਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ਪੂਜੇ ਪੈਰ ॥ ਮਿਟੇ ਉਪਦ੍ਰਹ ਮ
ਨ ਤੇ ਬੈਰ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭਿ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ॥
੩॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੪॥੫੮॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਾਵਿ ਲੇਹਿ ਤੂ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਪਿੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ
ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਾਵਹਿ ॥੧॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ
ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਾਸੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨਿਖੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਭਲੀ ਭਾਤਿ ਸਭ ਸ
ਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ ਮਨਿ ਵਾਸਾਈਐ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੨॥ ਸਗਲ
ਸਮਗ੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਨ ਝੂਰਨ ॥ ਓਟਿ ਗਹੀ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ
ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੋ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਤਹੂ ਜਾਈਐ ॥
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਹਰਿ ਧ

ਨਕ ਸਿਉ ॥੪॥੫੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿਆ ਤਨ ਕਾ ਦੂਖ ॥ ਮਨ ਸ
ਗਲ ਕਉ ਹੋਆ ਸੂਖੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੀਨੋ ਨਾਉ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕ
ਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਮਨ ਚਿੰਤਤ ਸਗਲੇ
ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਭ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੨॥
ਨਿਥਾਵਿਆ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥ ਨਿਮਾਨਿਆ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ
ਸੇਵਕ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਰਸਨਾ ਚਾਖੇ ॥੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪੂਜ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥
ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥
ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੬॥੧੦੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ
ਦੀਆ ਭੇਜਿ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਜੋਗਿ ॥ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ਆਇ ਕੀਆ ਨਿ
ਵਾਸੁ ॥ ਮਾਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਗਾਸੁ ॥੧॥ ਜੰਮਿਆ ਪੂਤੁ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ॥ ਪ੍ਰਗ
ਟਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਹੁਕਮਿ ਬਾਲਕ ਜ
ਨਮੁ ਲੀਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਸੋਗੁ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਥੀਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਖੀ ਅਨੰਦੁ ਗਾ
ਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਬਹੁ ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ ॥ ਧਰਮ ਕ
ਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਏ
ਕ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਪਿਤਾ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ ਬੁਲਾਇਆ
ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣਿ ॥ ਗੁਝੀ ਛੰਨੀ ਨਾਹੀ ਬਾਤ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੭॥੧੦
੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਹਾਥ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਜਨ ਕਾ ਪਰਤਾ
ਪੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਪਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸਾਚੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ

ਬਤੁਰਾ ਪੇਖੁਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਸੁਨਾ ॥੩॥੧੦੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੮ ॥ ਕਾਫੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਤੂੰ ਧਣੀ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਅਨ ਟੇਕ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ਕਾਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰ ਹੈ ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਸੀ ਸੋ ਚਲੈ ਰਜਾਏ ॥੨॥ ਚਤੁਰਾਈ ਸਿਆਣਪਾ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥ ਤੁਠਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਨ ਬੰਧਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ ਨਾਮੁ ਧਰ ਹੋਰੁ ਛੋਡਿਆ ਧੰਧਾ ॥੪॥੧॥੧੦੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਭਾਲਿਆ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਚਸਾ ਇਹੁ ਕੀਜੈ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਗਠੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ਹੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ॥ ਸੋ ਛੂਟੈ ਮਹਾ ਜਾਲ ਤੇ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਕਹਾ ਗੁਰੁ ਬਿਬੇਕ ਸਤ ਸਰੁ ॥ ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਜੁਗਹ ਜੁਗੁ ਪੂਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਰੰਗੇ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥੪॥੨॥੧੦੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਭੋਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਰੋਗੁ ਮਾਇ ਮੈਡਾ ਹਭੁ ਨਸੈ ॥੧॥ ਹਉ ਵੰਞਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਸਾਈ ਆਪਣੇ ॥ ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿੰਦਕ ਗਾਲਿ ਸੁਣੀ ਸਚੇ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਮਾਇ ਨ ਕੀਮ ਗਣੀ ॥੨॥ ਨੈਣ ਪਸੰਦੋ ਸੋਇ ਪੇਖਿ ਮੁਸਤਾਕ ਭਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਆਪਿ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਈ ॥੩॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੰਸਾਰ ਹਭਾ ਹੂੰ ਬਾਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਾਤਿ

ਸਦਾ ਦਿਸੈ ਜਾਹਰਾ ॥੪॥੩॥੧੨੦੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਖ ਭਗਤ ਆਰਾਧਹਿ ਜਪਤੇ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਮੇਲਾਵਉ ਨਿਰਗੁਨ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਨਾਥ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਤ ਪੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੜਿਆ ਸੇ ਮਰਨਿ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰਿ ॥੨॥ ਦਾਸ ਦਾਸਤਣ ਭਾਇ ਮਿਟਿਆ ਤਿਨਾ ਗਉਣੁ ॥ ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾੜਾ ਹਾਲੁ ਕਉਣੁ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਹਰਿਆਉ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭ ॥ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ॥੪॥੪॥੧੨੦੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਹਿਕੋ ਖਿਆਲੁ ਕਰਿ ॥ ਝੂਠਾ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥੧॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਾਲਾਹਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਤੂੰ ॥ ਜੀਵਾਂ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਮੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਸੋਈ ਲਗੈ ਸਚਿ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਅਲਾ ॥੨॥ ਜੋ ਨ ਢਹੰਦੋ ਮੂਲਿ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਸਿ ਕਰਿ ॥ ਹਿਕੋ ਚਿਤਿ ਵਸਾਇ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ॥੩॥ ਤਿਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਥੁ ਨਾਨਕਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥੪॥੫॥੧੨੦੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਮੁ ਸੇ ਕਿਨੇਹਿਆ ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮੂਲਿ ਸਾਂਈ ਜੇਹਿਆ ॥੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਭੇਟਿਆ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਪਰਸਾਦਿ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਮੇਟਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰੇ ਤਿੰਨ ਖੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਪੂਰੇ ਭਗਤ ਸੇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨੇ ਆਪਿ ਸੋਈ ਮਾਨੀਐ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਭ ਠਾਈ ਜਾਨੀਐ ॥੩॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਆਰਾਧਿ ਸਮਾਲੇ ਸਾਹ ਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥੬॥੧੨੦੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਇ ਹਮਾਰਾ ਖਸਮੁ ਸੋਇ ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥੧॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਾਖਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ

ਨੀਵਾਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤਿ ਪਾਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਪਾਰਿ ਦਿਖਾਰਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ਪਰਜਤ ਸਾਰਿ
ਹੂਣਿਆਂ ਪਾ ਤਿਸੁ ਨਾ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰ
ਤਕਿ ਸਰਣਾਈ ਲਾਗਿ ਜਾ ਗਿਆਨੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੩॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਇ ਨਿਕਲ ਸੁਕਦੇ ਨਵੂਰੀਐ
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਧਿਆਇਆ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ॥੪॥੧੧॥੧੦੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਿਆ ਸੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਗਾਫਲ ਗਹਿਲਿਆ ॥ ਕਿਤੀਂ ਇਤੁ ਦਰੀਆਇ
ਵੰਞਨਿ ਵਹਦਿਆ ॥੧॥ ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਨ ਚੜਿ ਲੰਘੀਐ ॥ ਆਠ
ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ਅਨੇਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਸੁੰਞਿਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਰੁੰਨਿਆ ॥੨॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਸੁਗੰਧ ਤਨਿ
ਮਰਦਨ ਮਾਲਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਸਰਪਰ ਚਲਣਾ ॥੩॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ
ਸੰਸਾਰੁ ਵਿਰਲੈ ਪੇਖਿਆ ॥ ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਲੇਖੁ ਨਾਨਕ ਲੇਖਿਆ ॥੪॥੮
੧੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗਿ ਕਾਹੇ ਗਰਬੀਐ ॥ ਏਕੁ
ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਬੀਐ ॥੧॥ ਮੈ ਗਰੀਬ ਸਚੁ ਟੇਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥
ਦੇਖਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਦਰਸਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ਕਾ
ਜਿ ਨ ਕਿਤੈ ਗਨੋ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੋ ॥੨॥ ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ
ਰੰਗ ਤੇਤ ਪਛਾਵਿਆ ॥ ਸੁਖ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਗੁ
ਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਜੀਅ ਹੀਰੇ ॥੪॥
੯॥੧੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਜਿਸ
ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗਿਆਨ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮਨਾ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਰੋਗੁ

੨॥ ਰਖਨਹਾਰੁਅਪਣਾਰਾਖੈਅਗਾਨਿਆ॥ਸੰਤਨਸੁਗਾਸੰਤਨਸੁਸਿਮਰਤਤਪਤਿਜਾ
ਇ॥੩॥ ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਘਣੇਨਾਨਕਜਨਧੂਰਾ॥ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਿਧਿਭਏਭੇਟਿਆ
ਗੁਰਪੂਰਾ॥੪॥੧੦॥੧੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਗੋਬਿੰਦਰਸਿਹਰਿਰਸਿਪ੍ਰਭਰਚਨ
ਮੁਖਿਜਪਹਿਜੈਗੋਇੰਦਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਾਹਰਿਰੰਗਿਮਹਿਮੇਗਾ॥੧॥ ਆਵਹੁਸੰਤਾਸ
ਲਾਗਹਰਿਕਥਾਕਰਹਿਆ॥ਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹਨਾਮੁਤਜਿਲਾਜਲੋਕਾਹਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਨਾਮੁਹੋਵੈਅਨਦੁਘਣਾ॥ਮਿਥਿਆਮੋਹੁਸੰਸਾਰੁਝੂਠ
ਵਿਨਸਣਾ॥੨॥ ਚਰਣਕਮਲਸੰਗਿਨੇਹੁਕਿਨੈਵਿਰਲੈਲਾਇਆ॥ਧੰਨੁਸੁਹਾਵਾਮੁਖੁ
ਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੩॥ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਲਮਲਸਿਮਰਤਨਾਮਿਮਿਟਿਜਾਵਹਿਗੇ॥
ਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਸੋਈਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵਹਿਗੇ॥੪॥੧੧॥੧੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥
ਆਵਹੁਮੀਤਇਕਤ੍ਰਹੋਇਰਸਕਸਸਭਿਭੁੰਚਹ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਪਹਮਿ
ਲਿਪਾਪਾਮੁੰਚਹ॥੧॥ ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਸੰਤਜਨਹੁਤਾਤੇਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਖੀਨਭਏਸਭਿ
ਤਸਕਰਾਗੁਰਮੁਖਿਜਨੁਜਾਗੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੁਧਿਗਰੀਬੀਖਰਚੁਲੈਹੁਹਉਮੈਬਿਖੁ
ਜਾਰਹੁ॥ਸਾਚਾਹਟੁਪੂਰਾਸਉਦਾਵਖਰੁਨਾਮੁਵਾਪਾਰਹੁ॥੨॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਅਰਪਿਆਸੇ
ਈਪਤਿਵੰਤੇ॥ਆਪਨੜੇਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਨਿਤਕੇਲਕਰੰਤੇ॥੩॥ ਦੁਰਮਤਿਮਦੁਜੋਪੀਵ
ਤੇਬਿਖਲੀਪਤਿਕਮਲੀ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਜੋਰਤੇਨਾਨਕਸਚਅਮਲੀ॥੪॥੧੨॥
੧੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਉਦਮੁਕੀਆਕਰਾਇਆਆਰੰਭੁਰਚਾਇਆ॥ਨਾਮੁ
ਜਪੇਜਪਿਜੀਵਣਾਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ ਪਾਇਪਰਹਸਤਿਗੁਰੂਕੈਜਿਨਿਭਰਮੁ
ਬਿਦਾਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਸਚੁਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਆਪਣੇਸਚੁਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਦਿਤੀਦਾਤਿਸਾਪੂਰਨਵਡਿਆ

ਈਹਾ॥ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਮਹਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ਏ ਨਿਮਾਨਿ ਬਾਣੀ ਵਿਸਾਰਤ ਰਹਣੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ਵਡ ਜਾਣੈ ਸੰਤ
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਤੁ ਅਮਿਤਾ ॥੪॥੧੩॥੧੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਾ ਠਾ
ਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਓਹੁ ਸੁਹੇਲਾ ਸਦ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਹਮ ਚਾ
ਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਭਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਉਰੁ ਕੋ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਕਰੀਐ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਲੁ ਪਾਈ
ਐ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥੨॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਾ
ਕਉ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਸੇਵਕ ਸੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੋ ਕੋ ਵਿ
ਰਲਾ ਪੀਵੈ ॥ ਵਜਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ॥੪॥੧੪॥੧੧੬॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੁਲੀ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ
ਕਾਂਢੀਐ ਥੋਰਾ ਅਰੁ ਮੂਚਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰਾ ਧਨੋ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮਨੀਆ ॥ ਨਾ
ਮਿ ਜਿਸੈ ਕੈ ਊਜਲੀ ਤਿਸੁ ਦਾਸੀ ਗਨੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਨੰਦ ਮੈ
ਨਾਉ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ ॥ ਰਜੀ ਧਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਾ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ॥੨॥ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਸੰਗ ਕੀ
ਸੁਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਉ ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧੂ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥੩॥ ਸਗਲੀ
ਦਾਸੀ ਠਾਕੁਰੈ ਸਭ ਕਹਤੀ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਸੀਗਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਸੁਖਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੧੫॥
੧੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਰੀ ਏਹੁ ਅਚਾਰਾ ਸਿਖੁ ਰੀ ॥ ਸਗ
ਲ ਗੁਣਾ ਗੁਣ ਊਤਮੋ ਭਰਤਾ ਦੂਰਿ ਨ ਪਿਖੁ ਰੀ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੁੰਦਰਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਿ ਰੀ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸਿਆਣਪ ਚਾਤੁਰੀ ਤੂੰ ਜਾਣੁ ਗੁਪਾਲਹਿ ਸੰਗਿ ਰੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਤਾ ਕਹੈ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਏਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਈਐ ਰੀ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਸਾ

ਰੀ

ਗੋਸਾਈ ਹਉ ਤੇਰੇ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕੋ ਇਹ ਮਸਤਕਿ ਸੇਜ ਬਿਛਾਇਓ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋਰਿ ਹਜੂਰਿ ਉਡੀਕੇ ਸਾਈ ਆਇਓ ॥੩॥ ਤਿਸ ਨਿਰਭਉ ਜਸ ਗਿ ਭਸੁ ਸਾਈ ਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਸਾਈ ਮੋਹ ਗਇਆ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਤਾਰਿ ॥੪॥੧੬॥੧੧੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਿੰਗਿ ਨ ਡੋਲਤ ਭੂਲਿ ਉਜੜ ਭ੍ਰਮਨ ਕਰਿ ਖੂਹ ਸਮਾ ॥ ਗੁਰ ਮਕਰ ਦੇ ਰਹਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਇਹੁ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਭਾਈ ਬਿਖਿਆ ਦੇ ਦੇਖਿਆ ਅੰਤਿ ਰਸ ਤੇ ਰੂਦੇ ॥ ਅਬ ਛੂਟੈ ਅਬ ਉਨ ਤੇ ਰਹਿਓ ਮਤ ਭੂਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਤੇ ਰਾਜ ਨ ਤਬ ਨ ਤੇ ਬੰਧ ਤਰਕ ਦੇ ਆਸੀ ॥ ਅਨਤ ਤਬ ਬਹੁ ਟੋਰੇ ਫਿਰਿਆ ॥੨॥ ਜਬ ਨ ਗੁਰ ਕਮੁ ਨ ਬੂਝਤ ਤਬ ਹਲਿਓ ਦੁਖਿਆ ॥ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਮਨੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਬ ਗੰਠਿ ਸੁਖਿਆ ॥੩॥ ਨਾ ਕੋ ਦੁਸਮਨੁ ਦੋਖੀਆ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੋ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਬੰਦਾ ॥੪॥੧੭॥੧੧੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨਦੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਗਰਹ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਹਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜਪ ਤਪ ਜੇਤੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥੩॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਗਏ ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਬੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥

ਆਸਾ ਘਰੁ ੯ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਉ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਆਗੈ ਭਾਵਉ ਕਿ ਨ ਭਾਵਉ ॥ ਏਕੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੂਸਰ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਵਉ ॥੧॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਆਨ ਲਜਾਵਉ ॥ ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ

ਏਕੋ ਤਕਰੂ ਕਰਉ ਨਾ ਸਾਮਸਰਿ ਮਿਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨ ਤੇ ਊਚੇ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ਹਿ ਤਿਨ ਸਕਉ
ਦਰਸਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜ ਵਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਸਨੰਦਨ ਸਨਾਤਨ ਸਨਤ ਕੁਮਾ
ਰ ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਦੁਲਭਾਵਉ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਆਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕਿਮਤਿ
ਪਰੈ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਤਾਕੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥ ਭਏ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਕਾਟੇ ਬੰਧ ਗੁਰਾਵਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾ
ਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ਤਉ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਉ ॥੪॥੧॥੧੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਬਾਹਰਿ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਜਾਗਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸੰਗਿ ਚਲਨ ਕਉ ਤੋਸਾ ਦੀਨ੍ਹਾ
ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥੧॥ ਅਵਰ ਬਿਸਾਰੀ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ
ਮੈ ਏਹੋ ਆਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖਨਿ ਗਾਵਉ ਸੁਖਿ ਭੀ ਗਾਵਉ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ
ਸਮਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗੁਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਦੀਆ ਮੋਰੀ ਤਿਸਾ ਬੁਝਾਰੀ ॥੨॥ ਦਿਨੁ ਭੀ ਗਾ
ਵਉ ਰੈਨੀ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਰਸਨਾਰੀ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਿਸਾਸੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜੀਵਦ
ਤ ਮਰਤ ਸੰਗਾਰੀ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਸੰਤ ਰੇਨ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥
ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਮਸਤਕੁ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੀ ॥੪॥੨॥੧੨੨॥
ਅ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ਤੇ ਪਾਹੁਨ
ਦੋ ਦਾਹਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨਾਹਾ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ
ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਹੈ ਹਾ ਹਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੁ ਜੈਸੇ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਇਕੁ ਰਾਮ ਭਜਨੁ ਲੈ ਲਾਹਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਬਸਤਰ ਦੇਹ ਓਢਾਨੇ ਦਿਨ ਦੋਇ ਚਾਰਿ ਭੋਰਾਹਾ ॥ ਭੀਤਿ ਊਪਰੇ ਕੇਤਕੁ
ਧਾਈਐ ਅੰਤਿ ਓਰਕੋ ਆਹਾ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਅੰਭ ਕੁੰਡ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਪਰਤ ਸਿੰਧੁ ਗਲਿ

ਤਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜਾਗਿਆਪ੍ਰਭੂਸਭਕੀਓਹਿ॥ਜਾਸਿਮਰਤਉਸਤਾ॥੩॥ਜਿਸਨੋ
ਵੈਚਾਲਾਹਰਿਲੇਖਿਸਾਹਿਲੇਖੈਲੇਦਸਾ॥ਸਦਾਕੰਤਤਨਨਕਾਹਰਿਕੀਉਬਿਬੇਸਾਤਿ
ਗੁਰਚਾਰਾਹਉਦਿਦਾ॥੪॥੨॥੧੨੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਅਮ੍ਰਿਤੁਸਬਦਬਾਣੀਤੇਭੁਈਸੈ
ਪਰਗਟੁਤਤੁਸਭਮਹਨਾਈ॥ਅੰਧਕਾਰਮਾਹਿਤਹਧੁਰਾਸਿਉਮਲਿਨਬੂਹਿਰਫ
ਨਾਈ॥੧॥ਜਿਉਭਿਸ਼ਰਪਗੋਬਿੰਦਭਾਈ॥ਸੁਖਸੰਪੋਉਤਹਿਰਿਨਮਫਲਪਾਇਆਨਿਰਸਰ
ਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਾਕਿਰਪਨਕਉਕਿਰਿਜਾਨਿਨਸਗਾਲਲਕਿਵਨਪਰਾਟਈ
॥ਸੀਗਿਬੈਠਨਕਹਿਨਿਪਵਿਤਹਿਸਗਾਲਬਹਨਸੋਵਈ॥੨॥ਆਦਿਆਫਕਉਦਿ
ਭਤਭੂਫਤੇਮਨਸਰਗਲਾਤਿਸਨਧੂਨਿਗਾਈ॥ਏਕੁਬੋਲੁਭੀਪਵਿਤੋਨਹੀਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਸੀਤਲਾਈ॥੩॥ਏਕਜੀਹਗੁਣਕਵਨਵਖਾਨੈਅਗਮਅਗਮਅਗਮਈ॥ਦਾਸੁ
ਦਾਸ[illegible]ਕੀਕਰਿਅਪੁਜਨਨਾਨਕਗਹਿਸਰਣਾਈ॥੪॥੩॥੧੨੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥
ਸੋਮੂੜੇਲਾਏਕਉਤੁਕਿਚਲਿਚਲਿਤੇਟੇਕਉਬਿਗਿਧਾਇਆ॥ਸਸਤਡਪਰਹਤੁਸਿਧ
ਨਾਹਿਪਪਬਧਪਾਟਨਾਇਆ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਰਾਮਸਾਈਆ॥ਪਨਿਪਵਨ
ਤੋਰਨਪਭਬਪ੍ਰਾਸਮੇਏਹਾਫਿਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਬਚਭਵਹਸੁਣਾਹਿਉਰਾਵਾਹਿ
ਨਾਮੁਲੈਤਾਮਲਕਾਇਆ॥ਨਿੰਦਾਚਿੰਦਕਉਬਹੁਤੁਉਮਾਹਿਓਬੂਝੀਉਲਟਾਇਆ
॥੨॥ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾਅਖਾਧਿਖਾਹਿਹਰਕਾਇਆ॥ਸਾਚਧਰਮਸਿਉ
ਰੁਚਿਨਹੀਆਵੈਸਤਿਸੁਣਤਛੋਹਾਇਆ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਪ੍ਰਭਠਾ
ਕੁਰਭਗਤਟੇਕਹਰਿਨਾਇਆ॥ਨਾਨਕਆਹਿਸਰਣਪ੍ਰਭਆਇਓਰਾਖੁਲਾਜ
ਅਪਨਾਇਆ॥੪॥੪॥੧੨੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਮਿਥਿਆਸੰਗਿਸੰਗਿਲ
ਪਟਾਏਮੋਹਮਾਇਆਕਰਿਬਾਧੇ॥ਜਹਜਾਨੋਸੋਚੀਤਿਨਆਵੈਅਹੰਬੁਧਿਭਏਆਂ

ਧੇ॥੧॥ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧੇ॥ ਕਾਚ ਕੋਠਰੀ ਮਾਹਿ ਤੂੰ ਬਸਤਾ ਸੰਗਿ ਸਗ
ਲ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਿਆਧੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ਪਲੁ ਖਿਨੁ
ਛੀਜੈ ਅਰਜਾਧੇ॥ ਜੈਸੇ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਏ ਝੂਠ ਧੰਧਿ ਦੁਰਗਾਧੇ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅ
ਰੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਇਹ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਲਪਟਾਧੇ॥ ਦੀਈ ਭਵਾਰੀ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁ
ਰਿ ਜਨਮਾਧੇ॥੩॥ ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੁ
ਖ ਲਾਧੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਵਉ ਮਾਰਿ ਕਾਢੀ ਸਗਲ ਉਪਾਧੇ॥੪॥ ਇਉ
ਜਪਿਓ ਭਾਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੇ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਜਨਮ ਮ
ਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥੪॥੧੨੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਿਮਖ ਕਾਮ
ਸੁਆਦ ਕਾਰਣਿ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ॥ ਘਰੀ ਮੁਹਤ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਬ
ਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿ॥੧॥ ਅੰਧੇ ਚੇਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥ ਤੇਰਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ
ਆਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖਿ ਭੂਲੋ ਆਕ ਨੀਮ ਕੋ ਤੂੰਮਰੁ॥ ਜੈਸਾ
ਸੰਗੁ ਬਿਸੀਅਰ ਸਿਉ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੁ॥੨॥ ਬੈਰੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪ ਕਰਤਾ ਬ
ਸਤੁ ਰਹੀ ਅਮਾਨਾ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਉ ਸੰਗੀ ਸਾਜਨ ਸਿਉ ਬੈਰਾਨਾ॥੩॥ ਸਗ
ਲ ਸੰਸਾਰੁ ਇਹੈ ਬਿਧਿ ਬਿਆਪਿਓ ਸੋ ਉਬਰਿਓ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸਰੀਰਾ॥੪॥੫॥੧੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥
ਦੁਪਦੇ॥ ਲੂਕਿ ਕਮਾਨੋ ਸੋਈ ਤੁਮ ਪੇਖਿਓ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ॥ ਆਪ ਕਮਾਨੇ
ਕਉ ਲੇ ਬਾਂਧਿਓ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ਜਾਨੀ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ
ਮੂਸੇ ਤੂੰ ਰਾਖਤ ਪਰਦਾ ਪਾਛੈ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਤੁ
ਜਿਤੁ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁ

ਆਖੀ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਨੀ ॥੪॥੧੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕੁ ਤਤਕਾਲ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਪਰਸਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥੧੨੮॥ ਆਸਾ ਘਰੁ ੧੧ ਮਹਲਾ ੫ ॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਟੂਆ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੈਸਾ ਹੈ ਓਹੁ ਤੈਸਾ ਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਰਿ ਸੁਖਹਿ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸਾ ਰੇ ॥੧॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਮੀਤਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨੀਤਾ ਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਕੀਨੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਰੇ ॥ ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਅਗਾਹ ਗਾਖਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ਰੇ ॥੨॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਤਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਪਤੀਆਨਾ ਰੇ ॥੩॥੧॥੧੨੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਗਾਵਉ ਰੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਤਿਸ ਤੇ ਤੁਝਹਿ ਡਰਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੁਆਮੀ ਤਉ ਅਵਰਹਿ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਲਿਖਾਵਉ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੩੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਉ

ਕੋ ਮਰਦਨ ਖੰਡ ਦਰਸਨ ਕਰਤ ਲੀਰੇ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਪ੍ਰਭ ਸਰੂਪ ਸਿਆਨੇ ਅਨੇਕ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਮੋਹਨਿ
ਛਲੀਰੇ ॥੧॥ ਸਜਨਿ ਮਿਲਿਆ ਭੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਰਿ ਰੇ ਐਸੋ ਕਉਨ ਬਲੀਰੇ ॥ ਸਜਨ
ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਦਾਰੇ ਸੋ ਪੂਰਾ ਇਹ ਕਲੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੀ ਕੋਮ ਵਸਿ ਭਾਗ
ਹਿ ਨਾਹੀ ਮੁਹਕਮ ਫਉਜ ਹਠਲੀਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਨਿਰਦਲਿਆ ਸਾ
ਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਝੂਲੀਰੇ ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੀ ਜੀਅ
ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਊਤਮ ਆਨ ਸਗਲ ਰਸ ਫੀਕੇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਗੁਨਿ ਧੁਨਿ ਮੁਨਿ
ਜਨ ਖਟੁ ਬੇਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਛੁ ਲਾਈਕੇ ਰੇ ॥੧॥ ਬਿਖਾਰੀ ਨਿਰਾਰੀ ਅਪਾਰੀ ਸਹ
ਜਾਰੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪੀਕੇ ਰੇ ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਾਰੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸਨ ਹਰਸਨ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਕਰਤਾਰੀ ਰੇ ॥੧॥ ਖਿਨੁ ਰਮ ਗੁਰ
ਗਮ ਹਰਿ ਦਮ ਨਹ ਜਮ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥੫॥੧੩੪॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਗਾਵਤ
ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਵਖਾਨੀ ॥੧॥ ਚਾਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਤ
ਨਿ ਚਰਨ ਖਟਾਨੀ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉਰੋ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਗਉਰੋ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਛਾਨੀ ॥
੩॥੬॥੧੩੫॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੧੨ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪਾ ਭਜੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਏਕ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਸਗਲ ਦੀਸੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸ
ਦ ਸੰਗਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੂਝੀਐ ਏਕ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ

ਏਕਬੇਰਹਰਿਦ੍ਰਿਜਾਨਨਾਹਿਠਾਕੁਰਅਗਮੁਉਜਲੁਲਿਆਂਧਿਐਸਦਾਹਰਿਨਾਉ
੨॥ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਣੈਸਿਮਰਤਦੁਖਪਨਜਮਦੂਤਿਗੋਇਆ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੋਈਪਾਇਓਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੩॥ਇਕਟੇਕਏਕਾਆਧਾਰੁਏਕੋਇਕਕਾਮਨਿਜੋਰੁ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਮਿ
ਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੋਰੁ॥੪॥੧॥੧੩੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ
੫॥ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਕੇਦੀਏਸਭਿਰਸਭੋਗ॥ਦੀਨਬੰਧਪਜੀਅ
ਦਾਤਾਸਰਣਿਰਾਖਣਜੋਗੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਨਾਉ॥ਹਲਤਿਪ
ਲਤਿਸਹਾਇਸੰਗੇਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜਨਧਿ
ਆਵਹਿਤਰਣਕਉਸੰਸਾਰੁ॥ਕਰਮਧਰਮਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸਭਊਪਰਿਨਾਮੁ
ਅਚਾਰੁ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਮਿਲੈਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੁ
ਕਰਿਭਗਤਿਹਰਿਕੀਭਲੀਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵ॥੩॥ਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਤੇਰੀਤੂੰ
ਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁਤੇਰਾਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਤਾਣੁ॥੪॥੨॥੧੩੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਡੋਲਿਡੋਲਿਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਆਬਿਨਾਸਾਧੂਸੰਗ॥ਖਾਟਿ
ਲਾਭੁਗੋਬਿੰਦਹਰਿਰਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਇਕਰੰਗ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਿ॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵਰਪਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣ
ਕਾਰਣਸਮਰਥਸੋਪ੍ਰਭੁਜੀਅਦਾਤਾਆਪਿ॥ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਆ
ਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ॥੨॥ਮੀਤੁਸਖਾਸਹਾਇਸੰਗੀਊਚਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਚਰ
ਣਕਮਲਬਸਾਇਹਿਰਦੈਜੀਅਕੋਆਧਾਰੁ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਗੁਣਤੇਰਾਜਸੁਗਾਉ॥ਸਰਬਸੂਖਵਡੀਵਡਿਆਈਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਨਾਉ॥
੪॥੩॥੧੩੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਉਦਮੁਕਰਉਕਰਾਵਹੁਠਾਕੁਰਪੇਖਤ

ਸਾਧਸੰਗਿਗਾ ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨਾਮੁਦਇਆਕੀਨੁਰੰਗਾਨਿਆਪੇਜੀਉਕੁਰਬਾਣਾ ॥੪॥ਸਮਨਮ
ਹਰਿਅਨਮਜਾਧਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਦੁਸਹੁਮੇਰੈਗ੍ਰਿਹਿਦੋਹੋਇਸਹਾਈਆਮਾਇਆ ॥
੧॥ਰਹਾਉ ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਪ੍ਰਭਿਆਪਕ੍ਰਿਪਾਪਾਨਕਹਾਉ ॥ਸਾਇ
ਅਕਾਰਣੁਕਿਰਮਾਅਪੁਨੇਕਉਤਾਂਇਹੈਮਨੋਰਥੁਸਾਆਉਂ ॥੨॥ਤਨੁਧਨੁਤੇਰਾਤੂ
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹਮਰੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ ॥ਜਿਉਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਤਿਉਰਹਣਾਤੇਰਾ
ਦੀਆਅਪਣਾ ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਮਜਨੁਹਰਿਜਨਧੂਰਿ
ਪ੍ਰਭਭਇਭ੍ਰਮਾਨਠਾਕਮਭ੍ਰਮਉਨਮੈਗਹਿਨਨਕਸਦਾਹਜੂਰਿ ॥੪॥੪॥੧੫੯॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਦਰਸੁਤੇਰਾਸੋਪਾਏਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾ
ਗੁ ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਸਤਿਗੁਰਿਬਖਸਿਆਹਰਿਨਾਮੁ ॥੧॥ਕਲਿ
ਜੁਗੁਉਧਾਰਿਆਗੁਰਦੇਵ ॥ਮਲਮੂਤਮੂੜਜਿਮੁਘਦਹੋਤੇਸਭਿਲਗੇਤੇਰੀ
ਸੇਵ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਤੂਆਪਿਕਰਤਾਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਧਰਤਾਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮ
ਇ ॥ਧਰਮਰਾਜਾਬਿਸਮਾਦੁਹੋਆਸਭਪਈਪੈਰੀਆਇ ॥੨॥ਸਤਜੁਗੁਤ੍ਰੇਤਾਦੁਆ
ਪਰੁਭਣੀਐਕਲਿਜੁਗੁਊਤਮੋਜੁਗਾਮਾਹਿ ॥ਅਹਿਕਰੁਕਰੇਸੁਅਹਿਕਰੁਪਾ
ਏਕੋਇਨਪਕੜੀਐਕਿਸੈਥਾਇ ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਸੋਈਕਰਹਿਜਿਭਗਤਤੇ
ਰੇਜਾਚਹਿਏਹੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁ ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਅਪਣਿਆਸੰਤਦੇਹਿ
ਹਰਿਦਰਸੁ ॥੪॥੫॥ ॥੧੬੦॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੧੩ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਤੁਮਾਰੇ ॥ਨਿਰਗੁਣਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ਮਹਾਬਿਖਾਦੀਦੁਸਟਅਪਵਾਦੀਤੇਪੁਨੀਤਸੰਗਾਰੇ ॥੧॥ਜਨਮਭ

੩੧ ਵੇਤਨ ਗਾਵਿ ਜਨ ਤੇ ਤੇਤਨ ਕੇ ਕੁਲ ਭ੍ਰਿਯ ਪਾਗੋ ॥੨॥ ਜੋ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ਸੇ ਪਰਗਾਸੁ
ਸੰਤੁ ਆਗੋ ॥੩॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰਾ
॥੪॥੧੪੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਬਾਵੜਾ ਸੋਇ ਰਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਕੁਟੰ
ਬ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੇ ਮਿਥਿਆ ਗਹਨ ਗਹੋ ॥੧॥ ਮਿਥਨ ਮਨੋਰਥ ਸੁਪਨ ਆਨੰਦ ਉ
ਲਾਸ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਤਿ ਕਹੋ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੰਗੇ ਤਿਲੁ ਮਰਮੁ ਨ ਲ
ਹੋ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਸਤਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਆਹੋ ॥੪॥੨॥੧੪੨॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਓਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਮਾਣਿਕ
ਗਜ ਮੋਤੀਅਨ ਲਾਲਨ ਨਹ ਨਾਹ ਨਹੀ ॥੧॥ ਰਾਜ ਨ ਭਾਗ ਨ ਹੁਕਮ ਨ ਸਾਦ ਨ ਕਿ
ਛੁ ਕਿਛੁ ਨ ਚਾਹੀ ॥੨॥ ਚਰਨਨ ਸਰਨਨ ਸੰਤਨ ਬੰਦਨ ਸੁਖੋ ਸੁਖੁ ਪਾਹੀ
ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੩॥੩॥੧੪੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰ ਹਰਿ ਦੀਪ ਧਾਇਓ ਤੂ ਲੋਇਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਤ ਰੋਗ ਭ੍ਰਮ ਤਿਤ ਹਿ ਪਰਹਰਿ ਪਰਹਰਿ
ਪਾਰ ਦੇਹੁ ਗਤਿ ਮੋਹਿ ਣਾ ॥੧॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਪਾਰਨ ਪਰਨ ਏਕੋ ਏਕੋ ਸੋਹਣਾ ॥੨॥
ਸੰਤਨ ਪਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰ ਦਰਸਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੋਇਣਾ ॥੩॥੪॥੧੪੪॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਓਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਓਹੁ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ
ਬਾਪੁ ਮੋਰੋ ਮਾਈ ਭਗਤਨ ਕਾ ਓਲ੍ਹਾ ॥੨॥ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ
ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥੩॥੫॥੧੪੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਆਪੁਨੀ ਭਗਤਿ ਨਿਬਾਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਆਇਓ ਆਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾ
ਰਥੁ ਹੋਇ ਸਕਾਰਥੁ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਬਸਾਹਿ ॥੧॥ ਏਹ ਮੁਕਤਾ ਏਹ ਜੁਗਤਾ ਰਾਖਹੁ

ਹੁ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਗਾਏ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਤ ਸਹਜ ਸਮਾਵੈ ਉਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ
॥੪॥੩॥੧੪੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਵੇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਸੇਵ ਕਮਾਇਆ ਗੁਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗਾਵੇ ॥੧॥ ਏਕ
ਹਿ ਆਸਾ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ਆਨ ਨ ਭਾਵੇ ॥੨॥ ਦਇਆ ਤੁਹਾਰੀ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ਨਾਨ
ਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੇ ॥੩॥੪॥੧੪੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ
ਆਈਐ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਈਐ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਪੁਰ
ਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥੩॥੮॥੧੪੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸੋ ਮੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਵੈ ਸੋ ਜਨੁ
ਸੁਖੀਆ ਹੂਆ ॥੧॥ ਰਾਜੁ ਕਹਾਵੈ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਾਧਿਓ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ
ਸੂਆ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥
॥੬॥੧੪੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦ

ਓਹੁ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਜਨਮਿ ਨ
ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਚੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀ
ਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ॥੨॥੧॥ ॥੧੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲ
੫ ॥ ਮਿਲੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਵਰਤ ਨੇ
ਮ ਸੰਜਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥੧੫੧॥

ੴ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਮਾਦਿ ਸੋਇਓ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਆਵੈ ॥ ਪਕਰਿ ਕੇਸ ਜਮਿ ਉਠਾਰਿਓ
ਤਦ ਹੀ ਘਰਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਲੋਭ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਲਾਗੇ ਹਿਰਿ ਵਿਤ ਚਿਤ ਦੁਖਾਹੀ
॥ ਖਿਨ ਭੰਗੁਨਾ ਕੈ ਮਾਨਿ ਮਾਤੇ ਅਸੁਰ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜ
ਨ ਪੁਕਾਰਹਿ ਸੁਨੈ ਨਾਹੀ ਡੋਰਾ ॥ ਨਿਪਟਿ ਬਾਜੀ ਹਾਰਿ ਮੂਕਾ ਪਛੁਤਾਇਓ ਮਨਿ ਭੋਰਾ
॥੨॥ ਡਾਨੁ ਸਗਲ ਗੈਰ ਵਜਹਿ ਭਰਿਆ ਦੀਵਾਨ ਲੇਖੈ ਨ ਪਰਿਆ ॥ ਜੇਂਹ ਕਾਰਜਿ ਰਹੈ ਓ
ਲ੍ਹਾ ਸੋਇ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਐਸੋ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਇਕ ਕੀਰਤਿ
ਗਾਇਆ ॥ ਮਾਨੁ ਤਾਨੁ ਤਜਿ ਸਿਆਨਪ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੫੨॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਪਾਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਮਨਾਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਏ ਗੁਨ ਗਾ
ਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਮਨਾਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਏ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪੰਚ ਨਾਦ ਤੂਰ ਬਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰ
ਪਾ ਪਾਏ ਸਹਜਾਏ ਦਰਸਾਏ ਅਬ ਰਾਤਿਆ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਥ
ਰੰਗੁ ਲਾਲਨ ਲਾਏ ॥੧॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਹਸਾਏ ਨਹੀ ਆਏ ਸਹ
ਜਾਏ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸਭ ਤਜੀ ਮਨੈ ਕੀ ਕਾਮ ਕਰਾ ॥ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ
ਭਇਆ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੋ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਬ
ਤਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਆਏ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨॥੨॥੧੫੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਕੋਊ ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਤੋਰੈ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਧੋਹ ਮੋਹ ਭ੍ਰਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਾਨ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਛੋਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾ
ਵਉ ॥ ਅਨਦਿਨੋ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਉ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਜੀਤਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨ
ਕ ਮੋਰੈ ॥੨॥੩॥੧੫੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗੁ ॥ ਮਨਿ ਸਿ

ਮਾਣਿਗੋਬਿੰਦਨਾਮਾ ਸਾਬਿਤਜਨਮਸਫਲਕਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗਤਾਜਿਮਨਮੋਹਾਦਿਕਾਰਿ
ਅਬਿਆਮਜਾਪਰਾਮਾ ਅਰਾਮਾ ਮਨਸੀਤਲਬੈਰਚਰਨਿਲਾਗਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁਗੋਪਾਲਦੀਨ
ਦਇਆਲਪਤਿਤਪਾਵਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਜਿਚਰਨ੍ਰਾਸਿਮਾਬਿਜਬੂਨਾਕਰਿਬ੍ਰਹਮਾਤਨ
ਨਕਪ੍ਰਭਨਬ੍ਰਹਮਾ॥੨॥੪॥੧੫੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਹਭਥਸੋਗਬੈਰਕ੍ਰਾਮਨਹਿ
ਖੇਲੁਰਹਿਦਿਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਖਿਨਨਭੂਲੋਨਿਰਬੋਖਿਨਿਭੂਖਨਭੂਲੋਠਿਯਾਈ
ਭੂ॥ਖਿਨਭੂਲਸਗੋਭਾਲਾਖਿਨਭੂਲਨਾਜਿਜਾਇਓ॥੧॥ਖਿਨਭੂਜੋਗਨਾਪਬ੍ਰਹਮਭੂਜ
ਖਿਨਭੂਭੁਰਮਾਇਓ॥ਖਿਨਭੂਕਿਰਪਸਾਭੂਸੰਗਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗੁਲਾਇਓ॥
੨॥੫॥੧੫੬॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ਆਸਾਵਰੀ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰਿਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਪਿ
ਆਰਿਹਾਂ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਸੁਚਿਤਿਧਰਿਹਾਂ॥ਅਨਸਿਉਤੋਰਿਫੇਰਿਹਾਂ॥ਐਸੇਲਾ
ਲਨੁਪਾਇਓਰੀਸਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪੰਕਜਮੋਹਸਰਿਹਾਂ॥ਪਗੁਨਹੀਚਲੈਹਰਿ
ਹਾਂ॥+ ਤਉਨਿਕਸੈਸਰਨਿਪੈਰੀਸਖੀ॥੧॥ਥਿਰਥਿਰਚਿਤਥਿਰਹਾਂ॥ਬਨੁਗ੍ਰਿਹੁਸਮਸਰਿਹਾਂ॥ਅੰਤਰਿਏਕਪਿ
ਰਹਾਂ॥ਬਾਹਰਿਅਨੇਕਧਰਿਹਾਂ॥ਰਾਜਨਜੋਗੁਕਰਿਹਾਂ॥ਕਹੁਨਾਨਕਲੋਗਅਲੋਗੀਰੀ
ਸਖੀ॥੨॥੧॥੧੫੭॥ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਿਹਾਂ॥ਗੁਰਸਿਉ
ਨੇਤਧਿਆਨਿਹਾਂ॥ਦ੍ਰਿੜੁਸੰਤਮੰਤ੍ਰਗਿਆਨਿਹਾਂ॥ਸੇਵਾਗੁਰਚਰਾਨਿਹਾਂ॥
ਤਉਮਿਲੀਐਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਟੂਟੇਅਨਭਰਾਨਿਹਾਂ॥ਰ
ਵਿਓਸਰਬਥਾਨਿਹਾਂ॥ਲਹਿਓਜਮਭਇਆਨਿਹਾਂ॥ਪਾਇਓਪੇਡਥਾਨਿਹਾਂ॥
ਤਉਚੂਕੀਸਗਲਕਾਨਿ [illegible]

+ ਗਹਡਿਓਮੂੜਨਰਿਹਾਂ॥ਅਨਿਨਉਪਾਵਕਰਿਹਾਂ॥

੧ ਰਹਾਉ ਜਿਸੁ ਅਖਰਿ ਹਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਵਖਰ ਪੀਰ ਪਰਾਨੀ ਹਾਂ ਗਨਿ ਜਪਿ ਗਿਆਨ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿ
ਸਾਨੀ ਹਾਂ ਹਰਿ ਸਭ ਮਾਹਿ ਮਾਨੀ ਹਾਂ ਲਖੀਐ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਧਾਨੀ ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਸਮਾਇ ਜੋ
ਸਮਾਣੈ ਓਹ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ੨।੨।੧੪੫।੮। ਆਸਾ ਘਰੁ ੮ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ
ਹਾਂ ਜਪੀਐ ਸਹਜ ਧੁਨੀ ਹਾਂ ਸਾਧੂ ਰਸਨ ਭਨੀ ਹਾਂ ਛੂਟਨ ਬਿਧਿ ਸੁਨੀ ਹਾਂ
ਪਾਈਐ ਵਡ ਪੁਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਖੋਜਹਿ ਜਨ ਮੁਨੀ ਹਾਂ ਸ੍ਰਬ ਕਾ ਪ੍ਰਭ
ਧਨੀ ਹਾਂ ਦੁਲਭ ਕਲਿ ਦੁਨੀ ਹਾਂ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੀ ਹਾਂ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸਨੀ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਮਨ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਹਾਂ ਅਲਖ ਅਭੇਵੀਐ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਰਿ ਹਾਂ ਬਿਨਸਿ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ਹਾਂ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ੨।੧।੩।੧੪੫ ਵਰੀ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਏਕਾ ਓਟ ਗਹੁ ਹਾਂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ
ਦੁ ਕਹੁ ਹਾਂ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਹੁ ਹਾਂ ਮਨਹਿ ਨਿਧਾਨੁ ਲਹੁ ਹਾਂ ਸੁਖਹਿ ਸਮਾਈਐ
ਮੇਰੇ ਮਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਜੀਵਤ ਜੋ ਮਰੈ ਹਾਂ ਦੁਤਰੁ ਸੋ ਤਰੈ ਹਾਂ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ
ਨਿਰਭਉ ਕਹਉ ਸੋਇ ਹਾਂ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ਸੰਤ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ੧
ਜਿਸੁ ਜਨ ਨਾਮ ਸੁਖੁ ਹਾਂ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਹਾਂ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨੇ ਹਾਂ
ਸਭੁ ਕੋ ਤਿਸੁ ਮੰਨੇ ਹਾਂ ਸਫਲੁ ਸੁ ਆਇਆ ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ੨।੫।
੧੪੬। ਵਰੀ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਾਂ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਹਾਂ
ਉਆ ਰਸ ਜੋ ਬਿਧੇ ਹਾਂ ਤਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੇ ਹਾਂ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਬ
ਡਭਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਸੰਤ ਪਗ ਧੋਈਐ ਹਾਂ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈਐ ਹਾਂ
ਦਾਸਹ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ਬਿਆਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ਹਾਂ ਭਗਤਾਂ ਸਰਨਿ ਪਰੁ ਹਾਂ ਜਨਮਿ
ਨ ਕਦੇ ਮਰੁ ਹਾਂ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇ ਭਏ ਹਾਂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਿਨ੍ਹ ਜਪਿ ਲਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ੧

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਹਾਂ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈਐ ਮੂ ਹਾਂ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਕੋਈ ਹਾਂ ॥ ਮਨਿ ਹਾਂ ਅ
ਰਾਧਿ ਸੋਈ ਹਾਂ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਾਂ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ਹਾਂ ॥ ਗੁਨ ਕਉ ਵਾਰ
ਣੈ ਜਾਉ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੫॥੧੬੧॥ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲ
੫ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਤੂੰ ਹਾਂ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝੈ ਮੂੰ ਹਾਂ ॥ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈਐ ਮਨਾ ਹਾਂ ॥ ਸਹਜਿ
ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ਮਨਾ ਹਾਂ ॥ ਧੀਰਜ ਮਨਿ ਭਏ ਹਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦਰਿ ਪਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ਹਾਂ ॥ ਪੂਰਨ ਸੰਜਮੇ ਹਾਂ ॥ ਜਬ ਤੇ ਛੁਟੇ ਆਪ ਹਾਂ ॥ ਤਬ ਤੇ ਮਿਟੇ ਤਾਪ ਹਾਂ ॥
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਹਾਂ ॥ ਪਤਿ ਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜਾਨੀਐ ਹਾਂ ॥
ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਹਾਂ ॥ ਮੰਦਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਆਪੇ ਜਿ
ਸੁ ਰਖੈ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋ ਚਖੈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ ਤਿਸ ਕਾ
ਪ੍ਰਭੂ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਬੁਝੈ ਹਾਂ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੁ ਸੁਝੈ ਹਾਂ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ਹਾਂ ॥
ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੩॥੬॥੧੬੨॥ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕਾ ॥
ਓਇ ਪਰਦੇਸੀਆ ਹਾਂ ॥ ਸੁਨਤ ਸੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਸਿਉ ਰਚਿ ਰਹੇ
ਹਾਂ ॥ ਸਭ ਕਉ ਤਜਿ ਗਏ ਹਾਂ ॥ ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਭਏ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਲਏ ਹਾਂ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਤਜਿ ਅਨ ਲਗੇ ਹਾਂ ॥ ਜਨਮਹਿ ਮਰਿ ਭਗੇ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨਿ ਲਹੇ ਹਾਂ ॥ ਜੀਵਤ ਸੇ
ਰਹੇ ਹਾਂ ॥ ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਸੋਇ ॥੨॥੭॥੧੬੩॥੨੩੨॥
ਲਕੇ

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਕਉਨ
ਸਿਉ ਮਨ ਕੀ ॥ ਲੋਭਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਦਸ ਹੂ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਆਸਾ ਲਾਗਿਓ ਧਨ ਕੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਕੈ ਹੇਤਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਤ ਸੇਵ ਕਰਤ ਜਨ ਜਨ ਕੀ ॥ ਦੁਆਰਹਿ

ਆਖਿਆ ਆਖਨਿ ਜੇਤੜੇ ਲਤਰਨ ਹਸੁ ਪਰਿ ਅਨੁਜਨ ਕਰੀ ॥੪॥ ਸਾਜਨ ਨਿਤ ਅਕਥ
ਕਥੇ ਵਡਤਣ ਜਨ ਲੋਕ ਸਨ ਕਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਜਿਤੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਏ ਭਗਤਿ
ਬਿਨੁ ਮੋਤਨ ਕਰੀ ॥੨੧॥੨੩॥ ੴ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉਤਰਿ ਅਵਘਟਿ ਸਰਵਰਿ ਨ੍ਹਾਵੈ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਜਲੁ ਆਕਾ
ਸੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਸੁ ਸਤੁ ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਸੁਨਹੁ ਅਭ
ਮੋਰੇ ॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਉਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਬ੍ਰਤੁ ਨੇਮੁ ਨ ਕਾਲੁ
ਸੰਤਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੋਧੁ ਜਲਾਵੈ ॥ ਗਗਨਿ ਨਿਵਾਸਿ ਸਮਾਧਿ ਲ
ਗਾਵੈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਸਚੁ ਮਨ ਕਾਰਣਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ॥ ਸੁਭਰ
ਸਰਵਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥ ਜੈਸਾ ਸੇਵੈ ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ
ਹਿਵੈ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਵੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਆਪਿ ਸਹ
ਜ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਰਾ ॥ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਥਾਨੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਜੋ
ਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੫॥ ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਮਤਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥ ਤਖਤ ਨਿਵਾਸੀ
ਪੰਚ ਸਮਾਇ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾ
ਇ ॥੬॥ ਜਲ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਜਲ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਿਧਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੭॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹ
ਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਬੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਭਿ ਜਪ ਸਭਿ ਤਪ

ਪਸਰਿਆ ਤੁਰ ਜਾਈਆ ॥ ਭਵਿ ਜਨਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮਰਿ ਜਾਈਆ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਨਾ
ਮਿ ਬਿਹੂਣੇ ਮਰਿ ਪਛੁਤਾਈਆ ॥ ਆਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਗਤੁ ਆਇਆ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਦਾਸੁ ਪਾਰਿ ਨਾਹੀ
ਅੰਖਿ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਿ ਮੋਹਿ ਬਧੇ ਬਹੁ ਤੇਰਿਆ ਸਾਚੁ ਨ ਮਤਿ ਹਉਮੈ ਕਿਉ ਟੇਤਿ
ਦਾਸਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਤਾਂ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥੨॥ ਜਗਤ
ਦੇਖਿਆ ਜਿਤੁ ਕਮਾਣਿ ਤਰਕੀਆ ਪੁਰਖ ਲਇ ਲਾਗਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਰਿਆ ਬਿਖੁ ਜਨ
ਮੁਗਧਾਵਾਇਆ ਬਜੁ ਰਹਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ॥੩॥ ਬਾਹਰਹੁ ਤਉ ਮੈ
ਕੋ ਕਾਇਆ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਸੁ ਕਰਤੁ ਲੇਪੁ ਕਰੇ ਨ ਲਇਆ ॥ ਆਇਆ ਮੋਹਰਿ ਨਾਮ ਬਾਰਿ ਜਲ
ਇਆ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਸਚ ਸੰਗ
ਤਿ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲੋਭਾਵੈ ਜਾਇਆ ॥ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੇ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੫॥ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹਉ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਉ ਨ
ਹ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੂਖ ਰਜਾਈ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਾਚੈ ਨਾਈ ॥੬॥
ਕਰ ਬਿਨੁ ਵਜਾਇ ਪਗ ਬਿਨੁ ਤਾਲਾ ॥ ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਤਾ ਸਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸ
ਭੁ ਸਭੁ ਸੁਖ ਨਾਲਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥
ਬਾਣੀ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸਵਾ
ਰਣਹਾਰਾ ॥੮॥੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਮਾਨੁ ॥ ਮਨਿ ਮਾ
ਨਿਐ ਸਚੁ ਸੁਰਤਿ ਵਖਾਨੁ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਰੁ ॥ ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਅ
ਲੇਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਾਚਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਬਾਂਧਾ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥
ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਿਬਹੀ ਤੁਧੁ ਨਾਲਿ ॥੨॥

ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਇਕਲਿਵਲਾਏ॥ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
ਮਨਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤਸਾਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਜਿਨਿਧਰਸਾਜੀਗਗਨੁਅ
ਕਾਸੁ॥ਜਿਨਿਸਭਥਾਪੀਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਆਪੇਆਪਿ॥ਕਿਸੈ
ਨਪੂਛਿਬਖਸੇਆਪਿ॥੪॥ਤੂਪੁਰੁਸਾਗਰੁਮਾਣਕਹੀਰੁ॥ਤੂਨਿਰਮਲੁਸਚੁਗੁਣੀਗ
ਹੀਰੁ॥ਸੁਖੁਮਨਿਮੇਲੇਗੁਰਪੀਰੁ॥ਏਕੋਸਾਹਿਬੁਏਕੁਵਜੀਰੁ॥੫॥ਜਗੁਬੰਦੀਮੁ
ਕਤੇਹਉਮਾਰੀ॥ਜਗਿਗਿਆਨੀਵਿਰਲਾਆਚਾਰੀ॥ਜਗਿਪੰਡਿਤੁਵਿਰਲਾ
ਵੀਚਾਰੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸਭਫਿਰੈਅਹੰਕਾਰੀ॥੬॥ਜਗੁਦੁਖੀਆਸੁ
ਖੀਆਜਨੁਕੋਇ॥ਜਗੁਰੋਗੀਭੋਗੀਗੁਣਰੋਇ॥ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਪਤਿ
ਖੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਬੂਝੈਸੋਇ॥੭॥ਮਹਘੋਮੋਲਿਭਾਰਿਅਫਾਰੁ॥ਅਟਲ
ਅਛਲੁਗੁਰਮਤੀਧਾਰੁ॥ਭਾਇਮਿਲੈਭਾਵੈਭਇਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥
੮॥੩॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਏਕੁਮਰੈਪੰਚੇਮਿਲਿਰੋਵਹਿ॥ਹਉਮੈਜਾਇਸਬਦਿਮ
ਲੁਧੋਵਹਿ॥ਸਮਝਿਸੂਝਿਸਹਜਘਰਿਹੋਵਹਿ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਗਲੀਪਤਿਖੋਵਹਿ
॥੧॥ਕਉਣੁਮਰੈਕਉਣੁਰੋਵੈਓਹੀ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਭਸੈਸਿਰਿਤੋਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਏ
ਕਉਰੋਵੈਦੁਖੁਕੋਇ॥ਸੋਰੋਵੈਜਿਸੁਬੇਦਨਹੋਇ॥ਜਿਸੁਬੀਤੀਜਾਣੈਪ੍ਰਭਸੋਇ॥ਆਪੇ
ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੨॥ਜੀਵਤੁਮਰਣਾ ਜੈਜਗਦੀਸਪਰਮਗਤਿਸਰਣਾ॥ਹਉਬ
ਤਾਰੇਤਰਣਾ
ਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਸਬਦਿਭੈਤਰਣਾ॥੩॥ਨਿਰਭਉਆਪਿ
ਨਿਰੰਤਰਿਜੋਤਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੂਤਕੁਜਗਿਛੋਤਿ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੈਕਿਆਕਹਿ
ਰੋਤਿ॥ਜਨਮਿਮੂਏਬਿਨੁਭਗਤਿਸਰੋਤਿ॥੪॥ਮੂਏਕਉਸਚੁਰੋਵਹਿਮੀਤ॥ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣਰੋਵਹਿਨੀਤਾਨੀਤ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਪਰਹਰਿਸਹਜਿਸੁਚੀਤ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉ

ਪੜਿ ਕਿਸਨੁ ਪੜਿ ਗੀਤਾ ॥੫॥ ਕੀਤੇ ਰਹਿ ਏਕੁ ਜਾ ਅਨੇਕਾ ॥ ਅਸੀ ਧਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬਣ ਸੰਖ
ਅਸੰਖ ਧਾ ਬਿਨੁ ਨ ਭੂਖ ਗਾਤਿ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਦੂਜਾ ਵੀ ਤਿ ਸਾਧਿ ਅਲਿ ਅਰਮਾਰੈ
ਬਾ ॥੬॥ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿ ਬੂਝੈ ਆਖਿਆ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਬਾਧੇ ਉਬਾਰੈ ॥ ਸੂਜਾਣੈ
ਉਪਾਇ ਸਲੋਨੇ ਤੈ ਭੂਲਾ ਜਾਤਿ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਮਿਲਹੁ ਨਹੀ ਭੂਲਾਤਿ ॥੭॥ ਸੂਤਕੁ ਅਗ
ਨਿ ਭਖੈ ਜਗੁ ਖਾਇ ॥ ਸੂਤਕੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਹੀ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕਿ ਜਨ
ਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੮॥੪॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸੁ ਪਰਖੈ ਹੀਰਾ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ
ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੀ ਕਰੈ ॥ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਤਰੈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰੁ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਰਤਾ ਪੈਕਾਰੁ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸ
ਹਜ ਘਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਕਹੈ
ਕਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਵਾਟ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤਿ ਅਨੂਪੁ ॥ ਤ੍ਰਿਭ
ਵਣ ਦੇਵਾ ਸਗਲ ਸਰੂਪੁ ॥ ਮੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਅਖੂਟੁ ॥੪॥ ਪੰਚ ਤੀਨਿ ਨਵ ਚਾ
ਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਧਰਣਿ ਗਗਨੁ ਕਲ ਧਾਰਿ ਰਹਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਉ ਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥
੫॥ ਮੂਰਖੁ ਹੋਇ ਨ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥ ਜਿਹਵਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਬੂਝੈ ॥ ਬਿਖੁ
ਕਾ ਮਾਤਾ ਜਗ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥੬॥ ਊਤਮ ਸੰਗਤਿ ਊਤਮੁ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਣ ਕਉ ਧਾਵੈ
ਅਵਗਣ ਧੋਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥੭॥ ਹੀਰਾ ਨਾਮੁ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲੁ ॥
ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੮॥੫॥
॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥

ਐਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਅ
ਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਥਾਨਿਸੁਥਾਨਿ॥ਤੀਨਿਭਵਨਨਿਹਕੇਵਲਗਿਆਨਿ॥ਸਾ
ਚੇਗੁਰਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਨਿ ੨॥ਸਾਚਾਹਰਖੁਨਾਹੀਤਿਸੁਸੋਗੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਿਆਨੁ
ਮਹਾਰਸੁਭੋਗੁ॥ਪੰਚਸਮਾਈਸੁਖੀਸਭੁਲੋਗੁ ੩॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋ
ਈ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਸੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ ੪॥ਢਾਹਿਉਸਾ
ਰੇਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੋਵਰਤੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਪੂਰਾਕੋਇਨਪਾਵੈ
੫॥ਬਾਲਕਬਿਰਧਿਨਸੁਰਤਿਪਰਾਨਿ॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਬੂਡੈਅਭਿਮਾਨਿ॥ਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਕਿਆਲਹਸਿਨਿਦਾਨਿ ੬॥ਜਿਸਕਾਅਨੁਧਨੁਸਹਜਿਨਜਾਨਾ॥ਭ
ਰਮਿਭੁਲਾਨਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਗਲਿਫਾਹੀਬਉਰਾਬਉਰਾਨਾ ੭॥ਬੂਡਤ
ਜਗੁਦੇਖਿਆਤਉਡਰਿਭਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਵਡਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੀ
ਚਰਣੀਲਾਗੇ ੮॥੬॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ਗਾਵਹਿਗੀਤੇਚੀਤਿਅਨੀਤੇ
॥ਰਾਗਸੁਣਾਇਕਹਾਵਹਿਬੀਤੇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਝੂਠੁਅਨੀਤੇ ੧॥ਕਹਾਚ
ਲਹੁਮਨਰਹਹੁਘਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਖੋਜਤਪਾਵਹੁਸਹਜਿ
ਹਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਨਿਮੋਹੁਸਰੀਰਾ॥ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਸੁਪੀ
ਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਉਮਨੁਧੀਰਾ ੨॥ਅੰਤਰਿਨਾਵਣੁਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥ਅੰਤਰ
ਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈ॥ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮਹਲੁਨਪਛਾਣੈ ੩॥ਨਿਰੰਕਾ
ਰਮਹਿਆਕਾਰੁਸਮਾਵੈ॥ਅਕਲਕਲਾਸਚੁਸਾਚਿਟਿਕਾਵੈ॥ਸੋਨਰੁਗਰਭ
ਜੋਨਿਨਹੀਆਵੈ ੪॥ਜਹਾਨਾਮੁਮਿਲੈਤਹਜਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਰਮਕਮਾਉ
॥ਨਾਮੇਰਾਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ ੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਆਪੁਪਛਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਵ

ਸਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ॥੬॥ ਮੋਹ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ਤਨ ਕੋਲ
ਮੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦੇ ਜਾਗੈ ॥ ਐਥੈ ਊਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੭॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਿਧਿ
ਨਾਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ
ਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੮॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਗੈ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ
ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੯॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਆ
ਚਾਰੁ ਪਰਾਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ
॥੧੦॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਸਾਕਤੁ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਬਨ ਖੰਡਿ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹਿ ਹੈਰਾਨਾ ॥ ਇਤ ਉਤ ਜਾਹਿ ਕਾਲ ਕੇ ਚਾਪੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਘ
ਰੁ ਆਪੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮਨੁ ਨਹੀ ਠਉਰਾ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਤਿ
ਨਿਰਮਲੁ ਅਵਰ ਤਿਆਗਹੁ ਹਉਮੈ ਕਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ
ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਰਹਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਮਝੇ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਸੀ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰੇ ਸਚੁ ਪੇਲੈ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਧਰਮਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਤਤ ਤੇ ਜਨਮਾ ॥ ਸਾਕਤੁ ਲੋਭੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੂੜਾ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੂੜਾ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਸਥਾਨੇ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਨਸਾ ਦੁ
ਬਿਧਾ ਲਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਮਹਲੀ ਹਰਿ
ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥੫॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿ ॥ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ ਹਉਮੈ ਗ੍ਰਾਸਿ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਕੀਏ ॥੬॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗ ਸੁਆਦ ਅਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਗਤੀ ਜਾ

ਆਪੈ ॥੪॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ
ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ

ਕੋ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਹਿਆ ਨਿਆ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਮੁਣਿ ਗਨਿ ਭੁਏ ਨਿਰੰਕਾਰਿ
ਰਹਿਉ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਾਤਿ ਧਾਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਾ ਤਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨ ਹੋਈ
॥ ਮਿਹਰਿ ਨਿਸਿ ਗਰਿਜਾਗ ਦਰਸਾਦਿ ॥ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਸੈ ਪੂਰਿ ਆਦਿ ਮੁਖਾ
ਦੀਆ ॥੮॥ ਜਾ ਮਹਿ ਸਾਈ ਸੋਇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਚ ਬਰਸਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਣ ਤਿਤੇ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ
॥੯॥੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ਕਾ ਕੋ ਕਹੀਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਤ ਲਹੀਐ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ
ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ
ਕਾਮਨੀ ਹੇਤੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਬਖਸਹਿ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਾਇ ॥ ਦੂਤੁ ਨ ਲਾਗਿ ਸਕੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲਾ
॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਰੋ
ਗ ਮਿਟੇ ਦੁਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੩॥ ਅਵਰੁ ਨ ਅਉਖਧੁ ਤੰਤ ਨ ਮੰਤਾ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਕਿਲਵਿਖ ਹੰਤਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੪॥ ਰੋਗੁ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿ
ਨੁ ਭਰਮਿ ਜਪਹਿ ਜਪੁ ਦੂਜਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ਦਰਸ ਨ ਦੇਖਹਿ ॥
ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਕਿ ਲੇਖਹਿ ॥੫॥ ਦੇਖਿ ਅਚਰਜੁ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਸੁਰ ਨਰ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਸ
ਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੬॥ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਕੀ ਸੰ

ਗਤਿ ਰਮਤਾ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਿ ਰਹੈ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿਆ
ਤੂਆ ॥੭॥ ਸੁਣਤ ਸਮਝ ਤੂਤ ਕੁਤਤਿ ਪਤਿ ਲਾਗੈ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਸੁਰਤਿ
ਤਿ ਫਲੁ ਲਾਗਤ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥੮॥੫॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕਤੁਕੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਨੈ ॥ ਦੂਖੁ ਮਿਟੈ ਸਚੁ ਸ
ਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਖੈਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵਿ ਦੇਖਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਬੰਧਨ ਸੁਤ
ਕੰਨਿਆ ਅਰੁ ਨਾਰਿ ॥੨॥ ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕੀਆ ॥ ਬੰਧਨ ਪੁਤੁ ਕਲ
ਤੁ ਮਨਿ ਬੀਆ ॥੩॥ ਬੰਧਨ ਕਿਰਖੀ ਕਰਹਿ ਕਿਰਸਾਨ ॥ ਹਉਮੈ ਡੰਨੁ ਸਹੈ ਰਾਜਾ
ਮੰਗੈ ਦਾਨ ॥੪॥ ਬੰਧਨ ਸਉਦਾ ਅਣਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ
ਪਸਾਰੀ ॥੫॥ ਬੰਧਨ ਸਾਹ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ
ਥਾਇ ॥੬॥ ਬੰਧਨ ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ॥
੭ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੧੦॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰੁ ॥ ਸੇ ਸਿ
ਰ ਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀਅਨ੍ਹ੍ਹਿ ਗਲ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ਧੂੜਿ ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ
ਹੋਦੀਆ ਹੁਣਿ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨ੍ਹ੍ਹਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਆਦੇਸੁ ਬਾਬਾ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ
ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੇਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਦਹੁ ਸੀਆ
ਵੀਆਹੀਆ ਲਾੜੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ ॥ ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ ਆਈਆ ਦੰਦ ਖੰਡ ਕੀ

ਤਾ

ਤੇਰਾਸਿ॥ਉਪਰਹੁਪਾਣੀਵਾਰੀਐਝਲੇਝਿਮਕਨਿਪਾਸਿ॥੨॥ਇਕੁਲਖੁਲਹਨਿ
ਬਹਿਠੀਆਲਖੁਲਹਨਿਖੜੀਆ॥ਗਰੀਛੁਹਾਰੇਖਾਂਦੀਆਮਾਣਨਿਸੇਜੜੀ
ਆ॥ਤਿਨਗਲਿਸਿਲਕਾਪਾਈਆਤੁਟਨਿਮੋਤਸਰੀਆ॥੩॥ਧਨੁਜੋਬ
ਨੁਦੁਇਵੈਰੀਹੋਏਜਿਨੀਰਖੇਰੰਗੁਲਾਇ॥ਦੂਤਾਨੋਫੁਰਮਾਇਆਲੈਚਲੇ
ਪਤਿਗਵਾਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਦੇਵਡਿਆਈਜੇਭਾਵੈਦੇਇਸਜਾਇ॥੪॥ਅਗੋ
ਦੇਜੇਚੇਤੀਐਤਾਂਕਾਇਤੁਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਸਾਹਾਂਸੁਰਤਿਗਵਾਈਆਰੰਗਿਤਮਾਸੈ
ਚਾਇ॥ਬਾਬਰਵਾਣੀਫਿਰਿਗਈਕੁਇਰੁਨਰੋਟੀਖਾਇ॥੫॥ਇਕਨਾਵਖਤਖੁ
ਆਈਅਹਿਇਕਨਾਪੂਜਾਜਾਇ॥ਚਉਕੇਵਿਣੁਹਿੰਦਵਾਣੀਆਕਿਉਟਿਕੇਕ
ਢਹਿਨਾਇ॥ਰਾਮੁਨਕਬਹੂਚੇਤਿਓਹੁਣਿਕਹਣਿਨਮਿਲੈਖੁਦਾਇ॥੬॥ਇਕਿ
ਘਰਿਆਵਹਿਆਪਣੈਇਕਿਮਿਲਿਮਿਲਿਪੁਛਹਿਸੁਖ॥ਇਕਨਾਏਹੋ
ਲਿਖਿਆਬਹਿਬਹਿਰੋਵਹਿਦੁਖ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਨਾਨਕਕਿਆਮਾ
ਨੁਖ॥੭॥੧੧॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਕਹਾਸੁਖੇਲਤਬੇਲਾਘੋੜੇਕਹਾਭੇ
ਰੀਸਹਨਾਈ॥ਕਹਾਸੁਤੇਗਬੰਦਗਾਡੇਰੜਿਕਹਾਸੁਲਾਲਕਵਾਈ॥ਕਹਾਸੁਆ
ਰਸੀਆਮੁਹਬੰਕੇਐਥੈਦਿਸਹਿਨਾਹੀ॥੧॥ਇਹੁਜਗੁਤੇਰਾਤੂਗੋਸਾਂਈ॥ਏ
ਕਘੜੀਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪੇਜਰੁਵੰਡਿਦੇਵੈਭਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਾਸੁਘਰ
ਦਰਮੰਡਪਮਹਲਾਕਹਾਸੁਬੰਕਸਰਾਈ॥ਕਹਾਸੁਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਣਿਜਿਸੁ
ਵੇਖਿਨੀਦਨਪਾਈ॥ਕਹਾਸੁਪਾਨਤੰਬੋਲੀਹਰਮਾਹੋਈਆਛਾਈਮਾਈ॥੨॥ਇਸੁ
ਜਰਕਾਰਣਿਘਣੀਵਿਗੁਤੀਇਨਿਜਰਘਣੀਖੁਆਈ॥ਪਾਪਾਬਾਝਹੁ
ਹੋਵੈਨਾਹੀਮੁਇਆਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਖੁਆਏਕਰਤਾਖੁਸਿ

ਲਏ ਚੰਗਿਆਈ ॥੩॥ ਕੋਟੀ ਹੂ ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ਜਾ ਮੀਰੁ ਸੁਣਿਆ ਧਾਇਆ ॥ ਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇਰ ਰੁਲਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਮੁਗਲੁ ਨ ਹੋਆ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥ ਮੁਗਲ ਪਠਾਣਾ ਭਈ ਲੜਾਈ ਰਣ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ॥ ਓਨ੍ਹੀ ਤੁਪਕ ਤਾਣਿ ਚਲਾਈ ਓਨ੍ਹੀ ਹਸਤਿ ਚਿੜਾਈ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਕੀ ਚੀਰੀ ਦਰਗਹ ਪਾਟੀ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਰਣਾ ਭਾਈ ॥੫॥ ਇਕ ਹਿੰਦਵਾਣੀ ਅਵਰ ਤੁਰਕਾਣੀ ਭਟਿਆਣੀ ਠਕੁਰਾਣੀ ॥ ਇਕਨ੍ਹਾ ਪੇਰਣ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਾਟੇ ਇਕਨ੍ਹਾ ਵਾਸੁ ਮਸਾਣੀ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀ ਨ ਆਇਆ ਤਿਨ੍ਹ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੬॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਥੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥੭॥੧੨॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ॥ ॥ ॥ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਜੈਸੇ ਗੋਇਲਿ ਗੋਇਲੀ ਤੈਸੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਆਦਮੀ ਬਾਂਧਹਿ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਜਾਗਹੁ ਜਾਗਹੁ ਸੂਤਿਹੋ ਚਲਿਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਤ ਨੀਤ ਘਰ ਬਾਂਧੀਅਹਿ ਜੇ ਰਹਣਾ ਹੋਈ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਵੈ ਜੀਉ ਚਲਸੀ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਓਹੀ ਓਹੀ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਹੈ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥ ਤੁਮ ਰੋਵਹੁਗੇ ਓਸ ਨੋ ਤੁਮ੍ਹ ਕਉ ਕਉਣੁ ਰੋਈ ॥੩॥ ਧੰਧਾ ਪਿਟਿਹੁ ਭਾਈਹੋ ਤੁਮ੍ਹ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਓਹੁ ਨ ਸੁਣਈ ਕਤ ਹੀ ਤੁਮ੍ਹ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵਹੁ ॥੪॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਨਾਨਕਾ ਜਾਗਾਏ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਬੂਝੈ ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥ ਜੇ ਚਲਦ

ਲੈ ਚਾਲਿਆ ਮਾਰਿ ਬਿਖੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲੋ ॥ ਤੁਧੁ ਪਨਪ ਛਤ੍ਰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਬੂਝਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ਧਾਵੂ
ਹੁਕਮੁ ਕਰਹੁ ਮਰਣੁ ਨ ਪਛੈ ਪਛੁਤਾਵਹੁ ॥ ਅਉਗਣ ਹੋਵਹਿ ਜੋ ਕਰਹੁ ਸੋ
ਸੋਤਰੁ ਪਾਵਹੁ ॥੭॥ ਧਰਮੁ ਭੂਮਿ ਸਤ ਬੀਜੁ ਕਰਿ ਐਸੀ ਕਿਰਸ ਕਮਾਵਹੁ ॥
ਤਾਂ ਵਾਪਾਰੀ ਜਾਣੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ॥੮॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੂ
ਝੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਨਾਮੇ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੯॥ ਜਿਉ ਲਾਹਾ ਤੋਟਾ
ਤਿਵੈ ਵਾਟ ਚਲਦੀ ਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥੧
੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂਢੀਆ ਕੋ ਨੀਮ੍ਹੀ ਮੈਡਾ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾ
ਵੈ ਸਾਹਿਬਾ ਤੂ ਮੈ ਹਉ ਤੈਡਾ ॥੧॥ ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਮੈ ਨੀਮ੍ਹਿ ਕੋ ਕੈ ਕਰੀ ਸਲਾਮੁ ॥ ਹਿਕੋ
ਮੈਡਾ ਤੂ ਧਣੀ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧਾ ਸੇਵਨਿ ਸਿਧ ਪੀਰ
ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ ਮੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ॥੨॥
ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਕਾਪੜੀ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਦਿਸੰਤਰ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਹੀ ਤ
ਤੁ ਸਾਰੁ ਨਿਰੰਤਰ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਜੋਇਸੀ ਨਿਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਣਾ ॥੪॥ ਇਕਿ ਤਪਸੀ ਬਨ ਮਹਿ ਤਪੁ ਕ
ਰਹਿ ਨਿਤ ਤੀਰਥ ਵਾਸਾ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਤਾਮਸੀ ਕਾਹੇ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥੫॥
ਇਕਿ ਬਿੰਦੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖਦੇ ਸੇ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ
ਛੂਟਹੀ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥੬॥ ਇਕਿ ਗਿਰਹੀ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ
ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁ ਜਾਗੇ ॥੭॥
ਗੁਰ ਤੇ ਦਰੁ ਘਰੁ ਜਾਣੀਐ ਸੋ ਜਾਇ ਸਿਞਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾ
ਚੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੮॥੨॥੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾ

ਲੇ

ਏਕੁ ਤੂ ਜਲੁ ਸਾਚੋ ਤਰਣਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥
੧॥ ਤੁਧੁ ਦੇਤੇ ਅਜਰ ਦਿਖਾਏ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ
ਮਨਿ ਮੰਦਰੁ ਸੁਖੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜੁ ਲਾਲਚੁ ਛੋਡੀਐ ਤਉ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਜਾਣੈ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਲੋਭੀਆ
ਲੁਭਤਉ ਲੋਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੋਭੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ
॥੩॥ ਕਲਰਿ ਖੇਤੀ ਬੀਜੀਐ ਕਿਉ ਲਾਹਾ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਚਿ ਨ ਭੀਜ
ਈ ਕੂੜੁ ਕੂੜਿ ਗਡਾਵੈ ॥੪॥ ਲਾਲਚੁ ਛੋਡਹੁ ਅੰਧਿਹੋ ਲਾਲਚਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਸਾ
ਚੌ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੀ ॥੫॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਮੂਸ
ਹੁਗੇ ਭਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਪ
ਥਰੁ ਸੈਲੁ ਹੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਫੀਕਾ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਕੇਤਾ ਰਾਖੀਐ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੂ
ਕਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸ
ਰੈ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥੮॥੩॥੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਲੇ ਚਲ
ਣਹਾਰ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥ ਧੰਧੁ ਪਿਟੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਭਵੀ
ਐ ਕਿਆ ਢੂਢੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਵਿਸਰਜਿ
ਆ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿ
ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਈਐ ॥੨॥ ਮੁਇਆ ਕ
ਉ ਕਿਆ ਰੋਵਹੁ ਰੋਇ ਨ ਜਾਣਹੂ ॥ ਰੋਵਹੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਹੂ ॥੩॥
ਹੁਕਮੀ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ਹੁਕਮੁ
ਸਿਞਾਣੀਐ ॥੪॥ ਹੁਕਮੀ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਦਰਗਹ ਭਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਿਰਿ

ਸਾਹਿਬੁ ਦਰਿ ਜਾਣੀਐ ॥੫॥ ਗਲੀ ਹਮ ਚੰਗੀਆ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਗਲੀ ਲਾਖ
ਅਪਣੈ ਪਾਈਐ ਗਰਬੁ ਵਞਾਈਐ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖੀਆ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਵਾਦਿ ਖ
ਪਾਈਐ ॥ ਠਗੀ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ॥੭॥ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾ
ਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵਹੀ ॥ ਗੁਨਹਾ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ
ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੀਐ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ
ਐ ॥੮॥੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਿਆ ਜੰਗਲੁ ਢੂਢੀ ਜਾਇ ਮੈ ਘਰਿ
ਬਨੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ॥ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਘਰਿ ਆਇ ਸਬਦਿ ਉਤਾਵਲਾ ॥੧॥ ਜ
ਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ
੧ ਰਹਾਉ
॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਚੁ ਤਾ ਮਨਿ ਭਾਵਈ ॥ ਚਲੈ ਸਦਾ ਰਜਾਇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਈ
॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ
ਆ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ॥ ਪਥ
ਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਜੇ ਚੜੈ ਭਰ ਨਾਲਿ ਬੁਡਾਵੈ ॥੩॥ ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਵੇਚੀਐ ਸਿਰੁ ਦੀ
ਜੈ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਭਾਲੇ ॥੪॥ ਜੰਮਣ
ਮਰਣਾ ਆਖੀਐ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਮ
ਰਣੁ ਨ ਥੀਆ ॥੫॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰ ਕੀ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਦੇ ਮਿਲੈ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੬॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਸੋ ਧਣੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਡਾਲੀ ਲਗੇ
ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ

ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤਛੂਟੀਐਮਨਮੁਖਿਪਤਿਖੋਵੰਦਾਹੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਜਿਨਸੇਈਕੈ
ਸੇਵਿਆਆਪੁਗਵਾਇਸਤਿਗੁਰਲਾਇਆ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਨਿਰੰਜਨਜਨਨਾਰਿਸਰਣਾਇਨਿ
॥੨॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਏਕੁਹੈਅਵਰੁਨਹੀਕੋਈ॥ਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਾਚੇਪ
ਰਥਾਈਐ॥੩॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਨੈਨਪਾਇਓਕੇਤੀਕਹੈਕਹਾਏ॥ਆਪਿਦਿਖਾਵੈ
ਵਾਟੜੀਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੪॥ਮਨਮੁਖਜੇਸਮਝਾਈਐਭੀਉਝੜਿਜਾ
ਏ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਛੂਟਸੀਮਰਿਨਰਕਸਮਾਏ॥੫॥ਜਨਮਿਮਰੈਭਰਮਾਈਐ
ਹਰਿਨਾਮੁਨਸੇਵੈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈ॥੬॥ਜੇਹੀਸੇਵਕ
ਰਾਈਐਕਰਣੀਭੀਸੇਈ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਵੇਖੈਵਡਿਆਈ॥੭॥
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਆਪਿਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕਸਿਰੁਦੇਛੂਟੀਐਦਰਗਹਪ
ਤਿਪਾਏ॥੮॥੬॥੨੮॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਰੂੜੋਠਾਕੁਰਮਾਹਰੋਰੂੜੀ
ਗੁਰਬਾਣੀ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪਾਈਐਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਮੈਓ
ਲਗੀਆਓਲਗੀਹਮਛੋਰੂਥਾਰੇ॥ਜਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਮੁਖਿਨਾਮੁਹ
ਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾਘਣੀਭਾਣੈਮਨਿਭਾਈਐ॥ਮੇਰੇ
ਠਾਕੁਰਹਾਥਿਵਡਿਆਈਆਭਾਣੈਪਤਿਪਾਈਐ॥੨॥ਸਾਚਉਦੂਰਿਨਜਾਣੀ
ਐਅੰਤਰਿਹੈਸੋਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਵਿਰਹੇਕਿਨਿਕੀਮਤਿਹੋਈ॥੩॥ਆਪਿਕ
ਰੇਆਪੇਹਰੈਵੇਖੈਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਨਿਹਾਲੀਐਇਉਕੀਮ
ਤਿਪਾਈ॥੪॥ਜੀਵਦਿਆਲਾਹਾਮਿਲੈਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿ
ਖਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥੫॥ਮਨਮੁਖਤੋਟਾਨਿਤਹੈਭਰਮਹਿਭਰਮਾਏ॥ਮਨ
ਮੁਖੁਅੰਧੁਨਚੇਤਈਕਿਉਦਰਸਨੁਪਾਏ॥੬॥ਤਾਜਗਿਆਇਆਜਾਣੀਐਸਾਚੋਲਿ

ਵਡਭਾਗੀ ਭਗਤੁ ਦੇਖਿ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੭॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੀਗੈ ਨਾਮਿ
ਰੰਗਿ ਲਾਗੈ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹੁਕਮਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਰਚ ਜੀ
॥੮॥੧੭॥੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਜਾ
ਣਾ ॥ ਮੈ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕ ਤੂੰ ਮੈ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣਾ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹੈ ਸ
ਚ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਈਐ ਪਾਈਐ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ
ਆ ਦੇ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥ ਤਾ ਕ
ਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗਈ ਚਾਲਹਿ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥੩॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ
ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ॥ ਖੋਟੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਰਲੇ ਜੂਠਾਨੈ ॥੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਖਰਾ ਸਮਾ
ਲੀਐ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ॥ ਖੋਟੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਲੇ ਅਗਨਿ ਜਲਾ
ਈਐ ॥੫॥ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਤਮੁ ਸੋਈ ॥ ਏਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰ
ਖੁ ਹੈ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ
ਅਘਾਇ ॥ ਤਿੰਨਾ ਭਰਮੁ ਨ ਭੇਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੭॥ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ
ਆਇਆ ਚਲੁ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ ਅਉਗਣਿਆਰੇ ਕਉ ਗੁਣੁ ਨਾਨਕੈ ਸਚੁ ਮਿ
ਲੈ ਵਡਾਈ ॥੮॥੨੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਰਾਤਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਵ
ਖਾਣਿਆ ॥ ਲੋਕਾ ਦਾ ਕਿਆ ਜਾਇ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੧॥ ਜਉ ਲਗਿ ਜੀਉ
ਪਰਾਣ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲ ਤੂੰ ॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
ਮੈ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਤੂੰ ॥੨॥ ਦਰਿ ਸੇਵਕੁ ਦਰਵਾਨੁ ਦਰਦੁ ਤੂੰ ਜਾਣਹੀ ॥ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ
ਹੈਰਾਨੁ ਦਰਦੁ ਗਵਾਵਹੀ ॥੩॥ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਸੀ ॥ ਵੇਲਾ

ਸਚੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸੀ ॥੪॥ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਈ ॥ ਮਨਹੁ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਈ ॥੫॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ॥੬॥ ਸਚੇ ਸਚੀ ਦਾਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ॥੭॥ ਤੂੰ ਉਤਮੁ ਹਉ ਨੀਚੁ ਸੇਵਕੁ ਕਾਂਢੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਵਾਂਢੀਆ ॥੮॥੧੦॥੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਸਹਸਾ ਦੋਈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਜੀਵਨਾ ਫਿਟੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤਉ ਰਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਦੇਇ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮੁ ਕੂਰਾ ॥੨॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥ ਨਟੂਐ ਸਾਂਗੁ ਬਣਾਇਆ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀਐ ਉਝਰਤ ਨਹੀ ਬਾਰਾ ॥੪॥ ਹਉਮੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲਣਾ ਝੂਠੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਾਰੈ ਸੋ ਜਿਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੫॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੈ ਹਥਿ ਟੋਹਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਨਿਸਿ ਦਉਤ ਸਵਾਰੈ ॥੬॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੭॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿਆ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ॥੮॥੧੧॥੨੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਰੁ ਤੇਰਾ ਸੁਰਸਰੀ ਚਰਣ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਰਾਵੈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥ ਤਾ ਕੇ ਚਰਣ ਜਪੈ

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਵਾਰੇ
ਗਾਵਹਿ ਸਾਧ ਪੂਰਾ ਮਹਾਮਹਿ ਤਾ ਕੇ ਭੁਗਤ ਨ ਜਾਹਿ ਲੇਖੁ ਫਿਰਿ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆ
ਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਜੁਗਾ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ॥
ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੩॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕੀ
ਆ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਪਰਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਅਪਣੀ
ਸਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੇਤੁ ਹੈ ਜੇਤੀ ਆਵਣ ਜਾ
ਣੀ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਹੋਰ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ
॥੫॥ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਦੀਏ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕਾ ਹੁਕ
ਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥੬॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਕੇ ਰਾਜੇ
ਕੀਏ ਗਾਵਹਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆ
ਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੭॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਦੇਹਿ ਤ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀ
॥ ਜਾ ਕਉ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਹਿ ਅਪਣਾ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੮॥੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਰੰਜਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁ
ਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ
॥ ਜਿਨਿ ਮਮਤਾ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਈ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਪਾਂ ਸਿਰਿ ਤਪੁ ਸਾਰੁ

ਲੋ

ਜੀ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਣ ਸਚੇ ਦੇ ਦੀਸਹਿ ਸਚਿਆਰਾ ॥
ਮਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਨੁ ਹਉਮੈ ਬਿਨਸੈ ਹੀ ਗਏ ਹਾਂ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਨਿਧਾਨੁ ਸੋਈ ਆਸਾ
ਕੀ ਕਾਮਿ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਪਾਤਿਓ ਹਰਿ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਨੁ ਸਭੁ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ਆਸਾ ਨਾਮੁ
ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਜੀ ॥ ਆਸਾ ਚੀਨੈ ਸਭੁ ਸਾਚਿ ਤਾ ਮਿਲੈ ॥੬॥ ਸੇਵ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਿਨ ਗੁਣ ਸਿ
ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਹੁ ਗਵਾਇ ਸਭੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਨ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਿ ਸਮਾਇ
॥੭॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਗੁਰ ਨਦਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਸਭੁ ਥਾਇ ਰਮਿ
ਤੇ ਮੇਲੁ ਆਪਿ ॥੮॥੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਹੁਕ
ਮੈ ਬੂਝੈ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਈ ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ ਲੋਈ ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਾਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥
੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ
ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਏ
ਹਾ ਭਗਤਿ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਆਸਾ ਕੀ
ਤੀ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਨੁ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਮੰ
ਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਇਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥ ਆ
ਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵੈ ਆ
ਪਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਾਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੋਲਾਣੀ ॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਉਰਾਣੀ ॥੫॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕਾ ਮਾਇਆ ॥ ਮੂ
ਰਖਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇ
ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਸਬਦੁ ਵੀ

ਤਰਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸਹਜੇ ਅਨਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਮਿ
ਤਿਸ ਦਾ ਸਾਚਿ ਰਹਿਆ ॥੭॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਭਾਇ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਪਾਈ ॥੮॥੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਊ
ਪਜੈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਵਡੀ ਵਡਿ
ਆਈ ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸ
ਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਮਹਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ
ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬੂ
ਝੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੂਖੁ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ
॥੫॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋ
ਇ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾਂ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਕਿਲ
ਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਟੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥ ਆਪਣੈ ਹਾਥਿ
ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਡਿ
ਆਈ ਪਾਏ ॥੮॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਤੂੰ ਆਪੇ

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ॥੧॥
ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਵਡੀ ਵਡਿ
ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਨੋ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਵਿਣੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਕੀ ਤਿਨ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ ਆਪੈ
ਥੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਬੂਝ
ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀ
ਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥੪॥ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭਵਾਲੀ ਦਿ
ਤੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥੫॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤਿਅਨੁ ਬੂਝ
ਨਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਭੀ ਓਨਾ ਨੋ ਬਖਸੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੬॥ ਗਿਆ
ਨੀਆ ਨੋ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਓਇ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੈ ਨ ਭੁਲਨੀ ਸ
ਚੁ ਜਾਣਨਿ ਸੋਈ ॥੭॥ ਘਰ ਮਹਿ ਪੰਚ ਵਰਤਦੇ ਪੰਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿ
ਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਨ ਆਵਨੀ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੮॥੨੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਵਥੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਖੁਲਾਹੀ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ
ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਲਏ ਪਾਏ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਲੈ ਦਿਬ ਦਿਸ
ਟਿ ਦੇਖੈ ਮੁਕਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਅਨੇਕ ਹਹਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਵਸੇਰਾ ॥
ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਪਾਰਖੀਆ ਵਥੁ
ਸਮਾਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲੁ ਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ

ਵੈ ਕੋਈ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਕਿਆ ਨਾਵੈ ਭਾਉ ਪਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਭੀਤਰਿ ਦੁਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇ ਭੂਲਾ
ਸਭੁ ਜਗੁ ਡੋਬਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੫॥ ਪਿਰੁ ਰਸੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਪਿਰ ਪਾਸਿ
ਸਭੁ ਰਚਨਾ ਇਹੁ ਹੋਰ ਵੈ ਗੁਰ ਪਰਚਨ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੬॥ ਜਿਨ ਹੁਕਮੁ
ਪਛਾਣਿਆ ਪਛਾਣੇ ਸਚੁ ਰਖਿਓਨੁ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਛਾਣਿਆ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆ
ਈ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੮॥੩॥੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੈ ਆ
ਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਾਦੁ ਮੀਠਾ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਚਾਖਿਐ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ੍ਹਾ ਸਾਚੋ ਭਾਈ
॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਬਿਖਿਆ
ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਭ ਅੰਧੀ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਨਾਮਿ ਵਰਤਦੇ ਨਾਮੇ ਵਰਤਾ
ਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਨਾਮੁ
ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੇ ਮਹਲੁ ਪਾਈ ॥੪॥
ਨਾਮੇ ਹੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੰਨੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾ
ਰੀਅਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੬॥ ਨਾਮੈ ਕੀ ਸਭ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮਹੁ ਹੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿ
ਸੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਾਵੈ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਪੂਰੈ
ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਈ ॥੮॥੪॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ
ਨੀ ਨ ਜਾਣਨਿ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ ਫਿਕਾ ਬੋਲਹਿ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸੁਆ

ਤੀ ॥੪॥ ਸਾਇਰੁ ਮਨੁ ਮਾਣਕ ਉਕਾਰਿ ਵਰੁਸਿਆ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਦੀ ਭਾਵਨੀ ਮੇਲਿਆ
ਨ ਮਤਿ ਧਿਆਇਆ ਆਵੈ ॥੫॥ ਸਾਹੁ ਤੇ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਆਪਿ ਸਦਾ ਸੁਭਰਿ ਨਾਲਿ ਲਾਇ ਦੇ
ਸਾਧਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰਤੈ ਹੋਇ ਲਾਵੈ ਆਨ ਮੇਸਾ ਜੋ ਸਚੋ ਗਾਵੈ ॥੨॥
ਸਦਾ ਰਾਵਣਿ ਧਿਆਇ ਪਛਾਣ ਸਚੇ ਸੋਜਾ ਸੁਣਾਇਆ ਪੰਚ ਕਰੇ ਪੰਚ ਮਿਸਰੋ ਆਨਿ
ਲਿਪਤਿ ਮਸੁ ਪੁਖਧਾਇਆ ॥੩॥ ਸਚਿਆ ਸਚਾ ਮਧਾਰੁ ਸਿਗਰ ਭਉ ਸਚੁ ਵੰਨੀ ਨਾਗਾ ॥
ਸਾਸਿ ਗੁਰ ਸਿਮਰਿ ਦਰਿ ਧਿਆਇ ਕਰੋ ਤਿਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਵਿਚਿ ਰਤਿ ਰਜਾਇ
ਤਿਨੁ ਸਚੇ ਅਲਖੁ ਧਿਆਇ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋ ਵਡਾ ਆਪ ਹੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਇ ਪਾਇਆ
ਸਿਆ ॥੫॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਸਿਰੋ ਭਉ ਵਡਾ ਹਿਆ ਆਪਣੈ ਕਰਤਾ ਲਿਖੁਆ ਪੇਮ ਧਿਆ ਮਲੁ ਤੇ
ਸਿਲਾ ਵਡਾ ਮਿਤ੍ਰ ਸਿਰਤਨੁ ਵਡ ਭਾਗੁ ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤੇ ਸੇਵਕ ਤਮ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭ
ਦੇ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੈ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥੭॥ ਹਉ ਹਉ
ਕਰਦੀ ਸਭੁ ਫਿਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭ੍ਰਮੁ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹਉਮੈ
ਗਈ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੮॥੫॥੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚੇ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰ
ਮਲੇ ਸਦਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਐਥੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਜਾਪਦੇ ਆਗੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪ
ਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਰੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗੁਲੇ ਤੂੰ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਜੇ ਰ
ਪੈ ਨਾ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਮੈਲੇ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾ
ਨੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰਿ ਪਾਰਸਿ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਏ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ
ਅਪਾਰ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਰੰਗੀਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਭੈ ਭਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਲਾਗਿ ਨ ਲਗਈ ਨ
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਝੂਠੇ ਠਾਉ ਨ ਕੋਇ ॥੪॥

ਜਿਸਨੋਆਪੇਮੇਲੇਸੋਗੁਰਮੁਖਿਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲਾਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਤਸੰਗਤਿ
ਊਪਜੈਸਹਜੇਸਚਿਸੁਭਾਇਆ॥੫॥ਬਿਨੁਸੰਗਤੀਸਭਿਐਸੇਰਹਹਿਜੈਸੇਪਸੁਢੋਰ
॥ਜਿਨ੍ਹਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨਜਾਣਨ੍ਹੀਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਿਚੋਰ॥੬॥ਇਕਿਗੁਣਵਿਹਾਝ
ਹਿਅਉਗਣਵਿਕਣਹਿਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾਉਪਾਇਆ
ਵੁਠਾਅੰਦਰਿਆਇ॥੭॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇ ਨ
ਲਾਇਸਵਾਰਿਅਨੁਸਬਦੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੮॥੬॥੨੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ
੩॥ਸਭਨਾਵੈਨੋਲੋਚਦੀਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਹੈਸੁ
ਖੁਤਿਸੁਜਿਸੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥੧॥ਤੂੰਬੇਅੰਤੁਦਇਆਲੁਹੈਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥
ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁ
ਹੈਬਹੁਬਿਧਿਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਹੁਕਮੇਕਾਰਕਰਾਇਦਾਦੂਜਾਕਿਸੁਕਹੀਐਭਾ
ਈ॥੨॥ਬੁਝਣਾਅਬੁਝਣਾਤੁਧੁਕੀਆਇਹਤੇਰੀਸਿਰਿਕਾਰ॥ਇਕਨਾਬਖ
ਸਿਹਿਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਿਦਰਗਹਮਾਰਿਕਢੇਕੂੜਿਆਰ॥੩॥ਇਕਿਧੁਰਿਪਵਿ
ਤਪਾਵਨਹਹਿਤੁਧੁਨਾਮੇਲਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਊਪਜੈਸਚੈਸਬਦਿਬੁਝਾਏ
॥੪॥ਇਕਿਕੁਚਲਕੁਚੀਲਵਿਖਲੀਪਤੇਨਾਵਹੁਆਪਿਖੁਆਏ॥ਨਾਓਨ
ਸਿਧਿਨਬੁਧਿਹੈਨਸੰਜਮੀਫਿਰਹਿਉਤਵਤਾਏ॥੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪ
ਣੀਤਿਸਨੋਭਾਵਨੀਲਾਏ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਇਹਸੰਜਮੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਬਦੁਸੁ
ਣਾਏ॥੬॥ਲੇਖਾਪੜਿਨਪਹੂਚੀਐਕਥਿਕਹਣੈਅੰਤੁਨਪਾਇ॥ਗੁਰਤੇਕੀਮ ਤਿ
ਪਾਈਐਸਚਿਸਬਦਿਸੋਝੀਪਾਇ॥੭॥ਇਹੁਮਨੁਦੇਹੀਸੋਧਿਤੂੰਗੁਰਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਾਈਐਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅ

ਰਹੈ ॥੮॥੧੧॥੨੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਅਵ
ਗਣ ਗੁਣੀ ਬਖਸਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਕਾ
ਮਣੀ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਹਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਨੀ
ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਕਿਉ ਪਾਇਨਿ ਡੋਹਾਗਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥ ਜਿ
ਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸਿ
ਉ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ
ਖਾਹਿ ॥ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਸੁੰਞੀ ਸੇਜ ਦੁਖੁ ਪਾਹਿ ॥੪॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਏਕੁ ਹੈ ਮਤੁ ਮਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਹਿ ॥੫॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਹਿ ਰਹੀ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੬॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ
ਗਈ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਹਲੁ ਨਾਹੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਅੰਤਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾ
ਇ ॥੭॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸੁਖੁ ਲੋ
ੜਹਿ ਕਾਮਣੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੮॥੮॥੨੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਾ ਚਖਾਇਓਨੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ
ਹੈ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚੁ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥
॥ ਮਨੁ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਸਦਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਦੁ ਨ ਆਇਓ
ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਕਮਾਹਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਜੇ ਸਚੁ ਜਮੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ

ਵਡਭਾਗਾ ਜੋ ਇਤੁ ਲਾਗੇ ਲਾਇਅਨੁ ਸਾਤੀ ਦੇਈ ਭਰਬਾ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕੈ ਭਾਇ ਤਿਸ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੁ
ਰਖਹਿ ਉਰਧਾਰਾ ॥੪॥ ਜੋ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵਿਆ ਆਪਿ ਭਾਣੈ ਤਿਨ੍ ਵਿਚਹੁ ਬਾਲਿਆ
ਉ ਸਦਾ ਪਰਕੇ ਸੋਭਾ ਪਾਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ
ਲੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ਸੇ ਜਨੁ ਪਾਲਿਆ ਪਰਖਿ ਦੇਵਹਿ ਉਮੋਹ
ਸਨਾਇਬਾ ॥੬॥ ਪਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਇਆ ਅਭਗਤੁ ਕੇ ਹੋਤਿ ਆਪਣਾ ਵਰੁ
ਪਾਇਆ ਸੋ ਰਾਜਿ ਕਿਵੈ ਵਲਾਇ ਵਿਸਨੁ ਰਾਖਿਆ ॥੭॥ ਸਭੇ ਰੰਗ ਨਾਮ ਸਬਦ ਸਮਾਇ ਲਾਇ
ਤਿਨੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਖਲਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਧਰੇ ਧ
ਆਰੂੰ ॥੮॥੫॥੨੨ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਜਾ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮਤ
ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸਦ ਸੁਣਦਾ ਸਦ ਵੇਖਦਾ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭ
ਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨ੍ਹੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇ
ਆ ॥ ਸਦਾ ਰਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਏ ਮਨ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ
ਹੀ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਪਾਇਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆ
ਰੁ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਐ ਸਬਦਿ ਬੁਝੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉ
ਮੈ ਮਾਰੀਐ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੪॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਨੁ ਨਾ
ਵੈ ਸੋਭ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਮਾਇਆ ਕੀ ਸੋਭਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਜਾਦੀ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਬਿਸਟਾ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੬॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ॥ ਸ

ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਹਿ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਾ ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਝੀ ਐ ਨ ਦੇਖੀ
ਐ ਜਗੁ ਨ ਬੋਲਾਏ ਨ ਤੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਸੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰ
ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੇ ਦਰਿ ਸਚੇ ਜਾਣੁ ॥੮॥੧੦॥੧੩ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
ਸਬਦੌ ਹੀ ਭਗਤ ਜਾਪਦੇ ਜਿਨੑ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਹੋਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਇਆ
ਨਾਉ ਮੰਨਿਆ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਹੋਇ
ਸਫਲੁ ਤਿਨੑਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਤਿਨੑ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਜਾ
ਤਿ ਹੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੈ ਭ
ਗਵਾਨੁ ॥੨॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ
ਪਾਇਆ ਭਰੇ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ ਆਵਹਿ ਇਸੁ ਰਾਸੀ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਜਿਨੑਾ ਨਾ
ਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਤਿਨੑਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ ਭਗ
ਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੑੀ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਧੁਰਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਜੂਐ
ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਰੀਰਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ
ਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਧੀਰਿ ॥੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁ
ਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥੭॥ ਭਗਤਾ ਕੀ
ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਉ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨ
ਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥੧੧॥੧੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
ਅਨ ਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ

ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਜਗ ਦੇ ਭ੍ਰਮਿ ਵਣ ਭ੍ਰਮ ਭਵਾਈਐ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਵਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇ ॥ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ਤੂੰ ਫਿਰਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥੨॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੪॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀਆ ਫਿਰਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭਤਾਰੁ ॥੫॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਅਪਣੇ ਸਹਿ ਲਈਆ ਮਿਲਾਇ ॥੬॥ ਮਰਣਾ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੭॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੮॥੧੨॥੧੫॥੩੭॥

ੴ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪੰਚ ਮਨਾਏ ਪੰਚ ਰੁਸਾਏ ॥ ਪੰਚ ਵਸਾਏ ਪੰਚ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਇਨ੍ਹ ਬਿਧਿ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਾਰਿ ॥ ਫਰਹੇ ਮੁਹਕਮ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜਹੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥ ਸਉਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤ ॥੩॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁ

ਧਕੇ ਸਾਧੂ ਰਿਦਾਸਾ ਸਾਧੂ ਪਗਿ ਏਦੈ ਕੈ ਬਾਣਾ ॥੪॥ ਜੋ ਜੋ ਗਇਆ ਤਿਨ ਕੌ ਲਾਏ ਨਿਮਾਣੇ ਤਿਸ
ਤਿਸ ਨਿ ਕਾ ਬਿਦੀਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ॥੫॥ ਵਿਖਮ ਨਗਰੁ ਭੁਲਾਦੇ ਖੇਚਲ ਲਾਵਣੁ ਨੈ
ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਿ ਆਵਣੁ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਾਸਿ ਖਟ ਹੁਜਾ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ
ਨਾਮੁ ਲੇਖ ਸਾਧੂ ਸੰਮਾਗੋ ॥੭॥ ਸੋ ਵਿਜੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੇਵਾ ਆਖਿਰ ਲ
ਨਾਗਰਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵਾ ॥੮॥੧॥ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਗੁਰ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਜਪਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਣੀ ਚਿਤਵ
ਤਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥
੧॥ ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਆਇਆ ਮਿਲਿਓ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਚਾ
ਹਤਾ ਸੋ ਪਾਇਓ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਸ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਖਿਨ ਮਾ
ਹਿ ॥ ਭਗਤ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹਿ ਸਭ ਠਾਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਤਉ
ਪੇਖੀਐ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਕਰਿ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਸਾਧ ਸਿਉ ਨਿਹਚਲੁ ਪ
ਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥੪॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੋਊ ਹੋਤ ਨ ਸਾਥ ॥ ਏਕੁ ਨਿਵਾਹੂ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਦੀਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਥ ॥੫॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬੋਹਿਥ ਭਏ ਲਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ
ਤੇਹ ॥ ਭੇਟਿਓ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੬॥ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜਾਚਨਾ ਵਿਸ
ਰੁ ਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥੭॥ ਸੁਖ ਸਾਗ
ਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲੇ ਉਪਜੇ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਪ
ਰਮਾਨੰਦ ॥੮॥੧॥੨॥੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਰਹੜੇ ਘਰੁ ੪ ॥

ੴ

ਛੰਤ ਕੀ ਜਾਤਿ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬੀਸਰਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਸੁਖ ਸੀਗਾਰ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਫੀਕੇ ਤਜਿ ਛੋਡੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਗਏ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਇ ॥੫॥ ਜੋ ਜਨ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਪਿਆਰੇ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹੀ ਚਾਖਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥੭॥ ਅੰਚਲੁ ਗਹਿਆ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇਆ ॥੮॥੧॥੩॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜਬ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ॥੨॥ ਜੋ ਜੀਅ ਤੁਝ ਤੇ ਬੀਛੁਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੪॥ ਜੋ ਸੁਖੁ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਪਿਆਰੇ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਅਮਰੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਪਿਆਰੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਤੇ ਪਿਆਰੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਹਉ ਸੁਨਾਇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪਹਿਰਹਿ ਖਾਇ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੩॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਾਵਹਿ ਸੋ ਕਰੀ ਪਿਆਰੇ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਭ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੫॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥੬॥ ਏਕੋ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਸੰਸਾਰ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਰਿ ਲੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ

ਤਜੇ

ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੩॥੩੨॥ ਛਕੇ ੫ ॥੨॥੪੨॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪਟੀ ਲਿਖੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਸੈ ਸੋਇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਭਇਆ ॥ ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਲਾਗਾ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਮਨ ਕਾਹੇ ਭੂਲੇ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਜਬ ਲੇਖਾ ਦੇਵਹਿ ਬੀਰਾ ਤਉ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਵੜੀ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਏਨਾ ਅਖਰਾ ਮਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਊੜੈ ਉਪਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੈ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ ਙੰਙੈ ਙਿਆਨੁ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਈ + ॥੪॥ ਕਕੈ ਕੇਸ ਪੁੰਡਰ ਜਬ ਹੂਏ ਵਿਣੁ ਸਾਬੂਣੈ ਉਜਲਿਆ ॥ ਜਮ ਰਾਜੇ ਕੇ ਹੇਰੂ ਆਏ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ॥੫॥ ਖਖੈ ਖੁੰਦਕਾਰੁ ਸਾਹ ਆਲਮੁ ਕਰਿ ਖਰੀਦਿ ਜਿਨਿ ਖਰਚੁ ਦੀਆ ॥ ਬੰਧਨਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਅਵਰੀ ਕਾ ਨਹੀ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੬॥ ਗਗੈ ਗੋਇ ਗਾਇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਗਲੀ ਗੋਬਿਦੁ ਗਰਬਿ ਭਇਆ ॥ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਜਿਨਿ ਆਵੀ ਸਾਜੀ ਚਾੜਣ ਵਾਹੈ ਤਈ ਕੀਆ ॥੭॥ ਘਘੈ ਘਾਲ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਘਾਲੈ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਮਤੁ ਰਹੈ ॥੮॥ ਚਚੈ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋਗੀ ਖਾਣੀ ਭੋਗੀ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਆਪਿ ਥੀਆ ॥੯॥ ਛਛੈ ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਭਰਮੁ ਹੋਆ + ॥੧੦॥ ਜਜੈ ਜਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭੀਖ ਭਵਿਆ ॥ ਏਕੋ ਲੇਵੈ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਮੈ ਸੁਣਿਆ ॥੧੧॥ ਝਝੈ ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਣਾ ਸੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ॥ ਦੇ ਦੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀਆ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਪਇਆ ॥੧੨॥ ਞੰਞੈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇਖਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧੩॥

+ ਭਰਮੁ ਉਪਾਇ ਭੁਲਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ

+ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋਈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥

ਆਸਭਥਾਈਏਕੁਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥੧੩॥ਟਟੈਟੰਚੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਘੜੀਕਿਮੁਹਤਿਕਿ
ਉਠਿਚਲਣਾ॥ਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰਹੁਅਪਣਾਭਾਜਿਪੜਹੁਤੁਮਹਰਿਸਰ
ਣਾ॥੧੪॥ਠਠੈਠਾਢਿਵਰਤੀਤਿਨਅੰਤਰਿਹਰਿਚਰਣੀਜਿਨਕਾਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਚਿ
ਤੁਲਾਗਾਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਤਉਪਰਸਾਦੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੫॥ਡਡੈਡੰਫੁਕਰਹੁਕਿ
ਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਸਭੁਚਲਣਾ॥ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਰਬਨਿ
ਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੧੬॥ਢਢੈਢਾਹਿਉਸਾਰੈਆਪੇਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇ
॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਹੁਕਮੁਚਲਾਏਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੧੭॥ਣਾਣੈਰਵ
ਤੁਰਹੈਘਟਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਈ॥ਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁਨਰਪਿ
ਜਨਮੁਨਹੋਈ॥੧੮॥ਤਤੈਤਾਰੂਭਵਜਲੁਹੋਆਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਤਰਨਾਤੁ
ਲਹਾਹਮਬੂਡਸਿਤਾਰਿਲੇਹਿਤਾਰਣਰਾਇਆ॥੧੯॥ਥਥੈਥਾਨਿਥਾਨੰਤਰਿਸੋਈਜਾ
ਕਾਕੀਆਸਭੁਹੋਆ॥ਕਿਆਭਰਮੁਕਿਆਮਾਇਆਕਹੀਐਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਭ
ਲਾ॥੨੦॥ਦਦੈਦੋਸੁਨਦੇਊਕਿਸੈਦੋਸੁਕਰੰਮਾਆਪਣਿਆ॥ਜੋਮੈਕੀਆਸੋਪਾਇ ਮੈ
ਆ॥ਦੋਸੁਨਦੀਜੈਅਵਰਜਨਾ॥੨੧॥ਧਧੈਧਾਰਿਕਲਾਜਿਨਿਛੋਡੀਹਰਿਚੀਜੀ
ਜਿਨਿਰੰਗਕੀਆ॥ਤਿਸਦਾਦੀਆਸਭਨੀਲੀਆਕਰਮੀਕਰਮੀਹੁਕਮੁਪਇਆ
॥੨੨॥ਨੰਨੈਨਾਹਭੋਗਨਿਤਭੋਗੈਨਾਡੀਠਾਨਾਸੰਮਲਿਆ॥ਗਲੀਹਉਸੋਹਾਗਣਿਭੈਣੇ
ਕੰਤੁਨਕਬਹੂੰਮੈਮਿਲਿਆ॥੨੩॥ਪਪੈਪਾਤਿਸਾਹੁਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਪਰਪੰਚੁ
ਕੀਆ॥ਦੇਖੈਬੂਝੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੨੪॥ਫਫੈਫਾ
ਹੀਸਭੁਜਗੁਫਾਸਾਜਮਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਬਰੇਜਿ
ਹਰਿਸਰਣਾਗਤਿਭਜਿਪਇਆ॥੨੫॥ਬਬੈਬਾਜੀਖੇਲਣਲਾਗਾਚਉਪੜਿਕੀਤੇ

ਤੇ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲਣਿ ਆਪਿ ਲਗਾ ੨੬
ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ ਕਉ ਭਉ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਫਿ
ਰਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਾਇਆ ੨੭ ਮੰਮੈ ਮੋਹੁ ਮਰਣੁ ਮਧੁਸੂ
ਦਨੁ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਵਿਆ ਕਾਇਆ ਭੀਤਰਿ ਅਵਰੋ ਪੜਿਆ ਮੰਮਾ
ਅਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ ੨੮ ਯਯੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਵੀ ਕਦ ਹੀ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ੨੯ ਰਾਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ
ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਜੰਤਾ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਸਭ ਲਾਏ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਲਇਆ
੩੦ ਲਲੈ ਲਾਇ ਧੰਧੈ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ
ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਣਾ ਭਾਣੈ ਤਾ ਕੈ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ੩੧ ਵਵੈ ਵਾਸੁਦੇਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ
ਕਉ ਜਿਨਿ ਵੇਸੁ ਕੀਆ ਵੇਖੈ ਚਾਖੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
੩੨ ੜਾੜੈ ਰਾੜਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿ ਅਮਰੁ ਹੋਆ
ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਓਸੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਆ ੩੩ ਹਾਹੈ ਹੋਰੁ
ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨਿ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਆ ੩੪ ਆਇੜੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਛੋ
ਡੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਇਵ
ਕਹਿਆ ੩੫ ੧ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪਟੀ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਯੋ ਅੰਙੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾਖੈ ਘੰਙੈ ਕਾਲੁ ਭਇਆ ਰੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ
ਕਮਾਣੇ ਪੜਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ ੧ ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੂੰ ਕੀ ਪੜਿਆ

॥ਲੇਖਾ ਦੇਵਣੁ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧੰਙਾਇਐ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਨੰਨੈ ਨਾ
ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਛਛੈ ਛੀਜਹਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮੂੜੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਜਮਿ ਪਾਕੜਿਆ
॥੨॥ ਬਬੈ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਮੂੜੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇ
ਓ ਪਾਧਾ ਅਵਰਾ ਕਾ ਭਾਰੁ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥੩॥ ਜਜੈ ਜੋਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਅੰਤਿ ਗ
ਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਤੂੰ ਚੀਨਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਹਿਗਾ
॥੪॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਪੜੁ ਪੰਡਿਤ ਅਵਰਾ ਨੋ ਨ ਸਿਖਾਲਿ ਬਿਖਿਆ ॥ ਪਹਿ
ਲਾ ਫਾਹਾ ਪਇਆ ਪਾਧੇ ਪਿਛੋ ਦੇ ਗਲਿ ਚਾਟੜਿਆ ॥੫॥ ਸਸੈ ਸੰਜਮੁ ਗਇਓ ਮੂੜੇ ਏ
ਕੁ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕੁਥਾਇ ਲਇਆ ॥ ਸਾਈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀ ਸਾ ਤੇਰੀ ਏਤੁ ਧਾਨਿ ਖਾਧੈ
ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥੬॥ ਮੰਮੈ ਮਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਪਇਆ
॥ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥੭॥ ਕਕੈ ਕਾ
ਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰਮਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਮਮਤਾ ਲਾਗੇ ਤੁਧੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ॥ ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ
ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਹਿ ਵਿਣੁ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਡੂਬਿ ਮੁਆ ॥੮॥ ਤਤੈ ਤਾਮਸਿ ਜਲਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਥ
ਥੈ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟੁ ਹੋਆ ॥ ਘਘੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਦਦੈ ਦਾਨੁ ਨ ਤੁਧੁ ਲਇ
ਆ ॥੯॥ ਪਪੈ ਪਾਰਿ ਨ ਪਵਹੀ ਮੂੜੇ ਪਰਪੰਚਿ ਤੂੰ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁ
ਆਇਓਹੁ ਮੂੜੇ ਇਹਾ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਇਆ ॥੧੦॥ ਭਭੈ ਭਵਜਲਿ ਡੁਬੋਹੁ ਮੂੜੇ
ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਗਲਤਾਨੁ ਭਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਪਾਰਿ
ਪਇਆ ॥੧੧॥ ਵਵੈ ਵਾਰੀ ਆਈਆ ਮੂੜੇ ਵਾਸੁਦੇਉ ਤੁਧੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ਏਹ ਵੇਲਾ ਨ ਲ
ਹਸਹਿ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਤੂੰ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪਇਆ ॥੧੨॥ ਝਝੈ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰਹਿ ਮੂੜੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਵਿਖਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ

ਬੂਝਾ ॥੧੩॥ ਧਧੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਖੈ ਮਨੁ ਕੈ ਮਨਾ ਅੰਦਰਿ ਤੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਤਾ ਰਸੁ ਪਾਣੀ ਪਾਇਆ ॥੧੪॥ ਗਗੈ ਗੋਬਿਦੁ
ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ਮੂੜੇ ਪਿਛਲੇ
ਗੁਨਹ ਸਭ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੫॥ ਹਾਹੈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੂਝੁ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਹੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧੬॥ ਰਾਰੈ
ਰਾਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾ
ਤਾ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਤਿਨੀ ਬੂਝਿ ਲਹਿਆ ॥੧੭॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕ
ਥੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ੍ਹ ਕਾ ਲੇਖਾ
ਨਿਬੜਿਆ ॥੧੮॥੧॥੨॥੪੪॥ ੧ਓ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ
੧ ॥ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੜੀਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰ ਨੇਹੁ ਘਣਾ ਰ
ਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਇਆਲਾ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰਹਿ ਮੇਲਾ ਹੋਇ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰੇ ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ਸਾਤ ਸਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ
ਦਇਆਲ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਓ ॥ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸੀ ਮੁੰ
ਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥੧॥ ਮੁੰਧ ਸਹਜਿ ਸਲੋਨੜੀਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ ਮੈ ਮ
ਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਮਿ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਨਾਮਿ ਹਰਿ
ਕੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ॥ ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਹਿ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਅਵਗਣ ਨਸੈ ॥
ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕਾ ਕਹਣਿ ਸੁਨਣਿ ਨ ਧੀਜਏ ॥ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿ
ਉ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ਰਸਨ ਰਸਿ ਮਨੁ ਭੀਜਏ ॥੨॥ ਸਖੀਹੋ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਵ

ਤੂੰਜਾਣਹਿਰਾਮਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਜਾਣਿਆਅਗਮਸੋਮੇਲਿਆਅਪਰਾਰਾਮਾ॥ਸੋਵਿਓਆਮੋਂ॥ਲੋਸਰਧ
ਰਿਦੋਲੋਧੁਰਕੁਵਡਤਮੁਧਰੁਲੀਆ॥ਤਿਕਿਸਾਰਿਆਰਿਬਕਸਾਹਿਬਲੀਆ॥ਭਿਤੁਕਾਸੀਦਵਾ
ਵਲੀਆ॥ਕਰਹੁਕਰਹੁਸਮਰਥਸੁਖਦਾਤਾ॥ਧਕਰਜੁਸਰਣਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਧਨਿਮੇਰਾ
ਰਿਸਰਬਤੂਆਜੁਸਧਾਰਣਾ॥੩॥ਨਾਮਧਾਰਿਸਚਾਸੋਇਲਿਕਧਤੂਆਆਇਆਅੰਨੇਮੇਤਾਰਾਮਾਰਾਵੈ
ਸੰਗਿਵਤਾਗਿਆਆਮਨੁਰਸਿਆਮਰਾਇਤਰਾਮਾ॥ਆਪਹੁਮਨਦੀਆਮਹਰਿਦਵਰਲੀਆ॥ਜਿਉਤਾਂਦੇਵੇ
ਭੰਡਾਵਇਆ॥ਤਨਮਨੁਪਰਾਅਗੋਸਬਦਿਸਭੁਭੋਖਧਣਿਮਿਮਨਹਫਲੁਪਾਵਇਆ॥ਬਿਧਿਪਾਰਨਿ
ਪਾਈਐ॥ਬਹੁਤਰਾਈਐ॥ਕੂਾਇਆਮਿਲਿਆਸਿਧੂਹੁਸਾਨਕਰਕਰੂਸਮਿਤਾਮਰੋਮਨਹਿਲੋ
ਹੋਇਆ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ॥ਮਨਿਨਾਦੁਅਨਹਦੁਵਜੈਧੁਨਿਵਾਜੈਹਰਿਰਸੋ॥ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮ
ਨੁਰਤਾਲਲਾਧਿਆਮੇਰਾਮਾ॥ਅਨਦਿਨੁਰਤਾਮਨੁਬੈਰਾਗੀਸਿਤੁਨਮੰਗਲਿਧਰੁਪਾਇਆ॥
ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਧਿਆਮਰਾਮਾਤਿਗੁਣਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਆਸਾਇਵਿਰੈਸਾਹਿ
ਬਿਹਿਸਾਇਭੁਤਿਤੁਮਨੁਰਤਵਿਹੰਗਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਅਨਹਦਧੁਨਿਵਾਜੈਤੂਰੇ
੧॥ਤਿਤੁਅਗਮਤਿਤੂਅਗਮਪੁਰਿਕਦੁਕਿਓਕਿਧਿਜਾਈਐਮੇਰਾਮਾ॥ਸਭੁਸੰਜਮੇਸਾਰਿਗਨਹੁ
ਗੁਣਸਬਦਕਮਾਈਐਮੇਰਾਮਾ॥ਸਚੁਸਬਦਕਮਾਈਐਨਿਜਘਰਿਜਾਈਐਲਹੀਐਨਿਧਾਨਾ॥ ਪਾਈਐ
ਤਿਤੁਸਾਖਾਮੂਲੁਪਤੁਨਹੀਡਾਲੀਸਿਰਿਸਭਨਾਪਰਧਾਨਾ॥ਜਪੁਤਪੁਕਰਿਕਰਿਸੰਜਮਥਕੀਹਠਿ
ਕਰਿਨਹੀਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਸਤਿਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈਐ॥੨॥
ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਰਤਨਾਗਰੁਤਿਤੁਰਤਨਘਣੇਰੇਰਾਮਾ॥ਕਰਿਮਜਨੁਸਪਤਸਰੇਮਨਨਿਰਮਲਮੇ
ਰੇਰਾਮਾ॥ਨਿਰਮਲਜਲਿਨਾਏਜਾਪ੍ਰਭਭਾਏਪੰਚਮਿਲੇਵੀਚਾਰਾ॥ਕਾਮੁਕਰੋਧੁਕਪਟੁਬਿ
ਖਿਆਤਜਿਸਚੁਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰਾ॥ਹਉਮੈਲੋਭਲਹਰਿਲਬਥਾਕੇਪਾਏਦੀਨਦਇਆਲਾ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਸਮਾਨਤੀਰਥੁਨਹੀਕੋਈਸਾਚੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥੩॥ਹਉਬਨੁਬਨੋਦੇਖਿਰਹੀ

ਇਕੁ ਦੇਖਿ ਸਬਾਈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਇਕੁ ਵੇਖਹੁ ਤੁਹਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ॥ ਤੇਰਾ
ਸਭੁ ਕੀਆ ਤੂੰ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ਤੁਧੁ ਸਮਾਨਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਾਚਿਕ ਤੇਰੀ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ
ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਦਾਤੇ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ
ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੋ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰ
ਅਪਾਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਧਾਨੋ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਅਵਰੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਮਾਨੋ ॥ ਕਰਮ
ਧਰਮ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾ
ਣੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਰਾਮ
ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤ ਭਾਈ ਸੁਤ ਚਤੁਰਾਈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੰਪੈ ਨਾ
ਰੇ ॥ ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ਚਰਣ ਤਲੈ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਇਕੁ ਚਲ
ਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥
੨॥ ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਅਵਗਣ ਮੇਟਿ ਚਲੇ ਗੁਣ ਸੰਗਮ ਨਾ
ਲੇ ਰਾਮ ॥ ਅਵਗਣ ਪਰਹਰਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਠਾਕਿ ਰ
ਹਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਖਾ ਤੂ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸਚੁ ਅੰਜਨੋ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿ
ਰੰਜਨਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾ
ਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਸੰਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਚੂਕੇ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾ
ਰਿ ਪਤੀਣੇ ਵਿਰਲੇ ਦਾਸ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ਛੰਤ ੧ ਘਰੁ ੨

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕਰਮ
ਬਿਧਾਤਾ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ
॥ ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਪਾਪਾ ਕੇਰੇ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਖੋਵੈ ॥ ਹੰਸ ਸਿ ਹੰਸਾ ਬਗ ਸਿ ਬਗਾ ਘਟ ਘਟ
ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀ
ਉ ॥੧॥ ਜਿਨ੍ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ
ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵੈ ਕਬਹੁ ਨ ਆਵਹਿ ਹਾਰਿ ਜੀ
ਉ ॥ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਤਿਨ੍ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ
ਤਿਨ੍ਾ ਕਾ ਚੂਕਾ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ੍ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ
ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ
ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ਲਾਹਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਓਹੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀ
ਜੈ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਪੁਰਖੁ ਪਰਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ
ਹਉ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ
ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ
ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਨ੍ ਜਰਾ ਨ ਮਰ
ਣਾ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰਣਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਸੂਕਹਿ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ

ਧੀਨਨਧਾਇਤਿਜੰਤ੍ਰਿਧਾਤੁਲੋਨੀਸਿਓਸਹਿਤੁਨਾਨਕੁਪਦੁਲੋਵਾਰਸਿਮਨਹਿਸੋਤ੍ਰਿ
ਹਿਤਾਜੰਤ੍ਰਿ॥੫॥੪॥੫॥ ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਸਾਮਹਲਾ
੧ਛੰਤਘਰੁ੩ ॥ ਤੂੰਸੁਣਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆਕੀਵਾੜੀਐਰਾਤਾਰਾਮ॥
ਬਿਖੁਫਲੁਮੀਠਾਚਾਰਿਦਿਨਫਿਰਿਹੋਵੈਤਾਤਾਰਾਮ॥ਫਿਰਿਹੋਇਤਾਤਾਖਰਾਮ
ਤਾਨਾਮਬਿਨੁਪਰਤਾਪਏ॥ਓਹੁਜੇਵਸਾਇਰਦੇਇਲਹਰੀਬਿਜੁਲਜਿਵੈਚਮਕ
ਏ॥ਹਰਿਬਾਝੁਰਾਖਾਕੋਇਨਾਹੀਸੋਇਤੁਝਹਿਬਿਸਾਰਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿ
ਰੇਮਨਮਰਹਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆ॥੧॥ਭਵਰਾਫੂਲਿਭਵੰਤਿਆਦੁਖੁਅਤਿਭਾਰੀਰਾਮ
॥ਮੈਗੁਰੁਪੂਛਿਆਆਪਣਾਸਾਚਾਬੀਚਾਰੀਰਾਮ॥ਬੀਚਾਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੁਝੈਪੂਛਿ
ਆਭਵਰੁਬੇਲੀਰਾਤਓ॥ਸੂਰਜੁਚੜਿਆਪਿੰਡੁਪੜਿਆਤੇਲੁਤਾਵਣਿਤਾਤਓ॥
ਜਮਮਗਿਬਾਧਾਖਾਹਿਚੋਟਾਸਬਦਬਿਨੁਬੇਤਾਲਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿ
ਰੇਮਨਮਰਹਿਭਵਰਾਕਾਲਿਆ॥੨॥ਮੇਰੇਜੀਅੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆਕਿਤੁਪਵਹਿਜੰ
ਜਾਲੇਰਾਮ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਕੀਫਾਸਹਿਜਮਜਾਲੇਰਾਮ॥ਮਛੁਲੀਵਿਛੁੰਨੀ
ਨੈਣਰੁੰਨੀਜਾਲੁਬਧਿਕਿਪਾਇਆ॥ਸੰਸਾਰੁਮਾਇਆਮੋਹੁਮੀਠਾਅੰਤਿਭਰਮੁਚੁ
ਕਾਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਿਚਿਤੁਲਾਇਹਰਿਸਿਉਛੋਡਿਮਨਹੁਅੰਦੇਸਿਆ॥ਸਚੁ
ਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਜੀਅੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆ॥੩॥ਨਦੀਆਵਾਹਵਿਛੁੰਨਿ
ਆਮੇਲਾਸੰਜੋਗੀਰਾਮ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਮੀਠਾਵਿਸੁਭਰੇਕੋਜਾਣੈਜੋਗੀਰਾਮ॥ਕੋਈਸ
ਹਜਿਜਾਣੈਹਰਿਪਛਾਣੈਸਤਿਗੁਰੂਜਿਨਿਚੇਤਿਆ॥ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਭਰਮਿਭੂ
ਲੇਪਚਹਿਮੁਗਧਅਚੇਤਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਭਗਤਿਨਰਿਦੈਸਾਚਾਸੇਅੰਤਿਧਾ
ਹੀਰੁੰਨਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦਿਸਾਚੈਮੇਲਿਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੪॥੧॥

੫।। ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥

ਹਮ ਘਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਰਾਮ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਕਾਮ
ਣਿ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸਚਿ ਸਵਾਰੀ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਆ
ਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਫਲਿਉ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ੧ ਦੂਜੜੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਹ
ਰਿ ਵਰੁ ਨ ਪਾਏ ਰਾਮ ਕਾਮਣਿ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਰਾਮ ਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਇਆਣੀ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਝੂਰੇ ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ਹਦੂਰੇ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਵਿਗਸੀ ਅੰਦਰਹੁ ਸਰਸੀ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਸੁਖੁ ਪਾਏ ੨ ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ਕਾਮਣਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ਅੰਤਰਿ
ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਸਹਜੇ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ਸਬਦਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਅੰਤਰਿ
ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪਣੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਾਕੇ ਭੇਖੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ੩ ਸਾ ਧਨ ਮਨਿ
ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ਸਾ ਧਨ ਹਰਿ ਕੈ ਰਸਿ ਰਸੀ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਮ
ਨਿ ਵਸੇ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਵਗਣ ਨਸੇ ਜਿਤੁ ਘਰਿ

ਰੰਗਿ ਨਾਤੁਾ ਗਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਐਸੋ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਅਨੰ
ਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੰਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਓਹੋ ॥੪॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਘਰੁ ੩ ॥ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਹੁ ਤੁਮ ਸਹ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹੋ ॥
ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਹੋ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਹੈ ਕੇਰੀ
ਜੋ ਸਹ ਪਿਆਰੇ ਭਾਵਏ ॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਤਾ ਫਿਰਿ ਸਹ ਖੁਸੀ ਨ ਆਵਏ ॥
ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਕੋ ਪਾਵਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ
ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸੋ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ ਤੂੰ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ
ਕਿਸੁ ਦਿਖਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਤਿਨ ਸਦ ਸਦਾ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਕਰਿ
ਬੈਰਾਗੁ ਤੂੰ ਛੋਡਿ ਪਾਖੰਡੁ ਸੋ ਸਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਏ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ
ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਏ ॥ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਸੋਈ ਸ
ਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਏ ॥ ਇਵ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥
੨॥ ਜਹ ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ ਧਾਵਦਾ ਤਹ ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਮਨ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡੀਐ ਗੁ
ਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਹੈ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੇ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਲਿ ਤੇਰਾ ਗੰ
ਢੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ ਧਾਵਦਾ ਤਹ
ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਧਾਵਤੁ ਥੰਮਿਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵ
ਸਿਆ ਆਏ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੇ ਨਾਮੁ ਲਏ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਸਮਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਥੰਮਿ
ਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ

ਸਾਜਿਸੁਦੇਹਿਤੂੰਜੋਤਿਸੁਭਾਵਏਦਿਜਗਾਗੁਰਬਖੀਮਨਿਵਸਾਈਆ॥ਤਾਅਨੇਕਵਜੇਸਦਅਨਹਦੋ
ਸਚੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਬਿਮਲਿਐਧਧਰੁਬੀਆਆਨ
ਜੇਧਰਿਕਿਵੈਸਾਮਾਣਾਹੋ॥੪॥ਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈਆਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥ਮਨਹਰਿ
ਜੀਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਮਾਣੁ॥ਮੂਲੁਪਛਾਣਹਿਤਾਸਹੁਜਾਣਹਿਮਰਣਜੀਵਣ
ਕੀਸੋਝੀਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਹਿਤਾਂਦੂਜਾਭਾਉਨਹੋਈ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀ
ਵਧਾਈਤਾਹੋਆਪਰਵਾਣੁ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈਆਪਣਾਮੂਲੁ
ਪਛਾਣੁ॥੫॥ਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਟਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿਆਜਾਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮੋਹਿਆ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਭਵਾਹਿ॥ਗਾਰਬਿਲਾਗਾਜਾਹਿਮੁਗਧਮਨਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁ
ਤਾਵਹੇ॥ਅਹੰਕਾਰੁਤਿਸਨਾਰੋਗੁਲਗਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਹੇ॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਚੇਤਹਿ
ਨਾਹੀਅਗੈਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹੇ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਟਿਆਗਾਰਬਿ
ਲਦਿਆਜਾਵਹੇ॥੬॥ਮਨਤੂੰਮਤਮਾਣੁਕਰਹਿਜਿਹਉਕਿਛੁਜਾਣਦਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਮ
ਣਾਹੋਹੁ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਹਉਬੁਧਿਹੈਸਚਿਸਬਦਿਮਲੁਖੋਹੁ॥ਹੋਹੁਨਿਮਾਣਾ
ਸਤਿਗੁਰੂਅਗੈਮਤਕਿਛੁਆਪੁਲਖਾਵਹੇ॥ਆਪਣੈਅਹੰਕਾਰਿਜਗਤੁਜਲਿ
ਆਮਤਤੂੰਆਪਣਾਆਪੁਗਵਾਵਹੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਕਾਰਕਮਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈ
ਲਾਗਿਰਹੁ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪੁਛਡਿਸੁਖਪਾਵਹਿਮਨਨਿਮਾਣਾਹੋਇਰਹੁ
॥੭॥ਧਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਮਹਾਆ
ਨੰਦੁਸਹਜੁਭਇਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆਮੰਨਿ
ਵਸਾਇਆਅਵਗਣਸਭਿਵਿਸਾਰੇ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਗੁਣਪਰਗਟਹੋਏਸਤਿਗੁਰ
ਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁਹੋਏਜਿਨੀਇਕੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਿਆਦੁਤੀਆਭਾਉ

ਕਾਇਆ ਨਾਇ ਉਤ੍ਰਿ ਕਉਣ ਨ ਬੂ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਚਿ
ਤਿ ਆਇਆ ॥੮॥ ਇਕਿ ਜੰਤ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ ਫਿਰਹਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਤਿ
ਨ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਇਹ ਰਚ
ਨ ਰਚਾਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਾ ਖਰਾ ਭਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਕਿ
ਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥੯॥ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿ
ਆਈ ॥ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਚੀ ਤੇ
ਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਸੁ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ
॥੧੦॥੪ ੨॥੭॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥

॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੀਵਨੋ ਮੈ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ
ਸਭੁ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥
ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰ
ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਤੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਾ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਏ ਮੇਰੀ
ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਵੈ ਦੁਰਗੰਧ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥
ਲਾਇਆ ਦੁਰਗੰਧ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਖਿਨੁ

੪੦

ਪੂਰਬਿ ਖਿਨੁ ਪਛਮਿ ਛਾਏ ਜਿਉ ਚਕੁ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰਿ ਭਵਾਇਆ ਦੁਖੁ ਖਾਵਹਿ ਦੁਖੁ ਸੰਚਹਿ
ਭੋਗਹਿ ਦੁਖ ਕੀ ਬਿਰਧਿ ਵਧਾਈ ਨਾਨਕ ਬਿਖਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਤਰੀਐ ਜਾ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਰ
ਣਾਈ ੨ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੀਕਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਰਾਮ ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾ
ਹੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਭਾਵੈ ਨੀ
ਦ ਭੂਖ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ਸੁੰਨੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ਆਵਹਿ ਲਾਹਾ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਹੇ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ੩ ਰਤ
ਨਾ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁ ਸਾਗਰੁ ਭਰਿਆ ਰਾਮ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਹਥਿ ਚੜਿ
ਆ ਰਾਮਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਅਤੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਦੇ
ਖਿਆ ਇਕ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਦਿਖਾਈ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ + ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ੪ ੧ ਗੋਵਿੰਦ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਝਿਮਿ ਝਿਮੇ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ਗੁਰਮੁ
ਖੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾ
ਮਿ ਵਡਿਆਈ ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ਹਲਤਿ
ਪਲਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇ
ਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ੧ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ਰ
ਾਮਾ ਗੁਰ ਪਰਚੈ + ਧਿਆਇਆ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਵਾਇਆ ਰਾਮਾ ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ਹਿਰਦੈ
ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਜਾ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਆਏ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ਨਾਵ ਡੁਬਦੀ ਨਿਕਲੀ ਜਾ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਏ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਆ
ਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਏ ੨ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਣੀ ਸਿਧਿ

ਗੁਰਪੂਰੈ

ਕਰਤਾ ਸਾਚੁ ਸੁਹਾਇਆ ਮੋਰੇ ਮੋਰੋ ਮਿ ਮੋਰੇ ਮੇਰਾ ਸਚੁ ਸਖਾ ਧਿਆਇਆ ਸੋ ਭਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ

ਧਿਆਈਐ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਈਐ ਇਤਿ ਸਹੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਕਾਈ ॥ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਵਿਆ ਘਟ ਘਟਾ ਮੰ

ਤਰਿ ਸਭ ਤੁਝ ਸਮਾਨਿ ਖਸਮ ਦੁਹਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭਿ ਲੁਸ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸਭੁ ਹੋਆ ਬਨ ਰਾਮ ਤਿ

ਰਾਮੁ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਧਨ ਸੁਹਾਗਣਿ ਆ ਹਮ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਨ ਰਾਮੋ ਰਾ

ਮਨਾ ਮੁਖ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਭਾਗੀ ਰਾਮਾ ॥ ਤਿਨ ਅੰਤਰੇ ਮੋਹੁ ਵਿਆਪੈ

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਰਾਮਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮੂੜ ਭਏ ਅਭਾਗੀ

ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹ ਭਾਇਆ ॥ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ

ਚੋਰਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ਕਾਲੂਖਤ ਮੋਹ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪੇਖਿਆ ਰਾਮਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਪਾਇਆ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਇਕ

ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਰਾਮਾ ॥ ਮਨ ਇਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਸਭੁ ਗਾਤਿ ਮਿਤ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ

ਰਸਾਇਣੁ ਜਨਿ ਕੀਤੈ ਜਾ ਪੇਖਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਉ ਲਾਗਾ ਰਾਮਾ ॥ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਤਾ

ਸਹਜੇ ਰਸਿ ਰਾਤਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਚਿ ਭਿੰਨੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ

॥੫॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਗਵਾਈਆ ਰਾਮਾ ॥ ਸਭਿ ਅਰਥ

ਸਭਿ ਧਰਮ ਮਿਲੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥

ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

ਦੁਰਮਤਿ ਕਬੁਧਿ ਗਈ ਸੁਧਿ ਹੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸ

ਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁ

ਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਿਆ ॥੬॥ ਜਿਨ ਸਰਧਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਦੂਜੈ ਚਿ

ਤੂ ਨਾਲਿ ਹੋਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਉ ਪਰਤੀ ਸਿਭ ਕੈ ਚਨੁ ਕਰਿ ਦਿਤੋ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਨਵੈ ਅਦ੍ਰਿਸੁ ਨਗੁ ਗਾਇਆ ਰਾਮ
ਮਾਰਾ ਅੰਕੁਸੁ ਮਾਨਿ ਗੁਰਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਾ ਜੀਤੇ ਚਲਾਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖ
ਈ ਰਾਮ ਅਨਮਧੁ ਨੂਪ ਜਿ ਸਿੰਚਿਨੋ ਭੂ ਬੈਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ਅਨਾਹਦਿ ਸੁਣਾਗਾ ਮੈਂਹਿ ਨੂਲ
ਜਮਕ ਗਲਿ ਨਿਨਿਨਾ ਮੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਮੁ ਪਛਾਤਕਾ ਬਿ ਕਿਰਪਾ ਮੈਘੀ
ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਸਜਨ ਸਤੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਂਦੇ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਸੇਵਕੋ ਗੁਰ ਸੇਵਾਲ
ਗਾਏ ਜਿਨਿ ਸਕੁਤਨੁ ਮਨੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਸਭ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਿਆਇਆ ਬਹੁਤੁ ਮਨ
ਸਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਸਿਖ ਲਾਏ ॥ ਦਇਆ ਨ ਸਭ ਜੀਆ ਕਰਦਾ ਤਉ ਭਰਿ ਗੁਰੁ ਸਾਤੇ
ਪਰੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸਿਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ਕੋ ਗੁਰ ਭਾਵਦੇ ਸਚਲਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਿਰਦੈ
ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਏ ॥੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ
੪ ਘਰੁ ੨ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਭਾਈ
ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਕਾਮੁ ਜਪੀਐ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਸੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ
ਕਲਿਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਪੜੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਣਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿ
ਆਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ
ਕਲਿਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ
ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਲਗਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਭ੍ਰਮਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤੇ ਜਨ
ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹ
ਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਿਠ ਲਗਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਊ
ਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ
ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਮਹਾ ਨਿਰਜੋਗ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇ ਧ
ਨੁ ਵਡੇ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣੁ ਮੰ
ਗੈ ਪਗ ਸਾਧੂ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਿਠ ਲਗਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧ
ਾਨ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਜੁਗਿ
ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹਿ ਪ
ਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਪ
ਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏ
ਕੋ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾ
ਵੈ ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥
੧ ॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥
ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਿਆ ਤ੍ਰੈ ਪਗ ਟਿਕਿਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਬਿਸਲੋਧੁ ਨਿਰਪ ਧਾਵਹਿ ਲੜਿ ਦੁਖੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾਨਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲ
ਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥

੨॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਤਾਪਹਿ ਜਗ ਪੁੰਨ ਆਰੰਭਹਿ ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਪਗ ਦੁਇ ਖਿਸਕਾਇਆ ਦੁਇ ਪਗ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ਜੀਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਲਜੁਗਿ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਮਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਗ ਧੋਵਹ ਜਿਨ

ਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮੁਖਿ ਭਾਗਾ
ਰਤੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਉਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕੰਠਿ ਧਾ
ਰੇ ॥ ਸਭ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਤਸੰ
ਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਬੀਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਅਵਰੁ
ਨ ਕੋਇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵਿ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੈ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰਹੁ ਕਢਿ ਲੇਵਹੁ
ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹ ਚੀਕੜਿ ਫਾਥੇ ਨਿਘਰਤ ਹਮ ਜਾਤੇ ਹਰਿ ਬਾਂਹ ਪ੍ਰਭੂ ਪ
ਕੜਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਬਾਂਹ ਪਕੜਾਈ ਊਤਮ ਮਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਆਰਾਧਿਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ
ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰਹੁ ਕਢਿ ਲੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਲਾਗਾ ਤਨ ਮਨਿ
ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ ਤੇ ਜਨ ਮਰਿ ਜੀਵੇ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਉ ਜੀਉ
ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਉ ਗੁਰ ਪਸਾਉ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਦੀਆ ਜੀਵਦਿਆ
ਮਰਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਤੇ ਲੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸੋਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਬੁ

ਭਗਤਿ ਤਾਰਿ ਕਰਾਸਾ ਮਰਾਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰਾਮ ਉਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ ਮਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮੈਲੁ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਇ
ਜੀਅ ਸਭਿ ਧਿਆਵਨਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧ ਜੀਉ ॥ ਪਰਜੈ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਵਸਤੁ ਲਹਿਨਿ ਜੋ ਜਿਸ
ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਾਚੁ ਪਲਾਹਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਧਿਆਇ ਜੀਉ

ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ਆਪਿ ਨਾਮਿ ਧਿਆਇ ਸਭ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂ ਆਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮੈਲੁ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ
ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਾਈਆ ਜਨ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਬੇਕ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਵੈ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਵੈ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈਆ ਜਨ ਨਾਮ ਮਨਿ ਚੋਟ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਲਿ ਏਕੋ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਸਮਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ
ਲਿਵ ਲਾਈਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਾਈਆ ਜਨ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਬੇਕ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਗ ਜੀਉ
ਜੋ ਬਿਨਸੈ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਜਾਸੀ ਬਿਨਸੈ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ
ਜਾਇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਮਤਿ ਵਾਇਆ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਜਨ
ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਸੋਇ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਦਿਆਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਏਕੋ ਹੋਇ ਜੀਉ
ਜਗਜੀਵਨੁ ਜੋ ਬਿਨਸੈ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਜਾਸੀ ਬਿਨਸੈ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥

॥੧੬॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮੇਰਾ ਬੋਲਿ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤਰਕੇ ਤਾਰਣਹਾਰ ਨਿਜ ਇਸ ਆਮਿ ਤਿਸ ਵਡਾ ਆਈ ਮੇਰਾ ਬੋਲਿ ਵਿਣੁ ਮਲਯ

ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੁ ਆਪਣਾ ਜਾਣੈ ॥ ਕਿਆ ਇਹ
ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸੋ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰ
ਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ
ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀ
ਉ ॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸਤਿ
ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੁ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਵਰਤਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ
ਰਵਿਆ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਸਬ
ਦਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ
ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ
ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਛੰਤੁ

ਘਰੁ ੪ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੇ ਲੋਇਣਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸੋਵੰਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੋ ਭਿੰਨਾ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ੧ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਣੀਆਲੇ ਅਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਰੀਆ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਆ ੨ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕ ਮੰਗਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗਾ ੩ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ਹਉ ਮਾਗਉ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇਆ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਆ ੪॥੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕੋਟ ਗੜ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਵਿਧਾ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਗੁਧਾ ੧ ਪੰਥੁ ਦਸਾਵਾ ਨਿਤ ਖੜੀ ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਇ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਲੀ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੈ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਹਰਿ ਨੈਣ ਰਸਿ ਭਿੰਨੇ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ਹਉ ਮੂਰਖੁ

ਕੈ ਲਾਈਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਮੇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੀ ਦੇਹੁਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੁਰਕੇ ਰਾਮ ਰਾ
ਜੇ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਛਕਿ ਛਕੇ ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਚੂ
ਕੇ ਧਕ ਧਕੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਇਕੇ ॥੪॥੨॥੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਾ
ਤੁ ਹੁ ਹੈ ਸਿਖ ਦੇਇ ਹਰਿ ਰਾਸੇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਾਬਾਸੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ
ਗੁਰੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਾਸੇ ॥੧॥ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ
ਧਣੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਸਭ ਭਾਂਡੇ ਤੁਧੈ ਸਾਜਿਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ
ਥਾਰਾ ॥ ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਸਾ ਨਿਕਲੈ ਕਿਆ ਕੋਈ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਹਮ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥ
ਤੁਰੇ
ਰਹ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਏਹਾ
ਆਸ ਆਧਾਰੋ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਿਛੂਅ ਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਵ ਪਾਵਹ ਪਾਰੋ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੋ ॥੩॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿ
ਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾਂਢਿਆ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰ
ਖਾਏ ॥੪॥੩॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ
ਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੋ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨਾ

ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਹੁਣਿ ਵਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿਓ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਆ ਖਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਾ
ਨੋ ਫਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥੨॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ ॥ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ
ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤ
ਰਾਏ ॥੩॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਤਿਨਾ ਰੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗ ਹਥੁ ਦੀਜੈ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗ
ਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥੪॥੪॥੧੧॥ ॥ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਘੜ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜੇ ਬਾਹਰਹੁ ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਭੀ ਖਰੇ
ਹਰਿ ਭਾਣੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ
ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੇ ॥੧॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
ਗੁਰਸਿਖੀ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਿਆ ਲੈ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ
ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰ
ਾਵਾ ॥੨॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੂਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ
ਖਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਿਆ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੁੰਨ ਕੇ
ਰੀ ॥੩॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡਿਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕੋਈ
ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੋ ਲਗੈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ
ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇ

ਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭੂਖਾ ਸਾਇ ॥੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਭੇਟਿਆ
ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ
ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇ
ੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਨਿਤ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਤਰਾਵੈ ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਾ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ
ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਸਦ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ
ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ ਹਰਿ
ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
ਰਾ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦੁਸਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆ
ਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਅ
ਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ
ਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੬॥੧੩॥ ॥ ॥ ॥

ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰ
ਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ ॥ ਰ
ੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿ
ਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ ॥੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸ

ਨ ਬੁਝੀ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੋਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ ਹਿਰੇ ॥
ਭਾਗ ਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੨॥ ਪਿਰ ਰਤਿਅੜੇ ਮੈਡੇ
ਲੋਇਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਜਿਵੈ ॥ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪੀਵੈ ॥ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ ॥ ਹ
ਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ ॥੩॥ ਚੜਿ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਭਲੀਅ ਰੁਤੇ ॥ ਪਿਰ ਬਾਝੜਿਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਂਗਣਿ ਧੂੜਿ ਲੁਤੇ ॥ ਮਨਿ ਆ
ਸ ਉਡੀਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿ
ਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ ॥੪॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈ
ਆ ॥ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਸਭਿ
ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠ
ੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਆ ॥੫॥ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇ
ਲਸਾ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਸਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੜੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਮੁ
ਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇ
ਖੁ ਸਾ ॥੬॥੭॥੧੪॥੨੧॥

॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ੴ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਨਦੋ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਚਾਖਿ
ਅੜਾ ਚਾਖਿਅੜਾ ਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਤੂਠਾ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਓਇ
ਭਾਗਿ ਗਇਆ ॥ ਸੀਤਲ ਆਘਾਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੇ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਬਸੀਠਾ ॥ ਕਹੁ

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸੋਧਿ ਬੁਝੈ ਨੈ ਹੀ ਡਿਠਾ ॥੧॥ ਸੋਹਿਅੜੇ ਸੋਹਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਬੰਕ
ਦੁਆਰੇ ਰਾਮਾ ਪਾਹੁਨੜੇ ਪਾਹੁਨੜੇ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਨਮਸ
ਕਾਰ ਕਰਿ ਲਗੇ ਸੇਵਾ ਰਾਮਾ ਆਪੇ ਜਾਞੀ ਆਪੇ ਮਾਞੀ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਦੇਵਾ ਰਾਮਾ ਆਪ
ਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਹੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁ
ਆਰੇ ॥੨॥ ਨਵ ਨਿਧੇ ਨਉ ਨਿਧੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮਹਿ ਆਈ ਰਾਮਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਰਾਮਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦ
ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਚੂਕੀ ਧਾਈ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਨ ਚਿੰਦਾ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਜੇ ਅਨਹ
ਦ ਵਾਜੇ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗੇ ਤਾ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸਰ
ਸਿਅੜੇ ਸਰਸਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਸਭ ਮੀਤਾ ਰਾਮਾ ਬਿਖਮੋ ਬਿਖਮੁ ਅਖਾੜਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿ ਜੀਤਾ ਰਾਮਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਤੂਟੀ ਭੀਤਾ ਭਰਮ ਗੜਾ ਪਾਇਆ
ਖਜਾਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਣਥ ਮੇਰੀ ਆਪਿ ਖੜਾ ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨਾ ਸੋ ਪਰਧਾਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰ
ਭਿ ਅਪਨਾ ਕੀਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਂ ਵਲਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਸਰਸੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥੪॥੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਕਥਾ ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਿਛੁ ਜਾਇ ਨ ਜਾਣੀ ਰਾਮਾ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁ
ਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਹਜਿ ਵਖਾਣੀ ਰਾਮਾ ਸਹਜੇ ਵਖਾਣੀ ਅਮਿਉ ਬਾਣੀ ਚਰਣ ਕਮਲ
ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤ
ਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮਾ ਵਡਭਾਗੀ
ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਰਾਮਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਲਾਥੇ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੈ
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ

ਅਪੁਨੈਵਿਛੁੜਿਆਕਿਤੈਗ੍ਰਿਹਿਜਾਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਦਾਹਰਿਸਰਣਾਈ॥੩॥ਹ
ਰਿਦੇਹਿਦਾਤਿਸੋਧਿਨਿਤਤੇਰੇਗੁਣਗਾਤਿਪ੍ਰਿਅਰਾਮਾਵਣਤਿਨਵਾਰੇਜਾਵਣਸਦਬਲਿ
ਹਾਰੀਆ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰਿਹਰਿਦਾਤਿਨਾਮਿਕਾਜਿਨਿਨਪੇਟਨਪਛੁਤਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਗੁ
ਰਹਿਆਸਭੁਥਾਈਪੁਨਪੂਰਨਪੂਰਿਬਿਧਾਤਾ॥ਸਭੁਪੂਰਾਪਾਇਆਮਨਸਾਪੁਜੀਆਇਆਅਨੂਪੈ
ਜਨਮੁਨਾਨਕੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਭਸਹਜਤੇਰੇਕਿਰਪਾਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੩॥ਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਗੁ
ਣਤੇਰੇਕਹਕਾਵਰਣਾਮਾਤੋਮੈਚਰਣਹਤੇਰੇਚਰਣਹੂਨਿਵਣਭੀਪਾਵਣਾਮਾ॥ਗਬਿਗੁ
ਣਿਨਾਈਐ॥ਮੈਲੁਗਾਵਾ॥ਈਐਜਨਮਮਰਣਦੁਖਲਬੇ॥ਅਤਿਗਬਿਗਾਹਰਸਦਾਗੁ
ਰਿਪਰਮੇਸਰੁਪ੍ਰਭੁਸਭੇ॥ਮਿਟਿਦੁਖਕਾਲਿਆਣਕੀਤਨਬਦਣਿਕੇਜੋਨਿਨਪਾਵਣਾ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਹਿਨਾਮਿਮੈਆਪਹਿਪ੍ਰਭੁਤੁਠਾ॥੪॥੨॥ਆਸਾਛੰਤਮ
ਲਾ੫॥ਘਰੁ੪॥ੴ॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨਬੇਧਿਆਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾਰਾ
ਮਰਾਜੇ॥ਮਿਲਿਸੰਤਸੰਗਤਿਆਰਾਧਿਆਹਰਿਘਟਿਘਟੇਡੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਰਿ
ਘਟਿਘਟੇਡੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੋਵੂਠਾਜਨਮਮਰਨਦੁਖਨਾਠੇ॥ਗੁਣਨਿਧਿਗਾਇਆ
ਸਭਦੂਖਮਿਟਾਇਆਹਉਮੈਬਿਨਸੀਗਾਠੇ॥ਪ੍ਰਿਉਸਹਜਸੁਭਾਈਛੋਡਿਨਜਾਈ
ਮਨਿਲਾਗਾਰੰਗੁਮਜੀਠਾ॥ਹਰਿਨਾਨਕਬੇਧੇਚਰਨਕਮਲਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾ
॥੧॥ਜਿਉਰਾਤੀਜਲਿਮਾਛੁਲੀਤਿਉਰਾਮਰਸਿਮਾਤੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆ
ਜੀਵਨਗਤਿਭਾਤੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜੀਵਨਗਤਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਆਪਿਲੀਏ
ਲੜਿਲਾਏ॥ਹਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥੋਪਰਗਟੋਪੂਰਨੋਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਏ॥ਪ੍ਰਭੁਸੁ
ਘਰੁਸਰੂਪੁਸੁਜਾਨੁਸੁਆਮੀਤਾਕੀਮਿਟੈਨਦਾਤੇ॥ਜਲਸੰਗਿਰਾਤੀਮਾਛੁਲੀਨਾਨਕ
ਹਰਿਮਾਤੇ॥੨॥ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਾਚੈਬੂੰਦਜਿਉਹਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮਾਲੁਖਜੀਨਾ

ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਸਭ ਛੁਟੇ ਤੇ ਧਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ਜੋ ਸਭ ਛੂਟੇ ਤੇ ਧਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਰਭਉ ਤਨ ਕੀਆ
ਤਿਨ ਨਾ ਜਾਣਿਆ ਆਇਆ ਰਾਮ ਜਿਸ ਸਿਰਿ ਕਰਮ ਜਿਨ ਨਾਥ ਸਭ ਕੋ ਕਰ ਧੁਰਿ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਸਭ ਦਿਸਿ ਰਹਿਆ ਮਾਣਿਆ
ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨ ਭਉ ਜਨ ਜੀਵਨ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਪਾਵਨ ਜਾਪ ਕ੍ਰਿਤ ਮਸ ਮੋਹ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿਆ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭ੍ਰਮ ਜਾਤੇ
ਬੂਝਿ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥੩॥ ਮਿਲੇ ਨਾਰਾਇਣ ਅਪਨੇ ਸਭ ਦੋਖ ਪ੍ਰਭ ਰਾਮ ਰਾਜੇ
ਜੋ ਢਾਠੇ ਕੁਟਿਲ ਗੁਮਰ ਕਠੋਰ ਭ੍ਰਮ ਡੂਬ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ਜੋ ਪੁਰਖ ਨਾਰਾਇਣ ਪਾਏ ਪ੍ਰਭ ਬੇਲਿ
ਪਾਏ ਸਭ ਨਿਧਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਆਦਿ ਮਾਧਾ ਮੰਗਲ ਮੂਲ ਸੋਈ ਲੋਭ ਭ੍ਰਮ ਗੋਪ
ਲਾਗ ਕੁਪਸ ਰਾਜਾ ਅਨੰਦ ਧਨੰ ਰੈ ਪਤਿ ਤਪਾਵ ਗੁਣ ਸਭ ਦੂਖ ਗਾਇ ਮਿਲੇ ਨਾਰਾਇਣ
ਨਕ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਾ ॥ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜ
ਪਾਤ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਲ ਦੁਧ ਨਿ
ਆਈ ਰੀਤਿ ਅਬ ਦੁਧ ਆਚ ਨਹੀ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥ ਅਬ ਉਰਝਿਓ ਅਲਿ ਕਮਲੇ
ਸ ਬਾਸਨ ਮਾਹਿ ਮਗਨ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾਹਿ ਟਰੈ ॥ ਖਿਨੁ ਨਾਹਿ ਟਰੀਐ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੀਐ ਸੀ
ਗਾਰ ਹਭਿ ਰਸ ਅਰਪੀਐ ॥ ਜਹ ਦੂਖੁ ਸੁਣੀਐ ਜਮ ਪੰਥੁ ਭਣੀਐ ਤਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨ ਡਰਪੀ
ਐ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣੀਐ ਸਗਲ ਪ੍ਰਾਛਤ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਗੋਵਿੰ
ਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ਇਕੁ
ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੇ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਪਿਆਸ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬੂੰਦ ਚਵੇ
ਬਰਸੁ ਸੁਹਾਵੇ ਮੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ਮੁਰਾਰੀ
ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾਹ ਵਿਛੁੰ

ਨੇਪਨ ਦੇਦੀ ਸਿਚੁ ਸਨੇਹਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹਾ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤਵੈ ਆਸ ਘਣੀ ਕਦਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥ ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਪਰੀਤਿ ਚਵੈ ਸੁਹਾਵੀਆ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇ ਹਭਿ ਪਾਹੁਣਿਆ ॥ ਅਬ ਕਿਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ਮੋਹੁ ਰਚਾਇਓ ਨਾਗੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥ ਥਿਰੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਪੜੀਐ ਚਰਣੀ ਅਬ ਟੂਟਸਿ ਮੋਹੁ ਜੁ ਕਿਤੀਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਧਿਆਵਹੁ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਣਿ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਬ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥੩॥ ਨਿਸਿ ਕੁਰੰਕ ਜੈਸੇ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਹੀਉ ਡਿਵੈ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਜੈਸੀ ਤਰੁਣਿ ਭਤਾਰ ਉਰਝੀ ਪਿਰਹਿ ਸਿਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਲਾਲਹਿ ਦੀਜੈ ਭੋਗ ਕਰੀਜੈ ਹਭਿ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਅਤਿ ਮਿਲਿਓ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਰਾਣੇ ॥ ਗੁਰੁ ਥੀਆ ਸਾਖੀ ਤਾ ਡਿਠਮੁ ਆਖੀ ਪਿਰ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੀਜੈ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥੪॥੧॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਹਾਰੀ ਬਹੁ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਜਬ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਅਸੰਖ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕ ਤਪੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੋਟਿ ਅਰਾਧਹਿ ਗਿਆਨੀ ਜਾਪ ਜਪੇ ॥ ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਕਿਰਿਆ ਪੂਜਾ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਬੰਦਨਾ ॥ ਕਰਿ ਗਵਨੁ ਬਸੁਧਾ ਤੀਰਥਹ ਮਜਨੁ ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁਖ ਬਨੁ ਤਿਨੁ ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧਤੇ ॥ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ ਜਟਾਧਾਰ ॥ ਚਾਹਹਿ ਤੁਝਹਿ ਦਇਆਰ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੁਚ ਅਪਾਰ ॥ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ ਸੁਰ ਸਿਧ

ਗਣਗੰਧਰਬਧਿਆਵਹਿਜਖਕਿੰਨਰਗੁਣਭਨੀ॥ਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰਅਨੇਕਦੇਵਾਜਪਤਸੁਆ
ਮੀਜੈਜੈਕਾਰ॥ਅਨਾਥਨਾਥਦਇਆਲਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਉਧਾਰ॥੨॥ਕੋਟਿਦੇਵੀ
ਜਾਕਉਸੇਵਹਿਲਖਿਮੀਅਨਿਕਭਾਤਿ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਜਾਕਉਅਰਾਧਹਿਪਉਣਪਾਣੀ
ਦਿਨਸੁਰਾਤਿ॥ਨਖਿਅਤ੍ਰਸਸੀਅਰਸੂਰਧਿਆਵਹਿਬਸੁਧਗਗਨਾਗਾਵਏ॥ਸਗਲਖਾਣੀ
ਸਗਲਬਾਣੀਸਦਾਸਦਾਧਿਆਵਏ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਣਚਤੁਰਬੇਦਹਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਜਾਕਉ
ਜਪਾਤਿ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਵਛਲਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸੰਗਿਸਾਤਿ॥੩॥ਜੇਤੀਪ੍ਰਭੂਜਨਾਈਰਸ
ਨਾਤੇਤਭਨੀ॥ਅਨਜਾਨਤਜੋਸੇਵੈਤੇਤੀਨਹਜਾਇਗਨੀ॥ਅਵਿਗਤੁ ਅਗਨਤ ਅਥਾਹਠਾਕੁਰਸ
ਗਲਮੰਝੇਬਾਹਰਾ॥ਸਰਬਜਾਚਿਕਏਕੁਦਾਤਾਨਹਦੂਰਿਸੰਗੀਜਾਹਰਾ॥ਵਸਿਭਗਤਥੀ
ਆਮਿਲੇਜੀਅਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਤਗਨੀ॥ਇਹੁਦਾਨੁਮਾਨੁਨਾਨਕੁਪਾਏਸੀਸੁਸਾਧਹ
ਧਰਿਚਰਨੀ॥੪॥੨॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਉਦਮੁਕਰਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋ
ਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਸੁਖਹੋਵਹਿਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਜਾ
ਇ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਹਅਲਸਾਈਐ॥ਭੇਟਤਸਾਧੂਸੰਗਜਮਪੁਰਿ
ਨਹਜਾਈਐ॥ਦੂਖਦਰਦਨਭਉਬਿਆਪੈਨਾਮੁਸਿਮਰਤਸਦਸੁਖੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਅਰਾਧਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਿਮੁਖੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਰਸਾਲਗੁਣ
ਨਿਧਿਕਰਿਦਇਆਸੇਵਾਲਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਚਰਣਜੰਪੈਨਾਮੁਜਪਤਗੋ
ਬਿੰਦਨਹਅਲਸਾਈਐ॥੧॥ਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਾ॥ਭਰਮਅੰ
ਧੇਰਬਿਨਾਸਗਿਆਨਗੁਰਅੰਜਨਾ॥ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਪ੍ਰਭਨਿਰੰਜਨਜਲਿਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆ॥ਇਕਨਿਮਖਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸਿਆਮਿਟੇਤਿਸਹਿਵਿਸੂਰਿਆ॥
ਅਗਾਧਿਬੋਧਸਮਰਥਸੁਆਮੀਸਰਬਕਾਭਉਭੰਜਨਾ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਚ

ਨ ਜੰਪੈ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥੨॥ ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆ
ਲ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧੇ ॥ ਮੋਹਿ ਆਸਰ ਤੁਅ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਣਿ ਸਿਧੇ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਾ
ਰਨ ਕਰਨ ਸੁਆਮੀ ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮੁ ਸਿ
ਮਰਤ ਬਹੁ ਤਰੇ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬੇਅੰਤ ਖੋਜਹਿ ਸੁਨੀ ਉਧਰਨ ਸੰਤ ਸੰਗ ਬਿਧੇ ॥
ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥੩॥ ਭਗਤਿ
ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥ ਜਹ ਜਹ ਸੰਤ ਅਰਾਧਹਿ ਤਹ ਤਹ ਪ੍ਰਗਟਾ
ਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਭਗਤ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿਆ ॥ ਆਨੰ
ਦ ਹਰਿ ਜਸ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸਰਬ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਚਮਤਕਾਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਦਹ ਦਿਸ ਏ
ਕੁ ਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆ
ਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾ
ਵਏ ॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਸੁ ਸਦ ਹੀ ਰਾਵਏ ॥ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ
ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਨੁ ਸਦ ਸਦਾ ॥ ਪ੍ਰਾ
ਨਪਤਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਜਾ ਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚ
ਨਿ ਜਾਣੈ ॥ ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘ
ਣਾ ॥ ਸੁਖਵੰਤੀ ਸਾ ਨਾਰਿ ਸੋਭਾ ਪੂਰਿ ਬਣਾ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਕਲਿਆਣੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਿ ਸੁ
ਰਜਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਹੀ ਊਨਾ ਸਭੁ ਕਿਛੂ ॥ ਮਧੁ
ਰ ਬਾਨੀ ਪਿਰਹਿ ਮਾਨੀ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਤਾ ਕਾ ਬਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ
ਜਾ ਕੋ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥੨॥ ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥ ਪੀ
ਸਉ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਆਪੁ ਤਿਆਗੀਐ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਮਿਟੈ ਸੰਤਾਪੁ ਆਪੁ ਨਹ ਜਾਣਾਈ
ਐ ॥ ਸਰਣਿ ਗਹੀਜੈ ਮਾਨਿ ਲੀਜੈ ਕਰੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਕਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿ ਉ
ਦਾਸੀ ਕਰ ਜੋੜਿ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਾਗੀਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਆਉ ਸਖੀ

ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸੇਵਾਲਾਗੀਆ॥੩॥ਜਿਨਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਾਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ਤਾਕੀਪੂਰਨਆ
ਸਾਜਿਨਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੈਰੰਗਿਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣਲਾਗਿਆ
ਭਰਮੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਸਗਲਾਂਤਿਨਹਿਤਿਆਗਿਆ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਸਹਜੁਸੁਭਾਉ
ਵੂਠਾਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੇਜਿਨਕੈਮਸਤਕਿ
ਭਾਗਾਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥੪॥੪॥੧੧॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਸਲੋਕੁ ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਤਿਆਕਛੁਨਕਹੈਜਮਕਾਲਾ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤਨੁਸੁਖੀਹੋਇਅੰਤੇਮਿ
ਲੈਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ਮਿਲਉਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰਿਲੇਹੁ॥ਬਿਨਉਕਰਉਕ
ਰਜੋੜਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਾਗਉਚਰਣਲਾਗਉਮਾਨੁਤਿਆਗ
ਉਤੁਮ੍ਹਦਇਆ॥ਕਤਹੂੰਨਧਾਵਉਸਰਣਿਪਾਵਉਕਰੁਣਾਮੈਪ੍ਰਭਕਰਿਮਇਆ॥ਸ
ਮਰਥਅਗਥਅਪਾਰਨਿਰਮਲਸੁਣਹੁਸੁਆਮੀਬਿਨਉਏਹੁ॥ਕਰਿਜੋੜਿਨਾਨਕ
ਦਾਨੁਮਾਗੈਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਿਲੇਹੁ॥੧॥ਅਪਰਾਧੀਮਤਿਹੀਨੁਨਿਰਗੁਨੁਅਨ
ਥੁਨੀਚੁ॥ਸਠਕਠੋਰੁਕੁਲਹੀਨੁਬਿਆਪਤਮੋਹਕੀਚੁ॥ਮਲਭਰਮਕਰਮਅਹੰਮ
ਮਤਾਮਰਣੁਚੀਤਿਨਆਵਏ॥ਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਅਨੰਦਮਾਇਆਅਗਿਆਨਤਾਲ
ਪਟਾਵਏ॥ਖਿਸੈਜੋਬਨੁਬਧੈਜਰੂਆਦਿਨਨਿਹਾਰੈਸੰਗਿਮੀਚੁ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨ
ਕਆਸਤੇਰੀਸਰਣਿਸਾਧੂਰਾਖੁਨੀਚੁ॥੨॥ਭਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕਸੰਕਟਮਹਾਜੋਨ॥
ਲਪਟਿਰਹਿਓਤਿਹਸੰਗਿਮੀਠੇਭੋਗਸੋਨ॥ਭ੍ਰਮਤਭਾਰਅਗਨਤਆਇਓਬਹੁ
ਪ੍ਰਦੇਸਹਧਾਇਓ॥ਅਬਓਟਧਾਰੀਪ੍ਰਭਮੁਰਾਰੀਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਇਓ॥ਰਾ
ਖਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇਮੁਝਤੇਕਛੂਨਹੋਆਹੋਨ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਨਾਨਕਕ੍ਰਿ
ਪਾਤੇਰੀਤਰੈਭਉਨ॥੩॥ਨਾਮਧਾਰੀਕਉਧਾਰੇਭਗਤਹਸੰਸਾਕਉਨ॥ਜੇਨਕੇਨਪਰ
ਕਾਰੇਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸੁਨਹੁਸ੍ਰਵਨ॥ਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨਬਾਨੀਪੁਰਖਗਿਆਨੀਮਨਿਨਿ
ਧਾਨਾਪਾਵਹੇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਪ੍ਰਭਬਿਧਾਤੇਰਾਮਕੇਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ਬਸੁਧਕਾਗ

ਦਬਨ ਨਾਨਕ ਕਲਮਾ ਲਿਖਣ ਕਉ ਜੇਤੇ ਏਇ ਦਨਾ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ
ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਸਰਨਾ ॥੪॥੫॥੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੁਰਖ ਪਤੇ ਭਗ
ਵਾਨ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਪਰਾਨ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਲਹੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
ਸੁਤ ਮੀਤ ਸੁਰਿਜਨ ਇਸਟ ਬੰਧਪ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾ
ਇਆ ਜਸੁ ਬਿਮਲ ਸੰਤ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਮਹਿਮਾ ਕੀਮਤਿ ਕ
ਛੂ ਨ ਜਾਇ ਕਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਅਲਖ ਠਾਕੁਰ ਓਟ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗਹੀ ॥੧॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਹਾਈ ਆਪਿ ਭਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ਬਿਖੁ ਕੇ ਦਿਵਸ ਗਏ ॥
ਗਤੁ ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਜੋਨਿ ਆਵਣ ਸਭ ਰਹੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਭਏ ਸੀ
ਤਲ ਸਾਧ ਅੰਚਲ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਬੋਲਿ ਸਾਧੂ
ਹਰਿ ਜੈ ਜਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪੂਰਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੨॥ ਜਹ
ਦੇਖਉ ਤਹ ਸੰਗਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਆਪਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਲ
ਹਿਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਆਦਿ
ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਸੋਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਲਾ ਗੋਵਿੰਦ
ਗੁਣੀ ਨਿਧਿ ਜਨਿ ਕਹਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਆ ॥੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਈ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥ ਦੂਖ ਭੂਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ
ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਕੁਲ
ਸੰਬੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪॥
੬॥੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੭ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ
ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਭਿੰਨੀ ਰੈਨੜੀਐ ਚਾਮਕਨਿ ਤਾਰੇ ॥ ਜਾ
ਗਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨ
ਦਿਨੋ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਧਿਆਨੁ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰੁ ਨ ਇਕੁ ਖਿਨੋ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋ
ਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਕਾ ਕਲਮਲਾ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਹਰਿ ਦਾਸ
ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਸੇਜੜੀਐ ਆਡੰਬਰੁ ਬਣਿਆ ॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਆਵਤ ਸੁਣਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਚਾਵ ਮੰਗਲ ਰਸ ਭਰੇ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗਿ
ਲਾਗੇ ਦੂਖ ਭਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਸਭਿ ਹਰੇ ॥ ਮਨ ਇਛਾ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਈ ਸੰਜੋਗੁ ਸਾਹਾ ਸੁ
ਭ ਗਣਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਗਲ ਆਨੰਦ ਰਸੁ ਬਣਿਆ ॥੨॥ ਮਿ
ਲਿ ਸਖੀਆ ਪੁਛਹਿ ਕਹੁ ਕੰਤ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਕਛੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਗੁਣ ਗੂੜ
ਗੁਪਤ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਨਿਗਮ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹੇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਸੁਗਿਆਨ ਪੂਰਨ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੩॥ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜੇ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥ ਸਾ
ਜਨ ਸਰਸਿਅੜੇ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਰਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆ
ਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥
ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਸਹਜਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ
ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾਗੇ ॥੪॥੬॥੬੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਠਿ ਵੰਞੁ
ਵਟਾਊੜਿਆ ਤੈ ਕਿਆ ਚਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੜੀਆ ਕਿਤੁ ਕੂੜਿ ਲੋਭਾ
ਇਆ ਮੋਹੁ [illegible] ॥ ਕੂੜੇ ਲੁਭਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹੁ ਮਾਇਆ ਕਰ

ਸੋਹਾਪਿਆਮਿਤੀਆ॥ਤਨੁਭ੍ਰਮਦਿਭੀਜਾਮਹਿਹੋਇਬਹਲਬਪੁਨੈਜੋਤਿਆ॥
ਮਾਲੁਜੋਬਨੁਛੋਡਿਵੈਸਜਣਾ॥ਓਥੈਨਭੁਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਰਮਾਸੰਦੜਾਸੰਗਿ
ਆਵਨਜਾਇਕਿਛੁਮਨਾਇਆ॥੧॥ਡਖਣੇ॥ਮਰਣਾਜੋਵਿਪਿਆਰਿਮਨਿਚਿਤਿਚਾਇ
ਭ੍ਰਾਸਖਪਟੁਪਰਲੋਇਨਿਰਧਨਕਮਾਇਭ੍ਰਾਧਨਕਮਾਇਭਰਮਨਾਲੋਲੈਚਲੋਮ
ਤੇਗਾਲਾਵਾਆ॥ਹਮਿਚਿਤਉਸਿਰਿਦੋਖਿਮੁਠਕੁਨੁਮੇਜਰਾਦਾਆ॥ਲਾਬੀਲਾਲਿਆ
ਮਕਾਮਿਨਕਾਲਬਬਿਲਾਇਆਮਸਾਇਭ੍ਰਾਨਾਨਕਮਿਜਾਮਾਲੀਆ॥ਨਿਬਿਨਸੇਨਹਾਮ
ਦੀਆਵਹੁਜਾਇਭ੍ਰ॥੨॥ਮਿਠੇਮਖੁਮੁਆਨਕਿਉਲਇਉਡਾਲੀ॥ਹਸਤੀਸਾਨਤਿਪਾਇਆਕਿ
ਉਤਰਿਮਿਤਲੀ॥ਤਰਹੁਤੋਲਾਭ੍ਰਾਇਆ॥ਖਨਮਾਨਿਖਸਮੁਚਿਤਨਾਮਾਇਓਹੁਖਸਮ
ਦੀਗਹਤਨਹਿਕੀਆ॥ਅਪਹੁਪਾਇਓ॥ਭੁਲਕਮੁਨੁਪ੍ਰਗਵੁਜੋਆਇਡਿਉਨਮਿਖਆ
ਗੀਨਾਨਕਜਾਤਿਜਰਬਹੁਮੁਠਮਨਮੁਖੋ॥ਅਕਿਬਾ॥੩॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਜੀਵੇਲਾਗਿਪ੍ਰਭ
ਕੀਚਰਣੀ॥ਕੰਠਿਲਗਾਇਲੀਏਤਿਸੁਠਾਕੁਰਸਰਣੀ॥ਬਲਬੁਧਿਗਿਆਨੁਧਿ
ਆਨੁਅਪਣਾਆਪਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਆਪਿਹੋਆਆਪਿਜਗਤੁਤਰ
ਾਇਆ॥ਰਾਖਿਲੀਏਰਖਣਹਾਰਿਸਦਾਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ਨਾਨਕਨਰਕਿਨਜਾਇਕਬ
ਹੂੰਹਰਿਸੰਤਹਰਿਕੀਸਰਣੀ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਵੰਞੁਮੇਰੇਆਲਸਾ
ਹਰਿਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀ॥ਰਾਵਉਸਹੁਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭਸੰਗਿਸੋਹੰਤੀ॥ਸੰਗੇਸੋਹੰਤੀਕੰਤਸੁਆਮੀ
ਦਿਨਸੁਰੈਣੀਰਾਵੀਐ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭੁਪੇਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀਐ॥
ਬਿਰਹਾਲਜਾਇਆਦਰਸੁਪਾਇਆਅਮਿਉਦ੍ਰਿਸਟਿਸਿੰਚੰਤੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
ਮੇਰੀਇਛਪੁੰਨੀਮਿਲੇਜਿਸੁਖੋਜੰਤੀ॥੧॥ਨਾਸਿਵੰਞੁਕਿਲਵਿਖਕਰਤਾਘਰਿਆਇ
ਆ॥ਦੂਤਹਦਹਨੁਭਇਆਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲ
ਨਸਾਧਸੰਗਿਵਖਾਣਿਆ॥ਆਚਰਜੁਡੀਠਾਅਮਿਉਵੂਠਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਣਿਆ॥

ਅਨਿਸਾਂਤਾਆਈਭਜੀਜੋਯਾਇਨਹਅੰਤੁਜਾਈਪਾਈਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖਸਹ
ਜੇਮੇਲਾਪ੍ਰਭੂਆਪਿਬਣਾਇਆ॥੨॥ਸਨਕਨਮਿਠਨ੍ਹਿਆਮਸਮਤਨਗਾਇਦੇਜੋ
ਲੋਯਮੁਕਰੇਣੁਤਸੁਏਪਲਾਇਓ॥ਪਰਮਪਤਿਜਸਰਾਜਸੁਖੀਏਸਯਸੰਗਾਤਿਸਾਕਿਲੁ
ਕੋਲਾਹਲਮਨੁਰਾਖਿਲੀਨੇਮੋਹਮਤਸਭੁਤਜਾ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਇਓਤਿਨਿਮਿਲਾਏ
ਗੋਵਿੰਦਜਪਤਅਪਾਰਪਾਇਓ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਗਲਾਆਸਪੁਜਾ
ਈਆ॥੩॥ਨਿਧਿਸਿਧਿਚਰਣਗਹੇਤਾਕੇਹਾਕਾੜਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਵਸਿਜਿਸੈਸੋਪ੍ਰਭੂਅਸਾੜਾ
॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਨਾਮਦੀਨੇਕਰੁਧਾਰਿਮਸਤਕਿਰਾਖਿਆ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਨਹਵਿਆ
ਪੈਅਮਿਉਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਰਣੁਜੀਤਿਵਡਾਅਖਾੜਾ॥ਬਿਨ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਹੁੜਿਜਮਿਨਉਪਾੜਾ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ
੫ ॥ਦਿਨੁਰਾਤਿਕਮਾਇਅੜੋਸੋਆਇਓਮਾਥੈ॥ਜਿਸੁਪਾਸਿਲੁਕਾਇਦੜੋਸੋਵੇਖੀ
ਸਾਥੈ॥ਸੰਗਿਦੇਖੈਕਰਣਹਾਰਾਕਾਇਪਾਪੁਕਮਾਈਐ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਜੈਨਾਮੁਲੀਜੈਨਰ
ਕਿਮੂਲਿਨਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਹੁਚਲੈਤੇਰੈਸਾਥੈ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਸਦਾਨਾਨਕਮਿਟਹਿਦੋਖਕਮਾਤੇ॥੧॥ਵਲਵੰਚਕਰਿਉਦਰੁਭਰਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾ
ਰਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਦੇਰਹਿਆਹਰਿਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਦਾਤਾਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁਸੁਆਮੀਕਾਇ
ਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗੇਭਜੁਨਿਸੰਗੇਕੁਲਸਮੂਹਾਤਾਰੀਐ॥ਸਿਧ
ਸਾਧਿਕਦੇਵਮੁਨਿਜਨਭਗਤਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਭਜੀਐਪ੍ਰਭੁ
ਏਕੁਕਰਣੈਹਾਰਾ॥੨॥ਖੋਟੁਨਕੀਚਈਪ੍ਰਭੁਪਰਖਣਹਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦ
ੜੇਜਨਮਹਿਸੰਸਾਰਾ॥ਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਤਿਨੀਤਰਿਆਜਿਨੀਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਤ
ਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਨਿੰਦਨਿੰਦਾਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ
ਰਵਿਆਸੁਆਮੀਊਚਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਟੇਕਜਨਕੀਚਰਣਕ

ਮਲਾ ਅਪਰਾ ॥੩॥ ਪੇਖੁ ਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀ ਅਸਥਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਜੇਤੇ ਸੇ
ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਹਰਿ ਏਕ ਬਿਨੁ
ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ ਜਾਲੀਐ ॥ ਮੀਤੁ ਜੋਬਨੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਿ
ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਸੂਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹਿ ॥੪॥
੪॥੧੩॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ੴ ॥ ॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹੇ ਤੀਖਣ ਮਦ ਬਿਪਰੀਤਿ ਹੇ ਅਵਧ ਅਕਾਰਥ ਜਾ
ਤ ॥ ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਹੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੂਸਤ ਮਨ ਚੋਰ ਹੇ ਦਿਨਕਰੋ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਖਾਤ ॥ ਦਿਨ ਖਾਤ ਜਾਤ ਬਿਹਾਤ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਅ
ਨੇਕ ਬੀਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨਹ ਗਤੇ ॥ ਕੁਲ ਰੂਪ ਧੂਪ ਗਿਆਨ ਹੀਨੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ
ਮੋਹਿ ਕਵਨ ਮਾਤ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਕਰਹੁ
ਗਾਤ ॥੧॥ ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ ਹੇ ਓਹੁ ਬਿਛੁਰਤ ਮਨ ਤਨ ਖੀਨ ਹੇ ਕਤ ਜੀ
ਵਨੁ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਹੋਤ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਸਨਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਹੇ ਮ੍ਰਿਗ ਅਰਪੇ
ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹੇ ਓਹੁ ਬੇਧਿਓ ਸਹਜ ਸਰੋਤ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਿਲੁ ਬੈ
ਰਾਗੀ ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ॥ ਪਲਕਾ ਨ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੈ ਚਿਤ
ਵੰਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਮਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਤੇ ਨਾਮ ਮਾਤੇ ਭੈ ਭਰਮ ਦੁਤੀਆ ਸਗਲ ਖੋ
ਤ ॥ ਕਰਿ ਮਇਆ ਦਇਆ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਤਾ ਸਚ ਹੋਤ ॥੨॥ ਅਲੀਅ
ਲ ਗੁੰਜਾਤ ਅਲੀਅਲ ਗੁੰਜਾਤ ਹੇ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਬਾਸਨ ਮਾਤ ਹੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਮਲ ਬੰਧਾ ਵ
ਤਾ ਆਪ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਪਿਆਸ ਹੇ ਘਨ ਬੂੰਦ ਬਚਿਤ੍ਰਿ
ਮਨਿ ਆਸ ਹੇ ਅਲ ਪੀਵਤ ਬਿਨਸਤ ਤਾਪ ॥ ਤਾਪਾ ਬਿਨਾਸਨ ਦੂਖ ਨਾਸਨ ਮਿਲੁ

ਪ੍ਰੇਮੁਮਾਨਿਤਾਨਿਨਿਆਤਿਧਨਾਸੁੰਦਰੁਰੂਪਚਤੁਰੁਸੁਜਾਨਾਸੁਆਮੀਕਿਵਨਗਸਨਾਗਰਣਲਨ
ਗਣਾਹਿਭੁਜਾਲੇਵਹੁਨਾਮੁਦੇਵਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਤਮਿਟਤਪਾਪਾਨਾਨਕਰੰਗਪੇਖਤਿ
ਤਪਾਵਹੁਨਾਰਦਰਸੁਪੇਖਤਰਸੰਨਾਪਾ੨ਸਚਿਤਵਉਚਿਤਵਾਚਿਤਵਉਚਿਤਨ
ਥਾਲੋਕਿਧਿਲੇਵਹੁਸਗਾਹਿਆਮਨਸਾਗੋਮਿਲੁਚਾਉਚਾਈਲੇਪਾਨਾਸੁੰਦਰਤਨਾਧਿਆਮਰ
ਸੁਦਰਤਨਾਧਿਆਮਨਤੇਮਨੁਲੁਬਧਚੋਪਲਾਗੀਆਮਨਤੇਜਾਣੈਕੋਤਨਚਾਖਤਮਨਾਪ੍ਰ
ਭੁਮਸਪੂਰਨਤੁਖਾਬਿਦੀਰਨਸਗਲਾਈਛਪੁਜੰਤੀਆਮਾਣਾਹਰਿਕੀਤਿਲਾਗੋਦਿਨਸਭਾਗੀਮ
ਲਿਨਾਮਿਸੰਜਮੋਤੀਆਂਧੂਲਾਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮਿਲੋਮੁਰਾਰੀਸਗਲਕਲਮਲਖੋਏ
ਨਾਮਿਰਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਆਸਪੂਰਨਾਮਿਲਿਸੁਆਮੀਰਗਨਹਨਿਧਨਾ॥੪॥੨॥੧੪॥
੩੫॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਸਲੋਕਭੀਮਹਲੇਪਹਿਲੇਕੇਲਿਖੇ॥ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ॥ਟੁੰਡੇਅਸਰਾ
ਜੈਕੀਧੁਨੀ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਦਿਉਹਾੜੀਸਦਵਾਰ॥ਜਿ
ਨਿਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀਏਕਰਤਨਲਾਗੀਵਾਰ॥੧॥ਮਹਲਾ ੨ ॥ਜੇਸਉਚੰਦਾਉਗਵ
ਹਿਸੂਰਜਚੜਹਿਹਜਾਰ॥ਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰ॥੨॥ਮਃ੧॥
ਨਾਨਕਗੁਰੂਨਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੈਸੁਚੇਤ॥ਛੁਟੇਤਿਲਬੂਆੜਜਿਉਸੁੰਞੇ
ਅੰਦਰਿਖੇਤ॥ਖੇਤੈਅੰਦਰਿਛੁਟਿਆਕਹੁਨਾਨਕਸਉਨਾਹ॥ਫਲੀਅਹਿਫੁ
ਲੀਅਹਿਬਪੁੜੇਭੀਤਨਵਿਚਿਸੁਆਹ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੀਨੈਆਪੁ
ਸਾਜਿਓਆਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ॥ਦੁਯੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਣੁ
ਡਿਠੋਚਾਉ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਤੂੰਤੁਸਿਦੇਵਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉ॥ਤੂੰਜਾਣੋ

ਇਸਭਸੈਦੇਲੈਸਹਿਜਿੰਦੁਕਵਾਉ॥ਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥੧ ਸਲੋਕ ਮ:੧॥
ਸਚੇਤੇਰੇਖੰਡਸਚੇਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਸਚੇਤੇਰੇਲੋਅਸਚੇਆਕਾਰ॥ਸਚੇਤੇਰੇਕਰਣੇ
ਸਰਬਬੀਚਾਰ॥ਸਚਾਤੇਰਾਅਮਰੁਸਚਾਦੀਬਾਣੁ॥ਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਸਚਾਫੁ
ਰਮਾਣੁ॥ਸਚਾਤੇਰਾਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੇਤੁਧੁਆਖਹਿਲਖਕਰੋੜਿ॥ਸ
ਚੈਸਭਿਤਾਣਿਸਚੈਸਭਿਜੋਰਿ॥ਸਚੀਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹ॥ਸਚੀਤੇਰੀ
ਕੁਦਰਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ॥ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸਚੁ॥ਜੋਮਰਿਜੰਮੇਸੁਕਚੁ
ਨਿਕਚੁ॥੧॥ ਮ:੧ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਵਡਾਨਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਸਚੁਨਿ
ਆਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਨਿਹਚਲਥਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਣੈਆਲਾਉ
॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਬੁਝੈਸਭਿਭਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਪੁਛਿਨਦਾਤਿ॥ਵਡੀ
ਵਡਿਆਈਜਾਆਪੇਆਪਿ॥ਨਾਨਕਕਾਰਣੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬ
ਰਜਾਇ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ਇਹੁਜਗੁਸਚੈਕੀਹੈਕੋਠੜੀਸਚੇਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਇਕ
ਨ੍ਹਾਹੁਕਮਿਸਮਾਇਲਏਇਕਨ੍ਹਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਸੁ॥ਇਕਨ੍ਹਾਭਾਣੈਕਢਿਲਏਇ
ਕਨ੍ਹਾਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ॥ਏਵਭਿਆਖਿਨਜਾਪਈਜਿਕਿਸੈਆਣੇਰਾਸਿ
॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ
ਨਾਨਕਜੀਅਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ॥ਓਥੈਸਚੇਹੀਸਚਿਨਿ
ਬੜੈ॥ਚੁਣਿਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ॥ਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੂੜਿਆਰਮੁਹਕਾਲ੍ਹੈ
ਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆ॥ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏਹਾਰਿਗਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆ॥
ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੧ ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾ
ਦੁਵੇਦ॥ਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦ॥ਵਿਸਮਾਦੁਰੂਪਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗ॥ਵਿਸ

ਮਾਤੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ॥ ਵਿਸਮਾਤੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ॥ ਵਿਸਮਾਤੁ ਅਗਨੀ ਖੇ
ਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ॥ ਵਿਸਮਾਤੁ ਧਰਤੀ॥ ਵਿਸਮਾਤੁ ਖਾਣੀ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪ
ਰਾਣੀ॥ ਵਿਸਮਾਤੁ ਸੰਜੋਗੁ॥ ਵਿਸਮਾਤੁ ਵਿਜੋਗੁ॥ ਵਿਸਮਾਤੁ ਭੁਖ॥ ਵਿਸਮਾਤੁ ਭੋਗੁ॥ ਵਿ
ਸਮਾਤੁ ਸਿਫਤਿ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ॥ ਵਿਸਮਾਤੁ ਉਝੜੁ॥ ਵਿਸਮਾਤੁ ਰਾਹ॥ ਵਿਸਮਾਤੁ
ਨੇੜੈ॥ ਵਿਸਮਾਤੁ ਦੂਰਿ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ॥ ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿ
ਸਮਾਤੁ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁ
ਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ॥ ਕੁਦ
ਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨਣੁ ਕੁ
ਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ॥ ਕੁ
ਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈ
ਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੀਨੈ ਭੋਗ ਭੋਗਿ
ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮੜਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ॥ ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲ
ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ॥ ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇ
ਆ॥ ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ॥
ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ॥ ਭੈ
ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ
ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ॥ ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ॥

\+ ਭੈ

ਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰਨਾਥਭੈਵਿਚਿਆਡਾਣੇਆਕਾਸ॥ਭੈਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਭੈ
ਵਿਚਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਪੂਰ॥ਸਗਲਿਆਭਉਲਿਖਿਆਸਿਰਿਲੇਖੁ॥ਨਾਨਕਨਿਰ
ਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਏਕੁ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲ
ਕੇਤੀਆਕੰਨ੍ਹਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਕੇਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿੜਿਮੁੜਿਪੂਰਹਿ
ਤਾਲ॥ਬਾਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਢਹਿਬਾਜਾਰ॥ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲਹਿ
ਆਲਪਤਾਲ॥ਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰਦੜੇਲਖਟਕਿਆਕੇਹਾਰ॥ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿ
ਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾਰ॥ਗਿਆਨੁਨਗਲੀਈਢੂਢੀਐਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥
ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖੁਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਦਰਿਕਰ
ਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਆਤਾ
ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕ
ਸਬਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ
ਆ॥ਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਬੁਝਾਇਆ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ ਘੜੀਆਸਭੇਗੋਪੀਆਪ
ਹਰਕੰਨ੍ਹਗੋਪਾਲ॥ਗਹਣੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਚੰਦੁਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰ॥ਸਗਲੀਧਰਤੀ
ਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿਸਰਬਜੰਜਾਲ॥ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਖਾਇਗਇਆ
ਜਮਕਾਲੁ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਰ॥ਪੈਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰਨਿਸਿਰ॥ਉਡਿ
ਉਡਿਰਾਵਾਝਾਟੈਪਾਇ॥ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿਜਾਇ॥ਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿਤਾਲ
॥ਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ॥ਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿਕਾਨ੍॥ਗਾਵਨਿਸੀ
ਤਾਰਾਜੇਰਾਮ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ਸੇਵਕਸੇਵ
ਹਿਕਰਮਿਚੜਾਉ॥ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਜਿਨ੍ਹਾਮਨਿਚਾਉ॥ਸਿਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ
॥ਨਦਰੀਕਰਮਿਲਘਾਏਪਾਰਿ॥ਕੋਲੂਚਰਖਾਚਕੀਚਕੁ॥ਥਲਵਾਰੋਲੇਬਹੁਤੁਅਨੰ

ਤੁ ਲਾਟੂ ਮਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ਸੂਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈ
ਅਹਿ ਜੰਤ ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ਪਇਐ
ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ
ਹੋਹਿ ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨਾ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥
॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰ
ਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭ
ਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ
ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ
ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬ
ਹਕਾਰੁ ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇ
ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੂਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ
ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਊ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁ
ਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾ
ਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿ
ਆਰ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝ
ੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾ

ਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿ
ਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥
ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ
॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇ
ਆ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਹਉ ਵਿ
ਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀ
ਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿ
ਚਿ ਸਿਆਣਾ॥ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇ
ਆ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ॥ ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ
ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ॥ ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ॥੧॥ ਮਃ ੨॥
ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ॥ ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾ
ਹਿ॥ ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਊਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ॥ ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ
ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ॥ ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪ
ਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਓਨੀ ਮੰਦੈ
ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਓਨੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ
ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ॥ ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ॥
ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ

ਖੇਤਾਹਾਦੀਪਲੋਅਮੰਡਲਖੰਡਵਰਭੰਡਾਹਾ।ਅੰਡਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਾਂਖਾਣੀਸੇਤ
ਜਾਂਹਾ।ਸੋਮਿਤਿਜਾਣੈਨਾਨਕਾਸਰਾਮੇਰਾਜੰਤਾਹਾ।ਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੈਸੰਮਾਲੇਸਭ
ਨਾਹਾ।ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਚਿੰਤਾਭਿਕਰਣੀਤਾਹਾ।ਸੋਕਰਤਾਚਿੰਤਾਕਰੇਜਿਨਿ
ਉਪਾਇਆਜਗੁ।ਤਿਸੁਜੋਹਾਰੀਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁਦੀਬਾਣੁਅਭਗੁ।ਨਾਨਕਸ
ਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆਟਿਕਾਕਿਆਤਗੁ।੧। ਮਃ ੧ ।ਲਖਨੇਕੀਆਚੰਗਿਆਈਆ
ਲਖਪੁੰਨਾਪਰਵਾਣੁ।ਲਖਤਪਉਪਰਿਤੀਰਥਾਂਸਹਜਜੋਗਬੇਬਾਣੁ।ਲਖਸੂਰਤ
ਣਸੰਗਰਾਮਰਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪਰਾਣੁ।ਲਖਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਨਧਿਆਨਪੜੀਅ
ਹਿਪਾਠਪੁਰਾਣ।ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਲਿਖਿਆਆਵਣਜਾਣੁ।ਨਾਨਕਮਤੀ
ਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ।੨।ਪਉੜੀ ।ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂਜਿਨਿਸ
ਚੋਸਚੁਵਰਤਾਇਆ।ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਾਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ।ਸਤਿ
ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਚੁਵਸਾਇਆ।ਮੂਰਖਸਚੁਨਜਾਣ
ਨੀਮਨਮੁਖਜਨਮੁਗਵਾਇਆ।ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਕਾਹੇਆਇਆ।੮।ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੧ ।ਪੜਿਪੜਿਗਡੀਲਦੀਅਹਿਪੜਿਪੜਿਭਰੀਅਹਿਸਾਥ।ਪੜਿਪੜਿ
ਬੇੜੀਪਾਈਐਪੜਿਪੜਿਗਡੀਅਹਿਖਾਤ।ਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਬਰਸਬਰਸਪੜੀ
ਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸ।ਪੜੀਐਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਸਾਸ।ਨਾਨਕਲੇਖੈਇ
ਕਗਲਹੋਰੁਹਉਮੈਝਖਣਾਝਾਖ।੧।ਮਃ ੧ ।ਲਿਖਿਲਿਖਿਪੜਿਆ।ਤੇਤਾਕੜਿਆ।
ਬਹੁਤੀਰਥਭਵਿਆ।ਤੇਤੋਲਵਿਆ।ਬਹੁਭੇਖਕੀਆਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਆ।
ਸਹੁਵੇਜੀਆਅਪਣਾਕੀਆ।ਅੰਨੁਨਖਾਇਆਸਾਦੁਗਵਾਇਆ।ਬਹੁਦੁਖੁ
ਪਾਇਆਦੂਜਾਭਾਇਆ।ਬਸਤ੍ਰਨਪਹਿਰੈ।ਅਹਿਨਿਸਿਕਹਰੈ।ਮੋਨਿਵਿਗੂਤਾ

੫੨

॥ਕਿਉ ਭਿਜਾਂਗੇ ਗੁਣ ਬਿਨੁ ਸੁਣਾਏ ਗਣਿ ਪੋਤਨ੍ਹਾ ਅਪਣੁ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ਅਲੁਮ ਲੁਖ
ਈ ਜਿਸ ਬਿਛੁ ਵਿਪੈ ਈਆ ਮੁਖਿ ਅੰਧੈ ਮਨੁ ਗਾਵਾਈ ॥ ਦਿਛੁ ਨ ਦੇ ਕਿਛੁ ਕਾਈ ਨ ਪਾਈ
॥ ਗੋਬੇ ਬਾਣੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਣਿ ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਆਤਮ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਸੁ ਕੁਪ
ਇਆ ਬਿਕਰਮ ਮੁਸਿ ਨਿਵਸ ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਤ ਕੇ ਸੋਧ ਇਸ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸੋ ਨਾਨਕ ਕੇ
ਲਾਉ ਉਮਸ ਬਾਦਿ ਜਿਲਾਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ
ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੀ ਧਾਵਦੇ ॥ ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁ
ਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾ
ਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥ ਤਿਨ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ
ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ
ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ
ਪੈਨਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ
ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥ ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ
ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁ
ਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤ
ਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰ
ਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ਧਰ
ਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ
ਲੇਇ ॥ ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ
ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸ
ਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥

੨ ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥ ਕੂੜਾ ਲਾ
ਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ
ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥ ਮਤਿ ਥੋੜੀ
ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇ
ਤਾਲ ॥ ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥ ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ
ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈ
ਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲ
ਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥ ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ
ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਗਿਆਨੀ
ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਊਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚ
ਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗ
ਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬ
ਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨ
ਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨੀ
ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥ ਜਿਨ ਕੀ
ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ
ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ
ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ

੧੧ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ
ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ
ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ
ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੋਗ ਸਬ
ਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ
ਕ੍ਰਿਤਹ ॥ ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥
੩ ਮਃ ੨ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥ ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸ੍ਯ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥
ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰ
ਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥
ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥ ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇ
ਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥ ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥ ਪੜਿ
ਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ
ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥
ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਕਲ
ਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮ
ਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇ
ਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ ॥ ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋ

ਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ਹ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ
ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ
ਭਇਆ ॥ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋ
ਏ ਸਚਿਆਰ ॥ ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ੍ਹ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ
ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ
ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇ
ਨ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥ ਓਇ ਜਿ ਆ
ਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥ ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤਿ
॥ ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿ
ਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੂ ਤੋਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥ ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਣਾ ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿ
ਰਗਾਹਿ ॥ ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੜਿ ਪੁਸਤ
ਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲ
ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ ਜੇ ਜਾਣ
ਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥ ਵਿਣੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ
ਜਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥ ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀ
ੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪ

ਛੋਤਵਦੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥ ਏਹੁ ਜ
ਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥ ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥
ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥ ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪ
ਇਆ ॥ ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥ ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤ
ਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥ ਲਖ ਠ
ਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮ੍ਹਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥
ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ
ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾ
ਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥ ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥ ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥ ਤਗੁ ਨ ਜਿਹ
ਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥ ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥ ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆ
ਹੁ ॥ ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾ
ਣੁ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥
ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕ
ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈ
ਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਗਊ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ
ਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰ
ਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥ ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਣਸ ਖਾ
ਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥ ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ

ਓਨਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥ ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥ ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥ ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥ ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥ ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭਸੁ ਕੈ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥ ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥ ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥ ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਗੋਹੇ

ਅਤੈਲਕੜੀਅੰਦਰਿਕੀੜਾਹੋਇ॥ਜੇਤੇਦਾਣੇਅੰਨਕੇਜੀਆਬਾਝੁਨਕੋਇ॥ਪਹਿਲਾਪਾ
ਣੀਜੀਉਹੈਜਿਤੁਹਰਿਆਸਭੁਕੋਇ॥ਸੂਤਕੁਕਿਉਕਰਿਰਖੀਐਸੂਤਕੁਪਵੈਰਸੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਸੂਤਕੁਏਵਨਉਤਰੈਗਿਆਨੁਉਤਾਰੇਧੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਲੋਭੁਹੈਜਿਹਵਾਸੂਤ
ਕੁਕੂੜੁ॥ਅਖੀਸੂਤਕੁਵੇਖਣਾਪਰਤ੍ਰਿਅਪਰਧਨਰੂਪੁ॥ਕੰਨੀਸੂਤਕੁਕੰਨਿਪੈਲਾਇਤ
ਬਾਰੀਖਾਹਿ॥ਨਾਨਕਹੰਸਾਆਦਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥੨॥ਮਃ੧॥ਸਭੋਸੂਤਕੁਭਰਮੁ
ਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੁਕਮੁਹੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਦਿਤੋ
ਨੁਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਤਿਨਾਸੂਤਕੁਨਾਹਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਿਚਿਵਡੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਸਹਿਮੇਲੇਤਾਨ
ਦਰੀਆਈਆ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਮਨਿਵਸਾਈਆ॥ਕਰਿਹੁਕਮੁਮਸਤਕਿਹਥੁਧਰਿਵਿਚਹੁਮਾ
ਰਿਕਢੀਆਬੁਰਿਆਈਆ॥ਸਹਿਤੁਠੈਨਉਨਿਧਿਪਾਈਆ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਪਹਿਲਾਸੁਚਾਆਪਿਹੋਇਸੁਚੈਬੈਠਾਆਇ॥ਸੁਚੇਅਗੈਰਖਿਓਨੁਕੋਇਨਭਿਟਿਓਜਾ
ਇ॥ਸੁਚਾਹੋਇਕੈਜੇਵਿਆਲਗਾਪੜਣਿਸਲੋਕੁ॥ਕੁਹਥੀਜਾਈਸਟਿਆਕਿਸੁਏਹੁਲ
ਗਾਦੋਖੁ॥ਅੰਨੁਦੇਵਤਾਪਾਣੀਦੇਵਤਾਬੈਸੰਤਰੁਦੇਵਤਾਲੂਣੁਪੰਜਵਾਪਾਇਆਘਿਰਤੁ॥ਤਾ
ਹੋਆਪਾਕੁਪਵਿਤੁ॥ਪਾਪੀਸਿਉਤਨੁਗਡਿਆਥੁਕਾਪਈਆਤਿਤੁ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਨਊਚਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਰਸਖਾਹਿ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਤਿਤੁਮੁਖਿਥੁਕਾਪਾਹਿ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਭੰਡਿਜੰਮੀਐਭੰਡਿਨਿੰਮੀਐਭੰਡਿਮੰਗਣੁਵੀਆਹੁ॥ਭੰਡਹੁਹੋਵੈਦੋਸਤੀਭੰਡਹੁਚ
ਲੈਰਾਹੁ॥ਭੰਡੁਮੁਆਭੰਡੁਭਾਲੀਐਭੰਡਿਹੋਵੈਬੰਧਾਨੁ॥ਸੋਕਿਉਮੰਦਾਆਖੀਐਜਿਤੁਜੰਮ
ਹਿਰਾਜਾਨ॥ਭੰਡਹੁਹੀਭੰਡੁਊਪਜੈਭੰਡੈਬਾਝੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਭੰਡੈਬਾਹਰਾਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥ਜਿ
ਤੁਮੁਖਿਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਭਾਗਾਰਤੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਊਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੨॥

॥ਪਉੜੀ॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਆਪਣਾਜਿਸੁਨਾਹੀਸੋਚੁਣਿਕਢੀਐ॥ਕੀਤਾਆਪੋਆਪਣ
ਆਪੇਹੀਲੇਖਾਸੰਢੀਐ॥ਜਾਰਹਣਾਨਾਹੀਐਤੁਜਗਿਤਾਕਾਇਤੁਗਾਰਬਿਹੰਢੀਐ॥
ਮੰਦਾਕਿਸੈਨਆਖੀਐਪੜਿਅਖਰੁਏਹੋਬੁਝੀਐ॥ਮੂਰਖੈਨਾਲਿਨਲੁਝੀਐ॥੧੯॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਨਾਨਕਫਿਕੈਬੋਲਿਐਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾਹੋਇ॥ਫਿਕੋਫਿਕਾਸਦੀ
ਐਫਿਕੇਫਿਕੀਸੋਇ॥ਫਿਕਾਦਰਗਹਸਟੀਐਮੁਹਿਥੁਕਾਫਿਕੇਪਾਇ॥ਫਿਕਾਮੂ
ਰਖੁਆਖੀਐਪਾਣਾਲਹੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਅੰਦਰਹੁਝੂਠੇਪੈਜਬਾਹਰਿਦੁਨੀਆ
ਅੰਦਰਿਫੈਲੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਜੇਨਾਵਹਿਉਤਰੈਨਾਹੀਮੈਲੁ॥ਜਿਨ੍ਹਪਟੁਅੰਦ
ਰਿਬਾਹਰਿਗੁਦੜੁਤੇਭਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਨ੍ਹਨੇਹੁਲਗਾਰਬਸੇਤੀਦੇਖਨ੍ਹੇਵੀਚਾਰਿ॥ਰੰਗਿ
ਹਸਹਿਰੰਗਿਰੋਵਹਿਚੁਪਭੀਕਰਿਜਾਹਿ॥ਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀਬਾਝੁਸਚੇਨਾਹ॥ਦ
ਰਿਵਾਟਉਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗਾਜਬੈਦੇਇਤਖਾਹਿ॥ਦੀਬਾਨੁਏਕੋਕਲਮਏਕਾਹਮਾਤੁ
ਮ੍ਹਾਮੇਲੁ॥ਦਰਿਲਏਲੇਖਾਪੀੜਿਛੁਟੈਨਾਨਕਾਜਿਉਤੇਲੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਹੀਕਰਣਾ
ਕੀਓਕਲਆਪੇਹੀਤੈਧਾਰੀਐ॥ਦੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਧਰਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀਐ॥
ਜੋਆਇਆਸੋਚਲਸੀਸਭੁਕੋਈਆਈਵਾਰੀਐ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣਹਹਿਕਿਉਸਾ
ਹਿਬੁਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥ਆਪਣਹਥੀਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕਾਜੁਸਵਾਰੀਐ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁ
ਮਹਲਾ੨॥ਏਹਕਿਨੇਹੀਆਸਕੀਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਆਸਕੁਕਾਂਢੀਐਸਦਹੀ
ਰਹੈਸਮਾਇ॥ਚੰਗੈਚੰਗਾਕਰਿਮੰਨੇਮੰਦੈਮੰਦਾਹੋਇ॥ਆਸਕੁਏਹੁਨਆਖੀਐਜਿਲੇਖੈਵਰਤੈ
ਸੋਇ॥੧॥ਮਹਲਾ੨॥ਸਲਾਮੁਜਬਾਬੁਦੋਵੈਕਰੇਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦੋਵੈਕੂੜੀ
ਆਥਾਇਨਕਾਈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਸੋਸਾਹਿਬੁਸਦਾ
ਸਮ੍ਹਾਲੀਐ॥ਜਿਤੁਕੀਤਾਪਾਈਐਆਪਣਾਸਾਘਾਲਬੁਰੀਕਿਉਘਾਲੀਐ॥ਮੰਦਾਮੂ

ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾ
ਲੀਐ ॥ ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ
ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕ
ਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥
ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥ ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿ
ਆਉ ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰ
ਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਵਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ
ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੋ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥
੩॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿ
ਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੇ ਇਕ
ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ
ਭਾਇ ॥ ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ
ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥ ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥ ਜਿਸ ਦਾ
ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅ
ਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖ
ਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ
ਮਾਰ ॥ ਇਕਨ੍ਹਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕ

ਦੇ ਆਪਿ ਹਥੁ ਦੇਇ ਸੁ ਭੁਕਸੀ ਪੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹਿ ਕਰਣੀ
ਸਾਰ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥ ਇਕਨੀ ਦੁਧੁ ਸ
ਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨ੍ਹਿ ਚੜੇ ॥ ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨ੍ਹਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ
॥ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ
ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ
ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾ
ਇ ॥੨੪॥੧ ਸੁਧੁ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸ
ਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥
ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗਿ ਹਮ ਬਿਨਵਤਾ ਪੂਛਤ ਕਹ ਜੀਉ ਪਾਇਆ
॥ ਕਵਨ ਕਾਜਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਕਹਹੁ ਮੋਹਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥੧॥ ਦੇਵ ਕਰਹੁ ਦਇਆ
ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਲਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਭੈ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫੇੜ ਕਰਮ ਸੁਖ ਜੀਅ ਜ
ਨਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ ਨਹੀ ਫਾਰੈ ਅਰੁ ਮਨ ਸੁੰਨਿ ਨ ਲੂਕੇ ॥ ਆਪਾ
ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅਭਿਉ ਨ ਚੂਕੇ ॥੨॥ ਕਹੀ ਨ ਉਪਜੈ ਉਪਜੀ ਜਾਣੈ
ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਬਿਹੂਣਾ ॥ ਉਦੈ ਅਸਤ ਕੀ ਮਨ ਬੁਧਿ ਨਾਸੀ ਤਉ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲੀ
ਣਾ ॥੩॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁ ਬਿੰਬ ਕਉ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਦਕ ਕੁੰਭੁ ਬਿਗਰਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਐਸਾ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤ ਊਪਰਿ ਮਨਸ੍ਰਿ ਨਿਸਾਮਣਾ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥ ਗਜ ਸਾਢੇ ਤੈ ਤੈ ਧੋਤੀਆ ਤਿ
ਹਰੇ ਪਾਇਨਿ ਤਗ ॥ ਗਲੀ ਜਿਨਾ ਜਪਮਾਲੀਆ ਲੋਟੇ ਹਥਿ ਨਿਬਗ ॥ ਓਇ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਨ
ਆਖੀਅਹਿ ਬਨਾਰਸਿ ਕੇ ਠਗ ॥੧॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਨ ਮੋ ਕਉ ਭਾਵਹਿ ॥ ਡਾਲਾ ਸਿਉ ਪੇਡਾ ਗਟਕਾਵ
ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਸਨ ਮਾਂਜਿ ਚਰਾਵਹਿ ਊਪਰਿ ਕਾਠੀ ਧੋਇ ਜਲਾਵਹਿ ॥ ਬਸੁਧਾ ਖੋਦਿ
ਕਰਹਿ ਦੁਇ ਚੂਲੇ ਸਾਰੇ ਮਾਣਸ ਖਾਵਹਿ ॥੨॥ ਓਇ ਪਾਪੀ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਮੁਖਹੁ ਅਪ
ਰਸ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਡੁਬਾਵਹਿ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾ
ਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ
ਨ ਆਵੈ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ॥ ਬਾਪਿ ਦਿਲਾਸਾ ਮੇਰੋ ਕੀਨਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਦੀਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਪ ਕਉ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਆਗੈ ਗਇਆ ਨ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਮੁਈ ਮੇ
ਰੀ ਮਾਈ ਹਉ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਪਹਿਰਉ ਨਹੀ ਦਗਲੀ ਲਗੈ ਨ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ
ਤਿਸੁ ਬਾਪੈ ਜਿਨਿ ਹਉ ਜਾਇਆ ॥ ਪੰਚਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਪਾਵਾ ਤਲਿ ਦੀ
ਨੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨੇ ॥੨॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੋ ਵਡ ਗੋਸਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪਿਤਾ ਪ
ਹਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਮੇਰੈ ਮ
ਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਹਉ ਪੂਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਬਾਪੁ ਮੇਰਾ ॥ ਏਕੈ ਠਾਹਰ ਦੁਹਾ ਬਸੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨਿ
ਏਕੋ ਬੂਝਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ॥ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ
ਭਰਿ ਉਰਕਟ ਕੁਰਕਟ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥ ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਪੰਚ ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ ਬੀਚਿ ਨਕ
ਟ ਦੇ ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਨਕਟੀ ਕੋ ਠਨਗਨੁ ਬਾਡਾ ਡੂੰ ॥ ਕਿਨਹਿ ਬਿਬੇਕੀ ਕਾਟੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗ
ਲ ਮਾਹਿ ਨਕਟੀ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸਗਲ ਮਾਰਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥ ਸਗਲਿਆ ਕੀ ਹਉ ਬਹਿਨ ਭਾਨਜੀ
ਜਿਨਹਿ ਬਰੀ ਤਿਸੁ ਚੇਰੀ ॥੨॥ ਹਮਰੋ ਭਰਤਾ ਬਡੋ ਬਿਬੇਕੀ ਆਪੇ ਸੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਓਹੁ ਹਮਾਰੈ

ਮਾਥੈ ਕਾਇਮੁ ਅਉਰੁ ਹਮਰੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥ ਨਾਕਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਨਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਟਿ ਕੂਟਿ ਕੈ
ਡਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬੈਰਨਿ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥੪॥੪॥ ਆਸਾ ॥ ਜੋਗੀ
ਜਤੀ ਤਪੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥ ਲੁੰਜਿਤ ਮੁੰਜਿਤ ਮੋਨਿ ਜਟਾਧਰ ਅੰਤਿ
ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਤਾ ਤੇ ਸੇਵੀਅਲੇ ਰਾਮਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤੁ ਜਾ ਕੈ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਨਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮ ਜੋਤਿਕ ਜਾਨਹਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਆਕਰਨਾ ॥ ਤੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਅਉ
ਖਧ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਰਾਜ ਭੋਗ ਅਰੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਰਮਨਾ ॥
ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਸੁਬਾਸਕ ਚੰਦਨ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੩॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭ ਖੋਜੇ ਕਹੂ ਨ ਊ
ਬਰਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਉ ਰਾਮਹਿ ਜੰਪਉ ਮੇਟਿ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ ॥ ਫੀਲੁ ਰ
ਬਾਬੀ ਬਲਦੁ ਪਖਾਵਜ ਕਊਆ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ॥ ਪਹਿਰਿ ਚੋਲਨਾ ਗਦਹਾ ਨਾਚੈ ਭੈਸਾ ਭਗਤਿ
ਕਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਕਰੀਆ ਬਰੇ ਪਕਾਏ ॥ ਕਿਨੈ ਬੂਝਨਹਾਰੈ ਖਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈਠਿ
ਸਿੰਘੁ ਘਰਿ ਪਾਨ ਲਗਾਵੈ ਘੀਸ ਗਲਉਰੇ ਲਿਆਵੈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੁਸਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹਿ
ਕਛੂਆ ਸੰਖੁ ਬਜਾਵੈ ॥੨॥ ਬੰਸ ਕੋ ਪੂਤੁ ਬੀਆਹਨ ਚਲਿਆ ਸੁਇਨੇ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥ ਰੂਪ
ਕੰਨਿਆ ਸੁੰਦਰਿ ਬੇਧੀ ਸਸੈ ਸਿੰਘ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਕੀਟੀ ਪ
ਰਬਤੁ ਖਾਇਆ ॥ ਕਛੂਆ ਕਹੈ ਅੰਗਾਰ ਭਿ ਲੋਰਉ ਲੂਕੀ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥੪॥੬॥ ਆਸਾ
॥ ਬਟੂਆ ਏਕੁ ਬਹਤਰਿ ਆਧਾਰੀ ਏਕੋ ਜਿਸਹਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਵੈ ਖੰਡ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਮਾਗੈ ਸੋ
ਜੋਗੀ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਲ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੇ ਗਗਨਿ ਚਰਾ
ਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿੰਥਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਸੂਈ ਸਬਦੁ ਤਾਗਾ ਮਥਿ ਘਾਲੈ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕੀ
ਕਰਿ ਮਿਰਗਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥੨॥ ਦਇਆ ਫਾਹੁਰੀ ਕਾਇਆ ਕਰਿ ਧੂਈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਕੀ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਉ ਲਏ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਚਹੁ ਜੁਗ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥ ਸਭ ਜੋਗ

ਤਉਰਾਮਨਾਮੁਰੰਗੇਜਿਸਕਾਪਿੰਡੁਪਰਾਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਨੁਜੋਕਿਰਪਾਧਾਰੈਦੇਇਜਨਚਉਰਾਸੀਹਨਾ॥੪
॥੭॥ਆਸਾ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਕਹਾਤੇਆਏ॥ਕਿਨਿਏਹਰਾਹਚਲਾਈ॥ਦਿਲਮਹਿਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿ
ਕਵਾਦੇਭਿਸਤਦੋਜਕਕਿਨਿਪਾਈ॥੧॥ਕਾਜੀਤੈਕਵਨਕਤੇਬਬਖਾਨੀ॥ਪੜ੍ਹਤਗੁਨਤਐਸੇ
ਸਭਮਾਰੇਕਿਨਹੂੰਖਬਰਿਨਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਕਤਿਸਨੇਹੁਕਰਿਸੁੰਨਤਿਕਰੀਐਮੈਨਬ
ਦਉਗਾਭਾਈ॥ਜਉਰੇਖੁਦਾਇਮੋਹਿਤੁਰਕੁਕਰੈਗਾ॥ਆਪਨਹੀਕਟਿਜਾਈ॥੨॥ਸੁੰਨਤਿਕੀ
ਏਤੁਰਕੁਜੇਹੋਇਗਾ॥ਅਉਰਤਕਾਕਿਆਕਰੀਐ॥ਅਰਧਸਰੀਰੀਨਾਰਿਨਛੋਡੈਤਾਤੇਹਿੰਦੂ
ਹੀਰਹੀਐ॥ਛਾਡਿਕਤੇਬਰਾਮੁਭਜੁਬਉਰੇਜੁਲਮਕਰਤਹੈਭਾਰੀ॥ਕਬੀਰੈਪਕਰੀਟੇਕਰਾਮ
ਕੀਤੁਰਕਰਹੇਪਚਿਹਾਰੀ॥੪॥੮॥ਆਸਾ॥ਜਬਲਗੁਤੇਲੁਦੀਵੇਮੁਖਿਬਾਤੀਤਬਸੂਝੈ
ਸਭੁਕੋਈ॥ਤੇਲਜਲੇਬਾਤੀਠਹਰਾਨੀਸੂੰਨਾਮੰਦਰੁਹੋਈ॥੧॥ਰੇਬਉਰੇਤੁਹਿਘਰੀਨਰਾ
ਖੈਕੋਈ॥ਤੂੰਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਕੀਮਾਤਪਿਤਾਕਹੁਕਾਕੋਕਵਨਪੁਰਖਕੀ
ਜੋਈ॥ਘਟਫੂਟੇਕੋਊਬਾਤਨਪੂਛੈਕਾਢਹੁਕਾਢਹੁਹੋਈ॥੨॥ਦੇਹੁਰੀਬੈਠੀਮਾਤਾਰੋਵੈ
ਖਟੀਆਲੇਗਏਭਾਈ॥ਲਟਛਿਟਕਾਏਤਿਰੀਆਰੋਵੈਹੰਸੁਇਕੇਲਾਜਾਈ॥੩॥ਕ
ਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਭੈਸਾਗਰਕੈਤਾਈ॥ਇਸੁਬੰਦੇਸਿਰਿਜੁਲਮੁਹੋਤਹੈਜਮੁਨਹੀਹ
ਟੈਗੁਸਾਈ॥੪॥੯॥ ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਚ
ਉਪਦੇ॥ਇਕਤੁਕੇ॥ਸਨਕਸਨੰਦਅੰਤੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਬੇਦਪੜੇਪੜਿਬ੍ਰਹਮੇਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾਬਿਲੋਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਹਜਿਬਿਲੋਵਹੁਜੈਸੇਤਤੁਨ
ਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਕਰਿਮਟੁਕੀਮਨਮਾਹਿਬਿਲੋਈ॥ਇਸੁਮਟੁਕੀਮਹਿਸਬਦੁਸੰਜੋ
ਈ॥੨॥ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾਮਨਕਾਬੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥੩॥ਕਹੁਕ
ਬੀਰਨਦਰਿਕਰੇਜੇਮੀਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਲਗਿਉਤਰੇਤੀਰਾ॥੪॥੧॥੧੦॥ਆਸਾ॥ਬਾਤੀਸੂ

ਕੀਤੇ ਭੂਲਨਿ ਮੂੰਦ੍ਰਾ ਮੰਦਲੁ ਨ ਬਾਜੈ ਨ ਪੈਸਤੂ ਤਾ ॥੧॥ ਸਕ੍ਰਾਵਿਡਾਈ ਮਗਾ ਨਿਨਾ ਨਿਕਸਿ ਉਪਰਿ
ਆਗਿ ਕਿ ਸਾਹਿ ਅਇਕੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਤਿ ਤੰਤੁ ਨ ਬਜੈ ਰਬਾਬੁ ਰਾਬੁ
ਲਿਵ ਕਿ ਸਾਰ ਬਿਉ ਮਪਨ ਕਰਤੂ ॥੨॥ ਕਿਵ ਨਿ ਘਟ ਨਿਰ ਗਹ ਕਰ ਵਿਨ ਸਮਾਇ ਪਰੀਤ
ਉ ਕਿ ਸਾਰ ਬਿਉ ਗਾਵਨ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਹਿ ਪਛਿ ਜੋ ਭੂਲੇ ਤਨਿ ਨੇਨਾ ਹਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਭਗੁ
॥੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾ ॥ ਸੁਤੁ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੈ ਜੇਤੇ ॥ ਜਨਨੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਤੇਤੇ ॥੧॥
ਰਾਮਈਆ ਹਉ ਬਾਰਿਕੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਾਹੇ ਨ ਖੰਡਸਿ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਪ ਕਰ
ੇ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ॥ ਤਾ ਭੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਚਿੰਤ ਭਵਨਿ ਮਨੁ ਪਰਿਓ ਹਮ
ਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥ ਦੇਹਿ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਰ
ਵੈ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਆਸਾ ॥ ਹਜ ਹਮਾਰੀ ਗੋਮਤੀ ਤੀਰ ॥ ਜਹਾ ਬਸਹਿ ਪੀਤੰਬਰ ਪੀਰ ॥
੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਿਆ ਖੂਬੁ ਗਾਵਤਾ ਹੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਤਾ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਦ ਸਾਰ
ਦ ਕਰਹਿ ਖਵਾਸੀ ॥ ਪਾਸਿ ਬੈਠੀ ਬੀਬੀ ਕਵਲਾ ਦਾਸੀ ॥੨॥ ਕੰਠੇ ਮਾਲਾ ਜਿਹਵਾ ਰਾਮੁ ॥ ਸਹੰਸ ਨਾਮੁ
ਲੈ ਲੈ ਕਰਉ ਸਲਾਮੁ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੋਊ ਸਮਝਾਵਉ ॥੪॥੪
॥੧੩॥ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਪੰਚਪਦੇ ੯ ਦੁਤੁਕੇ ੫

ੴ

॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਮਾਲਿਨੀ ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਹਨ ਕਉ ਪਾਤੀ
ਤੋਰੈ ਸੋ ਪਾਹਨ ਨਿਰਜੀਉ ॥੧॥ ਭੂਲੀ ਮਾਲਨੀ ਹੈ ਏਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੈ ਦੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਾਤੀ ਬਿਸਨੁ ਡਾਰੀ ਫੂਲ ਸੰਕਰਦੇਉ ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਖਿ ਤੋਰਹਿ ਕਰਹਿ ਕਿਸ ਕੀ ਸੇਉ ॥
੨॥ ਪਾਖਾਨ ਗਢਿ ਕੈ ਮੂਰਤਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ਦੇ ਕੈ ਛਾਤੀ ਪਾਉ ॥ ਜੇ ਏਹ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚੀ ਹੈ ਤਉ ਗੜ੍ਹਣਹਾਰੇ
ਖਾਉ ॥੩॥ ਭਾਤੁ ਪਹਿਤਿ ਅਰੁ ਲਾਪਸੀ ਕਰਕਰਾ ਕਾਸਾਰੁ ॥ ਭੋਗਨਹਾਰੇ ਭੋਗਿਆ ਇਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੇ

ਮੁਖ ਛਾਰੁ ॥੫॥ ਮਾਲਿਨਿ ਭੂਲੀ ਜਗੁ ਭੁਲਾਨਾ ਹਮ ਭੁਲਾਨੇ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਰਾਮ ਰਾਖੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੬॥੧॥੨੪॥

ਆਸਾ ॥ ਬਾਰਹ ਬਰਸ ਬਾਲਪਨ ਬੀਤੇ ਬੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਤਪੁ ਨ ਕੀਓ ॥ ਤੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਦੇਵ ਨ ਪੂਜਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ ਸਾਇਰੁ ਸੋਖਿ ਭੁਜੰ ਬਲਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਕੇ ਸਰਵਰਿ ਪਾਲਿ ਬੰਧਾਵੈ ਲੂਣੈ ਖੇਤਿ ਹਥ ਵਾਰਿ ਕਰੈ ॥ ਆਇਓ ਚੋਰੁ ਤੁਰੰਤਹ ਲੇ ਗਇਓ ਮੇਰੀ ਰਾਖਤ ਮੁਗਧੁ ਫਿਰੈ ॥੨॥ ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਕਰ ਕੰਪਨ ਲਾਗੇ ਨੈਨੀ ਨੀਰੁ ਅਸਾਰ ਬਹੈ ॥ ਜਿਹਵਾ ਬਚਨੁ ਸੁਧੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ਤਬ ਰੇ ਧਰਮ ਕੀ ਆਸ ਕਰੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਓ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਅੰਤੇ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲਿਓ ॥੪॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਨੁ ਧਨੁ ਕਛੂਐ ਲੈ ਨ ਗਇਓ ॥ ਆਈ ਤਲਬ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕੀ ਮਾਇਆ ਮੰਦਰ ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ॥੫॥੨॥੨੫॥

ਆਸਾ ॥ ਕਾਹੂ ਦੀਨੇ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਕਾਹੂ ਪਲਘ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਕਾਹੂ ਗਰੀ ਗੋਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਖਾਨ ਪਰਾਰਾ ॥੧॥ ਅਹਿਰਖ ਵਾਦੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇ ਮਨ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਰੇ ਮਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਮ੍ਹਾਰੈ ਏਕ ਜੁ ਮਾਟੀ ਗੂੰਧੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਨੀ ਲਾਈ ॥ ਕਾਹੂ ਮਹਿ ਮੋਤੀ ਮੁਕਤਾਹਲ ਕਾਹੂ ਬਿਆਧਿ ਲਗਾਈ ॥੨॥ ਸੂਮਹਿ ਧਨੁ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੀਆ ਮੁਗਧੁ ਕਹੈ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੈ ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਊਤਮੁ ਭਗਤੁ ਸਦਾਵੈ ਆਗਿਆ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੪॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਝੂਠੀ ॥ ਚਿਰਗਟ ਫਾਰਿ ਚਟਾਰਾ ਲੈ ਗਇਓ ਤਰੀ ਤਾਗਰੀ ਛੂਟੀ ॥੫॥੩॥੨੬॥

ਆਸਾ ॥ ਹਮ ਮਸਕੀਨ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ਤੁਮ ਰਾਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਅਲਹ ਅਵਲਿ ਦੀਨ ਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋਰੁ ਨਹੀ ਫੁਰਮਾਵੈ ॥੧॥ ਕਾ

ਜੈ ਬੋਲਿਆ ਅਬ ਨ ਕਹੀਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ਕਲਮਾ ਭਿਸਤਿ ਨ
ਹੋਈ ॥ ਸਤਰਿ ਕਾਬਾ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੇ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਨਿਵਾਜ ਸੋਈ ਜੋ ਨਿਆਉ
ਬਿਚਾਰੈ ਕਲਮਾ ਅਕਲਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਪਾਚਹੁ ਮੁਸਿ ਮੁਸਲਾ ਬਿਛਾਵੈ ਤਬ ਤਉ ਦੀਨੁ ਪਛਾਨੈ ॥
੩॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਿ ਤਰਸ ਕਰਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਮਣੀ ਕਰਿ ਫੀਕੀ ॥ ਆਪੁ ਜਨਾਇ
ਅਵਰ ਕਉ ਜਾਨੈ ਤਬ ਹੋਇ ਭਿਸਤ ਸਰੀਕੀ ॥੪॥ ਮਾਟੀ ਏਕ ਭੇਖ ਧਰਿ ਨਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਛਾਨਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਭਿਸਤ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੫॥੪॥੧੭॥ ਆਸਾ ॥
ਗਗਨ ਨਗਰਿ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਬਰਖੈ ਨਾਦੁ ਕਹਾ ਜੁ ਸਮਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਮਾਧੋ ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਲੇ ਸਿਧਾਨਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲਤੇ ਤੇ ਕਹਾ ਗਏ ਦੇਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰਹਤੇ ॥ ਸੁਰ
ਤਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਨਿਰਤੇ ਕਰਤੇ ਕਥਾ ਬਾਰਤਾ ਕਹਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਕਹਾ ਗਇਓ ਜਿ
ਨਿ ਇਹੁ ਮੰਦਰੁ ਕੀਨਾ ॥ ਸਾਖੀ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਖਿੰਚਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਲੀਨਾ ॥੨॥ ਸ੍ਰ
ਵਨਨ ਬਿਕਲ ਭਏ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾ ਬਲੁ ਥਾਕਾ ॥ ਚਰਨ ਰਹੇ ਕਰ ਢਰਕਿ ਪਰੇ ਹੈ ਮੁਖ
੨ ਹੁ ਨ ਨਿਕਸੈ ਬਾਤਾ ॥੩॥ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਤਸਕਰ ਆਪ ਆਪਣੈ ਭ੍ਰਮਤੇ ॥ ਥਾਕਾ ਮਨੁ ਕੁੰਚ
ਰ ਉਰੁ ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਸੂਤੁ ਧਰਿ ਰਮਤੇ ॥੪॥ ਮਿਰਤਕ ਭਏ ਦਸੈ ਬੰਦ ਛੂਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸਭ ਛੋਰੇ ॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰਾ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਜੀਵਤ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ॥੫॥੫॥੧੮॥ ਆਸਾ ॥ ਇਕਤੁ
ਕੋ ਸਰਪਨਿ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬਲੀਆ ॥ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਛਲੀਆ ॥
੧॥ ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਸ੍ਰਪਨੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਪੈਠੀ ॥ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਡਸੀਅਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਡੀ
ਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਸ੍ਰਪਨੀ ਕਿਆ ਕਹਹੁ ਭਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨਿ
ਸ੍ਰਪਨੀ ਖਾਈ ॥੨॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤੇ ਆਨ ਛੂਛ ਨਹੀ ਅਵਰਾ ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਜੀਤੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਰਾ
੩॥ ਇਹ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ॥ ਬਲੁ ਅਬਲੁ ਕਿਆ ਇਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥੪॥ ਇਹ ਬਸਤੀ

੪੩

ਤਬ ਮਸਤ ਸਰਨਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਗ ਜੀਤਿ ਤੇ ਕਬੀਰ ॥੬॥੧੯॥ ਆਸਾ ॥ ਕਹਾ ਸੁਆਨ ਕਉ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨਾਏ ॥ ਕਹਾ ਸਾਕਤ ਪਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮੇ ਰਮਿ ਰਹੀਐ ॥
ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੂਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਊਆ ਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚਰਾਏ ॥ ਕਹ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਦੂ
ਧੁ ਪੀਆਏ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੋਈ ॥੩॥
ਸਾਕਤੁ ਸੁਆਨੁ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀਮੁ
ਸਿੰਚਾਈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਉਆ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥੭॥੨੦॥ ਆਸਾ ॥ ਲੰਕਾ ਸਾ ਕੋਟੁ ਸਮੁੰਦ ਸੀ ਖਾ
ਈ ॥ ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਚ
ਲਿਓ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਪੂਤ ਸਵਾ ਲਖੁ ਨਾਤੀ ॥ ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਦੀਆ ਨ ਬਾਤੀ ॥
੨॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਜਾ ਕੇ ਤਪਤ ਰਸੋਈ ॥ ਬੈਸੰਤਰੁ ਜਾ ਕੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਬਸਾਈ ॥
ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈ ॥੪॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
੫॥੮॥੨੧॥ ਆਸਾ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪੂਤੁ ਪਿਛੈਰੀ ਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਲਾਗੋ ਚੇਲੇ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ
ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹ ਭਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਸਿੰਘੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਛੁਲੀ ਤਰਵਰਿ
ਬਿਆਈ ॥ ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਲੈ ਗਈ ਬਿਲਾਈ ॥੨॥ ਤਲੈ ਰੇ ਬੈਸਾ ਊਪਰਿ ਸੂਲਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪੇਡਿ ਲਗੇ
ਫਲ ਫੂਲਾ ॥੩॥ ਘੋਰੈ ਚਰਿ ਭੈਸ ਚਰਾਵਨ ਜਾਈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਬੈਲੁ ਗੋਨਿ ਘਰਿ ਆਈ ॥੪॥ ਕਹਤ
ਕਬੀਰ ਜੁ ਇਸ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥੫॥੯॥੨੨॥ ਬਾਈਸ ਚਉਪਦੇ ਤ
ਥਾ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਤਿਪਦੇ ੮ ॥ ਦੁਤੁਕੇ ੭ ਇਕਤੁਕਾ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਜਿਨਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਅਗਨਿ ਕੁੰਡ ਰਹਾਇਆ ॥ ਦਸ ਮਾਸ ਮਾਤਾ
ਉਦਰਿ ਰਾਖਿਆ ਬਹੁਰਿ ਲਾਗੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋਭਿ ਲਾਗੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਆ ॥
ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜੁ ਨਾਹੀ ਬੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰਿਕ ਤੇ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਹੋਨ

ਸੋ ਹੋਇਆ ॥ ਜਾ ਜਮੁ ਆਇ ਝੋਟ ਪਕਰੈ ਤਬਹਿ ਕਾਹੇ ਰੋਇਆ ॥੨॥ ਜੀਵਨੈ ਕੀ ਆਸ ਕਰਹਿ ਜਮੁ ਨਿ
ਹਾਰੈ ਸਾਸਾ ॥ ਬਾਜੀਗਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਕਬੀਰਾ ਚੇਤਿ ਢਾਲਿ ਪਾਸਾ ॥੩॥੧॥੨੩॥ ਆਸਾ ॥ ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮ
ਨੁ ਪੁਨ ਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈਹਉ ਆਤਮ ਤਿਹ ਰੰਗਿ ਰਾ
ਤੀ ॥੧॥ ਗਾਉ ਗਾਉ ਰੀ ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਦੂਲਹੁ ਪਾਇਓ ਅ
ਸ ਬਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾਂ ॥ ਕਹਿ
ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੇ ਹੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥੨॥੨੪॥ ਆਸਾ ॥ ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ
ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇਠ ਕੇ ਨਾਮਿ ਡਰਉ ਰੇ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਨਦ ਗਹੇਲੀ ਦੇਵਰ ਕੈ ਬਿਰਹਿ ਜ
ਰਉ ਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ ਮੈ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਰਹਨਿ ਰਹਉ ਰੇ ॥ ਸੇਜੈ ਰਮਤੁ
ਨੈਨ ਨਹੀ ਪੇਖਉ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਕਾ ਸਉ ਕਹਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਪੁ ਸਾਵਕਾ ਕਰੈ ਲਰਾਈ ਮਾਇ
ਆ ਸਦ ਮਤਵਾਰੀ ॥ ਬਡੇ ਭਾਈ ਕੈ ਜਬ ਸੰਗਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਹਉ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ
ਪੰਚ ਕੋ ਝਗਰਾ ਝਗਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਮੈ ਰਾਮ ਰਮ
ਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥੩॥੨੫॥ ਆਸਾ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸੂਤੁ ਤਨਹਿ ਨਿਤ ਤਾਨਾ ਕੰਠਿ ਜਨੇਊ ਤੁਮਾ
ਰੇ ॥ ਤੁਮ ਤਉ ਬੇਦ ਪੜਹੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਜਿਹਬਾ ਬਿਸਨੁ ਨੈਨ ਨਾਰਾਇ
ਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰ ਜਬ ਪੂਛਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਕਹਸਿ ਮੁਕੰਦਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਗੋਰੂ ਤੁਮ ਗੁਆਰ ਗੁਸਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ
ਚਰਾਇਹੁ ਕੈਸੇ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥ ਤੂੰ ਬਾਮ੍ਹਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਬੂਝਹੁ ਮੋਰ ਗਿਆਨਾ ॥ ਤੁਮ ਤਉ
ਜਾਚੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹਰਿ ਸਉ ਮੋਰ ਧਿਆਨਾ ॥੩॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾ ॥ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ
ਸੁਪਨੇ ਜੈਸਾ ਜੀਵਨੁ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨੰ ॥ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਹਮ ਗਾਠਿ ਦੀਨੀ ਛੋਡਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੰ ॥੧॥
ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਤੁ ਕੀਨ੍ਹ ॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨ੍ਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੈਨ ਦੇਖਿ

ਪਤਿਗੁਰਭਗਤਿਹੈਪਸੂਨਦੇਖਿਆ॥੧॥ਕਾਲਫਾਸਨਮੁਗਧਪ੍ਰੀਤਿਕਾਹਿਕਰੀਐਨਿਰਲਾਗਿਓ॥੨॥ਕਹੈ
ਖਿਚਭੂਖਬਿਕਾਰਪਗਾਹਤਿਗਨਤਕਨੈਸੋਇ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਿਨਜਾਨੀਜੀਵਮੂਏਐਸਾਦੁਤੀਆਮਨਹਿਕੇ
ਏ॥੩॥੫॥੨੭॥ ॥ਆਸਾ॥ਜਉਮੈਰੂਪਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇਅਬਫੁਨਿਰੂਪੁਨਹੋਈ॥ਤਾਗਾਤੰਤੁਸਾਜੁ
ਸਭੁਥਾਕਾਰਾਮਨਾਮਬਸਿਹੋਈ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਨਾਚਨੋਨਆਵੈ॥ਮੇਰਾਮਨੁਮੰਦਰੀਆਨਬਜਾਵੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਲੈਜਾਰੀਤ੍ਰਿਸਨਾਗਾਗਰਿਫੂਟੀ॥ਕਾਮਚੋਲਨਾਭਇਆਹੈ
ਪੁਰਾਨਾਗਇਆਭਰਮੁਸਭੁਛੂਟੀ॥੨॥ਸਰਬਭੂਤਏਕੈਕਰਿਜਾਨਿਆਚੂਕੇਬਾਦਬਿਬਾਦਾ॥
ਕਹਿਕਬੀਰਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆਭਏਰਾਮਪਰਸਾਦਾ॥੩॥੬॥੨੮॥ ॥ਆਸਾ॥ ਰੋਜਾਧਰੈਮਨਾਵੈ
ਅਲਹੁਸੁਆਦਤਿਜੀਅਸੰਘਾਰੈ॥ਆਪਾਦੇਖਿਅਵਰਨਹੀਦੇਖੈਕਾਹੇਕਉਝਖਮਾਰੈ॥੧॥ਕਾਜੀ
ਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੋਹੀਮਹਿਤੇਰਾਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿਨਦੇਖੈ॥ਖਬਰਿਨਕਰਹਿਦੀਨਕੇਬਉਰੇਤਾਤੇਜਨਮੁ
ਅਲੇਖੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਕਤੇਬਬਖਾਨੈਅਲਹੁਨਾਰਿਪੁਰਖੁਨਹੀਕੋਈ॥ਪਢੇਗੁਨੇਨਾਹੀਕਛੁ
ਬਉਰੇਜਉਦਿਲਮਹਿਖਬਰਿਨਹੋਈ॥੨॥ਅਲਹੁਗੈਬੁਸਗਲਘਟਭੀਤਰਿਹਿਰਦੈਲੇ
ਹੁਬਿਚਾਰੀ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਹੂੰਮਹਿਏਕੈਕਹੈਕਬੀਰਪੁਕਾਰੀ॥੩॥੭॥੨੯॥ ॥ਆਸਾ॥ਤਿਪਦਾ
॥ਇਕਤੁਕਾ॥ ॥ਕੀਓਸਿੰਗਾਰੁਮਿਲਨਕੇਤਾਈ॥ਹਰਿਨਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਗੁਸਾਈ॥੧॥ਹਰਿ
ਮੇਰੋਪਿਰੁਹਉਹਰਿਕੀਬਹੁਰੀਆ॥ਰਾਮਬਡੇਮੈਤਨਕਲਹੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਧਨਪਿਰ
ਏਕੈਸੰਗਿਬਸੇਰਾ॥ਸੇਜਏਕਪੈਮਿਲਨੁਦੁਹੇਰਾ॥੨॥ਧੰਨਿਸੁਹਾਗਨਿਜੋਪੀਅਭਾਵੈ॥ਕਹਿ
ਕਬੀਰਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵੈ॥੩॥੮॥੩੦॥ ॥ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਦੁਪਦੇ॥ ॥੧

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧਿਪਵਨਮਨੁਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਸਗਲਜੋਤਿਇਨਿ
ਹੀਰੈਬੇਧੀਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਮੈਪਾਈ॥੧॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਅਨਾਹਦਬਾਨੀ॥ਹੰਸੁਹੁਇਹੀਰਾਲੇ
ਇਪਛਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹੀਰਾਅਸਦੇਖਿਓਜਗਮਹਰਹਾਸਮਾਈ॥ਗੁਪਤਾ

ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਗੁਰਇਉਤਜਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਅਦੀਆਆਦਿਬਾਣੀ ॥੨॥੧॥੩੧॥ ਆਸਾ ॥ ਅਗਿਨਲਿਕਹੁਪਰੁ

ਜਾਤਿਰਲਧਨਿਸਹੁਰੈਧੇਈਐਭਗੀ ॥ ਅਵਰਿਸਭੁਧਿਸੁਜਾਣਿਲੁਲਧਨੀਸਾਜੇਉਦਾਸਿਧ

ਗੀਧ ॥੧॥ ਸੁਲਿਸਭਸੁਈਐਗੀਧਾਰਿਲੀਬਰੀ ॥ ਹੁਕਮੁਤੁਰਜੀਵਉਐਗੀਅਵਰੀਧਰੀਗ ॥

੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦੁਕਰੀਗਿਜਬਲਹੁਗੀਆਈਬਡਿਕਸੁਹਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਲਹੁਗੀਐਗੀਗਹੁਈ

ਅਵਸੈਰੈਜੇਠੀਅਉਗੁਣਧਰਿਓ ॥੨॥੨॥੩੨॥ ਆਸਾ ॥ ਐਠੀਬਹੁਗੀਆਕੋਧਲੀਆਸਾ

ਫਿਲੋਕਾਖਿਓਭਜਨੀਆਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਨਮੁੰਡੀਆਨਮੇਗਾਧਾਵਧਿਧਰਾਵ ॥ ਆਬਿਦਾਗਿ

ਸਗਮਉਆਲਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਤੁਕਰੀਗਿਸੁਸਹੁਮੇਗੀਮਾਈ ॥ ਇਨਮੁੰਡੀਆਨਮੇਗਿਜਾ

ਤਿਗਾਵਾਈ ॥੨॥੩॥੩੩॥ ਆਸਾ ॥ ਸਭੁਕਹੁਗੀਬਹੁਗੀਆਪੁਧਭੁਜਿਨਿਕਦੇਂਗਾਅਤਿ

ਬਗਲੈਗੀਨਾਆਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁਧਭੁਕਾਫਿਗਾਈਨੈਕੀਅਗੈ ॥ ਉਤਨਕੀਗੋਲਿਲੈਤੋਜੀ

ਜਿਨਲਗੈ ॥੧॥ ਸਭੁਧਭੁਕਾਫੈਰੀ ॥ ਇਹੈਬਨੁਈ ॥ ਦਿਨਦਸਧਾਬਧੁਭੁਲੇਆਈ ॥੨॥ ਸਭੁ

ਧਭੁਤੈਰੋਤਉਧਧਗਿਸਾਚੋ ॥ ਗਿਆਨਨਗਾਇਕੁਦਾਹਿਅਗੁਨਚੋ ॥੩॥ ਕਾਤਕਰੀਗਿਬਹੁਤਬਜੀਤੈ

ਗਿਆਨਨਗਾਵਤਜਨਮੁਬਿਨੀਤੈ ॥੪॥੧॥੩੪॥ ਆਸਾ ॥ ਕਰਵਤਗੁਲਨਕਰਵਤੇਗਾਲਗੁ

ਗਲੇਸੁਤੁਧਿਨਤੇਗੀਮੇਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਗੀਸੁਕੁਦਿਗਿਧਆਗੋ ॥ ਕਰਵਹੁਦੇਮੋਰਵਤਿਕਾਰੇਕਉ

ਸਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁਤਨੁਧਿਗਿਆਂਗੁਨਮੋਗਉਪਾਇ ॥ ਧਗੋਤਉਧਨਿਤਿਨਤੋਗਉ ॥੨॥ ਸਭੁ

ਸਬੀਭੁਗਾਇਓਨਗਿਰੇਇਕੁਅਗਿਸੁਕਤਨਗਿਗਾਮਸੋਈਨ ॥੩॥ ਕਾਤੁਕਰੀਗਿਸੁਨਭੋਲੇਈ ॥ ਆ

ਬਹੁਮਗੀਧਕਤਿਤਿਨੋਹਈ ॥੪॥੨॥੩੫॥ ਆਸਾ ॥ ਜੋਗੀਜੋਗਵੈਭੋਗੀਸਭੁਜਗੁ

ਅਇਤਰਸਾਇਓਤਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿਬਨੁਮਗਨਿਲੇਬੇਰੁਫਲਨਾਗਾਤਬਗਮਾਇਤਨਕੁਧਸ

ਗਿਓਕੁਰਾ ॥੨॥ ਧਗਨਿਮਕਸਰਿਕਿਸਾਗਬਨਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਾਇਸਧਰਲਈ ॥੩॥

ਧਈਜੋਬਿਧਤਾਇਕਰੀਨਿਤਤਿਮਨੁਮਨੀਜੋਲਾਏਧਗੁਆਧਨਚੀਨਿਧਰਗਿਅਧ

ਫਰਿ ॥੩॥ ਕਾਤਕਰੀਗਿਕਗਾਉਤੇਗੀਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਇਕੋਗਿ ॥੪॥੩॥੩੬॥ ਆਸਾ

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜੇ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬੈਕੁੰਠ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ ਲੋਕ ਪਤੀਣੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਰਾਮੁ ਅਯਾਨਾ ॥
੧॥ ਪੂਜਹੁ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੈ ਮਜਨਿ ਜੇ ਗ
ਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਂਡੁਕ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਮੇਂਡੁਕ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵਹਿ ॥
੨॥ ਮਨਹੁ ਕਠੋਰੁ ਮਰੈ ਬਾਨਾਰਸਿ ਨਰਕੁ ਨ ਬਾਂਚਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਰੈ ਹਾੜੰਬੈ ਤ ਸਗਲੀ ਸੈ
ਨ ਤਰਾਈ ॥੩॥ ਦਿਨਸੁ ਨ ਰੈਨਿ ਬੇਦੁ ਨਹੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤਹਾ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਰ ਤਿਸਹਿ ਧਿ
ਆਵਹੁ ਬਾਵਰਿਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੪॥੪॥੩੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਆਪਕ ਪੂਰਕ ਜਤ ਦੇ
ਖਉ ਤਤ ਸੋਈ ॥ ਮਾਇਆ ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਬਿਮੋਹਿਤ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ
ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸੂਤੁ ਏਕੁ ਮਣਿ ਸਤ ਸਹੰਸ ਜੈਸੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਤ
ਰੰਗ ਅਰੁ ਫੇਨ ਬੁਦਬੁਦਾ ਜਲ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ਬਿਚਰਤ ਆਨ ਨ
ਹੋਈ ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਭਰਮੁ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਨਸਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੀ
ਜਾਗਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਕੀ ਰਚਨਾ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਕੇਵਲ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥ ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭ ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਉ ॥
ਬਇਆਲੀਸ ਲਖ ਜੀ ਜਲ ਮਹਿ ਹੋਤੇ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੧॥ ਜਤ੍ਰ ਜਾਉ ਤਤ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ॥ ਮਹਾ
ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨੀਲੇ ਫੂਲ ਪਰੋਈਲੇ ਮਾਲਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਪੂਜ ਕਰਉ ॥ ਪਹਿਲੇ ਬ
ਾਸੁ ਲਈ ਹੈ ਭਵਰਹ ਬੀਠਲ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੨॥ ਆਨੀਲੇ ਦੂਧੁ ਰੀਧਾਈਲੇ ਖੀਰੰ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਨੈਵੇਦੁ
ਕਰਉ ॥ ਪਹਿਲੇ ਦੂਧੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ਬਛਰੈ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੩॥ ਈਭੈ ਬੀਠਲੁ ਊਭੈ ਬੀਠਲੁ ਬੀ
ਠਲ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਨਹੀ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਤੂੰ ਸਰਬ ਮਹੀ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ॥
ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਗਜੁ ਜਿਹਬਾ ਮੇਰੀ ਕਾਤੀ ॥ ਮਪਿ ਮਪਿ ਕਾਟਉ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੧॥ ਕਹਾ ਕਰਉ ਜਾਤੀ ਕਹ ਕਰਉ ਪਾਤੀ ॥
ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਂਗਨਿ ਰਾਂਗਉ ਸੀਵਨਿ ਸੀਵਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਰੀਅ

ਨ ਜੀਵਉ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥ ਸੁਇ
ਨੇ ਕੀ ਸੂਈ ਰੁਪੇ ਕਾ ਧਾਗਾ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ॥ ਸਾਪੁ ਕੁੰਚ ਛੋਡੈ ਬਿਖੁ ਨਹੀ
ਛਾਡੈ ॥ ਉਦਕ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਬਗੁ ਧਿਆਨੁ ਮਾਡੈ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਕੀਜੈ ਧਿਆਨੁ ਜਪੰਨਾ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਧੁ ਨਾਹੀ
ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਘਚ ਭੋਜਨੁ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਨੈ ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਠਗਦੇਉ ਬਖਾਨੈ ॥੨॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ
ਲਾਹਿ ਲੇ ਝਗਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਦਗਰਾ ॥੩॥੪॥ ਆਸਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿ ਚੀਨ੍ਹਸੀ ਆਸਾ
ਤੇ ਨ ਭਾਵਸੀ ॥ ਰਾਮਾ ਭਗਤਹ ਚੇਤੀਅਲੇ ਅਚਿੰਤ ਮਨੁ ਰਾਖਸੀ ॥੧॥ ਕੈਸੇ ਮਨ ਤਰਹਿਗਾ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ
ਬਿਖੈ ਕੋ ਬਨਾ ॥ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭੂਲਾ ਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੀਪੇ ਕੇ ਘਰਿ ਜਨਮੁ ਦੈਲਾ ਗੁਰ ਉ
ਪਦੇਸੁ ਭੈਲਾ ॥ ਸੰਤਹ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਭੇਟੁਲਾ ॥੨॥੫॥ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ ਕੁੰਚਰ ਏਕ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਜਾ
ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਆਸ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਅਬਿਦਿਆ ਹਿਤ ਕੀਨ ॥ ਬਿਬੇਕ ਦੀਪ ਮਲੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਅਚੇਤ ਸੰਭਵ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਅਸੋਚ ॥ ਮਾਨੁਖਾ ਅਵਤਾਰ ਦੁਲਭ ਤਿਹੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ॥੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ
ਜਹਾ ਜਹਾ ਲਗੁ ਕਰਮ ਕੇ ਬਸਿ ਜਾਇ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਅਬਧ ਲਾਗੇ ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ ਉਪਾਇ ॥੩॥ ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸ
ਉਦਾਸ ਤਜੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਪਨ ਤਪੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਭੈ ਹਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਰਹੁ ਨਿਦਾਨ ॥੪॥੧॥
ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਤੁਝੀ ਤਨੁ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਜਾਨੈ ਸੰਤ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥ ਸੰਤ ਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸੰ
ਤ ਕਥਾ ਰਸੁ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਝੈ ਦੀਜੈ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਆਚਰਣ ਸੰਤ ਚੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਚ ਓਲ੍ਹਗ ਓ
ਲ੍ਹਗਣੀ ॥੨॥ ਅਉਰ ਇਕ ਮਾਗਉ ਭਗਤਿ ਚਿੰਤਾਮਣਿ ॥ ਜਣੀ ਲਖਾਵਹੁ ਅਸੰਤ ਪਾਪੀ ਸਣਿ ॥੩॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਭ
ਣੈ ਜੋ ਜਾਣੈ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥ ਸੰਤ ਅਨੰਤਹਿ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ॥ ਤੁਮ ਚੰਦਨ ਹਮ ਇਰੰਡ ਬਾਪੁਰੇ ਸੰਗਿ
ਤੁਮਾਰੇ ਬਾਸਾ ॥ ਨੀਚ ਰੂਖ ਤੇ ਊਚ ਭਏ ਹੈ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥
ਹਮ ਅਉਗਨ ਤੁਮ੍ਹ ਉਪਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਮਖਤੂਲ ਸੁਪੇਦ ਸਪੀਅਲ ਹਮ ਬਪੁਰੇ ਜਸ ਕੀਰਾ ॥
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਮਾਧਉ ਜੈਸੇ ਮਧੁਪ ਮਖੀਰਾ ॥੨॥ ਜਾਤੀ ਓਛਾ ਪਾਤੀ ਓਛਾ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੩॥੩॥ ਆਸਾ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਤਨੁ ਭਇਓ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਜਾਇ ਤਉ ਡਰਪੈ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ॥੧॥ ਤੁਝਹਿ ਚਰਨ ਅਰਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮਨੁ ॥ ਪਾਨ ਕਰਤ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਰਾਮਈਆ ਧਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ਪਟਲ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਮਗਨ ਹੋਤ ਨ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ॥੨॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਤੇਰੋ ਜਨ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਛੂਟਿਬੋ ਕਵਨ ਗੁਨ ॥੩॥੪॥ ਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ ਨਿਸਤਰਿ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਬੀਰ ਉਜਾਗਰ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਨਿਮਤ ਨਾਮਦੇਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਤਉ ਜਗ ਜਨਮ ਸੰਕਟ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਇਉ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥੩॥੫॥ ਆਸਾ ॥ ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰਾ ਕੈਸੇ ਨਚਤੁ ਹੈ ॥ ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਦਉਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ਤਬ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਗਈ ਤਬ ਰੋਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਰਸ ਕਸਹਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਹੂੰ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਸਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥੬॥ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਧੰਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ ਜਨਮ ਬਿਲਾਨੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੇ ॥ ਲਾਲਚ ਬਿਖੁ ਕਾਮ ਲੁਬਧ ਰਾਤਾ ਮਨਿ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲ ਮੀਠ ਲਗੇ ਮਨ ਬਉਰੇ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢੀ ਅਨ ਭਾਂਤੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਤਾਨਿਆ ॥੧॥ ਜੁਗਤਿ ਜਾਨਿ ਨਹੀ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਜਲਤ ਜਾਲ ਜਮ ਫੰਧ ਪਰੇ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲ ਸੰਚਿ ਭਰੇ ਮਨ ਐਸੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਬਿਸਰੇ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਗੁਰਹਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਧਿਆਨੁ ਮਾਨੁ ਮਨ ਏਕ ਮਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਾਨੀ ਸੁਖੁ ਜਾਨਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥੩॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਨੀ ਜਾ ਕੈ ਅਛਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ ਧੰਨੈ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਧਰਣੀਧਰੁ ਮਿਲਿ ਜਨ ਸੰਤ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਉ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ॥ ਆਢ ਦਾਮ ਕੋ ਛੀਪਰੋ ਹੋਇਓ ਲਾਖੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਨਨਾ ਤਨਨਾ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਬੀਰਾ ॥ ਨੀਚ ਕੁਲਾ ਜੋਲਾਹਰਾ ਭਇਓ ਗੁਨੀਯ ਗਹੀਰਾ ॥੧॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਢੁਵੰਤਾ ਢੋਰ ਨੀਤਿ ਤਿਨਿ ਤਿਆਗੀ ਮਾਇਆ ॥ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸੈਨੁ ਨਾਈ ਬੁਤਕਾਰੀਆ ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸੁਨਿਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਪਾ

ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਗਤਾ ਮਹਿ ਗਨਿਆ ॥੩॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਜਾਟਰੋ ਉਠਿ ਭਗਤੀ ਲਾਗਾ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਤਖਿ
ਗੁਸਾਈਆ ਧੰਨਾ ਵਡਭਾਗਾ ॥੪॥੨॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨ ਦਯਾਲ ਦਮੋਦਰ ਬਿਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ
ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਧਾਵਹਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਕਉ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਨੀ ਕੇਰੇ ਉਦਰ ਉਦਕ
ਮਹਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਦਸ ਦੁਆਰਾ ॥ ਦੇਇ ਅਹਾਰੁ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਐਸਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਕੁੰ
ਮੀ ਜਲ ਮਾਹਿ ਤਨ ਤਿਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪੰਖ ਖੀਰੁ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨੋਹਰ ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਮਨ ਮਾ
ਹੀ ॥੨॥ ਪਾਖਣਿ ਕੀਟੁ ਗੁਪਤੁ ਹੋਇ ਰਹਤਾ ਤਾ ਚੋ ਮਾਰਗੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈ ਧੰਨਾ ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੋ ਮਤ ਰੇ ਜੀਅ ਡਰਾਂ
ਹੀ ॥੩॥੩॥

ਆਸਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿੰਨ੍ਹ੍ਹ ਸੇਈ
ਸਚਿਆ ॥ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਮਨਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਸਿ ਕਾਂਢੇ ਕਚਿਆ ॥੧॥ ਰਤੇ ਇਸਕ ਖੁਦਾਇ ਰੰਗਿ ਦੀਦਾਰ
ਕੇ ॥ ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਨਾਮੁ ਤੇ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਦਰਿ ਦਰ
ਵੇਸ ਸੇ ॥ ਤਿਨ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਉ ਆਏ ਸਫਲੁ ਸੇ ॥੨॥ ਪਰਵਦਗਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਬੇਅੰਤ ਤੂ ॥
ਜਿਨਾ ਪਛਾਤਾ ਸਚੁ ਚੁੰਮਾ ਪੈਰ ਮੂੰ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੰਦਗੀ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰ
ਦਗੀ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥ ਬੋਲੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਪਿਆਰੇ ਅਲਹ ਲਗੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖਾਕ ਨਿਮਾਣੀ
ਗੋਰ ਘਰੇ ॥੧॥ ਆਜੁ ਮਿਲਾਵਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਟਾਕਿਮ ਕੂੰਜੜੀਆ ਮਨਹੁ ਮਚਿੰਦੜੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੇ ਜਾਣਾ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਘੁਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ਲਗਿ ਨ ਆਪੁ ਵਞਾਈਐ ॥੨॥ ਬੋਲੀਐ
ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲੀਐ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ਵਾਟ ਮੁਰੀਦਾ ਜੋਲੀਐ ॥੩॥ ਛੈਲ ਲੰਘੰਦੇ ਪਾਰਿ ਗੋਰੀ
ਮਨੁ ਧੀਰਿਆ ॥ ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ ਪਾਸੇ ਕਲਵਤਿ ਚੀਰਿਆ ॥੪॥ ਸੇਖ ਹੈਯਾਤੀ ਜਗਿ ਨ ਕੋਈ ਥਿਰੁ
ਰਹਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਆਸਣਿ ਹਮ ਬੈਠੇ ਕੇਤੇ ਬੈਸਿ ਗਇਆ ॥੫॥ ਕਤਿਕ ਕੂੰਜਾਂ ਚੇਤਿ ਡਉ ਸਾਵਣਿ ਬਿਜੁ
ਲੀਆਂ ॥ ਸੀਆਲੇ ਸੋਹੰਦੀਆਂ ਪਿਰ ਗਲਿ ਬਾਹੜੀਆਂ ॥੬॥ ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਿਚਾਰਾ ਲੇਇ ਮਨੋ ॥
ਗੰਢੇਦਿਆਂ ਛਿਅ ਮਾਹ ਤੁੜੰਦਿਆ ਹਿਕੁ ਖਿਨੋ ॥੭॥ ਜਿਮੀ ਪੁਛੈ ਅਸਮਾਨ ਫਰੀਦਾ ਖੇਵਟ ਕਿੰਨਿ ਗਏ ॥
ਜਾਲਣ ਗੋਰਾਂ ਨਾਲਿ ਉਲਾਮੇ ਜੀਅ ਸਹੇ ॥੮॥੨॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥
ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਚਨਣਾਠੀਆ ਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੂ ਜੇ ਰਲੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥
੧॥ ਪੂਜਾ ਕੀਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਲੀ
ਅਹਿ ਜੇ ਮਨੁ ਧੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਜੀਉ ਮਾਜੀਐ ਮੋਖ ਪਇਆਣਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਸੂ ਮਿਲਹਿ ਚੰਗਿ
ਆਈਆ ਖੜੁ ਖਾਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣ ਕਰਮ ਕਰੇਹਿ ॥੩॥ ਨੇ
ੜਾ ਹੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਿਅਹੁ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਹੇ ॥੪॥੧॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ
ਜਾਈ ਲਖਣਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ
ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜਾ ਕੇ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ [illegible]
[illegible] ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਮੁਖਿ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾ
ਰਿ ॥੨॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਝਗਰਾ ਦੁਹੁ ਲੋਚਨ ਕਿਆ ਹੇਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਜਾਗੈ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰੈ ॥੩॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਬੇਅੰਤ ਅਜੋਨੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ
ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਣਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਵੀਸਰੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥
੧॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਮਨਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ
ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਗਹਿ ਰਹੈ ਜਰਾ ਕਾ ਭਉ ਨ ਹੋਵਈ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਵੇਖੁ ਜੈਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ॥ ਆਪ ਸੇਤੀ ਆਪੁ
ਖਾਇਆ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਪ

ਹੀਐ ਜੇ ਕੋ ਚੋਜ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਕੀਏ ਪਾਪ ਮਲੁ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਐਸੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜੀਉ ਧਰੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿ
ਤਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮ
ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ
ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਜੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ
ਜੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਏਹਾ ਸੇਵ ਬਨੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮੈ ਭੂਖ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਰਾਸਿ ਕੂੜੀ ਹੈ ਚਲ
ਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ਚਾਲੈ ਜਹਾ ਹਉ ਜਾਉ ਤਹ ਜਾਈ ॥੩॥ ਸੋ
ਝੂਠਾ ਜੋ ਝੂਠੇ ਲਾਗੈ ਝੂਠੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਹੋਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ
॥੪॥੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ਨਾਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ
ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪ
ਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜਾਂ ਭਉ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ਬੈਰਾਗੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬੈਰਾਗੈ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਹਰਿ
ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸੇਇ ਮੁਕਤ ਜਿ ਮਨੁ ਜਿਣਹਿ ਫਿਰਿ ਧਾਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਦਸ
ਵੈ ਦੁਆਰਿ ਰਹਤ ਕਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇਆ ਵੇਖਹੁ ਤਿ
ਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩
ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਿਐ ਰਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾ
ਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ
ਸਦਾ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਕਪਟੁ ਵਸੈ ਬਾਹਰਹੁ ਸੰਤ ਕਹਾਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ

ਮੂਲਿਨਚੁਕਈਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥੨॥ਅਨੇਕਤੀਰਥਜੇਜਤਨਕਰੈਤਾਅੰਤਰਕੀਹਉਮੈਕਦੇ
ਨਜਾਇ॥ਜਿਸੁਨਰਕੀਦੁਬਿਧਾਨਜਾਇਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਦੇਇਸਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮੁਹੋ
ਵੈਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਵਿਚਹੁਹਉਮੈਮਾਰੇਤਾਂਹਰਿਭੇਟੈਸੋਈ॥੪॥੪॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਤਿਸੁਜਨਸਾਂਤਿਸਦਾਮਤਿਨਿਹਚਲਜਿਸਕਾਅਭਿਮਾਨੁਗ
ਵਾਏ॥ਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਿਅਚੇਤਮ
ਨਾਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲੁਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਵਹਿਪੀਵਤਰਹਹਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਪਾਰਸੁਹੋਵੈਪਾਰਸੁਹੋਇਤਪੂਜਕਰਾਏ॥ਜੋਉਸੁਪੂਜੇਸੋਫਲੁਪਾਏਦੀ
ਖਿਆਦੇਵੈਸਾਚੁਬੁਝਾਏ॥੨॥ਵਿਣੁਪਾਰਸੈਪੂਜਨਹੋਵਈਵਿਣੁਮਨਪਰਚੇਅਵਰਾਸਮਝਾਏ
॥ਗੁਰੂਸਦਾਏਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਕਿਸੁਓਹੁਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੩॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਦਰੀਕਿਛੂਨਪਾ
ਈਐਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਵਡਿਆਈਅਪਣਾਸਬਦੁਵਰਤਾਏ॥੪॥੫॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩॥ਪੰਚਪਦੇ ॥ਨਾਕਾਸੀਮਤਿਊਪਜੈਨਾਕਾਸੀਮਤਿਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਿਮਿਲਿਐਮਤਿਊਪਜੈਤਾਇਹਸੋਝੀਪਾਇ॥੧॥ਹਰਿਕਥਾਤੂੰਸੁਣਿਰੇਮਨਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਇ॥
ਇਉਮਤਿਤੇਰੀਥਿਰੁਰਹੈਤਾਂਭਰਮੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਣਰਿਦੈਵਸਾਇਤੂਕਿ
ਲਵਿਖਹੋਵਹਿਨਾਸੁ॥ਪੰਚਭੂਆਤਮਾਵਸਿਕਰਹਿਤਾਤੀਰਥਕਰਹਿਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਇਹੁ
ਮਨੁਮੁਗਧੁਹੈਸੋਝੀਕਿਛੂਨਪਾਇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਬੁਝਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇ॥੩॥ਇਹੁ
ਮਨੁਕਾਸੀਸਭਿਤੀਰਥਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਸੁਸੰਗਿਰ
ਹਹਿਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੪॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝਿਆਏਕੁਵ
ਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਭੁਸਚੁਹੈਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੫॥੬॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩
॥ਏਕੋਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪੰਡਿਤਸੁਣਿਸਿਖੁਸਚੁਸੋਈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਜੇਤਾਪੜਹਿਪੜਤਗੁਣਤ
ਸਦਾਦੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਹਰਿਚਰਣੀਤੂੰਲਾਗਿਰਹੁਗੁਰਸਬਦਿਸੋਝੀਹੋਈ॥ਹਰਿਰਸੁਰਸਨਾਚਾਖੁ

ਹੂੰਤ... ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਮਲੂਣੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੰਤੁ ਪੀਐ ਮੈਤਾ ਫਿਰਿ ਜਾਇ
ਸ ਨਕ੍ਰੂਖ ਕੋਇ ਜਿਨ ਮੁਨਿ ਯਾਨੁ ਪਾਈਆ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਜਾਇ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਕਰ ਪਰੀਚ
ਛੀਜੇ ਕਰਮ ਸਾਮੁ ਖਿਸ੍ਰੂ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਰ ਵਿਚਾਰ ਜਾ ਕਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥ ਸੁਣਿ
ਸਾਸ ਰਹੁੰ ਨ ਬੂਝ ਵੰਤਾ ਜਾ ਫਿਰਿ ਬੇਰ ਬਾਸੇ ਮੁਖ ਸੁਜੇ ਅਪਨ ਪਛਾਨਈ ਸਾਚਿ ਨਾਮ ਬਾਇ
ਅਨੁ ॥੪॥ ਸਚੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨ ਜਾਈ ਸਹ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਉ
ਤਿਸੁ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੫॥੧੧॥੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨ
ਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ
ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ
ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤ
ਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਜਪਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਓ
ਹੈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਮੋ ਕਉ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ
ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਭਗਤਿ
ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਉਲਾ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਲਾਗੈ ਪਾਛੈ ਓਹੈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੋਹੈ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗਹੀਨ ਮਤਿ ਫੀਕੇ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਆਵੈ ਮਨਿ ਰੋਹੈ ॥ ਕਊਆ ਕਾਗ
ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਵਿਸਟਾ ਖਾਇ ਮੁਖਿ ਗੋਹੈ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਵਾਦੀ ਜਿਤੁ
ਨਾਤੈ ਕਊਆ ਹੰਸੁ ਹੋਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ੍ਹ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਲੁ ਧੋਹੈ ॥੪॥੨॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਸੁਣੈ
ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਸੇਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਪ੍ਰਾਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਮ ਪਾਪੀ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੇ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੇ ॥੨॥
ਜਿਨ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮਿ ਮਾਰੇ ॥ ਸੇ ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਗਰਧਭ ਪ
ਵਹਿ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਦਯਿ ਮਾਰੇ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰੇ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਸ
ਭਿ ਗੁਣ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਜਪਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਖਾ
ਹਰਿ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਲਾਈ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਲੋਚ
ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਿਰਥਾ
ਜਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕਸ ਦੁਖੁ ਖਾਵੈ ਮੁਖੁ ਫੀਕਾ ਥੁਕ ਥੂਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਸਰਣਾ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਮੇਲਿ ਲਏ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੪॥੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀ ਮੋ
ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਹਮ ਹੋਵਹ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਪਗ ਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਗੁਰ

ਕੇ ਸਿਖ ਭਾਈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਜਿਨ੍ਹ ਵਚਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ
ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਪਾਪੀ ਜਮਿ ਖ
ਾਇਆ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਬੋਲੇ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈ ॥ ਮ
ਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੋ ਕਉ ਕੋਈ ਆਇ
ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿ
ਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਨਰ ਨਹੀ ਪਾਇ
ਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ॥੩॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਨ ਕਉ ਅਨ
ਦੁ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥
੪॥੬॥ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਾਈ ਬਾਪ ਪੁਤ੍ਰ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸਭਨਾ ਕਉ ਸਨ
ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਦੀਏ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਜੋਰੁ ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਮੇਰੇ ਬੀਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵ
ਸਿ ਹੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਰਧਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਲਾਈ ॥ ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਸਤ ਉਦਾਸ ਰ
ਹਾਈ ॥੨॥ ਜਬ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਤਬ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਭਾਈ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਕਾਰਜਿ ਕੰਮਿ ਹਮ ਹਰਿ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਹਮ ਕਰਹ ਜੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥ ਜਿਨ ਕੀ

ਗਤਿਮੇਰੋਪ੍ਰਭੁਸ੍ਰਬਥਾਈ॥ਤੇਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਹੀਆ॥੫॥੬॥੭॥੧੬॥ ॥ ॥ ॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ੧ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦ
ਮੁਜਾਆਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥੧॥
ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੂਕੇਕਾਸਟ
ਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜ
ਕੁਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥ਊਡੇਊਡਿਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇਛਰਿਆ॥ਤਿਨ
ਕਵਣੁਖਲਾਵੈਕਵਣੁਚੁਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿ
ਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤਲਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾ
ਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੧॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਘਰੁ੨ ਚਉਪਦੇ ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਕਿਰਿਆਚਾਰਕਰਹਿਖਟੁਕਰਮਾਇਤੁਰਾਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਬਿਨੁਗੁਰਬਾਜੀ
ਹਾਰੀ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਰਖਿਲੇਵਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਵਿਰਲਾਸੇਵਕੁਹੋਰਿਸਗਲੇਬਿਉ
ਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤਬੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸੋਧੇਸਭਏਕਾਬਾਤਪੁਕਾਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨ
ਕੋਊਪਾਵੈਮਨਿਵੇਖਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੀ॥੨॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਕਰਿਇਸਨਾਨਾਭ੍ਰਮਿਆਏਧਰਸਾਰੀ
॥ਅਨਿਕਸੋਚਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਅੰਧਿਆਰੀ॥੩॥ਧਾਵਤਧਾਵਤਸਭੁਜਗੁ
ਧਾਇਓਅਬਆਏਹਰਿਦੁਆਰੀ॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਦੁਰਮਤਿਮੇਟਿਬੁਧਿਪਰਗਾਸੀਜ
ਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੀ॥੪॥੧॥੨॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਧਨੁਜਾਪਹਰਿਧਨੁਤਾਪਹਰਿਧਨੁ
ਭੋਜਨੁਭਾਇਆ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਮਨਤੇਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮਾਈਖਾਟਿ
ਆਇਓਘਰਿਪੂਤਾ॥ਹਰਿਧਨੁਚਲਤੇਹਰਿਧਨੁਬੈਸੇਹਰਿਧਨੁਜਾਗਤਸੂਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
॥ਹਰਿਧਨੁਇਸਨਾਨੁਹਰਿਧਨੁਗਿਆਨੁਹਰਿਸੰਗਿਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ਹਰਿਧਨੁਤੁਲਹਾਹਰਿਧਨੁ

ਬੇਨਤੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਬਿਪਰਨਾ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਅੰਤਰਿ ਸੰਗਤਿ ਗਾਵਿਆ [illegible] ਲਾਗਿ ਅਉਖਾ ਸਾਗਰ ਪਾਰ
ਤੈ ਮੈ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਇ [illegible] ਬਿਚਾਰਿ [illegible] ਬਿਖਿਆ ॥੩॥ ਸੁਖ ਦੂਖ ਭਰਮ ਹੋਤੇ ਨਾਮ [illegible] ਲਤ ਪਲਤ
ਦੈਆਲ [illegible] ਨਾਨਕ [illegible] ਕਉ ਸਰਣਿ ਆਇਓ [illegible] ॥੪॥੨॥੩॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ਪਿਤਰੀ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੁਮ੍ਹ ਸਦ ਹੀ ਜਾਪਹੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੋ ॥੧॥ ਪੂਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਆਸੀਸ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਤੁਮ੍ਹ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮ੍ਹ ਕਉ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਕਾਪੜੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਾਖੀ ਭੋਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਿ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਦਾ ਚਿਰੁ ਜੀਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਅਨੰਤਾ ॥ ਰੰਗ ਤਮਾਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਕਬਹਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ॥੩॥ ਭਵਰੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਵਉ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ਹੋਹੁ ਕਉਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਉਨ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਇਓ ਜਿਉ ਬੂੰਦਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਮਉਲਾ ॥੪॥੩॥੪॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਤਾ ਕਰੈ ਪਛਮ ਕੈ ਤਾਈ ਪੂਰਬ ਹੀ ਲੈ ਜਾਤ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਮਤਾਤ ॥੧॥ ਸਿਆਨਪ ਕਾਹੂ ਕਾਮਿ ਨ ਆਤ ॥ ਜੋ ਅਨਰੂਪਿਓ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਹੋਇ ਰਹੀ ਉਹ ਬਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਸੁ ਕਮਾਵਨ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕੀ ਮਨਸਾ ਬੀਚੇ ਨਿਕਸੇ ਸਾਸ ॥ ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਸਭ ਤਿਆਗੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸ ॥੨॥ ਹੋਇ ਅਨੰਨਿ ਮਨਹਠ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਪਸ ਕਉ ਜਾਨਾਤ ॥ ਜੋ ਅਨਿੰਦੁ ਨਿੰਦੁ ਕਰਿ ਛੋਡਿਓ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਖਾਤ ॥੩॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥੪॥੪॥੫॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਮਮਤਾ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਤੇ ਹਾਟੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਓ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਮਾਨੀ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵਿਓ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ

ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਮੀ ਦੇਧਿਨ ਤੁਮ੍ਰਤਿਨਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਜਿਸੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੫॥੬
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਾਨੁਖ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੋ ਅਪਨੈ ਦੁਖਿ ਭਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ
ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ
ਅਵਰ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਤੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਜਸੁ ਘਾਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਨਬੰਧ ਸੈਨ ਸਾ
ਕ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਊਚਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ
॥੨॥ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਉਜੀਆਰਾ
ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਸੂਝੀ ॥੩॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਦੁਆਰਿ ਆਇਆ ਭੈ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਾ
ਧ ਕੇ ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਜਨੁ ਬਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬॥੭॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪੰਚਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਮਾਤ ਕੈ ਵਾਸਾ ਊਹਾ ਛੋਡਿ ਧਰਨਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਲ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ ਮੰਦਰ ਸੰ
ਗਿ ਨ ਕਛਹੂ ਜਾਇਆ ॥੧॥ ਅਵਰ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭ ਲਬੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜੀ
ਅ ਕਉ ਏਹਾ ਵਸਤੁ ਫਬੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸੁਤ ਭਾਈ ਸੰਗਿ ਬਨਿਤਾ ਰਚਿ ਹਸਿ
ਆ ॥ ਜਬ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ਉਨ੍ਹ ਪੇਖਤ ਹੀ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥੨॥ ਕ
ਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਬਿਹਾਝੀ ਸੰਪੈ ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਦਾਮਾ ॥ ਭਾੜੀ ਕਉ ਓਹੁ ਭਾੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਰੁ ਸਗ
ਲ ਭਇਓ ਬਿਰਾਨਾ ॥੩॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਥ ਸੰਬਾਹੇ ਗਹੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਮੇਰੇ ॥ ਜਬ ਤੇ ਹੋਈ ਲਾਂਮੀ
ਧਾਈ ਚਲਹਿ ਨਾਹੀ ਇਕ ਪੈਰੇ ॥੪॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਰਾਜਾ ਨਾਮੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਪ
ਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਈ ਓਹ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੫॥੧॥੮॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪ
ਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇ

ਆਬਿਨਾਸਿਨਾਆਵੈਜਾਈ॥੧॥ਸਭਿਜਾਚਿਮਾਇਆਬੰਧਨਤੂਟੇ॥ਪ੍ਰਭਹੋਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਪ੍ਰਭਮੇ
ਰੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਛੂਟੇ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਿਮਾਤਾ॥
ਹਰਖਸੋਗਦੁਹੁਮਾਹਿਨਿਰਾਲਾਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਤਾ॥੨॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਰਖਿਲੀਆਸਗਲਜੁਗਤਿ
ਬਣਿਆਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਆਲਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੩॥੧॥੯॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇਘਰੁ ੨ ॥ ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ॥

ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਲੀਏਕਰਿਅਪੁਨੇਸਗਲਕਰਤਨਮਸਕਾਰੋ॥ਬਰਨੁਜਾਤਿਕੋਊਪੂਛੈਨਾਹੀਬਾਛ
ਹਿਚਰਨਰਵਾਰੋ॥੧॥ਠਾਕੁਰਐਸੋਨਾਮੁਤੁਮ੍ਹਾਰੋ॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਧਣੀਕਹੀਜੈਜਨਕੋਅੰਗੁਨਿ
ਰਾਰੋ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਬੁਧਿਪਾਈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਆਧਾਰੋ॥ਨਾਮਦੇਉਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ
ਕਬੀਰਦਾਸਰੋਮੁਕਤਿਭਇਓਚੰਮਿਆਰੋ॥੨॥੧॥੧੦॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹੈਨਾਹੀਕੋਊਬੂਝਨਹਾਰੋਜਾਨੈਕਵਨੁਭਤਾ॥ਸਿਵਬਿਰੰਚਿਅਰੁਸਗਲਮੋਨਿਜਨਗਹਿਨਸਕਾਹਿਗ
ਤਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਅਗਮਅਗਾਧਿਕਥਾ॥ਸੁਨੀਐਅਵਰਅਵਰਬਿਧਿਬੁਝੀਐਬਕਨਕਥਨਰ
ਹਤਾ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਆਪੇਭਗਤਾਆਪਿਸੁਆਮੀਆਪਨਸੰਗਿਰਤਾ॥ਨਾਨਕਕੋਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਰਹਿਓ
ਹੈਪੇਖਿਓਜਤ੍ਰਕਤਾ॥੨॥੨॥੧੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਅਵਰਸਿਆਨਪਜ
ਨਕਉਕਛੂਨਆਇਓ॥ਜਹਜਹਅਉਸਰੁਆਇਬਨਿਓਹੈਤਹਾਤਹਾਹਰਿਧਿਆਇਓ॥
੧॥ਪ੍ਰਭਕੋਭਗਤਿਵਛਲੁਬਿਰਦਾਇਓ॥ਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਬਾਰਿਕਕੀਨਿਆਈਜਨਕਉ
ਲਾਡਲਡਾਇਓ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਧਰਮਹਰਿਕੀਰਤਨੁਜਨਿਗਾਇਓ॥
ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਠਾਕੁਰਕੀਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖੁਪਾਇਓ॥੨॥੩॥੧੨॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫
ਦਿਨੁਰਾਤਿਆਰਾਧਹੁਪਿਆਰੋਨਿਮਖਨਕੀਜੈਢੀਲਾ॥ਸੰਤਸੇਵਾਕਰਿਭਾਵਨੀਲਾਈਐਤਿ
ਆਗਿਮਾਨੁਹਾਠੀਲਾ॥੧॥ਮੋਹਨੁਪ੍ਰਾਨਮਾਨਰਾਗੀਲਾ॥ਬਾਸਿਰਹਿਓਹੀਅਰੇਕੈਸੰਗੇਪੇਖਿਮੋ
ਹਿਓਮਨੁਲੀਲਾ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਤਅਨੰਦਾਉਤਰੈਮਨਹੁਜੰਗੀਲਾ॥

ਮਿਲਬੈਠੀ[illegible]ਮਹਿਮਾ[illegible]ਬਸਾਨਿਨਸਕੁਤ੍ਰਿਨਾਨਕਪੈਰੈਪਮੀਲਾ ॥੨॥੪॥੧੩॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੁਨਿਜੋਗੀਸਾਸਤ੍ਰਗਿਕਹਾਵਤਸਭਕੀਨੇਬਸਿਅਪਨਹੀ ॥ ਤੀਨਿਦੇ
ਵਅਰੁਕੋੜਿਤੇਤੀਸਾਤਿਨਕੀਹੈਰਤਿਕਛੁਨਰਹੀ ॥੧॥ ਬਲਵੰਤਿਬਿਆਪਿਰਹੀਸਭਮਹੀ ॥ ਅ
ਵਰੁਨਜਾਨਸਿਕੋਊਮਰਮਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਤਿਜੀਤਿਜੀਤੇਸਭਿਥਾਨਾਸਗ
ਲਭਵਨਲਪਟਹੀ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਾਧਤੇਭਾਗੀਹੋਇਚੇਰੀਚਰਨਗਹੀ ॥੨॥੫॥੧੪॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰੀਬੇਨੰਤੀਠਾਕੁਰੁਅਪਨਾਧਿਆਇਆ ॥ ਹਾਥ
ਦੇਇਰਾਖੇਪਰਮੇਸਰਿਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰਹੋਏਆਪਿਦਇਆਲ ॥ ਭਈਕ
ਲਿਆਣਆਨੰਦਰੂਪਹੁਈਹੈਉਬਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿਵਰਨਾਰੀਮੰਗਲੁ
ਗਾਇਆਠਾਕੁਰਕਾਜੈਕਾਰੁ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਸਭਕਾਕੀਆਉਧਾਰੁ
॥੨॥੬॥੧੫॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਤਿਨਕਾਬਲੁਹੈਥੋਰਾ ॥ ਅ
ਨਿਕਰੰਗਮਾਇਆਕੇਪੇਖੇਕਿਛੁਸਾਥਿਨਚਾਲੈਭੋਰਾ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰਤੁਝਬਿਨੁਆਹਿਨਮੋਰਾ ॥ ਮੋ
ਹਿਅਨਾਥਨਿਰਗੁਨਗੁਨੁਨਾਹੀਮੈਆਹਿਓਤੁਮ੍ਹਰਾਧੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿਬਲਿਬਲਿ
ਬਲਿਚਰਣਤੁਮ੍ਹਾਰੇਈਹਾਊਹਾਤੁਮ੍ਹਾਰਾਜੋਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਦਰਸੁਪਾਇਓਬਿਨਸਿਓ
ਸਗਲਾਨਿਹੋਰਾ ॥੨॥੭॥੧੬॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਲਜਾਲਭ੍ਰਮਮੋਹਤਜਾ
ਵੈਪ੍ਰਭਸੇਤੀਰੰਗੁਲਾਈ ॥ ਮਨਕਉਇਹਉਪਦੇਸੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈ ॥੧॥
ਸਾਜਨਐਸੋਸੰਤੁਸਹਾਈ ॥ ਜਿਸੁਭੇਟੇਤੂਟਹਿਮਾਇਆਬੰਧਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂੰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਤਕਰਤਅਨਿਕਬਹੁਭਾਤੀਨੀਕੀਇਹਠਹਰਾਈ ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਨਾਨਕ
ਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਰਾਈ ॥੨॥੮॥੧੭॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾ
ਪਨਹਾਰਾਕੀਮਤਿਜਾਇਨਕਰੀ ॥ ਰਾਜਾਰੰਕੁਕਰੈਖਿਨਭੀਤਰਿਨੀਚਹਜੋਤਿਧਰੀ ॥੧॥ ਧਿਆਈ
ਐਅਪਨੋਸਦਾਹਰੀ ॥ ਸੋਚਅੰਦੇਸਾਤਾਕਾਕਹਾਕਰੀਐਜਾਮਹਿਏਕਘਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ੍ਹ

ਜੀਵੈ ਕਬਹੂ ਨ ਮਰੈ ਸਾਤੋ ਰਾਜਨ ਮਨ ਸਚਿ ਨਿਤ ਤੁਮਾਰੈ ਪਰਗਾਸ ਅਚੇਤ ਨਾਇਆ ਅਨੇਕ ਪਤਿਤ ਕਰਨ ਨਾਨਕ ਤਰਨ ਮਹਾ
ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ॥੨॥੯॥੧੮॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਸਹੁ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਤਹ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਜਾ ਸਿਮਰਾ ਤੂੰ ਤਾਹੀ
॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸ
ਮਾਰਉ ਤੁਮ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਭਈ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੋਰ ਆਸ ਬਿਡਾਣੀ ਲਾਹੀ ॥੨॥੧੦॥
॥੧੯॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸਿ ਅਰੁ ਭੋਰ
॥ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਦਾਸ ਪਗ ਝਾਰਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥ ਮੋਰ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆ ਨ ਹੋਰ ॥ ਚਿਤਿ
ਚਿਤਵਉ ਹਰਿ ਰਸਨ ਅਰਾਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰ
ਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰੋ ਉਧਰਸਿ ਆਖੀ ਫੋਰ ॥
੨॥੧੧॥੨੦॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਅਰੁ ਰੁਦ੍ਰ ਲੋਕ ਆਈ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋ
ਕ ਤੇ ਧਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਆਇ
ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਇ ॥ ਗੁਹਜ ਪਾਵਕੋ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਜਾਰੈ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਬਤਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਰਹੀ ਕੰਠਿ ਉਰਝਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀ
ਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਜਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਐਸੀ ਦਾਸਾਇ ॥੨॥੧੨॥੨੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਪਜਸੁ ਮਿਟੈ ਹੋਵੈ ਜਗਿ ਕੀਰਤਿ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਹੋਇ ਖਿਨ
ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਜਾ ਤੇ ਘਾਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹ
ਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਸਰਨਿ ਦੀ
ਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਪਾਈਐ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਦਾਸਹ ਪੈਜ
ਰਖਾਈਐ ॥੨॥੧੩॥੨੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਜੀਅ[illegible]
[illegible] ਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਫਲ ਨ ਹੋਵਤ ਖਿ

ਨਾਮੁ ਕਿਰਤੋ ਉਪਾਰਾ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ਤਾਹੂ ਕਉ ਤੂੰ ਜਾਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥੧੪॥੨੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ਆਪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਅਉਖਧੁ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਸਭੁ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁ ਰਖਿਓ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਮਿਟੀ ਬਿਆਧਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੨॥੧੫॥੨੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚੀਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਉਧਹਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਤ ਕਪਟੇ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇਓ ॥ ਬਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਤੇ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਖਾਇਓ ॥੧॥ ਕਰਹੁ [illegible] ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਗਨਹੁ ਨ ਮੋਹਿ ਕਮਾਇਓ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ [illegible] ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ॥੨॥੧੬॥੨੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ॥ ਛੋਡਿ ਆਨ [illegible] ਥਿਆ ਭਜੁ ਸਦਾ ਭਗਵੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਭਗਤਾ ਈਤ ਆਗੈ ਟੇਕ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਬਿੰਦਿ ਦੀਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਰਵਾਲ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਲਹੀ ॥੨॥੧੭॥੨੬॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੪ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਧ ਸਰਣੀ ਆਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸੰਗੀ ਸਰਬ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥

੨ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਉਪਾਵ ਮਿਥਿਆ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮਿ ॥ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਨਿਰਮਲਾ ਗਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾ
ਮਿ ॥੩॥ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਊਚਾ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿ
ਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥੪॥੧॥੨੭॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਨਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦ ਹੀ ਰਮਹੁ ਗੁਣ ਗੋ
ਬਿੰਦ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸੂ
ਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਪਾਵਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਰਮਲ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਠ
ਪਹਰ ਆਰਾਧਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੨॥ ਅਟਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸੁ
ਆਮੀ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਆਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ
ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਬਖਸਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੪॥੨॥
੨੮॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਗਈ ਸੰਕਾ ਤੂਟਿ ॥ ਦੁਖ ਅਨੇਰਾ ਭੈ
ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਪ ਗਏ ਨਿਖੂਟਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆ
ਏ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਸਫਲ ਸਿਮਰਤ [illegible] ਅਨ
ਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ਭਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੁ ਕਬਹੂੰ [illegible] ਥ ॥ ਗੁ
ਣ ਅਨੇਕ ਰਸਨਾ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ਅਗਨਤ ਸਦਾ ਅਕਥ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਣ ਦਇਆਲ
ਕਿਰਪਾ ਕਰਣ ॥ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥੪॥੩॥੨੯॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਹੁ ਸਘਨ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖ
ਧੁ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਛੀਐ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਲਹ
ਹਿ ਪਾਤਿਕ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਆਸਾ ਕੂਕਰੀ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਗੁਰ
ਗਿਆਨ ਕੀਰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮੂਠੇ ਸਦਾ ਆਵਾ ਗ
ਵਣ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਪਾਲ ਸਿਮਰਣ ਮਿਟਤ ਜੋਨੀ ਭਵਣ ॥੩॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਰ ਰਿਦ ਤੀਨਿ ਤਾ

ਪ

ਪਜਲੇਤਾਜਾਪਿਰਮਰਮਮਤੁਪਾਰਿਵਗੋਮੇਲੈਹਰਿਜਨਸੰਤਾ॥੪॥ਸਰਬਥਾਥਿਪਿਤੁਰਮਤੇਭਗਤਬਗਾਲਿਕਤਾਰਿਨ
ਗਹੇਹਰਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਰਣਸਰਣਅਪਾਰਪੂਰਨਕੋਦੁਖਹਰਣਸਿਮਰਤਨਾਨਕਬੰਦਾ॥੫॥੪॥੩੦॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ
੫॥ਘਰੁ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਆਰਾਧਿਸ੍ਰੀਧਰਸਫਲਮੂਰਤਿਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੁ॥ਗੁਣਰਮਣਸ੍ਰਵਣਅਪਾਰਮਹਿਮਾਫਿਰਿਨਹੋਤਬਿ
ਓਗੁ॥੧॥ਮਨਚਰਣਾਰਬਿੰਦਉਪਾਸ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੰਤਸਿਮਰਣਿਕਾਟਿਜਮਦੂਤਫਾਸ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਤ੍ਰੁਦਹਨਹਰਿਨਾਮਕਹਨਅਵਰਕਛੁਨਉਪਾਉ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪ੍ਰਭੂਮੇਰੇਨਾਨਕ
ਨਾਮਸੁਆਉ॥੨॥੧॥੩੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਤੂੰਸਮਰਥੁਸਰਨਿਕੋਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨੁਸੁਖ
ਰਾਇ॥ਜਾਹਿਕਲੇਸਮਿਟੇਭੈਭਰਮਾਨਿਰਮਲਗੁਣਪ੍ਰਭਗਾਇ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨ
ਠਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਜਪੀਤੁਮਾਰਾਨਾਉ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਲਗੇ
ਹਰਿਚਰਨੀਵਡੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਵਲਪ੍ਰਗਾਸਭਏਸਾਧਸੰਗੇਦੁਰਮਤਿਬੁਧਿਤਿਆਗੀ॥੨॥
ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈਸਿਮਰੈਦੀਨਦੈਆਲਾ॥ਆਪਿਤਰੈਸੰਗਤਿਸਭਉਧਰੈਬਿਨਸੇਸ
ਗਲਜੰਜਾਲਾ॥੩॥ਚਰਣਅਧਾਰੁਤੇਰਾਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿਪ੍ਰਭੁਸਾਥਿ॥ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਤੁਮਰੀਦੇਰਾਖਿਓਹਰਿਹਾਥ॥੪॥੨॥੩੨॥੧੪੮॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ
ਘਰੁ੧॥ ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ॥ ॥

ਏਕਨਗਰੀਪੰਚਚੋਰਬਸੀਅਲੇਬਰਜਤਚੋਰੀਧਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਹਦਸਮਾਲਰਖੈਜੋਨਾਨਕਮੋਖਮੁਕਤਿਸੋਪਾ
ਵੈ॥੧॥ਚੇਤਹੁਬਾਸੁਦੇਉਬਨਵਾਲੀ॥ਰਾਮੁਰਿਦੈਜਪਮਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਰਧਮੂਲਜਿਸੁਸਾਖਤਲਾ
ਹਾਚਾਰਿਬੇਦਜਿਤੁਲਾਗੇ॥ਸਹਜਭਾਇਜਾਇਤੇਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਜਾਗੇ॥੨॥ਪਾਰਜਾਤੁਘਰਿਆ
ਗਨਿਮੇਰੈਪੁਹਪਪਤ੍ਰਤਤੁਡਾਲਾ॥ਸਰਬਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨਸੰਭੂਛੋਡਹੁਬਹੁਤੁਜੰਜਾਲਾ॥੩॥ਸੁਣਿਸਿਖਵੰ
ਤੇਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਛੋਡਹੁਮਾਇਆਜਾਲਾ॥ਮਨਿਬੀਚਾਰਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਕਾਲਾ
॥੪॥ਸੋਗੁਰੂਸੋਸਿਖੁਕਥੀਅਲੇਸੋਵੈਦੁਜਿਜਾਣੈਰੋਗੀ॥ਤਿਸੁਕਾਰਣਿਕੰਮੁਨਧੰਧਾਨਾਹੀਧੰਧੈਗਿ

ਹੀ ਜੋਗੀ ॥੫॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜੀਅਲੇ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਧਿ
ਆਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭ ਦਾਤਿ ਕਥੀਅਲੇ ਸੇਤ ਬਰਨ
ਸਭਿ ਦੂਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਮਧੁ ਤਾਸੁ ਰਸਾਦੰ ਜਾਗਤ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੭॥ ਮਹਾ ਗੰਭੀਰ ਪਤ੍ਰ ਪਾਤਾਲਾ ਨਾਨਕ
ਸਰਬ ਜੁਆਇਆ ॥ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਮਮ ਪੁਨਹਿ ਨ ਗਰਭੰ ਬਿਖੁ ਤਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ
॥੮॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਰਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥ ਜੈ
ਸੀ ਭੂਖ ਹੋਇ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦੇਵਣਹਾਰ ॥੧॥ ਐ ਜੀ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਅਧਾ
ਰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਰਹ
ਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਏਕਾ ਏਕੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜਲੁ ਥਲੁ ਧਰਣਿ ਗਗਨੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਕੀ
ਆ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥ ਨਾ ਤਦਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨ ਛਾਇਆ ਨਾ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਨ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਬ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲੋਚਨ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰ ॥੩॥ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਤਿਨਿ ਕੀ
ਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਅਕਾਰ ॥ ਸਰਬੇ ਜਾਚਿਕ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਅਪੁਨੈ ਬੀਚਾਰ ॥੪॥
ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਇਕ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥ ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਕਛੁ ਨ ਸਮਾਵੈ
ਸੀਧੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰੈ ਨਿਹਾਰ ॥੫॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਚਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾਚਿ ਕਰਹਿ ਜੈ
ਕਾਰ ॥ ਜੈਸੀ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤੈਸੋ ਜਲੁ ਦੇਵਹਿ ਪਰਕਾਰ ॥੬॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ
ਅਪੁਨਾ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਦੇਵ ਮੁਰਾਰ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਜੋਹੈ ਬੂਝਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾ
ਰ ॥੭॥ ਅਬ ਤਬ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਪਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐ ਜੀ
ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਆਵੈ ਫੁਨਿ ਜਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਨਾਮੇ ਗਤਿ
ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੇ ਐਸੀ ਨਾਮ ਬਡਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐ ਜੀ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭਿਖਿਆ ਕਉ ਕੇਤੇ ਉਦਰੁ ਭਰਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਬਿਨੁ

ਗਮਿਲੁਗਾਤਿਨਹੀਲੇਖੁਪਨਿਪਬਿਨੁਤਬਗਗਬ੍ਰਨਜਾਈ ੨ ॥ ਐਸੀਜੀਕਾਲੁਸਦਾਸੋਭੁਪਾਇਠ
ਫਿਜਨਾਮਿਜਨੀਅਵ੍ਰਿਗਈ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਕੈਮੈਸੋਚੈਮਤਿਨਬਕੂੜਬੁਝਾਈ ੩ ॥ ਐਸਾਕਮਾਣਾਈਜੋ
ਗੁਰਿਨਸਾਕੋਭੁਰਨਮਕੋਸੋਤਈ॥ਅਵਿਗਤਨਥਨਿਰੰਜਨਕੁਟੋਤਿਨਿਸਰਾਬੁਤਿਸਭਿਲਿਵਲਾਈ ੪ ॥
ਐਸੀਜੀਭਿਨਾਮੁਦਿਨਰੁਨਮੋਲਿਵਲਾਵਹੁਸਤਿਗੁਰਟੇਕਾਟਿਕਾਈ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪੁਵਸੈਸੋਈਕਿਰਮਾਰਿਕਰਨ
ਮਿਟਿਆਜਾਈ ੫ ॥ ਐਸੀਜੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਜਨਮਸਬਹਿਤੁਮਗਮਿਆਵਗਨਜੁਜੋਗੁਈ॥ਅਬਤਨਬਕੈ
ਇਕੁਪੁਕਾਰਭਿਆਮਾਦਿਨੁਗਾਦਿਸਪਾਈ ੬ ॥ ਐਸੀਜੀਕਪਨਧੋਜਨਮਮਅਪੁਨੇਕਰਿਜੁਗੁਨਿਸਭਿਬਾਨਿ
ਆਈ॥ਕਾਬਿਕਪਕਾਦਰਾਮੁਚਪਰਾਜਭਿਅਸਬਦਿਜਲਾਈ ੭ ॥ ਐਸੀਕਿਆਮਾਗਉਕਿ
ਫੁਮੇਕਦੀਸੈਇਸੁਜਗਮਾਹਿਆਇਆਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਦੀਜੈਜੋਹਰਿਦੇਕੰਠਬਣਾਈ
॥੮॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐਸੀਜੀਨਾਮਉਤਮੁਕੀਚਨਮਧਮਗਰਮਿਸਾਰੁਆਤਿਗਬੋਲੋ
ਗਾਨਮਬਤੇਕੋਵਲਲੈਬੋਗਬੀਮੋਗਾਇਜੋਮਾਬਿਮਗਾਜੇਤੂਕੋਗਾ ੧ ॥ ਬਾਈਰੋਗਜਾਕਿਪਤਿਜੁਗਾਤਿਰਜੁ
ਗਬੀ॥ਸਾਤਿਗਜਵਾਕਿਰਦੇਹਾਬਿਨਿਰਮਲੁਨਜਮਕਾਇਨੁਜਮਕੀਬਾਕੀ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਬਿਗੁ
ਫੁਮਨਾਵਦ੍ਰਾਪਕੁਮੰਗੋਜੋਤਿਸਰੂਪੁਵੈਸਾਜਗਗੋਗਾਬਿਨੁਗਬਿਨਾਮਾਵਿਰਥਾਜਾਗਿਜੀਵਨੁਗਾਬਿ
ਨੁਨਿਰਫਲਮੇਕਪਾਗਿ ੨ ॥ ਐਸਾਜੀਕੋਟਿਨਉਭਿਕਨਾਪਾਗਿਬਗਬਿਨਿਦਕੁਗਾਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ਗਬਿਸੁ
ਕੋਪਕੁਬਿਪਮਨਮੇਟੇਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ ੩ ॥ ਐਸਾਜੀਨਾਕੀਦਾਤਿਨਮੇਟੈਕੋਈਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਮਾਪਿ
ਦਿਵਾਈ॥ਨਿੰਦਕਨਰਕਿਲੋਮੁਕਾਨਿੰਦਾਜੋਨਾਨਕੀਦਾਤਿਨਭਾਈ ੪ ॥ ਐਸਾਜੀਸਾਣਪਾਪਬਪਾਬਧ
ਸਮਿਲਵੈਬਿਲਮਨਅਬੁਝਾਈ॥ਅਨਦਮੁਲਨਬ੍ਰਾਮਿਬਿਨਬਸਾਤਿਗਜਗੁਮੇਲਿਮਿਲਾਈ
੫ ॥ ਐਸਾਜੀਸਿਦਾਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਬਿਛੜਿਆਵਿਆਕਰਮਾਮਾਤਿਕ੍ਰਮਮਰਿਕੁਕਾਈ॥ਪਗਮੁਕੋਟਿਕੰਚਨ
ਪਤੋਈਮਿਤਮੀਗਾਤਿਕਵਿਛੜਿਆਈ ੬ ॥ ਗਾਬਿਜਲੁਨਿਰਮਲੁਇਮਨਾਮਜਨਮਾਤਿਗਜਗੁਲਾਈ
॥ਪਤੁਨਾਪਿਜਨਮੁਨਾਜਿਨਮੰਗਾਤੇਜੋਤਿਜੋਤਿਮਿਲਾਈ ॥੭॥ ਤੂੰਵਡਪੁਰਖੁਅਗਮਿਤੋਵਡਾਅ
ਪੰਖਿਨੁਮਹੀ॥ਸਰਨਮਾਨਿਜਨਦੀਜੈਤੁਗਿਜਤੁਗਿਸਬਦਿਸਲਾਹੀ ॥੮॥੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮ

ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਰਾਧਿਤੰ ਸਚੁ ਪਿਆਸ ਪਰਮ ਹਿਤੰ ॥ ਬਿਲਲਾਪ ਬਿਲਲ ਬਿਨੰਤੀਆ ਸੁਖ ਭਾ
ਇ ਚਿਤ ਹਿਤੰ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣ ਰਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏ ਮਨ ਮਿਰਤ ਸੁਭ ਚਿੰਤੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ॥ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ਕਲਿਆ
ਣ ਨਿਧਾਨੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਣੰ ॥੨॥ ਚਲ ਚਿਤ ਵਿਤ ਭ੍ਰਮਾ ਭ੍ਰਮੰ ਜਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਹਿਤੰ ॥ ਥਿਰੁ
ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦਿੜੰ ਮਤੀ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਬਦ ਰਤੰ ॥੩॥ ਭਰਮਾਤਿ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਜਗੁ ਜਨਮਿ ਬਿ
ਆਧਿ ਖਪੰ ॥ ਅਸਥਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੰ ਸਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮ ਤਪੰ ॥੪॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੋਹ ਹੇਤ ਬਿਆ
ਪਿਤੰ ਦੁਖੁ ਅਧਿਕ ਜਨਮ ਮਰਣੰ ॥ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਊਬਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਰਮਣੰ ॥੫॥ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਮਨਿ ਮਨੁ ਮਨੰ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰੰ ॥ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਸਾਚੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨ
ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੰ ॥੬॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤਰੁ ਭਵਜਲੁ ਮਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿ
ਰਦੈ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੭॥ ਲਬ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਿਵਾਰਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਮਨੰ ॥
ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣੰ ॥੮॥੧॥੫॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਚਾਈ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਚਿਤੁ ਥਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਇਛੀ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਨਾਚੁ ਰੇ ਮ
ਨ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾਚਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤੇ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ
ਨਚਾਏ ਸੋ ਭਗਤੁ ਕਹੀਐ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗਾਵੈ ਆਪਿ ਸੁਣਾਵੈ ਇਸੁ ਮ
ਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਚੈ ਸਕਤਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਿਵ ਘਰਿ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਕਤੀ
ਘਰਿ ਜਗਤੁ ਸੂਤਾ ਨਾਚੈ ਟਾਪੈ ਅਵਰੋ ਗਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਵਿਰਤਿ ਪਖਿ ਕ
ਰਮੀ ਨਾਚੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਚੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁ

ਰਾਗੀ

ਏ ਵਿਚਿ ਰਤੀ ॥੪॥ ਪਿੰਡੁ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਇਕੁ ਹਰਿ ਸਚੋ ਜਿਨਿ ਲਗਾਈ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਹਰਿ ਮਾਣੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰਿਆ
ਤੇਰਾ ਚਾਰਾ ਅਰਥ ਹੀ ਕੇਹਾ ॥੫॥ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਭਾਗੈ ਸੇ ਈ ਰਾਚਿਆ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸੋ
ਗਤਿ ਸੇਵਾ ਰੁਸਿਆ ਸਚੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਾਉ ਕਰਮੁ ਮਨਾਏ ॥੬॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਗਾਨੁ ਸਚੋ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਸੇ
ਵ ਕੁਗਾਤੇ ਨੋ ਹੋਈ ॥ ਜੀਵਨੁ ਮੈ ਤਨੁ ਸਬਦੁ ਵਿਛੋੜੈ ਤਨੁ ਸਾਚੁ ਪਵੈ ਕੋਈ ॥ ॥ ਆਈ ਅਵੈ ਅਗਖਿ ਬਹੁਤ
ਲੋਕ ਨਚੈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਤਨੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋ ਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥
ਇਕੁ ਦਮੁ ਸਾਚਾ ਵੀਸਰੈ ਸਾ ਵੇਲਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕ
ਰੇ ਰਜਾਇ ॥੯॥ ਸੇਈ ਜਨ ਥਾਇ ਪਏ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਚ
ਰੂਪ ਪਾਵਹਿ ਨਿਰਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧੦॥੨॥੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ॥

ੴ

॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਜੀ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਨ ਸਕੈ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਖੇਲਾਇਆ ਪਾਰਿ ਨਾ ਆਗ
ਮਾ ਅਗੋਚਰ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹਿ ਧਿਆਈਐ ਹਮ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਅਨੇਕ ਰੰਗ ਕੀ ਜਾਤਿ ਤਨੁ
ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਪਈ ਐਸੇ ਜਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਨਕ ਸ
ਨੰਦਨ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਆਏ ਤਿਨ
ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਮ
ਾਗਹਿ ਹਾਥ ਪਸਾਰੀ ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਨਿਆਰੀ ॥ ਸਫਲ
ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ਆਪਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਆਪੇ ਜਿਨ
ਅੰਤਰਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਕਥਾ ਨ ਭਾਵੈ ਓਇ ਡੂਬੇ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੀ ॥੫॥ ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ
ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਓਹੁ ਮਲਭਖੁ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੀ ॥੬॥ ਏਹੁ
ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਏਕੋ ਸੂਤੁ ਵਰਤੈ ਜੁਗ ਅੰਤ

ਰਤੁ ਨਾਰਿ ਪੇਖੰਤਉ ਏਕ ਹਰੀ ॥ ਗ੍ਰਸਨਿ ਗ੍ਰਸਨਿ ਸਿਮਰਾ ਵਹਿ ਨਾਮ ਜਪਤ ਸਨਾਥ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਥ
ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥੮॥੪॥੧੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹੀਅਹਿ ਭੂਮਨ ਮਹਿ ਭੂਮਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਠਕੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਕੋਮਨ ਸਿਰਿ ਕੋਮਾ ॥੧॥ ਪਿਤਾ ਮੇਰੋ ਬਡੋ ਧਨੀ ਅਗਮਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਵਨ ਕਰੀਜੈ ਕਰਤੇ ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖੀਅਨ ਮਹਿ ਸੁਖੀਆ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ਦਾਤਨ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ॥ ਤੇਜਨ ਮਹਿ ਤੇਜਵੰਸੀ ਕਹੀਅਹਿ ਰਸੀਅਨ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਸੂਰਨ ਮਹਿ ਸੂਰਾ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ਭੋਗਨ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ ਗ੍ਰਸਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਬਡੋ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਜੋਗਨ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥੩॥ ਕਰਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਹੀਅਹਿ ਆਚਾਰਨ ਮਹਿ ਆਚਾਰੀ ॥ ਸਾਹਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰਨ ਮਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥ ਦਰਬਾਰਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਦਰਬਾਰਾ ਸਰਨ ਪਾਲਨ ਟੀਕਾ ॥ ਲਖਿਮੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ਨ ਜਾਈਐ ਗਨਿ ਨ ਸਕਉ ਸੀਕਾ ॥੫॥ ਨਾਮਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ਗਿਆਨਨ ਮਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜੁਗਤਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੁਗਤਾ ਇਸਨਾਨਨ ਮਹਿ ਇਸਨਾਨੀ ॥੬॥ ਸਿਧਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਧਾ ਕਰਮਨ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ॥ ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗਿਆ ਹੁਕਮਨ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮਾ ॥੭॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਬੋਲਹ ਸੁਆਮੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥੧੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਦੀਨ ਬੰਧਵ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੇਵ ॥ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਫਲ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਕੇਸਵ ਤਾਰਿ ਜਗ ਭਉ ਸਿੰਧ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹਰਨ ਮਦ ਮੋਹ ਦਹਨ ਮੁਰਾਰਿ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਧਰਣੀਧਰ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੨॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗ ਮਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿ

ਅਰਦਾਸਿਕਰਿਦੇਮਿਲਾ[illegible]ਮਨਿਬੁਝਾਇਕਰ[illegible]ਮੋਹਿਚਿੰਤਮੋ[illegible]ਅਨੇਕਾ ੩ ਜਿਮਿ[illegible]ਪਲ
ਮਹਿ[illegible]ਜਨਮਜਨਮਸਾਧਿਆ[illegible]ਅੰਧ[illegible]ਜਾਚੈ[illegible]ਸਧਾ ੪ ਮੋਹ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ[illegible]ਭੰਤਾ[illegible]ਮਹਾਬਿਖਿਆ[illegible]ਸਰਣਿ[illegible]ਉਧਰਹੁ[illegible]ਨਿਰੰਕਾਰ
ਧਨਾਢਿ[illegible]ਜਿਨਨ[illegible]ਖਲ[illegible]ਸੀ[illegible]
[illegible]ਅਤਿਧੀ ॥੬॥ ਜਿਵਿ[illegible]ਪ੍ਰਭਨਪਾਰਗਿਰਿ[illegible]ਜੀਅਦਾਇ
ਆਰਾਧਿਆਸਾਧ[illegible]ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੭॥ ਦੀਨ[illegible]ਸਰਨਨ[illegible]
[illegible]ਸਰਨਨਕਪਤਿਉਧਰਿਆ ॥੮॥੧॥੨॥੫॥੧੪॥੨੩॥੫॥

ੴ

ਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੩ ਸਿਕੰਦਰਬਿਰਾਹਿਮਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨੀਗਾਉਣੀ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁਜਗਤੁਮਮਤਾਮੁਆਜੀਵਣਕੀਬਿਧਿਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਾਂਜੀਵਣਪਦਵੀਪਾਹਿ ॥ ਓਇਸਦਾਸਦਾਜਨਜੀਵਤੇਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਮਨਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਦਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਹੈਆਪੈਸਿਰਿਧੰਧੈਮਾਰ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਸੁਤੇਕਬਹਿਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰ ॥ ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿਇਹੁਮਨਮੁਖਕਾਆਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਣਾਆਪੁਉਪਾਇਓਨੁਤਦਹੁਹੋਰੁਨਕੋਈ ॥ ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਆਪਿਕਰੇਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ ॥ ਤਦਹੁਆਕਾਸੁਨਪਾਤਾਲੁਹੈਨਾਤ੍ਰੈਲੋਈ ॥ ਤਦਹੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਓਪਤਿਹੋਈ ॥ ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਸਦਾਹੈਦਿਸੈਸਬਦੁਕਮਾਇ ॥ ਓਹੁਅਉਹਾਣੀਕਦੇਨਾਹਿਨਾਆਵੈਨਾਜਾਇ ॥ ਸਦਾਸਦਾਸੋਸੇਵੀਐਜੋਸਭਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ ॥ ਅਵਰੁਦੂਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐਜੰਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ ॥ ਨਿਹਫਲੁਤਿਨਕਾਜੀਵਿ

ਅੰਤਰਿਖਸਮੁਨਜਾਤੋਭੀਆਪਛੁਤਾਅਵਗੁਣਿਕਿਉਭੀਚਿਤੁਲਾਇਆਨਾਨਕਏਵਨਾਪਈਕਰਤਾਰਿ
ਤੇਰਿਤਿਸਜਾਈਆ੧ ਮਃ੩ ਸਚੁਕਾਮੁਖਿਆਈਐਸਭੁਦਾਤੇਮਹਾਭਾਗਨਾਨਕਦੁਖਸੁਖਹਿ
ਪਰਵਿਰਤਹੋਇਨਾਫਲੁਪਾਵਹਿਸਚੁਕਿਖਨੀਬਦਨਿਕਿਸਤਾਣਿਫਿਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਸਚੁਪਾਈ
ਐਅੰਧਕਮਾਵਹਿਨਿਰਦੁਆ੨ ਪਉੜੀ ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਉਪਾਇਓਨੁਸ੍ਰਿਸਟੀਕਾਮੂਲੁਰਚਾ
ਇਆਹੁਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆਜੋਤੀਹੂੰਸਭੁਚਾਨਣਾਸਤਿਗੁ
ਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਗੁਣਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆਮਾਇਆਕਾਮੂ
ਲੁਰਚਾਇਓਨੁਤੁਰੀਆਸੁਖੁਪਾਇਆ੨ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈਸ
ਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਵਡਿਆਈਪਾਵੈਨਾਨਕਆਪੁਛੋਡਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਵੈ੧ ਮਃ੩ ਗੁਰਕੀਸਿ
ਖਕੋਵਿਰਲਾਲੇਵੈਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਵਡਿਆਈਦੇਵੈ੨ ਪਉੜੀ ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਗਿ
ਆਨੁਬਿਖਮੁਅਤਿਭਾਰੀਪਥਰਪਾਪਬਹੁਲਦਿਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀਅਨਦਿਨੁਭਗ
ਤੀਰਤਿਆਤਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਉਮੈਛਡਿਵਿਕਾਰੀਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰੀ੩ ਸਲੋਕੁ ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੁੜਾਰਾਈਦਸ
ਵੈਭਾਇਮਨੁਤਉਮੈਗਲੁਹੋਇਰਹਾਨਿਕਸਿਆਕਿਉਕਰਿਜਾਇਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈ
ਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਮੋਕਲਾਸਹਜੇਆਵਉਜਾਉ੧ ਮਃ੩ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁ
ਆਰਾਅਤਿਨੀਕਾਨਾਨ੍ਹਾਹੋਇਸੁਜਾਇਹਉਮੈਮਨੁਅਸਥੂਲੁਹੈਕਿਉਕਰਿਵਿਚੁਦੇਜਾਇਸ
ਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗਈਜੋਤਿਰਹੀਸਭਆਇਇਹੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਸਹਜੇਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ੨ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਭਿਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇਕੈਵਸਿਆਪਣੈਕੀਤਾਗਣਤੈਪ੍ਰਭੂਨਪਾਈ
ਐਦੂਜੈਭਰਮੀਤਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਜੀਵਤੁਮਰੈਬੁਝਿਸਾਚਿਸਮੀਤਾਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋ
ਈਐਹਰਿਮੇਲਿਮਿਲੀਤਾਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਵਿਗਸੀਤਾ੪ ਸਲੋਕੁਮਃ੩

ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਆਇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਆ ਖਟੇ ਜੁਗ ਆਇ ਮਾਇਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ਹਥਹੁ ਛੁੜਕੀ ਤਨੁ ਸਿਆਹੁ ਹੋਇ ਬਦਨੁ ਜਾਇ ਕੁਮਲਾਇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ ਧਨੁ ਸਉਪਿਆ ਜਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਰੰਗੁ ਤਿਸੈ ਕਉ ਅਗਲਾ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਇ ੧ ਮਃ ੩ ਮਾਇਆ ਹੋਈ ਨਾਗਨੀ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ਇਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਖਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਗਾਰੜੂ ਤਿਨਿ ਮਲਿ ਦਲਿ ਲਾਈ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ੨ ਪਉੜੀ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਣਾਇਸੀ ਅੰਦਰਿ ਧੀਰਕ ਹੋਇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਸੀ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਸੀ ਜਾ ਹੋਵੈ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇਸੀ ੫ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ੧ ਮਃ ੩ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ ਕੰਤ ਨ ਲਾਇਓ ਭਾਉ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ੨ ਪਉੜੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਾਤਾ ੬ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਕਾਇਆ ਹੰਸਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਜਿ ਪਇਆ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਇ ਏਸ ਨੋ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਿ ਖਵਾਲੀਐ ਜਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ਕਾਇਆ ਮਿਟੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਪਉਣੁ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਹਉ ਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਾ

ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵਣਾ ਜੇ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿਨਾ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਚਲੁ
ਨਾਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਵੇਜਾਇਆ ਇਸੁ ਪਦਾਰਥ ਕਉ ਤਿਸ ਕਉ ਜੋ ਨ ਸਕੈ ਨਾ ਉਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ
ਜਾਇ ਉਪਾਇ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀ ਐਸੇ ਤਿਨਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜੀ ਐਨ ਲੈ ਜਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਗੁਰ ਕੈ ਪਾਈ ਮਨਮੁ
ਖ ਪਛੈ ਲੈਨ ਪਾਇਆ ਪਦਾਰਥੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਏਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚਲਿਆ
ਸਭ ਸਰੀਰ ਪਾਈ ਐਸੇ ਨਾਉ ਚਲਾਇਆ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰਖਿਆ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਿਵ ਸੇਵਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ
ਦੇ ਕੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਦਾ ਖੇਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਅੰਤਰਿ ਨਾਉ ਜਿਨ ਵਿ
ਆਜੋਗ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਿਆ ਤਿਨਾ ਦੇਹੁ ਨਾਉ ਭੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਆਗਿਆਨੀ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਬੁਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇਆ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਵਾਹਿ ਅੰਤਿ
ਗਏ ਪਛੁਤਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਨ ਮੁਖਿ ਆਏ ਤਿਸੁ ਭਉ ਭੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ
ਗੁਰ ਬੋਹਿਥੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਓਇ ਪਾਰ ਉਲਘੈ ਨ
ਤਿਸੁ ਲਗਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜਾ ਤਿਸ ਕਾ ਉਪਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰੁ
ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫਿਕਾ ਆਲਾਉ ॥ ਓਇ ਧਰਮਿ ਰਲਾਏ ਨਾ ਰਲਨਿ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁ
ਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਡੁਬੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ
ਕੀਤੀਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾ
ਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਿਰਦੈ ਲਿਵ
ਲਾਈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਉ
ਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਉਪਾਉ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁ

ਗੋਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੇਨਿ ਹਉ ਨਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁ
ਣਿ ਪਾਇਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ
ਪਾਈਐ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ
ਵਿਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਜਿਤਾ ॥ ਤਹ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਅ
ਗਿਆਨੁ ਗਵਿਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਪਰਗਟੁ ਕਿਤਾ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਇਕੋ ਹਰਿ ਮਿਤ
ਾ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਤਿਸੁ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿ
ਲਾਏ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਕਪਟੁ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਰਸਨਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲਾਇ ॥ ਕਪਟਿ ਕੀਤੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੀਜੈ ਨਿਤ
ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ ਇਤੁ ਕ
ਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ
ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ
ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਨ੍ਹਿ ਆਪਣਾ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸਚੈ ਸਬ
ਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨ ਸਹ
ਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਵੇਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸ

ਗੁਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਨ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ
ਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ਕਿਤੁ ਆਇਆ
ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਈਐ ਵਿਸਟਾ ਸਦਾ ਖੁਆਰੁ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਨਾ ਉਰ
ਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਸਚੈ ਦ
ਰਿ ਸੋਹਦੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਊਪਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹ
ਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਿਆਏ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤੀ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗੁਰ ਬਚ
ਨਿ ਉਦਾਸੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ਧੰਨੁ
ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕਿ ਪਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿ
ਤ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਮਾਇਆ ਵੇਖਹਿ ਦਿਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਹੁ ਆਣਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜ
ਹਿ ਨਿਤ ਬਿਖਿਆ ਨਾਵਹੁ ਦਯਿ ਖੁਆਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਓਨਾ ਅਹੰ
ਕਾਰੁ ਬਹੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੈਹੀ ਸਤ ਭਿਖਿਆ ਮਨਹਠਿ ਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆ ॥ ਏਤੜਿਆ ਵਿਚਹੁ ਸੋ ਜਨੁ ਸਮਧਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਾ ਕਰਦੇ ਸਭਿ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ

ਮੋਹੁ ਪਰੇਤੁ ਹੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਏਹ ਜਮ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਏਨ੍ਹਾ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਕਰਾਰਾ ਮ
ਨਮੁਖ ਜਮ ਮਗਿ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿਨ੍ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਕੋ ਸੁਣੈ
ਨ ਪੂਕਾਰਾ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ਜੋ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਤਿਨਾ ਵਿ
ਆਪਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਏਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉ
ਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਭਰਮਿਆ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਤਾ ਭਰਮਾ
ਇਅਨੁ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਤਾ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ
ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅ
ਪਾਰੁ ਹੈ ਮਿਲਣਾ ਸੰਜੋਗੀ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ਆਪਿ ਅ
ਤੀਤੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਨਿਰਜੋਗੁ ਹਰਿ ਜੋਗੀ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੀ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਆਪਿ
ਅਖਾਇਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆ
ਈ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਤਿਨ ਕਉ ਪਰਜਾ
ਪੂਜਣ ਆਈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਕਾਇਆ ਗੜ੍ਹ ਭੀਤਰਿ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਮ
ਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਨੀ ਕਰਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਵਾਨੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਈ

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਨਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜੀਉ ਤਿਨ੍ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਬਿਖੁ ਮਾਹਿ ਜਿਨ ਪਿਆਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ੧੪ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ
ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿ ਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇ
॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿ ਰਜਾਇ ੧ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸ
ਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਬਦਿ ਉਚਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਲਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰ
ਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ੨
॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏ ਮਨਾ ਅਤਿ ਲੋਭੀਆ ਨਿਤ ਲੋਭੇ ਰਾਤਾ ਮਾਇਆ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿ
ਰਾਤਾ ਅਗੈ ਨਾਉ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਖਾਤਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਫੀ
ਕਾ ਬੋਲਾਤਾ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ ੧੫ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮ
ਤਿ ਧੀਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆ
ਖੀਐ ਜਿ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਹਿ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਇਕੋ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ
ਦਿਖਾਇ ੧ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ਓ
ਨਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਲਿ
ਵ ਲਾਇ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ੨ ਪਉੜੀ ਹ
ਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਬਨੀਜੈ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਹ
ਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਨਿਤ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਕੈ ਤਖਤਿ ਬਹਾਲੀਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਦਾ
ਵਸੀਜੈ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਤਿਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲੀਜੈ ੧੬ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿ

ਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਜੋ ਨਿਤ ਕਰੇ ਸੋ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਤਿਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਚਰਾ ਮੁਖ
ਹੁ ਭੀ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਹਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਦੇਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿ
ਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਖਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਲਿ
ਥਲਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਨਿਤ ਸਭ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਚਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਹਿ ਨਾ ਸਵਹਿ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾ
ਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣੀ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇ
ਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ੍ਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆ
ਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ੍ਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੁ
ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉ
ਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਾਢੀ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਖਸਮੈ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਦਰਿ ਖੜਾ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਢਾਢੀ ਦਰੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
ਢਾਢੀ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਗਲਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਢਾਢੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥

੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੂਜਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਰਿ ਜਾ ਸਹੁ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਪਵੈ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਸਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੰਤ ਕਾ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਓਹ ਕੁਚਜੀ ਕੁਲਖਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਬੈਸੈ ਭੈ ਰਹੈ ਭੈ ਵਿਚਿ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਸਾ ਅਉਤਾਰੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ ਜਿਉ ਰਾਜੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਿੜੀਆ ॥ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਵਦੇ ਅੰਤੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਨ ਲਹੀਆ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਥੀਆ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਹੈ ਆਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਪੀਲਕੁ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨੁ ਕੁੰਡਾ ਜਹ ਖਿੰਚੇ ਤਹ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਸਤੀ ਕੁੰਡੇ ਬਾਹਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇਵਿ ਸਭ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਹਚਲਾਇਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਖੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥ ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ਸਜਣ ਪਾਹੁਣਿਆਉ ॥ ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨ੍ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਿਠਾ ਸੋ ਜੋ ਭਾਵਦਾ ਸਜਣੁ ਸੋ ਜਿ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਂਈ

ਰਸਾਈ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਵਡਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਤਰੁ ਸਪਾਇਆ ਈ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਸਮਾਈ
॥ ਜੋ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਈ॥ ਚਿੰਤਾ ਛਡਿ ਅਚਿੰਤੁ ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਲਗਿ ਪਾਈ॥੨
੧ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਆਸਾ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਸਚੇ ਸਿ
ਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥੧ ਮਃ ੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਾਝਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ॥੨ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਤਾ ਪੂਰਾ ਥਟੁ॥
ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਟੁ॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਟੁ॥ ਆਪੇ
ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦਸੇ ਘਾਟੁ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੁ॥
੨੨॥੧॥ ਸੁਧੁ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ॥
ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ
ਠਾਉ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇ
ਈ ਕੇਇ॥੧ ਮਃ ੫॥ ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜ ਸ
ਵਾਰਿਅਨੁ॥ ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ
ਤਾਰਿਅਨੁ॥ ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮ
ਾਹਿ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਜਾਹਿ॥੨ ਪਉੜੀ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ
ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੀਐ॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀਐ॥ ਕੂੜੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ ਧਾਰੀਐ॥ ਸਭ
ਸੈ ਦੇ ਦਾਤਾਰੁ ਜੇਤ ਉਪਾਰੀਐ॥ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇ ਜੋਤਿ ਸੰਜਾਰੀਐ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਵਜਲ ਮੰਝਿ ਹੁਕਮੇ
ਤਾਰੀਐ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ਸੋਇ ਜਿਸੁ ਭਾਗੁ ਮਥਾਰੀਐ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾ

ਸਭਿ ਉਤਰੁ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀਐ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸਹਿ ਮਨ
ਮਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਗੁਰ
ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਤੀ ਬੈਹ
ਨ੍ਹਿ ਬੈਹਣੇ ਮੁਚੁ ਵਜਾਇਨਿ ਵਜ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕਿਸੈ ਨ ਰਹੀਆ ਲਜ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਸਣੁ ਖੜੇ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਪੜੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਤੁਧੁ
ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ ॥ ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥ ਪੀਰ ਪਿਕ
ਾਬਰ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਅਉਲੀਏ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲੀਏ ॥ ਕੂੜਹੁ ਕਰੇ
ਵਿਣਾਸੁ ਧਰਮੇ ਤਗੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਹਿ ਆਪਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੀਐ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
ਚੰਗਿਆਈ ਆਲਕੁ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ਹੋਇ ਸੇਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਅਜੁ ਕਲਿ ਆਵਸੀ ਗਾਫਲ ਫਾਹੀ ਪੇਰੁ ॥
॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਤੀਆ ਕੁਢੰਗ ਗੁਝਾ ਥੀਐ ਨ ਹਿਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹਿ ਢਕਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਚਾ ਮਿ
ਤੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਤੁਝੈ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਗੋਲਿਆ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ
ਰਾਜੁ ਜੀਵਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਾਸਾ ਘਰਿ ਘਣਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸ੍ਰਵ
ਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਾ ॥ ਕਮਾਵਾ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਰ ਸਰੀਰੁ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥ ਪਖਾ ਪਾਣੀ ਪੀਸਿ ਬਿਗਸਾ ਪੈ
ਰ ਧੋਇ ॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਦਿਚੈ ਥਾਉ ਸੰਤ ਧ
ਰਮ ਸਾਲੀਐ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ਹ
ਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸੁ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨਿਤ ਜਪੀਐ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਾਉ ਪਰਵਦਿਗਾਰ ਦਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰੇ ਰਹੰਮ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰ
ਦਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰ ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਰਦਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਬੁਝਿ ਵੀਚਾਰਦਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂ

ਪਰਖਿ ਨ ਸਾਹਿ ਕਰਤਾਰੁ ਤਉ ਪਕੜਦਾ ॥ ਜੋ ਸਮਝੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ਤਿਸ ਸਾਰਿ ਉਪਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸੈ ਦੈ ਦੇਵੈ ਢੀਲ
ਸੁਕਦੇ ਨਾਹ ਦਾਨ ਸਚਾ ਅਗਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਧ੍ਰੋਹੁ ਭਿਤਿ ਸਮੁ ਨਾਮ ਸਰਣਦਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਛੋਡੀਐ ਦੀਜੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਨਾ-
ਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਆਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ-
ਆ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ਜਿ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜ-
ਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਮੈਲੁ ਧੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਓਥੈ ਜਾਪੀਐ ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ
ਸੰਤੋਖੁ ਭੁਖਾ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟੀਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿ-
ਨੈ ਵਿਰਲੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟੀਐ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਨੀ ਉਦਮੁ
ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੋ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦ੍ਰਿਸ-
ਟਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਮੂਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਮਰਉ ਵਿਚਾਰੀ
ਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਇ ਸੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ॥ ਛੋਡਿ
ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਜਰਿ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਅਗੈ ਨ ਮਰਹੁ ਡਰਿ ॥
ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲੁ ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿ ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ॥ +
ਜੋੜਣਹਾਰੈ ਜੋੜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਹਰੀ ਲਖ ਸੈ ਆਨ ਡੁਬਣ ਦੇਇ ਨ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਬਨਿ ਭੀ-
ਹਾਵਲੈ ਹਿਕੁ ਸਾਥੀ ਲਧਮੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ
ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ ਨ ਹੋਵੀ ਪ-
ਛੋਤਾਉ ਤੁਧ ਨੋ ਜਪਤਿਆ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਨ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੁਖ ਲ-
ਹਾ ਚਿਤਾਰਿ ਮਨ ॥ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਬ
ਸੋ ਲਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਧੁਰਿ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਗੜੀ ਸੁਥਾਨਿ

ਗੁਰਿ ਨ ਪੂਰੀਆ ॥ ਗਰਭੁ ਸੇ ਆਪਿ ਦਾਇਆ ਅਲੂਣੀ ਸਿਲ ਦਸਾ ਅਥਾਹ ਹੋਆ ॥ ਗਾਵਿ ਗਾਵਿ ਗਾਵਿ ਗਾਵਿ ਜਿਨਿ ਸਮੁ ਤਰੀ
ਦਰਗਹਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੋਲਾ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤਾ ਢਕਣ ਕੂ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਦਾਨਾ ਬੀ
ਨਾ ਸਾਈ ਮੈਡਾ ਨਾਨਕ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਤੈਡੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹਭੁ ਕਿਛੁ ਲਧਮੁ ਬਿਖਮੁ
ਨ ਡਿਠਮੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੋਵੈ
ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਦਯਿ ਧਿਆਇਐ ॥ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਐ ॥ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ਠਾ
ਢਿ ਪ੍ਰਭਿ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਐ ॥ ਕੋਇ ਨ ਲਗੈ ਬਿਘਨੁ ਆ
ਪੁ ਗਵਾਇਐ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਮਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਐ ॥ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਸਭੇ ਥੋਕ ਜਿਸੁ ਆ
ਪਿ ਦਿਵਾਇਐ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਛਾਇਐ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਨਦੀ ਤਰੰਦੜੀ ਮੈ
ਡਾ ਖੋਜੁ ਨ ਖੁੰਭੈ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਤਉ ਸਹ ਚਰਣੀ ਮੈਡਾ ਹੀਅੜਾ ਸੀਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤੁਲਹਾ
ਬੇੜੀ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਦਿਸੰਦੜਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਵੰਞੈ ਮਿਤ੍ਰ ਅਸਾਡੜੇ ਸੇਈ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਜ
ਗੁ ਸਬਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਵੈ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਤਿ ਤੇਰਿਆ
ਭਗਤਾ ਡਿਠਿਆ ॥ ਮਨ ਕੀ ਕਟੀਐ ਮੈਲੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵੁਠਿਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟੀਐ ਜਨ ਕਾ
ਸਬਦੁ ਜਪਿ ॥ ਬੰਧਨ ਖੋਲਨਿ ਸੰਤ ਦੂਤ ਸਭਿ ਜਾਹਿ ਛਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਨਿ ਰੰਗੁ ਜਿਸ ਦੀ
ਸਭ ਧਾਰੀਆ ॥ ਊਚੀ ਹੂੰ ਊਚਾ ਥਾਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਂ ਭਗਤ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥
ਬਾਰਿ ਵਿਡਾਨੜੈ ਹੁੰਮਸ ਧੁੰਮਸ ਕੂਕਾ ਪਈਆ ਰਾਹੀ ॥ ਤਉ ਸਹ ਸੇਤੀ ਲਗੜੀ ਡੋਰੀ ਨਾਨਕ ਅ
ਨਦ ਸੇਤੀ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਸਚੀ ਬੈਸਕ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਤਿ
ਨ੍ਹ ਸੰਗਿ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਚਈ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਆਪਣਾ ਸੁਆਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਪਰਵਾ
ਣੁ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਤੇਟਿਆ ॥ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲੁ
ਥਾਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਲੇਟਿਆ ॥ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਇਕੁ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆ

ਨੁਲਾਇਓਨੁਅੰਨ੍ਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮੋਇਆ॥ਸੋਜਪਿਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਬੋਲੋਇਆ॥ਹਰਿਕਮੇਬਾਣੀ
ਗਲੁਨਾਨਕਿਸੁਖੇਦਿਆ॥ਪਰਉਪਕਾਰੈਰਸਭਵੁਠਾਨਾਨਕਖੋਇਆ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ਗਾਢਿ
ਡੋਰੇਜਿਹਾਬਖਦੇਨਦੇਦ੍ਰਿਗਿਆਪਹਿਰਾ॥ਜੋਸਹਪਹਿਰਿਮਿਲੀਆਸਿਨਨਾਨਕਰਸੁਕਸਭਕੂੜਸਚਾ॥੧॥ ਮਃ ੫॥
ਜਿਮੀਵਸੰਦੀਪਾਣੀਐਈਧਣੁਰਖੈਭਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੋਸਹੁਆਹਿਜਾਕੈਆਢਲਿਹਭੁਕੋ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ਤੇਰੇਕੀਤੇਕੰਮਤੁਧੈਹੀਗੋਚਰੇ॥ਸੋਈਵਰਤੈਜਗਿਜਿਕੀਆਤੁਧੁਧੁਰੇ॥ਬਿਸ
ਮੁਭਏਬਿਸਮਾਦਦੇਖਿਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਆ॥ਸਰਣਿਪਰੇਤੇਰੀਦਾਸਕਰਿਗਤਿਹੋਇਮੇਰੀਆ॥
ਤੇਰੈਹਥਿਨਿਧਾਨੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਹਿ॥ਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁਹਰਿਨਾਮੁਸੇਈਲੇਹਿ॥ਅਗਮਅ
ਗੋਚਰਬੇਅੰਤਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ਜਿਸਨੋਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੫ ॥ਕੜਛੀਆਫਿਰੰਨਿ੍ਸੁਆਉਨਜਾਣਨਿ੍ਸੁਞੀਆ॥ਸੇਈਮੁਖਦਿਸੰਨਿ੍ਨਾਨਕਰਤੇਪ੍ਰੇਮ
ਰਸਿ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ਖੋਜੀਲਧਮੁਖੋਜੁਛਡੀਆਉਜਾੜਿ॥ਤੈਸਹਿਦਿਤੀਵਾੜਿਨਾਨਕਖੇਤੁ
ਨਛਿਜਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ਆਰਾਧਿਹੁਸਚਾਸੋਇਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸੁਪਾਸਿ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਖਸ
ਮੁਆਪਿਖਿਨਮਹਿਕਰੇਰਾਸਿ॥ਤਿਆਗਹੁਸਗਲਉਪਾਵਤਿਸਕੀਓਟਗਹੁ॥ਪਉਸਰਣਾਈ
ਭਜਿਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖਲਹੁ॥ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਗਿਆਨੁਸੰਤਾਸੰਗੁਹੋਇ॥ਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਬਿ
ਘਨੁਨਲਗੈਕੋਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਮਨਿਵੁਠਿਆ॥ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਧਾ
ਨਸਾਹਿਬਿਤੁਠਿਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ਲਧਮੁਲਭਣਹਾਰੁਕਰਮੁਕਰੰਦੋਮਾਪਿਰੀ॥ਇਕੋਸਿ
ਰਜਣਹਾਰੁਨਾਨਕਬਿਆਨਪਸੀਐ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ਪਾਪੜਿਆਪਛਾੜਿਬਾਣੁਸਚਾਵਾਸੰਨਿ੍ਕੈ॥
ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੜਾਚਿਤਾਰਿਨਾਨਕਦੁਖੁਨਥੀਵਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰਪਾਈਅਨੁ
ਠਾਢਿਆਪਿ॥ਜੀਅਜੰਤਮਿਹਰਵਾਨੁਤਿਸਨੋਸਦਾਜਾਪਿ॥ਦਇਆਧਾਰੀਸਮਰਥਿਚੁਕੇਬਿਲ
ਬਿਲਾਪ॥ਨਠੇਤਾਪਦੁਖਰੋਗਪੂਰੇਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਿ॥ਕੀਤੀਅਨੁਆਪਣੀਰਖਗਰੀਬਨਿਵਾਜਿ
ਥਾਪਿ॥ਆਪੇਲਇਅਨੁਛਡਾਇਬੰਧਨਸਗਲਕਾਪਿ॥ਤਿਸਨਬੁਝੀਆਸਪੁੰਨੀਮਨਸੰਤੋਖਿ

ਧਿਆਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟਿਆ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਸਮਰਥੁ ਜਿਸੁ ਲੋਚਨਿ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਬਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥ ਭਗਤਾ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਜਾਇ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲ ਓਨ੍ਹਾ ਮਿਹਰ ਪਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਵਡ ਰੋਗੁ ਨ ਪੋਹੇ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥ ਭਗਤਾ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥ ਪੀਵਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਨ ਨਾਮੇ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਜਾ ਥੀਐ ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰੁਤਿ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਨਾਨਕ ਰਵੀਐ ਨਿਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਵਰੀਆਮ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋੜੀਐ ॥ ਫਉਜ ਸਤਾਣੀ ਹਾਠ ਪੰਚਾ ਜੋੜੀਐ ॥ ਦਸ ਨਾਰੀ ਅਉਧੂਤ ਦੇਨਿ ਚਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿਣਿ ਜਿਣਿ ਲੈਨ੍ਹਿ ਰਲਾਇ ਏਹੋ ਏਨਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਇਨ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਨੈ ਨ ਮੋੜੀਐ ॥ ਭਰਮੁ ਕੋਟੁ ਮਾਇਆ ਖਾਈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤੋੜੀਐ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਬਿਖਮ ਦਲੁ ਫੋੜੀਐ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਰਹਾ ਕਰ ਜੋੜੀਐ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭੇ ਉਤਰਨਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸਾ ਊਪਜਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਹਸੰਦਿਆ ਖੇਲੰਦਿਆ ਪੈਨੰਦਿਆ ਖਾਵੰਦਿਆ ਵਿਚੇ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਭਰਮ ਗੜੁ ਤੋੜਿਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਦਾਰੂਓ ॥ ਮਹਾ ਰੋਗੁ ਬਿਕਰਾਲ ਤਿਨੈ ਬਿਦਾਰੂਓ ॥ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਿਆ ॥ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਮਹਿਮਾ

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕਿਰਤੁ ਸਭਸ ਕਾ ਖੇਦਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇਦਿਆ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਮਾਵਦਿਆ ਸੁਖ ਭੁੰਚੁ ॥ ਧਿਆਇਦਿਆ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਤ ਕਾਹੇ ਡਰਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਜੀਉ ਅਰਪੀਐ ॥ ਆਇਐ ਚਿਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸਾਹਿਬ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਪੋਹੇ ਕਵਣੁ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਨ ਕੋਈ ਬਾਹਰਾ ॥ ਸੋ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਧਿਆਇਨਿ ਤੁਧੁ ਤੂੰ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਲੋਭ ਮੋਹ ਦੁਸਟ ਬਾਸਨਾ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਖਾਂਦਿਆ ਖਾਂਦਿਆ ਮੁਹੁ ਘਠਾ ਪੈਨੰਦਿਆ ਸਭੁ ਅੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਰੰਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਹੋਵਣਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਰਖਹਿ ਆਪਿ ਤਹ ਜਾਇ ਖੜੋਵਣਾ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਧੋਵਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਤੁਧੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਰਮੁ ਭਉ ਖੋਵਣਾ ॥ ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜੋਨਿ ਨ ਜੋਵਣਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਨੈਣ ਅਲੋਵਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਰੋਵਣਾ ॥ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀਸ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰੋਵਣਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੁਆ ਰਲੰਦੜੋ ਖਾਕ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਸੰਗਿ ਗੁਦਾਰਿਆ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਪਾਕ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੀਵੰਦਿਆ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਮਰੰਦਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਆਪਿ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸਚੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਊਣਾ ਕਹੀ ਨ ਹੋਇ ਘਟੇ ਘਟਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਮਰਥ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਆ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਿਆ ॥ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਲਿਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਰਖਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖਿਆ ॥ ਸਾਧਾ ਸੰਗੁ ਅਪਾਰੁ

ਸੁਆਮੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਪਾਏ ਮਨੋਰਥ ਸਾਂਤਿ ਜੋਨੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਕਾਰਣੁ ਜੋ
ਕੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਤਰੈ ॥੧ ਮਃ ੫ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਜਨਿ ਧਿਆਇਆ ਖਸਮੁ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆ
ਇਆ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਹ ਭਰ
ਮਾਇਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦਿਤਾ ਖਸਮਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਦਇਆਲੁ ਬੁਝਾਏ ਹੁਕ
ਮੁ ਮਿਤਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਨਿਤਾ ॥੨ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾ
ਰੇ ਤਤਕਾਲਿ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣ ਨ ਦਿਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਖਵਿ ਸਕਹਿ ਫੜਿ ਜੋਨੀ ਜੁਤੇ ॥
ਮਥੇ ਵਾਲਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥ ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਬਿਲਲਾਣਿਆ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਸੁ
ਤੇ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਦਾਸ ਰਖਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਵਡ
ਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਧਿਆਇਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥
੧ ਮਃ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪ
ਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੨ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ॥ ਇਛ
ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਆਸ ਗਏ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਭਾਲਦਾ ॥ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ
ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿਆ ਘਾਲਦਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਵੁਠੇ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਜਨ
ਮੁ ਨ ਤਹਾ ਮਰਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕੁ ਇਕੁ ਇਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ
॥੨੧॥੧॥੨॥ ਸੁਧੁ ॥ ॥ ॥ ॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ਚਉ
ਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ਦੂਜਾ ॥ ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿੰਗ ਗੁੰਗ ਮੁਖ ਤਬ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਈਹੈ ॥ ਊਠਤ
ਬੈਠਤ ਠੇਗਾ ਪਰਿਹੈ ਤਬ ਕਤ ਮੂਡ ਲੁਕਈਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬੈਲ ਬਿਰਾਨੇ ਹੁਈਹੈ ॥ ਫਾਟੇ
ਨਾਕਨ ਟੂਟੇ ਕਾਧਨ ਕੋਦਉ ਕੋ ਭੁਸੁ ਖਈਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨੁ ਡੋਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆ ਅ

ਜਨ ਭਗਤਨ ਕੋ ਕਹਿਓ ਨ ਮਾਨੈ ਕੀਓ ਅਪਨੋ ਪਈਹੈ ॥੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਮਹਾ
ਭ੍ਰਮਿ ਬੂਡੋ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਈਹੈ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਿਓ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ
ਕਤ ਪਈਹੈ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਤੇਲਕ ਕੇ ਕਪਿ ਜਿਉ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਈਹੈ ॥ ਕਹਤ ਕ
ਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੂੰਡ ਧੁਨੇ ਪਛੁਤਈਹੈ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਵੈ ਕ
ਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਏ ਬਾਰਿਕ ਕੈਸੇ ਜੀਵਹਿ ਰਘੁਰਾਈ ॥੧॥ ਤਨਨਾ ਬੁਨਨਾ ਸਭੁ ਤਜਿਓ ਹੈ ਕਬੀ
ਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲੀਓ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤਾਗਾ ਬਾਹਉ ਬੇਹੀ ॥ ਤਬ ਲ
ਗੁ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥੨॥ ਓਛੀ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਹਿਓ ਮੈ ਲਾਹਾ ॥੩॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਮਰਾ ਇਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਰਘੁਰਾਈ ॥੪॥੨॥ ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾ
ਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੌ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ਤ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥
ਜੌ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਹਿ ਤ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ
ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੈ ਉਪਾਈ ਭਰਮ ਭੁਲਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸ
ਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸਹਸਾ ਜਾਈ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਪੂਜਉ ਦੂਜਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਈ ॥
੩॥ ਏਕੈ ਪਾਥਰ ਕੀਜੈ ਭਾਉ ॥ ਦੂਜੈ ਪਾਥਰ ਧਰੀਐ ਪਾਉ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਦੇਉ ਤ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥ ਕਹਿ ਨਾ
ਮਦੇਉ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਲੈ ਨ ਲਾਛੈ ਪਾਰ ਮਲੋ ਪਰਮਲੀਓ ਬੈ
ਠੋ ਰੀ ਆਈ ॥ ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿਓ ਕਵਨੈ ਜਾਣੈ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਕਿਣਿ ਬੂਝੀਐ
ਰਮਈਆ ਆਕੁਲੁ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਪੰਖੀਅਲੋ ਖੋਜੁ ਨਿਰਖਿਓ ਨ
ਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਾਝੈ ਮਾਛਲੋ ਮਾਰਗੁ ਪੇਖਣੋ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਘੜੂਅਲੋ ਮ੍ਰਿਗ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿਆ ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠਲੋ ਜਿਨਿ ਤੀਨੈ ਜਰਿਆ ॥੩॥੨॥ ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ
ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਦੂਧੁ ਤ ਬਛਰੈ ਥਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ॥ ਫੂਲੁ ਭਵਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥੧॥ ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂ
ਜਾ ਕਹਾ ਲੈ ਚਰਾਵਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਫੂਲੁ ਅਨੂਪੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਲਾਗਰ ਬੇਰ੍ਹੇ ਹੈ ਭੁਇਅੰ

ਗਾਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਸਹਿਇਕਸੰਗਾ ੨ ਧੂਪਦੀਪਨਈਬੇਦਹਿਬਾਸਾਕੈਸੇਪੂਜਕਰਹਿਤੇ
ਰੀਦਾਸਾ ੩ ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਉਪੂਜਚਰਾਵਉਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਵਉ ੪ ਪੂਜਾ
ਅਰਚਾਆਹਿਨਤੋਰੀਕਹਿਰਵਿਦਾਸਕਵਨਗਤਿਮੋਰੀ ੫ ੧ ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀ
ਉਕੇਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅੰਤਰੁਮਲਿਨਿਰਮਲੁਨਹੀਕੀਨਾਬਾਹਰਿਭੇਖਉਦਾਸੀਹਿਰਦੈਕਮਲੁਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀ
ਨ੍ਹਾਕਾਹੇਭਇਆਸੰਨਿਆਸੀ ੧ ਭਰਮੇਭੂਲੀਰੇਜੈਚੰਦਾਨਹੀਨਹੀਚੀਨ੍ਹਿਆਪਰਮਾਨੰਦਾ ੧
੧ ਰਹਾਉ ਘਰਿਘਰਿਖਾਇਆਪਿੰਡੁਬਧਾਇਆਖਿੰਥਾਮੁੰਦਾਮਾਇਆਭੂਮਿਮਸਾਣ
ਕੀਭਸਮਲਗਾਈਗੁਰਬਿਨੁਤਤੁਨਪਾਇਆ ੨ ਕਾਇਜਪਹੁਰੇਕਾਇਤਪਹੁਰੇਕਾਇਬਿਲੋਵਹੁ
ਪਾਣੀਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜਿਨ੍ਹਿਉਪਾਈਸੋਸਿਮਰਹੁਨਿਰਬਾਣੀ ੩ ਕਾਇਕਮੰਡਲੁਕਾਪੜੀ
ਆਰੇਅਠਸਠਿਕਾਇਫਿਰਾਹੀਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਸੁਨੁਰੇਪ੍ਰਾਣੀਕਣਬਿਨੁਗਾਹੁਕਿਪਾਹਿ
੪ ੧ ਗੂਜਰੀ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲਛਮੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈਸਰਪਜੋਨਿਵ
ਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ ੧ ਅਰੀਬਾਈਗੋਬਿਦਨਾਮੁਮਤਿਬੀਸਰੈ ੧ ਰਹਾਉ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਇਸਤ੍ਰੀਸਿ
ਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈਬੇਸਵਾਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ ੨ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲੜਿਕੇ
ਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈਸੂਕਰਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ ੩ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਮੰਦਰਸਿਮਰੈ
ਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈਪ੍ਰੇਤਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ ੪ ਅੰਤਿਕਾਲਿਨਾਰਾਇਣੁਸਿਮਰੈ
ਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈਬਦਤਿਤਿਲੋਚਨੁਤੇਨਰਮੁਕਤਾਪੀਤੰਬਰੁਵਾਕੇਰਿਦੈਬਸੈ ੫ ੨

ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਜੈਦੇਵਜੀਉਕਾਪਦਾ ਘਰੁ ੪ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮਾਦਿਪੁਰਖਮ
ਨੋਪਿਮੰਸਤਿਆਦਿਭਾਵਰਤੰਪਰਮਦਭੁਤੰਪਰਕ੍ਰਿਤਿਪਰੰਜਦਿਚਿੰਤਿਸਰਬਗਤੰ ੧ ਕੇਵਲ
ਰਾਮਨਾਮਮਨੋਰਮੰਬਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਤਤਮਇਅੰਨਦਨੋਤਿਜਸਮਰਣੇਨਜਨਮਜਰਾਧਿਮ
ਰਣਭਇਅੰ ੧ ਰਹਾਉ ਇਛਸਿਜਮਾਦਿਪਰਾਭਯੰਜਸੁਸ੍ਵਸਤਿਸੁਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤੰਭਵਭੂਤ

੪੫ ਭੁਵਸਮਾਬ੍ਰਿਅੰਪਰਮੰਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦੰ॥੨ ਲੋਭਾਦਿਦ੍ਰਿਸਾਦਿਦ੍ਰਿਸਟਿਪਰਗ੍ਰਿਹੰਜਾਦਿਬਿਧਿਆਚਰਣੰ॥ਤ
ਜਿਸਕਲਦੁਹਕ੍ਰਿਤਦੁਰਮਤੀਭਜੁਚਕ੍ਰਧਰਸਰਣੰ॥੩ ਹਰਿਭਗਤਨਿਜਨਿਹਕੇਵਲਾਰਿਦਕਰਮ
ਣਾਬਚਸਾ॥ਜੋਗੇਨਕਿੰਜਗੇਨਕਿੰਦਾਨੇਨਕਿੰਤਪਸਾ॥੪॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦੇਤਿਜਪਿਨਰਸਕਲਸਿ
ਧਿਪਦੰ॥ਜੈਦੇਵਆਇਉਤਸਸਫੁਟੰਭਵਭੂਤਸਰਬਗਤੰ॥੫॥੧॥ ॥ ॥ ॥੬॥ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਸੇਵਕਜਨਬਨੇਠਾਕੁਰਲਿਵਲਾਗੇ॥ਜੋਤੁਮਰਾਜਸੁ
ਕਹਤੇਗੁਰਮਤਿਤਿਨਮੁਖਭਾਗਸਭਾਗੇ॥੧ ਰਹਾਉ ॥ ਟੂਟੇਮਾਇਆਕੇਬੰਧਨਫਾਹੇਹਰਿਰਾਮਨਾ
ਮਲਿਵਲਾਗੇ॥ਹਮਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਗੁਰਮੋਹਨਿਹਮਬਿਸਮਭਈਮੁਖਿਲਾਗੇ॥੧ ਸਗਲੀਰੈਣਿਸੋਈਅੰਧਿਆਰੀਗੁਰ
ਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਜਾਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਮੋਹਿਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਲਾਗੇ॥੨
॥੧ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮੇਰੋਸੁੰਦਰੁਕਹਹੁਮਿਲੈਕਿਤੁਗਲੀ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਬਤਾਵਹੁਮਾਰਗੁ
ਹਮਪੀਛੈਲਾਗਿਚਲੀ॥੧ ਰਹਾਉ ਪ੍ਰਿਅਕੇਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਇਹਚਾਲਬਨੀਹੈ
ਭਲੀ॥ਲਟੁਰੀਮਧੁਰੀਠਾਕੁਰਭਾਈਓਹਸੁੰਦਰਿਹਰਿਢੁਲਿਮਿਲੀ॥੧ ਏਕੋਪ੍ਰਿਉਸਖੀਆ
ਸਭਪ੍ਰਿਅਕੀਜੋਭਾਵੈਪਿਰਸਾਭਲੀ॥ਨਾਨਕੁਗਰੀਬੁਕਿਆਕਰੈਬਿਚਾਰਾਹਰਿਭਾਵੈਤਿ
ਤੁਰਾਹਿਚਲੀ॥੨॥੨ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮੇਰੇਮਨਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੀਐ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾਤੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭੀਨੀਚੋਲੀਐ॥੧ ਰਹਾਉ ਹਉਫਿਰਉਦਿਵਾਨੀਆ
ਵਲਬਾਵਲਤਿਸੁਕਾਰਣਿਹਰਿਢੋਲੀਐ॥ਕੋਈਮੇਲੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਹਮਤਿਸਕੀ
ਗੁਲਗੋਲੀਐ॥੧ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਨਾਵਹੁਅਪੁਨਾਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਝੋਲੀਐ॥ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਹਰਿਲਾਧਾਦੇਹਟੋਲੀਐ॥੨॥੩ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ ਅਬਹਮ

ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ ॥ ਜਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਈ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਲੋਕਨ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰਿ ਜਾਰਿ ॥ ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਹਉ ਹਮ
ਤਨੁ ਦੀਓ ਹੈ ਢਾਰਿ ॥੧॥ ਜੋ ਆਵਤ ਸਰਣਿ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੀ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾ
ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਜੂਠਾਰੀ
॥ ਹਮਰੈ ਜੀਇ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਮ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰੀ ॥੧॥ ਹਮਰੀ ਮੁਦ੍ਰ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ
ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁੰਦਰਿ ਹੈ ਨਕਟੀ ॥ ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਕੇ
ਘਰਿ ਪੂਤੁ ਜਮਤੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਧ੍ਰਕਟੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਸੁ
ਆਮੀ ਤੇ ਬਿਗੜ ਰੂਪ ਬੇਰਕਟੀ ॥ ਜਿਉ ਨਿਗੁਰਾ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਜਾਣੈ ਓਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਹੈ ਭ੍ਰਸ
ਟੀ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਚਕਟੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਛੈ ਛੁਕਟੀ ॥੨॥੬॥ ਛਕਾ

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ
ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਏਕੋ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ ॥ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਰਿ ਪੂਰ
ਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਈਐ ॥ ਸੁ
ਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ

ਮਾਈ ਹੋਨਹਾਰ ਸੋ ਹੋਈਐ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਕਹਾ ਲਾਭੁ ਕਹਾ ਖੋਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਹ ਫੂਲਹਿ ਆਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੋਗ ਕਬ ਹਸਨੋ ਕਬ ਰੋਈਐ ॥ ਕਬਹੂ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਬ ਸਾਧੂ
ਸੰਗਿ ਧੋਈਐ ॥੧॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਲੋਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ॥੨॥੧੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਾਈ ਸੁਨਤ ਸੋਚ ਭੈ ਡਰਤ ਮੇ
ਰ ਤੇਰ ਤਜਉ ਅਭਿਮਾਨਾ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਨਾਹਿ
ਨ ਕਾ ਬੋਲ ਕਰਤਾ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਜਾਈ ਹਉ ਮਰਤਾ ॥੧॥ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂ
ਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਇਆਨਪ ਜਰਤਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਰੂਪਿ ਕੁਲਹੀਣ ਨਾਨਕ ਹਉ ਅ
ਨਦ ਰੂਪ ਸੁਆਮੀ ਭਰਤਾ ॥੨॥੧੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਸਦਹੂੰ ॥ ਗਾ
ਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਧਾਰੈ ਬਰਨ ਅਬਰਨਾ ਸਭਹੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਇ
ਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਤਬਹੂੰ ॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਇਹ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਬਹੂੰ ॥੧॥ ਸੁਖੁ ਆ
ਇਓ ਭੈ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੂਏ ਪ੍ਰਭ ਜਬਹੂੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਜਿ
ਲਬਹੂੰ ॥੨॥੧੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਨ ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥ ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅ
ਤਿ ਨਾਨ੍ਹਾ ਹੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਅਡੰਬਰ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾ ਸਿ
ਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਾਵਉ ॥ ਜਿਉ ਅਪੁਨੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਾ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਦਾਸਨ
ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਦਾਸਨ ਕੀ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਉ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਬਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਉ ਮੁਖ
ਹੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੨॥੧੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ॥ ਤੁਮਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਅਪਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਤੇਰੀ
ਸੇਵਾ ਦਰਸਨਿ ਦੂਖੁ ਉਤਾਰਿਓ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਕਾਟੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨ

ਨਕਆਸਪ੍ਰਭਧਾਰੀ ੨।੬ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ ਮਨਸਗਲਸਿਆਨਪਰਹੀ ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨ
ਹਾਰਸੁਆਮੀਨਾਨਕਓਟਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁਮੇਟਿਪਏਸਰਣਾਈਇਹਮਤਿਸਾਧੂਕਹੀ ॥ ਪ੍ਰ
ਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਭਰਮੁਅਧੇਰਾਲਹੀ ॥੧॥ ਜਾਨਪ੍ਰਬੀਨਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇ
ਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਅਹੀ ॥ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਹੀ ॥੨॥੭॥ ਦੇਵਗੰ
ਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੂਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾਹੂਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਤੁ
ਮਾਰੇਤੁਮਰੇਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨਕਉਕਾਲਨਖਾਤੇ ॥ ਰੰਗਿਤੁਮਾਰੈਲਾਲਭਏਹੈਰਾਮਨਾਮਰਸਿਮਾਤੇ ॥੧॥ ਮਹਾ
ਕਿਲਬਿਖਕੋਟਿਦੋਖਰੋਗਾਪ੍ਰਭਦ੍ਰਿਸਟਿਤੁਹਾਰੀਹਾਤੇ ॥ ਸੋਵਤਜਾਗਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ
ਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨਪਰਾਤੇ ॥੨॥੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ॥ ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਤਕਤਪੇਖਿਓਨੈਣੀ ॥
ਸੁਖਦਾਈਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਬੈਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨੁਅਧੇਰਾਸੰਤੀਕਾਟਿ
ਆਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਦੈਣੀ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਲੀਨੋਅਪੁਨਾਜਲਤੇਸੀਤਲਹੋਣੀ ॥੧॥ ਕਰਮੁਧ
ਰਮੁਕਿਛੁਉਪਜਿਨਆਇਓਨਹਉਪਜੀਨਿਰਮਲਕਰਣੀ ॥ ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਸੰਜਮਨਾ
ਨਕਲਾਗੋਗੁਰਕੀਚਰਣੀ ॥੨॥੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਲਾ
ਹਾ ॥ ਗਤਿਪਾਵਹਿਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾਕਾਟੇਜਮਕੇਫਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿ
ਬੀਚਾਰਿਓਹਰਿਸੰਤਜਨਾਪਹਿਆਹਾ ॥ ਤਿਨ੍ਹਾਪਰਾਪਤਿਏਹੁਨਿਧਾਨਾਜਿਨ੍ਹਕੈਕਰਮਿਲਿਖਾ
ਹਾ ॥੧॥ ਸੇਬਡਭਾਗੀਸੇਪਤਿਵੰਤੇਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹਾ ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਘੜਸਰੂਪਤੇਨਾਨਕਜਿਨ੍ਹਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾ ॥੨॥੧੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ॥ ਮਨਕਹਅਹੰਕਾਰਿਅਫਾਰਾ ॥ ਦੁ
ਰਗੰਧਅਪਵਿਤ੍ਰਅਪਾਵਨਭੀਤਰਿਜੋਦੀਸੈਸੋਛਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁ
ਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀਜੀਉਪ੍ਰਾਨਜਿਨਿਧਾਰਾ ॥ ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅਵਰਲਪਟਾਵਹਿਮਰਿਜਨਮ
ਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰਾ ॥ [illegible] ਅੰਧਗੁੰਗਪਿੰਗੁਲਮਤਿਹੀਨਾਪ੍ਰਭਰਾਖਹੁਰਾਖਨ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸਮਰਥਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਬਿਚਾਰਾ॥੨॥੧੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ
ਃ ੫॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰੈ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ॥ ਸਿਮਰਿ ਧਿਆਇ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦਿ
ਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਝ ਸਵੇਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਦੁਲਭ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪੇਰੈ॥ ਘੜੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਬਿਲੰਬਹੁ ਕਾਲੁ ਨਿਤਹਿ ਨਿਤ ਹੇਰੈ॥੧॥
ਅੰਧ ਬਿਲਾ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਦੀ
ਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਨੰਦ ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ॥੨॥੧੨॥ ਛੂਕੇ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫
ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਓ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਜੀ
ਵਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ਬਾਧਿਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਕਾਟੇ
ਮਾਇਆ ਫਾਧਿਓ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧਿਓ॥
੧॥ ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਿਟਿਓ ਮੋਰਚਾ ਅਮੋਲ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਿਓ॥ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਲਖ ਬੇਰਾ
ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿਓ॥੨॥੧੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁ
ਨ ਗਾਵੈ॥ ਸਫਲ ਆਇਆ ਜੀਵਨ ਫਲੁ ਤਾ ਕੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘ
ੜੁ ਸੂਰੁ ਸੋ ਬੇਤਾ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਧਾਵੈ॥੧॥ ਪੂਰ
ਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿਆ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਆਨ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਵੈ॥ ਨਰਕ ਰੋਗੁ ਨਹੀ ਹੋਵਤ ਜਨ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ
ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਵੈ॥੨॥੧੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫॥ ਚੰਚਲੁ ਸੁਪਨੈ ਹੀ ਉਰਝਾਇਓ॥ ਇਤਨੀ ਨ ਬੂਝੈ ਕਬ
ਹੂ ਚਲਨਾ ਬਿਕਲ ਭਇਓ ਸੰਗਿ ਮਾਇਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਸੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਬਿ
ਖਿਆ ਏਕ ਉਪਾਇਓ॥ ਲੋਭ ਸੁਨੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਬੇਗਿ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਇਓ॥੧॥ ਫਿਰਤ
ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੁ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਸੰਤ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ॥ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਲੀਓ ਸਮਾਇਓ॥
੨॥੧੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਗੁਰ ਚਰਨਾ॥ ਕਲਿਮਲ ਡਾਰਨ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰਨ ਇਹ ਆਸਰ ਮੋਹਿ ਤਰਨਾ

੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਸੇਵਾ ਬੰਦਨ ਇਹੈ ਟਹਲ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ ਬਿਗਸੈ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ਬਹੁਰਿ ਨ
ਗਰਭੈ ਪਰਨਾ ॥੧॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਪਰਸਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਧਿਆਨਾ ਧਰਨਾ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਠਾ
ਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਰਿਓ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੨॥੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬਿ
ਨਤੀ ਕਹੀਐ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਧਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਿਧਿ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਗਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਚਲੁ ਗਹੀਐ ॥ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗੈ ਅਗਨਿ ਸਾ
ਗਰ ਤੇ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਅਹੀਐ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਹਾ ਅਕ੍ਰਿਤਘਨ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਹੀਐ ॥
ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਨਹੀਐ ॥੨॥੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ
ਰਿਦੈ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿ
ਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਵਤ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਗੋ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੧੮॥ ਛਕੇ ੩ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥
ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਡਾਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮ
ਸਤਕਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰਉ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚੁ ਆਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੁ
ਸੁਖੁ ਧਾਰਉ ॥੧॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਝਾਰਉ ॥ ਨਾਮ
ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਉਰਿ ਧਾਰਉ ॥੨॥੧੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਜੀਉ ਪੇਖਉ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਪਿ
ਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਅਵਿਲੋਕੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾ
ਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪੂਰਨ ਭਵਜਲ ਉਧਰਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗ
ਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤਾ ਕੀ ਬਿਖੈ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਾਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕ
ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ॥੨॥

੨੦ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ਛੋ
ਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ੧ ਰਹਾਉ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਾ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮ
ਜਨੁ ਕੀਨੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਤਾ ੧ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਉਪਜਿਆ ਜਿਨਿ ਕੀਨੋ ਸਉਤੁ ਬਿਧਾਤਾ
ਸਗਲ ਸਮੂਹ ਲੈ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ੨ ੨੧ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਮਾਈ ਗੁਰ
ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਗੋਸਾਈਐ ੧
ਰਹਾਉ ਮੋਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤਨੁ ਬਾਧਿਓ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਈਐ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ੧ ਕਰੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ
ਸੰਕਟ ਘੋਰ ਕਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ੨ ੨੨ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਹੋਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾ
ਲ ਰਹਾਉ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਾਥੁ ਦੇਇ ਰਾ
ਖੇ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ੧ ਵਰ ਨਾਰੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ
ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜੋ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ੨ ੨੩
੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਬਿਨਉ
ਕਹਿਆ ਭਏ ਦਇਆਲ ਸੁਖ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰਾ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਰਾ ਗਇਆ ੧
ਰਹਾਉ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਲੋਭੀ ਹਮਰਾ ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਸਭੁ ਸਹਿਆ ਕਰੁ
ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਮੁਏ ਦੁਸਟ ਜੋ ਖਇਆ ੧ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਰਬ ਸ
ਧਾਰੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਸਹਜਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਦਾਤਾ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉ
ਰ ਧਰਿਆ ੨ ੨੪ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਹਮਾਰੇ ੧ ਸਰਣਿ ਆ
ਇਓ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਸਰਬ ਪਾਖ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਅੰਤੀ ਵਾਰੇ ੧

ਜਬ ਚਿਤਵਉ ਤਬ ਤੂਹਾਰੋ ॥ ਓਨ ਸਾਗਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੋ ॥੨॥ ਸੁਨਿ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਬਚਨਾ
ਰੋ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਾਧ ਦਰਸਨੋ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਏਕ ਆਸ ਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ
ਭ ਮੇਰੋ ਕਰਨੈਹਾਰੋ ॥੪॥੨੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਮੇਰਾ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਚੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ
ਲਾਗਉ ਜਨ ਚਰਨੀ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਕਰਉ ਜਨ ਸੇਵਾ
ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੰਤਸੰਗਿ
ਨਿਤ ਰਹੀਐ ॥ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮੋਰਾ ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਹੀਐ ॥੨॥੨੬॥
ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੀਤਾ ਐਸੇ ਹ
ਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ ॥ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਸਰਬ ਸੁਖੈਨਾ ਤਿਆਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਬਹੁ
ਪੇਖੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਏ ॥੧॥ ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਸੋਭ ਦੁਆਰੈ ਅਨਹਤ ਰੁਣੁ ਝੁਣੁ
ਲਾਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਿਅ ਥੀਤੁ ਸਦ ਥਾਏ ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਨਾਮ ਕਉ ਮਨੁ ਆਛੈ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਸਗਲ ਥਾਨ ਰੇ ਆਹਿ
ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜੋ ਦਿਸਟੈ ਸੋ ਗਾਛੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੀਐ ਚਰਣ ਰੇਨੁ ਮਨੁ ਬਾਛੈ ॥੧॥ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਾ ਗੁ
ਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇ ਆਛੈ ॥ ਆਇ ਪਇਓ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਤਉ ਉਤ
ਰੀ ਸਗਲ ਦੁਰਾਛੈ ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਤੁਹਾ
ਰੇ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮਨਮੋਹਨ ਪਿਆਰੇ ਸਭਹੂ ਮਧਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਨ
ਚਾਹਉ ਮੁਕਤਿ ਨ ਚਾਹਉ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ
ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਦਰਸਾਰੇ ॥੧॥ ਦੀਨੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ
ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਹਾਰੇ ॥

ਭ

[illegible] ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਮੋਹਿ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲਾ ਬਿਗਾਸਨੋ ॥੨॥੩॥੨੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ [illegible] ਪ੍ਰਭ ਦੇਵ ਰੂਪ [illegible] ਦੀਨ ਦਇਆਲ [illegible]

[illegible] ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ [illegible] ਨਾਮੁ [illegible]

[illegible] ਪ੍ਰਭ [illegible] ਨਾਮੁ [illegible] ॥੧॥ [illegible]

[illegible] ॥੨॥੪॥੩੦॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

[illegible] ॥੪॥੨॥੩॥੧॥ [illegible]

[illegible] ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ [illegible]

ੴ ਸਤਿਗੁਰ [illegible]

[illegible] ॥੨॥ [illegible]

[illegible] ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥

[illegible] ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

[illegible]

[illegible] ਮੁਰਾਰਾ

੧ ਰਹਾਉ ॥ [illegible]

[illegible] ॥੧॥ [illegible]

[illegible] ॥੨॥੧॥੩੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

[illegible]

ਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ [illegible]

[illegible] ॥੧॥ [illegible]

ਰੀਆ ਇਸੁ ਪਉੜੀ ਤੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਗੁਨਾ ਕੇ ਮਗਨ ਹੋਇ ਪਾਈ ਸਤਜੋਤਿ ੨।੨।੩੩

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਏਕੈ ਰੇ ਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਨਾ ਏਕੈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਤ ਹਉ ਤੁਮ ਭ੍ਰਮਹੁ ਨ
ਭਾਈ ਰਵਿਆ ਰੇ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨਾ ੧ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕਾਸਟ ਮਝਾਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਜਮ ਨਹੀ
ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਹੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਾ ੨।੧।੧੩੪ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮ: ੫ ਮਾਈ ਨ ਜਾਈ [illegible] ਗਾਂਹਿ
੧ ਰਹਾਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਤ [illegible] ਬਿਸਮ ਮਨਾ [illegible]
ਧਨਵਾਸੀਆ ਮਹ ਸਾਧੀਕਾ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਦੇਵ ਬੂਗਮ ਬ [illegible] ਤਾਦਿਨ
ਰਾਤੇ ਗਾਮ ਗਾਮ ਮਗਾਮ ਠਰਕੁ ਅਸਮ ਪਿਤ ਕੁ [illegible] ਨੁਨਕ
ਕਰਾਨੁ ਨਜਾਈ ਪਰਿ ਪਰਿ ਤੇ ੨।੨।੧੩੫ [illegible] ਮਾਇਆ
ਏਕਰੰਗ ਤਾ ਕਾ ਕੁਛੁ ਨਾਹਿ ਸੁਖ ਸਮਾਜਾ ਅਨਦਾ ਮ [illegible] ਉ ॥
ਸਫਲਾਮੁ ਗੁ ਤੇ ਭਲਭਾ ਸੇ ਮੈਅ ਸੇ ਜਤਕ [illegible] ਧਨਾਮ
ਧਾ ੧ ਸਾਮ ਬਧਾ ਅਧਾਗਬਡ ਪ੍ਰਭਮੇ [illegible] ਧਮ
ਆਸਾ ਪ੍ਰਭਨ ਨਕ ਜਕਾ ਅਤ੍ਰਿਨ ਪਬਾਦੁ [illegible] ੩।੧੩੬। ਗਉੜੀ
ਉਲਟੀ ਰੇ ਮਨ ਉਲਟੀ ਰੇ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਰਿ ਉਲਟੀ ਰੇ ਝੂਠੈ ਕੀ ਰੇ [illegible]
ਝੂਠੁ ਪਰੀਐ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਰਿ ਉਲਟੀ ਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਜਿਉ ਕਾਜਰ ਭਰਿ [illegible]
ਸੈ ਕਾਲੂਖੀ ਰੇ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਤੇ ਭਾਗਿ ਗਇਓ ਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਛੁਟਕੀ [illegible]
ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਮੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜੁਟਸੀ [illegible]

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਰਸ ਕੋ ਪ੍ਰਿਅ ਅਨਮੋਦਾ ਤੂੰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਕੁਲ ਸਿਉ ॥੨॥੪॥੩੬॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਭ ਦਿਨ ਕੇ ਸਮਰਥ ਪੰਥ ਬਿਠੁਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗਾਵਨ ਭਾਵਨ ਸੰਤਨ ਤੋਰੈ ਚਰਨ ਉਵਾ ਕੈ ਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸਨ ਬਾਸਨ ਸਹਜ ਕੇਲ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਏਕ ਅਨੰਤ ਅਨੂਪੈ ਠਾਉ ॥੧॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਜਗਜੀਵਨ ਸ੍ਰਬ ਨਾਥ ਅਨੇਕੈ ਨਾਉ ॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਉ ॥੨॥੧॥੩੭॥੬॥੪੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਯਹ ਮਨੁ ਨੈਕ ਨ ਕਹਿਓ ਕਰੈ ॥ ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਰਹਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਤੇ ਨ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਹਿ ਉਚਰੈ ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਜਗਤ ਕਉ ਡਹਕੈ ਅਪਨੋ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ॥੧॥ ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨ ਸੂਧੋ ਕਹਿਓ ਨ ਕਾਨ ਧਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਕਾਜੁ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜੀਵਤ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਅਰੁ ਫੁਨਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਤ ਜਬ ਨਿਆਰੇ ਟੇਰਤ ਪ੍ਰੇਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਆਧ ਘਰੀ ਕੋਊ ਨਹਿ ਰਾਖੈ ਘਰ ਤੇ ਦੇਤ ਨਿਕਾਰਿ ॥੧॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਜਗ ਰਚਨਾ ਯਹ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥੨॥੨॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਜਗਤ ਮੈ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਦਾਰਾ ਕਿਆ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ ਸਭੈ ਕਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿਓ ਚੀਤ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਹ ਕੋਊ ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਅਜਹੂ ਨਹ ਸਮਝਤ ਸਿਖ ਦੈ ਹਾਰਿਓ ਨੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥੨॥੩॥੬॥੩੮॥੪੭॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦਾ

ਦੂਤਨ ਸੰਗਰੀਆ ਭੁਇਅੰਗਨਿ ਬਸਰੀਆ ਅਨਿਕ ਉਪਰੀਆ ੧ ਤਉ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀਆ ਤਉ ਸੁਖ ਸਹਜਰੀਆ ੧ ਰਹਾਉ ਮਿਥਨ ਮੋਹਰੀਆ ਅਨ ਕਉ ਮੇਰੀਆ ਵਿਚਿ ਘੂਮਨ ਘਿਰੀਆ ੨ ਸਗਲ ਬਟਰੀਆ ਬਿਰਖ ਇਕ ਤਰੀਆ ਬਹੁ ਬੰਧਹਿ ਪਰੀਆ ੩ ਥਿਰੁ ਸਾਧ ਸਫਰੀਆ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰੀਆ ਨਾਨਕ ਸਰਨਰੀਆ ੪ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੯

ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ੧ ਰਹਾਉ ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਉ ਕਰਈ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ਯਹ ਤਾ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰੇ ੧ ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ਆਪਹਿ ਦੇਖਨਹਾਰਾ ਨਾਨਾ ਰੂਪੁ ਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ੨ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਹ ਸਭ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇਓ ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਰਨਿ ਤਾਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ੩ ੧ ੨

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੀਧਾ ਹਰਿ ਮਨੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮਿ ਝਕੋਲੇ ਰਾਮ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ਰਾਮ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਬਾਣੀ ਬੋਲੇ ਰਾਮ ੧ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ

ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਣ ਅਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰ
ਦੁੜੀਏ ਮਨਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿ
ਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਹਤ
ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਕੋਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ
ਮਿਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਤਿਸੁ ਆਪਣਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁ
ਣਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਰਾ
ਮ ॥ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥੩॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੇ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਉਡੀ
ਣੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕਮਲ ਉਦਾਸੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਗਾਸੇ
ਰਾਮ ॥੪॥੨॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾ
ਏ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਸੁਕਾ ਹਰਿਆ
ਹੋਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਲਗਿ ਦੁਧ ਖੀਰੇ ਰਾਮ ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਟੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾ
ਇ ਪਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਣ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਘਰਿ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਬਿਖੁ ਬਾਧੇ ਹਉਮੈ ਜਾ
ਲੇ ਰਾਮ ॥ ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਕਪੋਤਿ ਆਪੁ ਬਨ੍ਹਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਜੋ
ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਬਿਤਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾ
ਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ਰਾਮ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀ
ਏ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਤਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਈਆ ਲੁਹੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ

ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਸਾਕਿ ਬਧ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ॥੪॥
੨॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲ ੪ ॥ ਜਗਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮਨਿ
ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਕਿਲ
ਵਿਖ ਪਾਪ ਦੁਖ ਕਟਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਵਡ ਪੁੰਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥੧॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿ
ਨਾ ਪੰਚੇ ਵਸਗਤਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾ
ਏ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤ
ਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਲਵੰਚੀਆ
ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪਰ ਦ੍ਰੋਹੀ ਠਗ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗ
ਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾ ਬਹੁੜਿ
ਜੀਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਮਿਲੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥
੩ ॥ ਅਤਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਤੁ ਜਪਿਐ ਪਾਪ ਗਵਾਤੇ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਿ
ਹਰਿ ਕੀਏ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਜਾਤੇ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਸਭ ਉਤਰੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ
ੜੀਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ਰਾਮ ॥ ਅਪਰਾਧੀ ਪਾਪੀ ਉਧਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਖਿ
ਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ॥੪॥੩॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰ
ਦੁੜੀਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਬਿ
ਖੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਣਹਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜ
ਨਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੋ ਰਾਮ ॥
੧ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਤੇ ਸ੍ਰਵਨ ਭਲੇ ਸੋਭਨੀਕ ਹ
ਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਹਿ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸੋ ਸੀਸੁ ਭਲਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ
ੜੀਏ ਜੋ ਜਾਇ ਲਗੈ ਗੁਰ ਪੈਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿ

ਗੁਰ ਚੇਤੇ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਸਚੇ ਨੇ ਰਚੁ ਲੋਇ ਪਰਵਾਣੁ ਗਾਇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ਪਤਿ ਰਾਮਾ ॥
ਤੇ ਸਤਗੁਰੁ ਨਿਤ ਧਿਆਵਦੇ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਰਾਮਾ ॥ ਤੇ ਸੁਜਨ ਕੇ ਪਗ
ਸੇਤ ਪੂਜੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਮਨਮੁਖਿ ਪਚ ਮਚ ਲੋਭਿ ਰਾਮਾ ॥ ਸਾਕਤ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰੀਆ ਮੇ
ਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਸੁਹਿਆਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇ ਸਾਹਿ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਧਨ ਪਾਤਿਪ ਤਨੁ ਪਾਪ ਕਾਸੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਸਭ ਨਾਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮਾ ॥ ਪਉੜਿ ਪਾਇ ਬੈਸੰਤਰੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਗਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭਿ ਸਗਲ ਪੂਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪੈਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ਰਾਮਾ ॥੪॥੪॥
ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਇਆਣੇ
ਰਾਮ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗ
ਹ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਲੁਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਬ
ਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸਭਿ ਜਾਇ ਮਿਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜਪਦਿਆ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜਈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਮਤੁ ਕਿ ਜਪੈ ਸਾਹੁ ਆਵੈ ਕਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਸਾ ਘੜੀ ਸੋ ਮੁਹਤੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀ
ਏ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ
ਆਵੈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੋ ਡਰੈ ਜਿਨਿ ਪਾਪ ਕਮਤੇ ਰਾਮ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਸਭਿ ਡਰ ਸੁਟਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮਿ
ਪਤੀਜਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭਿ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਦੁਸਟ ਕੁਪਤੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕਿ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥੩॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਸੇਵੀਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸ
ਭ ਦੂ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਕਿਛੁ

ਵਡਭਾਗਾ ਤਿਨ ਸੋਹਿਆ ਮਨਿ ਧਾਰੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਇਹੁ ਪਮਾਰਥੁ ਸਾਹਿਬਿ ਦਿਤਾ ਖਟਿਆ ਭਾਗ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਏਕ ਰੰਗਿ ਅਮਸਤਾ ਕਿਰਿਆ ਬਿਲਿਲਿ ਪਿਛੜ ਰਾਮ ॥੪॥੫॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜੋ ਜੀਇ ਕਮਾਈ
ਐ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਵੇਖੈ ਮਨਿ ਮੁਕਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਮਨਮੁਖਾ
ਨੋ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿ
ਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਐ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਹਿਨਿਸਿ
ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ
ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਅਘਾਣੇ ਰਾਮ ॥੨॥ ਹੇ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੋ ਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਸੁ
ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੋ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥੩॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਪਿ
ਤ ਮਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਨਹ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਰਾਮ ॥੪॥੬॥

ਛੰਤ ੧ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਛੰਤ

ਹਰਿ ਕਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਅਖਾੜਾ
ਪਾਇਓਨੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸਬਾਏ ਰਾਮ ॥ ਆਵਣੁ ਤ ਜਾਣਾ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਮੇਦ
ਨਿ ਸਿਰਜੀਆ ॥ ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਦਿਆ ॥ ਅੰ
ਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਵਰਤੈ ਧਰਮ ਨਿ

ਅਝੋ ਖਾਮ ਵਡਾ ਮਿਲਣੁ ਜਾਲੀਤੋ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਉਨਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇਰਾ ਆਕਾਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸ੍ਰੁ
ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਉਂ ਜਮਕ ਮਰਬੁ ਸਮਧੇਰਾ ਆ ਮਰਬੁਰਾ ਬਿਪਰੂ ਸਮਧਾਰਨ ਮੁਖਿ ਗਰਬਿ ਦਰਬਾਰ ਸੋ ਬੁਰਾਪ
ਈਸੀਆ ਜੇਨਰ ਉ ਬਿਧ ਤੈ ਬੁਰਬਾ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਰੋਹਿ ਦਿਤ ਲਿਵਲਾਈ ਸੋ ਉ ਮੈ ਮਤ ਮੋ ਗੁਰੁ
ਦਤ ਸੰਬੰਧਿਆ ਲਿਆ ਸਥੇ ਪਜਤੁ ਕਰੇ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤੋਆ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ੨ ਰਬਜੋ ਨ੍ਰਿਪ ਸੰਤ
ਏਕ ਝੋਏ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਉ ਆਵਿਨ ਸੀਧੇ ਹਰਖੁ ਪੁਜਾਰਾ ਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੂਜਾ ਧੇ ਜੀ ਅਜੋ ਮੇਰੇ ਲਾਲ
ਜੀ ਉਂ ਏ ਮਤੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪੇਰਾ ਆ ਮਨੁ ਤਤੁ ਸਭੁ ਧਰੂ ਕੇਰਾ ਕਿ ਅਕੇ ਬੁਜਾਚਰਣ ਵਿਏ ਜੇਸੁ ਸੋਏ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਾਇਆ ਲੁਸੁ ਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਿਏ ਭੁਬਤੁ ਮਸਤਕਿ ਜੋਏ ਜੇ ਸਬੇ ਤਿਸੁ ਬਣਜਨ
ਮਿਲਸਰੇ ਜਤੁ ਕਰੇ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇਰਾ ੩ ਸਦਾ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਮਾਦਿ
ਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਉ ਨਿਰਧਾਏ ਅਤੁਧਾਰਿਆ ਏਰਾ ਆ ਸਾਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀ ਉ ਸਾਜਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ
ਉ ਨਿਤਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏਰਾ ਆ ਸਰਬੇਸ ਮਹਾ ਅਧਿਸੁ ਆ ਮੇਰੁ ਰਮੁ ਖਿਧ ਗਰਬੁ ਰੋਏ ਆ
ਸੋ ਦਿਆ ਅੰਧੇਰ ਭਰਪੂਰ ਠਾਮੀ ਸਉਨਿ ਸਭੁ ਤੋਏ ਆ ਜਾਂਦੇਖ ਤਰਾਸੁ ਆਸੀ ਧਰਬੁਰਾ ਮੁ ਸਭੁਠ
ਏ ਜਤੁ ਕਰੇ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਨਿਰਧਾਏ ਅਤੁਧਾਰਿਆ ਏ ੪ ੧ ੨ ਬਿਹਾਗੜਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨਾ ਘਟ ਸੋਹਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ਸੁੰਦਰ ਸੋਭਾ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦ
ਇਆਲ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਮਿਲਹੁ ਕੰਤ ਨਿਮਾਣੀਆ
ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਹ ਨੀਦ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀਆ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਨਾਮ ਬਿੰਜਨ ਭਏ ਸਗ
ਲ ਸੀਗਾਰਾ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਮੇਲਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ੧ ਲਾਖ ਉਲਾਹਨੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਜਬ ਲ
ਗੁ ਨਹ ਮਿਲੈ ਰਾਮ ਮਿਲਨ ਕਉ ਕਰਉ ਉਪਾਵ ਕਿਛੁ ਹਮਾਰਾ ਨਹ ਚਲੈ ਰਾਮ ਚਲ ਚਿਤ ਬਿਤ ਅ
ਨਿਤ ਪ੍ਰਿਆ ਬਿਨੁ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਨ ਧੀਜੀਐ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੀਗਾਰ ਬਿਰਥੇ ਹਰਿ ਕੰਤ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀ
ਜੀਐ ਆਸਾ ਪਿਆਸਾ ਰੈਨਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਐ ਇਕੁ ਤਿਲੈ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜ

ਸੀਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੇ ॥੨॥ ਸੇਜ ਏਕ ਪ੍ਰਿਉ ਸੰਗਿ ਦਰਸੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰੇ ਲਾ ॥ ਅਵਗਨ ਮੋਹਿ ਅ
ਨੇਕ ਕਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਮੇਰੇ ਲਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਨਿਮਾਣੀ ਅਨਾਥਿ ਬਿਨਵੈ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧੇ ॥
ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈਐ ਸਹਜਿ ਸੋਈਐ ਪ੍ਰਭ ਪਲਕ ਪੇਖਤ ਨਵ ਨਿਧੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਆਵੈ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ
ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਮੋਹਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਕੇ
ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾ ॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾ ॥ ਸਫਲਾ ਸੁ ਦਿ
ਨਸ ਰੈਣੇ ਸੁਹਾਵੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਨਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ॥
ਭ੍ਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੨॥ ੴ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰੇ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਿਠਾ ਲਾਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਦਇ
ਆ ਮਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ॥ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਜੀਉ ਤਨੁ ਧਨੁ
ਤੁਮ ਮਨਾ ॥ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਨਾਥ ਚੰਚਲ ਬਲਹੀਨ ਨੀਚ ਅਜਾਣਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇ
ਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥੧॥ ਸਾਧਹ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਧੂ
ਰਿ ਭਗਤਨ ਕੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਗਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤਾ ਪੁਨੀਤਾ ਹੋਹਿ ਤਿਨ
ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਰਾਤੇ ਜੀਅ ਦਾਤੇ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਅਹਿ ਸਾਧ ਸਾਜਨ ਮੀ
ਤਾ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ਤਿੰਨ ਪਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਲਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਲੋਭੁ ਬਿਆਪੈ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਾਤਿਆ ॥ ਏਕੁ ਜਾਨਹਿ ਏਕੁ
ਮਾਨਹਿ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮਾਤਿਆ ॥ ਲਗਿ ਸੰਤ ਚਰਣੀ ਪੜੇ ਸਰਣੀ ਮਨਿ ਤਿਨਾ ਓਮਾਹਾ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਸੇਈ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਿਮਰੀਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਕੀ ਕਲ ਧਾ

[illegible]

[illegible] ॥੪॥੩॥ [illegible] ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥੧॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ [illegible]

[illegible] ॥੪॥੨॥੪॥ [illegible] ਮਹਲਾ ੫

੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੋਵਰ ਤਹ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨਾ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਸਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੁ ਮਨਾ
ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਜਨੁ ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਸੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਉ ਕਟੈ ਜਮ ਕੇ ਫਾਸੇ
॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਤਹਾ ਪੂਰਨ ਆਸੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਿਵਾ
ਸੋ ॥੧॥ ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾ
ਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾ
ਇਆ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੋ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿ
ਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖੀ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਤਿਨੀ ਜਾਣੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ
ਕਰੇ ॥ ਅਮਰੁ ਥੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਮੂਆ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਾਈ ਤਜਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਗ
ਲਤੁ ਭਏ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਅੜਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਉਦਕੁ ਉਦਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਨਹ ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਾਇਆ ॥ ਬਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆ
ਪਿ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਖੋਜਤ ਸੰਤ ਫਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਤਾਣੁ ਤਨੁ ਖੀਨ ਭਇਆ ਬਿਨੁ ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਮਇਆ ਧਾਰੇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲੀਜੀਐ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ ਜਪ
ਉ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦਰਸ ਪੇਖੇ ਜੀਜੀਐ ॥ ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਬਿਨ
ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਜਪ ਤਪ ਬਰਤ ਕੀਨੇ ਪੇਖਨ ਕਉ ਚਰਣਾ ਰਾਮ ॥
ਤਪਤਿ ਨ ਕਤਹਿ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰੀਐ

ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਉਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਮਾਗੈ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ॥੨॥ ਅ
ਮਿਉ ਸਰੋਵਰੋ ਪੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਕਾਮ ਪੂ
ਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀ
ਸਰੈ ॥ ਅਗਣਤ ਊਚ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਜਾ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ
ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਕਈ ਕੋਟਿਕ ਜਗ ਫਲਾ ਸੁਣਿ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੁਲ ਸਗਲੇ
ਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤ ਸੋਹੰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਤ ਗਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ਚਿ
ਤਵੰਤਿ ਦਰਸਨੁ ਸਦ ਮਨਾ ॥ ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਬਿਨ
ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੩॥੬॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

॥ ਅਨ ਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ ਵਾਟ ਦੁਹੇਲੀ ਰਾਮ ॥ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਿਆ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਰਾਮ ॥ ਕੋਏ ਨ
ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪਛੋਤਾਵਹੇ ॥ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ਫਿਰਿ ਕਦਹੁ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵਹੇ ॥ ਤਰਵਰ
ਵਿਛੁੰਨੇ ਨਹ ਪਾਤ ਜੁੜਤੇ ਜਮ ਮਗਿ ਗਉਨੁ ਇਕੇਲੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸਦਾ ਫਿ
ਰਤ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਤੂੰ ਵਲਵੰਚ ਲੂਕਿ ਕਰਹਿ ਸਭ ਜਾਣੈ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਲੇਖਾ ਧਰਮਿ ਭਇਆ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾ
ਣੀ ਰਾਮ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਦੁਖ ਸਹੁ ਪਰਾਣੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਤਨ ਜਨ
ਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਆਨ ਕਾਜ ਸਿਆਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ
ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਲੁਭਾਣੀ ॥੨॥ ਬੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਪਇਆ ॥ ਆਏ ਖਰੇ ਕਠਿਨ ਜਮ
ਕੰਕਰਿ ਪਕੜਿ ਲਇਆ ॥ ਪਕੜੇ ਚਲਾਇਆ ਅਪਣਾ ਕਮਾਇਆ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਰਾਤਿਆ ॥ ਗੁਨ ਗੋ
ਵਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਜਪਿਆ ਤਪਤ ਥੰਮ੍ਹ ਗਲਿ ਲਾਤਿਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੂਠਾ ਖੋਇ ਗਿਆ ਅਗ੍ਰਿ
ਪਛੁਤਾਪਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਜੋਗਿ ਭੂਲਾ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਰਸਨ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥੩॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ

ਜੀਪ੍ਰਭੁਰਖਨਹਾਰਾਆਪਾਤਿਤੁਓਪਾਰਣਤਾਹਿਬਿਲਕੁਲਮਣਗਣਆਪਾਤਿਤੁਓਪਾਰਣਸਭਗਣਿਤੁਪ੍ਰ
ਮੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਾਅੰਧਕੂਪਤੇਓਧਰੁਕਰਤੇਸਗਲਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾਸਗਲਤਿਤੇਸੰ
ਕਾਇਆਹਾਥਿਤ੍ਰਿਣਿਇਕੁਕਰਿਮਤਦੇਇਆਪਣਾਆਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਿਦਇਆਗੁਰਗੋਬਿੰਦਦੀਨਦਇਆ
ਲਾ॥੪॥ਸੋਦਿਨੁਸਫਲੁਗਣਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਇਆਰਾਮਾਸਭਿਸੁਖਪਰਗਟਿਆਦੁਖਦੂਰਿਪਰਾ
ਇਆਰਾਮਾਸੁਖਸਹਜਅਨਦਬਿਨੋਦਸਦਹੀਗੁਨਗੁਪਾਲਨਿਤਗਾਈਐਭਜੁਸਾਧਸੰਗੇਮਿਲੇਰੰ
ਗੇਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਧਾਈਐਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਸਹਜਿਸੁਭਾਏਆਦਿਅੰਕੁਰੁਆਇਆਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਿਆਬਹੁੜਿਕਤਹੂਨਜਾਇਆ॥੫॥੧੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ॥
ਸੁਣਹੁਬੇਨੰਤੀਆਸੁਆਮੀਮੇਰੇਰਾਮਾਕੋਟਿਅਪਰਾਧਭਰੇਭੀਤੇਰੇਚੇਰੇਰਾਮਾਦੁਖਹਰਨਕਿਰਪਾਕਰਨ
ਮੋਹਨਕਲਿਕਲੇਸਹਭੰਜਨਾਸਰਨਿਤੇਰੀਰਖਿਲੇਹੁਮੇਰੀਸਰਬਮੈਨਿਰੰਜਨਾਸੁਨਤਪੇਖਤਸੰਗਿ
ਸਭਕੈਪ੍ਰਭਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰਾਅਰਦਾਸਿਨਾਨਕਸੁਨਿਸੁਆਮੀਰਖਿਲੇਹੁਘਰਕੇਚੇਰਾ॥੧॥ਤੂਸਮਰਥੁਸ
ਦਾਹਮਦੀਨਭੇਖਾਰੀਰਾਮਾਮਾਇਆਮੋਹਿਮਗਨੁਕਢਿਲੇਹੁਮੁਰਾਰੀਰਾਮਾਲੋਭਿਮੋਹਿਬਿਕਾਰਿਬਾਧਿ
ਓਅਨਿਕਦੋਖਕਮਾਵਨੇਅਲਿਪਤਬੰਧਨਰਹਤਕਰਤਾਕੀਆਅਪਨਾਪਾਵਨੇਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਤਿਤ
ਪਾਵਨਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਤੇਹਾਰੀਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕਾਪ੍ਰਭਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥੨॥ਤੂੰ
ਸਮਰਥੁਵਡਾਮੇਰੀਮਤਿਥੋਰੀਰਾਮਾਪਾਲਹਿਅਕਿਰਤਘਨਾਪੂਰਨਦ੍ਰਿਸਟਿਤੇਰੀਰਾਮਾਅਗਾਧਿ
ਬੋਧਿਅਪਾਰਕਰਤੇਮੋਹਿਨੀਚੁਕਛੂਨਜਾਨਾਰਤਨੁਤਿਆਗਿਸੰਗ੍ਰਹਨਕਉਡੀਪਸੂਨੀਚੁਇਆਨਾ
ਤਿਆਗਿਚਲਤੀਮਹਾਚੰਚਲਿਦੋਖਕਰਿਕਰਿਜੋਰੀਨਾਨਕਸਰਨਿਸਮਰਥਸੁਆਮੀਪੈਜਰਾਖੁ
ਮੋਰੀ॥੩॥ਜਾਤੇਵੀਛੁੜਿਆਤਿਨਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਰਾਮਾਸਾਧੂਸੰਗਮੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਰਾ
ਮਾਗੁਣਗਾਇਗੋਬਿਦਸਦਾਨੀਕੇਕਲਿਆਣਮੈਪਰਗਟਭਏਸੇਜਾਸੁਹਾਵੀਸੰਗਿਪ੍ਰਭਕੈਆਪਣੇ
ਪ੍ਰਭਕਰਿਲਏਛੋਡਿਚਿੰਤਅਚਿੰਤਹੋਏਬਹੁੜਿਦੂਖੁਨਪਾਇਆਨਾਨਕਦਰਸਨੁਪੇਖਿਜੀਵੇਗੋ

ਰੰਗਿ ਰਤੁ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ੪ ॥੫॥੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥

ਬੋਲਿ ਸੁਧਰਮੀੜਿਆ ਮੋਨਿ ਕਤ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਤੂ ਨੇਤ੍ਰੀ ਦੇਖਿ ਚਲਿਆ ਮਾਇਆ ਬਿਉਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਕਛੁ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਾ ॥ ਦੇਸ ਵੇਸ ਸੁਵਰਨ ਰੂਪਾ ਸਗਲ ਊਣੇ ਕਾਮਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਹਸਤ ਘੋਰਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਾਧਸੰਗਮ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਾਜਨ ਕਿਉ ਸੋਇਆ ਤੂ ਨੀਦ ਭਰੇ ਜਾਗਤ ਕਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਝੂਠੁ ਰੁਦਨੁ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹੀ ਰਾਮ ॥ ਬਿਲਲਾਹਿ ਕੇਤੇ ਮਹਾ ਮੋਹਨ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਉਪਾਵ ਥਾਕੇ ਜਹ ਭਾਵਤ ਤਹ ਜਾਹੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਾਧਸੰਗਮੁ ਸੇ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਨਰਪਤਿ ਜਾਣਿ ਗ੍ਰਹਿਓ ਸੇਵਕ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ॥ ਸਰਪਰ ਵਿਛੁੜਣਾ ਮੋਹਿ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਕਹਾ ਅਸਥਿਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਆਨ ਰਚਨਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕੇਤਿਆ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੩॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੋ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਹਰਿ ਅਰਾਧੇ ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥ ਮਹਾ ਧਰਮ ਸੁਦਾਨ ਕਿਰਿਆ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਸੇ ਚਲੇ ॥ ਰਸਨਾ ਅਰਾਧੈ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਸਰਬ ਗੁਣ ਪਰਬੀਨਾ ॥੪॥੬॥੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਭੇਦੀਐ ਸਦਾ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਿਫਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਸੋ ਖਰਚੈ ਖਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਧਨਹੀਣੁ ਹੈ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿ ਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਸਭ

ਮਨ

ਨਉਨਿਧਿਉਪਾਈਆ।ਸਭਨਾਵਿਚਿਭੂਖਦ੍ਰਿਸਟਿਤਰਦਾਤੂਸਭਨੀਥਾਈਆਇਆ।ਤਿਸਦੀਤ੍ਰਿਸਨਾਤਿਖਾਇਆਬਿ
ਨੈਜੇਤੂਕ੍ਰਿਪਾਸੇਇਆਇਆ।ਜੇਨਾਬਿਨੁਭੁਖੁਵੈਸੇਖੀਐਸਭਕੁਝਕਰਤੈਕਰਾਇਆ।ਸਲਾਹਿਹੁਤਿਸ
ਗੁਰੁਤੇਵਡਜੋਮੰਤ੍ਰਜਨਾਂਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ।੧ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ।ਨਾਨਕਬਾਣੀਅਮਰਿਜਨਜੀਆਂ
ਨਾਜਿਤਾਸਭੁਕੋਇ।ਨਾਮਿਕਾਜਾਸਿਥੈਸਾਜੋਹੋਇਸੁਹੋਇ।ਗੁਰਮਤਿਮਤਿਅਚਲੁਹੈਚਲਾ
ਇਨਸਕੈਕੋਇ।ਭਾਣੈਤੇਰੇਹਾਬਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰੈਕਾਜੁਸਵਾਰਿਹੋਇ।ਮਨਮੁਖਮੂਲਹੁਭੁਲਾਇ
ਅਨੁਵਿਚਿਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ।ਝਗੜਾਕਰਦਿਆਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਬਦਿਨਕਰੈਵੀਚਾਰੁ
।ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੈਹਿਰਿਲਈਬੋਲਣਿਸਭੁਵਿਕਾਰੁ।ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੰਤੋਖੀਅਨਿਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਬਹੁਤੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾਰੁ।ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਲਹੁਤੁਟੀਆਭਲੀਜਿਨਾਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁ
੧ ਮਃ੩ ।ਤਿਨਭਉਸੰਸਾਕਿਆਕਰੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਰੁ।ਧੁਰਿਤਿਨਕੀਪੈ
ਜਰਖਦਾਆਪੇਰਖਣਹਾਰੁ।ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ।ਨਾਨਕਸੁਖਦਾ
ਤਾਸੇਵਿਆਆਪੇਪਰਖਣਹਾਰੁ੨ ਪਉੜੀ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆਤੂਸਭਨਾਰਾਸਿ।ਜਿ
ਸਨੋਤੂਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਕੋਈਹੋਰੁਸਰੀਕੁਨਾਹਿਤੁਧੁਪਾਸਿ।ਤੂਇਕੋਦਾਤਾਸਭਸਦਾਹਰਿ
ਪਹਿਅਰਦਾਸਿ।ਜਿਸਦੀਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਸਦੀਤੂਮੰਨਿਲੈਹਿਸੋਜਨੁਸਾਬਾਸਿ।ਸਭੁਤੇਰਾਚੋਜੁਵ
ਰਤਦਾਦੁਖੁਸੁਖੁਤੁਧੁਪਾਸਿ੨ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਭਾਵਦੇਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆ
ਰ।ਸਾਜਨਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ।ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆਦੁਖੁਕਟਿਆਚਾ
ਨਣੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ।ਨਾਨਕਰਖਣਹਾਰਾਰਖਸੀਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ੧ ਮਃ੩ ।ਗੁਰਕੀਸੇ
ਵਾਚਾਕਰੀਭੈਰਚਿਕਾਰਕਮਾਇ।ਜੇਹਾਸੇਵੈਤੇਹੋਹੋਵੈਜੇਚਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ।ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆ
ਪਿਹੈਅਵਰੁਨਦੂਜੀਜਾਇ੨ ਪਉੜੀ ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਤੂਹੈਜਾਣਦਾਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅ
ਵਰੁਨਕੋਈ।ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋਰੁਸਰੀਕੁਹੋਵੈਤਾਆਖੀਐਤੁਧੁਜੇਵਡੁਤੂਹੈਹੋਈ।ਜਿਨਿਤੂਸੇਵਿਆ
ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਹੋਰੁਤਿਸਦੀਰੀਸਕਰੇਕਿਆਕੋਈ।ਤੂਭੰਨਣਘੜਣਸਮਰਥੁਦਾਤਾਰੁਹਹਿ

ਕੁ ਨਾਮੁ ਗੋਮੰਗਾਣੋ ਤ ਘਰੋ ਜਿ ਧਲਿ ਸਹੁ ਲੋਈਏ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੂਹੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ਅਵਰੁ ਦੂਜਾ ਸਚੁ
ਸੈ ਨੋ ਦਸਤੁ ਦਿਤਾ ਖੰਡਿ ਵਰਭੰਡਿ ਪਾਤਾਲਿ ਪੁਰੀਈ ਸਭੁ ਲੋਈ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਹਜਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ
ਮੂੜਾ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਦੁਖਾਏ ॥ ਮੁੰਢੈ ਦੀ ਖਸਲਤਿ ਨ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕੈ ਭੈ ਭੰਨਿ ਨ ਘੜਿਓ ਰਹੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕਾ
ਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਏ ॥ ਚਰਣ ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ਦਿਹ ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ
ਆਏ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੋ ਮੀਠਾ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾ
ਏ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਰਾਣੀ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਮੂੜੇ ਗਤਿ
ਮਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਸ ਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸ ਨੋ ਧਿਆਇਦਿਆ ਕਿਵ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ
ਆ ਤਿਸ ਨੋ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਹੋਏ ਨਿਤ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹੁ ਜੋੜੀਐ ॥ ਸਭਿ
ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹ
ਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਗਤੁ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋੜੀਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ
ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਗ
ਤੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ

ਪਇਆ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਕਨਾ ਭਾਉ ਭਾਇਓਨੁ ਹਰਿ ਸਬਦੁ ਸਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ਵਸੁ ਕਰਿ ਵਿਚਹੁ ਦਾਲਿਦੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਿਬੁ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਰਹਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜਾਣਸੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਦਰਵੇਸੁ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਮੰਗਦਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥ ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਜਿ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਫਲੁ ਦੁਇ ਪੰਖੇਰੂ ਆਹਿ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਦੀਸਹੀ ਨਾ ਪਰ ਪੰਖੀ ਤਾਹਿ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸ ਭੋਗਿਆ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਫਲਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮਿ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਹਕੁ ਆਪਿ ਜੰਮਾਇ ਪੀਸਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਪਕਾਵੈ ਆਪਿ ਭਾਂਡੇ ਦੇਇ ਪਰੋਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਖਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਦੇ ਛਿੰਗਾ ਆਪੇ ਚੁਲੀ ਭਰਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੈ ਆਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਬੰਧਨਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਸੁ ਬੰਧਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁ ਧੰਧੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੇਵੜੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤੈ ਅੰਧੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਸਚਿ ਵਸੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਲਾਜ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਦਹੁ ਆਪੇ ਥਾਟੁ ਕੀਆ ਬਹਿ ਕਰਤੈ ਤਦਹੁ ਪੁਛਿ ਨ ਸੇਵਕੁ ਬੀਆ ॥ ਤਦਹੁ ਕਿਆ ਕੋ ਲੇਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਦੇਵੈ ਜਾਂ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ ਫਿਰਿ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵ ਬਣਾਈਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰੈ ਸੁ ਥੀਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਾਚਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਅਰਧਿ ਉਰਧਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਸਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ

ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ੧ ਮਃ ੩ ਕਹਿਐ ਕਥਿਐ ਨ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ੨ ਪਉੜੀ ਆਪੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਭਿਜੈ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੂਜੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰੀਜੈ ਆਪਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਆਪਿ ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਆਪੇ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ਆਪੇ ਪੁੰਨੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਵਰਤੀਜੈ ਆਪੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ੮ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਸੇਖਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜੋਰੁ ਛਡਿ ਤੂ ਭਉ ਕਰਿ ਝਲੁ ਗਵਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਕੇਤੇ ਨਿਸਤਰੇ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇ ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਤੂੰ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ਸਾਂਤੀ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਾ ਖਸਮੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ਨਾਨਕ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਗਿਆਨੀ ਜਾਇ ੧ ਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਘਰੈ ਕੂੜਿ ਕਰੈ ਆਹਾਰੁ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ੨ ਪਉੜੀ ਆਪੇ ਖਾਣੀ ਆਪੇ ਬਾਣੀ ਆਪੇ ਖੰਡ ਵਰਭੰਡ ਕਰੇ ਆਪਿ ਸਮੁੰਦੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਧਰੇ ਆਪਿ ਲਹਾਏ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਹਰੇ ਆਪੇ ਭਉਜਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਤਰੇ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਤੁਝੈ ਸਰੇ ੯ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਾਇ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ੧ ਮਃ ੩ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਕਲਿਜੁਗ ਬੋਹਿਥੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪ

ਸਥਾਤਿ ਤੈ ਨੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਪਾਤੁ ਹੈ ਆਪਿ ਕੀਤੋਨੁ ਬੰਧਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵ
ਕੁ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਘਟ ਕੋਟ ਵਿਚਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਵੁ ॥ ਅਜਰੁ ॥ ਆਪਾ ਚੀਨਾ ਆ
ਪਿ ਸਭੁ ਬੇਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਸਭੁ ਪਿੰਡੁ ਜਨੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਲਾਹਿ ਨਰ ਜੈ ਤੂ ਸਭਕਾ ਤੇਤੂ ਸਭਿਸੁ ਖਦਾਨ ਵਡਾ
॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
ਵੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ
ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਨਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲ
ਕਾ ਕਰਨਿ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਚਾਟਸਾਲ ਆਪਿ ਹੈ ਪਾਧਾ ਆਪੇ ਚਾਟੜੇ ਪੜਣ ਕਉ
ਆਣੇ ॥ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਆਪੇ ਬਾਲਕ ਕਰੇ ਸਿਆਣੇ ॥ ਇਕ ਥੈ ਪੜਿ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਇਕ ਥੈ ਆਪੇ ਕ
ਰੇ ਇਆਣੇ ॥ ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਜਾ ਆਪਿ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜਿਨਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵ
ਡਿਆਈ ਸੇ ਜਨ ਸਚੀ ਦਰਗਹਿ ਜਾਣੇ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਕਾਮੁ ਮਦੁ
ਮਨੂਆ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਕਟੋਰੀ ਮੋਹਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਵਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਮਜਲਸ ਕੂੜੇ ਲਬ ਕੀ ਪੀ ਪੀ ਹੋਇ
ਖੁਆਰੁ ॥ ਕਰਣੀ ਲਾਹਣਿ ਸਤੁ ਗੁੜੁ ਸਚੁ ਸਰਾ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਣ ਮੰਡੇ ਕਰਿ ਸੀਲੁ ਘਿਉ ਸਰਮੁ ਮਾਸੁ ਆਹਾ
ਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਖਾਧੈ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੧॥ ਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ
ਮਜਲਸ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਧਾਤੁ ॥ ਮਨਸਾ ਕਟੋਰੀ ਕੂੜਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਏ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਇਤੁ ਮਦਿ ਪੀਤੈ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਤੇ
ਖਟੀਅਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਗਿਆਨੁ ਗੁੜੁ ਸਾਲਾਹ ਮੰਡੇ ਭਉ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ
ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਕਾਂਯਾਂ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸ ਕੀ ਧਾਰ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲਾਪੁ ਹੋਇ
ਲਿਵ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ਪੀ ਪੀ ਕਟਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬਾ
ਆਪੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਮਹੇਸਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ

ਆਪੇ ਚੋਜੀ ਆਪੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੁਕਮੋ ਬਿਬਰਜੀ ਆਪੇ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟਿ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਆਪਣਾ ਚੋਜੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਜਾਣੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏਨਾ ਅੰਧਿਆ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਜਾਣੋਇ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀਆ ਵੀਚਾਰਿ ਸਿਉ ਹਰਿ ਨਿਤ ਉਪਜੈ ਤਿਤੁ ਪਤੀਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਇ ਕੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਉ ਥਿਆ ਅਤਿ ਮਨੁ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਭੀ ਸਿਧਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਧਿ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖ ਜੀਉ ਜਾਣਨਾ ਕਰਿ ਮਾਣਿ ਜਨਿ ਸੋਈ ਕ੍ਰਮ ਜਾਣਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਖਿਮਾ ਉਪਕਾਰ ਨੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਨਾਹਿ ਫਿਰਿ ਮੋਹਿ ਧਿਆ ਸਨਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਿਲਿ ਸੋਗੀ ਪਿਆਸ ਜਾਈ ਤਿਪਤਿ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਤੰਤੁ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਸੁ ਭਇਆ ॥ ਆਪੇ ਦਸ ਅਠ ਵਰਨ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਆਪਿ ਰਾਜੁ ਲਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਬ ਹੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਥਿਆ ॥ ਆਪੇ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੈ ਤਨਿ ਉਡਉ ਖੇਹ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਨਾਨਕ ਫਿਟੁ ਅਲੂਣੀ ਦੇਹ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਘਟ ਵਸਹਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਗੁਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਤਿਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਪਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਵਰਤੈ ਸ੍ਵਾਮੀ ਆਪਿ ਜਪਾਇਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਸਦ ਹੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਚਾ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਗੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਵਈ ਜਿਤੁ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾਮਸਿ ਲਗਾ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਲਤੁ ਬਿਹਾਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਾਰੀ ਏਹ ਕਰੇਹੁ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਕੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮਾਲੇਹੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਹੈ ਭਰਮੈ ਕੇ ਛਉੜ ਕਟਿ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਧਰੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਏਹੁ ਲਾਏਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਰਖਹੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਐਥੈ ਸੁਖੈ ਅੰਦਰਿ ਰਖਸੀ ਅਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕ

ਹੋਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਬਣਸਪਤਿ ਆਪੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਲੀ ਆਪਿ ਸਭੁ ਸਿੰਚੈ
ਆਪੇ ਹੀ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਖਾ ਆਪੇ ਰ
ਹਿਆ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਆਖੈ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਣਿਆ ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਇ ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਤਿ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਬਰਲੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਆ
ਇ ॥ ਆਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ਨ ਪਛਾਣਈ ਖਸਮਹੁ ਧਕੇ ਖਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਖਸਮੁ ਵਿਸਰੈ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸ
ਜਾਇ ॥ ਝੂਠਾ ਮਦੁ ਮੂਲਿ ਨ ਪੀਚਈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਮਦੁ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ
ਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਜਾ
ਇਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਤਿਨਿ ਸਵਾਲਿਆ ਤਾਂ ਸਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਾਏ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਜੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਾਵੈ
ਸਭ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਢੈ ਤੇਰੀ ॥ ਜਿ ਤੁਧ ਨੋ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ਸੋਈ
ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਤੇਰੀ ॥ ਸਭਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਿ
ਨਿ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੀ ਢੇਰੀ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਜਾ
ਨੈ ਕੋਇ ॥ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਵ ਮਰਹਗੇ ਕੈਸਾ ਮਰ
ਣਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤਾ ਸਹਿਲਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ ਮਰਣੈ ਤੇ ਜਗਤੁ ਡਰੈ ਜੀਵਿਆ ਲੋ
ੜੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਤਾ ਸਦ ਜੀਵ
ਣੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਆਪਣਾਂ ਨਾਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾ
ਵੈ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਆਪਣਾਂ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪਣਿਆ ਸੇਵਕਾ ਕੀ ਆਪਿ
ਪੈਜ ਰਖੈ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਆ
ਵੈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਰਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ । ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿਆ
ਜਾਈ । ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਿਤੈ ਨ ਲਇਆ ਜਾਈ । ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਵ
ਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇਆ । ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਮੇਉ ਹੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ । ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆ
ਪਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇਆ । ੧ ਮਃ ੩ ਏ ਮਨ ਏਹੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ।
ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਸਦ ਹੀ ਹੋਇ । ਖਾਧੈ ਖਰਚਿਐ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ।
ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਾਣਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ । ੨
ਪਉੜੀ । ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਦਰੇ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਿ । ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਿ । ਜੁਗ
ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਕਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁੰਨਾਹਰਿ । ਓਥੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਸਾਸਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰਿ ।
ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਆਪਿ ਸਭ ਦੂ ਹੀ ਬਾਹਰਿ । ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਣਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਹਰੁ ।
੧੮ । ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ । ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰਦੋ ਮਰਦਾ ਜਾਇ । ਜਿਚਰੁ ਵਿਚਿ ਦੰਮੁ
ਹੈ ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿ ਕਰੇਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ । ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ਸੁ ਚੇਤੰਨੁ ਹੋਇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾ
ਇ । ਨਾਨਕ ਏਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ । ੧ ਮਃ ੩ ਧੁਰਿ ਖਸਮੈ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਵਿ
ਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚੇਤਿਆ ਨ ਜਾਇ । ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਲਿਵ
ਲਾਇ । ਦਮਿ ਦਮਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲਦਾ ਦੰਮੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ । ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਜੀਵਨ ਪ
ਦਵੀ ਪਾਇ । ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰਤਬਾ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ । ੨ ਪਉੜੀ
ਆਪੇ ਦਾਨਾਂ ਬੀਨਿਆ ਆਪੇ ਪਰਧਾਨਾਂ । ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਲਦਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾਂ । ਆਪੇ ਮੋਨੀ
ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਥੈ ਗਿਆਨਾਂ । ਕਉੜਾ ਕਿਸੈ ਨ ਲਗਈ ਸਭਨਾ ਹੀ ਭਾਨਾ । ਉਸਤਤਿ ਬਰਨਿ ਨ ਸਕੀ
ਐ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ । ੧੯ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਅਉਤਾਰੁ । ੧ ਮਃ ੧
[illegible] ਤੁ ਜਿਨੂਰਾ ਧੀਆ ਜਿਨੂਰੀ ਜੋਰੂ ਜਿੰਨਾ ਸਿਕਦਾਰੁ । ੧ ਮਃ ੧ ਹਿੰਦੂ ਮੂਲੇ ਭੂਲੇ ਅਖੁਟੀ ਜਾਂ

ਖਰੀ ਜੋਰੀ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਨ ਭਾਵਨਿਆ ॥ ਸੂਰਜ ਕਰੀ ਨਿਆ ਅਪੇ ਸਭੁ ਕੋ ਆਪਿ ਆਪਣਾ ॥ ਪਖਾਲੇ ਹੂੰ ਜਾਣਿ ਮੁਹਿ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾਂ ਓਨਿ ਜਾਂ ... ਭੁਖੇ ਨੂ ਮਕਰ ਨ ਭਾਰੁ ਭਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਕਿਹੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਹੈ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਪੂਰਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਜਿ ਰਜਿ ਜਨ ਖਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਚੁ ਲਾਹੁ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਆਪਹੁ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਕੀ ਨਗਰੀ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸੈ ਭੇਖੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜੋਗੀ ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸੂਖਮੁ ਭਾਲੀਐ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਇਕਾਤੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਆਪੇ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਰੇਣਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਤੂ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥ ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆਂ ਨਾਲਿ ॥ ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣਿ

੪੧

ਕੂਕੇਕਾਇ ਜੇਗੁਣਵੰਤੀਥੀਰਹੈਤਾਭੀਸਹੁਰਾਵਣਜਾਇ ੧ ਮੇਰਾਕੰਤੁਰੀਸਾਲੂਕੀਧਨਅਵਰਾਰਾਵੇ
ਜੀ ੧ ਰਹਾਉ ਕਰਣੀਕਾਮਣਜੇਥੀਐਜੇਮਨੁਧਾਗਾਹੋਇ ਮਾਣਕੁਮੁਲਿਨਪਾਈਐਲੀਜੈਚਿ
ਤਿਪਰੋਇ ੨ ਰਾਹੁਦਸਾਈਨਜੁਲਾਂਆਖਾਂਅੰਮੜੀਆਸੁ ਤੈਸਹਨਾਲਿਅਕੂਅਣਾਕਿਉਥੀਵੈਘਰ
ਵਾਸੁ ੩ ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰਾਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ ਤੈਸਹਲਗੀਜੇਰਹੈਭੀਸਹੁਰਾਵੈਸੋਇ ੪ ੨

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਮੋਰੀਰੁਣਝੁਣਲਾਇਆਭੈਣੇਸਾਵਣੁਆਇਆ ਤੇਰੇਮੁੰਧਕਟਾਰੇਜੇ
ਵਡਾਤਿਨਿਲੋਭੀਲੋਭਲੁਭਾਇਆ ਤੇਰੇਦਰਸਨਵਿਟਹੁਖੰਨੀਐਵੰਞਾਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੋ ਜਾ
ਤੂਤਾਮੈਮਾਣੁਕੀਆਹੈਤੁਧੁਬਿਨੁਕੇਹਾਮੇਰਾਮਾਣੋ ਚੂੜਾਭੰਨੁਪਲੰਘਸਿਉਮੁੰਧੇਸਣੁਬਾਹੀਸਣੁਬਾਹਾ
ਏਤੇਵੇਸਕਰੇਦੀਏਮੁੰਧੇਸਹੁਰਾਤੋਅਵਰਾਹਾ ਨਾਮਨੀਆਰੁਨਚੂੜੀਆਨਾਸੇਵੰਗੁੜੀਆਹਾ ਜੋਸ
ਹਕੰਠਿਨਲਗੀਆਜਲਨੁਸਿਬਾਹੜੀਆਹਾ ਸਭਿਸਹੀਆਸਹੁਰਾਵਣਿਗਈਆਹਉਦਾਧੀ
ਕੈਦਰਿਜਾਵਾ ਅੰਮਾਲੀਹਉਖਰੀਸੁਚਜੀਤੈਸਹਏਕਿਨਭਾਵਾ ਮਾਠਿਗੁੰਦਾਈਪਟੀਆਭਰੀਐ
ਮਾਗਸੰਧੂਰੇ ਅਗੈਗਈਨਮੰਨੀਆਮਰਉਵਿਸੂਰਿਵਿਸੂਰੇ ਮੈਰੋਵੰਦੀਸਭੁਜਗੁਰੁਨਾਰੁੰਨੜੇਵਣਹੁ
ਪੰਖੇਰੂ ਇਕੁਨਰੁਨਾਮੇਰੇਤਨਕਾਬਿਰਹਾਜਿਨਿਹਉਪਿਰਹੁਵਿਛੋੜੀ ਸੁਪਨੈਆਇਆਭੀਗਇ
ਆਮੈਜਲੁਭਰਿਆਰੋਇ ਆਇਨਸਕਾਤੁਝਕਨਿਪਿਆਰੇਭੇਜਿਨਸਕਾਕੋਇ ਆਉਸਭਾਗੀ
ਨੀਦੜੀਏਮਤੁਸਹੁਦੇਖਾਸੋਇ ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਬਾਤਜਿਆਖੈਕਹੁਨਾਨਕਕਿਆਦੀਜੈ ਸੀਸੁਵਢੇਕ
ਰਿਬੈਸਣੁਦੀਜੈਵਿਣੁਸਿਰਸੇਵਕਰੀਜੈ ਕਿਉਨਮਰੀਜੈਜੀਅੜਾਨਦੀਜੈਜਾਸਹੁਭਇਆਵਿਡਾਣਾ
੧ ੩ ॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿਮੈਲੈਸਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾਤਨਿਧੋਤੈਮਨੁਹਛਾਨਹੋਇ ਇਹਜਗਤੁਭਰ
ਮਿਭੁਲਾਇਆਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ ੧ ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਤੂਏਕੋਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਮੋਕਉ
ਏਹੁਨਿਧਾਨੁ ੧ ਰਹਾਉ ਸਿਧਾਕੇਆਸਣਜੇਸਿਖੈਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਕਰਿਕਮਾਇ ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤ

ਹੈ ਤਉ ਭੀ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਹੋਰੁ ਸੰਜਮੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਮਿਲਦੋ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਮਮਤਾ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਛਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਦਰੀ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਦਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਨਦਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਦਰੀ ਮਰਿ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਦਰੀ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦੇ ਲਗਿ ਰਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਨਦਰਿ ਏਕ ਹੈ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਬੁਝਿਆ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਨਿਧਾਨੁ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਛੁੜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਘਟਿ ਗਏ ਤਿਨਾ ਹਥਿ ਕਿਹੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਖਰੀਆ ਬਿਲਲਾਦੀਆ ਤਿਨਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੂਪੀ ਦੂਖੁ ਪਾਵਹਿ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਬਿਲਲਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭਤਾਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪ

ਚੇ ਵੇਕਰ ਹੀਣੇ ਆ ਤਨ ਮੇਲਾਇਆ ਅਤੁਲੁ ਤੁਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਮੀਠਾ
ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥
ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਗੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬ੍ਰਹਮੈ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਪਰਗਾਸੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮਹਾਦੇਉ ਗਿਆਨੀ ਵਰਤੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਤਾਮ
ਸੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਵਤਾਰੀ ਰੂਧਾ ਕਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿ
ਆਨਿ ਰਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਨਾਨਕ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਭਨਾ ਦੀਵਾਨੁ ਦਇਆਲਾ ॥੫॥੪॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਖਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ
ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ
॥੪॥੬॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਣੇ ਸਤਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖੀ ਸੰਤੋਖੀਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਦੇਹ
ਸਰੀਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਮਲੁ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੁ
ਵਡਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਬੈਰਾਗੁ ॥੪॥੭॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾ
ਇਆ ਜਾਇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂ ਪਾਇ ॥ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ
ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਚਹੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥
ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਨਾਮਿ

ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੪॥੮॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਵਿਰੋਧੁ ਹੈ ਦੁਇ ਨ ਵਸਹਿ ਇਕ ਠਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸੇਵਾ ਨ ਹੋਵਈ ਤਾ ਮਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਓਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਿਆ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਬੰਧੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੯॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੇਜ ਏਕ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਾਵੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨਿ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਅਵਗਣ ਭਰਪੂਰਿ ਸਰੀਰੇ ॥ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਾ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੂਰੇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥੩॥ ਹਉ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕਾ ਉਪਾਵ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਰੀਬ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥੧॥ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲਉ ਇਆਣੀ ॥ ਜੋ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਿਆਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੋਸ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰੁ ਪਾਵਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਭਲੀ ਸੁਹਾਗਣਿ ॥ ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਆ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ॥੩॥ ਨਿਤ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ॥ ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕਬ ਹੀ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ॥

॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਮੈਮਨਿਵਡੀਆਸਹਰੇਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵਾਹਉਜਾਇਪੁਛਾਅਪੁਨੇਸਤਗੁਰੈਗੁਰਪੁਛਿਮਨੁਮੁਗਧੁ
ਸਮਝਾਵਾਭੂਲਾਮਨੁਸਮਝੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਏਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾ
ਸੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ੧ਹਉਸਭਿਵੇਸਕਰੀਪਿਰਕਾਰਣਿਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਸਾਚੇਭਾਵਾਸੋਪਿਰੁਪਿਆਰਾ
ਮੈਨਦਰਿਨਦੇਖੈਹਉਕਿਉਕਰਿਧੀਰਜੁਪਾਵਾਜਿਸੁਕਾਰਣਿਹਉਸੀਗਾਰੁਸੀਗਾਰੀਸੋਪਿਰੁਰਤਾਮੇ
ਰਾਅਵਰਾਨਾਨਕਧਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣਿਜਿਨਿਪਿਰੁਰਾਵਿਅੜਾਸਚੁਸਵਰਾ੨ਹਉਜਾਇਪੁਛਾ
ਸੋਹਾਗਸੁਹਾਗਣਿਤੁਸੀਕਿਉਪਿਰੁਪਾਇਅੜਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਮੈਊਪਰਿਨਦਰਿਕਰੀਪਿਰਿਸਾਚੈਮੈਛੋਡਿ
ਅੜਾਮੇਰਾਤੇਰਾਸਭੁਮਨੁਤਨੁਜੀਉਕਰਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾਇਤੁਮਾਰਗਿਭੈਣੇਮਿਲੀਐਆਪਨੜਾ
ਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਨਾਨਕਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀਐ੩ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾਮੈਦੇਇਸਨੇਹਾਤਿਸੁਮਨੁਤਨੁ
ਅਪਣਾਦੇਵਾਨਿਤਪਖਾਫੇਰੀਸੇਵਕਮਾਵਾਤਿਸੁਆਗੈਪਾਣੀਢੋਵਾਂਨਿਤਨਿਤਸੇਵਕਰੀਹਰਿਜਨਕੀ
ਜੋਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਏਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਨਾਨਕਮਨਿਆਸਪੁਜਾਏ੪ਗੁਰੁਸਜ
ਣੁਮੇਰਾਮੇਲਿਹਰੇਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸਹੁਹਰਿਗੋਸਟਿਪੂਛਾਂਕਰਿਸਾਂ
ਝੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਂਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਨਿਤਸਦਹਰਿਕੇਮਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਸੁਣਿਤੇਰਾਨਾਨਕਜਿਤੁਵੇਲਾ
ਵਿਸਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਤੁਵੇਲੈਮਰਿਜਾਇਜੀਉਮੇਰਾ੫ਹਰਿਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕੋਈਲੋਚੈਸੋਵੇਖੈ
ਜਿਸੁਆਪਿਵਿਖਾਲੇਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸੋਹਰਿਹਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਸਦਾਸਦਾਸਮਾਲੇਜਿਸੁਸਤਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਰਾਮਿਲਿਆਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਇਕੋਹੋਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿ
ਸੇਤੀਰਲਿਆ੬॥੧॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੨
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਤਿਊਚਾਤਾਕਾਦਰਬਾਰਾਅੰਤੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟਿਲ
ਖਧਾਵੈਇਕੁਤਿਲੁਤਾਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵੈ੧ਸੁਹਾਵੀਕਉਣੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਪ੍ਰਭਮੇਲਾ੧ਰਹਾਉ
ਲਾਖਭਗਤਜਾਕਉਆਰਾਧਹਿਲਾਖਤਪੀਸਰਤਪੁਹੀਸਾਧਹਿਲਾਖਜੋਗੀਸਰਕਰਤੇਜੋਗਾ

ਲਾਖ ਭੋਗੀਸਰ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗਾ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਜਾਣਹਿ ਥੋਰਾ ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਪਰਦਾ ਤੋਰਾ ਕ
ਰਉ ਜਤਨ ਜੇ ਹੋਇ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਤਾ ਕਉ ਦੇਈ ਜੀਉ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੩॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਇ
ਆ ਦੂਖ ਭ੍ਰਮੁ ਹਮਾਰਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੂੰਚਾ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਧਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਦਰਸਨੁ ਕਰਣਾ ਹਉ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸੀਤਲ ਪੁਰਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ ਸਚੁ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤਖਤਿ ਨਿ
ਵਾਸੀ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥ ਤੁਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਹਮ ਦੀਨਾ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰ
ਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਸਬਦਿ ਪ
ਛਾਣੈ ॥੧॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦਇਆਲ ਪੁਰ
ਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਤਿਨਹਿ ਤੁਮ ਜਾਤੇ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਤ ਉਤ ਦੇ
ਖਉ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੩॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰ
ਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਤੇਰੀ ਓਟ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰੇ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਏ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁ
ਣ ਗਾਏ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੪॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥
॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ਹਉ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਸੰਤਾ ਧੂਰੇ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਤੇਰੇ ਦ
ਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ

॥੪॥੫ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਕਬਹੂ ਛੀਜੈ ੧
ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ੧ ਰਹਾਉ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਹਰਿ
ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ੨ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਇ ਨਿਰਮਲ ਮਨੁ ਕਰਣਾ ੩ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਵੂਠਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂ
ਠਾ ੪ ੫ ੬ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰ
ਪਾਲਾ ੧ ਰਹਾਉ ਜਹ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾ ਲਾਗੈ ਹਾਵਾ ੧
ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੂ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥੀ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗ[illegible] ਤੇ ਕਢੁ ਦੇ ਹਾਥੀ ੨ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਤੁਮ ਹੀ
ਕੀਆ ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ੩ ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰਿ ਬਿਨਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ
ਕਰ ਜੋਰਿ ੪ ੭ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਵ
ਖਾਣੈ ੧ ਤੂ ਅਚਰਜੁ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿਸਮਾ ੧ ਰਹਾਉ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ਹੁਕਮੇ
ਜੰਮਣੁ ਹੁਕਮੇ ਮਰਣਾ ੨ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮਨ ਤਨ ਆਧਾਰੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਖਸੀਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥੩॥੮

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜੇ ਸਉ ਖੇਲ ਖੇਲਾਈਐ ਬਾਲ
ਕੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਖੀਰੇ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਮਾਲੀ ਜੇ ਸਉ ਭੋਜਨ ਮੈ ਨੀਰੇ ਮੇਰੈ ਮ
ਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ੧ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਈ ਮੈ ਮੇ
ਲਿਹੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਓਹੁ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਰੀ ਸਭ ਬੇਦਨ ਜਾਣੈ ਨਿਤ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਹਉ
ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਕਉ ਬਿਲਲਾਤਾ ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ
ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਤਾ ੨ ਹਉ ਭਈ ਉਡੀਣੀ ਕੰਤ ਕਉ ਅੰਮਾਲੀ ਸੋ ਪਿਰੁ
ਕਦਿ ਨੈਣੀ ਦੇਖਾ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਵਿਸਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਾ ਇਹੁ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾ

ਵੰਞੀ ਕਿਰਤਨ ਸਕਭਿ ਭਵੰਦੇ ਸਾ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਪੰਨੈ ਲਭੁ ਕਾਵਿਆ ਅਪਿ ਅਭਾਗੈ ਨਾ ਮਨੋਗ ਆਮਾਦੇਸਾ॥੩
ਮੈ ਸੁਭਿ ਸੰਗਿ ਭਰਬਣਾਈਆ ਅਮਲੀ ਗਿਵਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਿ ਨਾਮ ਏ॥ ਜਾਸਾਂ ਹੁੰਬਾ ਤਨ ਪੁਛਿ ਏ ਆਮਲੀ
ਤਾ ਬਿਰਥ ਜੋ ਬਨੁ ਸਭੁ ਜਾਇਆ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਤੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਆਮਲੀ॥ ਜਿਨ ਸਭੁ ਕਾਰੇ ਆਸਮਾਏ॥ ਤਾ ਭਿ
ਵਾਰਿ ਆਪਣੈ ਨੌ ਸੋਹਾਗਣਿ ਆਮਲੀ॥ ਤਿਨ ਕੋਪੈ ਵਸ ਦਪਣੋ॥੪॥ ਜੇ ਚਰਣ ਭੁਜ ਗੁਰ ਮੁਸਾ ਆਮਾਲੀ
ਤੇ ਕਭੈ ਜਾਂ ਭਾਮਾਧ ਕਭੁ ਭੁਗੋ॥ ਜਾ ਆਮਲਿ ਅਭੁਗ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਮਾਲੀ ਭਾਆ ਸਾ ਨਸਾਸ ਕਭੁ ਕੇ
ਐਮਸ ਕਧਮੁ ਸੁਖ ਧਾਏ ਆ ਆਮਲੀ॥ ਪੰਕ ਭੁਮਸ ਕਬਾਰੀ ਆਭੁਗਭੂਕੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਾਕਿਨ ਮਾਂਡੁ
ਆਮਾਲੀ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਬੈਲਾ ਗਿਪੈਕੇ॥੫॥੧॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣ
ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹ
ਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸਚਾ ਨਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਸਾਚਿ ਰਤੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ
ਹੋਰੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਖੋਇ॥੨॥ ਸਚੁ ਖੇਤੀ ਸਚੁ ਬੀਜਣਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾ
ਹਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ
ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ॥੪॥ ਆਵਹਿ ਸਚੇ ਜਾਵਹਿ ਸਚੇ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ॥੫॥ ਅੰਤਰੁ ਸਚਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸ
ਨਾਇ॥ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥੬॥ ਸਚੁ ਵੇਲਾ ਮੂਰਤੁ ਸਚੁ ਜਿਤੁ
ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿ
ਲੇ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਸੀ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥੮॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਦਾ ਓਹੁ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਅਧਿ

ਕਹੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਤ ਸੰਤਾਵੈ ॥੧॥ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਸਾਕਤੁ ਜੋ ਜਾਣਹੁ ਵਿਜੋਗੀ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਇਸੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭੁਲਾ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਉ ॥੩॥ ਹਮ ਨੀਚ ਸੇ ਊਤਮ ਭਏ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪਾਥਰੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥ ਬਿਖੁ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਅਕਹੁ ਪਰਮਲ ਭਏ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸਨਾ ਵਸਾਈ ॥੫॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਬਿਖੁ ਲਾਗੇ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੭॥ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੈ ਵਿਰਲੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹ ਪਾਇਆ ॥੮॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥ ਨਾਤਾ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਜਬ ਸਾਚ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸਾਚਾ ਤਾਮਿ ਸਾਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ਲਿਖੇ ਬਾਝਹੁ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਲਿਖਾਈਐ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥੧॥ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ਦੂਖਿ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ॥ ਸੂਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਾਮਿ ਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥੨॥ ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ਝਗੜਾ ਪਾਵਣਾ ॥ ਨਹ ਪਾਇ ਝਗੜਾ ਸੁਆਮਿ ਸੇਤੀ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਞਾਵਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀਕੀ ਜਾਇ ਕਿਆ ਰੂਆਵਣਾ ॥ ਜੋ ਦੇਇ ਸਹਣਾ ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਨਾਹੀ ਵਾਵਣਾ ॥ ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾ

ਵਣਾ ॥੩॥ ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਕਉੜਾ ਕੋਇ ਨ ਮਾਗੈ ਮੀਠਾ ਸਭ ਮਾਗੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋ
ਇ ਮੀਠਾ ਮਾਗੈ ਦੇਖੈ ਖਸਮ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇਈ ॥ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਸਮਸਰੇ ॥ ਨਾਨ
ਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਧੁਰਿ ਕਦੇ ॥ ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥੪॥੨॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਸਭ ਉਪਾਈਐ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ
॥ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਲਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਏ ਰਾਜੇ ਇਕਨਾ ਭਿਖ
ਭਵਾਈਆ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤੁਝੁ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ॥ ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਅਪਣੀ ਤਾਮਿ
ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਆਇ ਸਮਾਣਾ ॥ ਗਾਵਨਿ
ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਾ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਚੇਤਹਿ
ਨਾਹੀ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥ ਇਕਿ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂਲੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ
ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਭਾਉ
ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ ॥ ਸਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਜੋਇ ਰਾਤੇ ਨਿਤ
ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜਾਮਿ ਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਚੇ ਨਾਵੈ ॥ ਰਾਜੁ ਤੇਰਾ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਰਾਜੋ ਤ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਏ
ਹੁ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵਏ ॥ ਚਾਕਰੁ ਤ ਤੇਰਾ ਸੋਇ ਹੋਵੈ ਜੋਇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਤ ਦੂਖੁ ਨ ਲਗੈ ਮੂ
ਲੇ ਪਾਪੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਹੋਵਾ ਏਕ ਤੇਰੇ ਨਾਵਏ ॥੪॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ
ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥ ਜਪਹਿ ਤ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਸਾਚਾ ਮੁਰਾਰੇ ਤਾਮਿ
ਜਾਪਹਿ ਜਾਮਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਹੇ ॥ ਭਰਮੋ ਭੁਲਾਵਾ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਜਾਮਿ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਹੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਜਮਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥੫॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਅਲ
ਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਾਚੋ

ਪਛੁਤਾਸੀ ਮਨਿ ਤੇਰਾ ਜਾਣੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ ਸੋ ਬੂਝੈ ਪਛੂ ਪਸੰਸਾ ਥਿਰੁ ਕੀਏ ਜਾ ਹਸਏ ਸਭ ਕਾਵੈ ਰੋ ਅਬਿਨ ਦੇਵੋ ਨਾਨਕੁ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਤਬੀ ਚਾਵਾ ਦੇਵ ਸਾਨਿ ਭੁਲੈ ਆਪਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥੬॥ ਤੇਰੇ ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥ ਸੋਹਣੇ ਨਕ ਜਿਨ ਲੰਮੜੇ ਵਾਲਾ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਢਾਲਾ ॥ ਸੋਵੰਨ ਢਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਲਾ ਜਪਹੁ ਤੁਸੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਨ ਹੋਹੁ ਖੜੀਆ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਮਹੇਲੀਹੋ ॥ ਹੰਸ ਹੰਸਾ ਬਗ ਬਗਾ ਲਹੈ ਮਨ ਕੀ ਜਾਲਾ ॥ ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥੭॥ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕੁਹਕਨਿ ਕੋਕਿਲਾ ਤਰਲ ਜੁਆਣੀ ॥ ਤਰਲਾ ਜੁਆਣੀ ਆਪਿ ਭਾਣੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਏ ॥ ਸਾਰੰਗ ਜਿਉ ਪਗੁ ਧਰੈ ਠਿਮਿ ਠਿਮਿ ਆਪਿ ਆਪੁ ਸੰਧੂਰਏ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਤੀ ਫਿਰੈ ਮਾਤੀ ਉਦਕੁ ਗੰਗਾ ਵਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥੮॥੨॥

ੴ

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਮੁਈਏ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮੇਲਿ ਲਈ ਪਿਰਿ ਆਪੇ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਨਿਰਗੁਣਵੰਤੜੀਏ ਪਿਰੁ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਰਾਮ ॥ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਧਨ ਬਾਲੀ ਭੋਲੀ ਪਿਰੁ ਸਹਜਿ ਰਾਵੈ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ਹਰਿ ਸਰਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਬਦੇ ਰਹੈ ਹਦੂਰੇ ॥੨॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਿਨੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ

ਗਲੀਏਮੁਈਏਸਾਸਦਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਕਾਮਣਿਵਡਭਾਗੀਅੰਤਰਿਗਲਿ
ਵਲਭਿਰਹਿਕਾਪੈਗੁਰਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਹਜੇਰਾਤੀਜਿਨਿਸਚੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆ॥੩॥
ਹਉਮੈਮਾਰਿਮੁਈਏਤੂਚਲਹਿਗੁਰਕੈਭਾਏ॥ਹਰਿਵਰੁਰਾਵਹਿਸਦਾਮੁਈਏਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏ
॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏਸਬਦੁਵਜਾਏਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰੀ॥ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੋਬਨੁਬਾਲਾਅ
ਨਦਿਨੁਕੰਤਿਸਵਾਰੀ॥ਹਰਿਵਰੁਸੋਹਾਗੋਮਸਤਕਿਭਾਗੋਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਹਰਿ
ਰੰਗਿਰਾਤੀਜਾਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸਭੁਵਾਪਾਰੁਭਲਾਜੇਸ
ਹਜੇਕੀਜੈਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐਲਾਹਾਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈਰਾਮ॥ਲਾਹਾਹਰਿਰਸੁਲੀਜੈਹਰਿਰਾ
ਵੀਜੈਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਿਅਵਗਣਵਿਕਣਹਿਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮਤਿ
ਪਾਈਵਡੀਵਡਿਆਈਸਚੈਸਬਦਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਿਰਾਲੀਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈ
ਕੀਜੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੇਤੀਹਰਿਅੰਤਰਿਬੀਜੀਐਹਰਿਲੀਜੈਸਰੀਰਿਜਮਾਏਰਾਮ॥ਆਪਣੈਘਰ
ਅੰਦਰਿਰਸੁਭੁੰਚੁਤੂਲਾਹਾਲੈਪਰਥਾਏਰਾਮ॥ਲਾਹਾਪਰਥਾਏਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏਧਨੁਖੇਤੀਵਾਪਾਰਾ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਮੰਨਿਵਸਾਏਬੂਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਖੇਤੀਵਣਜੁਕਰਿਥਾਕੇਤਿਸਨਾਭੁਖਨਜਾ
ਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਬੀਜਿਮਨਅੰਦਰਿਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏ॥੨॥ਹਰਿਵਾਪਾਰਿਸੇਜਨਲਾਗੇਜਿਨਾਮਸਤ
ਕਿਮਣੀਵਡਭਾਗੋਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਸਚੈਸਬਦਿਬੈਰਾਗੋਰਾਮ॥ਮੁਖਿਮ
ਸਤਕਿਭਾਗੋਸਚਿਬੈਰਾਗੋਸਾਚਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾਸਬਦੇਹਉਮੈਮਾਰੀ
॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਲਾਗਿਮਤਿਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੋਹਾਗੋ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲੈਭਉਭੰਜਨੁਹਰਿ
ਰਾਵੈਮਸਤਕਿਭਾਗੋ॥੩॥ਖੇਤੀਵਣਜੁਸਭੁਹੁਕਮੁਹੈਹੁਕਮੇਮੰਨਿਵਡਿਆਈਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਹੁਕਮੁ
ਬੂਝੀਐਹੁਕਮੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਰਾਮ॥ਹੁਕਮਿਮਿਲਾਈਸਹਜਿਸਮਾਈਗੁਰਸਬਦੁਅਪਾਰਾ
ਸਚੀਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਭਉਭੰਜਨੁਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁ

ਗੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਈਆ ॥੪॥੨॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਆਪਣੈ ਘਰਿ ਤੂ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਪੋ-
ਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਜੀਉ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਚਿ
ਰਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ
ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ
ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾ-
ਲਿ ॥੨॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆ-
ਪਣਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਮੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥
ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾ-
ਣੇ ਸਚਿ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸ-
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਵਡਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮ ॥
ਸੇ ਜਨ ਬੈਰਾਗੀ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਗੁਰਮੁ-
ਖਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਇਕ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅ-
ਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਣ ਮ-
ਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਏ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੈਸਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਭ-
ਗਤੀ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲਾਭੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਏਤੁ ਵਾ-
ਪਾਰਿ ਲਾਏ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ

ਤੈਖੋਟਾਇਹੁਵਾਪਾਰਾਰਾਮ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਣੀਬਹੁਵਧਹਿਵਿਕਾਰਾਰਾਮ॥ਬਹੁਵਧਹਿਵਿਕਾ
ਰਾਸਹਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰਾਬਿਨੁਸਬਦੈਪਤਿਖੋਈ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇਸੁਖੁਨਹੋ
ਈ॥ਆਵਣਜਾਣੁਕਦੇਨਚੂਕੈਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਕੂੜੁਹੈਖੋਟਾਇਹੁਵਾਪ
ਾਰਾ॥ਖੋਟੇਖਰੇਸਭਿਪਰਖੀਅਨਿਤਿਤੁਸਚੈਕੈਦਰਬਾਰਾਰਾਮ॥ਖੋਟੇਦਰਗਹਸੁਟੀਅਨਿਊਭੇਕਰ
ਨਿਪੁਕਾਰਾਰਾਮ॥ਊਭੇਕਰਨਿਪੁਕਾਰਾਮੁਗਧਗਵਾਰਾਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਬਿਖਿਆ
ਮਾਇਆਜਿਨਿਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਸਾਚਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਸੰਤਾਨਾਲਿਵੈਰੁਕਰਿਦੁਖੁ
ਖਟੇਸੰਸਾਰਾ॥ਖੋਟੇਖਰੇਪਰਖੀਅਨਿਤਿਤੁਸਚੈਦਰਵਾਰਾਰਾਮ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋ
ਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈਰਾਮ॥ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਇਸੀਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈਰਾਮ॥ਜਿਉ
ਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈਆਪਿਕਰਾਈਵਰੀਆਮੁਨਫੁਸੀਕੋਈ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਕਰਮਿਬਿਧਾਤਾ
ਆਪੇਬਖਸੇਸੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈਐਨਾਨਕਨਾਮਿਪਤਿਪਾਈ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆ
ਖੀਐਹੋਰੁਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਈ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ਸਚਾਸਉਦਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਸ
ਚਾਵਾਪਾਰਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮੁਵਣਜੀਐਅਤਿਮੋਲੁਅਫਾਰਾਰਾਮ॥ਅਤਿਮੋਲੁਅਫ
ਾਰਾਸਚਵਾਪਾਰਾਸਚਿਵਾਪਾਰਿਲਗੇਵਡਭਾਗੀ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਭਗਤੀਰਾਤੇਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵ
ਲਾਗੀ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਸਚੁਪਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾ
ਇਆਸਾਚੈਕੇਵਾਪਾਰਾ॥੧॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੈਲੁਹੈਮਾਇਆਮੈਲੁਭਰੀਜੈਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿ
ਰਮਲਾਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈਰਾਮ॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈਅੰਤਰੁਭੀਜੈਸਾਚਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ਅੰਤ
ਰਿਖੂਹਟਾਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਿਆਸਬਦੇਕਾਢਿਪੀਐਪਨਿਹਾਰੀ॥ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਸਚਿਲਾਗੈਰਸਨਾ
ਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲਹੋਰਹਉਮੈਮੈਲੁਭਰੀਜੈ॥੨॥ਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਸਭਿਪੜਿਪੜਿਕੂਕ
ਦੇਕਿਸੁਪਹਿਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾਰਾਮ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅੰਤਰਿਮਲੁਲਾਗੈਮਾਇਆਕੇਵਾਪਾਰਾ
ਰਾਮ॥ਮਾਇਆਕੇਵਾਪਾਰਾਜਗਤਿਪਿਆਰਾਆਵਣਿਜਾਣਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ਬਿਖੁਕਾਕੀੜਾਬਿਖੁਸਿਉ

ਲਗਾ ਬਿਖੁ ਮੋਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰਿ ਮੂਰਖ ਕੂਕਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰਾ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਅਨੁਰਾਗੀਆ ਮੋ
ਹਿ ਸੁਤਾ ਪਿਰੁ ਨ ਕਦਾਈ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਮੈਲੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਜਾਈ
ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਜਾਇਆ ਆਪੇ ਮੇਲੇ
ਸੋਹਾਗਣਿ ਮਿਲੀ ਹੋਰਿ ਕਰਹਿ ਕੂੜਿਆਰਿ ਕੀਤੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਨ ਵੇਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ਆਪਿ ਕਿਨੈ ਮਿਰਤ
ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥੪॥੧॥੫ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸ
ਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਰਾਮ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿ
ਬੇੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ
ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ
॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਬਰਲੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਰਾਮ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ
ਰਾਮ ॥ ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ
ਭੁਲਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥੨॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕ
ਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਗੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੇਹੁ ਵਡਾਈ ਰਾਮ ॥ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ॥ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗ
ਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਜੋ ਜਾਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ ਸਾ ਊ
ਪਜੈ ਹੋਰ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਅਵ
ਰ ਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਘਰ ਮਹਿ
ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਮਤਿ ਪਰਵਾ
ਣੁ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥੪॥੬॥ ॥ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ॥ ॥ ॥

॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦ
ਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਾਂਤਿ
ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥੧॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ
ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਗਸੇ ਰਾਮ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲ ਪਰ
ਗਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁ ਪਰਸੇ ॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ
ਸਰਸੇ ॥੨॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇ
ਵਾ ਤਿਸੁ ਕਾਟਿ ਸਰੀਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਮ
ਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੇਹੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਚਰਨ ਹਮ ਧੂਰਾ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ
ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਦਾਨੋ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਚਰਨੀ
ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇ
ਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿ
ਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਣੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਉ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦੀ ਸੋ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਘਰਿ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ
ਨਿਮਾਣੀ ॥੧॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਚ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਿਨ ਚਰਣ ਸਬਦਿ ਵਸਾਇਆ ਜਨ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਚਰਣ ਸਬਦਿ ਵਸਾਤੇ ਜਨ ਕੇ ਜਿਨ ਸਾਤਿ
ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਪੂਰੁ ਪਾਇਆ ਰਾਇਆ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮੇਰੀ ਸਰਧ ਪੂਰਿ ਗਾਵਹਿ ਲਾਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਮੇਲਿ ਮੇਰੀ ਸਰਧ ਪੂਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਸ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਗਾ
ਪੂਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਤੂੰ ਵਡਾ ਤੂੰ ਵਡਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਤਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਭੁ ਮੇ
ਰਖੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਪ ਵੇਖਾਇਆ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਨ ਸਚ ਪਾਈ ਜਾਤ ਸਭ ਬਿਨੁ ਪਾਵਹਿ ਸਿਖ ਪਾਇ ਜਿ
ਵੇਖੂ ਗਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋਈ ਸਭ ਵਡ ਗੁਰ ਮਹਿ ਸਿਖ ਮੰਨਿ ਭਉ ਪਵੈ ਗਾਵਹਿ ਅਪੇ ਸਰਧ ਪੂਰਾਈ ਮਲ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਤੂੰ ਵਡਾ ਤੂੰ ਵਡੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥੩॥ ਗਾਵਹਿ ਅਪੇ ਗਾਵਹਿ ਅਪੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰ
ਜਨੁ ਸੋਈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਗਾਵਹਿ ਅਪੇ ਗਾਵਹਿ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਸੋ ਸੋਈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਪੂਰੈ ਸੋਈ ਲੈਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਜਾਣੈ ਸਭ ਵਡ ਗੁਰ ਸਿਮਰਿ ਪਲਾਈਆ ਜਨ ਪਾਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਪਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਸਾਚਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ
ਆਪੇ ਗਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਗਾਵਹਿ ਆਪੇ ਗਾਵਹਿ ਅਪੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੪॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜਨ ਮੇਲਿ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਜਨ ਮਲਾਇਆ ਰਾਮ ਗਾਵਹਿ ਮਨ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਗੁਰ ਗਾਵਾਈਆ ਗੁਰ ਜਾਣਿਆ ਮਨੁ ਮੰਜਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਗਾਵਹਿ ਮਨੁ ਮੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜਨ ਆਪੇ ਸੋਭਿ ਨਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਗਾਵਹਿ ਜਪਿ ਅਸਾਡੀ
ਸੇਵਾ ਜਨ ਕੰਉ ਗਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਸੇਵ ਲਾਇਆ ਗਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਾਵਹਿ ਸਾਤਿ
ਮੇਲਿ ਗਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਜਨ ਮਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰਾ ਗਾਵਹਿ
ਨੁ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ਗਾਵਹਿ ਨਸੋ ਗਾਵਹਿ ਮਨੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ਗਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ
ਸਖਾਈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜਨਿ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗਾਵਹਿ ਪੂਤ ਕਲਤੁ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਗਾਵਹਿ ਕੇ ਗਾਵਹਿ
ਨਾਮ ਛਡਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ ਮਨੁ ਧਿਆਇਆ ਸੇਰ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰਾ ਗਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਰਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ
ਜੀਨੀ ਦਰਸਨੁ

ਗੁਰ

ਨ ਪਾਇਆ ਅਭਾਗਾ ॥ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਅਭਾਗਾ ॥ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨ
ਮੁ ਤਿਨ ਬਿਖੁ ਗਵਾਇਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁਏ ਬਿਹੂਣੇ ਧਾਹਿ ਰੋਵੈ ਦੇਤਾ ਨੇ ਧਦਾ ਧਿਗੁ ਮਲੂਮ ਲਾਗੀ ਛੂਰਾ
ਸਭ ਭੂਲੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਰਸਨ ਕਰੀਆ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਦਾਸ
ਜਿਨੀ ਦਾਸ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁ
ਰਿ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਜਾ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਾਣ ਹਮਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥੪॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਹਮ ਪੂਛਹ ਹਮ
ਪੂਛਹ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤ ਪੂਛਹ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇ ਲਗਹ ਨਿਤ ਕ
ਰਹ ਬਿਨੰਤੀ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਹਰਿ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹੰਉਮੈ ਪਾਪਾ ਰਾਮ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਥਿਅੜੇ ਜਗਿ ਤਾਪਾ
ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਦੀਨਾ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ਪ
ਪ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹੰਉਮੈ ਪਾਪਾ ॥੨॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਅਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ
ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾ
ਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿ
ਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਹਰਿ ਦਇਆਲ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਤੂ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਪਾਥਰ ਤਰੇ ਤਰਾਇਆ

ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰਿ ਰਾਮਾ ॥੪॥੪॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘੋੜੀਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੇਹ ਤੇਜਣਿ ਜੀ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਧੰਨੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਵਡ ਪੁੰਨੇ ਪਾਇਆ ਦੇਹ ਸੁ ਕੰਚਨ ਚੰਗੜੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੜੀਆ ॥ ਏਹ ਦੇਹ ਸੁ ਬਾਂਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ॥੧॥ ਦੇਹ ਪਾਵਉ ਜੀਨੁ ਬੁਝਿ ਚੰਗਾ ਰਾਮ ॥ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਜੀ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਲੰਘੈ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੰਗਾ ॥੨॥ ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਚਾਬਕੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਇ ਚਾਬਕੁ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ॥ ਅਘੜੋ ਘੜਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਾਵੈ ਅਪਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤੁਰੀ ਚੜਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੩॥ ਘੋੜੀ ਤੇਜਣਿ ਦੇਹ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸੈ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਜੁੜੰਦਾ ॥ ਚੜਿ ਦੇਹੜਿ ਘੋੜੀ ਬਿਖਮੁ ਲਘਾਏ ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਪੂਰੈ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੰਞ ਆਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਾਧਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਦੇਹ ਤੇਜਨੜੀ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਮੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥ ਗਿਆਨ ਮੰਗੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਚੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੀਆ ॥ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਉ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਖਾਣੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗੀਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਚੰਗੀਆ ॥੧॥ ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਜੀਨੁ ਸੁਵਿਨਾ ਰਾਮ ॥ ਜੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ॥ ਜੜਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਹਰਿ ਬਣੇ ॥

ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੁਖਾਈਆ ਰਾਮ ॥

ਖੋਜੇ ਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਨ ਵਿਛੁੜਸਿ ਵਿਛੁੜਸੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉ ਪਵੈ ਨਾਮੁ ਜਾਣੈ ਨਾਮਿ ਨ
ਮਹਲਿ ਪਹੁ ਮੰਗੀਆ ॥੨॥ ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਵਸਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲ
ਗਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਨੁ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ
॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੀ ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਕੀ ॥ ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾਏ ਮਨਿ ਸੁਭਾਏ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ
॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਚੜਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੬॥ ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਧਾ ਜੀ ਰਾ
ਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੜਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ ਭਵਜਲੁ ਜਿਤਾ ਚੂਕੀ ਕਾਂਣਿ ਜਮਾ
ਣੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਰਹਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਲਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਧਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ
ਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਰਲੀਆਂ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੰਉ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀ ਮੈਡਡੇ ਮੀਤਾ
ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਚੂਕੇ ਮਨਹੁ ਅਦੇ
ਸਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣਾ ਸਚਾ ਮਾਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ
ਧਨੁ ਸਹਜੈ ਦੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਹੈ ਲੀਤਾ ॥੨॥ ਤਉ ਭਾਣਾ ਤਾਂ [illegible]ਰੀ
॥ ਮਨੁ ਥੀ ਆ ਠੰਢਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ ਪਾਇਆ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ॥ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਭੁੰਚਣ ਲਗੇ ਹੰਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾ
ਣਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਖਸਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ
ਕਰੰਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੩॥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ਮਨਸਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਉ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਭਿ
ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਬਖਸਿ ਲਿ

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਘਾਇ ਰਾਮ

ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਨਾਥਿ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੋ ਅਨਾਥ ਦੂਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਮੇਵੜਾ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇਆ ਮੇ ਲੇ ਲਏ ਜੀ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥੪॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਆ ਸੁਣੇਦੋ ਕੂੜੁ ਵੰਞਨਿ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣੀਅਰ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਸੁਣੇਂਦੇ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਤਿਨ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਆਏ ॥ ਭੈ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ਕੇਤੇ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕੰਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਣਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆਂ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਠਾਕੁਰਿ ਮਾਨੇ ਸੇ ਪਰਧਾਨੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਜਾਤੇ ॥ ਸੇਈ ਸਜਣ ਸੰਤ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਠਾਕੁਰ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧੁ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਮਨਹਿ ਮੀਠਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥ ਦੁਖ ਨਾਸ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸ ਤਨ ਤੇ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਈਸਹ ਜੈ ਜਏ ॥ ਮੋਹ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਘਟਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੂਠਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋ ਲੋੜੀਦੇ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਸੇਈ ਕਾਂਢਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਸਾਂਈ ਸੰਤ ਨ ਬਾਹਰਾ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸੰਮਾਇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਆਪਹਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤਹ ਸੁੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਾਗੀ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਆਪਿ ਗੁਪਤਾ ਆਪਿ ਮੁਕਤਾ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਗੁਣ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ਰਾਮ

ਖੁਜਗਤੁਸਗਲਦੇਹਥਾਰਾਮ॥ਸਮਰਥਸਰਣਾਜੋਗੁਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਖਦਾਤਾ॥ਹੰਉਕੁਰਬਾਣੀ
ਦਾਸਤੇਰੇਜਿਨੀਏਕੁਪਛਾਤਾ॥ਵਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਇਲਖਿਆਕਥਨਤੇਅਕਥਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁ
ਣਹੁਬਿਨੰਤੀਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ॥੧॥ਏਹਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਕਰਤਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮਹ
ਰਤਾਰਾਮ॥ਭ੍ਰਮਦੂਖਦਰਦਨਿਵਾਰਿਖਿਨਮਹਿਰਖਿਲੇਹੁਦੀਨਦੈਆਲਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਆਮਿਸਜਣੁਸਭੁ
ਜਗਤੁਬਾਲਗੋਪਾਲਾ॥ਜੋਸਰਣਿਆਵੈਗੁਣਨਿਧਾਨਪਾਵੈਸੋਬਹੁੜਿਜਨਮਿਨਮਰਤਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨ
ਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਕਰਤਾ॥੨॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਈਐਰਾਮ॥ਮਨਇਛਿਅੜਾ
ਫਲੁਪਾਈਐਰਾਮ॥ਮਨਇਛਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਮਿਟਹਿਜਮਕੇਤ੍ਰਾਸਾ॥ਗੋਬਿਦੁਗਾਇਆਸਾਧ
ਸੰਗਾਇਆਭਈਪੂਰਨਆਸਾ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰਸਗਲੇਪ੍ਰਭੂਕੈਮਨਿਭਾਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
ਦਿਨਸੁਰੈਣੀਸਦਾਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੩॥ਦਰਿਵਾਜਹਿਅਨਹਤਵਾਜੇਰਾਮ॥ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਗੋ
ਬਿੰਦੁਗਾਜੇਰਾਮ॥ਗੋਬਿਦਗਾਜੇਸਦਾਬਿਰਾਜੇਅਗਮਅਗੋਚਰੁਠਾਕੁਰੋ॥ਗੁਣਬੇਅੰਤਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾ
ਈਕੋਇਨਜਾਣੈਸੂਚਾਨਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਾਜੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁ
ਖੁਨਾਮਿਭਗਤੀਦਰਿਵਾਜਹਿਅਨਦਵਾਜੇ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਅਲਾਹਣੀ
ਆ ਘਰੁ ੫ ॥ ॥੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੀਪਾਈਭਰੀਜਾਨੀਅੜਾਘਤਿਚ
ਲਾਇਆ॥ਜਾਨੀਘਤਿਚਲਾਇਆਲਿਖਿਆਆਇਆਰੁੰਨੇਵੀਰਸਬਾਏ॥ਕਾਂਇਆਹੰਸਥੀਆਵੇਛੋੜਾ
ਜਾਂਦਿਨਪੁੰਨੇਮੇਰੀਮਾਏ॥ਜੇਹਾਲਿਖਿਆਤੇਹਾਪਾਇਆਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਜਿਨਿਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ॥ਏਥੈਧੰਧਾਕੂੜਾਚਾ
ਰਿਦਿਹਾਆਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾ॥ਆਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾਜਿਉਮਿਹਮਾਣਾਕਾਹੇਗਾਰਬੁਕੀਜੈ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਹ
ਸੁਖੁਪਾਈਐਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈ॥ਆਗੈਹੁਕਮੁਨਚਲੈਮੂਲੇਸਿਰਿਸਿਰਿਕਿਆਵਿਹਾਣਾ॥ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰ

ਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥੨॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥ ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ਗਾਫਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ ॥ ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ ॥ ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਕੂੜਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾਂ ॥ ਰੋਵਹ ਬਿਰਹਾ ਤਨ ਕਾ ਆਪਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇਹਾਂ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲਿਹ ਅਸਾ ਭਿ ਓਥੈ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਹੋਆ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥ ਜੋ ਤਿਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ਅਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾ ॥੧॥ ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ਐਸਾ ਕੋਇ ॥ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਆਪਣਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ ਪੰਥਿ ਸੁਹੇਲੈ ਜਾਵਹੁ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ ਭੇਟੈ ਸਿਉ ਜਾਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਤਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥ ਮਹਲੀ ਜਾਇ ਪਾਵਹੁ ਖਸਮੈ ਭਾਵਹੁ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥ ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਨਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥ ਸੂਰੇ ਸੇਈ ਆਗੈ ਆਖੀਅਹਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਮਾਣੋ ॥ ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ਪਾਵਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਵਹਿ ਆਗੈ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੋ ॥ ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾਂ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਹਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਕੀਤਾ ਵੇਖੈ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ਧਾਰਣ ਧਾਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ

ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ

ਮੈਲਿਹੁ ਸੰਜੋਗੋ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ॥ ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀਐ ਸਚੜਾ ਪਰਵਦ-
ਗਾਰੋ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਆ ਸਚੜਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ
ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਚਲਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥੧॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੜਾ ਦੇਹਿ ਪਿ-
ਆਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇਦਨੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜਿਐ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆ-
ਰੋ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਦੇਹਿ ਜੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਣਹਾਰੋ ॥੨॥ ਆ-
ਵਾ ਗਵਣੁ ਸਿਰਜਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੋ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਬਧਿਕੁ ਜੀਉ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ਭੂਡੜੈ ਨਾ-
ਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬੂਡੜੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਾਰੋ ॥ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਦਿਆ ਅਵਗੁਣ ਕਾ ਵਣਜਾਰੋ ॥੩॥ ਸਦੜੇ
ਆਏ ਤਿਨਾ ਜਾਨੀਆ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਣਹਾਰੋ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸੋ-
ਹਣੀਐ ਹੁਕਮਿ ਬਧੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰੋ ॥ ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤੋੜਨਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥ ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਹੁਕ-
ਮਿ ਸਚੈ ਹੰਸੁ ਗਇਆ ਗੈਣਾਰੇ ॥ ਸਾ ਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਝੂਠਿ ਵਿਧਣੀਆ ਮਿਰਤਕੜਾ ਅੰਙਨੜੇ ਬਾਰੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮੁਈ
ਮਰੁ ਮਾਈਏ ਮਹਲ ਰੁੰਨੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ॥ ਰੋਵਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੫॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨਾਵਾਲਿ-
ਆ ਕਪੜਿ ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੇ ॥ ਵਾਜੇ ਵਜੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀਆ ਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ॥ ਜਾਨੀ ਵਿਛੁੰਨੜੇ ਮੇਰਾ ਮਰਣੁ ਭ-
ਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸੁ ਜਾਣੀਐ ਪਿਰ ਸਚੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ ਤੁਸੀ ਰੋਵਹੁ ਰੋਵਣ
ਆਈਹੋ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਹਉ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੈ ਧਾਵਣੀਆ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਵਿਧਣਕਾਰੇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ
ਕੰਤੁ ਮਹੇਲੀਆ ਰੂੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹਉ ਰਹਸਿਅੜੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਰੇ ॥੭॥ ਗੁਰਿ ਮਿ-
ਲਿਐ ਵੇਸੁ ਪਲਟਿਆ ਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ਬਈ-
ਅਰਿ ਨਾਮਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ ਨ ਬਿਰਹੜਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥੩॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇਆ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੋਵਾ ॥ ਸਚੜਾ ਦੂਰਿ ਨ ਭਾ-
ਲੀਐ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੋਵਾ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਾਚੀ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿ-

ਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਿੜ ਕਾਚੀ ॥ ਜਿਨਿ ਥਾਪੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਵਖਾਣੋ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਥਾਪਿ ਵਤਾਇਆ ਜਾਲੋ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਪਰਵਾਣੋ ੧ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਅਧ ਪੰਧੈ ਹੈ ਸੰਸਾਰੋਵਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਚੜੈ ਲਿਖਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਵੀਚਾਰੋਵਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੀਆ ਜੇਹਾ ਕੀਆ ਸੋ ਨਿਬਹੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਭਾਲੇ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਧੰਧੈ ਬਾਧੀ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਛਡਾਵਣਹਾਰੋ ॥ ਅਜੁ ਕਲਿ ਕਰਦਿਆ ਕਾਲੁ ਬਿਆਪੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰੋ ੨ ਜਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥੁ ਨ ਸੁਝਈ ਉਝੜੁ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੋਵਾ ॥ ਨਾ ਜਲੁ ਲੇਫ ਤੁਲਾਈਆ ਨਾ ਭੋਜਨ ਪਰਕਾਰੋਵਾ ॥ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਨ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਕਾਪੜੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਊਭੌ ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰ ਬਾਰੋ ॥ ਇਬ ਕੇ ਰਾਹੇ ਜੰਮਨਿ ਨਾਹੀ ਪਛੁਤਾਣੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰੋ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ੩ ਬਾਬਾ ਰੋਵਹਿ ਰਵਹਿ ਸੁ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰੇਵਾ ॥ ਰੋਵੈ ਮਾਇਆ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੜਾ ਰੋਵਣਹਾਰੇਵਾ ॥ ਧੰਧਾ ਰੋਵੈ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮੈ ਭੂਲੈ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਣਹਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ੪॥੪

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੋਵਾ ॥ ਸਚਾ ਘਰੁ ਸਚੜੈ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰੋਵਾ ॥ ਕੂੜਿ ਲਬਿ ਜਾਂ ਥਾਇ ਨ ਪਾਸੀ ਅਗੈ ਲਹੈ ਨ ਠਾਓ ॥ ਅੰਤਰਿ ਆਉ ਨ ਬੈਸਹੁ ਕਹੀਐ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਓ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਵਡਾ ਵੇਛੋੜਾ ਬਿਨਸੈ ਜਗੁ ਸਬਾਏ ॥ ਲਬਿ ਧੰਧੈ ਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਖੜਾ ਰੂਆਏ ੧ ਬਾਬਾ ਆਵਹੁ ਭਾਈਹੋ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਦੇਹ ਆਸੀਸਾ ਹੇ ॥ ਬਾਬਾ ਸਚੜਾ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਆ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾ ਹੇ ॥ ਆਸੀਸਾ ਦੇਵਹੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇਵਹੋ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੋ ॥ ਇਕਿ ਭੂਲੇ ਨਾਵਹੁ ਥੇਹਹੁ ਥਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਖੇਲੋ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚੈ ਵੇਸੇ ॥ ਸਾਜਨ ਸੈਣ ਮਿਲਹੁ ਸੰਜੋਗੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਲੇ ਫਾਸੇ ੨ ਬਾਬਾ ਨਾਂਗੜਾ ਆਇਆ ਜਗ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿਅੜਾ ਸਾਹਾ ਨਾ ਟਲੈ ਜੇਹੜਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਬਹਿ ਸਾਚੈ ਲਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖਿਆ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾ-

ਲਾਗਾ ਕਾਮਣਿਆਰੀ ਕਾਮਣ ਪਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਗਲਿ ਤਾਗਾ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਹੋਛਾ ਗੁੜੁ ਸਾ ਮਖੀ
ਖਾਇਆ ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਨਾਂਗੋ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ੩ ਬਾਬਾ ਰੋਵਹੁ ਜੇ ਕਿਸੈ ਰੋਵ
ਣਾ ਜਾਨੀਅੜਾ ਬੰਧਿ ਪਠਾਇਆ ਹੈ ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੀਐ ਦਰਿ ਹਾਕਾਰੜਾ ਆਇਆ ਹੈ ਹਾਕਾਰਾ ਆਇ
ਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਰੁੰਨੇ ਰੋਵਣਹਾਰੇ ਪੁਤ ਭਾਈ ਭਾਤੀਜੇ ਰੋਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ਭੈ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਸ
ਮਾਲੇ ਕੋ ਮਰੈ ਨ ਮੁਇਆ ਨਾਲੇ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣ ਸਿਜਾਣਾ ਰੋਵਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ੪ ॥੫ ॥ ॥ ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਮਹਲ ਤੀਜਾ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੜਾ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਕਬਹੂ ਬੈਸਈ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ਅਨਦਿਨੁ ਰਸ ਭੋਗ ਸਾ
ਧਨ ਮਹਲਿ ਸਮਾਣੀ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਣਵੰਤੀਆ ਗੁਣ ਸਾ
ਰਹਿ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾਲਹਿ ਨਾ ਕਦੇ ਲਗਿ ਵਿਜੋਗੋ ਸਚੜਾ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੋ ੧
ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ਸਾ ਧਨ ਪ੍ਰਿਅ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾ
ਏ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਕਾਮਣਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਅੰਤਰਿ
ਭਿੰਨੀ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੋਬਨਿ ਮਾਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ਸਚੜਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ੨ ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰ
ਤਾ ਜਾਏ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਮਿਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਮਿਲੈ ਆਏ ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ
ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਧਨ ਰਾਤੀ ਕਦੇ ਨ ਰਾਂਡ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ਪਿਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂ
ਰੇ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ੩
ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣ
ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਅਉਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਏ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ

ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਗਵਾਇ ਲਿਆ ਤਾਂ ਪਿਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪਿਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮਿਲੀ ਮਿਲਾਈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ਸਚੋ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਵਧਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਮੂਠੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਰੋਵੈ ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਝੂਠੀ ॥ ਪਿਰੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਕਿਸ ਨੋ ਰੋਈਐ ਰੋਵੈ ਕੰਤੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਹੈ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਧਨ ਇਆਣੀਆ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਸੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਲੂਝੈ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੩॥ ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਰੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰੁਲੈ ਰੁਲਾਇਆ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹਦੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਸਹੀ ਜਾਣਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੇ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ

ਕਿਵੀ ਮਿਲਣੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀਐ ਤਿਸੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਐ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰਧਾਰੇ ਸਦਾ ਉਰਧਾਰੇ
ਨੇਹੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ਆਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ਪਿਰ ਰੰ
ਗਿ ਰਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਗਮੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਚਲੈ ਕਿਉ ਮਿਲਣੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਪਿਆ
ਰੇ ॥੨॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰੁ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਮੈ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੜੈ ਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਨਾਰੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗਇਆ ਦੁ
ਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਸਬਾਇਆ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕੰਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾਂ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ਮੈ ਪਿ
ਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥੩॥ ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰ
ਧਾਰੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ਸਹਜਿ ਵਾਪਾਰੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇ ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਘਟਿ
ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰੋ ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥੪॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਏ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ
ਹੋਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ ਹੋਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ਐ
ਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਹੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੁ ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈਣ ਨ ਭਾ
ਈ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਈ ॥੧॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ
ਮਿਲਾਏ ਭ੍ਰਮੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਕਟੀਐ ਸਚੜੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਏ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
ਆ ਤਿਨ ਕੈ ਹੰਉ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ਕਾਂਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਸੋ ਸ
ਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਨਿ
ਆਗੈ ਜਾਏ ਕਿਆ ਦੇਨਿ ਮੁਹੁ ਜਾਏ ਅਵਗਣਿ ਪਛੁਤਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਏ ਨਾਮਿ ਰਤੀਆ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚ
ਲੂਲਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ਜਾਏ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾ

ਸਚੜੈ

ਜੀ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਸਲਾਹਿਆ ਰੰਗਿ ਤਿਨ ਲਾਹਾ ਉਪਾਏ ॥ ਸੇਤਾ ਨ ਸਚੋਰੀ
ਗ ਮਿਲੇ ਤਿਨੀ ਮਾਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਤਿਨੀ ਮਾਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ਸਚੈ ਸਰਿ ਨਾਏ ਸਚੇ ਸਾਗਿ ਜਿਸੁ ਲੁ
ਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨ
ਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਨ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਰੰਗਿ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਹਾ ਉਪਾਏ ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਕੀ ਵਾ
ਰ ਮਹਲਾ ੪ ਲਲਾਂ ਬਹਲੀਮਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵਡ ਹੰਸ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਦ
ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ
ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਕੀਤਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ
ਬਪੁੜਾ ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਦੇਦੀ ਅੰਗੁ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੰਸਾ ਵੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾਂ ਭਿ ਆਯਾ ਚਾਉ ॥ ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ
ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ ਤੂ
ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਥੀਆ ॥ ਤੂ ਅਣਮੰ
ਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਸਭਨਾਹਾ ਜੀਆ ॥ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਆ
॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮ
ਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸ ਨੋ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀ
ਚਾਰਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸ
ਜਣ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ ਗਏ ਰਹਦੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜ
ਣੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਜਿਨਿ ਹੰਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸ

॥ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਸਭੁ ਸਮਾਇਆ ਸਾਦਿ ਸਦਾ ਗੀਤ ਨਿਤ ਜਾਪਿਆ ਅਤੁ ਸੰਤ ਰਜਾਇਆ ਨਾਮੁ
ਉਨ ਲਾਥੀ ਭੁਖ ਤਿਸਨਾ ਸਭ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਸਭ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਤਿਸ ਦਾ ਗਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਐਥੈ ਮਿਲਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੀ
ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ
ਹਰਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਹੋਰ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿ
ਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਗਿਰਾਸ ॥ ਐਥੈ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ਮੁਇਆ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮ ਕਰੋਧਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਛੋਡਿਆ ਮਨਹਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾ
ਸਿ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਧ ਜਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਜਿਨਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਇਕ ਨਿ
ਮਖ ਨਿਮਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਪਗੀ ਪਵਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹ ਅੰਧੇ
ਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਗੁਰੁ ਕਹਹੁ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭੁਖ ਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਅਗੈ ਦੂਣੀ
ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓ ਸਹਜੇ ਹੀ ਲੈ ਖਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਜਿਸ ਤੇ ਮੰਗਣਾ ਲੈਣਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇ ॥
ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਥਾਵਹੁ ਗਿਰਹੋ ਭਲਾ ਜਿਥਹੁ ਕੋ ਵਰਸਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਸੋਝੀ ਪਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਪ
ਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥
੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਅਚਿੰਤੁ ਵ
ਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ
॥

ਆਪੈ ਮਿਲਿ ਤਮਾਇ ਤਿ ਰਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਜਣ ਹੀ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਰਚਾਇਆ ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪਖੰਡਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਲੈ ਜਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚੇ ਸਿ-
ਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹਹੁ ਸਤਸੰਗਤੀ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥
ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਖੋਈਐ ॥ ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋ-
ਈਐ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੋਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੰਉ ਸਭਿ ਨਮਸ-
ਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ਗਲੋਈਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਜਿਨ ਸਤਗੁਰ ਨਾ-
ਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਏ-
ਹਿ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਇਕਨਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ
ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੋਸਤੀ ਥੋੜੜਿ-
ਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਇਸੁ ਪਰੀਤੀ ਤੁਟਦੀ ਵਿਲਮੁ ਨ ਹੋਵਈ ਇਤੁ ਦੋਸਤੀ ਚਲਨਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕਾ
ਭਉ ਨਾਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਜਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਇਕਿ ਸਦਾ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਤਿਨ ਕਉ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ
ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ
ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ [illegible] ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕ-
ਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੈ
ਨਾਲਿ ਹੈ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਮੈਨੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਵਿਟ-
ਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧੀ ਜਲਿ
ਮੁਈ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਤਲ ਜੇ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਜਲੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਨਿਰਭਉ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੇਖੀ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝਈ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਮਨ ਮਾ-

ਜਿਨਾ ਵਿਚਿ ਮਸਿ ਮਰਿ ਸਾਪੁ ਨਸੈ ਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸਭ ਭੁਖ ਵਿਸਾਰਣਿ ਆਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਇ ॥ ਸੁਖਾ ਸਿਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਜਾ ਆਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਅਨੇ ਸਭ ਸੁਖਾ ॥ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਭੁਖਾ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਸਭਿ ਦੁਖਾ ॥ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਹੈ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਚੁਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਮੁਖਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਲਿ ਮਹਿ ਜਮੁ ਜੰਦਰੂ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖਾ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਜਮਕਾਲੈ ਵਸਿ ਜਗੁ ਬਾਂਧਿਆ ਤਿਸ ਦਾ ਫਰੂ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਜਮੁ ਕੀਤਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹਾ ਕਾਇਆ ਰੋਗਿ ਭਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਵਿਸਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ਜਿਨਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਵਡ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਅਵਗਣ ਕਟਿ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮਰਜੀਵੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਓਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਵਿਛੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਬਿਖੁ ਭੂਲਾ

ਸਤਿ

ਗਾਵਣੁ ਨ ਭਾਣੀਆ ਮਨੀ ਅੰਧ ਬਧਕ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ਆ ਅਹੰਕਾਰਾ ਅਪੁਣਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸੁ ਰਤਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨਾ ਸੋ ਲਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਹਰਿ ਰਖਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਤੁ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਓਇ ਜੀਵਦੇ ਓਇ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਇਆ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਜਾਲਉ ਐਸੀ ਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਭਲੀ ਪਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ

ਜੀ ਮੀਤ ਗਲਤਮ ਮਰਾਈਐ ਮੈਂ ਗਾ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਭਗਤਾਂ ਤਿ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਜਨ ਲਾਇ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦਿਤੀਅਨੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਬਣਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੀਏ ਨਿਰਮਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਰਾਜੇ ਓਇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਭਿੜਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਕੀਂ ਵਢੀਂ ਫਿਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥

ਸੁਣਿ ਸਿਖਿਐ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਆਗੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੂਜਣ ਆਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਸਿਖ ਗੁਣ ਸਾਂਝਿ ਕਰਾਵਹਿ ॥ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੰਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਆਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਘਰਿ ਹੋਦੀ ਵਥੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲੀ ਜੋ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਚਿ ਲਾਗੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਕੰਨੀ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਹੰਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਭੰਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨਾਹੀ ਵੀਚਾਰਿ ਡਿਠਾ ਹਰਿ ਜੰਨੀ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ ਹਰਿ ਸੰਤੁਸਟੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਲ ਮੰਨੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨੀ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੀ ॥੧੨॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਇਰੁ ਕਰੂਪੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਕੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧੈ ਵਿਆਪਿਆ ਸੁਪ

ਸੇਵੀ ਗੁਰ ਕੁਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਤਿਖ ਗਈ ਤਨ ਕੇ ਦੁਖ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਸਿਸਟਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਹਾਈ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥ ਓਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਵੈ ਸਉ ਗੇੜਾ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਆਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਤਲਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਣਸਾ ਕਿਅਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿਕਲੈ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਿ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਆਣਿ ਸਭਿ ਭਗਤਾ ਅਗੈ ਖਲਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਧਿਆਇਆ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਸਗਲੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਬਦੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰਖੈ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਹੋਵਹਿ ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਤਿਸ

ਕਾਮਣਿ ਭੈ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕੰਤੁ ਭਾਵੈ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜੋ ਹੈ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵ
ਕੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਤਿਨ ਕਉ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮਾ
ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮਸਲਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਕ
ਰਦਾ ਨਿਤ ਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸ
ਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਆਪੇ ਪਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਸੰਤੁਸਟੁ
ਭਇਆ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ ਪਾਹਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੈ ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ
ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬ
ਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਪੂਜਹ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਜੇਵਡੁ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ
ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਅਪੁਣੇ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਜਾਤਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਰਿ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੋਰੁ ਜਗੁ ਸੂਤਾ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਜਾਗੰਨਿ ਸੇ ਜੋ
ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਨੀ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਬਿਨਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਭਉ ਸਿਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜਾ ਤੁਧੁ
ਤੁ ਸਬਦਿ ਜਿਤੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦ ਭਉ ਦੂਰਿ ਪਰਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਨ ਹੁਇ ਜਿਤੁ ਕੋ ਫਿਰਿ ਸੋਗ ਨ ਹੋਵੈ ॥
ਗੁਰੁ ਨ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨੁ ਸਬਦੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾ ਹੈ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ
ਤਿਨ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਦੇਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਅਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਰਿ ਅਗਲੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਪਾਇਆ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਭਉ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪਾਇਆ ॥੧੭॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ
ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਹਮ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਸਦਾ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਦ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰਹਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ
ਵਰਤਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰ ਰਤਨੁ ਹੈ
ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾਇ ਪਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰ
ਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੰਉ ਹੰਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਚ
ਲਿਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ
ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਅ
ਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਘਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆ
ਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਪਇਐ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ

ਏਨਿ ਮੇਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮ ਕਉ ਸਭ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ [ਮਿਤ੍ਰੁ] ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਘਰ ਹੀ ਮੁੰਧਿ ਵਿਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਝੂਰੇ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇ ॥ ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਲੀ ਕੂੜੀਆ ਬਾਝੁ ਪਰੀਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਿਚਰੁ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਭੋਜਨੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਤਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ਮਿਟੀ ਭਭਾਖਿਆ ॥ ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਖਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ ॥੨੦॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਡਿਠੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜਲਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਿਨ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੂ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖਿ ਰਹੇ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰੋ ਕਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਹੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਨਿਸਲੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਉਠਦਿਆ ਬਹਦਿਆ ਸੁਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਹੀਐ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥

ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇਆ ਵੇਛੋੜਾ ਸਭਨਾਹ ॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਆਗੈ ਮਿਲਣੁ ਕਿਨਾਹ ॥ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸਰੈ ਵਡੜੀ ਵੇਦਨ ਤਿਨਾਹ ॥੧॥ ਭੀ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਰੰਨ ਕਿ ਰੁੰਨੈ ਹੋਇ ॥੨॥ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟ ਗੜ ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇ ॥ ਜੋ ਅਸਮਾਨਿ ਨ ਮਾਵਨੀ ਤਿਨ ਨਕਿ ਨਥਾ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਸੂਲੀਆ ਕਾਹੇ ਮਿਠਾ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗੁਣ ਜੇਤੜੇ ਤੇਤੇ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਨਿ ਤ ਕਟੀਅਨਿ ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਵੀਰ ॥ ਅਗੈ ਗਏ ਨ ਮੰਨੀਅਨਿ ਮਾਰਿ ਕਢਹੁ ਵੇਪੀਰ ॥੪॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ ॥ ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਾਣੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਥੁ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭਾਂਡਸਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੁ ॥ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ ਹਸੁ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲੁ ॥ ਖਰਚੁ ਬੰਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤੁ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਕਲੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੩॥ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ ॥ ਬੰਨੁ ਬਦੀਆ ਕਰਿ ਧਾਵਣੀ ਤਾ ਕੋ ਆਖੈ ਧੰਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਣ ਵੰਨੁ ॥੪॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਤੁਕੇ ॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੋ ਬੇਟਾ ਨੀਕਾ ਸਸੁਰੈ ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ ॥ ਬਾਲ ਕੰਨਿਆ ਕੌ ਬਾਪੁ ਪਿਆਰਾ ਭਾਈ ਕੌ ਅਤਿ ਭਾਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਬਾਹਰੁ ਘਰੁ ਛੋਡਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਮਨਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਧੂੜਿ ਧੁਮਾਈ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਪਾਇ ਪਰਉ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਸਾ

ਚੀਬੂਝਬੁਝਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਜਗਸਿਉਝੂਠਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਬੇਧਿਆਜਨਸਿਉਵਾਦੁਰਚਾਈਮਾਇਆਮਗਨੁ
ਅਹਿਨਿਸਿਮਗੁਜੋਹੈਨਾਮੁਨਲੇਵੈਮਰੈਬਿਖੁਖਾਈਗੰਧਣਵੈਣਿਰਤਾਹਿਤਕਾਰੀਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਆਈ
ਰੰਗਿਨਰਾਤਾਰਸਿਨਹੀਬੇਧਿਆਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ ੨ ਸਾਧਸਭਾਮਹਿਸਹਜੁਨਚਾਖਿਆਜਿਹਬਾਰਸੁ
ਨਹੀਰਾਈਮਨੁਤਨੁਧਨੁਅਪੁਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆਦਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈਅਖੀਮੀਟਿਚਲਿਆਅੰਧਿਆ
ਰਾਘਰੁਦਰੁਦਿਸੈਨਭਾਈਜਮਦਰਿਬਾਧਾਠਉਰਨਪਾਵੈਅਪੁਨਾਕੀਆਕਮਾਈ ੩ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਅਖੀ
ਵੇਖਾਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈਕੰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਸਬਦਿਸਲਾਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈਵਸਾਈਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾ
ਰੁਨਿਰਵੈਰੁਪੂਰਨਜੋਤਿਸਮਾਈਨਾਨਕਗੁਰਵਿਣੁਭਰਮੁਨਭਾਗੈਸਚਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈ ੪ ੩ ॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੧ ਤੁਤੁਕੇ ਪੁੜੁਧਰਤੀਪੁੜੁਪਾਣੀਆਸਣੁਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਬਾਰਾਸਗਲਭਵਣਕੀ
ਮੂਰਤਿਏਕਾਮੁਖਿਤੇਰੈਟਕਸਾਲਾ ੧ ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁ
ਰਿਲੀਣਾਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ ਰਹਾਉ ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਤੇਰਾਰੂਪੁਕਿਨੇਹਾਇਕਤੁ
ਰੂਪਿਫਿਰਹਿਪਰਛੰਨਾਕੋਇਨਕਿਸਹੀਜੇਹਾ ੨ ਅੰਡਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਸੇਤਜਤੇਰੇਕੀਤੇਜੰਤਾਏਕੁ
ਪੁਰਬੁਮੈਤੇਰਾਦੇਖਿਆਤੂਸਭਨਾਮਾਹਿਰਵੰਤਾ ੩ ਤੇਰੇਗੁਣਬਹੁਤੇਮੈਏਕੁਨਜਾਣਿਆਮੈਮੂਰਖਕਿਛੁਦੀ
ਜੈਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਸੁਣਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਡੁਬਦਾਪਥਰੁਲੀਜੈ ੪ ੪ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੧ ॥
ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾਖੰਡੀਤੂਨਿਰਮਲੁਨਿਰੰਕਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਪਰਮਰਸਿਰਾਤੇਠਾਕੁਰਸ
ਰਣਿਤੁਮਾਰੀ ੧ ਕਰਤਾਤੂਮੈਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁਮਹਤੁਨਾਮੁਧਨੁਪਲੈਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਣੇ ਰਹਾਉ
ਤੂਪੂਰਾਹਮਊਰੇਹੋਛੇਤੂਗਉਰਾਹਮਹਉਰੇਤੁਝਹੀਮਨਰਾਤੇਅਹਿਨਿਸਿਪਰਭਾਤੇਹਰਿਰਸਨਾ
ਜਪਿਮਨਰੇ ੨ ਤੁਮਸਾਚੇਹਮਤੁਮਹੀਰਾਚੇਸਬਦਿਭੇਦਿਫੁਨਿਸਾਚੇਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸੂਚੇਮ
ਰਿਜਨਮੇਸੇਕਾਚੇ ੩ ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਕੋਈਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸ
ਨਿਦਾਸਾਗੁਰਮਤਿਜਾਨਿਆਸੋਈ ੪ ੫ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੧ ਅਲਖਅਪਾਰਅਗੰਮਅਗੋਚਰ

ਰ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰਮਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਾਉ ਨ ਭਰਮਾ ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਸਚਿ
ਆਰ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਰੇਖਿਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਮੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੁ
ਮਾਰੀ ॥੨॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਮੁਕਤੇ ਗੁ
ਰਮਤੀ ਨਿਰਭੈ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੩॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਜੰਤਾ ਵਸਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵਹਿ ਛੂਟਹਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥੪॥ ਸੂਚੈ ਭਾਡੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਵਿਰਲੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ॥ ਤੰਤੈ ਕ
ਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿ
ਨੁ ਪਾਣੀਐ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਮਰੈ ਪਿਆਸ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਰੇ ਮਨਾ ਜੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾਸੁ ॥੧॥ ਮਨ
ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਲੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਇਹੁ ਰਸੁ ਕਿਉ ਲਹਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ
ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜਿਉ ਜੋ
ਗੀ ਜਤ ਬਾਹਰਾ ਤਪੁ ਨਾਹੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਅੰਤਰਿ ਦੋਖੁ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰੇਮੁ
ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ਹਮ ਥਾਰੇ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ
ਰਹਾਈ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ
ਗੁਪਤੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਰਤ ਪਇਆਲ ਅਕਾਸੁ ਦਿਖਾਇਓ ਗੁਰਿ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਜੋਨੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਨੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਦੇਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਨਮ ਮ
ਰਨ ਕਉ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬਪੁੜੋ ਇਨਿ ਦੂਜੈ ਭਗਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾ
ਕਤ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਰੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿ
ਆਨ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਜਲ

ਜਿਸੁ ਜਲ ਨਿਧਿ ਕਾਰਣਿ ਤੁਮ ਜਗਿ ਆਏ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਛੋਡਹੁ ਵੇਸੁ ਭੇਖ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਇਹੁ ਫਲੁ
ਨਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਮਤੁ ਕਤ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਤ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ
ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਘਟ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗੁਣ ਛੋਡਿ ਗੁਣਾ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ਕਰਿ ਅਵਗੁਣ ਪਛੁ
ਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕੀਚ ਬੁਡਾਹੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲੋਭ ਬਹੁ ਝੂ
ਠੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਵਹੁ ਕਾਹੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥੩॥
ਪਰਹਰਿ ਲੋਭੁ ਨਿੰਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਆਗਹੁ ਸਚੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਮੂਸਤ ਰਾ
ਖਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਕੀ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹਨ ਲਾਗਾ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਰਾਖਹਿ ਜੇ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥
ਮਨ ਰੇ ਸਮਝੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨ ਰਸ ਲੋਭਾਨੇ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ਅਭਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਵਤ ਕਉ ਹਰਖ ਜਾਤ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲੇ ਲਾਗਾ ॥ ਆਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸੋ ਅਨਰਾਗਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਰਸ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਤ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਖੋਇਆ ਜਾ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥੩॥ ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨਪਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ
ਮਹਿ ਦੇਉ ਸਮਾਗਾ ॥ ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ
ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥੫॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋ
ਈ ਜੀਉ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋ
ਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਦੇਖਹੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਈ ਜੀਉ ॥੨॥
ਚਲਤੌ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਇਹ ਮਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਰਹਉ ਬਿਸ

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਥਿਰ ਸੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪੀਵਹੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਭੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਸੋਹੰ
ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਤਦ ਹੀ ਗਾਵਾ ਤਾ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਵਾ ॥ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ
ਬਚਨੀ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥ ਤਾ ਚੰਚ
ਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਕਾ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਤਾ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਅੰਧ੍ਯਾਰਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾ
ਗਾ ॥ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਭਾਗਾ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਸਹਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੩॥ ਭਣਤਿ
ਨਾਨਕੁ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ॥
॥੪॥੧॥੧੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਜਿਨ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ
ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਸਾ
ਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਕੇਵਲੁ ਆਪਿ
ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗਤ ਰਹੇ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਗਿਰਹੀ ਮਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਉ
ਦਾਸੀ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ
ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ
ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਤਿ ਪਾਈ
ਏਹਾ ਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤਨ ਕਉ ਦੀਆ ਨਾਉ

ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਦੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਕਿਨੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਧਨਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਏ
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲਦਾ ਫਿ
ਰਦਾ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅ
ਹੰਕਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੂਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਅੰਧਾ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਵਰਤਾ
ਰਾ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤੇ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ
ਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਮਰੁ ਸਿਰਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਹਾ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਹਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥
ਆਪਣਿਆ ਦਾਸਾ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਉ ਜੀ
ਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬ
ਦੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸੋ ਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੨॥ ਮਹਾ ਗੰਭੀਰੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ॥
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਅੰ
ਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਦਾ ਪੰਥੁ ਵਿਖੜਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹ
ਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਨੋ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਪਿਆਰੇ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸਾਸਾ ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਵਿਸਰ
ਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣਉ ਬਰਸ ਪਚਾਸਾ ॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਸਦਾ ਸੇ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੧॥ ਹ

ਪਿਰ ਸਿਉ ਤਿਨ੍ਹ ਮਾ ਆਪੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ੍ਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਜੈ ਦਯੁ ॥ ਤੂ ਹਰਿ ਆਪ ਦਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਬਾਲਿਆ
ਜੀ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਮੂਏ ਸਬਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਬਦੇ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇ ਅੰਨੇ ਬੋਲੇ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜ
ਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗੁ
ਬਾਰਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਏ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕੋਇ
ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੪॥੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ
ਸਾਰ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਰਾਖਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣੇ ॥
੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰਾ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੁਸਟ ਚਉਕੜੀ ਸਦਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੀ ਤੇ ਕਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਣਾ
ਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਏ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ ਆਪਸ ਕਉ
ਬਹੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਾਣਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਈ ॥੩॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆ
ਪਿ ਲਾਏ ॥ ਸਬਦੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਲਾਗਾ ਤਿ
ਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਆ
ਵੈ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਭਾਈ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿ
ਰਿ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸੁਹੇਲੇ ਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਈ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨ ਭਾਈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ਸੈਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੰਧਨ ਟੂਟਹਿ ਨਾਹੀ

ਨਾਇਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੋਪਦੁਪਾਇਆ ਬਸਮਕਰਹਿਭਗਤਸਬਦੁਪਛਾਣਹਿਸਾਚਿਰਹਮਹਿਰਵੇਰਵਾਨਾ ੨ ਹਉਮੈਬਾ
ਕਾਚੁਪਲਾਚਿਗਰਿਆਮਨੁਈਕੋਇਨਾਬਿਸਹਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲੁਪਾਇਇਹਿਗੁਣਤਾਵਾਨਿਸਿਜ
ਪਾਹਿਸੋਇਬਸੋਭਾਪਾਵੈਦੂਜੈਭਾਇਮੁਆਪੁਪਛਾਣਿਨਾਪਾਵੈਹੋਤਮੁਕੋਰਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈ
ਭਾਈਵਿਣੁਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐ ਏਕਨਦਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਭਊਪਰਿਜੇਹਾਭਾਉਤੇਹਾਫਲੁਪਾਈਐ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਦਰਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਐ ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ਚਉਤੁਕੇ
ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਿਗੁਰਤੇਹੋਵੈਸਚੀਹਿਰਦੈਬਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਹਉਮੈਸਬਦਿਸਮਾਣੀ
ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭਗਤਿਨਹੋਵੀਹੋਰਭੂਲੀਫਿਰੈਇਆਣੀ ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿਡੂ
ਬਿਮੁਏਵਿਣੁਪਾਣੀ ੧ ਭਾਈਰੇਸਦਾਰਹਹੁਸਰਣਾਈ ਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਪਤਿਰਾਖੈਹਰਿਨਾਮੋਦੇਵਡਿ
ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਆਪੁਪਛਾਤਾਸਬਦਿਸਚੈਵੀਚਾਰਾ ਹਿਰਦੈਜਗਜੀਵਨੁਸਦ
ਵਸਿਆਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰਾ ਸਦਾਹਜੂਰਿਰਵਿਆਸਭਠਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅਪਾਰਾ ਜੁਗਿਜੁਗਿਬਾਣੀ
ਸਬਦਿਪਛਾਣੀਨਾਉਮੀਠਾਮਨਹਿਪਿਆਰਾ ੨ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਜਿਨਿਨਾਮੁਪਛਾਤਾਸਫਲਜਨਮੁਜਗਿ
ਆਇਆ ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਸਦਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣੀਅਘਾਇਆ ਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਸਦਾਰੰ
ਗਿਰਾਤਾਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਇਆ ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲੁਬਾਣੀਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇਆ ੩ ਰਾਮ
ਨਾਮਕੀਗਤਿਕੋਇਨਬੂਝੈਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਸਮਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਮਗੁਪਛਾਣੈਹਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸਾਈ ਜ
ਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਭੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੇਜਨਸੋਹਨਿਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾ
ਈ ੪॥੭ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ਦੁਤੁਕੇ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਭਾਈਜੀਵਤਮਰੈਤਾਬੂਝਪਾਇ
ਸੋਗੁਰੂਸੋਸਿਖੁਹੈਭਾਈਜਿਸੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ ੧ ਮਨਰੇਹਰਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ ਮਨਹਰਿਜਪਿ
ਮੀਠਾਲਾਗੈਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਹਰਿਥਾਇ ਰਹਾਉ ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਨਊਪਜੈਭਾਈਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਭਾਇ
ਤੁਹਕੁਟਹਿਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰਹਿਭਾਈਪਲੈਕਿਛੂਨਪਾਇ ੨ ਗੁਰਮਿਲਿਐਨਾਮੁਮਨਿਰਵਿਆ

ਵੀਸਰੀ ਪੂਰਨਿ ਤਿਪਤਿ ਆਘਾਸੀ ਸਦ ਥਾਇ ਰੋਗੁ ਭਰੇ ਵੇਕੁ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੇ ਤਿਨਾ ਮਪਾਣਿਆ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾ
ਇਦਾ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਆ ॥੪॥
੧੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਵਿਆਪਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗਿ ਛੂਟੀਐ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਛੋਡਿ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਭਿ ਊਪਜੇ ਭਾਈ ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਭਾਈ ਸੂ
ਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ
॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਬੇੜਾ ਨਾਉ ਤੁਲਹੜਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨੁ ਪਾਇ ॥੪॥੧੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹ
ਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਦੁਖਿ ਰੋ
ਗਿ ਵਿਆਪਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵ
ਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ
ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸੰਧਿਆ ਤਰਪਣੁ ਕਰਹਿ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਜਨ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ
ਗਵਾਏ ॥੩॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
ਤ ਅਖੀ ਵੇਖੈ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬ
ਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਭਰਮਾਈ ॥ ਹਮ ਦੀਨ ਤੁਮ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਦਾਤੇ ਸਬਦੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਆਧਾ
ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਮ

ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹੁ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹੁ ਸਦ ਹੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਸਬਦੇ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੩॥ ਦਾਤੈ ਦਾਤਿ ਰਖੀ ਹਥਿ ਆਪਣੈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹ ਜਾਪਹਿ ਸੇਈ ॥੪॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਝੂਠੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕਮਾਏ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਊਭਉ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਹਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੁ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈ ॥੪॥੧੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਹੁ ॥ ਵਣਜਾਰਾ ਜਗੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸਭ ਵੇਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਆਪਿ ਮੁਹਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਰਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿਰਿ ਆਪੇ ਧੰਧੜੈ ਲਾਹੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਸਾਖਤੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਮਰਿ ਜਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਪਤਣੁ ਪਾਤਣੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਹੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਚਲਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਚੜਿ ਲੰਘਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਹੁ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਥਾ ॥

ਅਥੋ ਮਡਿਕਜੇਕਜਮੇਤਜ ਉਤਿਸੂਜ ਅਥੇ ਖੰਡ ਅਥੇ ਮਸੂਨੋਈ ।। ਅਥੇ ਸੂਤ੍ਰ ।। ਅਥੇ ਬਬੁਮਣੀ ।। ਅਕ
ਰਬਿਮਕ ਠੰਕਿਜਾਤ੍ਰ ਪਰੋਈ ।। ਅਥੇ ਰਿਸੂਤ ਠਯਭੂਜੈ ਪਿਅਬ ਸੂਤ੍ਰ ਖਿੰਚੇ ਫਰਿ ਛੇਤੋਈ ੧ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇ
ਨਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ।। ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਿ ਚਿਨ ਮ੍ਰਨਿਯ ਭੂਜੈ ਪਿਅਬ ਕਰਿਦਾ ਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਚੋ
ਈ ਰਹਾਉ ।। ਅਥੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭ ਤ੍ਰੈ ਪਿਆਮ ਬ ਪੂਰ ਅਥੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ।। ਸਭਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਸਮਾਹ
ਦਾ ਪਿਅਬ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ।। ਅਥੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇ ਇਦਾ ਪਿਅਬਾ ਅਥੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ੨ ।। ਅਥੇ ਕੀਆ
ਥਿਨਿਰਮਲਾ ਪਿਅਬਾ ਅਥੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ।। ਅਥੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਇਦਾ ਪਿਅਬਾ ਅਥੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ।। ਅ
ਥੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਪਿਅਬਾ ਅਪਿ ਲਖਾਵੈ ਸੋਈ ੩ ।। ਅਥੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਭੂਜੈ ਪਿਅਬ ਤਿਸੁ ਜੇਵ
ਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ।। ਸਭਿ ਘਟ ਅਥੇ ਭੋਗਵੈ ਪਿਅਬ ਵਿਚਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਸੋਈ ।। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਵ
ਰਦਾ ਪਿਅਬ ਬੁਝਿ ਸੁ ਖਿਆਲ ਜੋਈ ੪ ।। ੨ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ।। ਅਥੇ ਸਭ ਅਪਿ ਨੈਪਿ
ਅਬਾ ਅਥੇ ਬਾਪਿ ਉਬਾਰੇ ।। ਅਥੇ ਵਿਖਿ ਵਿਗਾਸਦਾ ਪਿਅਬ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਡੈ ਪਿ ਪੂਰ ਅਥੇ ।। ਅਥੇ ਵਿ
ਤਾਹਿ ਸਭੁ ਭੂਜੈ ਪਿਅਬਾ ਅਥੇ ਨਰ ਸੁ ਖਿਜਥੇ ੧ ।। ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮ ਨਾਮ ਅਬਾਸਿਯੂ ਥੇ ।। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
ਅਸੁ ਮਨ ਹੂਰ ਸਬਦਿ ਚੋਖਿਜਥੇ ਰਹਾਉ ।। ਅਥੇ ਰਿਸੁਲ ਰਭੂਪਿਅਬਾ ਅਪਿ ਤੈ ਪੂਰ ਅਥੇ
।। ਅਥੇ ਜਲੁ ਵਨਾਇ ਇਦਾ ਪਿਅਬ ਸੁਜਸੁ ਮਛੁਲਿ ਜਾਲਿ ਅਥੇ ।। ਅਪਿ ਮਛੁ ਨ ਸੁਲ ਈ ਪਿਅਬ
ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜ ਜਥੇ ੨ ।। ਅਥੇ ਮਿਝੈ ਨਵਲੈ ਪਿਅਬ ਪਾਨਿ ਅਪਿ ਵਜਾਇ ਅਥੇ ।। ਅਥੇ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ
ਪਿਅਬਾ ਅਥੇ ਵਿਹਾਤ ਥੇ ।। ਅਥੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਿ ਰੈਚੇ ਜਲ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਪੂਰ ਅਥੇ ੩ ।। ਅਥੇ ਨਉ
ਜਪਾਇ ਇਦਾ ਪਿਅਬਾ ਅਥੇ ਨਿਜ ਪੂਜਥੇ ।। ਅਥੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਥੇ ਪੈ ਅਥੇ ਰਭਸੁ ਅਥੇ ।। ਅਥੇ ਅਪਿ
ਸਲਾਹਦਾ ਪਿਅਬਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਿਯੂ ਥੇ ੪ ।। ੩ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ।। ਅਥੇ ਕੰਡਾ ਅਪਿ
ਤਕੜੀ ਪੂਰ ਅਥੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਇਆ ।। ਅਥੇ ਸਾਹੁ ਅਥੇ ਵਣਜਾਰਾ ਅਥੇ ਵਣਜੁ ਕਰਾਇਆ ।। ਅਥੇ
ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਪਿਅਬ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਇਆ ੧ ।। ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ

ਅਗ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਜ
ਲੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਲੁ ਮਾਟੀ ਬੰਧਿ ਰਖਾਇਆ ॥ ਆ
ਪੇ ਹੀ ਭਉ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬੰਨਿ ਬਕਰੀ ਸੀਹੁ ਹਢਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਕਾਸਟ ਆਪਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਰਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਵਰਤਦ
ਾ ਪਿਆਰਾ ਭੈ ਅਗਨਿ ਨ ਸਕੈ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਾਹ ਲੈਦੇ ਸਭਿ ਲਵਾਇ
ਆ ॥੩॥ ਆਪੇ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀ
ਐ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤੀ ਜੰਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਜਹਿ ਵਜਾਇਆ
॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥ ਆਪਿ
ਨਿਤਾਣਿਆ ਤਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ
ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਧਿਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬ
ਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ
ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਣੁ ॥ ਆਪੇ
ਸੇਵ ਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ
॥੩॥ ਆਪੇ ਵਡਾ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਧਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਤੁਲੁ ਪਰਵਾ
ਣੁ ॥ ਆਪੇ ਅਤੁਲੁ ਤੁਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪
॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਬਦਿ
ਸਮਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖਣਿ ਆਪਿ ਲਿਖਾਰੀ ਆਪੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ
॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ
ਬਨਿ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੰਸੁ ਵਜਾਹਾ ॥ ਕੁਵਲੀਆਪੀੜੁ
ਆਪਿ ਮਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪਿ ਪਚਾਹਾ ॥੨॥ ਆਪਿ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਵੇਖੈ

ਕੀਆਪੇਚੋਜਕਰਾਇਦਾਬਲਿਬਲਿਕਰੂਪ ਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਹਰਿਰੰਗਿਸਮਾਇਦਾ [illegible]ਗੋਪੀਖਲੁ
ਆਪੇਹੋਇਆਮਰਬਲੁਤੁਨੇਂਨੁਰਖਨੁਰਾਇਦਾ ੩ ਸਭੁਆਪੇਤਨਬਾਹੁਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾ ਆਪ
ਹੁਸਿਆਮਪੇਰੁਕਰਾਤਿਗਬਰਾਵਰਾਲਿਜੋਵਹਨੇ ਆਪੇਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਉਪਾਤੁਖਿਚੋਤਉ
ਜਾਜੇਨਾਰਬੋਸੋਪਭਸੀਪਿਆਰੇਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਮਾਇਦਾ ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
੪ ॥ ਹਰਿਤੇਰੇ ॥ ਆਪਿਕਰਣਜਨਮਾਵਿਛੁੜੇਦੁਖਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਰੇ ਅਹੰਕਾ
ਰੀਸਭੁਦੁਖੁਸਦਾਪਾਇਆਗੋਬਿੰਦਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈ ੧ ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀ
ਅਤਿਪਿਆਰੀਜਬਸਤਸੰਗਿਗੁਰੁਪਾਇਆਜਨਦੇਮਿਲਿਆਸਾਂਤਿਪਾਈ ਰਹਾਉ
ਹਰਿਹਰਿਕੇਰਸੁਪਹੁਦਸਾਦਿਨੁਰਾਤਿਰਾਮਉਹਰਿਬੁਝਾਇਆਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਿ
ਆਪਹੁਪਾਇਆਗੁਰਗਾਵੈਗੁਣਹਰਿਵਡਭਾਗੀ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਭਾਇਆਸਾਂਤਿਆ
ਇਭਗਮਤਿਬੁਧਿਨਿਵਰੀ ਆਤਮਬ੍ਰਹਮੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿਪੁਰਖਵਡਭਾਗੀ
੩ ਗੁਰਸੇਵਾਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਇਆ ਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਹੋਈਹਰਿਭਾਗੀ ਨਾਨਕਅਤੁ
ਲੁਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਆਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤੁਰਹੈਬੈਰਾਗੀ ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪ ॥
ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰੁਮਨੁਬੇਧਿਆ ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ ॥ ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਨੀ
ਰੈਬਿਨਸੈਤਿਉਨਾਮੈਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ ੧ ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਜਲੁਦੇਵਹੁਹਰਿਨਾਈ ॥ ਹਉਅੰ
ਤਰਿਨਾਮੁਮੰਗਾਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਮੇਹੀਸਾਂਤਿਪਾਈ ਰਹਾਉ ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਬਿਲ
ਲਾਵੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਲੁਪਾਵੈ [illegible] ਸੁਖਸਹਜੇਹਰਿਆ
ਭਾਇਸੁਭਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਭੂਖੇ ਦਹਦਿਸਡੋਲਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਈ
ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਜੋਨੀਆਵੈ ਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਈ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿ
ਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹ ਹਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਭਏ

ਹੋਰਿ ਸਗਲ ਸਬਾਇ ਭੁਲਾਈ ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪੰਚਪਦਾ ॥
ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਸਿਧਿ ਹੋਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਰ ਲਾਗੇ ਤਨ ਭੀ
ਤਰਿ ਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿਦ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿ
ਆਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਹੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਮਨ ਮੂਰਖ ਚੇਤਿ ਅਜਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਥੁ ਸੋ
ਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅ
ਗੋਚਰ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਇਹ ਚਾਖੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੂੰ
ਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇਆ ਲੂਕੈ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਲੁਕਾਈ ॥੪॥ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦਾਤਿ
ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੫॥੯॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਤਿਤੁਕੇ ॥ ੴ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉ

ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ
ਸੋ ਸੋ ਖਾਕੂ ਰਲਸੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸਭਿ ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦੇਸੀ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਦਾਤੀ ਰਾਜਾ ॥ ਮਾਣਸੁ ਬਪੁੜਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜਾ ॥

ਰ

ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥ ਐਸਾ ਧਨੁ
ਦੀਆ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੇ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥
ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ

ਮੇਰਾ ਸੇਲ ਗੋਰਸੁ ਭਗਿ ਖੇਲਿਓ ॥੩॥ ਗਰਿ ਮਾਤ ਤਿ ਕਉਤੁਹਲ ਕੈ ਪਲਤੇ ਚੀਨ੍ਹੁ ਸਾਚ ਬਣੀ ਆਰਾਇ
ਅੰਗਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਕਿਆ ਹਮ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰਾ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚੌਤੁਕੇ ਘਰੁ
੧ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮ
ਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਇ ਛਾਰ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਜਿਨ ਏਕੰਕਾਰ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਸੋਈ ਸਚੁ ਅਰਾਧਣਾ ਭਾਈ ਜਿਸ
ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਾਣਾਇਆ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਭਾਈ ਗਣਤ ਨ ਜਾਇ ਗਣੀ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾ
ਈ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਧਣੀ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀ ਮਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕੋਟਿ ਉਧਾਰਦਾ ਭਾਈ ਦੇ ਨਾਵੈ ਏਕ ਕਣੀ ॥੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿਆ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕਰਿ ਥਾਕਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਬੰਧਨ ਪਾਇ
॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੋਧੀਆ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਸਚੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲਾ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੇ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ
ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਵਿਰਲਾ
ਕੋਈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਭਾਈ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਜਉ ਲਉ ਭਾਉ ਅਭਾਉ ਇਹੁ ਮਾਨੈ ਤਉ ਲਉ ਮਿਲ
ਣੁ ਦੂਰਾਈ ॥ ਆਨ ਆਪਨਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ਤਉ ਲਉ ਬੀਚੁ ਬਿਖਾਈ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਐ
ਸੀ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਗਹਉ ਓਟ ਚਰਨਾ ਨਹ ਬਿਸਰੈ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਤੁਮ ਐਸੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਤਿਆਗਿ ਆ

ਨਹ ਬੂਝਾ ਬਿਆਉ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੂਝੈ ਜਾ ਗਿਬੈਤਾਈ ॥੨॥ ਸੋ ਗੁਨੁ ਨਾਹੀ ਜਿਹ ਅਪੁਨਾ ਬਾਪ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਬੂ
ਧਿਆਇ ॥ ਸਕਤਿ ਕਰਤਾਰ ਕਰਨਾਇ ਉਜਾਰ ਉਜੈ ਸੋ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਭੁਲਾਈ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾ
ਧ ਅਛਾਦਿਓ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ
ਸਭੁ ਲੇਖਾ ਰਖਹੁ ਉਠਾਈ ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲੋਕ ਗ੍ਰਿਹ
ਬਨਿਤਾ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧੇਹੀ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਕੋ ਖਰਾ ਨ ਹੋਸੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨੇਹੀ ॥੧॥
ਰੇ ਨਰ ਕਾਹੇ ਪਪੋਰਹੁ ਦੇਹੀ ॥ ਊਡਿ ਜਾਇਗੋ ਧੂਮੁ ਬਾਦਰੋ ਇਕੁ ਭਾਜਹੁ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਤੀਨਿ ਸੰਙਿਆ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੂਕਰ ਭਸਮੇਹੀ ॥ ਹੋਇ ਆਮਰੋ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ
ਬੈਠ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਬਿਸਰੋਹੀ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਣੀਏ ਸਾਜੇ ਕਾਚੈ ਤਾਗਿ ਪਰੋਹੀ ॥
ਤੂਟਿ ਜਾਇਗੋ ਸੂਤੁ ਬਾਪੁਰੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੋਹੀ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰਜੇ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾ
ਰੇ ਤਿਸੁ ਧਿਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੇਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟੇਹੀ
॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਹਿ ਭਇਆ
ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਦੂਜਾ ਅਪੁਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਛੈ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਮਾਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਸੋਈ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਇ
ਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰਾ ॥ ਕੰ
ਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਅਚ
ਰਜ ਸੋਭਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ
॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀਆ ਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਰੋ
ਗੀ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਸੰਜੋਗੀ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਅਪੁ

ਨਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕੋਇ ਨ ਭੂਲਾ ਜਿਨਿ ਸਗਲੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਸਗਲੀ ਠਾਂਢੀ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿਆਪਿਤੁ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪੜਿਆ ਤਾ ਕਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੇਰੈ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਭਰਮਾਤਾ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੂ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥੪॥੧੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਬੀਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੋ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਕੀਆ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਿ ਗਾਈਐ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤਕ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਓਟ ਸੰਤਨ ਕੀ ਆਹੀ ॥ ਬੂਡਤ ਮੋਹ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਹੀ ॥੪॥੧੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਕਰਤੇ ਤਾ ਕੀ ਤੈਂ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਚਰਣ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਵਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੈਸੀ ਤੁਮ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਦੀਨੀ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਘਾਈ ॥੨॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਨੇ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਓ ਅਗਿਆਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸਭ ਠਾਈ ॥੩॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਧਿਆਨੀ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਭਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਤੇ

ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਈ ॥੨॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ਕਬ ਊਚੇ ਕਬ ਨੀਚੇ ॥ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈਐ ਕਾਹੂ ਜਤਨਾ ਓੜਕਿ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਰਹਈ ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹੁ ਜੁ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਕਹੀਅਤ ਤਿਨ ਮਹਿ ਉਰਝਿਓ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਉ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਏਹ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਉ ਲੀਆ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਨਾ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਤਰੀਐ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਸਾਰਾ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਮਖ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਹਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀਐ ਰਸਨਾ ਗਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਈਐ ਸੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਪਾਇਆ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਸਦਾ ਗੋਪਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਲਾਥੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਗਾਵਹੁ ਸੁਣਹੁ ਪੜਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਿਤਿ ਵਡਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਆਦਿ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਤਿ

ਪਾਲਾ ੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਚਹੁ ਸਰਬ ਵੇਲਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਭੁ ਨਾਠਾ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ॥੩॥ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਗਲੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਧੂਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂ ਦੇਸਾ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਉ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥੨॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਕਰੈ ਸੁ ਭਲਾ ਮਨਾਈਐ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀਜੈ ਇਉ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸਭੁ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਮੂਰਖਿ ਜਾਤਾ ਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਨ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਘਟਾ ਭਰਪੂਰੀ ਰੇ ॥ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਜਾਨਿਆ ਦੂਰੀ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਵਰਨਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਹੋਇ ਕੈਸੋ ਰੇ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸੋ ਰੇ ॥੩॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਹੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਤਰਿਆ ਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿ

ਗੋਬਿਦ

ਨਿ ਸੁਣਿਆ ਪੇਖਿ ਅਸੋਚਿ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੧੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਬਾਤ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਅੰਦੇਸਰੋ ਤੇ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਗਇਆ ॥ ਸਹਜ ਸੈਨ ਅਰੁ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ਊਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸਇਆ ॥੧॥ ਦੇਖਹੁ ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ॥ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੁਨਤ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਸੋ ਰਿਦੈ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਇ ਦੂਤ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਤ ਤੇ ਭਇਆਨਕ ਭਇਆ ॥ ਕਰਹਿ ਬੇਨਤੀ ਰਾਖੁ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਇਆ ॥੨॥ ਜਹ ਭੰਡਾਰੁ [illegible] ਖੁਲਿਆ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਹ ਲਇਆ ॥ ਏਕੁ ਰਤਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥਿਆ ॥੩॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੋ ਤਾ ਅਟਲੁ ਅਮਰੁ ਨ ਮੁਆ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਉਪੇ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲਇਆ ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਆ ਤੇ ਨਰ ਤ੍ਰਿਸਨ ਤ੍ਰਿਖਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਅਰੋਗ ਅਨਦਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਿਸੁ ਲਾਖ ਬੇਦਨ ਜਣੁ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਜਨ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੇ ॥ ਜਿਹ ਨਰ ਬਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਤੇ ਦੁਖੀਆ ਮਹਿ ਗਨਣੇ ॥੨॥ ਜਿਹ ਗੁਰ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਲਿਵ ਲਾਈ ਤਿਹ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਕਰਿਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਾਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖਾਈ ਤੇ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੋ ਹੀ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ ਪਕਰੀ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰਿਦੈ ਭਏ ਮਗਨ ਚਰਣਾਰਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਨਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਲੋਭਨ ਮਹਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭਾਇਓ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਚੇ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਇਹੀ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਪੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮਲਨ ਸਿਉ ਅਮਲੀ ਲਪਟਾਇਓ

ਹੁ ਮਨ ਬੁਧਿ ਅਪਿ ਅਗਾਧਿ ਖੰਡ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਕਉ ਲੀਨ ਪਰਖ ਸੰਤ ਐਸੇ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥੨॥ ਨਬਿਚ
ਆਮਾਨਾ ਬਿਨੁ ਅਸਿ ਭਾਣੇ ਅਨੰਦੁ ਪਾਵਤਾ ॥ ਜੈਸੇ ਬਸਨ ਸਾਦਿ ਲੁਭਤੀ
ਤ ਉਠਿ ਬੋਲਤ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਭਾਵਤਾ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪੰਥ ਮਹਿ ਕਉਲ ਬਹੁ ਸਗਲ ਘਟ ਕਤੁ
ਆਮੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਸਲਭ ਦੀਵਤ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੫॥੧੬॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਮੈਲੇ ਤੁਮ ਊਜਲ ਕਰਤੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂ ਦਾਤਾ ॥ ਹਮ ਮੂਰ
ਖ ਤੁਮ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣੇ ਤੂ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਾ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਹਮ ਐਸੇ ਤੂ ਐਸਾ ॥ ਹਮ
ਪਾਪੀ ਤੁਮ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਨੀਕੋ ਠਾਕੁਰ ਦੇਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਸਾਜੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਜੀ
ਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਤੁਮ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥੨॥ ਤੁਮ
ਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੋ ਨ ਜਾਨਹ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਈ ਪੁਰਖ
ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੇ ਬਾਲਾ ॥੩॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਟਲ ਸੁਲਿਤਾਨ ਜੀਅ ਜੰਤ
ਸਭਿ ਜਾਚੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਇਹੈ ਹਵਾਲਾ ਰਾਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹ
ਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਪਾਵਕ ਸਾ
ਗਰ ਅਥਾਹ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਮਾਧੌ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਹਾ
ਰੋ ਧੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੈ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਜਾਨੈ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗ
ਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥੨॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਜ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ
॥ ਰੂੜੋ ਗੂੜੋ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੋ ਊਚੌ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇ
ਓ ਤਉ ਸੁਨੀ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾ
ਣੀ ॥੪॥੭॥੧੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਨੁ ਪਿਆਰੇ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸ
ਰਣਾ ॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਗਹਣਾ ॥੧॥ ਹਮ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪੂਰ

ਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਲੇਵਾ ਦੇਵੀ
ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਹਮ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥
ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਪੂੰਜੀ ਸਉਪੀ ਤਉ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਧੋਖਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰੈ
ਗੋ ਜਉ ਫਾਟਿਓ ਸਗਲੋ ਲੇਖਾ ॥੩॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੇ ॥੪॥੮॥੧੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਜੇਤੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੇਖਹੁ ਰੇ ਨਰ ਤੇਤੀ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰਾ
ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੧॥ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸਾ
ਤੁਮ ਹੀ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਹੋਹੁ ਰੇਨ ਤੂ ਸਗਲ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਉ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਘਾਲ ਨ ਭਾ
ਨੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸੇਵਾ ॥ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਮਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਕਾਲ ਮੂਰ
ਤਿ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥੩॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਮਾਧਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਰਤ
ਣਿ ਨਾਮੋ ਵਾਲੇਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੪॥੯॥੨੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨਿ ਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗ
ਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ
ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਹਿਓ ਡੇਰਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿੰਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊ
ਜਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਰਤਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਲਾਗੋ ਜਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦ
ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨੀ ॥ ਬਿਨਸੈ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਅਗਿਆਨੀ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੀ ਕਛੁ ਨ ਵਡਾਈ ॥ ਰਾਮ ਭਜਨ
ਬਿਨੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਸਿ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ਅਵਰਦਾ ਜੀ
ਅ ਕੋ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਨਾ ॥੩॥ ਸਾਦ
ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੋ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ਕਾਟਹੁ
ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧੧॥੨੨ ॥ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰਨ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾਗਰੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਪੂਰੈ
ਗੁਰਿ ਮੇਟਿਓ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਭਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨ ਰਸੁ ਪੀਆ ਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ
ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੇਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿ
ਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥੩॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਕਾਟੀ
ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ॥੪॥੧੨॥੨੩॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗ
ਲੇ ਜੀਅ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥
ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਅਚਰਜ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਏ ਭ
ਉ ਨਾਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਆਰਾਧਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਆਏ ਅਪੁਨੈ ਥਾਨੇ ॥੨॥
ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭ ਉਸਤਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ
ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥ ਗੋਸਟਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਦਰਸਨ

ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਤਿਨ੍ਹ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੨॥੨੩॥੮੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਗਲ ਭੈ ਲਾਥੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੨॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਰਾਖੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੨੪॥੮੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਗਨੁ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਾਜਿ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਬਲੁ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੂੜੇ ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਰਹੈ ਨ ਕਛੂਐ ਛਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸੁਆਦ ਲੋਭ ਮਦਿ ਮਾਤੋ ਉਪਜੇ ਅਨਿਕ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਜੋਨਿ ਭਰਮਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕੇ ਭਾਰਾ ॥੨॥ ਦੇਇ ਕਿਵਾੜ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸੰਗਿ ਫਾਕੈ ॥ + ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਓਟ ਨ ਕਾਈ ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੨੫॥੮੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਆ ਸਹਾਈ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੇਰਾ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਵੈ ॥

+ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗਹਿ ਤਬ ਕਉਣੁ ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਢਾਕੈ +

੨॥ ਬਿਖਿਆ ਪਨਾਬਿਨਸਨ ਸਾਰੁ ਤਿਨ ਦੂਖ ਨਸਨ ਗੁਨ ਬਨਬਹੀ ਮਨ ਤੁਲ ਲਾਗਾ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਆਖਿ ਨਾਸਿਆ ਨਾਦਿ ਗੁਰਾਬਿ ਬਿਗਾਜਗਾ ॥੩॥ ਮਨ ਨਾਇ ਭੰਡੇ ਸੇ ਈ ਫਲ ਪਾਏ ਤਾ ਬਿਰਖ ਸੁਤੋਲੀਆ ਦੀਆ ਤਿਸ ਮਾਇ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਉ ਆਖਿ ਲੀਆ ॥੪॥੧੦॥੨੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਇਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਹੋਵਾਂ ਸਗਲ ਰੇਨਾਰੀ ॥੨॥ ਪੇਖਿਓ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪੁਨੈ ਸੰਗੇ ਚੂਕੈ ਭੀਤਿ ਭ੍ਰਮਾਰੀ ॥੩॥ ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੀ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੀ ॥੫॥੧੧॥੨੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ॥ ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਗਲ ਦੂਧ ਮਹਿ ਘੀਆ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਧਉ ਜੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਹਿਓ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਮਈਆ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਓ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧॥੨੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਬਿਨਸੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਦੁਖੀ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੀ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੂ ਸੁਖੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅਰੇ ਮੁਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਂਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਸੀਤਲ ਅਗਨਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਧੁਖੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੁਖੀ ॥੨॥੨॥੩੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਝੂਠ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਤੇ ਆਪਿ ਛਡਾਵਹੁ ॥ ਇਹ ਭੀਤਰ ਤੇ ਇਨ ਕਉ ਡਾਰਹੁ ਆਪਨ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥

੧॥ਆਪੁਨੀਬਿਧਿਆਪਿਜਨਵਾਵਹੁ॥ਪਤਿਸਿਉਨਾਮਗਾਲਵਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਰੁਨਾਹੀਕਬ
ਹੂਹੀਏਤੇਇਹਬਿਧਿਮਨਮਹਿਪਾਵਹੁ॥ਗੁਰਪੂਰਾਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀਜਨਨਾਨਕਕਤਹਿਨ
ਧਾਵਹੁ॥੨॥੩॥੩੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸਭੁਕਛੁਪਾਈਐਬਿਰਥੀ
ਘਾਲਨਜਾਈ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤਰਾਚਹੁਜੋਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਹ
ਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਸੰਤਗੋਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਪੂਰਨਹੋਵੈਘਾਲਾ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲੈਨਿਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਪ੍ਰੇਮਸਹਿਤਗਲਿਲਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੁ
ਮਰੇਬਿਸਰਤਜਗਤਜੀਵਨੁਕੈਸੇਪਾਵੈ॥੨॥੪॥੩੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥
ਅਬਿਨਾਸੀਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਸਿਮਰਤਸਭਮਲੁਖੋਈ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਭਗਤਨਕਉਬਰਤ
ਨਿਬਿਰਲਾਪਾਵੈਕੋਈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਗੁਰਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਜਾਕੀਸਰਣਿਪਾਇ
ਐਸੁਖੁਪਾਈਐਬਾਹੁੜਿਦੂਖੁਨਹੋਈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀਸਾਧਸੰਗੁਪਰਾਪਤਿਤਿਨ
ਭੇਟਤਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਨਾਨਕੁਦਾਸੁਬਾਛੈਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪਰੋਈ॥੨॥੫॥੩
੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੈਸੂਕਾਮਨੁਸਾਧਾਰੈ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤ
ਹੋਤਨਿਹਾਲਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ਮੇਰਾਬੈਦੁਗੁਰੂਗੋਵਿੰਦਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੁਖਿਦੇ
ਵੈਕਾਟੈਜਮਕੀਫੰਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਰਥਪੁਰਖਪੂਰਨਬਿਧਾਤੇਆਪੇਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਅਪੁ
ਨਾਦਾਸੁਹਰਿਆਪਿਉਬਾਰਿਆਨਾਨਕਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੨॥੬॥੩੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥
ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਤੁਝਹੀਪਾਹਿਨਿਬੇਰੋ॥ਬਖਸਿਲੈਹੁਸਾਹਿਬਪ੍ਰਭਅਪਨੇ
ਲਾਖਖਤੇਕਰਿਫੇਰੋ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੂਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਨੇਰੋ॥ਹਰਿਚਰਣਸਰਣਮੋਹਿਚੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਊਚੋਗੁਨੀਗਹੇਰੋ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਕੀਨੋਅਪੁਨੋਦਾਸਰੋ
ਤਉਨਾਨਕਕਹਾਨਿਹੋਰੋ॥੨॥੭॥੩੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰੂਗੋਵਿੰਦਸ
ਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏ॥ਅਸਥਿਰਭਏਲਾਗਿਹਰਿਚਰਣੀਗੋਵਿੰਦਕੇਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਭਲੋਸਮ

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੂਆ ॥ ਸੰਤ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਡਜੋਅ ਨਾਰ ਦੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸੁਆਮੀ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ
ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥੨॥੮॥੩੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ
ਸੁਭ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥੧॥ ਮੇਰੋ
ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰੋ ਮੀਤ ॥ ਦੂਣ ਚਊਣੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ
ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੩੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਚਨਿ ਕਰਉ ਨਾਮੁ
ਧਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਬਿਲਛਿ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣਹੁ ਖਾਇ ਜੀ
ਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਓ ਸਚ ਬੋਹਿਥੁ
ਚੜਿ ਲੰਘਉ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਪਹਿ ਕੀ
ਨੀ ਸਾਰ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥੨॥੧੦॥੩੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ
ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਵਡ
ਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥੧੧॥੩੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਖ ਮੰਗਲ
ਕਲਿਆਣ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਓ ਬਾਰਿਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ
ਲਾਗੈ ਕੋਊ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੨॥੧੨॥੪੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ

ਇਆ ਮਨਿ ਭਿੰਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਹਾਈ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਆ
ਕ੍ਰੀ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸਾਈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ
ਮਿਟਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗ
ਤ ਭਏ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗਏ ਕਲੇਸ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ
ਘਾਲ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਾਸਿ ॥ ਰਾਖਿ ਲੈਹੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅ
ਰਦਾਸਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਅਪਨੇ ਖਸਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਤਾਪ ਰੋਗ ਗਏ ਗੁ
ਰ ਬਚਨੀ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰ
ਥ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁ
ਰ ਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਭਏ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥
੧੫॥੭੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮਰੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਆ ਕਾਈ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪ
ਛਾਣਿ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਮਿਹਰ
ਵਾਣ ॥ ਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੋਈ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਉ ਪ
ਾਇ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਦਿਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆ
ਪੇ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ
॥੧॥ ਹੋਈ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਕੀ ਰਖਵਾਲੀ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ਸੁਖਾਲੀ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੋਹਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਭਿ ਸ
ਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥੨॥੧੭॥੪੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਖਸਿ
ਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ
ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨਿ ਸਿਮਰਿਆ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਣੀ ਕਿ
ਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਵਡੀ
ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ ॥੨॥੧੮॥੪੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ
ਭਾਈ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਜਮਹਿ ਕੀਓ ਹਟਤਾਰਿ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਊਬਰੈ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰ
ਥੁ ਸੋ ਭਾਈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥੧੯॥
੪੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਸਰਉ ਨਾਹੀ
ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਅਪਣੀ ਕਿਰ
ਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਰੀ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮੰ
ਗਲ ਰਸ ਰੂਪਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੨॥
੨੦॥੪੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਦੇ
ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਟਾਇਆ
ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੧॥
ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਦੋਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲ ਬਚ

ਗੁਨ ਨਾਨਕ ਰਵਤੇ ਸਫਲੁ ਕਰਮੁ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੨॥੨੧॥੪੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੀਏ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪੂਰਨ ਭਈ
ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਹੋਏ ਸਰਬ ਦਇਆ
ਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ
ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੨॥੨੨॥੫੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸਿਕਦਾਰਹੁ ਨਹ ਪਤੀਆਇਆ ॥ ਉਮਰਾਵਹੁ
ਆਗੈ ਝੇਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭੇਟੇ
ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਤਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਲ
ਬਧਿ ਆਪਣੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥ ਤਹ ਸਾਚ ਨਿਆਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਊਹਾ ਸਮ
ਠਾਕੁਰੁ ਸਮ ਚੇਰਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲਤ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਤ
ਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥
੪॥੧॥੫੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਹੁ ॥ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਹੁ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਲਹਿਆ ॥੧॥ ਅਪੁਨੋ ਹੋਇਓ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਅਨ
ਦ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਮੰਗਲ ਸਿਉ ਘਰਿ ਆਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਗੁਰ ਵਡਿ
ਆਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ॥
੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਛਤ ਲਾਥੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਜਪਿ
ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ
ਸਾਥੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੪॥੨॥੫੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ

ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੀ ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤ
ਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀ
ਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਧਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੨॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰ
ਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾ
ਖੀ ॥੩॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਖੋਏ ਪਾਪ
ਭਏ ਸਭਿ ਪਾਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੩॥੫੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਘਰੁ ਲਸਕਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ
ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਅਨਦਿ ਰਹਉ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ਭਉ ਕਤਹਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਿਆ ਦਾਸਾ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ ਬਲੁ ਧਨੁ ਤ
ਕੀਆ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ
ਤਰਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਰਸੁ ਦੀਆ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਆ ॥੩॥ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ
ਸਹਾਈ ॥ ਸਭ ਉਠਿ ਲਾਗੀ ਪਾਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕ
ਗਾਈਐ ॥੪॥੪॥੫੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿ
ਓ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ
ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਕੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥ ਸਭ
ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ
॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾਟਿਆ ਜਮ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ ਮਨ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥ ਸਭਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥ ਨਿ
ਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅਟਲ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ॥੪॥੫॥੫੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਤਾਪੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੈ ਰਾਖੀ ॥ ਸਰਣਿ ਸਚੇ ਕੀ ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੇ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਦਾਰੂ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰੂ ॥ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਬਾਤ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਭਇਓ ਸਾਖੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਲਾਜ ਰਾਖੀ ॥੩॥ ਬੋਲਾਇਆ ਬੋਲੀ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ॥੪॥੬॥੫੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋਆ ॥ ਵਾਲੁ ਨ ਵਿੰਗਾ ਹੋਆ ॥ ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਆਂਦਾ ਰਾਸੇ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰੁ ਨੀਕਾ ॥ ਜੋ ਨਾਵੈ ਸੋ ਕੁਲੁ ਤਰਾਵੈ ਉਧਾਰੁ ਹੋਆ ਹੈ ਜੀ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗੁ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਇ ਆਏ ॥ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਏ ॥੨॥ ਸੰਤ ਸਰੋਵਰ ਨਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੩॥ ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੁ ਸੁ ਜਾਨੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੈ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ॥੪॥੭॥੫੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਬਾਹੀ ਪੂਰੀ ॥ ਕਾਈ ਬਾਤ ਨ ਰਹੀਆ ਊਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਚਰਨ ਲਾਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਸਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਜਿਉ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧਾ ਕੀ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣਹਾਰ ਰਖਿ ਲੀਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਦਾਸ ਨਾਨਕ

ਕਸਗਹਿ ਸੁਆਮੀ ੪।।੮।।੫੮।। ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ
ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਪਾਇਆ ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹਾ ਸੁਹੇਲੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ੧ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦਾ ਸੁਭਾਈ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ੧ ਰਹਾਉ
ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ਹਮ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇਨਾਰਾ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਨੇ ੨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਸਦ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ਹਰਿ ਦਿਨ
ਰੈਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਈਐ ੩ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਪਾਇਆ ੪।।੯।।੫੯।।
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ਖੇਮ ਕੁ
ਸਲ ਭਇਆ ਇਸਨਾਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ੧ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਧਾ
ਰੇ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲ ਕਾ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੁਰ
ਮਤਿ ਖੋਏ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਸਭ ਹੋਏ ਰਾਮਦਾਸਿ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ
੨ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾ
ਏ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ੩ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਆਨੰਦਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ੪।।੧੦।।੬੦।। ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫।। ਦਹ ਦਿਸ ਛਤ੍ਰ ਮੇਘ ਘਟਾ ਘਟ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਇਓ ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ
ਨੀਦ ਨਹੁ ਨੈਨਹ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਇਓ ੧ ਹੁਣਿ ਨਹੀ ਸੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ਏਕ ਕੋਸਰੋ
ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲਾਲੁ ਤਬ ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੋ ਆਇਓ ਰਹਾਉ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਇਹੁ ਲਾਲੁ ਪਿਆ
ਰੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਸੁਖਦਾਇਓ ਮੰਦਰਿ ਚਰਿ ਕੈ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰਉ ਨੈਨ ਨੀਰਿ ਭਰਿ ਆਇਓ ੨ ਹਉ ਹਉ
ਭੀਤਿ ਭਇਓ ਹੈ ਬੀਚੋ ਸੁਨਤ ਦੇਸਿ ਨਿਕਟਾਇਓ ਭਾਂਭੀਰੀ ਕੇ ਪਾਤ ਪਰਦੋ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਦੂ

ਗਾਈਐ ॥੩॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਨਰ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾ ਸੁਸ ਸਾਜੋ ਦੁਰਕ ਮਿਟਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਉਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਉਧਾਇ ਅਭਿਲਾਖਾ ਜਾਈਐ ॥੪॥ ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦੇ ਸਭ ਮਾਈਐ ਜੋ ਗਾਤ ਸੇ ਕਰੁ ਮਿਲਾਈਐ ਸਭ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੧੧॥੬੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਈ ਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦੁਖਦਾਰੀ ॥ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਇਹ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥ ਨਿਚੀਜਿਆ ਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਝਿੜਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਹੁੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗੁਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥ ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈਐ ॥੩॥ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਭ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥੪॥੧੨॥੬੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਸਭਿ ਨਾਠੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਕਾਜ ਸਗਲ ਹੋਇ ਗਾਠੇ ॥੧॥ ਜਗਜੀਵਨ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੀਓ ਉਪਦੇਸਾ ਜਪਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਨਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਚਰਜੁ ਤੁਮਹਿ ਵਡਾਈ ॥੩॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਵਾਮੀ ਪਤਿ ਮਤਿ ਕੀਨੀ ਪੂਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਬਾਛਉ ਸੰਤਾ ਧੂਰੀ ॥੪॥੧੩॥੬੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮ

ਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁਪੂਰਾਨਮਸਕਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭਿਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਹਰਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਨ
ਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧॥ਅਪਨੇਦਾਸਕੋਭਇਓਸਹਾਈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਕੀਨੇਕਰਤੈਊਣੀਬਾਤਨ
ਕਾਈ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੈਪੁਰਖਿਤਾਲੁਦਿਵਾਇਆ॥ਪਿਛੈਲਗਿਚਲੀਮਾਇਆ॥ਤੋਟਿ
ਨਕਤਹੂਆਵੈ॥ਮੇਰੇਪੂਰੇਸਤਗੁਰਭਾਵੈ॥੨॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਇਆਲਾ॥ਸਭਿਜੀਅਭਏ
ਕਿਰਪਾਲਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਗੁਸਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥੩॥ਤੂਭਾਰੋਸੁਆਮੀਮੋਰਾ॥ਇ
ਹੁਪੁੰਨੁਪਦਾਰਥੁਤੇਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਸਰਬਫਲਾਪੁੰਨੁਪਾਇਆ॥੪॥੨੪॥੬੪

॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ॥ ॥ਰਾਮਦਾਸਸ
ਰੋਵਰਿਨਾਤੇ॥ਸਭਿਉਤਰੇਪਾਪਕਮਾਤੇ॥ਨਿਰਮਲਹੋਏਕਰਿਇਸਨਾਨਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਨੇਦਾਨਾ॥੧॥
ਸਭਿਕੁਸਲਖੇਮਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਸਭਿਥੋਕਉਬਾਰੇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥
ਰਹਾਉ ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਲੁਲਾਥੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਇਓਸਾਥੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥
ਆਦਿਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੨॥੧॥੬੫ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਚਿਤਿਆਇਆ॥ਸੋਘਰੁਦਿਇਵਸਾਇਆ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਤਾਸਹਸਾਸਗ
ਲਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾ
ਈ॥ ਰਹਾਉ ॥ਪ੍ਰਭਕੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਜਨਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਵਖਾ
ਣੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਜਾਣੀ॥੨॥੨॥੬੬ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਗੈਸੁਖੁਗੁਰਿਦੀਆ॥
ਪਾਛੈਕੁਸਲਖੇਮਗੁਰਿਕੀਆ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਸੁਖਪਾਇਆ॥ਗੁਰੁਅਪੁਨਾਰਿਦੈਧਿਆ
ਇਆ॥੧॥ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥ਮਨਇਛੇਫਲਪਾਈ॥ਸੰਤਹੁਦਿਨੁਦਿਨੁਚ
ੜੈਸਵਾਈ॥ ਰਹਾਉ ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਭਏਦਇਆਲਾਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਕਰਿਦੀਨੇ॥ਸ

ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਨੇ ॥੨॥੩॥੬੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸ
ਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾ
ਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥
ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥੬੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ
ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਵਰ ਦੀ
ਨੇ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਾ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇ
ਆ ॥੨॥੫॥੬੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥
ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥ ਬੇਦਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ
ਗਵਾਈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ ਸਰਸੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮੰਗਹਿ ਸੋ ਲੇ
ਵਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ
ਭਾਖਿਆ ॥੨॥੬॥੭੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਮੋਹਿ ਸਿਆ
ਣਪ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥
੧ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ਲਾਗਾ ਕਰੀ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਡੋਰੀ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੨॥੭॥੭੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਇਆ ॥ ਸ
ਭੁ ਕਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਹੋਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਰਾਧਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ ਅੰਕੁਰੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥੮॥੧੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਮੰਦਾ ਕੋ ਨ ਅਲਾਏ ॥ ਸਭ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੀ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤਬ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੯॥੧੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ਇਹੁ ਲਹੁੜਾ ਗੁਰੂ ਉਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਸੁਭ ਚਿਤਵਨਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਹਿ ਪੈਜ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪੂਰਨ ਕਲ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥੧੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਆਪੇ ॥ ਸੀਤਲਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥ ਬਿਘਨ ਗਏ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਸਭ ਜੀਅ ਭਇਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਾਥਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਸਭ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਤੀ ॥੨॥੧੧॥੧੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨਾ ਗੁਰੂ ਧਿਆਏ ॥ ਮਿਲਿ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਮੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਸਭੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੀ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੨॥੧੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਾ ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਨਰ ਨ

ਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਆਈ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਵਖਾਨਾ ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਊਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੀ ਪੂਰਨੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ॥ ਸਚੇ ਦਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੪॥੭੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਾਣਾ ॥ ਤਾ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਰਮਾਣਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥੀ ਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਰਵਣਾ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਲਾਥੀ ॥ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ਲੀਆ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਸੰਤ ਸਾਧ ਭਏ ਸਾਥੀ ॥੩॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਥੋਕ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੭੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ਖੰਨਾ ਸਗਲ ਰੇਨੁ ਛਾਰੀ ॥ ਇਸੁ ਆਗੈ ਕੋ ਨ ਟਿਕੈ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਏਹ ਗਲ ਸਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟਾ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਉਧਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੋਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਨੀ ॥ ਬਖਸ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ਨਿਤ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥

ਖੇਮਸਗਲਸੁਖਿਵਸਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਤਿਫਲਦਾਤੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
ਦੀਨੀਨਿਜਭਗਤਿਨਿਰੰਜਨਿਜਾਤੀ॥ ਰਹਾਉ ॥ਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵਾਈ॥ਤਿਸਫਲਸਦਾ
ਸੁਖਦਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥੨॥੧੭॥੮੧॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧੇ॥ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧੇ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ
॥ਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੧॥ਸੰਤਹੁਰਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸੰਤਅਸਥਾਨਿਬਸੇਸੁਖ
ਸਹਜੇਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬਾਣੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭਾ
ਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਿਵਖਾਣੀ॥ਨਿਰਮਲਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੨॥੧੮॥੮੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
॥ਭੂਖੇਖਾਵਤਲਾਜਨਆਵੈ॥ਜਿਤੁਸਿਮਰਨਿਦਰਗਹਮੁਖਊਜਲਸਦਾਸਦਸੁਖੁਪਾਈ
ਐ॥ਜਿਉਕਾਮੀਕਾਮਿਲੁਭਾਵੈ॥ਤਿਉਹਰਿਦਾਸਹਰਿਜਸੁਭਾਵੈ॥੨॥ਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਿ
ਲਪਟਾਵੈ॥ਤਿਉਗਿਆਨੀਨਾਮੁਕਮਾਵੈ॥੩॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
ਵੈ॥੪॥੧੯॥੮੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੁਖਸਾਂਤਿਘਰਿਆਇਆ॥ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿ
ਛਾਈਆ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਪਹਿਰਾਇਆ॥ਬਿਨਸੇਦੁਖਸਬਾਇਆ॥੧॥ਸੰਤਹੁਸਾਚੇਕੀਵਡਿਆ
ਈ॥ਜਿਨਿਅਚਰਜਸੋਭਬਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੋਲੇਸਾਹਿਬਕੈਭਾਣੈ॥ਦਾਸੁਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮੁ
ਵਖਾਣੈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਖਦਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥੨॥੨੦॥੮੪॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਰਿਦੈਧਿਆਏ॥ਘਰਿਸਹੀਸਲਾਮਤਿਆਏ॥ਸੰਤੋਖੁਭ
ਇਆਸੰਸਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਹੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਅਪਨੇਭਗਤ
ਕੀਗਣਤਨਗਣਈਰਾਖੈਬਾਲਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਤਿ
ਨਿਸਭੇਥੋਕਸਵਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਤੁਸਿਦੀਆ॥ਫਿਰਿਨਾਨਕਦੂਖੁਨਥੀਆ॥੨॥੨੧॥੮੫
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਸੋਈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੇਸਭੁਕੋਈ॥ਗੁਰ

ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਬਖਸੁਜੁਗਈਤਿਸਨ
ਵੈ॥ਸਤਿਸੰਤੋਖਖਾਸਲੈ॥ਮੋਰਪਿਅਗਸੋਜਸੁਤੇਰਬਾਢੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਤਾਰਸੁਆਮੀ
ਸੇਵਾ॥ਸੰਤਗੁਰਦੁਸਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਮੁਖਿਨਿੰਦਕਕੈਛਾਈ॥੨॥੨੨॥੮੬॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਗੈਸੁਖੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਪਾਛੈਆਨਦੁਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ॥ਪਰਮੇਸੁਰਿਬਣ
ਤਬਣਾਈ॥ਫਿਰਿਡੋਲਤਕਤਹੂਨਾਹੀ॥੧॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਜੀਅਤੇਰੇਦਇਆਲਾ॥ਅਪਨੇਭਗਤਕ
ਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਨਿਤਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੨॥੨੩॥
੮੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਲਿਨਰਾਇਣੁਮੇਰੈ॥ਜਮਦੂਤੁਨਆਵੈਨੇਰੈ॥ਕ
ਠਿਲਾਇਪ੍ਰਭਰਾਖੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਚੁਸਾਖੈ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਕੀਤੀ॥ਦੁਸਮਨਮਾ
ਰਿਵਿਡਾਰੇ॥ਸਗਲੇਦਾਸਕਉਸੁਮਤਿਦੀਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਿਸਗਲੇਥਾਨਵਸਾਏ॥
ਸੁਖਿਸਾਂਦਿਫਿਰਿਆਏ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਏ॥ਜਿਨਿਸਗਲੇਰੋਗਮਿਟਾਏ॥੨॥੨੪॥
੮੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਕੀਸਰਣੀਪਾਈਐ॥
ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਅਨੰਦਾਦੂਖੁਗਇਆਹਰਿਗਾਈਐ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹੁਭਾ
ਈ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੋਆਰਾਧਹੁਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਹੀਪਰਾ
ਪਤਿਜਿਸੁਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਈਪੂਰਨੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਨਾਮਿਰਹਾ
ਲਿਵਲਾਈ॥੨॥੨੫॥੮੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਜਨਅਪੁਨੇਕੀਰਾਖੈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਤਜਗਭੀਤਰਿਸਬਦੁਗੁਰੂਰਸੁਚਾਖੈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀ
ਤੇਰੀਓਟਗੁਸਾਈ॥ਤੂਸਮਰਥੁਸਰਣਿਕਾਦਾਤਾਆਠਪਹਰਤੁਮ੍ਹਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੋਜਨੁਭਜਨੁਕਰੇਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤਿਸੈਅੰਦੇਸਾਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਲਗੇਭਉਮਿਟਿ

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੨॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਜਿਤਿ
ਘਰਿ ਆਇਆ ਸੋਭਾ ਸੇਤੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੩॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਜਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕੰ
ਮਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ਤਰਿਓ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੨॥੫੦
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਆਪੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥
ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਬੇੜੀ ਕਾਟੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ
ਸਦ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਾ ਕੇ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਏ ਦਰਬਾਰਾ ॥੨॥੨੩॥੫੧ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਉ
ਅਪੁਨਾ ਸਾਂਈ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਦ ਧਿਆਈ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਜਿਨਿ ਰਾਖੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ
ਚਾਖੇ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾ
ਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾ
ਈ ॥ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥੨੪॥੫੨ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾ
ਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ
ਉ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁ
ਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ
॥੨॥੨੫॥੫੩ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਦਰ
ਬਾਰੇ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੈ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ
ਸਵਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆ
ਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਬਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਸਿਰਪਾਉ ਦੀਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ

ਘਟ ਪੂਰਨ ਨਾਨਕ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥੩੦॥੯੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨੁ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਗਾਉ ਰਸਨਾ ਗੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਮਰੁ ਮਾਧੋ ਹੋਹਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਆਲੁ ਜਿਉ ਪਰਿਓ ਡੋਲੈ ਮੁਖੁ ਪਸਾਰੇ ਮੀਤੁ ॥੧॥ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਫੁਨਿ ਤੋਹਿ ਗ੍ਰਸਿ ਹੈ ਸਮਝਿ ਰਾਖਉ ਚੀਤਿ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮੁ ਭਜਿ ਲੈ ਜਾਤੁ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤ ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਰਹੀ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜੇ ਨ ਤੀਰਥ ਸੇਵੇ ਚੋਟੀ ਕਾਲਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਰਥ ਸੰਪਤਿ ਧਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥ ਅਵਰ ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ ਜਾਨਉ ਭਜਨੁ ਰਾਮੁ ਕੋ ਸਹੀ ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੇ ਜੁਗ ਹਾਰਿਓ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਲਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸਿਮਰਤ ਕਹਾ ਨਹੀ ॥੨॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ ॥ ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥ ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥੧॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੈ ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥੨॥ ਬਹੁਤੁ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥੩॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਨਕਾ ਸੀ ਉਧਰੀ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਉਰ ਧਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਟਲ ਭਇਓ ਧ੍ਰੂਅ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਰੁ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਇਆ ॥੧॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿ

ਗਜ ਗਰਾਹ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਮਹਮਾ ਨਾਮ ਕਹਾ ਲਉ ਬਰਨਉ ਰਾਮ ਕਹਤ ਬੰਧਨ ਤਿਹ ਤੂਟਾ ॥੨॥ ਅਜਾ
ਮਲੁ ਪਾਪੀ ਜਗੁ ਜਾਨੇ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਤੈ ਭੀ
ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰੈ ॥ ਜਾ ਤੇ
ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁ ਕੈਸੀ
ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਫੁਨਿ ਕਰਈ ॥ ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰ
ਈ ॥੧॥ ਕਲ ਮੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਜਾਹਿ ਜਪੈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਉਰ ਧਰਮ ਤਾ ਕੈ ਸ
ਮ ਨਾਹਨਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਰਹਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪੀ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤ
ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਹੀ ਮਹਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਪਨਿ ਨਿਆਈ ॥੩॥੫॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰੇ ਨਰ ਇਹ ਸਾਚੀ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ਬਿਨਸ
ਤ ਲਗਤ ਨ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰੂ ਭੀਤਿ ਬਨਾਈ ਰਚਿ ਪਚਿ ਰਹਤ ਨਹੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਸ
ਮਝਿ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨਿ ਭਜਿ ਲੇ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਮਤੁ ਸਾਧਨ ਕਉ
ਭਾਖਿਓ ਤੋਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੨॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਬਸਿ ਨਾਹਿ ॥
ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਬਿਖਿਅਨ ਕਉ ਧਾਵਤ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਰੋਕਉ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ
ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੇ ਮਤ ਸੁਨਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹੀਏ ਬਸਾਵੈ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਰਚਿਓ
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥੧॥ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ਸੂਝਤ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥
ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧ ਕੀ ਆ
ਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿਓ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੩॥
੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਲਖਉ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਅਗਿਆ
ਨਿ ਤਿਮਰਿ ਮੋ ਮਨੁ ਰਹਿਓ ਉਰਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮ ਭਰਮ ਹੀ ਭਰਮ ਖੋਇ
ਓ ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਨਹ ਛੂਟੀ ਅਧਮਾਈ ॥

੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋਊ ਗੁਨੁ
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਈ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਜੋ ਨਰੁ ਦੁਖ ਮੈ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਸਨੇਹੁ ਅਰੁ ਭੈ
ਨਹੀ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਮਾਟੀ ਮਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ
ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਉ ਨਾਹਿ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ
ਤਿਆਗੈ ਜਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥
੨ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਨਰ ਕਉ ਕੀਨੀ ਤਿਹ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲੀਨ ਭਇਓ
ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸੰਗਿ ਪਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਏਹੁ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿਓ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿਓ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ
ਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਸਨਬੰਧੀ ਸਗਰੇ ਧਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥ ਜਬ
ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿਓ ਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਸਭ ਭਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਕਹਂਉ ਕਹਾ ਯਿਆ ਮਨ ਬਉਰੇ
ਕਉ ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸਕਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਜਸੁ ਤਾ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ
॥ ੨ ॥ ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਭਇਓ ਨ ਸੂਧਉ ਬਹੁਤੁ ਜਤਨੁ ਮੈ ਕੀਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਜ
ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰਉ ਲੀਨਉ ॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਗਹਿ
ਓ ਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਮੂਡੁ ਮੁਡਾਇਓ ਭਗਵਉ ਕੀਨੋ ਭੇਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਚ ਛਾਡਿ ਕੈ ਝੂਠਹ ਲਾਗਿਓ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਓ ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚ ਉਦਰ ਨਿਜ
ਪੋਖਿਓ ਪਸੁ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ
ਬਿਕਾਨਾ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਅਨ ਸੰਗਿ ਬਉਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਿਓ ਅਚੇ
ਤਨ ਚੇਤਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ
ਭੂਲੇ ਸਦਾ ਪਰਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾ
ਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਸਿਉ ਹੀ ਜਗੁ ਫਾਂਧਿਓ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਮੈ ਆ

ਨਿਬੂਝਹੁਆਲਿਬੇਤਾਲਾਤਤੁਪਾਣੂਦੀਸਿਪਖੰਡੋ॥ਬਿਖੁਖਾਤੇਪਰੀਸਲੂਹੀਸਿਖਗੁਰਾਂਕੀਰੋਲਿਆ
ਫਿਰਨੋ॥੧॥ਘਰਕੀਰਾਹਬਿਬਾਹੁਤ੍ਰਾਤੂਜਾਣਿਸਿਉਸਬਦਰਤਸਾਭਿਨਿਲਾਕੀ॥ਜਬਕੀਹਸਤੁ
ਜੀਇਹਿਲਾਇਆਪ੍ਰੇਤਪ੍ਰੇਤਕਾਬਿਗੂਚੀ॥੨॥ਏਇਗਬਿਧਿਕੋਕੋਬਿਉਹਾਰੁਭਗਤਿਓਜਾਸਿਭੇਨੇ
ਫੁਲਗਾਇਓ॥ਅਤ ਬਾਣਿਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਜੀਕੋਭਗਤਿਕਾਮਨਆਇਓ॥੩॥੧੨॥੧੩੫

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਤੁਕੀ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ॥ ॥

॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੁਬਿਧਾਨਪੜਉਹਰਿਬਿਨੁਹੋਰੁਨਪੂਜਉਮੜੈਮਸਾਣਿਨਜਾਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਾਚਿਨਪਰਘ
ਰਿਜਾਵਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਨਾਮਿਬੁਝਾਈ॥ਘਰਭੀਤਰਿਘਰੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆ॥ਸਹਜਿਰਤੇਮਨ
ਭਾਈ॥ਤੂਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਤੂਦੇਵਹਿਮਤਿਸਾਈ॥੧॥ਮਨੁਬੈਰਾਗਿਰਤਉਬੈਰਾਗੀ
ਸਬਦਿਮਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀਮਾਈ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਬਾਣੀਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਉ
ਲਿਵਲਾਈ॥ ਰਹਾਉ ॥ਅਸੰਖਬੈਰਾਗੀਕਹਹਿਬੈਰਾਗਸੋਬੈਰਾਗੀਜਿਖਸਮੈਭਾਵੈ॥ਹਿ
ਰਦੈਸਬਦਿਸਦਾਭੈਰਚਿਆਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਏਕੋਚੇਤੈਮਨੂਆਨਡੋਲੈਧਾਵਤੁ
ਵਰਜਿਰਹਾਵੈ॥ਸਹਜੇਮਾਤਾਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਸਾਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥੨॥ਮਨੂਆਪਉਣੁਬਿੰ
ਦੁਸੁਖਵਾਸੀਨਾਮਿਵਸੈਸੁਖਭਾਈ॥ਜਿਹਬਾਨੇਤ੍ਰਸੋਤ੍ਰਸਾਚਿਰਾਤੇਜਲਿਬੂਝੀਤੁਝਹਿ
ਬੁਝਾਈ॥ਆਸਨਿਰਾਸਰਹੈਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈ॥ਭਿਖਿਆਨਾਮਿਰਜੇ
ਸੰਤੋਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਪੀਆਈ॥੩॥ਦੁਬਿਧਾਵਿਚਿਬੈਰਾਗੁਨਹੋਵੀਜਬਲਗੁ
ਦੂਜੀਰਾਈ॥ਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਤੂਏਕੋਦਾਤਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਜੰਤਦੁਖਿਸਦਾ
ਨਿਵਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈ॥ਅਪਰਅਪਾਰਅਗੰਮਅਗੋਚਰਕਹਣੈਕੀਮਨ
ਪਾਈ॥੪॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਮਹਾਪਰਮਾਰਥੁਤੀਨਿਭਵਣਪਤਿਨਾਮੰ॥ਮਸਤਕਿਲੇਖੁਜੀ

ਅਨਾਥੋਜਨਕੀਸਾਚਿਸਿਲੇਖੁਸਾਮੀ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਭਗਤਾਤਾਦਿਤੁ
ਮੈਮੂਰਖਮੁਗਧਨਿਰਲੇਪੁਸਨੇਆਪੇਗੀਅਲਖੁਅਗਾਮੀ॥੫॥ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਈ
ਸਾਦੁਜਾਣਨਿਜਿਉਗੁੰਗੇਮਿਠਿਆਈ॥ਅਕਥੈਕਾਕਿਆਕਥੀਐਭਾਈਚਾਲਉਸ
ਦਾਰਜਾਈ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਮੇਲੇਤਾਮਤਿਹੋਵੈਨਿਗੁਰੇਮਤਿਨਕਾਈ॥ਜਿਉਚਲਾਏਤਿਉ
ਚਾਲਹਭਾਈਹੋਰਕਿਆਕੋਕਰੇਚਤੁਰਾਈ॥੬॥ਇਕਿਭਰਮਿਭੁਲਾਏਇਕਿਭਗਤੀਰਾਤੇ
ਤੇਰਾਖੇਲੁਅਪਾਰਾ॥ਜਿਤੁਤੁਧੁਲਾਏਤੇਹਾਫਲੁਪਾਇਆਤੂਹੁਕਮਿਚਲਾਵਣਹਾਰਾ॥
ਸੇਵਾਕਰੀਜੇਕਿਛੁਹੋਵੈਅਪਣਾਜੀਉਪਿੰਡੁਤੁਮਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਿਰਪਾਕੀਨੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੭॥ਗਗਨੰਤਰਿਵਾਸਿਆਗੁਣਪਰਗਾਸਿਆਗੁਣਮਹਿਗਿਆਨ
ਧਿਆਨੰ॥ਨਾਮੁਮਨਿਭਾਵੈਕਹੈਕਹਾਵੈਤਤੋਤਤੁਵਖਾਨੰ॥ਸਬਦੁਗੁਰਪੀਰਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ
ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਬਉਰਾਨੰ॥ਪੂਰਾਬੈਰਾਗੀਸਹਜਿਸੁਭਾਗੀਸਚੁਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨੰ॥੮॥੧॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕੀ ॥ਆਸਾਮਨਸਾਬੰਧਨੀਭਾਈਕਰਮਧਰਮਬੰਧਕਾਰੀ॥
ਪਾਪਿਪੁੰਨਿਜਗੁਜਾਇਆਭਾਈਬਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥ਇਹਮਾਇਆਜਗਿਮੋਹਣੀ
ਭਾਈਕਰਮਸਭੇਵੇਕਾਰੀ॥੧॥ਸੁਣਿਪੰਡਿਤਕਰਮਾਕਾਰੀ॥ਜਿਤੁਕਰਮਿਸੁਖੁਊਪਜੈਭਾ
ਈਸੁਆਤਮਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤੁਬੇਦੁਬਕੈਖੜੋਭਾਈਕਰਮਕਰਹੁਸੰ
ਸਾਰੀ॥ਪਾਖੰਡਿਮੈਲੁਨਚੂਕਈਭਾਈਅੰਤਰਿਮੈਲੁਵਿਕਾਰੀ॥ਇਨਬਿਧਿਡੂਬੀਮਾਕੁਰੀ
ਭਾਈਊਂਡੀਸਿਰਕੈਭਾਰੀ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਘਣੀਵਿਗੂਤੀਭਾਈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈ॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਈਐਭਾਈਬਿਨੁਨਾਮੈਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਸੁ
ਖੁਪਾਏਭਾਈਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਈ॥੩॥ਸਾਚੁਸਹਜੁਗੁਰਤੇਊਪਜੈਭਾਈਮਨੁਨਿਰ
ਮਲੁਸਾਚਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਬੂਝੈਭਾਈਗੁਰਬਿਨੁਮਗੁਨਪਾਈ॥ਜਿਸੁਅੰ

ਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੪॥ ਪੰਡਿਤ ਦਹੀ ਵਿਲੋਈਐ ਭਾ
ਈ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਥੁ ॥ ਜਲੁ ਮਥੀਐ ਜਲੁ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਏਹਾ ਵਥੁ ॥ ਗੁ
ਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚੀਐ ਭਾਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਉ ਅਲਖੁ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤਾਗੋ ਸੂਤ
ਕੋ ਭਾਈ ਦਹ ਦਿਸ ਬਾਧੋ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਾਠਿ ਨ ਛੂਟਈ ਭਾਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭਾਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੬॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਉ
ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਭੈ ਮਰਣਾ ਸਚੁ ਲੇਖੁ ॥ ਮਜਨੁ ਦਾਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾ
ਮੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਚੂਕਾ ਭੇਖੁ
॥੭॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹਾਟੁ ਸਰਾਫ ਕੋ ਭਾਈ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਇਹੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸੋ ਦ੍ਰਿ
ੜੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਭਾਈ ਮੇਲਿ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ
॥੮॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥ
ਤਰੇ ॥ ਤਿਨਾ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨ ਹਰੇ ॥ ਬੂਡੇ ਭਾਰੇ ਭੈ ਬਿਨਾ ਪਿ
ਆਰੇ ਤਾਰੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਭੀ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਹਿ
ਥ ਭੈ ਡੁਬੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕੰਧੀ ਪਾਇ ਕਹਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆ
ਰੇ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਭਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਹੋ
ਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਰਸੁ ਲੈ ਤਤੁ ਵਿਲੋਇ ॥੨॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾ
ਨਾ ਸਾਚ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਆਇਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੀ
ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੀਐ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥
ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿ
ਆ ਪਿਆਰੇ ਊਧਉ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚਲੈ ਕ

ਭਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ੪ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਜਾਦੋ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੰਨਿ ਚ
ਲਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦ
ਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੫॥ ਹੁਕਮੇ ਗਣਤ ਗਣਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥ ਹੁਕ
ਮੇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਹ ਕਾ ਪਿਆ
ਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥੬॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਸੁਣੀ
ਐ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸੋ ਸਾਲਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਉ
ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ਪਿਆਰੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਜੇ ਥੀਐ
ਪਿਆਰੇ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਧਾਰਿ ॥ ਲਲਤਾ ਲੇਖਣਿ ਸਚ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਿ
ਖਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੁ ਲਿਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਿਲਾ ੧ ਤੁਕੀ ॥ ਤੂ ਗੁਣਦਾਤੌ ਨਿਰਮਲੋ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲੁ
ਨਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਣੇ ਭਾਈ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਗੁਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀ
ਤਮਾ ਤੂ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮ ਵਿਸੇਖੁ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਮੋਹਿਆ ਭਾਈ ਚਤੁਰਾਈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਚਿਤ ਮ
ਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਜੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਮੋਇ ॥੨॥ ਰੂੜੌ ਰੂੜੌ ਆਖੀਐ ਭਾਈ
ਰੂੜੌ ਲਾਲ ਚਲੂਲੁ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੈਰਾਗੀਐ ਭਾਈ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੁ ਅਭੂ
ਲੁ ॥੩॥ ਪਾਤਾਲਿ ਆਕਾਸਿ ਤੂ ਭਾਈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਚੂਕਾ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੪॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਕਾਇਆ ਮਾਜੀਐ
ਭਾਈ ਭੀ ਮੈਲਾ ਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨਿ ਮਹਾ ਰਸਿ ਨਾਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ
ਇ ॥੫॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜੀਐ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਦੇਹਿ ॥ ਪਾਹਣੁ ਨੀਰਿ ਪਖਾ

ਜੀਐ ਭਾਈ ਜਲ ਮਹਿ ਬੂਡਾ ਤੇਤੀਹਾ ੬ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਭਾਈ ਜ
ਗੁ ਬੂਡੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈ ਭਾਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੭॥ ਬਈ
ਅਰਿ ਬੋਲੈ ਮੀਠੁਲੀ ਭਾਈ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪਿਰ ਭਾਇ ॥ ਬਿਰਹੈ ਬੇਧੀ ਸਚਿ ਵਸੀ ਭਾਈ ਅ
ਧਿਕ ਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਜੋ
ਬੀਧੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਭਾਈ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੯॥ ਈਧਨੁ ਅਧਿਕ ਸਕੇਲੀਐ ਭਾਈ ਪਾ
ਵਕੁ ਰੰਚਕ ਪਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਇ ॥੧੦॥
੪ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੀ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭਗਤਾ ਦੀ ਸਦਾ ਤੂ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਧੁਰਿ ਤੂ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਤੁ
ਧੁ ਰਾਖਿ ਲਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਣਾਖਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ
ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭ
ਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੁ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਾ ਨੋ ਜਮੁ ਜੋ
ਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਲੁ ਨ ਨੇੜੈ ਜਾਈ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ
॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਭਗਤਾ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰ
ਤੀਤਿ ਨ ਆਵੀ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਸੁਆਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਨ ਭੇਦਿਓ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਨ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਕੂੜ ਕਪਟ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਸੀ ਮਨਮੁਖ ਫੀਕਾ ਅਲਾਉ ॥੩॥ ਭ
ਗਤਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਗਤੀ ਹੂ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਲੋਕ
ਹੈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਪਛਾਤਾ ੪ ॥ ਅਚਿੰਤ ਕੰਮ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ

ਸਾ ਹਰਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਾਚੁ ਕਰੰਮਿ ਪਛਾਣਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਕਰੇ ਸੁ ਵਿਰਲਾ ਜਿਨਾ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ ਦੁਖਿ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਨਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਵੇਦ ਪੜਹਿ ਤੈ ਵਾਦ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਬਾਣੀ ਭਜਿ ਛੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੭॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਓਨਾ ਦੀ ਸੋਭਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹੋਈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਤੁਕੀ ॥

ਨਿਗੁਣਿਆ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਹੈ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਣਹੀਣ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਲਏ ਰਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਣ ਕਉਣ ਅਪਰਾਧੀ ਬਖਸਿਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਅਨੁ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੇੜੈ ਚਾੜਿ ॥੨॥ ਮਨੂਰੈ ਤੇ ਕੰਚਨ ਭਏ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਭਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਭਉ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥ ਜੋ ਸਤਿ

ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਕੁ
ਲੁ ਭੀ ਲਈ ਬਖਸਾਇ ॥੭॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਹਰਿ ਜੀ ਸਬਦੇ ਜਾਪਦਾ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭਾਈ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਰਤੀਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ ਤੂ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਰੰਗਿ
ਰਾਤਿਹੋ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ
ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗਈ ਭਾਈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵ
ਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਾਈ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥ ਮਨਹਠਿ
ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੩॥ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੈ
ਭਾਈ ਭਾਇ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਭਾਈ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਲਿਵ ਲਾ
ਗੁ ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਦਾ ਭਾਈ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ
ਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਹੈ ਦਾਤਿ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲੀ ਡੁੰਮਣੀ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ
ਥਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥ ਏਤੁ ਜਨ
ਮਿ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀ ਮੁਹਾਇਓਨੁ ਭਾਈ ਬਿ
ਖਿਆ ਨੋ ਲੋਭਾਇ ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਭਾਈ ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੮॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ
੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਭਾਈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ
ਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ ਵਥੁ ॥ ਕਿਨਿ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਅਕਥੁ ॥

ਕ੍ਰਮ ਲਭੈ ਹੋਵੈ ਨਾਸੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੀਤ ਸਚੁ ਮਨ ਅੰਜੀ ਐਵਾਣੀ

ਗੁਰ ਕੋ ਵਿਦ ਦਸਿ ਲਹੀ ਐਥੁਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਜਪੈ ਤਬਾ ੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮ ੫ ॥ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਵੰਤ
ਨਮਦ ਤੁਦੇ ਇਜਨ ਅਪਨ ਨਿਭੁ ਪਦਾ ਦਰਗਹ ਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਕੈ ਧਾਵਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋ
ਭੁਈਤ ਭਿਨਿ ਪਿਛੁ ਰੇਸ਼ੁ ਡਬਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਭਾਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਅਗਮ ਅਪ
ਰਾਜੀ ਅਜੰਤ ਪਾਤਿ ਪਲਦ ਭਾਈ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਸਬਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟੀ
ਐ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ੨ ॥ ਸਚੇ ਰਾਰ ਭੁ ਸਰੇਵੀਅ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ
ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਿਮਟੇ ਐਂ ਯਕਿ ਆਖਿ ਅਨਤ ਭਾਈ ਕਮਲ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ
ਸੁਖੁ ਭ੍ਰਿਪ ਜੈ ਭਾਈ ਸਭਿ ਫਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ੩ ॥ ਮੇਰ ਤੇਰਾ ਛੋਡੀਐ ਭਾਈ ਹੋਈ
ਐ ਸਭ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭਾਈ ਪੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿ
ਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਾਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਮਰੀਐ ਝੂਰਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਮਰਥੋ
ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ੪ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੁ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾ
ਸੀਐ ਭਾਈ ਰਿਦੈ ਹੋਵੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਪਰਤਾਪੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮਉਲਿਆ ਧਰ
ਤਿ ਅਕਾਸੁ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਤੋਖਿਆ ਭਾਈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਰਸਨਾ
ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਸਦਾ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਸੁਆਉ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਿਆ ਭਾਈ ਨਿਹਚਲੁ
ਪਾਇਆ ਥਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਭਾਈ ਸੋ ਜੀਅੜਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ੬ ॥ ਬਹੁ
ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੈ ਭਾਈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਓਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆ ਪਾਲਦਾ
ਭਾਈ ਦੇਇ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਭਾਈ ਗੂੜਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਸੁ
ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਕਰਮਾਉ ੭ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵੀਐ ਭਾਈ
ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਭਾਈ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸਾ

ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ਭਾਈ ਸਭ ਥਾਨੀ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਧ੍ਰੀ ਤਿਨ ਲਗੀ ਭਾਈ
ਨਿਤ ਨਿਤ ਸਬਦ ਵਜੂਰਾ ॥੨॥ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਤਰਾਇਆ ਭਾਈ ਭਉਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਸੰਸਾ
ਰਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਧਰਿ ਲੀਨਾ ਨਾਲਿ ਭਾਈ ਕੀਤੋਨੁ ਅੰਗੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ
ਲੁ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਭਾਈ ਜਿ ਕਿਲਬਿ
ਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਦੁਖ ਸਾਗਰੋ ਪਿਆਰੇ ਤ
ਹ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਕਾਢਿ ਬਿਖੁ ਪਸਰੀਆ ਪਿਆਰੇ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਆਪਿ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇ
ਆ ॥ ਸੋ ਆਰਾਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਨਹਾਰੁ ਪਿਆ
ਰੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਏਕ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਅਨਿਕ
ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਿਸਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ
ਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਲਾਗੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁ
ਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਸਾਚੀ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਿ ਤਨਿ
ਕੀਤਾ ਰੋਗੁ ॥ ਕਉੜਾ ਹੋਇ ਪਤਿਸਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਸੋਗੁ ॥ ਭੋਗ
ਭੁੰਚਾਇ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਉਧਾਰਿਆ ਪਿ
ਆਰੇ ਤਿਨ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਿ ਨ
ਆਵਹਿ ਮੂਲਿ ॥ ਜਿਨ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਧੂੜਿ ॥ ਬਿਲਲਾ
ਟ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਸੂਲੁ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆ
ਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਰਹਿਆ ਮੂਲੁ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥

ਧਨੁਸੁਮਿਲਿਮੇਰਾਭਿਵ੍ਰਿਸ।ਗੈਪਿਆਰੇਸੋਮੁਹਿਕਾਲੋਭਿਤਿਜਾਇ।।ਮਨਮੁਖਿਦੋਝੀਸ
ਨਾਮਿਲਿਪਿਆਰੇਦੁਰਭਾਗਮਿਲੈਸਜਾਇ।।ਜੋਕਿਨੁਕੀਮੁਲਿਸਦਾਕਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨ
ਭੂਰਿਧਾਇ।।੫।।ਸੰਜਮਸਾਸਾਸਿਆਭੂਧਾਪਿਆਰੇਇਕਰਤੀਲੀਨਾਲਿ।।ਜੋਖੋਨੁਧਾਗੋ
ਪਿਵਿਦੋਹਾਪਿਆਰੇਤਿਨਕੁਗਲਿਲਗੈਬਾਨਾਲਿ।।ਹੋਈਵਸਤੁਨਜਾਤੀਆਪਿਆਰੇਕੂੜਾਮ
ਚਲੈਨਾਲਿ।।ਸਾਜਿਚਨੁਜਨਮਿਲਾਇਓਨੁਪਿਆਰੇਸਾਚਨਾਮੁਸਮਾਲਿ ੬।।
ਸਤਸੰਗੈਭੂਗਾਅਨਾਧਿਆਨੁਪਿਆਰੇਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇ।।ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕਾਹ
ਚੈਦੋਪਿਆਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਿਪੂਰਕਮੁਰੇ।।ਦੁਖਸਭਾਸੁਤਿਨੁਲੀਧਾਆਪਿਆਰੇਕੁਵਜਾਲੁਧਾ
ਸਿਧਰੇ।।ਜਿਸੁਨੁਵੇਤਿਸੁਮੇਲਿਲੋਹਿਪਿਆਰੇਸੇਈਸਦਾਧਰੇ।।੭।।ਸੰਮ੍ਰਥਧੁਰਬਧੁ
ਦਾਇਆਲਦੇਓਪਿਆਰੇਭੁਗਤਾਤਿਸਰਤਾਨ੍ਹ।।ਧੰਨੁਸੁਸਭਾਹਾਈਦੋਹਿਪਰਿਧਿਆ
ਗੈਜਿਅੰਤਰਜਾਮਿਜਾਨ੍ਹ।।ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਮਸਤਕਿਸਭੁਨੀ
ਸਾਨ੍ਹ।।ਸੋਧ੍ਰਭ੍ਰਮੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈਪਿਆਰੇਨਾਨਕਸਚਕਬਬਾਹੁ।।੮।।੨ ।ਸੋਰਠਿਮਹ

ਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ।ਅਸਟਪਦੀਆ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

।ਪਾਠੁਪੜਿਓਅਰੁਬੇਦੁਬੀਚਾਰਿਓਨਿਵਲਿਭੁਅੰਗਮਸਾਧੇ।।ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁ
ਨਛੁਟਕਿਓਅਧਿਕਅਹੰਬੁਧਿਬਾਧੇ।।੧।।ਪਿਆਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿਲਣੁਨਜਾਈਮੈਕੀ
ਏਕਰਮਅਨੇਕਾ।।ਹਾਰਿਪਰਿਓਸੁਆਮੀਕੈਦੁਆਰੈਦੀਜੈਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾ ਰਹਾਉ
ਮੋਨਿਭਇਓਕਰਪਾਤੀਰਹਿਓਨਗਨਫਿਰਿਓਬਨਮਾਹੀ।।ਤਟਤੀਰਥਸਭਧਰਤੀ
ਭ੍ਰਮਿਓਦੁਬਿਧਾਛੁਟਕੈਨਾਹੀ।।੨।।ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥਜਾਇਬਸਿਓਸਿਰਿਕਰਵਤ
ਧਰਾਏ।।ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਇਹਬਿਧਿਜੇਲਖਜਤਨਕਰਾਏ।।੩।।ਕਨਿਕਕਾਮਿ
ਨੀਹੈਵਰਗੈਵਰਬਹੁਬਿਧਿਦਾਨੁਦਾਤਾਰਾ।।ਅੰਨਬਸਤ੍ਰਭੂਮਿਬਹੁਅਰਪੇਨਹਮਿਲੀ

ਐਸਾ ਕਿਤੁ ਆਰਾ ੪ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਡੰਡਉਤ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਰਤੁ ਰਹਤਾ ਹਉ ਹ
ਉ ਕਰਤ ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਇਹ ਜੁਗਤਾ ੫ ਜੋਗ ਸਿਧ ਆਸ
ਣ ਚਉਰਾਸੀਹ ਏ ਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮੈ ਹਰਿ
ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਗਹਿਆ ੬ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਿਆ ਹੁਕਮੁ ਅਫ
ਾਰਾ ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਚੰਦਨੁ ਚੋਆ ਨਰਕ ਘੋਰ ਕਾ ਦੁਆਰਾ ੭ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਨ ਕੈ ਕਰਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਲਿ
ਖੇ ਕਾ ਲਹਨਾ ੮ ਤੇਰੋ ਸੇਵਕੁ ਇਹ ਰੰਗਿ ਮਾਤਾ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ੧ ॥ ॥ ॥ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ ਮਹਲੇ ੪ ਕੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਸੋਰ
ਠਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜੇ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ਦੰਦੀ ਮੈਲੁ ਨ ਕਤੁ ਮਨਿ ਜੀਭੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ਸਸੁ
ਰੈ ਪੇਈਐ ਭੈ ਵਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗ ਪਰਹਰਿ ਕਪੜੁ ਜੇ ਪਿਰ ਮਿਲੈ ਖੁਸੀ
ਰਾਵੈ ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੀਗਾਰੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਕਦੇ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਦੇਵਰ ਜੇਠ ਮੁਏ ਦੁ
ਖਿ ਸਸੂ ਕਾ ਡਰੁ ਕਿਸੁ ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮ ਮਣੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ੧ ਮਃ ੪
ਸੋਰਠਿ ਤਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਢੰਢੋਲੇ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰਮ
ਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ ਹ
ਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਡੋਲੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੋ
ਲ ਗੋਲੇ ੨ ਪਉੜੀ ਤੂ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ਤੁਧੁ

ਆਪੇਖੇਲੁਕਰਾਇਨੁਕੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ।ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਆਪਿਭੋਗਣਹਾਰਿ
ਆ।ਸਭੁਤੇਰਾਸਬਦੁਵਰਤੈਉਪਾਵਣਹਾਰਿਆ।ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਗੁ
ਰਕਉਵਾਰਿਆ॥੩ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਹਉਮੈਜਲਤੇਜਲਿਮੁਏਭ੍ਰਮਿਆਏਦੂ
ਜੈਭਾਇ।ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਆਪਣੈਪੰਨੈਪਾਇ।ਇਹੁਜਗੁਜਲਤਾਨਦ
ਰੀਆਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ।ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਸੀਤਲਭਏਨਾਨਕਸਚੁਕ
ਮਾਇ॥੧ ਮਃ੩ ॥ਸਫਲਿਓਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਧੰਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ।ਜਿਨਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਜੀਵਦਿਆਮੁਇਆਨਾਵਿਸਰੈਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਣ।ਕੁਲੁਉਧਾਰੇਆਪ
ਣਾਸੋਜਨੁਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਏਜੀਵਦੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮਨਮੁਖਜਨਮਿਮਰਾ
ਹਿਨਾਨਕਮੁਏਨਆਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ੪॥
ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ।ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧੂਲਗਿਹਰਿਨਾ
ਮਿਸਮਾਈਐ।ਹਰਿਤੇਰੀਵਡੀਕਾਰਮੈਮੂਰਖਲਾਈਐ।ਹਉਗੋਲਾਲਾਲਾਤੁਧੁਮੈਹੁਕ
ਮਿਚਲਾਈਐ।ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਾਜਿਗੁਰਿਸਮਝਾਈਐ॥੩ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੩ ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਜਿਕਰਤੈਆਪਿਲਿਖਿਆਸੁ।ਮੋਹਠਗ
ਉਲੀਪਾਈਅਨੁਵਿਸਰਿਆਗੁਣਤਾਸੁ।ਮਤੁਜਾਣਹੁਜਗੁਜੀਵਦਾਦੂਜੈਭਾਇਮੁ
ਇਆਸੁ।ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਬਹਣਿਨਮਿਲਨੀਪਾਸਿ।ਦੁਖੁਲਾਗਾ
ਬਹੁਅਤਿਘਣਾਪੁਤੁਕਲਤੁਨਸਾਥਿਕੋਈਜਾਸਿ।ਲੋਕਾਵਿਚਿਮੁਹੁਕਾਲਾਹੋਆਅੰ
ਦਰਿਉਭੇਸਾਸ।ਮਨਮੁਖਾਨੋਕੋਨਵਿਸਹੀਚੁਕਿਗਇਆਵੇਸਾਸੁ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਾ
ਨੋਸੁਖੁਅਗਲਾਜਿਨਾਅੰਤਰਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੧ ਮਃ੩॥ ਸੇਸੈਣਸੇਸਜਣਾਜਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਸੁਭਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਅਨਦਿਨੁਕਰਹਿਸੇਸਚਿਰਹੇਸਮ

ਈਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਸਜਣ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਆਪ ਸੁਆਰਥੀ ਕਾਰਜੁ ਨ ਸਕਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ
ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ
ਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਲੇਖਾ
ਮੰਗੀਐ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇ
ਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਵਿਣੁ ਦੰਤਾ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਉਬਰੇ ਜਿਨੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮ
ਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾ
ਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖਾ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਆ
॥ ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਭ੍ਰਮਦਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਜਿ ਬਿ
ਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਸੋਝੀ ਪਈ ਤਿਨਾ ਅੰਦ
ਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥
ਸਬਦੇ ਹੀ ਨਾਉ ਊਪਜੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉ
ਰਾਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
ਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ
॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਕਹੁ ਜਨ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜ
ਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਸੁ ਹਰਿ ਮ

ਬਖਸਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪੂਰੈ ਦੇਖਿ ਪਸਰਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਜਿਉ ਉਤਰ ਸੁਕੇਲੁ ਪਾਨਿ ਜਿ ਮੈ ਬਤਨ ਨ ਕੋ ਭੀ ਡਿਠਾ ॥ ਜੀਉ ਵਿਛੁੜੈ ਤਉ ਭਿ ਘੰਟ੍ਰੀਆ ਮੈ ਸਚ ਮੰਦਲੇ
ਕੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ਮ
ਨੁ ਲੇਇ ॥ ਜਿਉ ਮਾਜੀਠੈ ਕਪੜੇ ਰੰਗੇ ਭੀ ਪਾਹੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਆ ਨ ਲ
ਗੈ ਕੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਇਦਾ ॥ ਹਰਿ ਆ
ਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਇਕਿ ਆਪਿ ਖੁਆ
ਇਦਾ ॥ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਇਕਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ
ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ
ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ
ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ
੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੰਨੁ ਅਜਿਤੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ
ਵਿਹਾਇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਵਸਿ ਨ ਆਵਈ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਭੇਖਧਾਰੀ ਭੇਖ ਕਰਿ ਥਕੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰ
ਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਹਉਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਉ
ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਭੈ ਪਾਇਐ ਮਨੁ ਵਸਿ ਹੋਆ ਹਉਮੈ
ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਹ ਭੂਪਤਿ ਰਾਣੇ
ਰੰਗ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥

ਭਲਾਦੀਆਨਾਲਿਨਚਲੈਸਿਖਿਆਪਲੈਜਾਵਣਾ॥ਜੋਇਪਕੜਿਚਲਾਇਆਕਾਲਿਤੈ
ਘਰਤਰਾਵਣਾ॥ਉਹੁਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵੈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਣਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹਫਿਰੇਸੇਬਧੇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਮਿਲਣੁਨਪਾਇਨੀਜੰ
ਮਹਿਤੈਮਰਿਜਾਹਿ॥ਸਹਸਾਰੋਗੁਨਛੋਡਈਦੁਖਹੀਮਹਿਦੁਖਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬ
ਖਸਿਲੇਹਿਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਤੇਮੁਹਫਿਰੇਤਿਨਾਠਉ
ਰਨਠਾਉ॥ਜਿਉਛੁਟੜਿਘਰਿਘਰਿਫਿਰੈਦੁਹਚਾਰਣਿਬਦਨਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਬਖਸੀਅਹਿਸੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੋਸੇਵਹਿਸਤਿਮੁ
ਰਾਰਿਸੇਭਵਜਲਤਰਿਗਇਆ॥ਜੋਬੋਲਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਉਤਿਨਜਮੁਛਡਿਗਇਆ
॥ਸੇਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਹਿਜਿਨਾਹਰਿਜਪਿਲਇਆ॥ਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਈਪੁਰਖਜਿਨਾਹਰਿ
ਤੁਧੁਮਇਆ॥ਗੁਣਗਾਵਾਪਿਆਰੇਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮਭਉਗਇਆ॥੭॥ਸਲੋ
ਕੁਮਃ੩॥ਥਾਲੈਵਿਚਿਤੈਵਸਤੂਪਈਓਹਰਿਭੋਜਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੁ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਮ
ਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਇਹੁਭੋਜਨੁਅਲਭੁਹੈਸੰਤਹੁਲਭੈਗੁਰਵੀਚਾ
ਰਿ॥ਏਹਮੁਦਾਵਣੀਕਿਉਵਿਚਹੁਕਢੀਐਸਦਾਰਖੀਐਉਰਿਧਾਰਿ॥ਏਹਮੁਦਾਵਣੀ
ਸਤਿਗੁਰੂਪਾਈਗੁਰਸਿਖਾਲਧੀਭਾਲਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੁਬੁਝਸੀਹਰਿਪਾ
ਇਆਗੁਰਮੁਖਿਘਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜੋਧੁਰਿਮੇਲੇਸੇਮਿਲਿਰਹੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿ
ਤੁਲਾਇ॥ਆਪਿਵਿਛੋੜੇਨੁਸੇਵਿਛੁੜੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਆ
ਪਾਈਐਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬਹਿਸਖੀਆਜਸੁਗਾਵਹਿ
ਗਾਵਣਹਾਰੀਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਹੁਨਿਤਹਰਿਕਉਬਲਿਹਾਰੀਆ॥ਜਿਨੀਸੁ
ਣਿਮੰਨਿਆਹਰਿਨਾਉਤਿਨਾਹਉਵਾਰੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖੀਆਹਰਿਮੇਲੁਮਿਲਾਵਣ

ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗਹਿ ਸਵਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਗਈਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਵਾਰਿਆ ਗੁਰਾ ਤਿਨ ਜਿਨ ਸਚੁ ਦੇਖਣਹਾਰੀਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗਾਵਣ ਨੂੰ ਵੇਸ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਨਿਤ ਜਾਗਤੇ ਦੇਸ ਹੋਸਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਉਸਤਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮੈ ਸਹਸਾ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਰਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਸਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਉਤਪਤਿਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਿਨ ਡਰੁ ਸਟਿ ਘਤਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਤੁ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਡਿਠਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਟੁ ਸਚੁ ਰਤਨੀ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਾ ਬਾਣੀ ਇਕੁ ਗੁਰੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਟੁ ਸਚੁ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਅਨਿ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਖਟਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਵਿਖੁ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰਗਟਿਆ ਕਰਮਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਕੂੜਾ ਜਲਿ ਜਾਵਈ ॥ ਕੂੜਿਆਰੀ ਰਜੈ ਕੂੜਿ ਜਿਉ ਵਿਸਟਾ ਕਾਗੁ ਖਾਵਈ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਕੂੜੁ ਪਾਪੁ ਲਹਿ ਜਾਵਈ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੇਖਾ ਚਉਚਕਿਆ ਚਉਵਾਇਆ ਏਹੁ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣਿ ॥ ਏਹੜ ਤੇਹੜ ਛਡਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅ

ੴਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਭੁਚਲਾਹਿਤਦੂਜਾਭਾਉਵਾਹਿਮਝੁ

ਕੈਹਰਿਪਉਸਬਦੁਬਿਗਸੈਜੋਜਾਣੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਜਲਿਜਾਇਗੁਰਗੋਇਹਉਮੈਅ
ਭੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨਮਨਿਚੇਤੁਨਹੀਤਿਨਧਿਗੁਪੈਨਣੁਧਿਗੁਖਾਣੁ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਹਰਿਗੁਰਤੇਦਿਨਆਵਈਕੇਮਤਿਕਰਹੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁ
ਣਵਾਹਿਗੁਣਮਾਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਜੋਤੀਲੀਦੇਹਸਭਵਡਭਾਗੀਕਰਿ
ਪੈਪਿੰਡਭਾਤਿਕਰਿਹਰਿਪਤਿਲਾਆਪਿਕਰਾਇਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਪਿੰਡੁਤਿਕਰਿ
ਕੋਈਬੂਝੈਬੂਝਣਹਾਰਾਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕੁਕਰਿ॥ਸੋਬੂਝੈਏਹੁਬਿਬੇਕੁਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆਪਿ
ਹਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਤਿਹਰਿ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਪਰਥਾਇਸਾਖੀਮਹਾਪੁਰਖਬੋਲਦੇਸਾਝੀਸਗਲਜਹਾਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੋ
ਭਉਕਰੇਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਮਨਹੀਤੇਮਨੁ
ਮਾਨੈ॥ਜਿਨਕਉਮਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਹੀਨਾਨਕਸੇਕਿਆਕਥਹਿਗਿਆਨੈ॥੧॥ਮਃ
੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਿਤੁਨਲਾਇਓਅੰਤਿਦੁਖੁਪਹੁਤਾਆਇ॥ਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰ
ਹੁਅੰਧਿਆਂਸੁਧਿਨਕਾਈਪਾਇ॥ਪੰਡਿਤਤਿਨਕੀਬਰਕਤੀਸਭੁਜਗਤੁਖਾਇਜੋ
ਰਤੇਹਰਿਨਾਇ॥ਜਿਨਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹਿਆਹਰਿਸਿਉਰਹੇਸਮਾਇ॥ਪੰਡਿਤਦੂ
ਜੈਭਾਇਬਰਕਤਿਨਹੋਵਈਨਾਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥ਪੜਿਥਕੇਸੰਤੋਖੁਨਆਇਓ
ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਵਿਹਾਇ॥ਕੂਕਪੂਕਾਰਨਚੁਕਈਨਸੰਸਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਸਜਣਮੇ
ਲਿਪਿਆਰੇਮਿਲਿਪੰਥੁਦਸਾਈ॥ਜੋਹਰਿਦਸੈਮਿਤੁਤਿਸੁਹਉਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁ
ਣਸਾਝੀਤਿਨਸਿਉਕਰੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਹਰਿਸੇਵੀਪਿਆਰਾਨਿਤਸੇਵਿਹਰਿ
ਸੁਖੁਪਾਈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਤਿਸੁਜਿਨਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥

ਪੰਡਿਤਮੈਲੁਨਚੁਕਈਜੇਵੇਦਪੜੈਜੁਗਚਾਰਿ।ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੂਲੁਹੈਵਿਚਿਹ
ਉਮੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ।ਪੰਡਿਤਭੂਲੇਦੂਜੈਲਾਗੇਮਾਇਆਕੈਵਾਪਾਰਿ।ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਭੁਖਹੈਮੂਰਖਭੁਖਿਆਮੁਏਗਵਾਰ।ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਸ
ਬਦਿਵੀਚਾਰਿ।ਅੰਦਰਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਈਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿ।ਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਰਤੇਸਹਜੇਰਜੇਜਿਨਾਹਰਿਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ ੧ ਮਃ ੩ ।ਮਨਮੁਖਹਰਿਨਾਮੁਨ
ਸੇਵਿਆਦੁਖੁਲਗਾਬਹੁਤਾਆਇ।ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਹੈਸੁਧਿਨਕਾਈ
ਪਾਇ।ਮਨਹਠਿਸਹਜਿਨਬੀਜਿਓਭੁਖਾਕਿਅਗੈਖਾਇ।ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਿਸਾਰਿਆ
ਦੂਜੈਲਗਾਜਾਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਵਡਿਆਈਆਜੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਇ ੨ ।ਪਉੜੀ ।ਹਰਿਰਸਨਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਖਰੀਸੁਹਾਵਣੀ।ਜੋਮਨਿਤਨਿ
ਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੈਸਾਹਰਿਭਾਵਣੀ।ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚਖੈਸਾਦੁਸਾਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ।ਗੁਣ
ਗਾਵੈਪਿਆਰੇਨਿਤਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਝਾਵਣੀ।ਜਿਸੁਹੋਵੈਆਪਿਦਇ
ਆਲੁਸਾਸਤਿਗੁਰੂਗੁਰੂਬੁਲਾਵਣੀ ੧੩ ।ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ।ਹਸਤੀਸਿਰਿਜਿਉ
ਅੰਕਸੁਹੈਅਹਰਣਿਜਿਉਸਿਰੁਦੇਇ।ਮਨੁਤਨੁਆਗੈਰਾਖਿਕੈਊਭੀਸੇਵਕਰੇ
ਇ।ਇਉਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਨਿਵਾਰੀਐਸਭੁਰਾਜੁਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਲੇਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੁਝੀਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ ੧ ਮਃ ੩ ।ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਆਆਏਤੇਪਰਵਾਣੁ।ਨਾਨਕਕੁਲਉਧਾਰਹਿਆਪਣਾਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਣੁ ੨
ਪਉੜੀ ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਆਸਿਖਗੁਰੂਮੇਲਾਈਆ।ਇਕਿਸੇਵਕਗੁਰਪਾਸਿ
ਇਕਿਗੁਰਿਕਾਰੈਲਾਈਆ।ਜਿਨਾਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮਨਿਚਿਤਿ ਤਿਨਾਭਾਉਗੁਰੂ
ਦੇਵਾਈਆ।ਗੁਰਸਿਖਾਇਕੋਪਿਆਰੁਗੁਰਮਿਤਾਪੁਤਾਭਾਈਆ।ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁ

ਬੋਲਹੁ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਆਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵਦਿਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ
ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਅਵਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਵਿਸਟਾ
ਮਾਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ
ਸੰਚੀਐ ਅੰਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥
ਹਰ ਰੰਗੀ ਤੁਰੇ ਨਿਤ ਪਾਲੀਅਹਿ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈ ॥ ਜਨ ਲਾਵਹੁ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧
੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕ ਦਝਹਿ
ਇਕ ਦਬੀਅਹਿ ਇਕਨਾ ਕੁਤੇ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਉਸਟੀਅਹਿ ਇਕਿ
ਭੀ ਫਿਰਿ ਹਸਣਿ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤਿਨ ਕਾ ਖਾਧਾ ਪੈਧਾ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਘਰ ਮੰਦ
ਰ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਅਭਿਆਗਤ ਜਾ
ਇ ਵਰਸਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਰੇ ਜੀਨ ਖੁਰਗੀਰ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚੜਿ ਜਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਜੋ ਬੋਲ
ਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਪਹਿ
ਜਾਤੇ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਘੁਥਿਆ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਜ
ਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ
ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ

ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਘਾਇਆ ਪਿਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਭਾਰਿ ਜਮ ਹਥਿ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਦੇ ਨ ਭੁਖ
ਭੀੜ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ਘੁਆਣਾ ਗੁਰ ਕਲੋ ਤਿਨਾ ਨਿੰਦਕਾ ਤਿਨੁ ਸੁਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮਾਵਉ ਝੁਜਿਆ ਨ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸੇ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕਸ
ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹੀ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਵਦੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਹੀ ॥ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ
ਗੁਰਮੁਖਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾ
ਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਤਾ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ
ਥਾਇ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ
ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਣਤੈ ਸੇਵਕੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ
ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਹਲੁ ਕੁਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮੂਰਖ ਅਪਣੈ ਸੁਆ
ਇ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਾ ਮਹਲੁ ਲਹਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਤਾ ਸਭਾ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਪੂਰੀ ਪਈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਕਹਤਿ
ਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਤਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ
ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਜਨ ਬਣਤਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾ
ਗ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਤਿਆ ॥ ਸਭ ਦੂ ਵਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰਸਿ
ਖਾ ਕੇ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ

ਸਦ ਵਸਹਿ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਉ ਤਿਨ ਪਾਈ ਐਥੈ ਓਹੁ ਰਹਹਿ ਦਰਿ ਵਿਚਿ ਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਆ ਗਭਰੂ ਕਿਆ ਬਿਰਧਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਰਤਿਆ ਸੀਤਲੁ ਹੋਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕ੍ਰਿਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸੋ ਸਰੀਰੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਧਰੇ ਵਿਖਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਮਨਮੁਖੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭਿ ਖੋਜਦੇ ਥਕਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਧਿਗੁ ਸਿਧੀ ਧਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ ॥ ਸਾ ਸਿਧਿ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚਿੰਤੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਹਾ ਸਿਧਿ ਏਹਾ ਕਰਮਾਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਮ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹ ਤਿਸੁ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਣਾ ਗੁੜਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ

ਧਾਵਨਿ ਥਕੇ ਭੁਲੇ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਖੁਆਇਆ ॥ ਸੋ ਧਨਿ ਅਸੋਧਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰਤੇ ਵੀਚਾ
ਰਿ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ
ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ਨਾਨਕ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਭਲਕੋ ਇਨਾ ਸਿਵ ਈਵੇ ਪਾਉ ਕਾਲਿ ਵਿਲਾਇ ਸਾਕ੍ਰਿਖ ਪਰਤਿ ਤਿਰਧੀ ਕ੍ਰਾਵ
ਥਕੇ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਅਜਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਿਲਾਇ ਭ੍ਰਮੁ ਤਉ ਜਾਏ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਇਕ ਕਿਨਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀ
ਗਾਰੁ ਬਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਹੁ ਖਿਮ ਕਾ ॥ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਿਮ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਕਿਲ
ਬਿਖ ਕਾਟੈ ਇਕ ਪਲਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਣਕਾ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮ
ਲੁ ਲਾਗੀ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਸਿਆਹੁ ॥ ਖੰਨਲੀ ਧੋਤੀ ਉਜਲੀ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣਿ ਪਾ
ਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਮਤਿ ਬਦਲਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ
ਨਾ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਕਲਿ ਕਾਲੀ ਕਾਂਢੀ ਇਕ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਇਸੁ
ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਮਾਣਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਉ
ਖਧ ਖਾਧਿਆ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਤੇ ਦੁਖਾ ਘਾਣਿ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਹਰਿ

ਜਨਪੂਰੇਸਹੀਜਾਣੀਅਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਆਅਘਦੇਖਤਤਿਨਧੂੜੀਜਿਸਕੀਜਗਤਕਾਹਿ ੨
੩ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ ਭੇਜਨਉਪਜੈਦਾਬਿਉਹਸੁਤੀਆਭਾਈਵਿਹਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਸਬਦੁਸੁਣਿਨਜਾਗੀਓਅੰਤਰਿਨਉਪਜਿਓਚਾਉ ॥ ਸਰੀਰੁਜਲਉਗੁਣਬਾਹਰਾ
ਜੋਦੂਜੈਕਾਰਕਮਾਇ ॥ ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਡਿਠੁਮੈਹਉਮੈਦੂਜੈਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਸ
ਰਣਾਈਉਬਰੇਸਚੁਮਨਿਸਬਦਿਧਿਆਇ ੧ ਮਃ ੩ ਸਬਦਿਰਤੇਹਉਮੈਗਈਸੋਭਾਵੰਤੀ
ਨਾਰਿ ॥ ਪਿਰਕੈਭਾਣੈਸਦਾਚਲੈਤਾਬਨਿਆਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈਹਰਿ
ਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ ॥ ਨਾਹਰਿਮਰੈਨਕਦੇਦੁਖੁਲਾਗੈਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਲਈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾਗੁਰੁਗੋਪਿਆਆ
ਪਣਾਤੇਨਰਬੁਰਿਆਰੀ ॥ ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਾਕਰਹੁਪਾਪਿਸਟਹਤਿਆਰੀ ॥
ਓਹਿਘਰਿਘਰਿਫਿਰਹਿਕੁਸੁਧਮਨਿਜਿਉਧਰਕਟਨਾਰੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਿਗੁਰਕਉਬਲਿਹਾਰੀ ੨
੨ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਊਪਜੈਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਗੈਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁਮ
ਰਣਾਮਿਟਿਗਇਆਕਾਲੈਕਾਕਿਛੁਨਬਸਾਇ ॥ ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਵਿਰਹਿਆਸਚੇ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿੰਨਕਉਜੋਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ ॥
੧ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਧੁਨਹੋਵਈਜੇਅਨੇਕਕਰੈਸੀਗਾਰ ॥ ਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾ
ਣਈਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਕੁਸੁਧਸਾਕੁਲਖਣੀਨਾਨਕਨਾਰੀਵਿਚਿਕੁਨਾਰਿ ੨
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਪਣੀਦਇਆਕਰਿਹਰਿਬੋਲੀਬੈਣੀ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਈਹਰਿਉਚਰਾਹਰਿਲਾਹਾਲੈਣੀ ॥ ਜੋਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਿਨਹਉਕੁਰਬੈ
ਣੀ ॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾਅਰਾਧਿਆਤਿਨਜਨਦੇਖਾਨੈਣੀ ॥ ਹਉਵਾਰਿ

ਆਪਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਸੋਈ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਮਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਉ ਜੰਤੀ ਕੈ ਵਸਿ ਜੰਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਸੈ ਮੇਹੁ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸਾ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਦੀ ਜਨ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਾਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੋ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਕਪਟੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨੂਆ ਥਿਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹਿ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਦੁਖੀ ਸੁਖੁ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੇਈ ਬਿਚਖਣ ਜੰਤ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਵੀਆਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ਵਿਲਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਇਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਸਿ ਸਤੀ ਰਾਖਿ ਬਨਾਇਆ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੋ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੁ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾ
ਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊ
ਪਜੈ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੪ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਜਿ ਮਾਰਿਆ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਆ ਘਰੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ॥ ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਵਜੈ
ਫਕੜੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਆਗੈ ਭਇਆ ॥ ਓਸੁ ਅਰਲੁ ਬਰਲੁ ਮੁਹਹੁ ਨਿਕਲੈ ਨਿਤ ਝਗੂ
ਸੁਟਦਾ ਮੁਆ ॥ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਹੀ ਦੈ ਕੀਤੈ ਜਾਂ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤੁ ਓਸ ਦਾ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਪਇਆ
॥ ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਝੂਠਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਵੇਖਹੁ ਭਾਈ ਵਡਿਆ
ਈ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਕਰੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾ
ਰੁ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਅਗੋ ਦੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੈ
ਬਧਾ ਥੇਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰਿ ਦਿਤੇ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨ ਰਤੇ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਿ ਬੇਅੰਤਿ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਹਤੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਪਣੇ ਕਰਿ
ਲਿਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਇਤੇ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰ
ਜਾਇ ਲੇਖਿਆ ਪਾਇ ਅਬ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਪਾਂਡੇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਹਾਸਲੁ ਤਦੇ ਹੋਇ ਨਿਬੜਿ
ਆ ਹੰਢਹਿ ਜੀਅ ਕਮਾਂਦੇ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਨਕਿ ਨਥ ਖਸਮ ਹਥ ਕਿਰਤੁ ਧਕੇ ਦੇ ॥ ਜਹਾ ਦਾਣੇ ਤਹਾਂ
ਖਾਣੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਹੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਆਪਿ ਥਾਟਿ ਬਹਾਲੀਓਨੁ ॥ ਆਪੇ
ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਓਨੁ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓ
ਨੁ ॥ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭਾ
ਉ ਦੂਜਾ ਜਾਲਿਓਨੁ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਧਿਆ

ਇਹੁ ਭਾਇ ਕਮਾਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪ
ਛੋਤਾਇ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ੧ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਬ
ਖਸ ਕਰੇਇ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾ ਪਿਉ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰ
ਣ ਸਮਰਥੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਿਰਜੀ
ਆ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਵਡਿਆਈ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿਆ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਧੰ
ਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ॥ ੨੯ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧੁ ॥ ॥ ॥ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬੁਤ ਪੂਜਿ ਪੂ
ਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ਤੁਰਕ ਮੂਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥ ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਹੂ ਨ
ਪਾਈ ॥ ੧ ਮਨ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਹੇਰਾ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਸਰਿਓ ਹੈ ਜਮ ਜੇਵਰਾ ॥ ੧ ਰਹਾਉ
ਕਬਿਤ ਪੜੇ ਪੜਿ ਕਬਿਤਾ ਮੂਏ ਕਪੜ ਕੇਦਾਰੈ ਜਾਈ ॥ ਜਟਾ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜੋਗੀ ਮੂਏ ਤੇਰੀ ਗ
ਤਿ ਇਨਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੨ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਮੂਏ ਗਡਿ ਲੇ ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ
ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੂਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨਾਰੀ ॥ ੩ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੂਤੇ ਦੇਖ
ਹੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਕਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਬੀਰਾ ॥
੪ ੧ ਜਬ ਜਰੀਐ ਤਬ ਹੋਇ ਭਸਮ ਤਨੁ ਰਹੈ ਕਿਰਮ ਦਲ ਖਾਈ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ
ਨੀਰੁ ਪਰਤੁ ਹੈ ਇਆ ਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥ ੧ ਕਾਹੇ ਭਈਆ ਫਿਰਤੌ ਫੂਲਿਆ
ਫੂਲਿਆ ॥ ਜਬ ਦਸ ਮਾਸ ਉਰਧ ਮੁਖ ਰਹਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਕੈਸੇ ਭੂਲਿਆ ॥ ੧ ਰਹਾ

ਉ ॥ ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠੋਰਿ ਰਸੁ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਧਨੁ ਕੀਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਹੁ ਲੇਹੁ ਕਰੀਐ ਭੂਤੁ ਰਹਨ ਕਿਉ ਦੀਆ ॥੨॥ ਦੇਹੁਰੀ ਲਉ ਬਰੀ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਭਈ ਆਗੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਮਰਘਟ ਲਉ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਭਇਓ ਆਗੈ ਹੰਸੁ ਅਕੇਲਾ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰੇ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਕੂਆ ॥ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੪॥੨॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭੈ ਮਤ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਰੀ ਕਰਮ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਸਭ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ਉਠਿ ਪੰਡਿਤ ਪੈ ਚਲੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਰਿਓ ਨ ਏਕੈ ਕਾਜਾ ॥ ਭਜਿਓ ਨ ਰਘੁਪਤਿ ਰਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਇ ਜੋਗੁ ਤਪੁ ਕੀਨੋ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਨਿ ਖਾਇਆ ॥ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਸਬਦੀ ਮੋਨੀ ਜਮ ਕੇ ਪਟੈ ਲਿਖਾਇਆ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਨਾਰਦੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ਕਾਛਿ ਕੂਛਿ ਤਨੁ ਦੀਨਾ ॥ ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਡਿੰਭ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਉਨਿ ਹਰਿ ਪਹਿ ਕਿਆ ਲੀਨਾ ॥੩॥ ਪਰਿਓ ਕਾਲੁ ਸਭੈ ਜਗ ਊਪਰ ਮਾਹਿ ਲਿਖੇ ਭ੍ਰਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਭਏ ਖਾਲਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਹ ਜਾਨੀ ॥੪॥੩॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੁਇ ਦੁਇ ਲੋਚਨ ਪੇਖਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਖਾ ॥ ਨੈਨ ਰਹੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਅਬ ਬੇਗਲ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਜਬ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਡੰਕ ਬਜਾਈ ॥ ਸਭ ਖਲਕ ਤਮਾਸੇ ਆਈ ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਸਕੇਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਰੰਗ ਰਵੈ ਅਕੇਲਾ ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਕਹਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਭ ਕਥਿ ਕਥਿ ਰਹੀ ਲੁਕਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਹਰਿ ਲੀਨੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿਓ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ॥੪॥੪॥

ਜਾਕੋ ਨਿਗਮ ਸੂਧ ਕਰਿ ਠਾਣਾ ॥ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾ ਬਿਲੋਵਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਮਣਾ ਨਕਰਿਹੁ ਭ੍ਰਾ ਬਿਲੋਵਨੁ ਆ
ਵੀ ॥ ਰਕਿਉ ਮੈ ਦੈ ਕੋ ਛੂਟਾ ਛੁਟਿ ਤੂ ਹਾਬੀ ॥੧॥ ਚੋਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਕਰਾਸਿਕ੍ਰਤਰਾ ॥ ਜਗ
ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੋ ਬਾਲਾਰਿ ਨਉਕ੍ਰਿਪਾ ਬਾਬੇਰੀ ॥ ਤੂ ਘਰ
ਪਰਮਸਈ ਮੇਰੀ ॥ ਤੂ ਆਜਹੁ ਨਚੇਤਾਸਿ ਚੇਰੀ ॥ ਤੂ ਜਾਮਿ ਬਪੁਰੀ ਤੇਰੀ ॥੨॥
ਪਲਕਰਕ ਰਾਵਨ ਹਾਬੀ ॥ ਕਿਆ ਚੇਰੀ ਹਾਥ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਣੀ ॥
ਜੇਤੁ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਲਾਗੀ ॥੩॥ ਚਿਤ ਤੇ ਮੁਮਾਨਿਕਰਾ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਜਤੇ ਲਾ ਮਕੀ ਲਿਕ
ਮਿਟਾਈ ॥ ਮੁਕਮੁਕਖ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਮੇਰੋ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥
੫ ॥ ਜਿਹ ਬਾਝੁ ਨ ਜੀਆ ਜਾਈ ॥ ਜਉ ਮਿਲੈ ਤ ਘਾਲ ਅਘਾਈ ॥ ਸਦ ਜੀਵ
ਨੁ ਭਲੋ ਕਹਾਂਹੀ ॥ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਅਬ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾ
ਰਾ ॥ ਨਿਜ ਨਿਰਖਤ ਗਤ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਸਿ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨੁ ਗਾਰਿਆ ॥
ਬਿਨੁ ਨੈਨਹੁ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ਪੂਤਿ ਪਿਤਾ ਇਕੁ ਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਠਾਹਰ ਨਗ
ਰੁ ਬਸਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾਚਕ ਜਨ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਦੀਆ ਨ ਜਾਈ ਖਾਇਆ ॥ ਛੋਡਿ
ਆ ਜਾਇ ਨ ਮੂਕਾ ॥ ਅਉਰਨ ਪਹਿ ਜਾਨਾ ਚੂਕਾ ॥੩॥ ਜੋ ਜੀਵਨ ਮਰਨਾ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ ਪੰਚ
ਸੈਲ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ਕਬੀਰੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਭੇਟਤ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੬॥
ਕਿਆ ਪੜੀਐ ਕਿਆ ਗੁਨੀਐ ॥ ਕਿਆ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ਸੁਨੀਐ ॥ ਪੜੇ ਸੁਨੇ ਕਿਆ
ਹੋਈ ॥ ਜਉ ਸਹਜ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੋਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਸਿ ਗਵਾਰਾ ॥ ਕਿਆ ਸੋਚਹਿ
ਬਾਰੰ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧਿਆਰੇ ਦੀਪਕੁ ਚਹੀਐ ॥ ਇਕ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲ
ਹੀਐ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਪਾਈ ॥ ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀ
ਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਬ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨ ਮਾਨੇ ਲੋਗੁ ਨ ਪਤੀਜੈ ॥ ਨ

ਪਤੀਜੈ ਤਉ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੩॥੭॥ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਮੁਖ ਗਿਆਨੀ ॥ ਝੂਠੇ ਕਹਾ ਬਿਲੋਵ
ਸਿ ਪਨੀ ॥ ਕਾਂਇਆ ਮਾਂਜਸਿ ਕਉਨ ਗੁਨਾਂ ॥ ਜਉ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹੈ ਮਲਨਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਲਉਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਈ ॥ ਕਉਰਾਪਨੁ ਤਊ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਕਹਿ
ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ਪਰ ਧਨੁ ਲਿਆਵੈ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪ
ਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ
ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਰਾ ਜਨਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ
ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ
ਸਵੇਰਾ ॥੩॥੯॥ ਸੰਤਹੁ ਮਨ ਪਵਨੈ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ ॥ ਕਿਛੁ ਜੋਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗਨਿ
ਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਈ ਮੋਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਰਗ ਪੜਤ ਹੈ ਚੋਰੀ ॥ ਮੂੰਦਿ ਲੀਏ ਦਰ
ਵਾਜੇ ॥ ਬਾਜੀਅਲੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ॥੧॥ ਕੁੰਭ ਕਮਲੁ ਜਲਿ ਭਰਿਆ ॥ ਜਲੁ ਮੇਟਿਆ ਊ
ਭਾ ਕਰਿਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਉ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੧੦॥
ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ॥ ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਯਹ ਮਾਲਾ ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ ॥ ਹਉ ਮਾਂਗ
ਉ ਸੰਤਨ ਰੇਨਾ ॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇਨਾ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਕੈਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ ਸੰਗੇ ॥ ਆਪਿ ਨ ਦੇਹੁ
ਤ ਲੇਵਉ ਮੰਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇ ਸੇਰ ਮਾਂਗਉ ਚੂਨਾ ॥ ਪਾਉ ਘੀਉ ਸੰਗਿ ਲੂਨਾ ॥ ਅ
ਧ ਸੇਰੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਲੇ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੋਨਉ ਵਖਤ ਜਿਵਾਲੇ ॥੨॥ ਖਾਟ ਮਾਂਗਉ ਚਉਪ
ਾਈ ॥ ਸਿਰਹਾਨਾ ਅਵਰ ਤੁਲਾਈ ॥ ਊਪਰ ਕਉ ਮਾਂਗਉ ਖੀਂਧਾ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ
ਜਨੁ ਥੀਧਾ ॥੩॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਲਬੋ ॥ ਇਕੁ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਮੈ ਫਬੋ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ

ਮਾਇਆਅਨੁਮਾਨਿਆਤਉਹਰਿਜਾਨਿਆ ॥੫॥੧੧॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਬਾਣੀਭਗਤ
ਨਾਮਦੇਜੀਕੀ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਬਦੇਖਾਤਬਗਾਵਾ॥ਤਉਜਨੁਧੀਰਜੁਪਾਵਾ ॥੧॥ ਨਾਦਿਸਮਾਇਲੋਰੇਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿ
ਲੇਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹਝਿਲਿਮਿਲਿਕਾਰੁਦਿਸੰਤਾ॥ਤਹਅਨਹਦਸਬਦਬਜੰਤਾ
॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨੀ॥ਮੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨੀ ॥੨॥ ਰਤਨਕਮਲਕੋਠਰੀ॥ਚਮਕਾਰਬੀ
ਜੁਲਤਹੀ॥ਨੇਰੈਨਾਹੀਦੂਰਿ॥ਨਿਜਆਤਮੈਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਜਹਅਨਹਤਸੂਰਉ
ਜਾਰਾ॥ਤਹਦੀਪਕਜਲੈਛੰਛਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ਜਨੁਨਾਮਾਸਹਜਸਮਾ
ਨਿਆ ॥੪॥੧॥ ਘਰੁ ੪ ਸੋਰਠਿ ॥ ਪਾੜਪੜੋਸਣਿਪੂਛਿਲੇਨਾਮਾਕਾਪਹਿਛਾਨਿਛ
ਵਾਈਹੋ॥ਤੋਪਹਿਦੁਗਣੀਮਜੂਰੀਦੈਹਉਮੋਕਉਬੇਢੀਦੇਹੁਬਤਾਈਹੋ ॥੧॥ ਰੀਬਾਈ
ਬੇਢੀਦੇਨੁਨਜਾਈ॥ਦੇਖੁਬੇਢੀਰਹਿਓਸਮਾਈ॥ਹਮਾਰੈਬੇਢੀਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ਬੇਢੀਪ੍ਰੀਤਿਮਜੂਰੀਮਾਂਗੈਜਉਕੋਊਛਾਨਿਛਵਾਵੈਹੋ॥ਲੋਗਕੁਟੰਬਸਭਹੁਤੇਤੋਰੈਤਉ
ਆਪਨਬੇਢੀਆਵੈਹੋ ॥੨॥ ਐਸੋਬੇਢੀਬਰਨਿਨਸਾਕਉਸਭਅੰਤਰਸਭਠਾਂਈਹੋ॥ਗੂੰ
ਗੈਮਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਪੂਛੇਕਹਨੁਨਜਾਈਹੋ ॥੩॥ ਬੇਢੀਕੇਗੁਣਸੁਨਿਰੀਬਾਈ
ਜਲਧਿਬਾਂਧਿਧ੍ਰੂਥਾਪਿਓਹੋ॥ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਸੀਅਬਹੋਰੀਲੰਕਭਭੀਖਣਆਪਿਓ
ਹੋ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਘਰੁ ੩ ॥ ਅਣਮੜਿਆਮੰਦਲੁਬਾਜੈ॥ਬਿਨੁਸਾਵਣਘਨਹਰੁ
ਗਾਜੈ॥ਬਾਦਲਬਿਨੁਬਰਖਾਹੋਈ॥ਜਉਤਤੁਬਿਚਾਰੈਕੋਈ ॥੧॥ ਮੋਕਉਮਿਲਿਓ
ਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥ਜਿਹਮਿਲਿਐਦੇਹਸੁਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿਪਾਰਸਕੰਚਨੁਹੋਇ
ਆ॥ਮੁਖਮਨਸਾਰਤਨੁਪਰੋਇਆ॥ਨਿਜਭਾਉਭਇਆਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾ॥ਗੁਰਪੂਛੇ
ਮਨੁਪਤੀਆਗਾ ॥੨॥ ਜਲਭੀਤਰਿਕੁੰਭਸਮਾਨਿਆ॥ਸਭਰਾਮੁਏਕੁਕਰਿਜਾਨਿਆ

ਗੁਰਚੇਲੇਹੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਜਨਨਾਮੈਤਤੁਪਛਾਨਿਆ ॥੩॥੩॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਬਾਣੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਬਹਮਹੋਤੇਤਬਤੂਨਾਹੀਅਬਤੂਹੀਮੈਨਾਹੀ॥ਅਨਲਅਗਮਜੈਸੇਲਹਰਿਮਇ
ਓਦਧਿਜਲਕੇਵਲਜਲਮਾਂਹੀ॥੧॥ਮਾਧਵੇਕਿਆਕਹੀਐਭ੍ਰਮੁਐਸਾ॥ਜੈਸਾਮਾਨੀ
ਐਹੋਇਨਤੈਸਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨਰਪਤਿਏਕੁਸਿੰਘਾਸਨਿਸੋਇਆਸੁਪਨੇਭਇਆ
ਭਿਖਾਰੀ॥ਅਛਤਰਾਜਬਿਛੁਰਤਦੁਖੁਪਾਇਆਸੋਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੨॥ਰਾਜਭੁ
ਇਅੰਗਪ੍ਰਸੰਗਜੈਸੇਹਹਿਅਬਕਛੁਮਰਮੁਜਨਾਇਆ॥ਅਨਿਕਕਟਕਜੈਸੇ
ਭੂਲਿਪਰੇਅਬਕਹਤੇਕਹਨੁਨਆਇਆ॥੩॥ਸਰਬੇਏਕੁਅਨੇਕੈਸੁਆਮੀਸਭਘਟ
ਭੋਗਵੈਸੋਈ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਹਾਥਪੈਨੇਰੈਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈ॥੪॥੧॥ ਜਉਹਮਬਾਂ
ਧੇਮੋਹਫਾਸਹਮਪ੍ਰੇਮਬਧਨਿਤੁਮਬਾਧੇ॥ਅਪਨੇਛੂਟਨਕੋਜਤਨੁਕਰਹੁਹਮਛੂਟੇਤੁਮ
ਆਰਾਧੇ॥੧॥ਮਾਧਵੇਜਾਨਤਹਹੁਜੈਸੀਤੈਸੀ॥ਅਬਕਹਾਕਰਹੁਗੇਐਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਮੀਨੁਪਕਰਿਫਾਂਕਿਓਅਰੁਕਾਟਿਓਰਾਂਧਿਕੀਓਬਹੁਬਾਨੀ॥ਖੰਡਖੰਡਕਰਿਭੋਜਨੁਕੀ
ਨੋਤਊਨਬਿਸਰਿਓਪਾਨੀ॥ਆਪਨਬਾਪੈਨਾਹੀਕਿਸੀਕੋਭਾਵਨਕੋਹਰਿਰਾਜਾ॥ਮੋਹਪ
ਟਲਸਭੁਜਗਤੁਬਿਆਪਿਓਭਗਤਨਹੀਸੰਤਾਪਾ॥੩॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਭਗਤਿਇਕ
ਬਾਢੀਅਬਇਹਕਾਸਿਉਕਹੀਐ॥ਜਾਕਾਰਨਿਹਮਤੁਮਆਰਾਧੇਸੋਦੁਖੁਅਜਹੂਸਹੀ
ਐ॥੪॥੨॥ਦੁਲਭਜਨਮੁਪੁੰਨਫਲਪਾਇਓਬਿਰਥਾਜਾਤਅਬਿਬੇਕੈ॥ਰਾਜੇਇੰਦ੍ਰ
ਸਮਸਰਿਗ੍ਰਿਹਆਸਨਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਹੁਕਿਹਲੇਖੈ॥੧॥ਨਬੀਚਾਰਿਓਰਾਜਾ
ਰਾਮਕੋਰਸੁ॥ਜਿਹਰਸਅਨਰਸਬੀਸਰਿਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਨਿਅਜਾਨਭਏ
ਹਮਬਾਵਰਸੋਚਅਸੋਚਦਿਵਸਜਾਹੀ॥ਇੰਦ੍ਰੀਸਬਲਨਿਬਲਬਿਬੇਕਬੁਧਿਪਰਮਾ

ਲਖਪਰਵਿਸਨਹੀ॥ਪਕਹੀਅਨਿਆਨਿਅੰਧਰੀਅਨਿਆਨਕਛੂਸਮਝੁਨਪਰੈਅਪ
ਨਪਰਾਇਆ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਉਦਾਸਦਾਸਮਤਿਪਰਹਰਿਕੋਪੁਕਰਹੁਜੀਅਦਇਆ
॥੩॥੩॥ ਸੁਖਸਾਗਰੁਸੁਰਤਰਚਿੰਤਾਮਨਿਕਾਮਧੇਨੁਬਸਿਜਾਕੇ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰ
ਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਕਰਤਲਤਾਕੈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਜਪਹਿਰਸਨਾ
॥ਅਵਰਸਭਤਿਆਗਿਬਚਨਰਚਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿਆਨਪੁਰਾਨਬੇਦਬਿਧਿਚਉ
ਤੀਸਅਖਰਮਾਂਹੀ॥ਬਿਆਸਬਿਚਾਰਿਕਹਿਓਪਰਮਾਰਥੁਰਾਮਨਾਮਸਰਿਨਾਹੀ॥੨॥ਸ
ਹਜਸਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਹਤਹੋਇਬਡੇਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਪ੍ਰਗਾਸੁ
ਰਿਦੈਧਰਿਜਨਮਮਰਨਭੈਭਾਗੀ॥੪॥੨॥੪॥ ਜਉਤੁਮਗਿਰਿਵਰਤਉਹਮਮੋਰਾ॥
ਜਉਤੁਮਚੰਦਤਉਹਮਭਏਹੈਚਕੋਰਾ॥੧॥ਮਾਧਵੇਤੁਮਨਤੋਰਹੁਤਉਹਮਨਹੀਤੋਰਹਿ
॥ਤੁਮਸਿਉਤੋਰਿਕਵਨਸਿਉਜੋਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਉਤੁਮਦੀਵਰਾਤਉਹਮਬਾ
ਤੀ॥ਜਉਤੁਮਤੀਰਥਤਉਹਮਜਾਤੀ॥੨॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਹਮਤੁਮਸਿਉਜੋਰੀ॥ਤੁਮਸਿ
ਉਜੋਰਿਅਵਰਸੰਗਿਤੋਰੀ॥੩॥ਜਹਜਹਜਾਉਤਹਾਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ਤੁਮਸੋਠਾਕੁਰੁਅਉਰੁ
ਨਦੇਵਾ॥੪॥ਤੁਮਰੇਭਜਨਕਟਹਿਜਮਫਾਸਾ॥ਭਗਤਿਹੇਤਗਾਵੈਰਵਿਦਾਸਾ॥੫
॥੫॥ ਜਲਕੀਭੀਤਿਪਵਨਕਾਥੰਭਾਰਕਤਬੁੰਦਕਾਗਾਰਾ॥ਹਾਡਮਾਸਨਾੜੀਕੋ
ਪਿੰਜਰੁਪੰਖੀਬਸੈਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਿਆਮੇਰਾਕਿਆਤੇਰਾ॥ਜੈਸੇਤਰਵਰਪੰ
ਖਿਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਰਾਖਹੁਕੰਧਉਸਾਰਹੁਨੀਵਾਂ॥ਸਾਢੇਤੀਨਿਹਾਥਤੇਰੀਸੀਵ
॥੨॥ਬੰਕੇਬਾਲਪਾਗਸਿਰਿਡੇਰੀ॥ਇਹੁਤਨੁਹੋਇਗੋਭਸਮਕੀਢੇਰੀ॥੩॥ਊਚੇਮੰ
ਦਰਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੪॥ਮੇਰੀਜਾਤਿਕਮੀਨੀਪਾਂਤਿਕਮੀਨੀ
ਓਛਾਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਤੁਮਸਰਨਾਗਤਿਰਾਜਾਰਾਮਚੰਦਕਹਿਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰਾ॥੬॥

॥ ਚਮਰਟਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਜਨਈ ॥ ਲੋਗੁ ਗਠਾਵੈ ਪਨਹੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਆਰ ਨਹੀ ਜਿਹ ਤੋਪਉ ॥ ਨਹ ਰਾਂਬੀ ਠਾਉ ਰੋਪਉ ॥ ੧ ॥ ਲੋਗੁ ਗੰਠਿ ਗੰਠਿ ਖਰਾ ਬਿਗੂਚਾ ॥ ਹਉ ਬਿਨੁ ਗਾਂਠੇ ਜਾਇ ਪਹੂਚਾ ॥ ੨ ॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਜਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥ ਮੋਹਿ ਜਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ੭

॥ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਕੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਬਹੈ ਤਨੁ ਖੀਨਾ ਭਏ ਕੇਸ ਦੁਧ ਵਾਨੀ ॥ ਰੂਧਾ ਕੰਠੁ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਉਚਰੈ ਅਬ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੋਹਿ ਬੈਦ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸੰਤਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਥੇ ਪੀਰ ਸਰੀਰਿ ਜਲਨਿ ਹੈ ਕਰਕ ਕਰੇਜੇ ਮਾਹੀ ॥ ਐਸੀ ਬੇਦਨ ਉਪਜਿ ਖਰੀ ਭਈ ਵਾ ਕਾ ਅਉਖਧੁ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਭੀਖਨੁ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕਹੁ ਭੀਖਨ ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ

ਨੀਤਨਵਾ ॥ ਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਅੰਤਿ
ਛਡਾਏਸੋਇ ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੇਰੀਕਾਮਣੀਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੋਇ ॥੨॥ ਦਇਆਲਤੇਰੈਨਾਮਿ
ਤਰਾ ॥ ਸਦਕੁਰਬਾਣੈਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬੰਸਾਚਾਏਕੁਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ ॥ ਤਾ
ਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ ॥੩॥ ਤੁਧੁਬਾਝੁਪਿਆਰੇਕੇਵਰਹਾ ॥ ਸਾਵਡਿਆ
ਈਦੇਹਿਜਿਤੁਨਾਮਿਤੇਰੇਲਾਗਿਰਹਾਂ ॥ ਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇਜਿਸੁਆਗੈਪਿਆਰੇਜਾ
ਇਕਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵੀਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਅਵਰੁਨਜਾਚੰਉਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਬਿੰਦਬਿੰਦਚੁਖਚੁਖਹੋਇ ॥੪॥ ਸਾਹਿਬਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਹੁ ॥ ਬਿੰਦਬਿੰਦ
ਚੁਖਚੁਖਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਮਆਦਮੀਹਾਂਇਕ
ਦਮੀਮੁਹਲਤਿਮੁਹਤੁਨਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾ
ਣਾ ॥੧॥ ਅੰਧੇਜੀਵਨਾਵੀਚਾਰਿਦੇਖਿਕੇਤੇਕੇਦਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸੁਮਾਸੁਸਭੁਜੀਉ
ਤੁਮਾਰਾਤੂਮੈਖਰਾਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁਸਾਇਰੁਏਵਕਹਤੁਹੈਸਚੇਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥੨॥
ਜੇਤੂਕਿਸੈਨਦੇਹੀਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਕੋਕਢੈਗਹਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਸੋਕਿਛੁਪਾ
ਈਐਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ ॥੩॥ ਨਾਮੁਖਸਮਕਾਚਿਤਿਨਕੀਆਕਪਟੀਕਪਟੁ
ਕਮਾਣਾ ॥ ਜਮਦੁਆਰਿਜਾਪਕੜਿਚਲਾਇਆਤਾਚਲਦਾਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥ ਜਬਲ
ਗੁਦੁਨੀਆਰਹੀਐਨਾਨਕਕਿਛੁਸੁਣੀਐਕਿਛੁਕਹੀਐ ॥ ਭਾਲਿਰਹੇਹਮਰਹਣੁਨ
ਪਾਇਆਜੀਵਤਿਆਮਰਿਰਹੀਐ ॥੫॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁਦੂਜਾ

ੴ

॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਿਉਸਿਮਰੀਸਿਵਰਿਆਨਹੀਜਾਇ ॥ ਤਪੈਹਿਆ
ਉਜੀਅੜਾਬਿਲਲਾਇ ॥ ਸਿਰਜਿਸਵਾਰੇਸਾਚਾਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁਵਿਸਰਿਐਚੰਗਾਕਿਉ

ਇ ॥੧॥ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਚਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਦੇਖਣ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਚਾਖੈ ਨਾ ਕੋ ਖਾਇ ॥ ਲੋਕਿ ਪਤੀ
ਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਪਤਿ ਰਹੈ ਰਾਖੈ ਜਾ ਸੋਇ ॥੨॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ
॥੩॥ ਹੁਣਿ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਤਾਲਿ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਗੁਣ ਨਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਜੈ
ਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਦਰੀ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੪॥੧॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਵੈ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਤ
ਮਾ ਪਰਾਤਮਾ ਏਕੋ ਕਰੈ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ
ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਸਿਮਰਿਐ ਹੋ
ਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਵਿਚੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਐਸੀ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ
ਧਰੈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮੂ
ਰਤਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵ
ਕੁ ਜਮ ਤੇ ਕੈਸਾ ਡਰੈ ॥੪॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਤਾ ਕੋ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਇਹੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੫॥੨॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਬੇਕਾਰ ॥ ਜੈ ਤਨਿ ਬਾਣੀ ਵਿਸਰਿ ਜਾ
ਇ ॥ ਜਿਉ ਪਕਾ ਰੋਗੀ ਵਿਲਲਾਇ ॥੧॥ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣੁ ਹੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਲੇ ਜਾ
ਣੈ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਨ ਕੀਤੇ ਅਖੀ ਨਾਕੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਦਿਤੀ
ਬੋਲੇ ਤਾਤੁ ॥ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਅਗਨੀ ਪਾਇ ॥ ਵਾਜੈ ਪਵਣੁ ਆਖੈ ਸਭ ਜਾਇ ॥੨॥

ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਪਰੀਤਿ ਸੁਆਦ॥ ਸਭਾ ਕਾਲਖ ਦਾਗਾ ਦਾਗ॥ ਦਾਗ ਦੋਸ ਮੁਹਿ ਚਲਿਆ ਲਾਇ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥੩॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਆਖਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ਹੋਰੁ ਨਹੀ ਥਾਉ॥ ਜੇ ਕੋ ਡੂਬੈ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਸਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਦਾਤਾਰ॥੪॥੩॥੫॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਚੋਰੁ ਸਲਾਹੇ ਚੀਤੁ ਨ ਭੀਜੈ॥ ਜੇ ਬਦੀ ਕਰੇ ਤਾ ਤਸੂ ਨ ਛੀਜੈ॥ ਚੋਰ ਕੀ ਹਾਮਾ ਭਰੇ ਨ ਕੋਇ॥ ਚੋਰੁ ਕੀਆ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕੁਤੇ ਕੂੜਿਆਰ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਬੂਝੀਐ ਸਚਿਆਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੋਰੁ ਸੁਆਲਿਉ ਚੋਰੁ ਸਿਆਣਾ॥ ਖੋਟੇ ਕਾ ਮੁਲੁ ਏਕੁ ਦੁਗਾਣਾ॥ ਜੇ ਸਾਥਿ ਰਖੀਐ ਦੀਜੈ ਰਲਾਇ॥ ਜਾ ਪਰਖੀਐ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ਜਾਇ॥੨॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ॥ ਜੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਖਾਇ॥ ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹੈ ਰਾਹਿ ਜਾਇ॥੩॥ ਜੇ ਸਉ ਕੂੜੀਆ ਕੂੜੁ ਕਬਾੜੁ॥ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਆਖਉ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਅਧੀ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ॥੪॥੪॥੬॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਸਿਰ ਕੇ ਲੇਖ ਨ ਪੜੈ ਇਆਣਾ॥ ਦਰਗਹ ਘੜੀਅਹਿ ਤੀਨੇ ਲੇਖ॥ ਖੋਟਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਵੇਖੁ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਵਿਚਿ ਰੁਪਾ ਹੋਇ॥ ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਦੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮਲੁ ਖਾਇ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਆ ਘਾਇ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੁ॥ ਤੀਨੇ ਓਜਾੜੇ ਕਾ ਬੰਧੁ॥੨॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥ ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੋ ਉਲਟੀ ਕਰੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ॥੩॥ ਦਾਨਸਬੰਦੁ ਸੋਈ ਦਿਲਿ ਧੋਵੈ॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸੋਈ ਮਲੁ ਖੋਵੈ॥ ਪੜਿਆ ਬੂਝੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੫॥੭॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩॥

॥ ॥ ॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਲੁ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬੁ ॥ ਥਾਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂਬਤਾ ਇਵ ਜਗੁ ॥੧॥ ਕਲ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ॥ ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਂਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕੁ ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਆ ॥ ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋਆ ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀਆ ਤ ਧਰਮੁ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ ॥੩॥ ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥੬॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਰਤੀ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ॥ ॥

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥

॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਅਖੁਟੁ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਰਗਾ
ਸਿਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟਿ ਗੁਣ ਰਿਦੈ ਸਮਾ
ਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਖ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਹ
ਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੨॥ ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥
ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ
ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿ ਪਛਾਣਿ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ ਪਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਧਨ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਸਭ ਬਿਖੁ
ਜਾਣੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਲੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸ
ਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਦੀਪਕੁ ਵਰਤੈ
ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜੋ ਚਾਖੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥ ਸਾਚੀ
ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਲੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦ
ਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰਾ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਤੇ
ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੁਈ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਝਹਿ ਸਾਂਤਿ
ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥
੨॥ ਪਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਿਨ
ਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

੧ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਪਾਵੈ॥ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਹਰਿਨਾਮਿਧਿਆਵੈ ੧
ਰਹਾਉ ਇਹੁਹਰਿਰੰਗੁਗੂੜਾਧਨਪਿਰਹੋਇ॥ਸਾਂਤਿਸੀਗਾਰੁਰਾਵੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥
ਹਉਮੈਵਿਚਿਪ੍ਰਭੁਕੋਇਨਪਾਏ॥ਮੂਲਹੁਭੁਲਾਜਨਮੁਗਵਾਏ॥੨॥ਗੁਰਤੇਸਾਤਿਸਹਜ
ਸੁਖੁਬਾਣੀ॥ਸੇਵਾਸਾਚੀਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥ਸਬਦਿਮਿਲੈਪ੍ਰੀਤਮੁਸਦਾਧਿਆਏ॥
ਸਾਚਨਾਮਿਵਡਿਆਈਪਾਏ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਜੁਗਿਜੁਗਿਸੋਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਮੇਲਾ
ਵਾਹੋਇ॥ਗੁਰਬਾਣੀਤੇਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ
੪॥੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੩॥ਤੀਜਾ॥ਜਗੁਮੈਲਾਮੈਲੋਹੋਇਜਾਇ॥ਆਵੈਜਾ
ਇਦੂਜੈਲੋਭਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸਭਪਰਜਵਿਗੋਈ॥ਮਨਮੁਖਿਚੋਟਾਖਾਇਅਪੁਨੀ
ਪਤਿਖੋਈ॥੧॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਜਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸੈਪਤਿਊਤਮਹੋ
ਇ ਰਹਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਹਰਿਸਰਣਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਿਰਾਤੇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈ
॥ਭਗਤਿਕਰੇਜਨੁਵਡਿਆਈਪਾਏ॥ਸਾਚਿਰਤੇਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਏ॥੨॥ਸਾਚੇਕਾ
ਗਾਹਕੁਵਿਰਲਾਕੋਜਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਆਪੁਪਛਾਣੁ॥ਸਾਚੀਰਾਸਿਸਾਚਾਵਾਪਾਰੁ
॥ਸੋਧੰਨੁਪੁਰਖੁਜਿਸੁਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥੩॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਇਕਿਸਚਿਲਾਏ॥
ਊਤਮਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਪ੍ਰਭਸਾਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ
॥੪॥੪॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੩ ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਤਿਨਬਲਿਜਾਉ॥ਤਿਨ
ਹਿਰਦੈਸਾਚੁਸਚਾਮੁਖਿਨਾਉ॥ਸਾਚੋਸਾਚੁਸਮਾਲਿਹੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਵਸੈ
ਮਨਿਆਇ॥੧॥ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਣਿਮੈਲੁਗਵਾਏ॥ਸਹਜੇਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ
੧ ਰਹਾਉ ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਹਜਿਸੁਖੁ
ਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੈਤਾਆਪੁਜਾਇ॥ਸਾਚੁਮਹਲੁਪਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੨॥

॥ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਾ ॥੪॥੫॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮਰੈ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੬॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਅੰਧ ਗਾਵਾਰ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਧਨਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਸਾਥਿ ਜਾਇ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਫੁਨਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਸਭਿ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਨ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥੨॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤਰਸਹਿ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਊਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥੪॥੭॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

॥ਨਵੇਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਨ ਇਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੂਰਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਅਹੰਕਾਰਿ ਡੂਬੈ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨਾ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਚਿ ਲਾਏ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੪॥੮॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਘਰੁ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਮ ਭੀਖਕ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇਰੇ ਤੂ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥ ਹੋਹੁ ਦੈਆਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਮੰਗਤ ਜਨ ਕੰਉ ਸਦਾ ਰਹਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥ ਹੰਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੇ ਫੇਰ ਪਏ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਐਸੀ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੨॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਪਟ ਖੂਲੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹੈ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥੧॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਹਮ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖੁ ਸੰਗਤਿ ਤੁਮ ਜੁ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਨੀਰਿ ਡੁਬਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਖਣ

ਰਾਮ ਤੁਮਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਲਾਗੇ ਬਿਖੁ ਮੋਰਚਾ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਸਵਰ
ਨੇ ਜੀਉ ਕੰਚਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਤਾਇਓ ਮਲੁ ਕਾਟੀ ਕਟਿਤ ਉਤਰਨੀ ੨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ
ਜਪਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਰਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜ
ਗਿ ਪੂਰਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਉਮੈ ਮਰਨੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅ
ਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਅਪਰਨੀ ॥ ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਸ
ਵਰਨੀ ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕਾ ਦੂ
ਖੁ ਭਰਮੁ ਤਿਨ ਭਾਗੀ ॥ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥
੧ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ
ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਾਂਗੀ ॥
ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਤੈਸੇ ਬੁਲਗ ਬੁਲਾਗੀ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਮ ਕਿ
ਰਮ ਨਾਨ੍ਹ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਗੀ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹ
ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਅਭਾਗੀ ॥ ੩ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਹਮ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਥਾਗੀ
॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਜੋ ਬੋਲੈ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਣੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੧॥
ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲ ਸਭਿ ਕਿ
ਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਨੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਾਧੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਡ ਪੁ
ਰਖ ਵਡਗਿਆਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੰਗਹ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਹਰਿ ਲੋਚ ਲੁਚਾਨੀ ॥ ੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਫਲੁ ਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥ ਹਰਿ

ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੀ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵ
ਡ ਊਚੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਪਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਅੰ
ਧੁਲੇ ਅੰਧ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਰਾਤੇ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ
ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਲਾਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਚਲਹੁ ਗੁਰ ਚਾਲੀ
॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ
ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਬੇਗਿ ਬੇਗਾਲੀ ॥੨॥
ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਆ ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਪਨ ਜਪਿ ਲੋਚ ਲੋ
ਚਗੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ
ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਰਾਲੀ ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੂੰਦ
ਭਏ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬਿਲਲ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਖਾਤੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਇ
ਕ ਰਾਤੀ ॥ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਜਾਈ ਹੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਮ ਮਰਿ
ਜਾਤੀ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਵਰ ਅਤਿ ਅਗਾਹ ਹਮ ਲਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਅੰਤੁ ਮਾਤੀ
॥ ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਨ ਗਾਤੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ
ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਅ
ਤਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਊਤਮ ਪਾਤੀ ॥੩॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ
ਬਨਾਵੈ ਭਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਜਨਾਤੀ ॥੪॥੫॥

॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਲਿਜੁਗਕਾਧਰਮੁਕਹਹੁਤੁਮਭਾਈਕਿਵ
ਛੂਟਹਮਛੁਟਕਾਕੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਬੇੜੀਹਰਿਤੁਲਹਾਹਰਿਜਪਿਓਤਰੈਤਰਾ
ਕੀ ॥੧॥ ਹਰਿਜੀਲਾਜਰਖਹੁਹਰਿਜਨਕੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਾਵਹੁਅਪਨਾ
ਹਮਮਾਗੀਭਗਤਿਇਕਾਕੀ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਕੇਸੇਵਕਸੇਹਰਿਪਿਆਰੇਜਿਨਜ
ਪਿਓਹਰਿਬਚਨਾਕੀ॥ ਲੇਖਾਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਿਜੋਲਿਖਿਆਸਭਛੂਟੀਜਮਕੀ
ਬਾਕੀ ॥੨॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਪਿਓਮਨਿਹਰਿਹਰਿਲਗਿਸੰਗਤਿਸਾਧਜਨਾਕੀ
॥ ਦਿਨੀਅਰੁਸੂਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਨੀਸਿਵਚਰਿਓਚੰਦੁਚੰਦਾਕੀ ॥੩॥
ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਤੁਮਆਪੇਆਪਿਅਪਾਕੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰ
ਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਕਰਿਦਾਸਨਿਦਾਸਦਸਾਕੀ ॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪
॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ॥ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
ਉਰਧਾਰਿਬੀਚਾਰਿਮੁਰਾਰਿਰਮੋਰਮੁਮਨਮੋਹਨਨਾਮੁਜਪੀਨੋ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁਅਗੋ
ਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਗੁਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਗਟਕਰਿਦੀਨੋ॥੧॥ ਰਾਮਪਾਰਸਚੰਦਨਹਮਕਾਸ
ਟਲੋਸਟ ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਹਰੀਸਤਸੰਗੁਭਏਹਰਿਕੰਚਨੁਚੰਦਨੁਕੀਨੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਨਵਛਿਅਖਟੁਬੋਲਹਿਮੁਖਆਗਰਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਵਨਪਤੀਨੋ॥ ਜਨਨਾ
ਨਕਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਧਿਆਵਹੁਇਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਭੀਨੋ॥ ੨॥੧॥੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮ
ਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਲਹੁਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਇਵਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਈ॥ ਹਰਿਦਰਗਹਭਾਵਹਿਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵਹਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜੋਤਿਸਮਾ
ਈ ॥੧॥ ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਹਰੀਹੋਹਿਸਰਬਸੁਖੀ॥ ਹਰਿਜਸੁਊਚਾਸਭਨਾਤੇਊਪ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੇਵਿਛਡਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਕੀਨੀਗੁਰਿ

ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀ ਨੀਤ ਬਖਸਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਬਾਨੀਆ ਈ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਵਿਸਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਿ
ਸਚੁ ਬੀਨਤ ਕਹਾ ਕਬੁ ਏਹੈ ਸਖਾਈ ॥੪॥੨॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਹਰਿ ਪੜੁ ਹਰਿ ਲਿਖੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਾਉ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਰਿ
ਦੈ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸੰਤੁਸਟੁ ਇਵ ਭਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਗ
ਦੀਸਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਮੀਤਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਬਨ
ਵਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਬ ਭਇਓ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਿਓ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਇ
ਪਰਿਓ ਹੈ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੩॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਉਰਾਸੀ
ਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਤੇਤੀਸ ਕੋਟਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭਿ ਚਾਹਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਉ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾ
ਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮ ਕਾਮ ॥ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਤੁਮ
ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਕਾ
ਚਾਉ ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੂਜਣ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਸਭਿ
ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਊਤਮ ਬਾਨੀ ॥ ਗਾਵਿਆ ਸੁਣਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾ
ਵੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲ ਤੀਰਥਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਜਿਨ ਜ
ਨਹੁ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੀ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਈ ਹਰਿ ਮਿਲਸੀ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਓਹਾ ਹਰਿ ਭਾਨੀ

ਸਹੇ

੨॥੫॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਇਛਾਪੂਰਕਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਜਾਕੈਵਸਿ
ਹੈਕਾਮਧੇਨਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਧਿਆਈਐਮੇਰੇਜੀਅੜੇਤਾਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿਮੇਰੇਮਨਾ
੧॥ਜਪਿਮਨਸਤਿਨਾਮੁਸਦਾਸਤਿਨਾਮੁ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਊਜਲਹੋਈਹੈਨਿਤ
ਧਿਆਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹਹਰਿਸਿਮਰਨੁਭਇਆ
ਤਹਉਪਾਧਿਗਤੁਕੀਨੀਵਡਭਾਗੀਹਰਿਜਪਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਇਹਮਤਿਦੀ
ਨੀਜਪਿਹਰਿਭਵਜਲੁਤਰਨਾ॥੨॥੬॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇਸਾ
ਹਾਮੈਹਰਿਦਰਸਨਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਮਰੀਬੇਦਨਿਤੂਜਾਨਤਾਸਾਹਾਅਵਰੁਕਿਆਜਾਨੈ
ਕੋਇ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੂਮੇਰੇਸਾਹਾਤੇਰਾਕੀਆਸਚੁਸਭੁਹੋਇ॥ਝੂ
ਠਾਕਿਸਕਉਆਖੀਐਸਾਹਾਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥੧॥ ਸਭਨਾਵਿਚਿਤੂਵਰਤਦਾਸਾਹਾਸ
ਭਿਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸਭਿਤੁਝਹੀਥਾਵਹੁਮੰਗਦੇਮੇਰੇਸਾਹਾਤੂਸਭਨਾ
ਕਰਹਿਇਕਦਾਤਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਤੁਝਹੀਵਿਚਿਹੈਮੇਰੇਸਾਹਾਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕੋਈਨਾਹਿ॥
ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਸਭਸਦਾਮੇਰੇਸਾਹਾਸਭਿਤੁਝਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੩॥ਸਭਨਾਕੀ
ਤੂਆਸਹੈਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਭਿਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹਿਮੇਰੇਸਾਹਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁ
ਤੂਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਚੁਨਾਨਕਕੇਪਾਤਿਸਾਹਾ॥੪॥੭॥੧੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਸ੍ਵਾਮੀਭਗਤਿਵਛਲਨਿਰੰਕਾਰੇ
॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਜਾਂਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾ
ਹੈਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਿਕਰੀਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਵਸਿਕੀਨੇਪੰਚਦੂਤਾਰੇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾਰੂਪੁਸੁਹਾਵਾਤੇਰੇਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰੇ॥ਸਰਬਜੀਆਕੇ

ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਣਹਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ਹੁਇ ਬਾਲੋ ੨ ਤੇਰਾ ਵਰਨੁ ਨ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖੀਐ
ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ
ਅਗਮ ਰੂਪ ਗਿਰਧਾਰੇ ੩ ॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾ- ਤੂ
ਰੇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ੪॥੧॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਹੈ ਮੀਨਾ ਜਿਨਿ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਬ-
ਢਾਇਓ ॥ ਕਮਲ ਹੇਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਹੈ ਭਵਰਾ ਉਨਿ ਮਾਰਗੁ ਨਿਕਸਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥
॥ ਅਬ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਕੀਨਾ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੀ-
ਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਹੇਤਿ ਕੁੰਚਰੁ ਲੈ ਫਾਂਕਿਓ ਓਹੁ ਪਰ ਵਸਿ ਭਇਓ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਨਾਦ ਹੇਤਿ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਕੁਰੰਕਾ ਉਸ ਹੀ ਹੇਤ ਬਿਦਾਰਾ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ-
ਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਾਇਆ ਕਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਅਤਿ ਰਚਿ ਰਹਿਓ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਉ-
ਨਿ ਛੋਡਿ ਸਰਾਪਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਨੇਹਾ ਓਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸ-
ਦਾ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੪॥
੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਾਮਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁ-
ਟਕਾਏ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿਓ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਏ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਛਾਡੀ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੋਹ ਮਨ ਬਾਸਨ ਦੇ ਕਰਿ ਗਡਹਾ ਗਾਡੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਦੁਸਮਨੁ ਰਹਿਆ ਨਾ ਹਮ ਕਿਸ ਕੇ ਬੈਰਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰੁ ਪ-
ਸਾਰਿਓ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ਹਮ ਆਪਨ ਕੀਨਾ ਹ-
ਮ ਸਭਨਾ ਕੇ ਸਾਜਨ ॥ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਮਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਤਾ ਮੇਲੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਰਾਜਨ ॥
੩॥ ਬਿਨਸਿਓ ਢੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅ-

ਲਿਸਰਬਨਿਵਾਸੀਨਾਨਕਰਮਈਆਡੀਠਾ॥੪॥੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥
ਜਬਤੇਦਰਸਨਭੇਟੇਸਾਧੂਭਲੇਦਿਨਸਓਇਆਏ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਸਦਾਕਰਿਕੀਰ
ਤਨੁਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾਪਾਏ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਜਸੋਮਨਿਗਾਇਓ॥ਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁ
ਸਦਾਸੁਖੁਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਰਿਦਭੀਤ
ਰਿਵਸਿਆਤਾਦੂਖੁਭਰਮਭਉਭਾਗਾ॥ਭਈਪਰਾਪਤਿਵਸਤੁਅਗੋਚਰਰਾਮਨਾਮਿ
ਰੰਗੁਲਾਗਾ॥੨॥ਚਿੰਤਅਚਿੰਤਾਸੋਚਅਸੋਚਾਸੋਗੁਲੋਭੁਮੋਹੁਥਾਕਾ॥ਹਉਮੈਰੋਗਮਿ
ਟੇਕਿਰਪਾਤੇਜਮਤੇਭਏਬਿਬਾਕਾ॥੩॥ਗੁਰਕੀਟਹਲਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾਗੁਰਕੀਆਗਿ
ਆਭਾਣੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਜਮਤੇਕਾਢੇਤਿਸੁਗੁਰਕੈਕੁਰਬਾਣੀ॥੪॥੪॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸੋਈਸੁਘੜੁਸੁਜਾਨੀ
॥ਤਿਨਹੀਸੁਣਿਆਦੁਖੁਸੁਖੁਮੇਰਾਤਉਬਿਧਿਨੀਕੀਖਟਾਨੀ॥੧॥ਜੀਅਕੀਏਕੈਹੀਪ
ਹਿਮਾਨੀ॥ਅਵਰਿਜਤਨਕਰਿਰਹੇਬਹੁਤੇਰੇਤਿਨਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਜਾਨੀ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾਗੁਰਿਦੀਨੋਮੰਤਾਨੀ॥ਡਿਗੈਨਡੋਲੈਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿ
ਰਹਿਓਪੂਰਨਹੋਇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥੨॥ਓਇਜੁਬੀਚਹਮਤੁਮਕਛੁਹੋਤੇਤਿਨਕੀਬਾਤ
ਬਿਲਾਨੀ॥ਅਲੰਕਾਰਮਿਲਿਥੈਲੀਹੋਈਹੈਤਾਤੇਕਨਿਕਵਖਾਨੀ॥੩॥ਪ੍ਰਗਟਿਓਜੋਤਿ
ਸਹਜਸੁਖਸੋਭਾਬਾਜੇਅਨਹਤਬਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਲਘਰੁਬਾਧਿਓਗੁਰਿ
ਕੀਓਬੰਧਾਨੀ॥੪॥੫॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਵਡੇਵਡੇਰਾਜਨਅਰੁਭੂਮਨਤਾ
ਕੀਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੀ॥ਲਪਟਿਰਹੇਮਾਇਆਰੰਗਮਾਤੇਲੋਚਨਕਛੂਨਸੂਝੀ॥੧॥ਬਿ
ਖਿਆਮਹਿਕਿਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤਿਨਪਾਈ॥ਜਿਉਪਾਵਕੁਈਧਨਿਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈਬਿਨੁਹਰਿਕਹਾ
ਅਘਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਕਰਤਭੋਜਨਬਹੁਬਿੰਜਨਤਾਕੀਮਿਟੈਨਭੂਖਾ॥ਉਦਮੁ

ਕੈਸੇ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਇਹ ਛੋਡਿ ਕੈ ਟਾਖੋਖਾ ॥੨॥ ਕਿਮ ਦੂਤ ਕਮੀ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਧਰਾਣੀ ਜੋ ਰਖੁ
ਕੋਟਿ ਜਨ ਪਤਿ ਕਰੋ ਕੈ ਪਛੁਤਾਏ ਸੋ ਬਾਲਿ ਭਮਹਿ ਸੁਕੈ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋ
ਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਸੰਤ ਨੈ ਕਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥੪॥੧੬॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ ਕਛੂਐ ਜਾ ਕਉ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਆਇਓ ਏਕੁ
ਰਸਾ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਨ ਨਹੀ ਖੁਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਹੋਇਓ ਹਰਿਆ ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮ
ਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਘਾਲ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵ ਨ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ
ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਾਨੋ ਮੰਤਾ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦੈਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾ
ਲ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੋਪਾ
ਲਾ ॥੪॥੧੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯਾ ॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਯਾ ॥੧॥ ਹਮਰੇ
ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕੀ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸੇ ਭਗ
ਤ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਧੂਰੀ ॥੨॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਕੋ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰ
ਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੩॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰਹਿ
ਓ ਓਲ੍ਹਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲਾ ॥੪॥੧੮॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਹ ਕਰਣੀ ਹੋਵਹਿ ਸਰਮਿੰਦਾ ਇਹਾ ਕਮਾਨੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾ
ਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭੂਲੋ ਅਵਰੈ ਹੀਤ ॥ ਹਰਿਚੰਦ

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ਰੇ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੋ ਬੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਹੋਤ ਦੇਹ ਕਉ ਸੁਖੁ
ਗਰਧਭ ਭਸਮ ਸੰਗੀਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਰੁਚ ਆਵਤ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਾ ॥੨॥ ਉਤਮ ਸੰਤ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਵਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਜਾਤ ਅਕਾਰਥ ਜ
ਨਮੁ ਪਦਾਰਥ ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਜੀਤਾ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਗੁਰਿ ਗਿ
ਆਨ ਅੰਜਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦੀਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਨ ਦੁਖ ਤੇ ਨਿਕਸਿਓ ਨਾਨਕ ਏਕ ਪਰੀਤਾ ॥੪
॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਸੁ
ਗਾਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇ
ਆ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥ ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਛੂਟੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਭਰਮਾਈ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਰਵਿਓ ਸਭ ਮਧੇ ਜਤ ਕਤ
ਪੇਖਉ ਜਾਈ ॥੨॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੋਸਾਈ ॥ ਕੋ
ਟਿ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਾਜ ਪਾਏ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਬੁਲਾਈ ॥੩॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਭਗਤਿ ਸਾ ਪੂਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ
ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੪॥੧੦॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ ਵਸਿ ਅਪੁਨੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਵਣ ਚਤੁਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਗ
ਇਸਨਾਨ ਤਾਪ ਥਾਨ ਖੰਡੇ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਤਉ ਛੂਟੋ
॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਏ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਤਬ ਹੂਟੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਸੁ
ਣੀਐ ਨਹ ਮੁਖ ਤੇ ਬਕੀਐ ਨਹ ਮੋਹੈ ਉਹ ਡੀਠੀ ॥ ਐਸੀ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਭੁਲਾਵੈ ਮਨਿ
ਸਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਮੀਠੀ ॥੨॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ਉਨਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੇਲਿਓ ਦੂਆ
॥ ਕਿਸ ਹੀ ਵਾਧਿ ਘਾਟਿ ਕਿਸ ਹੀ ਪਹਿ ਸਗਲੇ ਲਰਿ ਲਰਿ ਮੂਆ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੂੜੀ ਭਾਹਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਭਗਤ ਨ

ਥਿਆਧੇ ਮਾਣਿਆ ॥੪॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਖਾਟੇ ॥੫॥੧੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਨਾਇਕ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮਰੇ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੋ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਹਮਾਰੇ ਖੰਡਹੁ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥ ਹਮ ਅਗਿਆਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਤੁਮ ਆਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਹੁ ॥੨॥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ਨਾਨਕ ਘਰ ਕੇ ਗੋਲੇ ॥੩॥੧੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਜਾ ਵਰਤ ਤਿਲਕ ਇਸਨਾਨਾ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਦੈਨ ॥ ਕਹੂੰ ਨ ਭੀਜੈ ਸੰਜਮ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲਹਿ ਮੀਠੇ ਬੈਨ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨ ਚੈਨ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਖੋਜਹਿ ਸਭਿ ਤਾ ਕਉ ਬਿਖਮੁ ਨ ਜਾਈ ਲੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਭ੍ਰਮਨ ਬਸੁਧਾ ਕਰਿ ਉਰਧ ਤਾਪ ਲੈ ਗੈਨ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨੋ ਠਾਕੁਰ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਜੈਨ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਓ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੈਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਜਨ ਰੈਨ ॥੩॥੧੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਹੈ ਕੋਊ ਐਸੋ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜੀਉ ਹੀਉ ਦੇਉ ਅਰਪਉ ਅਪਨੋ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਸੰਤ ਸੰਭਾਖਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੂਖ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮਾਗੈ ਦਾ

ਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਭਿ ਮਾਤ ਬਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਚਿ ਪਤਿ ਲੀਨੇ ਸੰਤ ਭਿਖਾਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਹਿਤੁ ਵਡਭਾਗਿਆ ਏ ਤਿਸ ਪਰਿ ਕਿ
ਭਿ ਫਿਰਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇਆ ਨਿੰਦਕ ਭਾਗੇ ਹਾਰਿ
॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਊਹਾ ਹੀ ਮੂਏ ਬਾਹੁੜਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨ ਮੰਝਾਰਿ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿ
ਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅਪਾਰਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੁਖੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਦੀਨ ਦੁਨੀ
ਆ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਹਰਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਚਿਤਾ
ਰਿਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਗੋਸਟਿ ਭਈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਮਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮ
ਰਿ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲ ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ
ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਿਆ ॥ ਚਰਨ ਰੇਨ ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿ
ਆ ॥੨॥੧੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਟਿਆ ਕੇਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾ
ਖਿਓ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਕੀਨੇ ਜਨ ਕਾ
ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿ
ਰਭਉ ਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥੧੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮੋਹਿ ਆਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾ
ਨੀ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ
ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹ ਹਾ
ਰਿ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਆਠ ਪ

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੪॥੨੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਾ ਹਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ ਕੁਟੰਬ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰ ॥੧॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸੂਖ ਦੂਖ ॥ ਧ੍ਰਾਪਸਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥੨॥ ਮਨਿ ਬਾਸਨਾ ਰਚਿ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜਹਾਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧॥੨੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਰਾਖੈ ਜਨ ਕੀ ਆਪਿ ॥ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਦੂਖੁ ਨ ਸਕੈ ਬਿਆਪਿ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਜਹੁ ਗੁਪਾਲ ॥ ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਇਹ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੨॥ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥੈ ਸਾਸਤ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅੰਧਾਰੁ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਰਾਸਿ ਪੂੰਜੀ ਏਕ ॥ ਤਾਣੁ ਮਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕ ॥੪॥੨॥੩੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਆਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਕਾਂਮਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਧਾਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਪਇਆਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਸਗਲ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇ ॥ ਜੀਅ ਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁ

ਅਮੀ ਬਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਬੂਝਨਾ ॥੨॥੩॥੨੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਚਉਪਦੇ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਸੇ ਕਰਹਿ ਪਰਾਲ ॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜੰਜਾਲ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਹੀਤ ॥ ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਸੇਈ ਮੀਤ ॥੧॥ ਐਸੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ਗਵਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਡੀਠਾ ॥ ਝੂਠ ਧੋਹ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਮੀਠਾ ॥ ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਸਰਿਆ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਮਰਣੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਕਉ ਉਠਿ ਰੋਵੈ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਗਲਾ ਈ ਖੋਵੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਾ ਪਛੋਤਾਣੇ ॥੩॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਨੋ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਬੰਦਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਸਾਹਿਬੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧॥੨੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਖਾਟਣ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜਗਾਰੁ ॥ ਸੰਚਣ ਕਉ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਾ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸੰਤ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਚੀਨੀ ॥ ਅਨਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਸੂਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਹੋਵਹਿ ਇਕਤ੍ਰ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਅਨਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥੨੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਕਤ ਡਰੈ ਜਿ ਖਸਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ਮਨਮੁਖ ਵੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਮਿਲਿ

ਸਚੁ ਅੰਗਾ ਤਿਨੋ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ਸਾਥਿ ਜੀਅਨ ਕਉ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਕਲੇਸ ਮਿ
ਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਗਲ ਦੁਖ ਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ ॥੨
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ
ਜਿ ਸਾਚੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜਮਕਾਲ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀ
ਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਅਪੁਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸੰ
ਤ ਰੇਣਾਰ ੪ ॥੩॥੩੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਤਾ
ਣੁ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਮਸਲਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿ ਪਰਮੇ
ਸਰੁ ਗਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਧਨੁ ਗੁਪਾਲ ਗੁਣ ਸਾਖੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਸੰਤੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ ॥ ੨॥੧॥੩੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋ
ਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲਨਿ ਨ ਦੀਨੇ ਕਿਨੈ
ਨ ਦੁਤਰੁ ਭਾਖੇ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਆ
ਨਦੁ ਸਦਾ ਉਲਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾ
ਖਿਓ ॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਅਪਨਾ ਕੀਓ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਅੰਕੁਰੁ ਰਾਖਿਓ ੨॥੨॥੩੬
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਈਤ ਊਤ ਨਹੀ ਬੀਛੁੜੈ ਸੋ ਸੰਗੀ ਗਨੀਐ ॥ ਬਿ
ਨਸਿ ਜਾਇ ਜੋ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਸੋ ਅਲਪ ਸੁਖੁ ਭਨੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਲੈਆ

ਪਿਆ ਉਹੁ ਦੇਇ ਕਿਛੁ ਊਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਮ੍ਹਾਲਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਜਨ ਅਚਰਜ ਆਨੂਪੁ ॥੩॥ ਸਾ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਿਤੁ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰੇਨ ਪਗ ਸਾਧਾ ॥੪॥੩॥੨੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਉ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਕਮਾਉ ॥੧॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ਤੁਮਰੇ ਦੋਖੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ਅਪਦਾ ਭਈ ਬਿਤੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ ॥ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਅਪੁਨੈ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥੨॥ ਅਸਥਿਰ ਰਹਹੁ ਡੋਲਹੁ ਮਤ ਕਬਹੂ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਗਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੈ ਹੀ ਫੇਰੇ ਆਪੇ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥ ਅਚਰਜੁ ਕੀਆ ਕਰਨੈਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੪॥੨੮॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨਉ ਹਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹਰਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ਤੇਰੈ ਕਾਹੂ ਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥ × ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨ ਲਾਈਐ ਹੀਤੁ ਜਾ ਕੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਬੀਤੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਓਹੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂ ਆਰਾਧ ਹਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਬੰਧਨ ਛੂਟੈ ॥੨॥ ਗਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਵਰ ਆਸ ਕਛੁ ਪਟਲੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਤਪਾ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੩॥੧॥੨੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮ

× ਜੀਵਨ ਦੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਹਰਿ ਮੰਗਨਾ ॥ ਦੇਖਹੁ ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ ਸੁਨਹੁ ਸਾਧੂ ਕੇ ਬੈਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਮਰਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਰਸ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੇਕੈ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ਦੇਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਫੀਕੇ ਏਕੈ ਗੋਬਿਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨੀਕੋ ਕਹਤ ਹੈ ਸਾਧ ਜਨ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਪਨ ਥਾਪਿਓ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨ ਨਿਮਖ ਜਾਪਿਓ ਅਰਥੁ ਦ੍ਰਬੁ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਚਲਨਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਰੇ ਕਰਮੁ ਭਲਾ ਤਿਨਿ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤ ਪਲਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਜਮੁ ਸੰਤਾਵੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਨਾ ॥ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ ॥੨॥੨॥੩੦॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥੧॥੩੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੮ ਦੁਪਦੇ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ॥ ਇਹ ਲੋਕਿ ਪਰਲੋਕਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਤ ਮੋਹਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਤਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਟਿਕ ਮਾਤ ਦੂਧੁ ਜੈਸੇ ਬਾਲੇ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੨॥੧॥੩੨॥ ਧਨਾਸਰੀ

ਮਹਲਾ ੫॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾਈ॥ ਨ
ਵ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਜਨ ਪਾਈ ੧ ਸੰਤਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਸਗ
ਲ ਹੀ ਜਾਈ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ੧
ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਜਾ ਕੈ ਅੰਗਿ ਗੁਸਾਈ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾ
ਸ ਮਿਟੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਦਰਬਵੰਤੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬੈ ਭੂਮਵੰਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਰਾਜਾ ਜਾਨੈ ਸਗ
ਲ ਰਾਜੁ ਹਮਰਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਟੇਕ ਸੁਆਮੀ॥ ੧ ਜੇ ਕੋਊ ਅਪੁਨੀ ਓਟ ਸਮਾਰੈ
॥ ਜੈਸਾ ਬਿਤੁ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਪੁਨਾ ਬਲੁ ਨਹੀ ਹਾਰੈ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਤਿ
ਆਗਿ ਭਏ ਇਕ ਆਸਰ ਸਰਣਿ ਸਰਣਿ ਕਰਿ ਆਏ॥ ਸੰਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਭਏ ਮ
ਨ ਨਿਰਮਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੩੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗੋ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਸੂਰਾ॥ ਆਤਮ ਜਿਣੈ ਸਗ
ਲ ਵਸਿ ਤਾ ਕੈ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ੧ ਠਾਕੁਰੁ ਗਾਈਐ ਆਤਮ ਰੰਗਿ॥ ਸਰਣੀ ਪਾ
ਵਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਨ ਸੰਗਿ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸ
ਹਿ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਸੰਗਿ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇਹੀ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁ
ਖੁ ਏਹੀ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੩੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਮਾਨੁਖ
ਡਹਕਾਵੈ ਓਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ॥ ਪਾਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮੂਕਰਿ ਪਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਨੈ
੧ ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ਤੁਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਿ॥ ਉਤ ਤਾਕੈ ਉਤ ਤੇ ਉਤ ਪੇਖੈ ਆਵੈ ਲੋਭੀ ਫੇਰਿ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਰਹਾਉ ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਮਨ ਭਰਮਾ ਤਬ
ਲਗੁ ਮੁਕਤੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ

੨॥੫॥੩੬ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਅਪੁਨੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸ
ਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਤਾ ਕਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਧਰਮਾ ॥੧॥ ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ
ਵਡਾਈ ਸੋਭਾ ॥ ਨਾਮੋ ਗਤਿ ਨਾਮੋ ਪਤਿ ਜਨ ਕੀ ਮਾਨੈ ਜੋ ਜੋ ਹੋਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਧਨੁ
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਲੈ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ਸਾਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਉਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਆਧਾਰਾ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾ
ਹਾ ॥੨॥੬॥੩੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਮਾ
ਥੈ ਪਰਉ ਰਵਾਲ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਮੋਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹੁ ਗੋਪਾਲ
॥੧॥ ਤੁਮ ਤਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਬੇਅੰਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿ
ਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਰਸਾਲ ॥
ਹਿਰਦੈ ਚਰਣ ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬਾਂਧਿਓ ਪਾਲ ॥੨॥੭॥੩੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖਲਾਵੈ ਭੋਜਨ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖੇਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬ
ਸੂਖ ਭੋਗ ਰਸ ਦੇਵੈ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ
॥ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਮਹਤਾਰਿ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜ
ਨ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਦੇਵਾ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮਿਲੈ ਨਾ
ਨਕ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ॥੨॥੮॥੩੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ
ਲ ਦਮੋਦਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਜੀਅਰਾ ਇਨ ਊਪਰਿ ਲੈ
ਬਾਰੇ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤਕਾਰੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸਹਿਤ ਭਵ ਨਿਧਿ
ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੰਨਿ ਸੁ ਥਾਨੁ ਧੰਨਿ ਓਇ ਭਵਨਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਬਸਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਕੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੨॥੯॥੪੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਮਹਾ ਬਲੀ ਤੇ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਪਰਾਤਿ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਨ ਮੰ

ਤਾ ਬਿਨਸਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਨੀ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਕੀਰਤਨ ਕਉ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਖੀ ਪਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦਿਨ ਰਾਤਾ ॥੨॥੧੦॥੪੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰ ਹਰਨਾ ਲੋਭੁ ਝੂਠ ਨਿੰਦ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਗੁਦਾਰੀ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਮੀਠੀ ਇਹ ਟੇਕ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਵਰਦਾ ਜਾਇ ਬ੍ਰਿਥਾਰੀ ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਗਦ ਕੇ ਭਾਰ ਮੂਸਾ ਟੂਕਿ ਗਵਾਵਤ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਇਹ ਬੰਧਨ ਛੁਟਕਾਰੀ ॥ ਬੂਡਤ ਅੰਧ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਾਢਤ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸੰਗਾਰੀ ॥੨॥੧੧॥੪੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੀਤਲ ਤਨੁ ਮਨੁ ਛਾਤੀ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੂਖ ਧਨੁ ਜੀਅ ਕਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਰੈ ਜਾਤੀ ॥੧॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨਿ ਮਾਤੀ ॥ ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਅਪਨੇ ਕੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਧਿ ਥਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਾਤੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਾਖੀ ਪਾਤੀ ॥੨॥੧੨॥੪੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਵਰਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਦੁਖਾਏ ਓਹੁ ਤਤਕਾਲ ਤੁਮ ਮਾਰਾ ॥੧॥ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤਾ ॥ ਮੁਰਾਰਿ ਸਹਾਇ ਹੋਹੁ ਦਾਸ ਕਉ ਕਰੁ ਗਹਿ ਉਧਰਹੁ ਮੀਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਭਏ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੨॥੧੩॥੪੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਕੀਨੋ ਬਲੁ ਅਪਨਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਕਰੁ ਧਾਰਿਓ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਖ੍ਯ ਅਵਲੋਕਨੁ ਕੀਨੋ ਦਾਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਮੇਟੇ ਦਇ

ਅਲਖੁਪੁਰਖੁਬਖਸੰਦਾ॥ ਰਹਾਉ ॥ਜੋਮਾਗਹਿਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਤੇਸੋਈਸੋਈਦੇਵੈ॥ਨਾ
ਨਕਦਾਸੁਮੁਖਤੇਜੋਬੋਲੈਈਹਾਊਹਾਸਚੁਹੋਵੈ॥੨॥੧੪॥੪੫॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
੫॥ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖਨਦੇਈਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਲੇ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੈਅਪ
ਨੇਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗਿਰਹਿਓਮੇਰਾਚੀਤੁ॥ਆਦਿਅੰਤਿ
ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਹਾਈਧੰਨੁਹਮਾਰਾਮੀਤੁ॥ ਰਹਾਉ ॥ਮਨਿਬਿਲਾਸਭਏਸਾਹਿਬਕੇਅਚ
ਰਜਦੇਖਿਬਡਾਈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਆਨਦਕਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਪੂਰਨਪੈਜ
ਰਖਾਈ॥੨॥੧੫॥੪੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾ
ਸੋਈਗਨਹੁਅਭਾਗਾ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਗਿਓਅਮਿਅਸਰੋਵਰਪਾਗਾ
॥੧॥ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਜਾਗਾ॥ਆਲਸੁਛੀਜਿਗਇਆਸਭੁਤਨਤੇਪ੍ਰੀਤਮ
ਸਿਉਮਨੁਲਾਗਾ॥ ਰਹਾਉ ॥ਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਨਾਰਾਇਣੁਸਗਲਘਟਾਮਹਿ
ਤਾਗਾ॥ਨਾਮਉਦਕੁਪੀਵਤਜਨਨਾਨਕਤਿਆਗੇਸਭਿਅਨੁਰਾਗਾ॥੨॥੧੬॥੪੭॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਜਨਕੇਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮ॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਾਬਿਖਿਆਮ
ਹਿਲਜਾਰਾਖੀਰਾਮ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਨਿਕਟਿ
ਨਆਵੈਜਾਮ॥ਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਜਨਪਾਇਓਹਰਿਕਾਧਾਮ॥੧॥ਚਰ
ਨਕਮਲਹਰਿਜਨਕੀਥਾਤੀਕੋਟਿਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਗੋਬਿੰਦੁਦਮੋਦਰਸਿਮਰਉਦਿ
ਨਰੈਨਿਨਾਨਕਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੧੭॥੪੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮਾਂਗਉਰਾ
ਮਤੇਇਕੁਦਾਨੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਵਹਿਸਿਮਰਉਤੁਮਰਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਚਰਨਤੁਮਾਰੇਹਿਰਦੈਵਾਸਹਿਸੰਤਨਕਾਸੰਗੁਪਾਵਉ॥ਸੋਗਅਗਨਿਮਹਿ
ਮਨੁਨਵਿਆਪੈਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਵਉ॥੧॥ਸ੍ਵਸਤਿਬਿਵਸਥਾਹਰਿਕੀਸੇਵਾਮ

ਧ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭੂ ਜਪਤਿਆ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਗੁਲਾਮ ਪਰਮੇਸਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦ੍ਰਿੜੁ ਜਨ ਮਨ ਬਾਛਤ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੩॥੪੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਸਭਿ ਥੋਕ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਜਾਚਤ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੋਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਖੇ ਮੁਨਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿ ਜਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰਹਿ ਘੋਖ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਦੋਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ਲੋਕ ॥੧॥ ਆਨ ਅਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ ਜੇਤੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਫੋਕ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਬਿਨਸੇ ਸੋਕ ॥੨॥੧੪॥੫੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥ ਮਹਾ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪੂਰਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਕਲੋਲ ਬੁਝਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਦਾਸ ਕੀ ਘਾਲ ॥੧॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਰਾਜ ਸੂਖ ਰਸ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਕੀਰਤਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥੧੫॥੫੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਾਰ ॥ ਨਿੰਦਕ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਨਿ ਮੂਲੇ ਊਡਿ ਗਏ ਬੇਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਤ ਛਾਰਾ ॥੧॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਨਿੰਦਕ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥੨॥੧੬॥੫੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੯ ਪੜਤਾਲ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਵਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਵਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

੫੭

ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਿਅੰਧਮਾਇਓਕਰਿਬੰਧਿਆਨਿਕਦੋਖਾਨਾਨਿਛਾਰਿਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਬਿਨਾਅਨਨਰਾਖਨ
ਹਾਰਨਾਮੁਸਿਮਰਾਵਹੁਸਾਰਿਗਪਾਣਿਸੁਬੋ॥੧॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਹਰਿਜੀਅਜੰਤਨਾਨਕਭਾਵੈਦਉਨਾ
ਗਨੀਅੰਤੁਪਾਇਓ॥ਗੁਣਸੁਖਸਾਗਰਸਾਗਰਪੂਰਨਸਤਨਾਰਾਇਣਕ੍ਰਿਪਾਤਿਵਛਲੁਨਾਨਕਗਾ
ਇਓ॥੨॥੫੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਲਤਿਸੁਖੁਪਲਤਿਸੁਖੁਨਿਤਸੁਖੁਸਿਮ
ਰਨੋਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਸਦਾਲੀਜੀਐ॥ਮਿਟਹਿਕਮਾਣੇਪਾਪਚਿਰਾਣੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮੁ
ਆਜੀਜੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜਜੋਬਨਬਿਸਰੰਤਹਰਿਮਾਇਆਮਹਾਦੁਖੁਏਹੁਮਹਾਂਤਕਹੈ॥
ਆਸਪਿਆਸਰਮਣਹਰਿਕੀਰਤਨਏਹੁਪਦਾਰਥੁਭਾਗਵੰਤੁਲਹੈ॥੧॥ਸਰਣਿਸਮਰਥਅ
ਕਥਅਗੋਚਰਾਪਤਿਤਉਧਾਰਣਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਸਰਬਤਪੂ
ਰਨਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥੨॥੨॥੫੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧੨ ॥ ।

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਬੰਦਨਾਹਰਿਬੰਦਨਾਗੁਣਗਾਵਹੁਗੋਪਾਲਰਾਇ॥ ਰਹਾਉ ॥ਵਡੈਭਾ
ਗਿਭੇਟੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਹਰਿਸੇਵਾ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਪੈ॥ਸੋਗ
ਅਗਨਿਤਿਸੁਜਨਨਬਿਆਪੈ॥੨॥ਸਾਗਰੁਤਰਿਆਸਾਧੂਸੰਗੇ॥ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਜਪਹੁਹ
ਰਿਰੰਗੇ॥੩॥ਪਰਧਨਦੋਖਕਿਛੁਪਾਪਨਫੇੜੇ॥ਜਮਜੰਦਾਰੁਨਆਵੈਨੇੜੇ॥੪॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅ
ਗਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੫॥੧॥੫੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
੫ ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਭਈਸਚੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥ਮਨਿਤਨਿਰਸਨਾਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਜੀਵ
ਨਾਹਰਿਜੀਵਨਾ॥ਜੀਵਨੁਹਰਿਜਪਿਸਾਧਸੰਗਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਬਸਤ੍ਰਓ
ਢਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥੨॥ਹਸਤੀਰਥਅਸੁਅਸਵਾਰੀ॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁ
ਰਿਦੈਨਿਹਾਰੀ॥੩॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਚਰਨਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਾਸਿ

ਪਾਈਆ ॥੪॥੩॥੫੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ ॥ ਦਾਸੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥੩॥੫੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੂਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਏਹ ॥੨॥੪॥੫੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਹਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥੧॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥੨॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੈ ਮਦ ਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕਿਨਹੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਤਿਹ ਜੋਗੀ ਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਮਾਹਿ ਪਛਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਨਹ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨੋ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਜੋਗੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੋ ॥੧॥ ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਧਾਵਤ ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਠਹਰਾਨੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁ

ਮਾਨੋ ॥੨॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾ ਚੂਕੈ ਭਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀਅ ਸੋਚ ਧਰਉ ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਤਬ ਹਉ ਪਤਿਤ ਤਰਉ ॥੨॥੪॥੯॥੯॥੧੩॥੫੮॥੪॥੯੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਹੀ ਦੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਛਪੜੀ ਨਾਇ ॥ ਕੀਚੜਿ ਡੂਬੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਨ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥੨॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਹੰਸ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਆਦਰੁ ॥੩॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਇਕੁ ਜੋਗੀ ਬੈਸੇ ॥ ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਕੈਸੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ ਆਨੰਦ ਮੂਲੁ ਅਨਾਥ ਅਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਣਹਾਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਪਗੁ ਧਾਰੇ ॥੫॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਵੈ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ॥੬॥ ਕਹਤਉ ਪੜਤਉ ਸੁਣਤਉ ਏਕ ॥ ਧੀਰਜ ਧਰਮੁ ਧਰਣੀਧਰ ਟੇਕ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਏ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਏ ॥੭॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ

ਜੋਗੀਆ ਜੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਆਦਿ ਅਨੂਪਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਾਚੁ ਸਰੂਪਾ ॥੮॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ
ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾ
ਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਰਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਉ ਜਿ ਸਾ
ਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਾਵੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਰਾ ॥ ਸਾਚਉ ਠਾ
ਕੁਰ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ ॥ ਸੇਵਕੁ
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥ ਹਠਿ
ਨ ਪਤੀਜੈ ਨਾ ਬਹੁ ਭੇਖੈ ॥ ਘੜਿ ਭਾਡੇ ਜਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨੁ ਪ
ਤੀਆਇਆ ॥੪॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੂਲਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਜਪੈ ਭਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੫॥ ਪੂਜਿ ਸਿਲਾ ਤੀਰਥ ਬਨ ਵਾ
ਸਾ ॥ ਭਰਮਤ ਡੋਲਤ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸੂਚਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਪਤਿ
ਸੋਇ ॥੬॥ ਆਚਾਰਾ ਵੀਚਾਰੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਧੀਰਿ ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ ਮ
ਹਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥੭॥ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਤੁ
ਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਗੁਣ
ਗਾਇ ॥੮॥੨॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ੴ

॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜੂਨੀ ਆਇਓ ਤਿਹ ਤਿਹ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਸੰਜੋ
ਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾਕੀ ਹੈ ਓਟ ਸਾਧ ਰਾਖਹੁ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥
ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਚਰਨ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕਾ

ਮਾਰਗੁਦੇਹੁਜੀਥਿਤਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰਉਮਾਇਆਕਉਬਚਿਤਿਧਰਉ
ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਸਦਹੀਵਿਹਾਵੈ ॥ ਕੋਈਐਸੋਰੇਭੇਟੈਸੰਤੁਮੇਰੀਲਾਹੈਸਗਲਚਿੰਤਠਾਕੁਰਸਿ
ਉਮੇਰਾਰੰਗੁਲਾਵੈ ॥੨॥ ਪੜੇਰੇਸਗਲਬੇਦਨਹਚੂਕੈਮਨਭੇਦਇਕੁਖਿਨੁਨਧੀਰਹਿਮੇਰੇਘ
ਰਕੇਪੰਚਾ ॥ ਕੋਈਐਸੋਰੇਭਗਤੁਜੁਮਾਇਆਤੇਰਹਤੁਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੇਰੈਰਿਦੈਸਿੰਚਾ ॥੩॥
ਜੇਤੇਰੇਤੀਰਥਨਾਏਅਹੰਬੁਧਿਮੈਲੁਲਾਏਘਰਕੋਠਾਕੁਰੁਇਕੁਤਿਲੁਨਮਾਨੈ ॥ ਕਦਿਪਾਵਉ
ਸਾਧਸੰਗੁਹਰਿਹਰਿਸਦਾਆਨੰਦੁਗਿਆਨਅੰਜਨਿਮੇਰਾਮਨੁਇਸਨਾਨੈ ॥੪॥ ਸਗਲਅਸ੍ਰਮ
ਕੀਨੇਮਨੂਆਨਹਪਤੀਨੇਬਿਬੇਕਹੀਨਦੇਹੀਧੋਏ ॥ ਕੋਈਪਾਈਐਰੇਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਕੈਰੰਗਿਰਾਤਾਮੇਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮਤਿਮਲੁਖੋਏ ॥੫॥ ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਾਨਿਮਖਨਹੇਤੁ
ਕਰਤਾਗਰਬਿਗਰਬਿਪੜੈਕਹੀਨਲੇਖੈ ॥ ਜਿਸੁਭੇਟੀਐਸਫਲਮੂਰਤਿਕਰੈਸਦਾਕੀਰਤਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਊਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖੈ ॥੬॥ ਮਨਹਠਿਜੋਕਮਾਵੈਤਿਲੁਨਲੇਖੈਪਾਵੈਬਗੁਲਜਿ
ਉਧਿਆਨੁਲਾਵੈਮਾਇਆਰੇਧਾਰੀ ॥ ਕੋਈਐਸੋਰੇਸੁਖਹਦਾਈਪ੍ਰਭਕੀਕਥਾਸੁਨਾਈਤਿਸੁ
ਭੇਟੇਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ ॥੭॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਗੋਪਾਲਰਾਇਕਾਟੈਰੇਬੰਧਨਮਾਇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੇ
ਰਾਮਨੁਰਾਤਾ ॥ ਸਦਾਸਦਾਆਨੰਦੁਭੇਟਿਓਨਿਰਭੈਗੋਬਿੰਦੁਸੁਖਨਾਨਕਲਾਧੇਹਰਿਚਰਨਪ
ਰਾਤਾ ॥੮॥ ਸਫਲਸਫਲਭਈਸਫਲਜਾਤ੍ਰਾ ॥ ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਮਿਲੇਸਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉਦੂ
ਜਾ ॥੧॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੀਰਥਿਨਾਵਣਜਾਉਤੀਰਥੁਨਾਮੁਹੈ ॥ ਤੀਰਥੁਸਬਦਬੀਚਾਰੁਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਹੈ ॥ ਗੁਰਗਿ
ਆਨੁਸਾਚਾਥਾਨੁਤੀਰਥੁਦਸਪੁਰਬਸਦਾਦਸਾਹਰਾ ॥ ਹਉਨਾਮੁਹਰਿਕਾਸਦਾਜਾਚਉਦੇਹੁ
ਪ੍ਰਭਧਰਣੀਧਰਾ ॥ ਸੰਸਾਰੁਰੋਗੀਨਾਮੁਦਾਰੂਮੈਲੁਲਾਗੈਸਚਬਿਨਾ ॥ ਗੁਰਵਾਕੁਨਿਰਮਲੁ

ਸਦਾਚਾਨਣੁਨਿਤਸਚੁਤੀਰਥੁਮਜਨਾ ॥੧॥ ਸਾਚਿਨਲਾਗੈਮੈਲੁਕਿਆਮਲੁਧੋਈ
ਐ ॥ ਗੁਣਹਿਹਾਰੁਪਰੋਇਕਿਸਕਉਰੋਈਐ ॥ ਵੀਚਾਰਿਮਾਰੈਤਰੈਤਾਰੈਉਲਟਿਜੋਨਿਨ
ਆਵਏ ॥ ਆਪਿਪਾਰਸੁਪਰਮਧਿਆਨੀਸਾਚੁਸਾਚੇਭਾਵਏ ॥ ਆਨੰਦੁਅਨਦਿਨੁਹਰ
ਖੁਸਾਚਾਦੂਖਕਿਲਵਿਖਪਰਹਰੇ ॥ ਸਚੁਨਾਮੁਪਾਇਆਗੁਰਿਦਿਖਾਇਆਮੈਲੁਨਾਹੀ
ਸਚਮਨੇ ॥੨॥ ਸੰਗਤਿਮੀਤਮਿਲਾਪੁਪੂਰਾਨਾਵਣੋ ॥ ਗਾਵੈਗਾਵਣਹਾਰੁਸਬਦਿਸੁਹਾ
ਵਣੋ ॥ ਸਾਲਾਹਿਸਾਚੇਮੰਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪੁੰਨਦਾਨਦਇਆਮਤੇ ॥ ਪਿਰਸੰਗਿਭਾਵੈਸਹਜਿ
ਨਾਵੈਬੇਣੀਤਸੰਗਮੁਸਤਸਤੇ ॥ ਆਰਾਧਿਏਕੰਕਾਰੁਸਾਚਾਨਿਤਦੇਇਚੜੈਸਵਾਇਆ
ਗਤਿਸੰਗਿਮੀਤਾਸੰਤਸੰਗਤਿਕਰਿਨਦਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ ਕਹਣੁਕਹੈਸਭੁ
ਕੋਇਕੇਵਡੁਆਖੀਐ ॥ ਹਉਮੂਰਖੁਨੀਚੁਅਜਾਣੁਸਮਝਾਸਾਖੀਐ ॥ ਸਚੁਗੁਰਕੀਸਾ
ਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀਤਿਤੁਮਨੁਮਾਨਿਆਮੇਰਾ ॥ ਕੂਚੁਕਰਹਿਆਵਹਿਬਿਖੁਲਾਦੇਸਬਦਿ
ਸਚੈਗੁਰੁਮੇਰਾ ॥ ਆਖਣਿਤੋਟਿਨਭਗਤਿਭੰਡਾਰੀਭਰਿਪੁਰਿਰਹਿਆਸੋਈ ॥ ਨਾਨ
ਕਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਮਨੁਮਾਂਜੈਸਚੁਸੋਈ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਜੀਵਾਤੇਰੈ
ਨਾਇਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਜੀਉ ॥ ਸਾਚੋਸਾਚਾਨਾਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦੁਹੈਜੀਉ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ
ਅਪਾਰਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਿਗੋਈ ॥ ਪਰਵਾਣਾਆਇਆਹੁਕਮਿਪ
ਠਾਇਆਫੇਰਿਨਸਕੈਕੋਈ ॥ ਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੈਆਪੇਸੁਰਤਿਬੁਝਾਈ
ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਜੀਵਾਸਚੀਨਾਈ ॥੧॥ ਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇ
ਆਇਆਜਾਇਸੀਜੀਉ ॥ ਹੁਕਮੀਹੋਇਨਿਬੇੜੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਸੀਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ
ਭਰਮੁਚੁਕਾਏਅਕਥੁਕਹਾਏਸਚਮਹਿਸਾਚੁਸਮਾਣਾ ॥ ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਸਮਾ
ਏਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਾ ॥ ਸਚੀਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਤੂਮਨਿਅੰਤਿਸਖਾਈ

॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ
ਅਲਖ ਸਿਰੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਵਾਦ ਵਧੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲ
ਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ਜਨਮਿ ਮੁਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੇਲੀ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ ਹੁ
ਕਮੀ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾ
ਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੩॥ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣਿ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਮਿ ਤਿਸਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਕਾਣੇ ॥
ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਜਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ
ਵਿਰਲਾ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥ ਭੂਖ ਪਿਆ
ਸੋ ਆਥਿ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਇਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਈ ਸਚੁ ਚਵਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਦਇਆਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ਆਪਿ ਮੁਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ
ਮੀਠਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੫॥੨॥ ੴ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੂਠੜੀਏ
ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਜੀਉ ॥
ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਹੋਸੀ ॥ ਗੁਣੀ ਅਚਾਰਿ ਨਹੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ
ਅਵਗੁਣ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਸੀ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਕ ਕੀ ਛਾਇਆ ਬਿਰਧਿ ਭਏ ਦਿਨ ਪੁੰਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੋਹਾਗਣਿ ਛੂਟੀ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥ ਬੂਡੀ ਘਰੁ ਘਾਲਿਓ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ
॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖਿ ਮਹਲੋ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿ
ਨ ਚਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੀ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਸੀ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਏ ਰਾ
ਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਏ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਧਨ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਨਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ

ਦੇਵਿਚਿਭੀਜੀਉ ॥ ਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿਨਾਪਿਅਬੀਨਿਵਿਨਿਵਿਭੁਗਤਿਕਰਾਈ ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਜਲਾਏਪ੍ਰੀਤਮੁਰਸਮਾਣੇਬਿਛੁਕਰਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਾਚੇਸੇਤੀਰੰਗਿਰੰਗੇਤੀਲਾਲਿਭਈਮ
ਨੁਮਰੀ ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਿਵਸੀਸੋਹਾਗਣਿਪਿਰਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰਘਰਿਸੋਹੈਨਾ
ਰਿਜੇਪਿਰਭਾਵਏਜੀਉ ॥ ਝੂਠੇਵੈਣਚਵੇਕਾਮਿਨਆਵਏਜੀਉ ॥ ਝੂਠੁਅਲਾਵੈਕਾਮਿ
ਨਆਵੈਨਾਪਿਰੁਦੇਖੈਨੈਣੀ ॥ ਅਵਗੁਣਿਆਰੀਕੰਤਿਵਿਸਾਰੀਛੂਟੀਵਿਧਣਰੈਣੀ ॥ ਗੁ
ਰਸਬਦੁਨਮਾਨੈਫਾਹੀਫਾਥੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿਜਿਨਿਪਿਰੁਜਾਣਿਆਜੀਉ ॥ ਨਾਮਬਿਨਾ
ਕੂੜਿਆਰਿਕੂੜੁਕਮਾਣਿਆਜੀਉ ॥ ਹਰਿਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਚੇਭਾਵੀਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰ
ਭਰਾਤੀ ॥ ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੋਬਨਿਬਾਲਾਤਿਸੁਰਾਵੈਰੰਗਿਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸੀ
ਸਹੁਰਾਵਾਸੀਸਹੁਰਾਵਾਸੀਫਲੁਪਾਇਆਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪਿਰਘ
ਰਿਸੋਹੈਨਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀਛੰਤਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿਜੀਉਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈਸੁਭਾਇਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉ ॥ ਗੁਣਗਾਇਵਿਗਸੈਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਆਪਿ
ਸਾਚੇਭਾਵਏ ॥ ਅਹੰਕਾਰੁਹਉਮੈਤਜੈਮਾਇਆਸਹਜਿਨਾਮਿਸਮਾਵਏ ॥ ਆਪਿਕਰਤਾਕਰੇ
ਸੋਈਆਪਿਦੇਇਤਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਜੀਉਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਅੰਦਰਿ
ਸਾਚਾਨੇਹੁਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੈਜੀਉ ॥ ਹਉਤਿਸੁਸੇਵੀਦਿਨੁਰਾਤਿਮੈਕਦੇਨਵੀਸਰੈਜੀਉ ॥ ਕ
ਦੇਨਵਿਸਾਰੀਅਨਦਿਨੁਸਮਾਰੀਜਾਨਾਮੁਲਈਤਾਜੀਵਾ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਤਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿ
ਪਤੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਅਨਦਿਨੁਬਿਬੇਕਬ

ਧੀ ਬਿਖੁ ਡੋਬਾ ਆਪਿ ਸਾਚੇ ਗੁਰਿ ਸਾਤੁਰਨੈਬੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਤ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ਜੀਉ ॥ ਸਹ
ਜਿ ਸਮਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਦਾ ਅਤੀਤੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੋਭਾ ਜਗ ਅੰ
ਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਾ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਭਾਵਏ ॥ ਸਤ
ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ
ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ
ਮੋਹਿਆ ਹਉਮੈ ਰੋਹਿਆ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਵਏ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਮੇਰੀ
ਪਛੁਤਾਵਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਾਇਆ ਧੋਹਿਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ
ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇ
ਆ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕ
ਮਿ ਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਵਏ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ੧੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀ
ਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਇਕੁ ਅਰਾਧੂ
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਸਏ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾ
ਸਏ ॥ ਭੈ ਭਰਮ ਨਾਠੇ ਛੁਟੀ ਗਾਠੇ ਜਮ ਪੰਥਿ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੀਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥ ੧ ॥ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ

ਦਾਤ੍ਰ ਸਮਰਥ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਜਾਨੋ ਜੀਉ ॥ ਦੁਖ ਹਰਨ ਕਰਨ ਸੁਖ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਥਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿਆਂ
ਇਆ ॥ ਸੀਸ ਹੁ ਸਭਨਾ ਹੂ ਮਾਹਾ ਬਿਖਮ ਪਲ ਇਕ ਮਾਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨ ਹੀ ਅਸਨ
ਬਖਸਿਹਾਰੁ ਗੁਨ ਗਹੀਆ ਨੁ ਨੇੜਿ ਜਾਨੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਪੁਰਖੁ
ਜਾਨੋ ॥੨॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ ਸੋਈ ਨਿਰਗੁਨੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਨਿਥਾਵਾ
ਪਹਰਾ ਕੀਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੈ ਸਭ ਜਲ ਤੇਰੀ ਸਾਰੀਆ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ
ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ
ਬਨਵਾਰੀਆ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਪਿ ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ
ਰੂਪ ਅਤੋਲਈ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਦਰਸਨ ਭੂਠਆ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਠਾ ਤਿਨ ਸਾਹਿ ਸੇਈ ਮਾਤਿਆ ॥ ਗੁਣ
ਰਮਹੁ ਲਾਗੋ ਮਹਾ ਭਾਗੋ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਸਦਾ ਜਾਗਿ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਸਾ
ਸਿ ਸਾਸਿ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਬੋਲਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਮੁਖੁ ਅਮੋਲਈ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰ
ਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਸੇਖ ਨਾਗਿ ਤੇਰੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਸਰਿ ਗਰੁੜ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਨਰਪਤਿ ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਾਂ ॥੨॥
ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਕਮਲਾਪਤਿ ਕਵਲਾ ਨਹੀ ਜਾਨਾਂ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀ
ਰ ਸੋ ਭਰਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪਗ ਲਗਿ ਰਾਮ ਰਹੈ ਸਰਨਾਂਹੀ ॥੪॥੧॥ ਦਿਨੁ ਤੇ ਪਹਰ ਪਹਰ ਤੇ ਘਰੀਆਂ
ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਕਾਲੁ ਅਹੇਰੀ ਫਿਰੈ ਬਧਿਕ ਜਿਉ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ॥
੧ ॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਆਵਨ ਲਾਗਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਹੈ ਕਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਕਾਇਆ ਮਹਿ ਬਰਤੈ ਆਪਾ ਪਸੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਲਾਲਚ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੩॥੨॥ ਜਉ ਜਨੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਕਾਹੋ ॥ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਿ ਨ ਨਿਕਸੈ ਤਿਉ ਢੁਰਿ ਮਿਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੈ ਤਉ ਮਤਿ ਕਾ ਭੋਰਾ ॥ ਜਉ ਤਨੁ ਕਾਸੀ ਤਜਹਿ ਕਬੀਰਾ ਰਮਈਐ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਈ ॥ ਕਿਆ ਕਾਸੀ ਕਿਆ ਊਖਰੁ ਮਗਹਰੁ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਉ ਹੋਈ ॥੨॥੩॥ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਸਿਵ ਲੋਕਹਿ ਜੈਬੋ ॥ ਓਛੇ ਤਪ ਕਰਿ ਬਾਹੁਰਿ ਐਬੋ ॥੧॥ ਕਿਆ ਮਾਂਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਭਾ ਰਾਜ ਬਿਭੈ ਬਡਿਆਈ ॥ ਅੰਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਸਹਾਈ ॥੨॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਮੀ ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹੁ ਕਵਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥ ਹਮਰੈ ਮਨ ਧਨ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੪॥੪॥ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਬੂਡਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਗ੍ਰੇਹ ਸੰਪਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਇਨ੍ਹ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤੇਰੋ ਕਾਲ ਅਵਧ ਆਈ ॥੧॥ ਅਜਾਮਲ ਗਜ ਗਨਿਕਾ ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਕੀਨੇ ॥ ਤੇਊ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੀਨੇ ॥੨॥ ਸੂਕਰ ਕੂਕਰ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੇ ਤਊ ਲਾਜ ਨ ਆਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੩॥ ਤਜਿ ਭਰਮ ਕਰਮ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਕਰਿ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥

ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਹਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਨੀਵ ਖੁਦਾਈ ਊਪਰਿ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥ ਮਾਰਕੰਡੇ ਤੇ ਕੋ ਅਧਿਕਾਈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਣ ਧਰਿ ਮੂੰਡ ਬਲਾਏ ॥੧॥ ਹਮਰੋ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਨਰ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾ

ਏਕੁਤੂਹੀਏਹੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕੈਰਉਕਰਤੇਦੁਰਜੋਧਨਸੇਭਾਈ ॥ ਬਾਰਹਜੋਜ
ਨਛਤ੍ਰੁਚਲੈਥਾਦੇਹੀਗਿਰਝਨਖਾਈ ॥੨ ਸਰਬਸੋੁਇਨਕੀਲੰਕਾਹੋਤੀਰਾਵਨਸੇਅਧਿਕਾਈ
॥ ਕਹਾਭਇਓਦਰਿਬਾਂਧੇਹਾਥੀਖਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ ॥੩ ਦੁਰਬਾਸਾਸਿਉਕਰਤਠਗਉ
ਰੀਜਾਦਵਏਫਲਪਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਨਅਪੁਨੇਊਪਰਨਾਮਦੇਉਹਰਿਗੁਨਗਾਏ ॥੪॥੧
ਦਸਬੈਰਾਗਨਿਮੋਹਿਬਸਿਕੀਨੀਪੰਚਹੁਕਾਮਿਟਨਾਵਉ ॥ ਸਤਰਿਦੋਇਭਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਬਿ
ਖੁਕਉਮਾਰਿਕਢਾਵਉ ॥੧ ਪਾਛੈਬਹੁਰਿਨਆਵਨੁਪਾਵਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਘਟਤੇਉਚ
ਰਉਆਤਮਕਉਸਮਝਾਵਉ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਬਜਰਕੁਠਾਰੁਮੋਹਿਹੈਛੀਨਾਕਰਿ
ਮਿੰਨਤਿਲਗਿਪਾਵਉ ॥ ਸੰਤਨਕੇਹਮਉਲਟੇਸੇਵਕਭਗਤਨਤੇਡਰਪਾਵਉ ॥੨ ਇਹਸੰਸਾ
ਰਤੇਤਬਹੀਛੂਟਉਜਉਮਾਇਆਨਹਲਪਟਾਵਉ ॥ ਮਾਇਆਨਾਮੁਗਰਭਜੋਨਿਕਾਤਿ
ਹਤਜਿਦਰਸਨੁਪਾਵਉ ॥੩ ਇਤੁਕਰਿਭਗਤਿਕਰਹਿਜੋਜਨਤਿਨਭਉਸਗਲਚੁ
ਕਾਈਐ ॥ ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਬਾਹਰਿਕਿਆਭਰਮਹੁਇਹਸੰਜਮਹਰਿਪਾਈਐ ॥੪॥੨॥
ਮਾਰਵਾੜਿਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਹਾਬੇਲਿਬਾਲਹਾਕਰਹਲਾ ॥ ਜਿਉਕੁਰੰਕਨਿਸਿਨਾਦੁਬਾ
ਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ ॥੧ ਤੇਰਾਨਾਮੁਰੂੜੋਰੂਪੁਰੂੜੋਅਤਿਰੰਗਰੂੜੋਮੇਰੋਰਾਮਈਆ
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉਧਰਣੀਕਉਇੰਦ੍ਰੁਬਾਲਹਾਕੁਸਮਬਾਸੁਜੈਸੇਭਵਰਲਾ ॥ ਜਿ
ਉਕੋਕਿਲਕਉਅੰਬੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ ॥੨ ਚਕਵੀਕਉਜੈਸੇ
ਸੂਰੁਬਾਲਹਾਮਾਨਸਰੋਵਰਹੰਸੁਲਾ ॥ ਜਿਉਤਰੁਣੀਕਉਕੰਤੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾ
ਮਈਆ ॥੩ ਬਾਰਿਕਕਉਜੈਸੇਖੀਰੁਬਾਲਹਾਚਾਤ੍ਰਿਕਮੁਖਜੈਸੇਜਲਧਰਾ ॥ ਮਛੁ
ਲੀਕਉਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ ॥੪ ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿ
ਚਾਹਹਿਬਿਰਲੇਕਾਹੂਡੀਠੁਲਾ ॥ ਸਗਲਭਵਣਤੇਰੋਨਾਮੁਬਾਲਹਾਤਿਉਨਾਮੇਮਨਿਬੀ

ਭੁਲਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉਲਪੁਗੀਏਪੰਡਕਵਨਾ ਤਜੇਂ ਦੇਸਸਬਾਲੋਜਨਾਂ ਕ੍ਰਿਸਤੋਜਨਉ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਚੇਤੀ ਨਿਭਨਾ ੨ ਧਾਹਿਲਪੁਰਸਾਬਿਬਾ ਅਥੋਨਪੁਰਸਦਮਬਾ ਅਸਗਾ
ਅਸਥਿਰਸਗਾ ਹਰਿਕਥਬਾਬਨਚੋਪਧਿ ਮਹਿਸਥਾਬਾ ੨ ਰਹਾਉ ਹਨਾਚੇਤੀਗੋਪ
ਜਿਨਾਨਵੀਅਤੇਬੇਬੇਕੀਨਾ ਤਕ੍ਰੂਨਥਾ ਕ੍ਰਮੀਅਦਾ ਕਿਸਵਵਬਚਭਿਨਿਅਈਏਮਈ
ਏਏਕਅਨਜੀਭਿ ੨ ਧਿਧਿਭਿਤਕਲੋਸੀਸਬਾ ਕ੍ਰੀਮਕ੍ਰੀਮਿਅਏਨੁਮਏਵੁਅਬਾ ਕ੍ਰਰੂ
ਨਗੋਮੈਜਿਗਮਾ ਹੋਜੀਅਲਤੇਨਿਵਬਣੂਜਮਕਬਣਾ ੨॥੪ ਧਾਤਿਤਪਵਨਮਯ
ਭਿਕਿਬਹੁਤੇਗਾ ਪੀਨਿਤੈਵਮੁਨਿਜਨਾਜਿਨਾਪਿਆ ਈਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਬਾ ॥ ੨ ਮੈਚੰਮਥੋਲ
ਗੀਲੋਪੁਗਿਬੋ ਬਿੰਦਚਬਨਨਕੀ ਸੁਬਿਨਕਮੁਨਿਜਨਤਿਨਪੁਤੇਭੁਬਾ ੨ ਰਹਾਉ
ਦੀਨਕਦਏਅਲੁਮਯੋਬਾਕਬੁਪਾਹਬੀ ਭਿਬਨਜਕਨਨਮਬਾਲਿਤਿਹਬੀ ੨॥੫

ੴ

ਧਨਅਕਿਸ੍ਰਪਾਤਰਾਵਿਦਸਜੀਕਿ ੨ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਮਸਾਰਿਦੀਨ੍ਰਵਿਇਅਲੁ
ਨਤੁਮਸਾਰਿਅਬਯਤੀਅਣੁਰਕਿਅਕੀਜੋ ਬਿਚਨੀਤੋਬਮੇਬਮਨੁਮੈਜਨਕਉਪੂਰਨਦੀ
ਜੋ ੧ ਹਉਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਉ ਅਈਅਕਬਨ ਕਿਬਨਕਵੂਨਾਬਿਲਾ ਰਹਾਉ ॥
ਬਹੁਤਜਨਮਬਿਛੁਰੇਥੇਮਧਉ ਇਹੁਜਨਮਤੁਮਬੇਲੇਖੇ ਕਹਿਕਵਿਦਸਅਸਲਾਬਿਜ
ਵਉਚਿਕਨਾਇਉਦਾਸਨੁਦੇਖੇ ੨॥੬ ਹਚਾਤਸਿਮਬਨੁਕਰਉਨੈਨਅਵਿਲੋਕਨੋਸਵਾ
ਬਨਿਉਜਸੁਪੂਰਿਬਾਖਉ ਅਨੁਸੁਮਧੁਕਭੁਕਰਉਚਬਨਹਿਰਦੇਧਰਉਸਨਅੰਮਿਤਰ
ਸਨਮਕਉਭ੍ਰਖਉ ੧ ਮੇਰਿਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਨਿਘਟੈ ਮੈਤਉਮੋਲਿਮਹਗੀ
ਲਈਜੀਅਸਟੈ ੧ ਰਹਾਉ ਸਧਸੰਗਤਿਬਿਨਭਉਨਹਿਉਪਜੈਭਉਬਿਨਭਗਤਿ
ਨਹੋਇਤੇਰੀ ਕਹੈਰਵਿਦਾਸੁਇਕਬੇਨਤੀਹਰਿਸਿਉਪੈਜਰਖਹੁਰਾਜਾਰਾਮਮੇਰੀ ੨॥੨

ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ਮਜਨੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ੧ ਰਹਾਉ
ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਸਨੋ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਚੰਦਨੋ ਘਸਿ ਜਪੇ ਨਾਮੁ ਲੇ ਤੁਝਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦੀਵਾ
ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਬਾਤੀ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤੇਲੁ ਲੇ ਮਾਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ ਭਇਓ ਉ
ਜਿਆਰੋ ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤਾਗਾ ਨਾਮੁ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਸ
ਗਲ ਜੂਠਾਰੇ ॥ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਤੁਝਹਿ ਕਿਆ ਅਰਪਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ ॥
੩ ਦਸ ਅਠਾ ਅਠਸਠੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ
ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥੪॥੩ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ
ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਨਿੰਦਸਿ ਕਾਇ ਭੂਲੀ ਗਵਾਰੀ ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸੁਕ੍ਰਿ
ਤੁ ਥਾਰੋ ਕਰਮੁ ਰੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਸੰਕਰਾ ਮਸਤਕਿ ਬਸਤਾ ਸੁਰਸਰੀ ਇਸਨਾਨ ਰੇ ॥ ਕੁਲ
ਜਨ ਮਧੇ ਮਿਲਿਓ ਸਾਰਗ ਪਾਨ ਰੇ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਲੰਕੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੧॥ ਬਿਸ੍ਵ ਕਾ ਦੀ
ਪਕੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤਾ ਚੇ ਰੇ ਸੁਆਰਥੀ ਪੰਖੀ ਰਾਇ ਗਰੁੜ ਤਾ ਚੇ ਬਾਧਵਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਅਰੁਣ ਪਿੰ
ਗੁਲਾ ਰੀ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਨਾਥੁ ਰੀ ਤੀਰਥਿ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਤਾ ਲਹੈ ਨ
ਪਾਰੁ ਰੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਪਾਲੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਸੀਅ ਧੇਨ ਲਛਿਮੀ
ਕਲਪਤਰ ਸਿਖਰਿ ਸੁਨਾਗਰ ਨਦੀ ਚੇ ਨਾਥੰ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਖਾਰੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੪॥
ਦਾਧੀਲੇ ਲੰਕਾ ਗੜੁ ਉਪਾੜੀਲੇ ਰਾਵਣ ਬਣੁ ਸਲਿ ਬਿਸਲਿ ਆਣਿ ਤੋਖੀਲੇ
ਹਰੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਛਉਟੀ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੫॥ ਪੂਰਬਲੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ਰੀ
ਘਰ ਗੇਹਣਿ ਤਾ ਚੇ ਮੋਹਿ ਜਾਪੀਅਲੇ ਰਾਮ ਚੇ ਨਾਮੰ ॥ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਰਾਮ ਜੀ ॥੬॥
੧ ਸ੍ਰੀ ਸੈਣ

ਧੂਪਦੀਪਘ੍ਰਿਤਸਾਜਿਆਰਤੀ॥ਵਾਰਨੇਜਾਉਕਮਲਾਪਤੀ॥੧॥ਮੰਗਲਾਹਰਿਮੰਗਲਾ॥ਨਿ
ਤਮੰਗਲੁਰਾਜਾਰਾਮਰਾਇਕੋ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਊਤਮਦੀਅਰਾਨਿਰਮਲਬਾਤੀ॥ਤੁਹੀ
ਨਿਰੰਜਨੁਕਮਲਾਪਤੀ॥੨॥ਰਾਮਾਭਗਤਿਰਾਮਾਨੰਦੁਜਾਨੈ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁਬਖਾਨੈ॥੩॥ਮਦ
ਨਮੂਰਤਿਭੈਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੇ॥ਸੈਨੁਭਣੈਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦੇ॥੪॥੨॥
ਪੀਪਾ ੴਕਾਯਉਦੇਵਾਕਾਇਅਉਦੇਵਲਕਾਇਅਉਜੰਗਮਜਾ
ਤੀ॥ਕਾਇਅਉਧੂਪਦੀਪਨਈਬੇਦਾਕਾਇਅਉਪੂਜਉਪਾਤੀ॥੧॥ਕਾਇਆਬਹੁਖੰਡਖੋ
ਜਤੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥ਨਾਕਛੁਆਇਬੋਨਾਕਛੁਜਾਇਬੋਰਾਮਕੀਦੁਹਾਈ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋਬ੍ਰਹਮੰਡੇਸੋਈਪਿੰਡੇਜੋਖੋਜੈਸੋਪਾਵੈ॥ਪੀਪਾਪ੍ਰਣਵੈਪਰਮਤਤੁਹੈਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਲਖਾਵੈ॥੨
੧॥
ਧੰਨਾ ਗੋਪਾਲਤੇਰਾਆਰਤਾ॥ਜੋਜਨਤੁਮਰੀਭਗਤਿਕਰੰਤੇਤਿਨਕੇਕਾਜਸਵਾਰਤਾ॥ ੧
ਰਹਾਉ ॥ਦਾਲਿਸੀਧਾਮਾਗਉਘੀਉ॥ਹਮਰਾਖੁਸੀਕਰੈਨਿਤਜੀਉ॥ਪਨ੍ਹੀਆਛਾਦਨੁ
ਨੀਕਾ॥ਅਨਾਜੁਮਗਉਸਤਸੀਕਾ॥੧॥ਗਊਭੈਸਮਗਉਲਾਵੇਰੀ॥ਇਕਤਾਜਨਿਤੁਰੀਚੰਗੇ
ਰੀ॥ਘਰਕੀਗੀਹਨਿਚੰਗੀ॥ਜਨੁਧੰਨਾਲੇਵੈਮੰਗੀ॥੨॥੪॥ ॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ਘ
ਰੁ੧ਚਉਪਦੇ
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਰਤਨੁਨਾਮੁਹਰਿਬਸਿਆਗੁਰਿਹਾਥੁਧਰਿਓਮੇਰੈ
ਮਾਥਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਦੁਖਉਤਰੇਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਓਰਿਨੁਲਾਥਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁ
ਰਾਮਨਾਮੁਸਭਿਅਰਥਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਵਨੁਬਿਰਥਾ॥
ਰਹਾਉ ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੂੜਭਏਹੈਮਨਮੁਖਤੇਮੋਹਮਾਇਆਨਿਤਫਾਥਾ॥ਤਿਨਸਾਧੂਚਰਣਨਸੇਵੇ
ਕਬਹੂਤਿਨਸਭੁਜਨਮੁਅਕਾਥਾ॥੨॥ਜਿਨਸਾਧੂਚਰਣਸਾਧਪਗਸੇਵੇਤਿਨਸਫਲਿਓਜਨ

ਸੁਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥੩॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨਹੀਨ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਾ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲੁ ਦੀਜੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲਹ ਮਿਲੰਥਾ ॥੪॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹਕ ਮੀਕਾ ਕਾਖਾ ॥ ਰਤਨ ਗਾਹਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿਓ ਤਬ ਰਤਨੁ ਬਿਕਾਨੋ ਲਾਖਾ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਪਤ ਹੀਰੁ ਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੀਰੁ ਪਰਾਖਿਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੋਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਘਰਿ ਰਤਨੁ ਨ ਲਾਖਿਓ ॥ ਤੇ ਊਝੜਿ ਭਰਮਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਭੁਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਿਓ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਹਮ ਰਾਖਿਓ ॥ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਰੇ ਭਾਗਿ ਤੁਮ ਪਾਖਿਓ ॥੩॥ ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਵਡ ਪੁਰਖਿਓ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪਾਖਾਣੁ ਡੁਬਤ ਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ॥੪॥੨॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਹ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰੇ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਇਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਦੀਜੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਆਲਸੀਆ ਉਘਲਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਕਪਟ ਖੁਲਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਿਉ ਅਮਲੀ ਅਮਲਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜਨੁ ਬਿਛੁਰਿਆ ਚਿਰੀ ਮਿਲਾਨਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੪॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਡ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਫਲ ਲਾਗਿ ਬਨਾ

ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗਮ ਸਿਉ ਹੈ ਪਵ੍ਰਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਖੁ ਹਰਿ ਕਾਢਿਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਲਾਗਿ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ
ਵਡਭਾਗ ਮਿਲਿਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਲਾਗਿਆ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਾਂ
ਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥੨॥ ਤਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਖੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਦਰਸਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਚਹਿ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਜਾਇਆ ॥੩॥ ਹ
ਰਿ ਦੇਹੁ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਗੁਰ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵਹ ਹਮ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣ ਸਾਧ
ਪਗ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੪॥੪॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਬਸਿਓ ਤਿਨ ਮਾਤ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਬਾਂਝਾ ॥ ਤਿਨ ਸੁੰਞੀ ਦੇਹ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
ਮਾਝਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਲਜੁਗਿ ਪਦੁ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਝਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਗੁਪਤੁ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਝਾ ॥੨॥ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧ ਮਿਲਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ
ਗਏ ਗਵਾਝਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਪਾਇਆ ਵਡ ਦਾਣਾ ਹਰਿ ਕੀਏ ਬਹੁ ਗੁਣ ਸਾਝਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਜੀਵਨਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਮਨ ਮਾਝਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦਰਿ ਕਾਗਦ ਫਾਰੇ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਝਾ ॥੪॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ
ਮਨੁ ਚਲਤੌ ਭਇਓ ਅਰੂੜਾ ॥ ਅਨਹਤ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਰਸਿ ਲੀ
ੜਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰੂੜਾ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ
ਓ ਲਾਇ ਝਪੀੜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਬੰਧ ਭਏ ਹੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸੰਚਹਿ ਲਾਇ ਜਕੀੜਾ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਅਰਥਿ ਖਰਚਿ ਨਹ ਸਾਕਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਪੀੜਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀ
ਰੁ ਲਗਾਇਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਬਹੁ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮੁਖਿ ਧੂੜਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ

ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਾ ਮਨਿ ਸੂਰਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਕੀਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਲਗੀ ਪਗ ਸਾਧ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਖਾਣੁ ਹਰਿਓ ਮਨੁ ਮੂਰਾ ॥੪॥੬॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪
ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾ
ਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵਹੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ਪ੍ਰਾ
ਨਾ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜ
ਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਹਾ
ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗ
ਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲੁ ਧਿ
ਆਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘੂਮਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਿਲਿ
ਸਤਸੰਗਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ਲੈ
ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ
ਜਸੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਦਾ
ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮੁ ਰਸਾ
ਲੁ ਸਲਾਹਾ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਭੀਨਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਭਗਤਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਾਹਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ਸਬਦੁ
ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ

ਨਾਮੁਜਪਹਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਇਸਦਾਲੇਲਹਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮਧੋਗਾਵਹਿ
ਨਾਮੁਉਤਮਹਾਤਮਾ॥੨॥ਜਿਪਜਾਵਦਿਸੁਜਪਉਮਨਮਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਿਨਾਮੁਜਪੁਲਾਹਾ॥ਧ
ਨੁਧਨੁਵਡੋਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਜਪਿਨਾਨਕਗੁਣਉਤਮਮਹਾਤਮਾ ॥੩॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ਆਪੇਜੋਗੀਜੁਗਤਿਜੁਗਹਾ॥ਆਪੇਨਿਰਭਉਤਾੜੀਲਾਵਹਾ॥ਆਪੇਹੀਆਪਿ
ਆਪਿਵਰਤੈਆਪੇਨਾਮਿਉਤਮਹਾਤਮਾ॥੧॥ਆਪੇਦੀਪਲੋਅਦੀਪਹਾ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਮੁ
ਦੁਮਥਹਾ॥ਆਪੇਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਢਾਏਜਪਿਨਾਮੁਰਤਨਉਤਮਹਾਤਮਾ॥੨॥ਸਖੀਮਿਲਹੁਮਿ
ਲਿਗੁਣਗਾਵਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਲਾਹਾ॥ਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜੀਮਨਿਭਾਈ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਤਮਹਾਤਮਾ॥੩॥ਆਪੇਵਡਦਾਤਾਵਡਸਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂੰਜੀਨਾਮੁਵਿਸਾ
ਹਾ॥ਹਰਿਵਿਦਤਿਕਰਹੁਪ੍ਰਭਸੁਵੇਲਹੁਨਾਨਕਉਤਮਹਾਤਮਾ [illegible]॥
੪॥੫॥੧੦॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਿਗੁਰਹਾ॥ਪੂੰਜੀਨਾਮੁਗੁਰਮੁ
ਖਿਵੇਸਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਮਧੁਸੂਦਨਿਮਿਲਿਸਤਸੰਗਿਉਤਮਹਾਤਮਾ॥੧॥ਹਰਿਗੁ
ਣਬਾਣੀਸ੍ਰਵਣਿਸੁਣਹਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਹਾ॥ਗੁਣਗਾਵਹਗੁਣਬੋਲਹਬ
ਣੀਹਰਿਗੁਣਜਾਪਿਉਤਮਹਾਤਮਾ॥੨॥ਸਤਿਤੀਰਥਵਰਤਜਗਪੁੰਨਤੋਲਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮ
ਜਪਾਪੁਜਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਤੁਲੁਤੋਲਿਆਤਿਗੁਰਮਤਿਉਤਮਹਾਤਮਾ॥੩॥ਸਭਿਕਲ
ਮਧਰਮਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹਾ॥ਕਿਲਵਿਖਮੈਲੁਪਾਪਧੋਵਹਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਹੋਹੁਜਨਊਪ
ਰਿਦੇਹੁਨਾਨਕਨਾਮੁਉਤਮਹਾਤਮਾ॥੪॥੬॥੧੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕੋਈਜਾਨੈਕਵਨੁਈਹਾਜਗਿਮੀਤੁ॥ਜਿਸੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੋਈ
ਬਿਧਿਬੂਝੈਤਾਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਇਸਟਮੀ
ਤਅਰੁਭਾਈ॥ਪੂਰਬਜਨਮਕੇਮਿਲੇਸੰਜੋਗੀਅੰਤਹਿਕੋਨਸਹਾਈ॥੧॥ਮੁਕਤਿਮਾਲਕਨਿਕ

ਲਾਲਚ ਬਿਖੁ ਮਨ ਬੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਹਾਥ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਅਵਧ ਘਟਤ ਹਮਾਹਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਈ
ਆ ॥੨॥ ਹਸਤ ਅਸੁ ਪਵਨ ਤੇਜ ਪਵਨ ਬ੍ਰਹਮਨ ਉਤਰ ਭਗਾ ਸਗਿਨ ਚਾਲਿਓ ਇਨ ਮਹਿ ਰ
ਹੂ ਐਓ ਨਿਸਚਾਈ ਓਹ ਕਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕਿ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪੂਰਨ ਮਧ ਭਏ ਕਰਤ ਕੇ ਹਾਥ ਨ ਬਿਗਾਈ
ਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਈਹ ਸੁਖੁ ਅਰਥ ਸੁਖੁ ਪਰਜਲ ਸੀਗਿ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ
ਸਹੀਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥ ਬਰ
ਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਤਿ ਬੁਝਹੀਅਉ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਅਲਪਹੀਅਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬ
ਸਹੀਅਉ ॥੨॥੧॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੀਰਉ ਸੁਨਿ ਧੀਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਨੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨੀਰਉ ॥੧॥
ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤੁ ਬਡ ਦਾਤਾ ਮਨਹਿ ਗਹੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੨॥ ਜੋ ਚਾਹਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾ
ਵਉ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਉ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦੂਖਿ ਨ ਕ
ਬਹੂ ਝੂਰਉ ਬੁਝਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੪॥੨॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੋੜੀਦੜਾ ਸਾਜ
ਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨੀਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿਸਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਦੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਬਿਸਰੈ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰਾ ਬਿਨਸੈ ਭਰ
ਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥੧॥ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ
ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰਾ ॥੨॥੩॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਬ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਆਗਿਆ ॥ ਤਜੀ

ਸਿਆਨਪ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਅਹੰ ਛੋਡਿਓ ਹੈ ਤਿਆਗਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਦੇਖਉ ਤਉ ਸਗਲ
ਮੋਹਿ ਮੋਹੀਅਉ ਤਉ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਭਾਗਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਟਹਲ ਹਰਿ ਲਾਇਓ ਤਉ
ਜਮਿ ਛੋਡੀ ਮੋਰੀ ਲਾਗਿਆ ॥੧॥ ਤਰਿਓ ਸਾਗਰੁ ਪਾਵਕ ਕੋ ਜਉ ਸੰਤ ਭੇਟੇ ਵਡ ਭਾਗਿਆ ॥ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੋਰੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗਿਆ ॥੨॥੧॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨੁ ਧਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਇਆ
ਕਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲ ਜਾਲ ਅਰੁ ਮਹਾ ਜੰਜਾਲਾ ਛੁਟਕੇ ਜਮਹਿ ਡਰਾ ॥ ਆਇਓ
ਦੁਖ ਹਰਣ ਸਰਣ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਗਹਿਓ ਚਰਣ ਆਸਰਾ ॥੧॥ ਨਾਵ ਰੂਪ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਭਵ ਨਿ
ਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥ ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਗਤੁ ਥੀਓ ਭਰਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਰਾ ॥੨॥੨॥੬॥
ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਗੋਵਿੰਦ ਸਹਾਈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਸਿ
ਉ ਵਾ ਕਉ ਬਿਆਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਅਲੇਪਾ ਨਹ
ਵਿਆਪੈ ਉਨ ਮਾਈ ॥ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਦਇਆ ਮਇ
ਆ ਕਿਰਪਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਸੇਈ ਸੰਤ ਸੁਭਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜਿਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹ
ਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥੩॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਰੂਪਾ ॥
ਅਗਿਆਨ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਾ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ
ਤੁਮਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਉ ਤਿਹ ਬੰਦਨ ਮਨਹਿ ਚਰ੍ਹਾਵਉ
ਧੂਪਾ ॥੧॥ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੈ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰੈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੁ ਕਰਿ ਗਹੀ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੀ ਲੁਕਾ ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਸੰਸਾਰ ਪਾਵਕ ਕੇ ਕੂਪਾ ॥੨॥੪॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ
ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ ॥ ਚਰਨ ਗਹਉ ਬਕਉ ਸੁਭ ਰਸਨਾ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਕੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ ਕਿਆਰੋ ਹਰਿ ਸਿੰਚੈ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰਿ ॥ ਇਆ ਰਸ ਮਹਿ ਮਗਨੁ ਹੋਤ ਕਿ੍

ਪਤਿਤ ਅਨਾਥ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਟੋਰਾ ॥੧॥ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਚਿਤਵਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰਾ ॥
ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੋਰਾ ॥੨॥੫॥੯॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੇਂਹ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗ
ਤਿ ਕੋ ਨੇਂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ ਦੇਂਹ ॥ ਆ
ਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਨਾ ਤੇਂਹ ॥੧॥ ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅਪੁ
ਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਂਹ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੇਂਹ ॥੨॥੬॥੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸੁਜ
ਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨ ਕਉ ਪਾਈ ਤਿਨ ਰਸੁ ਪੀਅਉ ਭਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ
ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਲਾਇ ਲਏ ਲੜਿ ਦਾਸ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਧਰੇ ਉ
ਧਰਨਹਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੭॥੧੧॥
ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਸਰਣੀ ॥ ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਅੰਧ ਕੂਪ
ਤੇ ਲਾਵਹੁ ਅਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ
ਨਾਹਿਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ਬਿਖਮ ਨਦੀ ਜਾਇ ਤਰਣੀ
॥੧॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਰਸ ਮੀਠੇ ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗ ਆਭਰਣੀ ॥੨॥੮॥੧੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਹੁ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਅਪਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰਨ ਦਾਸ
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਗੋਵਿਦ ਧਾਮ ॥ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਆਦਰੁ ਦੇਵਤ ਜਾਮ
॥੧॥ ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਜੋ ਕਰਣੀ ਸੋਈ ਸੋਈ ਬਿਨਸਤ ਖਾਮ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਹਿਰਦੈ ਗਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਬਿਸਰਾਮ ॥੨॥੯॥੧੩॥

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ

ੴ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਉਰਝਾਇਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਓ ਲਾਲਚ ਲਗਿ ਤਿਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਝ ਨ ਪਰੀ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਚਿਓ ਜਸੁ ਹਰਿ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿਓ ਨਾਹਿਨ ਬਨੁ ਖੋਜਨ ਕਉ ਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰਤਨੁ ਰਾਮੁ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਸਾਚਾ ਗਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੋ ਸਗਰੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਜੋਗੀ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਪਾਇਓ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਰਾ ॥ ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ ਪਛਾਨੋ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੧॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਜਗ ਬੰਦਨ ਰਾਖਹੁ ਬਿਰਦੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੨॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਜੂ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਭਇਓ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਮੁਗਧ ਲੋਭੀ ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬ ਹਾਰਾ ॥ ਭੈ ਮਰਬੇ ਕੋ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿਨ ਤਿਹ ਚਿੰਤਾ ਤਨੁ ਜਾਰਾ ॥੧॥ ਕੀਏ ਉਪਾਵ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਇਆ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਉਨੁ ਕਰਮੁ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਗਤਿ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਜੈ ॥੩॥੩॥

ੴ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨੀਤ ॥ ਖੋਲਿ ਕਪਟ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਸੁਣਿ ਯਾਰ ਹਮਾਰੇ ਸਜਣ ਇਕ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀਆ ॥

ਸੁ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਫਿਰਉ ਖੋਜੰਤੀਆ ਤਿਸੁ ਦਸਿ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰੁ ਧਰੀ ਉਤਾਰੇ ਇਕ
ਭੋਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ਨੈਨ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੀ ਨ ਧੀਰੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿ
ਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਵੈ ਤਿਸੰਤੀਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇ
ਆ ਸਗਲੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝੰਤੀਆ ੧ ਯਾਰ ਵੇ ਪ੍ਰਿਅ ਹਭੇ ਸਖੀਆ ਮੂ ਕਹੀ ਨ ਜੇਹੀਆ ਯਾ
ਰ ਵੇ ਹਿਕ ਡੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੈ ਹਉ ਕਿਸੁ ਚਿਤੇਹੀਆ ਹਿਕ ਦੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੇ ਅਨਿਕ ਪਿਆਰੇ ਨਿ
ਤ ਕਰਦੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਉਠੰਦਾ ਹਉ ਕਦਿ ਪਾਈ ਗੁਣਤਾਸਾ ਜਿਨੀ
ਮੈਡਾ ਲਾਲੁ ਰੀਝਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਨੁ ਡੇਂਹੀਆ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਸੁਹਾਗ
ਣਿ ਮੂ ਦਸਿ ਡਿਖਾ ਪਿਰੁ ਕੇਹੀਆ ੨ ਯਾਰ ਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣ ਭਾਣਾ ਕਿਛੁ ਨੀਸੀ ਛੰਦਾ ਯਾ
ਰ ਵੇ ਤੈ ਰਾਵਿਆ ਲਾਲਨੁ ਮੂ ਦਸਿ ਦਸੰਦਾ ਲਾਲਨੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਜੈ ਧ
ਨ ਭਾਗ ਮਥਾਣੇ ਬਾਂਹ ਪਕੜਿ ਠਾਕੁਰਿ ਹਉ ਘਿਧੀ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ਗੁਣ ਹਾ
ਰੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਤਿਸੁ ਹਭੋ ਕਿਛੁ ਸੁਹੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਧੰਨਿ ਸੁਹਾ
ਗਣਿ ਸਾਈ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੁ ਵਸੰਦਾ ੩ ਯਾਰ ਵੇ ਨਿਤ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ਸਾ ਮੈ ਪਾਈ ਵਰੁ ਲੋ
ੜੀਦਾ ਆਇਆ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਮਹਾ ਮੰਗਲੁ ਰਹਸੁ ਥੀਆ ਪਿਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦ ਨਵ
ਰੰਗੀਆ ਵਡ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਾਧ ਕੈ ਸਤਸੰਗੀਆ ਆਸਾ ਮਨ
ਸਾ ਸਗਲ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਅੰਕੁ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ਸਾ ਮੈ ਗੁਰ
ਮਿਲਿ ਪਾਈ ੪ ॥੧ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੨ ॥ ॥
੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ
॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਰਾਖਨ ਕਉ ਸਮਰਥੁ ੧ ਛੰਤੁ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਤੇਰਿਆ ਕੇਤੇ ਗਨਉ ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਮੇਰਿਆ ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਖਤੇ ਫੇਰੇ ਨਿਤਪ੍ਰ

ਤਿਸਦਭੂਲੀਐ ॥ ਮੋਹਮਗਨਬਿਕਰਾਲਮਾਇਆਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਘੂਲੀਐ ॥ ਲੂਕਕਰ
ਤਬਿਕਾਰਬਿਖੜੇਪ੍ਰਭਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਕਾਢਿਭਵਜ
ਲਫੇਰਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰਤਿਨਪਵੈਅਸੰਖਗੁਣਊਚਾਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ ॥
ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਥਾਉ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਦੂਸਰਨਾਹੀਠਾਉਕਾਪਹਿਜਾ
ਈਐ ॥ ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਸੋਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ ॥ ਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਅਪੁਨਾਮਨ
ਹਿਚਿੰਦਿਆਪਾਈਐ ॥ ਤਜਿਮਾਨਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਏਕਸਿਉ
ਲਿਵਲਾਈਐ ॥ ਅਰਪਿਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਭੂਆਗੈਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਈਐ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿਨਾਨਕੁਧਾਰਿਕਿਰਪਾਸਾਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੇਮਨਤਾਕਉਧਿਆਈ
ਐਸਭਬਿਧਿਜਾਕੈਹਾਥਿ ॥ ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚੀਐਨਾਨਕਨਿਬਹੈਸਾਥਿ ॥੩॥ ਛੰਤੁ ॥
ਸਾਥੀਅੜਾਪ੍ਰਭੁਏਕੁਦੂਸਰਨਾਹਿਕੋਇ ॥ ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਆਪਿਜਲਿਥਲਿਪੂਰਸੋਇ ॥
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਧਨੀ ॥ ਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਾ
ਹੀਬੇਅੰਤਗੁਣਤਾਕੇਕਿਆਗਨੀ ॥ ਭਜੁਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਤਿਸੁਬਿਨਾਅਨਨਾ
ਹਿਕੋਇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਹੋਇ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤਿਜਿ
ਚਿਤਵਿਆਸੋਮੈਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸੁਖਸਬਾਇਆ ॥੪॥ ਛੰਤੁ ॥ ਅਬਮਨੁ
ਛੂਟਿਗਇਆਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਲਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੇ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ
ਸਿਮਰਤਮਿਟੇਕਿਲਬਿਖਬੁਝੀਤਪਤਿਅਘਾਨਿਆ ॥ ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨੇ
ਆਪਨੇਕਰਿਮਾਨਿਆ ॥ ਲੈਅੰਕਿਲਾਏਹਰਿਮਿਲਾਏਜਨਮਮਰਣਾਦੁਖਜਲੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
ਨਕਦਇਆਧਾਰੀਮੇਲਿਲੀਨੇਇਕਪਲੇ ॥੪॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਪਾਧਾਣੂ
ਸੰਸਾਰੁਗਾਰਬਿਅਟਿਆ ॥ ਕਰਤੇਪਾਪਅਨੇਕਮਾਇਆਰੰਗਰਾਟਿਆ ॥ ਲੋਭਿਮੋਹਿ

ਕ੍ਰਮਆਏਖਨਾਇਕਰਧਾਦੂਜੀ ੨ ਜੋਬਨਗਏਆਵੀਡਿਤਿਸ

ਗਿਆਨਿਬੂਝੇਸਭਰੂਪਤੇਰੇਤਿਨਆਵਣੋਜਾਵਣੋ॥ਪੁਰਖਸਭਿਉਹਸਭਸਿਤਏਕਰਤਾਬਿਰਾਵਏ
॥ਪੂਜਾਰੰਵਸਆਏਲਿਖੇਮਏਦੁਖੁਧਰਮਭੂਨਹਜੂਠਿਆ॥ਕਿਰਤਕਰਮਨਿਮਿਟਨ
ਨਕਾਜਿਨਾਮੁਧਨੁਨਹੀਖਟਿਆ॥੧॥ਉਦਮਕਰਹਿਅਨਿਕਹਰਿਨਾਮੁਨਗਾਵਹੀ॥ਭ੍ਰ
ਮਹਿਜੋਨਿਅਸੰਖਮਰਿਜਨਮਹਿਆਵਹੀ॥ਪਸੂਪੰਖੀਸੈਲਤਰਵਰਗਣਤਕਛੂਨ
ਆਵਏ॥ਬੀਜੁਬੋਵਸਿਭੋਗਭੋਗਹਿਕੀਆਅਪਣਾਪਾਵਏ॥ਰਤਨਜਨਮੁਹਾਰੰਤਜੂਐ
ਪ੍ਰਭੂਆਪਿਨਭਾਵਹੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭ੍ਰਮ ਤਿਚਹੁਆਲਿਬੈਠੀਆ॥ਕਰਕਪ
ਹਰਿਸਿਉਜੋੜੇਲਾਇਨੜੀਠਿਆ॥ਖੋਹਿਅਨਮਨਹਿਸਿਰਿਕਪੁਛਨਾਹਿਜਿਨਸੀਗਿਮਨੁਤਨੁ
ਜਾਲਿਆ॥ਸ੍ਰੀਰਮਰਿਸਾਅਪਕਪੂਰਨਨਾਨਮਧਮਨਮਾਹਿਵੁਠਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨ
ਨਕਕੋਇਕਸਾਰਬਿਨਜਬਗਨਵੂਠਿਆ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਇਨਾਨਕਆਇ
ਆ॥ਦੁਤਰੁਭੈਸੰਸਾਰੁਪ੍ਰਭਿਆਪਿਤਰਾਇਆ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗੇਭਜੇਸ੍ਰੀਧਰਕ
ਰਿਅੰਗੁਪ੍ਰਭਜੀਤਾਰਿਆ॥ਹਰਿਮਾਨਿਲੀਏਨਾਮਦੀਏਅਵਰੁਕਛੁਨਬਿਚਾਰਿਆ
॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਅਪਾਰਠਾਕੁਰਮਨਿਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸਦਾਤ੍ਰਿਪ
ਤੇਹਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥੪॥੨॥੩॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕ੍ਰਮਆਏਖਨਾਇਕਰਧਾਦੂਜੀ ਜੋਬਨਗਏਆਵੀਡਿਤਿਸ

ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ ੧ ਓਂਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਲੋਕ॥ਆਦਿਪੂਰਨਮਧਿਪੂਰਨਅੰਤਿ
ਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ਸਿਮਰੰਤਿਸੰਤਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੰਨਾਨਕਅਘਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰ
ਹ॥੧॥ਪੇਖਨਸੁਨਨਸੁਨਾਵਨੋਮਨਮਹਿਦ੍ਰਿੜੀਐਸਾਚੁ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮੈਨਾਨ
ਕਹਰਿਰੰਗਿਰਾਚੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈਐਸਭਅੰਤਰਿਸੋ
ਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭੁਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਤਿਸੁ

+ਨਾਨੈਣੁਦੀਸੈਬਿਨਜਨਊਸੈਛੋਡਿਮਾਏਆਚਲਿਆ

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਦੀਪ ਰਵਿਆ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ
ਸੋ ਬੂਝਣਹਾਰਾ ਨਿਰਮਲੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਰਚੰਤ ਜੀਅ ਰਚਨਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਅਸ
ਥਾਪਨੰ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥੧॥ ਮੁਖ ਤਲੈ ਪੈਰ
ਉਪਰੇ ਵਸੰਦੋ ਕੁਹਥੜੈ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧਣੀ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰਿਓ ਉਧਰਹਿ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੂ ਨਾ ਜਲਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ ਉਰਧ ਮੁਖੁ ਕੁਚੀ
ਲ ਬਿਕਲੁ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੂ ਨਾ ਜਲਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
ਬਿਖਮ ਥਾਨਹੁ ਜਿਨਿ ਰਖਿਆ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨਾਹਿ
ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਨ ਇਛਾ ਦਾਨ ਕਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਆਸਾ ਪੂਰਨਹ ॥ ਖੰਡ
ਣੰ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦੂਰਣਹ ॥੧॥ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਤੈ ਸਿ
ਉ ਲਾਈਐ ਨੇਹੁ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਬਿੰਦ ਨ ਵਿਸਰਉ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਸੁੰਦਰੁ ਰਚਿਆ ਦੇਹੁ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਰਥ ਅਸੁ ਦੀਏ ਰ
ਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀਏ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨ ਜੋਗ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ
ਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਹੁ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥੩॥
ਸਲੋਕ ॥ ਕੁਟੰਬ ਜਤਨ ਕਰਣੰ ਮਾਇਆ ਅਨੇਕ ਉਦਮਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਹੀ
ਣੰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਹ ॥੧॥ ਤੁਟੜੀਆ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਲਾਈ ਬਿਅੰਨ ਸਿਉ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰੀਤਿ ਸਾਂਈ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ
ਭਸਮ ਹੋਇ ਕਹਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਖਿਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਵਹੀ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੋਈ ਹੇਤੁ ॥
ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿਆ ਸੋ ਕਾਰਜਿ ਕੇਤੁ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮ ਇਹੁ ਖੇਤੁ

ਆ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਜੋਨੀ ਭਰਮੰਤਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨੰ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਹ ॥ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਸਰਬ ਪਾਪ ਬਿਮੁਚਤੇ ॥੧॥ ਈਧਣੁ ਕੀਤੋਮੂ ਘਣਾ ਭੋਰੀ ਦਿਤੀਮੁ ਭਾਹਿ ॥ ਮਨਿ ਵਸੰਦੜੋ ਸਚੁ ਸਹੁ ਨਾਨਕ ਹਭੇ ਡੁਖੜੇ ਉਲਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਸਭਿ ਨਾਸ ਹੋਹਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਮਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਰਚਨਾ ਅਪਾਰੰ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸਹ ॥ ਕਦਾਂਚ ਨਾਹੀ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੰਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮਹ ॥੧॥ ਮੁਚੁ ਅਡੰਬਰੁ ਹਭੁ ਕਿਹੁ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਨੇਹ ॥ ਸੋ ਸਾਂਈ ਜੈ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪੂਰੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਇਨ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਲਾਇ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੁਖ ਮਾਣਦਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਿਰਹੰ ਖੋਜੰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਦਹ ਦਿਸਹ ॥ ਤਿਆਗੰਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧॥ ਮਨਿ ਸਾਂਈ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾ ਵਤਾ ਹਭੇ ਲੋਅ ॥ ਨਾਨਕ ਹਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜਿਆ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਸਤਾ ਤੂਟੀ ਝੁੰਪੜੀ ਚੀਰ ਸਭਿ ਛਿੰਨਾ ॥ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਆਦਰੋ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਿੰਨਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਇਠ ਧਨ ਰੂਪਹੀਣ ਕਿਛੁ ਸਾਕੁ ਨ ਸਿੰਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਨੁ ਉਧਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ॥ ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ ਰੂਪੰ ਛਤ੍ਰ ਚਮਰ ਤਖਤ ਆਸਨੰ ॥ ਰਚੰਤਿ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਹ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਪਨੈ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ

ਮਿਠ ਲਗਾ ਸੋਇਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁੰਢਹੁ ਭਰਮਾਇਆ ਖੋਇਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੂਰਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਸਰੇ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ਜਾਗਤ ਭਖਲਾਇਆ ॥ ਆਰਜ
ਗਈ ਵਿਹਾਇ ਧੰਧੈ ਧਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨ ਭਏ ਨ ਕਾਮ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ
ਜੰਤੁ ਜਾ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ॥ ਬਸੰਤਿ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕਹ ਜਿਤਤੇ ਪ੍ਰਿ
ਥਵੀ ਨਵ ਖੰਡਣਹ ॥ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਣਹ ॥੧॥
ਕਉਤਕ ਕੋਡ ਤਮਾਸਿਆ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਸੁ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋੜੀ ਨਰਕ ਬਰਾਬਰੇ ਉਜੜੁ
ਸੋਈ ਥਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਝੂ
ਠ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਫਿਰਹਿ ਦੇਵਾਨਿਆ ॥ ਸਿ
ਰਿ ਲਗਾ ਜਮ ਡੰਡੁ ਤਾ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ ॥੯॥
ਸਲੋਕ ॥ ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਰੂਪ ਕਪਟੰ ਧਨ ਕਪਟੰ ਕੁਲ ਗਰਬਤਹ ॥ ਸੰਚੰਤਿ ਬਿਖਿਆ ਛ
ਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੇ ॥੧॥ ਪੇਖੰਦੜੋ ਕੀ ਭੁਲੁ ਤੁੰਮਾ ਦਿਸਮੁ ਸੋਹਣਾ ॥
ਅਢੁ ਨ ਲਹਦੜੋ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਈ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਲਦਿ
ਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਹੁ ਕਿਆ ਜਤਨੁ ਜਿਸ ਤੇ ਵੰਜੀਐ ॥ ਹਰਿ
ਬਿਸਰਿਐ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੰਜੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਛੋਡਿ ਅਨ ਲਾਗੈ ਨਰਕਿ ਸਮੰਜੀਐ ॥
ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਭਉ ਭੰਜੀਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ॥ ਨਚ ਰਾਜ ਸੁਖ ਮਿਸਟੰ
ਨਚ ਭੋਗ ਰਸ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਮਿਸਟੰ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ॥ ਮਿਸਟੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿ
ਸਟੰ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੰ ॥੧॥ ਲਗੜਾ ਸੋ ਨੇਹੁ ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਰਤਿਆ ॥ ਵਿਧੜੋ ਸਚ ਥੋਕਿ ਨਾਨਕ ਮਿ
ਠੜਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗਈ ਭਗਤਨ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ ਆ
ਨ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫੀਕਿਆ ਕਰਿ ਨਿਰਨਉ ਡੀਠਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਗੁਰ

ਗੁਰੁ ਬਸੀਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਨ ਬੇਧਿਆ ॥ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭ ਬਿ
ਨੈ ਸਾਬੂਤਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਜਤਿ ਅਕਰਤ ਜਲਨਿ ਨਾਹ ਜੀਵ ਮੀਨ ਨਿਨਾਤਿਆ ਬਿਚਾੜੇ
ਕਮੋਧ ਮਨਿ ਭਲਨਾ ਬਾਣ ਬੇਧ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦੈ ਆਲਿ ਬੰਧਨ ਕੁਸਮ ਬਾਸਨਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਬਸੰਤਿ ਸੰਤਾ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨ ਰੁਚਤੇ ॥੧॥ ਮੁਖੁ ਡੇਖਾਊ ਪਲਕ ਛਡਿ ਆਨ ਨ ਡੇਊ ਚਿਤੁ ॥
ਜੀਵਣ ਸੰਗਮੁ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਾ ਮਿਤੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿ
ਨੁ ਪਾਣੀਐ ਕਿਉ ਜੀਵਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬੂੰਦ ਵਿਹੂਣਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਨਾਦ ਕੁ
ਰੰਕਹਿ ਬੇਧਿਆ ਸਨਮੁਖ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ਭਵਰੁ ਲੋਭੀ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਕਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥
ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਚਿਤਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੰ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਹ ॥ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਮ ਅਚੁਤ ਨਾਨ
ਕ ਆਸ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ ਸੀਤੜਾ ਮੰਨ ਮੰਝਾਹਿ ਪਲਕ ਨ ਥੀਵੈ ਬਾਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆ
ਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਸਦਾ ਪੇਖੰਦੋ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸਾਵੰਤੀ ਆਸ ਗੁਸਾਈ ਪੂਰੀਐ ॥
ਮਿਲਿ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰੀਐ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਸੂ
ਰੀਆ ॥ ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰੁ ਚਰਨਾ ਧੂਰੀਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਦਾ ਹਜੂਰੀਆ ॥੧੩॥
ਸਲੋਕ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਮੰ ਸ੍ਰਵਣੰ ਸੁਨੰਤਿ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬ
ਲਿਹਾਰੰ ਜਿਨਾ ਧਿਆਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥੧॥ ਹਭਿ ਕੂੜਾਵੇ ਕੰਮ ਇਕਸੁ ਸਾਈ ਬਾਹਰੇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸੇਈ ਧੰਨੁ ਜਿਨਾ ਪਿਰਹੜੀ ਸਚੁ ਸਿਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਜਿ ਸੁ
ਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਰਧਾਨ ਨਿਵਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਬੇਅੰਤੁ ਸੋ
ਹਹਿ ਸੇ ਹਥਾ ॥ ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਥਾ ॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਸਗਲਾ ਦੁ
ਖੁ ਲਥਾ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ॥ ਭਾਵੀ ਉਦੋਤ ਕਰਣੰ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨਹ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦ
ਰਸ ਭੇਟੰ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮਹੂਰਤਹ ॥੧॥ ਕੀਮ ਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖ ਮਿਤੀ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥ ਨਾ
ਜਨਾ ਹਰਿ... ਪੇਖੇ ਦਰਸੁ ਆਪਣੇ ੧੨ ਸਲੋਕ ਚਉਥਿ

ਨਕਸਾਵੇਲੜੀਪਰਵਾਹੁਜੋਮਿਲੰਦੜੋਮਾਪਿਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਵੇਲਾਕਹੁਕਉਣੁ
ਹੈਜਿਤੁਪ੍ਰਭਕਉਪਾਈ ॥ ਸੋਮੂਰਤੁਭਲਾਸੰਜੋਗੁਹੈਜਿਤੁਮਿਲੈਗੁਸਾਈ ॥ ਆਠਪਹਰ
ਹਰਿਧਿਆਇਕੈਮਨਇਛਪੁਜਾਈ ॥ ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗੁਹੋਇਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਈ ॥
ਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਹੈਨਾਨਕਬਲਿਜਾਈ ॥ ੧੫ ਸਲੋਕ ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤ
ਗੋਬਿੰਦਸਰਬਦੋਖਨਿਵਾਰਣਹ ॥ ਸਰਣਿਸੂਰਭਗਵਾਨਹਜਪੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ
੧ ॥ ਛਡਿਓਹਭੁਆਪੁਲਗੜੋਚਰਣਾਪਾਸਿ ॥ ਨਠੜੋਦੁਖਤਾਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪੇਖੰਦਿਆ
੨ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਲਿਲੈਹੁਦਇਆਲਢਹਿਪਏਦੁਆਰਿਆ ॥ ਰਖਿਲੇਵਹੁਦੀਨ
ਦਇਆਲਭ੍ਰਮਤਬਹੁਹਾਰਿਆ ॥ ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁਹਰਿਪਤਿਤਉਧਾਰਿ
ਆ ॥ ਤੁਝਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਇਬਿਨਉਮੋਹਿਸਾਰਿਆ ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਇਆਲਸਾਗ
ਰਸੰਸਾਰਿਆ ॥ ੧੬ ਸਲੋਕ ॥ ਸੰਤਉਧਰਣਦਇਆਲੰਆਸਰੰਗੋਪਾਲਕੀਰ
ਤਨਹ ॥ ਨਿਰਮਲੰਸੰਤਸੰਗੇਣਓਟਨਾਨਕਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ੧ ਚੰਦਨਚੰਦੁਨਸਰਦਰੁ
ਤਿਮੂਲਿਨਮਿਟਈਘਾਂਮ ॥ ਸੀਤਲੁਥੀਵੈਨਾਨਕਜਪੰਦੜੋਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ੨ ਪਉੜੀ
॥ ਚਰਨਕਮਲਕੀਓਟਉਧਰੇਸਗਲਜਨ ॥ ਸੁਣਿਪਰਤਾਪੁਗੋਬਿੰਦਨਿਰਭਉ
ਭਏਮਨ ॥ ਤੋਟਿਨਆਵੈਮੂਲਿਸੰਚਿਆਨਾਮੁਧਨ ॥ ਸੰਤਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਪਾਈਐ
ਵਡੈਪੁੰਨ ॥ ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਇਹਰਿਜਸੁਨਿਤਸੁਨ ॥ ੧੭ ਸਲੋਕ ॥
ਦਇਆਕਰਣੰਦੁਖਹਰਣੰਉਚਰਣੰਨਾਮਕੀਰਤਨਹ ॥ ਦਇਆਲਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹਨਾਨਕ
ਲਿਪਤਨਮਾਇਆ ॥ ੧ ਭਾਹਿਬਲੰਦੜੀਬੁਝਿਗਈਰਖੰਦੜੋਪ੍ਰਭੁਆਪਿ ॥ ਜਿਨਿਉ
ਪਾਈਮੇਦਨੀਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲਨਬਿਆ
ਪੈਮਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿਅਘਗਏਨਾਸਹਰਿਇਕੁਧਿਆਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲਭਏਸਰੀ

ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਨ ਹਾਇਆ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗਾ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਤਾਰਿਅਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਬ ਭਇਓ ਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਛਪੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਨੀਚਹੁ ਉਚ ਥਪੇ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪ ਦਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਬੇਅੰਤ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ ਏਕੋ ਸੁਨੀਅੰਤ ਏਕੋ ਵਰਤੰਤ ਏਕੋ ਨਰਹਰਹ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹ ॥੧॥ ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ ਸੰਮਲਾ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਪਾਸਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸਉਪਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਇਕੁ ਏਹੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜਾ ਕਹਾ ਕੇਹੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਲੇਹੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੁਕਮੁ ਸਭੁ ਨਿਹਚਲੁ ਤੁਧੁ ਥੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੨੦॥੧॥

ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਥ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਕਹੀਅਤ ਹੌ ਜਗਤ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਮ ਕਹੀਅਤ ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥੧॥ ਇਨ ਪੰਚਨ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰੁ ਪਾਰਿਓ ॥੨॥ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥ ਅਜੌਂ ਨ ਪਤ੍ਯ੍ਯਾਇ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥੩॥ ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਉਮਾਪਤਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਸੀਸੁ ਧਰਨਿ ਸਹਸ ਭਗ ਗਾਂਮੀ ॥੪॥ ਇਨ ਦੂਤਨ ਖਲੁ ਬਧੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥ ਬਡੋ ਨਿਲਾਜੁ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥੫॥ ਕਹਿ ਰਵਿ

ਦਾਸੁ ਕਰਿ ਸੇਵ ਕੀਜੈ ਜੋ ਮਾਥਿ ਤੁਮਰਾ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ॥੬॥ ॥ ॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਲੋਚ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਧਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥੨॥ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਓਇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ॥੩॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖੇਰਾ ॥੪॥੧॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੰਤਨ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਨੀ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਾ ਕੋ ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚ ਸਮਾਨਾ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੋ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਤਾਨੀ ॥ ਐਸੋ ਅਮਰੁ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਰੰਗਿ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਰਾ ਮਰਾ ਹਰਿ ਜਨਹਿ ਨਹੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥੨॥੧॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਧੋਖਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਜਾ ਕਉ ਓਟ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਜੀਵਨੁ ਬਲਨਾ ਸਰਪ ਜੈਸੇ ਅਰਜਾਰੀ ॥ ਨਵ

ਖੰਡਨ ਕੋ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਅੰਤਿ ਚਲੈਗੋ ਹਾਰੀ ੧ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਹੀ ਗਾਏ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ
ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਧੰਨੁ ਉਸੁ ਜਨਮਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ੨ ੨ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਾਇਓ ਰੇ ਮਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇਓ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਸੁਆਦਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ਰਹਾਉ ਹਰਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਜਸ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਮੁਹਤੁ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ਬਿਗਸਿਓ ਪੇਖਿ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕੋ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹਨਿ ਜਾਇਓ ੧ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਭਾਉ ਨ ਕੀਨੋ ਨਹ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਓ ਧਾਵਤ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦੁ ਭ੍ਰਮਾਇਓ ੨ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਕੀਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਓ ਨਾਨਾ ਝੂਠਿ ਲਾਇ ਮਨੁ ਤੋਖਿਓ ਨਹ ਬੂਝਿਓ ਅਪਨਾਇਓ ੩ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨ ਕਬਹੂ ਕੀਏ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਿਆਇਓ ਪੰਚ ਦੂਤ ਰਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੋਸਾਏ ਮਤਵਾਰੋ ਮਦ ਮਾਇਓ ੪ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸੁਣਿ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪੁਨਾਇਓ ੫ ੧ ੩ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਨੁਖੁ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਬਿਰਥਾ ਆਇਆ ਅਨਿਕ ਸਾਜ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕੁ ਓਢਾਇਆ ਰਹਾਉ ਧਾਇ ਧਾਇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਸ੍ਰਮੁ ਕੀਨੋ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦਾਨੁ ਪੁੰਨੁ ਨਹੀ ਸੰਤਨ ਸੇਵਾ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਜਿ ਨ ਆਇਆ ੧ ਕਰਿ ਆਭਰਣ ਸਵਾਰੀ ਸੇਜਾ ਕਾਮਨਿ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਆ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਓ ਅਪੁਨੇ ਭਰਤੇ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ੨ ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰਤਾ ਤੁਹੁ ਮੂਸਲਹਿ ਛਰਾਇਆ ਖੇਦੁ ਭਇਓ ਬੇਗਾਰੀ ਨਿਆਈ ਘਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ੩ ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ਪਰਿਅਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ੪ ੨ ੪ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ

ਦੇਹਾਰਿਨਿਰਾਤਿਸਮੀਪਿਕਰਹੁਪ੍ਰਭਾਸਾਲਖੋਪ੍ਰਭਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਾ ਰਹਾਉ ਦਾਸਨੁਸ
ਰੇਕੀਪਦਉਧ੍ਰਹਮਸਤਾਬਿਲੇਲੇਲਵਤੀ ॥ ਸਹਪਾਤਿਤੇਤੇਤਧੁਨੀਤਗਾਈਕੀਰਤਨਾ
ਨਗਾਵਤੀ ॥੧॥ ਆਗਿਆਅਭ੍ਰਮਗੀਮੀਠਿਲਗਾਉਕੀਓਤ੍ਰਮਬੋਲਵਤੀ ਜੋਤੂਦੇਹਿਸੁਹੀ
ਇਹਾਤ੍ਰਿਪਤੇਆਨਨਕਤੁਪਵਤੀ ॥੨॥ ਸਦਾਹੀਨਿਕਟਿਜਨਤੇਪ੍ਰਭਤੁਆਮਸਿਰਬਾਲਖੈ
ਰੋਇਕਾਗੇਸੋ ॥ ਸਭੁਸੰਗਾਤੇਤੋਇਪਰਪਤਿਤਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਲਾਗੇਸੋ ॥੧॥ ਸਦਾਸਦਾਹਮੋਹਿ
ਰੋਤੁਮੇਰੇਤੂਪ੍ਰਭੁਹਮਰੋਮੀਰਾ ॥ ਨਨਕਬਾਰਿਕਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਮੁਖਿਨਾਮੁਤੁਮਰੋਖੀਰਾ
॥੨॥੩॥੫ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਈਉਦਾਨੁਠਾਕੁਰਨਆਅਵਰੁਕਛੁਮੇਰੈਸਾਜਨਿਨਬੋਲੈਮਿਲੈਲਹਿਪਗਨਹਰਾਮਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਨੁਮਾਲਅਨੇਕਭੋਗਾਰਸਸਚਾਲਤਰਵਰਕਛਿਮਾ ॥ ਪਾਇਆਪਾਇਬਹੁਤਿ
ਧਿਕਉਧਿਵੇਸਗਾਲਨਿਰਖਕਮਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁਗੋਵਿੰਦਅਵਰੁਜੋਚਰਹਉਦੀਸੈਸਗਲਬ
ਤੌਵਮਾ ॥ ਕਹੁਨਨਕਸੰਤਰੇਨਮਗਾਉਮੇਰੋਮਨੁਪਵੈਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥੨॥੧॥੬ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫
॥ ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨਹਿਸਾਧਾਰੈ ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੂਖਇਸੁਮਨਕਉਬਰਤਨਿਏਹਹਮ
ਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁਜਾਤਿਨਾਮੁਮੇਰੀਪਤਿਹੈਨਾਮੁਮੇਰੈਪਰਵਾਰੈ ॥ ਨਾਮੁਸਖਾਈਸਦਾ
ਮੇਰੈਸੰਗਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਕਉਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਬਿਖੈਬਿਲਾਸਕਹੀਅਤਬਹੁਤੇਰੇਚ
ਲਤਨਕਛੂਸੰਗਾਰੈ ॥ ਇਸਟੁਮੀਤੁਨਾਮੁਨਾਨਕਕੋਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਭੰਡਾਰੈ ॥੨॥੨॥੧੧
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੇਗੁਣਗਾਉਮਿਟਹੀਰੋਗਾ ॥ ਮੁਖਊਜਲਮਨਨਿਰਮਲਹੋ
ਈਹੈਤੇਰੋਰਹੈਈਹਾਊਹਾਲੋਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਮਨਹਿ
ਚਰਾਵਉਭੋਗਾ ॥ ਛੋਡਿਆਪਤੁਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰਾਮਾਨੁਸੋਈਜੋਹੋਗਾ ॥੧॥ ਸੰਤਟਹਲਸੋ

ਈ ਬੋਲਿ ਬਾਣਿ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖੇ ਸੋਭਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝਿ ਅਬੂਝਤ ਕਰੈ ਜੋਗਾ ॥੨॥੩॥੮॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਮਿਲੈ ਸੂਖੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਚਿੰਤਾ ਲਾਹਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜੀ ਠਾਹਰ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤਉ ਦੁਆਰੀ ॥ ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ ਅਲੇਖੈ ਛੂਟਹ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ਪਰਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥੨॥੪॥੯॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਾਇਣ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਣ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣ ॥੧॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਣ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਖੇਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥੨॥੫॥੧੦॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਾਟਿਓ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਥਾਟਿਓ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿਓ ॥੧॥ ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋਆ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥੬॥੧੧॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਰਪਨ ਤਨ ਮਨ ਕਿਲਬਿਖ ਭਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਢਾਕਨ ਕਉ ਇਕੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਬੋਹਿਥ ਕੇ ਛੁਟਕਤ ਥਾਮ ਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿਥੁ ਤਿਸੁ ਆਰਾਧੇ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥੧॥ ਗਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਾਹੈ ਓਇ ਊਹਾ ਹੀ ਹੈ ਧਰੇ ॥ ਜੋਰੁ ਸਕਤਿ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥੭॥੧੨॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ

ਮਨਿ ਧਿਆਉ ਤਾ ਕਾ ਫਿਰਿ ਨਹੁ ਪਿਤ ਨਾਸ ਤੇ ਹੋਇ ਅਤੁ ਬਿਖ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਕੋਲਾ ਭੂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ਦੁਖ ਹੰਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ
ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦ ਨਾਰਾਇਣ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ॥ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਪੂ
ਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥੨॥੮॥੧੩॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪਿ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੇ ਸੋ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ
ਹੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਦਯਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ
ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੯॥੧੪॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸਰਣਿ ਪ
ਰਿਓ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ
ਮਾਇਆ ਰਚਿ ਬੰਧਿ ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਲੇ
ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥੧੦॥੧੫॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ
ਕਛੂ ਨ ਥੋਰੀ ॥ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਸੁ ਜਾਨੀ ਮੋਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨੋ ਖਿਨੂਆ ॥
ਜੋ ਪਰਾਈ ਸੁ ਅਪਨੀ ਮਨੂਆ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੋਸਾ ਨ
ਹੀ ਪਾਇਓ ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਕੂਪਿ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥੪॥
੧॥੧੬॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ॥ ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਞਾਣਿ ਨ ਕ
ਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾ

+ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੂ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥ ਸੋ ਸੰਚਿਓ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਤਿਸਾਇਓ ॥

ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪ ਤਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ ॥੨॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩॥੨॥੧੭॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰੂੜੋ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੈ ॥ ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਪੇਖਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥੧॥ ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥੨॥੧॥੧੮॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰਬਿ ਗਹਿਲੜੋ ਮੂੜੜੋ ਹੀਓ ਰੇ ॥ ਹੀਓ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਮਾਇਓ ॥ ਡੀਹਰ ਨਿਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿਓ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਣੋ ਘਣੋ ਘਣੋ ਸਦ ਲੋੜੈ ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈਠੈ ਪਾਇਓ ਰੇ ॥ ਮਹਰਾਜ ਰੋ ਗਾਥੁ ਵਾਹੂ ਸਿਉ ਲੁਭੜਿਓ ਨਿਹਭਾਗੜੋ ਭਾਹਿ ਸੰਜੋਇਓ ਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੋ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਿਓ ਰੇ ॥ ਜਾ ਕੋ ਲਹਣੋ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਗਾਠੜੀਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੯॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਐਸੋ ਗੁਨੁ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਰੁ ਅਹੰ ਰੋਗ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਦੀਨ ॥ ਰੂਪੁ ਅਨਰੂਪੁ ਮੋਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਭੀਨ ॥੧॥ ਪੇਖਿਓ ਲਾਲਨੁ ਪਾਟ ਬੀਚ ਖੋਏ ਅਨਦ ਚਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪਤੀਨ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਧੀਨ ॥੨॥੧॥੨੦॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਤਾਹੋਈਕਿਰਪਾਪਰਮਜਪਹੋਇਰਿਦਮਨਮਾਨਿਨਿਰਮਲਹੋਈਗੀਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਜੀਵਨਧਨ
ਮੋਰੈਦੇਖਨਕਉਦਰਸਨਪ੍ਰਭਨੀਤਾ ॥ ਬਾਟਘਾਟਤ੍ਰਿਸਸੀਤਿਮੋਮੇਰੇਮਨਅਪੁਨੇਕਉਮੈਹਰਿਸ
ਖਕੀਤਾ ॥੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭ੍ਰਮਭੈਨਾਸਿਨਿਰਮਲਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਲੀਤਾ ॥ ਸਿ
ਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕੋਮੀਤਾ ॥੨॥੨॥੨੧॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ ॥ ਬਿਸਰੁਨਹੀਨਿਮਖਹੀਅਰੇਤੇਅਪਨੇ
ਭਗਤਕਉਪੂਰਨਦਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਵਹੁਭਰਮੁਰਾਖੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁ
ਜਾਨ ॥ ਕੋਟਿਰਾਜਨਾਮਧਨੁਮੇਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਹੁਪ੍ਰਭਮਾਨ ॥੧॥ ਆਠ
ਪਹਰਰਸਨਾਗੁਨਗਾਵੈਜਸੁਪੂਰਿਅਘਾਵਹਿਸਮਰਥਕਾਨ ॥ ਤੇਰੀਸਰਣਿਜੀਅਨ
ਕੇਦਾਤੇਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਤੇਰੇਪਗਕੀ
ਧੂਰਿ ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੀਲੋਚਪੂਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਹਦਿਸਰਵਿਰਹਿਆਜਸੁਤੁਮਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਦਾਹਜੂਰਿ ॥ ਜੋਤੁਮਰਾਜਸੁਗਾ
ਵਹਿਕਰਤੇਸੇਜਨਕਬਹੁਨਮਰਤੇਝੂਰਿ ॥੧॥ ਧੰਧਬੰਧਬਿਨਸੇਮਾਇਆਕੇਸਾਧੂਸੰਗ
ਤਿਮਿਟੇਬਿਸੂਰ ॥ ਸੁਖਸੰਪਤਿਭੋਗਇਸੁਜੀਅਕੇਬਿਨੁਹਰਿਨਾਨਕਜਾਨੇਕੂਰ ॥੨॥੪॥
੨੩॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪਿਆਸ ॥ ਇਕੁਖਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮ
ਦਰਸਨਦੇਖਨਕਉਧਾਰੀਮਨਿਆਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕਰਤੇਮਨ
ਤਨਤੇਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸ ॥ ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਦਾਤੇਅਬਿਨਾਸੀਬਿਮਲਜਾਕੋਜਾ
ਸ ॥੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਪੂਰਮਨੋਰਥਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਣਤਾਸ ॥ ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖਮ
ਨਿਉਪਜਿਓਕੋਟਿਸੂਰਨਾਨਕਪਰਗਾਸ ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿਹਰਿਪਤਿਤਪਾਵਨਾ ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਸੁਖਦਾਤੇਅੰਤਰਜਾਮੀਮਨਿਭਾਵਨਾ ॥ ਰਹਾ

ਉ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਚਤੁਰ ਸਭ ਬੇਤਾ ਰਿਦੈ ਦਾਸ ਨਿਵਾਸ ਭਗਤਨ ਗਾਵਨਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੂ
ਪ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜਨ ਸੋ ਖਾਵਨਾ ॥੧॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾ
ਦਾ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਦੂਸਰ ਲਵਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬ
ਲਿ ਜਾਵਨਾ ॥੨॥੬॥੨੫॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲੁ ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਅਗ
ਨਿ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਹੜ ਕਾ ਜਲੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਨ
ਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਧ ਮਗਿ ਚਲੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਾ
ਨੁਖ ਦੇਹ ਕਾ ਇਹੁ ਊਤਮ ਫਲੁ ॥੧॥ ਬੇਦ ਬਖਿਆਨ ਕਰਤ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭਾਗਹੀਨ ਸਮਝਤ ਨ
ਹੀ ਖਲੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਚੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਹਨ ਭਏ ਮਲੁ ॥੨॥੭॥੨੬॥
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਫਲਾ
ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੇ ਮ
ਦ ਢੀਠੇ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹ
ਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭਿ ਝੂਠੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੂਠੇ ॥੨॥੮॥੨੭॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਕੁਰੁ ਭਲੋ ਹਮਾ
ਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡਭਾਗੀ ਜਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਕ
ਾਢਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬ
ਹੁੜਿ ਨ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਾ
॥੨॥੯॥੨੮॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖੁ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾਜ
ਸੁਖੁ ਭੁਗਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ

ਬਿਖਨਾਸਹਿਸਿਮਰਤਪਾਵਨਤਨਮਨਸੁਖਾ ॥ ਦੇਖਿਸਰੂਪੁਪੂਰਨਭਈਆਸਾ ਦਰਸਨੁਭੇਟਤ
ਉਤਰੀਭੁਖਾ ॥੧॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਮਹਾਸਿਧਿਕਾਮਧੇਨੁਪਾਰਜਾਤਹਰਿਹਰਿ
ਰੁਖਾ ਨਾਨਕਸਰਨਿਗਹੀਸੁਖਸਾਗਰਜਨਮਮਰਨਫਿਰਿਗਰਭਨਧੁਖਾ ॥੨॥੧੦॥੨੯
॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਹਰਿਚਰਨਰਿਦੈਉਰਧਾਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਤਿ
ਗੁਰੁਅਪੁਨਾਕਾਰਜਸਫਲਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁੰਨਦਾਨਪੂਜਾਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਕੀ
ਰਤਨਤਤੁਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਨਗਾਵਤਅਤੁਲਸੁਖੁਪਾਇਆਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾ
ਰੇ ॥ ਨਾਮਰਤਨੁਸੁਨਿਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਹਰਿਨਾਨਕਕੰਠਮਝਾਰੇ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥

ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੯ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਹਉਕਹਾਅਪਨੀਅਧਮਾਈ ॥ ਉਰਝਿ
ਓਕਨਕਕਾਮਨੀਕੇਰਸਨਹਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਝੂਠੇਕਉਸਾਚੁ
ਜਾਨਿਕੈਤਾਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਈ ॥ ਦੀਨਬੰਧਸਿਮਰਿਓਨਹੀਕਬਹੂਹੋਤਜੁਸੰਗਿਸ
ਹਾਈ ॥੧॥ ਮਗਨਰਹਿਓਮਾਇਆਮੈਨਿਸਦਿਨਿਛੁਟੀਨਮਨਕੀਕਾਈ ॥ ਕਹਿਨਾਨਕਅ
ਬਨਾਹਿਅਨਤਗਤਿਬਿਨੁਹਰਿਕੀਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥੩੧॥ ਟੋਡੀ[illegible]ਭਗਤਾਂਕੀ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕੋਈਬੋਲੈਨਿਰਵਾਕੋਈਬੋਲੈਦੂਰਿ ॥ ਜਲਕੀਮਾਛੁਲੀਚਰੈ
ਖਜੂਰਿ ॥੧॥ ਕਾਂਇਰੇਬਕਬਾਦੁਲਾਇਓ ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਪਾਇਓਤਿਨਹਿਛਪਾਇਓ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਡਿਤੁਹੋਇਕੈਬੇਦੁਬਖਾਨੈ ॥ ਮੂਰਖੁਨਾਮਦੇਉਰਾਮਹਿਜਾਨੈ ॥੨॥੧॥
ਕਉਨਕੋਕਲੰਕੁਰਹਿਓਰਾਮਨਾਮੁਲੇਤਹੀ ॥ ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਭਏਰਾਮੁਕਹਤਹੀ
ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮਸੰਗਿਨਾਮਦੇਵਜਨਕਉਪ੍ਰਤਗਿਆਆਈ ॥ ਏਕਾਦਸੀਬ੍ਰਤੁਰਹੈ

ਕਾਹੇਕਉਤੀਰਥਜਾਈਐ॥੧॥ਭਨਤਿਨਾਮਦੇਉਸੁਕ੍ਰਿਤਸੁਮਤਿਭਏ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁ
ਕਹਿਕੋਕੋਨਬੈਕੁੰਠਿਗਏ॥੨॥੩॥ਤੀਨਿਛੰਦੇਖੇਲੁਆਛੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕੁੰਭਾਰਕੇਘਰਹਾਂਡੀਆਛੈਰਾਜਾਕੇਘਰਸਾਂਡੀਗੋ॥ਬਾਮਨਕੇਘਰਰਾਂਡੀਆਛੈ
ਰਾਂਡੀਸਾਂਡੀਹਾਂਡੀਗੋ॥੧॥ਬਾਣੀਏਕੇਘਰਹੀਂਗੁਆਛੈਭੈਸਰਮਾਥੈਸੀਂਗੁਗੋ॥ਦੇਵਲ
ਮਧੇਲੀਗੁਆਛੈਲੀਗੁਸੀਗੁਹੀਗੁਗੋ॥੨॥ਤੇਲੀਕੈਘਰਤੇਲੁਆਛੈਜੰਗਲਮਧੇ
ਬੇਲਗੋ॥ਮਾਲੀਕੇਘਰਕੇਲਆਛੈਕੇਲਬੇਲਤੇਲਗੋ॥੩॥ਸੰਤਾਂਮਧੇਗੋਬਿੰਦੁਆਛੈ
ਗੋਕਲਮਧੇਸਿਆਮਗੋ॥ਨਾਮੇਮਧੇਰਾਮੁਆਛੈਰਾਮਸਿਆਮਗੋਬਿੰਦਗੋ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਦੁਪਦੇ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੁਨਿਮਨਅਕਥਕਥਾਹਰਿਨਾਮ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਖਪਾ
ਵਹਿਭਜੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਾਮਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿਆਨਪੁਰਾਨਜਸੁਊਤਮਖਟ
ਦਰਸਨਗਾਵਹਿਰਾਮ॥ਸੰਕਰਕ੍ਰੋੜਿਤੇਤੀਸਧਿਆਇਓਨਹੀਜਾ
ਨਿਓਹਰਿਮਰਮਾਮ॥੧॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਜਸੁਗਾਵਹਿਸਭਗਾਵਤਜੇਤਉਪਾਮ॥
ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਹਰਿਜਿਨਕਉਤੇਸੰਤਭਲੇਹਰਿਰਾਮ॥੨॥੧॥ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪॥
ਮਨਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜਸੁਗਾਇਓ॥ਹਰਿਹਰਿਰਤਨੁਰਤਨੁਹਰਿਨੀਕੋਗੁਰਿਸਤਿਗੁ
ਰਿਦਾਨੁਦਿਵਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਮਨੁਤਨੁਸਭੁਦੇਵਉਜਿਨਿਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਇਓ॥ਧਨੁਮਾਇਆਸੰਪੈਤਿਸੁਦੇਵਉਜਿਨਿਹਰਿਮੀਤੁਮਿਲਾਇਓ॥੧॥
ਖਿਨੁਕਿੰਚਿਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਤਬਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਧਿਆਇਓ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਕਉਹਰਿਭੇਟੇਸੁਆਮੀਦੁਖੁਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਇਓ॥੨॥੨॥ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪॥
ਹਰਿਜਨੁਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਜੇਕੋਈਨਿੰਦਕਰੇਹਰਿਜਨਕੀਅਪੁਨਾਗੁਨੁਨਗਵਾਵੈ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਸੁਆਮੀਹਰਿਆਪੇਕਾਰਕਮਾਵੈ ॥
ਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿਦੇਵੈਸੁਆਮੀਹਰਿਆਪੇਬੋਲਿਬੁਲ
ਵੈ ॥੧॥ ਹਰਿਆਪੇਪੰਚਤਤੁਬਿਸਥਾਰਾਵਿਚਿਧਾਤੂਪੰਚਆਪਿਪਾਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਤਿ
ਗੁਰੁਮੇਲੇਆਪੇਹਰਿਆਪੇਝਗਰੁਚੁਕਾਵੈ ॥੨॥੩॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿਮਨਰਾ
ਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਕੋਟਕੋਟੰਤਰਕੇਪਾਪਸਭਿਖੋਵੈਹਰਿਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਕਾਇਆਨਗਰਿਬਸਤਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿਨਿਕਟਿ
ਬਸਤਕਛੁਨਦਰਿਨਆਵੈਹਰਿਲਾਧਾਗੁਰਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿਆਪੇਸਾਹੁਸਰਾਫੁਰਤਨੁਹੀ
ਰਾਹਰਿਆਪਿਕੀਆਪਾਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੇਸੁਹਰਿਨਾਮੁਵਿਹਾਝੇਸੋਸਾਹੁਸਚਾਵ
ਣਜਾਰਾ ॥੨॥੪॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿਮਨਹਰਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਦਾਸਦਾ
ਹਰਿਧਿਆਈਐਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿਕੁੰਟਮਹਿਉ
ਰਧਲਿਵਲਾਗਾਹਰਿਰਾਖੈਉਦਰਮੰਝਾਰਾ ॥ ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਹੁਮੇਰੇਮਨਹਰਿਅੰਤਿਛਡਾ
ਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਜਿਸੁਹਿਰਦੈਬਸਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹੁਨਮਸਕਾਰਾ ॥
ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਐਹਰਿਜਪੁਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ ॥੨॥੫॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ ੪ ॥
ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਧਿਆਇ ॥ ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈ
ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਸਾਬ੍ਰਤਪੂਜਾਜਿਤੁਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ ॥ ਬਿ
ਨੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੋਰਪ੍ਰੀਤਿਸਭਝੂਠੀਇਕਖਿਨਮਹਿਬਿਸਰਿਸਭਜਾਇ ॥੧॥ ਤੂਬੇਅੰ
ਤੁਸਰਬਕਲਪੂਰਾਕਿਛੁਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀਹਰਿਜੀਉਭਾਵੈ
ਤਿਵੈਛਡਾਇ ॥੨॥੬॥ ਰਾਗੁਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਓ ॥ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਦੂਖਗਵਾਇਓ

ਓ ੧ ਰਹਾਉ ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਮਨਿਪਾਇਓ ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਓ ੧
ਸਰਬਸੂਖਹਰਿਨਾਮਿਵਡਾਈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਤਿਪਾਈ ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮ
ਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ੨।੧।

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਯਕਅਰਜਗੁਫਤਮਪੇਸਿਤੋਦਰਗੋਸਕੁਨਕਰਤਾਰ ਹਕਾਕਬੀਰਕ
ਰੀਮਤੂਬੇਐਬਪਰਵਦਗਾਰ ੧ ਦੁਨੀਆਮੁਕਾਮੇਫਾਨੀਤਹਕੀਕਦਿਲਦਾਨੀ ਮਮਸਰ
ਮੂਇਅਜਰਾਈਲਗਿਰਫਤਹਦਿਲਹੇਚਿਨਦਾਨੀ ੧ ਰਹਾਉ ਜਨਪਿਸਰਪਦਰਬਿ
ਰਾਦਰਾਂਕਸਨੇਸਦਸਤੰਗੀਰ ਆਖਿਰਬਿਅਫਤਮਕਸਨਦਾਰਦਚੂੰਸਵਦਤਕਬੀਰ
੨ ਸਬਰੋਜਗਸਤਮਦਰਹਵਾਕਰਦੇਮਬਦੀਖਿਆਲ ਗਾਹੇਨਨੇਕੀਕਾਰਕਰਦਮਮਮਈ
ਚਿਨੀਅਹਵਾਲ ੩ ਬਦਬਖਤਹਮਚੁਬਖੀਲਗਾਫਿਲਬੇਨਜਰਬੇਬਾਕ ਨਾਨਕਬੁ
ਗੋਯਦਜਨੁਤੁਰਾਤੇਰੇਚਾਕਰਾਂਪਾਖਾਕ ੪।੧। ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉਤੇਰਾਭਾਂਗਖਲੜੀਮੇਰਾਚੀਤੁ ਮੈਦੇਵਾਨਾਭਇਆਅਤੀਤੁ
ਕਰਕਾਸਾਦਰਸਨਕੀਭੂਖ ਮੈਦਰਿਮਾਗਉਨੀਤਾਨੀਤ ੧ ਤਉਦਰਸਨਕੀਕਰਉਸ
ਮਾਇ ਮੈਦਰਿਮਾਗਤੁਭੀਖਿਆਪਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਕੇਸਰਿਕੁਸਮਮਿਰਗਮੈਹਰਣਾ
ਸਰਬਸਰੀਰੀਚੜ੍ਹਣਾ ਚੰਦਨਭਗਤਾਜੋਤਿਇਨੇਹੀਸਰਬੇਪਰਮਲੁਕਰਣਾ ੨ ਘਿਅ
ਪਟਭਾਂਡਾਕਹੈਨਕੋਇ ਐਸਾਭਗਤੁਵਰਨਮਹਿਹੋਇ ਤੇਰੈਨਾਮਿਨਿਵੇਰਹੇਲਿਵਲਾ
ਇ ਨਾਨਕਤਿਨਦਰਿਭੀਖਿਆਪਾਇ ੩।੧।੨। ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩।
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰਗਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ
ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ ॥੧॥ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ
ਜਾਉ ॥ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨਾ
ਕੈ ਹੰਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਰੰਙਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾ
ਈਐ ਨਾਉ ਮਜੀਠ ॥ ਰੰਙਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਙੈ ਸਾਹਿਬੁ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ
ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅ
ਰਦਾਸਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆ
ਪੇ ਹੀ ਰਾਵੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਆਨੜੀਏ ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇ
ਹਿ ॥ ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਕੀ ਨ ਮਾਣੇਹਿ ॥ ਸਹੁ ਨੇੜੈ ਧਨ ਕੰਮਲੀਏ ਬਾਹਰੁ ਕਿ
ਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥ ਭੈ ਕੀਆ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆ ਨੈਣੀ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗ
ਣਿ ਜਾਣੀਐ ਲਾਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੋ ॥੧॥ ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ
ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ
ਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾਵੈ ॥ ਲਬ ਲੋਭ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਭਈ ਕਾਮਣਿ ਇਆਣੀ ॥੨॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ
ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁ
ਕਾਈਐ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀ
ਜੈ ਤਨੁ ਮਨੋ ਦੀਜੈ ਐਸਾ ਪਰਮਲੁ ਲਾਈਐ ॥ ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈਣੇ ਇਨੀ ਬਾਤੀ
ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਤਾ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਅਉਰੁ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਹੁ
ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਲੇਖੈ ਕਾਮਣਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾ

ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕ ਸਹ ਕੀ ਰਸਣੀ॥ ਐਸੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਇ ਸਮਾਣੀ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਇ ਸਰੂਪ ਬਿਚਖਣਿ ਕਹੀਐ ਸਾ ਸਿਆਣੀ॥ ੪॥੨॥੪॥
ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧॥ ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਛਪਿ ਖਲੋਏ ਕੂੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਕਾਜੀਆ ਬਾਮਣ ਕੀ ਗਲ ਥਕੀ ਅਗਦੁ ਪੜੈ ਸੈਤਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੀਆ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰਿ ਹਿਦਵਾਣੀਆ ਏਹਿ ਭੀ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਖੂਨ ਕੇ ਸੋਹਿਲੇ ਗਾਵੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਰਤੁ ਕਾ ਕੁੰਗੂ ਪਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ॥੧॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖੁ ਮਸੋਲਾ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਰੰਗਿ ਰਵਾਈ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਵਖਿ ਇਕੇਲਾ॥ ਸਚਾ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇਗੁ ਮਸੋਲਾ॥ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਸੀ ਹਿਦੁਸਤਾਨੁ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ॥ ਆਵਨਿ ਅਠਤਰੈ ਜਾਨਿ ਸਤਾਨਵੈ ਹੋਰੁ ਭੀ ਉਠਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ॥ ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇਸੀ ਸਚ ਕੀ ਬੇਲਾ॥ ੨॥੩॥੫॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਭਿ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਖਸਮਾਹੁ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਵਰਤਨੀ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਧਨੀ॥੧॥ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਚੁ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਧਨੀ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਸਰੀਕੁ ਕਿਸੁ ਲੇਖੈ ਹਉ ਗਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਆਕਾਸੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਰਿ ਬਨੀ॥ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਝੂਠੁ ਕਹੁ ਕਿਆ ਗਨੀ॥੨॥
੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪॥ ਨਿਤ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਬਫਾਵੈ ਦੁਰਮਤੀਆ॥

॥ਜਬ ਆਇਓ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਝੂਠੁ ਤਬ ਜਮਿ ਹੈ ਜਕੜ੍ਹਾ ਜੇਤੀਆ ॥ਆਪੇ ਸਭ ਜੀਸੈ ਸਭੁ ਨਚਾਵੈ
ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਖਿਨ ਆਹਬਿ ਨੈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਮੋਹਿ ਮਨਾਇਆਂ ਹਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ਸਾਵੈਲਾਹਿ
ਤਿਨਾ ਆਵੈ ਜਿਨੁ ਆਇ ਕੰਵਰੁ ਕਲੁ ਰਸੇ ॥ਤਿਸੁ ਨਨਕ ਲਏ ਵਡਭਾਗਿ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਕ
ਰਹਿ ਰਵੇਵਸੇ ॥੨॥੨॥੧੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੰ ਆਲਮ ਦੁਨੀਆਇ ॥ਅ
ਸਮਾਨ ਜਿਮੀ ਦਰਖਤ ਆਬ ਪੈਦਾਇਸਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ਬੰਦੇ ਚਸਮ ਦੀਦੰ ਫਨਾਇ ॥ਦੁਨੀਆ
ਮੁਰਦਾਰ ਖੁਰਦਨੀ ਗਾਫਲ ਹਵਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ਗੈਬਾਨ ਹੈਵਾਨ ਹਰਾਮ ਕੁਸਤਨੀ ਮੁ
ਰਦਾਰ ਬਖੋਰਾਇ ॥ਦਿਲ ਕਬਜ ਕਬਜਾ ਕਾਦਰੋ ਦੋਜਕ ਸਜਾਇ ॥੨॥ਵਲੀ ਨਿਆਮਤਿ
ਬਿਰਾਦਰਾ ਦਰਬਾਰ ਮਿਲਕ ਖਾਨਾਇ ॥ਜਬ ਅਜਰਾਈਲੁ ਬਸਤਨੀ ਤਬ ਚਿ ਕਾਰੇ ਬਿਦ
ਾਇ ॥੩॥ਹਵਾਲ ਮਾਲੂਮੁ ਕਰਦੰ ਪਾਕ ਅਲਾਹ ॥ਬੁਗੋ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਪੇਸਿ ਦਰਵੇਸ
ਬੰਦਾਹ ॥੪॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ਤੂ
ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਹਿ ਸੋ ਹੋਇ ॥ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ॥ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੧॥
ਸਭ ਊਪਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ਹੈ ਤੂਹੈ ਤੂ ਹੋਵ
ਨਹਾਰ ॥ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਊਚ ਅਪਾਰ ॥ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਭਉ ਦੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ਗੁਰ ਪ
ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੨॥ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ॥ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਵਿੰਦ ਅਨੂਪ ॥ਸਿਮ
ਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸੋਇ ॥ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਸ
ਕਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬ
ਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥
ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ਤੂ ਕਾਹੇ ਡੋਲਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈਗਾ ਸਿਰ

ਣਹਾਰੁ ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ ਸੋਈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਕਰ
ਦਾ ਸਾਰ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲਕੁ ਦਿਲਾ ਕਾ ਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੨॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਵ
ਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਬੰਦਗੀ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥੩॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਅਕਥੁ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ
॥੪॥੩॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕੁ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਏ
ਕ ਤੂਹੀ ਸਭ ਖਲਕ ਹੀ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਆਚਰਜ
ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲਕ ਜ
ਹਾਨ ਅਲਹ ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧੇ ਸੋ ਕਿਉ ਦੋਜਕਿ ਜਾਇ
॥੨॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਨਹ ਉਸ ਕੇ ਸਗਲ ਆਫੂ ਤੇਰੇ ਜ
ਨ ਦੇਖਹਿ ਦੀਦਾਰੁ ॥੩॥ ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ ਫਿਲਹਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਗੁ
ਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਬੂਝਿਆ ਸਦਾ ਏਕਸੁ ਗਾਉ ॥੪॥੪॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿਲ ਸੋਚ ॥ ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੀਦਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਛੁ ਨਹੀ ਇਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ॥ ਪਾਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ਤੂ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ
ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ ਦਸ੍ਤਗੀਰੀ ਦੇਹਿ ਦਿਲਾਵਰ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥ ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ
ਕਰਣ ਖਾਲਕ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੨॥੫॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਆਪੇ
ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵਾੜੀ ਹੈ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋ
ਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਰੰਗਿ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਪਛੋ ਰੇ ਤਾਣੀ ॥ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਸਿਰੁ ਧੁ

ਉਜਬਗੋਬਿੰਦਿਰਾਮਜੀ॥੩॥ਪਛੋਤਾਵਨਾਮਿਲੈਜਬਭੂਲੈਗੀਸਾਰੀ॥ਤਾਫਿਰਿਧਿਆ
ਰਾਵੀ॥ਸੈਜਬਆਵੈਗੀਵਾਰੀ॥੩॥ਕੰਨੁਲੀਅਸੋਹਾਗਣੀ॥ਮੈਨੇਵਾਪਵੀਬੇਰ
ਸਾਗੁਰਮੁਖਿਨਆਵਨੀਕੈਜੀਦੇਸੁਧਬੇਨਾ॥੪॥ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆਤਿਨਪੂਛ
ਉਗੀਜਾਏ॥ਪਾਇਲਗਉਬੇਨਤੀਕਰਉਲੇਉਗੀਪੰਥੁਬਤਾਏ॥੫॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ
ਨਾਨਕਾਭਉਚੰਦਨੁਲਾਵੈ॥ਗੁਣਕਾਮਣਕਾਮਣਿਕਰੈਤਉਪਿਆਰੇਕਉਪਾਵੈ॥੬॥
ਜੋਦਿਲਿਮਿਲਿਆਸੁਮਿਲਿਰਹਿਆਮਿਲਿਆਕਹੀਐਰੇਸੋਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋ
ਚੀਐਬਾਤੀਮੇਲੁਨਹੋਈ॥੭॥ਧਾਤੁਮਿਲੈਫੁਨਿਧਾਤੁਕਉਲਿਵਲਿਵੈਕਉਧਾਵੈ॥ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਣੀਐਤਉਅਨਭਉਪਾਵੈ॥੮॥ਪਾਨਾਵਾੜੀਹੋਇਘਰਿਖਰੁਸਾਰਨਜਾਣੈ
॥ਰਸੀਆਹੋਵੈਮੁਸਕਕਾਤਬਫੂਲੁਪਛਾਣੈ॥੯॥ਅਪਿਉਪੀਵੈਜੋਨਾਨਕਾਭ੍ਰਮੁ
ਭ੍ਰਮਿਸਮਾਵੈ॥ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੈਅਮਰਾਪਦੁਪਾਵੈ॥੧੦॥੨॥ ਤਿਲੰਗਮ
ਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਾਣੀਆਗੁਰਿਮੀਤਿਸੁਣਾਈਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰ
ਆਪਣੇਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਈਆ॥੧॥ਆਇਮਿਲੁਗੁਰਸਿਖਆਇਮਿਲੁਤੂਮੇ
ਰੇਗੁਰੂਕੇਪਿਆਰੇ॥ ਰਹਾਉ ॥ਹਰਿ[illegible]ਨਘੁਮਿਘੁਮਿਜਾਏ॥੨॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆਤਿਨਕਉਹਉਵਾਰੀ॥ਜਿਨਗੁਰਕੀਕੀਤੀਚਾਕਰੀਤਿਨਸਦਬ
ਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਤੇਰਾਨਾਮੁਹੈਦੁਖਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪਾਈਐਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ਤਿਨਵਿਟਹੁਨਾਨਕੁ
ਵਾਰਿਆਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨਾ॥੫॥ਸਾਹਰਿਤੇਰੀਉਸਤਤਿਹੈਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਜੋਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਿਆਰਾਸੇਵਦੇਤਿਨਹਰਿਫਲੁਪਾਵੈ॥੬॥ਜਿਨਾਹਰਿਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਤਿਨਾਜੀਅ
ਪ੍ਰਭਨਾਲੇ॥ਓਇਜਪਿਜਪਿਪਿਆਰਾਜੀਵਦੇਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥੭॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿ

ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਰਿਭਾਵਦੇਸੇਗੁਰੂਤੇਪਾਏ॥ਜਿਨਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿ

+ ਸੇਵਾਨਿ ਨਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਸਜਣਿਆ ਕਿਨਿਆ ਪੇ ਛੁਟੇ ਪ੍ਰਭੁ ਵਾਗਸੋਈ

ਦਿਆਲਿ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਈਆ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਪਾਈਆ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨ ਵਡਭਾਗੀ ੯ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦੇ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ਸੇ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਲਾਈਆ ॥੧੧॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਹਮ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾਲਦੇ ਧੂੜਿ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਪੀਜੈ ॥੧੨॥ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਤੀਆ ਮੁਖਿ ਬੀੜੀਆ ਲਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈਆ ॥੧੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥੧੪॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸਾਓ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤੜਾ ਨਾਓ ॥੧੬॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਹਉ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਗੁਰੂ ਵਿਗਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹਾ ॥੧੭॥ ਗੁਰ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਜਿਨ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ ਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ ॥੧੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਆਖੀਐ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਈਐ ॥੧੯॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਸੇ ਸਾਹ ਵਡ ਦਾਣੇ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨੦॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੂ ਸਾਹਿਬੋ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਤੂ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨੧॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕ ਰੰਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ ॥੨੨॥੨॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਕਹਾ ਗਾਫਲ ਸੋਇਆ ॥
ਜੋ ਤਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਗ ਹੀ ਸੋ ਭੀ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ
ਬੰਧ ਜਨ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਕੀਨਾ ॥ ਜੀਉ ਛੂਟਿਓ ਜਬ ਦੇਹ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਗਨਿ ਮੈ ਦੀਨਾ
॥੧॥ ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉਹਾਰੁ ਹੈ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੈ
ਸਭ ਸੁਫਨ ਸਮਾਨਉ ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਾਇ ਲੈ ਜੋ
ਸੰਗੀ ਹੈ ਤੇਰੋ ॥ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿਓ ਜਾਤੁ ਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨ ਲੈ ਮੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਪਤਿ
ਰਥ ਧਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਲਿ ਪਰੀ ਸਭ ਭਇਓ
ਪਰਾਇਓ ॥੧॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝ ਕੈ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਚਿਓ ਨਹੀ ਨਹ
ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ॥੨॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੋ ਸੁਨੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ
ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਗਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਈ ॥੩॥੨॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ
ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ ਨ ਗਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ
ਕੈ ਨਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥੩॥ ਤਿਲੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਇਫਤਰਾ ਭਾਈ ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਟੁਕ
ਦਮੁ ਕਰਾਰੀ ਜਉ ਕਰਹੁ ਹਾਜਿਰ ਹਜੂਰਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਖੋਜੁ ਦਿਲ ਹਰ ਰੋਜ ਨਾ ਫਿਰੁ
ਪਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹਿ ॥ ਇਹ ਜੁ ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰੁ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਰੋਗੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਬੇਖਬਰ ਬਾਦੁ ਬਕਾਹਿ ॥ ਹਕੁ ਸਚੁ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਿਆਂ

ਨੇ ਸਿਆਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਅਸਮਾਨ ਮ੍ਯਿਾਨੇ ਲਹੰਗ ਦਰੀਆ ਗੁਸਲ ਕਰਦਨ ਬੂਦ ॥
ਕਰਿ ਫਕਰੁ ਦਾਇਮ ਲਾਇ ਚਸਮੇ ਜਹ ਤਹਾ ਮਉਜੂਦੁ ॥੩॥ ਅਲਾਹ ਪਾਕੰ ਪਾਕ ਹੈ ਸਕ ਕਰ
ਉ ਜੇ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀਮ ਕਾ ਉਹੁ ਕਰੈ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ
ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਖੁੰਦਕਾਰਾ ॥ ਮੈ ਗ
ਰੀਬ ਮੈ ਮਸਕੀਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੀਮਾਂ ਰਹੀਮਾਂ ਅਲਾਹ ਤੂ ਗਨੀ ॥
ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂੰ ਮਨੀ ॥੧॥ ਦਰੀਆਉ ਤੂ ਦਿਹੰਦ ਤੂ ਬਿਸੀਆਰ ਤੂ ਧਨੀ ॥ ਦੇ
ਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ਦਿਗਰ ਕੋ ਨਹੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾਂ ਤੂੰ ਬੀਨਾ ਮੈ ਬੀਚਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰੀ ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ
ਸੁਆਮੀ ਬਖਸੰਦ ਤੂੰ ਹਰੀ ॥੩॥੧॥੨॥ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਖੁਸਿ ਖਬਰੀ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾ
ਂਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ॥ ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਜਾ
ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੇ ਰਵੀ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਰਾਸਿ ਬੁਗੋਈ ॥੧॥ ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗ
ਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲ ॥੨॥ ਚੰਦੀਂ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲ
ਖਾਨਾਂ ॥ ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਂਵਲੇ ਬਰਨਾਂ ॥੩॥ ਅਸਪਤਿ ਗਜਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ ॥ ਨ
ਾਮੇ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥੪॥੨॥੩॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ
ਧੂਪੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਦੂਧੈ ਕਉ ਜਾਵਹੁ ॥ ਦੂਧੁ ਕਰਮ ਫੁਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ਹੋਇ ਨਿ
ਰਾਸ ਜਮਾਵਹੁ ॥੧॥ ਜਪਹੁ ਤ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਅਵਰਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਈਟੀ ਹਾਥਿ ਕਰਹੁ ਫੁਨਿ ਨੇਤ੍ਰਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਬ ਮਥੀ

ਐਵਿਨਬਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਮਨੁਸੰਪਟੁਜਿਤੁਸਤਸਰਿਨਾਵਣੁਭਾਵਨਪਾਤੀਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਕਰੇ ॥ ਪੂਜਾਪ੍ਰਾਣਸੇਵਕੁਜੇਸੇਵੇਇਨਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਵਤੁਰਹੈ ॥੩॥ ਕਹਦੇਕਹਹਿ
ਕਹੇਕਹਿਜਾਵਹਿਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਈ ॥ ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਜਨੁਜੰਪੈਹਉਸਾਲਾ
ਹੀਸਚਾਸੋਈ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

॥੧ ਓਂ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅੰਤਰਿਵਸੈਨਬਾਹਰਿਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਡਿ
ਕਾਹੇਬਿਖੁਖਾਇ ॥੧॥ ਐਸਾਗਿਆਨੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ ॥ ਹੋਵਹੁਚਾਕਰਸਾਚੇਕੇਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਭੁਕੋਈਰਵੈ ॥ ਬਾਂਧਨਿਬਾਂਧਿਆਸਭੁਜਗੁਭਵੈ ॥੨॥
ਸੇਵਾਕਰੇਸੁਚਾਕਰੁਹੋਇ ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆਸੋਇ ॥੩॥ ਹਮਨਹੀ
ਚੰਗੇਬੁਰਾਨਹੀਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਤਾਰੇਸੋਇ ॥੪॥੧॥੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧
ਘਰੁ ੬ ॥

੧ ਓਂ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਉਜਲੁਕੈਹਾਚਿਲਕਣਾਘੋਟਿਮਕਾਲੜੀਮਸੁ ॥ ਧੋਤਿਆ
ਜੂਠਿਨਉਤਰੈਜੇਸਉਧੋਵਾਤਿਸੁ ॥੧॥ ਸਜਣਸੇਈਨਾਲਿਮੈਚਲਦਿਆਨਾਲਿਚਲੰਨਿ
ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਖੜੇਦਿਸੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਪਾਸਹੁ
ਚਿਤਵੀਆਹਾ ॥ ਢਠੀਆਕੰਮਿਨਆਵਨੀਵਿਚਹੁਸਖਣੀਆਹਾ ॥੨॥ ਬਗਾਬਗੇ
ਕਪੜੇਤੀਰਥਮੰਝਿਵਸੰਨਿ ॥ ਘੁਟਿਘੁਟਿਜੀਆਖਾਵਣੇਬਗੇਨਾਕਹੀਅਨਿ ॥੩॥
ਸਿੰਮਲਰੁਖੁਸਰੀਰੁਮੈਮੈਜਨਦੇਖਿਭੁਲੰਨਿ ॥ ਸੇਫਲਕੰਮਿਨਆਵਨੀਤੇਗੁਣਮੈਤਨ
ਹੰਨਿ ॥੪॥ ਅੰਧੁਲੈਭਾਰੁਉਠਾਇਆਡੂਗਰਵਾਟਬਹੁਤੁ ॥ ਅਖੀਲੋੜੀਨਾਲਹਾਹਉ
ਚੜਿਲੰਘਾਕਿਤੁ ॥੫॥ ਚਾਕਰੀਆਚੰਗਿਆਈਆਅਵਰਸਿਆਣਪਕਿਤੁ ॥ ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤੁ ॥੬॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਪਤਪਕਾਬੰਧੁਬੇੜੁਲਾਜਿਤੁਲੰਘਹਿਵਹੇਲਾ॥ਨਾਸਰਵਰੁਨਾਊਛਲੈਐਸਾਪੰਥੁ
ਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਤੇਰਾਏਕੋਨਾਮੁਮੰਜੀਠੜਾਰਤਾਮੇਰਾਚੋਲਾਸਦਰੰਗਢੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਾਜਨਚਲੇਪਿਆਰਿਆਕਿਉਮੇਲਾਹੋਈ॥ਜੇਗੁਣਹੋਵਹਿਗੰਠੜੀਐਮੇਲੇਗਾਸੋਈ॥
੨॥ਮਿਲਿਆਹੋਇਨਵੀਛੁੜੈਜੇਮਿਲਿਆਹੋਈ॥ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਆਹੈਸਾਚਾ
ਸੋਈ॥੩॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਵਾਰਿਆਸੀਤਾਹੈਚੋਲਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਫਲੁਪਾਇਆਸ
ਹਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬੋਲਾ॥੪॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਖਰਾਪਿਆਰਾ॥ਹਮਸਹਕੇਰੀਆ
ਦਾਸੀਆਸਾਚਾਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੫॥੨॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ਜਿਨਕਉਭਾਂ
ਡੈਭਾਉਤਿਨਾਸਵਾਰਸੀ॥ਸੂਖੀਕਰੈਪਸਾਉਦੂਖਵਿਸਾਰਸੀ॥ਸਹਸਾਮੂਲੇਨਾਹਿਸਰ
ਪਰਤਾਰਸੀ॥੧॥ਤਿਨ੍ਹਾਮਿਲਿਆਗੁਰੁਆਇਜਿਨਕਉਲੀਖਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾ
ਨਾਉਦੇਵੈਦੀਖਿਆ॥ਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇਭਵਹਿਨਭੀਖਿਆ॥੨॥ਜਾਕਉ
ਮਹਲੁਹਜੂਰਿਦੂਜੇਨਿਵੈਕਿਸੁ॥ਦਰਿਦਰਵਾਣੀਨਾਹਿਮੂਲੇਪੁਛਤਿਸੁ॥ਛੁਟੈਤਾਕੈਬੋ
ਲਿਸਾਹਿਬਨਦਰਿਜਿਸੁ॥੩॥ਘਲੇਆਣੇਆਪਿਜਿਸੁਨਾਹੀਦੂਜਾਮਤੈਕੋਇ॥ਢਾ
ਹਿਉਸਾਰੇਸਾਜਿਜਾਣੈਸਭਸੋਇ॥ਨਾਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇ॥੪॥੩॥
੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧

ਭਾਂਡਾ ਹਛਾ ਸੋਇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥ ਭਾਂਡਾ ਅਤਿ ਮਲੀਣੁ ਧੋਤਾ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇਸੀ ॥
ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਸੋਝੀ ਪਾਇਸੀ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਸੋਝੀ ਪਾਇਸੀ ॥ ਏਤੁ ਦੁਆ
ਰੈ ਧੋਇ ਹਛਾ ਹੋਇਸੀ ॥ ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥ ਮਤੁ ਕੋ ਜਾ
ਣੈ ਜਾਇ ਅਗੈ ਪਾਇਸੀ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਤੇਹਾ ਹੋਇਸੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ
ਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥ ਚਲਿਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਸੀ ॥
ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਿਹਾਲ ਸਭਿ ਕੁ
ਲ ਤਾਰਸੀ ॥ ੧ ॥੪॥੬ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗਵੈ ਭੋਗੀ ਹੋਵੈ ਖਾਇ ॥
ਤਪੀਆ ਹੋਵੈ ਤਪੁ ਕਰੇ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਜੈ
ਭਾਈ ਜੇ ਕੋ ਬਹੈ ਅਲਾਇ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੇ ਜੋ ਖਟੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥
ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਣੁ ਨੀਸਾਣੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਤੈਸੋ ਜੈਸਾ ਕਾਢੀਐ ਜੈਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ
॥ ਜੋ ਦਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਸੋ ਦਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਬੈ ਕਰੀ ਜੇ ਕੋ
ਲਏ ਵਿਕਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ੪॥੫॥੭॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਖਿੰਥਾ ਜੋਗੁ ਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁ ਨ ਭਸਮ ਚੜਾਈਐ ॥ ਜੋਗੁ
ਨ ਮੁੰਦੀ ਮੂੰਡਿ ਮੁਡਾਇਐ ਜੋਗੁ ਨ ਸਿੰਙੀ ਵਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋ
ਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਗਲੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮਸਰਿ ਜਾ
ਣੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਬਾਹਰਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਜੋਗੁ ਨ ਤਾੜੀ
ਲਾਈਐ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਦੇਸਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵਿਐ ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾ
ਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ

ਵਤੁਵਰਜਿਰਹਾਈਆ॥ਨਿਝਰੁਝਰੈਸਹਜਧੁਨਿਲਾਗੈਘਰਹੀਪਰਚਾਪਾਈਆ
ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਆਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਆ॥੩॥ਨਾਨਕਜੀਵ
ਤਿਆਮਰਿਰਹੀਆਐਸਾਜੋਗੁਕਮਾਈਆ॥ਵਾਜੇਬਾਝਹੁਸਿੰਙੀਵਾਜੈਤਉਨਿਰਭ
ਉਪਦੁਪਾਈਆ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਆਜੋਗਜੁਗਤਿਤਉਪਾਈਆ॥
੪॥੧॥੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਉਣਤਰਾਜੀਕਵਣੁਤੁਲਾਤੇਰਾਕਵਣੁਸ
ਰਾਫੁਬੁਲਾਵਾ॥ਕਉਣੁਗੁਰੂਕੈਪਹਿਦੀਖਿਆਲੇਵਾਕੈਪਹਿਮੁਲੁਕਰਾਵਾ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਲਾਲਜੀਉਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਤੂੰ
ਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁਤਾਰਾਜੀਚਿਤੁਤੁਲਾਤੇਰੀਸੇਵਸਰਾਫੁਪਾਵਾ
ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਸੋਸਹੁਤੋਲੀਇਨਬਿਧਿਚਿਤੁਰਹਾਵਾ॥੨॥ਆਪੇਕੰਡਾਤੋਲੁਤਰਜੀ
ਆਪੇਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਦੇਖੈਆਪੇਬੂਝੈਆਪੇਹੈਵਣਜਾਰਾ॥੩॥ਅੰਧੁਲਾਨੀਚਜਾ
ਤਿਪਰਦੇਸੀਖਿਨੁਆਵੈਤਿਲੁਜਾਵੈ॥ਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਾਨਕੁਰਹਦਾਕਿਉਕਰਿਮੂੜਾ
ਪਾਵੈ॥੪॥੨॥੯॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਆਰਾਧਿਆਗੁਰਸਬਦਿਗੁਰੂਗੁਰਕੇ॥ਸਭਿ
ਇਛਾਮਨਿਤਨਿਪੂਰੀਆਸਭੁਚੂਕਾਡਰੁਜਮਕੇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਣਗਾਵਹੁਰਾਮਨਾਮਹ
ਰਿਕੇ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਮਨੁਪਰਬੋਧਿਆਹਰਿਪੀਆਰਸੁਗਟਕੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਸੰ
ਗਤਿਊਤਮਸਤਿਗੁਰਕੇਰੀਗੁਨਗਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮੇਲਹੁਸਤ
ਸੰਗਤਿਹਮਧੋਵਹਪਗਜਨਕੇ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਭੁਹੈਰਾਮਨਾਮਾਰਸੁਗੁਰਮਤਿਰਸੁਰਸ
ਕੇ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਜਲੁਪਾਇਆਸਭਲਾਥੀਤਿਸਤਿਸਕੇ॥੩॥ਹਮਜਾਤਿਪਾਤਿ

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਿ ਛੁਟਿਓ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਗੁਰ ਪਤਿ ਲਾਜ ਜਨ ਕੇ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਿਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਦਾਲਦ ਦਲਘਾ ॥ ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਮੇਟਿਓ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖਿ ਸਮਘਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਤਿ ਪਿਰਘਾ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿਓ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿ ਲੀਓ ਮੁਲਿ ਮਹਘਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਕੜਿ ਖੜੇ ਸਭਿ ਕਲਘਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾਨਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ਹਥ ਫਲਘਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਜਨ ਕਿਰਮ ਤੁਮਾਰੇ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਿਪਲਘਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਜਨੁ ਤੁਮਘਾ ॥੩॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਮਘਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਘਾ ॥੪॥੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਮਜੀਠੈ ਰੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚਾੜਿਆ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੰਙੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਰਿ ਰੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਉ ਨਿਸੰਙੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਮਨਮੁਖੀ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਅੰਙੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸਹਲੰਙੁ ॥੨॥ ਹਮ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਦੁਹਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਗੀ ਅੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਵਲਾਇਆ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਕਿਲਵਿਖ ਪੰਙੁ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਙੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਙੁ ॥੪॥੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸੁਪਨੈ

ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਮਨਿ ਭਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮ ਵਰਤ ਕਰੇ ਪੂਜਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਅਭਿਮਾਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥੨॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵੈ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਵਸਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੨॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਢੂਢਿ ਢੂਢਾਈ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਨਰੁ ਕੋਰਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨॥੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹੀ ਅਘਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਨ ਚਾਖਹੁ

ਜੋਬੁਝਈ॥ਭਉਕਰਤਅਨਤਸਾਦਲੋਭਈ॥ ੧ਰਹਾਉ ॥ਜਬਗੁਰਮਾਤਿਕਸਤੂਰਪਹਉ
ਚਰਾਕਿ॥ਹਰਿਕਿਸਸਭਤੇਭਿਨਰਹਾਕੇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਹਰਿਕਿਸਤੇਦੂਰਿਖਿਆਨਜਾਇਆ॥ਹ
ਉਮੈਕਰੈਬਹੁਤੀਮਿਲਿਸਜਾਇਆ॥੩॥ਨਾਦਆਰਿਕਰੈਤਹਰਿਕਿਸਧਦਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੇ
ਸੰਗਿਮਿਲਾਵਏ॥੪॥੩॥੭॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨੀਚਜਾਤਿਹਰਿਜਪਤਿਆਉਤਮਪਦਵੀਪਾਇ॥ਪੂਛਹੁ
ਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤੈਕਿਸਨੁਉਤਰਿਆਘਰਿਜਿਸੁਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਕੀਅਕਥਕਥਾਸੁ
ਨਹੁਜਨਭਾਈ॥ਜਿਤੁਸਹਸਾਦੂਖਭੂਖਸਭਲਹਿਜਾਇ॥ ੧ਰਹਾਉ ॥ਰਵਿਦਾ
ਸੁਚਮਾਰੁਉਸਤਤਿਕਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਨਿਮਖਇਕਗਾਇ॥ਪਤਿਤਜਾਤਿਉਤਮੁ
ਭਇਆਚਾਰਿਵਰਨਪਏਪਗਿਆਇ॥੨॥ਨਾਮਦੇਅਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਲੋ
ਕੁਛੀਪਾਕਹੈਬੁਲਾਇ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਪਿਠਿਦੇਛੋਡੇਹਰਿਨਾਮਦੇਉਲੀਆਮੁਖਿਲ
ਾਇ॥੩॥ਜਿਤਨੇਭਗਤਹਰਿਸੇਵਕਾਮੁਖਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਨਤਿਲਕੁਕਢਾਇ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕਉਅਨਦਿਨੁਪਰਸੇਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਰਾਇ॥ ੪॥੧॥੮॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੪॥ ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲਿ
ਖਤੁਲਿਲਾਰਾ॥ਤਿਨਕੀਬਖੀਲੀਕੋਈਕਿਆਕਰੇਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿ
ਕਰਤਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸਭਿ
ਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ ੧ਰਹਾਉ ॥ਧੁਰਿਭਗਤਜਨਾਕਉਬਖਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥ਮੂਰਖੁਹੋਵੈਸੁਉਨਕੀਰੀਸਕਰੇਤਿਸੁਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਹੁਕਾਰਾ
॥੨॥ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਾਜਿਨਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਿਰਿ

ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਪਿਛੈ ਫਿਰਾ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਿਰਤੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਗਤ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ ਕਰ
ਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਚਹੁ ਪੀੜੀਆ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਬਖੀਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਨਿ
ਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਮਿਤੁ ਸਹਾ
ਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੋਰਤੁ ਬਿਧਿ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀ
ਐ ਭਾਈ ॥ ਜਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤੀ ਸੰਗਿ ਹਰਿ
ਧਨੁ ਖਟੀਐ ਹੋਰ ਥੈ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਤਨੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਹ
ਰਿ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਵਿਹਾਝੇ ਕਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਵਾਕਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਧਨੁ
ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਮਾਣਕੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਨਾਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਕਾ ਬੀਜਿਆ ਭਗਤ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾ
ਹੀ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕੀ ਭਗਤਾ ਕਉ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿ
ਰਭਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅਗਨੀ ਤਸਕਰੈ ਪਾਣੀਐ ਜਮ
ਦੂਤੈ ਕਿਸੈ ਕਾ ਗਵਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕਉ ਉਚਕਾ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮੁ ਜਾਗਾ
ਤੀ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਾਈ ॥੪॥ ਸਾਕਤੀ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕੈ ਬਿਖਿਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕ
ਵਿਖ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਲਤੈ ਵਿਚਿ ਸਾਕਤ ਦੁਹੇਲੇ ਭਏ ਹਥਹੁ ਛੁੜਕਿ ਗਇਆ
ਅਗੈ ਪਲਤਿ ਸਾਕਤੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥ ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਸਾਹੁ ਹਰਿ
ਆਪਿ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਦਿ ਚਲਾਈ ॥ ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕਾ ਤੋਟਾ
ਕਦੇ ਨ ਆਵਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੬॥੩॥੧੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਇ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣਾ ਰਵੈ ਸੋ ਭਗਤੁ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿ
ਮਾ ਕਿਆ ਵਰਨੀਐ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁ

ਦੁ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ਲਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾ ਸੇ
ਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਫਲ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਾਕਤ ਕਾਮ
ਨਾ ਅਰਥਿ ਦੁਰਗੰਧ ਸਰੇਵਦੇ ਸੋ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ
ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤੀ ਕ
ਪਟੀ ਕੂੜੀ ਅਖੀ ਮੀਟਦੇ ਉਨ ਕਾ ਉਤਰਿ ਜਾਇਗਾ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੩॥ ਜੇਤਾ ਜੀ
ਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਕਰਾਇਹਿ ਤੇਹਾ ਹਉ ਕਰੀ ਵਖਿਆਨੁ ॥੪॥੪॥੧੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪

ਘਰੁ ੭ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗਾਵਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਹਿ
ਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਊਚ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰ ਸੋਈ ॥
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੈ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਤੂਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮੈ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਜਿ
ਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਵਿਚੇ ਧਰਤੀ ਵਿਚੇ ਪਾਣੀ
ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਬਕਰੀ ਸਿੰਘੁ ਇਕਤੈ ਥਾਇ ਰਾਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਜੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾ
ਣੁ ਦੇਵਾਏ ॥ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਚਰਣ ਤਲੇ ਤੇ ਊਪਰਿ ਆਵੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ਜ
ਗਤੁ ਆਣਿ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਸੂਝੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ॥

॥ ਬਾਹਭੁਲ ਤੁਧੁ ਸਭਾ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਮਾ
ਇਆ ਸਰੀਰੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਮਾਨੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇ
ਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮੇਰੇ ਕਰ
ਤੇ ਤੁਧੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇਹਾ ਕੋ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਨਦਰੀ
ਨਾਹੀ ਕੋ ਭੇਖੁ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੁਧਨੋ ਨਿਤ ਧਿਆਏ ॥ ਜਿਸ
ਨੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥ ਤੇ
ਮੁਕਤ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਵਿਤੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾ
ਮ ਹਰਿ ਜਨ ਆਰੋਗ ਭਏ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਜਿਨਾ ਜਪਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉਮੈ
ਰੋਗ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਗੀ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ
ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਬਪੁੜੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥
ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਛੂਟੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ
ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਬਿਗਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀ
ਚਾਰੋ ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਈ ਕਿਛੁ ਕੀਚੈ
ਜੇ ਕਰਿ ਸਕੀਐ ॥ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੀਐ ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਅਸਾ ਜੋਰੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਹਮ ਸਾਕਹ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਵੈ ਬਖਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ
॥ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਤੇਹੇ ਕੋ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਜੇਹਾ ਤੁਧੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਪੰਚ

ਤਤੁ ਕਾਢਿ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਕੇ ਏਛਿ ਦੁ ਕਰਹਿ ਤੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੀ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ ਇਕ ਨਾਮਤਿ
ਗੁਰੁ ਬੋਲਿ ਤੂੰ ਬ੍ਰਣਵਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਰੋਵੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ
ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਸਾਕਾ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਨੀਚਾਣੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈ
ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਇਆ ਅਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੧੫॥੨੪॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ
੫ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਾਜੀਗਰਿ ਜੈਸੇ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਭੇਖ ਦਿਖਲਾਈ ॥
ਸਾਂਗੁ ਉਤਾਰਿ ਥੰਮਿ੍ਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਕਵਨ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਸਟਿਓ
ਬਿਨਸਾਇਓ ॥ ਕਤਹਿ ਗਇਓ ਉਹੁ ਕਤ ਤੇ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਤੇ ਊਠ
ਹਿ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥ ਕਨਿਕ ਭੂਖਨ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥ ਬੀਜੁ ਬੀਜਿ ਦੇਖਿਓ ਬਹੁ
ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਫਲ ਪਾਕੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੨॥ ਸਹਸ ਘਟਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਆਕਾਸੁ ॥ ਘਟ ਫੂ
ਟੇ ਤੇ ਓਹੀ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਭਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਕਾਰ ॥ ਭ੍ਰਮ ਛੂਟੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰ
॥੩॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਹੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉ
ਮੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਪੂ
ਰਨ ਕਾਜ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲਾ ॥
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿ
ਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥ ਲੋਕ ਪਤੀਆਰੈ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥
ਸਾਚਿ ਲਗੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤ
ਨੁ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਜਾਗੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਧਿ

ਅਖੀ ॥੩॥ ਸ੍ਰਵਣਿ ਇਕ ਕਰਉ ਜੋਦੜੀ ਕਰਉ ਤਿਆ ਦਾਸਾ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਆਪਹਿ ਚਾਹਿ ਸਾਕ
ਗਿ ਕਿਰਪ ਅਪਨੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤੀ ਲਾਖੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖਦਾਇਕ ਆਖੀ ॥੪॥੨॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਨ ਸੋਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਣੈ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਤਜੈ ਅਭਿਮਾ
ਣੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨੀਸਾਨੀ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਕਉ ਸ
ਮਝਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਗਰਬਿ ਗ
ਹੇਲੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਕਰਮਹੀਣਿ ਮਨਮੁਖਿ
ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਬਿਨਉ ਕਰੀ ਜੇ ਜਾਣਾ ਦੂਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ
॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੪॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਗੁ
ਰਿ ਕੀਨਾ ਹਉ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ਦਸ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਭਤਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ
ਮੈ ਘਰ ਕੀ ਜੋੜੀ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕਉ ਲੋੜੀ ॥੧॥ ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਕੰਤ
ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਦਇਆਲ ਮੁਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੀਗਾਰੁ ਭਉ
ਅੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੰਬੋਲੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇਆ ॥ ਕੰਗਨ ਬਸਤ੍ਰ ਗਹਨੇ
ਬਨੇ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਧਨ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਕੰ
ਤੁ ਰੀਝਾਇਆ ॥ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਮੰਦਰੁ
ਮੇਰਾ ॥ ਸਭ ਕਾਮਣਿ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ਜੋਤਿ ਉ
ਜੀਆਰਾ ॥ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਸਰਧ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਵ ਰੰਗ ਲਾਲੁ ਸੇਜ ਰਾਵਣ ਆਇਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਧਨ ਮਿਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਮਕਿ
ਓ ਹੀਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਈ ॥ ਖੋਜਤ ਚਰਿਓ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਸਦੇਸਰੋ

ਪਿਆਰਿਨਿਸਿਸੇਜਾਵਿਛਾਈ॥ਕਾਮਣਿਸ੍ਰਮਿਆਆਏਕੰਤਤਿਨਦਾਬਿਨਪਈ॥੧॥ਕਿਨ
ਬੀਧਨਿਅੰਬੇਧਿਰੇਨਿਮਾਨੇ॥ਮਿਲੁਜਾਨਨਉਤ੍ਰਣੂਕਰਬਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਇਕਸੇਜਾਵਿਛੀਅਨਕੰਤਾਪਨਸੁਤੀਪਿਰਸਦਾਕਰਤਾਰਪਤਿਭਿਅੰਡੋਰਿਅਨਮਤਵੀ
ਤਾਪਨਜਮਕਜੋਪਿਭਬੋਲੰਤਾ॥੨॥ਭਈਨਿਰਾਸਬਹੁਤ੍ਰਾਦਿਨਲਾਗੇ॥ਦੇਸਾਦ
ਸੰਤਾਮੈਸਗਲੇਢੂਢੇ॥ਖਿਨੁਰਹਨੁਨਪਾਵਉਬਿਨੁਪਗਪਗੇ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਪ੍ਰਭਮਿਲਾਸਗਰੇ॥੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ਬੁਝੀਤਪਤਿ
ਘਰਹਿਪਿਰੁਪਾਇਆ॥ਸਗਲਸੀਗਾਰਹੁਣਿਮੁਝਹਿਸੁਹਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਪਿਰੁਹੈਭਾਈ॥ਖੋਲਿ੍ਹਕਿਵਾੜੁਮਨੁ
ਧਾਵਤਰਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿ
ਸਮ੍ਹਾਲੀਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕੇਦਾਤਾਰੇ॥ਬੈਖਰੀਦੁਕਿਆਕਰੇਚਤੁਰਾਈਇਹੁਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਸਭੁਥਾਰੇ॥੧॥ਲਾਲਰੰਗੀਲੇਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਹਮਬਾਰੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਮੋਹਿਦੀਨੁਭੇਖਾਰੀਤੁਮ੍ਹਸਦਾਸਦਾਉਪਕਾਰੇ॥ਸੋਕਿਛੁਨਾਹੀਜਿ
ਮੈਤੇਹੋਵੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੨॥ਕਿਆਸੇਵਕਮਾਵਉਕਿਆਕਹਿਰੀਝਾਵਉ
ਬਿਧਿਕਿਤੁਪਾਵਉਦਰਸਾਰੇ॥ਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਅੰਤੁਨਲਹੀਐਮਨੁਤ
ਰਸੈਚਰਨਾਰੇ॥੩॥ਪਾਵਉਦਾਨੁਢੀਠੁਹੋਇਮਾਗਉਮੁਖਿਲਾਗੈਸੰਤਰੇਨਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਪ੍ਰਭਿਹਾਥਦੇਇਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥੬॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ
੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੇਵਾਥੋਰੀਮਾਗਨੁਬਹੁਤਾ॥ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਕਹਤੋਪਹੁਤਾ॥
੧॥ਜੋਪ੍ਰਿਅਮਾਨੇਤਿਨਕੀਰੀਸਾ॥ਕੂੜੇਮੂਰਖਕੀਹਾਠੀਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੇਖਦਿਖਾ

ਵੈਸਹੁ ਨਕਮਿ ਆਵੈ ਰਾ ਕਤੋ ਮਹਲੀ ਨਿਕਾਵਨ ਆਵੈ ਰਾ ੨ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਦਾਈ ਮਾਇਆ ਕ
ਮਤਾ ਪਸਾਰਿ ਜਗਪੰਥਿ ਕਰੈ ਮੁਖਿ ਰਤਾ ੩ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮੋਹਿ ਸਿਮਰਤ ਕਰੀਜੈ ੪ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਕੀ ਵਡਭਾਗੀਆ ਤੁਮ
ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ੧॥੭ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਊਠਿ ਖਲੋਇਆ ਨਾਮ ਕੀ ਬੇਲਾ ਪੈ ਪੈ ਸੋਇਆ ੧ ਅਉਸਰੁ
ਅਪਨਾ ਬੂਝੈ ਨ ਇਆਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਰੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਲੋਭ ਲ
ਹਰਿ ਕਉ ਬਿਗਸਿ ਫੂਲਿ ਬੈਠਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਡੀਠਾ ੨ ਕਬਹੂ ਨ ਸਮ
ਝੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਰਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਲਪਟਿਓ ਜੰਜਾਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਬਿਖੈ
ਨਾਦ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਭੀਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਆਲਸੁ ਮਨਿ ਕੀਨਾ ੩ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਹੀ
3
ਰੇ ਪੇਖਤ ਅੰਧੇ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਧੰਧੇ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬ
ਖਸ ਕਰੀਜੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਦੀਜੈ ੪ ਤਉ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਜਉ ਹੋ
ਈਐ ਰੇਨਾ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੈਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ੨॥੮ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਗਲ ਮਹਿ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ ੧
ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਤਾ ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰਤਾ ੧ ਰਹਾਉ
ਜਿਸੁ ਪਾਹਣ ਕਉ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹਤਾ ਓਹੁ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਡੁਬਤਾ ੨ ਗੁਨਹਗਾ
ਰ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਪਾਹਣ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ੩ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਤਾ
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ੪॥੩॥੯ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ ਰੀ ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝਹਿ ਮਤੀ ਰੀ ੧ ਸੂਹਬ ਸੂ
ਹਬ ਸੂਹਵੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ੧ ਰਹਾਉ ਪਾਵ ਮਲੋਵਉ ਸੰਗਿ ਨੈਨ

ਭਲੀ ਰੀ [illegible] ਜਸ ਉਤਰਤੀ ਰੀ ॥੧॥ ਰਾਜ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਿ ਉਜਲਤੀ ਰੀ ॥ ਆਇ
ਕਰਿ ਸਾਖਿ ਮਿਲਿ ਲਵ ਹਉ ਮੇਰਾ ਨ ਜਪਤੀ ਰੀ ॥੨॥ ਅਹੁਤਨ ਭੁਆਇ ਬ੍ਰਹਿ ਪਿਹਤੀ ਰੀ ॥ ਸਨ
ਨਕ ਸੋਹਾਗਵੰਤੀ ਰੀ ॥੪॥੪॥੧੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ
ਅਧਾਰਾ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਿ
ਤਹਿ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਤੇਰਾ ॥ [illegible]
[illegible] ਵਸੈ ਤਿਨ ਨਾਲੇ ॥ ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਦਰ
ਬਾਰੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਵਸੈ ਤਿਨ ਨਾਲੇ ॥੩॥ ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਓਤਿ
ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਖ ਮਹਲ ਜਾ ਕੇ
ਊਚ ਦੁਆਰੇ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਵਾਸਹਿ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ
॥ ਵਿਰਲੈ ਕਾਹੂ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਹ ਗੀਤ ਨਾਦ ਅਖਾਰੇ ਸੰਗਾ ॥ ਊਹਾ ਸੰ
ਤ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥ ਤਹ ਮਰਣੁ ਨ ਜੀਵਣੁ ਸੋਗੁ ਨ ਹਰਖਾ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਵਰਖਾ ॥੩॥ ਗੁਹਜ ਕਥਾ ਇਹ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੪॥੬
॥੧੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਭਵਜ
ਲੁ ਤਰੇ ॥੧॥ ਓਇ ਸਾਜਨ ਓਇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੋ ਹਮ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕਾ ਟਹਲੁ ਜਮਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਧੀ
ਰਕ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਮੁਖ ਉਜਲਾਰੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੭॥੧੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕਰਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੧॥
ਜੀਵਤ ਪੇਖੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਮਰਨਾ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਕਾਲਹਿ ਖਰਨਾ ॥੨॥ ਕੂੜੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਰਹੁ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੪॥੮॥੧੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਬਸਾਰੇ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੂਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹਾਰੇ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਅਬ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰੇ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥੩॥੯॥੧੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੁਪਨਾ ਸੋਵਤ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਅਚੇਤ ਬਿਵਸਥਾ ਮਹਿ ਲਪਟਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਓ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਪੇਖਤ ਪੇਖਤ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਾ ॥੨॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਕਈ ਜੰਤ ਬਿਨਾਹਿ ਉਪਾਰਾ ॥੩॥ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੪॥੧੦॥੧੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਾ ਕਉ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਸੋ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੪॥੧੧॥੧੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੀ ॥ ਰਸਨਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਦਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੁਣਿ

ਗਨਾ ਅਪਣੀ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਗਈ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸੁਚ ਭੀ ॥੩॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥੧੮॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਗਨ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਸਾਧੀ ॥੧॥ ਪ
ਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੨॥ ਸੁਆਦ ਬਾਦ ਈਰਖ ਮਦ
ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਗਜੀ
ਵਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੧੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਪੇਖਤ ਚਾਖਤ ਕਹੀਅਤ ਅੰਧਾ ਸੁਨੀਅਤ ਸੁਨੀਐ ਨਾਹੀ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸਤੁ
ਕਉ ਜਾਣੈ ਦੂਰੇ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਕਮਾਹੀ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋੜੇ ਮਹਲ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾ
ਲੈ ਕਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ॥੨॥ ਰਖਹਿ ਪੋਚਾਰਿ ਮਾਟੀ ਕਾ ਭਾਂਡਾ ॥ ਅਤਿ ਕੁਚੀਲ ਮਿਲੈ ਜਮ ਡੰਡਾ ॥
੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ॥ ਮਹਾ ਗਰਤ ਮਹਿ ਨਿਘਰਤ ਜਾਤਾ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅ
ਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਲੀਜੈ ॥੫॥੧੪॥੨੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਾ
ਜਨ ਇਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ
ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ
ਮਾਨੈ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ
ਵਸਹਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੫॥੨੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਸਗ
ਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਉ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਧਿਆਇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਇ

ਸੁਤ ਨਤੇ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭ੍ਰਮ ਜਾਲਿ ਬੂਡਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਢੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ
ਗਾਢੈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਮਨਿ ਆਵੈ ਸਾਂਤੀ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੪॥੧੦॥੨੨॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਚੀ ਪੂਰਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੨॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ
ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੧੧॥੨੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਇਹ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ
ਮੇਰੇ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਅਪਣੇ ਚੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣੀ ਸਰਣਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤੇ ॥੨॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨਉ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਵਸ
ਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੪॥੧੨॥੨੪॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾ
ਈ ॥੧॥ ਜਤਿ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਬਿਸਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਪਹਿਰਿ ਸਨਾਹ ॥ ਕੋਟਿ ਆਵਧ ਤਿਸੁ ਬੇਧਤ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਣ
ਗੜ ਕੋਟ ਹਮਾਰੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਨ ਬਿਦਾਰੈ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾ
ਰੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੩॥੨੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਣ
ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਹਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਤਾਹਾ ॥੧॥ ਚਲੁ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ
ਰਾਵਣ ਜਾਹਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਛਾਹਾ

॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਲਹਿ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਜੀਉਅਰਪਾਹਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿਮਨੁਮੋਹੁਕਟਾਹਾ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕਰਹੁਉਤਸਾਹਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕਿਸ
ਗਹਿਸਮਾਹਾ॥੪॥੨੦॥੨੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਬੈਕੁੰਠਨਗਰੁਜਹਾਸੰਤਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਭ
ਚਰਣਕਮਲਰਿਦਮਾਹਿਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਤੁਝੁਸੁਖੁਦਿਖਲਾਵਉ॥ਹਰਿ
ਅਨਿਕਬਿੰਜਨਤੁਝੁਭੋਗਭੁੰਚਾਵਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੁੰਚੁਮਨਮਾਹੀ॥ਅ
ਚਰਜਸਾਦਤਾਕੇਬਰਨੇਨਜਾਹੀ॥੨॥ਲੋਭੁਮੂਆਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਿਥਾਕੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰ
ਣਿਜਨਤਾਕੀ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਭੈਮੋਹਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੪॥੨੧॥
੨੭॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਨਿਕਬੀਂਗਦਾਸਕੇਪਰਹਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅ
ਪਨਾਕਰਿਆ॥੧॥ਤੁਮਹਿਛਡਾਇਲੀਓਜਨੁਅਪਨਾ॥ਉਰਝਿਪਰਿਓਜਾਲੁਜਗੁਸੁਪ
ਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪਰਬਤਦੋਖਮਹਾਬਿਕਰਾਲਾ॥ਖਿਨਮਹਿਦੂਰਿਕੀਏਦਇਆਲਾ॥੨॥
ਸੋਗਰੋਗਬਿਪਤਿਅਤਿਭਾਰੀ॥ਦੂਰਿਭਈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਲੀਨੋਲ
ੜਿਲਾਇ॥ਹਰਿਚਰਣਗਹੇਨਾਨਕਸਰਣਾਇ॥੪॥੨੨॥੨੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥
ਦੀਨੁਛਡਾਇਦੁਨੀਜੋਲਾਏ॥ਦੁਹੀਸਰਾਈਖੁਨਾਮੀਕਹਾਏ॥੧॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥
ਆਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚਾਧਰਮੁਪੁੰਨੁਭਲਾਕਰਾਏ॥ਦੀਨਕੈ
ਤੋਸੈਦੁਨੀਨਜਾਏ॥੨॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਜਾਗੈ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਕੋ
ਲਾਗੈ॥੩॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਬੋਲਾਇਆਤੇਰਾ॥੪॥੨੩॥੨੯॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੀ॥ਈਤਊਤਕੀਓਟਸਵਾਰੀ॥੧॥ਸ
ਦਾਸਦਾਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁ॥ਪੂਰਨਹੋਵਹਿਮਨਕੇਕਾਮ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ
ਰੈਣਿਦਿਨੁਗਾਉ॥ਜੀਵਤਮਰਤਨਿਹਚਲੁਪਾਵਹਿਥਾਉ॥੨॥ਸੋਸਾਹੁਸੇਵਿਜਿਤੁਤੋਟਿ

ਨੈਅੰਢਿ॥ਅਖਤਅਖਰਬਤਸੁਆਮੀਅਨਾਦਿਬਿਰਾਜੈ॥੩॥ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾ
ਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੪॥੨੪॥੩੦॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫॥
ਗੁਰਪੂਰੇਜਬਭਏਦਇਆਲਾ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਪੂਰਨਭਈਘਾਲਾ॥੧॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵਾ
ਦਰਸੁਤੁਮਾਰਾ॥ਚਰਣਕਮਲਜਾਈਬਲਿਹਾਰਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਠਾਕੁਰਕਵਨੁਹਮਾਰਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਣਿਆਈ॥ਪੂਰਬਕਰਮਿਲਿਖਤਧੁਰਿ
ਪਾਈ॥੨॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਚਰਜੁਪਰਤਾਪ॥ਜਾਲਿਨਸਾਕਹਿਤੀਨੇਤਾਪ॥੩॥ਨਿ
ਮਖਨਬਿਸਰਹਿਹਰਿਚਰਣਤੁਮਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਦਾਨੁਪਿਆਰੇ॥੪॥੨੫॥੩੧॥ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੇਸੰਜੋਗਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ॥ਜਿਤੁਰਸਨਾਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੇ॥੧॥
ਸੁਣਿਬਿਨਤੀਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਾਧਗਾਵਹਿਗੁਣਸਦਾਰਸਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੀਵਨਰੂਪੁਸਿਮਰਣੁਪ੍ਰਭਤੇਰਾ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਬਸਹਿਤਿਸੁਨੇਰਾ॥੨॥ਜਨਕੀਭੂ
ਖਤੇਰਾਨਾਮੁਅਹਾਰੁ॥ਤੂੰਦਾਤਾਪ੍ਰਭਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੩॥ਰਾਮਰਮਤਸੰਤਨਸੁਖੁਮਾ
ਨਾ॥ਨਾਨਕਦੇਵਨਹਾਰਸੁਜਾਨਾ॥੪॥੨੬॥੩੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਹਤੀਜਾਤਕਦੇ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਧਾਰਤ॥ਮਿਥਿਆਮੋਹਬੰਧਹਿਨਿਤਪਾਰਚ॥੧॥ਮਾਧਵੇਭਜੁਦਿਨਨਿਤਰੈਣੀ

॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸਫਲੁਜੀਉਤਿਆਗਿਸਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਰਤਾਬਿਧਿਕਉਦੇਖੁਕਰਤਾ
ਤਾ॥ਰਾਮਰਤਨਨਾਮਦੀਓਤਿਨ੍ਹੁਨਾਹਿਪਰਤਾ॥੨॥ਕੁਰਣਪੇਖਤਸੀਗਾਅਉਧਿਆਵਿਗਾੜਿ
॥ਜੈਜੈਕਾਰਦਇਆਕੀਜਾਤਿਨਹੀਜਾਣੀ॥੩॥ਸਗਲਇਸਮਸਥਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀ॥ਉਧਰਨ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੨੭॥੩੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈਭੈਸਾ
ਗਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਿਰਤਨਾਗਰੁ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਾਨਾਰਾਇਣ॥
ਦੂਖਰੋਗਸੋਗਸਭਿਬਿਨਸੇਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਿਪਾਪਤਜਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜੀਵਨਪ
ਦਵੀਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਸੁਆਉ॥੨॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿ
ਆਈਐ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਤੁਹੋਇਤਾਪਾਈਐ॥੩॥ਸਰਣਿਪਏਜਪਿਦੀਨਦਇਆਲਾ
॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੪॥੨੮॥੩੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰਕਾਕਾਜੁਨਜਾਣੀ
ਰੂੜਾ॥ਝੂਠੈਧੰਧੈਰਚਿਓਮੂੜਾ॥੧॥ਜਿਤੁਤੂੰਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਜਾਤੂੰ
ਦੇਹਿਤੇਰਾਨਾਉਜਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਅ
ਨਦਿਨੁਮਾਤੇ॥੨॥ਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪੇਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਢੇ॥੩॥ਉਧ
ਰੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਸਰਣਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੨੯॥੩੫॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹਚਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ਸਰਬਸੂਖਫਿਰਿ
ਨਹੀਡੋਲਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰੂਧਿਆਇਹਰਿਚਰਨਮਨਿਚੀਨੇ॥ਤਾਤੇਕਰਤੈਅਸਥਿਰੁਕੀਨੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀ॥ਤਾਤੇਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਲੀਨੇਲੜਿਲਾਏ॥ਸਦਾਅਨਦੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਏ॥੩॥੩੦॥੩੬॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀਬਾਣੀ॥ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਰਸ
ਨਬਖਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਲੀਕਾਲਕੇਮਿਟੇਕਲੇਸਾ॥ਏਕੋਨਾਮੁਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥੧॥

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੩੧॥੩੭॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਗੋਬਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥
ਤੁਮਰਾ ਮਾਲਾ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਲੈ ਜਪਿ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲਾ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਲੈ ਜਪਿ ਨਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾ
ਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੨॥੩੨॥੩੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
॥ ਆਪੇ ਥੰਮੈ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅ
ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਰੋਗ ਮਿਟਾਵੇ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਖਾ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੨॥੩੩
॥੩੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਨੀਦ ਕਿਉ ਆਈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਦੂਤਾ ਲਾਈ
॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹਾ ਕਰਤ ਕਸਾਈ ॥ ਨਿਰਦੈ ਜੰਤੁ ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਜ
ਨਮ ਬੀਤੀਅਨ ਭਰਮਾਈ ॥ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਦੁਤਰ ਮਾਈ ॥੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਪ
ਨਾ ਕੀਆ ਪਾਈ ॥ ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਿਰਤੁ ਭਵਾਈ ॥੪॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ॥
ਚਰਣ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੫॥੩੪॥੪੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਰਾਗੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਾਪਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ
ਧਉਲਹਰ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰ
ਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥ ਜਲਿ ਜਾਉ ਏਹੁ ਬਡਪਨਾ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਏ ॥੧॥ ਪੀਸਨੁ ਪੀਸਿ ਓ
ਢਿ ਕਾਮਰੀ ਸੁਖੁ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਾਏ ॥ ਐਸੋ ਰਾਜੁ ਨ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਜਿਤੁ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ ॥੨॥ ਨਗ
ਨ ਫਿਰਤ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਓਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਿਰਥਿਆ ਜਿਹ ਰਚਿ ਲੋਭਾਏ ॥

ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਆ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੪੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸੰਤੁ ਪਰਥਾਇ ਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਗਲ ਤੇ ਜੀਅ ਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਸ ਕਾ ਕਰਿ ਬੀਜਨਾ ਸੰਤ ਚਉਰੁ ਢੁਲਾਵਉ ॥ ਸੀਸੁ ਨਿਹਾਰਉ ਚਰਣ ਤਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਮਿਸਟ ਬਚਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਦੀਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣੀ ਪਰਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਅਵਲੋਕਨ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਦਰਸਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਉ ਬੰਦਉ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥੩॥ ਚਿਤਵਉ ਮਨਿ ਆਸਾ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਮਾਗਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦਾਸ ਚਰਣੀ ਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥੪੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਤਾਹੂ ਮਹਿ ਪਾਉ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹੁ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੁਖੀ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਜੋ ਸਗਲ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਉ ॥੧॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥੩॥੪੩॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਪੜਤਾਲ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੀਆ ਮੋਹਨ ਲਾਲਨਾ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਲੇਖੈ ਸੰਤ ਲਾਗੁ ਮਨਹਿ ਛਾਡੁ ਦੁਬਿਧਾ ਕੀ ਕੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਹਰੀਆ ਸਰਗੁਨ ਧਰੀਆ ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀਆ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿਨ ਕਰੀਆ ॥ ਵਿਚਿ ਮਨ ਕੋਟਵਰੀਆ ॥ ਨਿਜ ਮੰਦਰਿ ਪਿਰੀਆ ॥ ਤਹਾ ਆਨਦ ਕਰੀਆ ॥ ਨਹ ਮਰੀਆ ਨਹ ਜਰੀਆ ॥੧॥ ਕਿਰਤਨਿ ਜੁਰੀਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਫਿਰੀਆ ਪਰ ਕਉ ਹਿਰੀਆ ॥ ਬਿਖਨਾ ਘਿਰੀਆ ॥ ਅਬ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਖਰੀਆ ॥ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਰੀਆ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਫਿਰੀਆ ॥੨॥੧॥੪੪॥

ਆ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਸਿ ਮੰਡਲੁ ਕੀਨੋ ਆਖਾਰਾ ॥ ਸਗਲੋ ਸਾਜਿ ਰਖਿਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਆਪਾਰਾ ॥ ਪੇਖੈ ਖੁਸੀ ਭੋਗ ਨਹੀ ਹਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਲੈਤ ਬਸਤ ਨਿਰਾਰਾ ॥੧॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਨ ਮਾਸਾਰਾ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਖੇਲੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੇਣ ਸੰਤ ਚਰਨਾਰਾ ॥੨॥੨॥੫੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਮੈ ਆਇਆ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥ ਭਰੋਸੈ ਆਇਆ ਕਿਰਪਾ ਆਇਆ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰਹਿ ਪਠਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਹੀ ਡਰਾਇਆ ॥ ਕਰਰੋ ਧ੍ਰਮਰਾਇਆ ॥੨॥ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪਾਇਆ ॥ ਪਾਵਕੁ ਸਗਰਾਇਆ ॥੩॥ ਗਹੀ ਓਟ ਸਾਧਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅਬ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥੫੪॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ॥ ਤੁਠਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਟੇਕ ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕੀ ਓਟ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਮਗਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਾਜੀਨਿਆ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਾਰਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰਿਆ ਸੇਵਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਜਾ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤੇਰਿਆ ਚਰਣਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੫੫॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਤੂਹੈ ਮਨਾਇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂੰ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂਹੈ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰ

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਗਾਵਤ ਤੇ ਸਾਧੂ ਪੂਰਨ ਪਾਤਿ ਪਤਿ ਮਤੁ ਭਗਤ ਨਾਨਕ ਪਇਆ ਰਾਖੁ ਅਪਣਾ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ
ਤੈ ਉਪਰਿ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਤੇਰੀ ਭਾਤੇ॥ ਇਹ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਦਾਤੇ॥
੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਸਾ
ਹਿਬ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ॥੪॥੧॥੪੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜਿਤੁ ਤੂ ਕਬਹੂ ਸੋ ਥਾਨੁ
ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਦੇਹਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਉ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾ
ਲਣ ਆਇਆ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾ
ਤੇ ਤੇ ਭੀ ਮੋਹੇ ਮਾਈ॥੨॥ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਰਾਜੇ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਮਹਾਦੇਵ ਅਉਧੂਤਾ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ
ਨ ਪਾਇਓ ਤੇਰਾ ਲਾਇ ਥਕੇ ਬਿਭੂਤਾ॥੩॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾ
ਇਆ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ॥੪॥੨॥
੪੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਖੰਡ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਲੂਟੈ॥ ਨਿਰਬਾ
ਣ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਜਿਤੁ ਛੂਟੈ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਗ
ਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ॥ ਜੇ ਕੋ ਬਚਨੁ ਕਮਾਵੈ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੋ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ਇਸੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਿ ਲੀਜੈ॥੨॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਇਨ ਪੜਿਆ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋ
ਈ॥ ਏਕੁ ਅਖਰੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ॥੩॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ
ਉਪਦੇਸੁ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਸਾਝਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਉਧਰੈ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਨਾਨਕ ਮਾਝਾ॥੪॥੩॥੫੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਹਿ ਓਇ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਪਰਾਤੇ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਜੇ

ਢੂਢਨ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਤਬਾਹਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਮਿਟਤ ਸੰਗਿ ਤਿਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਜ ਮਤ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਬਿਛੁੜਿਆ ਹੋ
ਵੈ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਮਿਲਾਵੈ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਮੋਹ ਭਉ ਕਾਟੈ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ॥ ਜੇਹਾ ਮ
ਨੋਰਥੁ ਕਰਿ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਸੰਤਨ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੇਤਕ ਬਰਨਉ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਭਾਣੇ
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥ ੪॥੪॥੧੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਤੁਧੁ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖੇ ਪਏ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਦੂਜੀ
ਆਸ ਚੁਕਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ਉਬਰੇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਭਰਵਾਸਾ ਤੁਮ੍
ਹਰਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਉਧਰੇ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਤੁਮ੍ਹ ਆਪਿ ਭਏ ਕਿਰ
ਪਾਲਾ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੀਏ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ
ਰਮੇਸਰੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਛਡਾਏ ॥ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥੩॥ ਭ
ਰਮੁ ਗਇਆ ਭੈ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੈ ਭੇ
ਟਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਬ ਕਛੁ ਨ ਸੀਓ ਤਬ ਕਿਆ
ਕਰਤਾ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਠਾਕੁਰਿ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਗਣਤੀ ਮਹਿ ਨ ਛੂਟੈ ਕਬ ਹੂ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਇਆਣੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ਤੇਰੀ
ਬਖਸ ਨਿਰਾਲੀ ॥੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈਐ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿ
ਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਣੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕ
ਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਠਾ ਲਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥੪॥੬॥
੧੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਾਗਠੜੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਪਰਵਾਣੁ

ਗਾਵੀ ਸੇਵੀ ਧਿਆਈ ਸਦ ਫਲਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਕੇਰਾ ॥੪॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਚਵਰੁ ਢੁਲਾਵਾ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਏ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲੈਨਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਪੀਸਣੁ ਪੀਸਿ ਕਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੭॥੫੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਕੁ ਮਾਗੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤਹਾ ਬੈਕੁੰਠੁ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇਹਿ ॥੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਉਸੁ ਵੇਲਾ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰੈ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਸੋ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵਹਿ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ਸੋ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਕੀ ਹੋਵਾ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ॥੨॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਸਾਰੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲੈਹਿ ਸੋ ਲਾਗੈ ਭਗਤੁ ਤੁਹਾਰਾ ਸੋਈ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਮਾਗਉ ਇਕੁ

ਦਾਨੁਸਾਧਬਤੁਦੈਹਪਾਵਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕੁਆਰਾਧੇਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਵਾ॥੪॥੯॥੫
੬॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਜਿਸਕੇਸਿਰਊਪਰਿਤੂੰਸੁਆਮੀਸੋਦੁਖੁਕੈਸਾਪਾਵੈ॥ਬੋਲਿਨਜਾ
ਣੈਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਮਰਣਾਚੀਤਿਨਆਵੈ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਤੂੰਸੰਤਾਕਾਸੰਤਤੇਰੇ॥ਤੇਰੇਸੇ
ਵਕਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਜਮੁਨਹੀਆਵੈਨੇੜੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਸੁਆਮੀ॥ਤਿਨ
ਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਤੇਰੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਈਸਤਿਗੁਰਕਾਦਿਲਾਸਾ॥੨॥ਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਨਿਸੁਖਫਲਪਾਇਨਿ॥ਆਠਪਹਰਆਰਾਧਹਿ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਤੇਰੈਭਰਵਾਸੈਪੰਚਦੁਸਟ
ਲੈਸਾਧਹਿ॥੩॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾਣਾਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ॥ਸਭਤੇਵਡਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਿਕਲਰਾਖੀਮੇਰੀ॥੪॥੧੦॥੫੭॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ਸਗਲਤਿਆ
ਗਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੂਲਾਵਹਿਤਿਤੁਹਮਲਾਗਹਕਿਆ
੩ ਏਹਿਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਜੀਤੂੰਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੇਵਦਇਆਲਾ
ਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਧਿਆਈਐਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਭਉਤਰੀਐ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਹੋਈਐਸਭਰੇਣਾਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ
॥੨॥ਸਫਲਜਨਮੁਤਿਸਕਾਜਗਭੀਤਰਿਸਾਧਸੰਗਿਨਾਉਜਾਪੇ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਿਸ
ਕੇਪੂਰਨਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪੇ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤੇ
ਰੀਸਰਣਿਦਇਆਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਨਾਮੁਦੀਜੈਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੧
॥੫੮॥ ॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ॥

ੴ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਭਿਅਵਗਣਮੈਗੁਣੁਨਹੀਕੋਈ॥ਕਿਉਕਰਿਕੰਤਮਿਲਾ
ਵਾਹੋਈ॥ਨਾਮੈਰੂਪੁਨਬੰਕੇਨੈਣਾ॥ਨਾਕੁਲਢੰਗੁਨਮੀਠੇਬੈਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਿ

[illegible]
[illegible]

ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿ ਅਤਿ ਪਿਆਰਿ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਤਉ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਵਰਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥ ਅੰਤਿ ਨ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਲਾਵਹੁ ਪਾਈ ॥੪॥ ਖਰੀ ਸਿਆਣੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਣੀ ॥ ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਜਾਈ ਤਾ ਕੰਤ ਸਮਾਈ ॥ ਤਉ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੬॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਇਆ ॥੭॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥ ਜੈ ਭਾਵੈ ਪਿਆਰਾ ਤੈ ਰਾਵੇਸੀ ॥੮॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੯ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਚਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਥੋੜੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੀਆ ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ਜੀਉ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਜਨਮੁ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰੰਗੇ ਕਾ ਕਿਆ ਰੰਗੀਐ ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਰੰਗਣ ਵਾਲਾ ਸੇਵੀਐ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਬਧਿਕ ਥਾਇ ਨ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਜੀਉ ॥੨॥ ਚਿਟੇ ਜਿਨ ਕੇ ਕਪੜੇ ਮੈਲੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪੇ ਚੋਰ ਜੀਉ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪਸੂਆ ਸੇ ਢੋਰ ਜੀਉ ॥੩॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਖੁਸੀਆ ਮਨੁ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗੈ ਸੁਖ ਜੀਉ ॥ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ਜੀਉ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਕੈਸੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਦੇਵਣਾ ਪੁਛੈ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਉਬਰੈ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥੫॥ ਅਨ ਕੋ ਕੀਜੈ ਮਿਤੜਾ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗਾਫਲ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਨਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭੈ ਰਤਿਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜ

੪ ਬਾਕੀ ਵਾਲਾ ਤਲਬੀਐ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜੰਦਾਰੁ ਜੀਉ

ਅਕਾਲਜੀਉ ॥ ਘਟਿਘਟਿਵਸਿਆਮਰਹਾਬਾਪਣ ਆਦੇਆਪਨਾਜੀਉ ॥ ਸੋਕਿਉਮਨਹੁ
ਵਿਸਾਰੀਐਸਦਸਦਾਦਾਤਾਰੁਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਨਿਧਾਰਿਆਆਧਾਰੁਜੀਉ ॥੮
॥੧॥੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੦ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
[illegible]
ਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਚੁਲੰਭੁਜੇਸਤਿਗੁਰਭਾ
ਇਆ ॥੧॥ ਚਲੈਜਨਮੁਸਵਾਰਿਵਖਰੁਸਚੁਲੈ ॥ ਪਤਿਪਾਏਦਰਬਾਰਿਸਤਿਗੁਰਸਬ
ਦਿਭੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿਤਨਿਸਚੁਸਲਾਹਿਸਾਚੇਮਨਿਭਾਇਆ ॥ ਲਾਲਿਰਤਾਮਨੁ
ਮਾਨਿਆਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਉਜੀਵਾਗੁਣਸਾਰਿਅੰਤਰਿਤੂਵਸੈ ॥ ਤੂੰਵਸਹਿ
ਮਨਮਾਹਿਸਹਜੇਰਸਿਰਸੈ ॥੩॥ ਮੂਰਖਮਨਸਮਝਾਇਆਖਉਕੇਤੜਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਇਰੰਗਿਰੰਗੇਤੜਾ ॥੪॥ ਨਿਤਨਿਤਰਿਦੈਸਮਾਲਿਪ੍ਰੀਤਮੁਆਪਣਾ ॥ ਜੇਚਲਹਿਗੁਣ
ਨਾਲਿਨਾਹੀਦੁਖੁਸੰਤਾਪਣਾ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਨਾਤਿਸੁਰੰਗੁਹੈ ॥ ਮਰਸੀਹੋ
ਇਵਿਡਾਣਾਮਨਿਤਨਿਭੰਗੁਹੈ ॥੬॥ ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇਲਾਹਾਘਰਿਆਣਿਆ ॥ ਗੁਰ
ਬਾਣੀਨਿਰਬਾਣੁਸਬਦਿਪਛਾਣਿਆ ॥੭॥ ਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵਸੀ ॥
ਮੈਦੀਜੈਨਾਮਨਿਵਾਸੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਸੀ ॥੮॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਉਆਰਣਿ
ਲੋਹਾਪਾਇਭੰਨਿਘੜਾਈਐ ॥ ਤਿਉਸਾਕਤੁਜੋਨੀਪਾਇਭਵੈਭਵਾਈਐ ॥੧॥ ਬਿਨੁਬੂਝੇਸ
ਭੁਦੁਖੁਕਮਾਵਣਾ ॥ ਹਉਮੈਆਵੈਜਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰਗੁਰਮੁਖਿਰ
ਖਣਹਾਰੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ ॥ ਮੇਲਹਿਤੁਝਹਿਰਜਾਇਸਬਦੁਕਮਾਈਐ ॥੨॥ ਤੂੰਕਰਿਕਰਿ
ਵੇਖਹਿਆਪਿਦੇਹਿਸੁਪਾਈਐ ॥ ਤੂਦੇਖਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿਦਰਿਬੀਨਾਈਐ ॥੩॥ ਦੇ
ਹੀਹੋਵਗਿਖਾਕੁਪਵਣੁਉਡਾਈਐ ॥ ਇਹੁਕਿਥੈਘਰੁਅਉਤਾਕੁਮਹਲੁਨਪਾਈਐ ॥੪

ਸਦਿ ਹੁਦੀਵਿ ਅਪਿ ਖੋਜੁ ਪਬਮੁਲਾਈਐ ॥ ਜਗਤਾ ਬਿਮੁਸੇ ਪਰਹੋਤੁ ਕਿਸੁ ਭੂਆਈਐ
॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਤੁ ਨ ਲਾਗਿ ਜਾਸਿਨ ਮਿਜਰਾਈਐ ॥ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸਿਆ ਕਿਜੋਤਿ
ਦੀਪਾਈਐ ॥੬॥ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਸਦ ਬਖਸੇ ਨਿਰਭਉ
ਜੋਤਿ ਸਮਾਤਿ ਪਾਈਐ ॥੭॥ ਰਾਤੇ ਦੇਹ ਗਾਜਿਨ ਊਮੀ ਨਿਵ ਸਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਈਐ ॥੮॥੨॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

੬੩

ਮਨਹੁ ਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ
ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਕੁਟੀ ਟੋਹਣੀ ॥ ਰਹਉ ਸਾਹਿਬ
ਕੀ ਟੇਕ ਨ ਮੋਹੈ ਮੋਹਣੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਨਾਲਿ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾ
ਲਿਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੨॥ ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾ
ਇ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥੩॥ ਜਨਮਤ
ਹੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਮਰਣਾ ਆਇ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਕੈ ॥
੪॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧ ਹੀ ਸਾਜਿਆ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਸਬਦਿ
ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੫॥ ਦੇਹੀ ਭਸਮ ਰੁਲਾਇ ਨ ਜਾਪੀ ਕਹ ਗਇਆ ॥ ਆਪੇ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ ਸੋ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭਇਆ ॥੬॥ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੂਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੂ ਹੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਤੂ ਹੈ ॥੭॥ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂ
ਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥੮॥੩॥੫॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨ
ਮੁ ਗਵਾਇਆ ਚੀਨਸਿ ਨਾਹੀ ਆਪੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੁ
ਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ
ਲਾਈ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਆਤਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ੧
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਅੰ
ਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ
ਪਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਚਾਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬ
ਦੁ ਸਿਫਤਿ ਹੈ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਹਉਮੈ ਵਿ
ਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਕਰਮੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਖਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਦ ਹੀ ਕੂੜੋ ਬੋਲੈ ਬਿਖੁ ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਬਾ
ਧਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਵਣੁ ਛਡਾਏ ॥ ੪ ॥ ਸਚਾ ਤੀਰਥੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾ
ਵਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਤਿਤੁ ਨਾ
ਤੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਸਿ
ਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਦੁਰਮ
ਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾ
ਖੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸ
ਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸ
ਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਤਾ ਬਖਸੇ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੇ
॥ ੭ ॥ ਸਭੋ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ
॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰ ਸਚੇ ਤੇ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਦਿਤਾ ਲਖਾਈ ॥ ਭੂਲ ਖਾਈ

ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਹਉਮੈ
ਵਿਚਹੁ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੀ ਸਾਚਿ ਸ
ਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਕਾਇ
ਆ ਅੰਦਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ
ਸੁਹੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਾ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪੇ ਵਸੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲ
ਖਿਆ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਣਿ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਾਇਆ
ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਉ ਖੰਡ
ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਹਾਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ
ਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਵੈ ਆਪੇ ਤੋਲ
ਣਹਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ॥ ਮੋਲਿ ਕਿਤੈ
ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ
ਖੋਜੈ ਹੋਰ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚ
ਤੁਰਾਈ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਭਉ ਭਾਉ ਵਸੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ॥੬॥ ਕਾਇਆ ਅੰ
ਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ਸਭ ਓਪਤਿ ਜਿਤੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਆਪਣਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ
ਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿ
ਸਤਾਰਾ ॥੭॥ ਸਾ ਕਾਇਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦਰਿ ਢੋ
ਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਧਾਰੀ ॥੮॥੨॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ॥
॥ ॥ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੁਨੀਆ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ

ਮਨਿ ਵਸੀਆ ਲੋਕ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿ ਖਾਕੂ ਥੀਏ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਾਹੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇਰੀ ਦੋ
ਸਤੀ ਮਨਮੁਖ ਦਝਿ ਮਰੰਨਿ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਵੇਲਾ ਨ ਲਾਹੰਨਿ ॥੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸਹ
ਜੇ ਸੁਖਿ ਰਹੰਨਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚੰਨਿ ॥ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ
ਉਤਰੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਫਿਰੰਨਿ ॥੪॥ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਦੋਸਤੀ ਨਾਲਿ ਸੰਤਾ ਵੈਰੁ ਕ
ਰੰਨਿ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੰਨਿ ॥੫॥ ਨਿੰਦਾ ਭਲੀ ਕਿਸੈ
ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰੰਨਿ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਨਰਕੇ ਘੋਰਿ ਪ
ਵੰਨਿ ॥੬॥ ਏ ਮਨ ਜੈਸਾ ਸੇਵਹਿ ਤੈਸਾ ਹੋਵਹਿ ਤੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆ
ਪੇ ਹੀ ਖਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਵੈ ਕਿਤੈ ਪਰ
ਥਾਇ ॥ ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ਭਰਪੂਰ ਹਹਿ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੮॥ ਗੁਣਕਾਰੀ
ਗੁਣ ਸੰਘਰੈ ਅਵਰਾ ਉਪਦੇਸੇਨਿ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਓਨਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ ॥੯॥ ਦੇਸੀ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ ਏਕੋ ਹੈ ਦਾ
ਤਾਰੁ ਸਚਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥੧੦॥ ਸੋ ਸਚੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ
॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥੧੧॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮ
ਲਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾ
ਇ ॥੧੨॥ ਸੋ ਸਹੁ ਸਚਾ ਵੀਸਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਨਾ ਵੀਸਰੈ
ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਸਾਚੁ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ
॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧੪॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀਆ

ਪਛਾਣੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧੫॥ ਮਨਮੁਖ ਮਨੂਆ ਨਾ ਭਿਜਈ ਆਤਮ ਮੈਲੈ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰਾ ॥ ਸਪੈ ਦੁਧੁ ਪੀਆਈਐ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰਾ ॥੧੬॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੧੭॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ਓਥੈ ਕੂੜੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ ਓਨਾ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚੰਨਿ ॥੧੮॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੧੯॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨੦॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਵਡ ਰੋਗੁ ਹੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇ ॥੨੧॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੀ ਆਗੈ ਧਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੨੨॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸਿ ਭਾਇਰਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿਸੰਨਿ ॥੨੪॥ ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਸਜਣਾ ਜੋ ਸਚਾ ਸੇਵੰਨਿ ॥ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲ੍ਹਰਨਿ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝ ਕਰੰਨਿ ॥੨੫॥ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਨਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ ॥੨੬॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਚੀਐ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ਸਭ ਮੁਠੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥੨੭॥ ਮਨ ਕਾ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ ਏਹੁ ਖਰਚੁ ਅਖੁਟੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੨੮॥ ਏ ਮਨ

ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਜਾ ਆਪਿ ਧਾਤੁ ਕਾਵਾਇਆ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਭੁ ਧੀਆਇਆ ॥੨੮॥ ਸਾਚੇ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਗੁਣ ਜਸੁ ਤਾਲਿ ਖਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਪੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥ ਸੋ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ਲਗੋ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਕਾਮਣਿ ਰੰਗੁ ਤਾ ਚੜੈ ਜਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੩੧॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਭੀ ਮਿਲਨਿ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੰਨਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਖਾਨਿ ਖਰਚਨਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਰਵੰਨਿ ॥੩੨॥ ਨਾ ਓਇ ਜਨਮਹਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੰਨਿ ॥੩੩॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਿਲੇ ਰਹੰਨਿ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਲਹੰਨਿ ॥੩੪॥੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਹਰਿ ਜੀ ਸੂਖਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਨਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਵੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪੁਰਖ ਲਹੰਨਿ ॥ ਸੇਵਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿਆ ਸੇ ਹੰਸੁਲੇ ਨਾਮੁ ਲਹੰਨਿ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੰਨਿ ॥ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏਨਿ ॥੩॥ ਵਡਭਾਗੀ ਘਰੁ ਖੋਜਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ਸਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਬਦਿ ਵੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

੬॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਤਿਚਰੁ ਫਿਰਦਾ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਬੁਝਿਆ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੭॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਭਲੁ ਭਾਵਸਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਕਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਆ ਕਰਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੮॥੩॥੪॥੯॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਦੁਖਿ ਭੀ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥੨॥ ਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹਿ ਤ ਇਤ ਹੀ ਰਾਜਾ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੂਖ ਮਨਾਈ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਅਰਪੀ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥੪॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਜੋ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਖਾਈ ॥੫॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ ਅਖੀ ਕਾਢਿ ਧਰੀ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਸਭ ਧਰਤੀ ਫਿਰਿ ਮਤ ਪਾਈ ॥੭॥ ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਹਿ ਤਾ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਢਹਿ ਭੀ ਧਿਆਈ ॥੮॥ ਜੇ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਤਾ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਜੇ ਨਿੰਦੈ ਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ॥੯॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਆਖਉ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੦॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਪੈ ਪੈਰੀ ਸੰਤ ਮਨਾਈ ॥੧੧॥ ਨਾਨਕੁ ਵਿਚਾਰਾ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਹਰਿ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥੧੨॥ ਝਖੜੁ ਝਾਗੀ ਮੀਹੁ ਵਰਸੈ ਭੀ ਗੁਰੁ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥੧੩॥ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਖਾਰਾ ਗੁਰਸਿਖੁ ਲੰਘਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੧੪॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਹੈ ਮਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਸੋਭ ਕਰੇ ਜਲੁ ਬਰਸੈ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਈ ॥੧੬॥

੧੬ ਸੇਵਕਕਉਹੋਇਸੇਵਕੁਵਰਤੈਕਰਿਕਰਿਬਿਨਉਬੁਲਾਈ। ੧੭ ਨਾਨਕਕੀ
ਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿਗੁਰਮਿਲਿਗੁਰਸੁਖੁਪਾਈ। ੧੮ ਤੂਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈ
ਆਪੇਗੁਰਵਿਚੁਦੇਤੁਝਹਿਧਿਆਈ। ੧੯ ਜੋਤੁਧੁਸੇਵਹਿਸੁਤੂਹੈਹੋਵਹਿਤੁ
ਧੁਸੇਵਕਪੈਜਰਖਾਈ। ੨੦ ਭੰਡਾਰਭਰੇਭਗਤੀਹਰਿਤੇਰੇਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਵਾ
ਈ। ੨੧ ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਜਨੁਪਾਏਹੋਰਨਿਹਫਲਸਭਚਤੁਰਾਈ। ੨੨ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਸੋਇਆਮਨੁਜਾਗਾਈ। ੨੩ ਇਕੁਦਾਨੁਮੰ
ਗੈਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਾਹਰਿਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਰਾਈ। ੨੪ ਜੇਗੁਰੁਝਿੜਕੇਤਮੀਠਾਲਾਗੈਜੇ
ਬਖਸੇਤਗੁਰਵਡਿਆਈ। ੨੫ ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲਹਿਸੋਥਾਇਪਾਏਮਨਮੁਖਿ
ਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈ। ੨੬ ਪਾਲਾਕਕਰੁਵਰਫਵਰਸੈਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰਦੇਖਣ
ਜਾਈ। ੨੭ ਸਭੁਦਿਨਸੁਰੈਣਿਦੇਖਉਗੁਰੁਅਪੁਨਾਵਿਚਿਅਖੀਗੁਰਪੈਰ
ਧਰਾਈ। ੨੮ ਅਨੇਕਉਪਾਵਕਰੀਗੁਰਕਾਰਣਿਗੁਰਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਈ। ੨
੯ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਗੁਰਚਰਣਅਰਾਧੀਦਇਆਕਰਹੁਮੇਰੇਸਾਈ। ੩੦ ਨਾਨਕ
ਕਾਜੀਉਪਿੰਡੁਗੁਰੂਹੈਗੁਰਮਿਲਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ। ੩੧ ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁ
ਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਜਤਕਤਤਤਗੋਸਾਈ। ੩੨। ੧ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੪ ਅਸ
ਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦ ॥੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮ . ਅੰਦਰਿਸਚਾਨੇਹੁਲਾਇਆਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੈ। ਤਨੁਮਨੁਹੋਇਨਿ
ਹਾਲੁਜਾਗੁਰਦੇਖਾਸਾਮ੍ਹਣੇ। ੧ ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹੁ। ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਗਮਅਥਾਹੁ। ੧ ਰਹਾਉ। ਹਉਸਤਿਗੁਰੁਵੇਖਿਵਿਗਸੀਆਹ
ਰਿਨਾਮੇਲਗਾਪਿਆਰੁ। ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁਪਾਇਆਮੋਖਦੁਆਰੁ। ੨

ਸਤਿਗੁਰੁਵਿਚਹਿਨਾਮੁਕਜੋਮਿਲੈਤਤਨੁਮਨੁਦੇਉ॥ਜੇਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿ
ਆਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਪੀਏਉ॥੩॥ਸੁਤਿਆਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਐਉਠਦਿਆ
ਭੀਗੁਰੁਆਲਾਉ॥ਕੋਈਐਸਾਗੁਰਮੁਖਿਜੇਮਿਲੈਹਉਤਾਕੇਧੋਵਾਪਾਉ॥੪॥
ਕੋਈਐਸਾਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਹਰਿਪਾਇਆਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਗਰੁਗੁਣ
ਨਾਮੁਕਾਮੈਤਿਸੁਦੇਖਣਕਾਚਾਉ॥ਹਉਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਊਬਿਨੁਦੇਖੇ
ਮਰਿਜਾਉ॥੬॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਵਿਣੁਪਾਣੀਐਰਹੈਨਕਿਤੈਉਪਾਇ॥ਤਿਉ
ਹਰਿਬਿਨੁਸੰਤੁਨਜੀਵਈਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੈਮਰਿਜਾਇ॥੭॥ਮੈਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਪਿ
ਰਹੜੀਕਿਉਗੁਰਬਿਨੁਜੀਵਾਮਾਉ॥ਮੈਗੁਰਬਾਣੀਆਧਾਰੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀਲ
ਗਿਰਹਾਉ॥੮॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਤੰਨੁਹੈਗੁਰੁਤੁਠਾਦੇਵੈਮਾਇ॥ਮੈਧਰਸਚੇਨਾਮਕੀ
ਹਰਿਨਾਮਿਰਹਾਲਿਵਲਾਇ॥੯॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਹੈਹਰਿਨਾਮੋਦੇ
ਇਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਸੋਲਹੈਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੈਆਇ॥੧੦॥ਅਕਥਕ
ਹਾਣੀਪ੍ਰੇਮਕੀਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਆਖੈਆਇ॥ਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਣਾਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾ
ਗਾਪਾਇ॥੧੧॥ਸਜਣੁਮੇਰਾਏਕੁਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੀਤਿ
ਮਿਲਾਇਆਮੈਸਦਾਸਦਾਤੇਰਾਤਾਣੁ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਸਦਾਨਾਆਵੈਨ
ਜਾਇ॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਹੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੩॥ਰਾਮਨਾਮ
ਧਨੁਸੰਚਿਆਸਾਬਤੁਪੂੰਜੀਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਮੰਨਿਆਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾਸਿ॥
੧੪॥੧॥੨॥੧੧॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੧

॥ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ॥

ਉਰਝਿਰਹਿਓਬਿਖਿਆਕੈਸੰਗਾ॥ਮਨਹਿਬਿਆਪਤਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥੧॥
ਮੇਰੇਮਨਅਗਮਅਗੋਚਰ॥ਕਤਪਾਈਐਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮੋਹਮਗਨਮਹਿਰਹਿਆਬਿਆਪੇ॥ਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਾਕਬਹੂਨਹੀਧ੍ਰਾਪੇ॥੨॥ਬਸ
ਇਕਰੋਧੁਸਰੀਰਿਚੰਡਾਰਾ॥ਅਗਿਆਨਿਨਸੂਝੈਮਹਾਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ਭ੍ਰਮਤ
ਬਿਆਪਤਜਰੇਕਿਵਾਰਾ॥ਜਾਣੁਨਪਾਈਐਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰਾ॥੪॥ਆਸਾਅੰਦੇਸਾ
ਬੰਧਿਪਰਾਨਾ॥ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਫਿਰਤਬਿਗਾਨਾ॥੫॥ਸਗਲਬਿਆਧਿਕੈਵਸਿ
ਕਰਿਦੀਨਾ॥ਫਿਰਤਪਿਆਸਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨਾ॥੬॥ਕਛੂਸਿਆਨਪਉਕ
ਤਿਨਮੋਰੀ॥ਏਕਆਸਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੋਰੀ॥੭॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੰਤਨਪਾਸੇ॥ਮੇਲਿਲੈ
ਹੁਨਾਨਕਅਰਦਾਸੇ॥੮॥ਭਇਓਕਿਰਪਾਲੁਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤੇ
ਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੩

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਿਥਨਮੋਹਅਗਨਿਸੋਕਸਾਗਰ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਉਧਰ
ਹਰਿਨਾਗਰ॥੧॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਾਇਨਰਾਇਣ॥ਦੀਨਾਨਾਥਭਗਤਪਰਾਇ
ਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਾਨਾਥਭਗਤਭੈਮੇਟਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਮਦੂਤਨਭੇਟਨ॥
੨॥ਜੀਵਨਰੂਪਅਨੂਪਦਇਆਲਾ॥ਰਵਣਗੁਣਾਕਟੀਐਜਮਜਾਲਾ॥੩॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਨਿਤਜਾਪੈ॥ਰੋਗਰੂਪਮਾਇਆਨਬਿਆਪੈ॥੪॥ਜਪਿਗੋ
ਬਿੰਦਸੰਗੀਸਭਿਤਾਰੇ॥ਪੋਹਤਨਾਹੀਪੰਚਬਟਵਾਰੇ॥੫॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਪ੍ਰਭੁਏਕੁ
ਧਿਆਏ॥ਸਰਬਫਲਾਸੋਈਜਨੁਪਾਏ॥੬॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪਨਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾ॥
ਕੇਵਲਨਾਮੁਭਗਤਿਰਸੁਦੀਨਾ॥੭॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁ

ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੮॥੨॥੨ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਅਸਟਪ
ਦੀਆ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਿਨਡਿਠਿਆਮਨੁਰਹਸੀਐਕਿਉਪਾਈਐਤਿਨਸੰਗੁਜੀਉ॥ਸੰਤਸਜਨਮ
ਨਮਿਤ੍ਰਸੇਲਾਇਨਿਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁਜੀਉ॥ਤਿਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਕਬਹੁ
ਨਹੋਵੈਭੰਗੁਜੀਉ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਕਰਿਦਇਆਗੁਣਗਾਵਾਤੇਰੇਨਿਤਜੀ
ਉ॥ਆਇਮਿਲਹੁਸੰਤਸਜਣਹੁਨਾਮੁਜਪਹਮਨਮਿਤਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦੇਖੈਸੁਣੇਨਜਾਣਈਮਾਇਆਮੋਹਿਆਅੰਧੁਜੀਉ॥ਕਾਚੀਦੇਹਾਵਿਣਸਣੀ
ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਧੰਧੁਜੀਉ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਸੇਜਿਣਿਚਲੇਗੁਰਪੂਰੇਸਨਬੰਧੁ
ਜੀਉ॥੨॥ਹੁਕਮੇਜੁਗਮਹਿਆਇਆਚਲਣੁਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗਿਜੀਉ॥ਹੁਕਮੇ
ਪਰਪੰਚੁਪਸਰਿਆਹੁਕਮਿਕਰੇਰਸਭੋਗਜੀਉ॥ਜਿਸਨੋਕਰਤਾਵਿਸਰੈਤਿ
ਸਹਿਵਿਛੋੜਾਸੋਗੁਜੀਉ॥੩॥ਆਪਨੜੇਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇ
ਜੀਉ॥ਐਥੈਸੁਖੁਮੁਖੁਉਜਲਾਇਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇਜੀਉ॥ਆਦਰੁਦਿਤਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਸਤਭਾਇਜੀਉ॥੪॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿ
ਆਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁਜੀਉ॥ਸਚੁਖਜਾਨਾਸੰਚਿਆਇਕੁਨਾਮੁਧਨੁਮਾ
ਲੁਜੀਉ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਵੀਸਰੈਜਾਆਪੇਹੋਇਦਇਆਲੁਜੀਉ॥੫॥ਆ
ਵਣੁਜਾਣਾਰਹਿਗਏਮਨਿਵੁਠਾਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐਊਚ
ਅਗਮਅਪਾਰੁਜੀਉ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪਣਾਵਿਸਰੈਸੋਮਰਿਜੰਮੈਲਖਵਾਰਜੀ
ਉ॥੬॥ਸਾਚੁਨੇਹੁਤਿਨਪ੍ਰੀਤਮਾਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਜੀਉ॥ਗੁਣਸਾਝੀਤਿ
ਨਸੰਗਿਬਸੇਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਜਾਪਿਜੀਉ॥ਰੰਗਿਰਤੇਪਰਮੇਸਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰ

ਤੇ

ਤੁਧੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਸਰਬ ਮੈ ਤੂ ਹੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਟੇਕ ਜੀਉ ॥੨॥੧॥੩॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੧੦ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੇ ਭੁਲੀ ਜੇ ਚੁਕੀ ਸਾਂਈ ਭੀ ਤਹਿੰਜੀ ਕਾਢੀਆ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨੇਹੁ ਦੂਜਾਣੇ ਲਗਾ ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਸੇ ਵਾਢੀਆ ॥੧॥ ਹਉ ਨਾ ਛੋਡਉ ਕੰਤ ਪਾਸਰਾ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗੀਲਾ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰਾ ਏਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਆਸਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ਸੈਣੁ ਤੂ ਮੈ ਤੁਝ ਉਪਰਿ ਬਹੁ ਮਾਣੀਆ ॥ ਜਾ ਤੂ ਅੰਦਰਿ ਤਾ ਸੁਖੇ ਤੂੰ ਨਿਮਾਣੀ ਮਾਣੀਆ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂ ਤੁਠਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾ ਦੂਜਾ ਵੇਖਾਲਿ ॥ ਏਹਾ ਪਾਈ ਮੂ ਦਾਤੜੀ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ ਪਾਵ ਜੁਲਾਈ ਪੰਧ ਤਉ ਨੈਣੀ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ ਕਹਾਣੀਆ ਜੇ ਗੁਰੁ ਥੀਵੈ ਕਿਰਪਾਲਿ ॥੪॥ ਕਿਤੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ਪਿਰੀਏ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਨਿ ਤੇਰਿਆ ॥ ਤੂ ਸਾਹੀ ਹੂ ਸਾਹੁ ਹਉ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾ ਗੁਣ ਤੇਰਿਆ ॥੫॥ ਸਹੀਆ ਤਉ ਅਸੰਖ ਮੰਞਹੁ ਹਭਿ ਵਧਾਣੀਆ ॥ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਆ ॥੬॥ ਜੈ ਡਿਠੇ ਮਨੁ ਧੀਰੀਐ ਕਿਲਵਿਖ ਵੰਞਨਿ ਦੂਰੇ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮਾਉ ਮੈ ਜੋ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੭॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ॥੮॥੧॥੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਨਿ ਪੋਥੀਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਕੂੜੁ ਗਾਲ੍ਹੀ ਹੋਛੀਆ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਪਾਰੁ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ

ਸਭ ਪਰਭੂੰਨੀਆ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੂਲਿ ਨ ਲਾਹਿ ਛੁਟਨੀਆ ॥੨॥ ਜੋਗੀ ਜੋਗੀਯਾ
ਰਿਖੀਯਾ ਨਿ ਥੀਯੀਆ ਨ ਲਧਿ ਸੁ ਨਾਗੀ ਅਵਤਾਰ ਮਾਇਆ ਥੀਯੀਆ ॥੩॥ ਸੋਧਤ
ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਹਾਰਿਆ ॥੪॥
ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਨੇਕ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਵਾਦਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮ
ਤੇ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਜਨੀ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥੬॥ ਖੋਜਹਿ ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤ ਕੇ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਨੇੜਾ ਤਿਸੁ ਹੇ ॥੭॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਦਾਤਾਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਗੁਣ
ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਨਕ ਚਾਉ ਏਹੁ ॥੮॥੨॥੫॥੧੬॥ ॥ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕੁਚਜੀ ॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੰਞੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮ
ਾਵਣਿ ਡੋਸੜੇ ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕ ਦੂ ਇਕਿ ਚੜ੍ਹੰਦੀਆ ਕ
ਉਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਏਹਿ ਜੀ
ਉ ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਞੁ ਨ ਆਵਨੀ ਹਉ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸ ਧਰੇਉ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿ
ਥਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਕਿਆ ਘਿਨਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕਤੁ ਟੋਲਿ ਨ ਅੰਬੜਾ ਹ
ਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤੇਰੈ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਰੰਗੁਲਾ ਮੋਤੀ ਤੈ ਮਾਣਿਕੁ ਜੀਉ
॥ ਸੇ ਵਸਤੂ ਸਹਿ ਦਿਤੀਆ ਮੈ ਤਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥ ਮੰਦਰ ਮਿ
ਟੀ ਸੰਦੜੇ ਪਥਰ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ ਭੁਲੀਅਸੁ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਨ
ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਅੰਬਰਿ ਕੂੰਜਾ ਕੁਰਲੀਆ ਬਗ ਬਹਿਠੇ ਆਇ ਜੀਉ ॥ ਸਾ ਧਨ
ਚਲੀ ਸਾਹੁਰੈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਅਗੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲੁ ਥੀਆ ਭੁਲੀ

ਵਟੜੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਮੁਤੀਆ ਦੁਖ ਰੁੰਨੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਸਹੁ
ਮੁਹੁ ਨੈ ਸਾਰਿਆ ਦਿਸਾ ਹਾਇ ਕਰਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਸਾ ਕਿਰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ
ਮੈ ਡੋਹਾਗਾਣਿ ਕਿਆਈ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਚਜੀ ੴ ਜਾ ਤੂ ਤਾ
ਮੈ ਸਭੁ ਕੋ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਸੁਖਿ ਵਸਾਂ ਤੂੰ ਅੰਤਰਿ
ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਣੈ ਭੀਖ ਉਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਥਲ
ਸਿਰਿ ਸਰੁ ਵਹੈ ਕਮਲੁ ਫੁਲੈ ਆਕਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਭਾਣੈ
ਮੰਝਿ ਭਰੀਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗੁਲਾ ਸਿਫਤਿ ਰਤਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ਜੀਉ
॥ ਭਾਣੈ ਸਹੁ ਭੀਹਾਵਲਾ ਹਉ ਆਵਣ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਸਹੁ ਅਗਮ
ਅਤੋਲਵਾ ਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਢਹਿ ਪਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਕਹਿ
ਸੁਣੀ ਮੈ ਦਰਸਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਨਕ
ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ ੴ ਜੋ ਦੀਸੈ ਗੁਰਸਿਖ
ੜਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਜ
ਣੁ ਦੇਹਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸੋਈ ਦਸਿ ਉਪਦੇਸੜਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ
ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂੰ ਡੇਵਸਾ ਮੈ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਆਇਆ ਦੂਰ
ਹੁ ਚਲਿ ਕੈ ਮੈ ਤਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਆਸਾ ਰਖੀ ਚਿਤਿ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਦੁ
ਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾਈਅੜੇ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ
॥ ਤਿਆਗੇਂ ਮਨ ਕੀ ਮਤੜੀ ਵਿਸਾਰੇਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਉ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਾ
ਵੜਾ ਨਹ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਆਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭੁ
ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਕੀਆ ਪਸਾਉ

ਜੀਉ॥ਮੈਬਧੁਲਿਨਾਇਮਨਤੁਧੁਪਰੀਹਉਭੀਰਜਾਇਪਤਿਆਇਆਪਾਇਜੀਉ॥ਜੋਗੁਰਦੀਸੇਸਿਖਪਰਾਤਿਸਾਨਿਵਿਚਿਨਿਵਲਬਾਉਪਾਇਜੀਉ॥੨੩॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭਰਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤਪੇਈਅੜੀਐਘਰਿਪਾਹੁਣੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਮੈਲੀਅਵਗਣਿਚਿਤਿਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਸਮਾਵਨੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਣਸਾਰਨਜਾਣੀਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਜੋਬਨੁਬਾਦਿਗਵਾਇਆ॥ਵਰੁਘਰੁਦਰੁਦਰਸਨੁਨਹੀਜਾਤਾਪਿਰਕਾਸਹਜੁਨਭਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਿਨਮਾਰਗਿਚਾਲੀਸੂਤੀਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਨਾਨਕਬਾਲਤਣਿਰਾਡੇਪਾਬਿਨੁਪਿਰਧਨਕੁਮਲਾਣੀ॥੧॥ਬਾਬਾਮੈਵਰੁਦੇਹਿਮੈਹਰਿਵਰੁਭਾਵੈਤਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਰਵਿਰਹਿਆਜੁਗਚਾਰਿਤ੍ਰਿਭਵਣਬਾਣੀਜਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਕੰਤੁਰਵੈਸੋਹਾਗਣਿਅਵਗਣਵੰਤੀਦੂਰੇ॥ਜੈਸੀਆਸਾਤੈਸੀਮਨਸਾਪੂਰਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਹਰਿਕੀਨਾਰਿਸੁਸਰਬਸੁਹਾਗਣਿਰਾਂਡਨਮੈਲੈਵੇਸੇ॥ਨਾਨਕਮੈਵਰੁਸਾਚਾਭਾਵੈਜੁਗਿਜੁਗਿਪ੍ਰੀਤਮਤੈਸੇ॥੨॥ਬਾਬਾਲਗਨੁਗਣਾਇਹੰਭੀਵੰਞਾਸਾਹੁਰੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਾਹਾਹੁਕਮੁਰਜਾਇਸੋਨਟਲੈਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਕਰਤੈਕਰਿਪਾਇਆਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਜਾਞੀਨਾਉਨਰਹਨਿਹਕੇਵਲੁਰਵਿਰਹਿਆਤਿਹੁਲੋਈ॥ਮਾਇਨਿਰਾਸੀਰੋਇਵਿਛੁੰਨੀਬਾਲੀਬਾਲੈਹੇਤੇ॥ਨਾਨਕਸਾਚਸਬਦਿਸੁਖਮਹਲੀਗੁਰਚਰਣੀਪ੍ਰਭੁਚੇਤੇ॥੩॥ਬਾਬੁਲਿਦਿਤੜੀਦੂਰਿਨਾਆਵੈਘਰਿਪੇਈਐਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਰਹਸੀਵੇਖਿਹਦੂਰਿਪਿਰਿਰਾਵੀਘਰਿਸੋਹੀਐਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਾਚੇਪਿਰਲੋੜੀਪ੍ਰੀਤਮਜੋੜੀਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨੇ॥ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾਥਾਨਿਸੁਹੇਲਾਗੁਣਵੰਤੀਗੁਰ

ਗਿਆਨੋ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਪਿਰ ਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਛੁੜਿ ਨਾ
ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ
ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਲਾਇ
ਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੋਹਾਏ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿ
ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥੧॥ ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨਾ
ਰੇ ॥ ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ
ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ਕਾਰਜ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਹਾ ਰਸੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਅੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਰਸਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ
॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਿੰਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਤੰਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ
ਮੇਰੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਜੰਤ ਭੇਖ ਤੂ ਸਫਲਿਓ ਦਾਤਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰੋ
ਗੀ ॥ ਤੂ ਜਾਨੁ ਗਿਆਨੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਖੀ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ
ਮੋਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੀਨਾ ॥੩॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾ
ਰਾ ॥ ਸਚੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਉਣੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿ
ਕ ਸਿਆਣੇ ਕੇਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਕਹਾਏ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ਮਨੁ ਰਾਖਿ
ਆ ਠਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਗੁਣ ਸੰਗਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੨॥

ਗੁਰ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਵਹੁ ਸਜਣਾ ਹਉ ਦੇਖਾ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਘਰਿ ਆਪਨੜੈ ਖੜੀ ਤਕਾਂ ਮੈ

ਮਨਿਚਾਉਘਨੇਰਾ॥ ਮਨਿਚਾਉਘਨੇਰਾਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰਾਮੈਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥
ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਈਨਿਹਕੇਵਲਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਜਾਤਾਤੂਸੋਈ
ਮਿਲਿਆਭਾਇਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਜਨਕਉਬਲਿਜਾਈਐਸਾਚਿਮਿਲੇਘਰਿਆਏ
॥੧॥ਘਰਿਆਇਅੜੇਸਾਜਨਾਤਾਧਨਖਰੀਸਰਸੀ॥ਹਰਿਮੋਹਿਅੜੀਸਾਚ
ਸਬਦਿਠਾਕੁਰਦੇਖਿਰਹੰਸੀ॥ਗੁਣਸੰਗਿਰਹੰਸੀਖਰੀਸਰਸੀਜਾਰਾਵੀਰੰਗਿਰਾਤੈ
॥ਅਵਗਣਮਾਰਿਗੁਣੀਘਰੁਛਾਇਆਪੂਰੈਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈ॥ਤਸਕਰਮਾਰਿਵਸੀ
ਪੰਚਾਇਣਿਅਦਲੁਕਰੇਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਗੁਰਮਤਿਮਿਲ
ਹਿਪਿਆਰੇ॥੨॥ਵਰੁਪਾਇਅੜਾਬਾਲੜੀਏਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੀ॥ਪਿਰਿਰਾਵਿਅ
ੜੀਸਬਦਿਰਲੀਰਵਿਰਹਿਆਨਹਦੂਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਨਹੋਈਘਟਿਘਟਿਸੋਈ
ਤਿਸਕੀਨਾਰਿਸਬਾਈ॥ਆਪੇਰਸੀਆਆਪੇਰਾਵੇਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਅਮ
ਰਅਡੋਲੁਅਮੋਲੁਅਪਾਰਾਗੁਰਿਪੂਰੈਸਚੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਆਪੇਜੋਗਸਜੋਗੀਨਦ
ਰਿਕਰੇਲਿਵਲਾਈਐ॥੩॥ ਪਿਰੁਉਚੜੀਐਮਾੜੜੀਐਤਿਹਲੋਆਸਿਰਤਾਜਾ
॥ਹਉਬਿਸਮਭਈਦੇਖਿਗੁਣਾਅਨਹਦਸਬਦਅਗਾਜਾ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ
ਕਰਣੀਸਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੋ॥ਨਾਮਬਿਨਾਖੋਟੇਨਹੀਠਾਹਰਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਵਾਣੋ॥ਪ
ਤਿਮਤਿਪੂਰੀਪੂਰਾਪਰਵਾਨਾਨਾਆਵੈਨਾਜਾਸੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੈਪ੍ਰਭ
ਜੈਸੇਅਬਿਨਾਸੀ॥੪॥੧॥੩॥ ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੪ ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਧੰ
ਧੜੈਲਾਇਆ॥ਦਾਨਿਤੇਰੈਘਟਿਚਾਨਣਾਤਨਿਚੰਦੁਦੀਪਾਇਆ॥ਚੰਦੋਦੀਪਾਇਆਦਾ
ਨਿਹਰਿਕੈਦੁਖੁਅੰਧੇਰਾਉਠਿਗਇਆ॥ਗੁਣਜੰਞਲਾੜੇਨਾਲਿਸੋਹੈਪਰਖਿਮੋਹਣੀਐ

ਲਇਆ ਵੀਵਾਹੁ ਹੋਆ ਸੋਭ ਸੇਤੀ ਪੰਚ ਸਬਦੀ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਕੀਆ
ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ੧ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨ ਮੀਤਾ ਅਵ
ਰੀਤਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਿਨ ਸਿਉ ਗਾਡਿਆ ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ਲੀਆ ਤ ਦੀਆ ਮਾ
ਨੁ ਜਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਸੇ ਸਜਨ ਕਿਉ ਵੀਸਰਹਿ ਸਗਲ ਗੁਣ ਅਵਗਣੁ ਨ ਕੋਈ ਜਿਨ੍ਹ ਦਿਸਿ ਆ
ਇਆ ਹੋਹਿ ਰਲੀਆ ਜੀਅ ਸੇਤੀ ਗਹਿ ਰਹਹਿ ਸਗਲ ਗੁਣ ਅਵਗਣੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤਾ
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨ ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ ੨ ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲ
ਈਜੈ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨ੍ਹਿ ਸਾਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ਗੁਣਹ ਕੇਰੀ ਛੋਡਿ
ਅਵਗਣ ਚਲੀਐ ਪਹਿਰੇ ਪਟੰਬਰ ਕਰਿ ਅਡੰਬਰ ਆਪਣਾ ਪਿੜੁ ਮਲੀਐ ਜਿ
ਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ
ਲਈਜੈ ੩ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ਆਖਣ ਤਾ ਕਉ ਜਾਈਐ ਜੇ
ਭੂਲੜਾ ਹੋਈ ਜੇ ਹੋਇ ਭੂਲਾ ਜਾਇ ਕਹੀਐ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਿਉ ਭੁਲੈ ਸੁਣੇ ਦੇਖੇ ਬਾਝੁ ਕ
ਹਿਐ ਦਾਨੁ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਿਵੈ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾ ਜਗਿ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੋਈ ਆ
ਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾ
ਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਸਾਚ ਕੀ ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ
ਆਵੈ ਸਾਚ ਭਾਵੈ ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਉ ਟਲੈ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਸੁਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਆਪਿ ਅ
ਛਲਿਓ ਕਿਉ ਛਲੈ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਨ ਦੋਈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਰ
ਮਨਿ ਭਾਵੈ
ਵੈ ਸੋਈ ੧ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਮਨਿ ਮੈਲਿਐ ਕਿ
ਨੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੋਲੁ ਕਰਾਇਆ
ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਜਿ ਪਛਾਤਾ ਜਾ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਲਾਇਆ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਤਿ

ਸੁਣਾਵਾਕਿਉਮਿਲੈਹੋਇਪਰਾਇਆ॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਲਾਹੀਐਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇ
ਆ॥੧॥ਆਇਗਇਆਕੀਨਆਇਓਕਿਉਆਵੈਜਾਤਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿ
ਆਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤਾ॥ਸਾਹਿਬਰੰਗਿਰਾਤਾਸਚਕੀਬਾਤਾਜਿਨਿਬਿੰਬਕਾਕੋਟੁਉਸਾਰਿ
ਆ॥ਪੰਚਭੂਨਾਇਕੋਆਪਿਸਿਰੰਦਾਜਿਨਿਸਚਕਾਪਿੰਡੁਸਵਾਰਿਆ॥ਹਮਅਵਗਣਿ
ਆਰੇਤੂਸੁਣਿਪਿਆਰੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਚੁਸੋਈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਨਾਥੀਐਸਾਚੀਮਤਿਹੋਈ
੨॥ਅੰਜਨੁਤੈਸਾਅੰਜੀਐਜੈਸਾਪਿਰਭਾਵੈ॥ਸਮਝੈਸੂਝੈਜਾਣੀਐਜੇਆਪਿਜਾਣਾਵੈ
ਆਪਿਜਾਣਾਵੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈਆਪੇਮਨੂਆਲੇਵਏ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਕੀ ਸੂਝੈ
ਮਤਿਕਉਣੁਅਭੇਵਏ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਜਾਣਾਰਾਮੁਰਿਦੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਅੰਜਨੁ
ਨਾਮੁਤਿਸੈਤੇਸੂਝੈਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਨਿਆ ੪ ॥ਸਾਜਨਹੋਵਨਿਆਪਣੇਕਿਉ
ਪਰਘਰਜਾਹੀ॥ਸਾਜਨਰਾਤੇਸਚਕੇਸੰਗੇਮਨਮਾਹੀ॥ਮਨਮਾਹਿਸਾਜਨਕਰਹਿਰਲੀ
ਆਕਰਮਧਰਮਸਬਾਇਆ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਪੁੰਨਪੂਜਾਨਾਮੁਸਾਚਾਭਾਇਆ
॥ਆਪੇਸਾਜੇਥਾਪਿਵੇਖੈਤਿਸੈਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ਸਾਜਨਰਾਂਗਿਰੰਗੀਲੜੇਰੰਗੁਲਾ
ਲੁਬਣਾਇਆ ੫ ॥ਅੰਧਾਆਗੂਜੇਥੀਐਕਿਉਪਾਧਰੁਜਾਣੈ॥ਆਪਿਮੁਸੈਮਤਿਹੋਛੀ
ਐਕਿਉਰਾਹੁਪਛਾਣੈ॥ਕਿਉਰਾਹਿਜਾਵੈਮਹਲੁਪਾਵੈਅੰਧਕੀਮਤਿਅੰਧਲੀ॥ਵਿਣੁ
ਨਾਮਹਰਿਕੇਕਛੁਨਸੂਝੈਅੰਧੁਬੂਡੌਧੰਧਲੀ॥ਦਿਨੁਰਾਤਿਚਾਨਣੁਚਾਉਉਪਜੈਸਬਦੁ
ਗੁਰਕਾਮਨਿਵਸੈ॥ਕਰਜੋੜਿਗੁਰਪਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਰਾਹੁਪਾਧਰੁਗੁਰੁਦਸੈ ੬ ॥ਮਨੁ
ਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇਸੁਪਰਾਇਆ॥ਕਿਸੁਪਹਿਖੋਲਉਗੰਠੜੀਦੂਖੀਭਰਿਆਇ
ਆ॥ਦੂਖੀਭਰਿਆਇਆਜਗਤੁਸਬਾਇਆਕਉਣੁਜਾਣੈਬਿਧਿਮੇਰੀਆ॥ਆਵਣੇ
ਜਾਵਣੇਖਰੇਡਰਾਵਣੇਤੋਟਿਨਆਵੈਫੇਰੀਆ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਊਣੇਝੂਣੇਨਾਗੁਰਿਸਬ

ਭਲੁ ਣਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪਰਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਨਿ ਕਿਥ
ਸੀਆ ਪਹਿ ਓਇ ਸੋਲਕਾ ਪੂਰਿ ਲੀਣਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣਾ ॥ ਸਬਦੈ ਪਤੀ
ਜੈ ਅੰਕੁ ਭੀਜੈ ਸੁ ਮਹਲੁ ਮਹਲਾ ਅੰਤਰੋ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਪਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰੋ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੇਲਾ ਤਾਂ ਸੁਹੇਲਾ ਬਾਜੰਤ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ ॥ ਕਿਤੁ ਰਾਮ
ਰਲੀਏ ਪਾਣਿਆ ਪਹਿ ਸੋ ਕਾਰਿ ਹੂ ਗਲਿ ਲਿਣ੍ਹਾ ॥੩॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਵੇਖੈ
ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ਆਪਿ ਜਣਾਵੈ ਆਪਿ
ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਏ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਮੁਲਏ ॥ ਹੀਣਉ
ਨੀਚੁ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸਾਚੁ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਦੇਵੈ ਮਤਿ ਸਾਈ
॥੪॥੨॥੫॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ
ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਾਪਹੁ ਸੁਖ ਫਲ ਹਰਿ ਜਨ ਪਾਵਹੁ ॥ ਨਾ
ਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭੀਨੇ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁ
ਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜੀ ਖੋਈ ਸੋ ਜ
ਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਏ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੀਨੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੨॥ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ
ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪ

ਇਆ ਸਰ ਜੋ ਲੁਝਿਆ ਵਿਚਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਿਲਾ ਵਿਖਮੁ ਜੀਤਿ ਵਿਣਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇ ਰਾਤੁ ਸਭਨਾ
ਕਾ ਹਉ ਤਿਨ ਤੇ ਰਾਤੁ ਰਮਣਾ ਜਿਨਾ ਮਹਿ ਰਮਨ ਮਨਿ ਸਤਗੁਰ ॥੩॥ ਸਜਣ ਆਇ ਵੁਠੇ ਘ
ਰ ਮਾਹੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ
ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪੂਜ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਏ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਸਜਣ ਆਇ ਵੁਠੇ
ਘਰ ਮਾਹੀ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸੋ ਭਗਤੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਹਉ
ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾ
ਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ
ਸਚੀ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਨੀ
ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੈ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ
ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮ ॥
ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਭੈ ਭਗਤਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕ
ਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇ
ਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥੨॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾ
ਇਆ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ

ਜੀਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਾਣਿਆਕੋਵਿਰਲਾਕਿਨੈਪਛਾਣਿਆਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਾਸਭੁਸੋਈ॥ਨ
ਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਭੈਭਾਇਪਤਿਸੋਈ॥੩॥ਭਗਤਾਕੈਘਰਿਕਾਰਜੁਸਾ
ਚਾਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵਖਾਣੇਰਾਮ॥ ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਆਪੇਦੀਆਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾ
ਰਿਸਮਾਣੇਰਾਮ॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਸਮਾਣੇਹਰਿਮਨਿਭਾਣੇਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਪਾਇ
ਆ॥ਸਦਾਅਖੁਟੁਕਦੇਨਨਿਖੁਟੈਹਰਿਦੀਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆ॥ਹਰਿਜਨਊਚੇ
ਸਦਹੀਊਚੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਨਾਨਕਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਜੁਗਿਜੁਗਿ
ਸੋਭਾਪਾਇਆ॥੪॥੧॥੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੩ ॥ਸਬਦਿਸਚੈਸਚੁਸੋਹਿਲਾਜਿਥੈਸ
ਚੇਕਾਹੋਇਵੀਚਾਰੋਰਾਮ॥ਹਉਮੈਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਰਾਮ
॥ਸਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰੇਦੁਤਰੁਤਾਰੇਫਿਰਿਭਵਜਲੁਤਰਣੁਨਹੋਈ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਚੀਬਾਣੀਜਿਨਿਸਚੁਵਿਖਾਲਿਆਸੋਈ॥ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵੈਸਚਿਸਮਾਵੈਸਚੁਵੇ
ਖੈਸਭੁਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਸਚੁਨਿਸਤਾਰਾਹੋਈ॥੧॥ਸਾਚੈਸ
ਤਿਗੁਰਿਸਾਚੁਬੁਝਾਇਆਪਤਿਰਾਖੈਸਚੁਸੋਈਰਾਮ॥ਸਚਾਭੋਜਨੁਭਾਉਸਤਿਗੁਰਕਾਸਚੈ
ਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮ॥ਸਾਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਮਰੈਨਕੋਈਗਰਭਿਨਜੂਨੀਵਾਸਾ॥ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਈਸਚਿਸਮਾਈਸਚਿਨਾਇਪਰਗਾਸਾ॥ਜਿਨੀਸਚੁਜਾਤਾਸੇਸਚੇਹੋਏਅਨ
ਦਿਨੁਸਚੁਧਿਆਇਨਿ॥ਨਾਨਕਸਚੁਨਾਮੁਜਿਨਹਿਰਦੈਵਸਿਆਨਾਵੀਛੁੜਿਦੁਖੁਪਾ
ਇਨਿ॥੨॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਤਿਤੁਘਰਿਸੋਹਿਲਾਹੋਈਰਾਮ॥ਨਿਰਮਲ
ਗੁਣਸਾਚੇਤਨੁਮਨੁਸਾਚਾਵਿਚਿਸਾਚਾਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈਰਾਮ॥ਸਭੁਸਚੁਵਰਤੈਸਚੋਬੋ
ਲੈਜੋਸਚੁਕਰੈਸੁਹੋਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਸਚੁਪਸਰਿਆਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਈ॥ਸਚੇਉ
ਪਜੈਸਚਿਸਮਾਵੈਮਰਿਜਨਮੈਦੂਜਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਕਰਤਾਆਪਿਕ

ਰਾਵੈਜੋਈ॥ ੩ ॥ਸਚੁਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰੇਸਚੋਸਬਦੁਵਖਾਣਿਰਾਮ॥ਘਟਿਅੰਤ
ਰਿਸਾਚੀਬਾਣੀਸਾਚੋਆਪਿਪਛਾਣਿਰਾਮ॥ਆਪੁਪਛਾਣਹਿਸਚੁਜਾਣਹਿਸਾਚੇਸੋਝੀ
ਹੋਈ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀਹੈਸੋਭਾਸਾਚੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸਾਚਿਰਤੇਭਗਤਇਕਰੰਗੀ
ਦੂਜਾਰੰਗੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਜਿਸਕਉਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਚੁਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਈ॥ ੪॥੨॥੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੩ ॥ਜੁਗਚਾਰੇਧਨਜੇਭਵੈਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਸੋਹਾਗੁਨਹੋਈਰਾਮ॥ਨਿਹਚਲੁਰਾਜੁਸਦਾਹਰਿਕੇਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁ
ਨਕੋਈਰਾਮ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਸਦਾਸਚੁਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣਿ
ਆ॥ਧਨਪਿਰਮੇਲਾਵਾਹੋਆਗੁਰਮਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿ
ਆਤਾਹਰਿਪਾਇਆਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਕੰਤੈਰਾਵੇ
ਮਨਿਮਾਨਿਐਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੧ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਧਨਬਾਲੜੀਏਹਰਿਵਰੁਪਾਵਹਿ
ਸੋਈਰਾਮ॥ਸਦਾਹੋਵਹਿਸੋਹਾਗਣੀਫਿਰਿਮੈਲਾਵੇਸੁਨਹੋਈਰਾਮ॥ਫਿਰਿਮੈਲਾ
ਵੇਸੁਨਹੋਈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿਆ॥ਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈ
ਸਬਦਿਸਮਾਵੈਅੰਤਰਿਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੁਰਾਵੇਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪਣਾ
ਸਾਚੀਸੋਭਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਪਿਰੁਰਾਵੇਆਪਣਾਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੨॥
ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਰੇਧਨਬਾਲੜੀਏਹਰਿਵਰੁਦੇਇਮਿਲਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿ
ਰਤੀਹੈਕਾਮਣਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏਰਾਮ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏਸਚਿਸਮਾ
ਏਸਚੁਵਰਤੈਸਭਥਾਈ॥ਸਚਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਕਾਮਣਿਸਚਿਸਮਾਈ॥ਹ
ਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾਕਾਮਣਿਲਇਆਕੰਠਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਮਹਲੀਮਹ
ਲੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾਏ॥ ੩ ॥ਸਾਧਨਬਾਲੀਧੁਰਿਮੇਲੀਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿ

ਲਾਈਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣੁਹੋਆਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਸਭਥਾਈਰਾਮ॥ਪ੍ਰ
ਭੁਰਵਿਆਸਭਥਾਈਮੰਨਿਵਸਾਈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ਸੇਜਸੁਖਾ
ਲੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਣੀਸਚੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆ॥ਕਾਮਣਿਨਿਰਮਲਹਉਮੈਮਲੁਖੋ
ਈਗੁਰਮਤਿਸਚਿਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਈਕਰਤੈਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ
॥੪॥੩॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਹਰਿਗੁਰਮੁ
ਖੇਪਾਏਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੋਸਬਦਿ+ਵਜਾਏਹਰਿਜੀਉਘਰਿਆਏਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਨਾ
ਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਆਗੈਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਸੇਜਨਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾ
ਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਏ॥੧॥ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਭਇਆਹਰਿਨਾਮਿਰ
ਹੇਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾ
ਮ॥ਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾਏਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏਹਰਿਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਜਿਨਮਨਿ
ਵਸਿਆਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਘਟਿਘਟਿਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿ
ਸਮਾਵਹਿਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸਫਲਜਨਮੁਤਿਨਕੇਰਾਜਿਸਤਿਗੁਰਿਹ
ਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੨॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੇਲੁਭਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏਰਾਮ
॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਜੀਵਨਮੁਕਤਭਏਹਰਿਕੈਨਾਮਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾ
ਮਿਚਿਤੁਲਾਏਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਮਨੂਆਰਤਾਹਰਿਨਾਲੇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪਾਇਆ
ਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਗੁਰਸਬਦੇਰਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਨਾਮੁਮਨਿ
ਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇ

ਰਵਹੁਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏਰਾਮ॥ਅਨਹਦਸਬਦ ×

[illegible] ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਅੜਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦਾ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲੁ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਦ ਹੀ ਜਿਤੇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਰਿ ਜਾਪਹਿ ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਬਾਲੜੀਏ ਤਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਪਿਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੜੀਏ ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨ ਪਾਇਅੜਾ ॥ ਸੋ ਸਹੋ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਦਾਤਾ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਅੜਾ ॥ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾਮਣਿ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਾਚਾ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਮਨਿ ਸੋਹਿਲੜਾ ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿ

ਅਰੇਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਰਾਮਾ॥ਹਰਿਰਾਖਿ
ਆਉਰਿਧਾਰੇਅਪਨਾਕਾਰਜੁਸਵਾਰੇਗੁਰਮਤੀਹਰਿਜਾਤਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਿਮੋਹਿਲਇ
ਆਮਨੁਮੇਰਾਪਾਇਆਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿ
ਵਸਿਆਮੰਨਿਮੁਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਿਅਪੁਨੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾ
ਰੇ॥੪॥੫॥੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾ
ਰੇਰਾਮਾ॥ਹਰਿਮਨੁਤਨੁਗੁਰਮੁਖਿਭੀਜੈਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰੇਰਾਮਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਪਿ
ਆਰੇਰਾਮਾ॥ਰਾਮਨਾਮਿਕੁਲਉਧਾਰੇਰਾਮਨਾਮੁਮੁਖਿਬਾਣੀ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਸੁਖੁਪਾ
ਇਆਘਰਿਅਨਹਦਸੁਰਤਿਸਮਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਏਕੋਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ਹਮਨੀਵੀ
ਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏਰਾਮਾ॥ਗੁਰਿਮੇਲੀਬਹੁਕਿਰਪਾਧਾ
ਰੀਹਰਿਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏਰਾਮਾ॥ਮਿਲੁਸਬਦਿਸੁਭਾਏਆਪੁਗਵਾਏਰੰਗਸਿਉਰ
ਲੀਆਮਾਣੇ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਜਾਪ੍ਰਭੁਭਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇ॥ਨਾਨਕਸੋ
ਹਾਗਣਿਸਾਵਡਭਾਗੀਜਿਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚਾਕਿ
ਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏਰਾਮਾ॥੨॥ਘਟਿਘਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮਭਤਾ
ਰੋਰਾਮਾ॥ਇਕਨਾਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਵਸੈਇਕਨਾਮਨਿਆਧਾਰੋਰਾਮਾ॥ਇਕਨਾਮਨਆ
ਧਾਰੋਸਿਰਜਣਹਾਰੋਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੁਆ
ਮੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਹਜੇਅਨਦੁਹੋਆਮਨੁਮੰਨਿਆਨਾਨਕ
ਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੋ॥ਘਟਿਘਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮਭਤਾਰੋਰਾਮਾ ੩॥
ਗੁਰਸੇਵਨਿਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆਰਾਮਾ॥ਹਰਿਧੂੜਿਦੇ

ਦੇਵਹੁ ਮੈ ਪੂਰਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਏ ਅਪੁਨਾ
ਵਡੋਈ ਜਪੁ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ
ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਨਿਸ ਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੬॥੫॥੭॥੧੨॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰ
ਖੁ ਮਿਲਾਇ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਾ ਗੁਣ ਰਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਪਾਪ
ਵਿਕਾਰ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਖਾਲੀ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਕਰਿ ਭੋਗੋ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖਿ ਮਾ
ਣੇ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੋ ॥੧॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਕੁੜਮੁ ਕੁੜਮਾਈ
ਆਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਾਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ
ਜੀਉ ॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਗਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੋਹਾਇਆ ॥ ਗਇਆ ਕਰੋਧੁ ਮ
ਮਤਾ ਤਨਿ ਨਾਠੀ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ਗਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਰੋਗਤ
ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜੀ
ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਬਲਿ ਗਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਕੂਰਿ ਕੂੜੁ ਵਿਹਾਝੇ
ਕੂੜਿ ਲਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵੈ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮ
ਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਉਝੜ ਪੰਥਿ ਭ੍ਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਧਕੇ ਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ
ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸ

ਜਿਸੁਭਾਣੋਆਇਆਲਗਾਨੁਗਾਵਣੁਇਹਿਰਿਦੈਧਨਭੁਮਹੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਧੰ
ਨਿਤਧਧੋਆਣਿਧਤੋਬਹਿਵਾਛਾਈਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਧਨੀਵਾਛਾਈਆਨਿਤ੍ਰਿ
ਵਧਾਈਜਬਸਾਜਨਮੁਤੇਹੁਧਾਰਿਆਏ॥ਸੁਣੀਗਿਆਨੀਬਹਿਮਤਧਕਾਇਆਚ
ਤੋਤਰੁਦਿਵਏ॥ਵਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਅਗੋਚਰੁਸਦਨਵਤਨਬਾਲੁਸਖ
ਈ॥ਨਾਨਕਕਾਰਜੁਕਾਰਿਕੈਮੇਲਿਵਿਛੁੜਿਕਦੇਨਜਾਏ॥੪॥੧॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪
॥ਹਰਿਪਹਿਲੜੀਲਾਵਪਰਵਿਰਤੀਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਣੀ
ਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਪਾਪਤਜਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਹੁਸਭਿ
ਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਵਾਇਆ॥ਸਹਜਅਨੰਦੁਹੋਆਵਡਭਾਗੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿ
ਮੀਠਾਲਾਇਆ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਲਾਵਪਹਿਲੀਆਰੰਭੁਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿ
ਦੂਜੜੀਲਾਵਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਭਉ
ਭੈਮਨੁਹੋਇਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲੁਭਉਪਾਇਆਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਇਆਹਰਿਵੇਖੈਰਾਮੁਹਦੂਰੇ॥ਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬ
ਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਮਿਲਿਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਏ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਦੂਜੀਲਾਵਚਲਾਈਅਨਹਦਵਜਏ॥੨॥ਹਰਿਤੀਜੜੀਲਾਵਮਨਿਚਾਉਭਇਆ
ਬੈਰਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਮੇਲੁਹਰਿਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਆਬ
ਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ
॥ਸੰਤਜਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਹਰਿਕਥੀਐਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਧੁਨਿਉਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿਭਾਗੁਜੀਉ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੇਤੀਜੀਲਾਵੈਹਰਿਉਪ

ਜੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁਜੀਉ ੩ ਹਰਿਚਉਥੜੀਲਾਂਵਮਨਿਸਹਜੁਭਇਆਹਰਿਪਾਇਆਬ
ਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਸੁਭਾਇਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਬਲਿਰਾ
ਮਜੀਉ॥ਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਮਨਚਿੰ
ਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਠਾਕੁਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆ
ਧਨਹਿਰਦੈਨਾਮਿਵਿਗਾਸੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੇਚਉਥੀਲਾਵੈਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅ
ਵਿਨਾਸੀ॥ ੪॥੨ ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਹਿਰਦੈਰਸਨਰਸਾਏ॥ਹਰਿਰਸਨਰਸਾਏ
ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਏਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗਭੋਗੇਸੁਖਿਸੋਵੈਸਬਦਿਰਹੈਲਿ
ਵਲਾਏ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਿ
ਆਜਗਜੀਵਨੁਨਾਨਕਸੁੰਨਿਸਮਾਏ॥੧॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਸਰਿਨਿਰਮਲਿ
ਨਾਏ॥ਨਿਰਮਲਿਜਲਿਨਾਏਮੈਲੁਗਵਾਏਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈ
ਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਹਉਮੈਬਿਨਠੀਪੀਰਾ॥ਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਨਿਜਘਰਿਹੋਆ
ਵਾਸਾ॥ਹਰਿਮੰਗਲਰਸਿਰਸਨਰਸਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੨॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਬੀਚਾ
ਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇਅਗਿਆਨੁਅਧੇ
ਰੁਗਵਾਇਆ॥ਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡੁਬਲਿਆਘਟਿਚਾਨਣੁਘਰਮੰਦਰਸੋਹਾਇਆ॥ਤ
ਨੁਮਨੁਅਰਪਿਸੀਗਾਰਬਣਾਏਹਰਿਪ੍ਰਭਸਾਚੇਭਾਇਆ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਕਹੈਸੋਈਪਰੁਕੀਜੈਨਾ
ਨਕਅੰਕਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਆਹਣਿ
ਆਇਆ॥ਵੀਆਹਣਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇਆਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾ
ਮਿਲਿਮੰਗਲਗਾਏਹਰਿਜੀਉਆਪਿਸਵਾਰੀ॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਰਬਮਿਲਿਆਏ

ਪ੍ਰਭੁ ਜੇਵਡੁ ਵਡਾਈ [illegible] ਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥੪॥੨॥੩॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਘਰਿ ਵਾਜਹਿ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੀ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਪੂਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਬਦੇ ਜਾਪੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੨॥ ਇਹੁ ਜਗੋ ਦੁਤਰੁ ਮਨਮੁਖੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰੇ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚਤੁਰਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜਮ ਮਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਪੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸੁਤੁ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਆਗੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਹਉ ਪੂਛਉ ਅਪਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਚਲਹੁ ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰੀਐ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਮਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋ

੬੩ ॥ਅਨਤੁਨ ਮੁੰਧ ਵਿਸਾਰਿਆ [illegible] ਹਰਿ ਪਾਇਆ [illegible] ੫੧੫੨
ਧਾਰਿਤ ਵਿਸਮੁ ਫਈਆ ੧ [illegible]

ਤੀਮਿਲਣੀ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗੁਰਸੰਤਜਨੋਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਮੇਰੀਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਿਗਈਆਸੇ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾ
ਸਤਿਗੁਰੈਮੈਮੇਲੇਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸੇ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਵਡਪੁਰਖੁਹੈਮੈਦਸੇਹਰਿਸਾਬਾ
ਸੇ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਗਾਸੇ॥੧॥ਗੁਰੁਸਜਣੁਪਿਆਰਾਮੈ
ਮਿਲਿਆਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਸਾਹਾ॥ਘਰਿਆਵਹੁਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆਮਿਲੁਸਬ
ਦਿਗੁਰੂਪ੍ਰਭਨਾਹਾ॥ਹਉਤੁਝੁਬਾਝਹੁਖਰੀਉਡੀਣੀਆਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨੁਮਰਾਹਾ॥
ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਹਾ॥੨॥ਮਨੁਦਹਦਿਸਿਚਲਿ
ਚਲਿਭਰਮਿਆਮਨਮੁਖੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਨਿਤਆਸਾਮਨਿਚਿਤਵੈਮਨਿ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਲਗਾਇਆ॥ਅਨਤਾਧਨੁਧਰਿਦਬਿਆਫਿਰਿਬਿਖੁਭਾਲਣਗਇਆ॥
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਬਿਨੁਨਾਵੈਪਚਿਪਚਿਮੁਇਆ॥੩॥ਗੁਰੁਸੁੰਦਰੁ
ਮੋਹਨੁਪਾਇਕਰੇਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਮਨੁਮਾਰਿਆ॥ਮੇਰੈਹਿਰਦੈਸੁਧਿਬੁਧਿਵਿਸਰਿਗ
ਈਮਨਆਸਾਚਿੰਤਵਿਸਾਰਿਆ॥ਮੈਅੰਤਰਿਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮਕੀਗੁਰਦੇਖਤਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥
ਵਡਭਾਗੀਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਜਨਨਾਨਕਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾਰਿਆ॥੪॥੧॥੫॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ਛੰਤ॥ ਮਾਰੇਹਿਸੁਵੇਜਨਹਉਮੈਬਿਖਿਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਿਲ
ਣਨਦਿਤੀਆ॥ਦੇਹਕੰਚਨਵੇਵੰਨੀਆਇਨਿਹਉਮੈਮਾਰਿਵਿਗੁਤੀਆ॥ਮੋਹੁਮਾਇ
ਆਵੇਸਭਕਾਲਖਾਇਨਿਮਨਮੁਖਿਮੂੜਿਸਜੁਤੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇ

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਉ ਮੈ ਛੁਟੀਆ ॥੧॥ ਵਸਿ ਆਣਿਹੁ ਵੇ ਜਨ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਨੁ ਬਾਸੇ ਜਿਉ
ਨਿਤ ਭਉਦਿਆ ॥ ਦੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵੇ ਵਿਹਾਣੀਆ ਨਿਤ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇਦਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾ
ਇਆ ਵੇ ਸੰਤ ਜਨੋ ਮਨਿ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਛਡਿ
ਆਸਾ ਨਿਤ ਸੁਖਿ ਸਉਦਿਆ ॥੨॥ ਸਾ ਧਨ ਆਸਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇ
ਜੜੀਐ ਆਈ ॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿ
ਲਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੩॥ ਇਕਤੁ ਸੇਜੈ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੋ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰੁ ਦਸੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬੈਰਾਗੁ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜਿ
ਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਈ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ
ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਦੇਈ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਜੀਉ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲ
ਈ ॥੪॥੨॥੬॥੧੮॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥

॥ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਤੂ ਕਾਏ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਨੇਹੁ ਕੂੜਾ
ਲਾਇਓ ਕੁਸੰਭ ਰੰਗਾਨਾ ॥ ਕੂੜੀ ਡੇਖਿ ਭੁਲੋ ਅਢੁ ਲਹੈ ਨ ਮੁਲੋ ਗੋਵਿਦ ਨਾਮੁ ਮਜੀ
ਠਾ ॥ ਥੀਵਹਿ ਲਾਲਾ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲਾ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ
ਥੀ ਰਹਿਆ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਭਗ
ਤਾਨਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਸੇਵਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਥੁ ਪਰਾਣਾ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾ
ਣਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਹਭ ਵੈਸੀ ਸੁਣਿ ਪਰਦੇਸੀ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾ
ਗੀ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਚਰਣ ਪ੍ਰਭੂ ਗਹਿ ਰਹੀਐ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ

ਜਿਬਹੁ ਮਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਾਤ ਸੁਭ ਵਤਾ ਰਹਣੇ ਕੇ ਕਿਆ ਸੁਣਿਆ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥੨॥
ਸਾਹਿਬਾ ਵੇ ਕੇ ਕਿਆ ਕੀ ਚੋਤ੍ਰੁ ਕੂੜ ਮਾਣੋ ॥ ਸੁਹਿਬ ਵੇ ਕੇ ਰਹੁ ਵੇਸ ਗੋਰ ਬੁਰਹ ਮਾਣੋ ॥ ਜਿਨ
ਲੂਣ ਭਜਾਣਾ ਮਾਣਿਆ ਮਣ ਸੰਤ ਪਗੁ ਰਾਇਦ ਸਾਗਰ ਵਿਤ ਮਗੀ ਐਸਉ ਜਲੁ ਤਰੇ
ਐਜੋ ਥੀ ਵੇ ਕਰੀ ਮਾਲਿ ਖਿਅ ਸਾਗਰੁ ਸੇਵ ਜੈਅੀ ਮ੍ਰਿਪ ਜੈਜਿਸੁ ਲਵਾ ਰਿਸਾ ਰਜੇ
ਧਿਆਨੋ ਸੁਹਿਬ ਵੇ ਮੇਰਾ ਤੁਜਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈਧਾਰ ਆਸਾ ਸੁਹਿਬ ਵੇ
ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਆਇਆ ਗੋਬਿਦੁ ਅਬਿਚਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੋ ॥੩॥ ਸੁਹਿਬ ਵੇ ਮੇਰਾ ਤੁਜ
ਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸੁਹਿਬ ਵੇ ਕੇ ਥਿਰ ਹੁ ਜਿਨਿ ਪਲਾਇਆ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰ
ਭਾਇਆ ਆਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਣ ਗੀਦ ਰਸਨ ਪਈ ਐਸੋ ਥੀਉ ਤਿ ਮਣ ਸਦ
ਕੁਰਬਾਣ ਸਗਲ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਐ ॥ ਉਹ ਪਨਕ ਰਸੁ ਪਾਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਪਰਮਾ
ਸੁਪਰਿ ਅਪਵਿਤਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਨ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੂਲ ਜਅਪ ਨਾਇਆ
॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਟੇਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਤੁਸਿ
ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਘਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ
ਉ ॥ ਬਾਬੁਲੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਕੋਈ
ਨ ਲਾਗੈ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਜੀਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਅਨਦਿਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਪੇ
ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਕਿਉ ਵੇਛੋੜਾ ਥੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦ
ਜੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੁਝੈ ਤੇ ਪਾਈ ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਖਾ
ਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਆਸ
ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥ ਸਫਲੁ ਦਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿਆ

ਸਭੁ ਧਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲ੍ਹੁ ਸਭੁ ਪਾਇਆ ਬਾਲਿਹਾ ਮਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਦਾਇ
ਆਲੁਣੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਾਇਆ ਬਾਲਿਹਾ ਮਜੀਉ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਉਨਿ
ਤਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀਆ॥ ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਮਿਲੇ ਅੰਤ
ਰਜਾਮੀਆ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੋ॥ ਸੁਣਿ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਸਗ
ਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਕਰਣਕਾਰੋ॥੩॥ ਉਪਜਿਅ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ
ਇਕੁ ਰਾਮਿ ਬਾਲਿਹਾ ਮਜੀਉ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਭਿੰਨ ਕਰਿ ਬ
ਲਿਹਾ ਮਜੀਉ॥ ਬਿਸਮੁ ਪੇਖੈ ਬਿਸਮੁ ਸੁਣੀਐ ਬਿਸਮਾਦੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ॥ ਜਲਿ
ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਆ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪ
ਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਚਲਤ ਨ ਜਾਹੀ ਲ
ਖਣੇ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਏ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾ
ਗੇ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਪਾਪ ਭਾਗੇ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਭਰਮ
ਭਾਗੇ ਕਾਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਡ
ਭਾਗੈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ॥੧॥ ਅਨਹਤ ਸਬ
ਦੁ ਸੁਹਾਵਾ॥ ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਾ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੂਖ ਨਾਸੇ ਰਹਸੁ ਉਪ
ਜੈ ਮਨਿ ਘਣਾ॥ ਮਨੁ ਤੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੁਖਿ ਭਣਾ॥ ਹੋਇ ਰੇ
ਣ ਸਾਧੂ ਪ੍ਰਭ ਅਰਾਧੂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਵਾ॥੨॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰਿਆ

॥ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇਆ ਸਤਿ ਫਲ ਪਾਇਆ ਮਿਟਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਇ
ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥੩॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ
ਨਾਮਾ ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਇਛਾ
ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਹਉ ਤਾਪ ਬਿਨਸੇ ਸਦਾ ਸਰਸੇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ
ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਸਦਾ ਭਜੁ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥੪॥੨॥੩॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੋ ਬੈਰਾਗਰੋ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥ ਤੂੰ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨ
ਾਗਰੋ ਹਉ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਣਾ ਕਰਿ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਸਾਂਈ ॥ ਕਿਰ
ਪਾ ਕੀਜੈ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ਤਾ ਗਤਿ
ਜੀਅਰੇ ਤੇਰੀ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਨਕ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਉਹਰ ਅ
ਤਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਤੁਮ ਪਿਰ ਹਮ ਬਹੁਰੀਆ ਰਾਮ ॥ ਤੁਮ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਹਉ ਇਤਨੀਕ
ਲਹੁਰੀਆ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰ
ਭ ਜੀਵਾ ਸਰਬ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਨਾ ॥ ਚਰਣਹ ਸਰਨੀ ਦਾਸਹ ਦਾਸੀ ਮਨਿ ਮਉਲੈ ਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥
ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ਆਪਨ ਭਾਵਨ ਕਰੀਆ ॥੨॥ ਤੁਝੁ ਊਪਰਿ ਮੇਰਾ ਹੈ ਮਾਣਾ ਤੂਹੈ
ਮੇਰਾ ਤਾਣੁ ਰਾਮ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਜਾਣੁ ਰਾਮ ॥ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਸੋਈ
ਪਛਾਣੈ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਸਿਰੰਦੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੀ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ਫਾਥੀ ਮਾਇਆ ਫੰਦੇ ॥ ਠਾ
ਕੁਰ ਭਾਣੀ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਤਿਨ ਹੀ ਸਭ ਰੰਗ ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਤੂ ਨਾਨਕ ਕਾ

ਮਾਞਾ ੩ ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਘੋਲੀ ਵੰਞਾ ਤੂ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾ ਓਲ੍ਹਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾ
ਈ ਲਖ ਲਖ ਲਖ ਬਰੀਆ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮੁ ਪਰਦਾ ਖੋਲ੍ਹਾ ਰਾਮ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਧਾਰੇ ਤਜੇ
ਬਿਕਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣੀ ਭਈ ਨਿਕਾਣੀ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨਾ ॥
ਭਈ ਅਮੋਲੀ ਭਾਰਾ ਤੋਲੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਦਰੁ ਖੋਲ੍ਹਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਨਿਰਭਉ ਹੋਈ
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਓਲ੍ਹਾ ॥੪॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ
ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਰਬ ਕ
ਲਿਆਣਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵ
ਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉ
ਤਰਹਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਧੂੜੀ ਨਿਤ ਨਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨਾਈਐ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਬਾਹੁੜਿ
ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ
ਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਵਸਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥
ਸੰਤ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿ
ਟਾਇਆ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਏ
ਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਮੇਲਿ ਲੀਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨ ਜਪੀਐ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਨਿਤ ਹਰਿ
ਜਨਹੁ ਪੁੰਨੀ ਇਛ ਸਬਾਈ ਰਾਮ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੇਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾ

ਈ ਰਾਮਾ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਾਂਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਲਾਖ ਜਿਹਵਾ ਦੇਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਜਮ ਪੰਥੁ ਸਾਧੇ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਕਰਨ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਅਹਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਕਟੀਐ ਜਮ ਫਾਸੀ ਸਿਮਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਗਲ ਮੰਗਲ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੀਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥ ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਅਹਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੨॥ ਕਰੋੜਿ ਹਸਤ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਹਿ ਚਰਣ ਚਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਿ ਰਾਮ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਨਾਵ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜੋ ਚੜੈ ਤਿਸੁ ਤਾਰਗਿ ਰਾਮ ॥ ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਗਏ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ਸਗਲੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਅਪਾਰਗਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ॥੩॥ ਏਹੋ ਵਰੁ ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ ਇਹੁ ਧਨੁ ਹੋਇ ਵਡਭਾਗਾ ਰਾਮ ॥ ਏਹੋ ਰੰਗੁ ਏਹੋ ਰਸ ਭੋਗਾ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਚਰਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣੇ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ

ਪ੍ਰਭੁ[illegible]ਮੇਰਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਪ੍ਰਿਅਸੁਖਸਾਗਰਸੰ
ਤਸੰਗਿਮਨੁਜਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਚਰਣਕਮਲਮਨੁਲਾਗਾ॥
੪॥੩॥੬ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਜਪੇਹਰਿਮੰਦਰੁਸਾਜਿਆਸੰਤਭਗਤਗੁ
ਣਗਾਵਹਿਰਾਮ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਗਲੇਪਾਪਤਜਾਵਹਿ
ਰਾਮ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਕੀਊਤਮਬਾਣੀ॥ਸਹਜਕਥਾ
ਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਮੀਠੀਕਥੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਭਲਾਸੰਜੋਗੁਮੂਰਤੁਪਲੁਸਾਚਾਅ
ਬਿ[illegible]ਚਲਨੀਵਰਖਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਭਏਦਇਆਲਾਸਰਬਕਲਾਬਣਿ
ਆਈ॥੧॥ਆਨੰਦਾਵਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਵੂਠਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇ
ਸ[illegible]ਕਰਣੀਸਾਰੀਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਭੈਝੂਠਾਰਾਮ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਵਖਾਣੀ
ਜਸੁਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆ॥ਸਰਬਸੁਖਾਤਿਸਹੀਬਣਿਆਏਜੋਪ੍ਰਭਿਅ
ਪੁਨਾਕਰਿਆ॥ਘਰਮਹਿਨਵਨਿਧਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾਰਾਮਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਨਾਨਕਜ
ਨਪ੍ਰਭੁਕਦੇਨਵਿਸਰੈਪੂਰਨਜਾਕੇਭਾਗਾ॥੨॥ਛਾਇਆਪ੍ਰਭਿਛਤ੍ਰਪਤਿਕੀਨੀਸ
ਗਲੀਤਪਤਿਬਿਨਾਸੀਰਾਮ॥ਦੂਖਪਾਪਕਾਡੇਰਾਢਾਠਾਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੀਰਾਮ॥
ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਫੁਰਮਾਇਆਮਿਟੀਬਲਾਇਆਸਾਚੁਧਰਮੁਪੁੰਨੁਫਲਿਆ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਅ
ਪੁਨਾਸਦਾਧਿਆਈਐਸੋਵਤਬੈਸਤਖਲਿਆ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁ
ਆਮੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਈ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁ
ਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਮੇਰਾਘਰੁਬਨਿਆਬਨੁਤਾਲੁਬਨਿਆਪ੍ਰਭੁਪਰਸੇਹਰਿਰਾ
ਇਆਰਾਮ॥[illegible]ਮੇਰਾਮਨੁਸੋਹਿਆਮੀਤਸਾਜਨਸਰਸੇਗੁਣਮੰਗਲਹਰਿਗਾ
ਇਆਰਾਮ॥ਗੁਣਗਾਇਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਸਾਚਾਸਗਲਇਛਾਪਾਈਆ॥ਗੁਰਚਰ

ਹਲਗੋ ਸਦਾ ਜਗੋ ਮਨਿ ਵੁਠੀਆ ਵਧਾਈਆ ॥ ਕਰੀ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੀਹਲ
ਤੁਪਲ ਤ੍ਰੁ ਸਦ ਰੰਗੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੈ ਜਪਿਆ ਮੈ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇ
ਆ ੪ ॥੫॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਸਾਗਰੋ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਲੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਲੰ
ਘਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਤਾ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ਸਰਣੀ ਪਾਏ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾ
ਏ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਜਨ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ॥ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਦਾਸੀ ਮਿਟੀ ਉ
ਦਾਸੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਵਿਛੁੜਿ ਕ
ਬਹੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਚੀਨ੍ਹੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ॥੨॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਏ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਮੰ
ਗਲ ਸਦਾ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ॥ ਆਪਨੜੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ਰਾਮ ॥
ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅ
ਪੁਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਦ ਸਗਲ ਬਿਆਪੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆ
ਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ
ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਸਖੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਮਿਲਿ ਸਾ
ਧੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਜਪਿ ਏਕ ਪ੍ਰਭੂ ਅਨੇਕ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਮੰਡਲਿ ਛਾਇ
ਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੋ ਪਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ

ਮਹੀਆਲਿਵਪੂਰਬਿਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਜਾਏਚੋਖਦਰਸਨੁਨਾਨਕਬਿਗਸੇਆਪਿਲਏਮਿ
ਲਾਏ ॥੪॥੫॥੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬਿਚਲਨਗਰੁਗੋਬਿੰਦਗੁਰੂਕਾ
ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆਰਾਮ ॥ ਮਨਇਛੇਸੇਈਫਲਪਾਏਕਰਤੈਆਪਿਵਸਾਇਆ
ਰਾਮ ॥ ਕਰਤੈਆਪਿਵਸਾਇਆਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆਪੁਤਭਾਈਸਿਖਬਿਗਾਸੇ
॥ ਗੁਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸੁਆਮੀ
ਆਪੇਰਖਾਆਪਿਪਿਤਾਆਪਿਮਾਇਆ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿ
ਏਹੁਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥ ਘਰਮੰਦਰਹਟਨਾਲੇਸੋਹੇਜਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਰਾ
ਮਾ ॥ ਸੰਤਭਗਤਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸੀਰਾਮਾ ॥ ਕਾਟੀਜਮ
ਫਾਸੀਪ੍ਰਭਿਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ ॥ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਪੂਰਨਹੋਈ
ਮਨਇਛੇਫਲਪਾਏ ॥ ਸੰਤਸਜਨਸੁਖਿਮਾਣਹਿਰਲੀਆਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮਨਾ
ਸੀ ॥ ਸਬਦਿਸਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਸੀ ॥੨॥ ਦਾਤਿਖਸਮ
ਕੀਪੂਰੀਹੋਈਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਰਾਮਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਖਸਮਾਨਾਕੀਆਜਿਸਦੀ
ਵਡੀਵਡਿਆਈਰਾਮਾ ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕਾਰਾਖਾਸੋਪ੍ਰਭੁਭਇਆਦਇ
ਆਲਾ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖੀਵਸਾਏਪ੍ਰਭਿਆਪੇਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਦਹਦਿਸ
ਪੂਰਿਰਹਿਆਜਸੁਸੁਆਮੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬ
ਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਅਬਿਚਲਨੀਵਰਖਾਈ ॥੩॥ ਗਿਆਨਧਿਆਨਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰ
ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਨਿਤਸੁਣੀਐਰਾਮਾ ॥ ਅਨਹਦਚੋਜਭਗਤਭਵਭੰਜਨਅਨਹਦਵਾ
ਜੇਧੁਨੀਐਰਾਮਾ ॥ ਅਨਹਦਝੁਣਕਾਰੇਤਤੁਬੀਚਾਰੇਸੰਤਗੋਸਟਿਨਿਤਹੋਵੈ ॥

ਤਿਨ ਮੁਆ ਮਰਪਰਿ ਮੈਲੁ ਸਭੁ ਕਟਾਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਗਲ ਖੋਵੈ ॥ ਤਰ ਜਨਮ ਮਰਣ ਆਵਣ ਜਾਣ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੋਨੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਛ ਪੁਨੀਆ ॥੪॥੬॥੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ਹਰਿ ਕੰਮੁ ਕਰਾਵਣਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਤਾਲੁ ਸੁਹਾਵਾ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰਨ ਸਾਜੁ ਕਰਾਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਭਇਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਲਾਥੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਸੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਗਾਇਆ ॥ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਿਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਦੀਨੇ ਕਰਤੈ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਰਾਮ ॥ ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਸਗਲੇ ਉਠਿ ਨਾਠੇ ਦੂਖੁ ਨ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਬਿਨਸੀ ਭੂਖ ਸਬਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਅਚਰਜੁ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਵਿੰਦ ਅਨਦ ਉਪਜੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਬਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਤਾਲ ਕੇਰਾ ਤਿਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਕਿਰਿਆ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਚਾਰਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਉਸਤਤਿ ਕਉਨੁ ਕਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕ ਖਿਨੋ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਉਚਰੁ ਰਸਨਾ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਨਾਮ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰ

ਮਿ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਸੈ ਤਿਨ ਨ ਕਾਈ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਰੀਜੈ ॥੪॥੧੦॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥੧੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਿਠ ਬੋਲੜਾ ਜੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥ ਹਉ ਸੰਮਲਿ ਥਕੀ ਜੀ ਓਹੁ ਕਦੇ ਨ ਬੋਲੈ ਕਉਰਾ ॥ ਕਉੜਾ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਏ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲੇ ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨੇੜੈ ਹੀ ਤੇ ਨੇੜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਹਉ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਜੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੇਰਾ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਹਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਗ ਛਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਜੀਵਾ ਠੰਢੀ ਥੀਵਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਵਜਲ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉ ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡਾ ਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੋ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੀਨਾ ਤਾ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਗਾਠੇ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਰਾਗ ਦੋਖ ਤੇ ਨਿਆਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੋ ॥੩॥ ਮੈ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਜੀ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਸੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਅਧ੍ਰੁਵ ਡਿਠੇ ਜੀਉ ਤਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਸੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਸਭਿ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਇਛ ਪੁਜਾਏ ॥ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਆਮੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੧॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਾਰਸੂਹੀਕੀਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹੈਵੇਸਿਦੋਹਾਗਣੀਪਰ
ਪਿਰੁਰਾਵਣਜਾਇ॥ਪਿਰੁਛੋਡਿਆਘਰਿਆਪਣੈਮੋਹੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਿਠਾਕ
ਰਿਕੈਖਾਇਆਬਹੁਸਾਦਹੁਵਧਿਆਰੋਗੁ॥ਸੁਧੁਭਤਾਰੁਹਰਿਛੋਡਿਆਫਿਰਿਲ
ਗਾਜਾਇਵਿਜੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਲਟਿਆਹਰਿਰਾਤੀਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿ॥ਸਹ
ਜਿਸਚੁਪਿਰੁਰਾਵਿਆਹਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਆਪਿਮੇ
ਲੀਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪਿਰੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਚਾਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿ ੧ ਮਃ ੩ ॥
ਸੂਹਵੀਏਨਿਮਾਣੀਏਸੋਸਹੁਸਦਾਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਹਿਆਪਣਾਕੁਲੁਭੀ
ਛੁਟੀਨਾਲਿ ੨ ਪਉੜੀ ॥ਆਪੇਤਖਤੁਰਚਾਇਓਨੁਆਕਾਸਪਤਾਲਾ॥
ਹੁਕਮੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਸਚੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾਸਚੇਦੀਨਦ
ਇਆਲਾ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਦਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਿਰਾਲਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ੧ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ਸੂਹਬਤਾਸੋਹਾਗਣੀਜਾਮੰਨਿਲੈਹਿਸਚੁਨਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਮਨਾਇਲੈਰੂਪੁਚੜੀਤਾਅਗਲਾਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥ਐਸਾਸੀਗਾਰੁ
ਬਣਾਇਤੂਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਵਈਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗੈਭਾਉ॥ਨਾਨਕਸੋਹਾਗਣਿਕਾਕਿਆ
ਚਿਹਨੁਹੈਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖੁਉਜਲਾਖਸਮੈਮਾਹਿਸਮਾਇ ੧ ਮਃ ੩ ॥ਲੋਕਾਵੇ
ਹਉਸੂਹਵੀਸੂਹਾਵੇਸੁਕਰੀ॥ਵੇਸੀਸਹੁਨਪਾਈਐਕਰਿਕਰਿਵੇਸਰਹੀ॥ਨਾਨਕਤਿਨੀਸ
ਹੁਪਾਇਆਜਿਨੀਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਇਨਬਿਧਿਕੰਤਮਿਲੀ
੨ ਪਉੜੀ ॥ਹੁਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਬਹੁਭਿਤਿਸੰਸਾਰਾ॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨ
ਜਾਪੀਕੇਤੜਾਸਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਇਕਨਾਨੋਤੂਮੇਲਿਲੈਹਿਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ॥

ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰਾ।ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈਸੋਈਸਚਿ
ਆਰਾ ੨ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਸੂਹਵੀਏਸੂਹਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਹੈਜਿਨਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾ
ਭਾਉ।ਖਿਨਮਹਿਝੂਠੁਸਭੁਬਿਨਸਿਜਾਇਜਿਉਟਿਕੈਨਬਿਰਖਕੀਛਾਉ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਾਲੋਲਾਲੁਹੈਜਿਉਰੰਗਿਮਜੀਠਸਚੜਾਉ।ਉਲਟੀਸਕਤਿਸਿਵੈਘਰਿਆਈ
ਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਉ।ਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਣੇਜਿਤੁਮਿਲਿਐ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਉ ੧ ਮਃ ੩ ਸੂਹਾਰੰਗੁਵਿਕਾਰੁਹੈਕੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾਇ।ਇਸੁਲ
ਹਦੇਬਿਲਮਨਹੋਵਈਰੰਡਬੈਠੀਦੂਜੈਭਾਇ।ਮੁੰਧਇਆਣੀਦੁੰਮਣੀਸੂਹੈਵੇਸਿਲੋਭਾ
ਇ।ਸਬਦਿਸਚੈਰੰਗੁਲਾਲੁਕਰਿਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇ। ਨਾਨਕਸੋਹਾਗਣੀ
ਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ ੨ ਪਉੜੀ ੴ ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਆਪਿ
ਕੀਮਤਿਪਾਈ।ਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਪਈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ।ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ
ਹੈਦੂਜੈਭਰਮਾਈ।ਮਨਮੁਖਠਉਰਨਪਾਇਨੀਫਿਰਿਆਵੈਜਾਈ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋ
ਥੀਐ[illegible]ਸਭਚਲੈਰਜਾਈ। ੨ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਸੂਹੈਵੇਸਿਕਾਮਣਿਕੁਲਖ
ਣੀਜੋਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਪਰਪੁਰਖਧਰੇਪਿਆਰਾ।ਓਸੁਸੀਲੁਨਸੰਜਮੁਸਦਾਝੂਠੁਬੋਲੈਮਨਮੁ
ਖਿਕਰਮਖੁਆਰਾ।ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਭਤਾਰਾ।ਸੂਹਾ
ਵੇਸੁਸਭੁਉਤਾਰਿਧਰੇਗਲਿਪਹਿਰੈਖਿਮਾਸੀਗਾਰਾ।ਪੇਈਐਸਾਹੁਰੈਬਹੁਸੋਭਾਪਾਏਤਿ
ਸੁਪੂਜਕਰੇਸਭੁਸੈਸਾਰਾ।ਓਹਰਲਾਈਕਿਸੈਦੀਨਾਰਲੈਜਿਸੁਰਾਵੇਸਿਰਜਨਹਾਰਾ।ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਹਾਗਣੀਜਿਸੁਅਵਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਭਰਤਾਰਾ ੧ ਮਃ ੩
ਸੂਹਾਰੰਗੁਸੁਪਨੈਨਿਸੀਬਿਨੁਤਾਗੇਗਲਿਹਾਰਾ।ਸਚਾਰੰਗੁਮਜੀਠਕਾਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਬੀ
ਚਾਰਾ।ਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸੀਸਭਿਬੁਰਿਆਈਆਛਾਰਾ ੨॥ ਪਉੜੀ ਇਹੁਜਗੁ

ਸਦਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ [illegible] ਭਗਤਿ [illegible] ੨

ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਸਚਿ ਖੋਜਾ ਵਿਚਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਪਰਚਾਨੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਅਨੁ ਮੋਹੁ ਕੂੜੁ ਗੁਮਾਨੁ
ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਓਨੁ
ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੁ ੪ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਪਿਰ ਲਗੀ
ਪਿਆਰੁ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਪਿਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਮੁਖਿ ਦਝਿ ਮੁਈ ਗਾਵਾਰਿ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਗਇਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਲਾਲੁ ਹੋਆ ਰਸਨਾ
ਰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭੈ ਭਾਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ
ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ੧ ਮਃ ੩ ਮੁੰਧੇ ਸੂਹਾ ਪਰਹਰਹੁ ਲਾਲੁ
ਕਰਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ਮੁੰਧ ਸੁਹਾਵੀ ਸੋਹਣੀ ਜਿਸੁ ਘਰਿ
ਸਹਜਿ ਭਤਾਰੁ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਰਾਵੀਐ ਰਾਵੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ੨ ਪਉੜੀ ਮੋਹੁ ਕੂੜੁ
ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਰਤਾ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਮੁਏ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਲਿਤਾ ਸਿਰ
ਉਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿਤਾ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕਾਲਿ
ਵਸਿ ਕਿਤਾ ਜੇਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਓਨੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਿਤਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਸਤੀਆ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜੋ ਮੜਿਆ ਲਗਿ ਜਲੰਨ੍ਹਿ ਨਾਨਕ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨ੍ਹਿ ਜਿ
ਬਿਰਹੇ ਚੋਟ ਮਰੰਨ੍ਹਿ ੧ ਮਃ ੩ ਭੀ ਸੋ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੰਨ੍ਹਿ ਸੇ
ਵਨਿ ਸਾਈ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮ੍ਹਾਲੰਨ੍ਹਿ ੨ ਮਃ ੩ ਕੰਤਾ ਨਾਲਿ ਮਹੇਲੀਆ ਸੇਤੀ ਅ
ਗਿ ਜਲਾਹਿ ਜੇ ਜਾਣਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ਨਾਨਕ ਕੰਤ ਨ ਜਾਣਨੀ
ਸੇ ਕਿਉ ਅਗਿ ਜਲਾਹਿ ਭਾਵੈ ਜੀਵਉ ਕੈ ਮਰਉ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਹਿ ੩ ਪਉੜੀ
ਤੁਧੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲਿ ਉਪਾਇਆ ਲੇਖੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ
ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ

ਨ ਮਰੈ ਦੁਖ ਸੀ ਪਿਛਲਿ ਲਿਖੁ ਨ ਲਿਖਿਆ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਗੁਰਬਿ ਜਪੁ ਜਪਿਆ
॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ਸੇ ਕਿਉ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥ ਚਲ
ਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਰਾਤਿ ਕਾਰਣਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਲਕੇ
ਚਲਣੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਮਃ ੨ ॥ ਬਧਾ ਚਟੀ ਜੋ
ਭਰੇ ਨਾ ਗੁਣੁ ਨਾ ਉਪਕਾਰੁ ॥ ਸੇਤੀ ਖੁਸੀ ਸਵਾਰੀਐ ਨਾਨਕ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੁ ॥੩॥ ਮਃ ੨ ॥
ਮਨਹਠਿ ਤਰਫ ਨ ਜਿਪਈ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਘਾਲੇ ॥ ਤਰਫ ਜਿਣੈ ਸਤ ਭਾਉ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰੇ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਭ ਭਵਿ ਥਕੀ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਕਰਤਾ ਕ
ਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਜਿਨਾ ਭਉ ਤਿਨ੍ਹ ਨਾਹਿ ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਉ ਨਿਭਵਿਆਹ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਏਹੁ ਪਟੰਤਰਾ ਤਿਤੁ ਦੀਬਾਣਿ ਗਇਆਹ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਤੁਰਦੇ ਕਉ ਤੁਰਦਾ ਮਿਲੈ ਉਡ
ਤੇ ਕਉ ਉਡਤਾ ॥ ਜੀਵਤੇ ਕਉ ਜੀਵਤਾ ਮਿਲੈ ਮੂਏ ਕਉ ਮੂਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ
ਨਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਗਿ ਪਏ
ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਜਿਨ੍ਹਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਮਨਮੁਖਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਸੋ ਬੁ
ਝਸੀ ਸਚਿਆ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਮਣਿ ਤਉ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿ
ਜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਤੁ ਮਨਾਇ ॥ ਮਤੁ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਏਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ
ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਕੀਆ ਤਉ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਭਉ ਸੀਗਾਰੁ ਤਬੋਲ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕਰੇਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਤ

ਤਉ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਜਲ ਫੂਲ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ਲੇ ਧਨ ਕੀਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਇਓ ਏਵੈ ਭਇਆ ਵਿਕਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਬਹਨਿ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਧਨ ਪਿਰੁ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥

ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਊਪਜੈ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਭੇਟਿਆ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਭਉ ਭਾਉ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਵਾਹੁ ਖਸਮ ਤੂ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਹਮ ਕੀਏ ॥ ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਰ ਵੇਲਿ ਵਰਸ ਵਰਾਹੁ ॥ ਆਪਿ ਖੜੋਵਹਿ ਆਪਿ ਕਰਿ ਆਪੀਣੈ ਆਪਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪੈ ਉਨਮਨਿ ਤਤੁ ਕਮਾਹੁ ॥ ਮਸਕਤਿ ਲਹਹੁ ਮਜੂਰੀਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਸਮ ਦਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਦਰ ਵੇਪਰਵਾਹ ਤਉ ਦਰਿ ਊਣਾ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਸੋਹਣੇ ਰਤਨਾ ਨਾਲਿ ਜੁੜੰਨਿ ॥ ਤਿਨ ਜਰੁ ਵੈਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਬੁਢੇ ਥੀਇ ਮਰੰਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਹੀਰੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਫਿਰਿ ਪਵੈ ਨ ਫੀਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿ ਜਿਨਿ ਜਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਪਉਦੀ ਜਾਇ ਪਰਾਲਿ ਪਿਛੈ ਹਥੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਤਿਤੁ ਨਿਵੰਧੈ ਤਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਕੇ ਕੰਮ ਫਿਟਿਆ ਗਣਤ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਕਿਤੀ ਲਹਾ ਸਹੰਮ ਜਾ ਬਖਸੇ ਤਾ ਧਕਾ ਨਹੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਰੰਗੁ ਗੁਰਮਤੀ ਮਾਣੁ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ

ਲਖ ਹੈਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਰਿਜ ਹੁੰਨ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬਦਰਾ ਮਾਲ ਕਾ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿ
ਆ ਆਣਿ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਵਣ ਚਲੇ ਤੀ
ਰਥੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਤਨਿ ਚੋਰ ॥ ਇਕੁ ਭਾਉ ਲਥੀ ਨਾਤਿਆ ਦੁਇ ਭਾ ਚੜੀਅਸੁ ਹੋਰ ॥ ਬਾਹ
ਰਿ ਧੋਤੀ ਤੂਮੜੀ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰ ॥ ਸਾਧ ਭਲੇ ਅਣਨਾਤਿਆ ਚੋਰ ਸਿ ਚੋਰਾ ਚੋਰ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਦਾ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਹੀ
ਆਪਿ ਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਦਾ ਗੁਰਿ ਠਾਕਿ ਰਹ
ਾਇਆ ॥ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇਆ ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ
ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ਚਉਦਹ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਜੇ
ਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਖੂਲੇ ਹਟ ਹੋਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਜੋ ਪਹੁਚੈ ਸੋ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਧਰਮੁ
ਦਲਾਲੁ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥ ਸ
ਚ ਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਰਾਤੀ ਹੋਵਨਿ ਕਾਲੀਆ ਸੁਪੇਦਾ ਸੇ ਵੰਨ ॥
ਦਿਹੁ ਬਗਾ ਤਪੈ ਘਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕਾਲੇ ਵੰਨ ॥ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਮੂਰਖ ਅੰਧ
ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਕਬਹਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋ
ਟੁ ਰਚਾਇਆ ਹਰਿ ਸਚੈ ਆਪੇ ॥ ਇਕਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਅਨੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਵਿਆ
ਪੇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਸਾ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿ
ਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਾਪੇ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਰੰਡੀਆ ਕੁਟਣੀਆ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਵੇਦੀਨਾ ਕੀ ਦੋਸਤੀ ਵੇਦੀਨਾ ਕਾ ਖਾਣੁ ॥ ਸਿਫਤੀ
ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਵਸੈ ਸੈਤਾਨੁ ॥ ਗਦਹੁ ਚੰਦਨਿ ਖਉਲੀਐ ਭੀ ਸਾਹੂ ਸਿਉ ਪਾਣੁ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਕੂੜੈ ਕਤਿਐ ਕੂੜਾ ਤਣੀਐ ਤਾਣੁ ॥ ਕੂੜਾ ਕਪੜੁ ਕਛੀਐ ਕੂੜਾ ਪੈਨਣੁ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥

ਵੀਚਾਰੁਬਾਬਾਸਿਫਤੀਆਨਲੋਹਿਮਿਲਿਕਲਣਾ॥ਇਕਿਕਦੇਨੋਇਕਿਭੰਗਾਤੇਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਵਾ
ਣਾਨਾਮਿਰਜਿਨਾਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਰਾਧਿਤਿਨਾਵਿਚਿਨਾਨਕਬਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਕੂੜੁਹੈਕੂੜੋਹੋਇਗਇਆ॥ਹਉਮੈਝਗੜਾਪਾਇਓਨੁਝਗੜੈਜਗੁਮੁ
ਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਝਗੜੁਚੁਕਾਇਓਨੁਇਕੋਰਵਿਰਹਿਆ॥ਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆ
ਭਉਜਲੁਤਰਿਗਇਆ॥ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਵਿਚਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧੪॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸਤਿਗੁਰਭੀਖਿਆਦੇਹਿਮੈਤੂੰਸੰਮ੍ਰਥੁਦਾਤਾਰੁ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾ
ਰੀਐਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਲਬੁਲੋਭੁਪਰਜਾਲੀਐਨਾਮੁਮਿਲੈਆਧਾਰੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿ
ਨਵਤਨਨਿਰਮਲਾਮੈਲਾਕਬਹੂੰਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਛੁਟੀਐਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖੁ
ਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਇਕੋਕੰਤੁਸਬਾਈਆਜਿਤੀਦਰਿਖੜੀਆਹ॥ਨਾਨਕਕੰਤੈਰਤੀਆਪੁਛ
ਹਿਬਾਤੜੀਆਹ॥੨॥ਮਃ੧॥ਸਭੇਕੰਤੈਰਤੀਆਮੈਦੋਹਾਗਣਿਕਿਤੁ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗ
ਣਏਤੜੇਖਸਮੁਨਫੇਰੇਚਿਤੁ॥ਸਭਿਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਇਕਮੈਦੋਹਾਗਣਿਰਾਤਿ॥੪॥ਪਉ
ੜੀ॥ਦਰਿਮੰਗਤੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੀਜੈਕਿਰਪਾਕਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਹੁਮਿਲਾ
ਇਜਨੁਪਾਵੈਨਾਮੁਹਰਿ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਧਰਿ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਇਜੈਜੈਸਬਦੁਹਰਿ॥ਜਗਮਹਿਵਰਤੈਆਪਿਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮ
ਃ੧॥ਜਿਨੀਨਪਾਇਓਪ੍ਰੇਮਰਸੁਕੰਤਨਪਾਇਓਸਾਉ॥ਸੁੰਞੇਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉ
ਆਇਆਤਿਉਜਾਉ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਉਓਲਾਮੇਦਿਨੈਕੇਰਾਤੀਮਿਲਨਿਸਹੰਸ॥ਸਿਫਤਿ
ਸਲਾਹਣੁਛਡਿਕੈਕਰੰਗੀਲਗਾਹੰਸੁ॥ਫਿਟੁਇਵੇਹਾਜੀਵਿਆਜਿਤੁਖਾਇਵਧਾਇ
ਆਪੇਟੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਸਭੋਦੁਸਮਨੁਹੇਤੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਢਾਢੀਗੁਣਗਾ
ਵੈਨਿਤਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਸਲਾਹਿਸਚਾਉਰਧਾਰਿਆ॥ਘਰੁਦਰੁ

ਪਾਵੈ ਮਹਲੁ ਨ ਮੁਇਆ ਗਿਆਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਉਜਾਗਰ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੂ
ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਹਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅੰ
ਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਬੇਦ ਪਾਠ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਖਾਇ ॥ ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਨ ਜਾਪੈ ਚੰਦੁ ॥ ਜਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਾ
ਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟੰਤੁ ॥ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾ
ਰ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਬਦੈ
ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ
॥ ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾ
ਲਾਹੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਣ
ਉਚਰੈ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮੇਲਿ ਲਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੈ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮ
ਨੁ ਮੈਲਾ ਇਵ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂਮ
ਲ ਫੁਲ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗੁਪਸਿ ਮਾਲ ॥ ਏਨੀ ਫੁਲੀ ਰਉ ਕਰੇ ਅਵਰ ਕਿ ਚੁਣੀਅਹਿ
ਡਾਲ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਕੰ
ਤ ਦਿਸਾਪੁਰੀ ਸੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਫਿਰਹਿ ਜਲੰਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦਇਆ
ਕਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵੀ ਗੁਣ ਰਵਾ ਮਨੁ ਸਚੈ ਰਚਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ
ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਲਖਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਜਪਨੀ ॥ ਜੋ
ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਸਭਿ ਘਰੈ ਵਿਚਿ ਜਚਨੀ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲ ਬ
ਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ਪਹਿਲਾ ਮਉਲਿਓ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਉਲਿਐ ਸਭ ਮਉਲੀਐ ਤਿਸਹਿ
ਨ ਮਉਲਿਹੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਪਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੨ ॥ ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿਆ ਨਾ ਮਿਲੈ

ਮਿਲੇ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾ
ਮਿ ਰਤਿਆ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਕੋ
ਈ ਕੋਇ ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਇਕੁ ਤੂ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਰੋਇ ਜਾ ਲਗੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥੧॥ ਮ:
੨ ॥ ਜਾਂ ਸੁਖੁ ਤਾ ਸਹੁ ਰਾਵਿਓ ਦੁਖਿ ਭੀ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿਓਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਉ ਕੰਤ
ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆ
ਈ ॥ ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨ
ਹੀ ਤੂ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਤਿਨ ਲੈਹਿ ਛਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿ
ਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੨੦॥੧॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਤਥਾ ਸਭਨਾ ਭਗਤਾ
ਕੀ ਕਬੀਰ ਕੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਵਤਰਿ ਆਇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੀਨਾ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨ
ਕਬਹੂ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗੇ ॥ ਮਰਿ ਜਾਇਬੇ ਕਉ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਅਭਾਗੇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਿ ਕੈ ਕੁਟੰਬੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਇਕਸਰ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ
॥੨॥ ਕੰਠ ਗਹਨ ਤਬ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਆਗੇ ਤੇ ਨ ਸੰਮ੍ਹਾਰਾ ॥੩॥੧॥ ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀ
॥ ਥਰਹਰ ਕੰਪੈ ਬਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਕਰਸੀ ਪੀਉ ॥੧॥ ਰੈਨਿ ਗਈ ਮਤ ਦਿਨੁ
ਭੀ ਜਾਇ ॥ ਭਵਰ ਗਏ ਬਗ ਬੈਠੇ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚੈ ਕਰਵੈ ਰਹੈ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚ
ਲਿਆ ਕਾਇਆ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥੨॥ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ਬਾ
ਝੁ ਭਤਾਰਾ ॥੩॥ ਕਾਗ ਉਡਾਵਤ ਭੁਜਾ ਪਿਰਾਨੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਥਾ ਸਿਰਾਨੀ ॥੪॥੨॥

ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਅਮਲੁ ਸਿਰਾਨੋ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ॥ ਆਏ ਕਠਿਨ ਦੂਤ ਜਮ ਲੇਨਾ ॥ ਕਿਆ ਤੈ
ਖਟਿਆ ਕਹਾ ਗਵਾਇਆ ॥ ਚਲਹੁ ਸਿਤਾਬ ਦੀਬਾਣਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਚਲੁ ਦਰਹਾਲੁ ਦੀ
ਵਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ਦਰਗਹ ਕਾ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਅਰ
ਦਾਸਿ ਗਾਵ ਕਿਛੁ ਬਾਕੀ ॥ ਲੇਉ ਨਿਬੇਰਿ ਆਜੁ ਕੀ ਰਾਤੀ ॥ ਕਿਛੁ ਭੀ ਖਰਚੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਸਾਰ
ਉ ॥ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਸਰਾਇ ਗੁਜਾਰਉ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਧਨੁ
ਧਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਅਮੋਲੇ
॥੩॥ ਜਾਗਤੁ ਸੋਇਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਜੋਰਿਆ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਕ
ਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਭੂਲੇ ॥ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰੂਲੇ ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ
ਜੀਉ ॥ ਥਾਕੇ ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ ਥਾਕੇ ਥਾਕੀ ਸੁੰਦਰਿ ਕਾਇਆ ॥ ਜਰਾ ਹਾਕ ਦੀ ਸਭ ਮ
ਤਿ ਥਾਕੀ ਏਕ ਨ ਥਾਕਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਰ
ਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ
ਸਾਸਾ ॥ ਜੇ ਘਟੁ ਜਾਇ ਤ ਭਾਉ ਨ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਸਬਦੁ ਬ
ਸਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਢਾਲੇ ਪਾ
ਸਾ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਅਬਿਗਤ ਕਉ ਤਿਨ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਨਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਕ
ਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਢਾਲਿ ਜੁ ਜਾਨਹਿ ਪਾਸਾ ॥੪॥੪॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਏਕੁ ਕੋਟੁ
ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰਾ ਪੰਚੇ ਮਾਗਹਿ ਹਾਲਾ ॥ ਜਿਮੀ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਸ ਕੀ ਬੋਈ ਐਸਾ ਦੇਨੁ ਦੁਖਾਲਾ
॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੋ ਕਉ ਨੀਤਿ ਡਸੈ ਪਟਵਾਰੀ ॥ ਊਪਰਿ ਭੁਜਾ ਕਰਿ ਮੈ ਗੁਰ ਪਹਿ ਪੁਕਾ
ਰਿਆ ਤਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਡਾਡੀ ਦਸ ਮੁੰਸਫ ਧਾਵਹਿ ਰਈ
ਅਤਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਹੀ ॥ ਡੋਰੀ ਪੂਰੀ ਮਾਪਹਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਬਿਸਟਾਲਾ ਲੇਹੀ ॥੨॥ ਬਹਤਰਿ ਘਰ

ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਇਆ ਉਨਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦਫਤਰੁ ਸੋਧਿਆ ਬਾਕੀ ਰਿਜਮ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ ਸੰਤਾ ਕਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ਨਿੰਦਹੁ ਸੰਤ ਰਾਮੁ ਹੈ ਏਕੋ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ਬਿਬੇਕੋ ॥ ੪॥੫

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ

॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਹ ਕੀ ਸਾਰ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੁਖ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਨ ਅੰਤਰੁ ਰਾਖੈ ॥ ਅਵਰਾ ਦੇਖਿ ਨ ਸੁਨੈ ਅਭਾਖੈ ॥੧॥ ਸੋ ਕਤ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਦਰਦੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ਦੁਇ ਪਖ ਹੀਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਹ ਨਿਰੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥ ਪੁਰ ਸਲਾਤ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਗਵਨੁ ਇਕੇਲਾ ॥੨॥ ਦੁਖੀਆ ਦਰਦਵੰਦੁ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਜਬਾਬੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਕਰੁ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥੩॥੧॥

੨ ਸੂਹੀ ॥ ਜੋ ਦਿਨ ਆਵਹਿ ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਹੀ ॥ ਕਰਨਾ ਕੂਚੁ ਰਹਨੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਗੁ ਚਲਤ ਹੈ ਹਮ ਭੀ ਚਲਨਾ ॥ ਦੂਰਿ ਗਵਨੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ਇਆਨਾ ॥ ਤੈ ਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ਸੁ ਰਿਜਕੁ ਅੰਬਰਾਵੈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਾਟੁ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦਿਗੀ ਛਾਡਿ ਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥ ੨ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਪੰਥੁ ਨ ਸਵਾਰਾ ॥ ਸਾਂਝ ਪਰੀ ਦਹ ਦਿਸ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਨਿਦਾਨਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਦੁਨੀਆ ਫਨ ਖਾਨੇ ॥੩॥੨

੩ ਸੂਹੀ ॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸਾਲ ਰਸੋਈ ॥ ਏਕ ਘਰੀ ਫੁਨਿ ਰਹਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਐਸਾ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕੀ ਟਾਟੀ ॥ ਜਲਿ ਗਇਓ ਘਾਸੁ ਰਲਿ ਗਇਓ ਮਾਟੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਈ ਬੰਧ ਕੁਟੰਬ ਸਹੇਰਾ ॥ ਓਇ ਭੀ ਲਾਗੇ ਕਾਢੁ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਉਰਹਿ ਤਨ ਲਾਗੀ ॥ ਉਹ ਤਉ ਭੂਤੁ ਭੂਤੁ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥

੩ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ਹਮ ਤਉ ਏਕ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥੫॥੩॥
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਕੀ

ॴ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤਪਿ ਤਪਿ ਲੁਹਿ ਲੁਹਿ ਹਾਥ ਮਰੋਰਉ ॥ ਬਾਵਲਿ ਹੋਈ ਸੋ ਸਹੁ ਲੋਰਉ ॥ ਤੈ ਸਹਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕੀਆ ਰੋਸੁ ॥ ਮੁਝੁ ਅਵਗਨ ਸਹ ਨਾਹੀ ਦੋਸੁ ॥੧॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਜੋਬਨੁ ਖੋਇ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੀ ਕੋਇਲ ਤੂ ਕਿਤ ਗੁਨ ਕਾਲੀ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ਹਉ ਬਿਰਹੈ ਜਾਲੀ ॥ ਪਿਰਹਿ ਬਿਹੂਨ ਕਤਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਵਿਧਣ ਖੂਹੀ ਮੁੰਧ ਇਕੇਲੀ ॥ ਨਾ ਕੋ ਸਾਥੀ ਨਾ ਕੋ ਬੇਲੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ॥ ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਬਹੁਤੁ ਪਿਈਣੀ ॥ ਉਸੁ ਊਪਰਿ ਜਾ ਫਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਾ ਮੇਰਾ ਅਲਹੁ ਬੇਲੀ ॥੩॥ ਵਾਟ ਹਮਾਰੀ ਖਰੀ ਉਡੀਣੀ ॥ ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਬਹੁਤੁ ਪਿਈਣੀ ॥ ਉਸੁ ਊਪਰਿ ਹੈ ਮਾਰਗੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦਾ ਪੰਥੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥੪॥੧॥ ਬੇੜਾ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕਿਓ ਬੰਧਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ॥ ਭਰਿ ਸਰਵਰੁ ਜਬ ਊਛਲੈ ਤਬ ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਹਥੁ ਨ ਲਾਇ ਕਸੁੰਭੜੈ ਜਲਿ ਜਾਸੀ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਪਤਲੀ ਸਹ ਕੇਰੇ ਬੋਲਾ ॥ ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ ॥੨॥ ਕਹੈ ਫਰੀਦੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਅਲਾਏਸੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਸੀ ਡੁੰਮਣਾ ਅਹਿ ਤਨੁ ਢੇਰੀ ਥੀਸੀ ॥੩॥੨॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾ ਹਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥ ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਕਹਾ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧

ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਦੇਹਿਬੁਝਾਈ।ਜੈਸੇਸਚੁਮਹਿਰਹਉਰਜਾਈ। ੧ ਰਹਾਉ ।ਜੋਕਿਛੁਹੋਆ
ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝਤੇਤੇਰੀਸਭਅਸਨਾਈ।ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੈਅੰਧੁਲੇਕਿਆਚ
ਤੁਰਾਈ।੨।ਕਿਆਹਉਕਥੀਕਥੇਕਥਿਦੇਖਾਮੈਅਕਥੁਨਕਥਨਾਜਾਈ।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋ
ਈਆਖਾਤਿਲੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ।੩।ਏਤੇਕੂਕਰਹਉਬੇਗਾਨਾਭਉਕਾਇਸੁਤਨਤਾਈ।ਭ
ਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਜੇਹੋਇਗਾਤਾਖਸਮੈਨਾਉਨਜਾਈ।੪।੧।ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧
ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਵੇਸਕਲੰਦਰੁਘਟਹੀਤੀਰਥਿਨਾਵਾ।ਏਕੁਸਬਦੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਬਸਤੁਹੈਬਾਹੁ
ੜਿਜਨਮਿਨਆਵਾ।੧।ਮਨੁਬੇਧਿਆਦਇਆਲਸੇਤੀਮੇਰੀਮਾਈ।ਕਉਣੁਜਾਣੈਪੀਰ
ਪਰਾਈ।ਹਮਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈ।੧ ਰਹਾਉ ।ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਅਪਾਰਾਚਿੰ
ਤਾਕਰਹੁਹਮਾਰੀ।ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ।
੨।ਸਿਖਮਤਿਸਭਬੁਧਿਤੁਮਾਰੀਮੰਦਿਰਛਾਵਾਤੇਰੇ।ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾ
ਹਿਬਾਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਤੇਰੇ।੩।ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਸਰਬਚਿੰਤਤੁਧੁਪਾਸੇ
।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਚੰਗਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸੇ।੪।੨।ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧
।।ਆਪੇਸਬਦੁਆਪੇਨੀਸਾਨੁ।ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਜਾਨੁ।ਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਤਾਣੁ।ਤੂ
ਦਾਤਾਨਾਮੁਪਰਵਾਣੁ।੧।ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਦੇਉ।ਹਉਜਾਚਿਕੁਤੂਅਲਖਅਭੇਉ।।
੧ ਰਹਾਉ ।ਮਾਇਆਮੋਹੁਧਰਕਟੀਨਾਰਿ।ਭੂੰਡੀਕਾਮਣਿਕਾਮਣਿਆਰਿ।ਰਾਜੁ
ਰੂਪੁਝੂਠਾਦਿਨਚਾਰਿ।ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਾਨਣੁਅੰਧਿਆਰਿ।੨।ਚਖਿਛੋਡੀਸਹਸਾਨਹੀ
ਕੋਇ।ਬਾਪੁਦਿਸੈਵੇਜਾਤਿਨਹੋਇ।ਏਕੇਕਉਨਾਹੀਭਉਕੋਇ।ਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਵੈਸੋ
ਇ।੩।ਸਬਦਿਮੁਏਮਨੁਮਨਤੇਮਾਰਿਆ।ਠਾਕਿਰਹੇਮਨੁਸਾਚੈਧਾਰਿਆ।ਅਵਰੁਨ
ਸੂਝੈਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਸਤਾਰਿਆ।੪।੩।ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ

੧ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰ
ਮਿ ਭੁਲੇ ਬਉਰਾਨੇ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸ
ਨ ਕੈਸੇ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਖਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ
ਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਹਉ ਮਰਉ ਦੁਖਾਲੀ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜ
ਪਉ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥ ਸਦ ਬੈਰਾਗਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ਅਬ ਜਾਨੇ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥ ੨ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਹੀਐ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇ
ਇ ਦਿਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਕਿਆ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜੈ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨ ਰਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੋਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿ
ਤ ਸਿਉ ਜਿਤੁ ਹੁਣਿ ਖਸਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪਉੜੀ ਛੁੜਕੀ ਫਿਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹਿ
ਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਦੇਈ ਲਿਵ ਲਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿ
ਸਾਰੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਤੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਮੁਕਤ ਬੰਧ ਸਭਿ ਤੁ
ਧੁ ਤੇ ਹੋਏ ਐਸਾ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਕਹੀਐ ਮਨਮੁਖ ਬੰਧ
ਵਿਚਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੇ ਸਿ ਮਨਮੁਖ ਕਹੀਅਹਿ

ਨਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਪਤੀਣਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥ ਹਰਿ
ਜਨ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਾਲਹਿ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾ
ਰੇ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਦੂਜਾ ਹੋ
ਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਕੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪ
ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸਰਾ
ਫੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਤੋਲੇ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਜਾ
ਣੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ
॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਲਗੈ ਤਿਸੁ ਆਇ ॥ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਲੇ ਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਆਪੇ
ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪੇ ਜਾਪੇ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਆਪੇ ॥
ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਆਪੇ ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇ
ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਬਹਾਨਾ ॥ ਐਸਾ ਇਕੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਬਨਿਆ ਹੈ ਸਭ ਮ
ਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗ
ਰੁ ਪਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ
ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਜਬ ਅਪੁਨੀ ਜੋਤਿ ਖਿੰਚਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤਬ ਕੋਈ ਕਰਉ
ਦਿਖਾ ਵਖਿਆਨਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਿਉ ਆ
ਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਵੈ ਕੋਈ ਚਾਲੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਤੇਰੇ ਕਾਮਾਂ ॥ ਇਕਨਾ ਘਰ ਮਹਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭਵਹਿ
ਅਭਿਮਾਨਾ ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਪੂਰੈ
ਵੇਖਹੁ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ॥ ਇਸੁ ਪਰਪੰਚ ਮਹਿ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਮਤੁ ਕੋ ਧਰਹੁ ਗੁਮਾਨਾ

ਨਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਸਨੋਮਤਿਆਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਨਾ ॥ ਇਹਬਾਣੀਜੋਜੀ
ਅਹੁਜਾਣੈਤਿਸੁਅੰਤਰਿਰਵੈਹਰਿਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਹੁਜੁਗਾਕਾਹੁਣਿਨਿਬੇੜਾ
ਨਰਮਨੁਖਾਨੋਏਕੁਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਤੁਸੰਜਮਤੀਰਥਓਨਾਜੁਗਾਕਾਧਰਮੁਹੈਕਲਿਮਹਿਕੀਰ
ਤਿਹਰਿਨਾਮਾ ॥੨॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਆਪੋਆਪਣਾਧਰਮੁਹੈਸੋਧਿਦੇਖਹੁਬੇਦਪੁਰਾਣਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਹਰਿਹਰਿਜਗਿਤੇਪੂਰੇਪਰਵਾਣਾ ॥੩॥ ਕਹਤਨਾਨਕੁਸ
ਚੇਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਏਚੂਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਕਹਤਸੁਣਤਸਭੇਸੁਖਪਾਵਹਿਮਾਨਤ
ਪਾਹਿਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸਨੋਆ
ਪੇਲਾਏ ॥ ਤਿਤੁਘਰਿਬਿਲਾਵਲੁਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ ॥ ਮੰਗਲੁਨਾਰੀਗਾਵਹਿਆ
ਏ ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ ॥੧॥ ਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨ੍ਹਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ
ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਤੇਰੈਚਾਏ ॥ ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਏ ॥ ਆਪੇਸੋਭਾਸਦਹੀਪਾਏ
ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਤੇਸਬਦਿਰੰਗਾਏ ॥ ਨਿਜਘਰਿ
ਵਾਸਾਹਰਿਗੁਣਗਾਏ ॥ ਰੰਗਿਚਲੂਲੈਹਰਿਰਸਿਭਾਏ ॥ ਇਹੁਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਸਾਚਿ
ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਮਿਟਿਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਮਿ
ਲਿਆਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਰਾ ॥ ਜੋਸਾਚਿਰਾਤੇਤਿਨਬਹੁੜਿਨਫੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਪੂਰਾਗੁ
ਰੁਮੇਰਾ ॥੪॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਵਡਿਆਈਪਾਈ ॥ ਅ
ਚਿੰਤਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਈ ॥ ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਬਦਿਜਲਾਈ ॥ ਦਰਿਸਾਚੈ
ਗੁਰਤੇਸੋਭਾਪਾਈ ॥੧॥ ਜਗਦੀਸਸੇਵਉਮੈਅਵਰੁਨਕਾਜਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੋਵੈ
ਮਨਿਮੇਰੈਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਉਤੇਰਾਨਾਮੁਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਕੀਪਰਤੀਤਿਮਨ

ਤੇ ਪਈਆ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਆ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਤਾ ਸਭ ਸਾਰ ਪਾਵਹੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੈ ਜਮ ਪੀੜੈ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਪਇਆ ਨਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਦੇਖਿ ਤਰਿ ਗਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਰਹਿ ਪਾਈ ॥੪॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੫॥੬॥੧੦ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩

॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਉਦਮੁ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਨਟੂਆ ਤੰਤੁ ਵਜਾਏ ਤੰਤੀ ਤਿਉ ਵਾਜਹਿ ਜੰਤ ਜਨਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਬਸਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਗਿਰਸਤਿ ਭ੍ਰਮਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਣਾਖਸਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੰਨਾ ॥ ਓਹੁ ਢੋਵੈ ਢੋਰ ਹਾਥਿ ਚਮੁ ਚਮਰੇ ਹਰਿ ਉਧਰਿਓ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਗਤ ਭਵ ਤਾਰਨ ਹਮ ਪਾਪੀ ਰਾਖੁ ਪਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕਰੀਅਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸੰਨਾ ॥ ੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਪਾਥਰ ਹੀਨ ਅਕਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰਿ ਤਿਆਗਹੁ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁ

ਨਰਾਖੁਉਪਮਾ ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਰਿਜਪੀਐਵਡੇਕਰੰਮਾ ੨ ਨਾਮ
ਹੀਨਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਤੇਤਿਨਵਡਦੂਖਸਹੰਮਾ ਓਇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨਿਭਵਾਈਅਹਿਮੰਦ
ਭਾਗੀਮੂੜਅਕਰੰਮਾ ੩ ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਧੁਰਿਪੂਰਬਿਲਿਖੇਵਡਕਰ
ਮਾ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਫਲੁਜਨੰਮਾ ੪੨ ਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ਹਮਰਾਚਿਤੁਲੁਭਤਮੋਹਿਬਿਖਿਆਬਹੁਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਭਰਾ
ਤੁਮ੍ਹਰੀਸੇਵਾਕਰਿਨਸਕਹਪ੍ਰਭਹਮਕਿਉਕਰਿਮੁਗਧਤਰਾ ੧ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਨਰ
ਹਰਨਾਮੁਨਰਹਰਾ ਜਨਊਪਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਪਰਾ ੧
ਰਹਾਉ ਹਮਰੇਪਿਤਾਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਰਿਦੇਹੁਮਤੀਜਸੁਕਰਾ ਤੁਮ੍ਹਰੈਸੰ
ਗਿਲਗੇਸੇਉਧਰੇਜਿਉਸੰਗਿਕਾਸਟਲੋਹਤਰਾ ੨ ਸਾਕਤਨਰਹੋਛੀਮਤਿਮਧਿਮਜਿ
ਨਹਰਿਹਰਿਸੇਵਨਕਰਾ ਤੇਨਰਭਾਗਹੀਨਦੁਹਚਾਰੀਓਇਜਨਮਿਮੁਏਫਿਰਿਮਰਾ ੩
ਜਿਨਕਉਤੁਮ੍ਹਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਤੇਨਾਏਸੰਤੋਖਗੁਰਸਰਾ ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਹ
ਰਿਭਜਿਆਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿਪਰਾ ੪੩ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ਆਵਹੁਸੰ
ਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਕਰਹੁ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਹਿਥੁਹੈਕਲਜੁਗਿ
ਖੇਵਟੁਗੁਰਸਬਦਿਤਰਹੁ ੧ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰਹੁ ਮਸਤਕਿਲਿਖ
ਤਲਿਖੇਗੁਨਗਾਏਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪਾਰਿਪਰਹੁ ੧ ਰਹਾਉ ਕਾਇਆਨਗਰਮ
ਹਿਰਾਮਰਸੁਊਤਮੁਕਿਉਪਾਈਐਉਪਦੇਸੁਜਨਕਰਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਫਲਹ
ਰਿਦਰਸਨੁਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪੀਅਹੁ ੨ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੀਠਾਹਰਿ
ਸੰਤਹੁਚਾਖਿਦਿਖਹੁ ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾਲਾਗਾਤਿਨਬਿਸਰੇਸਭਿਬਿਖਰਸਹੁ
੩ ਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਰਾਮਰਸਾਇਣੁਹਰਿਸੇਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਚਾਰੇਪਾਏਗੁਰਮਤਿ

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਜਨੁ ॥੪॥੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਕੋ
ਜਾਪੈ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪੈਨੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਪੂਜਹੁ ਨਿਤ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨਸੁ
ਸਭ ਰੈਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੈਨੀ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਬੋ
ਲਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵੀਅਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਹੋ
ਵੈ ਜਿ ਬਾਤ ਹੋਵੈਨੀ ॥ ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ਨ ਚਿਤੈਨੀ ॥੨॥
ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਏਹਾ ਬਾਤ ਕਠੈਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਵਹੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੈਨੀ ॥੩॥ ਮਤਿ ਸੁਮਤਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਜੰਤ
ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਜੰਤੈਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲੈਨੀ ॥੪॥
੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਨਦ ਮੂਲੁ ਧਿਆਇਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਅ
ਨਦ ਅਨੰਦੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ਸਭਿ ਚੂਕੇ ਜਮ ਕੇ ਛੰਦੇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਧਿਕ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰੰਦੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਜਲਤ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦ ਭਵੰਦੇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਲਗੇ ਸੇ ਉ
ਧਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇਵ ਕਰੰਦੇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਤੂਟੇ ਮਾ
ਇਆ ਫੰਦੇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਤਿਵੈ ਰਹੰਦੇ ॥੪॥੬ ॥ ਪੜਤਾਲ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੩ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਾਰਨੋ ॥ ਹਰਿ ਭਰਿਪੁਰੇ ਰਹਿਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲੇ ਰਾ

ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹੈ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਈ ਹਮਾਰੀ ਸਫਲ ਜਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥੧॥ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਵਿਚਿ ਆਸਾ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪਾਸੀ ॥ ਕੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗਿ ਲਾਵਨੋ ॥੨॥ ॥੧੭॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੋਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਵਨ ਝੁਲਾਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸੇਇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਰਖਵਾਰਾ ॥੨॥ ਪਾਇਆ ਵੇੜੁ ਮਾਇਆ ਸਰਬ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ ਹਉਮੈ ਪਚੇ ਦੀਪਕ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥੩॥ ਹਉ ਫਿਰਉ ਉਦਾਸੀ ਮੈ ਇਕੁ ਰਤਨੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਲਾਲੁ ॥ ਗੁਰਿ ਖੋਲਿਆ ਪੜਦਾ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲੁ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥ ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾ

ਗੈਜਪਿਅਲਖਅਭੇਵਾ ੧ ਧਰਤਿਪੁਨੀਤਭਈਗੁਨਗਾਏ ਦੁਰਤੁਗਇਆਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ ੧ ਰਹਾਉ ਸਭਨੀਥਾਈਰਵਿਆਆਪਿ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜਾ
ਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਹੋਇਸੰਤਾਪ ੨ ਗੁਰਕੇਚਰਨਲਗੇਮਨਿਮੀ
ਠੇ ਨਿਰਬਿਘਨਹੋਇਸਭਥਾਂਈਵੂਠੇ ਸਭਿਸੁਖਪਾਏਸਤਿਗੁਰਤੂਠੇ ੩ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰ
ਭਭਏਰਖਵਾਲੇ ਜਿਥੈਕਿਥੈਦੀਸਹਿਨਾਲੇ ਨਾਨਕਦਾਸਖਸਮਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ੪
੨੨ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ ਅਗਨਤਗੁ
ਣਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਰੇ ਮੋਹਿਅਨਾਥਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈ ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਚਰਨਧਿ
ਆਈ ੧ ਦਇਆਕਰਹੁਬਸਹੁਮਨਿਆਇ ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਲੀਜੈਲੜਿਲਾ
ਇ ਰਹਾਉ ਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਆਵੈਤਾਕੈਸੀਭੀੜ ਹਰਿਸੇਵਕਨਾਹੀਜਮਪੀੜ ਸਰ
ਬਦੂਖਹਰਿਸਿਮਰਤਨਸੇ ਜਾਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਬਸੈ ੨ ਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁਮਨਿਤ
ਨਿਆਧਾਰੁ ਬਿਸਰਤਨਾਮੁਹੋਵਤਤਨੁਛਾਰੁ ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏਪੂਰਨਸਭਕਾਜ
ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਭਕਾਮੁਹਤਾਜ ੩ ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਸਰਿ
ਗਈਸਭਦੁਰਮਤਿਰੀਤਿ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਮੰਤ ਨਾਨਕਭਗਤਨਕੈ
ਘਰਿਸਦਾਅਨੰਦ ੪ ੩ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਯਾਨੜੀਏ
ਕੈਘਰਿ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮੈਮਨਿਤੇਰੀਟੇਕਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮੈਮਨਿਤੇਰੀਟੇਕ ਅਵਰਸਿਆਣਪਾਬਿਰਥੀਆ
ਪਿਆਰੇਰਾਖਨਕਉਤੁਮਏਕ ੧ ਰਹਾਉ ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਜੇਮਿਲੈਪਿਆਰੇਸੋ
ਜਨੁਹੋਤਨਿਹਾਲਾ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਪਿਆਰੇਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲਾ ਸਫ
ਲਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਉਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰੇ ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇ

× ਪ੍ਰਭੁ

੬੧ ਸਭੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਤੇਰਾ ੧ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜਿਨ੍ਹ ਅਪੁਨਾ ਜਾਤਾ ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅ
ਰਾਧਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸੇਵਕੁ ਜਨ ਸੇਵਿ ਸਮਾਣੇ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਕਮਾਵਾ
॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ੨ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇ ਕਾਢੀਅਹਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ
ਜੈ ਸੰਤ ਸੰਗਾਤਿ ਜਿਨ ਵਸੋਆ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਐ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੋ ਜਨ
ਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕੇਜ ਮਕੀ ਕਾਟੇ ਤਿਨ ਪਰਗਟਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੋਤ
ਉ ਆਪੇ ਮਿਲਾਵੈ ੩ ਊਚ ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾ ਗਾਵਤੇ
ਉਧਰਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਪਾਪ ਘਨੇਰੇ ਰਾ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਕਉ ਤਾਰੇ ਪਾਹਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ਰਾ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੈ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ੧ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
੧ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਤਿਆਗਿ ਰੀ ਸਖੀਏ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਓ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਚਾਖੇ ਬੁਡਿ
ਗਈ ਸਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨ ਹੋਵਤ ਜੀਓ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕਤਿ ਹੀ ਕਾਈ ਸਾਧਾ ਦਾਸੀ
ਥੀਓ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾਵੰਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਓ ॥ ੧ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸ
ਖੀਏ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ॥ ਚੰਚਲਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੀ ਸਖੀਏ ਅੰਤਿ ਤਜਿ ਜਾ
ਵਤ ਮਾਇਆ ॥ ਰਸਿ ਭੋਗਣ ਅਤਿ ਰੂਪ ਰਸ ਮਾਤੇ ਇਨ ਸੰਗਿ ਸੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਧੰਨਿ
ਧੰਨਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸਖੀਏ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ੨ ਜਾਇ ਬਸਹੁ ਵਡਭਾਗਣਿ
ਸਖੀਏ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਤਹ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾ
ਈਐ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਨ
ਮੋਹੁ ਬਿਆਪੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ੩ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪਿਆਰੇ ਰ
ਤੜੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਨ ਤਨ ਇਛ ਪੁਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਅਚਰਜੁ ਅਚਰਜ ਸਿਉ ਮਿ

ਲਿਆ ਬਾਹ ਡੂਬਨ ਜਾਈ ॥੪॥੨॥੨॥੫॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਏਕ ਰੂਪ ਸਗਲੋ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਨਜੁ ਆਪਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੧॥ ਐਸੋ ਗਿਆਨੁ ਬਿਰਲੋ ਈ ਪਾਏ ॥ ਜਤ ਜਤ ਜਾਈਐ ਤਤ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪ ਹੀ ਤਰੰਗਾ ॥੨॥ ਆਪ ਹੀ ਮੰਦਰੁ ਆਪਹਿ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ ਆਪ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥੩॥ ਆਪਹਿ ਜੋਗ ਆਪ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥੪॥੧॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਨ ਆਪਿ ਸਧਰਨਾ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਦੋਸੁ ਨ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਆਪਨ ਬਚਨੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰਨਾ ॥ ਆਪਨ ਬਿਭਉ ਆਪ ਹੀ ਜਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪ ਹੀ ਮਸਟਿ ਆਪ ਹੀ ਬੁਲਨਾ ॥ ਆਪ ਹੀ ਅਛਲੁ ਨ ਜਾਈ ਛਲਨਾ ॥੨॥ ਆਪ ਹੀ ਗੁਪਤ ਆਪਿ ਪਰਗਟਨਾ ॥ ਆਪ ਹੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪਿ ਅਲਿਪਨਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਅਵਿਗਤੁ ਆਪ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਭਿ ਜਚਨਾ ॥੪॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਬਸਿ ਰਹੇ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨਮਿ ਫੁਨਿ ਮੂਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਆਸ੍ਰਮੁ ਦੀਆ ॥੩॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੩॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਆਸਾ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਨਿ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਪੇਖਤ ਸੋਭਾ ਮੇਰੈ ਆਗਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਬੀਚਾਰਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਉਧਾਰਉ ॥ ੨ ॥ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸੋ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸਾਥਿ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਖਾ ਭੂਖ ਬਹੁ ਤਪਤਿ ਵਿਆਪਿਆ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਾਪਿਆ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੦ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਭਜੁ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰਿ ਕਰਮ ਸਭਿ ਲੋਕਾਚਾਰ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰ ॥ ੨ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਐ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੧੧ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਆਸੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ਨੀਚਾ ਤੇ ਊਚ ਊਨ ਪੂਰੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਲੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਪਾਪ ਜਲਿ ਖੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੨ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਈਅਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਚੀਤ

੧ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਵਦਿਆ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਦਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵਤ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੨॥ ਮਤਿ ਪਤਿ ਧਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਘਨੇਰੀ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥੮॥੯੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਣਹ ਬਿਹੂਨਾ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਅਬ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਬੇਦਿ ਲੇਖਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖਿਆ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਲਾਇਣ ॥੪॥੯॥੯੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨੁ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥ ਊਚ ਮਹਲ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਅਪਨੀ ਪੂਜਾ ॥੨॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਤ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੯੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਫਲੁ ਚਾਖਿਆ ॥੧॥ ਭਜੁ ਗੋਬਿਦ ਸਭ ਛੋਡਿ ਜੰਜਾਲ ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਮੂੜੇ ਤਬ ਤਨੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਬੇਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥੨॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਾਇਆ ਪਟਲਿ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ

ਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈਆ ॥੪॥੧੪॥੪੬ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਘਣਾ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਿਕ ਗੁਣਾ ਜਾ ਕੇ ਜਾਹਿ ਨ ਗਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ
ਸਰੰਜਾਮ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੇ ॥੨॥ ਅਰਥ ਧਰਮ ਕਾਮ ਮੋਖ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
ਪੂਰੀ ਭਈ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ॥ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ
ਆਣਿਆ ॥੪॥੧੫॥੪੭ ॥ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸ੍ਰਬ ਨਿ-
ਧਾਨ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਰ ਜੀਵੇ ॥ ਮਰਿ ਖੁਆਰੁ
ਸਾਕਤ ਨਰ ਥੀਵੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਾਕਤੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਾ
ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਮਿਰਤਕ ਫਾਸ ਗਲੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੇ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਜਨ
ਨਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮਾ ॥੪॥੧੬॥੪੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਦੁਪਦੇ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਧਿਆਵਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰੇ ॥੨॥੧॥੪੯ ॥ ਬਿਲਾਵ-
ਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥ ਰੋਗ ਗਏ ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥
ਗੁਰਿ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਕ-
ਥ ਕਥਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਗਿਆਨੀ ॥੨॥੨॥੫੦ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ॥੧॥ ਅਨਦੁ

ਕਰਹੁ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਨੈਹਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੩॥੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਅਤਿ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਛਿਜਤ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਅਉਧ ਫਾਹੀ ਫਾਥਾ ਜਮ ਕੈ ਜਾਲਾ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਉਧਰਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਵਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥੨॥੪॥੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਅਨੰਦੁ ਕੀਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਬਿਗਸੇ ਸਭਿ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਕਾਰਜੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਣ ਤ੍ਰਿਣ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਹਰਿਆ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਇਛ ਪੁਜਾਰਿਆ ॥੨॥੫॥੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਦਇਆਲੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਾਟੈ ਸੋ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੀਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੂਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੨॥੬॥੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥੧॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੨॥੭॥੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨੀਦ ਪਈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਰੁ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਜਿ ਰਜਿ ਭੋਜਨੁ ਖਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਗੁ

ਰਥੁ ਪੂਰੇ ਸਭਨ ਥੀਆ ॥ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥੮॥੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਅਸਥਿਰ ਘਰ ਬਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ
ਕਰੈ ਇਨ ਗ੍ਰਿਹਨ ਕੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹੀ ਮਾਰੈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੀ ਸਰ
ਨਾਈ ਜਾ ਕੋ ਸਬਦੁ ਅਖੰਡ ਅਪਾਰ ॥੨॥੪॥੨੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਏ ਬਿਨਸੇ ਤੇ ਰੋਗ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂ ਬਖਸਿਆ ਸੰਤਨ ਰਸ ਭੋ
ਗ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤੇਰੀ ਮੰਡਲੀ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਰੋਗ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ
ਨਿਤ ਰਾਮ ਕੇ ਇਹ ਅਵਖਦ ਜੋਗ ॥੧॥ ਆਇ ਬਸਹੁ ਘਰ ਦੇਸ ਮਹਿ ਇਹ ਭਲੇ ਸੰ
ਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਲਹਿ ਗਏ ਬਿਓਗ ॥੨॥੧੦॥੨੮॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹੀ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਊਠਿ ਸਿ
ਧਾਰੇ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਖਿਆਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਉ ਬਿਨਸਨਾ ਇਹ ਧੁਰ
ਕੀ ਢਾਲਾ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥੧॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਕਹਹਿ
ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗ ਲਾਲਾ ॥੨॥੧੧॥੨੯॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ ਸੂਖ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਹਾਈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਚੀਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ੍ਰ ਮਹਿ ਲੋਚਹਿ ਸ
ਭਿ ਜੀਆ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਥੀਆ ॥੧॥ ਜਾ ਕਾ ਅੰਗੁ
ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦਾਸ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥੧੨
॥੩੦॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਚਉਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਜਗੁ ਸਾਜਿਆ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਬਾਰ

ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਕਾਗਦ ਬੂੰਦਾਰਾ ੧ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ਮਨੈ ਮਸਤਿ
ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ਤਜਿ ਗਏ ਘਰ ਬਾਰਾ ੧ ਰਹਾਉ
ਜੈਸਾ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਿ ਕਾ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਸਭੁ ਬਿਨਸੀਐ ਕਿਆ ਲਗਹਿ
ਗਵਾਰਾ ੨ ਕਹਾ ਸੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ਹੈ ਦੇਖੁ ਨੈਨ ਪਸਾਰਿ ਇਕਿ ਚਾਲੇ ਇਕਿ ਚਾਲਸ
ਹਿ ਸਭਿ ਅਪਨੀ ਵਾਰਾ ੩ ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ
ਦੁਆਰਾ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਮੁਰਾਰਾ ੪ ੧ ੩
੧ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਲੋਕਨ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਬੈਸੰਤਰਿ
ਪਾਗਉ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਨਾ ਤੇ ਬੋਲ ਕਰਗਉ ੧ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ
ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਤਉ ਭਗਤੀ ਲਾਗਉ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਇਹ ਤਿਆਗਉ ੧ ਰਹਾਉ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ਇਹੁ ਜੀਉ ਹੋਮਾਗ
ਉ ਅਰਥ ਆਨ ਸਭਿ ਵਾਰਿਆ ਪ੍ਰਿਅ ਨਿਮਖ ਸੋਹਾਗਉ ੨ ਪੰਚ ਸੰਗੁ ਗੁਰ ਤੇ
ਛੁਟੇ ਦੋਖ ਅਰੁ ਰਾਗਉ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਾਗਉ
੩ ਸਰਣਿ ਸੋਹਾਗਨਿ ਆਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਉ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇ
ਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਗਉ ੪ ੨ ੩੨ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਲਾਲ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ ਜਿਸ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹ ਲਾਗੈ ਦਾ
ਗਾ ੧ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਦਾਈਆ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ਭੀ
ਤਰੇ ਛੋਡਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਜਰਾ ਮਰਾ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾ
ਇਆ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਘਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਇਆ ੨ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ
ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਕਿਆ ਕਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋ

ਲਾ ੩ ਸਫਲਦਰਸੁਤੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਨਿਧਿਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਪਾਵਉਧੂਰਿਤੇਰੇ
ਦਾਸਕੀਨਾਨਕਕੁਰਬਾਣੀ ॥੨॥੩॥੩੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਰਾਖਹੁਅਪੁ
ਨੀਸਰਣਿਪ੍ਰਭਮੋਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਸੇਵਾਕਛੂਨਜਾਨਊਨੀਚੁਮੂਰਖਾਰੇ ॥੧॥ ਮਾਨੁਕਰ
ਉਤੁਧੁਊਪਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥ਹਮਅਪਰਾਧੀਸਦਭੂਲਤੇਤੁਮ੍ਹਬਖਸਨ
ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਅਵਗਨਕਰਹਅਸੰਖਨੀਤਿਤੁਮ੍ਹਨਿਰਗੁਨਦਾਤਾਰੇ
॥ਦਾਸੀਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੂਤਿਆਗਿਏਕਰਮਹਮਾਰੇ ॥੨॥ ਤੁਮ੍ਹਦੇਵਹੁਸਭੁਕਿਛੁਦਇਆ
ਧਾਰਿਹਮਅਕਿਰਤਘਨਾਰੇ॥ਲਾਗਿਪਰੇਤੇਰੇਦਾਨਸਿਉਨਹਚਿਤਿਖਸਮਾਰੇ ॥੩॥
ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਭਵਕਾਟਨਹਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਰਣਿਦਇਆਲ
ਗੁਰਲੇਹੁਮੁਗਧਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੩੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਦੋਸੁਨਕਾਹੂਦੀਜੀਐਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਧਿਆਈਐ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਹੋਇਘ
ਨਾਮਨਸੋਈਗਾਈਐ ॥੧॥ ਕਹੀਐਕਾਇਪਿਆਰੇਤੁਝੁਬਿਨਾ॥ਤੁਮ੍ਹਦਇਆਲ
ਸੁਆਮੀਸਭਅਵਗਨਹਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉਤੁਮ੍ਹਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹਾਅਵ
ਰੁਨਹੀਚਾਰਾ॥ਨੀਧਰਿਆਧਰਤੇਰੀਆਇਕਨਾਮਅਧਾਰਾ ॥੨॥ ਜੋਤੁਮ੍ਹਕਰਹੁਸੋਈਭ
ਲਾਮਨਿਲੇਤਾਮੁਕਤਾ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਤੇਰੀਆਸਭਤੇਰੀਜੁਗਤਾ ॥੩॥ ਚਰਨਪਖਾ
ਰਉਕਰਿਸੇਵਾਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਪ੍ਰਭਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈ॥
॥੪॥੫॥੩੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਮਿਰਤੁਹਸੈਸਿਰਊਪਰੇਪਸੂਆਨਹੀ
ਬੂਝੈ॥ਬਾਦਸਾਦਅਹੰਕਾਰਮਹਿਮਰਣਾਨਹੀਸੂਝੈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹੁਆਪਨਾਕਾਹੇਫਿ
ਰਹੁਅਭਾਗੇ॥ਦੇਖਿਕਸੁੰਭਾਰੰਗੁਲਾਕਾਹੇਭੂਲਿਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿਕਰਿਪਾਪ
ਦਰਬੁਕੀਆਵਰਤਣਕੈਤਾਈ॥ਮਾਟੀਸਿਉਮਾਟੀਰਲੀਨਾਗਾਉਠਿਜਾਈ ॥੨॥ ਜੋਕੈ

ਕੀਮਤਿ ਸਮੂਹ ਕਰਤੇ ਬੈਗਾਬ ਬਿਰੋਧੀ॥ ਅੰਤਕਾਲਿ ਜਾਜਿ ਜਾਣਿ ਗੋਬ ਹੋਏ ਜਲਹੁ ਕੋਰੇਧੀ॥੩॥
ਦਾਸੇ ਕੇ ਸੁਮੇਰ ਹੋਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੂਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸ
ਰਨਾ ॥੪॥੬॥੩੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਖਲ
ਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝਿਆ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਪੁਨੀਤਾ ॥੧॥ ਮਹਿਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰ
ਗ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਮੈਲੁ ਖੋਈ ਕੋਟਿ ਅਘ ਹਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟਿ ਹਸਤੀ ਜੀਤਾ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਆਪਨੋ ਤਿਸੁ ਅਭੈ
ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ ॥੨॥ ਸਿੰਘੁ ਬਿਲਾਈ ਹੋਇ ਗਇਓ ਤ੍ਰਿਣੁ ਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਤੇ
ਦਮ ਆਢ ਕਉ ਤੇ ਗਨੀ ਧਨੀਤਾ ॥੩॥ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਹਿ ਸਕਉ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨੀਤਾ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਸਰੀਤਾ ॥੪॥੭॥੩੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਅਹੰਬੁਧਿ ਪਰਬਾਦ ਨੀਤ ਲੋਭ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥੧॥ ਐਸੀ ਪੇਖੀ ਨੇਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਧਨ ਜੋਬਨਾ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪ ਧੂਪ ਸੋਗੰਧ
ਤਾ ਕਾਪਰ ਭੋਗਾਦਿ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਪਾਪਿਸਟ ਤਨ ਹੋਏ ਦੁਰਗਾਦਿ ॥੨॥ ਫਿਰਤ ਫਿ
ਰਤ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਖਿਨ ਭੰਗਨ ਦੇਹਾਦਿ॥ ਇਹ ਅਉਸਰ ਤੇ ਚੂਕਿਆ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰ
ਮਾਦਿ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ
ਨਾਨਕ ਅਨੰਦ ਤਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥੪॥੮॥੩੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨ
ਭਏ ਸੰਤ ਬੋਹਿਥਾ ਤਰੇ ਸਾਗਰੁ ਜੇਤ॥ ਮਾਰਗ ਪਾਏ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਗੁਰਿ ਦਸੇ ਭੇਤ॥੧॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੇਤ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਚੇਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਆਗੈ ਭਗੇ ਜਬ ਸਾਧਸੰਗੇਤ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਘ
ਣੋ ਲਾਭੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੨॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਣੁ ਮਿਟੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਡੋਲੇਤ॥ ਭ

ਗੁਰੁਭੂਲਾਂਮਿਲਾਇਆਪ੍ਰਭੁਪਰਤੋਤਾ॥ਜਨਹਰਿਗੋਬਿੰਦਗੁਣਨਾਇਕਰਗੁਣਹਰਿਕੀ
ਆਹਿਕੋਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ॥੪॥੯॥੩੯॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਿਨੁਸਾਧੂਜੋਜੀਵਨਾਤੇਤੋਬਿਰਥਾਰੀ॥ਮਿਲਤਸੰਗਿ
ਸਭਿਭ੍ਰਮਮਿਟੇਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੧॥ਜਾਦਿਨੁਭੇਟੇਸਾਧਮੋਹਿਉਆਦਿਨਬ
ਲਿਹਾਰੀ॥ਤਨੁਮਨੁਅਪਨੋਜੀਅਰੋਫਿਰਿਫਿਰਿਹਉਵਾਰੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਤਛ
ਡਾਈਮੋਹਿਤੇਇਤਨੀਦ੍ਰਿੜਤਾਰੀ॥ਸਗਲਰੇਨਇਹੁਮਨੁਭਇਆਬਿਨਸੀਅਪਧਾ
ਰੀ॥੨॥ਨਿੰਦਚਿੰਦਪਰਦੂਖਨਾਏਖਿਨਮਹਿਜਾਰੀ॥ਦਇਆਮਇਆਅਰੁਨਿਕਟਿ
ਪੇਖੁਨਾਹੀਦੂਰਾਰੀ॥੩॥ਤਨਮਨਸੀਤਲਭਏਅਬਮੁਕਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ਹੀਤਚੀਤਸ
ਭਪ੍ਰਾਨਧਨਨਾਨਕਦਰਸਾਰੀ ॥੪॥੧੦॥੪੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਟਹਲ
ਕਰਉਤੇਰੇਦਾਸਕੀਪਗਝਾਰਉਬਾਲਾ॥ਮਸਤਕੁਅਪਨਾਭੇਟਦੇਉਗੁਨਸੁਨਉਰ
ਸਾਲਾ॥੧॥ਤੁਮ੍ਹਮਿਲਤੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਓਤੁਮ੍ਹਮਿਲਹੁਦਇਆਲਾ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਮ
ਨਿਅਨਦੁਹੋਤਹੈਚਿਤਵਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਗਤਉਧਾਰਨਸਾਧਪ੍ਰਭਤਿਨ
ਲਾਗਹੁਪਾਲਾ॥ਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਸੰਤਨਪਗਰਾਲਾ॥੨॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਛੁ
ਘਾਲਾ॥ਭ੍ਰਮਭੈਰਾਖਹੁਮੋਹਤੇਕਾਟਹੁਜਮਜਾਲਾ॥੩॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰੁਣਾਪਤੇਪਿ
ਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਗੁਣਗਾਵਉਤੇਰੇਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਸੁਖਸਾਲਾ ॥੪॥੧੧॥੪੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਕਰਹਿਤੁਝਬਿਨੁਕਛੁਨਾਹਿ॥ਪਰ
ਤਾਪੁਤੁਮ੍ਹਾਰਾਦੇਖਿਕੈਜਮਦੂਤਛਡਿਜਾਹਿ॥੧॥ਤੁਮ੍ਹਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਛੂਟੀਐਬਿਨਸੈਅ
ਹੰਮੇਵ॥ਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋ
ਜਿਆਨਾਮੈਬਿਨੁਕੂਰੁ॥ਜੀਵਨਸੁਖੁਸਭੁਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭਮਨਸਾਪੂਰੁ॥੨॥ਜਿਤੁਜਿ

ਤੁਲਾਵਉ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਭੁਲ ਲਬਾਗਿ ਸਿਅਨੂਪ ਸਭੁ ਜਾਲੀ ॥ ਕਾਤਰ ਕਤ ਹਮ ਭਛ ਕੂਰ ਰਾਹੁ ਮੇਰੇ
ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ
ਪ੍ਰਭ ਜੀਵਾ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੧੨॥੪੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ
ਬਾਸਬੈ ਕਲਮਲ ਸਭਿ ਨਸਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਊਪਜਿਓ ਜਾ ਤੇ ਗਰਭਿ ਨ ਗ੍ਰਸਨਾ ॥੧॥
ਨਾਮੁ ਕਹਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਸੂਚੀ ਭਈ ਰਸਨਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜ
ਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਤ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ਮਨਿ ਰਸੁ ਲੈ ਹਸਨਾ ॥ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰਗਟ
ਭਈ ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਨਾ ॥੨॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਸਭ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥
ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨਿ ਬਸਨਾ ॥੩॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਭਏ ਭ੍ਰਮ ਭ
ਸਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਪੇਖਿ ਸਾਧ ਦਰਸਨਾ ॥੪॥੧੩॥੪੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸੁ ਦਾਸ ਕੈ ਤਬ ਹੋਹਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ਅਗਨੀ
ਮਹਿ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਛੋਹਰਾ ਤਿਸੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ॥ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਛਤ੍ਰਪਤਿ
ਤਿਨ੍ ਛੋਡਉ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਾਨਾ ਰੂਖਾ ਸੋ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ
ਸਾਕਤ ਛਤੀਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇ ਬਿਖੂ ਸਮਾਨ ॥੨॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਲੂਗਰਾ ਓਢਿ ਨਗਨ ਨ ਹੋਈ ॥
ਸਾਕਤ ਸਿਰਪਾਉ ਰੇਸਮੀ ਪਹਿਰਤ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮੁਖਿ ਜੋਰਿਐ ਅਧ ਵੀ
ਚਹੁ ਤੂਟੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਇਤ ਊਤਹਿ ਛੂਟੈ ॥੪॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਆ
ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੫॥੧੪॥੪੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ॥ ਸੰਤ
ਚਰਣ ਕਰ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਇਹ ਨਿ
ਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਲੈ ਮਾਥੈ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਚ ਤੇ ਨੀਚੁ ਅਤਿ

ਸੋਭੁ ਰਾਗੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ਬਿਨਤਉ ਬਲਿ ਜਾਵਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਅਪਾਰਤਿਆ ਨਾ ਸੰਤ ਸੇਵਿ ਸਮਾਵਉ ॥੨॥
ਸਾਜਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸੈਬੈ ਅਨਬਨਤਾ ਹੈ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਮਨੁ ਮੋਹੁ
ਮਿਟਾਵਉ ॥੩॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ ਸਫਲ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ
ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥੪॥੧੫॥੪੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਟਲ ਬਚਨ ਸਾਧੂ
ਜਨਾ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਸੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਇਹ
ਪਰਤੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਤਾ ਸਭਿ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰੁ
ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਤਾ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾਇਆ ॥ ਕਰਮ ਭੂ
ਮਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਇਆ ਅਉਸਰੁ ਦੁਲਭਾਇਆ ॥੨॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾ
ਇਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਘਣੇ ਕਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥੩॥ ਮਤ ਭੂਲਹੁ ਮਾਨੁਖ ਜਨ
ਮਾਇਆ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਤਿ ਰਾਖਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥੪॥੧੬॥੪
੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਟੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ॥ ਅਨਿਕ
ਛਿਦ੍ਰ ਮਨ ਮਹਿ ਢਕੇ ਨਿਰਮਲ ਦ੍ਰਿਸਟੇਹ ॥੧॥ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੈ ਤੇ ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਏਹ
॥ ਪ੍ਰਭ ਤਜਿ ਰਚੇ ਜਿ ਆਨ ਸਿਉ ਸੋ ਰਲੀਐ ਖੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਾ
ਸਿ ਸਾਸਿ ਮਤ ਬਿਲਮ ਕਰੇਹ ॥ ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਪੰਚੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਚਹੁ ਤਜਿ ਕੂੜੇ ਨੇਹ ॥੨॥ ਜਿਨਿ
ਅਨਿਕ ਏਕ ਬਹੁ ਰੰਗ ਕੀਏ ਹੈ ਹੋਸੀ ਏਹ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲੇਹ ॥
੩॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਵਡਾ ਸਭ ਸੰਗਿ ਬਰਨੇਹ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਦਾਸਰਾ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਲੇਹ ॥੪॥੧
੭॥੪੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ਅਨ ਆਸਾ ॥ ਸ
ਭ ਊਪਰਿ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੧॥ ਜਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ
॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਆਸਰਾ ਸੰਤਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਦੇਵਸੀ ਆ

ਉ

ਧ੍ਰਾਪਿ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗੋ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਮੑਾਰੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜੋੜਿ ਚਿਰੀ
ਅਮਰੀ ਵਿਛੁੜਿਆ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੁਖੁ ਪੁਖ ਸਮਝਾਈ ॥੩॥ ਚਿੰਤ ਅੰਦੇਸਾ
ਗਣਤ ਤਜਿ ਜਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਨਹ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੮॥
॥੪੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਤੇ ਭਈ ਸਾਂਤਿ ਪਰਸਤ ਪਾਪ ਨਾਠੇ ॥
ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗਲਤ ਥੇ ਕਾਢੇ ਦੇ ਹਾਥੇ ॥੧॥ ਓਇ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਮ ਉਨ ਕੀ ਰੇਨਾ ॥ ਜਿ
ਨ ਭੇਟਤ ਹੋਵਤ ਸੁਖੀ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਲੀਖਿਆ ਮਿ
ਲਿਆ ਅਬ ਆਇ ॥ ਬਸਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਕੈ ਪੂਰਨ ਆਸਾਇ ॥੨॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਤਿ
ਹੁ ਲੋਕ ਕੇ ਪਾਏ ਸੁਖ ਥਾਨ ॥ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸਮਰਥ ਗੁਰਿ ਬਸਿਆ ਮਨਿ ਨਾਮ ॥੩॥
ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥
॥੪॥੧੯॥੪੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਮਲੀਨੁ ਦੀਨੁ ਹੀਨੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੂ
ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਬੂਝਈ ਆਪੁ ਗਨੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ
ਸੁਖੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚੀਤਿ ਆਏ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਆਨੰਦੁ ਏਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਊਚੇ ਤੇ ਨੀਚਾ ਕਰੈ ਨੀਚ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪੈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪੈ ॥
॥੨॥ ਪੇਖਤ ਲੀਲਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ਚਲਨੈ ਦਿਨੁ ਆਇਆ ॥ ਸੁਪਨੇ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ਭਇਆ ਸੰ
ਗਿ ਚਲਿਆ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਿ
ਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਨਕੁ ਜਪੈ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੪॥੨੦॥੫੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਲੁ ਢੋਵਉ ਇਹ ਸੀਸ ਕਰਿ ਕਰ ਪਗ ਪਖਲਾਵਉ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀ
ਆ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾਵਉ ॥੧॥ ਕਰਉ ਮਨੋਰਥ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਵਉ ॥
ਦੇਉ ਸੂਹਨੀ ਸਾਧ ਕੈ ਬੀਜਨੁ ਢੋਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਸੰਤ ਬੋਲਤੇ ਸੁ

ਹਿਮ [illegible] ਨਿਧਿ ਲਧਉ ॥ ਉਆ ਸਮਾਹਿ ਸੰਤਾਇ [illegible] ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਵਉ ॥੨॥ ਸਾ
ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਤਿਨ੍ਹ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗਾਵਉ ॥ ਕਰਉ ਨਮਸਕਾਰ ਭਗਤ ਜ
ਨ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਜਪਉ ਨਾਮੁ ਇਹੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸਮਾਵਉ ॥੪॥੨੧॥੫੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਇਹੁ ਸਾਗਰੁ ਸੋਈ ਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥
੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਦਾਸੁ ਤੁਮ੍ ਬਾਣੀ ਜਨ ਆਖੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਸੇਵਕ
ਕੀ ਰਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਾਢਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ
॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਲੁ ਸੰਚਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟਿਆ
ਸੁਖ ਕਾ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਮਤ ਕੋਈ
ਜਾਣਹੁ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਸਾਥਿ
॥੪॥੨੨॥੫੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ
ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਕਾਟਿਆ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖੀ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ
ਧਿਆਵਨ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਰੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਤੈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਲਿ
ਵ ਲਾਈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਉਤਰਹਿ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜ
ਸੁ ਤਾ ਕੀ ਦੂਰਿ ਬਲਾਈ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕਥੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੪॥੨੩॥੫੩॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਸਾਂਤਿ ॥ ਨਾਮੁ

ਜਪਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾਟੇ ਤੇਸੇ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੁਖ ਪਰਵੇਸੁ ॥ ਮ
ਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀਐ ਸੁਣੀਐ ਉਪਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰੀ
ਐ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿ
ਉ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਅਚਰਜ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕਉ ਲਾਵਹੁ ਸੇਵ ॥੩॥
ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨੰਦ ॥ ਨਾਨਕ ਕਬਹੂ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ
॥੪॥੨੪॥੫੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਮਤਾ ਗਈ ਨਾਠੇ
ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ
ਬਿਨਸੀ ਮੇਰੀ ਪੀਰ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਗਿਆ ਪੇਖਿਆ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਤਾ ਕਾ ਅਚ
ਰਜ ਸੁਆਦੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਸੰਗੀ ਤਰੇ ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵ
ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜਾਨੁ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਣਹੀਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕ
ਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੁ ॥੪॥੨੫॥੫੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਸਰਾ ਅਨ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਪਰਵਾਰ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥
੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਪ
ਚੇ ਜਮਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ ਏਕੁ ਧਿਆਵਨਾ ਦੂਸਰ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕਸੁ ਆਗੈ
ਬੇਨਤੀ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ ॥੨॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਇਉ ਸੁਣੀ ਭਗਤਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਗ
ਲ ਦੁਸਟ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਏ ਜਨ ਲੀਏ ਮਾਨੀ ॥੩॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਪਰਗਟ ਸਭ ਮਾ
ਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨੬॥੫੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾ ਕੈ ਕਲ ਹਾਥ ॥ ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਛੂਟੀਐ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥੧॥ ਤਉ
ਸਰਣਾਗਤਿ ਮਾਧਵੇ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲ ॥ ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਰਾਖੈ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਸਾ ਭਰਮ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਨ ਮਹਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥ ਝੂਠੁ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮਨਿ ਵਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਜਾ
ਨਾ ॥੨॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਪ੍ਰ
ਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹਿ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀ
ਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੨੭॥੫੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨਹੀ ਪਤਰਿਆ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿਆ ਨਰਕ ਕੀ ਰੀ
ਤਿ ॥੧॥ ਮਨ ਖੁਟਹਰ ਤੇਰਾ ਨਹੀ ਬਿਸਾਸੁ ਤੂ ਮਹਾ ਉਦਮਾਦਾ ॥ ਖਰ ਕਾ ਪੈਖਰੁ ਤਉ ਛੁਟੈ
ਜਉ ਊਪਰਿ ਲਾਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਤੁਮ੍ਹ ਖੰਡੇ ਜਮ ਕੇ ਦੁਖ ਡਾਂਡ ॥ ਸਿਮਰ
ਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਨਿਰਲਜੇ ਭਾਂਡ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੀਤੁ ਤਿਸ ਸਿਉ ਤੇ
ਰਾ ਭੇਡਾ ॥ ਬੀਧਾ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰਈ ਉਪਜਿਓ ਮਹਾ ਖੇੜਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਸਰਣਾਗ
ਤੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਨਾ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜਨ ਕਉ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥੪॥੨੮
॥੫੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਸਿਮਰਤ
ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਜ
ਪਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧਤੇ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖਿ ਬਸੇ ਸਭ ਕੈ ਮਨਿ ਲੋਚ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਨਿਤ ਚਿਤਵਤੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ
ਪੋਚ ॥੨॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਬਸੰਤ ਧੰਨੁ ਜਹ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਤਿ ਘਨਾ
ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੩॥ ਮਨ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ
ਗਤੀ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਥ ॥੪॥੨੯॥੫੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਬੰ

ਧਿਕ ਸਿਰਿ ਛੋਡਿਆ ਭਾਗਿ ਸੁਖ ਮਾਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਤਿ
ਲੈ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਛੋਡਿਆ ਆਪਣਾ ਸੁਆਮੀ ਅਵਰ ਕਿਛੁ ਨਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਨਿ ਦੇ
ਰਾਖਨਹਾਰ ਧਿਆਇਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭਿ ਤਿਸੁ ਸਾਮਿ ਓਹੁ ਗੁਲਾਮੁ ਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਓਸ
ਨ ਮੀਤ ਕਰਤ ਕਰਣੈਹਾਰ ਮਨੋਰਥ ਦੇਵੈ ਕਿ ਕਿਤੈ ਸਮਰਥ ਕੋ ਦੂਜਾ ਨ ਲੇਖਾ ਦੇਉ ਜਾਣਿ
ਜਨੈ ਕਰਮ ਸੰਤ ਜਨ ਓਹੁ ਤਿਸੁ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਇਹਾ ਕਿਰਤਿ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸਭ ਬਦਲਾ
ਵੀ ਐਸਾ ਗਨਿ ਗਤਿ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਕਛੁ ਨ ਵੇਵਨ ਸਕਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਥਾ ॥ ਸੋ ਸਭ ਕਛੁ ਪਾਇਆ
ਤਿਨ ਕਛੁ ਨ ਕਰਣਾ ॥੪॥੩੦॥੬੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ
ਮੈ ਫਿਰਾ ਖੋਜਉ ਬਨ ਥਾਨ ॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਭ ਐਸੇ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥
ਕਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਆਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਜਾਗਨ ਤੇ ਸੁਪਨਾ ਭਲਾ ਬਸੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸੰ
ਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਨਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ
ਨ ਪੰਚ ਤਤ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥ ਓਹੁ ਸਰੂਪੁ ਸੰਤਨ ਕਹਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜੋਗੀਸੁਰ ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੇ ਈਸੁਰ ॥੩॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨਸੇ
ਤਹ ਭਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥੪॥੩੧॥੬੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਪਰਤਾਪਾ ॥
ਕਰਜੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਿ ਆਹਰੁ ਆਪਾ ॥੧॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਨਿਬਹਤ
ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਖੂਟਾ ॥ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸਮਗਰੀ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਤੂਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਆਰਾਧਨਾ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਆਪਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋ
ਖ ਦੇਤੇ ਨਹੀ ਬਾਰਾ ॥੨॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰਾ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੩੨॥੬੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਰਜ ਭਏ ਰਾਸਿ ॥ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਿ ਕਰਤਾ ਵਸੈ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗਤਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਖਵਾਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਮੂਲਿ ਪੂਰਨ ਭੰਡਾਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥ ਬਸਤ ਕਮਾਵਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਕਿਛੁ ਊਨ ਨ ਦੀਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੂਰਨ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਸਭੈ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩੩॥੬੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਹੋਈਐ ਆਰੋਗ ॥ ਰਾਮਚੰਦ ਕੀ ਲਸਟਿਕਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਰੋਗੁ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਨਿਤ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਾਰਣੈ ਮਿਲਿਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨਸੈ ਬਿਓਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੨॥੩੪॥੬੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿਆ ਦਾਰੂ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿਆ ਕੀਨਾ ਅਪਨਇਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥

ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ ਥਾਪਿਆ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਦਾਨਿ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਤਾ ਭਗਤਨ ਕੀ ਆਨਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਲੇਤਾ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨ ॥੨॥੨॥੬੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੀਨੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਨ ਪਰੇ ਤਾ ਕਾ ਸਦ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਰਾਮ ਰਾਜ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰਿ ਕੀਨ੍ਹ੍ਹੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਇ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੈ ॥੨॥੩॥੬੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸਮਾਗੈ ॥ ਉਚਰਤ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਦੂਰ ਤੇ ਜਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੈ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਨਹ ਜੋਹਈ ਤਿਤੁ ਚਾਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਨਸੇ ਅਨਰਾਗੈ ॥ ਆਨੰਦ ਮਗਨ ਰਸਿ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਾਗੈ ॥੨॥੪॥੬੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਕਰਨਾ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਦੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥੨॥੫॥੬੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਨਾਠਾ ਦੁਖ ਠਾਉ ॥ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਪਾਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਉ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਚਰਨਨ ਬਲਿ ਜਾ

ਮਨ

ਤਾ ਅਨਦ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਬਨੇ ਪੇਖਤ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਥ ਕੀਰਤਨੁ ਰਾਗ
ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਇਹੁ ਬਨਿਓ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਉ
॥੨॥੬॥੧੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਰਿਦ ਕਰਿ
ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੋਖਨ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ
ਆਸਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਕੀਰਤਨ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹਉ ਜਬ ਲਗੁ
ਘਟਿ ਸਾਸੁ ॥੧॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਤੂਹੈ ਤੂ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ
ਗਤੀ ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਮਲ ਜਾਸੁ ॥੨॥੭॥੧੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸਿਧਿ
ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਸਭਿ ਭਲਾ ਮਨਾਵਹਿ ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁਣਿ ਦਾਸ ਮਿਲਾ
ਵਹਿ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਕਲਿਆਣ ਰਸ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕੀਨ੍ਹ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਦਇਆਲ ਭਏ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੀਨ੍ਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣੀ ਗਹੀ
ਰ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਆਨੰਦ ਮੈ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਧੀਰ ॥੨॥੮॥੧੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਅਪਨਾ ਸੇਵਕੋ ਮੁ
ਖਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਝਹਿ ਨ ਜੋਹੈ ਕੋ ਮੀਤ ਜਨ ਤੂੰ ਗੁਰ ਕਾ ਦਾਸ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂ
ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਬੀਆ ਨਹੀ ਹੋਰੁ
॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮੈ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ॥੨॥੯॥੧੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਰਾਖੇ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਿਰਤਕ ਹੋਇ ਗਏ ਤੁਮ੍ਹ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ੍ਰ ਮਹਿ
ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗਨਤ ਹਰਿ ਸਭਿ ਜੀਅ ਜਿਸੁ ਹਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਤ ਕਤ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥੨॥੧੦॥੧੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਆਹੋਇਕਿਰਪਾਲਾ॥ਮਾਰਗੁਸੰਤਬਤਾਇਆਤੂਟੇਜਮਜਾਲਾ॥੧॥ਦੂਖਭੂ
ਖਸੰਸਾਮਿਟਿਆਗਾਵਤਪ੍ਰਭਨਾਮਾ॥ਸਹਜਸੂਖਆਨੰਦਰਸਪੂਰਨਸਗਲਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਸੀਤਲਭਏਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਆਪਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਾਕਾਵ
ਡਪਰਤਾਪਾ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਸਫਲ
ਥਾਨੁਪੂਰਨਭਏਕਾਮਾ॥ਭਉਨਾਠਾਭ੍ਰਮੁਮਿਟਿਗਇਆਰਵਿਆਨਿਤਰਾਮਾ॥੧॥ਸਾਧਜਨਾਕੈ
ਸੰਗਿਬਸਤਸੁਖਸਹਜਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ਸਾਈਘੜੀਸੁਲਖਣੀਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਮਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਸੰਸਾਰਮਹਿਫਿਰਤੇਪਹਨਾਮਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀ
ਘਟਘਟਸਭਜਾਨਾ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਰੋਗੁਮਿਟਾ
ਇਆਆਪਿਪ੍ਰਭਿਉਪਜਿਆਸੁਖੁਸਾਂਤਿ॥ਵਡਪਰਤਾਪੁਅਚਰਜਰੂਪੁਹਰਿਕੀਨੀ
ਦਾਤਿ॥੧॥ਗੁਰਿਗੋਵਿੰਦਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਰਾਖਿਆਮੇਰਾਭਾਈ॥ਹਮਤਿਸਕੀਸਰਣਾ
ਗਤੀਜੋਸਦਾਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਰਥੀਕਦੇਨਹੋਵਈਜਨਕੀਅਰਦਾ
ਸਿ॥ਨਾਨਕਜੋਰੁਗੋਵਿੰਦਕਾਪੂਰਨਗੁਣਤਾਸਿ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
੫॥ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਜਿਨਬਿਸਰਿਆਜੀਵਨਕਾਦਾਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਨਿਸੇ
ਵਿਆਅਨਦਿਨੁਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ਸਾਂਤਿਸਹਜੁਆਨਦੁਘਨਾਪੂਰਨਭਈਆਸਾ॥
ਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਧਸੰਗਿਸਿਮਰਤਗੁਣਤਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀ
ਅਰਦਾਸਿਜਨਤੁਮਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹੇਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥
੨॥੧੪॥੭੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਤਾਤੀਵਾਉਨਲਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸ
ਰਣਾਈ॥ਚਉਗਿਰਦਹਮਾਰੈਰਾਮਕਾਰਦੁਖੁਲਗੈਨਭਾਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿ

ਅਪਣੀ ਨਿਬਹਤ ਬਣਾਈ ॥ ਭਗਨ ਮੁਆ ਅਉਖਧੁ ਦੀਆ ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ
ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਨਹਾਰਿ ਸਭ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਪ੍ਰਭ
ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ੨॥੧੫॥੭੯ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਣੇ ਬਾਲਕ ਆਪਿ ਰਖਿ
ਅਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨਦ ਭਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥ ੧ ਰਹਾਉ
ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਰੋਗ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਾਲਿਅਨੁ ਜਾ ਕਾ
ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧ ਦੋਖ ਹਮਾਰੇ ਬਖਸਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦਿ
ਤਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੨॥੧੬॥੮੦ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੬ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮੇਰੇ ਮੋਹਨ ਸ੍ਰਵਨੀ ਇਹ ਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਗਾਵਤ ਬੋਲਤ ਬੋਲ ਅਜ
ਏ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਤ ਸੇਵਿ ਸੇਵਿ ਸਾਧ ਸੇਵਉ ਸਦਾ ਕਰਉ ਕਿਰਤਾਏ ॥ ਅਭੈ
ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਪੁਰਖ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧ ਰਸਨਾ ਅਗਹ ਅਗਹ ਗੁਨ ਰਾ
ਤੀ ਨੈਨ ਦਰਸ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੋਹਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾ
ਏ ॥ ੨ ਸਭਹੂ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਏਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥ ਅਭਿਮਾਨੁ ਖੋਇ
ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਈ ਹਉ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੩ ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਅ
ਤੁਲੁ ਨਹ ਤੁਲੀਐ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਕਿਰਪਾਏ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੪॥੧॥੮੧ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਉ ਬਾ
ਰੈ ੧ ਰਹਾਉ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ਗੋਸਾਈ ॥੧ ਤੂ ਮੇਰੀ ਓਟ ਬਲ

ਬ੍ਰਿਥਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਭ੍ਰਮਹਿ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ਮੈ ਪਰਵਾਣੈ ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਮ ਸੋਈ ਲਾਏ ਨਾਨਕ ਕਰਤੁ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥੨॥੮੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਤਉ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਪਤਿਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਐਸੇ ਮਨਹਿ ਬਿਸਾਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਚਿ ਬਿਖਿਆ ਲੇ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰਨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਿਦਾਰਨ ॥੧॥ ਇਨ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਤੁਮ੍ਹ ਸਾਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਕ ਤਾਰਨ ॥੨॥੩॥੮੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਧੁਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੨॥੪॥੮੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੇ ਜਨ ਆਪ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹੁ ਸਭਿ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਗ ਰਤਨ ਰਸਨਾ ਆਲਾਪ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵਰੀ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਆਤਮ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥ ਚਰਣ ਗਹੇ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪ ॥ ਸਾਗਰ ਤਰੇ ਭਰਮ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੫॥੮੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪੁ ਲਾਹਿਆ ਗੁਰ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਿਨਿ ਪੈਜ ਰਖੀ ਸਾਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਬਾਲਿਕੁ ਰਖਿ ਲੀਨੋ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਨੋ

ਗੁਰੁ
ਨੀ ॥੪॥ ਦਾਸ ਕਬੀਲਾ ਜਾ ਕੇ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥
੬॥੮੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੬ ॥
ਦੁਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰੋ ਦੀਪਾ ॥ ਬਿਨਸਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਤਿ
ਹ ਮੰਦਰਿ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਖੁਲ੍ਹੀ ਅਨੂਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਜਉ ਪੇ
ਖਿਓ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਗਨ ਭਏ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਮਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਲਪਟਾਈ
॥੧॥ ਆਲ ਜਾਲ ਨਹੀ ਕਛੂ ਜੰਜਾਰਾ ਅਹੰਬੁਧਿ ਨਹੀ ਭੋਰਾ ॥ ਊਚਨ ਊਚਾ ਬੀਚੁ ਨ ਖੀਚਾ
ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਮੋਰਾ ॥੨॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਏਕੁ ਪਾਸਾਰਾ ਏਕੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਏਕੁ ਬਿਸਥੀ
ਰਨੁ ਏਕੁ ਸੰਪੂਰਨੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ
ਸੂਚਾ ॥ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥੮੭॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਤ ਹੇ ॥ ਜਾ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤੁਮ੍ਹ ਲਾਗੇ ਓ
ਹ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਛੋਡਿ ਖਿਨੈ ਮਹਿ
ਜਾਵਤ ਹੇ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿ
ਣ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਓ ਪਾਵਕੁ ਤਲੈ ਜਰਾਵਤ ਹੇ ॥ ਐਸੇ ਗੜ ਮਹਿ ਐਠਿ ਹ
ਠੀਲੋ ਫੂਲਿ ਫੂਲਿ ਕਿਆ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥੨॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੂਡ ਪਰਿ ਠਾਢੇ ਕੇਸ ਗਹੇ
ਫੇਰਾਵਤ ਹੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਵਹਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ਰਹਿਓ ਮਦ ਮਾਵਤ ਹੇ
॥੩॥ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿ ਚੋਗ ਬਿਸਥਾਰੀ ਪੰਖੀ ਜਿਉ ਫਾਹਾਵਤ ਹੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ
ਕਾਟਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਤ ਹੇ ॥੪॥੨॥੮੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿਆਰੋ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੋ ਚੀਤਿ

ਤਉ ਜੈਸੇ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਇਓ ਰੰਗਿ
ਰੰਗੀ ਮੇਰੀ ਤਨ ਕੀ ਚੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਜਉ ਵਡਭਾਗੋ ਸੁ
ਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਕਤਹੁ ਨ ਡੋਲੀ ॥੧॥ ਰੂਪ ਨ ਧੂਪ ਨ ਗੰਧ ਨ ਦੀਪਾ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਅੰਗ ਅੰਗ
ਸੰਗਿ ਮਉਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਰਵੀ ਸੁਹਾਗਨਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ਮੇਰੀ ਬਨੀ ਖਟੋਲੀ
॥੨॥੩॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਮਈ ॥ ਜਬ
ਤੇ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਦਇਆਰਾ ਤਬ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਭਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿ
ਓ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਦਈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਤਨ ਤੇ
ਹੋਏ ਸਗਲ ਖਈ ॥੧॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੁਚਿ ਸੰਤਨ ਤੇ ਇਹੁ ਮੰਤੁ ਲਈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਮਨਹੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਸੋਝ ਪਈ ॥੨॥੪॥੯੦॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਆ ਹਮ ਜੀਅ ਜੰਤ ਬੇਚਾਰੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਹ ਏਕ ਰੋ
ਮਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਬੇਅੰਤ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਈ ॥੧॥
ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਖ ਜਮ ਸੁਨੀਐ ਤਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਹਾਈ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿ
ਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥੫॥੯੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਰਤਾ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਪਾਈਐ ॥
ਅਚਰਜੁ ਸੁਨਿਓ ਪਰਾਪਤਿ ਭੇਟੁਲੇ ਸੰਤ ਚਰਨ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਕਿਤੁ
ਬਿਧੀਐ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਸੁਰਜਨ ਕਿਤੁ ਜੁਗਤੀ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਨੁਖੁ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਸੇਵਾ ਓਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਲਈ ਲਈ ਫੁਨਿ ਜਾਈਐ ॥
ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੋਹਿ ਟੇਕ ਤੇਰੋ ਇਕ ਨਾਈਐ ॥੨॥੬॥੯੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਸਰਣਿਸੰਤਟਹਲਕਰੀ ॥ ਧੰਧੁਬੰਧੁਅਰੁਸਗ
ਲਜੰਜਾਰੋਅਵਰਕਾਜਤੇਛੂਟਿਪਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖਸਹਜਅਰੁਘਨੋਅਨੰ
ਦਾਗੁਰਤੇਪਾਇਓਨਾਮੁਹਰੀ ॥ ਐਸੋਹਰਿਰਸੁਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀ
ਉਲਟਿਧਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪੇਖਿਓਮੋਹਨੁਸਭਕੈਸੰਗੇਊਨਨਕਾਹੂਸਗਲਭਰੀ ॥ ਪੂਰ
ਨਪੂਰਿਰਹਿਓਕਿਰਪਾਨਿਧਿਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂਰੀਪਰੀ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੫੩ ॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਕਿਆਕਹਤਾਹਉਕਿਆਕਹਤਾ ॥ ਜਾਨਪ੍ਰਬੀਨਠਾਕੁਰ
ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਤਿਸੁਆਗੈਕਿਆਕਹਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਬੋਲੇਕਉਤੁਹੀਪਛਾ
ਨਹਿਜੋਜੀਅਨਮਹਿਹੋਤਾ ॥ ਰੇਮਨਕਾਇਕਹਾਲਉਡਹਕਹਿਜਉਪੇਖਤਹੀਸੰ
ਗਿਸੁਨਤਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੋਜਾਨਿਭਏਮਨਿਆਨਦਆਨਨਬੀਓਕਰਤਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁ
ਰਭਏਦਇਆਰਾਹਰਿਰੰਗੁਨਕਬਹੂਲਹਤਾ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੫੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
੫ ॥ ਨਿੰਦਕੁਐਸੇਹੀਝਰਿਪਰੀਐ ॥ ਇਹਨੀਸਾਨੀਸੁਨਹੁਤੁਮਭਾਈ
ਜਿਉਕਾਲਰਭੀਤਿਗਿਰੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉਦੇਖੈਛਿਦ੍ਰੁਤਉਨਿੰਦਕੁਉਮਾਹੈ
ਭਲੋਦੇਖਿਦੁਖਭਰੀਐ ॥ ਆਠਪਹਰਚਿਤਵੈਨਹੀਪਹੁਚੈਬੁਰਾਚਿਤਵਤ
ਮਰੀਐ ॥ ੧ ॥ ਨਿੰਦਕੁਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਇਆਕਾਲੁਨੇਰੈਆਇਆਹਰਿਜਨਸਿਉਬਾਦੁਉ
ਠਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕਕਾਰਾਖਾਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਕਿਆਮਾਨਸਬਪੁਰੇਕਰੀਐ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥
੧੫੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੇਕਾਹੇਭੂਲਿਪਰੇ ॥ ਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿ
ਮੂਕਰਿਪਾਵਹਿਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਾਸੰਗਿਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚਬਿਹਾਝ
ਨਕੰਚਨਛਾਡਨਬੈਰੀਸੰਗਿਹੇਤੁਸਾਜਨਤਿਆਗਿਖਰੇ ॥ ਹੋਵਨੁਕਉਰਾਅਨ
ਹੋਵਨੁਮੀਠਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਪਟਾਇਜਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਰਿਓਪਰਾ

ਨੀ ॥ ਭਗਤ ਬਛਲੁ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਿਅ ਪਿਆਰੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤ ਦਇਆਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੈ ਕਰ ਦੈ
ਰਾਖਿਓ ॥੨॥੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਤਨ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਚੀਨ੍ਹ੍ਹਾ ॥ ਭਏ ਅ
ਨੰਦਾ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਸਰਬ ਸੂਖ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਆਨਪ ਤੇ ਸਭ
ਭਈ ਸਿਆਨਪ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਾਹੂ ਨ ਕਰਤੇ
ਕਛੁ ਖੀਨਾ ॥੧॥ ਬਲਿ ਜਾਵਉ ਦਰਸਨ ਸਾਧੂ ਕੈ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਭਾਰੋਸੈ ਕਹੂ ਨ ਮਾਨਿਓ ਮਨਿ ਛੀਨਾ ॥੨॥੧੧॥੯੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਰਾਖਿ ਲਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਨੋ ਜਨਮ ਜ
ਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਗਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਵਰੇ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਬੈਰਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਜਪਿ
ਆ ਜਾਪੁ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਈ ਬੇਚਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁ ਜਾ ਤੇ ਊਪਰਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੨॥੧੨॥੯੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਕਛੁ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪੂਰਨ
ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਪਰੀਐ ਨਿਤ ਸਰਨੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਏਹੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਕਟੀਐ ਫਾਸੀ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੧॥ ਜੋ ਤੁਮ੍ਹ ਕਰਹੁ ਸੋਈ
ਭਲ ਮਾਨਉ ਮਨ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸਗਲ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ
ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥੨॥੧੩॥੯੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ
ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨਿਤ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ਕਾ ਮੋਲੁ ਕਿਛੁ
ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਾਹੀ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਿਖਿਆ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਚਰਨ ਪ੍ਰ

ਭੂਲੇ ਬੋਲਿ ਬਿਖਯ ਏਕੁ ਵਸਾਗਤੁ ਪਾਇਓ ਪਰਾਧੀ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਰਤਾ ਤਉ ਹਰਿ ਤ ਕੇ ਨਾਨਕ ਮਨੁ
ਲਗਾ ਏਤੁ ਘਰੀ ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਧੀਰਉ ਦੇਖਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਰੰਗਾ ॥ ਤੁਹੀ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੇ ਠਾਕੁਰ ਨੀਚ ਕੀਟ ਤੇ ਕਰਹਿ ਰਾਜੰਗਾ ॥੧॥ ਕ
ਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੈ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੀ ਦਾਨੁ ਮੰਗਾ ॥੨॥੧੫॥੧੦੧॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਚੁਤ ਪੂਜਾ ਜੋਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਹ
ਰਿ ਆਗੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਨਿ ਸੰਮ੍ਰਥ ਅਕਥ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਧੁ ਬਡੋ ਦਇਆਲਾ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਤਿਸ ਨੋ ਲਗੈ
ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਲਾ ॥੧॥ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਧਨ ਮਾਲਾ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾਚਿਕ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮਿਲੈ ਰਵਾਲਾ ॥੨॥੧੬॥੧੦੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਭਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿ
ਲਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਜਮਦੂਤਨ ਕਉ ਤ੍ਰਾਸ ਅਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਪੁਨਹਚਰਨ
ਸੇ ਕੀਨੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਾਠਾ ਜਨਮ ਜਨ
ਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਵਡਭਾਗਿ
ਲਹੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹੇ ॥੨॥੧੭
॥੧੦੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਖੁ ॥ ਸੁਲਹੀ ਕਾ
ਹਾਥੁ ਕਹੀ ਨ ਪਹੁਚੈ ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੂਆ ਨਾਪਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਖਸ
ਮਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਖਾਕੁ ॥ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਪ
ਚਿਆ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਨਿ ਦੀਨਾ ਧਾਕੁ ॥੧॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਿਛੂ ਨ ਰਹਿਓ ਸੁ ਛੋ

ਜਨ

ਛਾਈਆਕੁ [illegible] ਦੂ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ਪੂਰ

ਭਿਗਾਇਆ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਦੂਤਾ ॥੨॥੧੮॥੧੦੪ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ
ਪੂਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਜੁ ਰਾਸਿ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਦਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਓ ਆਪਿ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ
ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵ
ਸਿ ਕੀਨੇ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਜੰਤਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਨਿ
ਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥੨॥੧੯॥੧੦੫ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇ ਰਾਖੇ
ਆਪੁ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਸਤ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰ ਨਵ ਖੰਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁ
ਖ ਅਨਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨ ਤਨ ਸਚੁ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਣਿ
ਸਮਰਥਾ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਗੁ
ਣ ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ ਆਲਾਪ ॥੨॥੨੦॥੧੦੬ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਧਿਆਇਆ ਕੁਸਲ
ਖੇਮ ਹੋਏ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡ ਭਾਗੀ ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪਨੇ ਬਡ ਸਮਰਥੁ ਨਿਮਾਣਿਆ ਕੋ
ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅੰਧਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਚਾਨਾਣੁ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾ
ਸਿ ਆਰਾਧੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੨੧॥੧੦੭ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਦੋਵੈ ਥਾਵ ਰਖੇ ਗੁਰ ਸੂਰੇ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਵਾਰੇ ਕਾਰਜ
ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਪੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਮਜਨੁ ਹੋਵਤ
ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰੇ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮ

ਹੈ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮੈ ਭੁੰਜਨ ਮਨੇ ਧਾਰਿਆ ਵਿਸ੍ਰਿਆ ... ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਦੋਖ ਨਸੇ ॥ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗੋਚਰ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਰੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥੨॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜਨੁ ਜਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਨੁ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਚਲਤ ਗਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਭਜਨੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿਸਿ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਨਿਤ ਖਾਤੇ ਮੁਖ ਦੰਤਾ ਘਸਿ ਖੀਨ ਖਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮੂਠਉ ਪਾਪ ਕਰਤ ਨਹ ਪਰੀ ਦਇਆ ॥੧॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਘੋਰ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਪਇਆ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੁਸਟ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਤ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਅਰੁ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰ ਹਾਰਿ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਹੈ ਚੇਰਾ ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਿਮਰਿ ਹੋਆ ਕਲਿਆਣੁ ॥ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ

੬੫ ਤਿਨਕੀਏਸੁਖਲੋਭਗਤਜਨਕਉਸਾਚਧਰਤਹੁਣਾਦਸਅਪੁਨੇਕੀਆਪੋਰਬਿਭੰਜਨ ੫੩੭
ਭੁਪਤਿਕਰਤੇਮਹੁਣਾਥਭਈਮਿਤ੍ਰਈਮਿਟਬਿਰਾਈਦੂਸਰਹੂਤਹਰਿਕਾਂਢੋਛਾਡਿਆ
ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਘਨੇਰੇਨਾਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਸੁਣਿਭਖੀਆਣਿਆ ।੨।੨੬।੧੧੨।
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ।ਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ
ਸਤਿਗੁਰਜਪਿਜਪਿਸਾਧੂਭਏਨਿਹਾਲਾ ੧ ਰਹਾਉ ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪ
ਨੈਦੋਖੀਸਗਲੇਭਏਰਵਾਲਾ।ਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੇਜਨਅਪਨੇਉਧਰਿਲੀਏਲਾਇਅ
ਪਨੈਪਾਲਾ ੧ ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਮਿਲਿਘਰਿਆਏਨਿੰਦਕਕੇਮੁਖਹੋਏਕਾਲਾ।ਕਹੁ
ਨਾਨਕਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿਹਾਲਾ ।੨।੨੭।੧੧੩। ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ ੫ ਅਮੁਲਲਾਲਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀ। ਰਹਾਉ ਤੋਰੀਨਤੂਟੈਛੋਰੀਨ
ਛੂਟੈਐਸੀਮਾਧੋਖਿੰਚਤਨੀ।੧।ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਮਨਮਾਹਿਬਸਤੁਹੈਤੂਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭ
ਅਪਨੀ।੨ ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਿਆਮਸੁੰਦਰਕਉਅਕਥਕਥਾਜਾਕੀਬਾਤਸੁਨੀ
੩ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹੀਅਤਹੈਮੋਹਿਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਠਾਕੁਰਅਪੁਨੀ।੪
੨੮।੧੧੪ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਕੇਚਰਨਜਪਿਜਾਂਉਕੁਰਬਾਨੁ
ਗੁਰੁਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰੁਤਾਕਾਹਿਰਦੈਧਰਿਮਨਧਿਆਨੁ।੧ ਰਹਾਉ
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ।ਰਸਨਾਰਵਹੁਏਕੁ
ਨਾਰਾਇਣੁਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵਹੁਮਾਨੁ।੧ ਸਾਧੂਸੰਗੁਪਰਾਪਤਿਜਾਕਉਤਿਨਹੀਪ
ਇਆਏਹੁਨਿਧਾਨੁ।ਗਾਵਉਗੁਣਕੀਰਤਨੁਨਿਤਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਦੀ
ਜੈਦਾਨੁ ।੨।੨੯।੧੧੫ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਰਾਖਿਲੀਏਸਤਿਗੁਰਕੀਸ
ਰਣਾ।ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਆਜਗਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇਰੋਤਾਰਣਤਰਣਾ ੧ ਰਹਾਉ ਬਿਸ੍ਵੰ

ਭਵਖੰਡਨਸੁਖਦਾਤਾਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਜੋਵਜਨੁਚਰਣਾ॥ਖਿਨਖਿਨਨੇਤ੍ਰਾਜਿਸਰਬਾਨਿਤ੍ਰਾਬਿ
ਬਲਿਬਲਿਜਾਂਈਹਰਿਕੇਚਰਣਾ॥੧॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਸਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਰਬਸਿਧਿ
ਤੁਮਕਾਰਣਕਰਣਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਭੁਰਖਦਾਆਇਆਹਰਿਸਿਮਰਤਨਾਨਕਨਹੀ
ਡਰਣਾ॥੨॥੩੦॥੧੨੬॥ ੴਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਈਘੈਨਿਰਗੁਨਊਘੈਸਰਗੁ
ਨਕੇਲਕਰਤਬਿਚਿਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਗਰਮਹਿਆਪਿਬਾਹਰਿਫੁਨਿ
ਆਪਨਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੋਸਗਲਬਸੇਰਾ॥ਆਪੇਹੀਰਾਜਨਆਪੇਹੀਰਾਇਆਕਹਠਾਕੁਰੁ
ਕਹਚੇਰਾ॥੧॥ਕਾਕਉਦੁਰਾਉਕਾਸਿਉਬਲਬੰਚਾਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਤਹਨੇਰਾ॥ਸਾਧ
ਮੂਰਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਓਨਾਨਕਮਿਲਿਸਾਗਰਬੂੰਦਨਹੀਅਨਹੇਰਾ॥੨॥੧॥੧੨੭॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਤੁਮਸਮਰਥਾਕਾਰਨਕਰਨ॥ਢਾਕਨਢਾਕਿਗੋਬਿਦਗੁ
ਰਮੇਰੇਮੋਹਿਅਪਰਾਧੀਸਰਨਚਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕੀਨੋਸੋਤੁਮਜਾਨਿਓਪੇਖਿ
ਓਠਉਰਨਾਹੀਕਛੁਢੀਠਮੁਕਰਨ॥੧॥ਹਮਰੋਸਹਾਉਸਦਾਬਡਪਰਤਾਪੁਸੁਨਿਓਪ੍ਰ
ਭਤੁਮਰੋਕੋਟਿਅਘਾਤੇਰੋਨਾਮਹਰਨ॥੧॥ਹਮਰੋਸਹਾਉਸਦਾਸਦਭੂਲਨਤੁਮਰੋਬਿ
ਰਦੁਪਤਿਤਉਧਰਨ॥ਕਰੁਣਾਮੈਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਜੀਵਨਪਦਨਾਨਕਹਰਿ
ਦਰਸਨ॥੨॥੨॥੧੨੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਐਸੀਕਿਰਪਾਮੋਹਿਕਰ
ਹੁ॥ਸੰਤਹਚਰਣਹਮਾਰੋਮਾਥਾਨੈਨਦਰਸੁਤਨਿਧੂਰਿਪਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਕੋਸਬਦੁਮੇਰੈਹੀਅਰੈਬਾਸੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਸੰਗਿਧਰਹੁ॥ਤਸਕਰਪੰਚਨਿਵਾਰ
ਹੁਠਾਕੁਰਸਗਲੋਭਰਮਾਹੋਮਿਜਰਹੁ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਦਾਤੇਸੰਤਸੰਗਿਲੇਮੋਹਿਉ
ਜੋਤੁਮਕਰੋਸੋਈਭਲਮਾਨੈਭਾਵਨਦੁਬਿਧਾਦੂਰਿਟਰਹੁ

ਅਨੰਤ

ਚਰਨ ॥੨॥੩॥੧੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਦੀਖਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਮੰਗਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੋ ਧਿਆਨੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੋ ਰੰਗਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੋ ਧਿਆਨੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੋ ਰੰਗਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਭਾਖਨੁ ਜਨ ਸਿਉ ਊਠਨੁ ਬੈਠਨੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਜਨ ਚਰ ਰਜ ਮੁਖਿ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਮਹਿਮਾ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਗੰਗਾ ॥੨॥੪॥੧੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ੍ਹ ਪਿਤਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਘਾਲ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੋ ਮਾਲ ॥੧॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਅਨਬੋਲਤ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਾਲ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੫॥੧੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਸੁਖਦ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਾਥਾ ॥ ਤੂ ਹਮਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨ ਮੋਹਨੁ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਸਗਲ ਅਕਾਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੰਕ ਤੇ ਰਾਉ ਕਰਤ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥਾ ॥ ਜਲਤ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਨ ਆਪਿ ਉਧਾਰੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਦੇ ਰਾਖੇ ਹਾਥਾ ॥੧॥ ਸੀਤਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸ੍ਰਮ ਸਗਲੇ ਲਾਥਾ ॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਅਕਾਥਾ ॥੨॥੬॥੧੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ ਉਰਿ ਲਾਗਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੋ ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਰਿਦੈ ਮਤ ਧਾਰਹੁ ॥ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੁਖੁ ਤੁਮ ਹੀ ਹਉਮੈ ਪਟਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਾਰਹੁ ॥੧॥ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮੀਨ ਕਤ ਜੀਵਨ ਦੂਧ ਬਿਨਾ ਰਹਨੁ ਕਤ ਬਾਰੋ

॥ਜਨਨਾਨਕਕਿਰਪਿਆਤਬਨਾਨਕਮਿਲਨ ਕੀਓਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਆਮੀਸੁਖਸੋਗੋ ॥੨॥੭॥੧੨੩
॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਗੈਪਾਛੈਕੁਸਲੁਭਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਸਭਰਾਖੀਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਮਇਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਦੂਖ
ਦਰਦਸਗਲਾਮਿਟਿਗਇਆ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨਦਗੁਣਗਾਏਦੂਤਦੁਸਟਸਭਿ
ਹੋਏਖਇਆ ॥੧॥ਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਪ੍ਰਭਿਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਕ
ਰਿਲਇਆ॥ਅਤੁਲਬਡਾਈਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਨਾਨਕੁਉਚਰੈਹਰਿਕੀਜਇਆ॥
੨॥੮॥੧੨੪॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਤਰਨੁਕੈਸੇ॥ਕਰਹੁਅ
ਨੁਗ੍ਰਹੁਪਤਿਤਉਧਾਰਨਰਾਖੁਸੁਆਮੀਆਪਭਰੋਸੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਸਿਮਰਨੁਨਹੀਆਵ
ਤਫਿਰਤਮਦਮਾਵਤਬਿਖਿਆਰਾਤਾਸੁਆਨਜੈਸੇ॥ਅਉਧਬਿਹਾਵਤਅਧਿਕਮੋਹਾ
ਵਤਪਾਪਕਮਾਵਤਬੂਡੇਐਸੇ ॥੧॥ਸਰਨਿਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਾਧੂਸੰਗਤਿਰਵ
ਣੁਜੈਸੇ॥ਕੇਸਵਕਲੇਸਨਾਸਅਘਖੰਡਨਨਾਨਕਜੀਵਤਦਰਸਦਿਸੇ ॥੨॥੯॥੧੨੫ ॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੯ ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਪ
ਹਿਮੇਲਿਲਏ॥ਜਬਤੇਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆਏਤਬਤੇਦੋਖਗਏ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਤਜਿ
ਅਭਿਮਾਨੁਅਰੁਚਿੰਤਬਿਰਾਨੀਸਾਧਹਸਰਨਪਏ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰੋਪ੍ਰੀਤਮਤਨ
ਤੇਰੋਗਖਏ ॥੧॥ਮਹਾਮੁਗਧਅਜਾਨਅਗਿਆਨੀਰਾਖੇਧਾਰਿਦਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁ
ਪੂਰਾਭੇਟਿਓਆਵਨਜਾਨਰਹੇ ॥੨॥੧॥੧੨੬॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ॥ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਪੂਰੇਤਬਮੇਰੀਆਸਪੁਨੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਪੀਰਗਈਬਾਧੀਮਨਿਧੀਰਾਮੋਹਿਓਅਨਦਧੁਨੀ॥ਉਪਜਿਓਚਾਉਮਿਲਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮ

ਤਮਹਮਾਕਹਨੁਨਜਾਇਬਖਾਨੀ॥੧॥ਅਨਿਕਭਗਤਅਨਿਕਜਨਤਾਰੇਸਿਮਰਹਿਅਨਿਕ
ਮੁਨੀ॥ਅੰਧੁਲੇਟਿਕਨਿਰਧਨਧਨੁਪਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਅਨਿਕਗੁਨੀ॥੨॥
੩॥੧੨੭॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ ੧੩ ਪੜਤਾਲ ॥
ਰਹਾਉ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮੋਹਨਨੀਦਨਆਵੈਹਾਵੈਹਾਰਕਜਰਬਸਤ੍ਰਅਭਰਨਕੀਨੇ॥ਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀਉਡੀ
ਨੀ॥ਕਬਘਰਿਆਵੈਰੀ॥੧॥ਸਰਨਿਸੁਹਾਗਨਿਚਰਨਸੀਸੁਧਰਿ॥ਲਾਲਨੁਮੋ
ਹਿਮਿਲਾਵਹੁ॥ਕਬਘਰਿਆਵੈਰੀ॥੧॥ਸੁਨਹੁਸਹੇਰੀਮਿਲਨਬਾਤਕਹਉ॥ਸ
ਗਰੋਅਹੰਮਿਟਾਵਹੁਤਉਘਰਹੀਲਾਲਨੁਪਾਵਹੁ॥ਤਬਰਸਮੰਗਲਗੁਨਗਾ
ਵਹੁ॥ਆਨਦਰੂਪਧਿਆਵਹੁ॥ਨਾਨਕੁਦੁਆਰੈਆਇਓ॥ਤਉਮੈਲਾਲਨੁਪ
ਾਇਓਰੀ॥੨॥ਮੋਹਨਰੂਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ਅਬਮੋਹਿਨੀਦਸੁਹਾਵੈ॥ਸਭਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁ
ਝਾਨੀ॥ਅਬਮੈਸਹਜਿਸਮਾਨੀ॥ਮੀਠੀਪਿਰਹਿਕਹਾਨੀ॥ਮੋਹਨੁਲਾਲਨੁਪਾਇ
ਓਰੀ॥ ੧ ਰਹਾਉਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮੋਰੀਅਹੰਜਾਇਦਰਸਨਪਾਵਤਹੇ॥ਰਾਚਹੁਨਾਥਹੀਸਹਾਈਸੰਤਨਾ॥ਅਬਚਰਨ
ਗਹੇ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਆਹੇਮਨਅਵਰੁਨਭਾਵੈਚਰਨਾਵੈਚਰਨਾਵੈਉਲਝਿਓਅ
ਲਿਮਕਰੰਦਕਮਲਜਿਉ॥ਅਨਰਸਨਹੀਚਾਹੈਏਕੈਹਰਿਲਾਹੈ॥੧॥ਅਨਤੇਟੂ
ਟੀਐਰਿਖਤੇਛੂਟੀਐ॥ਮਨਹਰਿਰਸਘੂਟੀਐਸੰਗਿਸਾਧੂਉਲਟੀਐ॥
ਅਨਨਾਹੀਨਾਹੀਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਚਰਨਹੇ॥੨॥੨॥੧੨੯॥
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯ ਦੁਪਦੇ

॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੋ ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਗਨਿਕਾ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਜੀਅ ਜਾਨੋ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਗਜ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਛਿਨਹੂ ਮਹਿ ਜਬ ਹੀ ਰਾਮੁ ਬਖਾਨੋ ॥ ਨਾਰਦ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਧ੍ਰੂਅ ਬਾਰਿਕ ਭਜਨ ਜਾਹਿ ਹੈਰਾਨੋ ॥ ੧ ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ਜਗਤ ਅਜੋ ॥੨॥੧॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਜਾ ਮੈ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਹ ਨਰ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਯਹ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਬ੍ਰਤ ਫੁਨਿ ਰਾਖੈ ਨਹ ਮਨੂਆ ਬਸਿ ਜਾ ਕੋ ॥ ਨਿਹਫਲ ਧਰਮੁ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ਸਾਚੁ ਕਹਤ ਮੈ ਯਾ ਕੋ ॥ ੧ ਜੈਸੇ ਪਾਹਨੁ ਜਲ ਮਹਿ ਰਾਖਿਓ ਭੇਦੈ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਨੀ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੁਮ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ਭਗਤਿ ਹੀਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ੨ ਕਲਿ ਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਤੇ ਪਾਵਤ ਗੁਰੁ ਯਹ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਗਰੂਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੩॥੨॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸਹਸਾ ਨਹ ਚੂਕੈ ਗੁਰੁ ਇਹੁ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਕੀਏ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਜੋਗ ਜਗ ਨਿਹਫਲ ਤਿਹ ਮਾਨੋ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਸੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ੧ ਮਾਨ ਮੋਹ ਦੋਨੋ ਕਉ ਪਰਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥੨॥੩॥

੧੪੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੦ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂ

ਬੂਝੈ ਕੋਈ॥ ਵਿਣੁ ਭੈ ਪਇਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ
ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਸਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਮਾਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ
ਕਥੈ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਬਾਦੁ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ॥
ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਈ॥ ਸਾਚੀ ਰ
ਹਤ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਸੋਈ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਥਨੀ ਹੈ ਪਰੁ ਰਹਤ ਨ ਹੋਈ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਥਾਉ
ਨ ਕੋਈ॥੩॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਬੰਧਿਓ ਸਰ ਜਾਲਿ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਓ ਬਿ
ਖੁ ਨਾਲਿ॥ ਜੋ ਆਂਜੈ ਸੋ ਦੀਸੈ ਕਾਲਿ॥ ਕਾਰਜੁ ਸੀਧੋ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਹਾਲਿ॥੪॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਜਿ
ਨਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਭਗਤਿ ਕਰਾ
ਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ॥੫॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ॥ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਝੂਠੇ ਕੁਚਲ ਕਛੋਤਿ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਾਨੈ ਵੇਖੈ ਜੋਤਿ
॥੬॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਊਤਮ ਕਰਾਮੰ॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਜੋਨੀ ਦੂਖ ਸਹਾਮੰ॥ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਮੰ॥੭॥ ਮੰਨੇ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਪੂਜਾ॥ ਕਿਸੁ
ਵੇਖਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ॥ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਮਨਿ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥੮॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਸਾ ਕਰੈ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ
ਉਚਰੈ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ॥੧॥
ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਸਭੁ ਦੇਖੁ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕੀਚਹਿ ਰਸ ਭੋਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਕੇਰੀ॥ ਧਨੁ ਲੋਕਾਂ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ॥ ਖਾਕੂ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਸਭੁ
ਫੈਲੁ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ॥੨॥ ਗੀਤ ਰਾਗ ਘਨ ਤਾਲ ਸਿ ਕੂਰੇ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁ
ਣ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੂਰੇ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਦੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਰੂ ਗੁ

ਣੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਏਤੇ ਭੇਖ ਜਲਾਤ ਤਿਲਕੁ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪੜਹਿ ਨਟਸਾਲਾ ॥
ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਪੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥੪॥ ਸੂਕਰ ਸੁਆ
ਨ ਗਰਧਭ ਮੰਜਾਰਾ ॥ ਪਸੂ ਮਲੇਛ ਨੀਚ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਤਿਨ ਜੋਨਿ ਭਵ
ਾਈਐ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਲਹੈ ਪਦਾਰਥੁ ॥ ਹਿਰ
ਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪੂਛ ਨ ਹੋਈ ॥ ਮਾਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੀਝੈ ਦਰਿ ਸੋ
ਈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਣੈ ॥ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਹੁਕ
ਮੁ ਪਛਾਣਿ ਸਚੈ ਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਸਬਦਿ ਭਏ ਨਾਸੁ ॥੭॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਜਾਣੈ
ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੈ ਹੈ ਇਹੁ ਜਿਸ ਕਾ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਆਵੈ ਨਾ ਓਹੁ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੮॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੧੦

ਜਗੁ ਕਊਆ ਮੁਖਿ ਚੁੰਚ ਗਿਆਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾ
ਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਜੁ ਲਹਗੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਭੇਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾ
ਵਹੁ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਵਡਾਈ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਨ
ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਠਉਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ
॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਆ ਚਲੈ ਪਹਨਾਮੀ ॥੪॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿ
ਲੈ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਾਨੈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਦੂ
ਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਈ ॥ ਅਉਗਣ ਕਾਟਿ ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਖਾਈ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸ

ਰਹਾਉ

ਮਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਏਵ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਈ ॥ ਤੁਝ ਕਉ ਹਰਿ ਦੇਨ ਮੁਕਤਿ ਸਾਈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿ ਅਕਰਣੀ ਸਭ ਭਾਣਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿ ਅਮੋਲਕੁ ਭਾਣਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਸਮਾਈ ॥੮॥੧॥੩॥

ੴ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉ ਮੇਟੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਗੀਤ ਗਵਈਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਈਆ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਰਮਈਆ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਠ ਪੜਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁ ਗਿਰਹੁ ਦਸ ਦੁਆਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਚੋਰ ਲਗਈਆ ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲੇ ਜਾਵਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਈਆ ॥੨॥ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਬਹੁ ਮਾਣਕਿ ਭਰਿਆ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਈਆ ॥ ਤਸਕਰ ਹੇਰੂ ਆਇ ਲੁਕਾਨੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਕੜਿ ਬੰਧਿ ਪਈਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਬੋਹਿਥਾ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਈਆ ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਲਗਈਆ ॥੪॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੂਆ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਮਿਲਉ ਗੋਪਾਲ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਈਆ ॥੫॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਈਆ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ਹੈ ਭੀਨੇ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਰਵਈਆ ॥੬॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤੁਰੀਆ ਦਰੀਆਵੈ ਸਹਜੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਈਆ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਆ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ

ਸਭ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਨ ਖੁਲ੍ਹਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਇਹ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ
ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਗੰਧਈਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ
ਇਆ ਮੈ ਹਿਰਡ ਪਲਾਸ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਬੁਹੀਆ ॥੧॥ ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸ
ਈਆ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਹਿ ਚੰਦਨੁ ਊਤਮ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਚੰਦਨੁ ਹੁਈਆ ॥ ਸਾ
ਕਤ ਕੂੜੇ ਊਭ ਸੁਕ ਹੂਏ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੂਰਿ ਗਈਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਨਈਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੁ ਕੰ
ਚਨੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮਿਟੈ ਨ ਮਿਟਈਆ ॥੩॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾ
ਵੈ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖੁਲ੍ਹਈਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਇਕ ਸਰਧਾ ਉਪਜੀ ਮੈ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਭਈਆ ॥੪॥ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਕਹਤੇ ਭਾਵਨੀ ਕਹੀਆ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਰੈ ਪ
ਰਈਆ ॥੫॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਹਿ ਧਰਮੁ ਕਰਹੁ ਖਟੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਮ
ਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤੇ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਾਵ ਭਾਰਿ ਬੁਡਈਆ ॥੬॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ
ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ
ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਈਆ ॥੭॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਰਨੁ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਜਿਤੁ
ਲਾਵਹਿ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਈਆ ॥ + ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਜਾਏ ਵਾਜਹਿ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਈਆ ॥੮॥੨॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਧਿਆਇਆ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰ
ਖਈਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਣਿ ਵਸਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥

ਪੁਰਖ

ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਟਿਕਈਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰਖ ਲਾਜ ਜਾਂਵ੍ਹੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪ ਤੇ ਰਹੁ
ਰਖੁ ਲੈਹਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਹੁ ਕਰਮ ਕੀਪ ਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਮ
ਤਤੁ ਬ... ਈਆ ॥ ਲਾਲੁ ਜਵੇਹਰ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਭਾਂਡੈ ਭਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਆਈਆ
॥੨॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤ ਨਿਜ ਭਈਆ ॥ ਮਨੁ ਬੁਧਿ
ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈ ਅਕਥੁ ਕਥਈਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖ
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਤਿਖਈਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਈਆ ॥੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਨਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਤੂਰ ਵਜਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ
ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਾਲ ਪੂਰਈਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮ
ਨੁ ਗਾਵੈ ਰਸਿ ਰਸਾਲ ਰਸਿ ਸਬਦੁ ਰਵਈਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ
ਨਿਰਮਲ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੬॥ ਮਨਿ ਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿ
ਮਾਨੀ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਬਾਲੂ ਘਰ ਉਸਰਈਆ ॥ ਆਵੈ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ
ਕੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਢਹਿ ਪਈਆ ॥੭॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਹੈ ਆਪੇ ਇਹੁ
ਜਗੁ ਹੈ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਖੇਲਈਆ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਨਾ
ਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਰਮਈਆ ॥੮॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਚੈ ਮਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਅ
ਮਰ ਪਿੰਡੁ ਭਏ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਮਿਟਈਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸੰ
ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਾਧਉ ਮੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਾਧੂ ਚ
ਰਣ ਪਖਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜੈ ਗਿਰਸਤੁ ਭਇਆ ਬਨ ਵਾਸੀ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂ

੫੪੨
ਬਿ

ਆਪਿ ਕੈਨਾਇ ਕਈਆ ॥ ਪਵਨੁ ਪਾਇਤੁ ਦੇਪਾਰਿਆ ਵੈਗਿ ਜਿਸ ਸੂਸ ਗਾਹਿ ਪ
ਦੁਈਆ ॥ ਦ੍ਰਪਤਿ ਆ ਪੁਤ ਛੋਡਿ ਸੀ ਨਿਆ ਸੀਆ ਸਾ ਸਮਾਨਿ ਬਹੁਤੁ ਕਰਈਆ ॥ ਸਾਂ
ਆ ਸਕਵੈਨ ਰਿਖ੍ਰ ਵੈਸ਼ੁ ਕੇ ਸਖਾ ਦਾਤਿ ਗਿਸ ਸੁਖ ਲਹੀਆ ॥੩॥ ਧ੍ਰਿਪਤਿ ...
ਦੈਰੀ ਬਹੁਰੋਆ ਸਨੁ ਦ੍ਹਾਦਿ ਸਚਾਲਿ ਚਲਿਬਾ ਵ੍ਹਨੁ ਕਰਈਆ ॥ ਧੂਲਿ ਦਨੁ ਸਕੇ
ਭੂਏ ਨਗੀ ਤਿ ਸਨ ਦਿ ਮਾਲਿ ਸੀ ਗਿਸ ਧਦਇਆ ਧਹੁਲਹੀਆ ॥੪॥ ਅਸਹਾਸਿਧ
ਸਿਖ ਰਿਬਹੁਤੇ ਰਮਾਨਿ ਸਬਾਗਿਬਾਧਿਆਸਿਧਿ ਚੇਦ ਕਚੇਦ ਕਈਆ ॥ ਤਿਧ ਤਿਸ
ਤੇ ਖਮਾਨਿ ਸੰਤ ਤਨ ਆਵੈ ਮਿਲਿ ਸਧੂ ਤਿਧ ਤਿਗ ਗਨਿ ਤਮਾ ਸਿਧ ਧਈਆ ॥੫॥
ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਸਭਿ ਵਰਨ ਰੂਪ ਜੀਅ ਜੰਤ ਉਪਈਆ ॥ ਸਾਧੂ ਸਰ
ਨਿ ਪਰੈ ਸੋ ਉਬਰੈ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦ ਵੈਸੁ ਚੰਡਾਲੁ ਚੰਡਈਆ ॥੬॥ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ
ਕੰਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਅਉਜਾਤਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਿਆਰੁ ਚਮਈਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਮਿਲੈ ਸਾ
ਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਸੈਣੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦਈਆ ॥੭॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ
ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਗ
ਜੀਵਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖਈਆ ॥੮॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਉਠੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਮਨਿ ਤੀਰ ਲਗਈਆ ॥ ਮਨ ਕੀ
ਬਿਰਥਾ ਮਨ ਹੀ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕੋ ਪੀਰ ਪਰਈਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਮੋਹਨਿ
ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲਈਆ ॥ ਹਉ ਆਕਲ ਬਿਕਲ ਭਈ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਹਉ ਲੋਟ ਪੋਟ ਹੋਇ
ਪਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਨਿਰਖਤ ਫਿਰਉ ਸਭਿ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇ
ਖਨ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਚਈਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਈਆ ॥੨॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਸਦੇਸਾ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ਰਿਦੈ ਅੰਤਰਿ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਈਆ ॥ ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੇ
ਲਿ ਮਿਲਈਆ ॥੩॥ ਚਲੁ ਚਲੁ ਸਖੀ ਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੋਧਹ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੀਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਉਆ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ
ਪਈਆ ॥੪॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਖੁਸੀਆ ਮਨਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਈ
ਆ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥੫॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਹੈ ਬਨਿਆ ਮਨੁ ਮੋਤੀਚੂਰੁ ਵਡ ਗਹਨ ਗਹਨਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸ
ਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਨ ਸਕੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਭਈਆ ॥੬॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਰੁ ਅਵ
ਰੁ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਫੋਕਟ ਫੋਕਟਈਆ ॥ ਕੀਓ ਸੀਗਾਰੁ ਮਿਲਣ ਕੈ ਤਾ
ਈ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਓ ਸੁਹਾਗਨਿ ਥੂਕ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥੭॥ ਹਮ ਚੇਰੀ ਤੂ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ
ਹਮ ਕਰਹ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਪਈਆ ॥ ਦਇਆ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਸਰਣਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੫॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅ
ਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਰਧਾ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਈਆ ॥ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਸਰਧਾ ਮਨ
ਪੂਰੀ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਬੂੰਦ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥੧॥ ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਹਰਿ ਕ
ਥਾ ਸੁਨਈਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਸਿਰੁ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪ
ਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਇਕ ਬੇਦਨ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਨੀ
ਦ ਨ ਪਈਆ ॥ ਬੈਦਕ ਨਾਟਿਕ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨੇ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੀਰ ਲਗਈ
ਆ ॥੨॥ ਹਉ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ
ਮਰਿ ਗਈਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੋ

ਟੁਟੀਆ ॥੩॥ ਕੋਟੀ ਅਨਿਆਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਣ ਵਿਹੂਣੇ ਤਿਤੁ ਸੁਆਦਿ ਦੁਖ ਬਿਲਬਿਲ ਪ੍ਰਭਿ ਗਈਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ ॥੪॥ ਸੇਜ ਏਕ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਈਆ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਰਣਿ ਜੇ ਆਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ਖਿਨੁ ਢੀਲ ਨ ਪਈਆ ॥੫॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਚਾਰ ਵਧਾਈਆ ਮਨਿ ਪਾਖੰਡ ਕਰਮੁ ਕਪਟ ਲੋਭਈਆ ॥ ਬੇਸੁਆ ਕੈ ਘਰਿ ਬੇਟਾ ਜਨਮਿਆ ਪਿਤਾ ਤਾਹਿ ਕਿਆ ਨਾਮੁ ਸਦਈਆ ॥੬॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਆਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਮਈਆ ॥ ਭਗਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੭॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਣਿ ਆਣਿ ਮਹਿੰਦੀ ਪੀਸਾਈ ਆਪੇ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਅੰਗਿ ਲਈਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਲਈਆ ॥੮॥੬॥੧੯॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੧੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਉਪਮ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਪਮ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ ਤਜਿ ਆਨ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਾਰ ॥ ਹਉ ਜਾਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥ ਤਜਿ ਆਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਨਾ ਕਹਨ ॥ ਮਲ ਪਾਪ ਕਲਮਲ ਦਹਨ ॥ ਚੜਿ ਨਾਵ ਸੰਤ ਉਧਾਰਿ ॥ ਭੈ ਤਰੇ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਮਨਿ ਡੋਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੀਤਿ ॥ ਇਹ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਤਜਿ ਗਏ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੀਐ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਚਾਖਿ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਸਾਦ ॥ ਨਹ ਡੋ

ਲੀਓ ਇਤੁ ਊਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਸੰਗਾਨਿ ਹਰਿ ਚੀਤਾ ॥੫॥ ਗਤਿ ਤਨ ਨਾਹਿ ਨ ਕਛਾਨਿ ਵਸੁ ਗਾਨਿ
ਤਾ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਭਤਸ੍ਤਾ ॥ ਤਿਜ ਮਨੁ ਨ ਹੋਵਰਿ ਨੈਨ ਹਸਤਾਨਿ ਮੋਹਿਆ ਨਹਤ ਥੈਨਾ ॥੫॥
ਸਰਹਿ ਭੂਰ ਕਤੁ ਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭੁਗਾਤ ਦ੍ਰਿਸਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਹਰਿ ਗਿਨਿ ਬਾਮ ਲਗਹਿ ਨ
ਭੇਵਾ ॥ ਨਿਤ ਕਰਣਾ ਮੁਖਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੬॥ ਤੁਮ ਪਾਵੀਨ ਦਰਸਾਨਿ ਵਰਗਾ ॥ ਜਾ ਕਰਿ ਸਿਰਾਣ ਬਖ
ਜੀਅ ਕਾਰਤ ਕੀਮਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੭॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਧਨਾਲ ਖਬਾਗਾ ਖਾ ਕਿਧਾ ਬਿਓਂ ਪ੍ਰਭ ਦਾਰਬਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਭੁਸੰਮ੍ਰਿ ਭੂਗਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਮਨ ਸਮਝਾਇਆ ॥੮॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ॥
ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥ ਗਹਿ ਚਰਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਮਨ ਮਿਸਟ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ॥ ਕਰਿ
ਦਇਆ ਲੇਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਮੇ
ਰੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਜਾਚਉ ਸੰਤ ਰਵਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖਿਆ ਕੂਪ ॥ ਤਮ ਅਗਿਆਨ ਮੋਹਤ ਘੂਪ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਲੇਹੁ ॥ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਦੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥
ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧੀ ਦੇਹ ॥ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਹੋਵਤ ਖੇਹ ॥ ਜਮਦੂਤ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ॥ ਚਿਤ੍ਰ
ਗੁਪਤ ਕਰਮਹਿ ਜਾਨ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਖਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਸਰਨਾਇ ॥੩॥ ਭੈ
ਭੰਜਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ॥ ਮੇਰੇ ਦੋਖ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਬਿ
ਨਾ ਕਤਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਗਹਿ ਓਟ ਚਿਤਵੀ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕਾ ਦੇ ਰਖੁ ਹਾਥ ॥੪॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿ
ਧੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ॥ ਗੋਬਿੰਦ
ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਵਡ ਭਾਗਿ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ

ਬਿਨਸਿ ਨ ਹੋਵਾ ਮਾਨਿਆ ॥ ਤਿਚਿ ਦਰਸ ਕੇਸਾ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥ ਅਲਿ ਕਮਲ
ਭਿੰਨੁ ਨ ਭੇਤੁ ॥ ਜਿਉ ਚਕਵਿ ਸੂਰਜ ਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਸ ॥੬॥ ਜਿਉ ਤ
ਰੁਨਿ ਭਰਤ ਪਰਾਨ ॥ ਜਿਉ ਲੋਭੀਐ ਧਨੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜਿਉ ਦੂਧ ਜਲਹਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਜਿਉ
ਮਹਾ ਖੁਧਿਆਰਥ ਭੋਗੁ ॥ ਜਿਉ ਮਾਤ ਪੂਤਹਿ ਹੇਤੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨੇਤ ॥੭॥ ਜਿ
ਉ ਦੀਪ ਪਤਨ ਪਤੰਗ ॥ ਜਿਉ ਚੋਰੁ ਹਿਰਤ ਨਿਸੰਗ ॥ ਮੈਗਲਹਿ ਕਾਮੈ ਬੰਧੁ ॥ ਜਿ
ਉ ਗ੍ਰਸਤ ਬਿਖਈ ਧੰਧੁ ॥ ਜਿਉ ਜੂਆਰ ਬਿਸਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਲਾਈ ॥੮॥ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੈ ਨੇਹੁ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਚਾਹਤ ਮੇਹੁ ॥ ਜਨ ਜੀਵਨਾ ਸਤਸੰਗਿ ॥ ਗੋਬਿ
ਦੁ ਭਜਨਾ ਰੰਗਿ ॥ ਰਸਨਾ ਬਖਾਨੈ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਦਾਨੁ ॥੯॥ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਿ
ਲਿਖਿ ਦੇਇ ॥ ਸੋ ਸਰਬ ਫਲ ਹਰਿ ਲੇਇ ॥ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਕਰਤ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਉ
ਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਤਾਹਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਹਿ ॥ ਹਰਿ
ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰਿ ॥੧੦॥੨॥ ॥ ॥ ॥

ਜਤਿ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਥਿਤੀ ਘਰੁ ੧੦ ॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਏਕਮ ਏਕੰਕਾ
ਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਲਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ॥ ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਦੀਸੈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ
ਬਧੇ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟਸਿ ਕੋਈ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਮੁਕਤਿ ਨ

੧੦ ਹੋਇ ੨ ॥ਆਪੇਸਚੁਕੀਆਕਰਜੋੜਿ॥ਅੰਡਜਫੋੜਿਜੋੜਿਵਿਛੋੜਿ॥ਧਰਤਿਅਕਾਸੁਕੀਏ ੫੪੫
ਬੈਸਣਕਉਥਾਉ॥ਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਕੀਏਭਉਭਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਏਕਰਿਵੇਖਣਹਾਰਾ॥ਅ
ਵਰੁਨਦੂਜਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ੩ ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ਦੇਵੀਦੇਵਉਪਾਏਵੇ
ਸਾ॥ਜੋਤੀਜਾਤੀਗਣਤਨਆਵੈ॥ਜਿਨਿਸਾਜੀਸੋਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰਿ॥ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰਿ ੪ ॥ਚਉਥਿਉਪਾਏਚਾਰੇਬੇਦਾ॥ਖਾਣੀਚਾਰੇਬਾ
ਣੀਭੇਦਾ॥ਅਸਟਦਸਾਖਟੁਤੀਨਿਉਪਾਏ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਤੀਨਿਸਮਾਵੈ
ਚਉਥੈਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ ੫ ॥ਪੰਚਮੀਪੰਚਭੂਤਬੇਤਾਲਾ॥ਆਪਿਅਗੋ
ਚਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾ॥ਇਕਿਭ੍ਰਮਿਭੂਖੇਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ਇਕਿਰਸੁਚਾਖਿਸਬਦਿਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਸਾ॥ਇਕਿਰੰਗਿਰਾਤੇਇਕਿਮਰਿਧੂਰਿ॥ਇਕਿਦਰਿਘਰਿਸਾਚੈਦੇਖਿਹਦੂਰਿ ੬ ॥ਝੂਠੇ ਸੂਚਾ
ਕਉਨਾਹੀਪਤਿਨਾਉ॥ਕਬਹੁਨਕਾਲਾਕਾਉ॥ਪਿੰਜਰਿਪੰਖੀਬੰਧਿਆਕੋਇ॥ਛੇਰੀਂਭ੍ਰਮੈ
ਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਤਉਛੂਟੈਜਾਖਸਮੁਛਡਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਮੇਲੇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾ
ਏ ੭ ॥ਖਸਟੀਖਟੁਦਰਸਨਪ੍ਰਭਸਾਜੇ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਨਿਰਾਲਾਵਾਜੇ॥ਜੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ
ਤਾਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਸਬਦੇਭੇਦੇਤਉਪਤਿਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਸਖਪਹਿਜਲਿਜਾਵ
ਹਿ॥ਸਾਚੈਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਹਿ ੮ ॥ਸਪਤਮੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਰੀਰਿ॥ਸਾਤਸਮੁੰਦਭ
ਰੇਨਿਰਮਲਨੀਰਿ॥ਮਜਨੁਸੀਲੁਸਚੁਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਾਵੈਸਭਿਪਾਰਿ॥
ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਉਭਾਇ॥ਸਚੁਨੀਸਾਣੈਠਾਕਨਪਾਇ ੯ ॥ਅਸਟਮੀਅਸਟ
ਸਿਧਿਬੁਧਿਸਾਧੈ॥ਸਚੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਰਮਿਅਰਾਧੈ॥ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਬਿਸਰਾਉ॥
ਤਹੀਨਿਰੰਜਨੁਸਾਚੋਨਾਉ॥ਤਿਸੁਮਹਿਮਨੂਆਰਹਿਆਲਿਵਲਾਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿ

ਨੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇਆ ੧੦ ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਨਾਥ ਨਵ ਖੰਡਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥੁ ਮਹਾ ਬਲ
ਵੰਡਾ ਆਈ ਪੂਤਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਰਖਵਾਰਾ ਆਦਿ ਜੁਗਾ
ਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ਓਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ੧੧ ਦਸਮੀ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨਾ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਮਜਨੁ ਸਚਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨਾ ਸਚਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ਬਿ
ਲਮੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਕਾਚੈ ਤਾਗੈ ਜਿਉ ਤਾਗਾ ਜਗੁ ਏਵੈ ਜਾਣਹੁ ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਾਚਿ
ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੁ ੧੨ ਏਕਾਦਸੀ ਇਕੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਵੈ ਹਿੰਸਾ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵੈ ਫਲੁ
ਪਾਵੈ ਬ੍ਰਤੁ ਆਤਮ ਚੀਨੈ ਪਾਖੰਡਿ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਾਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇ
ਵਲੁ ਸੂਚੈ ਸਾਚੇ ਨਾ ਲਾਗੈ ਮਲੁ ੧੩ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਏਕੋ ਏਕਾ ਹੋਰਿ ਜੀਅ ਉ
ਪਾਏ ਵੇਕੋ ਵੇਕਾ ਫਲੋਹਾਰ ਕੀਏ ਫਲੁ ਜਾਇ ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇ ਕੂੜੈ
ਲਾਲਚਿ ਲਪਟੈ ਲਪਟਾਇ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਇ ੧੪ ਦੁਆਦਸਿ
ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਅਉਧੂਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗਹਿ ਕਬਹਿ ਨ ਸੂਤਾ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਲਿਵ
ਲਾਇ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ਅਤੀਤੁ ਭਏ ਮਾਰੇ ਬੈਰਾਈ ਪ੍ਰਣਵਤਿ
ਨਾਨਕ ਤਹ ਲਿਵ ਲਾਈ ੧੫ ਦੁਆਦਸੀ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੋ
ਭੀਤਰਿ ਆਣੈ ਬਰਤੀ ਬਰਤ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮ ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮ ਤੀਨਿ
ਭਵਣ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਸਭਿ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ੧੬ ॥ ਤੇਰਸਿ ਤਰਵਰ ਸਮੁ
ਦ ਕਨਾਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੂਲੁ ਸਿਖਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰੈ ਡਰ ਡਰਿ ਮਰੈ ਨ ਬੂਡੈ ਕੋਇ ਨਿਡਰੁ
ਬੂਡਿ ਮਰੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ਡਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਘਰ ਮਹਿ ਡਰੁ ਜਾਣੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ
ਮਨਿ ਭਾਣੈ ੧੭ ਚਉਦਸਿ ਚਉਥੇ ਥਾਵਹਿ ਲਹਿ ਪਾਵੈ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਤ ਕਾਲ ਸਮਾਵੈ

ਸਸੀਅਰਕੈਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਵੈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਚਉਦਸਿਭਵਣ
ਪਾਤਾਲਸਮਾਏ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਰਹਿਆਲਿਵਲਾਏ॥੧੮॥ਅਮਾਵਸਿਆਚੰਦੁਗੁਪਤੁ
ਗੈਣਾਰਿ॥ਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਸੀਅਰੁਗਗਨਿਜੋਤਿਤਿਹੁਲੋਈ॥
ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰਤਾਸੋਈ॥ਗੁਰਤੇਦੀਸੈਸੋਤਿਸਹੀਮਾਹਿ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਆਵਹਿ
ਜਾਹਿ॥੧੯॥ਘਰੁਦਰੁਥਾਪਿਥਿਰੁਥਾਨਿਸੁਹਾਵੈ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਜਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥
ਜਹਆਸਾਤਹਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਫੂਟੈਖਪਰੁਦੁਬਿਧਾਮਨਸਾ॥ਮਮਤਾਜਾਲਤੇਰਹੈ
ਉਦਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥੨੦॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ਵਾਰਸਤ ਘਰੁ੧੦॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਦਿਤ
ਵਾਰਿਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਸੋਈ॥ਆਪੇਵਰਤੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਗੁਰਹਿ
ਆਪਰੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰ
ਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੧॥ਹਿਰਦੈਜਪਨੀਜਪਉਗੁਣਤਾਸਾ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰ
ਪਰਸੁਆਮੀਜਨਪਗਿਲਗਿਧਿਆਵਉਹੋਇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੋਮਵਾਰਿਸਚਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਸ
ਭਿਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਸੁਦੇਵੈਤਿਸੁਪਲੈਪਾਇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਲਖਿਆਨਜਾਇ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਮੰਗਲਿਮਾਇਆਮੋਹੁਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਸਿ
ਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦਰੁਘਰੁਸੂਝੈ॥
ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੩॥ਬੁਧਵਾਰਿਆਪੇ

ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ
ਲਾਗਾ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇਆ ॥ ਕਿਸੈ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥੪॥
ਲਾਗ ਸਭੁ ਧਾਏ ਗੁਰ ਦਰੁ ਆਗਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥
੫ ॥ ਵਿਸਰਿਆ ਬਿਨੁ ਬਹੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਉਪਾਏ ਕਰਿ
ਵੇਖੈ ਵੇਕਾ ॥ ਸਭ ਨਾ ਕਰਤੇ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਏ ਮਿ
ਲਾਈ ॥੬॥ ਸਭੁ ਵਰਤਾਵੈ ਭੁਗਤਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਉਪਾਏ ਸਭ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਕਾਰਾ ॥ ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ਤਿਤ ਪਾਤਿ ਪੂ
ਜਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭॥ ਛਿਨਿ ਛਿਨਿ ਵਾਣੀ ਸਉ ਝਸਾ ਸਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ
ਮੇਰਾ ਭਰਮੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਲਾਇ ॥ ਜਿਮ ਦਾਦਰ ਬਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਗੁ
ਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵ
ਸੇਵਕ ਭਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾ
ਇ ॥ ਦੂਖੁ ਸੁਖੁ ਦੁਤ ਲੈਣਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਇਕਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋ
ਝੀ ਹੋਇ ॥੮॥ ਧੰਨੁ ਗੁਰਸਿਖਿ ਤਿਤੈ ਸਤ ਵਾਰਾ ਮਾਰਹੁ ਤੀਆ ਵਾਰਿ ਵਾਰਣਾ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ
ਣਿ ਤਿਵੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਕਲ ਧਾ
ਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੧੦੧ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਾਜੇ ॥ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ਪਰਪੰਚਿ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਸੋ

ੲੇਪਾਈਐਪਦਾਰਥੁਗੁਰਕੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਜੇਕੋਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁ॥ਤਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆ
ਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਆਪੇਸਭੁਵੇਖੈ॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਤੇਰੈਲੇਖੈ॥ਸਿ
ਧਸਾਧਿਕਜੇਕੋਕਹੈਕਹਾਏ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਆਵੈਜਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਬੂਝੈ॥ਹਉ
ਮੈਮਾਰੇਤਾਦਰੁਸੂਝੈ॥੨॥ਏਕਸੁਤੇਸਭੁਦੂਜਾਹੂਆ॥ਏਕੋਵਰਤੈਅਵਰੁਨਬੀਆ॥ਦੂਜੇਤੇਏ
ਕੋਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਦਰਿਨੀਸਾਣੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਏਕੋਪਾਏ॥ਵਿਚਹੁਦੂਜਾਂ
ਠਾਕਿਰਹਾਏ॥੩॥ਜਿਸਦਾਸਾਹਿਬੁਡਾਢਾਹੋਇ॥ਤਿਸਨੋਮਾਰਿਨਸਾਕੈਕੋਇ॥ਸਾਹਿਬਕੀ
ਸੇਵਕੁਰਹੈਸਰਣਾਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਤਿਸਤੇਊਪਰਿਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕਉ
ਣੁਡਰੈਡਰੁਕਿਸਕਾਹੋਇ॥੪॥ਗੁਰਮਤੀਸਾਂਤਿਵਸੀਸਰੀਰਾ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਫਿਰਿਲ
ਗੈਨਪੀਰਾ॥ਆਵੈਨਜਾਇਨਾਦੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਮੇਰਾਤੇਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖੈ
ਹਦੂਰਿ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਦਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੫॥ਇਕਿਸੇਵਕਇਕਿਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਆਪੇ
ਕਰੇਹਰਿਆਪਿਕਰਾਏ॥ਏਕੋਵਰਤੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮਨਿਰੋਸੁਕੀਜੈਜੇਦੂਜਾਹੋਇ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵੇਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੇਵੀਚਾਰੀ॥੬॥ਥਿਤੀਵਾਰਸਭਿਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਫਲੁਪਾਏ॥ਥਿਤੀਵਾਰਸਭਿਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਗੁਰਸਬਦੁਨਿਹਚਲੁ
ਸਦਾਸਚਿਸਮਾਹਿ॥ਥਿਤੀਵਾਰਤਾਜਾਸਚਿਰਾਤੇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਿਭਰਮਹਿਕਾਚੇ॥੭॥
ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਮਰਿਬਿਗਤੀਜਾਹਿ॥ਏਕੁਨਚੇਤਹਿਦੂਜੈਲੋਭਾਹਿ॥ਅਚੇਤਪਿੰਡੀ
ਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਪਾਈਐਪਾਰੁ॥ਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਣਹਾਰੁ॥
ਆਪੇਕੀਤੋਨੁਗੁਰਵੀਚਾਰੁ॥੮॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰਹਿਭੇਖਧਾਰੀ॥ਭਵਿਭਵਿਭਰਮ
ਹਿਕਾਚੀਸਾਰੀ॥ਐਥੈਸੁਖੁਨਆਗੈਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਅਪਣਾਜਨਮੁਖੋਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਘਰਹੀਅੰਦਰਿਸਚੁਮਹਲੁਪਾਏ॥੯॥ਆਪੇਪੂਰਾਕ

ਰੇਸੁਹੋਇ।ਏਹਿਥਿਤੀ ਵਾਰਦੂਜਾਦੋਇ।ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਅੰਧੁਗੁਬਾ
ਥਿਤੀਵਾਰਸੇਵਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੋਝੀਪਾਇ।ਇਕਤੁ
ਨਾਮਿਸਦਾਰਹਿਆਸਮਾਇ।੧੦।੨। ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ਛੰਤਦਖਣੀ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੁੰਧਨਵੇਲੜੀਆਗੋਇਲਿਆਈਰਾਮ।ਮਟੁਕੀਡਾਰਿਧਰੀਹਰਿਲਿਵਲਾਈਰ
ਾਮ।ਲਿਵਲਾਇਹਰਿਸਿਉਰਹੀਗੋਇਲਿਸਹਜਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀਆ।ਕਰਜੋੜਿ
ਗੁਰਪਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਮਿਲਹੁਸਾਚੇਪਿਆਰੀਆ।ਧਨਭਾਇਭਗਤੀਦੇ
ਖਿਪ੍ਰੀਤਮਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿਆ।ਨਾਨਕਮੁੰਧਨਵੇਲਸੁੰਦਰਿਦੇਖਿਪਿਰੁਸਾ
ਧਾਰਿਆ।੧।ਸਚਿਨਵੇਲੜੀਏਜੋਬਨਿਬਾਲੀਰਾਮ।ਆਉਨਜਾਉਕਹੀਅਪ
ਨੇਸਹਨਾਲੀਰਾਮ।ਨਾਹਅਪਨੇਸੰਗਿਦਾਸੀਮੈਭਗਤਿਹਰਿਕੀਭਾਵਏ।ਅਗਾ
ਧਿਬੋਧਿਅਕਥੁਕਥੀਐ ਸਹਜਿਪ੍ਰਭਗੁਣਗਾਵਏ।ਰਾਮਨਾਮਰਸਾਲ
ਰਸੀਆਰਵੈਸਾਚਿਪਿਆਰੀਆ।ਗੁਰਿਸਬਦੁਦੀਆਦਾਨੁਕੀਆਨਾਨਕਾ
ਵੀਚਾਰੀਆ।੨।ਸ੍ਰੀਧਰਮੋਹਿਅੜੀਪਿਰਸੰਗਿਸੂਤੀਰਾਮ।ਗੁਰਕੈਭਾਇਚ
ਲੋਸਾਚਿਸੰਗੂਤੀਰਾਮ।ਧਨਸਾਚਿਸੰਗੂਤੀਹਰਿਸੰਗਿਸੂਤੀਸੰਗਿਸਖੀਸਹੇ
ਲੀਆ।ਇਕਭਾਇਇਕਮਨਿਨਾਮੁਵਸਿਆਸਤਿਗੁਰੂਹਮਮੇਲੀਆ।ਦਿ
ਨੁਰੈਣਿਘੜੀਨਚਸਾਵਿਸਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਨਿਰੰਜਨੋ।ਸਬਦਿਜੋਤਿਜਗਾਇ
ਦੀਪਕੁਨਾਨਕਾ ਭੰਜਨੋ।੩।ਜੋਤਿਸਬਾਇੜੀਏਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੇਰਾਮ
ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਅਲਖਅਪਾਰੇਰਾਮ।ਅਲਖਅਪਾਰਅਪਾਰੁਸਾ
ਚਾਆਪੁਮਾਰਿਮਿਲਾਈਐ।ਹਉਮੈਮਮਤਾਲੋਭੁਜਾਲਹੁਸਬਦਿਮੈਲੁਚੁਕਾਈਐ।

॥ਚਰਿਜਾਇਵਿਚਰਸਤੁਸੰਤੋਖੁ ਸੈ ਤੋਸਤਿਤਰਤਾਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਤ੍ਰਿਪ
ਤੀਨਾਨਕ ਉਧਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੈਮਨਿਚਾ
ਉਘਣਾਸਾਚਿਵਿਗਾਸੀਰਾਮ॥ਮੋਹੀਪ੍ਰੇਮਿਪਿਰੇਪ੍ਰਭਿਅਬਿਨਾਸੀਰਾਮ॥ਅਵਿਗਤੋਹਰਿ
ਨਾਥੁਨਾਥਹਤਿਸੈਭਾਵੈਸੋਥੀਐ॥ਕਿਰਪਾਲੁਸਦਾਦਇਆਲੁਦਾਤਾਜੀਆਅੰਦਰਿਤੂੰਜੀਐ॥
ਮੈਅਵਰੁਗਿਆਨੁਨਧਿਆਨੁਪੂਜਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿਵਸਿਰਹੇ॥ਭੇਖੁਭਵਨੀਹਠੁ
ਨਜਾਨਾਨਾਨਕਾਸਚੁਗਹਿਰਹੇ॥੧॥ਭਿੰਨੜੀਰੈਣਿਭਲੀਦਿਨਸਸੁਹਾਏਰਾਮ॥ਨਿਜਘਰਿਸੂ
ਤੜੀਏਪਿਰਮੁਜਗਾਏਰਾਮ॥ਨਵਹਾਣਿਨਵਧਨਸਬਦਿਜਾਗੀਆਪਣੇਪਿਰਭਾਣੀਆ॥
ਤਜਿਕੂੜੁਕਪਟੁਸੁਭਾਉਦੂਜਾਚਾਕਰੀਲੋਕਾਣੀਆ॥ਮੈਨਾਮੁਹਰਿਕਾਹਾਰੁਕੰਠੇਸਾਚਸਬਦੁਨੀ
ਸਾਣਿਆ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਸਾਚੁਮਾਗੈਨਦਰਿਕਰਿਤੁਧੁਭਾਣਿਆ॥੨॥ਜਾਗੁਸਲੋਨੜੀਏਬੋ
ਲੈਗੁਰਬਾਣੀਰਾਮ॥ਜਿਨਿਸੁਣਿਮੰਨਿਆਅਕਥਕਹਾਣੀਰਾਮ॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਪਦੁ
ਨਿਰਬਾਣੀ॥ਕੋਵਿਰਲਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਏ॥ਓਹੁਸਬਦਿਸਮਾਏਆਪੁਗਵਾਏ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਸੋਝੀਸੂਝਏ॥ਰਹੈਅਤੀਤੁਅਪਰੰਪਰਿਰਾਤਾਸਾਚੁਮਨਿਗੁਣਸਾਰਿਆ॥ਓਹੁਪੂਰਿਰਹਿਆ
ਸਰਬਠਾਈਨਾਨਕਾਉਰਿਧਾਰਿਆ॥੩॥ਮਹਲਿਬੁਲਾਇੜੀਏਭਗਤਿਸਨੇਹੀਰਾਮ॥ਗੁਰਮ
ਤਿਮਨਿਰਹਸੀਸੀਝਸਿਦੇਹੀਰਾਮ॥ਮਨੁਮਾਰਿਰੀਝੈਸਬਦਿਸੀਝੈਤ੍ਰੈਲੋਕਨਾਥੁਪਛਾਣਏ॥ਮਨੁ
ਡੀਗਿਡੋਲਿਨਜਾਇਕਤਹੀਆਪਣਾਪਿਰੁਜਾਣਏ॥ਮੈਆਧਾਰੁਤੇਰਾਤੂਖਸਮੁਮੇਰਾਮੈਤਾਣੁ
ਤਕੀਆਤੇਰਓ॥ਸਾਚਿਸੂਚਾਸਦਾਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਿਝਗਰੁਨਿਬੇਰਓ ॥੪॥੨॥

ਛੰਤਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ਮੰਗਲ ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਜੈਆ
ਇਆਮਨੁਸੁਖਿਸਮਾਣਾਰਾਮ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਰੰਗਿਰਲੀਆਮਾਣਾਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀ

ਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਣੀ ਰਾਮਾ ੧ ਹਰਿ ਨਾਮਹਿ
ਆ ਹਰਿ ਮਣੁ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਆਪੈ ਰਾਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾ
ਪੈ ਰਾਮਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਙੁ ਰੰਗੀਲੜਾ ਹਰਿ ਭੀਨੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ਰਾਮਾ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ
ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ਰਾਮਾ ੨ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਸੋ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਵਡੁ ਵਡਭਾਗਾ ਰਾਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਲੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਿਸ ਰਾਮਾ ਜਿਨ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਸਾ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਲਗੁ ਮੰਦੇ ਰਾ
ਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮਾ ੩ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਦ੍ਰਿੜ
ਇਆ ਮਨੁ ਮੰਤਨੁ ਭਿੰਨਾ ਰਾਮਾ ਜਗਾਤਿ ਵਛੁਲੁ ਹਰਿ ਨਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਜੀਵਦੇ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ਰਾਮਾ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਰਾਮਾ ੪।੧।੩ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲ
ਹੁ ਭਾਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ੧ ਛੰਤ ਮੇਰਾ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣਿ ਆਈਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਝਾਗੇ ਰਾਮਾ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਰਾਮਾ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗੇ ਰਾਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੇ ਰਾਮਾ ੧ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਧਾਈ ਰਾਮਾ ਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮਾ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤਿ ਪਰਗ
ਟਿਆਈ ਰਾਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਰਾਮਾ ੨ ਧਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਿਆਰੈ
ਰਾਵੀਆ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਰਾਮਾ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ ਜਿਉ ਬਿਲਕ ਮਸਾਈ ਰਾਮਾ ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਈ ਰਾਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ
ਲਾਈ ਰਾਮਾ ੩ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਰਾਮਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾ
ਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਰਾਮਾ ਜਿਨ੍ਹ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ਰਾਮਾ ਜਨੁ

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਨਾਮੇ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੫॥੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਅਬਿਨਾ
ਸੀ ਵਰੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਚਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੈ ਵਡੈ ਭਾਗੈ ਕਬ ਮਿ
ਲੀਐ ਪੂਰਨ ਪਤੇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈਐ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਦੇਹੁ ਸਖੀਏ ਮੋਹਿ ਮਤੇ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ
ਠਾਢੀ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਵਨ ਜੁਗਤੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹੁ ਮੋ
ਹਿ ਲੜਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਭਇਆ ਸਮਾਹੜਾ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਖੋਜੀ ਖੋਜਿ ਲਧਾ ਹਰਿ
ਸੰਤਨ ਪਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਕਥਹਿ ਅਕਥ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਇਕ ਚਿ
ਤਿ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ
ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਾਹਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਸਾਹਾ ਅਟ
ਲੁ ਗਣਿਆ ਪੂਰਨ ਸੰਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥ ਸੁਖਹ ਸਮੂਹ ਭਇਆ ਗਇਆ ਵਿਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰ
ਤ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ਬਣੇ ਅਚਰਜ ਜਾਞੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਏ ਸਹਜਿ ਢੋਏ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਉਪਜੀ ਮਾਞੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੋ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਸੰਤਿ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩॥ ਭਵਨੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਧਰਤਿ ਸਭਾਗੀ
ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰਿ ਆਇਅੜਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਜਾ
ਗੀ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸੰਤ ਧੂਰੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਕੰਤ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਆ
ਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਅਹੰ ਮਤਿ ਮਨ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ
ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਾਗ ਸੁਲਖਣਾ ਹਰਿ ਕੰਤੁ

ਮਾਰਰਿਆ ਆਨੰਦ ਘਣਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਾਤਿ ਸੁ ਪੁਨਿ ਦਰਸਨ ਰਾਮਾ ਅਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਾਇਵਾ
ਸੋਹਿਨ ਸੁਹੇਲੜੇ ਹਿਤ ਮਾਣਾ ਤਪ ਰਾਸੋ ਬਾਨ ਦੂਖ ਬਿਆਪੈ ਜਨਮ ਮਰਣਹੁ ਨਤਾਰਾ ਗਾਵਿ ਧਿਆਇ
ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਕੁਰੰਗੁ ਡਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਿ ਵੰਞਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਅ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ਰਾਮਾ ॥ ਮਨਿ ਤ
ਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਰਾਵਹ ਰਾਮਾ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਾਵਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵਹ ਇਕ ਨਿਮਖ
ਪਲਕ ਨ ਤਿਆਗੀਐ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਈਐ ਨਹ ਲਜਾਈਐ ਚਰਨ ਰਜ ਮਨੁ ਪਾਗੀ
ਐ ॥ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਮੋਹਹ ਅਨਤ ਕਤਹੂ ਨ ਧਾਵਹਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰ
ਗਿ ਸਾਜਨ ਅਮਰ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹਾ ॥੨॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਗੁਣ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰ
ਾਮਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਗਹੀ ਕਟਿ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮਾ ॥ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਦਾਸਿ ਕੀਨੀ ਅੰ
ਕੁਰਿ ਉਦੋਤੁ ਜਣਾਇਆ ॥ ਮਲਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਨਾਠੇ ਦਿਵਸ ਨਿਰਮਲ ਆਇਆ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਧਾਰਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰਿ ਮਿਲਿਆ ਮਿਟੀ ਦੁਰਮਤਿ ਤਾਸੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਈ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਮਿਲੇ ਜਲ ਕਾ ਜਲੁ ਹੂਆ ਰਾਮਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੀ ਸੰ
ਪੂਰਨੁ ਥੀਆ ਰਾਮਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਆਤਮ ਪਸਾ
ਰਾ ਕਰਣਹਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ
ਕੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥੪॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਖੀ ਆਉ ਸਖੀ ਵਸਿ
ਆਉ ਸਖੀ ਅਸੀ ਪਿਰ ਕਾ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਮਤੁ ਆਪਣੇ

ਪ੍ਰੀਤਮਭਾਵਣਾ।ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਦੂਜਾਸੇਵਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੋ।ਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣਸਰਣਾ
ਇਆ।ਪ੍ਰੀਤਮਸਗਲਦੁਰਤਬਿਖੰਡਨੋ।ਹੋਇਦਾਸਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਸੀਬਹੁਰਿਬਿ
ਧੀਨਪਾਵਾ।ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਕਰਹੁਕਿਰਪਾਤਾਮਿਮਨਿਭਾਵਾ।੧।ਜੀਅਮਿਤ੍ਰੁਪ੍ਰਿ
ਅਕਨਾਮੁਮੈਅੰਧੁਲੇਟੋਹਨੀ।ਓਹਜੋਹੈਬਹੁਪਰਕਾਰਸੁੰਦਰਿਮੋਹਨੀ।ਮੋਹਨੀਮਹਾ
ਬਚਿਤ੍ਰਿਚੰਚਲਿਅਨਿਕਭਾਵਦਿਖਾਵਏ।ਹੋਇਢੀਠਮੀਠੀਮਨਹਿਲਾਗੈਨਾਮੁਲੈ
ਣਨਆਵਏ।ਗ੍ਰਿਹਬਨਹਿਤੀਰੈਬਰਤਪੂਜਾਬਾਟਘਾਟੈਜੋਹਨੀ।ਨਾਨਕੁਪਇ
ਅੰਪੈਦਇਆਧਾਰਹੁਮੈਨਾਮੁਅੰਧੁਲੇਟੋਹਨੀ।੨।ਮੋਹਿਅਨਾਥਪ੍ਰਿਅਨਾਥਜਿਉਜਾ
ਨਹੁਤਿਉਰਖਹੁ।ਚਤੁਰਾਈਮੋਹਿਨਾਹਿਰੀਝਾਵਉਕਹਿਮੁਖਹੁ।ਨਹਚਤੁਰਿਸੁਘ
ਰਿਸੁਜਾਨਬੇਤੀਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਿਗੁਨੁਨਹੀ।ਨਹਰੂਪਧੂਪਨਨੈਣਬੰਕੇਜਹਭਾਵੈਤਹਰਖੁਤੁ
ਹੀ।ਜੈਜੈਜਇਅੰਪਹਿਸਗਲਜਾਕਉਕਰੁਣਾਪਤਿਗਤਿਕਿਨਿਲਖਹੁ।ਨਾਨਕੁਪਇ
ਅੰਪੈਸੇਵਸੇਵਕੁਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਮੋਹਿਰਖਹੁ।੩।ਮੋਹਿਮਛੁਲੀਤੁਮਨੀਰਤੁਝ
ਬਿਨੁਕਿਉਸਰੈ।ਮੋਹਿਚਾਤ੍ਰਿਕਤੁਮ੍ਹ੍ਹਬੂੰਦਤ੍ਰਿਪਤਉਮੁਖਿਪਰੈ।ਮੁਖਿਪਰੈਹਰੈਪਿਆ
ਸਮੇਰੀਜੀਅਹੀਆਪ੍ਰਾਨਪਤੇ।ਲਾਡਿਲੇਲਾਡਲਡਾਇਸਭਮਹਿਮਿਲੁਹਮਾਰੀਹੋ
ਇਗਤੇ।ਚੀਤਿਚਿਤਵਉਮਿਟੁਅੰਧਾਰੇਜਿਉਆਸਚਕਵੀਦਿਨੁਚਰੈ।ਨਾਨਕੁਪਇ
ਅੰਪੈਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਮੇਲੀਮਛੁਲੀਨੀਰੁਨਵੀਸਰੈ।੪।ਧਨਿਧੰਨਿਹਮਾਰੇਭਾਗਘਰਿ
ਆਇਆਪਿਰੁਮੇਰਾ।ਸੋਹੇਬੰਕਦੁਆਰਸਗਲਾਬਨੁਹਰਾ।ਹਰਹਰਾਸੁਆਮੀਸੁਖਹ
ਗਾਮੀਅਨਦਮੰਗਲਰਸੁਘਣਾ।ਨਵਲਨਵਤਨਨਾਹੁਬਾਲਾਕਵਨਰਸਨਾਗੁਨ
ਭਣਾ।ਮੇਰੀਸੇਜਸੋਹੀਦੇਖਿਮੋਹੀਸਗਲਸਹਸਾਦੁਖੁਹਰਾ।ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਮੇ
ਰੀਆਸਪੂਰੀਮਿਲੇਸੁਆਮੀਅਪਰੰਪਰਾ।੫।੩। ੴਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫

ਛੰਤਮੰਗਲ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੫
ਸੁੰਦਰਸਾਂਤਿਦਇਆਲਪ੍ਰਭਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿਪੀਉ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭਭੇਟਿਐਨਾਨਕ
ਸੁਖੀਹੋਤਇਹੁਜੀਉ॥੧॥ਛੰਤ ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਜਬਹੋਵੈਭਾਗੋਰਾਮ॥ਮਾਨ
ਨਿਮਾਨੁਵਞਾਈਐਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗੋਰਾਮ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪਚਾਤੁਰੀਦੁਰਮਤਿ
੨ ਬੁਧਿਤਿਆਗੋਰਾਮ॥ਨਾਨਕਪਉਸਰਣਾਈਰਾਮਰਾਇਥਿਰੁਹੋਇਸੁਹਾਗੋਰਾਮ॥
੧॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਤਜਿਕਤਲਾਗੀਐਜਿਸੁਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈਐਰਾਮ॥ਲਾਜਨਆਵੈਅਗਿ
ਆਨਮਤੀਦੁਰਜਨਬਿਰਮਾਈਐਰਾਮ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਕਰੇਕਹੁਕਤ
ਠਹਰਾਈਐਰਾਮ॥ਨਾਨਕਭਗਤਿਭਾਉਕਰਿਦਇਆਲਕੀਜੀਵਨਪਦੁਪਾਈਐਰਾ
ਮ॥੨॥ਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲੁਨਉਚਰਹਿਬਲਿਗਈਏਦੁਹਚਾਰਣਿਰਸਨਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਭਗਤਿ
ਵਛਲੁਨਹਸੇਵਹੀਕਾਇਆਕਾਕਗ੍ਰਸਨਾਰਾਮ॥ਭ੍ਰਮਿਮੋਹੀਦੂਖਨਜਾਣਹਿਕੋਟਿਜੋਨੀ
ਬਸਨਾਰਾਮ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਅਵਰੁਜਿਚਾਹਨਾਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਭਸਮਾਰਾਮ॥੩॥ਲਾ
ਇਬਿਰਹੁਭਗਵੰਤਸੰਗੇਹੋਇਮਿਲੁਬੈਰਾਗਨਿਰਾਮ॥ਚੰਦਨਚੀਰਸੁਗੰਧਰਸਾਹਉਮੈਬਿ
ਖੁਤਿਆਗਨਿਰਾਮ॥ਈਤਊਤਨਹਡੋਲੀਐਹਰਿਸੇਵਾਜਾਗਨਿਰਾਮ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰ
ਭੁਪਾਇਆਆਪਣਾਸਾਅਟਲਸੁਹਾਗਨਿਰਾਮ॥ ॥੪॥੧॥੪॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ
੫ ॥ਹਰਿਖੋਜਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗੇਰਾਮ॥ਗੁਨਗੋਵਿਦਸਦਗਾਈਅ
ਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗੇਰਾਮ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੀਸੇਵੀਐਪਾਈਅਹਿਫਲਮੰਗੇਰਾਮ॥ਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗੇਰਾਮ॥੧॥ਇਕੁਤਿਲੁਪ੍ਰਭੂਨਵੀਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁ
ਕਿਛੁਦੀਨਾਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਮੇਲਾਵੜਾਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰੁਚੀਨ੍ਹਾਰਾਮ॥ਬਾਹਪਕੜਿਤਮ
ਤੇਕਾਢਿਆਕਰਿਅਪੁਨਾਲੀਨਾਰਾਮ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਨਕਜੀਵੈਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਨਾਰਾਮ॥੨॥

ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮਿਸਰਬਪ੍ਰਭਅਤਿਰਜਮੀਰਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਇਹੈਂਛਬਡੇਧਾਰ
ਗਰਮੀਰਆ॥ਗੁਨਗਾਵਤਗੋਵਿੰਦਕੇਸਭਿਇਛਾਪੁੰਛਮੀਰਆ॥ਨਾਨਕਰਉਧਾਰੇਜਾਪਿਹਰੇ
ਸਭਪੁਰਖਸੁਆਮੀਰਆ॥੩॥ਸਿਮਰਿਨੀਆਦਿਆਪੁਨੇਰਾਮਸੰਗੇਲੋਇਣਨੀਕੇਰਾਮਾਪ੍ਰਭਿ
ਪਤਾਇਛਾਪੁੰਨੀਆਮਿਲਿਸਜਨਜੈਕੈਰਾਮਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਧਿਆਇਆਬਿਖਿਆਰ
ਸਫਿਕੇਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੨॥੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ॥
ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਵਿਆਕਰਿਨਾਦੁਬਿਲਾਵਲੁਰਾਗੁ॥ਉਪਦੇਸੁਗੁਰੂਸੁਣਿਮੰ
ਨਿਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪੂਰਾਭਾਗੁ॥ਸਭਦਿਨਸੁਰੈਣਿਗੁਣਉਚਰੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਲਿ
ਵਲਾਗੁ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਮਨੁਖਿੜਿਆਹਰਿਆਬਾਗੁ॥ਅਗਿਆ
ਨੁਅੰਧੇਰਾਮਿਟਿਗਇਆਗੁਰਚਾਨਣੁਗਿਆਨੁਚਰਾਗੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਜੀਵੈਦੇਖਿਹਰਿਇ
ਕਨਿਮਖਘੜੀਮੁਖਿਲਾਗੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਤਬਹੀਕੀਜੀਐਜਬਮੁਖਿ
ਹੋਵੈਰਾਮ॥ਰਾਗਨਾਦਸਬਦਿਸੋਹਣੇਜਾਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਰਾਗਨਾਦਛੋਡਿਹਰਿਸੇਵੀ
ਐਤਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੀਐਚੂਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤੂਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਅਗੰਮੁਹੈਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਇਆ॥ਤੂਆਪੇਆਪਿ
ਵਰਤਦਾਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਤਾੜੀਲਾਈਐਆਪੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ਹਰਿ
ਧਿਆਵਹੁਭਗਤਹੁਦਿਨਸੁਰਾਤਿਅੰਤਿਲਏਛਡਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਦੂਜੈਭਾਇਬਿਲਾਵਲੁਨਹੋਵਈਮਨਮੁ
ਖਿਥਾਇਨਪਾਇ॥ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮਨਹਠਿ

ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗ
ਵਾਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕ
ਟਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭ ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਾ ਗੁਣੁ ਘਾਪਿਆ ਬਿਹੋ ਏਕ
ਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਤਸੰਗਤੀ ਬਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸੋ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹਰਿ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਭ
ਗਤਾ ਕੈ ਅਨੰਦੁ ਘਰਿ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮੇਲੀ ਸਰਬਤ ਸਉ ਨਿਸੁਲ ਜਨ ਟੰਗ ਧਰਿ ॥
ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਖਸਮੁ ਸੋ ਭਗਤ ਜਨ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ॥ ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਸਭ ਝ
ਖਿ ਝਖਿ ਪਵੈ ਝੜਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ
ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ
ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸੇ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ
੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਮਾਵਣਾ
ਅਤਿ ਦੀਰਘੁ ਬਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮ ਧ
ਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਵਡਿਆਈਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿ ਵਸਤੁ ਮੰਗੀਐ ਸਾਈ ਪਾਈਐ ਜੇ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਗੁਹ
ਜ ਗਲ ਜੀਅ ਕੀ ਕੀਚੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਉਪਦੇ

ਸੁਦੇਇਸਭੁਖਲਹਿਜਾਂਈਆ॥ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਈਆ
੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਖਾਲੀਕੋਨਹੀਮੈਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਕਾਦਰਸਨੁਸਫਲੁਹੈਜੇਹਾਕੋਇਛੇਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਭ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਏ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਸੰਤੋਖੁਹੋਆਸਚੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਸਚੁਧਿ
ਆਇਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ॥ਸਚੋਦਹਦਿਸਿਪਸਰਿਆ
ਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਅੰਦਰਿਸਚੁਹੈਸੇਜਨਛਪਹਿਨਕਿਸੈਦੇਛਪਾਏ॥
੧ ਮਃ੩ ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਮਾਨਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਸ
ਚੀਭਗਤਿਜਿਸੁਦੇਇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਚੇਇ॥ਨਾਨ
ਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿ
ਨਾਵੈਕੀਵਡੀਵਡਿਆਈਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਵਧਾਈ॥ਸੇਵਕਸਿਖਸਭਿਵੇਖਿਵੇਖਿ
ਜੀਵਨ੍ਹਿਓਨ੍ਹਾਅੰਦਰਿਹਿਰਦੈਭਾਈ॥ਨਿੰਦਕਦੁਸਟਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨਸਕਨਿਓਨ੍ਹਾ
ਪਰਾਇਆਭਲਾਨਸੁਖਾਈ॥ਕਿਆਹੋਵੈਕਿਸਹੀਕੀਝਖਮਾਰੀਜਾਸਚੇਸਿਉਬਣਿ
ਆਈ॥ਜਿਗਲਕਰਤੇਭਾਵੈਸਾਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਸਭਝਖਿਝਖਿਮਰੈਲੋ
ਕਾਈ॥ ੪ ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਧ੍ਰਿਗੁਏਹਆਸਾਦੂਜੇਭਾਵਕੀਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿ
ਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਸੁਖੁਪਲ੍ਹਰਿਤਿਆਗਿਆਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਦੁਖੁਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿ
ਆਨੀਅੰਧੁਲੇਜਨਮਿਮਰਹਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ਕਾਰਜਸਿਧਿਨਹੋਵਨੀਅੰਤਿਗ
ਇਆਪਛੁਤਾਏ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੋਵੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥
ਨਾਮਿਰਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨ੍ਹਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਏ॥੧ ਮਃ੩ ॥ਆਸਾ

ਮਨਸਾ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਮੋਹਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਜਮ ਕੇ ਚੀਰੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ਜੇਤਾ ਸਭੁ ਆਕਾ
ਰੁ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੀ ਜਮੁ ਲਗਦਾ ਸੋ ਉਬਰੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਤਰੈ ਜਾ ਛੋਡੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਾਰੇ ਨਿਰਾਸੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ੨
ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਈਐ ਜਗਤ ਮਹਿ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਸਾਈ ॥ ਅਗੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਵਰਤ
ਦਾ ਹਰਿ ਸਚਾ ਨਿਆਈ ॥ ਕੂੜਿਆਰਾ ਕੇ ਮੁਹ ਫਿਟਕੀਅਹਿ ਸਚੁ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਸਿਰਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੫ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖ
ਸ ਕਰੇਇ ॥ ਓਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਓਪਾਉ ਹੈ ਨਾਉ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਹਿ
ਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥ ੧ ਮ: ੩
ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਪਾਇਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ
ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਤਨੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਉਮਰਾਵ ਸਿਕਦਾਰ ਹਹਿ ਤਿਤਨੇ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਓਇ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਅਰਥੀਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਵਰਨ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗੋਲੇ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਅਗੈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣ ਕਉ ਦੀਏ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਕੀ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਜਿ
ਨਿ ਵਿਚਹੁ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਸਭਿ ਮਾਰਿ ਕਢੀਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋ
ਆ ਭਗਤ ਜਨਾ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥ ੬ ਸ
ਲੋਕ ਮ: ੩ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ

ਕਰਮ ਵਿਹੂਣੀ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਕੈ ਦੁਖੁ ਖੁਆਰੀ ਹੋਇ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਤਾ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਅੰਦਰਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਵਿਆਪੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧਾ ਨਿਤ ਮਾਰ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਗਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਬਖਸੀਅਨੁ ਸੋ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕੁ ਕਢਦਾ ਹੋਰਤੁ ਹਟਿ ਨ ਵਥੁ ਨ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਲਏ ਵੇਮੁਖ ਭਸੁ ਪਾਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਹਿ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਤਿਨਾ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਹੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਦਿਆ ਸਦਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸ ਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭੁਲੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਪੰ

ਨ ਗ

ਪੰਡਿਤਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਮੋਨੀਭੁਲੇਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਇਆ।ਜੋਗੀਜੰਗਮਸੰਨਿਆਸੀਭੁਲੇਵਿ
ਣੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਇਆ।ਮਨਮੁਖਦੁਖੀਏਸਦਾਭ੍ਰਮਿਭੁਲੇਤਿਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗ
ਵਾਇਆ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਈਜਨਸਮਧੇਜਿਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਆ। ੧ ਮਃ ੩
ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ।ਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਿਸੁਬਿ
ਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਮਨਿਵਸੈਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ। ੨ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮਧਨੁਨਖਟਿਓਸੇਦੇਵਾਲੀਏਜੁਗਮਾਹਿ।ਓਇਮੰਗਦੇਫਿ
ਰਹਿਸਭਜਗਤਮਹਿਕੋਈਮੁਹਿਥੁਕਨਤਿਨਕਉਪਾਹਿ।ਪਰਾਈਬਖੀਲੀਕਰਹਿਆਪ
ਣੀਪਰਤੀਤਿਖੋਵਨਿਸਗਵਾਭੀਆਪੁਲਖਾਹਿ।ਜਿਸੁਧਨਕਾਰਣਿਚੁਗਲੀਕਰਹਿ
ਸੋਧਨੁਚੁਗਲੀਹਥਿਨਆਵੈਓਇਭਾਵੈਤਿਥੈਜਾਹਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਭਾਇਹਰਿਧ
ਨੁਮਿਲੈਤਿਥਹੁਕਰਮਹੀਣਲੈਨਸਕਹਿਹੋਰਥੈਦੇਸਿਦਿਸੰਤਰਿਹਰਿਧਨੁਨਾਹਿ। ੮
ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਚਿੰਤਾਵਿਚਹੁਜਾਇ।ਜੋਕਿਛੁਹੋ
ਇਸੁਸਹਜੇਹੋਇਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ।ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਆਪਿਸੁਣੇਜਿ
ਲਇਅਨੁਪੰਨੈਪਾਇ। ੧ ਮਃ ੩ ਕਾਲੁਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਣੀਅੰਤਰਿਨਿਰ
ਮਲੁਨਾਉ।~~ਮੀਠਾਬੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ~~ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਕਦੇਨਸੋਵੈਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿ
ਆਉ।ਮੀਠਾਬੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਉ।ਨਿਜਘਰਿਵਾ
ਸਾਸਦਾਸੋਹਦੇਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਉ। ੨ ਪਉੜੀ ਹਰਿਧਨੁਰ
ਤਨਜਵੇਹਰੀਗੁਰਿਹਰਿਧਨੁਹਰਿਪਾਸਹੁਦੇਵਾਇਆ।ਜੇਕਿਸੈਕਿਹੁਦਿਸਿ
ਆਵੈਤਾਕੋਈਕਿਹੁਮੰਗਿਲਏਅਕੈਕੋਈਕਿਹੁਦੇਵਾਏਏਹੁਹਰਿਧਨੁਜੋਰਿਕੀਤੈਕਿ

ਮੈਨਾਲਿਨਜਾਈਵੰਡਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਹਰਿਸਰਧਾਲਾਏਤਿਸੁਹਰਿਧ
ਨਕੀਵੰਡਹਥਿਆਵੈਜਿਸਨੋਕਰਤੇਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਇਸੁਹਰਿਧਨਕੀਵੰਡਇਸੁਹ
ਰਿਧਨਕਾਕੋਈਸਰੀਕੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕਾਖਤੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕੈਸੀਵਬੰਨੈਰੋਲੁਨਾਹੀਜੇਕੋਹਰਿ
ਧਨਕੀਬਖੀਲੀਕਰੇਤਿਸਕਾਮੁਹੁਹਰਿਚਹੁਕੁੰਡਾਵਿਚਿਕਾਲਾਕਰਾਇਆ॥ਹਰਿਕੇ
ਦਿਤੇਨਾਲਿਕਿਸੈਜੋਰੁਬਖੀਲੀਨਚਲਈਦਿਹੁਦਿਹੁਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇਆ॥੫
ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਰਖਿਲੈਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਜਿਤੁਦੁਆ
ਰੈਉਬਰੈਤਿਤੈਲੈਹੁਉਬਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖੁਵੇਖਾਲਿਆਸਚਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥
ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਸੁਝਈਹਰਿਬਿਨੁਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧ ਮਃ ੩ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋ
ਹਣੀਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਨਾਇਹਮਾਰੀਨਮਰੈਨਾਇਹਹਟਿਵਿਕਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਪਰਜਾਲੀਐਤਾਇਹਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨ
ਕਮਾਇਆਕਾਮਾਰਣੁਸਬਦੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਧੁਰਹੁਹੁਕਮੁਬੁਝਿਨੀਸਾਣੁ॥ਪੁਤੀਭਾਤੀਈਜਾਵਾ
ਈਸਕੀਅਗਹੁਪਿਛਹੁਟੋਲਿਡਿਠਾਲਾਹਿਓਨੁਸਭਨਾਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਜਿਥੈਕੋਵੇ
ਖੈਤਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਬਖਸਿਓਸੁਸਭੁਜਹਾਨੁ॥ਜਿਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲਿਮੰ
ਨੇਸੁਹਲਤਿਪਲਤਿਸਿਝੈਜਿਵੇਮੁਖੁਹੋਵੈਸੁਫਿਰੈਭਰਿਸਟਥਾਨੁ॥ਜਨਨਾਨਕਕੈ
ਵਲਿਹੋਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸਜਣਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ॥ਪਉਦੀਭਿਤਿਦੇਖਿਕੈਸਭਿਆ
ਇਪਏਸਤਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਲਾਹਿਓਨੁਸਭਨਾਕਿਅਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੁ॥੬ ੧੦ ਸਲੋਕਮਃ
੩ ੧ ਕੋਈਵਾਹੇਕੋਲੁਣੈਕੋਪਾਏਖਲਿਹਾਨਿ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕੋਈਖਾਇਨਿਦਾਨਿ॥

੧ ਮਃ ੫ ।ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਤਰਿਆਸੋਇ।ਨਾਨਕਜੋਭਾਵੈਸੋਹੋਇ ੨ ਪਉੜੀ ।।
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਦਇਆਲਿਸਾਗਰੁਤਾਰਿਆ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਮਿਹਰਵਾਨਿਭਰਮੁਭਉਮਾਰਿ
ਆ।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਬਿਕਰਾਲੁਦੂਤਸਭਿਹਾਰਿਆ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਕੰਠਿਉਰਧਾ
ਰਿਆ।ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਜਨਮੁਮਰਣੁਸਵਾਰਿਆ ੨੧ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ।।
ਜਿਨ੍ਹੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕੂੜੇਕਹਣਕਹੰਨ੍ਹਿ।ਪੰਚਚੋਰਤਿਨਾਘਰੁਮੁਹਨ੍ਹਿਹਉਮੈਅੰ
ਦਰਿਸੰਨ੍ਹਿ।ਸਾਕਤਮੁਠੇਦੁਰਮਤੀਹਰਿਰਸੁਨਜਾਣੰਨ੍ਹਿ।ਜਿਨ੍ਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਮਿਲੁ
ਟਾਇਆ।ਬਿਖੁਸਿਉਰਚਹਿਰਚੰਨ੍ਹਿ।ਦੁਸਟਾਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਜਨਸਿਉਵਾਦੁਕਰੰਨ੍ਹਿ।ਨਾ
ਨਕਸਾਕਤਨਰਕਮਹਿਜਮਿਬਧੇਦੁਖਸਹੰਨ੍ਹਿ।ਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਦੇਜਿਵਰਾ
ਖਹਿਤਿਵੈਰਹੰਨ੍ਹਿ। ੧ ਮਃ ੩ ।ਜਿਨ੍ਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਾਣੁਨਿਤਾਣੇਤਿਸੁ।ਸਾਸਿ
ਗਿਰਾਸਿਸਦਾਮਨਿਵਸੈਜਮੁਜੋਹਿਨਸਕੈਤਿਸੁ।ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸੁਕਵਲਾ
ਸੇਵਕਿਤਿਸੁ।ਹਰਿਦਾਸਾਕਾਦਾਸੁਹੋਇਪਰਮਪਦਾਰਥੁਤਿਸੁ।ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਜਿ
ਸੁਪ੍ਰਭੁਵਸੈਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤਿਸੁ।ਜਿਨ੍ਹਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਰਸੁਸੰਤਜਨਾਸਿ
ਉਤਿਸੁ ੨ ਪਉੜੀ ।ਜੋਬੋਲੇਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਸੋਪਰਮੇਸਰਿਸੁਣਿਆ।ਸੋਈਵਰ
ਤਿਆਜਗਤਮਹਿਘਟਿਘਟਿਮੁਖਿਭਣਿਆ।ਬਹੁਤੁਵਡਿਆਈਆਸਾਹਿਬੈਨਹਜਾ
ਹੀਗਣੀਆ।ਸਚੁਸਹਜੁਅਨਦੁਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਿਸਚੀਗੁਰਮਣੀਆ।ਨਾਨਕਸੰਤਸ
ਵਾਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਚੈਜਿਉਬਣਿਆ ੨੨ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ।ਅਪਣਾਆਪੁਨਪਛਾ
ਣਈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਦੂਰਿ।ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਵਿਸਰੀਕਿਉਮਨੁਰਹੈਹਜੂਰਿ।ਮਨਮੁਖਿ
ਜਨਮੁਗਵਾਇਆਝੂਠੈਲਾਲਚਿਕੂਰਿ।ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਸਚੈਸਬਦਿਹ

ਭੰਗਿ ੧ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਫਿਰਿ ਸਰਣਿ ਗੁਰ ਆਵੈ ॥ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਲਿ ਰਲਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਮੀਹਿ ਵੁਠੈ ਗਲੀਆ ਨਾਲਿਆ ਟੋਭਿਆ ਕਾ ਜਲੁ ਜਾਇ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰਸਰੀ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਵੈਰ ਵਿਚਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਤੜ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮੰਨੈ ਸੁ ਸਭਨਾਂ ਭਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਐਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਪੇਖਨਾ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਈਹੈ ਰੇ ॥ ਸੂਧੇ ਸੂਧੇ ਰੇਗਿ ਚਲਹੁ ਤੁਮ ਨਤਰ ਕੁਧਕਾ ਦਿਵਈਹੈ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰੇ ਬੂਢੇ ਤਰੁਨੇ ਭਈਆ ਸਭਹੂ ਜਮੁ ਲੈ ਜਈਹੈ ਰੇ ॥ ਮਾਨਸੁ ਬਪੁਰਾ ਮੂਸਾ ਕੀਨੋ ਮੀਚੁ ਬਿਲਈਆ ਖਈਹੈ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਧਨਵੰਤਾ ਅਰੁ ਨਿਰਧਨ ਮਨਈ ਤਾ ਕੀ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨੀ ਰੇ ॥ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਮ ਕਰਿ ਮਾਰੈ ਐਸੋ ਕਾਲੁ ਬਡਾਨੀ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਾਰੀ ਰੇ ॥ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ਨ ਕਬਹੂ ਮਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਾਰੀ ਰੇ ॥ ੩ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਿਮੀ ਮਾਇਆ ਇਹੈ ਤਜਹੁ ਜੀਅ ਜਾਨੀ ਰੇ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿਹੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਬਿਦਿਆ ਨ ਪਰਉ ਬਾਦੁ

ਕਿ

ਹੀ ਜਾਨਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਬਉਰਾਨੋ ॥੧॥ ਮੇਰੋ ਬਾਬਾ ਮੈ ਬਉਰਾ ਸਭ ਖਲਕ
ਸੈਆਨੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ॥ ਮੈ ਬਿਗਰਿਓ ਬਿਗਰੈ ਮਤਿ ਅਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਨ ਬਉਰਾ
ਰਾਮ ਕੀਓ ਬਉਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਰਿ ਗਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਮੋਰਾ ॥੨॥ ਮੈ ਬਿਗਰੇ ਅਪਨੀ ਮ
ਤਿ ਖੋਈ ॥ ਮੇਰੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥੩॥ ਸੋ ਬਉਰਾ ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ ਆ
ਪੁ ਪਛਾਨੈ ਤ ਏਕੈ ਜਾਨੈ ॥੪॥ ਅਬਹਿ ਨ ਮਾਤਾ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਮਾਤਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ
ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੫॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਈਐ ਚੁਨਿ ਖਾਈ
ਐ ਕੰਦਾ ॥ ਅਜਹੁ ਬਿਕਾਰ ਨ ਛੋਡਈ ਪਾਪੀ ਮਨੁ ਮੰਦਾ ॥੧॥ ਕਿਉ ਛੂਟਉ ਕੈਸੇ ਤਰਉ ਭਉ
ਜਲ ਨਿਧਿ ਭਾਰੀ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਤਜੀਅ ਨਹ ਜਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿ
ਰਿ ਲਪਟਾਈ ॥੨॥ ਜਰਾ ਜੀਵਨ ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਨ ਨੀਕਾ ॥ ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ
ਨਿਰਮੋਲਕੋ ਕਉਡੀ ਲਗਿ ਮੀਕਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੇਰੇ ਮਾਧਵਾ ਤੂ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ
॥ ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਨਾਹੀ ਦਇਆਲੁ ਮੋਹਿ ਸਮਸਰਿ ਪਾਪੀ ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
ਨਿਤ ਉਠਿ ਕੋਰੀ ਗਾਗਰਿ ਆਨੈ ਲੀਪਤ ਜੀਉ ਗਇਓ ॥ ਤਾਨਾ ਬਾਨਾ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਪਟਿਓ ॥੧॥ ਹਮਾਰੇ ਕੁਲ ਕਉਨੇ ਰਾਮੁ ਕਹਿਓ ॥ ਜਬ ਕੀ ਮਾਲਾ ਲ
ਈ ਨਿਪੂਤੇ ਤਬ ਤੇ ਸੁਖੁ ਨ ਭਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਹੁ ਜਿਠਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਦਿਰਾ
ਨੀ ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਭਇਓ ॥ ਸਾਤ ਸੂਤ ਇਨਿ ਮੁਡੀਏ ਖੋਏ ਇਹੁ ਮੁਡੀਆ ਕਿਉ ਨ ਮੁਇ
ਓ ॥੨॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਏਕੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਓ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੀ ਪੈ
ਜ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਹਰਨਾਖਸੁ ਨਖ ਬਿਦਰਿਓ ॥੩॥ ਘਰ ਕੇ ਦੇਵ ਪਿਤਰ ਕੀ ਛੋਡੀ ਗੁਰ ਕੋ

ਸਬਦੁ ਲਾਇ ਰਹਿਓ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸਗਲ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਲੈ ਉਧਰਿਓ ॥੪॥੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਕੋਊ ਹਰਿ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਰਾਜਾ ॥ ਏ ਭੂਪਤਿ ਸਭ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਝੂਠੇ
ਕਰਤ ਦਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੋਇ ਕਤ ਡੋਲੈ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਪਰ
ਛਾਜਾ ॥ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨ ਕਉ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅੰਦਾਜਾ ॥ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇ
ਰੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕੋ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨਿਵਾਜਾ ॥੨॥
੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਤੇ ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੀਲੁ ਧਰਮੁ ਜਪੁ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀ
ਨੀ ਹਉ ਅਭਿਮਾਨ ਟੇਢ ਪਗਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮਰ ਜਾਨਿ ਸੰਚੀ ਇਹ ਕਾਇਆ
ਇਹ ਮਿਥਿਆ ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ ॥ ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸਾਜਿ ਹਮ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰਿ
ਅਵਰ ਲਗਰੀ ॥੧॥ ਸੰਧਿਕ ਤੋਹਿ ਸਾਧ ਨਹੀ ਕਹੀਅਉ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਤੁਮਰੀ ਪਗਰੀ ॥੨॥
੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਦਰਮਾਦੇ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰੈ ਕੋ ਮੇਰੀ ਦਰਸ
ਨੁ ਦੀਜੈ ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਿਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਧਨ ਧਨੀ ਉਦਾਰ ਤਿਆਗੀ ਸ੍ਰਵਨਨ੍ਹ ਸੁ
ਨੀਅਤੁ ਸੁਜਸੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰ ॥ ਮਾਗਉ ਕਾਹਿ ਰੰਕ ਸਭ ਦੇਖਉ ਤੁਮ੍ਹ ਹੀ ਤੇ ਮੇਰੋ ਨਿਸਤਾਰੁ ॥੧॥ ਜੈਦੇ
ਉ ਨਾਮਾ ਬਿਪ ਸੁਦਾਮਾ ਤਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਹੈ ਅਪਾਰ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੁਮ ਸੰਮ੍ਰਥ ਦਾਤੇ
ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇਤ ਨ ਬਾਰ ॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਡੰਡਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਆਧਾਰੀ ॥ ਭ੍ਰ
ਮ ਕੈ ਭਾਇ ਭਵੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥੧॥ ਆਸਨੁ ਪਵਨ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਵਰੇ ॥ ਛੋਡਿ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਹ
ਰਿ ਭਜੁ ਬਵਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸੋ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭੋਗੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੇ
ਸੌ ਜਗਿ ਜੋਗੀ ॥੨॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਇਨ੍ਹਿ ਮਾਇਆ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਤੁਮ੍ਹਰੇ
ਚਰਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਕਿੰਚਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਬੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਹ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਫੰਨੀ ॥ ਇਸ ਮਾਇਆ ਕਉ

ਪਿਛਾਂਹ ਨੂੰ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੀਅਹੁ ਮਤ ਘਾਲਹੁ ਜਮ ਕੀ ਖਬਰੀ
ਦਾ

ਇਹੁ ਕਾਰਣਿ ਰਖੁ ਗੁਰੁ ਬੰਧੇ ਆਪ ਬਚਨੀ ॥ ਕਿਆ ਪੋਤੀ ਕਿਆ ਲੇਵੈ ਦੇਈ ਪਰਪਚ ਚਿਹੂਨੁ ਹੁਰਮਤਿ ਮਾ
ਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤਿ ਬਿਗੂਤੇ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਾ ॥੨॥੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥
ਸਰੀਰ ਸਰੋਵਰ ਭੀਤਰੇ ਆਛੈ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਖੋਤਮੋ ਜਾ ਕੈ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ ॥
੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਜਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਕਛੂ
ਨ ਦੀਸਈ ਨਹ ਦੀਸੈ ਜਾਤਾ ॥ ਜਹ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਤਹੀ ਜੈਸੇ ਪੁਰਿਵਨ ਪਾਤਾ ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ
ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੰਝਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥
੩॥੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਗੋਬਿਦ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਜੀ
ਵਤ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਸੀ ਤੇ ਧੁਨਿ ਊਪਜੈ ਧੁ
ਨਿ ਕਾਸੀ ਜਾਈ ॥ ਕਾਸੀ ਫੂਟੀ ਪੰਡਿਤਾ ਧੁਨਿ ਕਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਸੰਧਿ ਮੈ ਪੇਖਿ
ਆ ਘਟ ਹੂ ਘਟ ਜਾਗੀ ॥ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਚਰੀ ਘਟ ਮਾਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ ਆਪੁ
ਆਪ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਤੇਜ ਤੇਜੁ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਗੋਬਿਦ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥
੩॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਕਿਉ ਡੋਲੈ ਦੇਵਾ ॥
ਮਾਨੌ ਸਭ ਸੁਖ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਜਸੁ ਬੋਲੈ ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਬ ਇਹ ਮ
ਤਿ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਪੇਖੈ ਕੁਟਿਲ ਗਾਂਠਿ ਜਬ ਖੋਲੈ ਦੇਵਾ ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਟ
ਕੈ ਲੈ ਨਰਜਾ ਮਨੁ ਤੋਲੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਜਹ ਉਹੁ ਜਾਇ ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਾਇਆ ਤਾਸੁ ਨ ਝੋਲੈ
ਦੇਵਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਓ ਲੈ ਦੇਵਾ ॥੨॥੧੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ
ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਿ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ

ਦੀਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਮਨ ਹੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮਦੇਇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾਂ ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾਂ ॥੨॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤ ਕੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੋ ਹਸੈ ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਕਰ ਤਲੈ ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਤੂ ਜਾਨਤ ਮੈ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਖੰਡਨ ਰਾਮ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਸਰਨਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਗਤਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਭਾਰੁ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਤੁਮ ਤੇ ਤਰੇ ਆਲਜੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜੈਸਾ ਤੂ ਤੈਸਾ ਤੁਹੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਦੀਜੈ ॥੩॥੧॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਸਾਧੁ ਬੈਸਨੌ ਹੋਇ ॥ ਬਰਨ ਅਬਰਨ ਰੰਕੁ ਨਹੀ ਈਸੁਰੁ ਬਿਮਲ ਬਾਸੁ ਜਾਨੀਐ ਜਗਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਬੈਸ ਸੂਦ ਅਰੁ ਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰੀ ਡੋਮ ਚੰਡਾਰ ਮਲੇਛ ਮਨ ਸੋਇ ॥ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਤੇ ਆਪੁ ਤਾਰਿ ਤਾਰੇ ਕੁਲ ਦੋਇ ॥੧॥ ਧੰਨਿ ਸੁ ਗਾਉ ਧੰਨਿ ਸੋ ਠਾਉ ਧੰਨਿ ਪੁਨੀਤ ਕੁਟੰਬ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸਾਰ ਰਸੁ ਤਜੇ ਆਨ ਰਸ ਹੋਇ ਰਸ ਮਗਨ ਡਾਰੇ ਬਿਖੁ ਖੋਇ ॥੨॥ ਪੰਡਿਤ ਸੂਰ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਰਾਜਾ ਭਗਤ ਬਰਾਬਰਿ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸੇ ਪੁਰੈਨ ਪਾਤ ਰਹੈ ਜਲ ਸਮੀਪ ਭਨਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਨਮੇ ਜਗਿ ਓਇ ॥੩॥੨॥ ਬਾਣੀ ਸਧਨੇ ਕੀ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਕਾਰਨੈ ਇਕੁ ਭਇਆ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਕਾਮਾਰਥੀ ਸੁਆਰਥੀ ਵਾ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਤਵ ਗੁਨ ਕਹਾ ਜਗਤ ਗੁਰਾ ਜਉ ਕਰਮੁ ਨ ਨਾਸੈ ॥ ਸਿੰਘ ਸਰਨ ਕਤ ਜਾਈਐ ਜਉ ਜੰਬੁਕੁ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਨੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਸਾਗਰੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਪ੍ਰਾਨ ਜੁ ਥਾਕੇ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਬਿਰਮਾਵਉ ॥ ਬੂਡਿ ਮੂਏ ਨਉਕਾ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਕਾਹਿ ਚਢਾਵਉ ॥੩॥ ਮੈ

ਨਹੀਕਿਛੁਤੁਮਨਹੀਕਿਛੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ਅਉਸਰਲਜਾਰਾਖਿਲੇਹੁਸਧਨਾਜਨੁਤੋਰਾ॥੪॥
੧

ਸ੍ਰੀ +

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ॥ਰਾਗੁਗੋਂਡਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਜੇਮਨਿਚਿਤਿਆਸਰਖਹਿ ਹਰਿਊ
ਪਰਿਤਾਮਨਚਿੰਦੇਅਨੇਕਅਨੇਕਫਲਪਾਈ॥ਹਰਿਜਾਣੈਸਭੁਕਿਛੁਜੋਜੀਇਵਰਤੈਪ੍ਰਭੁ
ਘਾਲਿਆਕਿਸੈਕਾਇਕੁਤਿਲੁਨਗਵਾਈ॥ਹਰਿਤਿਸਕੀਆਸਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੋ
ਸਭਮਹਿਸੁਆਮੀਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈ॥ਜੋਬਿ
ਨੁਹਰਿਆਸਅਵਰਕਾਹੂਕੀਕੀਜੈਸਾਨਿਹਫਲਆਸਸਭਬਿਰਥੀਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਜੋਦੀਸੈਮਾਇਆਮੋਹਕੁਟੰਬੁਸਭੁਮਤਤਿਸਕੀਆਸਲਗਿਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ਇਨ੍ਹਕੈ
ਕਿਛੁਹਾਥਿਨਹੀਕਹਾਕਰਹਿਇਹਿਬਪੁੜੇਇਨ੍ਹਕਾਵਾਹਿਆਕਛੁਨਵਸਾਈ॥ਮੇਰੇਆਸ
ਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪੁਨੇਕੀਜੋਤੁਝੁਤਾਰੈਤੇਰਾਕੁਟੰਬੁਸਭੁਛਡਾਈ॥੨॥ਜੇਕਿਛੁਆਸਅ
ਵਰਕਰਹਿਪਰਮਿਤ੍ਰੀਮਤਤੂੰਜਾਣਹਿਤੇਰੈਕਿਤੈਕੰਮਿਆਈ॥ਇਹਆਸਪਰਮਿਤ੍ਰੀ
ਭਾਉਦੂਜਾਹੈਖਿਨਮਹਿਝੂਠੁਬਿਨਸਿਸਭਜਾਈ॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾ
ਚੇਕੀਜੋਤੇਰਾਘਾਲਿਆਸਭੁਥਾਇਪਾਈ॥੩॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਭੁਤੇਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਜੈਸੀ
ਤੂਆਸਕਰਾਵਹਿਤੈਸੀਕੋਆਸਕਰਾਈ॥ਕਿਛੁਕਿਸੀਕੈਹਥਿਨਾਹੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਐਸੀ
ਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਆਸਤੂਜਾਣਹਿਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਹਰਿ
ਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਈ॥ ੪॥੧॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੪ ਐਸਾਹਰਿਸੇਵੀਐਨਿਤਧਿਆਈ
ਐਜੋਖਿਨਮਹਿਕਿਲਵਿਖਸਭਿਕਰੇਬਿਨਾਸਾ॥ਜੇਹਰਿਤਿਆਗਿਅਵਰਕੀਆਸਕੀ
ਜੈਤਾਹਰਿਨਿਹਫਲਸਭਘਾਲਗਵਾਸਾ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸੇਵਿਹੁਸੁਖਦਾਤਾਸੁਆਮੀਜਿਸੁ

ਸੋਵਿਸਰਤੁਕੁਖਲੋਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸੂਖਿਪਾਰਕਿਜੈਸੋਹਵਸਾ ॥ ਜਾਹਰਿਜਾਈਏਤਨਾਲਿਮੇ
ਰਸੁਆਮੀਤਨਾਲਿਮੇਰਸੁਆਮੀਹਰਿਆਪਨੀਪੈਜਰਖੈਜਨਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋਆਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹਹੁਅਵਰਪਹਿਤਆਗੈਆਪਨੀਬਿਰਥਾਬਹੁਬਾਰੂਕਢਾਸ
ਆਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹਹੁਹਰਿਅਪਨੇਸੁਆਮੀਪਹਿਜਿਤੁਮਰੇਦੂਖਤਤਕਾਲਕਟਾਸਾ
॥ ਸੋਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਆਪਨੀਬਿਰਥਾਅਵਰਪਹਿਕਹੀਐਅਵਰਪਹਿਕਹਿਮਨਲ
ਜਮਰਸਾ ॥੨॥ ਜੋਸੰਸਾਰੈਕੇਕੁਟੰਬਮਿਤ੍ਰਭਾਈਦੀਸਹਿਮਨਮੇਰੇਤੇਸਭਿਅਪਨੇਸੁਆਇ
ਮਿਲਸਾ ॥ ਜਿਤੁਦਿਨਿਉਨਕਾਸੁਆਉਹੋਇਨਆਵੈਤਿਤੁਦਿਨਿਨੇੜੈਕੋਨਢੁਕਸਾ ॥ ਮ
ਨਮੇਰੇਅਪਨਾਹਰਿਸੇਵਿਦਿਨੁਰਾਤਿਜਿਤੁਦੁਖਿਉਪਕਾਰੈਦੂਖਸੁਖਸਾ ॥੩॥ ਤਿਸਕਾਭਰਵ
ਸਾਕਿਉਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੋਅੰਤੀਅਉਸਰਿਰਖਿਨਸਕਸਾ ॥ ਹਰਿਜਪੁਮੰਤ੍ਰਗੁਰਉਪ
ਦੇਸੁਲੈਜਾਪਹੁਤਿਨਅੰਤਿਛਡਾਇਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਚਿਤਸਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਇਹੁਛੂਟਣਕਾਸਾਚਾਭਰਵਸਾ ॥੪॥੨॥ ਗੋੜਮਹਲਾ ੪ ॥
ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦਹੋਇਆਨੰਦੁਸੁਖੁਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸੀਤਲਮਨੁਅਪਨਾ ॥ ਜੈਸੇਸਕ
ਤਿਸੂਰੁਬਹੁਜਲਤਾਗੁਰਸਸਿਦੇਖੇਲਹਿਜਾਇਸਭਤਪਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿ
ਆਇਨਾਮੁਹਰਿਜਪਨਾ ॥ ਜਹਾਕਹਾਤੁਝੁਰਖੈਸਭਠਾਈਸੋਐਸਾਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਸਦਾਤੂਅ
ਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਮਹਿਸਭਿਨਿਧਾਨਸੋਹਰਿਜਪਿਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿ
ਲਹਹੁਹਰਿਰਤਨਾ ॥ ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿਨਹਰਿਪਾਇਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨ
ਕੇਚਰਣਮਲਹੁਹਰਿਦਸਨਾ ॥੨॥ ਸਬਦੁਪਛਾਣਿਰਾਮਰਸੁਪਾਵਹੁਓਹੁਊਤਮੁਸੰਤੁਭਾਇ
ਓਬਡਬਡਨਾ ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈਹਰਿਆਪਿਵਧਾਈਓਹੁਘਟੈਨਕਿਸੈਕੀਘ

ਤ੍ਰਿ

ਦਾਈ ਇਹੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲ ਸਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੋ ਸਦਾ ਧਿਆਏ
ਨਿਤ ਕਰ ਜੁਰਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਜੀ ਨਿਤ ਬਸਹਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਚਰਨਾ ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਤਨੇ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਸਿ
ਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਸਭਿ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ
ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਸੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦੀਬਾਣੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤਨੇ ਧਨਵੰਤ ਕੁਲਵੰਤ ਮਿਲਖਵੰਤ ਜੋ ਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਬ
ਚਨੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤਨੇ ਧਨਵੰਤ ਕੁਲ
ਵੰਤ ਮਿਲਖਵੰਤ ਦੀਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਚਾਣੁ ॥
ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥੨॥ ਬ੍ਰਾ
ਹਮਣੁ ਖਤ੍ਰੀ ਸੂਦ ਵੈਸ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਸੋ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਜਿ
ਉ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਿਰਡੁ ਬਪੁੜਾ ਤਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਤਿਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥
॥ ਓਹੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚਾ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ
ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨੀਚੁ ਜਾਤਿ ਸੇਵਕਾਣੁ ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭਤੈ ਵਰਤੈ ਜੇਹਾ ਹਰਿ ਕਰਾਏ ਤੇਹਾ ਕੋ ਕਰਈਐ ॥ ਸੋ
ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਤੁਧ ਨੋ ਸਭ ਦੂ ਰਖਿ ਲਈਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਈਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਾਕੈ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਇਤੁ ਕੜ
ਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਜੋ
ਤਿ ਧਰਈਐ ॥ ਹਰਿ ਏਕੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਬੁਲਾਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਈਐ ॥੨॥

॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਨਾਲੇਬਾਹਰਿਨਾਲੇਕਹੁਤਿਸੁਪਾਸਹੁਮਨਕਿਆਚੋਰਾਈਐ॥ਨਿਹਕਪਟਸੇ
ਵਾਕੀਜੈਹਰਿਕੇਰੀਤਾਂਮੇਰੇਮਨਸਰਬਸੁਖਪਾਈਐ ੩॥ਜਿਸਦੈਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਸੋਸ
ਭਦੂਵਡਾਸੋਮੇਰੇਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਹਰਿਨਾਲਿਹੈਤੇਰੈਹਰਿਸਦਾਧਿਆਇ
ਤੂਤੁਧੁਲਏਛਡਾਈਐ॥ ੪॥੫ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੇਰਾ
ਮਨੁਬਹੁਤਪਤੈਜਿਉਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁਬਿਨੁਨੀਰ ੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗੋਹਰਿਤੀਰ॥ਹ
ਮਰੀਬੇਦਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈਮੇਰੇਮਨਅੰਤਰਕੀਪੀਰ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਮੇਰੇਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਮਕੀਕੋਈਬਾਤਸੁਨਾਵੈਸੋਭਾਈਸੋਮੇਰਾਬੀਰ॥੨॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਗੁਣਕਹ
ਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੇਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਮਤਿਧੀਰ ੩॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਰਿਆਸਪੁਜਾਵਹੁਹਰਿ
ਦਰਸਨਿਸਾਂਤਿਸਰੀਰ ੪॥੬ ਛਕਾ ੧

ਹਰਿ

ਰਾਗੁਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਭੁਕਰਤਾ
ਭੁਗਤਾ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਸੁਨਤੋਕਰਤਾਪੇਖਤਕਰਤਾ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੋਕਰਤਾਦ੍ਰਿਸਟੋ
ਕਰਤਾ॥ਓਪਤਿਕਰਤਾਪਰਲਉਕਰਤਾ॥ਬਿਆਪਤਕਰਤਾਅਲਿਪਤੋਕਰਤਾ॥
੧॥ਬਕਤੋਕਰਤਾਬੂਝਤਕਰਤਾ॥ਆਵਤੁਕਰਤਾਜਾਤੁਭੀਕਰਤਾ॥ਨਿਰਗੁਨਕਰਤਾ
ਸਰਗੁਨਕਰਤਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਮਦ੍ਰਿਸਟਾ ੨੧ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ॥ਫਾ
ਕਿਓਮੀਨਕਪਿਕਕੀਨਿਆਈਤੂਉਰਝਿਰਹਿਓਕੁਸੰਭਾਇਲੋ॥ਪਗਧਾਰਹਿਸਾ
ਸੁਲੇਖੈਲੈਤਉਉਧਰਹਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਲੋ ੧॥ਮਨਸਮਝੁਛੋਡਿਆਵਾਇਲੋ॥
ਅਪਨੇਰਹਨਕਉਠਉਰੁਨਪਾਵਹਿਕਾਏਪਰਕੈਜਾਇਲੋ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਜਿਉਮੈਗਲੁ

ਇਹੁ ਕੀਗਸਿ ਪੋਰਿ ਓਹੁ ਲਾਗਿ ਪਰਿ ਓਹੁ ਕੁਟੰਬ੍ਰ ਆਇਲੋ ॥ ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਇਕ ਰੈਣਿ ਇਕ ਬਿਰਖਿ
ਛੂਟੈ ਇਹੁ ਸੰਗਾਤਿ ਰਾਤਿ ਰਾਤਿ ਪਿ ਆਇਲੋ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਮੀਨ ਗਸਨ ਸਾਦਿ ਬਿਨਸਿ ਓਹੁ
ਮੁਠੈ ਮੂੜ ਲੋਭਾਇਲੋ ॥ ਤਿਉ ਹੋਆ ਪਰਵਸਿ ਪਰਵਿ ਦੂਰਿ ਕੈ ਛੁਟਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਇਲੋ ॥੩॥ ਹੋ
ਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਭਿ ਤੁਮ ਹੀ ਰੋਜ ਅਜੀਤਾਇਲੋ ॥ ਪਾਵਉ ਧੂਰਿ ਦਾਨ ਸਦਾ ਕਰਮੁ
ਪੇਖਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸਾਇਲੋ ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ॥ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਨਿ
ਵਾਜਿ ॥ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੋਜਨ ਭੋਗਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਮੂੜੇ ਕਤ ਜਾਇ ॥੧॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲਾਗਉ ਸੇਵ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਝੈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ
ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਿਮਖ ਮਝਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ ਬੇਅੰ
ਤ ਗੁਨਾ ਤਾ ਕੇ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ॥ ਲਾਲ ਨਾਮ ਜਾ ਕੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਦੇਵੈ ਆਧਾ
ਰ ॥੩॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਾ ਕੋ ਹੈ ਨਾਉ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਿਮਖ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ ਬਾਲ ਸ
ਖਾਈ ਭਗਤਨ ਕੋ ਮੀਤ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਨਾਨਕ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੪॥੧॥੩॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕੀਨੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਚਿਤਿ
ਕੀਨੀ ਓਟ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ॥੧॥ ਰਾਸਿ ਦੀਈ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨ ਕਾ
ਇਸਟੁ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਮੋ ਸੰ
ਗੀ ਜਤ ਕਤ ਜਾਤ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਡੀਠਾ ॥

੩॥ਨਾਮੇਦਰਗਹਮੁਖਉਜਲੇ॥ਨਾਮੇਸਗਲੇਕੁਲਉਧਰੇ॥ਨਾਮਿਹਮਾਰੇਕਾਰਜਸੀ
ਧ॥ਨਾਮਸੰਗਿਇਹੁਮਨੂਆਗੀਧ॥੩॥ਨਾਮੇਹੀਹਮਨਿਰਭਉਭਏ॥ਨਾਮੇਆਵਨ
ਜਾਵਨਰਹੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲੇਗੁਣਤਾਸ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਿਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥੪॥੧੦॥
॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਜੋਦੇਤੋਮਾਨੁ॥ਸਗਲਭੂਖੇਕਉਕਰਤਾਦਾ
ਨੁ॥ਗਰਭਘੋਰਮਹਿਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥੧॥ਐਸੋਪ੍ਰ
ਭੁਮਨਮਾਹਿਧਿਆਇ॥ਘਟਿਅਵਘਟਿਜਤਕਤਹਿਸਹਾਈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥
ਰੰਕੁਰਾਉਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨਿ॥ਕੀਟਹਸਤਿਸਗਲਪੂਰਾਨ॥ਬੀਓਪੂਛਿਨਮਸ
ਲਤਿਧਰੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਪਹਿਕਰੈ॥੨॥ਜਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨਸਿਕੋਇ॥ਆਪੇ
ਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ਆਪਿਅਕਾਰੁਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਘਟਘਟਘਟਿਸਭ
ਘਟਆਧਾਰੁ॥੩॥ਨਾਮਰੰਗਿਭਗਤਭਏਲਾਲ॥ਜਸੁਕਰਤੇਸੰਤਸਦਾਨਿਹਾਲ॥ਨਾ
ਮਰੰਗਿਜਨਰਹੇਅਘਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਲਾਗੈਪਾਇ॥੪॥੯॥੧੧॥
ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਸਿ
ਮਰਨੁ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਕਿਲਬਿਖਹੋਹਿਨਾਸ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਰਿਦੈਪਰਗਾਸ॥੧॥ਸੇਸੰਤ
ਨਹਰਿਕੇਮੇਰੇਮੀਤ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਗਾਈਐਜਾਕੈਨੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਮੰਤ੍ਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ਜਾਕੈਉਪਦੇਸਿਭਰਮੁਭਉਨਸੈ॥ਜਾਕੈਕੀਰਤਿਨਿਰਮਲ
ਸਾਰ॥ਜਾਕੀਰੇਨੁਬਾਂਛੈਸੰਸਾਰ॥੨॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਜਾਕੈਸੰਗਿਉਧਾਰ॥ਏਕੁਨਿਰੰਕਾ
ਰੁਜਾਕੈਨਾਮਅਧਾਰ॥ਸਰਬਜੀਆਂਕਾਜਾਨੈਭੇਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥
੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਤਬਭੇਟੇਗੁਰਸਾਧਦਇਆਲ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿ

ਨਾਨਕੁਕਉਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਏ ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਹਰਿਨਾਏ ॥੪॥੬॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ
੫ ॥ ਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਮਨਮਹਿਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੰਤ੍ਰੁਮਨੁਮਾਨ ॥ ਗੁਰਕੇ
ਚਰਨਰਿਦੈਲੈਧਾਰਉ ॥ ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਦਾਨਮਸਕਾਰਉ ॥ ਮਤਕੋਭਰਮਿਭੁ
ਲੈਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਕੋਇਨਉਤਰਸਿਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਲੇਕਉਗੁਰਿ
ਮਾਰਗਿ
ਪਾਇਆ ॥ ਅਵਰਤਿਆਗਿਹਰਿਭਗਤੀਲਾਇਆ ॥ ਜਨਮਮਰਨਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿ
ਟਾਈ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬੇਅੰਤਵਡਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਊਰਧਕਮਲਬਿਗ
ਸਾ ॥ ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾਤੇਮੁਗਧਮਨੁਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਕਰਣੈਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰੁਪ
ਰਮੇਸਰੁਹੈਭੀਹੋਗੁ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਇਹੈਜਨਾਈ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪ
ਾਈਐਭਾਈ ॥੪॥੭॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੁਕਰਿਮਨਮੋ
ਰ ॥ ਗੁਰੂਬਿਨਾਮੈਨਾਹੀਹੋਰ ॥ ਗੁਰਕੀਟੇਕਰਹਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ ॥ ਜਾਕੀਕੋਇ
ਨਮੇਟੈਦਾਤਿ ॥੧॥ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਏਕੋਜਾਣੁ ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਗੁਰਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗੈ ॥ ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗੈ ॥ ਗੁਰ
ਕੀਸੇਵਾਪਾਏਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਊਪਰਿਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿ
ਹਾਲ ॥ ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਪੂਰਨਘਾਲ ॥ ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕਉਦੁਖੁਨਬਿਆਪੈ
॥ ਗੁਰਕਾਸੇਵਕੁਦਹਦਿਸਿਜਾਪੈ ॥੩॥ ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਇ ॥ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਰਹਿਆਸਮਾਇ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰੇਭਾਗ ॥ ਗੁਰਚਰਣੀਤਾਕਾ
ਮਨੁਲਾਗ ॥੪॥੬॥੮॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁਮੇਰੀਪੂਜਾਗੁਰੁ

ਭਿੰਤੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਦੇਉ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥ ਸਰਬ
ਪੂਜ ਚਰਨ ਗੁਰ ਸੇਉ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁ
ਰੂ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋ
ਪਾਲੁ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਹਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ
॥੨॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਭਵ ਪਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟਕਾਰਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਗੁਰ
ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਜਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾ
ਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ੪॥੭॥੭੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ
ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ ਰਮ
ਤ ਰਾਮੁ ਸਭ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ
ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਿ ਆ
ਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਵੀਸਰਿ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥੨॥ ਰਾ
ਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ
ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਉ
ਚਰਤ ਰਾਮ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ॥ ੪॥੮॥੭੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਨ ਕਉ ਖਸਮਿ ਕੀਨੀ ਠਾਕਹਾਰੇ ॥ ਦਾ
ਸ ਸੰਗ ਤੇ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ
ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ

ਮ

੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਗਤਪਸਤੇਲੇਤੇਦਾਸੁ॥ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਉਕਰਹਿਸਲਾਮੁ॥ਲੂਟਿ
ਲੇਹਿਸਾਕਤਪਤਿਖੋਵਹਿ॥ਸਾਧਜਨਾਪਗਮਲਿਮਲਿਧੋਵਹਿ॥੨॥ਪੰਚਪੂਤਜ
ਣੇਇਕਮਾਇ॥ਉਤਭੁਜਖੇਲੁਕਰਿਜਗਤਵਿਆਇ॥ਤੀਨਿਗੁਣਾਕੈਸੰਗਿਰਚਿ
ਸੇ॥ਇਨਕਉਛੋਡਿਊਪਰਿਜਨਬਸੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨਲੀਏਛਡਾਇ॥ਜਿਸਕੇ
ਸੇਤਿਨਿਰਖੇਦਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਭਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਸਭਹੋਇਖੁਆ
ਰੁ॥੪॥੫॥੧੧॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਹਰਿਨਾਇ॥ਦੁਖ
ਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਨੋਠਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਘਾਏ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗ
ਲਫਲਪਾਏ॥੧॥ਰਾਮਜਪਤਜਨਪਾਰਿਪਰੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਉਤਰੇਪਾਰੇ॥ਜਨਮਮਰਣਸਭ
ਮਿਟੀਉਪਾਧਿ॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੀਸਹਜਿਸਮਾਧਿ॥੨॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਏਕੋਸੁਆ
ਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮਤਿਦੇਇ॥ਆਠਪਹ
ਰਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁਲੇਇ॥੩॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਤਾਕੈਹਿਰਦੈਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥
ਭਗਤਿਭਾਇਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰੀਐ॥ਜਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐ॥੪॥੬
॥੧੨॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰਿ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਇਸੁਤ
ਨਤੇਮਾਰਿ॥ਹੋਇਰਹੀਐਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਸਭਮਹਿਚੀ
ਨਾ॥੧॥ਇਨਿਬਿਧਿਰਮਹੁਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦੁ॥ਤਨੁਧਨੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਜਿੰਦੁ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੋਇਹੈਸੁਆਉ॥ਤਜਿਅਭਿ
ਮਾਨੁਜਾਨੁਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿ॥ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਸਿਉਮਨੁਰੰਗਿ॥੨॥ਜਿਨਿਤੂੰਕੀਆ

ਤਿਸ ਕਉ ਭਜਨੁ ਅਗੋਚਰ ਨਾਥ ਧਿਆਵਹਿ ਮਨੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥
ਰਸਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਪਾਲਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨੁ
ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੧॥
੧੩॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਕਰਤਾਰ
॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥੧॥ ਆਠ ਪ
ਹਰ ਗਾਈਐ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰ
ਮਤ ਭਏ ਆਨੰਦਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਖਸੰਦਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜ
ਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਇਹੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਗਰ ਤਰਿ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣ
ਕਰਣ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਾਗੇ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਜੂਐ
ਜਨਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਹਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥੪॥੧੨॥੧੪॥ ਗੋਂਡ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨਦ ਕਰੇਇ ॥ ਬਾਲਕ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਗੁਰਦੇਵਿ
॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸ
ਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਦਇਆਲ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ
ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ॥੨॥ ਅਉਖਧ ਕੋ
ਟਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਭਜੀਐ ਭਗਵੰਤ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਏ
॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪੂਰਨ ਫਲ ਪਾਏ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਦਇਆਰ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧ

ਨ ਮਰਾ ਬਿਓਗ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਈ ਰੋਗ ਬਿਜਾਇ
॥੪॥੧੩॥੧੫॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੀਤਾ ॥ ਨਿ
ਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਚੀਤਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਸਭ ਮਿਟੈ ਬਲਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਸ
ਗਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਪੁ
ਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਕਰੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਪੋਹਿ ਨ
ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਨਾ ਖਸ
ਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟਹਿ ਉਨਮਾਦ ॥
ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਜਾਣੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਪੂਰਨ ਮੰਤ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਕੀਏ ਭੰਡਾ
ਰ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਨਾ
ਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੪॥੧੬॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਹਰਿ ਚਰ
ਣ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਮਰਣ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥ ॥ ਮਹਾ ਬੀਚਾ
ਰ ਪੰਚ ਦੂਤਹ ਮੰਥ ॥੧॥ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਪੂਰਨ ਨਾਥ ॥ ਜੰਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜਹਿ ਹਾਥ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ ਜੋਗੀ ਜ
ਤੀ ਬੈਸਨੋ ਰਾਮਦਾਸ ॥ ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰਹਿ ਸਿਵ ਦੇਵ
॥ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਜਗ
ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਤੇ
ਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਜਾਚੈ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਗੁਰਦੇਵ ॥੪॥
੧੫॥੧੭॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਲੀਆ ਧਰਤਿ ਬਿਦਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰ

ਕੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਟਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਰਾਖਉ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਉਧਾਰਉ
ਤਤਖਿਣ ਤਾਲਿ ॥੧॥ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਜਿ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ਏਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਊਪਰਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿ ਸੰਤਹ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਰਾਜ ਤੇ ਟਾਲਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ਨ
ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦੈ ਤਿਸ ਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ਝਖ ਮਾਰ
ਉ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾ
ਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਉਪਜੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਾਰ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦ ਜੀਤਿ ॥੪॥੧
੬॥੧੮॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨੀਰਿ ਨਰਾਇਣ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰ
ਤ ਪਾਪ ਬਿਲਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤੇ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸੇਵਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾ
ਹਿ ॥੧॥ ਨਾਰਾਇਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਧਾਰ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਹਿਥ ਸੰਸਾਰ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤ ਜਮੁ
ਭਾਗਿ ਪਲਾਇਣ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਦੰਤ ਭਾਨੇ ਡਾਇਣ ॥੨॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਦ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਨਾ
ਰਾਇਣ ਕੀਨੇ ਸੂਖ ਅਨੰਦ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੋ ਪਰਤਾਪ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸੰਤ ਕੋ ਮਾਈ
ਬਾਪ ॥੩॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਰਾਇਣ ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਨਰਾਇਣ ਗਾਇਣ ॥ ਬਸਤੁ
ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਹੀ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗਹੀ ॥੪॥੧੭॥੧੯॥
ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨ ਪੋਹੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਹਿ ਲਾਗੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਕਵਚੁ ਦਾਸ ਕਾ ਸੰਨਾਹੁ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਟ
ਤਿਸੁ ਪੋਹਤ ਨਾਹਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰ

ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ [illegible] ਸੋ ਦੁਖੁ ਕਹਿਆ ਆਪਨੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਜੋ ਕੋ ਬਾਤੁ
ਤੁਰਕੇ ਅਕਿਰਤੁ ॥ ਓਹੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਿਰ [illegible] ਲਤ ਮਹੂਨ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਹਿ ਕ੍ਰਿਸ ਚਾਹੇ ਵਡਭਾਗੁ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਆਪਨੇ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ
ਪਾਏ ॥੪॥੧੮॥੨੦॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ਮਹਾ ਅਨੂਪ ॥ ਪਰਤ
ਮਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਬੂਢਾ ਨਾ ਇਹੁ ਬਾਲਾ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਦੂਖੁ
ਨਹੀ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਇਹੁ ਜਾਇ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥
ਨਾ ਇਸੁ ਉਸਨੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੀਤੁ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਦੁਸਮਨੁ ਨਾ ਇਸੁ ਮੀਤੁ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਹਰਖੁ ਨ
ਹੀ ਇਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਇਸ ਕਾ ਇਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੨॥ ਨਾ ਇਸੁ ਬਾਪੁ ਨਹੀ ਇਸੁ ਮਾ
ਇਆ ॥ ਇਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੋਤਾ ਆਇਆ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕਾ ਇਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਘਟ ਘਟ
ਅੰਤਰਿ ਸਦ ਹੀ ਜਾਗੈ ॥੩॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਇਕ ਸਕਤਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮਾਇਆ
ਤਾ ਕੀ ਹੈ ਛਾਇਆ ॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥੨੧॥
ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਏ ॥ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਏ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ
ਬਿਘਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਜਬ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਕਰੈ ਰਵਾਲਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ
ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਾਂ ਕਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ
ਜਾਣੁ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨਿ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਉਂ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਦਾਸ ਜਨਾ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ॥

ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਤੂਠਾ ॥੪॥੨੦॥੨੨॥੬॥੨੮॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਗੋਪਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਉ ਪਤੀਆਏ ॥ ਦੁਸਟ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਾਰਿ ਪਚਾਏ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਕੀਨੋ ਰੋਗੁ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੨॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ॥ ਸੰਤ ਜਪਹਿ ਗੁਰਦੇਉ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਏ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਗਏ ॥੩॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਸਗਲ ਭੈ ਮਿਟੇ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਪਾਏ ਸਭਿ ਧਰਨਿ ॥੪॥ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਦੁਖੀਆ ਹੋਇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥ ਜਮੂਆ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ ॥੫॥ ਜਨ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿੰਦਕ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜਨ ਭਲ ਮਾਨਹਿ ਨਿੰਦਕ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਿਖਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਉਬਰੇ ਨਿੰਦਕ ਨਰਕਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਵਰਤਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਏ ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀ ਜੜ ਸਰਪਰ ਜਾਏ ॥੭॥ ਨੀਧਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਧਰ ਤੇਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੮॥੧॥੨੯॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਕਿਛੁ ਸੁਨੀਐ ਕਹੀਐ ॥ ਮਿਲੈ ਅਸੰਤੁ ਮਸਟਿ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲਨਾ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਉਪਕਾਰ

ਰੀ॥ਮੂਰਖਸਿਉਬੋਲੀਐਝਖਮਾਰੀ॥੨॥ਬੋਲਤਬੋਲਤਬਢਹਿਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੋਲੇ
ਕਿਆਕਰਹਿਬੀਚਾਰਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਛੂਛਾਘਟੁਬੋਲੈ॥ਭਰਿਆਹੋਇਸੁਕਬਹੁਨ
ਡੋਲੈ॥੪॥੧॥ਗੋਂਡ॥ਨਰੂਮਰੈਨਰੁਕਾਮਿਨਆਵੈ॥ਪਸੂਮਰੈਦਸਕਾਜਸਵਾਰੈ॥੧॥
ਅਪਨੇਕਰਮਕੀਗਤਿਮੈਕਿਆਜਾਨਉ॥ਮੈਕਿਆਜਾਨਉਬਾਬਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਾਡਜਲੇਜੈਸੇਲਕਰੀਕਾਤੂਲਾ॥ਕੇਸਜਲੇਜੈਸੇਘਾਸਕਾਪੂਲਾ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਤ
ਬਹੀਨਰੁਜਾਗੈ॥ਜਮਕਾਡੰਡੁਮੂੰਡਮਹਿਲਾਗੈ॥੩॥੨॥ਗੋਂਡ॥ਆਕਾਸਿਗਗਨੁ
ਪਾਤਾਲਿਗਗਨੁਹੈਚਹੁਦਿਸਿਗਗਨੁਰਹਾਇਲੇ॥ਆਨਦਮੂਲੁਸਦਾਪੁਰਖੋਤ ਘਟੁ
ਮੁਘਟੁਬਿਨਸੈਗਗਨੁਨਜਾਇਲੇ॥੧॥ਮੋਹਿਬੈਰਾਗੁਭਇਓ॥ਇਹੁਜੀਉਆਇ
ਕਹਾਗਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਕਾਇਆਕੀਨੀਤਤੁਕਹਾਤੇਕੀਨੁਰੇ॥
ਕਰਮਬਧਤੁਮਜੀਉਕਹਤਹੌਕਰਮਹਿਕਿਨਿਜੀਉਦੀਨੁਰੇ॥੨॥ਹਰਿਮਹਿਤਨੁਹੈਤਨਮ
ਹਿਹਰਿਹੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇਰੇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮੁਨਛੋਡਉਸਹਜੇਹੋਇ
ਸੁਹੋਇਰੇ॥੩॥੩॥

ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀਘਰੁ੨॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਭੁ
ਜਾਬਾਂਧਿਭਿਲਾਕਰਿਡਾਰਿਓ॥ਹਸਤੀਕ੍ਰੋਪਿਮੂੰਡਮਹਿਮਾਰਿਓ॥ਹਸਤਿਭਾਗਿਕੈ
ਚੀਸਾਮਾਰੈ॥ਇਆਮੂਰਤਿਕੈਹਉਬਲਿਹਾਰੈ॥੧॥ਆਹਿਮੇਰੇਠਾਕੁਰਤੁਮਰਾਜੋਰੁ॥ਕਾ
ਜੀਬਕਿਬੋਹਸਤੀਤੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਹਾਵਤਤੁਝੁਡਾਰਉਕਾਟਿ॥ਇਸਹਿਤੁਰਾ
ਵਹੁਘਾਲਹੁਸਾਟਿ॥ਹਸਤਿਨਤੋਰੈਧਰੈਧਿਆਨੁ॥ਵਾਕੈਰਿਦੈਬਸੈਭਗਵਾਨੁ॥੨॥ਕਿਆ
ਅਪਰਾਧੁਸੰਤਹੈਕੀਨਾ॥ਬਾਂਧਿਪੋਟਕੁੰਚਰਕਉਦੀਨਾ॥ਕੁੰਚਰੁਪੋਟਲੈਲੈਨਮਸਕਾਰੈ॥
ਬੂਝੀਨਹੀਕਾਜੀਅੰਧਿਆਰੈ॥੩॥ਤੀਨਿਬਾਰਪਤੀਆਭਰਿਲੀਨਾ॥ਮਨਕਠੋਰ

ਜਹੂ ਨ ਪਤੀਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਮਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਜਨ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੪॥੧
॥੪॥ ਗੋਂਡ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਮਾਨਸੁ ਨਾ ਇਹੁ ਦੇਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਜਤੀ ਕਹਾਵੈ ਸੇਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਜੋਗੀ
ਨਾ ਅਵਧੂਤਾ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਮਾਇ ਨ ਕਾਹੂ ਪੂਤਾ ॥੧॥ ਇਆ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਕੌਨ ਬਸਾਈ ॥ ਤਾ
ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਗਿਰਹੀ ਨਾ ਓਦਾਸੀ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਰਾਜ
ਨ ਭੀਖ ਮੰਗਾਸੀ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਪਿੰਡੁ ਨ ਰਕਤੂ ਰਾਤੀ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮਨ ਨਾ ਇਹੁ ਖਤ੍ਰੀ
॥੨॥ ਨਾ ਇਹੁ ਤਪ ਕਹਾਵੈ ਸੇਖੁ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਜੀਵੈ ਨ ਮਰਤਾ ਦੇਖੁ ॥ ਇਸੁ ਮਰਤੇ ਕਉ ਜੇ
ਕੋਊ ਰੋਵੈ ॥ ਜੋ ਰੋਵੈ ਸੋਈ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਡਗਰੋ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਵ
ਨ ਮਰਨ ਦੋਊ ਮਿਟਵਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਰਾਮ ਕੀ ਅੰਸੁ ॥ ਜਸ ਕਾਗਦ ਪ
ਰ ਮਿਟੈ ਨ ਮੰਸੁ ॥੪॥੨॥੫॥ ਗੋਂਡ ॥ ਤੂਟੇ ਤਾਗੇ ਨਿਖੁਟੀ ਪਾਨਿ ॥ ਦੁਆਰ ਊਪ
ਰਿ ਝਿਲਕਾਵਹਿ ਕਾਨ ॥ ਕੂਚ ਬਿਚਾਰੇ ਫੂਏ ਫਾਲ ॥ ਇਆ ਮੁੰਡੀਆ ਸਿਰਿ ਚਢਿ
ਬੋ ਕਾਲ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮੁੰਡੀਆ ਸਗਲੋ ਦ੍ਰਬੁ ਖੋਈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਾਕ ਸਰ ਹੋਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਰੀ ਨਾਰਿ ਕੀ ਛੋਡੀ ਬਾਤਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਵਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਲਰਿਕੀ ਲਰਿ
ਕਨ ਖੈਬੋ ਨਾਹਿ ॥ ਮੁੰਡੀਆ ਅਨਦਿਨੁ ਧਾਪੇ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਇਕ ਦੁਇ ਮੰਦਰਿ ਇਕ ਦੁਇ
ਬਾਟ ॥ ਹਮ ਕਉ ਸਾਥਰੁ ਉਨ ਕਉ ਖਾਟ ॥ ਮੂਡ ਪਲੋਸਿ ਕਮਰ ਬਧਿ ਪੋਥੀ ॥ ਹਮ
ਕਉ ਚਾਬਨੁ ਉਨ ਕਉ ਰੋਟੀ ॥੩॥ ਮੁੰਡੀਆ ਮੁੰਡੀਆ ਹੂਏ ਏਕ ॥ ਏ ਮੁੰਡੀਆ ਬੂਡ
ਤ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧਲੀ ਲੋਈ ਬੇਪੀਰਿ ॥ ਇਨ ਮੁੰਡੀਅਨ ਭਜਿ ਸਰਨਿ ਕਬੀਰ
॥੪॥੩॥੬॥ ਗੋਂਡ ॥ ਖਸਮੁ ਮਰੈ ਤਉ ਨਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ॥ ਉਸੁ ਰਖਵਾਰਾ ਅਉਰੋ
ਹੋਵੈ ॥ ਰਖਵਾਰੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਆਗੈ ਨਰਕੁ ਈਹਾ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥੧॥ ਏਕ ਸੁਹਾ

ਗਨਿ ਜਗਤ ਪਿਆਰੀ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਹਾਗ
ਨਿ ਗਲਿ ਸੋਹੈ ਹਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਬਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਹੈ ਪਖਿਆ
ਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਠਿਠਕੀ ਫਿਰੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨॥ ਸੰਤ ਭਾਗਿ ਓਹ ਪਾਛੈ ਪਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਮਾਰਹੁ ਡਰੈ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਓਹ ਪਿੰਡ ਪਰਾਇਣਿ ॥ ਹਮ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰੈ ਤ੍ਰ
ਖਿ ਡਾਇਣਿ ॥੩॥ ਹਮ ਤਿਸ ਕਾ ਬਹੁ ਜਾਨਿਆ ਭੇਉ ॥ ਜਬ ਹੂਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਿਲੇ ਗੁ
ਰਦੇਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਬਾਹਰਿ ਪਰੀ ॥ ਸੰਸਾਰੈ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਰੀ ॥੪॥੪॥੭॥
ਗੌਂਡ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਜਾ ਕੈ ਰੇ ਨਾਹਿ ॥ ਆਵਤ ਪਹੀਆ ਖੂਧੇ ਜਾਹਿ ॥ ਵਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨ
ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਲਾਗੈ ਦੋਖੁ ॥੧॥ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਮਹਾ ਪਵੀਤ ॥ ਤਪੇ ਤ
ਪੀਸਰ ਡੋਲੇ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਕਿਰਪਨ ਕੀ ਪੂਤੀ ॥ ਸੇਵਕ ਤਜਿ ਜ
ਗਤ ਸਿਉ ਸੂਤੀ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਠਾਢੀ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥
੨ ॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਹੈ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੀ ॥ ਪਗ ਨੇਵਰ ਛਨਕ ਛਨਹਰੀ ॥ ਜਉ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨ
ਤਊ ਲਗੁ ਸੰਗੇ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਚਲੀ ਬੇਗਿ ਉਠਿ ਨੰਗੇ ॥੩॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਲੀਆ ॥
ਦਸ ਅਠ ਪੁਰਾਣ ਤੀਰਥ ਰਸ ਕੀਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਰ ਬੇਧੇ ॥ ਬਡੇ ਭੂਪ
ਤਿ ਰਾਜੇ ਹੈ ਛੇਧੇ ॥੪॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਿਧਵਾ
ਰਿ ॥ ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੇ ਮਿਟਵੇ ਫੂਟੇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਛੂਟੇ ॥੫॥੫॥੮॥
ਗੌਂਡ ॥ ਜੈਸੇ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਬਲਹਰ ਨਾ ਠਾਹਰੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ ਕੁੰਭ
ਬਿਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਟੀਕਾਵੈ ॥ ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਐਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਜਾਰਉ ਤਿਸੈ ਜੁ ਰਾ
ਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਰਮਤ ਰਹੈ ਮਹਿ ਖੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਹਲਹਰ ਬਿਨਾ ਜਿ

ਮੀਨੀਬੋਈਐ॥ਸੂਤਬਿਨੁਕੈਸੇਮਣੀਪਰੋਈਐ॥ਘੁੰਡੀਬਿਨੁਕਿਆਗੰਠਿਚੜ੍ਹ ੮੬੧
ਈਐ॥ਸਾਧੂਬਿਨੁਤੈਸੇਅਬਗਤੁਜਾਈਐ॥੨॥ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਬਿਨੁਬਾਲੁਨਹੋ
ਈ॥ਬਿੰਬਬਿਨੁਕੈਸੇਕਪਰੇਧੋਈ॥ਘੋਰਬਿਨੁਕੈਸੇਅਸਵਾਰ॥ਸਾਧੂਬਿਨੁਨਾਹੀਦ
ਰਵਾਰ॥੩॥ਜੈਸੇਬਾਜੇਬਿਨੁਨਹੀਲੀਜੈਫੇਰੀ॥ਖਸਮਿਦੁਹਾਗਨਿਤਜਿਅਉਹੇਰੀ॥ਕ
ਹੈਕਬੀਰੁਏਕੈਕਰਿਕਰਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਬਹੁਰਿਨਹੀਮਰਨਾ॥੪॥੬॥੫॥ ਗੌਡ
ਕੂਟਨੁਸੋਇਜੁਮਨੁਕਉਕੂਟੈ॥ਮਨੁਕੂਟੈਤਉਜਮਤੇਛੂਟੈ॥ਕੁਟਿਕੁਟਿਮਨੁਕਸਵ
ਟੀਲਾਵੈ॥ਸੋਕੂਟਨੁਮੁਕਤਿਬਹੁਪਾਵੈ॥੧॥ਕੂਟਨੁਕਿਸੈਕਹਹੁਸੰਸਾਰ॥ਸਗਲਬੋ
ਲਨਕੇਮਾਹਿਬੀਚਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਚਨੁਸੋਇਜੁਮਨਸਿਉਨਾਚੈ॥ਝੂਠਿਨਪਤੀ
ਐਪਰਚੈਸਾਚੈ॥ਇਸੁਮਨੁਆਗੇਪੂਰੈਤਾਲ॥ਇਸੁਨਾਚਨਕੇਮਨਰਖਵਾਲ॥੨॥
ਬੰਜਾਰੀਸੋਜੁਬਜਾਰਹਿਸੋਧੈ॥ਪਾਂਚਪਲੀਤਹਕਉਪਰਬੋਧੈ॥ਨਉਨਾਇਕਕੀਭ
ਗਤਿਪਛਾਨੈ॥ਸੋਬਜਾਰੀਹਮਗੁਰਮਾਨੈ॥੩॥ਤਸਕਰੁਸੋਇਜਿਤਾਤਿਨਕਰੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀ
ਕੈਜਤਨਿਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਐਸੇਲਖਨ॥ਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵਅਤਿਰੂਪਬਿ
ਚਖਨ॥੪॥੭॥੧੦॥ ਗੌਡ ॥ਧਨੁਗੁਪਾਲਧਨੁਗੁਰਦੇਵ॥ਧਨੁਅਨਾਦਿਭੂ
ਖੇਕਵਲੁਟਹਕੇਵ॥ਧਨੁਓਇਸੰਤਜਿਨਐਸੀਜਾਨੀ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਬੋਸਾਰਿੰਗ
ਪਾਨੀ॥੧॥ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਹੋਇਅਨਾਦਿ॥ਜਪੀਐਨਾਮੁਅੰਨਕੈਸਾਦਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਪੀਐਅੰਨੁ॥ਅੰਭੈਕੈਸੰਗਿਨੀਕਾਵੰਨੁ॥ਅੰਨੈਬਾਹਰਿਜੋਨਰਹੋਵਹਿ॥ਤੀ
ਨਿਭਵਨਮਹਿਅਪਨੀਖੋਵਹਿ॥੨॥ਛੋਡਹਿਅੰਨੁਕਰਹਿਪਾਖੰਡ॥ਨਾਸੋਹਾਗਨਿਨਾਓਹਿ
ਰੰਡ॥ਜਗਮਹਿਬਕਤੇਦੂਧਾਧਾਰੀ॥ਗੁਪਤੀਖਾਵਹਿਵਟਿਕਾਸਾਰੀ॥੩॥ਅੰਨੈਬਿਨਾ

ਹੋਇਸੁਖਾਲਾ।ਜਾਇਐਸੀਨਿਨਮਿਲੈਸੁਪਾਲਾ।ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਐਸੇਜਾਨਿਆ।
ਨੁਅਨਾਦਿਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ ॥੪॥੮॥੧੧॥

ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ।ਘਰੁ੧ ॥੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸੁਮੇਧਜਗਨੇ।ਤੁਲਪੁਰਖਦਾਨੇ।ਪ੍ਰਾਗਇਸਨਾਨੇ।੧।ਤਉਨਪੁਜਹਿਹਰਿਕੀ
ਰਤਿਨਾਮਾ।ਅਪੁਨੇਰਾਮਹਿਭਜੁਰੇਮਨਆਲਸੀਆ ੧ ਰਹਾਉ ਗਇਆਪਿੰਡੁਭ
ਰਤਾ।ਬਨਾਰਸਿਆਸਿਬਸਤਾ।ਮੁਖਿਬੇਦਚਤੁਰਪੜਤਾ।੨।ਸਗਲਧਰਮਅਛਿ
ਤਾ।ਗੁਰਗਿਆਨਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿੜਤਾ।ਖਟੁਕਰਮਸਹਿਤਰਹਤਾ।੩।ਸਿਵਾਸਕਤਿਸੰ
ਬਾਦੰ।ਮਨਛੋਡਿਛੋਡਿਸਗਲਭੇਦੰ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦੰ।ਭਜੁਨਾਮਾਤਰਸਿ
ਭਵਸਿੰਧੰ ॥੪॥੧॥ਗੋਂਡ ॥ਨਾਦਭ੍ਰਮੇਜੈਸੇਮਿਰਗਾਏ।ਪ੍ਰਾਨਤਜੇਵਾਕੋਧਿਆਨੁ
ਨਜਾਏ।੧।ਐਸੇਰਾਮਾਐਸੇਹੇਰਉ।ਰਾਮੁਛੋਡਿਚਿਤੁਅਨਤਨਫੇਰਉ। ੧ ਰਹਾਉ
ਜਿਉਮੀਨਾਹੇਰੈਪਸੂਆਰਾ।ਸੋਨਾਗਢਤੇਹਿਰੈਸੁਨਾਰਾ।੨।ਜਿਉਬਿਖਈਹੇਰੈਪਰਨਾਰੀ।
ਕਉਡਾਡਾਰਤਹਿਰੈਜੁਆਰੀ।੩।ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਰਾਮਾ।ਹਰਿਕੇਚਰਨਨਿਤ
ਧਿਆਵੈਨਾਮਾ ॥੪॥੨॥ਗੋਂਡ ॥ਮੋਕਉਤਾਰਿਲੇਰਾਮਾਤਾਰਿਲੇ।ਮੈਅਜਾਨੁਜਨੁ
ਤਰਿਬੇਨਜਾਨਉਬਾਪਬੀਠੁਲਾਬਾਹਦੇ। ੧ ਰਹਾਉ ਨਰਤੇਸੁਰਹੋਇਜਾਤਨਿਮਖਮੈ
ਸਤਿਗੁਰਬੁਧਿਸਿਖਲਾਈ।ਨਰਤੇਉਪਜਿਸੁਰਗਕਉਜੀਤਿਓਸੋਅਵਖਧਮੈ
ਪਾਈ।੧।ਜਹਜਹਧੂਅਨਾਰਦੁਟੇਕੇਨੈਕੁਟਿਕਾਵਹੁਮੋਹਿ।ਤੇਰੇਨਾਮਅਵਿਲੰਬਿਬ
ਹੁਤੁਜਨਉਧਰੇਨਾਮੇਕੀਨਿਜਮਤਿਏਹ ॥੨॥੩॥ਗੋਂਡ ॥ਮੋਹਿਲਾਗਤੀਤਾਲਾਬੇਲੀ
॥ਬਛਰੇਬਿਨੁਗਾਇਅਕੇਲੀ।੧।ਪਾਨੀਆਬਿਨੁਮੀਨੁਤਲਫੈ।ਐਸੇਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਬ

ਪੁਰੋਨਾਮਾ ੧ ਰਹਾਉ ਜੈਸੇਗਾਇਕਾਬਾਛਾਛੂਟਲਾ ਥਨਚੋਖਤਾਮਾਖਨੁਘੂਟਲਾ ੫੬੮

੨ ਨਾਮਦੇਉਨਾਰਾਇਨੁਪਾਇਆ ਗੁਰੁਭੇਟਤਅਲਖੁਲਖਾਇਆ ੩ ਜੈਸੇਬਿਖੈ

ਹੇਤੁਪਰਨਾਰੀ ਐਸੇਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾਰੀ ੪ ਜੈਸੇਤਾਪਤੇਨਿਰਮਲਘਾਮਾ ਤੈਸੇਰਾ

ਮਨਾਮਾਬਿਨੁਬਾਪੁਰੋਨਾਮਾ ੫॥੪॥

ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉਕੀ ਘਰੁ ੨ ॥੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਮਿਟੇਸਭਿਭਰਮਾ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਲੈਊਤਮਧਰਮਾ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਜਾ

ਤਿਕੁਲਹਰੀ ਸੋਹਰਿਅੰਧੁਲੇਕੀਲਾਕਰੀ ੧ ਹਰਏਨਮਸਤੇਹਰਏਨਮਹ ਹਰਿਹ

ਰਿਕਰਤਨਹੀਦੁਖੁਜਮਹ ੧ ਰਹਾਉ ਹਰਿਹਰਨਾਕਸਹਰੇਪਰਾਨਾ ਅਜੈਮਲ

ਕੀਓਬੈਕੁੰਠਹਿਥਾਨਾ ਸੂਆਪੜਾਵਤਗਨਿਕਾਤਰੀ ਸੋਹਰਿਨੈਨਹੁਕੀਪੂਤਰੀ ੨

ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਪੂਤਨਾਤਰੀ ਬਾਲਘਾਤਨੀਕਪਟਹਿਭਰੀ ਸਿਮਰਨਦ੍ਰੋਪਦਸੁਤ

ਉਧਰੀ ਗਊਤਮਸਤੀਸਿਲਾਨਿਸਤਰੀ ੩ ਕੇਸੀਕੰਸਮਥਨੁਜਿਨਿਕੀਆ

ਜੀਅਦਾਨੁਕਾਲੀਕਉਦੀਆ ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਐਸੋਹਰੀ ਜਾਸੁਜਪਤਭੈਅਪਦਾਟ

ਰੀ ੪॥੧॥੫॥ ਗੋਂਡ ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤਲਾਧਾਵੈ ਖਰਬਾਹਨੁਉਹੁਛਾਰੁਉਡਾਵੈ ੧

ਹਉਤਉਏਕੁਰਮਈਆਲੈਹਉ ਆਨਦੇਵਬਦਲਾਵਨਿਦੈਹਉ ੧ ਰਹਾਉ ਸਿਵ

ਸਿਵਕਰਤੇਜੋਨਰੁਧਿਆਵੈ ਬਰਦਚਢੇਡਉਰੂਢਮਕਾਵੈ ੨ ਮਹਾਮਾਈਕੀਪੂਜਾਕਰੈ

੩ ਨਰਸੈਨਾਰਿਹੋਇਅਉਤਰੈ ੩ ਤੂਕਹੀਅਤਹੀਆਦਿਭਵਾਨੀ ਮੁਕਤਿਕੀਬਰੀਆ

ਕਹਾਛਪਾਨੀ ੪ ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮਗਹੁਮੀਤਾ ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਇਉਕਹੈਗੀਤਾ ੫॥੨॥੬

ਬਿਲਾਵਲੁਗੋਂਡ ਆਜੁਨਾਮੇਬੀਠਲੁਦੇਖਿਆਮੂਰਖਕੋਸਮਝਾਊਰੇ ਰਹਾਉ ॥

ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰੀ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਲੋਧੇ ਕਾ ਖੇਤੁ ਖਾਤੀ ਥੀ ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਠੇਗਾ ਟਗਰੀ ਤੋਰੀ ਲਾਂਗਤ ਲਾਂਗਤ ਜਾਤੀ ਥੀ ॥੧॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਮਹਾਦੇਉ ਧਉਲੇ ਬਲਦ ਚੜਿਆ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ ॥ ਮੋਦੀ ਕੇ ਘਰ ਖਾਣਾ ਪਾਕਾ ਵਾ ਕਾ ਲੜਕਾ ਮਾਰਿਆ ਥਾ ॥੨॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਰਾਮਚੰਦੁ ਸੋ ਭੀ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ ॥ ਰਾਵਨ ਸੇਤੀ ਸਰਬਰ ਹੋਈ ਘਰ ਕੀ ਜੋਇ ਗਵਾਈ ਥੀ ॥੩॥ ਹਿੰਦੂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਤੁਰਕੂ ਕਾਣਾ ॥ ਦੁਹਾਂ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਸਿਆਣਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਪੂਜੈ ਦੇਹੁਰਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮਸੀਤਿ ॥ ਨਾਮੇ ਸੋਈ ਸੇਵਿਆ ਜਹ ਦੇਹੁਰਾ ਨ ਮਸੀਤਿ ॥੪॥੩॥੭॥

ੴ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਮੁਕੰਦ ਤਨੁ ਹੋਇ ਅਉਹਾਰ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਹਮਰਾ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕੰਦੇ ਮਰਤ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨੰ ॥ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਨੰ ॥ ਸੇਵ ਮੁਕੰਦ ਕਰੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਦੁਰਬਲ ਧਨੁ ਲਾਧੀ ॥੨॥ ਏਕੁ ਮੁਕੰਦੁ ਕਰੈ ਉਪਕਾਰੁ ॥ ਹਮਰਾ ਕਹਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੇਟੀ ਜਾਤਿ ਹੂਏ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਹੀ ਮੁਕੰਦ ਜੋਗ ਜੁਗ ਤਾਰਿ ॥੩॥ ਉਪਜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਹੂਆ ਪਰਗਾਸ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕੀਟ ਦਾਸ ॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਅਬ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚੂਕੀ ॥ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਸੇਵਾ ਤਾਹੂ ਕੀ ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਵੈ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਦੁਆਦਸ ਸਿਲਾ ਪੂਜਾਵੈ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਕੂਪ ਤਟਾ ਦੇਵਾਵੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਸਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਸਾਧ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ॥ ਸਰਪਰ ਜਾਨਹੁ ਨਰਕ ਹੀ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੈ ਕੁਲਖੇਤਿ ॥ ਅਰਪੈ ਨਾਰਿ ਸੀਗਾਰ ਸਮੇਤਿ ॥ ਸਗਲੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ

ਵੈਨੈਨਹੀਗੁਨੈ॥੧॥ਜੇਓਹੁਅਨਿਕਪ੍ਰਸਾਦਕਰਾਵੈ॥ਭੂਮਿਦਾਨਸੋਭਾਮੰਡਪਿਪਾਵੈ॥ਅਪਨਾ
ਬਿਗਾਰਿਬਿਰਾਂਨਾਸਾਂਢੈ॥ਕਰੈਨਿੰਦਬਹੁਜੋਨੀਹਾਂਢੈ॥੨॥ਨਿੰਦਾਕਹਾਕਰਹੁਸੰਸਾਰਾ॥ਨਿੰਦ
ਕਕਾਪਰਗਟਿਪਾਹਾਰਾ॥ਨਿੰਦਕੁਸੋਧਿਸਾਧਿਬੀਚਾਰਿਆ॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਪਾਪੀਨਰਕਿਸਿਧਾ
ਰਿਆ ॥੪॥੨॥੧੧॥੭॥੨॥੪੯॥ ਜੋੜੁ ਸਧਿ

॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ॥ਕੋਈਪੜਤਾਸਹਸਾਕਿਰਤਾਕੋਈਪੜੈਪੁਰਾਨਾ॥ਕੋਈਨਾਮੁਜਪੈਜਪਮਾਲੀਲਾਗੈ
ਤਿਸੈਧਿਆਨਾ॥ਅਬਹੀਕਬਹੀਕਿਛੂਨਜਾਨਾਤੇਰਾਏਕੋਨਾਮੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ਨਜਾਣਾਹਰੇਮੇ
ਰੀਕਵਨਗਤੇ॥ਹਮਮੂਰਖਅਗਿਆਨਸਰਨਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਮੇਰੀਲ
ਜਪਤੇ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਕਬਹੂਜੀਅੜਾਊਭਿਚੜਤੁਹੈਕਬਹੂਜਾਇਪਇਆਲੇ॥ਲੋ
ਭੀਜੀਅੜਾਥਿਰੁਨਰਹਤੁਹੈਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੇ॥੨॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏ
ਜੀਵਣੁਸਾਜਹਿਮਾਈ॥ਇਕਿਚਲਿਗਏਹਮਦੇਖਹਸੁਆਮੀਅਗਨਿਬਲੰਤੀਆਈ॥੩॥ਨਕਿਸੀ
ਕਾਮੀਤੁਨਕਿਸੀਕਾਭਾਈਨਾਕਿਸੈਬਾਪੁਨਮਾਈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਜੇਤੂਦੇਵਹਿਅੰਤੇਹੋਇ
ਸਖਾਈ॥ ੪॥੧ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਰਬਜੋਤਿਤੇਰੀਪਸਰਿਰਹੀ॥ਜਹਜਹਦੇ
ਖਾਤਹਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਰਿਸੁਆਮੀ॥ਅੰਧਕੂਪਿਮਾਇਆਮਨੁਗਾ
ਡਿਆਕਿਉਕਰਿਉਤਰਉਪਾਰਿਸੁਆਮੀ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਜਹਭੀਤਰਿਘਟਭੀਤਰਿਬ
ਸਿਆਬਾਹਰਿਕਾਹੇਨਾਹੀ॥ਤਿਨਕੀਸਾਰਕਰੇਨਿਤਸਾਹਿਬੁਸਦਾਚਿੰਤਮਨਮਾਹੀ॥੨॥ਆਪੇਨੇ

ਕੈ ਆਪੇ ਭੁਗਿ ਆਪੇ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ਨੈਣੀ ਲਾਗਸਿ ਬਾਣੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਪਰਤਾਪਹਿਗਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਹਿ ਕਵਨੁ ਦਰੁ ਕਹੀਐ ਦਰਾ ਭੀਤਰਿ ਦਰੁ ਕਵਨੁ ਲਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦਰ ਕਾਰਣਿ ਫਿਰਾ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਦਰੁ ਕੋਈ ਆਇ ਕਹੈ ॥੧॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਜੀਵਤਿਆ ਨਹ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਵਾਜਾ ਰੋਹੁ ਰਖਵਾਲਾ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ ਪਟ ਜੜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਜਲੁ ਖਾਈ ਪਾਣੀ ਘਰੁ ਬਾਧਿਆ ਸਤ ਕੈ ਆਸਣਿ ਪੁਰਖੁ ਰਹੈ ॥੨॥ ਕਿੰਤੇ ਨਾਮਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤੁਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਹਰੇ ॥ ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥੩॥ ਜਬ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਬ ਹੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਏਕੁ ਕਹੈ ॥ ਆਸਾ ਭੀਤਰਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥੪॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਮੇਰੀ ਸਿੰਙੀ ਬਾਜੈ ਲੋਕੁ ਸੁਣੇ ॥ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਮੰਗਣ ਕੈ ਤਾਈ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਪੜੇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਗੋਰਖੁ ਜਾਗੈ ॥ ਗੋਰਖੁ ਸੋ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਾਣ ਪਵਣਿ ਬੰਧਿ ਰਾਖੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਦੀਏ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਉ ਧਰਤੀ ਦੀਨੀ ਏਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰੇ ॥੨॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਪੀਰ ਪੁਰਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਜੇ ਤਿਨ ਮਿਲਾ ਤ ਕੀਰਤਿ ਆਖਾ ਤਾ ਮਨੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੩॥ ਕਾਗਦੁ ਲੂਣੁ ਰਹੈ ਘ੍ਰਿਤ ਸੰਗੇ ਪਾਣੀ ਕਮਲੁ ਰਹੈ ॥ ਐਸੇ ਭਗਤ ਮਿਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥੪॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਨਾ

੮੭੩

ਕੂ ਬੋਲੈ ਨਾਦੁ ਵਿਸਗਤਿ ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਨਵ ਡੇਰੇ ਲਾ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗ ਕਉ ਪਾਲੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸੋ ਅਉਧੂ ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਿਖਿਆ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਚਲੈ ॥ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਮੁਲੈ ॥ ਧਿਆਨ ਰੂਪਿ ਹੋਇ ਆਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਅਉਧੂ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ॥ ਨਿਹਚਉ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਗਮੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਕੀ ਸੰਧਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਦੀਖਿਆ ਦਾਰੂ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੪॥੫॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਮ ਡੋਲਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਹੈ ਪਵਣੁ ਲਗੈ ਮਤੁ ਜਾਈ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਿਧ ਭੇਟਣ ਕਉ ਆਏ ਨਿਹਚਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਦੇਹਿ ਭਗਤਿ ਪੂਰਨ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤੁਝ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀ ਅਰੁ ਜੰਗਮ ਏਕੁ ਸਿਧੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪਰਸਤ ਪੈਰ ਸਿਝਤ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਅਖਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਭੇਟਿਓ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥੬॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈਐ ਏਤੁ ॥ ਤਨੁ ਕਰਿ ਤੁਲਹਾ ਲੰਘਹਿ ਜੇਤੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਾਹਿ ਤਿਸੈ ਤੂ ਰਖੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਥਕੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਦੀਵੈ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਛੀ ਮਿਟੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕੀਆ ਮਾਨੈ ਸੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਿ ਚਕਹੁ ਢਾਲਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਦੀਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ

ਪਈਮੇਨੂਰੇ ਮਜਾਣੀ

ਔਸਾਰੀ ਵਾਨੀ ਮਿਤ੍ਰਾਣੀ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਲੋਵਿਆਪਤ ਨ ਵਣਤੋ ਹੋਇਸਿ ਜਾਪੈ ਜਿਉ ਭਾਵਿਆ ਸਾਹਿਬ ਲੋਇਆ ਖੜੀ
ਬ੍ਰਹਮਾਣ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਿਵੇਸਾ ॥ ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਈਆ ਗਣਤ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾਨ ਲੈ ਕੋਇਸਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇਸਿ ॥੪॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੁਧਨੋ ਨਿਵਣੁ ਮੰਨਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥
ਸਾਚੁ ਭੇਟ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤਾ ਸੁਣਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੇ ਪਾ
ਸਿ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੋ
ਤਾ ਕਰਮੁ ਪਸਾਉ ॥ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨ ਚਾਉ ॥ ਭਾਡੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਆਇ ॥ ਧੁਰਿ ਤੈ ਛੋ
ਡੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਧਰੈ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥੩॥ ਲੋਕੁ ਧਿਕਾਰੁ ਕਹੈ ਮੰਗਤ ਜਨ
ਮਾਗਤ ਮਾਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹ ਕੀਆ ਗਲਾ ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਤੈ ਤਾ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥੪॥
੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ਕਵਣੁ ਬੁਝੈ ਬਿ
ਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਉਤਭੁਜ ਚਲਤ ਆਪਿ ਕਰਿ ਚੀਨੈ ਆਪੇ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬੀ
ਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨ ਮਹਿ ਰੈਣਿ ਰੈਣਿ
ਮਹਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਉਸਨ ਸੀਤ ਬਿਧਿ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਗੁਰ
ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਨਾਰਿ ਨਾਰਿ ਮਹਿ ਪੁਰਖਾ ਬੂਝਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ
ਨੀ ॥ ਧੁਨਿ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥੩॥ ਮ
ਨ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾ
ਰੀ ਜਿਨ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕਿ ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀ

ਚਾਰੀ ॥੧॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਜ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਕੇ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਨਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਘੋਰਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮੋਰਾ ॥ ਗੁ
ਰ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਭਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਮ
ਨੁ ਰਾਤਾ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥ ਤਹ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਤਪ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥
ਜਹ ਆਪੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰ
ਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਮਾਗਤੁ ਭਾਗੈ ॥ ਖੁਧਿਆ ਦੁਸਟ ਜਲੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਹੀ ਲੀਨੀ
ਦੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ
ਵਾਸੈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਭੀਖਿਆ ਭਾਇ ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੰਚ ਬੈਲ ਗਡੀਆ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਕਲਾ ਨਿਬਹੈ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ਧਰ ਤੂਟੀ ਗਾਡੋ ਸਿਰ ਭਾਰਿ
॥ ਲਕਰੀ ਬਿਖਰਿ ਜਰੀ ਮੰਝ ਭਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋਗੀ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕ
ਰਣਾ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥ ਭੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾ
ਰੀ ॥ ਸਹਜ ਜਗੋਟਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲੂਟਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਰਿ ਗੁ
ਰ ਸਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਤਰਣਾ ॥੪॥੧੧॥

ਨਾਨਕ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
ਘਰਿ ਘਰਿ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਧਰਮੁ ਪੈਰ ਹੈ ਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ
ਕੋ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ਜਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ
ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਇਕ ਕਲ ਕੀਨੀ ਦੂਰਿ ॥ ਪਾਖੰਡੁ ਵਰਤਿਆ ਹਰਿ

ਜਾਣਨਿਦੂਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੋਝੀਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸੈਸੁਖੁਹੋਈ॥੨॥ਦੁਆਪੁਰਿ
ਦੂ ਜੈਦੁਬਿਧਾਹੋਇ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਜਾਣਹਿਦੋਇ॥ਦੁਆਪੁਰਿਧਰਮਿਦੁਇਪੈਰਰਖਾਏ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੩॥ਕਲਜੁਗਿਧਰਮਕਲਾਇਕਰਹਾਏ॥ਇਕਪੈਰਿ
ਚਲੈਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਏ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਤਿਗੁਬਾਰੁ॥ਸਤਗੁਰੁਭੇਟੈਨਾਮਿਉਧਾਰੁ॥੪॥
ਸਭਜੁਗਮਹਿਸਾਚਾਏਕੋਸੋਈ॥ਸਭਮਹਿਸਚੁਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਚੁਸੁ
ਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈਕੋਈ॥੫॥ਸਭਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਊਤਮੁਹੋਈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਭਗਤੁਜਨੁਸੋਈ॥ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿ
ਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹੋਈ॥੬॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ਘਰੁ੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਭਾਗੀਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੇਸੁਖੁਪਾਵੈ
ਹਰਿਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹੁਸਦਪ੍ਰਾਣੀ॥ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਹੋਵੈ
ਲਿਵਲਾਗੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੀਰਾਰਤਨਜਵੇਹਰ
ਮਾਣਕਬਹੁਸਾਗਰਭਰਪੂਰੁਕੀਆ॥ਜਿਸੁਵਡਭਾਗੁਹੋਵੈਵਡਮਸਤਕਿਤਿਨਿਗੁਰਮ
ਤਿਕਢਿਕਢਿਲੀਆ॥੨॥ਰਤਨੁਜਵੇਹਰੁਲਾਲੁਹਰਿਨਾਮਾਗੁਰਿਕਾਢਿਤਲੀਦਿਖ
ਲਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀਣਮਨਮੁਖਿਨਹੀਲੀਆਤ੍ਰਿਣਓਲੈਲਾਖੁਛਪਾਇਆ॥੩॥ਮ
ਸਤਕਿਭਾਗੁਹੋਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਾਸਤਗੁਰੁਸੇਵਾਲਾਏ॥ਨਾਨਕਰਤਨਜਵੇਹਰਪਾਵੈ
ਧਨੁਧਨੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਾਏ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪॥ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਭ
ਇਆਅਨੰਦਾਹਰਿਨੀਕੀਕਥਾਸੁਨਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਨੀਕਲਿਸਤਸੰਗ
ਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਪਾਇ॥੧॥ਰਾਮਜਨਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਬੋਲਾਇ॥ਜੋਜੋਸੁਣੈਕਹੈਸੋਮੁਕਤਾ

ਮਜਪਨਸੋਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਮੁਖਿਮਸਤਕਿਹਰਿਰਾਮਜਨਭੇਟਾਇ
॥ਦਰਸਨੁਸੰਤਦੇਹੁਕਰਿਕਿਰਪਾਸਭੁਦਾਲਦੁਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿਕੇਲੋਗਰਾ
ਮਜਨਨੀਕੇਭਾਗਹੀਣਨਸੁਖਾਇ ॥ ਜਿਉਜਿਉਰਾਮਕਹਹਿਜਨਊਚੇਨਰਨਿੰਦਕ
ਡੰਸੁਲਗਾਇ ॥੩॥ ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਨਰਨਿੰਦਕਜਿਨਜਨਨਹੀਭਾਏਹਰਿਕੇਸਖਾਸਖਾ
ਇ ॥ ਸੇਹਰਿਕੇਚੋਰਵੇਮੁਖਮੁਖਕਾਲੇਜਿਨਗੁਰਕੀਪੈਜਨਭਾਇ ॥੪॥ ਦਇਆਦਇ
ਆਕਰਿਰਾਖਹੁਹਰਿਜੀਉਹਮਦੀਨਤੇਰੀਸਰਣਾਇ ॥ ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇ
ਜਨਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇ ॥੫॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿਕੇਸਖਾਸਾਧਜ
ਨਨੀਕੇਤਿਨਊਪਰਿਹਾਥੁਵਤਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੇਈਪ੍ਰਭਭਾਏਕਰਿਕਿਰਪਾਆ
ਪਿਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਮਨਿਭਾਵੈ ॥ ਅਮਿਉਅਮਿਉਹਰਿਰਸੁਹੈਮੀ
ਠਾਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਮੁਖਿਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਕੇਲੋਗਰਾਮਜਨਊਤਮਮਿਲਿਊ
ਤਮਪਦਵੀਪਾਵੈ ॥ ਹਮਹੋਵਤਚੇਰੀਦਾਸਦਾਸਨਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਖੁਸੀਕਰਾਵੈ ॥੨॥ ਸੇਵਕਜ
ਨਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀਰਿਦੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਕਰਹਿਬਹੁਬਾਤਾ
ਕੂੜੁਬੋਲਿਕੂੜੋਫਲੁਪਾਵੈ ॥੩॥ ਮੋਕਉਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਹਰਿਸੰਤਪਗੀ
ਲੇਪਾਵੈ ॥ ਹਉਕਾਟਉਕਾਟਿਬਾਢਿਸਿਰੁਰਾਖਉਜਿਤੁਨਾਨਕਸੰਤੁਚੜਿਆਵੈ ॥੪॥
੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਮੇਰੇਜਨਮਿਲਦਿਆਢਿਲ
ਨਲਾਈਐ ॥ ਹਰਿਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁੰਟਸਰਨੀਕੇਵਡਭਾਗੀਤਿਤੁਨਾਵਾਈਐ ॥੧॥ ਰਾਮ
ਮੋਕਉਹਰਿਜਨਕਾਰੈਲਾਈਐ ॥ ਹਉਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਆਗੈਪਗਮਲਿਮਲਿ
ਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਜਨਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਜੋਸਤਗੁਰਮੇਲਿ

ਉ

ਈ

ਮਿਲਾਈਐ॥ ਸਤਗੁਰਸਰਣਿਪਰੇਤਿਨਪਾਇਆ ਸਤਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈਮਿ
ਲਿਸਤਗੁਰਪੁਰਖਧਿਆਈਐ॥੨॥ਸਤਗੁਰਸਰਣਿਪਰੇਤਿਨਪਾਇਆਮੇਰੇਠ
ਕੁਰਲਾਜਰਖਾਈਐ॥ਆਪ ਇਕਿਅਪਣੈਸੁਆਇਆਇਬਹਹਿਗੁਰਆਗੈਜਿ
ਉਬਗੁਲਸਮਾਧਿਲਗਾਈਐ॥੩॥ਬਗੁਲਾਕਾਗਨੀਚਕੀਸੰਗਤਿਜਾਇਕਰੰ
ਗਬਿਖੁਮੁਖਿਲਾਈਐ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹੰਸੁਕ
ਰਾਈਐ॥ ॥੪॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੪ ॥ਸਤਗੁਰਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿਮੇ
ਲਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਣਹਰਿਰਾਇਆ॥ਹਮਚੇਰੀਹੋਇਲਗਹਗੁਰਚਰਣੀਜਿਨਿ
ਹਰਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਾਇਆ॥੧॥ਰਾਮਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥
ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੇਲੀਮੇਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾਹਰਿਸਖਾਇਆ॥ ੧ ਰਹਾਉ
ਮੇਰੇਇਕੁਖਿਨੁਪ੍ਰਾਨਨਰਹਹਿਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਹਿਮੇਰੀਮਾਇਆ॥ਧਨੁ
ਧਨੁਵਡਭਾਗਗੁਰਸਰਣੀਆਏਹਰਿਗੁਰਮਿਲਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੨॥ਮੈਅਵ
ਰੁਨਕੋਈਸੂਝੈਬੂਝੈਮਨਿਹਰਿਜਪੁਜਪਉਜਪਾਇਆ॥ਨਾਮਹੀਣਫਿਰਹਿਸੇਨਕਟੇ
ਤਿਨਘਸਿਘਸਿਨਕਵਢਾਇਆ॥੩॥ਮੋਕਉਜਗਜੀਵਨਜੀਵਾਲਿਲੈਸੁਆ
ਮੀਰਿਦੈਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਪੂਰਾਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਆ॥੪॥੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੪॥ ਸਤਗੁਰੁਦਾਤਾਵਡਾਵਡਪੁਰ
ਖੁਹੈਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਉਰਧਾਰੇ॥ਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੰਠਿਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਥਾਸੁਣੀਮ
ਨਿਭਾਈਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਹਮਾਰੇ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਧਿਆਵ

ਨਿਤ ਕਾਂਇਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਪਗੋ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਾਮ ਕਾਮਨੀ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਮਾਗਹਿ ਹਥੁ
ਪਤਾ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿ ਜਸੁ ਵਡ ਵਡੇਰਾ ਤਿਨ ਕਾ ਮੁਖਿ ਰਪਉ ਉਰਿ ਪਗੋ॥ ਜਿਵ ਡ
ਭਗੋ ਵਡ ਨਿਤ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਗੁਰ ਉਜਲੁ ਪਾਇਉ ਤਗੋ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਿਕਟਿ ਨਿ
ਕਟਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹੈ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਜਨ ਪਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਤ ਮਾਤ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਬਾ
ਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਗੋ॥੪॥੬॥੧੮॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀ
ਚਾਰਹੁ ਕੋਈ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਕਿਆ ਧੋਪੈ ਸੁਆਮੀ ਮਾਣਸ ਕੀ ਗਤਿ ਏਹੀ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ
ਕੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਚੇ ਭਾਡੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ॥ ਜੈਸਾ
ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਹਮ ਤੈਸੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਈ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਥਾ
ਪਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਏਹੋ ਆਵਣ ਜਾਣਾ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮੋ
ਹਿ ਅੰਧੁ ਲਪਟਾਣਾ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾ
ਰਾ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੫॥ ਪਵਹੁ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਊਪਰਿ ਆਵਹੁ ਐਸੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹੁ॥
ਆਪਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਭ ਜਾਣਹੁ ਤਉ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਐ
ਸੀ ਕਥਹੁ ਕਹਾਣੀ॥ ਸੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਰ ਦੇਵ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਖਿਨੁ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬਾਣੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਪੰਚੁ ਛੋਡਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਝੂਠਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਈ

॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਈ ॥੨॥ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਹੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਆਤਮ ਸੁਖਿ ਨਿਰਭਾਈ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਿਰਾਜਤ ਹਰਿ ਸਦ ਪੇਖਹੁ ਜਨ ਭਾਵਿ
ਸੁਸਿਉ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਰਣੁ ਮੁਕਤਾ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਸੁਆ
ਮੀ ॥ ਪਤਨੁ ਪਤਨੁ ਸੇਜ ਨ ਜਿਨਿ ਕਾਲਿ ਮਾਰਿ ਗਡਿ ਪਾਇਆ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੁਰਬਨੀ ॥੪॥
੨੫ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਵਤ ਹਰਖ ਨ ਜਾਵਤ ਦੂਖਾ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਮਨ ਰੋਗ
ਨੀ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਬਿਓਗਨੀ ॥੧॥ ਇਹ ਬਿ
ਧਿ ਹੈ ਮਨੁ ਜੋਗਨੀ ॥ ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਰੋਗੁ ਲੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਨੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਿਰਤ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਇਆਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਲੋਗਨੀ ॥
ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚੈ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥ ਨਹ ਸਿਵ ਸਕਤੀ
ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨਾ ਤਹ ਅਕਾਰੁ ਨਹੀ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਕਾ ਤਹਾ ਨਿਵਾਸਾ ਜਹ
ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗਮ ਧਨੀ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਧਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
ਹਉ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੋਗਨੀ ॥੪॥੨੬॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰਹਤ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨ ਜਾਨੈ ॥
ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਖਜਾਨੈ ॥੧॥ ਅਚਰਜੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ
॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਲੁ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁ
ਣਾਵੈ ॥ ਕਥਨ ਕਹਣ ਕਉ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਪੇਖੈ ਤਿਸੁ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਰਣੈ
ਹਾਰੁ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਆਪਣੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥
ਐਸਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸਾ

ਪੂਰੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆ
ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਬੈਰੀਸਗਲੇਸਾਧੇ ॥ ਜਿਨਿਬੈਰੀਹੈਇਹੁਜਗੁਲੂਟਿਆਤੇਬੈਰੀਲੈਬਾਧੇ
॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਮੇਰਾ ॥ ਅਨਿਕਰਾਜਭੋਗਰਸਮਾਣੀਨਾਉਜਪੀਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀਤਿਨਆਵਸਿਦੂਜੀਬਾਤਾਸਿਰਊਪਰਿਰਖਵਾਰਾ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹੁਰਹਤ
ਹੈਸੁਆਮੀਇਕਨਾਮਕੈਆਧਾਰਾ ॥੨॥ ਪੂਰਨਹੋਇਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾਈਊਨਨਕਾਈਬਾ
ਤਾ ॥ ਤਤੁਸਾਰੁਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਤਾ ॥੩॥ ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਜੈਸਾਤੂਹੈ
ਸਾਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ ॥ ਅਤੁਲਅਥਾਹਅਡੋਲਸੁਆਮੀਨਾਨਕਖਸਮੁਹਮਾਰਾ ॥੪॥੫॥੧੬॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂਦਾਨਾਤੂਅਬਿਚਲੁਤੂਹੀਤੂਜਾਤਿਮੇਰੀਪਾਤੀ ॥ ਤੂਅਡੋਲੁਕਦੇ
ਡੋਲਹਿਨਾਹੀਤਾਹਮਕੈਸੀਤਾਤੀ ॥੧॥ ਏਕੈਏਕੈਏਕਤੂਹੀ ॥ ਏਕੈਏਕੈਤੂਰਾਇਆ ॥ ਤਉਕਿਰ
ਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂਸਾਗਰੁਹਮਹੰਸਤੁਮਾਰੇਤੁਮਮਹਿਮਾਣਕ
ਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮਦੇਵਹੁਤਿਲੁਸੰਕਨਮਨਹੁਹਮਭੁੰਚਹਸਦਾਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿ
ਤਾਹਮਾਰੇਤੁਮਮੁਖਿਦੇਵਹੁਖੀਰਾ ॥ ਹਮਖੇਲਹਸਭਿਲਾਡਲਡਾਵਹਤੁਮਸਦਗੁਣੀਗਹੀ
ਰਾ ॥੩॥ ਤੁਮਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਸੰਪੂਰਨਹਮਭੀਸੰਗਿਅਘਾਏ ॥ ਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਤ
ਮਿਲਿਰਹਿਆਨਾਨਕਕਹਣੁਨਜਾਏ ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਕ
ਰਿਤਾਲਪਖਾਵਜੁਨੈਨਹੁਮਾਥੈਵਜਹਿਰਬਾਬਾ ॥ ਕਰਨਹੁਮਧੁਬਾਸੁਰੀਬਾਜੈਜਿਹਵਾਧੁਨਿ
ਆਗਾਜਾ ॥ ਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਮਨੂਆਨਾਚੈਆਣੇਘੂਘਰਸਾਜਾ ॥੧॥ ਰਾਮਕੋਨਿਰਤਿਕਾ
ਰੀ ॥ ਪੇਖੈਪੇਖਨਹਾਰੁਦਇਆਲਾਜੇਤਾਸਾਜੁਸੀਗਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਖਾਰਮੰਡਲੀ
ਧਰਣਿਸਬਾਈਊਪਰਿਗਗਨੁਚੰਦੋਆ ॥ ਪਵਨੁਵਿਚੋਲਾਕਰਤਇਕੇਲਾਜਲਤੇਓਪਤਿ

ਹੋਆ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਾ ਰਿਧੁ ਤਰ ਕੀਨਾ ਕਿਰਤਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਆ ॥੨॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਜਰੇ
ਚਰਾਗਾ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਭੀਤਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਦਸ ਪਾਤਉ ਪੰਚ ਸੰਗੀਤਾ ਏਕੈ ਭੀਤਰਿ ਸਾਥੇ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰ
ਨ ਹੋਇ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਹਿ ਸਭਹੁ ਨਿਰਾਰੀ ਭਾਖਿਆ ॥੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਿਰਤਿ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਤੂਰਾ ॥ ਏਕਿ ਨਚਾਵਹਿ ਏਕਿ ਭਵਾਵਹਿ ਇਕਿ ਆਇ ਜਾਇ ਹੋਇ ਧੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਜੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਨਾਚੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ॥੪॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕ ਧੁਨਿ ਏਕੈ ਏਕੈ ਰਾਗੁ ਅਲਾਪੈ ॥ ਏਕਾ ਦੇਸੀ ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਬਿ
ਆਪੈ ॥ ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ਏਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਭਲੋ ਭਲੋ ਰੇ ਕੀਰਤਨੀ
ਆ ॥ ਰਾਮ ਰਮਾ ਰਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਧੰਧ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ
ਬਾਜਿਤ੍ਰ ਕਰੇ ਸੰਤੋਖਾ ਸਾਤ ਸੁਰਾ ਲੈ ਚਾਲੈ ॥ ਬਾਜਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਤਾਨਾ ਪਾਉ ਨ ਬੀਗਾ ਘਾਲੈ ॥
ਫੇਰੀ ਫੇਰੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕਬ ਹੀ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੰਧਿ ਪਾਲੈ ॥੨॥ ਨਾਰਦੀ ਨਰਹਰ ਜਾਣਿ ਹਦੂਰੇ ॥
ਘੂੰਘਰ ਖੜਕੁ ਤਿਆਗਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਦਿਖਾਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਏਹੁ ਨਿਰਤਿ
ਕਾਰੀ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥ ਜੇ ਕੋ ਅਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧਿ ਏਹੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਜਾਵਉ ਟੇਕ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਏਕ ॥੪॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਾਈਆ ਕੋਈ ਅਲਾਹਿ ॥੧॥
ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਹੀਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਨਾਵੈ ਤੀਰਥਿ ਕੋਈ ਹ
ਜ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੂਜਾ ਕੋਈ ਸਿਰੁ ਨਿਵਾਇ ॥੨॥ ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ਕੋਈ ਕਤੇਬ ॥ ਕੋਈ ਓਢੈ
ਨੀਲ ਕੋਈ ਸੁਪੇਦ ॥੩॥ ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਰਕੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ਹਿੰਦੂ ॥ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਭਿਸਤੁ ਕੋਈ ਸੁਰਗਿੰ
ਦੂ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਤਿਨਿ ਭੇਦੁ ਜਾਤਾ ॥੫॥੯॥

ਰਹਿ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਵਨੈ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਇ
ਆ ॥ ਮਾਟੀ ਮਾਟੀ ਹੋਈ ਏਕ ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੇ ਕੀ ਕਵਨ ਟੇਕ ॥੧॥ ਕਉਨੁ ਮੂਆ ਰੇ ਕਉਨੁ ਮੂਆ ॥ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਗਿਆਨੀ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਇਹੁ ਤਉ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗ
ਲੀ ਕਿਛੁ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ਭਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਈ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਬੰਧ ॥
ਸੁਪਨੁ ਭਇਆ ਭਖਲਾਏ ਅੰਧ ॥੨॥ ਇਹੁ ਤਉ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਆਵ
ਤ ਜਾਵਤ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਨਹ ਕੋ ਮੂਆ ਨ ਮਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਅਬਿਨ
ਾਸੀ ਹੋਗੁ ॥੩॥ ਜੋ ਇਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸੋ ਇਹੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ ਲਾਲੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਫਿਰਿ ਨ ਖਾ
ਈ ਮਹਾ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਬਡੈ ਭਾ
ਗਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਹੀ ਉਧਾਰੁ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ
ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਨਾ ਤੂ ਮਾਨਹਿ ॥ ਖਟੁ ਭੀ ਏਕਾ ਬਾਤ ਵ
ਖਾਨਹਿ ॥ ਦਸ ਅਸਟੀ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਕਹਿਆ ॥ ਤਾ ਭੀ ਜੋਗੀ ਭੇਦੁ ਨ ਲਹਿਆ ॥੧॥ ਕਿੰਕੁਰੀ
ਅਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥ ਜੋਗੀਆ ਮਤਵਾਰੋ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਵਸਿਆ ਸਤ ਕਾ ਖੇੜਾ ॥
ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਭਇਆ ਦੁਤੇੜਾ ॥ ਦੁਤੀਆ ਅਰਧੋ ਅਰਧਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਰ
ਹਿਆ ਤਾ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥ ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਮਣੀਏ ਗਾਠੀ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਤਨਿ

ਤਜਿ ਹੀਏ ॥ ਫਿਰਤੀ ਮਲੁ ਕਛੁ ਬੀਚਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥ ਪੰਥਿਆ ਸੁ ਇਤ ਆਥਿ ਬਾਈ ॥੩॥ ਜਉ
ਮਹਿ ਇਕੁ ਮਿਟਾਵੈ ਕੀਆ ॥ ਤਾ ਬਿਖੈ ਧਨੇ ਧਨਿ ਆਨਿ ਕਾਖਿਨ ਕੀਆ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦੁਆ
ਰੇ ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਇਉ ਕਿਉ ਗਿਆਨੁ ਪਦੁ ਜੋ
ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ ਕੈ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤਗੁ ਕਰਿ ਕੈ ਲਾਈ ਥਿਗਲੀ ॥ ਲਉ ਨਾੜੀ ਸੂਆ ਹੈ ਅਸਤੀ ॥ ਅੰਭੈ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਧਰਿ
ਆ ॥ ਕਿਆ ਤੂ ਜੋਗੀ ਗਰਬਹਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥ ਜਪਿ ਨਾਥੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਖਿੰਥਾ ਦੋ
ਦਿਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਹਰੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ॥ ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਧਾਰੀ ॥
ਮਾਗਹਿ ਟੂਕਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਥੁ ਛੋਡਿ ਜਾਚਹਿ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਚਲ ਚਿਤ ਜੋ
ਗੀ ਆਸਣੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਨਿਤ ਉਦਾਸੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਗੋਰਖ ਕੀ ਤੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਫਿ
ਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਗੀ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਆ ਨਾਥੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ
ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੈ ਖਿੰਥਾ ਨਾਮੈ ਬਸਤ੍ਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਹੋਆ ਅਸਥਿਰੁ ॥੪॥
ਇਉ ਜਪਿਆ ਨਾਥੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ ਹੁਣਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਗੋਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥
੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸੋਈ ॥ ਆਨ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ ਠਾਕੁ
ਰੁ ਮੇਰਾ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਨਾ ॥੧॥ ਐਸੋ ਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀ
ਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ
ਨਾਮ ॥ ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅਨਦ
ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ ਕਿਆ ਦੇਵਉ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਲ
ਖ ਬੇਰਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨੀਚੁ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੩॥

ਖੋਲਿਕਿਵਾੜਮਹਲਿਬੁਲਾਇਆ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦਿਖਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭੁਪੜ
ਦਾਤੂਟਾ॥ਹਉਤੇਰਾਤੂਮੈਮਨਿਵੂਠਾ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੇਵਕੁਲਾਇਓਅਪਨੀਸੇਵ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਦੀਓਮੁਖਿਦੇਵ॥ਸਗਲੀਚਿੰਤਾਆਪਿ
ਨਿਵਾਰੀ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਕਾਜਹਮਾਰੇਪੂਰੇਸਤਗੁਰ॥ਬਾਜੇ
ਅਨਹਦਤੂਰੇਸਤਿਗੁਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਿਮਾਜਾਕੀਗਹਿਰਗੰਭੀਰ॥ਹੋਇਨਿਹਾਲੁ
ਦੇਇਜਿਸੁਧੀਰ॥ਜਾਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਰਾਇ॥ਸੋਨਰੁਬਹੁਰਿਨਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿ
ਪ੍ਰਗਟਿਓਆਪ॥ਤਾਕਉਨਾਹੀਦੂਖਸੰਤਾਪ॥ਲਾਲੁਰਤਨੁਤਿਸੁਪਾਲੈਪਰਿਆ॥ਸਗ
ਲਕੁਟੰਬਓਹੁਜਨੁਲੈਤਰਿਆ॥੩॥ਨਾਕਿਛੁਭਰਮੁਨਦੁਬਿਧਾਦੂਜਾ॥ਏਕੋਏਕੁਨਿਰੰਜ
ਨਪੂਜਾ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਆਪਿਦਇਆਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਿਲੇਰਸਾਲ॥੪॥੪॥
੧੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਅਪਨੀਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆ
ਗਿਆਲਗੀਪਿਆਰੀ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਮਨਿਮੇਰੈਮੀਠਾ॥ਤਾਇਹੁਅਚਰਜੁਨੈਨਹੁ
ਡੀਠਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਜਾਨੀਰੇਮੇਰੀਗਈਬਲਾਇ॥ਬੁਝਿਗਈਤ੍ਰਿਸਨਨਿਵਾਰੀਮਮ
ਤਾਗੁਰਿਪੂਰੈਲੀਓਸਮਝਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓਗੁਰਿਸਰਨਾ॥
ਗੁਰਿਪਕਰਾਏਹਰਿਕੇਚਰਨਾ॥ਬੀਸਬਿਸੁਏਜਾਮਨਠਹਰਾਨੇ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਏਕੈਹੀ
ਜਾਨੇ॥੨॥ਜੋਜੋਕੀਨੋਹਮਤਿਸਕੇਦਾਸਾ॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੋਸਗਲਨਿਵਾਸਾ॥ਨਾਕੋਦੂਤੁਨਹੀਬੈਰਾ
ਈ॥ਗਲਿਮਿਲਿਚਾਲੇਏਕੈਭਾਈ॥੩॥ਜਾਕਉਗੁਰਿਹਰਿਦੀਏਸੂਖਾ॥ਤਾਕਉਬਹੁ
ਰਿਨਲਾਗਹਿਦੂਖਾ॥ਆਪੇਆਪਿਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਰਾਤਉਰੰਗਿਗੋਪਾ
ਲ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੀਕਾਸਹਿਤ॥ਹਿਰ
ਦੈਰਾਮੁਨਹੀਪੂਰਨਰਹਤ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੇਕਰਿਲੋਕਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਅਪਨਾਕਹਿਆਅ

ਪਿਨਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤਬੇਦੁਬੀਚਾਰਿਪੰਡਿਤਾ ॥ ਮਨਕਾਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿਪੰਡਿਤਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈਰਾਖਿਓਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ॥ ਮਨੁਕੀਨੋਦਹਦਿਸਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਤਿਲਕੁ
ਚਰਾਵੈਪਾਈਪਾਇ ॥ ਲੋਕਪਚਾਰਾਅੰਧੁਕਮਾਇ ॥੨॥ ਖਟੁਕਰਮਾਅਰੁਆਸਣੁਧੋਤੀ ॥
ਭਾਗਠਿਗ੍ਰਿਹਿਪੜੈਨਿਤਪੋਥੀ ॥ ਮਾਲਾਫੇਰੈਮੰਗੈਬਿਭੂਤ ॥ ਇਹਬਿਧਿਕੋਇਨਤ
ਰਿਓਮੀਤ ॥੩॥ ਸੋਪੰਡਿਤੁਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇ ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਕੀਓਸੁਉਤਰੀਮਾਇ ॥
ਚਤੁਰਬੇਦਪੂਰਨਹਰਿਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕਤਿਸਕੀਸਰਣੀਪਾਇ ॥੪॥੬॥੧੭॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿਬਿਘਨਨਹੀਆਵਹਿਨੇਰਿ ॥ ਅਨਿਕਮਾਇਆ
ਹੈਤਾਕੀਚੇਰਿ ॥ ਅਨਿਕਪਾਪਤਾਕੇਪਾਨੀਹਾਰ ॥ ਜਾਕਉਮਇਆਭਈਕਰਤਾਰ
॥੧॥ ਜਿਸਹਿਸਹਾਈਹੋਇਭਗਵਾਨ ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਉਆਕੈਸਰੰਜਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਤਾਰਾਖੈਕੀਤਾਕਉਨੁ ॥ ਕੀਰੀਜੀਤੋਸਗਲਾਭਵਨੁ ॥ ਬੇਅੰਤਮਹਿਮਾਤਾਕੀਕੇਤ
ਕਬਰਨ ॥ ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਤਾਕੇਚਰਨ ॥੨॥ ਤਿਨਹੀਕੀਆਜਪੁਤਪੁਧਿਆ
ਨੁ ॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਆਤਿਨਿਦਾਨੁ ॥ ਭਗਤੁਸੋਈਕਲਿਮਹਿਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾਕਉ
ਠਾਕੁਰਿਦੀਆਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਭਏਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਸਹਜਸੂਖਆਸਨਿਵਾ
ਸ ॥ ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬਿਸਾਸ ॥ ਨਾਨਕਹੋਏਦਾਸਨਿਦਾਸ ॥੪॥੭॥੧੮॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੋਸੁਨਦੀਜੈਕਾਹੂਲੋਗ ॥ ਜੋਕਮਾਵਨੁਸੋਈਭੋਗ ॥
ਆਪਨਕਰਮਆਪੇਹੀਬੰਧ ॥ ਆਵਨੁਜਾਵਨੁਮਾਇਆਧੰਧ ॥੧॥ ਐਸੀਜਾਨੀਸੰ
ਤਜਨੀ ॥ ਪਰਗਾਸੁਭਇਆਪੂਰੇਗੁਰਬਚਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁਧਨੁਕਲਤੁਮਿ
ਥਿਆਬਿਸਥਾਰ ॥ ਹੈਵਰਗੈਵਰਚਾਲਨਹਾਰ ॥ ਰਾਜਰੰਗਰੂਪਸਭਿਕੂਰ ॥ ਨਾਮਬਿ
ਨਾਹੋਇਜਾਸੀਧੂਰ ॥੨॥ ਭਰਮਿਭੂਲੇਬਾਦਿਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਗਿਨਾਹੀਰੇਸਗਲਪਸਾਰੀ

ਸੋਗਹਰਖਮਹਿਦੇਹਬਿਰਧਾਨੀ॥ਸਾਕਤਇਵਹੀਕਰਤਬਿਹਾਨੀ॥੩॥ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਲਿਮਾਹਿ॥ਏਹੁਨਿਧਾਨਾਸਾਧੂਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁਜਿ
ਸੁਤੂਠਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਤਿਨਹੀਡੀਠਾ॥੪॥੧੯॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
੫॥ਪੰਚਸਬਦਤਹਪੂਰਨਨਾਦ॥ਅਨਹਦਬਾਜੇਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦ॥ਕੇ
ਲਕਰਹਿਸੰਤਹਰਿਲੋਗ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਨਿਰਜੋਗ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦ
ਭਵਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬੈਸਿਗੁਣਗਾਵਹਿਤਹਰੋਗਸੋਗਨਹੀਜਨਮਮਰਨ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਊਹਾਸਿਮਰਹਿਕੇਵਲਨਾਮੁ॥ਬਿਰਲੇਪਾਵਹਿਓਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਭੋਜਨੁਭਾ
ਉਕੀਰਤਨਆਧਾਰੁ॥ਨਿਹਚਲਆਸਨੁਬੇਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਡਿਗਿਨਡੋਲੈਕਤਹੂ
ਧਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਇਹੁਮਹਲੁਪਾਵੈ॥ਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹਨਮਾਇਆਜਾਲ॥ਸੁੰਨ
ਸਮਾਧਿਪ੍ਰਭੂਕਿਰਪਾਲ॥੩॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇਪਾ
ਸਾਰੁ॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਸੁਆਦੁ॥ਕਹਨੁਨਜਾਈਨਾਨਕਬਿਸਮਾਦੁ॥
॥੪॥੯॥੨੦॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਿਆ
ਇਆ॥ਸੰਗਤਿਕਰਤਸੰਤੋਖੁਮਨਿਪਾਇਆ॥ਸੰਤਹਚਰਨਮਾਥਾਮੇਰੋਪਉਤ॥
ਅਨਿਕਬਾਰਸੰਤਹਡੰਡਉਤ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਸੰਤਨਕੈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੀਓਟ
ਗਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਰਾਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਹਚਰਣਧੋਇ
ਧੋਇਪੀਵਾ॥ਸੰਤਹਦਰਸੁਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵਾ॥ਸੰਤਹਕੀਮੇਰੈਮਨਿਆਸ॥ਸੰਤ
ਹਮਾਰੀਨਿਰਮਲਰਾਸਿ॥੨॥ਸੰਤਹਮਾਰਾਰਾਖਿਆਪੜਦਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹਿ
ਕਬਹੂਨਕੜਦਾ॥ਸੰਤਹਸੰਗੁਦੀਆਕਿਰਪਾਲ॥ਸੰਤਸਹਾਈਭਏਦਇਆਲ

ਲਾ ੩ ਸੁਗਤਿਮਤਿਬ੍ਰਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਗਿਆਨ ਪਾਇਆ ਸੰਤ ਕਾਸ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਪੇਖਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਗ੍ਰਿਹੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਬਿ
ਖੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਜਾਣੁ ਸਭ ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥
੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਲੇ ਮੀਤਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮ
ਰਤ ਜਮੁ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥ ਸੁਇ
ਨਾ ਰੁਪਾ ਮਾਟੀ ਦਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਾਪਿ ਮਨ ਸੁਖਾ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੇਰੋ ਊਜ
ਲ ਮੁਖਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਕੀਏ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੂ
ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਭ
ਗਤਨ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸੰਤੀ ਜੀਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਕਰੇ ਸੋਈ
ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੩੨ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿੰਚਹਿ ਦਰਬੁ ਦੇਹਿ ਦੁਖੁ ਲੋਗ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਅਵਰਾ ਜੋਗ ॥
ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੋਇ ਵਰਤਹਿ ਅੰਧ ॥ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵੜੀ ਤੂ ਆਗੈ ਬੰਧ ॥ ੧ ॥
ਛਾਡਿ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥ ਈਹਾ ਬਸਨਾ ਰਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਾਤੇ ਤੈ ਉਠਿ
ਚਲਨਾ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਤੂ ਸੰਗਿ ਸੁਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਬਾਰਿ
ਕੁ ਅੰਧ ॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਲਾਗਾ ਦੁਰਗੰਧ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਅ ਬਿਵਸਥਾ ਸਿੰਚੇ ਮਾਇ ॥ ਬਿ
ਰਧਿ ਭਇਆ ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ੨ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥ ਨਾ
ਮ ਬਿਹੂਣੀ ਹੋਈ ਖੇਹ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਤੇ ਬੁਰੀ ॥ ਤਿਸਹਿ ਨ ਬੂਝੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਸਿ

੧੪

ਗੀ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤਾ ਗੋਬਿੰਦ ਚਤੁਰ ਪਲਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਛਡਾਵਹੁ
ਛੁਟਕਾਰ ਹਿ ਥੀਆ ॥ ਬਖਸਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਨ ਆਇਆ ॥੪॥੧੨॥੨੩॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਬਨਾਈ ਕਾਛਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਇਆਨਾ ਰਾਚਿ ॥ ਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਰੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਰੈ ॥ ਅੰਤਿ ਕੀ ਬਾਰ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੈ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਪਰਾ
ਨੀ ॥ ਗੋਵਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਤੇ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਮੂਠੁ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਹਉਮੈ ਫੈਲੁ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰੈ
ਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੇ ਚਲਸਹਿ ਰੋਇ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਟੂਟਸਿ ਪਟਲ
॥ ਸੋਧੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਗਲ ॥ ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ॥ ਸਗਲ ਫਲਾ ਸੇ
ਸੂਖਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ॥ ਸਗਲ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥਿ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾ
ਵਹਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਹ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੧੩॥੨੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾ ॥ ਮਨੁ ਅਸਮਝੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਡੋ
ਲਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ਠਹਰਾਇਆ ॥ ਸਤਿ ਮਾਹਿ ਲੇ ਸਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਰੋਗੁ
ਗਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਨੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਗਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰਬ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥ ਜਹ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਮੁ
ਕਤਿ ਥਾਨੁ ॥ ਜੋ ਜਪਾਏ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜਹ ਸਾਧ ਪਗ ਧਰਹਿ ॥ ਤਹ ਬੈ
ਕੁੰਠੁ ਜਹ ਨਾਮੁ ਉਚਰਹਿ ॥ ਸਰਬ ਅਨੰਦ ਜਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਮ ਗੁਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ
ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪਰਗਟ ਪਰਤਾ
ਪ ॥ ਕਪਟ ਖੁਲਾਨੇ ਭ੍ਰਮ ਨਾਠੇ ਦੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰੇ ॥੪॥੧੪॥੨੫॥ ਰਾਮਕ
ਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਰ ਗਿਆਨ ॥ ਅਨਿਕ

੨

ਰੂਪਰੰਗਸੁਭੋਗਰਸੈ॥ਬਿਨੁਨਾਮਪਿਨਸੁਨਿਸਪਾਇਰਿਦੈਵਸੈ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ॥
ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਰਬੀਰਧੀਰਜਮਤਿਪੂਰਾ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿ
ਧੁਨਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਤਾਕੇਪੂਰੇਕਾਮਾ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਹਰਿਨਾਮਾ॥੨॥ਸਗਲ
ਸੂਖਅਨੰਦਅਰੋਗਾ॥ਸਮਦਰਸੀਪੂਰਨਨਿਰਜੋਗਾ॥ਆਇਨਜਾਇਡੋਲੈਕਤਨਾਹੀ॥
ਜਾਕੈਨਾਮੁਬਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ ੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਵਿੰਦ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐ
ਉਤਰੈਚਿੰਦ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਆਨਾਮੁ॥ਸੰਤਨਕੀਟਹਲਸੰਤਕਾਕਾਮੁ॥ ॥੪॥੨੬
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ॥ਆਗੈਮਿਲੀਨਿਥਾਵੇਥਾਉ
॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੁ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਾਪੁ
ਜਪਲਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਿਰਦੈਵਸੈਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਰਲਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਧਿਆਇਮਨਅਟਲਾ॥ਤਾਛੂਟਹਿਮਾਇਆਕੇਪਟਲਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰ
ਸੁਪੀਉ॥ਤਾਤੇਰਾਹੋਇਨਿਰਮਲਜੀਉ॥੨॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭ
ਗਤਿਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ਸੋਹਰਿਭਜਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਪੈਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੩॥
ਛੋਡਿਸਿਆਣਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਮਨਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਜਾਇਨਕਾਈ॥ਦਇਆਧਾਰੀਗੋ
ਵਿਦਗੋਸਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਨਕਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫
ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਰਾਮਰੰਗਕੇਲ॥ਆਗੈਜਮਸਿਉਹੋਇਨਮੇਲ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਾਭਇਆ
ਬਿਨਾਸ॥ਦੁਰਮਤਿਹੋਈਸਗਲੀਨਾਸ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਇਪੰਡਿਤਾ॥ਕਰਮਕੰਡੁ
ਅਹੰਕਾਰੁਨਕਾਜੈਕੁਸਲਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹਿਪੰਡਿਤਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ ॥ਹਰਿਕਾਜਸੁਨਿਧਿ
ਲੀਆਲਾਭ॥ਪੂਰਨਭਏਮਨੋਰਥਸਾਭ॥ਦੁਖੁਨਾਠਾਸੁਖੁਘਰਮਹਿਆਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਕਮਲੁਬਿਗਸਾਇਆ॥੨॥ਨਾਮਰਤਨੁਜਿਨਿਪਾਇਆਦਾਨੁ॥ਤਿਸੁਜਨਹੋਏਸਗਲ

ਨਿਧਨਾਮੁਸੰਤੋਖੁਆਇਆ॥ਮਨਿਪੂਰਾਪਾਈ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਮਿਲਣਨਕਹੇਜਾਈ॥੩॥ਜਾਕੈ
ਕੀਰਤਨੁਨਿਰਮਲਪਾਵਿਤ੍ਰ॥ਜਿਨ੍ਹਭਗਤਨਪਾਈਗਤਿਮਤਿ॥ਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਸੁਰਿਦੈਵਸਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਉਤਮਭਲਾਈ॥੪॥੧੭॥੨੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਗਹੁਕਰਿ
ਪਕਰੀਨਆਈਹਾਥਾ॥ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਚਾਲੀਨਹੀਸਾਥਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਤਿਆਗਿਦਈ
॥ਤਬਓਹਚਰਣੀਆਇਪਈ॥੧॥ਸੁਣਿਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲਬੀਚਾਰ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਗ
ਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਤਉਧਾਰ॥ ੧॥ਰਹਾਉ ॥ਜਬਉਸਕਉਕੋਈਦੇਵੈਮਾਨੁ॥
ਤਬਆਪਸਊਪਰਿਰਖੈਗੁਮਾਨੁ॥ਜਬਉਸਕਉਕੋਈਮਨਿਪਰਹਰੈ॥ਤਬਓਹਸੇਵਕਿ
ਸੇਵਾਕਰੈ॥੨॥ਮੁਖਿਬੇਲਾਵੈਅੰਤਿਠਗਾਵੈ॥ਇਕਤੁਠਉਰਓਹਕਹੀਨਸਮਾਵੈ॥ਉਨਿ
ਮੋਹੇਬਹੁਤੇਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ਰਾਮਜਨੀਕੀਨੀਖੰਡਖੰਡਾ॥੩॥ਜੋਮਾਗੈਸੋਭੂਖਾਰਹੈ॥ਇਸੁਸੰਗਿ
ਰਾਚੈਸੁਕਛੂਨਲਹੈ॥ਇਸਹਿਤਿਆਗਿਸਤਸੰਗਤਿਕਰੈ॥ਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਓਹੁਤਰੈ
॥੪॥੧੮॥੨੯॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਆਤਮਰਾਮੁਸਰਬਮਹਿਪੇਖੁ॥ਪੂਰਨਪੂ
ਰਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭਏਕੁ॥ਰਤਨੁਅਮੋਲੁਰਿਦੇਮਹਿਜਾਨੁ॥ਅਪਨੀਵਸਤੁਤੂਆਪਿਪਛਾ
ਨੁ॥੧॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤਨਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਵਡੇਭਾਗਹੋਵਹਿਤਉਪਾਈਐ॥ਬਿਨੁਜਿਹਵਾਕਿਆ
ਜਾਣੈਸੁਆਦੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉ ॥ਅਠਦਸਬੇਦਸੁਨੇਕਹਡੋਰਾ॥ਕੋਟਿਪ੍ਰਗਾਸਨਦਿਸੈਅੰ
ਧੇਰਾ॥ਪਸੂਪਰੀਤਿਘਾਸਸੰਗਿਰਚੈ॥ਜਿਸੁਨਹੀਬੁਝਾਵੈਸੋਕਿਤੁਬਿਧਿਬੁਝੈ॥੨॥ਜਾਨ
ਣਹਾਰੁਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿ॥ਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਾਨਿ॥ਬਿਗਸਿਬਿਗਸਿਅਪੁਨਾ
ਪ੍ਰਭੁਗਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਨਜਮਨੇੜਿਨਆਵਹਿ॥੩॥੧੯॥੩੦॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
੫॥ਦੀਨੋਨਾਮੁਕੀਓਪਵਿਤੁ॥ਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿਨਿਰਾਸਇਹੁਬਿਤੁ॥ਕਾਟੀਬੰਧਿਹਰਿਸੇਵਾ
ਲਾਏ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਰਾਮਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਬਾਜੇਅਨਹਦਬਾਜਾ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿ

ਸੁਗਾਵਹੁਹਰਿਜਨਅਪਨੇਗੁਰਦੇਵਨਿਵਾਜਾ ੧ ਰਹਾਉ ਆਇਓਬਾਨੈਤੁਮ੍ਹਰੈਬਲ
ਭੂਆਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਿਆਗਈਗਿਲਾਨਿਸਾਧਕੈਸੰਗਾਮਨੁਤਨੁਰਤੋ
ਹਰਿਕੈਰੰਗਾ ੨ ਰਖੈਰਖਣਹਾਰਦਇਆਲਾਨਾਕਿਛੁਸੇਵਨਾਕਿਛੁਘਾਲਾਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਦਇਆਬੂਡਤਦੁਖਮਹਿਕਾਢਿਲਇਆ ੩ ਸੁਣਿਸੁਣਿਉਪ
ਜਿਓਮਨਮਹਿਚਾਉਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉਗਾਵਤਗਾਵਤਪਰਮ
ਗਤਿਪਾਈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਲਿਵਲਾਈ ੪ ੨੩ ੩੪ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
੫ ਕਉਡੀਬਦਲੈਤਿਆਗੈਰਤਨੁਛੋਡਿਜਾਇਤਾਹੂਕਾਜਤਨੁਸੋਸੰਚੈਜੋਹੋਛੀਬਾਤ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਆਟੇਢਉਜਾਤ ੧ ਅਭਾਗੇਤੈਲਾਜਨਾਹੀਸੁਖਸਾਗਰਪੂਰਨਪਰਮੇ
ਸਰੁਹਰਿਨਚੇਤਿਓਮਨਮਾਹੀ ੧ ਰਹਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਉਰਾਬਿਖਿਆਮੀਠੀਸਾਕ
ਤਕੀਬਿਧਿਨੈਨਹੁਡੀਠੀਕੂੜਿਕਪਟਿਅਹੰਕਾਰਿਰੀਝਾਨਾਨਾਮੁਸੁਨਤਜਨੁਬਿਛੂ
ਅਡਸਾਨਾ ੨ ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਸਦਹੀਝੂਰੈਮਨਿਮੁਖਿਕਬਹਿਨਉਸਤਤਿਕਰੈ
ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਦਾਤਾਰੁਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ ੩ ਸਭਸਾਹਾਸਿਰਿ
ਸਾਚਾਸਾਹੁਵੇਮੁਹਤਾਜੁਪੂਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁਮੋਹਮਗਨਲਪਟਿਓਭ੍ਰਮਗਿਰਹ
ਨਾਨਕਤਰੀਐਤੇਰੀਮਿਹਰ ੪ ੨੪ ੩੫ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਰੈਣਿਦਿਨ
ਸੁਜਪਉਹਰਿਨਾਉਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਉਥਾਉਸਦਾਅਨੰਦੁਨਹੋਵੀਸੋਗੁਕਬਹੂ
ਨਬਿਆਪੈਹਉਮੈਰੋਗੁ ੧ ਖੋਜਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏ
ਬਿਸਮਾਦਾਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀ ੧ ਰਹਾਉ ਗਨਿਮਿਨਿਦੇ
ਖਹੁਸਗਲਬੀਚਾਰਿਨਾਮਬਿਨਾਕੋਸਕੈਨਤਾਰਿਸਗਲਉਪਾਵਨਚਾਲਹਿਸੰਗਿ
ਭਵਜਲੁਤਰੀਐਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ ੨ ਦੇਹੀਧੋਇਨਉਤਰੈਮੈਲੁਹਉਮੈਬਿਆਪੈਦੁਬਿਧਾ

ਫੈਲਾ ॥ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਜਨ ਹਥਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨਿ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮਨ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰਹੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਹੋਵਉ ਧੂਰਿ ਗਿਆਨ
ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੂਰਿ ॥੪॥੩੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ
ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਸੋ ਧਿ
ਆਏ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ॥੧॥ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਏਕਾ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਮਨ ਮੇਰੈ ਤੁ
ਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹ
ਪਾਵਉ ਠਾਉ ॥ ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਰਾਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥ ਚਰ
ਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਭਉ ਭਾਗਾ ਨਿਰਭਉ ਮ
ਨਿ ਬਸੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਜਪੈ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਫਾਹੇ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾ
ਭੁ ਸਚਾ ਧਨੁ ਲਾਹੇ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ
॥੪॥੩੩॥੩੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਨਾਮ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ
ਗਿਆਨ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਦਇਆ ਕਾ ਪੋਤਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਵਾਲੈ ਹੋਤਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਕੋ ਭੰ
ਡਾਰੁ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਿ ਕਛੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਹਰਿ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕ ਹੀਰਾ ॥ ਆਨੰਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਪੂੰਜੀ ॥ ਸੰਤਨ
ਹਥਿ ਰਾਖੀ ਕੂੰਜੀ ॥੨॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਗੁਫਾ ਤਹ ਆਸਨੁ ॥ ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਤਹ ਬਾਸ ੬
ਨੁ ॥ ਭਗਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਸਟਿ ਕਰਤ ॥ ਤਹ ਹਰਖ ਨ ਸੋਗ ਨ ਜਨਮ ਨ ਮਰਤ ॥੩॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਇ
ਆਲ ਪੁਰਖ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੪॥੨੪॥੩੫॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬੇਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਭੇਦ ॥ ਅਵਤਾਰ ਨ ਜਾ

ਨਿਰਅੰਤ੍ਰਾਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬੇਅੰਤਾ ॥੧॥ ਆਪਨੀਗਤਿਆਪਿਜਾਨੈਸੁਣਿਸੁਣਿ
ਅਵਰਵਖਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਕਰਨਹਿਜਨਨਿਰਭੈਵਾਖੋਜਤਹਾਰੇਦੇਵਾਦੇਵੀਆਨ
ਹਿਜਨੈਅਬਮਾਸਭੁਉਪਾਇਆਲਖਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੨॥ ਆਪਨੈਰੰਗਿਕਰਤਕੇਲਾਆਪਿ
ਬਿਛੁਰੈਆਪੇਮੇਲਾ ॥ ਇਕਿਭਰਮੇਇਕਿਭਗਤੀਲਾਂਏਅਪਣਾਕੀਆਆਪਿਜਣਾਏ ॥੩॥
ਸੰਤਨਕੀਸੁਣਿਸਾਚੀਸਾਖੀ ॥ ਸੋਬੋਲਹਿਜੋਪੇਖਹਿਆਖੀ ॥ ਨਹੀਲੇਪੁਤਿਸੁਪੁੰਨਿਨ
ਪਾਪਿ ॥ ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪਿ ॥੪॥੨੫॥੩੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਿਛਹੂਕਾਜੁਨਕੀਓਜਾਨਿ ॥ ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਕਿਛੁਗਿਆਨਿ ॥ ਜਾਪਤਾਪਸੀਲਨਹੀ
ਧਰਮਾ ॥ ਕਿਛੂਨਜਾਨਉਕੈਸਾਕਰਮਾ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ ॥ ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਅ
ਵਰੁਨਕੋਈਭੂਲਹਚੂਕਹਪ੍ਰਭਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਿਧਿਨਬੁਧਿਨਸਿਧਿਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
ਬਿਖੈਬਿਆਧਿਕੇਗਾਵਮਹਿਬਾਸੁ ॥ ਕਰਣਹਾਰਮੇਰੇਪ੍ਰਭਏਕਾ ॥ ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਮਨਮਹਿ
ਟੇਕਾ ॥੨॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਉਮਨਿਇਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥ ਪਾਪਖੰਡਨਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਮਾ ॥ ਤੂਅ
ਗਨਤੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸਹਿਜਣਾਵਹਿਤਿਨਿਤੂਜਾਤਾ ॥੩॥ ਜੋਉਪਾਇਓਤਿਸੁਤੇਰੀਆ
ਸਾ ॥ ਸਗਲਅਰਾਧਹਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੈਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਬੇਅੰਤਸਾਹਿਬੁਮੇ
ਰਾਮਿਹਰਵਾਣੁ ॥੪॥੨੬॥੩੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰਦਇ
ਆਲਾ ॥ ਕੋਟਿਭਵਖੰਡੇਨਿਮਖਖਿਆਲਾ ॥ ਸਗਲਅਰਾਧਹਿਜੰਤਾ ॥ ਮਿਲੀਐਪ੍ਰ
ਭਗੁਰਮਿਲਿਮੰਤਾ ॥੧॥ ਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ ॥ ਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਸੁਆਮੀਘਟਿਘ
ਟਿਰਾਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਕੀਗਹੀਮਨਓਟਾ ॥ ਬੰਧਨਤੇਹੋਈਛੋਟਾ ॥ ਹਿਰਦੈਜ
ਪਿਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਮਨਮਾਹਿਭਏਅਨੰਦਾ ॥੨॥ ਤਾਰਣਤਰਣਹਰਿਸਰਣਾ ॥ ਜੀਵਨਰੂਪਹ
ਰਿਚਰਣਾ ॥ ਸੰਤਨਕੇਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ ॥ ਊਚੇਤੇਊਚਅਪਾਰਾ ॥੩॥ ਸੁਮਤਿਸਾਰੁਜਿਤੁਹਰਿਸਿਮ

ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਜੋ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਕਿਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿਆ
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਉ ॥ ੪॥੨੭॥੩੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸਿਆਨ
ਪ ਛਾਡਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਸਾਜਿ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ
ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਪਾਵਹਿ ਸ
ਗਲ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ
ਇ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਕਰਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਨੁ ॥ ਮਿਲੀ ਨਿਮਾਨੇ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਇ ॥
ਅਵਰ ਆਸਾ ਸਭ ਲਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਾਗੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥
ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਾਰ ਤਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਦਾਸ ਨਿਹਾਲ ॥ ੪॥੨੮॥੩੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮ
ਾਨੁ ॥ ਆਪਨਾ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਏਹੀ ਸੁਆਉ ॥੧॥
ਆਨੰਦ ਕਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ਨਿਰ
ਮਲਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਭੀਤਰਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ॥ ਅੰਤੁ
ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਏਹੁ
ਨਿਧਾਨ ॥ ਹਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਹੋਇ ॥ ੪॥੨੯॥੪੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ ॥ ਜ
ਾਹਿ ਨ ਦਰਗਹ ਹਾਰਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਧੁ ਹੋਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥
੧॥ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਹੋਹਿ ਦੋਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ਅਚਰਜ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਉ ॥

॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਜਾਪਾ ॥ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਬੈਰੀ ਆਨ ਤੇ ਹੋਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਚੀਤਾ ॥੨॥ ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਇਹੁ ਕਰਮਾ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਉਤਰੈ ਭਾਰਾ ॥੩॥ ਪੂਰਨ ਤੇਰੀ ਹੋਵੈ ਆਸਾ ॥ ਜਮ ਕੀ ਕਟੀਐ ਤੇਰੀ ਫਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮੀਜੈ ॥੪॥੩੦॥੪੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਿਸ ਕੀ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪਨ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਿਗਾਨੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਿਗਾਨੇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਈ ਮਾਨਿ ਲੇਹੁ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਨੇ ਰਲਿ ਹੋਵਹਿ ਖੇਹ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥੨॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥ ਜਿਸੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਬਿਨਸਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੇਰਾ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੩॥ ਕਉਨ ਕਉਨ ਉਧਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਗਨਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬੂਡਤ ਲੋਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਕਰੈ ॥੪॥੩੧॥੪੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮਨ ਮਾਹਿ ਜਾਪਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਇਹੁ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਦਾ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤਾ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉ

ਬਧਨਹਰਿਆ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਨਨਕਰਾਖਸੋਈ ੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨ
ਸਿਮਰਣੁਦੀਜੈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਨਾਨਕਜਪਿਜਪੁਜਾਪੁ॥ਸਭਤੇਊਚ
ਜਾਕਾਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੩੨॥੪੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਿਰਥਾਭਰ
ਵਸਾਲੋਕਾ॥ਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਰੀਟੇਕਾ॥ਅਵਰਛੂਟੀਸਭਆਸਾ॥ਅਚਿੰਤਠਾਕੁਰਭੇਟੇ
ਗੁਣਤਾਸਾ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇ॥ਕਾਰਜੁਤੇਰਾਹੋਵੈਪੂਰਾਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮਨਮੇਰੇ ੧ਰਹਾਉ ॥ਤੁਮਹੀਕਾਰਨਕਰਨ॥ਚਰਨਕ
ਮਲਹਰਿਸਰਨ॥ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਓਹੀਧਿਆਇਆ॥ਆਨੰਦਹਰਿਰੂਪਦਿਖਾਇ
ਆ ੨॥ਤਿਸਹੀਕੀਓਟਸਦੀਵ॥ਜਾਕੇਕੀਨੇਹੈਜੀਵ॥ਸਿਮਰਤਹਰਿਕਰਤਨਿਧਾਨ
ਰਾਖਨਹਾਰਨਿਦਾਨ ੩॥ਸਰਬਕੀਰੇਣਹੋਵੀਜੈ॥ਆਪੁਮਿਟਾਇਮਿਲੀਜੈ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਧਿਆਈਐਨਾਮੁ॥ਸਫਲਨਾਨਕਇਹੁਕਾਮੁ ੪॥੩੩॥੪੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
੫ ॥ਕਾਰਨਕਰਨਕਰੀਮ॥ਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਰਹੀਮ॥ਅਲਹਅਲਖਅਪਾਰ
॥ਖੁਦਿਖੁਦਾਇਵਡਬੇਸੁਮਾਰ ੧॥ਓਂਨਮੋਭਗਵੰਤਗੁਸਾਈ॥ਖਾਲਕੁਰਵਿਰਹਿਆਸ
ਰਬਠਾਈ ੧ਰਹਾਉ ॥ਜਗੰਨਾਥਜਗਜੀਵਨਮਾਧੋ॥ਭਉਭੰਜਨਰਿਦਮਾਹਿਅ
ਰਾਧੋ॥ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਪਾਲਗੋਵਿੰਦ॥ਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਮੁਕੰਦ ੨॥ਮਿਹਰਵਾਨਮਉਲ
ਤੂਹੀਏਕ॥ਪੀਰਪੈਕਾਂਬਰਸੇਖ॥ਦਿਲਾਕਾਮਾਲਕੁਕਰੇਹਾਕੁ॥ਕੁਰਾਨਕਤੇਬਤੇਪਾਕੁ ੩॥
ਨਾਰਾਇਣਨਰਹਰਦਇਆਲ॥ਰਮਤਰਾਮਘਟਘਟਆਧਾਰ॥ਬਾਸੁਦੇਵਬਸਤਸਭ
ਠਾਇ॥ਲੀਲਾਕਿਛੁਲਖੀਨਜਾਇ ੪॥ਮਿਹਰਦਇਆਕਰਿਕਰਨੈਹਾਰ॥ਭਗਤਿਬੰ
ਦਗੀਦੇਹਿਸਿਰਜਣਹਾਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਏਭਰਮ॥ਏਕੋਅਲਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ੫॥
੩੪॥੪੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਬਿਨਸੇਪਾਪ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤ

ਨਹੀ ਸੰਤ ਪਾਛੁਤ੍ਰ ਬੇਚਾਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਵਸੋ ॥ ਮਨ ਬਿਕਲ ਤਨ ਤੇ ਸਾਭਿ ਨਸੋ ॥੧॥ ਗੋਪਾਲ
ਕੇ ਜਸੁ ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਅਕਲ ਖਰਖ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਗਲ ਨਾਸੀ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕ
ਮਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲਾ ॥ ਗੁ
ਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਕਰਮੁ ਬਣਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ
॥ ਦਾਸ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪਾਏ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੩੫॥੪੬॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਧ
ਿਆਨੁ ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ
ਜਾਇ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਪਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗ
ਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਕਰਿ
ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਮਸਰਿ ਸੁਖ ਦੂਖ ॥ ਕਦੇ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋ
ਖੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਰਾਜੇ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪੜਦੇ ਸਭਿ ਕਾਜੇ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ
ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ ॥੪॥੩੬॥੪੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਿਸੁ ਭਰਵਾਸੈ ਬਿਚਰਹਿ ਭਵਨ ॥ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਕਵਨ ॥ ਰਾਮੁ ਸੰਗੀ ਤਿਸੁ
ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ॥ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ਸੇ ਮੀਤ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ॥੧॥ ਸੋ ਘਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਉਧ
ਰਹਿ ਮੀਤ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਵੀਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਰਿ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ

੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਬਿਹਾਨੋ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਰੁ ਵਾਦਿ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਖਿਆ ਸਾਦਿ ॥ ਭਰਮਤ ਭਰਮਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰੀ ਨ ਜਾਈ ਦੁਤਰ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੂਸਰ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਉ ਨਿਸਤਰੈ ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੩॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਗਤਿ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ॥ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥੩੭॥੪੮॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਹ ਲੋਕੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਹੀ ਭੇਟਤ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨਾਹੀ ਬਸੰਤ ॥੧॥ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪੂਰਬਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਚਰਣਿ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਸੰਜੋਗੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਲਾਗੀ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ॥੨॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸਚੁ ਟਹਲ ਕਮਾਨੀ ॥ ਤਬ ਹੋਏ ਮਨ ਸੁਧ ਪਰਾਨੀ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਡੀਠਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵੂਠਾ ॥੩॥ ਮਿਟਾਨੇ ਸਭਿ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਨੂਪ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥੪॥੩੮॥੪੯॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਊ ਕਉ ਚਾਰੇ ਸਾਰਦੂਲੁ ॥ ਕਉਡੀ ਕਾ ਲਖ ਹੂਆ ਮੂਲੁ ॥ ਬਕਰੀ ਕਉ ਹਸਤੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਬਹੁ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਸਤ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਇ ਬਿਲਾਈ ॥ ਮਹਾ ਕਸਾਬਿ ਛੁਰੀ ਸਟਿ ਪਾਈ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿਰਦੈ ਵੂਠਾ ॥ ਫਾਥੀ ਮਛੁਲੀ ਕਾ ਜਾਲਾ ਤੂਟਾ ॥ + ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵਾ ॥੩॥ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹੈ ਸਦਾ ਦਇ

੨ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰੇ ਚਲੂਲ ॥ ਊਚੈ ਥਲਿ ਫੂਲੇ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ ਅਗ

ਅਭੁਲ ਮੀਤ ਜਨ ਕਉ ਸਦ ਸਹਾਈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ॥੪॥੩੯॥੫੦॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰਿ॥ ਦਸ ਬਿਘਿਆੜੀ ਲਈ ਨਿਵਾ
ਰਿ॥ ਤੀਨਿ ਆਵਰਤ ਕੀ ਚੂਕੀ ਘੇਰ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਚੂਕੇ ਭੈ ਫੇਰ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਗੋ
ਵਿੰਦ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿਓ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਬਖਸਿੰਦ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਦਾਝਿ ਗਏ ਤ੍ਰਿਣ ਪਾਪ ਸੁਮੇਰ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇ ਪ੍ਰਭ ਪੈਰ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸ
ਭ ਥਾਨਿ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜੋਰੀ ਸੁਖ ਮਾਨਿ॥੨॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਬਾਛਰ ਖੋਜ॥ ਖੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ
ਨਹ ਫੁਨਿ ਰੋਜ॥ ਸਿੰਧੁ ਸਮਾਇਓ ਘਟੁਕੇ ਮਾਹਿ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਕਉ ਕਿਛੁ ਅਚਰਜੁ ਨਾਹਿ॥੩॥
ਜਉ ਛੂਟਉ ਤਉ ਜਾਇ ਪਇਆਲ॥ ਜਉ ਕਾਢਿਓ ਤਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ॥ ਪਾਪ ਪੁੰ
ਨ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਨਾਹਿ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ॥੪॥੪੦॥੫੧॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਾ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾ ਮਨੁ ਤੋਹਿ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿ ਧੋਹਿ॥ ਕੁਦ
ਮ ਕਰੈ ਗਾਡਰ ਜਿਉ ਛੇਲ॥ ਅਚਿੰਤੁ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਚਕ੍ਰੁ ਪੇਲ॥੧॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸ
ਰਨਾਇ ਮਨਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਧਨਾ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਊਨੇ ਕਾਜ ਨ ਹੋਵਤ ਪੂਰੇ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਦਿ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ॥ ਕਰੈ ਬਿਕਾਰ ਜੀਅ
ਕੈ ਤਾਈ॥ ਗਾਫਲ ਸੰਗਿ ਨ ਤਸੂਆ ਜਾਈ॥੨॥ ਧਰਤ ਧੋਹ ਅਨਿਕ ਛਲ ਜਾਨੈ॥ ਕਉ
ਡੀ ਕਉਡੀ ਕਉ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਨੈ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂਲਿ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨ
ਉਤਰੈ ਸੂਲੁ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਰਵਾਲ॥ ਹਸ
ਤ ਕਮਲ ਲੜਿ ਲੀਨੋ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥੪॥੪੧॥੫੨॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣਾਇ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵ

ਤ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦੁਤਰੁ ਪੇਖਤ
ਨਾਹੀ ॥ ਸਗਲੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮ
ਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ਗੁਰੁ ਧਰੈ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਅਦੇਸਾ ਕਾਹੇ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਪੂ
ਰੇ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਣ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਭੇਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸੋ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਹੋ
ਇ ਦਇਆਲੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੩॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਾਧ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਸ
ਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੪੨॥੫੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰੁ ਭਾਗੈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਲੁ ਦਹ ਦਿਸ ਤਿਆਗੈ ॥
ਊਪਰਿ ਚਰਨ ਤਲੈ ਆਕਾਸੁ ॥ ਘਟ ਮਹਿ ਸਿੰਧੁ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸੰਮ੍ਰ
ਥੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰੈ ਜੀਅ ਭਗਤਨ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕ
ਉ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ਪਾਛੈ ਦੂਧੁ ॥ ਮੈਲੂ ਕੀਨੋ ਸਾਬੁਨੁ ਸੂਧੁ ॥ ਭੈ
ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ ਹੋਂਦੀ ਕਉ ਅਣਹੋਂਦੀ ਹਿਰੈ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਗੁਪਤ ਬਿਦੇਹੀ ਦੀ
ਸੈ ॥ ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਕਰਤ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਠਗਣਹਾਰ ਅਣਠਗਦਾ ਠਾਗੈ ॥ ਬਿਨੁ ਵਖ
ਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਠਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬਖਿਆਣ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਬੀਚਾਰੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋ
ਇ ॥੪॥੪੩॥੫੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਆ ॥ ਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਆਨ ਬੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਤੁ ਕ
ਲਤ੍ਰੁ ਲਖਿਮੀ ਦੀਸੈ ਇਨ ਮਹਿ ਕਿਛੂ ਨ ਸੰਗਿ ਲੀਆ ॥ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ

ਕ੍ਰ ਜਨਮ ਆਇਆ ਮਰਿ ਜੁਗਤਿ ਆਪਿ ਗਵਾਇਆ ੧ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਖੋਜਤ ਕ੍ਰਵਿ ਗੁਣ ਗਾਰ
ਭਜੋ ਤਿਨ ਮਹਿ ਕਿਨੈ ਗਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤ ਜਿਨ ਕੈ ਤਿਨਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਭਗਤਿ ਕਲਾਸਿਓ ਮਾ
ਭਇਆ ੨ ਖੇਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਮਾਵੈ ਅਪਣਾ ਇਸ ਨਨ ਤਬ ਸੇ ਬਹੁ ਤੋਇਆ ॥ ਅਸਥਿਰ ਰੋਲ
ਉਪਾਜਿਆ ਅੰਤੁ ਕੁ ਪਾਰਿ ਦੇਹ ਬਿਨਸੀ ਮਹਾ ਖਾਇਆ ੩ ਜਿਨਾਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਤਿਨ ਗੋਸਟੇ
ਆਪੇ ਕੀਨੇ ਸੰਤ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀ ਠਿਲਾਈ ਰਥ ਕੇ ਕਾਰਣਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਾਇਆ
੪॥੪੪॥੫੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸਾ ਪੂਰਾ ਗੁਰਦੇਉ ਸਹਾਈ ॥ ਜਾ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਬਿਰਥਾ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਾਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ॥ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸਗਲੇ ਤਨ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਦਾਨੁ ॥ ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਦਰਸੁ ਦੇਹਿ ਧਾਰਉ ਪ੍ਰਭ ਆਸ ॥ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਚਿਤਵੈ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੪੫ ॥ ੫੬ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫੭ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ

੫ ॥ ਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਰਾਗੁਰੁਪੂਰਾ ॥ ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਸਦਾਸੁਹੇਲੇਸਗਲਬਿਨਾਸੇਰੋਗਕੂਰਾ
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁਅਰਾਧਹੁਸਾਚਾਸੋਈ ॥ ਜਾਕੀਸਰਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ ॥੧॥ ਨੀਦਸੁਹੇਲੀ
ਨਾਮਕੀਲਾਗੀਭੂਖ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਬਿਨਸੇਸਭਦੂਖ ॥੨॥ ਸਹਜਅਨੰਦਕਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈ ॥
ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਭਚਿੰਤਮਿਟਾਈ ॥੩॥ ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕਾਜਪੁਜਾਪਿ ॥ ਨਾਨਕਰਾਖਾਹੋਆਆ
ਪਿ ॥੪॥੨੫॥੩੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਰਨਰਹਨਮਸਕਾਰੰ ॥ ਜਲਨਥਲਨਬਸੁਧਗਗਨਏਕਏਕੰਕਾਰੰ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਨਧ
ਰਨਪੁਨਪੁਨਹਕਰਨ ॥ ਨਹਗਿਰਹਨਿਰੰਹਾਰੰ ॥੧॥ ਗੰਭੀਰਧੀਰਨਾਮਹੀਰਊਚਮੂਚਅਪਾਰੰ ॥ ਕਰ
ਨਕੇਲਗੁਣਅਮੋਲਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੰ ॥ ੨॥੧॥੫੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੂਪਰੰ
ਗਸੁਗੰਧਭੋਗਤਿਆਗਿਚਲੇਮਾਇਆਛਲੇਕਨਿਕਕਾਮਨੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਭੰਡਾਰਦ
ਰਬਅਰਬਖਰਬਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨੁਸਧਾਰੈ ॥ ਨਹਸੰਗਿਗਾਮਨੀ ॥੧॥ ਸੁਤਕਲਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤਮੀਤ
ਉਰਝਿਪਰਿਓਭਰਮਿਮੋਹਿਓਇਹਬਿਰਖਛਾਮਨੀ ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਨਾਨਕਸੁਖੁਸੰਤ
ਭਾਵਨੀ ॥੨॥੨॥੬੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੯ ॥ ਤਿਪਦੇ ॥ ਰੇਮਨਓਟਲੇਹੁਹਰਿਨਾਮਾ ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁ
ਰਮਤਿਨਾਸੈਪਾਵਹਿਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਬਡਭਾਗੀਤਿਹਜਨਕਉਜਾਨਹੁਜੋਹਰਿ
ਕੇਗੁਨਗਾਵੈ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਖੋਇਕੈਫੁਨਿਬੈਕੁੰਠਿਸਿਧਾਵੈ ॥੧॥ ਅਜਾਮਲਕਉਅੰ
ਤਕਾਲਮਹਿਨਾਰਾਇਨਸੁਧਿਆਈ ॥ ਜਾਂਗਤਿਕਉਜੋਗੀਸੁਰਬਾਛਤਸੋਗਤਿਛਿਨਮਹਿਪਾਈ ॥
੨ ॥ ਨਾਹਿਨਗੁਨੁਨਾਹਿਨਕਛੁਬਿਦਿਆਧਰਮੁਕਉਨੁਗਜਿਕੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕਬਿਰਦੁਰਾਮਕਾਦੇਖਹੁ
ਅਭੈਦਾਨੁਤਿਹਦੀਨਾ ॥੩॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋਕਉਨਜੁਗਤਿਅਬਕੀ

ਜੋਜਾਤੇਦੁਰਮਤਿਸਗਲਾਬਿਨਸੈਰਾਮਭਗਤਿਮਨੁਭੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁਮਾਇਆਮੈ
ਉਰਝਿਰਹਿਓਹੈਬੂਝੈਨਹਕਛੁਗਿਆਨਾ ॥ ਕਉਨੁਨਾਮੁਜਗੁਜਾਕੈਸਿਮਰੈਪਾਵੈਪਦੁਨਿ
ਰਬਾਨਾ ॥੧॥ ਭਏਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੰਤਜਨਤਬਇਹਬਾਤਬਤਾਈ ॥ ਸਗਲਧਰਮਮਾ
ਨੋਤਿਹਕੀਏਜਿਹਪ੍ਰਭਕੀਰਤਿਗਾਈ ॥੨॥ ਰਾਮਨਾਮੁਨਰੁਨਿਸਿਬਾਸੁਰਮੈਨਿਮਖਏਕਉਰਧਾ
ਰੈ ॥ ਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁਮਿਟੈਨਾਨਕਤਿਹਿਅਪੁਨੋਜਨਮੁਸਵਾਰੈ ॥੩॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੯
ਪ੍ਰਾਨੀਨਾਰਾਇਨਸੁਧਿਲੇਹਿ ॥ ਛਿਨੁਛਿਨੁਅਉਧਘਟੈਨਿਸਿਬਾਸੁਰਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤੁਹੈਦੇਹ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਰਨਾਪੋਬਿਖਿਅਨਸਿਉਖੋਇਓਬਾਲਪਨੁਅਗਿਆਨਾ ॥ ਬਿਰਧਿਭਇਓ
ਅਜਹੂਨਹੀਸਮਝੈਕਉਨਕੁਮਤਿਉਰਝਾਨਾ ॥੧॥ ਮਾਨਸਜਨਮੁਦੀਓਜਿਹਠਾਕੁਰਿਸੋਤੈਕਿ
ਉਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ਮੁਕਤਿਹੋਤਨਰਜਾਕੈਸਿਮਰੈਨਿਮਖਨਤਾਕੋਗਾਇਓ ॥੨॥ ਮਾਇਆਕੋਮ
ਦੁਕਹਾਕਰਤੁਹੈਸੰਗਿਨਕਾਹੂਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁਕਹਤਚੇਤਿਚਿੰਤਾਮਨਿਹੋਇਹੈਅੰਤਿਸਹਾਈ
੩॥੩॥੮੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਈਚੰਦੁਚੜਹਿਸੇਤਾਰੇਸੋਈਦਿਨੀਅਰੁਤਪਤਰਹੈ ॥ ਸਾਧਰਤੀਸੋਪਉਣੁਝੁਲਾਰੇਜੁਗਜੀ
ਅਖੇਲੇਥਾਵਕੈਸੇ ॥੧॥ ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਰਿ ॥ ਹੋਵੈਪਰਵਾਣਾਕਰਹਿਧਿਙਾਣਾਕਲਿ
ਲਖਣਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਤੈਦੇਸਿਨਆਇਆਸੁਣੀਐਤੀਰਥਪਾਸਿਨਬੈਠਾ ॥ ਦਾ
ਤਾਦਾਨੁਕਰੇਤਹਨਾਹੀਮਹਲਉਸਾਰਿਨਬੈਠਾ ॥੨॥ ਜੇਕੋਸਤੁਕਰੇਸੋਛੀਜੈਤਪਘਰਿਤਪੁਨਹੋ
ਵੈ ॥ ਜੇਕੋਨਾਉਲਏਬਦਨਾਵੀਕਲਿਕੇਲਖਣਏਈ ॥੩॥ ਜਿਸੁਸਿਕਦਾਰੀਤਿਸਹਿਖੁਆਰੀ
ਚਾਕਰਕੇਹੇਡਰਣਾ ॥ ਜਾਸਿਕਦਾਰੈਪਵੈਜੰਜੀਰੀਤਾਚਾਕਰਹਥਹੁਮਰਣਾ ॥੪॥ ਆਖੁਗੁਣਾ
ਕਲਿਆਈਐ ॥ ਤਿਹੁਜੁਗਕੇਰਾਰਹਿਆਤਪਾਵਸੁਜੇਗੁਣਦੇਹਿਤਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

੧੫

੪ਕਾਲਿਕਲਵਾਲੀਸਰਾਨਿਬੇੜੀਕਾਜੀਕ੍ਰਿਸਨਾਹੋਆ॥ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦੁਅਥਰਬ
ਣੁਕਰਣੀਕੀਰਤਿਲਹਿਆ॥੫॥ਪਤਿਵਿਣੁਪੂਜਾਸਤਬਿਣੁਸੰਜਮੁਜਤਬਿਣੁਕਾਹੇਜਨੇਊ
॥੫॥ਨਾਵਹੁਧੋਵਹੁਤਿਲਕੁਚੜਾਵਹੁਸੁਚਵਿਣੁਸੋਚਨਹੋਈ॥੬॥ਕਲਿਪਰਵਾਣੁਕਤੇਬ
ਕੁਰਾਣੁ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਰਹੇਪੁਰਾਣੁ॥ਨਾਨਕਨਾਉਭਇਆਰਹਮਾਣੁ॥ਕਰਿਕਰਤਾਤੂ
ਏਕੋਜਾਣੁ॥੭॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਏਦੂਉਪਰਿਕਰਮੁਨਕੋਈ॥ਜੇਘਰਿਹੋਦੈ
ਮੰਗਣਿਜਾਈਐਫਿਰਿਓਲਾਮਾਮਿਲੈਤਹੀ॥੮॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥
ਜਗੁਪਰਬੋਧਹਿਮੜੀਬਧਾਵਹਿ॥ਆਸਣੁਤਿਆਗਿਕਾਹੇਸਚੁਪਾਵਹਿ॥ਮਮਤਾਮੋ
ਹੁਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਨਾਅਉਧੂਤੀਨਾਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਜੋਗੀਬੈਸਿਰਹਹੁਦੁਬਿਧਾਦੁਖੁ
ਭਾਗੈ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਤਲਾਜਨਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਵਹਿਗੀਤਨਚੀਨਹਿ
ਆਪੁ॥ਕਿਉਲਾਗੀਨਿਵਰੈਪਰਤਾਪੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਚੈਮਨਭਾਇ॥ਭਿਖਿਆਸ
ਹਜਵੀਚਾਰੀਖਾਇ॥੨॥ਭਸਮਚੜਾਇਕਰਹਿਪਖੰਡੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਹਹਿਜਮਡੰਡੁ॥ਫੂਟੈ
ਖਾਪਰੁਭੀਖਨਭਾਇ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਆਵੈਜਾਇ॥੩॥ਬਿੰਦੁਨਰਾਖਹਿਜਤੀਕਹਾਵ
ਹਿ॥ਮਾਈਮਾਗਤਤ੍ਰੈਲੋਭਾਵਹਿ॥ਨਿਰਦਇਆਨਹੀਜੋਤਿਉਜਾਲਾ॥ਬੂਡਤਬੂਡੇਸਰ
ਬਜੰਜਾਲਾ॥੪॥ਭੇਖਕਰਹਿਖਿੰਥਾਬਹੁਥਟੂਆ॥ਝੂਠੋਖੇਲੁਖੇਲੈਬਹੁਨਟੂਆ॥ਅੰਤਰਿ
ਅਗਨਿਚਿੰਤਾਬਹੁਜਾਰੇ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰੇ॥੫॥ਮੁੰਦ੍ਰਾਫਟਕਬਨਾਈ
ਕਾਨਿ॥ਮੁਕਤਿਨਹੀਬਿਦਿਆਬਿਗਿਆਨਿ॥ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਸਾਦਿਲੋਭਾਨਾ॥ਪਸੂਭਏਨ
ਹੀਮਿਟੈਨੀਸਾਨਾ॥੬॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਲੋਗਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਜੋਗਾ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈਚੂਕਸਿਸੋਗਾ
॥ਊਜਲੁਸਾਚੁਸੁਸਬਦੁਹੋਇ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੇਸੋਇ॥੭॥ਤੁਝਪਹਿਨਉਨਿਧਿਤੂਕਰ
ਣੈਜੋਗੁ॥ਥਾਪਿਉਥਾਪੇਕਰੇਸੁਹੋਗੁ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁਸੁਚੀਤੁ॥ਨਾਨਕਜੋਗੀਤ੍ਰਿਭਵ

ਭਮਿਤ੍ਰ ॥੮॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਖਟੁਮਟੁਦੇਹੀਮਨੁਬੈਰਾਗੀ॥ਸੁਰਤਿਸਬ
ਦੁਧੁਨਿਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥ਵਾਜੈਅਨਹਦੁਮੇਰਾਮਨੁਲੀਣਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚਿਨਾਮਿਪ
ਤੀਣਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗੈਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਵਰਜਿਸਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਏ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾ॥ਤਿਤੁਰਾਤਾਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੨॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਰੋਗੁਨ
ਲਾਗੈ॥ਰਾਮਭਗਤਿਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ॥ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਨਲਾਗੈਮੋਹਿ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁ
ਰਿਦੈਹਰਿਸੋਹਿ॥੩॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਗੁਰਮਤਿਜਾਗੇਦੁਰਮਤਿਪਰਹਰੀ
॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਰਹੇਲਿਵਲਾਈ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗਤਿਅੰਤਰਿਪਾਈ॥੪॥ਅ
੩
ਲਿਪਤਗੁਫਾਮਹਿਰਹਹਿਨਿਰਾਰੇ॥ਤਸਕਰਪੰਚਸਬਦਿਸੰਘਾਰੇ॥ਪਰਘਰਜਾਇਨਮਨੁ
ਡੋਲਾਏ॥ਸਹਜਨਿਰੰਤਰਿਰਹਉਸਮਾਏ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇਅਉਧੂਤਾ॥ਸਦ
ਬੈਰਾਗੀਤਤੁਪਰੋਤਾ॥ਜਗੁਸੂਤਾਮਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਸੋਝੀਪਾਇ
॥੬॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਅਵਿਗਤਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀ॥ਤਉ
ਜਾਨੀਜਾਸਬਦਿਪਛਾਨੀ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਨਿਰਬਾਨੀ॥੭॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਹਜਿਮਨੁ
ਰਾਤਾ॥ਤਜਿਹਉਲੋਭਾਏਕੋਜਾਤਾ॥ਗੁਰਚੇਲੇਅਪਨਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕਦੂਜਾ
ਮੇਟਿਸਮਾਨਿਆ ॥੮॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਾਹਾਗਣਹਿਨਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ
॥ਸਾਹੇਊਪਰਿਏਕੰਕਾਰੁ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਤ
ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥੧॥ਝੂਠੁਨਬੋਲਿਪਾਡੇਸਚੁਕਹੀਐ॥ਹਉਮੈਜਾਇਸਬਦਿਘਰੁਲ
ਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗਣਿਗਣਿਜੋਤਕੁਕਾਂਡੀਕੀਨੀ॥ਪੜੈਸੁਣਾਵੈਤਤੁਨਚੀ
ਨੀ॥ਸਭਸੈਊਪਰਿਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁ॥ਹੋਰਕਥਨੀਬਦਉਨਸਗਲੀਛਾਰੁ॥੨॥

ਨ੍ਹਾਵਹਿ ਧੋਵਹਿ ਪੂਜਹਿ ਸੈਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਮੈਲੋ ਮੈਲਾ ॥ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰਥਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥਿ ॥੩॥ ਵਾਚੈ ਵਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੈ ਕਿਉ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪॥ ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਜੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਵੈ ਸੁਖੁ ਥੀਐ ॥ ਕਰਿ ਅਪਰਾਧ ਸਰਣਿ ਹਮ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਨ ਆਈਐ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਐ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਈਐ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਉ ਮਰੈ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥੬॥ ਇਕਿ ਪਾਧੇ ਪੰਡਿਤ ਮਿਸਰ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਰਾਤੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਜਨੁ ਆਪਾਰੁ ॥੭॥ ਏਕੁ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਚੁ ਏਕੈ ॥ ਬੂਝੁ ਗਿਆਨੀ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਗੁਣੀ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੯॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਠੁ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ॥ ਵਰਤੁ ਤਪਨੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜੈ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਜੋਹਿ ਨਹੀ ਸਾਕੈ ਸਰਪਨਿ ਡਸਿ ਨ ਸਕੈ ਹਰਿ ਕਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਦੁ ਪੜੈ ਰਾਗੀ ਜਗੁ ਭੀਜੈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਸਹੀਜੈ ॥੨॥ ਚਾੜਸਿ ਪਵਨੁ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਲੀਜੈ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਕਿਉ ਧੀਰਜੁ ਧੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਕਿਉ ਸਾਦੁ ਲਹੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਲੀਜੈ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਤੀਰਥ ਭਰਮੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਨਹੀ ਸੂਚਾ ਕਿਆ ਸੋਚ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਦੋਸੁ ਕਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੫॥ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾ

ਰੋਗੀ ਭੁਖ ਨ ਜੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਨਹੀ ਥੀਜੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੈ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝੈ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਹਠਿ ਮਰੈ ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਮਨ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕਰੀਜੈ ॥੭॥ ਉਦਕ ਬੂੰਦ ਚਰਣ ਪਾਖਾਲੀਜੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀ ਸੇਵ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਉਤਭੁਜੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਕਹੀਐ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮੋਲੁ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਰੁ ਅਤੋਲੁ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ਸਾਚਾ ਬੋਲੁ ॥ ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨਾਹੀ ਰੋਲੁ ॥੨॥ ਇਕਿ ਬਨ ਮਹਿ ਬੈਸਹਿ ਡੂਗਰਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਪਚਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਆ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਹਠੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਠ ਪੜੈ ਲੇ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤੀਰਥਿ ਭਰਮਸਿ ਬਿਆਧਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਬਿੰਦੁ ਕਿਵੈ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਨਰਕੇ ਪਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੋ ਲਹੈ ਸਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੫॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਾ ॥ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹਿ ਭੇਵਾ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਗਹਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਰਮਲ ਅਭਿਮਾਨ ਅਭੇਵਾ ॥੬॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਸੁਭਾਉ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਮਨ ਭੀਨੈ ॥ ਝੂਠਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨਹੀ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਵਹਿ ਬਉਰੇ ਜਿਉ ਜਨਮੇ ਤਿਉ ਮੂਏ

ਭਇਆ ॥ ਜਿਉ ਤਗਮਿ ਲੋਗਾ ਕੀਏ ਤੇ ਤਾਤੁ ਖੁਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੁਵਜਾਲਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੇ
ਖਤ ਗਰਬਿ ਗਇਆ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਓ ਕੀਨਾ ਖੁਵਿਸਾਰਿ ਭਰਮਿ ਗਇ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੀਲੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਕਾਸਟੁ ਭਇਆ ॥
ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ਜਇਆ ॥੨॥ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗੈ ਨਾ
ਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ ਜਾ ਜਮੁ ਧਾਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਮਾਰੈ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ
ਮੁਖਿ ਕਾਲ ਗਇਆ ॥੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਰਬ ਦਇਆ
॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਗਇਆ ॥੪॥ ਖਿਨ ਮ
ਹਿ ਵੇਸ ਕਰਹਿ ਨਟੂਆ ਜਿਉ ਮੋਹ ਪਾਪ ਮਹਿ ਗਲਤੁ ਗਇਆ ॥ ਇਤ ਉਤ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ
ਪਸਾਰੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਮਗਨੁ ਭਇਆ ॥੫॥ ਕਰਹਿ ਬਿਕਾਰ ਵਿਥਾਰ ਘਨੇਰੇ ਸੁਰਤਿ ਸਬ
ਦ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਪਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੬॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਕਉ ਆਵਤ ਦੇਖੈ ਸਾਕਤ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਭਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਤ
ਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਫਿਰਿ ਲੇਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਪਇਆ ॥੭॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਜੋ
ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਤਿਸਹਿ ਮਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਾਰਿ ਪ
ਇਆ ॥੮॥ ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਕਿਸਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਭੈ ਸਾਗਰ ਅਸਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥ ਦੇਖਿ ਕੁ
ਟੰਬੁ ਮਾਇਆ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰੁ ਸਾਕਤੁ ਜੰਜਾਲਿ ਪਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥੯॥ ਜਾ ਆਏ ਤਾ ਤਿਨਹਿ ਪ
ਠਾਏ ਚਾਲੇ ਤਿਨੈ ਬੁਲਾਇ ਲਇਆ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸਣਹਾਰੈ ਬਖਸਿ ਲ
ਇਆ ॥੧੦॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਚਾਖਿਆ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਭਇਆ ॥ ਰਿਧਿ
ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ

ਦੂ

੧੮

ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਲਾਇਆ ॥੨੨॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ
ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਰਸਿ ਲੀਣਾ ੧ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਰੰ
ਗਿ ਲੀਣਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਚੇ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣਾ ੧ ਰਹਾਉ ਰਹੈ ਗਗ
ਨ ਪੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੈਸਰਿ ਅਨਹਤ ਸਬਦਿ ਰੰਗੀਣਾ ੨ ਸਤੁ ਬੰਧਿ ਕੁਪੀਨ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ
ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ ਰਸੀਣਾ ੩ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਜਿਨਿ ਰਚੁ ਰਾਚੇ ਕਿਰਤੁ ਵੀਚਾਰਿ ਪਤੀਣਾ
੪॥ ਏਕ ਮਹਿ ਸਰਬ ਸਰਬ ਮਹਿ ਏਕਾ ਏਹ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ ੫ ਜਿਨਿ ਕੀਏ
ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਖਨੁ ਨ ਜਾਈ ੬ ਦੀਪਕ ਤੇ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਦਿਖਾਈ ੭ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਸਚ ਮਹਲੀ ਬੈਠੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ
੮ ਮੋਹਿ ਗਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਈ ੯ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ
ਛੂਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਖਾਈ ੧੦॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਉਹਠਿ ਹਸ
ਤ ਮੜੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਕਲ ਧਾਰੀ ੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਤੀ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੀ
ਸੰਤਹੁ ੧ ਰਹਾਉ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ੨ ਮਨਸਾ
ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ੩ ਸਿੰਙੀ ਸੁਰਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਵਾਜੈ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ੪ ਪਰਪੰਚ ਬੇਣੁ ਤਹੀ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਪਰਜਾਰੀ
੫ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਪਕੁ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੀ ੬ ਰਵਿ ਸਸਿ ਲ
ਉਕੇ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਰੀ ੭ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਅਉਧੂ
ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਪਾਰੀ ੮ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਵੀਚਾਰੀ
੯ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਆਸਣਿ ਘਰਿ ਰਾਜਾ ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ੧੦ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ
ਕਹੇ ਕਹਿ ਬਪੁਰੇ ਜੀਵਤ ਮੂਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ੧੧ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਇਕ ਮੂਰਤਿ ਆ

ਤਿਆਗੇ ਕਰਤ ਕਰਾਰੀ ॥੧੨॥ ਕਾਇਆ ਸੋਧਿ ਤਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥੧੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਵਰਤੈ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੧੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗ ਸਬਦਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧੭॥ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੧੮॥ ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਨ ਪਾਖੰਡੁ ਅਉਧੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ਅਉਧੂ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੨੦॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਭਵਜਲੁ ਹੈ ਅਵਧੂ ਸਬਦਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੨੨॥ ਸਬਦਿ ਸੂਰ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਅਉਧੂ ਬਾਣੀ ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੩॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅਉਧੂ ਨਿਕਸੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੪॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੫॥੯॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਰਮੈ ਦੀਆ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇ ਜੋਗੀ ਖਿੰਥਾ ਕਰਿ ਤੂ ਦਇਆ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਬਿਭੂਤਿ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਜਿਣਿ ਲਇਆ ॥੧॥ ਐਸੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ਜੋਗੀ ॥ ਜਿਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਤੁ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਜੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧਿਆਨ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਜੋਗੀ ਸਿੰਙੀ ਸੁਰਤਿ ਵਜਾਈ ॥੨॥ ਮਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੁ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੇਰੀ ਕਲਪਣਾ ਜਾਈ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਮੰਗਣਿ ਚੜਹਿ ਜੋਗੀ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜੋਗੀ ਨਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੪॥ ਭਉ ਭਾਉ ਦੁਇ ਪਤ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਿ ਡੰਡੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ

ਵਿਰਤ ਤੰਤੀ ਵਜੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਖਾਹੀ ॥੫॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਏਕਸ ਸਿਉ
ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਏ ॥੬॥ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਲਾਗੀ ਤਾ ਇਹ ਸੋ
ਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਜੋਗੀ ਜਿ ਕੁਟੰਬੁ ਛੋਡਿ ਪਰਭਵਣੁ ਕਰਹਿ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸਰੀਰ
ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹਹਿ ॥੮॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਿਟੀ ਕਾ ਪੁ
ਤਲਾ ਜੋਗੀ ਇਸੁ ਮਹਿ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਭੇਖ ਕਰੇ ਜੋਗੀ ਰੋਗੁ
ਨ ਜਾਇ ਗਵਾਇਆ ॥੯॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੧੦॥ ਜੋਗੈ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ
ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥੧੧॥ ਵਿਣੁ ਵ
ਜਾਈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਜੋਗੀ ਸਾ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ॥ ਜੋਗੀ ਸਾਚੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥੧॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਈ ॥
੧ ॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁ
ਖੁ ਉਪਜੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ॥੨॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮਮਤਾ ਸਬ
ਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੪॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ
ਦੂਰਿ ਨਹ ਦੇਖਹੁ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥੫॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿ
ਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੭॥ ਭਰਮਿ
ਨ ਭੂਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਮਨੁ ਰਾਖਹੁ ਇਕ ਠਾਈ ॥ ੮ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭੂਲੀ ਫਿਰਦੀ
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ੯ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਹੰਢੈ ਪਾਖੰਡਿ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥
੧੦ ॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋਗੁ ਪਾਈ ॥੧੧॥ ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸਬ

ਜਿਨਿ ਵਠੇ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੨॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਗੀਭ ਸਾਰ ਵੂਝੈ ਸੰਤਹੁ ਇਸੁ ਮਨ ਨੂ ਕੋ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
੧੩॥ ਨਾਇਐ ਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਅਚੇਤ ਨਾਮੁ
ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਮੂਰਤਿ ਤ੍ਰਿਗੁਣਿ ਭਰ
ਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੬॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੭॥ ਪੰਡਿਤ ਪ
ੜਹਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਿੰਨਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਉ
ਪਦੇਸੁ ਕਹਹਿ ਕਿਸੁ ਭਾਈ ॥੧੯॥ ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਹੀ ਸਮਾਈ ॥
੨੦॥ ਬਾਣੀ ਲਾਗੈ ਸੋ ਗਤਿ ਪਾਏ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੨੧॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਸਬਦੇ ਖੋਜੇ ਨਾ
ਮੁ ਨਵੰਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨੨॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ਬਿਨੁ ਰਸਨਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਾਈ ॥
੨੩॥ ਲੋਇਣ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਚਿਤੁ ਅਦਿਸਟਿ ਲਗਾਈ ॥੨੪॥ ਅਦਿਸਟੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਰਾ
ਲਮੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨੫॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥
੨੬॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੨੭॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ
ਪੂਜਾ ਦੁਲੰਭ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਪੂਜ
ਕਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਸੰਤਹੁ ਕਿਆ ਹਉ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਪੂਜਾ ਹੋਵੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੩॥ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸੰਤਹੁ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ
ਨ ਪਾਈ ॥੪॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੰਤਹੁ ਏਹ ਪੂਜਾ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੫॥ ਪਵਿਤ ਪਾਵ
ਨ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਲੋ
ਕਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ
ਪੂਜ ਕਰਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੯॥ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਮਲੁ ਲਾਈ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪੂਜਾ ਜਾਣੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧੧॥ ਭਾਣੇ ਤੇ ਸਭਿ ਸੁ

ਖਪਾਵੈ ਸੰਤਹੁ ਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧੨॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਸੰਤਹੁ ਕੂੜਿ ਕਰਹਿ ਵ
ਡਿਆਈ ॥੧੩॥ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਤੈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਛੋਡੈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸ
ਬਦੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥੧੫॥ ਏਹੁ ਮਨੂਆ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾ
ਵੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧੬॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਈ
॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਸ
ਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੯॥ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਅਤਿ ਪਾਪ ਨਿਖੰਜਨੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨੦॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੨੧॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਹਮ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਿਲਿ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਾਰਸ ਪਰਸੇ ਫਿਰਿ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਇਕਿ
ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਫਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਿਨ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥ ਇਕਿ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ
ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜੇ ਹਉਮੈ
ਮਾਰੀ ॥੫॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਬ ਹੀ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਗਿਆਨਿ ਤਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੭॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆ
ਪੇ ਬਖਸਿ ਭੰਡਾਰੀ ॥੮॥ ਤਿਸ ਕਿਆ ਗੁਣਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਹਉ ਗਾਵਾ ਸਬਦਿ ਵੀਚ
ਾਰੀ ॥੯॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਪੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਲਾਹੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧੦॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅਖੁਟ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੀ ॥੧੧॥ ਅਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਨੋ ਆਪੇ ਤੁਠਾ ਅਪਣੀ
ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੧੨॥ ਤਿਨ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਦਾ ਭੁਖ ਲਾਗੀ ਗਾਵਨਿ ਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੪॥ ਸਬਦਿ

ਲਗੇਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧੫॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਕੋਇਪਾਰਿਨਪਾਵੈਬੂਝੈ
ਕੋਈਵੀਚਾਰੀ॥੧੬॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਈਪਾਇਆਮਿਲਿਹਰਿਸਬਦਿਸਵਾਰੀ॥੧੭॥ਕਾ
ਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੇਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਇਪਿਆਰੀ॥੧੮॥ਕਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰੇਪਾਈ
ਐਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੯॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਖੋਜਹਿਸੇਈਪਾਵਹਿਹੋਰਿਫੂਟਿਮੂਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੦॥ਬਾਦੀ
ਬਿਨਸਹਿਸੇਵਕਸੇਵਹਿਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰੀ॥੨੧॥ਸੋਜੋਗੀਤਤੁਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿ
ਸਨਮਾਰੀ॥੨੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਤਿਨੈਪਛਾਤਾਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਸੇ
ਵਿਹਮਾਇਆਲਾਗੇਡੂਬਿਮੂਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੪॥ਜਿਚਰੁਅੰਤਰਿਸਾਸੁਤਿਚਰੁਸੇਵਕੀਚੈ
ਜਾਇਮਿਲੀਐਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥੨੫॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਪਨੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿ
ਪਿਆਰੀ॥੨੬॥ਤਨੁਮਨੁਵਾਰੀਵਾਰਿਘੁਮਾਈਅਪਨੇਗੁਰਵਿਟਹੁਬਲਿਹਾਰੀ॥੨੭॥ਮਾਇ
ਆਮੋਹੁਬਿਨਸਿਜਾਇਗਾਉਬਰੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੮॥ਆਪਿਜਗਾਏਸੇਈਜਾਗੇਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੯॥ਨਾਨਕਸੇਈਮੂਏਜਿਨਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਭਗਤਜੀਵੇਵੀਚਾਰੀ॥੩੦॥੪॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ॥ਨਾਮੁਖਜਾਨਾਗੁਰਤੇਪਾਇਆਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥ਏਕੁਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਪੂਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਬਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿ
ਆਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਈ॥੪॥ਤਿਸ
ਹਿਸਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੫॥ਆਪਣਾਆਪੁਆਪਿਉਪਾਏਅ
ਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈ॥੬॥ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਆਪੇਤਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥੭॥ਇਕਿ
ਦਾਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇਕੀਤੇਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਈ॥੮॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਏਕੋਜਾਤਾਸਚੇਰਹੇ
ਸਮਾਈ॥੯॥ਆਪਿਸਰੂਪੁਸਿਆਣਾਆਪੇਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧੦॥ਆਪੇਦੁਖੁਸੁਖੁ

ਪਾਏ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮੇਲ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧੧॥ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਨਿਗੁਰੀਆ ਧਾਵਹਿ ਫਿਰੈ
ਲੋਕਾਈ ॥੧੨॥ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥ ਇਕ
ਨਾ ਨੋ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੪॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰ
ਤਹੁ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧੫॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਕਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਬਣਤ
ਬਣਾਈ ॥੧੬॥ ਨਿਆਉ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੈ ਸਦ ਸਾਚਾ ਵਿਰਲੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਈ ॥੧੭॥ ਤਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸ
ਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੀਝੈ ਜਿਸੁ
ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥੧੯॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨੦॥ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਣਿ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ॥੨੧॥੫॥੨੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਪਰਵਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਪੂਜਾ ਬਿ
ਸਥਾਰਾ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਨਿਵਲ ਭੁਇਅੰਗਮ ਸਾਧੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਭ
ਰੋਸਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਨ ਨ ਜਾਨਾ ਵੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਪਾਈ
ਆ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਮੋਨਿ ਅਉਧੂਤੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਕਹਤਉ ਅਨੰਨਿ ਭਗਉਤੀ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀ
ਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਓਟ ਲੀਤੀ ॥੨॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਿਆ ਹਉ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥ ਕੋਈ ਅੰਨੁ ਤਜਿ ਭਇ
ਆ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਭਵਨੁ ਸਭ ਧਰਤੀ ਕਰਿਆ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪਰਿਆ ॥
੩ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕੁਲਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਿਆ ਬਾਹ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥ ਕੋਈ
ਕਹੈ ਮੈ ਧਨਹਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰਾ ॥੪॥ ਕਿਨ ਹੀ ਘੂਘਰ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾ
ਈ ॥ ਕਿਨ ਹੂ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਾਲਾ ਪਾਈ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਤਿਲਕੁ ਗੋਪੀ ਚੰਦਨ ਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀ
ਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੫॥ ਕਿਨ ਹੀ ਸਿਧ ਬਹੁ ਚੇਟਕ ਲਾਏ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਭੇਖ ਬਹੁ ਥ

ਦਬਨਇਓ ॥ ਕਿਨਹਿ ਤਿਤ ਅੰਤ ਬਹੁ ਖੇਦਾ ॥ ਓਹਿ ਦੀਨਹਿ ਭਿਨਭਿਨ ਭੇਦਾ ॥੬॥ ਕੋਈ ਛਤ੍ਰਧਰ
ਰਾਜੀ ਡਿਠਾ ॥ ਕਿ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਮੰਡਿਤਾ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਆਚਾਰ ਸੁਕਰਣੀ ॥ ਓਹਿ ਦੀਨਹਿ
ਗਰਿਹ ਬਿਸਰਣੀ ॥੭॥ ਸਗਲ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸੋਧੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਮਹਾ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਸੁ ਪਾਨੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਤੂ ਘਰਿਆ ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਲੇ ਦੇਹੁਰਾ ਕ
ਰਿਆ ॥ ਉਕਤਿ ਜੋਤਿ ਲੈ ਸੁਰਤਿ ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥੧॥
ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਜਨਾ ॥ ਸਗਲੇ ਛੋਡਿ ਬੀਚਾਰ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬ
ਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਭ੍ਰਾਤ ਪੁਤ ਹਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਨਿਤਾ ਅਰੁ ਮੀਤਾ ॥ ਤਿਸੁ
ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਚੀਤਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਵਨੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ
ਨੀਰੁ ਨਿਰਮੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਾਵਕੁ ਬਲਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਰਹੁ ਮਨ ਸਰਨਾ ॥੩॥
ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਿਨਿ ਭੋਜਨ ਦੀਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਥਾਨ ਠਹਰਾਵਨ ਕਉ ਕੀਏ ॥ ਬਸੁਧਾ ਦੀਓ ਬ
ਰਤਨਿ ਬਲਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਚਿਤਿ ਰਖੁ ਚਰਨਾ ॥੪॥ ਪੇਖਨ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰ ਸੁਨਨ ਕਉ ਕਰਨਾ
॥ ਹਸਤ ਕਮਾਵਨ ਬਾਸਨ ਰਸਨਾ ॥ ਚਰਨ ਚਲਨ ਕਉ ਸਿਰੁ ਕੀਨੋ ਮੇਰਾ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ
ਪੂਜਹੁ ਪੈਰਾ ॥੫॥ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਤੂ ਸਿਰਿ ਧਰਿ
ਆ ॥ ਅਬ ਤੂ ਸੀਝੁ ਭਾਵੈ ਨਹੀ ਸੀਝੈ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸਵਰੈ ਮਨ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਜੈ ॥੬॥ ਈਹਾ ਊਹਾ
ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖੀਐ ਤਤ ਤਤ ਤੋਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਤ ਮਨਿ ਆਲਸੁ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁ
ਵਿਸਾਰਿਐ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਸਰੈ ॥੭॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ਨ ਕ
ਰਮਾਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਗਿ ਪਾਥਰ ਤਰਿਆ ॥੮॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰੰਗ ਰਸ ਰੂਪਾ ॥ ਕਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ

॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਚਨਾ ਸਾਚੁ
ਬਨੀ ॥ ਸਭ ਕਾ ਏਕੁ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਬਾਦਿ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾ
ਵੈ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਲਪਟਿ ਸੰਗਿ ਨਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਰਚੇ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰੀ
॥੨॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਖੇਲਤ ਜੂਆ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਅਮਲੀ ਹੂਆ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਪਰ ਦਰ
ਬ ਚੋਰਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਬਿਹਾਵੈ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥੩॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਜੋਗ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਕਾਹੂ ਰੋ
ਗ ਸੋਗ ਭਰਮੀਜਾ ॥ ਕਾਹੂ ਪਵਨ ਧਾਰ ਜਾਤ ਬਿਹਾਏ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ॥੪॥ ਕਾ
ਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਚਾਲਤ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੋ ਪਿੜੁ ਮਾਲਤ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਬਾਲ ਪੜਾ
ਵਤ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ॥੫॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤੇ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ
ਜੀਆਇਹ ਹਿਰਤੇ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਾਜ ਮਹਿ ਡਰਤੇ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ॥
੬॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੇਵਾ ਜਰੂਰਤਿ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੋਧਤ ਜੀ
ਵਤ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ॥੭॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਗਾਨਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮੂੜੁ ਨ
ਹੀ ਕੋ ਸਿਆਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੩॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਬੂਟ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂ
ਟ ॥ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਐਸੇ ਰਾਖਨਹਾ
ਰ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਜਿਉ ਤਿਖਾ
ਮਿਟੰਤ ॥ ਧਨ ਬਿਗਸੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਵਤ ਕੰਤ ॥ ਲੋਭੀ ਕਾ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਕਿਰਸਾਨੀ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦਇਆ ਜਿਉ
ਬਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੩॥ ਜਿ
ਉ ਅੰਧੁਲੇ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ ਗੂੰਗਾ ਬਕਤ ਗਾਵੈ ਬਹੁ ਛੰਦ ॥ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ

ਤੇਪਾਣੀਗਾੜਿਕੈਨਮੇਸਗਾਲਉਧਾਰਨਾ॥੪॥ਜਿਉਪਦਮੁਸੀਸੀਅਰਕੈਨਸਾ॥ਐਸੇਪ੍ਰਭਛਤਮ
ਤਸੀਗਿਬਿਨਸਾ॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਨਿਕਾਪਤਉਜਲਹੋਤਾ॥ਨਾਮਜਪਤਮਲੁਕਮਲੁਉਪੇਤਾ੫
ਜਿਉਚਕਵੀਸੂਰਜਕੀਆਸਾ॥ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਕੀਪਿਆਸਾ॥ਜਿਉਕੁਰੰਕਨਾਦਕਰਨ
ਸਮਾਨੇ॥ਤਿਉਹਰਿਬਿਨਭਗਤਜਨਮਨਹਿਤੁਧਨੇ॥੬॥ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਇ
ਆਲਭਏਤਆਏਚੀਤਿ॥ਦਇਆਧਾਰੀਤਿਨਿਧਾਰਣਹਾਰਾ॥ਬੰਧਨਤੇਹੋਈਛੁਟਕਾਰਾ
॥੭॥ਸਭਿਥਾਨਦੇਖੇਨੈਣਅਲੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਭ੍ਰਮਭੈਛੂਟੇਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀ॥ਨਾਨਕਪੇਖਿਓਸਭੁਬਿਸਮਾਦੀ॥੮॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪੇਖੀਅਹਿਪ੍ਰਭਸਗਲਤੁਮਾਰੀਧਾਰਨਾ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਹਰਿਕੈਨਾਮਿਉਧਾਰਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪੇਕੁਦਰਤਿਸਭਿਕਰਤੇਕੇਕਾਰਨਾ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋ
ਭੁਝੂਠੁਨਿੰਦਾਸਾਧੂਸੰਗਿਬਿਦਾਰਨਾ॥੩॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਨਿਰਮਲਹੋਵੈਸੂਖੇਸੂਖਿਗੁ
ਦਾਰਨਾ॥੪॥ਭਗਤਸਰਣਿਜੋਆਵੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਈਹਾਊਹਨਹਾਰਨਾ॥੫॥ਸੂਖਦੂਖੁਇ
ਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਮਹੀਆਗੈਸਾਰਨਾ॥੬॥ਤੂਦਾਤਾਸਭਨਾਜੀਅਕਾਆਪਨਕੀਆਪਾਲ
ਨਾ॥੭॥ਅਨਿਕਬਾਰਕੋਟਿਜਨਊਪਰਿਨਾਨਕਵੰਞੈਵੰਞਨਾ॥੮॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਪਾਪਸਭਿਨਾਸਹਿਹਰਿਸਿਉਦੇਇਮਿਲਾਈ॥੧॥ਮੇਰਾਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਸੁ
ਖਦਾਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਦੂਖਕਾਡੇਰਾ
ਭੰਨਾਸੰਤਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੨॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਵੰਞਾਈ
॥੩॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਈ॥੪॥ਬੰਧਨਤੋੜਿਚਰਨਕਮਲ
ਧਿਆਈ॥੬॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਸਹਸਾਚੂਕਾਬਾਹੁੜਿਕਤਹੁਨਧਾਈ॥੭॥ਨਾਮਰਸਾਇਣਿ

ਸ੍ਰੀ

ਇਹੁਮਨੁਰਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥੮॥ ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆਨੇਹ
ਚਲਭ੍ਰਮਿਆਜਾਈ ॥੯॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਿਪੂਰੈਮਤਿਦੀਨੀਗੋਬਿੰਦੁਨਾਨਕਭਾਈ ॥੧੦॥ ਜਨ
ਮੁਨਿਯਨੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਨਾਕਿਤਜਾਈ ॥੧੧॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆਅਵਿਚਲਠਾਕਿ
ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਗੁਰਕਿਰਪਾਈ ॥੧੨॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਸੁਚਿਹੈਸੋਈਆਪੇਕਰੇਕਰਾਈ ॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਤ੍ਰਿਸਨਲੋਭਮਾਰਾਬਿਖਿਆਮਾਹਿਸਾਚੈਲਾਇਤਰਾਈ ॥੧੪॥ ਆਪਹਿਜੀਅਤੈਆਪਿਧਸ
ਮਲੇਆਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾਈ ॥੧੫॥ ਸਾਧਪ੍ਰਭਮਕਾਬੇੜ੍ਹਬੀਧਿਆਭਉਜਲੁਪਾਰਿਧ
ਵਾਈ ॥੧੬॥ ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤੁਅਮੀਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਈ ॥੧੭॥ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀਸੰਭਉਕਲਿਅੰਧਕਾਰਦੀਪਾਈ ॥੧੮॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਅਨਕਾਦਾਤਾਦੇਖਤ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ ॥੧੯॥ ਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਭਉਸਭਜਲਿਥਲਿਰਹਿਆਸਮਾਈ
॥੨੦॥ ਭਗਤਿਦਾਨੁਭਗਤਾਕਉਦੀਨਾਹਰਿਨਾਨਕਜਾਚੈਮਾਈ ॥੨੧॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮ
ਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ਸਿਖਹੁਸਬਦੁਪਿਆਰਿਹੋਜਨਮਮਰਣਕੀਟੇਕ ॥ ਮੁਖਊਜਲਸ
ਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕਸਿਮਰਤਏਕ ॥੧॥ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਬਣਿ
ਆਈਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿਖੇਪਨਿਬਾਹੀਸੰਤਹੁ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਲਾਹਾਦਾਸਕਉਦੀਆਸਗਲੀ
ਤ੍ਰਿਸਨਉਲਾਹੀਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਲਾਲੁਇਕੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਮਤਿ
ਕਹਣੁਨਜਾਈਸੰਤਹੁ ॥੨॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਧਿਆਨਾਸਾਚੈਦਰਸਿਸਮਾਈਸੰ
ਤਹੁ ॥੩॥ ਮਿਲਿਗਾਵਤਗਾਵਤਭਏਨਿਹਾਲਾਹਰਿਸਿਮਰਤਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈਸੰਤਹੁ ॥੪॥
ਆਤਮਰਾਮੁਸਭਮਹਿਵਿਆਪਕਅੰਤਰਿਕਤਆਵੈਕਤਜਾਈਸੰਤਹੁ ॥੫॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀ
ਹੋਸੀਸਭਜੀਆਕਾਸੁਖਦਾਈਸੰਤਹੁ ॥੬॥ ਆਪਿਬੇਅੰਤੁਅੰਤੁਨਹੀਪਾਈਐਪੂਰਿਰਹਿਆ
ਸਭਠਾਈਸੰਤਹੁ ॥੭॥ ਮੀਤਸਾਜਨਮਾਲੁਜੋਬਨੁਸੁਤਹਰਿਨਾਨਕਬਾਪੁਮੇਰੀਮਾਈਸੰਤਹੁ ॥੮॥

੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ਮਹਾ
ਅਤਿ ਬਿਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੂਖਾ ਬਾਹਰਿ
ਸੂਖਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਲਨ ਭਏ ਦੁਸਟਾਰੀ ॥੧॥ ਜਿਸ ਤੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨਹਿ ਨਿਵਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ
ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਉਧਰੇ ਸੰਤ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨੀ ਪਚਿ ਬਿਨਸੇ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ
॥੩॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਇਕੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੪॥ ਨ ਕੋਈ ਸੂਰੁ
ਨ ਕੋਈ ਹੀਣਾ ਸਭ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥੫॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਰਵਿ
ਆ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਤੇਰੀ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੀ ॥੭॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾ
ਨਕ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇਣਾਰੀ ॥੮॥੩॥੨੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ
ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾ
ਈਆ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥ ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹ
ਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਏ ਮ
ਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥
ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿ
ਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ
ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥ ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ
ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ
ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇ

ਰਾਜੀਨਿਕ੍ਰਿਪਸਾਭਿਗਾਵਈਆਂ॥ਕਾਰਿਸੰਤਿਸੁਪਮਾਨਿਆਇਵਸਿਆ॥ਜੀਨਿਇਛਾਸ
ਕਿਪੂਜਾਈਆਂ॥ਸਦਾਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਗੁਰੂਵਿਟਹੁ॥ਜਿਸਦੀਆਏਹਿਵਡਿਆਈਆ॥ਕ
ਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸਬਦਿਧਰਹੁਪਿਆਰੋ॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥੪॥ਵਜੇਪ
ੰਚਸਬਦਾਤਿਤੁਘਰਿਸਭਾਗੈ॥ਘਰਿਸਭਾਗੈਸਬਦਵਾਜੇਕਲਾਜਿਤੁਘਰਿਧਾਰੀਆ
॥ਪੰਚਦੂਤਤੁਧੁਵਸਿਕੀਤੇਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਆ॥ਧੁਰਿਕਰਮਿਪਾਇਆਤੁਧੁਜਿ
ਨਕਉਸਿਨਾਮਿਹਰਿਕੈਲਾਗੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਤਹਸੁਖੁਹੋਆਤਿਤੁਘਰਿਅਨਹਦ
ਵਜੇ॥੫॥ਸਾਚੀਲਿਵੈਬਿਨੁਦੇਹਨਿਮਾਣੀ॥ਦੇਹਨਿਮਾਣੀਲਿਵੈਬਾਝਹੁਕਿਆ
ਕਰੇਵੇਚਾਰੀਆ॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਸਮਰਥਕੋਇਨਾਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਬਨਵਾਰੀਆ
॥ਏਸਨਉਹੋਰੁਥਾਉਨਾਹੀਸਬਦਿਲਾਗਿਸਵਾਰੀਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਲਿਵੈਬਾਝ
ਹੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਰੀਆ॥੬॥ਆਨੰਦੁਆਨੰਦੁਸਭੁਕੋਕਹੈਆਨੰਦੁਗੁਰੂਤੇ
ਜਾਣਿਆ॥ਜਾਣਿਆਆਨੰਦੁਸਦਾਗੁਰਤੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪਿਆਰਿਆ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਕਿਲਵਿਖਕਟੇਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਾਰਿਆ॥ਅੰਦਰਹੁਜਿਨਕਾ
ਮੋਹੁਤੁਟਾਤਿਨਕਾਸਬਦੁਸਚੈਸਵਾਰਿਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁਅਨੰਦੁਹੈਆ
ਨੰਦੁਗੁਰਤੇਜਾਣਿਆ॥੭॥ਬਾਬਾਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈ॥ਪਾਵੈਤਸੋਜ
ਨੁਦੇਹਿਜਿਸਨੋਹੋਰਿਕਿਆਕਰਹਿਵੇਚਾਰਿਆ॥ਇਕਿਭਰਮਿਭੂਲੇਫਿਰ
ਹਿਦਹਦਿਸਿਇਕਿਨਾਮਿਲਾਗਿਸਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਭਇ
ਆਨਿਰਮਲੁਜਿਨਾਭਾਣਾਭਾਵਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਦੇਹਿਪਿਆਰੇਸੋਈਜਨੁ
ਪਾਵਏ॥੮॥ਆਵਹੁਸੰਤਪਿਆਰਿਹੋਅਕਥਕੀਕਰਹਕਹਾਣੀ॥ਕਰਹਕ
ਹਾਣੀਅਕਥਕੇਰੀਕਿਤੁਦੁਆਰੈਪਾਈਐ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਸਉਪਿ

ਗੁਰਕਉਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਪਾਈਐ।ਹੁਕਮੁਮੰਨਿਹੁਗੁਰੂਕੇਰਾਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀ।ਕਹੈਨਾਨ
ਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਕਥਿਹੁਅਕਥਕਹਾਣੀ।੯।ਏਮਨਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ।ਚ
ਤੁਰਾਈਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੂਸੁਣਿਮੰਨਮੇਰਿਆ।ਏਹਮਾਇਆਮੋਹਣੀਜਿਨਿਏਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਇਆ।ਮਾਇਆਤਮੋਹਣੀਤਿਨੈਕੀਤੀਜਿਨਿਠਗਉਲੀਪਾਈਆ।ਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਤਿਸੈਵਿ
ਟਹੁਜਿਨਿਮੋਹੁਮੀਠਾਲਾਇਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਚੰਚਲਚਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ।੧੦।ਏਮ
ਨਪਿਆਰਿਆਤੂਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇ।ਏਹੁਕੁਟੰਬੁਤੂਜਿਦੇਖਦਾਚਲੈਨਾਹੀਤੇਰੈਨਾਲੇ।ਸਾਥਿਤੇ
ਰੈਚਲੈਨਾਹੀਤਿਸੁਨਾਲਿਕਿਉਚਿਤੁਲਾਈਐ।ਐਸਾਕੰਮੁਮੂਲੇਨਕੀਚੈਜਿਤੁਅੰਤਿ
ਪਛੋਤਾਈਐ।ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਤੂਹੋਵੈਤੇਰੈਨਾਲੇ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਪਿਆਰੇਤੂ
ਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇ।੧੧।ਅਗਮਅਗੋਚਰਾਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ।ਅੰਤੋਨਪਾਇਆਕਿ
ਨੈਤੇਰਾਆਪਣਾਆਪੁਤੂਜਾਣਹੇ।ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਖੇਲੁਤੇਰਾਕਿਆਕੋਆਖਿਵਖਾਣਏ।ਆ
ਖਹਿਤਵੇਖਹਿਸਭੁਤੂਹੈਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਤੂਸਦਾਅਗੰਮੁਹੈਤੇਰਾ
ਅੰਤੁਨਪਾਇਆ।੧੨।ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੋਜਦੇਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇ
ਆ।ਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਸਚਾਮਨਿਵਸਾਇਆ।ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਧੁ
ਉਪਾਏਇਕਿਵੇਖਿਪਰਸਣਿਆਇਆ।ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਚੂਕਾਸਤਿਗੁਰੂਭਲਾਭਾ
ਇਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸਨੋਆਪਿਤੁਠਾਤਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ।੧੩।ਭਗਤਾ
ਕੀਚਾਲਨਿਰਾਲੀ।ਚਾਲਾਨਿਰਾਲੀਭਗਤਾਹਕੇਰੀਬਿਖਮਮਾਰਗਿਚਲਣਾ।ਲਬੁਲੋਭੁ
ਅਹੰਕਾਰੁਤਜਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਨਾਹੀਬੋਲਣਾ।ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਵਾਲਹੁਨਿਕੀਏਤੁਮਾਰਗਿ
ਜਾਣਾ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਆਪੁਤਜਿਆਹਰਿਵਾਸਨਾਸਮਾਣੀ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਚਾਲਭਗਤਾ
ਜੁਗਹੁਜੁਗੁਨਿਰਾਲੀ।੧੪।ਜਿਉਤੂਚਲਾਇਹਿਤਿਵਚਲਹਸੁਆਮੀਹੋਰੁਕਿਆਜਾਣਾਗੁ

ਚਲਹੇ ॥ ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੋ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾ
ਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ
ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੋ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੋ ॥੧੫॥ ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬ
ਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਸਬਦੋ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ
ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ
ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪ
ਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ ਕਹਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪ
ਵਿਤੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥ ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ
ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥ ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ
ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੁ
ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥੧੮॥ ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ
ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥ ਏਹ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
ਵੇਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੋ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤ
ਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥
ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁ
ਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥ ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ ਹੋਵੈ ਤ

ਸਨਮੁਖੁਸਿਖੁਕੋਈਜੀਅਹੁਰਹੈਗੁਰੂਨਾਲੇ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਧਿਆਏਅੰਤਰਆਤਮੈ
ਸਮਾਲੇ॥ਆਪੁਛਡਿਸਦਾਰਹੈਪਰਣੈਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰ
ਤਹੁਸੋਸਿਖੁਸਨਮੁਖੁਹੋਏ ੨੧ ਜੇਕੋਗੁਰਤੇਵੇਮੁਖੁਹੋਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ਪਾ
ਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਰਥੈਕੋਈਪੁਛਹੁਬਿਬੇਕੀਆਜਾਏ॥ਅਨੇਕਜੂਨੀਭਰਮਿਆਵੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁ
ਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਫਿਰਿਮੁਕਤਿਪਾਏਲਾਗਿਚਰਣੀਸਤਿਗੁਰੂਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਕਹੈਨਾ
ਨਕੁਵੀਚਾਰਿਦੇਖਹੁਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ ੨੨ ਆਵਹੁਸਿਖਸਤਿਗੁਰੂਕੇਪਿ
ਆਰਿਹੋਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥ਬਾਣੀਤਗਾਵਹੁਗੁਰੂਕੇਰੀਬਾਣੀਆਸਿਰਿਬਾਣੀ॥ਜਿਨ
ਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਹੋਵੈਹਿਰਦੈਤਿਨਾਸਮਾਣੀ॥ਪੀਵਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਰਹਹੁਹਰਿਰੰਗਿਜਪਿ
ਹੁਸਾਰਿਗਪਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਾਗਾਵਹੁਏਹਸਚੀਬਾਣੀ ੨੩ ਸਤਿਗੁਰੂਬਿਨਾਹੋਰਕਚੀ
ਹੈਬਾਣੀ॥ਬਾਣੀਤਕਚੀਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ॥ਕਹਦੇਕਚੇਸੁਣਦੇਕਚੇਕਚੀ
ਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਕਰਹਿਰਸਨਾਕਹਿਆਕਛੂਨਜਾਣੀ॥ਚਿਤੁਜਿਨਕਾ
ਹਿਰਿਲਇਆਮਾਇਆਬੋਲਨਿਪਏਰਵਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾ
ਣੀ ੨੪ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਹੀਰੇਜਿਤੁਜੜਾਉ॥ਸਬਦੁਰਤਨੁਜਿਤੁਮੰਨੁਲਾਗਾ
ਏਹੁਹੋਆਸਮਾਉ॥ਸਬਦਸੇਤੀਮਨੁਮਿਲਿਆਸਚੈਲਾਇਆਭਾਉ॥ਆਪੇਹੀਰਾਰਤ
ਨੁਆਪੇਜਿਸਨੋਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਰਤਨੁਹੈਹੀਰਾਜਿਤੁਜੜਾਉ ੨੫ ਸਿਵਸਕ
ਤਿਆਪਿਉਪਾਇਕੈਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏ॥ਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏਆਪਿਵੇਖੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਤੋੜੇਬੰਧਨਹੋਵੈਮੁਕਤੁਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੋਆ
ਪਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪਿਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏ
੨੬ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੁੰਨਪਾਪਬੀਚਾਰਦੇਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀਗੁਰੂਬਾ

ਝਹੁਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਤਿਹੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰੁਭ੍ਰਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਆਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾ
ਤੇਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਾਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੋਤਤੁਪਾ
ਏਜਿਸਨੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਗੈਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੨੭॥ਮਾਤਾਕੇਉਦਰਮ
ਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥ਮਨਹੁਕਿਉਵਿਸਾਰੀਐਏਵਡੁਦਾਤਾ
ਜਿਅਗਨਿਮਹਿਆਹਾਰੁਪਹੁਚਾਵਏ॥ਓਸਨੋਕਿਹੁਪੋਹਿਨਸਕੀ॥ਜਿਸਨਉਆਪਣੀ
ਲਿਵਲਾਵਏ॥ਆਪਣੀਲਿਵਆਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਏਵਡੁਦਾਤਾਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥੨੮॥ਜੈਸੀਅਗਨਿਉਦਰਮਹਿਤੈਸੀਬਾਹਰਿ
ਮਾਇਆ॥ਮਾਇਆਅਗਨਿ[illegible]ਸਭਇਕੋਜੇਹੀਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਜਾਤਿਸੁ
ਭਾਣਾਤਾਜੰਮਿਆਪਰਵਾਰਿਭਲਾਭਾਇਆ॥ਲਿਵਛੁੜਕੀਲਗੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆ
ਅਮਰੁਵਰਤਾਇਆ॥ਏਹਮਾਇਆਜਿਤੁਹਰਿਵਿਸਰੈਮੋਹੁਉਪਜੈਭਾਉਦੂਜਾਲਾਇਆ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਾਲਿਵਲਾਗੀਤਿਨੀਵਿਚੇਮਾਇਆਪਾਇਆ॥੨੯॥ਹਰਿ
ਆਪਿਅਮੁਲਕੁਹੈਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇਕਿਸੈਵਿਟਹੁਰ
ਹੇਲੋਕਲਿਵਲਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਿਸਨੋਸਿਰੁਸਉਪੀਐਵਿਚਹੁਆ
ਪੁਜਾਇ॥ਜਿਸਦਾਜੀਉਤਿਸੁਮਿਲਿਰਹੈਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਹਰਿਆਪਿਅਮੁਲ
ਕੁਹੈਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੈਪਾਇ॥੩੦॥ਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਣਜਾਰ
ਾ॥ਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਣਜਾਰਾਸਤਿਗੁਰਤੇਰਾਸਿਜਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਜਪਿਹੁਜੀਅ
ਹੁਲਾਹਾਖਟਿਹੁਦਿਹਾੜੀ॥ਏਹੁਧਨੁਤਿਨਾਮਿਲਿਆਜਿਨਹਰਿਆਪੇਭਾਣਾ॥ਕਹੈਨਾਨ
ਕੁਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਹੋਆਵਣਜਾਰਾ॥੩੧॥ਏਰਸਨਾਤੂਅਨਰਸਿਰਾਚਿਰਹੀਤੇਰੀਪਿ
ਆਸਨਜਾਇ॥ਪਿਆਸਨਜਾਇਹੋਰਤੁਕਿਤੈਜਿਚਰੁਹਰਿਰਸੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁ

ਪਾਇਪਲੈਪੀਐਹਰਿਰਸੁਬਹੁੜਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੈਆਇ॥ਏਹੁਹਰਿਰਸੁਕਰਮੀਪਾਈਐ
ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਹੋਰਿਅਨਰਸਸਭਿਵੀਸਰੇਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆ
ਇ॥੩੨॥ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਤੁਮਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਤਾਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆ॥ਹਰਿਜੋਤਿ ਹਰਿ
ਰਖੀਤੁਧੁਵਿਚਿਤਾਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆ॥ਆਪੇਮਾਤਾਆਪੇਪਿਤਾਜਿਨਿਜੀਉਉਪਾ
ਇਜਗਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਤਾਚਲਤੁਹੋਆਚਲਤੁਨਦਰੀਆ
ਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਮੂਲੁਰਚਿਆਜੋਤਿਰਾਖੀਤਾਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆ॥੩੩॥ਮਨਿ
ਚਾਉਭਇਆਪ੍ਰਭਆਗਮੁਸੁਣਿਆ॥ਹਰਿਮੰਗਲੁਗਾਉਸਖੀਗ੍ਰਿਹੁਮੰਦਰੁਬਣਿਆ
॥ਹਰਿਗਾਉਮੰਗਲੁਨਿਤਸਖੀਏਸੋਗੁਦੂਖੁਨਵਿਆਪਏ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾ
ਗੇਆਪਣਾਪਿਰੁਜਾਪਏ॥ਅਨਹਤਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਰਸੁਭੋਗੋ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭੁਆਪਿਮਿਲਿਆਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੋ॥੩੪॥ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਇਸੁਜਗ
ਮਹਿਆਇਕੈਕਿਆਤੁਧੁਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਕਿਕਰਮਕਮਾਇਆਤੁਧੁਸਰੀਰਾਜਾਤੂ
ਜਗਮਹਿਆਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਤੇਰਾਰਚਨੁਰਚਿਆਸੋਹਰਿਮਨਿਨਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਿਆਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁਸਰੀਰੁਪਰਵਾ
ਣੁਹੋਆਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੩੫॥ਏਨੇਤ੍ਰਹੁਮੇਰਿਹੋਹਰਿਤੁਮਮਹਿ
ਜੋਤਿਧਰੀਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈਨਦਰੀ
ਹਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਏਹੁਵਿਸੁਸੰਸਾਰੁਤੁਮਦੇਖਦੇਏਹੁਹਰਿਕਾਰੂਪੁਨਦਰੀਆਇਆ ਹੈਹਰਿਰੂਪੁ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਜਾਵੇਖਾਹਰਿਇਕੁਹੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਏਹਿਨੇਤ੍ਰਅੰਧਸੇਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋਈ॥੩੬॥ਏਸ੍ਰਵਣਹੁਮੇਰਿ
ਹੋਸਾਚੈਸੁਨਣੈਨੋਪਠਾਏ॥ਸਾਚੈਸੁਨਣੈਨੋਪਠਾਏਸਰੀਰਿਲਾਏਸੁਣਹੁਸਤਿਬਾਣੀ॥

ਜਿਤੁਸੁਣੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਆਰਸਨਾਰਸਿਸਮਾਣੀ॥ਸਚੁਅਲਖਵਿਡਾਣੀਤਾਕੀਗਤਿ
ਕਹੀਨਜਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਣਹੁਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵਹੁਸਾਚੈਸੁਨਣੈਨੋਪਠਾਏ॥੩੭॥
ਹਰਿਜੀਉਗੁਫਾਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਵਾਜਾਪਵਣੁਵਜਾਇਆ॥ਵਜਾਇਆਵਾਜਾਪਉਣਨਉ
ਦੁਆਰੇਪਰਗਟੁਕੀਏਦਸਵਾਗੁਪਤੁਰਖਾਇਆ॥ਗੁਰਦੁਆਰੈਲਾਇਭਾਵਨੀਇਕਨਾ
ਦਸਵਾਦੁਆਰੁਦਿਖਾਇਆ॥ਤਹਅਨੇਕਰੂਪਨਾਉਨਵਨਿਧਿਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਈਪਾਇਆ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਪਿਆਰੈਜੀਉਗੁਫਾਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਵਾਜਾਪਵਣੁਵਜਾਇਆ॥੩੮॥
ਏਹੁਸਾਚਾਸੋਹਿਲਾਸਾਚੈਘਰਿਗਾਵਹੁ॥ਗਾਵਹੁਤਸੋਹਿਲਾਘਰਿਸਾਚੈਜਿਥੈਸਦਾਸਚੁਧਿ
ਆਵਹੇ॥ਸਚੋਧਿਆਵਹਿਜਾਤੁਧੁਭਾਵਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਬੁਝਾਵਹੇ॥ਇਹੁਸਚੁਸਭਨਾਕਾ
ਖਸਮੁਹੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਜਨੁਪਾਵਹੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੁਸੋਹਿਲਾਸਚੈਘਰਿਗਾਵਹੇ॥੩੯॥
ਅਨਦੁਸੁਣਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਉਤਰੇਸ
ਗਲਵਿਸੂਰੇ॥ਦੂਖਰੋਗਸੰਤਾਪਉਤਰੇਸੁਣੀਸਚੀਬਾਣੀ॥ਸੰਤਸਾਜਨਭਏਸਰਸੇਪੂਰੇ
ਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥ਸੁਣਤੇਪੁਨੀਤਕਹਤੇਪਵਿਤੁਸਤਿਗੁਰੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕੁਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ ੪੦ ॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਸਦੁ ॥੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜਗਿਦਾਤਾਸੋਇਭਗਤਿਵਛਲੁਤਿਹੁ
ਲੋਇਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਵਏਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਇਜੀਉ॥ਅਵਰੋਨਜਾਣਹਿਸਬ
ਦਿਗੁਰਕੈਏਕੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੇ॥ਪਰਸਾਦਿਨਾਨਕਗੁਰੂਅੰਗਦਪਰਮਪਦਵੀਪਾਵਹੇ
॥ਆਇਆਹਕਾਰਾਚਲਣਵਾਰਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਜਗਿਅਮਰੁਅਟਲੁ
ਅਤੋਲੁਠਾਕੁਰੁਭਗਤਿਤੇਹਰਿਪਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਭਾਣਾਗੁਰਭਾਇਆਗੁਰੁਜਾਵੈਹਰਿ

ਪ੍ਰਭ

ਪਛੁਤਾਨਸਜੀਓ॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੇਹਮਰਿਖਿਬਿਨਤੀਮੰਗੀਪੈਜਰਖਹੁ ਅਮਰਦਾਸਜੀਓ॥ਪੈ
ਜਰਖਹੁਹਰਿਜਨਕੇਰੀਹਰਿਦੇਹੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੋ॥ਅੰਤਿਚਲਦਿਆਹੋਇਬੇਲੀਜਮਦੂਤ
ਕਾਲਨਿਖੰਜਨੋ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕੀਬਿਨਤੀਪਾਈਹਰਿਪ੍ਰਭਿਸੁਣੀ॥ਅਮਰਦਾਸਜੀਓ॥ਹਰਿਧਾ
ਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਕਹੈਸਾਬਾਸਜੀਓ॥੨॥ਮੇਰੇਸਿਖਸੁਣਹੁਪੁ
ਤਭਾਈਹੋਮੇਰੈਹਰਿਭਾਣਾਆਉਮੈਪਾਸਜੀਓ॥ਹਰਿਭਾਣਾਗੁਰਭਾਇਆ॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਕਰੇਸਾਬਾਸਜੀਓ॥ਭਗਤੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਸੋਈ॥ਜਿਸੁਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣਾਭਾਵਏ॥ਆਨੰਦੁ
ਅਨਹਦਵਜਹਿਵਾਜੇਹਰਿਆਪਿਗਲਿਮੇਲਾਵਏ॥ਤੁਸੀਪੁਤਭਾਈਪਰਵਾਰੁਮੇਰਾਮ
ਨਿਵੇਖਹੁਕਰਿਨਿਰਜਾਸਜੀਓ॥ਧੁਰਿਲਿਖਿਆਪਰਵਾਣਾਫਿਰੈਨਾਹੀਗੁਰੁਜਾਇਹ
ਰਿਪ੍ਰਭਪਾਸਜੀਓ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਭਾਣੈਆਪਣੈਬਹਿਪਰਵਾਰੁਸਦਾਇਆ॥ਮਤੋ
ਪਿਛੈਕੋਈਰੋਵਸੀਸੋਮੈਮੂਲਿਨਭਾਇਆ॥ਮਿਤੁਪੈਝੈਸੋਮਿਤੁਬਿਗਸੈਜਿਸੁਮਿਤਕੀਪੈਜ
ਭਾਵਏ॥ਤੁਸੀਵੀਚਾਰਿਦੇਖਹੁਪੁਤਭਾਈਹਰਿਸਤਿਗੁਰੂਪੈਨਾਵਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਤ
ਖਿਹੋਦੈਬਹਿਰਾਜੁਆਪਿਟਿਕਾਇਆ॥ਸਭਿਸਿਖਬੰਧਪਪੁਤਭਾਈਰਾਮਦਾਸਪੈਰੀ
ਪਾਇਆ॥੪॥ਅੰਤੇਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਿਆਮੈਪਿਛੈਕੀਰਤਨੁਕਰਿਅਹੁਨਿਰਬਾਣੁਜੀ
ਓ॥ਕੇਸੋਗੋਪਾਲਪੰਡਿਤਸਦਿਅਹੁਹਰਿਹਰਿਕਥਾਪੜਹਿਪੁਰਾਣੁਜੀਓ॥ਹਰਿਕ
ਥਾਪੜੀਐਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣੀਐਬੇਬਾਣੁਹਰਿਰੰਗੁਗੁਰਭਾਵਏ॥ਪਿੰਡੁਪਤਲਿਕਿਰਿਆਦੀਵ
ਾਫੁਲਿਹਰਿਸਰਿਪਾਵਏ॥ਹਰਿਭਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਿਆਹਰਿਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁ
ਸੁਜਾਣੁਜੀਓ॥ਰਾਮਦਾਸਸੋਢੀਤਿਲਕੁਦੀਆਗੁਰਸਬਦੁਸਚੁਨੀਸਾਣੁਜੀਓ॥੫॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਜਿਬੋਲਿਆਗੁਰਸਿਖਾਮੰਨਿਲਈਰਜਾਇਜੀਓ॥ਮੋਹਰੀਪੁਤੁਸਨ
ਮੁਖੁਹੋਇਆਰਾਮਦਾਸੈਪੈਰੀਪਾਇਜੀਓ॥ਸਭਪਵੈਪੈਰੀਸਤਿਗੁਰੂਕੇਰੀਜਿਥੈਗੁਰੂ

ਆਪੁ ਰਖਿਆ ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਣਿ ਨਿਵਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਗੁਰਹਿ ਭਾਣਾ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਹੈ ਸੁੰਦਰੁ
ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥੧ ॥ ॥ ॥ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ
ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਇਅੜਾ ਹਰਿ ਜਨੀਅੜਾ ਜਨੀਅੜਾ ਹਰਿ ਜਨੀਅੜਾ ਨੈਣ ਅਲੋਇ
ਅੜਾ ਹਰਿ ਜਨੀਅੜਾ ਨੈਣ ਅਲੋਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਇਆ ਅਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਅ
ਗੂੜਾ ॥ ਨਾਲਿ ਹੋਵੰਦਾ ਲਹਿ ਨ ਸਕੰਦਾ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਹੋਛੀ ਬਾ
ਤਾ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਭਰਮ ਧੜਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਸਭ ਕੈ
ਨਿਕਟਿ ਖੜਾ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਕਿਰਪਾਲਾ ਮੇ
ਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਘਟ ਘ
ਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਹਨਿਆ ॥ ਇਕ ਦਾਸੀ ਧਾਰੀ ਸਬਲ ਪਸਾਰੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਲੈ ਮੋਹਨਿਆ ॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਰਾਖੈ ਸੋ ਸਚੁ ਭਾਖੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਭਾਣਾ ਤਿਸ ਹੀ ਕ
ਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਮਾਣੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਣੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੋ ਸਦ ਪਰਧਾਨਾ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮਾ ॥ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਸਾਰਿਗਪਾਣੇ ਜਿਨ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇ
ਆ ਤਿਨਹਿ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਤਿਸੈ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ਸ
ਚੁ ਤਿਸੈ ਦੀਬਾਣੋ ॥ ੩ ॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੁਣੀਐ ਮੰਗਲਾ ॥ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰ
ਭ ਸੋਹਿਲੜਾ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ॥ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਅਗਾਜੇ ਨਿਤ ਨਿਤ
ਜਿਸਹਿ ਵਧਾਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ

ਜਾਈ ॥ ਚੂਕੀ ਪਿਆਸ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਨਿਰੰਜਨੀਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਮੇਰੈ ਘਰਿ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਸੁਨੀਆ ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਖਿਨੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਰਮਾ ਕੰਠਿ ਉਰ ਧਾਰੀਐ ॥ ਉਰ
ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਤਾ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਦੁ
ਸਹ ਦੁਖ ਭਵ ਖੰਡਨੋ ॥ ਜਗਦੀਸ ਈਸ ਗੋਪਾਲ ਮਾਧੋ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਬਿ
ਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਚਿਤਾਰੀਐ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੁ ਜ
ਨ ਕਾ ਆਸਰਾ ॥ ਮਾਲੁ ਮਿਲਖ ਭੰਡਾਰ ਨਾਮੁ ਅਨੰਤ ਧਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨ ਕੈ ਰ
ਸ ਭੋਗ ਏਕ ਨਰਾਇਣਾ ॥ ਰਸ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਨੰਤ ਬੀਠਲ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇਣਾ ॥ ਕਿਲ
ਵਿਖ ਹਰਣਾ ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਰਣਾ ਨਾਮੁ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਹਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਚ
ਰਨ ਕਮਲਹ ਆਸਰਾ ॥੨॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਈ ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਦ
ਇਆਲ ਸੁਣਿ ਭਗਤ ਵਖਾਨਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਝੁ ਧਿਆਵਹਿ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਰ
ਮੇਸਰਾ ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਜਗਦੀਸਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸੋਈ ਜਿ
ਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਾਨਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਪਛਾਨਈ ॥੩॥
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਅਨਾਥੁ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਕੁਸਲੁ ਥੀਆ ਸਰਬ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਜਲਨੇ ਬੁਝਾਈ ਸਾਂ
ਤਿ ਆਈ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਹਰਖ ਸਹਜ ਸਾਚੇ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾ
ਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਰੁਣ ਝੁਣੋ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਈਐ ਸੰਤਨ ਕੈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ
ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਗੁਰ ਮੰਤਨ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਅਮਿਉ ਪੀ

ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਅਰਾਧੀਐਜੋਗਦਾਨਅਨੇਕਕਿਰਿਆਲਗਿਚਰਣਕਮਲਹਸਾਧੀ
ਐ॥ਭਾਉਭਗਤਿਦਇਆਲਮੋਹਨਦੂਖਸਗਲੇਪਰਹਰੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਤਰੈਸਾਗਰੁ
ਧਿਆਇਸੁਆਮੀਨਰਹਰੈ॥੧॥ਸੁਖਸਾਗਰਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣੁਭਗਤਗਾਵਹਿਗੁਣਤੇਰੇ
ਰਾਮ॥ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਪਾਏਸੁਖਘਨੇਰੇਰਾਮ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਮਿਲਿ
ਆਦੂਖਹਰਿਆਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆ॥ਹਰਿਚਰਣਲਾਗਾਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾ
ਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਾਭਾਖਿਆ॥ਹਰਿਏਕੁਚਿਤਵੈਪ੍ਰਭੁਏਕੁਗਾਵੈਹਰਿਏਕੁਦ੍ਰਿਸਟੀਆ
ਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਰੀਕਿਰਪਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ ॥੨॥ਮਿਲਿ
ਰਹੀਐਪ੍ਰਭਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਨੀਐਰਾਮ॥ਦਇਆਲਪ੍ਰਭੂਦਾਮੋਦ
ਰਮਾਧੋਅੰਤੁਨਪਾਈਐਗੁਨੀਐਰਾਮ॥ਦਇਆਲਦੁਖਹਰਸਰਣਿਦਾਤਾਸਗਲ
ਦੋਖਨਿਵਾਰਣੋ॥ਮੋਹਸੋਗਵਿਕਾਰਬਿਖੜੇਜਪਤਨਾਮਉਧਾਰਣੋ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇ
ਰੇਪ੍ਰਭੂਮੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸਭਰੇਣਥੀਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਇਆਕੀਜੈਨਾਮੁ
ਤੇਰਾਜਪਿਜੀਵਾ॥੩॥ਰਾਖਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਭਗਤਜਨਾਅਪਣੀਚਰਣੀਲਾਏਰਾਮ॥ਆ
ਠਪਹਰਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਤਰੇਭਵ
ਜਲਰਹੇਆਵਣਜਾਣਾ॥ਸਦਾਸੁਖੁਕਲਿਆਣਕੀਰਤਨੁਪ੍ਰਭਲਗਾਮੀਠਾਭਾਣਾ॥ਸ
ਭਇਛਪੁੰਨੀਆਸਪੂਰੀਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਆ
ਪਿਮੇਲੇਫਿਰਿਨਾਹੀਦੂਖਵਿਸੂਰਿਆ॥੪॥੩॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ
ਸਲੋਕੁ ॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਾਗਤੀਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ
ਆਰਾਧੀਐਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਣਰਾਮ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਪ੍ਰਭਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਣੋਤਿਸੁਬਿ
ਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਸਿਮਰੀਐਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ

ਜੀਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿ
ਨ ਸਭਾਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾ
ਇ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ਪਰਗਾਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਸੁਖੀ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਸੋਚ ॥ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਗੋਪਾਲ ਕੀ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਕਟ ਮੋਚ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥
ਭੈ ਸੰਕਟ ਕਾਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਨੰਦ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਅਚੁਤ ਪੁਰਖੁ ਏਕੋ ਤਿਸਹਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਰ ਚਰਨ ਮ
ਸਤਕੁ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਥਾਨੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ
ਮਾਲੁ ਜੀਉ ॥ ਸਦ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੀ ਟੇਕ ਏਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਖੈ
ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਕੋ ਅੰਚਲਿ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰ
ਗਿ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ਜੀਉ ॥ ਇਕ ਓਟ ਕੀਜੈ ਜੀਉ ਦੀਜੈ ਆਸ ਇਕ
ਧਰਣੀਧਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਭੁ ਤਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਾਰ
ਛੂਟੇ ਫਿਰਿ ਨ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਨਾਥ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋ
ਰਥ ਪੂਰਿਆ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਮਾਥ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸਗਲ ਇਛਾ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ਮਿਲਿ
ਆ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਜੀਉ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਜੀਉ
॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਏ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਣਾ ॥ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਸੁਖ
ਸਹਜ ਦਾਤਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਣਾ ॥ ਆਪੇ ਮਿਲਾਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ
ਨਹੀ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕਰਤੇ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ

ਬਲਿ ॥੫॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੁਨਿ ਧੁਨਿ ਨਾਨਕ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗਹਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵ
ਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮ ਸੇਵਿ ਸਖੀ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ॥ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰੁਤੀ ਸਲੋਕੁ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦਨ
ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਾਛਉ ਸਾਧਹ ਧੂਰਿ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਰ
ਪੂਰਿ ॥੧॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣੁ ਭੈ ਹਰਣੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ
ਨਾਨਕ ਨੀਤ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ਜੀਉ ॥
ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਮੂਰਤ ਘੜੀ ਗੁਣ ਉਚਰਤ ਸੋਭਾਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ
ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਜਿਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਨ ਤੁਲਿ ਕਿਰਿਆ ਹਰਿ ਸਰਬ ਪਾਪਾ ਹੰਤੁ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਜੀ
ਵਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਦਮੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੋ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਕਥਨੀ ਸਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸਾਜਨ ਪਰਹੁ
ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤ ॥ ਸੂਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਥੀਆ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥
ਰੁਤਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹ ਚੇਤੁ ਵੈਸਾਖ ਸੁਖ ਮਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਹੁ ਮਿਲਿਆ ਮਉਲਿ
ਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ਘਰਿ ਨਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਅਨਦੁ ਸਖੀਏ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਫੁਲਿ
ਆ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬੇਤਾ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਮੁਲਿਆ ॥ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਦੁ
ਖੁ ਗਵਾਇਆ ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਕੀ
ਤ੍ਰਾਸ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਈ ਕਰਤੀ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥ ਕੋਮ
ਲ ਬੰਧਨ ਬਾਧੀਆ ਨਾਨਕ ਕਰਮਹਿ ਲੇਖ ॥੧॥ ਜੋ ਭਾਣੇ ਸੇ ਮੇਲਿਆ ਵਿਛੋੜੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ

ਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੇ ਵਡ ਪਰਤਾਪਾ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਗ੍ਰੀਖਮ ਅਤਿ ਗਾਖੜੀ ਜੇਠ
ਅਖਾੜੈ ਘਾਮ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਦੁਹਾਗਣੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੀ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਨਹ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਆਵੈ ਮਰਤ ਹਾਵੈ ਮਹਾ ਗਾਰਬਿ ਮੁਠੀਆ ॥ ਜਲ ਬਾਝੁ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਵੈ ਸੰ
ਗਿ ਮਾਇਆ ਰੁਠੀਆ ॥ ਕਰਿ ਪਾਪ ਜੋਨੀ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਈ ਦੇਇ ਸਾਸਨ ਜਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਿ
ਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਓਟ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸ੍ਰਧਾ ਲਾਗੀ ਸੰ
ਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁ
ਭਾਇ ॥੧॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਸਾਜਨਹਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮੀਤ ॥ ਚਰਨਹ ਦਾਸੀ ਕਰਿ
ਲਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਬਰਸੁ ਸੁਹੇਲੀਆ ਸਾਵਣ ਭਾ
ਦਵੇ ਆਨੰਦ ਜੀਉ ॥ ਘਣ ਉਨਵਿ ਵੁਠੇ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿਆ ਮਕਰੰਦ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗ੍ਰਿਹ ਭਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਹ ਛਿਦ੍ਰ ਲਾਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ
ਆਮੀ ਬਖਸਿੰਦੁ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ਜੀਉ
॥੪॥ ਸਲੋਕ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਮੈ ਫਿਰਉ ਕਬ ਪੇਖਉ ਗੋਪਾਲ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਨੁ
ਸੰਤ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਰਹ
ਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਾਧਹ ਸਰਣਾਗਤੀ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੁਜਾਇ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਸਰ
ਦ ਅਡੰਬਰੋ ਅਸੂ ਕਤਕੇ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ਖੋਜੰਤੀ ਦਰਸਨੁ ਫਿਰਤ ਕਬ ਮਿਲੀ
ਐ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਹ ਸੂਖ ਸਾਰੇ ਹਾਰ ਕੰਙਣ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਨਾ ॥ ਸੁੰਦ
ਰਿ ਸੁਜਾਣਿ ਚਤੁਰਿ ਬੇਤੀ ਸਾਸ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਤਨਾ ॥ ਈਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸ ਅਲੋਕਨ ਮਨਿ
ਮਿਲਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾ

ਤਮਜੀਉ॥੫॥ਸਲੋਕ॥ਜਲਣਿਬੁਝੀਸੀਤਲਭਏਮਨਿਤਨਿਉਪਜੀਸਾਂਤਿ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੂਰਨਮਿਲੇਦੁਤੀਆਬਿਨਸੀਭ੍ਰਾਂਤਿ॥੧॥ਸਾਧਪਠਾਏਆਪਿਹਰਿਹਮ
ਤੁਮਤੇਨਾਹੀਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਭ੍ਰਮਭੈਮਿਟਿਗਏਰਮਣਰਾਮਭਰਪੂਰਿ॥੨॥ਛੰਤੁ॥ਰੁਤਿ
ਸਿਸੀਅਰਸੀਤਲਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇਮੰਘਰਪੋਹਿਜੀਉ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਦਰਸੁਪਾਇਆ
ਬਿਨਸੇਮਾਇਆਧ੍ਰੋਹਜੀਉ॥ਸਭਿਕਾਮਪੂਰੇਮਿਲਿਹਜੂਰੇਹਰਿਚਰਣਸੇਵਕਿਸੇਵਿਆ
ਹਾਰਡੋਰਸੀਗਾਰਸਭਿਰਸਗੁਣਗਾਉਅਲਖਅਭੇਵਿਆ॥ਭਾਉਭਗਤਿਗੋਵਿੰ
ਦਬਾਂਛਤਜਮੁਨਸਾਕੈਜੋਹਿਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮੇਲੀਤਹਨਪ੍ਰੇ
ਮਬਿਛੋਹਜੀਉ॥੬॥ਸਲੋਕ॥ਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆਸੋਹਾਗਣੀਡੋਲਤਨਾਹੀਚੀਤ॥ਸੰ
ਤਸੰਜੋਗੀਨਾਨਕਾਗ੍ਰਿਹਿਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਭਮੀਤ॥੧॥ਨਾਦਬਿਨੋਦਅਨੰਦਕੋਡਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਸੰ
ਗਿਬਨੇ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਇਆਹਰਿਨਾਨਕਨਾਮਭਨੇ॥੨॥ਛੰਤੁ॥ਹਿਮਕਰਰੁ
ਤਿਮਨਿਭਾਵਤੀਮਾਘੁਫਗਣੁਗੁਣਵੰਤਜੀਉ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਾਉਮੰਗਲੋਗ੍ਰਿ
ਹਿਆਏਹਰਿਕੰਤਜੀਉ॥ਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲਆਏਮਨਿਧਿਆਏਸੇਜਸੁੰਦਰਿਸੋਹੀਆ
॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਭਏਹਰਿਆਦੇਖਿਦਰਸਨਮੋਹੀਆ॥ਮਿਲੇਸੁਆਮੀਇਛ
ਪੁੰਨੀਮਨਿਜਪਿਆਨਿਰਮਲਮੰਤਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਿਤਕਰਹੁਰਲੀਆ
ਹਰਿਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਕੰਤਜੀਉ॥੭॥ਸਲੋਕ॥ਸੰਤਸਹਾਈਜੀਅਕੇਭਵਜਲਤਾ
ਰਣਹਾਰ॥ਸਭਤੇਊਚੇਜਾਣੀਅਹਿਨਾਨਕਨਾਮਪਿਆਰ॥੧॥ਜਿਨਿਜਾਨਿਆਸੇਈਤ
ਰੇਸੇਸੂਰੇਸੇਬੀਰ॥ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਹਾਰਣੈਹਰਿਜਪਿਉਤਰੇਤੀਰ॥੨॥ਛੰਤੁ॥ਚਰਣ+
ਜਾਵਣਦੁਖਹਰੇਹਰਿਭਗਤਿਕੀਆਪਰਵੇਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਸਹਜਿਮਾਤੇ
ਤਿਲੁਨਮਨਤੇਬੀਸਰੈ॥ਤਜਿਆਪੁਸਰਣੀਪਰੇਚਰਣੀਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀ

+ਬਿਰਾਜਿਤਸਭਊਪਰੇਮਿਟਿਆਸਗਲਕਲੇਸੁਜੀਉ॥ਆਵ

ਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮ
ਇਆ ਧਾਰਹੁ ਤੂ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਇਕ ਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ਓਅੰ
ਕਾਰੁ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥ ਓਅੰ
ਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥ ਓਨ
ਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾ
ਲਾ ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇ
ਆ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਇਕ ਜੋਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ॥ ਸਮਝੈ ਸੂ
ਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੂਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾ
ਚਾ ॥੨॥ ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਧਧੈ ਧੂਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ
ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥ ਧਨੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤ
ਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥੩॥ ਙਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ
ਆ ॥ ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀਐ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਆਇਆ ॥੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ
ਪਛਾਣੈ ਇਉ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ ॥
ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਈ ॥੫॥ ਇਸੁ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿ ਰਾਖ
ਉ ਅਫਰਿਓ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵਾਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥ ਲਬਿ
ਲੋਭਿ ਮੁਹਤਾਜਿ ਵਿਗੂਤੇ ਇਬ ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਏਕੁ ਸਰੇਵੈ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ਆ

ਵਡ੍ਹਾ ਭਗਤਾ ਰਾਈ ॥੬॥ ਇਕੁ ਆਚਾਰੁ ਰੰਗੁ ਇਕੁ ਰੂਪਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰੂਪਾ ॥ ਏਕੋ
ਭਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਲੇ ਸਮਸਰਿ ਰਹੀਐ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਲਹੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਆਖਿ ਸੁ
ਣਾਏ ॥੭॥ ਊਰਮ ਧੂਰਮ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਊਗਵਿਆ
ਅਸਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਊਨਵਿ ਬਰਸੈ ਨੀਝਰ ਧਾਰਾ ॥ ਊਤ
ਮ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਦੇ ਕੇਕ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੮॥ ਊਗਵੈ ਸੂ
ਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਊਚਉ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਊਪਰਿ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਇਆ ॥ ਆ
ਪੇ ਕਰੈ ਕਥੈ ਸੁਣੈ ਸੋਇ ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਇ ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਗਜੀਵਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਰਵੈ ਹਿਤਕਾਰਿ ॥
ਰਣ ਮਹਿ ਲੂਝੈ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾ
ਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥ ਰਹਸੀ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਇਕ ਭਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧੦॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਰਹਣੁ
ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਰੰਕ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ਆਇ ਜਾਇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਰਹਣ ਕਹਣ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ
ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰੋਧਰੁ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਮਤੀ ॥੧੧॥ ਲਾ
ਜ ਮਰੰਤੀ ਮਰਿ ਗਈ ਘੂਘਟੁ ਖੋਲਿ ਚਲੀ ॥ ਸਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਬਾਵਰੀ ਸਿਰ ਤੇ ਸੰਕ ਟਲੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮਿ
ਬੁਲਾਈ ਰਲੀ ਸਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਲਾਲੀ ਭਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਈ ਨਿ
ਚਿੰਦੁ ॥੧੨॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਲਾੜੀ ਚਾੜੀ ਲਾ
ਇਤਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਲਾਹੇ ਕਾਰਣਿ ਆਇਆ ਜਗਿ ॥ ਹੋਇ ਮ
ਜੂਰੁ ਗਇਆ ਠਗਾਇ ਠਗਿ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪੂੰਜੀ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਪਤਿ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾ

ਹੁ॥੧੩॥ਆਥਿਵਿਗੂਤਾਜਗੁਜਮਪੰਥੁ॥ਆਈਨਮੇਟਣਕੋਸਮਰਥੁ॥ਆਥਿਸੈਲ
ਨੀਚਘਰਿਹੋਈ॥ਆਥਿਦੇਖਿਨਿਵੈਜਿਸੁਦੋਈ॥ਆਥਿਹੋਇਤਾਮੁਗਧੁਸਿਆ
ਨਾ॥ਭਗਤਿਬਿਹੂਨਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕ
ਰੇਤਿਸੁਪਰਗਟੁਹੋਈ॥੧੪॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਥਾਪਿਸਦਾਨਿਰਵੈਰੁ॥ਜਨਮਿਮਰਣਿਨਹੀ
ਧੰਧਾਧੈਰੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਆਪੇਆਪਿ॥ਆਪਿਉਪਾਇਆਪੇਘਟਥਾਪਿ॥ਆਪਿਅ
ਗੋਚਰੁਧੰਧੈਲੋਈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਜਗਜੀਵਨੁਸੋਈ॥ਕਰਿਆਚਾਰੁਸਚੁਸੁਖੁਹੋਇ
॥ਨਾਮਵਿਹੂਣਾਮੁਕਤਿਕਿਵਹੋਈ॥੧੫॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਰੋਧੁਸਰੀਰ॥ਕਿਉਨਮਿ
ਲਹਿਕਾਟਹਿਮਨਪੀਰ॥ਵਾਟਵਟਾਊਆਵੈਜਾਇ॥ਕਿਆਲੇਆਇਆਕਿਆ
ਪਲੈਪਾਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਤੋਟਾਸਭਥਾਇ॥ਲਾਹਾਮਿਲੈਜਾਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਵਣਜੁ
ਵਾਪਾਰੁਵਣਜੈਵਾਪਾਰੀ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੈਸੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੧੬॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੇਗਿਆ
ਨੀਸੋਇ॥ਗੁਣਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਦਾਤਾਵਿਰਲਾਸੰਸਾਰਿ॥ਸਾਚੀ
ਕਰਣੀਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾ
ਲਏਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਸਾਰੇਨੀਤ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਮੀਤ॥
੧੭॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਾਇਆਕਉਗਾਲੈ॥ਜਿਉਕੰਚਨਸੋਹਾਗਾਢਾਲੈ॥ਕਸਿਕਸ
ਵਟੀਸਹੈਸੁਤਾਉ॥ਨਦਰਿਸਰਾਫਵੰਨੀਸਚੜਾਉ॥ਜਗਤੁਪਸੂਅਹੰਕਾਲੁਕਸਾ
ਈ॥ਕਰਿਕਰਤੈਕਰਣੀਕਰਿਪਾਈ॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਹੋਰਕਿ
ਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧੮॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਖਿਮਾ
ਗਹੀਮਨੁਸਤਗੁਰਿਦੀਆ॥ਖਰਾਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਖਰਾਰਤਨੁਜੁਗਚਾ
ਰੇਹੋਇ॥ਖਾਤਪੀਅੰਤਮੂਏਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਮੂਏਜਾਸਬਦੁਪਛਾਨਿ

ਆ॥ਅਸਾਧਿਭੁਚੀਤੁਮਲੀਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਪਛਾਨਿਆ
੧੯ ॥ਗਿਆਨਰਤਨੁਪ੍ਰਗਾਸਨੇਤ੍ਰਿਵਸਾ॥ਗਿਆਨਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜਿਵਸਾ॥ਗ
ਇਆਨਆਵੈਆਇਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗਿਆਨੁਅ
ਗੰਮੁਅਨਭਉਅਜੋਨੀ॥ਅਸਾਧਿਭੁਚੀਤੁਸਮਾਇਸਜੋਨੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਿਫਿ
ਰਿਪਵਾਹਿਨਜੋਨੀ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੁਹੋਰਨਭਾਖਿਭੂਨੀ ੨੦ ॥ਪਰਵਦਗਾਰਫਿਰਿਥਕੇ
ਬਹੁਤੇਰੇ॥ਜਾਂਤਿਅਸੰਖਅੰਤੁਨਹੀਮੇਰੇ॥ਕੇਤੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆ॥ਕੇਤੇਗੁ
ਰਚੇਲੇਸੁਣਿਹੂਆ॥ਕਾਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਹੂਆ॥ਕੇਤੀਨਾਰਿਵਰੁਏਕੁਸਮਾਲਿ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਰਣੁਜੀਵਣੁਪ੍ਰਭਨਾਲਿ॥ਦਹਦਿਸਢੂਢਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆ
ਮੇਲੁਭਇਆਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ ੨੧ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੁਲਾਵੈਤੋਲੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਜਾਇਨਿਸੰਗੁ॥ਪਰ
ਹਰਿਮੈਲੁਜਲਾਇਕਲੰਕੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਜ
ਨੁਚਜੁਅਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪ
ਵੈਪਾਰੁ ੨੨ ॥ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਰਹਈਠਾਇ॥ਚੋਰੀਮਿਰਗੁਅੰਗੂਰੀਖਾਇ
॥ਚਰਨਕਮਲਉਰਧਾਰੇਚੀਤ॥ਚਿਰੁਜੀਵਨੁਚੇਤਨੁਨਿਤਨੀਤ॥ਚਿੰਤਤਹ
ੀਦੀਸੈਸਭਕੋਇ॥ਚੇਤਹਿਏਕੁਤਹੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਚਿਤਿਵਸੈਰਾਚੈਹਰਿਨਾਇ
ਮੁਕਤਿਭਇਆਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ ੨੩ ॥ਛੀਜੈਦੇਹਖੁਲੈਇਕਗੰ
ਢਿ॥ਛੇਆਨਿਤਦੇਖਹੁਜਗਿਹਰਿਢਿ॥ਧੂਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੈ॥ਬੰਧਨ
ਕਾਟਿਮੁਕਤਿਘਰਿਆਣੈ॥ਛਾਇਆਛੂਛੀਜਗਤੁਭੁਲਾਨਾ॥ਲਿਖਿਆ
ਕਿਰਤੁਧੁਰੇਪਰਵਾਨਾ॥ਛੀਜੈਜੋਬਨੁਜਰੂਆਸਿਰਿਕਾਲੁ॥ਕਾਇਆ

ਛੀਜੈਭਈਸਿਬਾਲਾ॥੨੪॥ਜਾਪੈਆਪਿਪ੍ਰਭੂਤਿਹੁਲੋਈ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਾਖੁ॥ਜਸੁਜਾਚਉਦੇਵੈਪਤਿਸਾਖੁ॥ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹਾਤੁਧੁਭਾਵਾ॥ਜਾਤੂਮੇਲਹਿਤਾਤੁਝੈਸਮਾਵਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪਉਜਗਦੀਸਾ॥ਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਬੀਸਇਕੀਸਾ॥੨੫॥ਝਖਿਬੋਲਣੁਕਿਆਜਗਸਿਉਵਾਦੁ॥ਝੂਰਿਮਰੈਦੇਖੈਪਰਮਾਦੁ॥ਜਨਮਿਮੂਏਨਹੀਜੀਵਣਆਸਾ॥ਆਇਚਲੇਭਏਆਸਨਿਰਾਸਾ॥ਝੁਰਿਝੁਰਿਝਖਿਮਾਟੀਰਲਿਜਾਇ॥ਕਾਲੁਨਚਾਂਪੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਪਾਈਨਵਨਿਧਿਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੨੬॥ਞਿਆਨੋਬੋਲੈਆਪੇਬੂਝੈ॥ਆਪੇਸਮਝੈਆਪੇਸੂਝੈ॥ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥ਨਿਰਮਲਸੂਚੇਸਾਚੋਭਾਵੈ॥ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਰਤਨੀਨਹੀਤੋਟ॥ਲਾਲਪਦਾਰਥਸਾਚੁਅਖੋਟ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਸਾਕਾਰਕਮਾਵਹੁ॥ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਕਾਹੇਧਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਮਾਵਹੁ॥੨੭॥ਟੂਟੈਨੇਹੁਕਿਬੋਲਹਿਸਹੀ॥ਟੂਟੈਬਾਹਦੁਹੂਦਿਸਗਹੀ॥ਟੂਟਿਪਰੀਤਿਗਈਬੁਰਬੋਲਿ॥ਦੁਰਮਤਿਪਰਹਰਿਛਾਡੀਢੋਲਿ॥ਟੂਟੈਗੰਠਿਪੜੈਵੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਸਬਦੀਘਰਿਕਾਰਜੁਸਾਰਿ॥ਲਾਹਾਸਾਚੁਨਆਵੈਤੋਟਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਟਾ॥੨੮॥ਠਾਕਹੁਮਨੂਆਰਾਖਹੁਠਾਇ॥ਠਹਕਿਮੁਈਅਵਗੁਣਿਪਛੁਤਾਇ॥ਠਾਕੁਰੁਏਕੁਸਬਾਈਨਾਰਿ॥ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੇਕੂੜਿਆਰਿ॥ਪਰਘਰਿਜਾਤੀਠਾਕਿਰਹਾਈ॥ਮਹਲਿਬੁਲਾਈਠਾਕਨਪਾਈ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸਾਚਿਪਿਆਰੀ॥ਸਾਈਸੋਹਾਗਣਿਠਾਕੁਰਿਧਾਰੀ॥੨੯॥ਡੋਲਤਡੋਲਤਹੇਸਖੀਫਾਟੇਚੀਰਸੀਗਾਰ॥ਡਾਹਪਣਿਤਨਿਸੁਖੁਨਹੀਬਿਨੁਡਰਬਿਣਠੀਡਾਰ॥ਡਰਪਿਮੁਈਘਰਿਆਪਣੈਡੀਠੀਕੰਤਿਸੁਜਾਣਿ॥ਡਰੁਰਾਖਿਆਗੁਰਿਆਪਣੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਖਾਣਿ॥ਡੂਗਰਿਵਾਸੁਤਿਖਾਘਣੀਜਬਦੇਖਾਨਹੀਦੂਰਿ॥ਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਸਬਦੁਮੰਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਭਰਪੂਰਿ॥

ਦੇਹਿਦੇਹਿਆਖੈਸਭੁਸੰਕੋਈਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਨਾਨਕੁਤੁਠਾਆਪਿਦੇਵਸੀਤਿਖਾਨਿਵਾਰੈਸੋਇ॥
੩੦॥ਫਲਫੁਲਤਰੂਫਲਤਰਉਤਫਿਰਿਫਿਰਿਫਿਰਿਪਵਨਿਕਰਾਂਗੀ॥ਬੇਫਲਤੇਫਿਰਿਪਏ
ਰਉਲੇਲੇਨਿਕਸੇਪਤਾਂਗੀ॥ਅਮਰਅਜਾਚੀਹਰਿਮਿਲੇਤਿਨਕੈਹਉਬਲਿਜਾਉ॥ਤਿਨਕੀ
ਧੂੜਿਅਘੁਲੀਐਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਮਨੁਦੀਆਗੁਰਿਆਪਣੈਪਾਇਆਨਿ
ਰਮਲਨਾਉ॥ਜਿਨਿਨਾਮੁਦੀਆਤਿਸੁਸੇਵਸਾਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਜੋਉਸਾਰੇਸੋਢਾਹ
ਸੀਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਿਸੁਸੰਮਲਾਤਾਤਨਿਦੂਖੁਨਹੋਇ॥੩੧॥
ਜੇਕੋਮੇਰਾਕਿਸੁਗਹਿਲਿਕੋਹੋਆਨਹੋਗਨਾ॥ਆਵਣਿਜਾਣਿਵਿਗੁਚੀਐਦੁਬਿਧਿਆਵਿਆ
ਪੈਰੋਗੁ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਆਦਮੀਕਲਰਕੰਧਗਿਰੰਤਿ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਉਛੂਟੀਐਜਾਇ
ਰਸਾਤਲਿਅੰਤਿ॥ਗਣਤਗਣਾਵੈਅਖਰੀਅਗਣਤੁਸਾਚਾਸੋਇ॥ਅਗਿਆਨੀਮ
ਤਿਹੀਣੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ॥ਤੂਟੀਤੰਤੁਰਬਾਬਕੀਵਾਜੈਨਹੀਵਿਜੋਗਿ॥ਵਿ
ਛੁੜਿਆਮੇਲੈਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਕਰਿਸੰਜੋਗਿ॥੩੨॥ਤਰਵਰੁਕਾਇਆਪੰਖਿਮਨੁਤਰਵਰਿ
ਪੰਖੀਪੰਚ॥ਤਤੁਚੁਗਹਿਮਿਲਿਏਕਸੇਤਿਨਕਉਫਾਸਨਰੰਚ॥ਉਡਹਿਤਬੇਗੁਲ
ਬੇਗੁਲੇਤਾਕਹਿਚੋਗਘਣੀ॥ਪੰਖਤੁਟੇਫਾਹੀਪੜੀਅਵਗੁਣਿਭੀੜਬਣੀ॥ਬਿਨੁ
ਸਾਚੇਕਿਉਛੂਟੀਐਹਰਿਗੁਣਕਰਮਿਮਣੀ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੂਟੀਐਵਡਾਆਪਿਧ
ਣੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੂਟੀਐਕਿਰਪਾਆਪਿਕਰੇਇ॥ਅਪਣੈਹਾਥਿਵਡਾਈਆ
ਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੩੩॥ਥਰਥਰਕੰਪੈਜੀਅੜਾਥਾਨਵਿਹੂਣਾਹੋਇ॥ਥਾਨਿਮਾਨਿਸਚੁਏਕੁ
ਹੈਕਾਜੁਨਫੀਟੈਕੋਇ॥ਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਥਿਰੁਗੁਰੂਥਿਰੁਸਾਚਾਬੀਚਾਰੁ॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥ
ਨਾਥੁਤੂਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰੁ॥ਸਰਬੇਥਾਨਥਨੰਤਰੀਤੂਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁ
ਤੂਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਅਣਮੰ

ਗਿਆਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਸੀ ਵਰਤਾ ਆਗਮ ਆਪ ਕਥਾ ॥੨੪॥ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਿ ॥ ਦਾਨਾ ਤੂ ਬੀਨਾ ਤੁਹੀ
ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਦਾਲਦ ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥੨੫॥ ਧ
ਨਿ ਗਇਐ ਬਹਿ ਝੂਰੀਐ ਧਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਰ ॥ ਧਨੁ ਵਿਰਲੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ਧਨੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਣ ਦੇਹਿ ਜੇ ਰਾਚਹਿ ਰੰਗਿ ਏਕ ॥ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਿਰੁ ਸ
ਉਪੀਐ ਭੀ ਕਰਤੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥ ਦੁਰਜ
ਨ ਤੇ ਸਾਜਨ ਭਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਢੂਢਤੀ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰਿ
ਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੨੬॥ ਨਾਨਾ ਕਰਤ ਨ
ਛੂਟੀਐ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹੁ ਨ ਓਹੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾ
ਹਿ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕ
ਹਾ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਥਾਕਿ ਰਹੀ ਕਿਵ ਅਪੜਾ ਹਾਥ ਨਹੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾ ਸਾਜਨ
ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਜੇ ਕਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥
ਜਿਨਿ ਵਿਛੋੜੀ ਸੋ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੨੭॥ ਪਾਪੁ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਪਿ
ਆਰਾ ॥ ਪਾਪਿ ਲਦੇ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਪਰਹਰਿ ਪਾਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਸੰ
ਤਾਪੁ ॥ ਨਰਕਿ ਪੜੰਤਉ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਬੰਚੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਕਿਉ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੁ ਬੁ
ਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ॥ ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੀ ਵੇੜਿਆ ਭੀ ਜੰਜਾਲਾ ਮਾਹਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਪਾਪੇ
ਪਚਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੨੮॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਾਹੀ ਫਾਸੈ ਕਊਆ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਅਬ ਕਿਆ
ਹੂਆ ॥ ਫਾਥਾ ਚੋਗ ਚੁਗੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਫਾਥੀ
ਜਮ ਜਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ॥

ਕਰੰਗਸਬੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਏਵਭੀਫਿਰਿਫਾਸਨਪਾਇ॥੩੯॥ਬੀਰਬੀਰਕਰਿਗੀ
ਬੀਰਭਏਬੈਰਾਇ॥ਬੀਰਚਲੇਘਰਿਆਪਣੈਬਹਿਣਬਿਰਹਿਜਲਿਜਾਇ॥ਬਾਬੁਲਕੈ
ਘਰਿਬੇਟੜੀਬਾਲੀਬਾਲੈਨੇਹਿ॥ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤੇਹਿ॥ਬਿਰਲੋ
ਗਿਆਨੀਬੂਝਣਉਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚਿਮਿਲੇਇ॥ਠਾਕੁਰਹਾਥਿਵਡਾਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ
॥ਬਾਣੀਬਿਰਲਉਬੀਚਾਰਸੀਜੇਕੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ॥ਇਹਬਾਣੀਮਹਾਪੁਰਖਕੀਨਿਜਘਰਿ
ਵਾਸਾਹੋਇ॥੪੦॥ਭੰਨਿਭੰਨਿਘੜੀਐਘੜਿਘੜਿਭਜੈਢਾਹਿਉਸਾਰੈਉਸਰੇਢਾਹੈ॥ਸ
ਰਭਰਿਸੋਖੈਭੀਭਰਿਪੋਖੈਸਮਰਥਵੇਪਰਵਾਹੈ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਭਏਦਿਵਾਨੇ॥ਵਿਣੁਭਾ
ਗਾਕਿਆਪਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਡੋਰੀਪ੍ਰਭਿਪਕੜੀਜਿਨਖਿੰਚੈਤਿਨਜਾਈਐ॥
ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਬਹੁੜਿਨਪਛੋਤਾਈਐ॥ਭਭੈਭਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਬੂ
ਝਹਿਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਈਐ॥ਭਭੈਭਉਜਲੁਮਾਰਗੁਵਿਖੜਾਆਸਨਿਰਾਸਾਤਰੀ
ਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੋਚੀਨੈਜੀਵਤਿਆਇਵਮਰੀਐ॥੪੧॥ਮਾਇਆਮਾਇਆ
ਕਰਿਮੁਏਮਾਇਆਕਿਸੈਨਸਾਥਿ॥ਹੰਸੁਚਲੈਉਠਿਡੁਮਣੋਮਾਇਆਭੂਲੀਆਥਿ॥ਮ
ਨੁਝੂਠਾਜਮਿਜੋਹਿਆਅਵਗੁਣਚਲਹਿਨਾਲਿ॥ਮਨਮਹਿਮਨੁਉਲਟੋਮਰੈਜੇਗੁਣਹੋ
ਵਹਿਨਾਲਿ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਮੁਏਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਭਾਲਿ॥ਗੜਮੰਦਰਮਹਲਾਕਹਾਜਿਉ
ਬਾਜੀਦੀਬਾਣੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਝੂਠਾਆਵਣਜਾਣੁ॥ਆਪੇਚਤੁਰੁਸਰੂਪੁਹੈਆ
ਪੇਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥੪੨॥ਜੋਆਵਹਿਸੇਜਾਹਿਫੁਨਿਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀ
ਹਮੇਦਨੀਘਟੈਨਵਧੈਉਤਾਹਿ॥ਸੇਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਰਿਭਾਇਆ॥ਧੰਧਾਮੁਆਵਿਗੂ
ਤੀਮਾਇਆ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਾਲਸੀਕਿਸਕਉਮੀਤੁਕਰੇਉ॥ਜੀਉਸਮਪਉਆਪਣਾ
ਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥ਅਸਥਿਰੁਕਰਤਾਤੂਧਣੀਤਿਸਹੀਕੀਮੈਓਟ॥ਗੁਣਕੀਮਾਰੀਹ

ਤੁਮੁਈਸਬਦਿਰਤੀਮਨਿਚੋਟਾ ॥੪੩॥ ਰਸੁਭਾਉਨਕੋਰਹੈਰੰਗੁਨਤਿਗੁਣਫਰੀਦੁਸਾਦ
ਰੀਆਪੈਅਪਣੈਕੋਇਨਬੈਸੈਪੀਰ॥ਜਾਹੁਬੁਰਾਈਵੰਲਸਭਨੂੰਚਾਰਅਸਗਾ
ਮੈਤਾਨਿਅਵਗੁਣਭਰੂਰਿਮੁਈਵਿਛੁਰਣਕਿਉਧਾਰਿਜਾਹੁ॥ਜਿਨੀਆਭੁਣੇ
ਪ੍ਰਭਮਿਲੋਰਉਤਿਨਾਮਿਲਉਪਿਆਰਾ॥ਤਿਨਰੀਜੈਸੀਖਿਗੁਰਹੰਜਾਪਿਜਾਪਿਰਦੈ
ਮੁਰਾਰਾ॥ਅਵਗੁਣੀਭਰਪੂਰਿਹੈਗੁਣਭੀਵਸਹਿਨਾਲਿ॥ਵਿਣੁਸਤਗੁਰਗੁਣਨ
ਜਾਪਨੀ॥ਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ ॥੪੪॥ ਗੁਲਸਕਰੀਆਪਾਰਿਸਮਿਲੇਆਏ
ਵਣਜਣਲਿਖਾਇ॥ਕਰਮਭਾਵਿਗਿਆਨਿਪਣੀਲਾਹਾਪਲੈਪਾਇ॥ਲਬੁਲੋਭੁਬੁਰਿ
ਆਈਆਛੋਡੇਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿ॥ਗਾਫਿਲਦੋਹਪਾਤਿਸਾਹਬੀਕਦੇਨਆਵਹਿਹਾਰਿ॥ਚ
ਕਰਕਹੀਐਖਸਮਕਾਸਉਹੋਉਤਰਦੇਹਿ॥ਵਜਣੁਗਾਵਹਿਆਪਣਾਤਪਤਿਨਵੇਸ
ਹਿਸੋਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮਹਾਥਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀ
ਐਅਵਰੁਨਕੋਇਕਰੇਇ ॥੪੫॥ ਬੀਜਉਸੂਝੈਕੋਨਹੀਬੈਹੈਦੂਜੀਚਥਾਇ॥ਨਗਕ
ਨਿਵਸਭੂਨਰਹਨਹੁਸਾਚਉਸਾਚੈਨਾਇ॥ਵਿਛੁੜਿਆਹੂੰਫਿਰਿਰਹੀਮਨਮ
ਹਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ॥ਲਾਲਰਤਨਬਹੁਮਾਣਕੀਸਤਿਗੁਰਹਾਥਿਭੰਡਾਰੁ॥ਊਤਮੁਹੋ
ਵਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਇਕਿਮਨਿਏਕੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਰਸਿਮਿਲੇਲਾਹਾਲੈਪਰਥ
ਇ॥ਰਚਨਾਸਾਚੈਜਿਨਿਰਚੀਜਿਨਿਸਿਰਿਆਆਕਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੇਅੰਤੁ
ਧਿਆਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪੬॥ ਰਾਤੈਸੂਹਾਗਣੀਜੀਉਸੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁ
ਰਾਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਰਾਤੈਰਾਮਰੰਗੁਮਸੁਭਉਗੁਰਿਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਸਚਾਪਰ
ਸਾਦੀਹਾਰਿਪਾਈਐਮਤੁਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਹਿ॥ਸੋਸਹੁਸਾਚਾਜਿਸੁਗੁਰਿਪਨਰਾ
ਸਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਹਿਤਿਸੁਸਾਬਾਸਿ॥ਗੁਰਬਾਣੀਗੁਰਿਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੇ

ਬੀਚਾਰੀਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਥੁ ਪਾਇਆ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਧਨੁ ਕਾਚਾ ਬਿਖੁ ਛਾਰੁ ॥ ਸਾਹੁ ਸਦਾਏ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਊਜਲੋ ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥ ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥ ਖਿਮਾ ਵਿਹੂਣੇ ਖਪਿ ਗਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਣੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੰਖ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੂਲੈ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਹਲੀ ਖਰਾ ਤੂ ਖਿਮਾ ਸਚੁ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਖਰਚੁ ਖਰਾ ਧਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੂ ਆਪੇ ਵਸਹਿ ਸਰੀਰਿ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਧੀਰ ॥ ਹਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਇਸੀ ਬੀਜਉ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇਅਨੁ ਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥੫॥ ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਭੇਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਇ ॥ ਸੰਪੈ ਕਉ ਈਸਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੰਪੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਪੈ ਕਾਰਣਿ ਚਾਕਰ ਚੋਰ ॥ ਸੰਪੈ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਹੋਰ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ ॥੬॥ ਹੇਰਤ ਹੇਰਤ ਹੇ ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈਰਾਨੁ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਕੰਕਨ ਘਣੇ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਪੜਣਾ ਹਰਿ ਬੁਝਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੭॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੇ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੁ ਧਾਰਿ ॥ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵ

ੜਿਆਈਆ ਬੂਝਹੁ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਲਿਖਿਆ ਆਵੈ ਗਿਣਿ ਮਤੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਸਾਰਿ ॥
ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਉਬਰੇ ਗੁ
ਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਹਿਰਦੈ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਈ ॥੫੨॥ ਪਾਧਾ ਪੜਿਆ ਆਖੀਐ ਬਿ
ਦਿਆ ਬਿਚਰੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਬਿਦਿਆ ਸੋਧੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮ
ਨਮੁਖੁ ਬਿਦਿਆ ਬਿਕ੍ਰਦਾ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਮੂਰਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਈ ਸੂਝ ਬੂਝ
ਨ ਕਾਇ ॥੫੩॥ ਪਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀਐ ਚਾਟੜਿਆ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੁ
ਨਾਮੁ ਸੰਗਰਹੁ ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਲੇਇ ॥ ਸਚੀ ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥੫੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ
੧ ਸਿਧ ਸਭਾ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੋ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸਾਚਾ
ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ॥ ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿ
ਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਸੁ ਲੇਉ ॥੧॥ ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਸਚਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚ ਸਬ
ਦ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਤੁਮੇ ਕਿਆ ਨਾਉ ਤੁਮਾਰਾ ਕਉਨੁ ਮਾ
ਰਗੁ ਕਉਨੁ ਸੁਆਓ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਹਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਬਲਿ ਜਾਓ ॥ ਕ
ਹ ਬੈਸਹੁ ਕਹ ਰਹੀਐ ਬਾਲੇ ਕਹ ਆਵਹੁ ਕਹ ਜਾਹੋ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਆ ਤੁ
ਮਾਰਾ ਰਾਹੋ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੀਐ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਹਜੇ
ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰਜਾਏ ॥ ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਐਸੀ ਗੁਰਮ

ਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਦੁਨੀਆ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਰੋ ॥ ਚਰਪਟੁ ਬੋਲੈ ਅਉਧੂ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਸਚਾ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਆਖੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ॥ ਸਾਚੁ ॥੪॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਮੁਰਗਾਈ ਨੈ ਸਾਣੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਰਹਹਿ ਇਕਾਂਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੋ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਏ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਪੂਛਉ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਦੁਆਰੋ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚਲਤਉ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਲਾਗੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੋ ॥੬॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਉਦਿਆਨੇ ॥ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਅਹਾਰੋ ਖਾਈਐ ਅਉਧੂ ਬੋਲੈ ਗਿਆਨੇ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥ ਗੋਰਖ ਪੂਤੁ ਲੋਹਾਰੀਪਾ ਬੋਲੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥੭॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਪਰ ਘਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਡੋਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਟੇਕ ਨ ਟਿਕਈ ਨਾਨਕ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਾਟੁ ਪਟਣੁ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਖੰਡਿਤ ਨਿਦ੍ਰਾ ਅਲਪ ਅਹਾਰੰ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਖ ਕਰਹੁ ਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਝੋਲੀ ਖਿੰਥਾ ॥ ਬਾਰਹ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਸਰੇਵਹੁ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਇਕ ਪੰਥਾ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਪੁਰਖਾ ਬਾਹੁੜਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੯॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੁਦ੍ਰਾ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੂਰਿ ਕਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਸਮਝ ਪਰੀ ॥ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਾਰੈ ਏਕੁ ਹਰੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ

ਨਾਈਪਰਖੈਗੁਰਕੀਬਾਤਖਰੀ ॥੨੦॥ ਊਂਧਉਖਪਰੁਪੰਚਭੂਟੋਪੀ ॥ ਕਾਂਇਆਕੜਾਸਣੁ
ਮਨੁਜਾਗੋਟੀ ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸੰਜਮੁਹੈਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ ॥੨੧॥
ਕਵਨੁਸੁਗੁਪਤਾਕਵਨੁਸੁਮੁਕਤਾ ॥ ਕਵਨੁਸੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜੁਗਤਾ ॥ ਕਵਨੁਸੁਆ
ਵੈਕਵਨੁਸੁਜਾਇ ॥ ਕਵਨੁਸੁਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰਹਿਆਸਮਾਇ ॥੨੨॥ ਘਟਿਘਟਿਗੁਪਤਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਮੁਕਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਬਦਿਸੁਜੁਗਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿਬਿਨਸੈਆਵੈਜਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਇ ॥੨੩॥ ਕਿਉਕਰਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ ॥ ਕਿਉਕਰਿਖੋਇ
ਆਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ ॥ ਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲੁਕਿਉਕਰਿਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾ
ਰੈਸੁਗੁਰੂਹਮਾਰਾ ॥੨੪॥ ਦੁਰਮਤਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿਖੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਾਧਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਹਉਮੈਮੇਟਿਸਮਾਇ ॥੨੫॥ ਸੁੰਨਨਿਰੰ
ਤਰਿਦੀਜੈਬੰਧੁ ॥ ਉਡੈਨਹੰਸਾਪੜੈਨਕੰਧੁ ॥ ਸਹਜਗੁਫਾਘਰੁਜਾਣੈਸਾਚਾ ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇ
ਭਾਵੈਸਾਚਾ ॥੨੬॥ ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਓਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਇਹੁਭੇਖੁ
ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕਿਸੁਵਖਰਕੇਤੁਮਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਿਉਕਰਿਸਾਥੁਲੰਘਾਵਹੁਪਾਰੇ ॥੨੭॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਖੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ ॥ ਦਰਸਨਕੈਤਾਈਭੇਖਨਿਵਾਸੀ ॥ ਸਾਚਵਖਰਕੇਹਮ
ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰੇ ॥੨੮॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਪੁਰਖਾਜਨਮੁਵ
ਟਾਇਆ ॥ ਕਾਹੇਕਉਤੁਝੁਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ ॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਆਸਾਮਨਸਾਖਾਈ ॥ ਕਿ
ਤੁਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁਦੰਤਾਕਿਉਖਾਈਐਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਾਕਰਹੁ
ਬੀਚਾਰੁ ॥੨੯॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਜਨਮੇਗਵਨੁਮਿਟਾਇਆ ॥ ਅਨਹਤਿਰਾਤੇਇਹੁਮਨੁ
ਲਾਇਆ ॥ ਮਨਸਾਆਸਾਸਬਦਿਜਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰੈਗੁ
ਣਮੇਟੇਖਾਈਐਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੩੦॥ ਆਦਿਕਉਕਵਨੁਬੀਚਾਰੁਕਥੀ

ਅਲੇ ਸੁੰਨ ਕਹਾ ਘਰੁ ਵਾਸੋ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਕਥੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਵਨ
ਨਿਵਾਸੋ ॥ ਕਾਲ ਕਾ ਠੀਗਾ ਕਿਉ ਜਲਾਈਅਲੇ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਸ
ਹਜ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਆਸਣੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਛੇਦੇ ਬੈਰਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾ
ਰੈ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੋ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾ
ਸੋ ॥੨੧॥ ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਜਾਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਏਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਜੋ ਅਰ
ਥਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥ ਕਿਉ ਤਤੈ ਅਵਿਗਤੈ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆ
ਰੋ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ
ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਈ ॥੨੨॥ ਆਦਿ ਕਉ ਬਿ
ਸਮਾਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਲੀਆ ॥ ਅਕਲਪਤ ਮੁਦ੍ਰਾ ਗੁਰ ਗਿ
ਆਨੁ ਬੀਚਾਰੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤਿ ਸਮਾ
ਈਐ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹਜਿ ਲਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਕਰਣੀ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥
ਹੁਕਮੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਵੈ
ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੨੩॥ ਅਵਿਗਤੋ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਉਪਜੇ ਨਿਰਗੁਣ
ਤੇ ਸਰਗੁਣੁ ਥੀਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਲੀ
ਆ ॥ ਏਕੇ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪ
ਛਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਥੀਆ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣੈ ਸ
ਰਬ ਦਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥੨੪॥ ਸਾਚੌ ਉਪ
ਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਏਕ ਮਇਆ ॥ ਝੂਠੇ ਆਵਹਿ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਆਵਾ
ਗਉਣੁ ਭਇਆ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੇ ਪਰਖੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥

ਹੁਕਮੁ

॥ ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਦੂਜੈ ਬਿਆਪੀ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਪਰਹਰਿਆ ॥੨੫॥
ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੈ ਹਾਣੇ ਹਾਣਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬੇਬਾ
ਣਿ ॥ ਵੇਮਾਰਗਿ ਮੂਸੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਸਾਣਿ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰ
ਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਣਿ ॥੨੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾ
ਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਚੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁ ਸਬਦਿ ਗਿ
ਆਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਲਖ ਅਪਾ
ਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੨੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਸਪਰਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ
ਅਚਾਰਿ ॥ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਜਾਲਿ ਸਮਾਈ ॥੨੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਧਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁ ਬਾਜੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾ
ਇ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤਉ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਬੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ
ਤਰੀਐ ਸਚ ਸੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰ ਅਪਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਿਰਵਿ
ਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩੧॥ ਨਾ
ਮਿ ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ

੩੨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ

। ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਵੇਕਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿ

ਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ। ੩੩ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ। ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ।

ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਰਿ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ

ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ

ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ। ੩੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ। ਗੁਰਮੁ

ਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪ

ਤੀਆਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ। ੩

੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ

ਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਧਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ। ਨਾ

ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ। ੩੬ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ। ਗੁਰਮੁਖਿ

ਪਾਵੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੇਦ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿ

ਟਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ। ੩੭

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਅ

ਤਿ ਡੋਲਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਖਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿਸੀਅਰੁ ਡਸੈ ਮਰਿ ਵ

ਾਟ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਾਟੇ ਘਾਟ। ੩੮ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ। ਅਵਗ

ਣ ਮੇਟੈ ਗੁਣਿ ਨਿਸਤਾਰੈ। ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆ

ਵੈ ਹਾਰਿ। ਤਨੁ ਹਟੜੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ। ੩੯ ਗੁਰ

ਮੁਖਿਬੀਧਿਓਸੇਤਾਬਿਧਤੈ॥ਲਿਕਾਲੁਟੀਦੈਤਸੰਤਾਪੈ॥ਰਮਚੰਦਿਮਾਰਿਓਅਹਿਰਾਵਣੁ॥ਭੇ
ਦੁਬਭੀਖਣਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਇਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਇਰਿਪਾਹਣਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿ
ਤੇਤੀਸਉਧਾਰੇ॥੪੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੂਕੈਆਵਣਜਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਟੇਖਰੇਪਛਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹ
ਸਿਫਤਿਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੰਧੁਨਪਾਇ॥੪੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਪਾਏ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਕੇਗੁਣਗਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਰਹੈਸਮਾਏ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਪਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲਭਵਣਕੀਸੋਝੀਹੋਇ॥੪੨॥
ਕਵਣੁਮੂਲੁਕਵਣਮਤਿਵੇਲਾ॥ਤੇਰਾਕਵਣੁਗੁਰੂਜਿਸਕਾਤੂਚੇਲਾ॥ਕਵਣਕਥਾਲੇਰਹਹੁ
ਨਿਰਾਲੇ॥ਬੋਲੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਤੁਮਬਾਲੇ॥ਏਸੁਕਥਾਕਾਦੇਇਬੀਚਾਰੁ॥ਭਵਜਲੁਸਬ
ਦਿਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ॥੪੩॥ਪਵਨਅਰੰਭੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਵੇਲਾ॥ਸਬਦੁਗੁਰੂਸੁਰਤਿਧੁਨਿ
ਚੇਲਾ॥ਅਕਥਕਥਾਲੇਰਹਉਨਿਰਾਲਾ॥ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁ
ਜਿਤੁਕਥਾਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥੪੪॥ਮੈਣਕੇਦੰਤਕਿਉਖਾਈਐ
ਸਾਰੁ॥ਜਿਤੁਗਰਬੁਜਾਇਸੁਕਵਣੁਆਹਾਰੁ॥ਹਿਵੈਕਾਘਰੁਮੰਦਰੁਅਗਨਿਪਿਰਾਹਨੁ॥ਕ
ਵਨੁਗੁਫਾਜਿਤੁਰਹੈਅਵਾਹਨੁ॥ਇਤਉਤਕਿਸਕਉਜਾਣਿਸਮਾਵੈ॥ਕਵਨਧਿਆਨੁਮਨੁਮ
ਨਿਸਮਾਵੈ॥੪੫॥ਹਉਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਵੈ॥ਦੂਜਾਮੇਟੈਏਕੋਹੋਵੈ॥ਜਗੁਕਰੜਾਮਨਮੁਖੁਗਾਵਾ
ਰੁ॥ਸਬਦੁਕਮਾਈਐਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਅਗਨਿਮਰੈਸਤਿਗੁਰ
ਕੈਭਾਣੈ॥੪੬॥ਸਚਭੈਰਾਤਾਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ॥ਏਕੋਜਾਤਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈ॥ਸਬਦੁਵਸੈਸਚੁਅੰਤ
ਰਿਹੀਆ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਰੰਗਿਰੰਗੀਆ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਅਗਨਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨ
ਦਰੀਨਦਰਿਪਿਆਰੇ॥੪੭॥ਕਵਨਮੁਖਿਚੰਦੁਹਿਵੈਘਰੁਛਾਇਆ॥ਕਵਨਮੁਖਿਸੂਰਜੁਤ

ਪੈਤਪਾਈਆ॥ਕਵਨਮੁਖਿਕਾਲੁਜੋਤਾਨਿਤਗਹੈ॥ਕਵਨਬੁਧਿਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਰਹੈ॥ਕ
ਵਨੁਜੋਧੁਜੋਕਾਲੁਸੰਘਾਰੈ॥ਬੋਲੈਬਾਣੀਨਾਨਕੁਬੀਚਾਰੈ॥੫੯॥ਸਬਦੁਭਾਖਤਸਸਿਜੋਤਿਅ
ਪਾਰਾ॥ਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਵਸੈਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਸਮਕਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਆਪੇ
ਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਚੈਮਨੁਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੬
੦॥ਨਾਮਤਤੁਸਭਹੀਸਿਰਿਜਾਪੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਕਾਲੁਸੰਤਾਪੈ॥ਤਤੋਤਤੁਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥ਦੂ
ਜਾਜਾਇਇਕਤੁਘਰਿਆਨੈ॥ਬੋਲੈਪਵਨਾਗਗਨੁਗਰਜੈ॥ਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਮਿਲਣੁ
ਸਹਜੈ॥੬੧॥ਅੰਤਰਿਸੁੰਨੰਬਾਹਰਿਸੁੰਨੰਤ੍ਰਿਭਵਣਸੁੰਨਮਸੁੰਨੰ॥ਚਉਥੇਸੁੰਨੈਜੋਨਰੁਜਾਣੈਤਾ
ਕਉਪਾਪੁਨਪੁੰਨੰ॥ਘਟਿਘਟਿਸੁੰਨਕਾਜਾਣੈਭੇਉ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ਜੋਜਨੁਨਾ
ਮਨਿਰੰਜਨਰਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੋਈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੬੨॥ਸੁੰਨੋਸੁੰਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਅਨਹਤਸੁੰ
ਨੁਕਹਾਤੇਹੋਈ॥ਅਨਹਤਸੁੰਨਿਰਤੇਸੇਕੈਸੇ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹੀਜੈਸੇ॥ਓਇਜਨਮਿਨਮ
ਰਹਿਨਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਹਿ॥੬੩॥ਨਉਸਰਸੁਭਰਦਸਵੈਪੂਰੇ॥
ਤਹਅਨਹਤਸੁੰਨਵਜਾਵਹਿਤੂਰੇ॥ਸਾਚੈਰਾਚੇਦੇਖਿਹਜੂਰੇ॥ਘਟਿਘਟਿਸਾਚੁਰਹਿਆਭਰ
ਪੂਰੇ॥ਗੁਪਤੀਬਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਪਰਖਿਲਏਸਚੁਸੋਇ॥੬੪॥ਸਹਜਭਾਇ
ਮਿਲੀਐਸੁਖੁਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਸੁੰਨਸਬਦੁਅਪਰੰਪਰਿਧਾਰੈ॥ਕਹਤੇ
ਮੁਕਤੁਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੈ॥ਗੁਰਕੀਦੀਖਿਆਸੇਸਚਿਰਾਤੇ॥ਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਇਮਿਲਣ
ਨਹੀਭ੍ਰਾਤੇ॥੬੫॥ਕੁਬੁਧਿਚਵਾਵੈਸੋਕਿਤੁਠਾਇ॥ਕਿਉਤਤੁਨਬੂਝੈਚੋਟਾਖਾਇ॥ਜਮਦਰਿ
ਬਾਧੇਕੋਇਨਰਾਖੈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਾਹੀਪਤਿਸਾਖੈ॥ਕਿਉਕਰਿਬੂਝੈਪਾਵੈਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁ
ਖਿਨਬੂਝੈਗਵਾਰੁ॥੬੬॥ਕੁਬੁਧਿਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਮੋਖਦੁਆਰ॥
ਤਤੁਨਚੀਨੈਮਨਮੁਖੁਜਲਿਜਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਇ॥ਮਾਨੈਹੁਕਮੁਸਭੇਗੁਣਗਿ

ਆਪਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨਾ ॥੫੬॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਹੋਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਈ ॥
ਸਹਜਿ ਰਤਾ ਬੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭਾਈ ॥੫੭॥ ਸੁ ਸਬਦੰ ਕਾ ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ਜਿਤੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਸੰ
ਸਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਕਹੀਐ ਤਿਸੁ ਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਬੋਲੈ ਖੇਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋ
ਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਅਪਣੇ ਮਨ ਸਮਝਾਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਪੂ
ਰੈ ਭਾਗਿ ਸਮਾਏ ॥੫੮॥ ਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਅਲਖੰ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਪਵ
ਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸੁੰਨ ਨਿਵਾਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਧਰ ਸੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਬਦੁ ਘਟ ਮਹਿ ਵਸੈ ਵਿਚ
ਹੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਗੁ
ਰੂ ਭਵਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਇਤ ਉਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਚਿਹਨੁ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ
ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥੫੯॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਅਉਧੂ ਸੁੰਨ ਸਚੁ ਆਹਾਰੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ
ਤਤੁ ਬਿਰੋਲੈ ਚੀਨੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਤਾ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸੁਖਮਨਾ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਬੂਝੈ
ਜਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥੬੦॥
ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਥੀਅਲੇ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਰਸੁ ਖਾਈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਅ
ਉਧੂ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਅਉਧੂ ਹਉਮੈ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾ
ਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸ
ਥਿਰੁ ਰਹੀਐ ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾ
ਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੬੧॥ ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਮਾਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਤਾਤਾ ॥

ਬਿੰਦੁਨਰਾਖਿਆਸਬਦੁਨਭਾਖਿਆ॥ਪਵਨੁਨਸਾਧਿਆਸਚੁਨਆਰਾਧਿਆ॥ਅਕਥ
ਕਥਾਲੇਸਮਕਰਿਰਹੈ॥ਤਉਨਾਨਕਆਤਮਰਾਮਕਉਲਹੈ॥੬੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰੰਗੇਰ
ਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਾਚੇਮਾਤਾ॥ਗੁਰਬੀਚਾਰੀਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਅਪਿਉਪੀਓਆ
ਤਮਸੁਖੁਧਾਰੀ॥ਸਚੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਤਾਰੀ॥ਨਾਨਕਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥੬੩॥
ਇਹੁਮਨੁਮੈਗਲੁਕਹਾਬਸੀਅਲੇਕਹਾਬਸੈਇਹੁਪਵਨਾ॥ਕਹਾਬਸੈਸੁਸਬਦੁਅਉਧੂ
ਤਾਕਉਚੂਕੈਮਨਕਾਭਵਨਾ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਇਹੁ
ਮਨੁਪਾਏ॥ਆਪੈਆਪੁਖਾਇਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਧਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਾਏ॥ਕਿਉਮੂਲੁ
ਪਛਾਣੈਆਤਮੁਜਾਣੈਕਿਉਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਵੈਤਉ
ਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੬੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਹਚਲੁਹਿਰਦੈਵਸੀਅਲੇਗੁਰਮੁਖਿਮੂਲੁ
ਪਛਾਣਿਰਹੈ॥ਨਾਭਿਪਵਨੁਘਰਿਆਸਣਿਬੈਸੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਤਤੁਲਹੈ॥ਸੁਸ
ਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਨਿਜਘਰਿਆਛੈਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਸੁਸਬਦਿਲਹੈ॥ਖਾਵੈਦੂਖ
ਭੂਖਸਾਚੇਕੀਸਾਚੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਰਹੈ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਬਿਰਲੋ
ਕੋਅਰਥਾਵੈ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਸਚੁਸੁਭਾਖੈਸਚਿਰਪੈਰੰਗੁਕਬਹੂਨਜਾਵੈ॥੬੫॥
ਜਾਇਹੁਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੋਤੀਤਉਮਨੁਕੈਠੈਰਹਤਾ॥ਨਾਭਿਕਮਲਅਸਥੰਭੁਨਹੋ
ਤੋਤਾਪਵਨੁਕਵਨੁਘਰਿਸਹਤਾ॥ਰੂਪੁਨਹੋਤੋਰੇਖਨਕਾਈਤਾਸਬਦਿਕਹਾਲਿਵਲ
ਾਈ॥ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਕੀਮੜੀਨਹੋਤੀਮਿਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂ
ਪੁਨਜਾਪੀਐ॥ਕਿਉਕਰਿਜਾਪਸਿਸਾਚਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਇਬਤਬਸਾ
ਚੋਸਾਚਾ॥੬੬॥ਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੋਤੀਅਉਧੂਤਉਮਨੁਸੁੰਨਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀ॥ਨਾ
ਭਿਕਮਲੁਅਸਥੰਭੁਨਹੋਤੋਤਾਨਿਜਘਰਿਬਸਤਉਪਵਨੁਅਨਰਾਗੀ॥ਰੂਪੁ

ਨਰੇਖਿਆਜਾਤਿਨਹੋਤੀਤਉਅਕੁਲੀਣਿਰਹਤਉਸਬਦੁਸੁਸਾਰੁ॥ਗਉਨਗਗਨੁਜਬਤਬਹਿ
ਨਹੋਤਉਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਆਪੇਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਸੁਏਕੋਏਕੋਸਬਦੁਵਿਡਾਣੀ॥ਸਾ
ਚਬਿਨਾਸੂਚਾਕੋਨਾਹੀਨਾਨਕਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੬੭॥ਕਿਤੁਕਿਤੁਬਿਧਿਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾ
ਕਿਤੁਕਿਤੁਦੁਖਿਬਿਨਸਿਜਾਈ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾਨਾਮਿਵਿਸਰਿਐਦੁਖੁਪਾ
ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰ
ਮਲਬਾਣੀਸਾਚੈਰਹੈਸਮਾਏ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਜੋਗੁਕਦੇਨਹੋਵੈਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੇ॥੬੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਕੋਇ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਚੁਬਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਭੀਜੈਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੀਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਏਕੋਜਾਣੈ॥
੬੯॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਭੇਟੇਨਾਮੁਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇ
ਟੇਮਹਾਗਰਬਿਗੁਬਾਰਿ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਗੁਰਮੁਆਜਨਮੁਹਾਰਿ॥੭੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਜੀਤਾ
ਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਗੁਜੀਤਾਜਮਕਾਲੁਮਾਰਿ
ਬਿਦਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਸੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥੭੧॥ਸਬਦੈਕਾਨਿਬੇੜਾਸੁਣਿਤੂਅਉਧੂਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਨਹੋ
ਈ॥ਨਾਮੇਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਮੈਹੀਤੇਸਭੁਪਰਗਟੁਹੋਵੈਨਾਮੇਸੋਝੀ
ਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਭੇਖਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸਚੈਆਪਿਖੁਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐ
ਅਉਧੂਜੋਗਜੁਗਤਿਤਾਹੋਈ॥ਕਰਿਬੀਚਾਰੁਮਨਿਦੇਖਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋ
ਈ॥੭੨॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਕਿਆਕੋਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਤੂਆਪੇਗੁਪਤਾਆਪੇਪ

ਰਮਿਆਪ੍ਰਿ

ਜਗਤੁ ਆਪੇ ਸਾਜਿ ਤਿਨਿ ਰੰਗਾ ਮਣੋ ॥ ਸਾਧਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲੋਖੇ ਜਤਾ ਫਿਰਿ ਵਡਾ ਮਣੋ ॥ ਅਗਾਹਿ ਨਾਮੁ
ਧਾਇ ਇਹੁ ਬ੍ਰਿਧਿ ਆ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਨਕਉ ਕ੍ਰਮ ਬਣੋ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਜੁਗਾ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧੩ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਜੋਧੈ ਵੀਰੈ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੈ ਦਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ
ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਬੀਜੁ ਹੈ ਸਹਸਾ ਗਇਆ ਵਿਲਾਇ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਬੀਜੇ ਨ ਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖ
ਸੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁ ਰਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲ
ਤੁ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥ ਲੋਕੁ ਕਿ ਵੇਖੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿ
ਸੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੁਖ ਕਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਬੀਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ॥ ਦੁਖ ਵਿ
ਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥
ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ
ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ ਸੁ
ਖੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰ
ਚਾਇਆ ਬੈਸਣ ਕਉ ਜਾਂਈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰ
ਤਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਕਰਿ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਚਾਨਣੇ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆ
ਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥
ਰਾਮਉ ਸਲੋਕੁ ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ ਤੈ ਸਹ

ਤਨ ਭੁਖੀਆ ਸਬਦੁ ਨ ਲਈਅਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਹਿ ਦਿਲਾ ਕਿ ਕਿਛੁ ਕੈ ਰਖਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਇ ॥ ਆਪੇ ਪਾਸਿਆ ਆਪੇ ਪਾਸੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਇਹੁ ਪਿਰਮਾਇਆ ਲਖ ਸਮਰਥ ਜੇਕੁ
ਦੇਂਦੇ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਹਿਣੁ ਪਾਈਅਨੁ ਸਭੁ ਹੁਕਮਿ ਆਵਣ ਜਾਇਸ ਮਾਹੀ
॥ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥
ਸਭਨਾ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਹੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਹੀ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ
॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਫਾਵੀ ਹੋਈ ਭਾਲਿ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਸਾਂਤਿ
ਨ ਦੇਵਈ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੀਐ
ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ
ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ
ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ
ਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਆਪਣੀ ਸਿਫਤੀ ਲਾਇਅਨੁ
ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤੀ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਨਾਉ ਬਖਸਿਓਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ
ਬੈਸੰਤਰੋ ਹੁਕਮਿ ਕਰਹਿ ਭਗਤੀ ॥ ਏਨਾ ਨੋ ਭਉ ਅਗਲਾ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਤੀ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਹੁਕ
ਮੁ ਵਰਤਦਾ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋ
ਇ ॥ ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਕਿ
ਉ ਕਰਿ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨਈ ਹਉਮੈ ਛਡੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਹਉਮੈ ਛੁਟੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਬਿ
ਲਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਕਾ ਸੰ

ਜਮੁਜੇਕਰੇਦੂਜਾਭਾਉਭੁਲਾਏਇ॥ਅਨਦਿਨੁਰਤਨਿਰਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਬਿਖੁਭਉਜਲੁਨਾਮਿਤ
ਰੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਦੂਜਾਭਾਉਰ
ਚਾਇਓਨੁਤ੍ਰੈਗੁਣਵਰਤਾਰਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਇਅਨੁਹੁਕਮਿਕਮਾਵਨਿਕਾ
ਰਾ॥ਪੰਡਿਤਪੜਦੇਜੋਤਕੀਨਾਬੂਝਹਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਖੇਲੁਹੈਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾ
ਰਾ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਬਖਸਿਲੈਹਿਸਚਿਸਬਦਿਸਮਾਈ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਮਨਕਾ
ਝੂਠਾਝੂਠੁਕਮਾਵੈ॥ਮਾਇਆਨੋਫਿਰੈਤਪੁਸਦਾਵੈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਸਭਿਤੀਰਥਗਹੈ॥ਓਹੁ
ਤਪਾਕੈਸੇਪਰਮਗਤਿਲਹੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸੋਤਪਾਮੋਖੰਤਰੁਪਾਵੈ
੧॥ਮਃ੩॥ਸੋਤਪਾਜਿਇਹੁਤਪੁਘਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਇਹੁਤਪੁਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਸੋਤਪਾਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਰਾਤਿਦਿਨਸਉਪਾਇਅਨੁਸੰਸਾਰਕੀਵਰਤਣਿ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਆਨੇਰੁਬਿ
ਨਾਸਣਿ॥ਹੁਕਮੇਹੀਸਭਸਾਜੀਅਨੁਰਵਿਆਸਭਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿ
ਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਭਣਿ॥ਸਬਦੇਹੀਸੋਝੀਪਈਸਚੈਆਪਿਬੁਝਾਈ॥੫॥ਸਲੋਕਮ
ਃ੩॥ਅਭਿਆਗਤਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿਨਕੇਚਿਤਮਹਿਭਰਮੁ॥ਤਿਸਦੈਦਿਤੈਨਾ
ਨਕਾਤੇਹੋਜੇਹਾਧਰਮੁ॥ਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਪਦੁਤਾਕਾਭੂਖਾਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਭੋਜਨੁਨਾਨ
ਕਾਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਅਭਿਆਗਤਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿਪਰਘਰਿ
ਭੋਜਨੁਕਰੇਨਿ॥ਉਦਰੈਕਾਰਣਿਆਪਣੇਬਹਲੇਭੇਖਕਰੇਨਿ॥ਅਭਿਆਗਤਸੇਈਨਾਨ
ਕਾਜਿਆਤਮਗਉਣੁਕਰੇਨਿ॥ਭਾਲਿਲਹਨਿਸਹੁਆਪਣਾਨਿਜਘਰਿਰਹਣੁਕਰੇਨਿ॥
੨॥ਪਉੜੀ॥ਅੰਬਰੁਧਰਤਿਵਿਛੋੜਿਅਨੁਵਿਚਿਸਚਾਅਸਰਾਉ॥ਘਰੁਦਰੁਸਭੋ
ਸਚੁਹੈਜਿਸੁਵਿਚਿਸਚਾਨਾਉ॥ਸਭੁਸਚਾਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਉ॥ਸ

ਚਾ ਆਪਿ ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਬਹਿ ਸਚਾ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲ
ਖੁ ਲਖਾਈ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਰੈਣਾਇਰ ਮਾਹਿ ਅਨੰਤੁ ਹੈ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਭਾ
ਣੈ ਚਲੈ ਆਪਣੈ ਬਹੁਤੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰੈਣਾਇਰ ਮਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ
ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਕਮਲੁ ਨ ਹੋਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਬਿਖੁ ਖਾਧੀ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀ
ਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਤਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ॥ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ
ਸੇਵ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਕਬਹਿ ਨ ਛੋਡੈ ਪਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰ
ਤੈ ਤਿਉ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵ
ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਤੀਹ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰੁ ਸਾ ਆਪੇ ਗਣਤ ਕੀਨੀ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸਾਜਿਅਨੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਗ
ਣਤ ਗਣੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਨੀ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵ
ਰਤਦਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ
ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਸਹਿ ਰਤੇ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਤਨਿ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ
ਹੋਇ ਲੋਭ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮ
ਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਿਆ ਤਾ ਸ
ਉਪਿਆ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਗਿਆ ਚੂਕਾ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥
ਤਿਸ ਨੋ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸੋ

ਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਸੀਗਾਰੁਨਜਾਣਨੀਜਾਸਨਿਜਨਮੁਸਭੁਹਾਰਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤੀ
ਸੀਗਾਰੁਕਰਹਿਨਿਤਜੰਮਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸੈਸਾਰੈਵਿਚਿਸੋਭਨਪਾਇਨੀਅਗੈਜਿਕ
ਰੇਸੁਜਾਣੈਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਹੈਦੁਹੁਵਿਚਿਹੈਸੰਸਾਰੁ॥ਚੰਗੈਮੰਦੈਆਪਿਲਾਇਅ
ਨੁਸੋਕਰਨਿਜਿਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ਮਃ੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਾਂਤਿਨਆਵਈ
ਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਵਿਣੁਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁ
ਵਿਕਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਤਿਨਜੰਮਣਮਰਣੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਇ॥
ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੋਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਵਈ
ਨਾਓਇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥
ਆਪਿਅਲਿਪਤੁਸਦਾਰਹੈਹੋਰਿਧੰਧੈਸਭਿਧਾਵਹਿ॥ਆਪਿਨਿਹਚਲੁਅਚਲੁਹੈਹੋਰਿਆਵ
ਹਿਜਾਵਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਈਐਸ
ਚਿਸਿਫਤਿਸਮਾਵਹਿ॥ਸਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਹੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥੮॥ਸਲੋਕਮਃ
੩॥ਸਚਾਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਸਭੋਵਰਤੈਸਚੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੋਬੁਝੈਸੋਫਲੁਪਾਏਸਚੁ॥
ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਫਿਰੈਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਸਚੁ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕਾਭਾਣਾਮੰਨੇਸੋਭਗਤੁਹੋ
ਇਵਿਣੁਮੰਨੇਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖਬੋਲਿਨਜਾਣਨੀਓਨਾਅੰਦਰਿਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਇਥਾਉਕੁਥਾਉਨਜਾਣਨੀਉਨਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਓਇਆਪਣੈਸੁ
ਆਇਆਇਬਹਿਗਲਾਕਰਹਿਓਨਾਮਾਰੇਜਮੁਜੰਦਾਰੁ॥ਅਗੈਦਰਗਹਲੇਖੈਮੰਗਿ
ਐਮਾਰਿਖੁਆਰੁਕੀਚਹਿਕੂੜਿਆਰ॥ਏਹਕੂੜੈਕੀਮਲੁਕਿਉਉਤਰੈਕੋਈਕਢਹੁਇਹੁਵੀਚਾ
ਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਨਾਮੁਦਿੜਾਏਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਟਣਹਾਰੁ॥ਨਾਮੁਜਪੇਨਾਮੋਆਰਾਧੇਤਿ
ਸੁਜਨਕਉਕਰਹੁਸਭਿਨਮਸਕਾਰੁ॥ਮਲੁਕੂੜੀਨਾਮਿਉਤਾਰੀਅਨੁਜਪਿਨਾਮੁਹੋਆਸਚਿਆਰੁ

ਜਾ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਏਵੇ ਨਿਚਲ ਤਾ ਹਰਿ ਸੋ ਜਨੁ ਵਡਭਾਗਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ
ਨਾਹਿ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ਜਿਥਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ ਰਸ ਕਸ
ਸਾਦਾ ਬਾਹਰਾ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਘਟ
ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਪਿਆਈ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਬਾਬਾਣੀਆ ਕਹਾਣੀਆ ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਨਿ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸੇਈ ਕ
ਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬਿਆਸ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ
ਨਿ ॥ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸਚਿ ਲਗੇ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਭਏ ਜਿ ਸ
ਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਸਿਖ ਭੀ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ ਓ
ਇ ਭਾਣੈ ਚਲਨਿ ਆਪਣੈ ਨਿਤ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਬੋਲੇਨਿ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸਦ ਕਰੇਨਿ
॥ ਓਇ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਪਰ ਨਿੰਦਕਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਓਇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਉ
ਇ ਬਪੁੜੇ ਕਿਆ ਕਰੇਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਰਖਦਾ ਜੇਤੀ ਸਿਸਟਿ ਸਭ
ਕੀਤੀ ॥ ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਲਾਇਅਨੁ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ
ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਵਾਤਿ ਸਿਪੀਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ
ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਈ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਦੀ
ਖਿਆ ਘਰਿ ਦੇਵਣ ਜਾਹਿ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਟਿਐ ਭਾਉ ॥ ਭਾਵੈ ਆਵਉ ਭਾਵੈ ਜਾ
ਉ ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੋ ਆਪੈ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਇ ॥ [illegible]
[illegible] ਫੇਰੇ ਤਸਬੀ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਹਕੁ ਗਵਾਏ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪੜਿ ਸੁ
ਣਾਏ ॥ ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਨਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ ॥ ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ ਚਾੜੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚਉਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾ
ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਹਿੰਦੂ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋਗੀ ਗਿਰਹੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂਤ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਰੋਵਹਿ ਪੂਤ ॥

ਝੂਠੋ

ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈਐ ॥ ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਆਖਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਘਰਿ ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ ॥ ਸੂਤੁ ਜਨੇਊ ਪੜਿ ਗਲਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੂਤੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੀਰੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਇ ਓਥੈ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਭਿਸਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜੋਗੀ ਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾਈ ॥ ਤਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਇ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਾਟਾਊ ॥ ਚੀਰੀ ਆਈ ਢਿਲ ਨ ਕਾਊ ॥ ਏਥੈ ਜਾਣੈ ਸੁ ਜਾਇ ਸਿਞਾਣੈ ॥ ਹੋਰੁ ਫਕੜੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣੈ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਤਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਆਖੀਐ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੁ ॥ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਰੀਰੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਨਿਤ ਕੜੁ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਦੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਸੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਪਾਣੀ ਜੰਤ ਫਿਰਹਿ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਮੂੰਡ ਮੁਡਾਈ ਕੇਸੀ ਨਾ ਸਤਿ ਪੜਿਆ ਦੇਸ ਫਿਰਹਿ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਪਥਰ ਆਪੁ ਤਛਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਹਿ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਹਸਤੀ ਬਧੇ ਸੰਗਲ ਨਾ ਸਤਿ ਗਾਈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਸਿਧਿ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੋਈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਜਿਸੁ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਮੇਰੇ ਹਉ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ ਜਿਸਹਿ ਖੁਆਈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲਾ ਵਾਟੜੀ ਤਿਸਹਿ ਭੁਲਾਵੈ ਕਉਣੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਈ ਪੰਧ ਸਿਰਿ ਤਿਸਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਉਣੁ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਜੋ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰੈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੇ ਸਰੀਰੁ

ਸੋਗਿਰਹੀਗੰਗਾਕਾਨੀਰੁ।ਬੋਲੈਈਸਰੁਸਤਿਸਰੂਪੁ।ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ। ੨ ਮਃ ੧
ਸੋਅਉਧੂਤੀਜੋਧੂਪੈਆਪੁ।ਭਿਖਿਆਭੋਜਨੁਕਰੈਸੰਤਾਪੁ।ਅਉਹਠਪਟਣਮਹਿਭੀਖਿ
ਆਕਰੈ।ਸੋਅਉਧੂਤੀਸਿਵਪੁਰਿਚੜੈ।ਬੋਲੈਗੋਰਖੁਸਤਿਸਰੂਪੁ।ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖ
ਨਰੂਪੁ। ੩ ਮਃ ੧ ਸੋਉਦਾਸੀਜਿਪਾਲੇਉਦਾਸੁ।ਅਰਧਉਰਧਕਰੇਨਿਰੰਜਨਵਾਸੁ।ਚੰ
ਦਸੂਰਜਕੀਪਾਏਗੰਢਿ।ਤਿਸੁਉਦਾਸੀਕਾਪੜੈਨਕੰਧੁ।ਬੋਲੈਗੋਪੀਚੰਦੁਸਤਿਸਰੂਪੁ।ਪ
ਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ। ੪ ਮਃ ੧ ਸੋਪਾਖੰਡੀਜਿਕਾਇਆਪਖਾਲੇ।ਕਾਇਆਕੀਅ
ਗਨਿਬ੍ਰਹਮੁਪਰਜਾਲੇ।ਸੁਪਨੈਬਿੰਦੁਨਦੇਈਝਰਣਾ।ਤਿਸੁਪਾਖੰਡੀਜਰਾਨਮਰਣਾ।ਬੋਲੈ
ਚਰਪਟੁਸਤਿਸਰੂਪੁ।ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ। ੫ ਮਃ ੧ ਸੋਬੈਰਾਗੀਜਿਉਲਟੇਬ੍ਰਹਮੁ
।ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰੋਪੈਥੰਮੁ।ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰਹੈਧਿਆਨਿ।ਤੇਬੈਰਾਗੀਸਤਸਮਾ
ਨਿ।ਬੋਲੈਭਰਥਰਿਸਤਿਸਰੂਪੁ।ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ। ੬ ਮਃ ੧ ਕਿਉਮਰੈਮੰਦਾਕਿਉਜੀ
ਵੈਜੁਗਤਿ।ਕੰਨਪੜਾਇਕਿਆਖਾਜੈਭੁਗਤਿ।ਆਸਤਿਨਾਸਤਿਏਕੋਨਾਉ।ਕ
ਉਣੁਸੁਅਖਰੁਜਿਤੁਰਹੈਹਿਆਉ।ਧੂਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਿਸਹੈ।ਤਾਨਾਨਕੁਆਖੈਗੁਰੁ
ਕੋਕਹੈ।ਛਿਅਵਰਤਾਰੇਵਰਤਹਿਪੂਤ।ਨਾਸੰਸਾਰੀਨਾਅਉਧੂਤ।ਨਿਰੰਕਾਰਿਜੋਰਹੈਸ
ਮਾਇ।ਕਾਹੇਭੀਖਿਆਮੰਗਣਿਜਾਇ। ੭ ਪਉੜੀ ਹਰਿਮੰਦਰੁਸੋਈਆਖੀਐਜਿਥ
ਹੁਹਰਿਜਾਤਾ।ਮਾਨਸਦੇਹਗੁਰਬਚਨੀਪਾਇਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਤਾ।ਬਾਹਰਿਮੂ
ਲਿਨਖੋਜੀਐਘਰਮਾਹਿਬਿਧਾਤਾ।ਮਨਮੁਖਹਰਿਮੰਦਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਤਿਨੀਜਨ
ਮੁਗਵਾਤਾ।ਸਭਮਹਿਇਕੁਵਰਤਦਾਗੁਰਸਬਦੀਪਾਇਆਜਾਈ। ੧੨ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩
ਮੂਰਖੁਹੋਵੈਸੋਸੁਣੈਮੂਰਖਕਾਕਹਣਾ।ਮੂਰਖਕੇਕਿਆਲਖਣਹੈਕਿਆਮੂਰਖਕਾਕ
ਰਣਾ।ਮੂਰਖੁਓਹੁਜਿਮੁਗਧੁਹੈਅਹੰਕਾਰੇਮਰਣਾ।ਏਤੁਕਮਾਣੈਸਦਾਦੁਖੁਦੁਖਹੀਮਹਿ

ਰਹਣਾ॥ਅਤਿਪਿਆਰਾਪਵੈਖੂਹਿਕਿਹੁਸੰਜਮੁਕਰਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁਓਸੁ
ਅਲਿਪਤੋਰਹਣਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਆਪਿਉਧਰੈਓਸੁਪਿਛੈਡੁਬਦੇਭੀਤਰਣਾ॥ਨਾਨਕਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਜੋਦੇਇਸੁਸਹਣਾ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਰੇਮਨਾਸੁਣੀਐਸਿਖਸਹੀ
॥ਲੇਖਾਰਬੁਮੰਗੇਸੀਆਬੈਠਾਕਢਿਵਹੀ॥ਤਲਬਾਪਉਸਨਿਆਕੀਆਬਾਕੀਜਿਨਰ
ਹੀ॥ਅਜਰਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਹੋਸੀਆਇਤਈ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਸੁਝਈਭੀੜੀਗਲੀਫਹੀ
॥ਕੂੜੁਨਿਖੁਟੇਨਾਨਕਾਓੜਕਿਸਚਿਰਹੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕਾਸਭੁਸਰੀਰੁਹੈਹਰਿਰਵਿਰਹਿ
ਆਸਭੁਆਪੈ॥ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਪੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਲਾਹੀ
ਐਹਰਿਭਗਤੀਰਾਪੈ॥+ਖੇਲੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਈ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਸਹਸਰਦਾਨਦੇਇੰਦ੍ਰੁਰੋਆਇਆ॥ਪਰਸਰਾਮੁਰੋਵੈਘਰਿਆਇਆ॥ਅਜੈਸੁਰੋਵੈਭੀਖਿਆ
ਖਾਇ॥ਐਸੀਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਰੋਵੈਰਾਮੁਨਿਕਾਲਾਭਇਆ॥ਸੀਤਾਲਖਮਣੁ
ਵਿਛੁੜਿਗਇਆ॥ਰੋਵੈਦਹਸਿਰੁਲੰਕਗਵਾਇ॥ਜਿਨਿਸੀਤਾਆਦੀਡਉਰੂਵਾਇ॥ਰੋ
ਵਹਿਪਾਂਡਵਭਏਮਜੂਰ॥ਜਿਨਕੈਸੁਆਮੀਰਹਤਹਦੂਰਿ॥ਰੋਵੈਜਨਮੇਜਾਖੁਇਗਇਆ
॥ਏਕੀਕਾਰਣਿਪਾਪੀਭਇਆ॥ਰੋਵਹਿਸੇਖਮਸਾਇਕਪੀਰ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਮਤੁਲਾਗੈਭੀ
ੜ॥ਰੋਵਹਿਰਾਜੇਕੰਨਪੜਾਇ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਹਿਭੀਖਿਆਜਾਇ॥ਰੋਵਹਿਕਿਰਪਨਸੰਚਹਿਧ
ਨੁਜਾਇ॥ਪੰਡਿਤਰੋਵਹਿਗਿਆਨੁਗਵਾਇ॥ਬਾਲੀਰੋਵੈਨਾਹਿਭਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖੀਆ
ਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਣਿਜਾਇ॥ਅਉਰੀਕਰਮਨਲੇਖੈਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੨॥ਜਪੁਤ
ਪੁਸਭੁਕਿਛੁਮੰਨਿਐਅਵਰਿਕਾਰਾਸਭਿਬਾਦਿ॥ਨਾਨਕਮੰਨਿਆਮੰਨੀਐਬੁਝੀਐਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਕਾਇਆਹੰਸਧੁਰਿਮੇਲੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਸਭ
ਮਹਿਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਉਚਰੈਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਇ

ਸਭੁਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਅਹੰਕਾਰੁਗਵਾਪੈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਹਰਿਕਾ

ਆ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾ ੬੧੮
ਈ॥੨੪॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੨॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਰਤਨਾ ਪਰਖਣ ਜਾਇ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਆ
ਵੈ ਆਪੁ ਲਖਾਇ॥੧॥ ਮ: ੨॥ ਰਤਨਾ ਕੇਰੀ ਗੁਥਲੀ ਰਤਨੀ ਖੋਲੀ ਆਇ॥ ਵਖਰ ਤੈ ਵ
ਣਜਾਰਿਆ ਦੁਹਾ ਰਹੀ ਸਮਾਇ॥ ਜਿਨ ਗੁਣੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ਮਾਣਕ ਵਣਜਹਿ ਸੇਇ॥ ਰਤਨਾ ਸਾ
ਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਵਤਹਿ ਲੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਦਸਵੈ ਗੁ
ਪਤੁ ਰਖੀਜੈ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੁਲਨੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀਜੈ॥ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਧੁਨਿ ਵਜਦੇ
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਜੈ॥ ਤਿਤੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਮਿਲੀਜੈ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ
ਵਰਤਦਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਈ॥੨੫॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੨॥ ਅੰਧੇ ਕੈ ਰਾਹਿ ਦਸਿਐ ਅੰ
ਧਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ॥ ਹੋਇ ਸੁਜਾਖਾ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਕਿਉ ਉਝੜਿ ਪਾਇ॥ ਅੰਧੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ
ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਲੋਇਣ ਨਾਹਿ॥ ਅੰਧੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੇ ਜਾਹਿ॥੧॥ ਮ: ੨॥ ਸਾਹਿਬਿ ਅੰ
ਧਾ ਜੋ ਕੀਆ ਕਰੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਇ॥ ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਜੇ ਸਉ ਆਖੈ ਕੋਇ॥ ਜਿਥੈ ਸੁ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾ
ਪਈ ਆਪੇ ਵਰਤਉ ਜਾਣਿ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਹਕੁ ਕਿਉ ਲਏ ਸਕੈ ਨ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਿ॥੨॥ ਮ:
੨॥ ਸੋ ਕਿਉ ਅੰਧਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਹੁਕਮਹੁ ਅੰਧਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕ
ਹੀਐ ਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਗੜੁ ਕੋਟੁ ਹੈ ਸਭਿ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸਾ॥
ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ਸਭ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪਿ ਗੁਪਤੁ
ਰਖੇਸਾ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਸਚੁ ਪਰਗਟੀਏਸਾ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ
ਪਾਈ॥੨੬॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧॥ ਸਾਵਣੁ ਰਾਤਿ ਅਹਾੜੁ ਦਿਹੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਖੇਤ॥ ਲਬੁ
ਵਤ੍ਰ ਦਰੋਗੁ ਬੀਉ ਹਾਲੀ ਰਾਹਕੁ ਹੇਤ॥ ਹਲੁ ਬੀਚਾਰੁ ਵਿਕਾਰ ਮਣ ਹੁਕਮੀ ਖਟੇ ਖਾਇ॥ ਨਾਨ
ਕ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਅਉਤੁ ਜਣੇਦਾ ਜਾਇ॥੧॥ ਮ: ੧॥ ਭਉ ਭੁਇ ਪਵਿਤੁ ਪਾਣੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਲੇਦ

ਹਲੁ ਹਲੇਮੀ ਹਾਲੀ ਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ਵਤੁ ਵਖਤੁ ਸੰਜੋਗੁ ਨਾਉ ਬੀਜੁ ਬਖਸੀਸ ਬੋਹਲ ਦੁਨੀ
ਆ ਸਗਲ ਦਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ਸਗਲ ਵਿਜੋਗ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬੋਲੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋ
ਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੋਲੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਘਟਿ
ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਲਧਾ ਟੋਲੈ ॥ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਤਿ
ਨਾ ਭਿ ਰੋਜੀ ਦੇਇ ॥ ਓਥੈ ਹਟੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇਇ ॥ ਸਉਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ
ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇਇ ॥ ਜੀਆ ਕਾ ਆਹਾਰੁ ਜੀਅ ਖਾਣਾ ਏਹੁ ਕਰੇਇ ॥ ਵਿਚਿ ਉਪਾਏ ਸਾਇਰਾ ਤਿਨਾ ਭਿ ਸਾ
ਰ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀਉ ਮ
ਛੁਲੀ ਝੀਵਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲੁ ॥ ਮਨੂਆ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਪੜੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿ
ਤੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਉਦਾ
ਕੀਤਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੀਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਰਿ ਗਈ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਵੀਤਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ
੧ ॥ ਵੇਲਿ ਪਿੰਞਾਇਆ ਕਤਿ ਵੁਣਾਇਆ ॥ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਕਰਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਲੋ
ਹਾ ਵਢੇ ਦਰਜੀ ਪਾੜੇ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਸੀਵੈ ॥ ਇਉ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ਸਿਫਤੀ ਸੀਪੈ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਵਤ ਜੀਵੈ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪਾਟੈ ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਗੰਢੈ ॥ ਮਾਹੁ ਪਖੁ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨਾਹੀ
ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਕਿਛੁ ਹੰਢੈ ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਾਟੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਸਚੋ ਸਚਾ ਤਿਚਰੁ ਜਾਪੀ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਾਰੁ

੧੯ ਤਿਸਕਰੀਆਪਰਅਪਰਾ ॥ ਸਬਦੇਸਾਹਰਖਈਲਾਇਆ ॥ ਗੁਣਕੀਥੇਕੈਵਿਚਿਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਸ
ਦਾਕੂੜਹੋਵੈਵੇਸੁਖੁਆ ॥ ਲੋਭੁਲਬੁਮਿਕਸੁਵੇਖੁ ॥ ਹੋਇਹਲਲਬੁਲੋਭੁਗਾਹਕਿਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਦ
ਰਿਦੀਦਾਤਿਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਆਸਿਕਦਾਰਾਂਬਿਕੁਨਾਬਿਕੇਕਾਅਸਵਾਣਾ ॥ ਗੁਰਬਖਸਨ
ਕੀਜੈਨਾਨਕਕਾਮਤੁਸਿਰਿਆਵੈਭਾਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਸਤਸੰਗਤਿਸਬਦਿਮਿਲੈਜੋ
ਗੁਰਮੁਖਿਚਲੈ ॥ ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਜਿਨਹਰਿਖਰਚੁਧਨੁਪਲੈ ॥ ਭਗਤਿਸੋਹਨਿ
ਗੁਣਗਾਵਦੇਗੁਰਮਤਿਅਚਲੈ ॥ ਰਤਨਬੀਚਾਰੁਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਸਬਦਿਭੁਲੈ ॥ ਆਪੇਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਇਦਾਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਕੋਇ
ਨਿਰਾਸਾਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਜੋਮਰਿਜੀਵਿਆਸਹਿਲਾਆਇਆਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਕਿਛੁਆ
ਸਾਹਥਿਹੈਕੇਉਨਿਰਾਸਾਹੋਇ ॥ ਕਿਆਕਰੇਏਹਬਪੁੜੀਜਾਂਭੋਲਾਏਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਦਾਤਾਰਨਿਹਚਲੁਏਹੁਧਨੁ ॥ ਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਆਰਾਧੇਨਿਰਮਲੁਸੋਇਜਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮੁਰਸਨਾਏਕੁਭਨੁ ॥ ਰਵਿਰਹਿਆ
ਸਰਬਤਿਰ ਨਾਨਕੁਬਲਿਜਾਈ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰਵਰਹੰਸਧੁਰੇਹੀਮੇਲਾਖਸਮੈਏ
ਵੈਭਾਣਾ ॥ ਸਰਵਰਅੰਦਰਿਹੀਰਾਮੋਤੀਸੋਹੰਸਾਕਾਖਾਣਾ ॥ ਬਗੁਲਾਕਾਗੁਨਰਹਈਸਰਵਰਿਜੇ
ਹੋਵੈਅਤਿਸਿਆਣਾ ॥ ਓਨਾਰਿਜਕੁਨਪਾਇਓਓਥੈਓਨਾਹੋਰੋਖਾਣਾ ॥ ਸਚਿਕਮਾਣੈਸਚੋਪਾ
ਈਐਕੂੜੈਕੂੜਾਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਕੌ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਉਜਲਾਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇਇ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਲਿਆਜਿਨਧੁਰੇਪੈਯਾਪਰਵਾਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਉਜਲਾਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇਇ ॥
ਨਾਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਜੋਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦੁਖੁਜਾਇ ॥
ਅਵਗੁਣਵੰਞਨਿਗੁਣਰਵਹਿਮਨਿਸੁਖੁਵਸੈਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਆਪਿ
ਵਰਤਦਾਆਪਿਤਾੜੀਲਾਈਅਨੁ ॥ ਆਪੇਹੀਉਪਦੇਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਤੀਆਈਅਨੁ ॥ ਇਕਿ

ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਇਅਨੁ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਇਅਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੈਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣੀਦਾ ਤੈਸੋ ਹੀ ਮੈ ਡੀਠੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਬਸੀਠੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ਕਟੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਇਕੁ ਸਜਣੁ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਇਕੁ ਵੈਰੀ ਸਭਿ ਵਾਦਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਬਾਦਿ ॥ ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨ ਭਰਮਿਆ ਜੋ ਲਗੇ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਥਟਣਹਾਰੈ ਥਾਟੁ ਆਪੇ ਹੀ ਥਟਿਆ ॥ ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਖਟਿਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰੁ ਆਪੇ ਰੰਗ ਰਟਿਆ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ ਅਲਖ ਬ੍ਰਹਮਟਿਆ ॥ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਪਰੈ ਪਰਟਿਆ ॥ ਆਪੇ ਵਡ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰਟਿਆ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਕੀਮ ਕੇਵਡੁ ਮਟਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰਿਆ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਇਕਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹਰਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਸਦ ਹੀ ਵਰਤੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਕਿਉ ਪਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹਿ ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜੋ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮਿਲਾਇਆ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੀਐ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿ

ਸਰਣਿਪਵਿਸਿਸਭਨਾਇਕਰਖਣਾ।ਪਲੇਬਾਲਕਵਾਗਿਦੇਕੈਆਪਿਰਖਣਾ।ਕਿਰਦਾਅਨਦਬਿਨੋਦਕਿ
ਛੂਨਜਾਣੀਐ।ਸਰਬਧਰਸਮਰਥਹਉਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੀਐ।ਗਾਈਐਰੈਣਿਦਿਨੰਤੁਗਾ
ਵਣੁਜੋਗਿਆ।ਜੋਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿਤਿਨੀਹਰਿਰਸੁਭੋਗਿਆ। ੨ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥
ਭੀੜਹੁਮੋਕਲਾਈਕੀਤੀਅਨੁਸਭਰਖੇਕੁਟੰਬੈਨਾਲਿ।ਕਾਰਜਆਪਿਸਵਾਰਿਅਨੁਸੋਪ੍ਰਭ
ਸਦਾਸਭਾਲਿ।ਪ੍ਰਭੁਮਾਤਪਿਤਾਕੰਠਿਲਾਇਦਾਲਹੁੜੇਬਾਲਕਪਾਲਿ।ਦਇਆਲਹੋਏ
ਸਭਜੀਅਜੰਤ੍ਰਹਰਿਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ। ੧ਮਃ੫ ।ਵਿਣੁਤੁਧੁਹੋਰੁਜਿਮੰਗਣਾਸਿ
ਰਿਦੁਖਾਕੈਦੁਖ।ਦੇਹਿਨਾਮੁਸੰਤੋਖੀਆਉਤਰੈਮਨਕੀਭੁਖ।ਗੁਰਿਵਣੁਤਿਣੁਹਰਿਆ
ਕੀਤਿਆਨਾਨਕਕਿਆਮਨੁਖ। ੨ ਪਉੜੀ ।ਸੋਐਸਾਦਾਤਾਰੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ।ਘ
ੜੀਨਮੁਹਤੁਚਸਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਸਰੈ।ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਕਿਆਕੋਲੁਕਿਕਰੈ।ਜਿਸੁਪ
ਤਿਰਖੈਆਪਿਸੋਭਵਜਲੁਤਰੈ।ਭਗਤੁਗਿਆਨੀਤਪਾਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ।ਸੋਪੂਰਾਪਰ
ਧਾਨੁਜਿਸਨੋਬਲੁਧਰੈ।ਜਿਸਹਿਜਰਾਏਆਪਿਸੋਈਅਜਰੁਜਰੈ।ਤਿਸਹੀਮਿਲਿਆ
ਸਚੁਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਮਨਿਧਰੈ। ੩ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ।ਧੰਨੁਸੁਰਾਗਸੁਰੰਗੜੇਆਲਾਪਤਸਭ
ਤਿਖਜਾਇ।ਧੰਨੁਸੁਜੰਤਸੁਹਾਵੜੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਪਦੇਨਾਉ।+ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਹਮਬਾਛ
ਦੇਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ।ਜੋਰਤੇਰੰਗਿਗੋਵਿਦਕੈਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ।ਆਖਾਬਿਰ
ਥਾਜੀਅਕੀਹਰਿਸਜਣੁਮੇਲਹੁਰਾਇ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ
ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਅਗਮਰੂਪੁਅਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇ। ੧ਮਃ੫ ।ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਘੜੀ
ਧੰਨੁਧਨੁਮੂਰਤੁਪਲੁਸਾਰੁ।ਧੰਨੁਸੁਦਿਨਸੁਸੰਜੋਗੜਾਜਿਤੁਡਿਠਾਗੁਰਦਰਸਾਰੁ।ਮਨਕੀਆ
ਇਛਾਪੂਰੀਆਹਰਿਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰੁ।ਹਉਮੈਤੁਟਾਮੋਹੜਾਇਕੁਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ
ਜਨੁਨਾਨਕੁਲਗਾਸੇਵਹਰਿਉਧਰਿਆਸਗਲਸੰਸਾਰੁ। ੨ ਪਉੜੀ ।ਸਿਫਤਿਸਲਾਹ

+ ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ

ਛੁਤਗਾਤਿ ਵਿਚਿ ਲੋਇ ਵਿਡੀਆਨੁ ॥ ਸਉਪੇ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰ ਫਿਰਿ ਪੁਛ ਨ ਲੀਤੀਆਨੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਸੇ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ ਓਨਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਇਕਾ ਉਨ ਭਤਿਆ ॥ ਓਨਾ ਪਿਛੈ ਜਗੁ ਭੁੰਚੈ ਭੋਗਈ ॥ ਓਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਬੁ ਓਨਾਹਾ ਜੋਗਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥ ੪ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫

ਹਭਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਦੋਸਤੀ ਹਭਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਰੰਗੁ ॥ ਹਭਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਸਜਣੋ ਹਭਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਸੰਗੁ ॥ ਹਭਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਗੋਸਟੇ ਮੁਹੁ ਮੇਲਾ ਕਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਮੋੜੈ ਰੰਗੁ ॥ ਹਭਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਮਸਲਤੀ ਭੰਨਣ ਘੜਨ ਸਮਰਥੁ ॥ ਹਭਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਦਾਤਿਆ ਜਗ ਹਥੁ ॥ ਹਭਿ ਇਕਸੈ ਦੀ ਮੈ ਟੇਕ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਿ ਤਾਰਿਆ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗ ॥ ੧ ਮਃ ੫

ਮਨਮੁਖਾ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਨਿ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਬੰਧੁ ॥ ਜਿਚਰੁ ਪੈਨਨਿ ਖਾਵਨੇ ਤਿਚਰੁ ਰਖਨਿ ਗੰਢੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਬੋਲਨਿ ਗੰਧੁ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ॥ ਕੂੜਾ ਗੰਢੁ ਨ ਚਲਈ ਚਿਕੜਿ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥ ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਫਕੜੁ ਪਿਟਨਿ ਧੰਧੁ ॥ ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਾਇਆ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹੰਧੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਕਰਮੁ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ ੨ ਪਉੜੀ

ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ਸੇਈ ਸਚੁ ਹਾਕੁ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਖਸਮੁ ਕਿਉ ਲਭੈ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਵੇਕਾਰੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਕੁ ॥ ਦਿਸੈ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਖੁਲੈ ਭਰਮ ਤਾਕੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲੇ ਮਹਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਮਿਲੈ ਧਕੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਬਿੰਦਕ ਨਦਰਿ ਨਕੁ

ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲਗਾ॥ਤਿਸੈਮਿਲੈਸੰਤਖਾਕੁਮਸਤਕਿਜਿਸੈਭਗਾ॥੫
ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ਰਹਣੁਪ੍ਰਭੂਸਚੁਦੇਹੁਸੁਣਾਈਜੋਤਉਕਤੇਉਧਾਰਣਾ॥ਸੁੰਦਰਬਿਛਨਤੁਮ
ਮਸੁਣਛਬੀਲਿਪਿਰੁਤੈਡਮਨਸਧਭਗੁਾ॥ਤੁਝਜਨਸੇਤੀਨੇਹੁਬਚਾਏਓਦਸਾਵਿਖ
ਮੈਕਾਭਗੁਾ॥ਉਹੁਦੀਨਨਿਹੂਦੀਨਾਹਿਨਾਹਿਕਮੈਨੂੰਸੋਵਿਹੂਣੀਗਾਪਿਰੁਛਡੇਲੁਛਬੀਲਾਛਡਿਗਵਾ
ਇਉਦੁਰਮਤਿਕਰਮਿਵਿਹੂਣੀ॥ਨਾਹਉਭੁਲੀਨਉਭੁਕੀਨਾਮੈਨਾਹਿਦੋਸਾ॥ਜਿਤੁਭਿਲਾ
ਈਤਿਤੁਹਉਲਗੀਤੂਸੁਣਿਸਚੁਸੰਦੇਸਾ॥ਸਾਈਸੋਹਾਗਣਿਸਾਈਭਾਗਣਿਜੈਪਿਰਿਕਿਰ
ਪਧਾਰੀ॥ਪਿਰਿਅਉਗਣੁਤਿਸਕੇਸਭਿਗਵਾਏਗਲਸੇਤੀਲਾਇਸਵਾਰੀ॥ਕਰਮਹੀਣ
ਧਨਕਰੈਬਿਨੰਤੀਕਦਿਨਾਨਕਆਵੈਵਾਰੀ॥ਸਭਿਸੁਹਾਗਣਿਮਾਣਹਿਰਲੀਆਇਕਦੇਵ
ਹੁਰਾਤਿਮੁਰਾਰੀ ੧ਮਃ੫ ॥ਕਾਹੇਮਨਤੂਡੋਲਤਾਹਰਿਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇਤੂਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮਾਰਾਧਿਮਨਾਸਭਿਕਿਲਵਿ
ਖਜਾਹਿਵਿਕਾਰ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਰੰਗੁਲਗਾਨਿਰੰਕਾਰ॥ਓਨੀਛ
ਡਿਆਮਾਇਆਸੁਆਵੜੇਧਨੁਸੰਚਿਆਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਅਠੇਪਹਰਇਕਤੈਲਿਵੈਮ
ਨੇਹੁਕਮੁਅਪਾਰੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਇਕੁਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਪਿਆਰੁ॥ ੨ਪਉੜੀ॥
ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸਨੋਸਦਾਸੁਖ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮਨਾਹਿਦੁ
ਖ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਕਿਕਾੜਿਆ॥ਜਿਸਦਾਕਰਤਾਮਿਤ੍ਰੁਸਭਿਕਾਜ
ਸਵਾਰਿਆ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਸੋਪਰਵਾਣੁਜਨੁ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਬਹੁਤਾ
ਤਿਸੁਧਨੁ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਸੋਵਡਪਰਵਾਰਿਆ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿ
ਤਿਨਿਕੁਲਉਧਾਰਿਆ॥ ੬ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ਅੰਦਰਹੁਅੰਨਾਬਾਹਰਹੁਅੰਨਾਕੂੜੀਕੂੜੀ
ਗਾਵੈ॥ਦੇਹੀਧੋਵੈਚਕ੍ਰਬਣਾਏਮਾਇਆਨੋਬਹੁਧਾਵੈ॥ਅੰਦਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਫਿਰਿ

ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਦਾਵੈ ਵਿਆਪਿਆ ਕਾਮਿ ਸੰਤਾਪਿਆ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬਿਸੇਨਾਮੁ ਕਰਮ ਹਉ ਜੁਗਤਾ ਤੁਹ ਕੁਟੇ ਕਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਹੰਸਾ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਬਗੁ ਨ ਬਣਈ ਨਿਤ ਬੈਠਾ ਮਛੀ ਨੋ ਤਾਰ ਲਾਵੈ ॥ ਜਾ ਹੰਸ ਸਭਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖਨਿ ਤਾ ਬਗਾ ਨਾਲਿ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹੰਸਾ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਚੁਗਣਾ ਬਗੁ ਡਡਾ ਭਾਲਣ ਜਾਵੈ ॥ ਉਡਰਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਬਗੁਲਾ ਮਤੁ ਹੋਵੈ ਮੰਞੁ ਲਖਾਵੈ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਦਿਚੈ ਜਾ ਹਰਿ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ ਸਿਖ ਹੰਸ ਸਰਵਰਿ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹੁਕਮਾਵੈ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕ ਸਰਵਰਿ ਭਰਪੂਰੇ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਆਵੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ਸਭਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਆਖਾਏ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ਕੋਰੜ ਮੋਠ ਜਿਨੇਹਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਭਰਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਤਿਸਟਸਿ ਨਾਹੀ ਦੇਹਾ ॥ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਨਿਤ ਜੋਹਾ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਤਾ ਛੋਹੋ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤਾ ਰੋਹਾ ॥ ਵਿਆਪਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਬੁਧਿ ਕੁਮੂੜਾ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਤਿਸੁ ਮੋਹਾ ॥ ਠਗੈ ਸੇਤੀ ਠਗੁ ਰਲਿ ਆਇਆ ਸਾਥੁ ਭਿ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰੀ ਵਿਚਦੋ ਕਢੈ ਤਾਂ ਉਘੜਿ ਆਇਆ ਲੋਹਾ ॥ ਬਹੁਤੇਰੀ ਥਾਈ ਰਲਾਇ ਰਲਾਇ ਦਿਤਾ ਉਘੜਿਆ ਪੜਦਾ ਅਗੈ ਆਇ ਖਲੋਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੇ ਸਰਣੀ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨੇ ਅਉਗਣ ਕਟੇ ਕਰੇ ਸੁਧੁ ਦੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਹਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਤਿਸ ਕਾ ਕਟੀਐ ਸਦ

ਸਦਾਖੁਸੀਹੋਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਣਾਜੰਤੁਸੋਤੁਧੁਬੁਝਈ ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਣਾਜੰਤੁਸੁ
ਦਰਗਹਸਿਝਈ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਨਦਰਿਹਉਮੈਤਿਸੁਗਈ ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਸੰਤੁਸਟੁਕਮ
ਲਤਿਸੁਖਈ ॥ ਜਿਸਕੈਸੁਆਮੀਵਲਿਨਿਰਭਉਸੋਭਈ ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਕਿਰਪਾਲੁਸਚਾ
ਸੋਥਿਅਈ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਮਇਆਨਪੋਹੈਅਗਨਈ ॥ ਤਿਸਨੋਸਦਾਦਇਆਲੁਜਿਨਿ
ਗੁਰਮਤਿਲਈ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਰਪਾਲਆਪੇਬਖਸਿਲੈ ॥ ਸ
ਦਾਸਦਾਜਪੀਤੇਰਾਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਪਾਇਪੈ ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਵਸੁਦੂਖਾਨਾਸੁਹੋਇ ॥ ਹ
ਥਦੇਇਆਪਿਰਖੁਵਿਆਪੈਭਉਨਕੋਇ ॥ ਗੁਣਗਾਵਾਦਿਨੁਰੈਣਿਏਤੈਕੰਮਿਲਾਇ ॥
ਸੰਤਾਜਨਾਕੈਸੰਗਿਹਉਮੈਰੋਗੁਜਾਇ ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਖਸਮੁਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆ ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚੁਸਚੋਸਚੁਲਹਿਆ ॥ ਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਅਪਣੀਸਿ
ਫਤਿਦੇਹੁ ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਏਹ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਏਕੋਜਪੀਐਮ
ਨੈਮਾਹਿਇਕਸਕੀਸਰਣਾਇ ॥ ਇਕਸੁਸਿਉਕਰਿਪਿਰਹੜੀਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ ॥ ਇ
ਕੋਦਾਤਾਮੰਗੀਐਸਭੁਕਿਛੁਪਲੈਪਾਇ ॥ ਮਨਿਤਨਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਪ੍ਰਭੁਇਕੋਇ
ਕੁਧਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀਤੇ
ਸੰਤਜਨਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਇ ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆਦੂਜਾਕੋ
ਈਨਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁਧਿਆਈਨਾਮੁਉਚਰਾਨਾਨਕਖਸਮਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਸਨੋਤੂਰਖਵਾਲਾਮਾਰੇਤਿਸੁਕਉਣੁ ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਰਖਵਾਲਾਜਿਤਾਤਿਨੈਭੈਣੁ ॥
ਜਿਸਨੋਤੇਰਾਅੰਗੁਤਿਸੁਮੁਖੁਉਜਲਾ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰਾਅੰਗੁਸੁਨਿਰਮਲੀਹੂੰਨਿ
ਰਮਲਾ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਨਦਰਿਨਲੇਖਾਪੁਛੀਐ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਖੁਸੀਤਿਨਿਨ
ਉਨਿਧਿਭੁੰਚੀਐ ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਪ੍ਰਭਵਲਿਤਿਸੁਕਿਆਮੁਹਛੰਦਗੀ ॥ ਜਿਸਨੋ

ਲ

ਤੇ

ਸਚੁ

ਤੇਰੀਮਿਹਰਸੁਤੇਰੀਬੰਦਗੀ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੫ ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀ
ਮੇਰੇਸੰਤਾਂਸੰਗਿਵਿਹਾਵੇ॥ਤੁਧਹੁਭੁਲੇਸਿਜੰਮਿਜੰਮਿਮਰਦੇਤਿਨਕਦੇਨਚੁਕਨਿ
ਹਾਵੇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਰਹੁਆਪਣਾਘਟਿਅਵਘਟਿਘਟਘਾਟ
॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਤਿਆਕੋਇਨਬੰਧੈਵਾਟ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤਿਥੈਤੂਸਮਰਥੁ
ਜਿਥੈਕੋਇਨਾਹਿ॥ਓਥੈਤੇਰੀਰਖਅਗਨੀਉਦਰਮਾਹਿ॥ਸੁਣਿਕੈਜਮਕੇਦੂਤ
ਨਾਇਤੇਰੈਛਡਿਜਾਹਿ॥ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਅਸਗਾਹੁਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਪਾ
ਹਿ॥ਜਿਨਕਉਲਗੀਪਿਆਸਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੇਇਖਾਹਿ॥ਕਲਿਮਹਿਏਹੋਪੁੰਨੁ
ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਹਿ॥ਸਭਸੈਨੋਕਿਰਪਾਲੁਸਮ੍ਹਾਲੇਸਾਹਿਸਾਹਿ॥ਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾ
ਇਜਿਆਵੈਤੁਧੁਆਹਿ॥੯॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਦੂਜਾਤਿਸੁਨਬੁਝਾਇਹੁਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਨਾਮੁਦੇਹੁਆਧਾਰੁ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਸਮਰਥੁਸਚੁਦਾਤਾਰੁ॥ਤੂਨਿ
ਹਚਲੁਨਿਰਵੈਰੁਸਚੁਸਚਾਤੁਧੁਦਰਬਾਰੁ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਅੰਤੁਨ
ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਹੋਰੁਜਿਮੰਗਣਾਸਭੁਬਿਖਿਆਰਸਛਾਰੁ॥ਸੇਸੁਖੀਏਸ
ਚੁਸਾਹਸੇਜਿਨਸਚਾਬਿਉਹਾਰੁ॥ਜਿਨਾਲਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭਨਾਮਸਹਜਸੁਖਸਾਰੁ॥
ਨਾਨਕਇਕੁਆਰਾਧੇਸੰਤਨਰੇਣਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੫॥ਅਨਦਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਤਹਰਿ
ਕਾਕੀਰਤਨੁਗਾਇ॥ਅਵਰਸਿਆਣਪਛਾਡਿਦੇਹਿਨਾਨਕਉਧਰਸਿਨਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬਹੁਤੁਘਿਣਾਵਣੇ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬੇਦ
ਪੜਾਵਣੇ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਤੀਰਥਿਨਾਈਐ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਧਰਤੀਧਾਈ
ਐ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਕਿਤੈਸਿਆਣਪੈ॥ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬਹੁਤਾਦਾਨੁ
ਦੇ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰੈਵਸਿਅਗਮਅਗੋਚਰਾ॥ਤੂਭਗਤਾਕੈਵਸਿਭਗਤਾਤਾਣੁਤੇਰਾ॥੧੦॥

ਸਲੋਕਮਃ ੫ ॥ ਆਪੇਵੈਦਆਪਿਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਏਹਿਵੈਦਜੀਅਕਾਦੁਖੁਲਾਇਣ ॥ ਗੁਰ
ਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖਾਇਣ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਿਸਕੇਸਭਿਦੂਖਮਿਟਾਇ
ਣ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹੁਕਮਿਉਛਲੈਹੁਕਮੇਰਹੈ ॥ ਹੁਕਮੇਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਸਹੈ ॥ ਹੁਕ
ਮੇਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨੁਰਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਹੋਵੈਦਾਤਿ ॥ ਹੁਕਮਿਮਰੈਹੁਕਮੇਹੀਜੀਵੈ ॥ ਹੁ
ਕਮੇਨਾਨਾਵਡਾਥੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇਸੋਗਹਰਖਆਨੰਦ ॥ ਹੁਕਮੇਜਪੈਨਿਰੋਧਰਗੁਰਮੰਤ
॥ ਹੁਕਮੇਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕਜਾਕਉਭਗਤੀਲਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉਤਿ
ਸੁਢਾਢੀਕੁਰਬਾਣੁਜਿਤੇਰਾਸੇਵਦਾਰੁ ॥ ਹਉਤਿਸੁਢਾਢੀਬਲਿਹਾਰਜਿਗਾਵੈਗੁਣ
ਅਪਾਰ ॥ ਸੋਢਾਢੀਧਨੁਧੰਨੁਜਿਸੁਲੋੜੈਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸੋਢਾਢੀਭਾਗਠੁਜਿਸੁਸਚਾਦੁ
ਆਰਬਾਰੁ ॥ ਓਹੁਢਾਢੀਤੁਧੁਧਿਆਇਕਲਾਣੇਦਿਨੁਰੈਣਾਰ ॥ ਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾ
ਮੁਨਆਵੈਕਦੇਹਾਰਿ ॥ ਕਪੜੁਭੋਜਨੁਸਚੁਰਹਦਾਲਿਵੈਧਾਰ ॥ ਸੋਢਾਢੀਗੁਣਵੰਤੁ
ਜਿਸਨੋਪ੍ਰਭਪਿਆਰੁ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਅਮਿਉਰਸੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ ॥ ਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਸਿਮਰਿਹਰਿਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ ॥ ਉਪਦੇ
ਸੁਸੁਣਹੁਤੁਮਗੁਰਸਿਖਹੁਸਚਾਇਹੈਸੁਆਉ ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸਫਲੁਹੋਇਮ
ਨਮਹਿਲਾਇਹੁਭਾਉ ॥ ਸੂਖਸਹਜਆਨਦੁਘਣਾਪ੍ਰਭਜਪਤਿਆਦੁਖੁਜਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਊਪਜੈਦਰਗਹਪਾਈਐਥਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਐਗੁਰੁਪੂਰਾਮਤਿਦੇਇ ॥ ਭਾਣੈਜਪਤਪਸੰਜਮੋਭਾਣੈਹੀਕਢਿਲੇਇ ॥ ਭਾ
ਣੈਜੋਨਿਭਵਾਈਐਭਾਣੈਬਖਸਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈਦੁਖੁਸੁਖੁਭੋਗੀਐਭਾਣੈਕਰਮਕ
ਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈਮਿਟੀਸਾਜਿਕੈਭਾਣੈਜੋਤਿਧਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈਭੋਗਭੋਗਾਇਦਾਭਾਣੈਮਨਹਿ
ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਉਤਾਰੇਭਾਣੈਧਰਣਿਪਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈਹੀਜਿਸੁਭਗ

ਜੀ

ਤੀਲਾਇਨਾਨਕਵਿਰਲੇਹੋ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਿਆਈਸਚੇਨਾਮਕੀਹਉਜੀਵਾ
ਸੁਣਿਸੁਣੇ ॥ ਪਸੂਪਰੇਤਅਗਿਆਨਉਧਾਰੇਇਕਖਣੇ ॥ ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਤੇਰਾਨਉ
ਸਦਾਸਦਜਾਪੀਐ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਵਿਕਰਾਲਨਾਇਤੇਰੈਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥ ਰੋਗੁਸੋਗੁਦੁ
ਖੁਵੰਞੈਜਿਸੁਨਾਉਮਨਿਵਸੈ ॥ ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਲਾਲੁਜੋਗੁਰਸਬਦੀਰਸੈ ॥
ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਬੇਅੰਤਉਧਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰੀਸੋਭਾਤੁਧੁਸਚੇਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆ ॥
੧੧ ਸਲੋਕਮ: ੫ ॥ ਮਿਤ੍ਰਪਿਆਰਾਨਾਨਕਜੀਮੈਛਡਿਗਵਾਇਆਰੰਗਿਕਸੁੰ
ਭੈਭੁਲੀ ॥ ਤਉਸਜਣਕੀਮੈਕੀਮਨਪਉਦੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਢੁਨਲਹਦੀ
੧ ਮ: ੫ ॥ ਸਸੁਵਿਰਾਇਣਿਨਾਨਕਜੀਉਸਸੁਰਾਵਾਦੀਜੇਠੋਪਉਪਉਲੂਹੈ
॥ ਹਭੇਭਸੁਪੁਣੇਦੇਵਤਨੁਜਾਮੈਸਜਣੁਤੂਹੈ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁਤੂਵੁਠਾਚਿ
ਤਿਤਿਸੁਦਰਦੁਨਿਵਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁਤੂਵੁਠਾਚਿਤਿਤਿਸੁਕਦੇਨਹਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁਮਿ
ਲਿਆਪੂਰਾਗੁਰੂਸੁਸਰਪਰਤਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸਨੋਲਾਏਸਚਿਤਿਸੁਸਚੁਸਮ੍ਹਾਲਣੋ
॥ ਜਿਸੁਆਇਆਹਥਿਨਿਧਾਨੁਸੁਰਹਿਆਭਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸਨੋਇਕੋਰੰਗੁਭਗ
ਤੁਸੋਜਾਨਣੋ ॥ ਓਹੁਸਭਨਾਕੀਰੇਣੁਬਿਰਹੀਚਾਰਣੋ ॥ ਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਸ
ਭੁਤੇਰਾਕਾਰਣੋ ॥ ੧੨ ਸਲੋਕਮ: ੫ ॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਨਾਨਕਜੀਮੈਹਭਵਞਾਈ
ਛੋੜਿਆਹਭੁਕਿਝੁਤਿਆਗੀ ॥ ਹਭੇਸਾਕਕੂੜਾਵੇਡਿਠੇਤਉਪਲੈਤੈਡੈਲਾਗੀ
੧ ਮ: ੫ ॥ ਫਿਰਦੀਫਿਰਦੀਨਾਨਕਜੀਉਹਉਫਾਵੀਥੀਈਬਹੁਤੁਦਿਸਾ
ਵਰਪੰਧਾ ॥ ਤਾਹਉਸੁਖਿਸੁਖਾਲੀਸੁਤੀਜਾਗੁਰਮਿਲਿਸਜਣੁਮੈਲਧਾ ੨
ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇਦੁਖਸੰਤਾਪਜਾਂਤੁਧਹੁਭੁਲੀਐ ॥ ਜੇਕੀਚਨਿਲਖਉਪਾ
ਵਤਾਂਕਹੀਨਘੁਲੀਐ ॥ ਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉਸੁਨਿਰਧਨੁਕਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸ

ਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉਤਿਸੁਜੋਨੀਹਿੰਡੀਆ।ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੈਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮੁਡੰਡੁਦੇ
ਈ।ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੀਚਿਤਿਰੋਗੀਸੇਗਣੀ।ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੀਚਿਤਿ
ਸੁਖਰੋਅਹੰਕਾਰੀਆ।ਸੋਈਦੁਹੇਲਾਜਗਿਜਿਨਿਨਾਉਵਿਸਾਰੀਆ ੧੪ ਸਲੋ
ਕਮਃ ੫ ।ਤੈਡੀਬੰਦਸਿਮੈਕੋਇਨਡਿਠਾਤੂਨਾਨਕਮਨਿਭਾਣਾ।ਘੋਲਿਘੁਮਾ
ਈਤਿਸੁਮਿਤ੍ਰਵਿਚੋਲੇਜੈਮਿਲਿਕੰਤੁਪਛਾਣਾ ੧ ਮਃ ੫ ।ਪਾਵਸੁਹਾਵੇਜਾਂ
ਤਉਧਿਰਿਜੁਲਦੇਸੀਸੁਸੁਹਾਵਾਚਰਣੀ।ਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾਜਾਂਤਉਜਸੁਗਾਵੈ
ਜੀਉਪਇਆਤਉਸਰਣੀ ੨ ।ਪਉੜੀ ।ਮਿਲਿਨਾਰੀਸਤਸੰਗਿਮੰ
ਗਲੁਗਾਵੀਆ।ਘਰਕਾਹੋਆਬੰਧਾਨੁਬਹੁੜਿਨਧਾਵੀਆ।ਬਿਨਠੀਦੁਰਮ
ਤਿਦੁਰਤੁਸੋਇਕੂੜਾਵੀਆ।ਸੀਲਵੰਤਿਪਰਧਾਨਿਰਿਦੈਸਚਾਵੀਆ।
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਇਕਰੀਤਾਵੀਆ।ਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਚਰਣ
ਦਾਸਾਵੀਆ।ਸੋਭਾਬਣੀਸੀਗਾਰੁਖਸਮਿਜਾਂਰਾਵੀਆ।ਮਿਲੀਆਆਇ
ਸੰਜੋਗਿਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੀਆ ੧੫ ਸਲੋਕਮਃ ੫ ।ਹਭਿਗੁਣਤੈਡੇਨਾਨਕ
ਜੀਉਮੈਕੂਥੀਏਮੈਨਿਰਗੁਣਤੇਕਿਆਹੋਵੈ।ਤਉਜੇਵਡੁਦਾਤਾਰੁਨਕੋਈ
ਜਾਚਕੁਸਦਾਜਾਚੋਵੈ ੧ ਮਃ ੫ ।ਦੇਹਛਿਜੰਦੜੀਊਣਮਝੂਣਾਗੁਰਿਸਜ
ਣਿਜੀਉਧਰਾਇਆ।ਹਭੇਸੁਖਸੁਹੇਲੜਾਸੁਤਾਜਿਤਾਜਗੁਸਬਾਇਆ
੨ ।ਪਉੜੀ ।ਵਡਾਤੇਰਾਦਰਬਾਰੁਸਚਾਤੁਧੁਤਖਤੁ।ਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿ
ਸਾਹੁਨਿਹਚਲੁਚਉਰੁਛਤੁ।ਜੋਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੋਈਸਚੁਨਿਆਉ।ਜੇਭਾਵੈ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਥਾਵੇਮਿਲੈਥਾਉ।ਜੋਕੀਨੀਕਰਤਾਰਿਸਾਈਭਲੀਗਲ।
ਜਿਨੀਪਛਾਤਾਖਸਮੁਸੇਦਰਗਾਹਮਲ।ਸਹੀਤੇਰਾਫੁਰਮਾਨੁਕਿਨੈਨਫੇਰੀ

ਈਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਕਰੰਮ ਮਿਹਰ ਦਰਗਤਿ ਤੇਰੀਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸੋਇ ਸੁਣੰਦ
ੜੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਾ ਨਾਮੁ ਜਪੰਦੜੀ ਲਾਲੀ ॥ ਪੰਧਿ ਜੁਲੰਦੜੀ ਮੇਰਾ
ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਮੈ ਮਾਣਕੁ
ਲਧਾ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਘਿਧਾ ਮੈ ਕੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ਢੂੰਢ ਵੰਞਾਈ ਥੀਆ ਥਿਤਾ ॥ ਜਨ
ਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੋ ਸੇ
ਵਾ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ
ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਆਤਮੁ ਜਿਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਆਗੰਜਤ ਪਾਗਾ ॥
ਜਿਸਹਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅ
ਠਸਠਿ ਮਜਨਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣਾ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ
ਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਸੁ ਏਵਡ ਭਾਗਾ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਂ ਧ
ਨ ਬਾਹਰਿ ॥ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਬਾਹਰਿ ਤਾਂ ਧਨ ਮਾਹਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ (ਬਹੁ) ਫੇਰ ਫਿਰਾਹਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਹਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਆਹ
ਰ ਸਭਿ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਆਹਰੁ ਇਕੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਹਰਿ ਜਗੁ ਉਧਰੈ ਵਿ
ਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੀ ਹੂੰ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ਤੇਰਾ ਮਰਤਬਾ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰ
ਗ ਅਨੇਕ ਨ ਜਾਪਨਿ ਕਰਤਬਾ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਲਾ ॥ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਭਲਾ ॥ ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਵਧਾਈ ਤੁਧੁ ਘਰਿ ॥
ਮਾਣੁ ਮਹਤਾ ਤੇਜੁ ਆਪਣਾ ਆਪਿ ਜਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੁ ਦਿਸੈ ਜਤ ਕਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਬਿਨਵਤਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਛਤੜੇ ਬਾ
ਜਾਰ ਸੋਹਨਿ ਵਿਚਿ ਵਪਾਰੀਏ ॥ ਵਖਰੁ ਹਿਕੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਖਟੇ ਸੋ ਧਣੀ ॥੧॥ ਮਃ

ਕਬੀਰਾਹਮਰਾਕੋਨਹੀਹਮਕਿਸਹੂਕੇਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਤਿ ੬੨੫
ਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ ੨ ਪਉੜੀ ਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਸੁਹਾਵੜਾਹਰਿਸਫਲਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਾ॥ਮਨਲੋਚੈਉਨਮਿਲਣਕਉਕਿਉਵੰਞੈਘਿਤਾ॥ਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾ
ਓਹੁਅਗਮੁਅਜਿਤਾ॥ਓਹੁਪਿਆਰਾਜੀਅਕਾਜੋਖੋਲੈਭਿਤਾ॥ਸੇਵਕਰੀਤੁਸਾ
ੜੀਆਮੈਦਸਿਹੁਮਿਤਾ॥ਕੁਰਬਾਣੀਵੰਞਾਵਾਰਣੈਬਲੇਬਲਿਕਿਤਾ॥ਦਸਨਿਸੰਤ
ਪਿਆਰਿਆਸੁਣਹੁਲਾਇਚਿਤਾ॥ਜਿਸੁਲਿਖਿਆਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਨਾਉਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾ ੧੯ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰ
ਬੈਸਹਿਗਾਹਿ॥ਧਰਤੀਭਾਰਿਨਬਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੂਲਾਹਿ ੧ ਮਃ੫
ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰਣੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ॥ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੂ
ਛੈਧਰਮਰਾਇ ੨ ਪਉੜੀ ॥ਆਪੇਹੀਵਡਪਰਵਾਰੁਆਪਿਇਕਾਤੀਆ॥
ਆਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪਿਆਪੇਹੀਜਾਤੀਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਉ
ਪੰਨਿਆ॥ਆਪਣਾਕੀਤਾਆਪਿਆਪਿਵਰੰਨਿਆ॥ਧੰਨੁਤੇਰਾਥਾਨੁਜਿਥੈਤੂੰਵੁ
ਠਾ॥ਧੰਨੁਤੇਰੇਭਗਤਜਿਨੀਸਚੁਤੂੰਡਿਠਾ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਦਇਆਸਲਾਹੇਸੋਇ
ਤੁਧੁ॥ਜਿਸੁਗੁਰਭੇਟੇਨਾਨਕਨਿਰਮਲਸੋਈਸੁਧੁ ੨੦ ਸਲੋਕਮਃ੫ ॥ਫਰੀਦਾ
ਭੂਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮੰਝਿਵਿਸੂਲਾਬਾਗੁ॥ਜੋਨਰਪੀਰਿਨਿਵਾਜਿਆਤਿਨ੍ਹਾਅੰਚ
ਨਲਾਗ ੧ ਮਃ੫ ॥ਫਰੀਦਾਉਮਰਸੁਹਾਵੜੀਸੰਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹ॥ਵਿਰਲੇ
ਕੇਈਪਾਈਅਨਿਜਿਨ੍ਹਾਪਿਆਰੇਨੇਹ ੨ ਪਉੜੀ ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਦਇਆ
ਧਰਮੁਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਏ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਇਹਿਅਗਨਿਆਪਿਸੋਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਅੰਤ
ਰਜਾਮੀਅਗਮਪੁਰਖੁਇਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦਿਖਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਆਸਰੈਪ੍ਰਭਸਿਉ

ਰੰਗੁਲਾਇਓਨੁਅਤਿਗੂੜਾਰਤਾਮੁਖਊਜਲਲਗਿਨਾਮਿਤਰਾਇਓ॥ਜਨਮਮਰਣਭਉਕ
ਟਿਓਨੁਫਿਰਿਜੋਨਿਨਪਾਇਓ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢਿਅਨੁਲੜੁਆਪਿਫੜਾਇਓ॥ਨਾ
ਨਕਬਖਸਿਮਿਲਅਨੁਰਖੇਗਲਿਲਾਇਓ॥੨੧॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਮੁਹਬਤਿਜਿ
ਸੁਖੁਦਾਇਦੀਰਤਾਰੰਗਿਚਲੂਲਿ॥ਨਾਨਕਵਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿਤਿਸੁਜਨਕੀ
ਮਨਮੂਲਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਅੰਦਰੁਵਿਧਾਸਚਿਨਾਇਬਾਹਰਿਭੀਸਚੁਡਿਠੋਮਿ॥
ਨਾਨਕਰਵਿਆਹਭਥਾਇਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰੋਮਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇ
ਕੀਤੋਰਚਨੁਆਪੇਹੀਰਤਿਆ॥ਆਪੇਹੋਇਓਇਕੁਆਪੇਬਹੁਭਤਿਆ॥ਆਪੇ
ਸਭਨਾਮੰਝਿਆਪੇਬਾਹਰਾ॥ਆਪੇਜਾਣਹਿਦੂਰਿਆਪੇਹੀਜਾਹਰਾ॥ਆਪੇਹੋਵਹਿਗੁ
ਪਤੁਆਪੇਪਰਗਟੀਐ॥ਕੀਮਤਿਕਿਸੈਨਪਾਇਤੇਰੀਥਟੀਐ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ
ਅਥਾਹੁਅਪਾਰੁਅਗਣਤੁਤੂੰ॥ਨਾਨਕਵਰਤੈਇਕੁਇਕੋਇਕੁਤੂੰ॥੨੨॥੧॥੨॥

ਸੁਧੁ

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਰਾਇਬਲਵੰਡਿਤਥਾਸਤੈਡੂਮਿਆਖੀ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ॥ਨਾਉਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਰੇਕਿਉਬੋਲੁਹੋਵੈਜੋਖੀਵਦੈ॥ਦੇਗੁਨਾਸਤਿਭੈਣ
ਭਰਾਵਹੈਪਾਰੰਗਤਿਦਾਨੁਪੜੀਵਦੈ॥ਨਾਨਕਿਰਾਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਕੋਟੁਸਤਾ
ਣੀਨੀਵਦੈ॥ਲਹਣੇਧਰਿਓਨੁਛਤ੍ਰੁਸਿਰਿਕਰਿਸਿਫਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਦੈ॥ਮ
ਤਿਗੁਰਆਤਮਦੇਵਦੀਖੜਗਿਜੋਰਿਪਰਾਕੁਇਜੀਅਦੈ॥ਗੁਰਿਚੇਲੇਰਹਰਾ
ਸਿਕੀਈਨਾਨਕਿਸਲਾਮਤਿਥੀਵਦੈ॥ਸਹਿਟਿਕਾਦਿਤੋਸੁਜੀਵਦੈ॥੧॥ਲਹਣੇਦੀ
ਫੇਰਾਈਐਨਾਨਕਾਦੋਹੀਖਟੀਐ॥ਜੋਤਿਓਹਾਜੁਗਤਿਸਾਇਸਹਿਕਾਇਆਫੇ
ਰਿਪਲਟੀਐ॥ਝੁਲੈਸੁਛਤੁਨਿਰੰਜਨੀਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਗੁਰਹਟੀਐ॥ਕ

ਰਹਿਜਿਗੁਰਫੁਰਮਾਇਆਸਿਲਜੋਗੁਅਲੂਣੀਚਟੀਐ॥ਲੰਗਰੁਚਲੈਗੁਰਸ
ਬਦਿਹਰਿਤੋਟਿਨਆਵੀਖਟੀਐ॥ਖਰਚੇਦਿਤਿਖਸੰਮਦੀਆਪਖਹਦੀਖੈਰਿਦਬ
ਟੀਐ॥ਹੋਵੈਸਿਫਤਿਖਸੰਮਦੀਨੂਰੁਅਰਸਹੁਕੁਰਸਹੁਝਟੀਐ॥ਤੁਧੁਡਿਠੇਸਚੇ
ਪਾਤਿਸਾਹਮਲੁਜਨਮਜਨਮਦੀਕਟੀਐ॥ਸਚੁਜਿਗੁਰਿਫੁਰਮਾਇਆਕਿਉ
ਏਦੂਬੋਲਹੁਹਟੀਐ॥ਪੁਤ੍ਰੀਕਉਲੁਨਪਾਲਿਓਕਰਿਪੀਰਹੁਕੰਨਮੁਰਟੀਐ॥
ਦਿਲਿਖੋਟੈਆਕੀਫਿਰਨਿਬੰਨਿਭਾਰੁਉਚਾਇਨਿਛਟੀਐ॥ਜਿਨਿਆਖੀਸੋਈ
ਕਰੇਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨੈਥਟੀਐ॥ਕਉਣੁਹਾਰੇਕਿਨਿਉਵਟੀਐ॥੨॥ਜਿਨਿਕੀਤਾ
ਸੋਮੰਨਣਾਕੋਸਾਲੁਜਿਵਾਹੇਸਾਲੀ॥ਧਰਮਰਾਇਹੈਦੇਵਤਾਲੈਗਲਾਕਰੇਦਲਾ
ਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਸਚਾਕਰੇਸਾਬਾਤਹੋਵੈਦਰਹਾਲੀ॥ਗੁਰਅੰਗਦਦੀਦੋ
ਹੀਫਿਰੀਸਚੁਕਰਤੈਬੰਧਿਬਹਾਲੀ॥ਨਾਨਕੁਕਾਇਆਪਲਟੁਕਰਿਮਲਿਤਖਤੁ
ਬੈਠਾਸੈਡਾਲੀ॥ਦਰੁਸੇਵੇਉਮਤਿਖੜੀਮਸਕਲੈਹੋਇਜੰਗਾਲੀ॥ਦਰਿਦਰਵੇਸੁ
ਖਸੰਮਦੈਨਾਇਸਚੈਬਾਣੀਲਾਲੀ॥ਬਲਵੰਡਖੀਵੀਨੇਕਜਨਜਿਸੁਬਹੁਤੀ
ਛਾਉਪਤ੍ਰਾਲੀ॥ਲੰਗਰਿਦਉਲਤਿਵੰਡੀਐਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੀਰਿਘਿਆ
ਲੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਮਨਮੁਖਥੀਏਪਰਾਲੀ॥ਪਏਕਬੂਲੁਖ
ਸੰਮਨਾਲਿਜਾਂਘਾਲਮਰਦੀਘਾਲੀ॥ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਹੁਸੋਇਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾ
ਲੀ॥੩॥ਹੋਰਿਂਓਗੰਗਵਹਾਈਐਦੁਨਿਆਈਆਖੈਕਿਕਿਓਨੁ॥ਨਾਨਕਈਸ
ਰਿਜਗਨਾਥਿਉਚਹਦੀਵੈਣੁਵਿਰਿਕਿਓਨੁ॥ਮਾਧਾਣਾਪਰਬਤੁਕਰਿਨੇਤ੍ਰਿਬਾ
ਸਕੁਸਬਦਿਰਿੜਕਿਓਨੁ॥ਚਉਦਹਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕੀਤੋਨੁਆਵਾਗੰ
ਉਣੁਚਿਲਕਿਓਨੁ॥ਕੁਦਰਤਿਅਹਿਵੇਖਾਲੀਅਨੁਜਿਣਿਐਵਡਪਿਧ

ਡਿ ਠਿਣਕਿਓਨੁ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆੜਾ ਛਿਕਿ
ਓਨੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਮਾਹਿ ਆਪੁ ਆਪੈ ਸੇਤੀ ਮਿਕਿਓਨੁ ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ
ਘੋਖਿ ਕੈ ਸਭ ਉਮਤਿ ਵੇਖਹੁ ਜਿ ਕਿਓਨੁ ॥ ਜਾਂ ਸੁਧੋਸੁ ਤਾਂ ਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓਨੁ
॥੩॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ
ਨਾਲਿ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਮੁਚੁ ਗਰੂਰੁ ॥ ਲਬੁ ਵਿਣਾਹੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਬੂਰੁ ॥ ਵਰ੍ਹਿ
ਐ ਦਰਗਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨੂਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੂੰ ਓਹੁ ਠਰੂਰੁ ॥ ਨ
ਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਭਰਪੂਰੁ ॥ ਨਿੰਦਾ ਤੇਰੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ ਵੰਞੈ ਚੂਰੁ
॥ ਨੇੜੈ ਦਿਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੁਧੁ ਸੁਝੈ ਦੂਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥੪॥ ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋ
ਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿ ਬਾਸਕੁ ਨੇਤ੍ਰੈ ਘਤਿਆ ਕਰਿ ਨੇਹੀ ਤਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿ
ਰੋਲਿਆ ਕਰਿ ਮੇਰੁ ਮਧਾਣੁ ॥ ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ਕੀਤੋਨੁ ਚਾਨਾ
ਣੁ ॥ ਘੋੜਾ ਕੀਤੋ ਸਹਜ ਦਾ ਜਤੁ ਕੀਓ ਪਲਾਣੁ ॥ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਓ ਸਤ ਦਾ ਜਸ
ਹੰਦਾ ਬਾਣੁ ॥ ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਧੂ ਅੰਧਾਰੁ ਸਾ ਚੜਿਆ ਰੈ ਭਾਣੁ ॥ ਸਤਹੁ ਖੇਤੁ
ਜਮਾਇਓ ਸਤਹੁ ਛਾਵਾਣੁ ॥ ਨਿਤ ਰਸੋਈ ਤੇਰੀਐ ਘਿਉ ਮੈਦਾ ਖਾਣੁ ॥ ਚਾਰੇ
ਕੁੰਡਾਂ ਸੁਝੀਓਸੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ਕ
ਰਿ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਉਤਰਿਆ ਅਉਤਾਰੁ ਲੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਝਖ
ੜਿ ਵਾਉ ਨ ਡੋਲਈ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਣੁ ॥ ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਣੀ ਹੂ
ਜਾਣੁ ॥ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਾਂ ਤੂ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਦਾਨੁ ਜਿ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ਸੋ ਸਤੇ ਦਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਦਾ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਉਮਤਿ ਹੈਰਾਣੁ ॥ ਸੋ

ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਊ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਰਾਮਦਾ
ਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾ
ਰੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲੁ ਅਥਾਹੁ
ਅਤੋਲੁ ਤੂ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ
ਉਤਾਰਿਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਤੁਧੁ ਸੁਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਧੰ
ਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਹੈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਲਹਣਾ ਤੂਹੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ
ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੭॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ
ਆਪੇ ਹੋਆ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਥੰਮ੍ਹਿ ਖਲੋਆ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕ
ਲਮ ਆਪਿ ਆਪਿ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਹੋਆ ॥ ਸਭ ਉਮਤਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਆਪੇ ਹੀ ਨਵ
ਨਿਰੋਆ ॥ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਖਿਵੈ ਚੰਦੋਆ ॥ ਉਗਵਣਹੁ ਤੈ ਆਂ
ਥਵਣਹੁ ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨੁ ਲੋਆ ॥ ਜਿਨ੍ਹੀ ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮਨਮੁਖਾ ਪਇਆ ਮੋ
ਆ ॥ ਦੂਣੀ ਚਉਣੀ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇ
ਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੮॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਇਆ ਕਲਾਲਨਿ ਲਾਹਨਿ ਮੇਲਉ ਗੁਰ ਕਾ
ਸਬਦੁ ਗੁੜੁ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਦ ਮਤਸਰ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕਸੁ ਦੀਨੁ ਰੇ ॥੧॥ ਕੋ
ਈ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਕਉ ਜਪੁ ਤਪੁ ਦੇਉ ਦਲਾਲੀ ਰੇ ॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਭਰਿ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਜੋ ਮਦੁ ਦੇਇ ਕਲਾਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਵਨ ਚਤੁਰ ਦਸ ਭਾਠੀ ਕੀ
ਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਤਨਿ ਜਾਰੀ ਰੇ ॥ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਦਕ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਖਮਨ ਪੋਚਨਹਾਰੀ
ਰੇ ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਰਵਿ ਸਸਿ ਗਹਨੈ ਦੇਉ ਰੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਪਿਆਲ ਸੁਧਾ

ਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਹੁਮਹਾਰਸੁਪੇਵੈਗੋ॥ਨਿਝਰਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਾਇਹਰਸਮਨੂ
ਆਰਾਤੋਰੇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸਗਲੇਮਦਛੂਛੇਇਹੈਮਹਾਰਸੁਸਾਚੋਰੇ ੪॥੨॥
ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਰਿਮਹੂਆਭਉਭਾਠੀਮਨਧਾਰਾ॥ਸੁਖਮਨਨਾ
ਰੀਸਹਜਸਮਾਨੀਪੀਵੈਪੀਵਨਹਾਰਾ੧॥ਅਉਧੂਮੇਰਾਮਨੁਮਤਵਾਰਾ॥ਉਨਮਦ
ਚਢਾਮਦਨਰਸੁਚਾਖਿਆਤ੍ਰਿਭਵਨਭਇਆਉਜਿਆਰਾ ੧ਰਹਾਉ
ਦੁਇਪੁਰਜੋਰਿਰਸਾਈਭਾਠੀਪੀਉਮਹਾਰਸੁਭਾਰੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਕੀਏਜਲੇਤਾਛੂ
ਟਿਗਈਸੰਸਾਰੀ॥੨॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਗਾਸਗਿਆਨਗੁਰਗੰਮਿਤਸਤਿਗੁਰਤੇਸੁਧਿਪਾਈ
॥ਦਾਸੁਕਬੀਰੁਤਾਸੁਮਦਮਾਤਾਉਚਕਿਨਕਬਹੂਜਾਈ॥੩॥੩॥ਤੂਮੇਰੋਮੇਰੁਪਰ
ਬਤੁਸੁਆਮੀਓਟਗਹੀਮੈਤੇਰੀ॥ਨਤੁਮਡੋਲਹੁਨਹਮਗਿਰਤੇਰਖਿਲੀਨੀਹਰਿਮੇ
ਰੀ੧॥ਅਬਤਬਜਬਕਬਤੁਹੀਤੁਹੀ॥ਹਮਤੁਅਪਰਸਾਦਿਸੁਖੀਸਦਹੀ॥ ੧
ਰਹਾਉ ॥ਤੋਰੇਭਰੋਸੇਮਗਹਰਬਸਿਓਮੇਰੇਤਨਕੀਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥ਪਹਿਲੇ
ਦਰਸਨੁਮਗਹਰਪਾਇਓਫੁਨਿਕਾਸੀਬਸੇਆਈ॥੨ਜੈਸਾਮਗਹਰੁਤੈਸੀਕਾਸੀਹਮਏ
ਕੈਕਰਿਜਾਨੀ॥ਹਮਨਿਰਧਨਜਿਉਇਹੁਧਨੁਪਾਇਆਮਰਤੇਫੂਟਿਗੁਮਾਨੀ॥੩ਕ
ਰੈਗੁਮਾਨੁਚੁਭਹਿਤਿਸੁਸੂਲਾਕੋਕਾਢਨਕਉਨਾਹੀ॥ਅਜੈਸੁਚੋਭਕਉਬਿਲਲਬਿ
ਲਾਤੇਨਰਕੇਘੋਰਪਚਾਹੀ॥੪॥ਕਵਨੁਨਰਕੁਕਿਆਸੁਰਗੁਬਿਚਾਰਾਸੰਤਨਦੋਊ
ਰਾਦੇ॥ਹਮਕਾਹੂਕੀਕਾਣਿਨਕਢਤੇਅਪਨੇਗੁਰਪਰਸਾਦੇ ੫॥ਅਬਤਉਜਾਇਚ
ਢੇਸਿੰਘਾਸਨਿਮਿਲੇਹੈਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥ਰਾਮਕਬੀਰਾਏਕਭਏਹੈਕੋਇਨਸਕੈਪਛਾਨੀ
੬॥੩ ॥ਸੰਤਾਮਾਨਉਦੂਤਾਡਾਨਉਇਹਕੁਟਵਾਰੀਮੇਰੀ॥ਦਿਵਸਰੈਨਿਤੇਰੇਪਾਉ
ਪਲੋਸਉਕੇਸਚਵਰਕਰਿਫੇਰੀ॥੧॥ਹਮਕੂਕਰਤੇਰੇਦਰਬਾਰਿ॥ਭਉਕਹਿਆਗੈਬ

ਕਾਸੀ

ਧਨੁਖਸਾਰਿ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬਜਨਮਹਮਤੁਮ੍ਹਰੇਸੇਵਕਅਬਤਉਮਿਟਿਆਨ ੬੨੮
ਜਾਈ॥ਤੇਰੇਦੁਆਰੈਧੁਨਿਸਹਜਕੀਮਾਥੈਮੇਰੇਦਗਾਈ॥ ੧ ਦਾਗੇਹੋਹਿਸੁਰਨਮਹਿਜੂਝਹਿ
ਬਿਨੁਦਾਗੇਭਗਿਜਾਈ॥ਸਾਧੂਹੋਇਸੁਭਗਤਿਪਛਾਨੈਹਰਿਲਏ
ਖਜਾਨੈਪਾਈ॥ ੨ ॥ਕੋਠਰੇਮਹਿਕੋਠਰੀਪਰਮਕੋਠੀਬੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਿਦੀਨੀਬਸਤੁਕ
ਬੀਰਕਉਲੇਵਹੁਬਸਤੁਸਮ੍ਹਾਰਿ॥ ੩ ॥ਕਬੀਰਿਦੀਈਸੰਸਾਰਕਉਲੀਨੀਜਿਸੁ
ਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਜਿਨਿਪਾਇਆਥਿਰੁਤਾਕਾਸੋਹਾਗੁ॥ ੪ ॥ਜਿਹ
ਮੁਖਬੇਦੁਗਾਇਤ੍ਰੀਨਿਕਸੈਸੋਕਿਉਬ੍ਰਹਮਨੁਬਿਸਰੁਕਰੈ॥ਜਾਕੈਪਾਇਜਗਤੁਸਭੁ
ਲਾਗੈਸੋਕਿਉਪੰਡਿਤੁਹਰਿਨਕਹੈ॥ ੧ ॥ਕਾਹੇਮੇਰੇਬਾਮ੍ਹਨਹਰਿਨਕਹਹਿ॥ਰਾਮੁਨ
ਬੋਲਹਿਪਾਡੇਦੋਜਕੁਭਰਹਿ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਆਪਨਊਚਨੀਚਘਰਿਭੋਜਨੁਹਠੇ
ਕਰਮਕਰਿਉਦਰੁਭਰਹਿ॥ਚਉਦਸਅਮਾਵਸਰਚਿਰਚਿਮਾਂਗਹਿਕਰਦੀਪਕੁ
ਲੈਕੂਪਿਪਰਹਿ॥ ੨ ॥ਤੂੰਬ੍ਰਹਮਨੁਮੈਕਾਸੀਕਜੁਲਹਾਮੁਹਿਤੋਹਿਬਰਾਬਰੀਕੈਸੇਕੈ
ਬਨਹਿ॥ਹਮਰੇਰਾਮਨਾਮਕਹਿਉਬਰੇਬੇਦਭਰੋਸੇਪਾਂਡੇਡੂਬਿਮਰਹਿ ੩ ॥੫॥
ਤਰਵਰੁਏਕੁਅਨੰਤਡਾਰਸਾਖਾਪੁਹਪਪਤ੍ਰਰਸਭਰੀਆ॥ਇਹਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਬਾੜੀ
ਹੈਰੇਤਿਨਿਹਰਿਪੂਰੈਕਰੀਆ॥ ੧ ॥ਜਾਨੀਜਾਨੀਰੇਰਾਜਾਰਾਮਕੀਕਹਾਨੀ॥ਅੰਤਰਿਜੋ
ਤਿਰਾਮਪਰਗਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਬਿਰਲੈਜਾਨੀ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਭਵਰੁਏਕੁਪੁਹ
ਪਰਸਬੀਧਾਬਾਰਹਲੇਉਰਧਰਿਆ॥ਸੋਰਹਮਧੇਪਵਨੁਝਕੋਰਿਆਆਕਾਸੇਫਰੁ
ਫਰਿਆ॥ ੨ ॥ਸਹਜਸੁੰਨਿਇਕੁਬਿਰਵਾਉਪਜਿਆਧਰਤੀਜਲਹਰੁਸੋਖਿਆ॥
ਕਹਿਕਬੀਰਹਉਤਾਕਾਸੇਵਕੁਜਿਨਿਇਹੁਬਿਰਵਾਦੇਖਿਆ ੩ ॥੬॥ਮੁੰਦ੍ਰਾਮੋਨਿਦ
ਇਆਕਰਿਝੋਲੀਪਤ੍ਰਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁਰੇ॥ਖਿੰਥਾਇਹੁਤਨੁਸੀਅਉਅਪਨਾ

ਮੁ ਕਰਉ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਹੁ ਜੋਗੀ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਭੋਗੀ ॥ ਬੁਧਿ ਬਿਭੂਤਿ ਚੜਾਵਉ ਅਪੁਨੀ ਸਿੰਗੀ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ
ਫਿਰਉ ਤਨਿ ਨਗਰੀ ਮਨ ਕੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਜਾਈ ॥੨॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਹੁ ਰ
ਹੈ ਨਿਰਾਲਮ ਤਾੜੀ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਬਾੜੀ
॥੩॥੭॥ ਕਵਨ ਕਾਜ ਸਿਰਜੇ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮਿ ਕਵਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਹਮ ਐਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਥਾ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੀ ਭਾਉ
ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਸਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਅਪ
ਬਾਦੁ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਫੁਨਿ ਫੁਨਿ ਇਹੁ ਪਰਸੰਗੁ ਨ ਤੂਟੈ ॥੨॥ ਜਿਹ ਘਰਿ
ਕਥਾ ਹੋਤ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਨੋ ਮੈ ਫੇਰਾ ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਦੂਤ ਮਤਵਾਰੇ
ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਸੇਰਾ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਏ ਸੰਪੈ ਮੋ ਮਾਹੀ ॥
ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਏ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਮੋਦਰ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਭੈ ਹਾਰੀ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭੀਰ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹ
ਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥੫॥੮॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥ ਜਾਹਿ
ਬੈਕੁੰਠਿ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤੂਰ ॥ ਅਨਹਦ ਬਜਹਿ ਸਦ
ਭਰਪੂਰ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਤ ਨਾਹਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਨਨਕਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਤਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥
ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤੇਰਾ ਆਵਨੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰ
ਨਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਕੇਲ ॥ ਦੀਪਕੁ ਬਾਂਧਿ ਧਰਿਓ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ॥ ਸੋ ਦੀਪਕੁ ਅਮਰਕੁ ਸੰ

ਸਾਂਗਿਕਾਮੁਕੁਟੁਚਾਬਿਖੁਰਕਢਲੇਮਾਰਗਿ ॥ ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੇਰੀਗਤਿਹੋਇ ॥ ਸੋਸਿਮਰਨੁ
ਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋਇ ॥ ਸੋਸਿਮਰਨੁਕਰਿਨਹੀਰਾਖੁਉਤਾਰਿ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਤਰਹਿਪਾਰਿ
੪ ॥ ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਤੁਹਿਕਾਨਿ ॥ ਮੰਦਰਿਸੋਵਹਿਪਟੰਬਰਤਾਨਿ ॥ ਸੇਜਸੁਖਾਲੀ
ਬਿਗਸੈਜੀਉ ॥ ਸੋਸਿਮਰਨੁਤੂਅਨਦਿਨੁਪੀਉ ॥ ੫ ॥ ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੇਰੀਜਾਇ
ਬਲਾਇ ॥ ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੁਝੁਪੋਹੈਨਮਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਗਾ
ਈਐ ॥ ਇਹੁਸਿਮਰਨੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਿਮਰਿਦਿਨੁਰਾਤਿ
॥ ਊਠਤਬੈਠਤਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ ॥ ਜਾਗੁਸੋਇਸਿਮਰਨਰਸਭੋਗ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੁ
ਪਾਈਐਸੰਜੋਗ ॥ ੭ ॥ ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਤੁਝੁਭਾਰ ॥ ਸੋਸਿਮਰਨੁਰਾਮਨਾਮਅਧਾ
ਰੁ ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਜਾਕਾਨਹੀਅੰਤੁ ॥ ਤਿਸਕੇਆਗੇਤੰਤੁਨਮੰਤੁ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥

ਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਕੀ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬੰਧਚਿਬੰਧਨੁਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤੈਗੁਰਿਅਨਲਬੁ
ਝਾਇਆ ॥ ਜਬਨਖਸਿਖਇਹੁਮਨੁਚੀਨ੍ਹਾ ॥ ਤਬਅੰਤਰਿਮਜਨੁਕੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਵਨਪ
ਤਿਉਨਮਨਿਰਹਨੁਖਰਾ ॥ ਨਹੀਮਿਰਤੁਨਜਨਮੁਜਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਲਟੀਲੇਸ
ਕਤਿਸਹਾਰੰ ॥ ਪੈਸੀਲੇਗਗਨਮਝਾਰੰ ॥ ਬੇਧੀਅਲੇਚਕ੍ਰਭੁਅੰਗਾ ॥ ਭੇਟੀਅਲੇਰਾ
ਇਨਿਸੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਚੂਕੀਅਲੇਮੋਹਮਇਆਸਾ ॥ ਸਸਿਕੀਨੋਸੂਰਗਿਰਾਸਾ ॥ ਜਬਕੁੰ
ਭਕੁਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ ॥ ਤਹਬਾਜੇਅਨਹਦਬੀਣਾ ॥ ੩ ॥ ਬਕਤੈਬਕਿਸਬਦੁਸੁਨਾ
ਇਆ ॥ ਸੁਨਤੈਸੁਨਿਮੰਨਿਬਸਾਇਆ ॥ ਕਰਿਕਰਤਾਉਤਰਸਿਪਾਰੰ ॥ ਕਹੈਕਬੀ
ਰਾਸਾਰੰ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਜੋਤਿਸਰੂਪੁ ॥ ਜੋਤੀਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮਅਨੂ
ਪੁ ॥ ੧ ॥ ਕਰੁਰੇਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋਤੀਅੰਤਰਿਧਰਿਆਪਸਾਰੁ ॥ ੧ਰ

ਰਹਾਉ ॥ ਹੀਰਾ ਦੇਖਿ ਹੀਰੇ ਕਰਉ ਆਦੇਸੁ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲੇਖੁ ॥੨॥੨॥੧੧॥ ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ ਜਾਗਤ ਮੁਸੀਅਤ ਹਉ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਿਗਮ ਹੁਸੀਆਰ ਪਹਰੂਆ ਦੇਖਤ ਜਮੁ ਲੇ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਂਬੁ ਭਇਓ ਆਂਬੁ ਆਂਬੁ ਭਇਓ ਨੀਂਬਾ ਕੇਲਾ ਪਾਕਾ ਝਾਰਿ ॥ ਨਾਲੀਏਰ ਫਲੁ ਸੇਬਰਿ ਪਾਕਾ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥੨॥ ਹਰਿ ਭਇਓ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰਿਓ ਹਸਤੀਂ ਚੁਨਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੁਲ ਜਾਤਿ ਪਾਂਤਿ ਤਜਿ ਚੀਟੀ ਹੋਇ ਚੁਨਿ ਖਾਈ ॥੩॥੧੨॥ ॥

ੴ

ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੧ ॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਨੀਲੇ ਕਾਗਦੁ ਕਾਟੀਲੇ ਗੂਡੀ ਆਕਾਸ ਮਧੇ ਭਰਮੀਅਲੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਾਤ ਬਤਊਆ ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬੇਧੀਅਲੇ ॥ ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਕਲਾ ਚਿਤੁ ਮਾਂਡੀਅਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭੁ ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ਪੁਰੰਦਰੀਏ ॥ ਹਸਤ ਬਿਨੋਦ ਬੀਚਾਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਚੀਤੁ ਸੁ ਗਾਗਰਿ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੨॥ ਮੰਦਰੁ ਏਕੁ ਦੁਆਰ ਦਸ ਜਾ ਕੇ ਗਊ ਚਰਾਵਨ ਛਾਡੀਅਲੇ ॥ ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਪਰ ਗਊ ਚਰਾਵਤ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਛਰਾ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਨਹੁ ਤਿਲੋਚਨ ਬਾਲਕੁ ਪਾਲਨ ਪਉਢੀਅਲੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕਾਜ ਬਿਰੂਧੀ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਾਰਿਕ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੪॥੧॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਨੰਤਾ ਗੀਤ ਕਬਿਤ ਨ ਗਾਵਉਗੋ ॥ ਅਖੰਡ ਮੰਡਲ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਅਨਹਦ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵਉਗੋ ॥੧॥ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮਹਿ ਗਾਵਉਗੋ ॥ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ਆਕੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਉਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰੁ ਸੁਖਮਨਾ ਪਉਨੈ ਬੰਧਿ ਰਹਾਉਗੋ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ

ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਖਉ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜਾਉਗੋ ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਦੇਖਿ ਨ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਉ
ਜੀਅ ਜੰਤ ਨ ਸਤਾਵਉਗੋ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਏ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਨਾਉਗੋ
॥੩॥ ਪੰਚ ਸਹਾਈ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਭਲੋ ਭਲੋ ਨ ਕਹਾਵਉਗੋ ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਚਿਤੁ ਹਰਿ
ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਉਗੋ ॥੪॥੨॥ ਮਾਇ ਨ ਹੋਤੀ ਬਾਪੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਨ ਹੋ
ਤੀ ਕਾਇਆ ॥ ਹਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਤੁਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਕਵਨੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਕੋ
ਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਸੂਰੁ
ਨ ਹੋਤਾ ਪਾਨੀ ਪਵਨੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਾਸਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ਬੇਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆ
ਇਆ ॥੨॥ ਖੇਚਰ ਭੂਚਰ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ
ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਲਖਾਇਆ ॥੩॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨
ਬਾਨਾਰਸੀ ਤਪੁ ਕਰੈ ਉਲਟਿ ਤੀਰਥ ਮਰੈ ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਕਾਇਆ ਕਲਪੁ ਕੀਜੈ
॥ ਅਸੁਮੇਧ ਜਗੁ ਕੀਜੈ ਸੋਨਾ ਗਰਭ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਉ ਨ ਪੂਜੈ ॥੧॥
ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਪਾਖੰਡੀ ਮਨ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਲੀਜੈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੰਗਾ ਜਉ ਗੋਦਾਵਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁੰਭਿ ਜਉ ਕੇਦਾਰ ਨੑਾਈਐ
ਗੋਮਤੀ ਸਹਸ ਗਊ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ॥ ਕੋਟਿ ਜਉ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਤਨੁ ਜਉ ਹਿਵਾਲੇ
ਗਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਉ ਨ ਪੂਜੈ ॥੨॥ ਅਸੁ ਦਾਨ ਗਜ ਦਾਨ ਸਿਹਜਾ ਨਾਰੀ ਭੂਮਿ ਦਾਨ
ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਜਉ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਕੀਜੈ ਆਪ ਬਰਾਬਰਿ
ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਉ ਨ ਪੂਜੈ ॥੩॥ ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਰੋਸੁ ਜ
ਮਹਿ ਨ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਚੀਨਿੑ ਲੀਜੈ ॥ ਜਸਰਥ ਰਾਇ ਨੰਦੁ ਰਾ
ਜਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਤਤੁ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪੜੀਐ ਗੁਨੀਐ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਸੁਨੀਐ ਅਨਭਉ ਭਾਉ ਨ ਦਰਸੈ ॥ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਹਿਰਨ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਜਉ ਪਾਰਸਹਿ ਨ ਪਰਸੈ ॥੧॥ ਦੇਵ ਸੰਸੈ ਗਾਂਠਿ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਨ ਪੰਚਹੁ ਮਿਲਿ ਲੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਬਡ ਕਬਿ ਕੁਲੀਨ ਹਮ ਪੰਡਿਤ ਹਮ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਨੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਇਹ ਬੁਧਿ ਕਬਹਿ ਨ ਨਾਸੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਨਹੀ ਸਮਝਸਿ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਜੈਸੇ ਬਉਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮੋਰੇ ॥੩॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰ ਸੁਖਮਨਾ ਤੀਨਿ ਬਸਹਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ਤਹ ਪਿਰਾਗੁ ਮਨੁ ਮਜਨੁ ਕਰੇ ਤਿਥਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਤਹਾ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਮੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਗਮਿ ਚੀਨੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਤਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਮਈਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵ ਸਥਾਨੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਣੀ ॥ ਤਹ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਪਉਣੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ॥੨॥ ਉਪਜੈ ਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਛੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਗਗਨੰਤਰਿ ਭੀਜੈ ॥ ਏਸੁ ਕਲਾ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਭੇਟੈ ਤਾਸੁ ਪਰਮ ਗੁਰਦੇਉ ॥੩॥ ਦਸਮ ਦੁਆਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਘਾਟੀ ॥ ਊਪਰਿ ਹਾਟੁ ਹਾਟ ਪਰਿ ਆਲਾ ਆਲੇ ਭੀਤਰਿ ਥਾਤੀ ॥੪॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਤੀਨਿ ਤਿਲੋਕ ਸਮਾਧਿ ਪਲੋਵੈ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਹੈ ॥ ਮਨੂਆ ਉਲਟਿ ਸੁੰਨ ਮਹਿ ਗਹੈ ॥੫॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਅਲੀਆ ਭਾਖੈ ॥ ਪਾਚਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਰਾਖੈ ਚੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੬॥ ਕਰ ਪਲਵ ਸਾਖਾ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਪਨਾਜਨਮੁਨਜਾਤੁਐਰਾਗੋ॥ਅਸੁਰਨਦੀਕਾਬਧੇਮੂਲੁ॥ਪਛਿਮਫੇਰਿਚੜਾਵੈਸੂਰੁ॥ਅਜਰੁਜ
ਰੈਸੁਨਿਝਰੁਝਰੈਜਗਨਾਥਸਿਉਗੋਸਟਿਕਰੈ॥੧॥ਚਉਮੁਖਦੀਵਾਜੋਤਿਦੁਆਰ॥ਪ
ਲੂਅਨਤਮੂਲੁਬਿਚਕਾਰਿ॥ਸਰਬਕਲਾਲੇਆਪੇਰਹੈ॥ਮਨੁਮਾਣਕੁਰਤਨਮਹਿ
ਗੁਹੈ॥੨॥ਮਸਤਕਿਪਦਮੁਦੁਆਲੈਮਣੀ॥ਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥ਪੰਚਸਬ
ਦਨਿਰਮਲਬਾਜੇ॥ਢੁਲਕੇਚਵਰਸੰਖਘਨਗਾਜੇ॥ਦਲਿਮਲਿਦੈਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਿਆਨੁ॥ਬੇਣਿਜਾਚੈਤੇਰਾਨਾਮਾ ੪॥੧॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਰਾਗੁਨਟਨਰਾਇਨਮਹਲਾ ੪ ॥ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਹਰੇ॥ਕੋਟਿ
ਕੋਟਿਦੋਖਬਹੁਕੀਨੇਸਭਪਰਹਰਿਪਾਸਿਧਰੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪ
ਹਿਆਰਾਧਹਿਸੇਵਕਭਾਇਖਰੇ॥ਕਿਲਬਿਖਦੋਖਗਏਸਭਨੀਕਰਿਜਿਉਪਾਨੀਮੈਲੁਹ
ਰੇ॥੧॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਨਰੁਨਾਰਾਇਨੁਗਾਵਹਿਮੁਖਿਬੋਲਹਿਨਰਨਰਹਰੇ॥ਪੰਚਦੋਖਅ
ਸਾਧਨਗਰਮਹਿਇਕੁਖਿਨੁਪਲੁਦੂਰਿਕਰੇ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵ
ਹਿਹਰਿਕੇਭਗਤਹਰੇ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਦੇਹਪ੍ਰਭਜਾਚਉਮੈਮੂੜਮੁਗਧਨਿਸਤ
ਰੇ॥੩॥ਕਿਰਪਾਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਜਗਜੀਵਨਰਖਿਲੇਵਹੁਸਰਣਿਪਰੇ॥ਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰੀ
ਸਰਣਾਈਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਹਰੇ॥੪॥੧॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪ ॥ਰਾਮਜਪਿਜਨਰਾਮੈ
ਨਾਮਿਰਲੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਓਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਧਾਰੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਲੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸੁਆਮੀਜਨੁਜਪਿਮਿਲਿਸਲਲਸਲਲੇ॥ਹਰਿਕੇਸੰ
ਤਮਿਲਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਹਮਜਨਕੈਬਲਿਬਲਲੇ॥੧॥ਪੁਰਖੋਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁ

ਜਿਨਿਗਾਇਓਸਾਭਿਦਾਲਦੁਦੁਖਦਲਿਗਲਾ॥ਵਿਚਿਵਿਚਿਦੇਹੀਦੋਖਅਸਾਧਪੰਚਧਾਤੁਹਰਿਕੀ
ਏਖਿਨਪਰਲਾ ੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਜਿਉਦੇਖੈਸਸਿਕਮਲਾ ੩
ਹਮਰੈਸੁਆਮੀ ਉਨਵੈਘਨੁਘਨਘਨਿਹਰੁਗਰਜੈਮਨਿਬਿਗਸੈਮੋਰਮੁਰਲਾ
੩॥ਹਮਰੈਸੁਆਮੀਲੋਚਹਮਲਾਈਹਮਜੀਵਹਦੇਖਿਹਰਿਮਿਲਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿ
ਅਮਲਹਰਿਲਾਏਹਰਿਮੇਲਹੁਅਨਦਭਲਾ ੪॥੨॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪ ॥ਮੇਰੇ
ਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਖੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਹਮਸਤਿਗੁਰ
ਚਰਨਪਖੇ ੧ਰਹਾਉ ॥ਊਤਮਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸੁਰਹਮਪਾਪੀਸਰਨਿਰਖੇ॥
ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਰਿਦੀਓਨਾਮੁਮੁਖੇ ੧॥ਹਰਿਗੁਨਊਚਨੀਚਹਮ
ਗਾਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਖੇ॥ਜਿਉਚੰਦਨੁਸੰਗਿਬਸੈਨਿੰਮਬਿਰਖਾਗੁਨਚੰਦ
ਨਕੇਬਸਖੇ॥ਜਿਉਚੰਦਨਸੰਗਿ ੨॥ਹਮਰੇਅਵਗਨਬਿਖਿਆਬਿਖੈਕੇਬਹੁਬ
ਾਰਬਾਰਨਿਮਖੇ॥ਅਵਗਨਿਆਰੇਪਾਥਰਭਾਰੇਹਰਿਤਾਰੇਸੰਗਿਜਨਖੇ ੩॥ਜਿਨ
ਕਉਤੁਮਹਰਿਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਸਭਤਿਨਕੇਪਾਪਕ੍ਰਿਖੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਦਇਆ
ਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤੁਮਦੁਸਟਤਾਰਿਹਰਖੇ ੪॥੩॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪ ॥
ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮਰੰਗੇ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਰਿਹਰਿਧਿ
ਆਇਓਜਨਪਗਿਲਗੇ ੧ਰਹਾਉ ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਭੂਲਚੂਕਹਮਅਬ
ਆਏਪ੍ਰਭਸਰਨਗੇ॥ਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਸੁਆਮੀਹਮਰਾਖਹੁਵਡਪਾ
ਪਗੇ॥ਤੁਮਰੀਸੰਗਤਿਹਰਿਕੋਕੋਨਉਧਰਿਓਪ੍ਰਭਕੀਏਪਤਿਤਪਵਗੇ॥ਗੁਨ
ਗਾਵਤਛੀਪਾਦੁਸਟਾਰਿਓਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਜਨਗੇ ੨॥ਜੋਤੁਮਰੇਗੁਨਗਾਵਹਿਸੁ
ਆਮੀਹਉਬਲਿਬਲਿਤਿਨਗੇ॥ਭਵਨਭਵਨਪਵਿਤ੍ਰਸਭਿਕੀਏਜਹਧੂਰਿਪਰੀਜ

ਨਪਰਗੋ ੩ ਤੁਮਰੇਗੁਨਪ੍ਰਭਕਹਿਨਸਕਹਿਤੁਮਵਡਵਡਪੁਰਖਵਡਗੋ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਕਉਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਹਮਸੇਵਹਤੁਮਜਨਪਗੋ ॥੪॥੪॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪
ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇ॥ਜਗੰਨਾਥਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਬਨੇ
੧ ਰਹਾਉ ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਗਾਇਓਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਗੁਰ
ਸੁਨੇ॥ਕਿਲਬਿਖਪਾਪਨਾਮਹਰਿਕਾਟੇਜਿਵਖੇਤਕ੍ਰਿਸਾਨਿਲੁਨੇ ੧ ਤੁਮਰੀਉ
ਪਮਾਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਹਮਕਹਿਨਸਕਹਿਹਰਿਗੁਨੇ॥ਜੈਸੇਤੁਮਤੈਸੇਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀ
ਗੁਨਜਾਨਹੁਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇ ੨ ਮਾਇਆਫਾਸਬੰਧਬਹੁਬੰਧੇਹਰਿਜਪਿਓਖੁਲਖੁਲਨੇ
॥ਜਿਉਜਲਕੁੰਚਰੁਤਦੂਐਬਾਂਧਿਓਹਰਿਚੇਤਿਓਮੋਖਮੁਖਨੇ ੩ ਸੁਆਮੀਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਤੁਮਖੋਜਹੁਜੁਗਜੁਗਨੇ॥ਤੁਮਰੀਥਾਹਪਾਈਨਹੀਪਾਵੈਜਨਨਾਨਕਕੇ
ਪ੍ਰਭਵਡਨੇ ॥੪॥੫॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਕਲਿਕੀਰਤਿਹਰਿਪ੍ਰਵਣੇ
॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰੀਲਗਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਜਪਣੇ ੧
ਰਹਾਉ ਹਰਿਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਸਭਿਧਿਆਵਹਿ
ਹਰਿਰੁੜਣੇ॥ਜਿਨਕਉਤੁਮ੍ਹਰੇਵਡਕਟਾਖਹੈਤੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਣੇ ੧
ਇਹੁਪਰਪੰਚੁਕੀਆਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਸਭੁਜਗਜੀਵਨੁਜੁਗਣੇ॥ਜਿਉਸਲਲੈ
ਸਲਲਉਠਹਿਬਹੁਲਹਰੀਮਿਲਿਸਲਲੈਸਲਲਸਮਣੇ ੨ ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਆਸੁ
ਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਹਮਨਹਜਾਣੀਹਰਿਗਹਣੇ॥ਹਮਬਾਰਿਕਕਉਰਿਦਉਸਤਤਿਧਾਰ
ਹਮਕਰਹਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰਣੇ ੩ ਤੁਮਜਲਨਿਧਿਹਰਿਮਾਨਸਰੋਵਰਜੋਸੇਵੈਸਭਫਲ
ਣੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਾਛੈਹਰਿਦੇਵਹੁਕਰਿਕ੍ਰਿਪਣੇ ॥੪॥੬॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਪੜਤਾਲ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲਹਰਿਘਾਲ॥ਲੈਗੁਰਪਗਰੇਨਰਵਾਲ॥ਸਭਿਦਾਲਿਦਭੰਜਿਦੁਖ
ਦਾਲ॥ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਨਦਰਿਨਿਹਾਲ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕਾਗ੍ਰਿਹੁਹਰਿਆਪਿਸ
ਵਾਰਿਓਹਰਿਰੰਗਰੰਗਮਹਲਬੇਅੰਤਲਾਲਲਾਲਹਰਿਲਾਲ॥ਹਰਿਆਪਨੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰੀਆਪਿਗ੍ਰਿਹਿਆਇਓਹਮਹਰਿਕੀਗੁਰਕੀਈਹੈਬਸੀਠੀਹਮਹਰਿਦੇਖੇਭਈ
ਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੧॥ਹਰਿਆਵਤੇਕੀਖਬਰਿਗੁਰਿਪਾਈਮਨਿਤਨਿ
ਆਨਦੋਆਨੰਦਭਏਹਰਿਆਵਤੇਸੁਨੇਮੇਰੇਲਾਲਹਰਿਲਾਲ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹ
ਰਿਮਿਲੇਭਏਗਲਤਾਨਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ ॥੨॥੧॥੭॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪

ਮਨਮਿਲੁਸੰਤਸੰਗਤਿਸੁਭਵੰਤੀ॥ਸੁਨਿਅਕਥਕਥਾਸੁਖਵੰਤੀ॥ਸਭਕਿਲਬਿ
ਖਪਾਪਲਹੰਤੀ॥ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਲਿਖਤੁਲਿਖੰਤੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਕ
ਲਜੁਗਵਿਚਿਊਤਮਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕਥਾਭਜੰਤੀ॥ਜਿਨਿਜਨਿਸੁਣੀਮਨੀਹੈਜਿ
ਨਿਜਨਿਤਿਸੁਜਨਕੈਹਉਕੁਰਬਾਨੰਤੀ॥੧॥ਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਾਜਿਨਿਰਸੁਚਾਖਿਆ
ਤਿਸੁਜਨਸਭਭੂਖਲਹੰਤੀ॥ਨਾਨਕਜਨਕਥਾਸੁਣਿਤ੍ਰਿਪਤੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੋ
ਵੰਤੀ॥ ੨॥੩॥੮॥ਨਟਮਹਲਾ ੪॥ ਕੋਈਆਨਿਸੁਨਾਵੈਹਰਿਕੀਹਰਿਗਾਲ॥ਤਿਸ
ਕਉਹਉਬਲਿਬਲਿਬਾਲ॥ਸੋਹਰਿਜਨੁਹੈਭਲਭਾਲ॥ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਮੇਲਿਨਿਹਾਲ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਗੁਰਸੰਤਿਬਤਾਇਓਗੁਰਿਚਾਲਦਿਖਾਈਹਰਿਚ
ਲ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਚੁਕਾਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਨਿਹਕਪਟਕਮਾਵਹੁਹਰਿਕੀਹਰਿਘ
ਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੧॥ਤੇਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਿਭਾਏਜਿਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾ
ਨਿਓਮੇਰਾਨਾਲਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨੀਹਰਿਦੇਖਿਨਿਕਟਿਹਦੂਰਿਨਿ

ਨਿਹਾਲ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਦਰਸਾਵੈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੁਚ ਆਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੋ ਸਦ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨਾ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਰੀਝਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ੨ ਸਾਈ ਮਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਜਿਤੁ ਨਿਮਖ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਗਿ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਦ ਹੀ ਗਾਵੈ ॥ ੩ ਦੇਖਿਓ ਅਚਰਜੁ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰਚਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿਓ ਤਹ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਹ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ੴ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਉਲਾਹਨੋ ਮੈ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਓ ॥ ਮਨ ਮੀਠ ਤੁਹਾਰੋ ਕੀਓ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰੋ ਜੀਓ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਹਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਇਹੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜੀਓ ॥ ੧ ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ਏਹ ਬਾਤਾ ਤਬ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਓ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਿਓ ਆਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਬੀਓ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਕਉ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ਧੀਰ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਿਕਸੀ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ੧ ਰਹਾਉ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਖੀਰ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਬੀਰ ੧ ਖੁਲੇ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧੇ ਹੀਰ ॥ ਬਿਸਮ ਭਏ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨਾ ਜਨੁ ਆਪ

ਗਿਆ ਆਪਿ ਪਿਆਰੀਓ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਾਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਬਿਸਾਰੀਓ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੇਖਿਓ ਦਾਸ ਕਾ ਕੁਲੁ ਨ ਬਿਚਾਰੀਓ ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਸਵਾਰੀਓ ॥੧॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਿਆਨਿ
ਕਾ ਸਾਗਰੁ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀਓ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬ
ਲਿਹਾਰੀਓ ॥੨॥੩॥੪॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਕਹਿਓ ॥ ਕੋ
ਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ
ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਲਹਿਓ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹਿਓ ॥੧॥ ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜੋ ਜੋ ਸਰਨਿ ਪਇਓ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦੁ ਭਇਓ ॥੨॥੪॥੫॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਡੋਰੀ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗ
ਤਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਚਲਾ ਗਹਾਇਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮਨੁ ਬੀਧੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ
ਖੋਰੀ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਉਪਜਿਓ ਮਾਇਆ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਪੂਰਨ
ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਆਨ ਨ ਪੇਖਉ ਹੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾਸੁ ਅਪੁਨਾ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਥੋਰੀ ॥੨॥੫॥੬॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਰਾ
ਇਣ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਣ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿ
ਰਪਾ ਨਿਧਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦਿਸਟਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਕੋਟਿ ਲਖ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਸਿ
ਮਰਣ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਇਣ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਤੇਰੇ ਦਾਸਨਿ
ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੨॥੬॥੭॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਆਮੀਗੁਰਿਮਿਲਿਓਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖ
ਭੰਜਨਹਾਰਾਗਾਉਕੀਰਤਨੁਪੂਰਨਗਿਆਨੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਖੰਡਖੰਡਕੀਨੇਬਿਨਸਿ
ਓਮੂੜਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੁ॥
ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਸੁਖਸਾਗਰਨਾਨਕੁਸਦਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥੮॥੮॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫
ਹਉਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਉਗੁਰਗੋਪਾਲ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਤੁਮਪੂਰਨਦਾ
ਤੇਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨਮਾ
ਲਾ ॥੨॥ ਦਰਸਨਪਿਆਸਬਹੁਤੁਮਨਿਮੇਰੈਨਾਨਕਦਰਸਨਿਹਾਲਾ ॥੩॥੯॥੯॥

ਨਟਪੜਤਾਲਮਹਲਾ ੫ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕੋਊਹੈਮੇਰੋਸਾਜਨੁਮੀ
ਤੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਵੈਨੀਤ॥ਬਿਨਸੈਦੁਖੁਬਿਪਰੀਤਿ॥ਸਭੁਅਰਪਉਮਨੁਤ
ਨੁਚੀਤੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈਵਿਰਲਾਆਪਨਕੀਤ॥ਸੰਗਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁ
ਸੀਤ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਜਸੁਦੀਤ॥੧॥ਹਰਿਭਜਿਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤ॥ਕੋਟਿ
ਪਤਿਤਹੋਹਿਪੁਨੀਤ॥ਨਾਨਕਦਾਸਬਲਿਬਲਿਕੀਤ ॥੨॥੧॥੧੦॥੧੯॥

ਨਟਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੪ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਮਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਨਾ
ਮੁਅਧਾਰੇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਸੇਵਾਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਧਿਆਵਹੁਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇ॥
ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਮਧਸੂਦਨਜ
ਗਜੀਵਨਮਾਧੋਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਇਕਬਿਨਉਬੇਨਤੀਕਰਉਗੁਰ

ਆਗੈ ਮੈ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਜਨ ਪਖਾਰੇ ॥੨॥ ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿ
ਰਾਰੇ ॥ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮਤਿ ਤਾਰੇ ॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਨਾਮੁ ਦਮੋਦਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬਨੀ ਅ
ਤਿ ਮੀਠੀ ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਗਟਕ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੪॥ ਰਸਨਾ ਸਾਦ ਚਖੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਅਤਿ
ਫੀਕੇ ਲੋਭ ਬਿਕਾਰੇ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਦ ਚਖਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਸਭ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ
ਬਿਸਾਰੇ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਕਹਤਿਆ ਪਾਪ ਨਿਵਾ
ਰੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ
ਹੈ ਜੇਤੇ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਜਾਇ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਸੋ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਬਿ
ਕਾਰੇ ॥੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੮॥੧॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਥਰ ਨਿਰਗੁਨੀਆ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ਹਮ ਪਾਹਨ ਸਬ
ਦਿ ਗੁਰ ਤਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਮੈਲਾਗਰੁ ਮਲ
ਗਾਰਾ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਜੀ ਹੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਹਰਿ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕ ਗੰਧਾਰਾ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਨਿਰ
ਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਮੀਠੀ ਗੁਰਿ ਨੀਕੇ ਬਚਨ ਸਮ੍ਹਾਰਾ ॥ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਹਰਿ ਗੁਨ
ਗਾਏ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੨॥ ਬਿਬੇਕੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਮਦਰਸੀ ਤਿਸੁ ਮਿ
ਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੩॥ ਪਾਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਲੋਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਜਗਿ ਬੁਰਿ
ਆਰਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਖੜਾ ਸਿਰਿ ਮਾਰਾ ॥੪॥
ਉਗਵੈ ਦਿਨਸੁ ਆਲੁ ਜਾਲੁ ਸਮ੍ਹਾਲੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਆਈ ਰੈ

ਨਿਭਾਇਆਸੁਪਨੰਤਰੁਭਾਵਿਸੁਪਨੈਭੀਦੁਖਸਾਰੇ॥੫॥ਕਲਜੁਗਿਖੇਤੁਲੈਕਿਛੁਨਜਮਾਇ
ਆਸਭਨੁਜੈਕੈਖਲਵਾਰੇ॥ਸਾਕਤਨਰਸਾਚੁਨਖਪਨੈਦਾਰਿਠਾਢੇਜਮਜੰਦਾਰੇ
॥੬॥ਮਨਮੁਖਕਰਜਚਾੜੇਆਵਿਖੁਲਾਗੀਤਉਕੈਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥੭॥ਜਿਤਨੇਕਰ
ਜਕਰਜਕੇਮੰਗੀਏਕਰਿਸੇਵਾਪਗਿਲਾਗਿਵਾਰੇ॥੮॥ਜਗਨਾਥਸਭਿਜੰਤ੍ਰਉ
ਪਾਏਕਿਖੀਨਿਸਭਨਬਾਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਖੇਚੌਤੋਵਾਚਲੀਐਜਿਉਕਲ੍ਹਾ
ਵੈਰਾਪਿਆਰੇ॥੯॥੨॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪॥ ਰਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵਾਰੈ
॥ਸਤਿਗੁਰਿਗਿਆਨੁਮਜਨੁਹੈਨੀਕੋਮਿਲਿਕਲਮਲਪਾਪਉਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸੰਗਤਿਕਾਗੁਨੁਬਹੁਤੁਅਧਿਕਾਈਪੜਿਸੂਆਗਨਕਉਧਾਰੇ॥ਪਰਸ
ਨਪਰਸਭਏਕੁਬਿਜਾਕਉਲੈਬੈਕੁੰਠਿਸਿਧਾਰੇ॥੧॥ਅਜਾਮਲਪ੍ਰੀਤਿਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਤਿ
ਕੀਨੀਕਰਿਨਾਰਾਇਣਬੋਲਾਰੇ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਮਨਿਭਾਇਭਾਵਨੀਜਮਕੰਕਰ
ਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥੨॥ਮਾਨੁਖੁਕਥੈਕਥਿਲੋਕਸੁਨਾਵੈਜੋਬੋਲੈਸੋਨਬੀਚਾਰੇ॥ਸ
ਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਤਦ੍ਰਿੜਤਾਆਵੈਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ਜਬਲ
ਗੁਜੀਉਪਿੰਡੁਹੈਸਾਬਤੁਤਬਲਗਿਕਿਛੁਨਸਮਾਰੇ॥ਜਬਘਰਿਮੰਦਰਿਆ
ਗਿਲਗਾਨੀਕਢਿਕੂਪੁਕਢੈਪਨਿਹਾਰੇ॥੪॥ਸਾਕਤਸਿਉਮਨਮੇਲੁਨਕਰੀ
ਅਹੁਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸਾਰੇ॥ਸਾਕਤਬਚਨਬਿਛੂਆਜਿਉਡਸੀ
ਐਤਜਿਸਾਕਤਪਰੈਪਰਾਰੇ॥੫॥ਲਗਿਲਗਿਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਲ
ਗਿਸਾਧੂਸੰਗਿਸਵਾਰੇ॥ਜਨਕੇਬਚਨਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਹੁਤੁ
ਪਿਆਰੇ॥੬॥ਪੂਰਬਿਜਨਮਿਪਰਚੂਨਕਮਾਏਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਪਿਆਰੇ॥

ਰਤਨ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪ
ਰੰਗ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲੇ ॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਨਾ
ਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥੮॥੨॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ ॥
ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੂਐ ਪਕਰਿ ਚਲਾਇਓ ਕਰਿ ਊਪਰੁ ਕਢਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਨੀਕੇ ਮਨਿ ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਧਾਰੇ ॥
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਕੁ ਸੇ
ਵਾ ਲਾਗੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ ॥ ਏਕੁ ਪੁਰਖੁ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭ ਏਕਾ ਨ
ਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸਭੁ ਚੇਰੀ ਜਗਤੁ ਸਮਾਰੇ ॥
ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਪਾਥਰ ਕੀਰੇ ਕਾਰੇ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ
ਵਾਸੁ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸਕਾਈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਮਿਰਗੁ ਸਿੰਙ੍ਹਾਰੇ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਢੂਢਿ ਢੂਢਿ
ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਘਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਬਾ
ਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜਨੁ ਮਾਨੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥
ਸਭੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਸਰਿਆ ਮਨਿ ਬੀਜਿਆ ਖਾਵਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਨ ਚੰਦ੍ਰਹਾਂਸੁ ਦੁਖਿ
ਆ ਧ੍ਰਿਸਟਬੁਧਿ ਅਪੁਨਾ ਘਰੁ ਲੂਕੀ ਜਾਰੇ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਰਿਦ ਲੋ
ਚੈ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਨ ਪੀਛੈ ਜਗੁ
ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥ ਆਪਨ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥੩॥ ਨਟ ਮ
ਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਪਕਰਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਦੁਸਟਿ

ਆਨੀਗਰਬਿਗਰਬਿਲਜਾਨਿਵਾਰੋ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ ੪ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਚਿਕਜਨਤੇ
ਰੇਇਕੁਮਾਗਉਦਾਨੁਪਿਆਰੋ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਨਿਤਸਰਧਾਲਾਗੀਮੋਕਉਹਰਿਗੁਰਮੇਲਿ
ਸਵਾਰੋ॥੧॥ਸਾਕਤਕਰਮਪਾਣੀਜਿਉਮਥੀਐਨਿਤਪਾਣੀਝੋਲਝੁਲਾਰੋ॥ਮਿਲਿ
ਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਕਢਿਮਾਖਨਕੇਗਟਕਾਰੋ॥੨॥ਨਿਤਨਿਤਕਾ
ਇਆਮਸਨੁਕੀਆਨਿਤਮਲਿਮਲਿਦੇਹੁਸਵਾਰੋ॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਬ
ਚਨੁਨਭਾਇਓਸਭਫੋਕਟਚਾਰਸੀਗਾਰੋ॥੩॥ਮਟਕਿਮਟਕਿਚਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੇ
ਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨਸਾਰੋ॥੪ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮੇਰੈਪ੍ਰਭਭਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁਲਖ
ਾਰੋ॥ਨਾਰੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਸਭਨਾਰੀਸਭੁਏਕੋਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੋ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਨੁਮਨਿ
ਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਨਿਸਤਾਰੋ॥੫ ਗ੍ਰਾਮਗ੍ਰਾਮਨਗਰਸਭਫਿਰਿਆ
ਰਿਦਅੰਤਰਿਹਰਿਜਨਭਾਰੋ॥ਸਰਧਾਸਰਧਾਉਪਾਇਮਿਲਾਏਮੋਕਉਹਰਿਗੁ
ਰਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੋ॥੬॥ਪਵਨਸੂਤੁਸਭੁਨੀਕਾਕਰਿਆਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਵੀ
ਚਾਰੋ॥ਨਿਜਘਰਿਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਆਬਿਨੁਨੈਨਾਜਗਤੁਨਿਹਾਰੋ॥੭
ਤਉਗੁਨਈਸਬਰਨਿਨਹੀਸਾਕਉਤੁਮਮੰਦਰਹਮਜਨਕੀਰੋ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਮੈਰਾਮੁਜਪਤਮਨੁਧੀਰੋ॥੮॥੫ ਨਟਮਹਲਾ ੪ ॥
ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੋ॥ਹਮਪਾਪੀਬਹੁਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੋ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧੂਪੁਰਖੁਸਾਧਜਨਪਾਇਆਇਕੁਬਿ
ਨਉਕਰਉਗੁਰਪਿਆਰੋ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਪੂੰਜੀਦੇਵਹੁਸਭੁਤਿਸਨਾਭੂਖਨਿਵ
ਾਰੋ॥੧॥ਪਚੈਪਤੰਗੁਮ੍ਰਿਗੁਭ੍ਰਿੰਗੁਕੁੰਚਰੁਮੀਨੁਇਕਇੰਦ੍ਰੀਪਕਰਿਸਘਾਰੋ॥ਪੰ
ਚਭੂਤਸਬਲਹੈਦੇਹੀਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਪਨਿਵਾਰੋ॥੨॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸੋਧਿਦੇਖੇਮੁ

ਸੋਧਿ

ਤਿਨਗੁਰਦੇਬਚਨਪੁਰਖਕੇਗੁਰਅਨਮੁਖਪਨਹੁਗਾਤਿਪਾਵਹੁਸਤਸੰਗਤਿਕ੍ਰਾਤਿ
ਨਿਸਤਰੈਗੋ ੩ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਜਿਵਸੂਰਜੁਕਮਲੁਨਿਹਾਰੈਗੋ
ਮੇਰਸੁਮੇਰਮੋਰੁਬਹੁਨਾਚੈਜਬਉਨਵੈਘਨਘਨਹਾਰੈਗੋ ੪ ਸਾਕਤਕਉਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਬਹੁਸਿੰਚਹੁਸਭਡਾਲਫੂਲਬਿਸੁਕਰੈਗੋ ਜਿਉਜਿਉਨਿਵਹਿਸਾਕਤਨਰ
ਸੇਤੀਛੇੜਿਛੇੜਿਕਢੈਬਿਖੁਖਾਰੈਗੋ ੫ ਸੰਤਨਸੰਤਸਾਧਮਿਲਿਰਹੀਐਗੁਣਬੋ
ਲੈਪਰਉਪਕਾਰੈਗੋ ਸੰਤੈਸੰਤੁਮਿਲੈਮਨੁਬਿਗਸੈਜਿਉਜਲਮਿਲਿਕਮਲਸ
ਵਾਰੈਗੋ ੬ ਲੋਭਲਹਰਿਸਭੁਸੁਆਨੁਹਲਕੁਹੈਹਲਕਿਓਸਭਹਿਬਿਗਾਰੈਗੋ ਮੇਰੇ
ਠਾਕੁਰਕੈਦੀਬਾਨਿਖਬਰਿਹੋਈਗੁਰਿਗਿਆਨੁਖੜਗੁਲੈਮਾਰੈਗੋ ੭ ਰਾਖੁਰਾਖੁ
ਰਾਖੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੋਹਿਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੈਗੋ ਨਾਨਕਮੇਰੈਅਵਰੁਨਕੋਈਸਤਿ
ਗੁਰਸੰਗਤਿਨਿਸਤਾਰੈਗੋ ੮॥੬॥ ਛਕਾ ੧

ਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੪ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰ
ਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅ
ਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਹੇਹਰਿਅੰਤੁਨਾਹੀਪਾਇਆਹਰਿਅਗਮਅਗਮਅਗਾ
ਧਿਬੋਧਿਆਦੇਸੁਹਰਿਪ੍ਰਭਰਾਇਆ ੧ ਰਹਾਉ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁ
ਨਿਤਝਗਰਤੇਝਗਰਾਇਆਹਮਰਾਖੁਰਾਖੁਦੀਨਤੇਰੇਹਰਿਸਰਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਆਇਆ ੧ ਸਰਣਾਗਤੀਪ੍ਰਭਪਾਲਤੇਹਰਿਭਗਤਿਵਛਲੁਨਾਇਆ
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਜਨੁਹਰਣਾਖਿਪਕਰਿਆਹਰਿਰਾਖਿਲੀਨੋਤਰਾਇਆ ੨ ਹਰਿ
ਚੇਤਿਰੇਮਨਮਹਲੁਪਾਵਣਸਭਦੂਖਭੰਜਨੁਰਾਇਆਭਉਜਨਮਮਰਨ

ਨਿਵਾਰਿਓ ਠਾਕੁਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਤਿਤੁ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਸੁ
ਆਮੀ ਲਉ ਊਤਮ ਭਜਨੁ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਪਾਰਿ ਉਤਰੇ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੩॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹ
ਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥੧॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ੍ਹ ਪੂਛਉ ਹਰਿ
ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ ਨਿਤ ਕਰਉ ਜੁਦਰੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਮਿ ਬਿ
ਧਾਤਾ ॥੨॥ ਲਿਲਾਟ ਲਿਖੇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤਾ ॥੩॥
ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਨ੍ਹ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ੍ਹ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
ਪੰਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਚਰਨਿ ਪਰਾਤਾ ॥੪॥੪॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹ
ਲਾ ੪ ॥ ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਮਨਿ ਭਾਵਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥
ਅਪਰੰਪਰੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਗੁਰੂ ਲਖਾਇਓ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਮਧਿਮ ਕਰਮ ਕੀਏ ਨਹੀ ਚੇਤਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥
ਹਰਿ ਆਨਿ ਮੇਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਖਿਨੁ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਓ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਿ
ਮਸਤਕੇ ਧੁਰਿ ਲੀਖਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇਓ ॥ ਪੰਚ ਸਬ
ਦ ਦਰਗਹ ਬਾਜਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਓ ॥੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾ
ਮੁ ਨਰਹਰਿ ਮੰਦਭਾਗੀਆਂ ਨਹੀ ਭਾਇਓ ॥ ਤੇ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਗਾਲੀਅਹਿ ਜਿਉ ਲੋ

ਰੂਪ ਬਨਿ ਲਿਹਿ ਗਲਿ ਲਾਇਓ ॥੩॥ ਮਤਿ ਦੇਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਨੁ ਮੇਲਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੇਵ ਹਰਿ ਓਲਗ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਓ ॥੪॥੩॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ॥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਲਾਗੋ ਮੇਰੋ ਹੀਅਰਾ ਮਨੁ ਸੋਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗਾ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਖੀਨ ਭਏ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਵਡਭਾਗਾ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭੁ ਹੈ ਕਚੂਆ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਚਾਗਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਪਰਤਾਪੈ ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਲਾਗਾ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਬਹੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਪਰੁ ਚੀਰ ਬਹੁ ਫਾਰੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਸਭਾਗਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਾਰ੍ਹਿਓ ਰੰਗੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰੰਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੪॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੁ ਭਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਲਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਪਮਾਲਾ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਬਨਮਾਲਾ ॥੧॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਚੂਕੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣਹੂ ਹਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਕਰੁ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨਿਤ ਮੇਲਤੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ ਬਹੁ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਆ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਿ ਜਸਿ ਜਾਲਾ ॥ ਮਨਿ ਅਨ

ਤੁ ਭਾਇਆ ਨਰਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਭ ਬਾਦਿਨਿ ਹਾਰਾ ॥੪॥੫॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ
ਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰਾ ਸੀਸੁ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਵਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੈ ਬਾਤ ਸੁ
ਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਕਾਟਿ ਕਾਟ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਮੇਲਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਬ
ਚਨਿ ਬਿਕਾਨੋ ਹਟਿ ਹਾਟ ॥੧॥ ਮਕਰ ਪ੍ਰਾਗਿ ਦਾਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਸਰੀਰੁ ਦੀਓ ਅਧ ਕ
ਟਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਮਨਿ ਉਘਰੇ ਕਪਟ ਕਪਾਟ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਫੋਰਿ
ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਲਜ ਭਾਨੀ ਮਟੁਕੀ ਮਾਟ ॥੩॥ ਕਲਜੁਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਿ
ਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤਿਖਾਟ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਟਹਲ ਹਰਿ ਸੁਖ
ਸਾਰ ॥ ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਤੇ ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਿਆ ਹਰਿ
ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤਾਜਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ
॥ ਸਭ ਤਜਹੁ ਦੂਜੀ ਆਸੜੀ ਰਖੁ ਆਸ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ
ਭੂਲੇ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁ ਹੋਇਆ ਕੋ ਨ ਮੇਟਣ
ਹਾਰ ॥੩॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ
ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਮਨਾਮਕਉਨਿਮਸਕਾਰ॥ਜਾਸੁਜਪਤਹੋਵਤਉਧਾਰ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮਿਟਹਿਧੰਧਾ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਛੂਟਹਿਬੰਧਾ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮੂ
ਰਖਚਤੁਰ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕੁਲਹਉਧਰ॥੧॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਦੁਖਹਰੈ॥ਜਾ
ਕੈਸਿਮਰਨਿਅਪਦਾਟਰੈ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮੁਚਤਪਾਪ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਨਹੀ
ਸੰਤਾਪ॥੨॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਰਿਦਬਿਗਾਸ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਵਲਾਦਾਸਿ॥
ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਧਿਨਿਧਾਨ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਤਰੇਨਿਦਾਨ॥੩॥ਪਤਿਤਪਾ
ਵਨੁਨਾਮੁਹਰੀ॥ਕੋਟਿਭਗਤਉਧਾਰੁਕਰੀ॥ਹਰਿਦਾਸਦਾਸਾਦੀਨੁਸਰਨਾ॥ਨਾ
ਨਕਮਾਥਾਸੰਤਚਰਨਾ॥੪॥੩॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਐਸੋਸਹਾਈ
ਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬੂਡਤਕਉਜੈਸੇ
ਬੇੜੀਮਿਲਤ॥ਬੂਝਤਦੀਪਕਮਿਲਤਤਿਲਤ॥ਜਲਤਅਗਨੀਮਿਲ
ਤਨੀਰ॥ਜੈਸੇਬਾਰਿਕਮੁਖਹਿਖੀਰ॥੧॥ਜੈਸੇਰਣਮਹਿਸਖਾਭ੍ਰਾਤ॥ਜੈਸੇਭੂਖੇ
ਭੋਜਨਮਾਤ॥ਜੈਸੇਕਿਰਖਹਿਬਰਸਮੇਘ॥ਜੈਸੇਪਾਲਨਸਰਨਿਸੇਂਘ॥੨॥ਗਰ
ੜਮੁਖਿਨਹੀਸਰਪਤ੍ਰਾਸ॥ਸੂਆਪਿੰਜਰਿਨਹੀਖਾਇਬਿਲਾਸੁ॥ਜੈਸੋਆਂਡੋ
ਹਿਰਦੇਮਾਹਿ॥ਜੈਸੋਦਾਨੋਚਕੀਦਰਾਹਿ॥੩॥ਬਹੁਤੁਓਪਮਾਥੋਰਕਹੀ॥ਹਰਿਅ
ਗਮਅਗਾਧਿਤੁਹੀ॥ਊਚਮੂਚੌਬਹੁਅਪਾਰ॥ਸਿਮਰਤੁਨਾਨਕਤਰੇਸਾਰ॥
੪॥੪॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਇਹੀਹਮਾਰੈਸਫਲਕਾਜ॥
ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਲੇਹੁਨਿਵਾਜਿ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਸੰਤਹਮਾਥਮੋ
ਰ॥ਨੈਨਿਦਰਸੁਪੇਖਉਨਿਸਿਭੋਰ॥ਹਸਤਹਮਰੇਸੰਤਟਹਲ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਧ
ਨੁਸੰਤਬਹਲ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸੰਤਗੁਨਬਸਹਿਮੇਰੈਚੀ

ਤਾ ॥ ਸੰਤ ਆਗਿਆ ਮਨਹਿ ਮੀਠਾ ॥ ਮੇਰਾ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਤ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ॥ ਸੰਤ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਹੰਤ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਏਹਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰਿਦੇ ਮਝਾਰਿ ॥੪॥੪॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਕਟਹਿ ਭੁਗਿਆ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਹਰਿ ਜੁਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਤ ਜੀਉ ਜਾਸੁ ਨਾਮੁ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਗਲੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾਲ ॥੨॥ ਸਦਾ ਧਰਮੁ ਜਾ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਣਿ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਨਾ ਆਪਨ ਆਪਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਜਾਸੁ ਮਿਲਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨ ਤਨਹਿ ਰਾਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੫॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜੀਵਣੈ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਠਾਈ ਸੂਖਮੋ ਅਸਥੂਲ ॥੧॥ ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤਜਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਗੁਨਾ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥੨॥੧॥੬॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਦੇਵਅਪਾਰ ॥ ਕਉਨੁਜਾਨੈਚਲਿਤਤੇਰੇਕਿਛੁਅੰਤੁਨਾਹੀਪਾਰ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਖਿਨਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਘੜਿਭੰਨਿਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਜੇਤ
ਕੀਨਉਪਾਰਜਨਾਪ੍ਰਭੁਦਾਨੁਦੇਇਦਾਤਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿਸਰਣਿਆਇਓਦਾਸੁਤੇ
ਰਾਪ੍ਰਭੂਊਚਅਗਮਮੁਰਾਰ ॥ ਕਢਿਲੇਹੁਭਉਜਲਬਿਖਮਤੇਜਨੁਨਾਨਕੁਸ
ਦਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥੨॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰਹੇ
ਗੋਪਾਲ ॥ ਦੀਨਬਾਂਧਵਭਗਤਿਵਛਲਸਦਾਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਤੂੰਹੈਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨਾਹੀਕੋਇ ॥ ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਗਲਮੰਡਲ
ਏਕੁਸੁਆਮੀਸੋਇ ॥੧॥ ਕਰਨਿਹਰਿਜਸੁਨੇਤ੍ਰਦਰਸਨੁਰਸਨਿਹਰਿਗੁਨਗਾਉ ॥
ਬਲਿਹਾਰਿਜਾਏਸਦਾਨਾਨਕੁਦੇਹੁਅਪਣਾਨਾਉ ॥੨॥੩॥੮॥੬॥੧੪॥

ੴ

ਮਾਲੀਗਉੜਾਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਿ
ਧੰਨਿਓਰਾਮਬੇਨੁਬਾਜੈ ॥ ਮਧੁਰਮਧੁਰਧੁਨਿਅਨਹਤਗਾਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਧਨਿਧਨਿਮੇਘਾਰੋਮਾਵਲੀ ॥ ਧਨਿਧਨਿਕ੍ਰਿਸਨਓਢੈਕਾਂਬਲੀ ॥੧॥ ਧਨਿਧ
ਨਿਤੂਮਾਤਾਦੇਵਕੀ ॥ ਜਿਹਗ੍ਰਿਹਰਮਈਆਕਵਲਾਪਤੀ ॥੨॥ ਧਨਿਧਨਿਬਨ
ਖੰਡਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਾ ॥ ਜਹਖੇਲੈਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਨਾ ॥੩॥ ਬੇਨੁਬਜਾਵੈਗੋਧਨੁਚਰੈ ॥ ਨਾ
ਮੇਕਾਸੁਆਮੀਆਨਦਕਰੈ ॥੪॥੧॥ ਮੇਰੋਬਾਪੁਮਾਧਉਤੂਧਨੁਕੇਸੌ ॥ ਸਾਂਵਲੀ
ਓਬੀਠੁਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਧਰੇਚਕ੍ਰਬੈਕੁੰਠਤੇਆਏਗਜਹਸਤੀਕੇਪ੍ਰਾ
ਨਉਧਾਰੀਅਲੇ ॥ ਦੁਹਸਾਸਨਕੀਸਭਾਦ੍ਰੋਪਤੀਅੰਬਰਲੇਤਉਬਾਰੀਅਲੇ ॥੧॥
ਗੋਤਮਨਾਰਿਅਹਲਿਆਤਾਰੀਪਾਵਨਕੇਤਕਤਾਰੀਅਲੇ ॥ ਐਸਾਅਧਮੁਅਜ

ਤ ਨਾਮਦੇਉ ਤਉ ਸਰਨਗਤਿ ਆਈ ਅਲੋ ॥੨॥੨॥ ਸੰਤੋ ਪਾਵਿਕ ਮਬੋਲੈ ਰਮਬੋ
ਲੈ ਰਮ ਆਖਿ ਨ ਕੋ ਬੋਲੈ ਬੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਲ ਮਾਟੀ ਕੁੰਜਰ ਚੀਟੀ ਕੁੰਜ
ਨੈ ਬਹੁ ਨਾਨਾ ਰੇ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ਮਪਾਵਿ ਪਾਵਿ ਅਸਮਨ
ਰੇ ॥੧॥ ਇਕਲਾ ਚਿੰਤ ਰਖੁ ਅਨਿਤ ਅਉਗਤ ਜਪ ਸਭ ਆਸਾ ਰੇਗ ਪਨ ਦੇਤ ਮਭੂਏ
ਨਿਰਭਮ ਰੋਠ ਕੂਰੁ ਰੋਦਾਸ ਰੇ ॥੨॥੩॥ ॥

ੴ

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ
ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥
ਸਬਦ ॥ ਪਿਛਹੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਲੇਹਿ ॥ ਖੇਮੇ ਛਤ੍ਰ ਸਰਾਇਚੇ ਦਿਸੰਨਿ ਰ
ਥ ਪੀੜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਾਦਿ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਕਰ
ਮਹੀਣ ਕੁਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇਰਾ ਅੰਧੀ ਭਰਮਿ ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਸਾਦ ਕੀਤੇ ਦੁਖ ਪਰਫੁੜੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਮਾਇ ॥ ਸੁਖ ਥੋੜੇ ਦੁਖ ਅਗਲੇ ਦੂਖੇ ਦੂਖਿ
ਵਿਹਾਇ ॥੨॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵੀਛੁੜੈ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ
ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਖੇਲੁ ॥੩॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾਵੜਾ ਇਨਿ ਤਨਿ ਕੀ
ਤੇ ਭੋਗ ॥ ਵਿਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਨਕ ਭੀ ਸੰਜੋਗ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਲਿ
ਖੁ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਮੂਰਖ ਮਨ
ਕਾਹੇ ਕਰਸਿ ਮਾਣਾ ॥ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਸ

ਸਦੜਾ

ਰਹਾਉ

ਦਸਰਜਾਨੁਔਇਆ॥ਘਰਛੁਡਣੇਹੋਇਨਦੇਈ॥ਕਿਛੁਖਾਜੈਕਿਛੁਧਰਿਜਾਈਐ
॥ਜੇਬਾਹੁੜਿਦੁਨੀਆਆਈਐ॥੨॥ਸਜੁਕਾਇਆਪਟੁਹਢਾਈਐ॥ਫੁਰਮਾਇ
ਸਿਬਹੁਤੁਚਲਾਏ॥ਕਰਿਸੇਜਸੁਖਾਲੀਸੋਵੈ॥ਹਥੀਪਉਦੀਕਾਹੇਰੋਵੈ॥੩॥ਘਰ
ਘੁੰਮਣਵਾਣੀਭਾਈ॥ਪਾਪਪਥਰਤਰਣੁਨਜਾਈ॥ਭਉਬੇੜਾਜੀਉਚੜਾਉ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੇਵੈਕਾਹੂ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਕਰਣੀਕਾਗਦੁਮਨੁ
ਮਸਵਾਣੀਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਲੇਖਪਏ॥ਜਿਉਜਿਉਕਿਰਤੁਚਲਾਏਤਿਉਚਲੀ
ਐਤਉਗੁਣਨਾਹੀਅੰਤੁਹਰੇ॥੧॥ਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨਹੀਬਾਵਰਿਆ॥ਹਰਿਬਿ
ਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਾਲੀਰੈਨਿਜਾਲੁਦਿਨੁਹੂਆ॥
ਜੇਤੀਘੜੀਫਾਹੀਤੇਤੀ॥ਰਸਿਰਸਿਚੋਗਚੁਗਹਿਨਿਤਫਾਸਹਿਛੂਟਸਿਮੂੜੇਕਵ
ਨਗੁਣੀ॥੨॥ਕਾਇਆਆਰਣੁਮਨੁਵਿਚਿਲੋਹਾਪੰਚਅਗਨਿਤਿਤੁਲਾਗਿ
ਰਹੀ॥ਕੋਇਲੇਪਾਪਪੜੇਤਿਸੁਊਪਰਿਮਨੁਜਲਿਆਸੰਨੀਚਿੰਤਭਈ॥੩॥
ਭਇਆਮਨੂਰੁਕੰਚਨੁਫਿਰਿਹੋਵੈਜੇਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਨੇਹਾ॥ਏਕੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਓ
ਹੁਦੇਵੈਤਉਨਾਨਕਤ੍ਰਿਸਟਸਿਦੇਹਾ ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ਬਿਮਲਮ
ਝਾਰਿਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਪਦਮਨਿਜਾਵਲਰੇ॥ਪਦਮਨਿਜਾਵਲਜਲ
ਰਸਸੰਗਤਿਸੰਗਿਦੋਖਨਹੀਰੇ॥੧॥ਦਾਦਰਤੂਕਬਹਿਨਜਾਨਸਿਰੇ॥ਭਖਸਿਸਿਬਾ
ਲੁਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਲਖਸਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸੁਜਲ
ਨਿਤਨਵਸਤਅਲੀਅਲਮੇਰਚਚਾਗੁਨਰੇ॥ਚੰਦਕੁਮੁਦਨੀਦੂਰਹੁਨਿਵਸ
ਸਿਅਨਭਉਕਾਰਨਿਰੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਖੰਡੁਦੂਧਿਮਧੁਸੰਚਸਿਤੂਬਨਚਾਤੁਰਰੇ
॥ਅਪਨਾਆਪੁਤੂਕਬਹੁਨਛੋਡਸਿਪਿਸਨਪ੍ਰੀਤਿਜਿਉਰੇ॥੩॥ਪੰਡਿਤਸੰ

ਗਿ ਵਸਹਿ ਜਨ ਮੂਰਖ ਆਗਮ ਸਾਸ ਸੁਨੇ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਸੁ
ਆਨ ਪੂਛਿ ਜਿਉ ਰੇ ੪ ਇਕਿ ਪਾਖੰਡੀ ਨਾਮਿ ਨ ਰਾਚਹਿ ਇਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ
ਰੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸਿ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਰੇ ੫॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹ
ਲਾ ੧ ਸਲੋਕੁ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥ ਅ
ਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ੧ ਸਬਦੁ ਸਖੀ ਸ
ਹੇਲੀ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸਹ ਕੀ ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ੧ ਜੋ ਮੈ ਬੇਦਨ ਸਾ
ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਰਾਖਾ ਮਾਈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ
ਹਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਖਰੀ ਰੰਞਾਣੀ ॥ ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ੨ ਤੂ ਦਾਨਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਮੇਰਾ ॥ ਖਿਜਮਤਿ ਕਰੀ ਜਨੁ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ੩ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅੰਦੇ
ਸਾ ਏਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈਸੇ ਰਵਉ ਸਨੇਹੀ ॥ ੪॥੫ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧
ਮੁਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨੀ ਹਾਟਿ ਬਿ
ਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ੧ ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ
ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾ
ਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ ॥ ਲਾਲੀ ਨਾਚੈ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ ॥ ੨
ਪੀਅਹਿ ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣ ਜਾਉ ॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੋਵਾ
ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ੩ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕੁ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆ
ਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੪॥੬
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨੋ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਆਦ
ਮੀ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ੧ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਸਾਹ ਕਾ ਨਾਨਕੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ

ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਉਦੇਵਨਾਜਾਣੀਐਜਾਭੈਦੇਵਨਾਹੋਇ॥
ਏਕੀਸਾਹਿਬਬਾਹਰਾਦੂਜਾਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਇ॥੨॥ਤਉਦੇਵਨਾਜਾਣੀਐ
ਜਾਏਕਾਕਾਰਕਮਾਇ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਖਸਮਕਾਦੂਜੀਅਵਰਸਿਆਣਪਕਾਇ॥
੩॥ਤਉਦੇਵਨਾਜਾਣੀਐਜਾਸਾਹਿਬਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਮੰਦਾਜਾਣੈਆਪਕਉਅਵ
ਰੁਭਲਾਸੰਸਾਰੁ॥੪॥੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧॥ਇਹੁਧਨੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਮ
ਨਮੁਖਫਿਰਹਿਸਿਜਾਣਹਿਦੂਰਿ॥੧॥ਸੋਧਨੁਵਖਰੁਨਾਮੁਰਿਦੈਹਮਾਰੈ॥ਜਿਸੁ
ਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨਇਹੁਧਨੁਜਲੈਨਤਸਕਰੁਲੈਜਾਇ॥ਨ
ਇਹੁਧਨੁਡੂਬੈਨਇਸੁਧਨਕਉਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੨॥ਇਸੁਧਨਕੀਦੇਖਹੁਵਡਿਆ
ਈ॥ਸਹਜੇਮਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਈ॥੩॥ਇਕਬਾਤਅਨੂਪਸੁਨਹੁਨਰਭਾਈ॥ਇ
ਸੁਧਨਬਿਨੁਕਹਹੁਕਿਨੈਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥੪॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਅਕਥਕੀਕਥਾ
ਸੁਣਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਇਹੁਧਨੁਪਾਏ॥੫॥੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧॥
ਸੂਰਸਰੁਸੋਸਿਲੈਸੋਮਸਰੁਪੋਖਿਲੈਜੁਗਤਿਕਰਿਮਰਤੁਸੁਸਨਬੰਧੁਕੀਜੈ॥ਮੀ
ਨਕੀਚਪਲਸਿਉਜੁਗਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਡੈਨਹਹੰਸੁਨਹਕੰਧੁਛੀਜੈ॥੧॥ਮੂੜੇ
ਕਾਇਚੇਭਰਮਿਭੁਲਾ॥ਨਹਚੀਨਿਆਪਰਮਾਨੰਦੁਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਜ
ਰਗਹੁਜਾਰਿਲੈਅਮਰਗਹੁਮਾਰਿਲੈਭ੍ਰਾਤਿਤਜਿਛੋਡਿਤਉਅਪਿਉਪੀਜੈ॥ਮੀ
ਨਕੀਚਪਲਸਿਉਜੁਗਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਡੈਨਹਹੰਸੁਨਹਕੰਧੁਛੀਜੈ॥੨॥ਭਣ
ਤਿਨਾਨਕੁਜਨੋਰਵੈਜੇਹਰਿਮਨੋਮਨਪਵਨਸਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥ਮੀਨਕੀਚ
ਪਲਸਿਉਜੁਗਤਿਮਨੁਰਾਖੀਐਉਡੈਨਹਹੰਸੁਨਹਕੰਧੁਛੀਜੈ॥ ੩॥੯॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧॥ ਮਾਇਆਮੁਈਨਮਨੁਮੁਆਸਰੁਲਹਰੀਮੈਮਤੁ॥ਬੋ

ਇਵ ਕੁਲ ਮਹਿ ਗੁਰ ਤੇ ਭੇਦਿ ਕੈ ਸਾਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਤਾ ਮਨੁ ਕੁਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ
ਸਾਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਕਤੂਆ ਰਾਜਾ ਤਖਤਿ ਟਿਕੈ ਗੁਣੀ ਭੈ ਪੰਚਾਇਣ ਰਤੂਆ ੧ ਬਾਬਾ
ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦੂਰਿ ਨ ਦੇਖੁ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖੁ
੧ ਰਹਾਉ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸੰਕਰੁ ਇੰਦੁ ਤਪੈ ਭੇਖਾਰੀ
ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋਹੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਆਕੀ ਮਰਹਿ ਅਫਾਰੀ ਜੰਗਮ ਜੋਧ ਜਤੀ ਸੰਨਿ
ਆਸੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੀਚਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਪਾਵਸਿ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ
੨ ਨਿਧਨਿਆ ਧਨੁ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਰੁ ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਕੁ
ਗੁਰੁ ਪਕੜਿਆ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤੂ ਤਾਣੁ ਹੋਮ ਜਪਾ ਨਹੀ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਚੁ
ਪਛਾਣੁ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ੩ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ
ਐ ਸਚੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਈ ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਮਨੁ ਮਾਜੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਈ
ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੁ
ਟੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ੪ ੧੦ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ
ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਤਾ ਕੈ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਥੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੰਗੇ ਜਨਮ ਮਰ
ਣ ਗਤਿ ਬੀਤੀ ੧ ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਜਾਤੀ ਜਾ ਤਉ ਭੀਤਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁ
ਲਾਵਹਿ ਪੂਛਉ ਬਾਤ ਨਿਰੰਤੀ ੧ ਰਹਾਉ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਇ
ਸਨਾਨੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੂਜੇ ਪਾਤੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਏਕਾ ਜੋਤੀ ੨
ਜਿਹਵਾ ਡੰਡੀ ਇਹੁ ਘਟੁ ਛਾਬਾ ਤੋਲਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ਏਕੋ ਹਾਟੁ ਸਾਹੁ ਸਭਨਾ
ਸਿਰਿ ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ੩ ਦੋਵੈ ਸਿਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਬੇੜੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਏ

ਕਾਲਿ ਵਲਿ ਲਾਗੈ ਜੀਅ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਭਾਤੀ ॥ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਸਦਾ ਸੇਵਕੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੪॥ ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਗਗਨ ਪਰਿ ਗੋਰਖੁ ਤਾ ਕਾ ਅਗਮੁ ਗੁਰੂ ਪੁਨਿ ਵਾਸੀ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ਏਕੋ ਨਾਨਕੁ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥ ੫॥੧੨॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਸੁ ਵੇਦਨ ਹੋਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਕਾਨ ਲਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਵੈਦੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਚਾ ਸਿਫਤੀ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਧਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਚਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਥਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹੇਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਹਸਾ ਤੋੜੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਧਣਖੁ ਚੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਸੁੰਦਰਿ ਜੋਗਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਜਲਿਆ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਵਜਹਿ ਖੜਗ ਕਰਾਰੇ ॥ ਅਬ ਕੈ ਕਹਿਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮਿਲਈ ਤੂ ਸਹੁ ਜੀਅੜੇ ਭਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਪਵਹਿ ਖਿਆਲੀ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਫਾਸਹਿਗਾ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥ ਹੇਤ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ਨਾ ਹਉ ਕਰਤਾ ਨਾ ਮੈ ਕੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੬॥੧॥੧੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਹਬੈਸਾਲਹਿਤਹਬੈਸਾਸੁਆਮੀਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਵਾ॥ਸਭਨਗਰੀਮਹਿਏਕੋਰਾ
ਜਾਸਭੇਪਵਿਤ੍ਰੁਹਹਿਥਾਵਾ॥੧॥ਬਾਬਾਦੇਹਿਵਸਾਸਚਗਾਵਾ॥ਜਾਤੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸ
ਮਾਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬੁਰਾਭਲਾਕਿਛੁਆਪਸਤੇਜਾਨਿਆਏਈਸਗਲਾਵਿ
ਕਾਰਾ॥ਇਹੁਫੁਰਮਾਇਆਖਸਮਕਾਹੋਆਵਰਤੈਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਧਾਤੁਸ
ਬਲਕਹੀਅਤਿਹੈਇੰਦ੍ਰੀਕਿਸਤੇਹੋਈ॥ਆਪੇਖੇਲਕਰੈਸਭਿਕਰਤਾਐਸਾਬੂਝੈ
ਕੋਈ॥੩॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕਲਿਵਲਾਗੀਦੁਬਿਧਾਤਦੇਬਿਨਾਸੀ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾ
ਣਾਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੪॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਲੇਖਾਮਾਗੈ
ਕਵਨਾਜਾਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ॥ਤਾਸੁਤਾਸੁਧਰਮਰਾਇਜਪਤੁਹੈਪਏਸਚੇਕੀ
ਸਰਨਾ॥੫॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ ਆਵਣੁਜਾਣਾਨਾਥੀਐਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋ
ਇ॥ਸਚੁਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ॥੧॥ਏਮਨਹਰਿਜੀਉਚੇਤਿਤੂਮ
ਨਹੁਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਧਿਆਇਤੂਸਚਿਲਗੀਪਿਆਰੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਐਥੈਨਾਵਹੁਭੁਲਿਆਫਿਰਿਹਥੁਕਿਥਾਊਨਪਾਇ॥ਜੋਨੀਸਭਿਭ
ਵਾਈਅਨਿਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਪੂਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਮਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਚਾਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਆਪੇ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਿਆਈਆਜੈ
ਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਬਖਸਾਇਜੀ
ਉਅਬਤੂਮਾਰਗਿਪਾਇ॥ਹਰਿਕੀਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਉਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਹਰਿਧਿਆਇ॥ਸਦਾਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾਇ
ਕਮਨਿਏਕੈਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੈਜਾਤਿਨਪਤਿਹੈਨਾਮੈਥੇਹੁਨਥਾਉ॥ਸਬ

ਸਿ ਛੋਡਹੁ ਮਕਾਰਿਆ ਗੁਰ ਕਿਨ ਮੁਦ੍ਰੀਆ ਸਮਣਾਇ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲਚ ਕ
ਰਦਾ ਫਿਰੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਾ ਜਾਇ ॥ ਧੰਧੈ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪਿਆ ਜਮ ਪੁਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾ
ਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬ
ਖਸਿਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ
ਟੋਲਿ ਲਹੁ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ
॥੧॥ ਬਾਬਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਪੁਛਿ ਦੇਖੁ ਲੇਵਹੁ
ਵਖਰੁ ਭਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸੇਵਦੀ ਧੁਰਿ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੨॥ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਸਾਰ
ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਓਨਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ
ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਜੋਰੁ ਨ ਚਲਈ ਖਲੇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗು
ਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸੁਣਿ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਮਾਰੂ ਤੇ ਸੀਤਲੁ ਕਰੇ ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚ
ਨਿ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੀਐ
ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਦੂ ਏਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਕਿਆ ਕਰਨਿ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ
ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੫॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਸੁਕ

ਜਨਕਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਹਰਿਸਰਣਿਪਰੇਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸੁਦਾਮੇਮਿਲਿਓਭ
ਗਤੀਭਾਇਤਰੇਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਨਾਮੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ ੧
ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਜਪਤਉਧਰੇਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਬਿਦਰੁਦਾਸੀਸੁਤੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿ
ਤਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਕਲਜੁਗਿਨਾਮੁਪ੍ਰਧਾਨੁਪਦਾਰਥੁਭਗਤਜਨਾਉਧਰੇਨਾ
ਮਾਜੈਦੇਉਕਬੀਰੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਸਭਿਦੋਖਗਏਚਮਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੇਸੇ
ਉਧਰੇਸਭਿਕਿਲਬਿਖਪਾਪਟਰੇ ੨ ਜੋਜੋਨਾਮੁਜਪੈਅਪਰਾਧੀਸਭਿਤਿਨ
ਕੇਦੋਖਪਰਹਰੇਬੇਸੁਆਰਵਤਅਜਾਮਲੁਉਧਰਿਓਮੁਖਿਬੋਲੈਨਾਰਾਇਣੁ
ਨਰਹਰੇਨਾਮੁਜਪਤਉਗ੍ਰਸੈਣਿਗਤਿਪਾਈਤੋੜਿਬੰਧਨਮੁਕਤਿਕਰੇ ੩ ਜਨਕ
ਉਆਪਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਕੀਆਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰੇਸੇਵਕਪੈਜਰਖੈਮੇਰਾਗੋਬਿੰ
ਦੁਸਰਣਿਪਰੇਉਧਰੇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਉਰਧਰਿਓਨਾਮੁਹਰੇ ੪੨
ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੪ ਸਿਧਸਮਾਧਿਜਪਿਓਲਿਵਲਾਈਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਪਿ
ਆਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਧਿਆਇਆਮੁਖਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਰਵਿਆਸਰਣਿਪ
ਰੇਜਪਿਓਤੇਭਾਏਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਇਆ ੧ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਜਪਤਤਰਿਆ
ਧੰਨਾਜਟੁਬਾਲਮੀਕੁਬਟਵਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਇਆ ੧ ਰਹਾਉ
ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਰਬੇਜਪਿਓਰਿਖਿਬਪੁਰੈਹਰਿਗਾਇਆਸੰਕਰਿਬ੍ਰਹਮੈ
ਦੇਵੀਜਪਿਓਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਜਿਨਾਮਨੁਭੀ
ਨਾਤੇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਇਆ ੨ ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਧਿਆਇਓਹਰਿਜਪ
ਤਿਆਅੰਤੁਨਪਾਇਆਬੇਦਪੁਰਾਣਸਿਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਜਪਿਆਮੁਖਿਪੰਡਿਤਹ
ਰਿਗਾਇਆਨਾਮੁਰਸਾਲੁਜਿਨਾਮਨਿਵਸਿਆਤੇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਇਆ ੩

ਅੰਤਰੁ ਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਜਾਪਿਆ ਤੇ ਤਰੇ ਭਉਸਾਗਰੁ ਮੈਗ ਛੁਤਨ ਕਰਿ ਸਾਕਿਆ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਥਾਇ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਤਿ ਛਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਾਲਿ ਚਲਦਾ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਅਵਘਟ ਗਲੀਆ ਭੀੜੀਆ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮੈ ਜੋਦੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਓਇ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੋ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇਦਾ ਕੋ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਖਨ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਕਿਉ ਸਜਣੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂ

ਰੈਨਮਾਇਆਮੋਹਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਕ੍ਰਿਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭਆਪਿਮਿ
ਲਾਇਲਹੁਮੇਰਾਮਨਹਰਿਪਿਆਸਾ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਦਰਸਨਲਗਈਜਨਵਿਪਰੁਮਾਨਿ
ਜਾਸਿ ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਅਪਨਾਇਆਹਰਿਮੇਲਿਓਨਾਨਕਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲਾਤਿਮਿਲਿਆਹਰਿਪੂਰੇਸਾਤਿਗੁਰਪਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨੀਕੇਲਿਹੋਇਮਾਥਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿਭਾਗਵਿਹੂਣਿਆਤਿਪਮੁਹਿਆਕਿਯਾ
ਸੀ ॥੩॥ ਤੁਮਦਾਤੇਦਾਤਾਰੁਹੈਹਉਮਾਗਉਦਾਨੁਗੁਰਪਾਸਾ ॥ ਗੁਰਿਦੁਹਾਨਾਮੇ
ਮਿਲਿਪ੍ਰਭਮੈਮਨਿਤਨਿਵਡਭਾਗੀਆਸਾ ॥ ਗੁਰਪਾਵੈਸੁਹਿਰੋਨਤੀਜਨਨਾਨਕਕੀ
ਅਰਦਾਸਾ ॥੪॥੨॥੪॥ ਮਃਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਇਪ੍ਰ
ਭਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਿਦੈਸਮਾਣੀ ॥ ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਵਡਭਾਗੀਆਹਰਿਉ
ਤਮਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਮਨਿਪਰਤੀਤਿਹੈਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮਿਸਮਾਣੀ
॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਮੈਹਰਿਹਰਿਕਥਾਮਨਿਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਨਿਤਸਦਾਕਰਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਮਨੁਤਨੁਖੋਜਿਢੰਢੋਲਿਆਕਿਉਪਾ
ਈਐਅਕਥਕਹਾਣੀ ॥ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਪਾਇਆਸੁਣਿਆਕਥਕਥਮਨਿ
ਭਾਣੀ ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹਰਿਮੈਮੇਲੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ ਗੁਰਪੁਰ
ਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਪ੍ਰਭਮਿਲਿਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਸਮਾਣੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਆਹਰਿਪਾਇਆਸੁਘੜਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਭਾਗਵਿਹੂਣਿਆਤਿਨਦੁਖੀ
ਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ ॥੩॥ ਹਮਜਾਚਿਕਦੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰਿਆਮੁਖਿਦੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਮਿਤ੍ਰੁਪ੍ਰਭਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਘੜਸੁਜਾਣੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਰਣਾਗ
ਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮਿਸਮਾਣੀ ॥੪॥੩॥੫॥ ਮਃਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਾਲ

ਗਾਂਵੈਰਾਗੀਆਵਡਭਾਗੀਗੁਰਮਤਿਰਸਾ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਰਧਾਊਪਜੈਗੁਰ
ਸਬਦੀਹਰਿਰਸੁਚਾਖਾ॥ਸਭੁਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣ
ਭਾਖਾ॥੧॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਗੁਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸੁਚਖਾਇਆਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪਾਇ
ਆਹਲਤਿਪਲਤਿਪਤਿਰਾਖਾ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਰਿ
ਕੀਰਤਿਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖਾ॥ਤਨੁਧਰਤੀਹਰਿਬੀਜੀਐਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਰਾਖਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਰਸੁਚਾਖਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਭਰਿਰਹੇਮਨਿਆਸਾਦਹਦਿਸਬਹੁਲਾਖਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਦੇਵਿਚਿ
ਬਿਸਟਾਮਨਮੁਖਰਾਖਾ॥ਓਇਆਵਹਿਜਾਹਿਭਵਾਈਅਹਿਬਹੁਜੋਨੀਦੁਰਗੰ
ਭਾਖ ਧੌਂਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਦਇਆਧਾਰਿਪ੍ਰਭਰਾਖਾ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮੇਲ
ੁਕਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਪਤਿਸਾਖਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨ
ਕਗੁਰਮਤਿਭਾਖਾ ॥੪॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਕਰੇ
ਨਿਸਤਾਰਾ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਸੋਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈਜੀਉ ॥੧॥
ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਬਨਵਾਲੀ॥ਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਾਸਦਾਸਮਾਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਜੀਅੜੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਛਡਾਵੈਜੀਉ ੧ ਰਹਾਉ
ਸੁਖਸਾਗਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਉ॥ਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਹਰਿਦੇਹੁਪਸਾਉ॥ਹ
ਰਿਸਤਿਸਤਿਸਦਾਹਰਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈਜੀਉ ੨ ਨਵੇਛਿਦ੍ਰਸ
ਵਹਿਅਪਵਿਤ੍ਰਾ॥ਬੋਲਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤ੍ਰਸਭਿਕਿਤਾ॥ਜੇਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋ

ਵੈ ਮੇਰਾ ਮੁਆ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖੁ ਹੈ
ਭਾਰੀ ॥ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਦੁਤਰੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਤੂ ਸਰਬਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ
ਪ੍ਰਭ ਹੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥੫
॥੧॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ
ਕਾਟੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸ
ਖਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਜਪਿ ਹਰਿ
ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਜੀ
ਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟੁ ਊਤਮ
ਕਾਮੁ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਜਮਕਾਲੁ ਠੇਹ ਮਾਰਉ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਈ ਜੀ
ਉ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਚਹੁ ਜੁਗ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਨਿ
ਆ ॥ ਜੇ ਉਸ ਕਾ ਬੁਰਾ ਕਹੈ ਕੋਈ ਪਾਪੀ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਭ ਮ
ਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤਾ ॥ ਸਭਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪੇ ਵਿਚਿ ਵਰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਰਾਖੈ
ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਾਰੈ ਜਿਸੁ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾ
ਮੁ ਲਈ ਕਰਤੇ ਕਾ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸਭੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਦਸ ਅਠ ਚਾਰਿ ਵੇਦ
ਸਭਿ ਪੂਛਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੨॥੮॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾ
ਸੁ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰੁ

ਬਿਖੁਖਾਇਇਕਨਿਰਸੁਉਰਿਬਾਤਸੁਨੀ॥੧ ਸੋਸੁਖੀਆਸੋਸਦਾਸੁਹੇਲਾਜੋਗੁਰਮਿ
ਲਿਗਾਇਗੁਨੀ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਦੇਖਿਅਨੂਪੁਦੇਵਡਰਪਾਨਿਸਿਧਸਾਧਿਕਭੂਤ
ਭੁਇਆਪਲਖਿਨਉਣਸੀਹਮਾਰਿਮਾਰਿਜਨਮੋਹਿਗਿਧਿਗਿਧਜੋਨੀਜੋਇਆ
੨ ਰਾਜਸੁਖਸੰਕਟਮਸੁਡਰਪਹਿਕੇਤੇਰੂਪਉਪਾਇਆ॥ਛਲਬਪੁਰੀ
ਇਹੁਕਉਲਾਡਰਪੈਆਤਿਡਰਪੈਪਰਸੁਰਾਇਆ॥ ੩ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀ
ਗਹਿਬਿਆਪਿਬਿਨੁਡਰਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਨਕਾਸੰਗੀਭਗਤ
ਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥੨੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਬਰਖਕੋਅਨਾਥੁਧ੍ਰੂਬਾ
ਰਿਕੁਹਰਿਸਿਮਰਤਅਮਰਅਟਾਰੇ॥ਪੁਤ੍ਰਹੇਤਿਨਾਰਾਇਣੁਕਹਿਓਜਮਕੰਕਰ
ਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥ ੧ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਤੇਅਗਨਤਉਧਾਰੇ॥ਮੋਹਿਦੀਨਅਲਪ
ਮਤਿਨਿਰਗੁਣੁਪਰਿਓਸਰਣਿਦੁਆਰੇ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਬਾਲਮੀਕੁਸੁਪ
ਚਾਰੋਤਰਿਓਬਧਿਕਤਰੇਬਿਚਾਰੇ॥ਏਕਨਿਮਖਮਨਮਾਹਿਅਰਾਧਿਓਗਜ
ਪਤਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ ॥ ੨ ਕੀਨੀਰਖਿਆਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈਹਰਨਖਸਨ
ਖਹਿਬਿਦਾਰੇ॥ਬਿਦਰੁਦਾਸੀਸੁਤੁਭਇਓਪੁਨੀਤਾਸਗਲੇਕੁਲਉਜਾਰੇ॥
੩ ਕਵਨਪਰਾਧਬਤਾਵਉਅਪੁਨੇਮਿਥਿਆਮੋਹਮਗਨਾਰੇ॥ਆਇ
ਓਸਾਮਨਾਨਕਓਟਹਰਿਕੀਲੀਜੈਭੁਜਾਪਸਾਰੇ ॥੪॥੨੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫
ਵਿਤਨਵਿਤਭ੍ਰਮਿਓਬਹੁਭਾਤੀਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਧਾਏ॥ਜੋਜੋਕਰਮਕੀ
ਏਹਉਹਉਮੈਤੇਤੇਭਏਅਜਾਏ॥ਅਵਰਦਿਨਕਾਹੂਕਾਜਨਲਾਏ॥ਸੋਦਿਨੁਮੋ
ਕਉਦੀਜੈਪ੍ਰਭਜੀਉਜਾਦਿਨਹਰਿਜਸੁਗਾਏ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰ
ਗ੍ਰਿਹਦੇਖਿਪਸਾਰਾਇਸਹੀਮਹਿਉਰਝਾਏ॥ਮਾਇਆਮਦਚਾਖਿਭਏਉਦ

ਮਾਤੇ ਹਰਿ ਗਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਨਗ ਲਾਏ ਰਹਿਗਾ ਬਾਧਿਓ ਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸੰਤ
ਜਨਾ ਧਿਆਇਓ ਹਉਮੈ ਦਾਤੁ ਭਵ ਡੂਬੇ ਪਚਿ ਸਮਸਥ ਮਗਨ ਕਉ ਦੀਨ ਆਇਓ ॥੩॥
ਤਿਆਗਿਓ ਸਗਲ ਮਾਨ ਮਹਤੁ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਸਰਣਾਇਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿ ਹੋਏ ਹੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਸਾਇਓ ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਵਨ ਥਾਨ ਧੀਰਿਓ ਹੈ ਨਾਮਾ ਕਵਨ ਬਸਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਬਿਗਨ
ਲਿਉ ਪਛਿਰਿਓ ਮੁਕਤਿ ਸੁਨਿ ਕਾਰਿਗਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਤੂ ਕਵਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆ
ਇਓ ॥ ਏਤੀ ਨ ਜਾਨਉ ਕੇਤੀਕ ਮੁਦਤਿ ਚਲਤੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਨ ਸੀਲ ਪਵਨ ਅਰੁ ਪਾਣੀ ਬਸੁਧਾ ਖਿਮਾ ਨਿਭਰਾਤੇ ॥ ਪੰ
ਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਭਇਓ ਸੰਜੋਗਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਵਨੁ ਦੁਰਾਤੇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿ
ਆ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਨਾਲੇ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਉਸ ਹੀ ਕਉ ਹੈ ਰੇ ਓਹਾ
ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਰਚਨਾ ਮਿਥਿਆ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ॥
ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਬ ਖੇਲੁ ਉਝਾਰੈ ਤਬ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਲੋਭੁ ਬਿਕਾਰਾ ਬੀਓ ਚੀਤਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ॥ ਨਾਮ ਰਤ
ਨੁ ਗੁਣ ਹਰਿ ਬਣਜੇ ਲਾਦਿ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਾਲਿਓ ॥੧॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਓੜਕਿ
ਨਿਬਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੀਵਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਓ ਅਪਨਾ ਚਲਤੇ ਰਾਖਿਓ ਚੀਤਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰਿਓ ॥
ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਰਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਉਠਿ ਉਆਹੂ ਕਉ ਦਉਰਿਓ ॥੨॥
ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਭੂਖ ਸੋਈ ਕਰਿ ਸੂਖਾ ਸੋਗ ਹਰਖ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੁਕ
ਮੁ ਭਇਓ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੋ ਮਾਥੈ ਲੇ ਮਾਨਿਓ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵ

ਕਰਉਸਤਤਿਹਲਤੁਪਲਤੁਤਾਧੰਨੁਸੇਵਕੁਸਫਲੁਓਹੁਆਇਆਜਿਨਿਨਾ
ਨਕਖਸਮੁਪਛਾਤਾ ॥੪॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੁਲਿਆਕਰਮੁਕ੍ਰਿ
ਪਾਭਈਠਾਕੁਰਕੀਰਤਨੁਹਰਿਹਰਿਗਾਈ ॥ ਸ੍ਰਮੁਥਾਕਾਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮਾਮਿ
ਟਿਗਈਸਗਲੀਧਾਈ ॥੧॥ ਅਬਮੋਹਿਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਈ ॥ ਚੀਤਿਆ
ਇਓਮਨਿਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋ
ਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਿਵਾਰੇਨਿਵਰੇਸਗਲਬੈਰਾਈ ॥ ਸਦਹਜੂਰਿਹਾਜਰੁਹੈਨਾਜਰੁ
ਕਤਹਿਨਭਇਓਦੂਰਾਈ ॥੨॥ ਸੁਖਸੀਤਲਸਰਧਾਸਭਪੂਰੀਹੋਏਸੰਤਸਹਾਈ
॥ ਪਾਵਨਪਤਿਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ ॥੩॥ ਨਿਰ
ਭਉਭਏਸਗਲਭੈਖੋਏਗੋਬਿਦਚਰਣਓਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁਜਸੁਗਾਵੈਠਾਕੁ
ਰਕਾਰੈਣਿਦਿਨਸੁਲਿਵਲਾਈ ॥੪॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋਸਮਰਥੁ
ਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕੁਤਿਸਕਉਕਬਹੁਨਗਾਵਸਿਰੇ ॥ ਛੋਡਿਜਾਇਖਿਨਭੀਤਰਿ
ਤਾਕਉਉਆਕਉਫਿਰਿਫਿਰਿਧਾਵਸਿਰੇ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਉਨ
ਸਮਾਰਸਿਰੇ ॥ ਬੈਰੀਸੰਗਿਰੰਗਰਸਿਰਚਿਆਤਿਸੁਸਿਉਜੀਅਰਾਜਾਰਸਿ
ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕੈਨਾਮਿਸੁਨਿਐਜਮੁਛੋਡੈਤਾਕੀਸਰਣਿਨਪਾਵਸਿ
ਰੇ ॥ ਕਾਢਿਦੇਇਸਿਆਲਬਪੁਰੇਕਉਤਾਕੀਓਟਟਿਕਾਵਸਿਰੇ ॥੨॥ ਜਿਸਕਾਜਾ
ਸੁਸੁਨਤਭਵਤਰੀਐਤਾਸਿਉਰੰਗੁਨਲਾਵਸਿਰੇ ॥ ਥੋਰੀਬਾਤਅਲਪਸੁ
ਪਨੇਕੀਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਟਕਾਵਸਿਰੇ ॥੩॥ ਭਇਓਪ੍ਰਸਾਦੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਠਾ
ਕੁਰਸੰਤਸੰਗਿਪਤਿਪਾਈ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤ੍ਰੈਗੁਣਭ੍ਰਮੁਛੂਟਾਜਉਪ੍ਰਭਭਏ
ਸਹਾਈ ॥੪॥੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਬਿਧਿਜਾਨੈਤਿਸ

ਤੇਕਹਾਭੁਲਾਇਓ॥ਹਸਤਪਾਵਦ੍ਰਿੜੁਰਖਿਨਭੀਤਰਿਅਗਨਿਮਹਿਗਲੇਜਾਇਓ॥
੧॥ਮੂੜੇਤੈਮਨਤੇਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓ॥ਲੂਣੁਖਾਇਕਰਹਿਹਰਾਮਖੋਰੀਪੇਖਤਨੈਨ
ਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਸਾਧਰੋਗੁਉਪਜਿਓਤਨਭੀਤਰਿਟਰਤਨਕ
ਹੂਟਾਰਿਓ॥ਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਓਇਹੁਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓ॥
੨॥੮॥ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਰਾਖੇਚੀਤਿ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵਹਨੀਤਾਨੀਤ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਊ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਹੈਸੋਊ॥
੧॥ਸੰਤਨਕੀਓਟਆਪੇਆਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੈਵਸਿਹੈਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥
ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗਹਿਓਸਾਚਾਸੋਈ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਫਿਰਿ
ਦੂਖੁਨਹੋਇ॥੨॥੯॥ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਤੁਮਕਾਹੇਬਿਸਾਰਿਓ
ਅਗਿਆਨਥਾ॥ਹੋਛਾਮਦੁਚਾਖਿਹੋਏਤੁਮਬਾਵਰਦੁਲਭਜਨਮੁਅਕਾਰਥ॥੧॥
ਰੇਨਰਐਸੀਕਰਹਿਇਆਨਥਾ॥ਤਜਿਸਾਰੰਗਧਰਭ੍ਰਮਿਤੂਭੂਲਾਮੋਹਿਲਪ
ਟਿਓਦਾਸੀਸੰਗਿਸਾਨਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਧਰਣੀਧਰੁਤਿਆਗਿਨੀਚਕੁਲਸੇਵ
ਹਿਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਾਵਥਾ॥ਫੋਕਟਕਰਮਕਰਹਿਅਗਿਆਨੀਮਨਮੁਖਿ
ਅੰਧਕਹਾਵਥਾ॥੨॥ਸਤਿਹੋਤਾਅਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਜੋਬਿਨਸਤਸੋਨਿਹਚ
ਲੁਜਾਨਥਾ॥ਪਰਕੀਕਉਅਪਨੀਕਰਿਪਕਰੀਐਸੇਭੂਲਭੁਲਾਨਥਾ॥੩॥ਖਤ੍ਰੀ
ਬ੍ਰਾਹਮਣਸੂਦਵੈਸਸਭਏਕੈਨਾਮਿਤਰਾਨਥਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਉਪਦੇਸੁਕਹਤੁਹੈ
ਜੋਸੁਨੈਸੋਪਾਰਿਪਰਾਨਥਾ॥੪॥੧॥੧੦॥ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਪਤੁਕਰਤਾਸੰ

ਗੋਸੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੈ ਅਨੁਪਾਇਆ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿ ਬਿਖੈ ਲੋਗਾ ਹਿਤ ਪਾਤਕ
ਬਿਖਗਾ ਲਿਲਾਇਆ॥ ੧ ਰੇ ਨਰ ਕਾਇ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ॥ ਕੁਚਲ ਕਠੋਰ ਕਾਮਿ ਗ
ਰਧਭ ਤੁਮ ਨਹਿ ਸੁਨਿਓ ਧਰਮ ਰਾਇ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਕਾਰ ਪਾਥਰ ਗਲਹਿ
ਬਾਧੇ ਨਿੰਦ ਪੋਟ ਸਿਰਾਇ॥ ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਸਮੁਦੁ ਲੰਘਨਾ ਪਾਰਿ ਨ ਪਰਨਾ ਜਾਇ
੨ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਨੇਤ੍ਰ ਰਖੇ ਫਿਰਾਇ॥ ਸੀਸੁ ਉਠਾਵਨ ਨ ਕ
ਬਹੂ ਮਿਲਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰ ਮਾਇ॥ ੩ ਸੂਰੁ ਮੁਕਤਾ ਸਸੀ ਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ
ਨੀ ਅਲਿਪਾਇ॥ ਸੁਭਾਵਤ ਜੈਸੇ ਬੈਸੰਤਰ ਅਲਿਪਤ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾਇ॥ ੪
ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਖੁਲਿਆ ਤਿਸੁ ਲਹਿਆ ਪੜਦਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੰਨਿਆ ਸੁਭਾ
ਇ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ॥ ੫ ਰੇ ਨਰ ਇ
ਨ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ॥ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੋਇ ਮਿਰਤਕੁ ਤਿਆਗਿ ਦੂਜਾ ਭਾ
ਉ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ੨॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ
ਪਰੇ ਗੁਰਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਇਆ ਥਾ॥ ਅਨਭਉ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੇ
ਖਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇਆ ਥਾ ੧ ਮਾਨਕੁ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਾਇਓ
ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ
ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ੧ ਰਹਾਉ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿ ਸਾ
ਧੂ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਥਾ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵਜਿਓ ਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਨਾਮੁ ਚੁਆਇਆ ਥਾ ੨ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਸ
ਮਾਇਆ ਥਾ॥ ਚਰਣ ਚਰਣ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਘੜੁ ਘੜਿਓ ਰਸੁ ਪਾਇ
ਆ ਥਾ ੩ ਸਹਜੇ ਆਵਾ ਸਹਜੇ ਜਾਵਾ ਸਹਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ਥਾ॥ ਕਹੁ ਨ

ਦਸ

ਨਕਭ੍ਰਮੁਗੁਰਿਖੋਇਆਤਾਹਰਿਮਹਲੀਮਹਲੁਪਾਇਆ ॥੪॥੨੧॥੫੨॥ ੬੪੫
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜਿਆਤਿਸਸਿਉਰੁਚਨਾਹਿ ॥ ਆ
ਨਰੂਤੀਆਨਬੋਈਐਫਲੁਨਫੂਲੈਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰੇਮਨਵਤ੍ਰਬੀਜਣਨਾਉ ॥ ਬੋਇ
ਖੇਤੀਲਾਇਮਨੂਆਭਲੋਸਮਉਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਇਖਹੜਾਭਰਮੁ
ਮਨਕਾਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇ ॥ ਕਰਮੁਜਿਸਕਉਧੁਰਹੁਲਿਖਿਆਸੋਈਕਾਰ
ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਭਾਉਲਾਗਾਗੋਬਿਦਸਿਉਘਾਲਪਾਈਥਾਇ ॥ ਖੇਤਿਮੇਰੈਜੰਮਿਆ
ਨਿਖੁਟਿਨਕਬਹੂਜਾਇ ॥੩॥ ਪਾਇਆਅਮੋਲੁਪਦਾਰਥੋਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਇ
॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ ॥੪॥੨੨॥੫੩॥ ਸੋਰਠਿਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਛੂਟੋਆਂਕਭਰਮੁਕਾਮਨਕੀਕ੍ਰਿਤਈਓਧਰਮਗਾਸੁਆਕਾਟੀਬੇੜੀਧੇਗ
ਤਰਨਾਰਕੀਨੀਬੀਰਿਖਲਸਮਾ ॥੧॥ ਆਵਣਜਾਣੁਰਹਿਓ ॥ ਤਪਤਿਕੜਾ
ਹਾਬੁਝਿਗਇਆਗੁਰਿਸੀਤਲਨਾਮੁਦੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬਤੇਸਾਧੂਸੰਗੁ
ਭਇਆਤਉਛੋਡਿਗਏਨਿਗਹਬਾਨਾ ॥ ਜਿਸਕੀਅਟਕਤਿਸਤੇਛੂਟੀਤਉਕਹਾ
ਕਰੈਕੋਟਵਾਰਾ ॥੨॥ ਚੂਕਾਭਾਰਾਕਰਮਕਾਹੋਏਨਿਹਕਰਮਾ ॥ ਸਾਗਰਤੇਕੰਢੈਚੜੇ
ਗੁਰਿਕੀਨੇਧਰਮਾ ॥੩॥ ਸਚੁਥਾਨੁਸਚੁਬੈਠਕਾਸਚੁਸੁਆਉਬਣਾਇਆ ॥
ਸਚੁਪੂੰਜੀਸਚੁਵਖਰੋਨਾਨਕਘਰਿਪਾਇਆ ॥੪॥੨੩॥੫੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
੫ ॥ ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੈਮੁਖਤੇਪੰਡਿਤਕਾਮਾਮਨਕਾਮਾਣਿਆ ॥ ਮੋਨਿਹੋਇਬੈਠਾਇ
ਕਾਂਤੀਹਿਰਦੈਕਲਪਨਗਾਠੀਆ ॥ ਹੋਇਉਦਾਸੀਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਚਲਿਓਛੁਟਕੈਨਾਹੀ
ਨਾਠਾ ॥੧॥ ਜੀਅਕੀਕੈਪਹਿਬਾਤਕਹਾ ॥ ਆਪਿਮੁਕਤੁਮੋਕਉਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਐ
ਸੋਕਹਾਲਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਸੀਕਰਿਕੈਦੇਹੀਸਾਧੀਮਨੂਆਦਹਦਿਸਧਾ ॥

ਕੁਸਮਚਰਬਰਮਸੂਲੁਕੀਨੋਨਹਿਦੇਖੁਇ ॥ ਅਗਿਆਨਮਨਾਸੀਨਿਆਸੇਹੋਇ
ਰੈਨੀਰਬਲੁਮਿਓਸੁਮਾਹਿਕ੍ਰਿਪਾਬਿਗਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਖਟਸਕਲਏਰਾਮਦਾਸਾਰੋ
ਦੀਆ ॥ ਰੋਗੁਪਾਪਾਰਬਰਤਨੇਮਕਰਮਖਟਕੀਨੇਬਾਹਰਿਭੇਖਦਿਖਾਵਾ ॥ ਗੀ
ਤਨਾਦਮੁਖਿਰਾਗਅਲਾਪੇਮਨਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਗਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਖਸੋਗਲੋਭਮੋਹ
ਰਹਤਹਹਿਨਿਰਮਲਹਰਿਕੇਸੰਤਾ ॥ ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਪਾਏਮਨੁਮੇਰਾਜਾਦਇਆਕਰੇਭ
ਗਵੰਤਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲਿਆਤਾਂਉਤਰੀਮਨਕੀਚਿੰਤਾ ॥ ੪ ॥ ਮੇਰਾਅੰਤ
ਰਜਾਮਹਿਹਰਿਰਾਇਆ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਮੇਰਾਜੀਅਕਥੁਤਿਸੁਬਿਸਮਾਦਿਗਏਬੁਕ
ਬਣਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉਦੂਜਾ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੧੫ ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕੋਟਿਲਖਸਰਬਕੋਰਾਜਾਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਾਕਉਨਾਮੁਨਦੀਆਮੇ
ਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸੇਮਰਿਜਨਮਹਿਗਾਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਹੀਪਤਿਰਾਖੁ ॥ ਚੀ
ਤਿਆਵਹਿਤਬਹੀਪਤਿਪੂਰੀਬਿਸਰਤਰਲੀਐਖਾਕੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪਰੰ
ਗਖੁਸੀਆਮਨਭੋਗਣਤੇਤੇਛਿਦ੍ਰਵਿਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਕਲਿ
ਆਣਾਸੂਖਸਹਜੁਇਹੁਸਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇਆਰੰਗਬਿਰੰਗਖਿਨੈਮਹਿਜਿਉਬਾ
ਦਰਕੀਛਾਇਆ ॥ ਸੇਲਾਲਭਏਗੂੜੈਰੰਗਿਰਾਤੇਜਿਨਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿ
ਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਊਚਮੂਚਅਪਾਰਸੁਆਮੀਅਗਮਦਰਬਾਰਾ ॥ ਨਾਮੋਵਡਿਆ
ਈਸੋਭਾਨਾਨਕਖਸਮੁਪਿਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਘਰ
੪
੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਉਤਪਾਤੀ ॥ ਕੀਆਦਿਨਸੁਸਭ
ਰਾਤੀ ॥ ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਪਾਣੀ ॥ ਚਾਰਿਬੇਦਚਾਰੇਖਾਣੀ ॥ ਖੰਡਦੀਪਸ

ਮਿਲਿਆ ॥ ਏਕ ਰਵਿਆ ਵੇਤੇ ਮੂੜਿ ਫਿਰਿਓ ਆ ॥੧॥ ਕਵਨੈ ਹਾਰ ਬੂਝੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲਿ ਤਉ ਸੂਝੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੈਰਹੁ ਕਿਆਥ ਸਥਾਨ ਨਕ ਸੁਰਤਾ ਅਵਿਗਤਾ
ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਰਾਈ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਮਿਲਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ॥ ਤੇਤੇ ਬੰਧ ਗਲਾਣੇ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇ
ਰੀ ਧਾਰੀ ॥ ਓਹਾ ਪੈਰਿ ਲੋਹਾਰੀ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਮ
ਥਾਣੈ ॥੩॥ ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੋ ਭੂਲਾ ਜਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ
॥ ਨਹ ਆਪਹੁ ਮੂਰਖੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੧੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫
ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਲੀਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ॥ ਲੋਭਿ ਵਿਆਪੀ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇ
ਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਸੰਚੀ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਸਗਲ ਲੇ ਛਲੀਆ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾ
ਰੁ ਦਇਆਲੀਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਏਕੈ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਗਾਡੀ ਗਡਹੈ ॥ ਏਕਹਿ ਸੁਪਨੈ ਦਾਮੁ ਨ ਛਡਹੈ ॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ਕਰੀ
ਜਿਨਿ ਥੈਲੀ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੰਚਲਿ ਚਲੀਆ ॥੨॥ ਏਕਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆ
ਰੀ ॥ ਏਕ ਸੰਚੀ ਤਜਿ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ ਗੁਹਜੀ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕ
ਟਿ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀਆ ॥੩॥ ਹੋਇ ਅਉਧੂਤ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਪੰ
ਡਿਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਊਠਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲਾਗੀ ਪ
ਲੀਆ ॥੪॥ ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਠਾਕੁਰਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸਿਓ ਜੀਅ ਤਾ ਕੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਲੀਆ ॥੫॥੨
॥੧੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਊ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥ

ਜਾਤਨ ਕੋਊ ਨ ਸਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ
ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਬਿਧਾਤਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਵਗੁ
ਣ ਸਭਿ ਢਕੀਐ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਤੇ ਜੀਉ ਉਧਾਰ
ਹੁ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਮਿਟਹਿ ਬਿਲਲਾਟਾ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿਦ ਭਰਮੁ ਭਉ ਫਾਟਾ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮ
ਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਵ
ਸਤੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਸਠ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ
ਮਦ ਮਾਤਾ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਅਪਨਾ ਛੋਡਿ ਪਰਾਇਐ ਰਾਤਾ ॥
ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਨ ਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ਕਰਤ ਕਲੋਲਾ ॥ ਊਣੀ
ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਓ ॥੨॥ ਪਸੂ ਪੰ
ਖੀ ਭੂਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤ ਅਨੇਤਾ ॥ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਰਹਨੁ ਨ
ਪਾਵੈ ॥ ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਉਠਿ ਉਠਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥
ਅਹੰਮੇਵ ਮੂਠੋ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ
ਨ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਹ ਮਾਤ ਨ ਬੰਧੁ ਨ ਮੀਤ ਨ ਜਾ
ਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ
॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜਗਤ ਪਿਤ ਮਾਇਆ ॥
ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਦਾਰਣ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਨਿਸਤਾਰਣ ॥ ਅੰ
ਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਨਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹੋਵਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਸਾਧ ਰੂਪ ਅਪਨਾ ਤਨੁ

ਆਵਤ ਇਕੇਲਾ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਬੋਲਾ

੮੩

ਪਾਇਆਮਹਾਅਗਾਨਿਤੇਰਾਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਾਇਆਜਪਤਪਸੰਜਮਇਸਨੇਤਕਿਛੁਨਾ
ਕੀਆਆਇਓਜੀਤਿਪੂਜਅਰਚਾਅਗਾਨੀਨਾਮੁਦੇਹਿਮਾਗੈਦਾਸੁਤੇਰਾਹਰਿਜੀਉ
ਨਪਭੁਨਾਨਕਰੁਪ੍ਰਭਮੇਰਾ ॥੪॥੩॥੨੮ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਤਕਉਡਹਕਾਵਹੁਲੋਗਾਮੋਹਨਦੀਨਕਿਰਪਾਈਐਸੀਜਾਨਿਪਾਈਆਸ
ਗਹਿਲੁਰੋਲਤਰਦਾਤਾਬ੍ਰਾਪੈਆਪਿਵਡਾਈ ੧ਰਹਾਉ ਭਗਤਕਾਜਆਪੇ
ਆਗਿਸਦਾਸਦਾਸੁਖਦਾਈ ੨ ਅਪਨੇਕਉਕਿਰਪਾਕਰੀਅਹੁਇਕੁਨਾ
ਮੁਧਿਆਈ ੩ ਨਾਨਕਦੀਨੁਨਾਮੁਮਾਗੈਦੁਤੀਆਭਰਮੁਚੁਕਾਈ ੪॥੪
੨੦ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਅਤਿਭਾਰਾਮੋਹਿਸੇਵਕੁਬੇਚਾਰਾ
੧ ਮੋਹਨਲਾਲੁਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮਮਨਪ੍ਰਾਨਾਮੋਕਉਦੇਹੁਦਾਨਾ ੧ਰਹਾਉ
ਸਗਲੇਮੈਦੇਖੇਜੋਈਬੀਜਉਅਵਰੁਨਕੋਈ ੨ ਜੀਅਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਸਮ
ਹਾਰੈਹੈਸੇਵਕੁਘਰਿਆਰਾ ੩ ਦਾਇਆਮੋਹਿਕੀਜੈਦੇਵਾਨਾਨਕਲਾਗੋਸੇਵਾ ੪॥੫॥੩
੧ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਤਾਰਨਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬ
ਲਿਜਾਈਐਸਾਕੋਈਭੇਟੈਸੰਤੁਜਿਤੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ ੧
ਮੋਕਉਕੋਇਨਜਾਨਤਾਕਹੀਅਤਦਾਸੁਤੁਮਾਰਾਏਹਾਓਟਆਧਾਰਾ ੧
ਰਹਾਉ ਸਰਬਧਾਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਰਨਇਕਬਿਨਉਦੀਨਾਤੁਮਰੀਬਿਧਿਤੁ
ਮਹੀਜਾਨਹੁਤਮਜਲਹਰਮੀਨਾ ੨ ਪੂਰਨਬਿਸਥੀਰਨਸੁਆਮੀਆਹਿਆ
ਇਓਪਾਛੈਸਗਲੋਭੂਮੰਡਲਖੰਡਲਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਆਛੈ ੩ ਅਟਲ
ਅਖਇਓਦੇਵਮੋਹਨਅਲਖਅਪਾਰਾਦਾਨੁਪਾਵਉਸੰਤਰੇਨਨਾਨਕੋ
ਦਾਸਰਾ ੪॥੬॥੩੨ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆਘਾਏਸੰਤਾਗੁ

੬੫੧

ਰਜਾਏ ਜਿਨਿ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਕੀਏ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ਆਖਣੁ ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲ ਲਾਲੋ ॥ ਅਗਹ ਅਤੋਲ ਨਾਮੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਿਗਤੋ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨਿ ਮਾਨੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੋ ॥ ਪੇਖਤ ਸਗਲ ਧਿਆਨੋ ॥ ਤਜਿਓ ਮਨ ਤੇ ਅਭਿਮਾਨੋ ॥੨॥ ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਠਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥੩॥ ਪੂਰਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ਹਾਥਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬॥੨੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਦੁਪਦੇ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਤਿਆਗਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਵਖਾਨੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਿਟਹਿ ਅਘ ਤੇਰੇ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਵਨੁ ਬਪੁਰੋ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖ ਦੀਨ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕੁ ਬਖਾਨੈ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥੧॥੨੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਹੋਤ ਦੇਖੇ ਖੇਹ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਲਾਸ ਬਨਿਤਾ ਤੂਟਤੇ ਏ ਨੇਹ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹ ॥ ਜਲਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਸੂਖੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਖ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਨਸਤ ਪਵਨ ਝੂਲਤ ਮੇਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ ਕਾਮਿ ਆਵਤ ਏਹ ॥੨॥੨॥੨੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਸੁਖਹ ਦਾਤਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੋ ਨੀਤ ॥ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਬਿਨਸੈ ਬਿਆਪਤ ਉਸਨ ਨ ਸੀਤ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ

ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਏਹਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ੬੫੨
ਕਰਿ ਪਲਦਾਇਆ ਲਗੋ ਪਲਰੋ ਬਿਨੁ ਜੈ ਪੈ ਤਿਸੁ ਸੁਮੀਤਿ ॥ ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਚਤੁ-
ਰ ਸੁੰਦਰ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਬੀਧਿ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੬ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਉਲਤ ਬੈਸੰਤਰੋ ਦਤਜ ਗਤ ਤ੍ਰਰਮਿ ਝਾਰੈ ਦੇ ਚਿਤ ਲਾਗਿ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਸਭ ਸੁ ਸੰਗਿ
ਸਾਧੂ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਅਵਰ ਸਗਲ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਉ ਮ-
ਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤੂ ਆਪਨ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭਜੁ ਸਭਿ ਸੁਆਰਥ ਪੂਰੇ
ਨਾਨਕ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਬਿਨਸੀ
ਤਾਪੁ ਰੇਣੁ ਸਾਧੂ ਥੀਉ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕਰਮਿ ਜਿਸੁ ਦੀਉ ॥ ੧ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਆਨ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰਿ ਹੋਛੇ ਅਮਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਉ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਇਕ ਰਸ ਰੰਗ ਨਾਮਾ ਨਾਮਿ ਲਾਗੀ ਲੀਉ ॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ
ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਕੀਉ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੮ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖੈ ਲਗਨਿ ਦੇਤ ਨ ਸੇਕ ॥ ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ਈਹਾ ਰਾਖੈ ਬੂ-
ਝੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ੧ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਕੀ ਕਰਿ ਟੇਕ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੂਝੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀ-
ਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤਜਿ ਸਿਆਣ-
ਪ ਛੋਡਿ ਸਗਲੇ ਭੇਖ ॥ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਕਈ ਅਨੇਕ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਤੇ
੨੯ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਹੈ ਨਾਥੁ ॥ ਮਹਾ
ਭਉਜਲ ਮਾਹਿ ਤੁਲਹੋ ਜਾ ਕੋ ਲਿਖਿਓ ਮਾਥ ॥ ੧ ਡੂਬੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਨ ਸਾਥ ॥ ਕਰ-
ਣ ਕਾਰਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਣ

ਉਧਾਰਣਹਾਰਿ ਨਾਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪਤੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਗਾਥਾ ॥੨॥੩੦॥ ਮਾਰੂ ਅੰਜੁਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਧੁਰਹੁ ਹੀ ਹੂਆ ॥ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਲਾ ਕੀਆ ॥ ਸਾਹੈ ਕੈ ਫੁਰਮਾਇਅੜੈ ਜੀ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਆਇ ਪਇਆ ॥੧॥ ਜਿਥੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾਰੇ ॥ ਊਰਧ ਮੁਖ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋਈ ਓਥੈ ਖਸਮਿ ਛਡਾਇ ਲਇਆ ॥੨॥ ਵਿਚਹੁ ਗਰਭੈ ਨਿਕਲਿ ਆਇਆ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ਰਹਣੁ ਨ ਕਿਤਹੀ ਥਾਇ ਭਇਆ ॥੩॥ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਰਖਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਥਾਪੇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਣਿ ਚਲਿਆ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਥਿਆ ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵੈਦੋ ਨ ਵਾਈ ਭੈਣੋ ਨ ਭਾਈ ਏਕੋ ਸਹਾਈ ਰਾਮੁ ਹੇ ॥੧॥ ਕੀਤਾ ਜਿਸੋ ਹੋਵੈ ਪਾਪਾਂ ਮਲੋਜੋ ਸੋ ਸਿਮਰਣੁ ਪਰਧਾਨੁ ਹੇ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਨਿਵਾਸੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ਹੇ ॥੩॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕਾ ਕਾਮੁ ਹੇ ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਹੇ ॥੫॥੨॥੩੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਨਿਕਾ ਹੂ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਦੂਖੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਬਢਾਈ ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੈ ਗਹੀ ਆਨਿ ਸਰਨਾਈ
ਤਾ ਕਉ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੈ ਗਹੀ ਆਨਿ ਸਰਨਾਈ

ਸੁ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ... ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ
ਮਾਈ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਆ ਸਿਮਰਿਓ ਨਾਹਿ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਰ ਮੈ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾ-
ਮ ਬਿਨੁ ਯਾ ਸੰਕਟ ਮਹਿ ਕੋ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਸੰਪਤਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਛਿ-
ਨ ਮੈ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਯਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਈ ॥੨॥
੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਮਾਇ-
ਆ ਕੇ ਮਦਿ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਇਓ ਰਾਮ ਭਜਨ ਨਹੀ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਮ ਕੋ ਡੰ-
ਡੁ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤਬ ਸੋਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥ ਕਹਾ ਹੋਤ ਅਬ ਕੈ ਪਛੁਤਾਏ ਛੂ-
ਟਤ ਨਾਹਿਨ ਭਾਗਿਓ ॥੧॥ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜਬ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਅਨੁਰਾ-
ਗਿਓ ॥ ਸੁਫਲੁ ਜਨਮੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੂਆ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜਸ ਮਹਿ ਪਾਗਿਓ ॥੨॥੩॥

ਮਾਰੂ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾ-
ਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ ਹਾਰੇ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਘਣਾ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਭੇ-
ਖਾ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਰਮਲੋ ਮਨਿ ਮਾਨੈ ਏਕਾ ॥੧॥ ਤੂ ਅਜਰਾਵਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਸਭ ਚਾ-
ਲਣਹਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਭਾਇ ਲੈ ਪਰਿਹਰਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਪੂ-
ਰੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥
ਜਲੁ ਬਿਲੋਵੈ ਜਲੁ ਮਥੈ ਤਤੁ ਲੋੜੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦਧਿ ਮਥੀ-
ਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਪਸੂ ਮਾਹਿ ਸਮਾ-

ਨਾ ੩ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਜੇ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਗੁਰਮਤੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰ ੪ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਨਿਤ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਾ ੫ ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੰਤੋਖਿਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ੬ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੰਘਾਰਾ ਮੋਟਾ ਨਾਉ ਧਰਾਈਐ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਭਾਰਾ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਾਰਾ ੭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜੋਈਐ ਮੁਕਤੇ ਭੰਡਾਰਾ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਸਾਚੇ ਵਾਪਾਰਾ ੮ ੧੧

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਬਿਖੁ ਬੋਹਿਥਾ ਲਾਦਿਆ ਦੀਆ ਸਮੁੰਦ ਮੰਝਾਰਿ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ਵੰਝੀ ਹਾਥਿ ਨ ਖੇਵਟੂ ਜਲੁ ਸਾਗਰੁ ਅਸਰਾਲੁ ੧ ਬਾਬਾ ਜਗੁ ਫਾਥਾ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ੧ ਰਹਾਉ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ਤਿਥੈ ਪਵਣੁ ਨ ਪਾਵਕੋ ਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਆਕਾਰੁ ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਏ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ਆਵਾਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ੩ ਸਪੁ ਪਿੜਾਈ ਪਾਈਐ ਬਿਖੁ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ਕਿਸ ਨੋ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਰੜੁ ਜੇ ਸੁਣੇ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੰਤੋਖੁ ੪ ਮਾਗਰਮਛੁ ਫਹਾਈਐ ਕੁੰਡੀ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇ ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਥਾ ਫਾਹੀਐ

ਦਿਸਿਫਿਰਿਪਛੋਤਾਇਆ ਜਿਸਮਨਿਮਰਣੁਨਸੁਝਈਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈਐ ੫
ਹਉਮੈਬਿਖੁਪਾਇਜਗਤੁਉਪਾਇਆਸਬਦੁਵਸੈਬਿਖੁਜਾਈਐ ਜਰਾਜੋਹਿਨਸਕਈ
ਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈਐ ਜੀਵਨਮੁਕਤੁਸੋਆਖੀਐਜਿਸੁਵਿਚਹੁਹਉਮੈ
ਜਾਈਐ ੬ ਧੰਧੈਧਾਵਤਜਗੁਬਾਧਿਆਨਾਬੂਝੈਵੀਚਾਰੁ ਜੰਮਣਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿ
ਆਮਨਮੁਖਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ
੭ ਸੂਹਟੁਪਿੰਜਰਿਪ੍ਰੇਮਕੈਬੋਲੈਬੋਲਣਹਾਰੁ ਸਾਚੁਚੁਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਐ
ਉਡੈਤਏਕਾਵਾਰ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਖਸਮੁਪਛਾਣੀਐਕਹੁਨਾਨਕਮੋਖਦੁਆ
ਰੁ ੮॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਮਾਰਿਮਰੁਭਾਗੋਕਿਸੁਪਹਿ
ਜਾਉ ਜਿਸਕੈਡਰਿਭੈਭਾਗੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਾਕੋਨਾਉ ਮਾਰਹਿਰਾਖਹਿਏਕੁਤੂ
ਬੀਜਉਨਾਹੀਥਾਉ ੧ ਬਾਬਾਮੈਕੁਚੀਲੁਕਾਚਉਮਤਿਹੀਨ ਨਾਮਬਿਨਾਕੋਕ
ਛੁਨਹੀਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਮਤਿਕੀਨ ੧ ਰਹਾਉ ਅਵਗਣਿਸੁਭਰਗੁਣ
ਨਹੀਬਿਨੁਗੁਣਕਿਉਘਰਿਜਾਉ ਸਹਜਿਸਬਦਿਸੁਖੁਊਪਜੈਬਿਨੁਭਾਗਾ
ਧਨੁਨਾਹਿ ਜਿਨਕੈਨਾਮੁਨਮਨਿਵਸੈਸੇਬਾਧੇਦੂਖਸਹਾਹਿ ੨ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿ
ਸਾਰਿਆਸੇਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ ਆਗੈਪਾਛੈਸੁਖੁਨਹੀਗਾਡੇਲਾਦੇਛਾਰੁ
ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲਾਨਹੀਦੂਖੁਘਣੋਜਮਦੁਆਰਿ ੩ ਅਗੈਕਿਆਜਾਣਾ
ਨਾਹਿਮੈਭੂਲੇਤੂਸਮਝਾਇ ਭੂਲੇਮਾਰਗੁਜੋਦਸੇਤਿਸਕੈਲਾਗਉਪਾਇ ਗੁ
ਰਬਿਨੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ ੪ ਸਾਜਨੁਦੇਖਾਤਾਗਲਿ
ਮਿਲਾਸਾਚੁਪਠਾਇਓਲੇਖੁ ਮੁਖਿਧਿਮਾਣੈਧਨਖੜੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀ
ਦੇਖੁ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤੂਮਨਿਵਸਹਿਨਦਰੀਕਰਮਿਵਿਸੇਖੁ ੫ ਭੂਖਪਿਆ

ਸੋਜੋਗੀਵੀਚਾਰਿਆਤਿਸੁਮਾਗਉਦੇਇ॥ਬਿਜਤੁਸੂਝੈਕੋਨਹੀਮਾਨਿਨਤਾਨਿਪੂਰਨੁਦੇ
ਇ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਦੇਖਿਆਆਪੇਵਡਾਈਦੇਇ॥੬॥ਨਗਰਨਿਨਾਇ
ਕੁਨਵਤਨੋਬਾਲਾਕੁਲਾਕਿਲਾਅਰੂਪਾ॥ਨਾਕਿਨਪੂਰਬਕੁਨਪਖੁਸਾਬਉਭ
ਨਉਸਰੂਪਾ॥ਜਿਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਤੂਦੀਪਕੁਸੂਰੁਪਾ॥ਗੁਤਸਾਦਬਾਂਧੇਸੁ
ਨੋਬਾਦਸਾਦਨਨਰੋਗਾ॥ਸਭਕੁਛੁਦੇਸਚਉਤੇਦੇਕੁਛੁਦੇਸੋਗਾਂਵਿਜੋਗਾ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਸੋਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਹੋਗਾ॥੮॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਸਾਚੀਕਾ
ਰਕਮਾਵਣੀਹੋਰਿਲਾਲਚਬਾਦਿ॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਚੈਮੋਹਿਆਜਿਹਵਾਸਾਚਿ
ਸਾਦਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਰਸੁਨਹੀਹੋਰਿਚਲਹਿਬਿਖੁਲਾਦਿ॥੧॥ਐਸਾਲਾਲਾ
ਮੇਰੇਲਾਲਕੋਸੁਣਿਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਜਿਉਫੁਰਮਾਵਹਿਤਿਉਚਲਾਸਚੁਲਾ
ਲਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਨਦਿਨੁਲਾਲੇਚਾਕਰੀਗੋਲੇਸਿਰਿਮੀਰਾ॥
ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਵੇਚਿਆਸਬਦਿਮਨੁਧੀਰਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾਸਿਹੈਕਾਟੈਮ
ਨਪੀਰਾ॥੨॥ਲਾਲਾਗੋਲਾਧਣੀਕੋਕਿਆਕਹਉਵਡਿਆਈਐ॥ਭਾਣੈਬਖ
ਸੇਪੂਰਾਧਣੀਸਚੁਕਾਰਕਮਾਈਐ॥ਵਿਛੁੜਿਆਕਉਮੇਲਿਲਏਗੁਰਕਉ
ਬਲਿਜਾਈਐ॥੩॥ਲਾਲੇਗੋਲੇਮਤਿਖਰੀਗੁਰਕੀਮਤਿਨੀਕੀ॥ਸਾਚੀ
ਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣੀਮਨਮੁਖਮਤਿਫੀਕੀ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਤੂਪ੍ਰਭੂਸਚੁਧੀਰਕਧੁ
ਰਕੀ॥੪॥ ਸਾਚੈਬੈਸਣੁਉਠਣਾਸਚੁਭੋਜਨੁਭਾਖਿਆ॥ਚਿਤਿਸਚੈਵਿਤੋਸ
ਚਾਸਾਚਾਰਸੁਚਾਖਿਆ॥ਸਾਚੈਘਰਿਸਾਚੈਰਖੇਗੁਰਬਚਨਿਸੁਭਾਖਿਆ॥
੫॥ਮਨਮੁਖਕਉਆਲਸੁਘਣੋਫਾਥੇਓਜਾੜੀ॥ਫਾਥਾਚੁਗੈਨਿਤਚੋਗੜੀ
ਲਗਿਬਧੁਬਿਗਾੜੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੁਕਤੁਹੋਇਸਾਚੇਨਿਜਤਾੜੀ॥੬॥

੩

ਅਨਗਤਿ ਲਾਲਾ ਬੋਯਿਆ ਅਛੁ ਹੋਤ ਤਾ ਪਾਆ ਜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੀਉ ਜਾਲਿ ਬਲਉ ਝੂਠੁ
ਠਵੇਕੜਾ ॥ ਬਾਦ ਕੈ ਰਸਿ ਤਿਨ ਛੋਡਿਆ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ॥੭॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ
ਆ ਤਿਨ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਲਾਲੈ ਲਾਲਚਿ ਭੁਲਿਆ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਹਾਰਿ ਨਾ
ਉ ਰਾਤੁ ਖਖਸਾਹਿਤ ਮੇਲਿ ਲਿਲੋ ਗਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਲਾਲੈ ਗਾਰਬੁ ਛੋਡਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਿਆ
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਖਸਮਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
੧॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਕੀ
ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲੇ ਨੋ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਹੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਹੁ
ਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੀਰਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥
੨॥ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲੈ
ਹਿ ਤੂ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ
ਸਾਹੁ ਤਿਨੈ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸੇਵਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ
ਆ ॥੩॥ ਲਾਲਾ ਸੋ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਾਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ
ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਕੋ ਪਾਏ ॥੪॥ ਲਾਲੇ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਲਾਲਾ ਅਵਗਣਿਆਰੁ ॥ ਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਲਾਲਾ ਮੰਨੇ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾ
ਰੁ ॥੫॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅ
ਮਰੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੬॥
ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ

ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਬੂਝਬੁਝਾਈਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੋਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਰਹੇਸਮਾਈ ੮

੫ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਹੁਕਮੁਭਇਆਰਹਣਾਨਹੀਧੁਰਿਫਾਟੇਚੀਰੈਏਹੁਮ

ਨੁਅਵਗਣਿਬਾਧਿਆਸਹੁਦੇਹਸਰੀਰੈਪੂਰੈਗੁਰਿਬਖਸਾਈਅਹਿਸ

ਭਿਗੁਨਹਫਕੀਰੈ ੧ ਕਿਉਰਹੀਐਉਠਿਚਲਣਾਬੁਝੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰਾ

ਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਸੋਮਿਲੈਧੁਰਿਹੁਕਮੁਅਪਾਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਜਿਉਤੂਰਾਖ

ਹਿਤਿਉਰਹਾਜੋਦੇਹਿਸੁਖਾਉਜਿਉਤੂਚਲਾਵਹਿਤਿਉਚਲਾਮੁਖਿਅੰ

ਮ੍ਰਿਤੁਨਾਉਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਥਿਵਡਿਆਈਆਮੇਲਹਿਮਨਿਚਾਉ ੨ ਕੀ

ਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰਿਦੇਖੈਸੋਈਜਿਨਿਕੀਆਸੋਮਨਿਵਸੈਮੈਅਵ

ਰੁਨਕੋਈਸੋਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀਐਸਾਚਿਪਤਿਹੋਈ ੩ ਪੰਡਿਤੁਪੜਿਨਪ

ਹੁਚਈਬਹੁਆਲਜੰਜਾਲਾਪਾਪਪੁੰਨੁਦੁਇਸੰਗਮੇਖੁਧਿਆਜਮਕ

ਾਲਾਵਿਛੋੜਾਭਉਵੀਸਰੈਪੂਰਾਰਖਵਾਲਾ ੪ ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈ

ਸੇਪੂਰੇਭਾਈਪੂਰੇਪੂਰੀਮਤਿਹੈਸਚੀਵਡਿਆਈਦੇਦੇਤੋਟਿਨਆਵ

ਈਲੈਲੈਥਕਿਪਾਈ ੫ ਖਾਰਸਮੁਦ੍ਰੁਢੰਢੋਲੀਐਇਕੁਮਣੀਆਪਾਵੈ

ਦੁਇਦਿਨਚਾਰਿਸੁਹਾਵਣਾਮਾਟੀਤਿਸੁਖਾਵੈਗੁਰੁਸਾਗਰੁਸਤਿਸੇ

ਵੀਐਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈ ੬ ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵਨਿਸੇਊਜਲੇਸਭਮੈਲੁਭ

ਰੀਜੈਮੈਲਾਊਜਲੁਤਾਥੀਐਪਾਰਸਸੰਗਿਭੀਜੈਵੰਨੀਸਾਚੇਲਾ

ਲਕੀਕਿਨਿਕੀਮਤਿਕੀਜੈ ੭ ਭੇਖੀਹਾਥਨਲਭਈਤੀਰਥਿਨਹੀਦਾ

ਨੇਪੂਛਉਬੇਦਪੜੰਤਿਆਮੂਠੀਵਿਣੁਮਾਨੇਨਾਨਕਕੀਮਤਿਸੋਕਰੇ

ਪੂਰਾਗੁਰੁਗਿਆਨੀ ੮ ੬ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਮਨਹੁਨਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ

ਪਰਤੁ ਜਿਵ੍ਹ ਹੁਚੇ ਅਵਰਾ ਕੇ ਪਾਹਿ ਹੋਏ ਗਿਆਨ ਪਰਸੁ ਰਾਵਣੁ ਏ ਸਾਤਿ ਰਜਣੁ ਬੇਦੇ
ਦੁਰਮਤਿ ਸ੍ਰੁਮਨ ਪਰੋਗਾ ਦੇਸਿ ਠਗੁ ਦੇਪਣ ਪਾਛਿ ਬਾਣਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਏ ਵ੍ਹ ਪਰੋਗ
ਸਾਚੀ ਧਿੰਙਿ ਸਬਦੁ ਬੂਝੀਐ ਤਉ ਦਰੁ ਛੂਟੈ ਜੈਸੇ ਸੋਹੈ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵੈ ਸੰਨਿ
ਆਸੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਲੀ ਗੇਰੂ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਆ ਵਸਤ੍ਰ ਭੇਖ ਭੇਖਾਰੀ ॥ ਕਾਪੜ ਫਾ
ਰਿ ਬਨਾਈ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗੈ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ
ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੨॥
ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਨ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਬਾਹਰਿ ਪੂਅਰ ਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗ
ਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੀਨਸਿ ਆਪੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ
ਅੰਤਰਿ ਆਤਮ ਜਾਪੈ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚਹਿ ਕਿਉ ਮਲੁ
ਧੋਪੈ ਪਾਪੈ ॥੩॥ ਛਾਣੀ ਖਾਕੁ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਾਚੁ ਕਹੇ ਤੇ ਛੋਹੈ ॥ ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਬੋਲੈ ਨਿ
ਗੁਰੇ ਕੀ ਮਤਿ ਓਹੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸੋ
ਹੈ ॥੪॥ ਮੂੰਡੁ ਮੁੰਡਾਇ ਜਟਾ ਸਿਖ ਬਾਧੀ ਮੋਨਿ ਰਹੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋ
ਲੈ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤ ਆਤਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ
ਪੀਵੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਪਸੂਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾ
ਨਾ ॥੫॥ ਹਾਥ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਪਜੀ ਭਾਰੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਤਜਿ ਕਰਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ
ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲੰਪਟੁ ਹੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਬਾਹਰਿ ਨਿਭਰਾਤੀ ਤਾ ਜ

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਨ ਸੇਵੀਅਨਿਆਂ ਜਿ ਸੇਮਾਤਿ ਨ ਰਸੇਵੈ ਵਿਛੁੜਿਆ ਪਰਗਾਵਣੇ
ਛਡਨ ਭੇਜਨ ਕੀਆ ਸਨ ਕਰਣਈਆ ਚਿੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਧਾਈ ॥ ਬਕੇ ਨ ਬੋਲੈ ਧਿ
ਆਪਨੁ ਸੀਕਿਰੈ ਤੁ ਅਮੁਨਾਮਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਗਿਰਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋਗੀ ਜਿ
ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੭॥ ਆਸਾ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਲਿਵ
ਲਾਏ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੀ ਆਪੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਏ ॥ ਮਨੂਆ ਨ ਡੋ
ਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਰੀਰੁ ਗੁਰਮਤੀ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ
ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੮॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਸਰੇਸਟ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥
ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ ਜੰਤ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ
ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਛੂਟਸਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ
ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੯॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗਿ ਉਪਾਏ ਰਕਤੁ
ਬਿੰਦੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਕਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਰਭ ਉਰਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾ
ਰੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਵਜਲੁ ਕਿਉ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ
ਾਈਐ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਰੁ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰਿ ਗਏ
ਅਪਰਾਧੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ਕਿਆ ਕਰਉ ਹਰੇ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਸਭੈ ਸਿਰਿ
ਅਹਿਨਿਸਿ ਦਾਤਿ ਸਮਾਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਜਨਮਿਆ ਸਿ
ਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਧਰੇ ॥ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ਮਾਇਆ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰ
ਥੁ ਮੋਹਿ ਖਰੇ ॥੩॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਇਤ ਉਤ ਢੂਢਤ ਥਾਕਿ ਪਰੇ
॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਆਪੇ ਕੂੜ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ॥੪॥ ਖਾਵੈ ਭੋ
ਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਦੇਖੈ ਪਹਿਰਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਾਲ ਘਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਆਪੁ

ਪੜਣੈ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨ ਨ ਕਾਲੁ ਟਰੈ ॥੫॥ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਭੂਲੇ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ
ਛੀਨ ਖਰੇ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਬਿਨਸੈ ਸਹਸੈ ਸਹਸਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਮੁਖਿ ਧੂਰਿ ਪਰੇ ॥੬॥
ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਖਿਸਿਆ ਕਫੁ ਕੰਠੁ ਬਿਰੂਧੋ ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਢਰੈ ॥ ਚਰ
ਣ ਰਹੇ ਕਰ ਕੰਪਣ ਲਾਗੇ ਸਾਕਤ ਰਾਮੁ ਨ ਰਿਦੈ ਹਰੇ ॥੭॥ ਸੁਰਤਿ ਗਈ ਕਾਲੀ ਹੂ ਧਉਲੇ
ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ਰਖਿਓ ਘਰੇ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਮ ਐਸੇ ਦੋਖ ਲਾਗਹਿ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾ
ਰੇ ਨਰਕਿ ਖਰੇ ॥੮॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੋ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਕਾ ਕਉ ਦੋਸੁ ਧ
ਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਦਿ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਮਰਣਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਜਰੇ ॥੯॥ ਖੁ
ਸੀ ਖੁਆਰ ਭਏ ਰਸ ਭੋਗਣ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਵਿਕਾਰ ਕਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲੋਭਿ ਮੂਲੁ
ਖੋਇਓ ਸਿਰਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਡੰਡੁ ਪਰੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਜਾ ਕ
ਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਹ
ਰੇ ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਰਹੁ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਹਰਿ
ਜਨ ਗੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹਰੇ ॥੧੨॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਆਵਉ ਵੰਞਉ ਡੁੰਮ
ਣੀ ਕਿਤੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕਰੇਉ ॥ ਸਾ ਧਨ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਵਾਢੀ ਕਿਉ ਧੀਰੇਉ ॥੧॥ ਮੈਡਾ ਮਨੁ
ਰਤਾ ਆਪਨੜੇ ਪਿਰ ਨਾਲਿ ॥ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਖੰਨੀਐ ਕੀਤੀ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਡੋਹਾਗਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕਿਉ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਗਲਿ
ਅਉਗਣ ਮੁਠੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਝੂਰਿ ਮਰਾਉ ॥੨॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਸੰਮਲਾ ਸਾਹੁ
ਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸੁਖਿ ਸਵੰਧਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥ ਲੇਫੁ

ਜਿਨਾਸੀਯਪਟਕੀਰਿਅਥੁਨੂੰਆਗਿਬਹੁਤਾਇਆ ਪਿਰਮੁਤੀਡੋਹਾਗਣੀਤਿਨਨੂੰਖੀਰੈ
ਖੈਵਿਹਾਇ ॥੪॥ ਕਿਤੁਰੰਚਿਖਤੁਸਾਦਰਕੋਕਿਤੁਵਿਸਕਰੇਉਤਾ ਪਿਰੁਬਿਨੁਜੇਬਨੁ
ਬਾਰਿਗਾਇਆਮੁਵਾਢੀਹੂੰਰੇਦੀਹੂਰੇਉ ॥੫॥ ਸਚੇਮੰਦਾਸਦਕ੍ਰਾਸੁ ਹੀਮੈਗਣਵੀ
ਤਾਗਾਮਛੇਸਦਤੰਬੇਰਹੁਤਿਨਦਗੀਨਦਾਗਿਪਿਆਰਿ ॥੬॥ ਗਿਆਨੀਅੰਜਨੁਸਚ
ਕਾਡੇਖੈਡੇਖਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਜਾਣੀਐਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥ ਤ
ਉਭਾਵਨਿਤਉਜੇਹੀਆਮੂਜੇਹੀਆਕਿਤੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕਨਾਹੁਨਵੀਛੁੜੈਤਿ
ਨਸਚੈਰਤੜੀਆਹ ॥੮॥੧॥੯॥ ਮਾਝੂਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਭੈਣਾਭਰਜਾਈਆ
ਨਾਸੇਸਸੁੜੀਆਹ ॥ ਸਚਾਸਾਕੁਨਤੁਟਈਗੁਰੁਮੇਲੇਸਹੀਆਹ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਗੁਰਆਪਣੇਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਏਤਾਭਵਿਥਕੀਗੁਰਿਪਿਰੁ
ਮੇਲਿਮੁਦਿਤਮੁਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੁਫੀਨਾਨੀਮਾਸੀਆਦੇਰਜੇਠਾਨ
ੜੀਆਹ ॥ ਆਵਨਿਵੰਞਨਿਨਾਰਹਨਿਪੂਰਭਰੇਪਹੀਆਹ ॥੨॥ ਮਾਮੇਤੈਮਾਮਣੀ
ਆਭਾਇਰਬਾਪਨਮਾਉ ॥ ਸਾਥਲਡੇਤਿਨਨਾਠੀਆ ਭੀੜਘਣੀਦਰੀਆ
ਉ ॥੩॥ ਸਾਚਉਰੰਗਿਰੰਗਾਵਲੋਸਖੀਹਮਾਰੋਕੰਤੁ ॥ ਸਚਿਵਿਛੋੜਾਨਾਥੀਐਸੋਸਹੁ
ਰੰਗਿਰਵੰਤੁ ॥੪॥ ਸਭੇਰੁਤੀਚੰਗੀਆ ਜਿਤੁਸਚੇਸਿਉਨੇਹੁ ॥ ਸਾਧਨਕੰਤੁਪਛਾ
ਣਿਆਸੁਖਿਸੁਤੀਨਿਸਿਡੇਹੁ ॥੫॥ ਪਤਣਿਕੂਕੇਪਾਤਣੀਵੰਞਹੁਧ੍ਰੁਕਿਵਿਲਾ
ੜਿ ॥ ਪਾਰਿਪਵੰਦੜੇਡਿਠੁਮੈਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਥਿਚਾੜਿ ॥੬॥ ਹਿਕਨੀਲਦਿਆ
ਹਿਕਿਲਦਿਗਏਹਿਕਿਭਾਰੇਭਰਨਾਲਿ ॥ ਜਿਨੀਸਚੁਵਣੰਜਿਆਸੇਸਚੇਪ੍ਰਭਨਾ
ਲਿ ॥੭॥ ਨਾਹਮਚੰਗੇਆਖੀਅਹਬੁਰਾਨਦਿਸੈਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰੀਐਸ
ਚੇਜੇਹੜਾਸੋਇ ॥੮॥੨॥੧੦॥ ਮਾਝੂਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਜਾਣਾਮੂਰਖੁਹੈਕੋਈਨਾਜਾਣਾ

ਸਿਆਣਾ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੪॥ ਬਾਬਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਾ ਨਾਵੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਆਣਪ ਇਕੁ ਹੈ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਸਿਰਿ ਗੁਰਮੁਖੁ ਹੋਇ ਜੋ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ॥੨॥ ਗੁਰ ਚਰਣੁ ਆਗੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਓਇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਰਾਜੰ ਰੰਗੰ ਰੂਪੰ ਮਾਲੰ ਜੋਬਨੁ ਤੇ ਜੂਆਰੀ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬਾਧੇ ਪਾਸੈ ਖੇਲਹਿ ਚਉਪੜਿ ਏਕਾ ਸਾਰੀ ॥੪॥ ਜਗਿ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾਉ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਹਿ ਬੇਦੁ ਸਮਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਭੂਲੇ ਲੇਖਾਰੀ ॥੫॥ ਕਲਰ ਖੇਤੀ ਤਰਵਰ ਕੰਠੇ ਬਾਗਾ ਪਹਿਰਹਿ ਕਜਲੁ ਝਰੈ ॥ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤਿਸੈ ਕੀ ਕੋਠੀ ਜੋ ਪੈਸੈ ਸੋ ਗਰਬਿ ਜਰੈ ॥੬॥ ਰਯਤਿ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਸਬਾਏ ਦੁਹੁ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਜਾਸੀ ॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਸਚੇ ਕੀ ਪਉੜੀ ਰਹਸੀ ਅਲਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥੭॥੩॥੧੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਏਹਾ ਵੇਦਨ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਗੈ ਭ੍ਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੰਜੋਗੀ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਵੈ ॥ ਰੰਗ ਸਿਉ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਵੈਦੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆ

ਧਿਆਨਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨੀ ਬਨਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ਵੇ
ਦੁ ਸਬਦੁ ਸਾਚੁ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਸ ਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਭੁਲਿਆ ਕ
ਭੁਨ ਪਾਈ ਐਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਲੈਹਿ ਜੀਉ ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇ
ਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਤਾ ਜਿਨ ਕ
ਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਵਿਚਹੁ
ਗਵਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੭॥ ਇ
ਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦ
ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਗਾਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਬੂ
ਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜੁਗ ਚਾ
ਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧੦॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰੇ ਮੂੜੇ ਤੂ ਹੋਛੈ
ਰਸਿ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੇਰੈ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਉਰਝਾਇਓ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਬਨਜਨਿ ਆਇਓ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਿ ਚਲਾਇਓ ॥੨॥
ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਤੁਧੁ ਰਹਨਾ ਬਸਨਾ ਸੋ ਘਰੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥ ਅਟਲ ਅਖੰ
ਡ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਈ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਤੁਝੁ ਗਾਇਓ ॥੪॥ ਜਹਾ ਜਾਣਾ ਸੋ ਥਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿ
ਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥੫॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਸਮਗ੍ਰੀ ਇਸ ਹੀ

ਮਹਿ ਉਰਝਾਇਓ ॥੯॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਓ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੋ ਕਰਮ ਕਮਾਇਓ ॥੧੦॥
ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਇਓ ॥
॥੧੧॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਭਇਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰੈ ਮਿਸਟ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਕੋ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਮੀ
ਤ ਸਾਜਨ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ
ਉਪਾਇਓ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਿਛੁ ਨ
ਕਹੀ ॥੨॥ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੈ ਸੰਤ ਰਿਦਾ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸੁਜਾਣੁ
ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਲੇਸ ਬਿਨਸਹਿ ਜਿਸੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ
॥ ਮਿਰਤੁ ਨਰਕੁ ਅਸਥਾਨ ਬਿਖੜੇ ਬਿਖੁ ਨ ਪੋਹੈ ਤਾਹਿ ॥੪॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ
ਨਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪਰਵਾਹ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਊਚ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥
੫॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬੇਦ ਕਰਹਿ ਉਚਾਰੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁ
ਖ ਸਹਜਿ ਭੁੰਚਹਿ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੬॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਮ
ਹਿ ਰਿਦੈ ਜਪਿ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪਾਵਨਾ ਤੇ ਮਹਾ ਪਾਵਨ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥੭॥ ਬ
ਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਪਰਾਣ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਨਿਮਖ ਮਨ
ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੮॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਸਤ੍ਰਿ ਤੀਖਣਿ ਕਾ
ਟਿ ਡਾਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਕੀਨੋ ਰੋਸੁ ॥ ਕਾਜੁ ਉਆ ਕੋ ਲੇ ਸਵਾਰਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਦੀਨੋ ਦੋ
ਸੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਉ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ
ਸੁਨਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਤਲੈ ਉਗਾਹਿ ਬੈਸਿਓ ਸ੍ਰਮੁ ਨ
ਰਹਿਓ ਸਰੀਰਿ ॥ ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਖਿਨਹਿ ਉਤਰਿਓ ਤੀਰਿ ॥੨॥ ਚੰਦ

ਨਾਆਗਾਕਛੁਭੂਲੇਪਾਛਾਤਿਸੁਸੰਗਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਿਸਮਾਦੁਭਇਓਦੇਖਿਤਿਲੁਭਤਿ
ਲੁਮਹਿਮਾਨਾਮਨਿਬਿਪ੍ਰੀਤਿ ੩ ॥ਊਚਨੀਚਬਿਕਾਰਸੁਕ੍ਰਿਤਸੰਲਗਨਸਭਸੁਖ
ਛਤ੍ਰਾ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਨਕਛੂਜਾਨੈਸਰਬਜੀਅਸਮਤਾ ੪ ॥ਕਰਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਚੰਡ
ਪ੍ਰਗਟਿਓਅੰਧਕਾਰਬਿਨਾਸਾ॥ਪਵਿਤ੍ਰਅਪਵਿਤ੍ਰਹਕਿਰਣਲਾਗੇਮਨ
ਨਭਾਇਓਬਿਖਾਸਾ ੫ ਸੰਤਮਹਿਸਮੁਗ੍ਰੀਪਤਾਲਿਓਸਰਬਬਖਾਨਸਮਾਨਾ॥ਸ
ਹਸਾਕਿਛੁਤਾਹਲਾਗਿਓਤਿਲੁਨਸੰਕਮਾਨਾ ੬ ॥ਸੁਭਾਇਅਭਾਇਜੁਨਿਕਟਿ
ਆਵੈਸੀਤੁਤਾਹਕਉਜਾਇਆ॥ਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਣੈਸਦਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ੭
ਚਰਣਸਰਣਸਨਾਥਇਹੁਮਨੁਰੰਗਿ+ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲ ੮॥੩॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫

ਘਰੁ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ

(+ਰਾਤੇਲਾਲਾਗੋਪਾਲਗੁਣਨਿਤਗਾਉਨਾ + ... +ਨਕਭਏ)

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਾਦਨਾਚਾਦਨੁਆਂਗਨਿਪ੍ਰਭਜੀਉਅੰਤਰਿਚਾਦਨਾ ੧ ॥ਆਰਾਧਨਾਅਰਾਧ
ਨੁਨੀਕਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਨਾ ੨ ਤਿਆਗਨਾਤਿਆਗਨੁਨੀਕਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋ
ਧੁਲੋਭੁਤਿਆਗਨਾ ੩ ॥ਮਾਗਨਾਮਾਗਨੁਨੀਕਾਹਰਿਜਸੁਗੁਰਤੇਮਾਗਨਾ
੪ ਜਾਗਨਾਜਾਗਨੁਨੀਕਾਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਜਾਗਨਾ ੫ ਲਾਗਨਾਲਾ
ਗਨੁਨੀਕਾਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਨਾ ੬ ॥ਇਹਬਿਧਿਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤੇਜਾ
ਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਨਾ ੭ ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਨੀਕਾਜੋਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾ
ਗਨਾ ੮॥੧॥੪॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਆਉਜੀਤੂਆਉਹਮਾਰੈਹਰਿਜ
ਸੁਸ੍ਰਵਨਸੁਨਾਵਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਤੁਧੁਆਵਤਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹ
ਰਿਜਸੁਤੁਮਸੰਗਿਗਾਵਨਾ ੧ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹਿਰਦੈਵਾਸੈਦੂਜਾਭਾਉਮਿ

ਵਾਵਨਾ ॥੨॥ ਭਗਤਾਤਰਾਇਆਤੇਬ੍ਰਿਥਿਪਰਾਣਾਸੇਦੁਰਮਤਿਦੂਖਤਜਾਵਨਾ ॥੩॥ ਦ
ਰਸਨੁਭਰਤਤੋਤਪੁਨੀਤਪੁਨਰਥਿਗਾਰਗ੍ਰਿਨਪਾਵਨਾ ॥੪॥ ਨਉਨਿਧਿ
ਰਿਧਿਸਿਧਿਪਈਜੋਤੁਮਰੈਮਨਿਲਾਵਨਾ ॥੫॥ ਸੰਤਾਬਿਨਸੈਥਾਉਨਕੋਈ
ਅਵਰਨਸੁਝੈਜਾਵਨਾ ॥੬॥ ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕਉਕੋਇਨਰਾਖੈਸੰਤਸੰਗਿਸ
ਮਾਵਨਾ ॥੭॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆਮਨਮਧੇਹਰਿਹਰਿਰਾਵਨਾ
॥੮॥੨॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਨਾਸਫਲਜੀਵਨਸੁਨਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿ
ਸਦਜੀਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਪੀਵਨਾਜਿਤੁਮਨੁਆਘਾਵੈਨਾਮੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਵਨਾ ॥੧॥ ਖਾਵਨਾਜਿਤੁਭੂਖਨਲਾਗੈਸੰਤੋਖਿਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤੀਵ
ਨਾ ॥੨॥ ਪੈਨਣਾਰਖੁਪਤਿਪਰਮੇਸੁਰਫਿਰਿਨਾਗੇਨਹੀਥੀਵਨਾ ॥੩॥ ਭੋਗ
ਨਾਮਨਮਧੇਹਰਿਰਸੁਸੰਤਸੰਗਤਿਮਹਿਲੀਵਨਾ ॥੪॥ ਬਿਨੁਤਾਗੇਬਿਨੁਸੂ
ਈਆਨੀਮਨੁਹਰਿਭਗਤੀਸੰਗਿਸੀਵਨਾ ॥੫॥ ਮਾਤਿਆਹਰਿਰਸਮਹਿਰਾਤੇ
ਤਿਸੁਬਹੁੜਿਨਕਬਹੂਅਉਖੀਵਨਾ ॥੬॥ ਮਿਲਿਓਤਿਸੁਸਰਬਨਿਧਾਨਾਪ੍ਰ
ਭਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਜਿਸੁਦੀਵਨਾ ॥੭॥ ਸੁਖੁਨਾਨਕਸੰਤਨਕੀਸੇਵਾਚਰਣਸੰਤਧੋਇ
ਪੀਵਨਾ ॥੮॥੩॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ॥ ਅੰਜੁਲੀਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਸੁਗ੍ਰਿਹਿਬਹੁਤੁਤਿਸੈਗ੍ਰਿਹਿਚਿੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁਗ੍ਰਿ
ਹਿਥੋਰੀਸੁਫਿਰੈਭ੍ਰਮੰਤਾ ॥ ਦੁਹੂਬਿਵਸਥਾਤੇਜੋਮੁਕਤਾਸੋਈਸੁਹੇਲਾਭਾਲੀਐ
॥੧॥ ਗ੍ਰਿਹਰਾਜਮਹਿਨਰਕੁਉਦਾਸਕਰੋਧਾ ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਬੇਦਪਾਠਸਭਿਸੋਧਾ
॥ ਦੇਹੀਮਹਿਜੋਰਹੈਅਲਿਪਤਾਤਿਸੁਜਨਕੀਪੂਰਨਘਾਲੀਐ ॥੨॥ ਜਾਗਤਸੂਤਾ

ਭੁਰੀਆ ਵਿਣੁ ਗੁਰੂ ਨਾਵ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ਐ ਮੀਤਾ ॥ ਸਪ ਸੰਗਿ ਤੂਟ
ਹਰਿ ਹਉ ਬੰਧਨ ਏਕੁ ਨਿਹਾਲੀਆ ॥੩॥ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤਉ ਬੰਧਨ ਨਹ ਕਰੈ ਤਾ ਨਿੰਦਾ ॥ ਮੋ
ਹ ਮਗਨ ਮਨੁ ਵਿਆਪਿਆ ਣਿਚਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਜਾਣੈ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਹਿਆਲੀਆ ॥੪॥ ਸੰਸਾਰੈ ਮਹਿ ਸਹਸਾ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਕਥ
ਕਥਾ ਅਗੋਚਰ ਨਹੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਵਾਗੀ
ਪਾਲੀਆ ॥੫॥ ਛੋਡਿ ਬਹੈ ਤਉ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਉ ਸੰਚੈ ਤਉ ਭਉ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਇ
ਸ ਹੀ ਮਹਿ ਜਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਚਉਰ ਢਲੀਆ ॥੬॥ ਜੋ ਸੂਰਾ ਤਿਸ ਹੀ
ਮਰਣਾ ॥ ਜੋ ਭਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਬੁਝਿ ਹੁਕ
ਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਲੀਆ ॥੭॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਕਰਿ
ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਜਚਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾ
ਲੀਆ ॥੮॥੪॥੧੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਰਖੈ ਹੇਠਿ ਸਭਿ ਜੰਤ ਇਕਠੇ ॥ ਇਕਿ
ਤਤੇ ਇਕਿ ਬੋਲਨਿ ਮਿਠੇ ॥ ਅਸਤੁ ਉਦੋਤੁ ਭਇਆ ਉਠਿ ਚਲੇ ਜਿਉ ਜਿਉ
ਅਉਧ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੧॥ ਪਾਪ ਕਰੇਦੜ ਸਰਪਰ ਮੁਠੇ ॥ ਅਜਰਾਈਲਿ ਫੜਿ
ਫੜਿ ਕੁਠੇ ॥ ਦੋਜਕਿ ਪਾਏ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥੨॥ ਸੰ
ਗਿ ਨ ਕੋਈ ਭਈਆ ਬੇਬਾ ॥ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਛੋਡਿ ਵਞੇਸਾ ॥ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਨ
ਜਾਤੋ ਕਰਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਜਿਉ ਘਾਣੀਆ ॥੩॥ ਖੁਸਿ ਖੁਸਿ ਲੈਦਾ ਵਸਤੁ ਪਰਾ
ਈ ॥ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਖੁਦਾਈ ॥ ਦੁਨੀਆ ਲਬਿ ਪਇਆ ਖਾਤ ਅੰਦਰਿ ਅਗ
ਲੀ ਗਲ ਨ ਜਾਣੀਆ ॥੪॥ ਜੰਮਿ ਜੰਮਿ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੰਮੈ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾ
ਇ ਪਇਆ ਦੇਸਿ ਲੰਮੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੀ ਅੰਧਾ ਤਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਪਰਾਣੀ

ਆਪ ਖਲਕ ਖਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਮੁਠਾ ਦੁਨੀਆ ਖੇਲੁ ਬੁਰਾ ਰੁਠ ਤੁਠਾ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸ
ਬੂਰੀ ਸੰਤੁ ਨ ਮਿਲਿਓ ਵਤੈ ਆਪਣ ਭਾਣਿਆ ॥੬॥ ਮਉਲਾ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਆਪੇ
॥ ਇਕਿ ਕਢੇ ਇਕਿ ਲਹਰਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਜਿਉ ਨਚਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਚਨਿ ਸਿਰਿ
ਸਿਰਿ ਕਿਰਤ ਵਿਹਾਣਿਆ ॥੭॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ
ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਣ ਗੀਤਾ ਨਿਤ ਵਖਾਣਿਆ ॥੮॥

॥੮॥੨॥੮॥੧੨॥੨॥ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨ ਹੀ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ
ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਣਾ ਤੁਮ ਸਿਉ ਕਿਆ ਮੁਕਰਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਖਪਾਏ ॥
ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣਕਾਰੀ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਲਾਈ
ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਪਤੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਪਉਣੁ ਪਾ
ਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਸਿ ਸੂਰਾ ਪੂਰੋ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗਿ
ਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ
ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਨਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਸਾ ਆਪੇ ਸਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿੜ ਬਾਧੀ
ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਆਪੇ ਭਵਰੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਤਰਵਰੁ ॥ ਆ
ਪੇ ਜਲੁ ਥਲੁ ਸਾਗਰੁ ਸਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕਰਣੀਕਰੁ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਲ
ਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਆਪੇ ਦਿਨਸੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰੈਣੀ ॥ ਆਪਿ ਪਤੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥
॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਅਨਦਿਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥
ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਅਨੂਪੁ ਅਮੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਕ

ਭਿਖਿਆ ਸੇ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਆਪੇ ਧਨਖੁ ਆਪੇ ਸਰਬਾਣਾ ॥ ਆਪੇ ਸੁਘ
ੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਣਤਾ ਸੋਈ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥
ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤ ਜਾਤਾ ॥ ਉਦਰ ਸੰਜੋਗੀ ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ
ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਆਪੇ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਜਾਲਾ ॥ ਆ
ਪੇ ਗਊ ਆਪੇ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰ
ਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਪਰਮ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਆ
ਪੇ ਵੇਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾ
ਣੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸੇਈ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁ
ਝਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਾਚੇ ਭਰਪੂਰਾ ॥
ਅਫਰਿਓ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਦਾ ਤੂ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਕਾਲੁ ਬਿ
ਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ॥ ਸਬਦੁ ਸਹਜ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਿ ਵਰਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਗੁਰ ਗਮ
ਗਿਆਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਭਿਖਿਆ ਦਰਿ ਜਾ
ਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧੯॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਧਉ
ਲੁ ਅਕਾਸੰ ॥ ਆਪੇ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸੀ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਆਪੇ ਆਪੇ
ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਸਾਚੇ ਲੇਖੈ
॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੨॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਚੰਚਲ ਚਿਤੁ ਚਾ
ਲਹਿ ॥ ਪਰ ਘਰ ਜੋਹਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲਹਿ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢ
ਹਿ ਢੇਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਤਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥ ਮਨ

ਸਮਾਧਿਮਨੈਨਿਸਿਉਲੁਦੈਗ॥ਜੋਤੁਧੁਸੇਵਹਿਸੇਤੁਧੁਹੀਜੇਹੇਨਿਰਭਉਬਾਲਸਖਾ
ਈਹੇ॥੪॥ਆਪੇਸੁਰਤੁਮਛੁਏਅਲਾ॥ਆਪੇਜੋਤਿਸਰੂਪੀਬਾਲਾ॥ਜਟਾਬਿਕ
ਟਬਿਕਰਾਲਸਰੂਪੀਰੂਪਨਰੇਖਿਆਕਾਈਹੇ॥੫॥ਬੇਦਕਤੇਬੀਭੇਦੁਨਜਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁ
ਮਾਤੁਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧੁਨਭ੍ਰਾਤਾ॥ਸਗਲੇਸੈਲਉਪਾਇਸਮਾਏਅਲਖੁਨਲਖਣਾ
ਜਾਈਹੇ॥੬॥ਕਰਿਕਰਿਥਾਕੀਮੀਤਘਨੇਰੇ॥ਕੋਇਨਕਾਟੈਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥
ਸੁਰਨਰਨਾਥੁਸਾਹਿਬੁਸਭਨਾਸਿਰਿਭਾਇਮਿਲੈਭਉਜਾਈਹੇ॥੭॥ਭੂਲੇਚੂਕੇਮਾ
ਰਗਿਪਾਵਹਿ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇਤੂਹੈਸਮਝਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਅਵਰੁਨ
ਦੀਸੈਨਾਵਹੁਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਹੇ॥੮॥ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਕੇਲਕੇਦਾਰਾ॥ਕਾਸੀ
ਕਾਂਤੀਪੁਰੀਦੁਆਰਾ॥ਗੰਗਾਸਾਗਰੁਬੇਣੀਸੰਗਮੁਅਠਸਠਿਅੰਕਿਸਮਾ
ਈਹੇ॥੯॥ਆਪੇਸਿਧਸਾਧਿਕੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪੇਰਾਜਨੁਪੰਚਾਕਾਰੀ॥ਤਖਤਿਬ
ਹੈਅਦਲੀਪ੍ਰਭੁਆਪੇਭਰਮੁਭੇਦੁਭਉਜਾਈਹੇ॥੧੦॥ਆਪੇਕਾਜੀਆਪੇਮੁਲਾ
॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਕਬਹੂਭੁਲਾ॥ਆਪੇਮਿਹਰਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਨਾਕਿਸੈ
ਕੋਬੈਰਾਈਹੇ॥੧੧॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਇਵਡਿਆਈ॥ਸਭਸੈਦਾਤਾਤਿਲੁ
ਨਤਮਾਈ॥ਭਰਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹਿਆਨਿਹਕੇਵਲੁਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਠਾਈਹੇ॥
੧੨॥ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਅਗਮਅਪਾਰੈ॥ਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਮੁਰਾਰੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦ
ਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲੈਮੇਲਾਈਹੇ॥੧੩॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੁਆ
ਰੈ॥ਊਭੇਸੇਵਹਿਅਲਖਅਪਾਰੈ॥ਹੋਰਕੇਤੀਦਰਿਦੀਸੈਬਿਲਲਾਦੀਮੈਗਣਤ
ਨਆਵੈਕਾਈਹੇ॥੧੪॥ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਹੋਰਨਦੀਸੈਬੇਦਪੁਰਾਣੀ॥
ਪੂੰਜੀਸਾਚੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾਮੈਧਰਹੋਰਨਕਾਈਹੇ॥੧੫॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਸਾਚਾਹੈ

ਜੈਸੀ ॥ ਕਉਣੁ ਨ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਨ ਮਰਸੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਦਰਿ ਦੇ
ਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਨੀ ਬੋ
ਲੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਕਚੀ ਚੋਲੀ ॥ ਘਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਣੈ ਛੋਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਿ
ਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਭੜਕਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਤਕੇ ਕੁੰ
ਡਾ ਚਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੇ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਲੈ
ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਮਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਪਿਤਾ ਬਿੰਦੁ ਧਾਰਾ
॥ ਮੂਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਕਰਿ ਆਪਾਰਾ ॥ ਜੋਤਿ ਦਾਤਿ ਜੇਤੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਠਾ
ਈ ਹੇ ॥੪॥ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਆ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਕਿਆ ਡਰਣਾ
॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਨਿ
ਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਭਉ ਖਾਇਆ ॥ ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਕਮਲ
ਬਿਗਾਸ ਹਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡ
ਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਚਲਣਾ ਪਰਥਾਏ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੇ ਅਮਰਾ ਪੁ
ਰਿ ਸੋ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਸਚੈ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਕੀਮ
ਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਐਥੈ ਗੋਇਲੜਾ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਧੁੰਧੂਕਾਰੇ ॥ ਬਾ
ਜੀ ਖੇਲਿ ਗਏ ਬਾਜੀਗਰ ਜਿਉ ਨਿਸਿ ਸੁਪਨੈ ਭਖਲਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਤਿਨ ਕਉ ਤਖ
ਤਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹ
ਮੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰੀਈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਾਚੀ ਨਗਰੀ ਤਖਤੁ

ਸਚਾਵਾਪਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਵਾਸਾਚੇਸਚੈਤਖਤਿਵਡਾਈਹਉਮੈਗ
ਣਤਗਵਾਈਹੇ ੧੧ ਗਣਤਗਣੀਐਸਹਸਾਜੀਐ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਦੂਐਤੀ
ਐ॥ਨਿਰਮਲੁਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਦਾਤਾਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਤਿਪਾਈਹੇ ੧੨ ਜੁਗਿਜੁਗਿ
ਵਿਰਲੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਸਾਚਾਰਵਿਰਹਿਆਮਨੁਰਾਤਾ॥ਤਿਸਕੀਓਟਗਹੀ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਮਨਿਤਨਿਮੈਲੁਨਕਾਈਹੇ ੧੩ ਜੀਭਰਸਾਇਣਿਸਾਚੈਰਾਤੀ॥ਹ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਸੰਗੀਭਉਨਭਰਾਤੀ॥ਸ੍ਰਵਣਸ੍ਰੋਤ੍ਰਰਜੇਗੁਰਬਾਣੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾ
ਈਹੇ ੧੪ ਰਖਿਰਖਿਪੈਰਧਰੇਪਉਧਰਣਾ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਹਿਤੂਹੈਮਨਿਭਾਵਹਿ
ਤੁਝਹੀਸਿਉਬਣਿਆਈਹੇ ੧੫ ਅੰਤਿਕਾਲਿਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
ਤਾਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈਹੇ ੧੬
॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਅਪਰਅਪਾਰੇ॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨ
ਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਸਾਚੇਜੋਗਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੀਸਾਚੇਤਾੜੀਲਾਈਹੇ ੧ ਕੇਤੜਿਆ
ਜੁਗਧੁੰਧੂਕਾਰੈ॥ਤਾੜੀਲਾਈਸਿਰਜਣਹਾਰੈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸਚੀਵਡਿਆਈਸਾ
ਚੈਤਖਤਿਵਡਾਈਹੇ ੨ ਸਤਜੁਗਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਰੀਰਾ॥ਸਤਿਸਤਿਵਰਤੈਗਹਿ
ਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਪਰਖੈਸਾਚੈਹੁਕਮਿਚਲਾਈਹੇ ੩ ਸਤਸੰਤੋਖੀ
ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨੇਸੋਸੂਰਾ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਸਾਚੁਨਿਵਾਸਮਾ
ਨੈਹੁਕਮੁਰਜਾਈਹੇ ੪ ਸਤਜੁਗਿਸਾਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਚਿਵਰਤੈਸਾਚਾਸੋਈ
ਮਨਿਮੁਖਿਸਾਚੁਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਖਾਈਹੇ ੫ ਤ੍ਰੇਤੈਧਰਮ
ਕਲਾਇਕਚੂਕੀ॥ਤੀਨਿਚਰਣਇਕਦੁਬਿਧਾਸੂਕੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਾ
ਚੁਵਖਾਣੈਮਨਮੁਖਿਪਚੈਅਵਾਈਹੇ ੬ ਮਨਮੁਖਿਕਦੇਨਦਰਗਹਸੀਝੈ॥ਬਿ

ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੇਰੀਸਰਣਾ

ਤੁਸਬਦੇਕਿਉਅੰਤਰੁਰਹੈ॥ਬਾਧੇਆਵਹਿਬਾਧੇਜਾਵਹਿਸੋਝੀਬੂਝਨਕਾਈਹੇ॥੭॥
ਦਇਆਦੁਆਪਰਿਆਧੀਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਚੀਨੈਕੋਈ॥ਦੁਇਪਗ
ਧਰਮੁਧਰੇਧਰਣੀਧਰਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਤਿਥਾਈਹੇ ॥੮॥ ਰਾਜੇਧਰਮੁਕਰਹਿ
ਪਰਥਾਏ॥ਆਸਾਬੰਧੇਦਾਨੁਕਰਾਏ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਥਾਕੇਕਰਮ
ਕਮਾਈਹੇ ॥੯॥ ਕਰਮਧਰਮਕਰਿਮੁਕਤਿਮੰਗਾਹੀ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਬਦਿਸ
ਲਾਹੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈਪਰਪੰਚੁਕਰਿਭਰਮਾਈਹੇ ॥੧੦॥ ਮਾ
ਇਆਮਮਤਾਛੋਡੀਨਜਾਈ॥ਸੇਛੂਟੇਸਚੁਕਾਰਕਮਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿ
ਰਤੇਵੀਚਾਰੀਠਾਕੁਰਸਿਉਬਣਿਆਈਹੇ ॥੧੧॥ ਇਕਿਜਪਤਪਕਰਿਕਰਿਤੀਰ
ਥਨਾਵਹਿ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵਹਿਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿ॥ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਅਪਤੀਜੁਨ
ਭੀਜੈਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਪਤਿਪਾਈਹੇ ॥੧੨॥ ਕਲੀਕਾਲਮਹਿਇਕਕਲ
ਰਾਖੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਕਿਨੈਨਭਾਖੀ॥ਮਨਮੁਖਿਕੂੜੁਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾ
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮੁਨਜਾਈਹੇ ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਵੇਪਰਵਾਹੁਸਿਰੰਦਾ॥
ਨਾਜਮਕਾਣਿਨਛੰਦਾਬੰਦਾ॥ਜੋਤਿਸੁਸੇਵੇਸੋਅਬਿਨਾਸੀਨਾਤਿਸੁਕਾਲੁਸੰਤਾਈ
ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮਹਿਆਪੁਰਖਿਆਕਰਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਅਸੰਖਉਧਾ
ਰੇ॥ਸਰਬਜੀਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਨਿਰਭਉਮੈਲੁਨਕਾਈਹੇ ॥੧੫॥ ਸਗਲੇ
ਜਾਚਹਿਗੁਰਭੰਡਾਰੀ॥ਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖਅਪਾਰੀ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈ
ਪ੍ਰਭਜਾਚੈਮੈਦੀਜੈਸਾਚੁਰਜਾਈਹੇ ॥੧੬॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੈਮੇਲੇ
ਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਧਰੀਪਰ
ਮੇਸਰਿਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਈਹੇ ॥੧॥ ਜਿਸਕੇਚਾਕਰਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ਸਬਦਿਪਤੀ-

ਜੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਭਗਤਾਂ ਗੁਣਕਾਰੀ ਕਰਤਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥
੨ ॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਚੇ ॥ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰਿ ਪਉਦੇ ਕਾਚੇ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਸਾਚਿ
ਨ ਰੀਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਹੇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਸਾ
ਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਤੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ ਸੇ ਲੂਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਭਾ
ਈ ਹੇ ॥ ੪ ॥ ਕੂੜੇ ਆਵੈ ਕੂੜੇ ਜਾਵੈ ॥ ਕੂੜੇ ਰਾਤੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਦਰਗ
ਹ ਪੈਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥ ੫ ॥ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਠਗੀ ਠਗਵਾੜੀ ॥ ਜਿਉ
ਵਾੜੀ ਓਜਾੜਿ ਉਜਾੜੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਸਾਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ
ਪਾਈ ਹੇ ॥ ੬ ॥ ਭੋਜਨੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਆਘਾਈ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਚੀਨੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥ ੭ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲੀ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥
ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅਜਗ
ਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਾਈ ਹੇ ॥ ੮ ॥ ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਬਿਰੋਧਹਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਮੈ ਦੇਖਾਲਿਹੁ ਤਿਸੁ ਸਾ
ਲਾਹੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥ ੯ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਵਡਾਈ ਖਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿ
ਬ ਤੋਟਿ ਨ ਦਾਤੀ ਸਗਲੀ ਤਿਨਹਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਪਰਵਾਹੇ
॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਦਾਨੁ ਸਮਾਹੇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਦਾਤਾ ਮਿਲਿ
ਆ ਸਹਜਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਇਕਿ ਸੋਗੀ ਇਕਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ
ਆਪੇ ਆਪੇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅਨਹਦਿ ਸਬਦਿ ਲਖਾਈ ਹੇ ॥
੧੨ ॥ ਇਕਿ ਨਾਗੇ ਭੂਖੇ ਭਵਹਿ ਭਵਾਏ ॥ ਇਕਿ ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰਹਿ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ॥
ਗਤਿ ਅਵਿਗਤ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਸਿਨ

ਵਾਹਿਅੰਨੁਨਖਾਵਹਿ।ਵਿਕਿਆਗਨਿਜਲਾਵਹਿਦੇਹਖਪਾਵਹਿ।ਰਾਮਨਾਬਿ
ਨੁਤਕਾਤਿਨਹੋਈ।ਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਰਗਿਲਾਈਹੇ ੧੪ ।ਗੁਰਮਤਿਛੋਡਹਿਉਝੜਿ
ਜਾਈ।ਮਨਮੁਖਿਰਾਮੁਨਜਪੈਅਵਾਈ।ਪਚਿਪਚਿਬੂਡਹਿਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਕੂ
ੜਿਕਾਲਬੈਰਾਈਹੇ ੧੫ ।ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈ।ਬੂਝੈਹੁਕਮੁਸੋਸਾਚਿਸਮਾ
ਵੈ।ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਈਹੇ ੧੬।।੫

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ।ਜਿਨਿਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇ
ਪਛਾਤਾ।ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਹੇ ੧ ਆਪੇਨੇ
ੜੈਨਾਹੀਦੂਰੇ।ਬੂਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਜਨਪੂਰੇ।ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਅਹਿਨਿਸਿਲਾ
ਹਾਗੁਰਸੰਗਤਿਏਹਵਡਾਈਹੇ ੨ ਜੁਗਿਜੁਗਿਸੰਤਭਲੇਪ੍ਰਭਤੇਰੇ।ਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵਹਿਰਸਨਰਸੇਰੇ।ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਪਰਹਰਿਦੁਖੁਦਾਲਦੁਜਿਨਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾ
ਈਹੇ ੩ ਓਇਜਾਗਤਰਹਹਿਨਸੂਤੇਦੀਸਹਿ।ਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰੇਸਾਚੁਪਰੀਸ
ਹਿ।ਕਲਿਮਲਮੈਲੁਨਾਹੀਤੇਨਿਰਮਲਓਇਰਹਹਿਭਗਤਿਲਿਵਲਾਈਹੇ ੪
ਬੂਝਹੁਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀ।ਏਹੁਜੋਬਨੁਸਾਸੁਹੈਦੇਹਪੁਰਾਣੀ।ਆਜੁਕਾ
ਲਿਮਰਿਜਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਪੁਜਪਿਰਿਦੈਧਿਆਈਹੇ ੫ ਛੋਡਹੁਪ੍ਰਾਣੀ
ਕੂੜਕਬਾੜਾ।ਕੂੜੁਮਾਰੇਕਾਲੁਉਛਾਹਾੜਾ।ਸਾਕਤਕੂੜਿਪਚਹਿਮਨਿਹਉਮੈਦੁ
ਹੁਮਾਰਗਿਪਚੈਪਚਾਈਹੇ ੬ ਛੋਡਿਹੁਨਿੰਦਾਤਾਤਿਪਰਾਈ।ਪੜਿਪੜਿਦਝ
ਹਿਸਾਤਿਨਆਈ।ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹੁਆਤਮਰਾਮੁਸਖਾ
ਈਹੇ ੭ ਛੋਡਹੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬੁਰਿਆਈ।ਹਉਮੈਧੰਧੁਛੋਡਹੁਲੰਪਟਾਈ।
ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਰਹੁਤਾਉਬਰਹੁਇਉਤਰੀਐਭਉਜਲੁਭਾਈਹੇ ੮ ਆ

ਗੋਬਿਮਲਨਨਦੀਅਗਨਿਬਿਖੁਝੇਲਾ॥ਤਿਥੈਅਵਰੁਨਕੋਈਜੀਉਇਕੇਲਾ॥
ਭੜਭੜਅਗਨਿਸਾਗਰੁਦੇਲਹਰੀਪੜਿਦਝਹਿਮਨਮੁਖਤਾਈਹੇ॥੯॥ਗੁਰਪ
ਹਿਮੁਕਤਿਦਾਨੁਦੇਭਾਣੈ॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਜਿਨਪਾਇਆਤਿ
ਨਪੂਛਹੁਭਾਈਸੁਖੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕਮਾਈਹੇ॥੧੦॥ਗੁਰਬਿਨੁਉਰਝਿਮਰਹਿਬੇ
ਕਾਰਾ॥ਜਮੁਸਿਰਿਮਾਰੇਕਰੇਖੁਆਰਾ॥ਬਾਧੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਨਰਨਿੰਦਕਡੂਬਹਿਨਿੰ
ਦਪਰਾਈਹੇ॥੧੧॥ਬੋਲਹੁਸਾਚੁਪਛਾਣਹੁਅੰਦਰਿ॥ਦੂਰਿਨਾਹੀਦੇਖਹੁਕਰਿਨ
ਦਰਿ॥ਬਿਘਨੁਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਤਾਰੀਇਉਭਵਜਲੁਪਾਰਿਲੰਘਾਈ
ਹੇ॥੧੨॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀ॥ਆਪੇਕਰਤਾਹੈਅਬਿਨਾਸੀ॥ਨਾਜੀਉ
ਮਰੈਨਮਾਰਿਆਜਾਈਕਰਿਦੇਖੈਸਬਦਿਰਜਾਈਹੇ॥੧੩॥ਓਹੁਨਿਰਮਲੁਹੈਨਾ
ਹੀਅੰਧਿਆਰਾ॥ਓਹੁਆਪੇਤਖਤਿਬਹੈਸਚਿਆਰਾ॥ਸਾਕਤਕੂੜੇਬੰਧਿਭਵਾ
ਈਅਹਿਮਰਿਜਨਮਹਿਆਈਜਾਈਹੇ॥੧੪॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਸਤਿਗੁਰਪਿ
ਆਰੇ॥ਓਇਬੈਸਹਿਤਖਤਿਸੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਤਤੁਲਹਹਿਅੰਤਰਗਤਿਜਾ
ਣਹਿਸਤਸੰਗਤਿਸਾਚੁਵਡਾਈਹੇ॥੧੫॥ਆਪਿਤਰੈਜਨੁਪਿਤਰਾਤਾਰੇ॥ਸੰਗ
ਤਿਮੁਕਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਤਿਸਕਾਲਾਲਾਗੋਲਾਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹ
ਰਿਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੧੬॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਕੇਤੇਜੁਗਵਰਤੇਗੁਬਾਰੈ॥ਤਾ
ੜੀਲਾਈਅਪਰਅਪਾਰੈ॥ਧੁੰਧੂਕਾਰਿਨਿਰਾਲਮੁਬੈਠਾਨਾਤਦਿਧੰਧੁਪਸਾਰਾਹੇ॥੧॥
ਜੁਗਛਤੀਹਤਿਨੈਵਰਤਾਏ॥ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਣਾਤਿਵੈਚਲਾਏ॥ਤਿਸਹਿਸਰੀ
ਕੁਨਦੀਸੈਕੋਈਆਪੇਅਪਰਅਪਾਰਾਹੇ॥੨॥ਗੁਪਤੇਬੂਝਹੁਜੁਗਚਤੁਆਰੇ॥
ਘਟਿਘਟਿਵਰਤੈਉਦਰਮਝਾਰੇ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕਾਏਕੀਵਰਤੈਕੋਈਬੂਝੈਗੁਰ

ਵੀਚਾਰਾਹੇ ੩ ॥ਬਿੰਦੁਰਕਤੁਮਿਲਿਪਿੰਡੁਸਰੀਆ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨੀਮਿ
ਲਿਜੀਆ॥ਆਪੇਚੋਜਕਰੇਰੰਗਮਹਲੀਹੋਰਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰਾਹੇ ੪ ॥ਗ
ਰਭਕੁੰਡਲਮਹਿਉਰਧਧਿਆਨੀ॥ਆਪੇਜਾਣੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸ
ਚੁਨਾਮੁਸਮਾਲੇਅੰਤਰਿਉਦਰਮਝਾਰਾਹੇ ੫ ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਲੈਜਗਿਆਇਆ
॥ਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥ਏਕੁਵਿਸਾਰੇਤਾਪਿੜਹਾਰੇਅੰਧੁਲੈਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਰਾਹੇ ੬ ॥ਬਾਲਕੁਮਰੈਬਾਲਕਕੀਲੀਲਾ॥ਕਹਿਕਹਿਰੋਵਹਿਬਾਲੁਰੰਗੀ
ਲਾ॥ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਤਿਨਹੀਲੀਆਭੂਲਾਰੋਵਣਹਾਰਾਹੇ ੭ ॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਮ
ਰਿਜਾਹਿਕਿਕੀਜੈ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਰੋਵੀਜੈ॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਰੋਇਵਿਗੂਚਹਿ
ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਾਹੇ ੮ ॥ਕਾਲੀਹੂਫੁਨਿਧਉਲੇਆਏ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਗਥੁ
ਗਇਆਗਵਾਏ॥ਦੁਰਮਤਿਅੰਧੁਲਾਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸੈਮੂਠੇਰੋਇਪੂਕਾਰਾਹੇ॥
੯ ॥ਆਪੁਵੀਚਾਰਿਨਰੋਵੈਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਸੋਝੀਹੋਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਬਜਰਕਪਾਟਨਖੂਲਹਿਸਬਦਿਮਿਲੈਨਿਸਤਾਰਾਹੇ ੧੦ ॥ਬਿਰਧਿਭਇਆਤ
ਨੁਛੀਜੈਦੇਹੀ॥ਰਾਮੁਨਜਪਈਅੰਤਿਸਨੇਹੀ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੈਮੁਹਿਕਾਲੈ
ਦਰਗਹਝੂਠੁਖੁਆਰਾਹੇ ੧੧ ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੈਕੂੜਿਆਰੋ॥ਆਵਤਜਾ
ਤਪੜੈਸਿਰਿਛਾਰੋ॥ਸਾਹੁਰੜੈਘਰਿਵਾਸੁਨਪਾਏਪੇਈਅੜੈਸਿਰਿਮਾਰਾਹੇ ੧
੨ ॥ਖਾਜੈਪੈਝੈਰਲੀਕਰੀਜੈ॥ਬਿਨੁਅਭਭਗਤੀਬਾਦਿਮਰੀਜੈ॥ਸਰਅਪਸਰ
ਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਜਮੁਮਾਰੇਕਿਆਚਾਰਾਹੇ ੧੩ ॥ਪਰਵਿਰਤੀਨਰਵਿਰਤਿਪਛਾ
ਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਸਬਦਿਘਰੁਜਾਣੈ॥ਕਿਸਹੀਮੰਦਾਆਖਿਨਚਲੈਸਚਿਖਰਾਸਚਿਆ
ਰਾਹੇ ੧੪ ॥ਸਾਚਬਿਨਾਦਰਿਸਿਝੈਨਕੋਈ॥ਸਾਚਸਬਦਿਪੈਝੈਪਤਿਹੋਈ॥ਆ

ਪੇਖਮਾਮਿਲਾਇਐਤਿਸੁਭਾਂਵੈਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰਾਹੇ॥੧੫॥ਗੁਣਗਾਹਕਿਰਪਾਤੇਹੁ
ਸੁਖਪਾਈਐ॥ਗੁਰਗਮਿਤਰਕੀਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਤਰੁਤਾਰੀਸਚੁ
ਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾਹੇ॥੧੬॥੪॥੧੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਹਰਿਸਾਮੀਤੁਨਾਹੀਮੈਕੋ
ਈ॥ਜਿਨਿਤਨੁਮਨੁਦੀਆਸੁਰਤਿਸਮੋਈ॥ਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਸਮਾ
ਲੇਸੋਅੰਤਰਿ[illegible]ਦਾਨਾਬੀਨਾਹੇ॥੧॥ਗੁਰੁਸਰਵਰੁਹਮਹੰਸਪਿਆਰੇ॥ਸਾਗਰਮਹਿ
ਰਤਨਲਾਲਬਹੁਸਾਰੇ॥ਮੋਤੀਮਾਣਕਹੀਰਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵਤਮਨੁਤਨੁਭੀਨਾਹੇ
॥੨॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗਾਹੁਅਗਾਧਿ.ਨਿਰਾਲਾ॥ਹਰਿਅੰਤੁਨਪਾਈਐਗੁਰ
ਗੋਪਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾਮੇਲਿਲਏਰੰਗਿਲੀਨਾਹੇ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਮੁਕਤਿਕਿਨੇਹੀ॥ਓਹੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਦਰ
ਗਹਮੁਕਤਿਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਬਖਸੇਅਵਗੁਣਕੀਨਾਹੇ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾ
ਤਾਮੁਕਤਿਕਰਾਏ॥ਸਭਿਰੋਗਗਵਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਏ॥ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਾ ਤਿ
ਹੀਕਰੁਲਾਗੈਜਿਸੁਅਗਨਿਬੁਝੀਠਰੁਸੀਨਾਹੇ॥੫॥ਕਾਇਆਹੰਸਪ੍ਰੀਤਿ
ਬਹੁਧਾਰੀ॥ਓਹੁਜੋਗੀਪੁਰਖੁਓਹਸੁੰਦਰਿਨਾਰੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭੋਗੈਚੋਜਬਿਨੋ
ਦੀਉਠਿਚਲਤੈਮਤਾਨਕੀਨਾਹੇ॥੬॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਰਹੇਪ੍ਰਭਛਾਜੈ॥ਪਉਣ
ਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਜੈ॥ਮਨੂਆਡੋਲੈਦੂਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੋਪਾਏਜੋਕਿਛੁਕੀਨਾ
ਹੇ॥੭॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਦੋਖਦੁਖਸਹੀਐ॥ਹੁਕਮੁਭਇਆਚਲਣਾਕਿਉਰ
ਹੀਐ॥ਨਰਕਕੂਪਮਹਿਗੋਤੇਖਾਵੈ॥ਜਿਉਜਲਤੇਬਾਹਰਿਮੀਨਾਹੇ॥੮॥ਚਉ
ਰਾਸੀਹਨਰਕਸਾਕਤੁਭੋਗਾਈਐ॥ਜੈਸਾਕੀਚੈਤੈਸੋਪਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਬਾਝਹੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਕਿਰਤਿਬਾਧਾ[illegible]ਗ੍ਰਸਿਦੀਨਾਹੇ॥੯॥ਖੰਡੇਧਾਰਗਲੀ

ਅਤਿਭੀੜੀਲੇਖਾਲੀਜੈਤਿਲਜਿਉਪੀੜੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕਲਤ੍ਰਸੁਤਬੇਲੀ
ਨਾਹੀਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁਕਤਿਨਕੀਨਾਹੇ ੧੦ ਮੀਤਸਖੇਕੇਤੇਜਗਮਾਹੀ॥ਬਿ
ਨੁਗੁਰਪਰਮੇਸਰਕੋਈਨਾਹੀ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਮੁਕਤਿਪਰਾਇਣਿਅਨਦਿਨੁ
ਕੀਰਤਨੁਕੀਨਾਹੇ ੧੧ ਕੂੜੁਛੋਡਿਸਾਚੇਕਉਧਾਵਹੁ॥ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁ
ਪਾਵਹੁ॥ਸਾਚਵਖਰਕੇਵਾਪਾਰੀਵਿਰਲੇਲੈਲਾਹਾਸਉਦਾਕੀਨਾਹੇ ੧੨ ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਵਖਰੁਲੈਚਲਹੁ॥ਦਰਸਨੁਪਾਵਹੁਸਹਜਿਮਹਲਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋ
ਜਿਲਹਹਿਜਨਪੂਰੇਇਉਸਮਦਰਸੀਚੀਨਾਹੇ ੧੩ ॥ਪ੍ਰਭਬੇਅੰਤਗੁਰਮਤਿਕੋਪਾ
ਵਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨਕਉਸਮਝਾਵਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਤਿਕਰਿ
ਮਾਨਹੁਇਉਆਤਮਰਾਮੈਲੀਨਾਹੇ ੧੪ ॥ਨਾਰਦਸਾਰਦਸੇਵਕਤੇਰੇ॥ਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਿਸੇਵਕਵਡਹੁਵਡੇਰੇ॥ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂਸਿਰਿਸਿਰਿਦਾਤਾਸਭੁ
ਤੇਰੋਕਾਰਣੁਕੀਨਾਹੇ ੧੫ ॥ਇਕਿਦਰਿਸੇਵਹਿਦਰਦੁਵਞਾਏ॥ਓਇਦਰਗਹ
ਪੈਧੇਸਤਿਗੁਰੂਛਡਾਏ॥ਹਉਮੈਬੰਧਨਸਤਿਗੁਰਿਤੋੜੇਚਿਤੁਚੰਚਲੁਚਲ
ਣਿਨਦੀਨਾਹੇ ੧੬ ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਚੀਨਹੁਬਿਧਿਸਾਈ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਵਹੁਗਣਤਨਕਾਈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਕਰਹੁਗੁਰਸੇਵਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿ
ਭੀਨਾਹੇ ੧੭॥੨॥੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਣੁਰਾਮੁਹਮਾ
ਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਨਾਲੇਅਲਖੁਨਲਖੀਐਮੂ
ਲੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖੁਵੀਚਾਰਾਹੇ ੧ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧੂਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਅਗਨਿਪਾਣੀਸਾਗਰੁਅਤਿਗਹਰਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ ੨ ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇਸੋਝੀਨਾਹੀ॥ਆਵਹਿਜਾਹਿਮਰਹਿ

੮੫ ਮਾਰਿਜਾਈ॥ਪੂਰਬਿਜਾਵਹਿਪ੍ਰਿਤਮੁਨਿਧਾਵਹਿ॥ਕਿਰਤਕੇਬਧੇਪਾਪਕਮਾਵ
ਹੀ॥ਅੰਧੁਲੇਸੋਝੀਬੂਝਨਕਾਈਲੋਭੁਬੁਰਾਅਹੰਕਾਰਾਹੇ॥੪॥ਪਿਰਬਿਨੁਕਿਆ
ਤਿਸੁਧਨਸੀਗਾਰਾ॥ਪਰਪਿਰਰਾਤੀਖਸਮੁਵਿਸਾਰਾ॥ਜਿਉਬੇਸੁਆਪੂਤਬਾ
ਪੁਕੋਕਹੀਐਤਿਉਫੋਕਟਕਾਰਵਿਕਾਰਾਹੇ॥੫॥ਪ੍ਰੇਤਪਿੰਜਰਮਹਿਦੂਖਘਨੇਰੇ॥ਨਰ
ਕਿਪਚਹਿਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੇ॥ਧਰਮਰਾਇਕੀਬਾਕੀਲੀਜੈਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁਵਿਸਾਰਾਹੇ॥੬॥ ਸੂਰਜੁਤਪੈਅਗਨਿਬਿਖੁਝਾਲਾ॥ਅਪਤੁਪਸੂਮਨਮੁ
ਖੁਬੇਤਾਲਾ॥ਆਸਾਮਨਸਾਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਰੋਗੁਬੁਰਾਬੁਰਿਆਰਾਹੇ॥੭॥ਮ
ਸਤਕਿਭਾਰੁਕਲਰਸਿਰਿਭਾਰਾ॥ਕਿਉਕਰਿਭਵਜਲੁਲੰਘਸਿਪਾਰਾ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਹੇ॥੮॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਜਗਿ
ਹੇਤੁਪਿਆਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥ਜਮਕੇਫਾਹੇਸਤਿਗੁਰਿ
ਤੋੜੇਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾਹੇ॥੯॥ ਕੂੜਿਮੁਠੀਚਾਲੈਬਹੁਰਾਹੀ॥ਮਨਮੁਖੁ
ਦਾਝੈਪੜਿਪੜਿਭਾਹੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਗੁਰੂਵਡਦਾਣਾਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖਸਾਰਾ
ਹੇ॥੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਸਭਿਦੁਖਮੇਟੇਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਕੰਡਾ
ਪਾਇਨਗਡਈਮੂਲੇਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਰਾਖਣਹਾਰਾਹੇ॥੧੧॥ ਖੇਹੂਖੇਹਰਲੈਤਨੁ
ਛੀਜੈ॥ਮਨਮੁਖੁਪਾਥਰੁਸੈਲੁਨਭੀਜੈ॥ਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਨਰਕਿਸੁ
ਰਗਿਅਵਤਾਰਾਹੇ॥੧੨॥ਮਾਇਆਬਿਖੁਭੁਇਅੰਗਮਨਾਲੇ॥ਇਨਿਦੁਬਿ
ਧਾਘਰਬਹੁਤੇਗਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਭਗਤਿਰਤੇਪਤੀ
ਆਰਾਹੇ॥੧੩॥ਸਾਕਤਮਾਇਆਕਉਬਹੁਧਾਵਹਿ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਕਹਾਸੁਖੁ
ਪਾਵਹਿ॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਅੰਤਰਿਖਪਹਿਖਪਾਵਹਿਨਾਹੀਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ॥੧੪॥ਕੂਕਰ

ਰਸੁਕਰਕਹਿਆਰਿਛੂਤੜਿਆਭਾ। ਭਉਕਿਮਸਾਹਿਬੁਉਭਉਭਉਹਾਰਾ।ਮਾਨਿ
ਨਿਭੂਤੇਭੂਤੁਕਮਵਹਿਦੁਰਮਤਿ ਦਰਗਹਹਾਰਾਹੇ ੧੫ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤ
ਮਨੂਆਟਿਕੈਰਾਮਨਾਮੁਦੇਸਗਹਿਧਰਿਕੈ।ਹਰਿਧਨੁਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਦੇਵੈਹਰਿ
ਜਸੁਦਰਗਹਧਿਆਰਾਹੇ ੧੬ ਰਾਮਨਾਮੁਸਖੁਸਰਣਾਈ।ਸਤਿਗੁਰਬਚ
ਨੀਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈ।ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਹਰਿਮਨਮੇਰੇਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾ
ਰਾਹੇ ੧੭੩੫ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਪਾਰਿਬ੍ਰਹਮਿਮਨੁਸਾਧਾਇਆ।ਨਾ
ਮਜਪਹੁਅੰਤਰਿਗਤਿਪਾਇਆ।ਲਾਲਚੁਛੋਡਿਰਚਹੁਅਪਰੰਪਰਿਇਉ
ਪਾਵਹੁਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਹੇ ੧ ਜਿਸੁਬਿਸਰਿਐਜਮੁਜੋਹਣਿਲਾਗੈ।ਸਭਿਸੁ
ਖਜਾਹਿਦੁਖਪੁਨਿਆਗੈ।ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਜੀਅੜੇਏਹੁਪਰਮ
ਤਤੁਵੀਚਾਰਾਹੇ ੨ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਰਸੁਮੀਠਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਸੁਅੰ
ਤਰਿਡੀਠਾ।ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਮਰਹਹੁਰੰਗਿਰਾਤੇਏਹੁਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਾਰਾਹੇ ੩
ਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਬਚਨੀਬੋਲਹੁ।ਸੰਤਸਭਾਮਹਿਇਹੁਵਸਤੁਟੋਲਹੁ। ਗੁਰਮਤਿ
ਖੋਜਿਲਹਹੁਘਰੁਅਪਨਾਬਹੁੜਿਨਗਰਭਮਝਾਰਾਹੇ ੪ ਸਚੁਤੀਰਥਿਨਾਵ
ਹੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁ।ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਹਰਿਲਿਵਲਾਵਹੁ।ਅੰਤਿਕਾਲਿਜ
ਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਹਰਿਬੋਲਹੁਰਾਮਪਿਆਰਾਹੇ ੫ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਾਤਾਵਡ
ਦਾਣਾ।ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸੁਸਬਦਿਸਮਾਣਾ।ਜਿਸਕਉਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਏਤਿਸੁਚੂਕਾਜਮਭੈਭਾਰਾਹੇ ੬ ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਕਾਇਆਕੀਨੀ।ਤਿਸ
ਮਹਿਰਾਮਰਤਨੁਲੈਚੀਨੀ।ਆਤਮਰਾਮੁਰਾਮੁਹੈਆਤਮਹਰਿਪਾਈਐਸਬ
ਦਿਵੀਚਾਰਾਹੇ ੭ ਸਤਸੰਤੋਖਿਰਹਹੁਜਨਭਾਈ।ਖਿਮਾਗਹਹੁਸਤਿਗੁਰਸ

ਰਣਾਈ॥ਅੰਤੁਮੁਈਨਿਘਰਤੁਮਛੀਨਿਗੁਰਤਰਸੰਗਤਿਇਉਨਿਸਤਰਾਹੇ ੮
ਸਖਤੂਕੁਕਪਟਮਹਾਵਿਕਾਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿੰਦਾਕਰਹਿਅਨੇਕਾ॥ਬਿਨੁਸਿਮ
ਰਨਆਵਹਿਫੁਨਿਜਾਵਹਿਗਰਭਜੋਨੀਨਰਕਮਝਾਰਾਹੇ ੯ ਸਾਕਤਜਮਕੀ
ਕਾਣਿਨਚੂਕੈ॥ਜਮਕਾਡੰਡੁਨਕਬਹੂਮੁਕੈ॥ਬਾਕੀਧਰਮਰਾਇਕੀਲੀਜੈਸਿਰਿ
ਅਫਰਿਓਭਾਰੁਅਫਾਰਾਹੇ ੧੦ ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਕਤੁਕਹਹੁਕੋਤਰਿਆ॥ਹ
ਉਮੈਕਰਤਾਭਵਜਲਿਪਰਿਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪਾਰੁਨਪਾਵੈਕੋਈਹਰਿਜਪੀਐਪਾ
ਰਿਉਤਾਰਾਹੇ ੧੧ ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਨਮੇਟੈਕੋਈ॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਤਾਰੇਸੋਈ॥
ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨੇੜਿਨਆਵੈਮਨਿਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪਰਅਪਾਰਾਹੇ ੧੨ ਗੁਰਤੇ
ਭੂਲੇਆਵਹੁਜਾਵਹੁ॥ਜਨਮਿਮਰਹੁਫੁਨਿਪਾਪਕਮਾਵਹੁ॥ਸਾਕਤਮੂੜ
ਅਚੇਤਨਚੇਤਹਿਦੁਖੁਲਾਗੈਤਾਰਾਮੁਪੁਕਾਰਾਹੇ ੧੩ ਸੁਖੁਦੁਖੁਪੁਰਬਜਨ
ਮਕੇਕੀਏ॥ਸੋਜਾਣੈਜਿਨਿਦਾਤੈਦੀਏ॥ਕਿਸਕਉਦੋਸੁਦੇਹਿਤੂਪ੍ਰਾਣੀਸਹੁਅ
ਪਣਾਕੀਆਕਰਾਰਾਹੇ ੧੪ ਹਉਮੈਮਮਤਾਕਰਦਾਆਇਆ॥ਆਸਾਮ
ਨਸਾਬੰਧਿਚਲਾਇਆ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਕਿਆਲੇਚਾਲੇਬਿਖੁਲਾਦੇਛਾਰਬਿ
ਕਾਰਾਹੇ ੧੫ ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਜਨਭਾਈ॥ਅਕਥੁਕਥਹੁਮਨੁਮਨ
ਹਿਸਮਾਈ॥ਉਠਿਚਲਤਾਠਾਕਿਰਖਹੁਘਰਿਅਪੁਨੈਦੁਖੁਕਾਟੇਕਾਟਣਹਾਰਾ
ਹੇ ੧੬ ਹਰਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਓਟਪਰਾਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਾਤੀ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਮਤਿਊਤਮਹਰਿਬਖਸੇਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ ੧੭
॥੪॥੧੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਸਰਣਿਪਰੇਗੁਰਦੇਵਤੁਮਾਰੀ॥ਤੂ
ਸਮਰਥੁਦਇਆਲੁਮੁਰਾਰੀ॥ਤੇਰੇਚੋਜਨਜਾਣੈਕੋਈਤੂਪੂਰਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾ

ਤਾਹੇ॥੧॥ਤੂਆਦਿਜੁਗਾਦਿਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰੂਪੁਅਨੂਪੁਦ
ਇਆਲਾ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਸਭੁਤੇਰੋਕੀਆਕਮਾਤਾਹੇ॥੨॥ਅੰ
ਤਰਿਜੋਤਿਭਲੀਜਗਜੀਵਨ॥ਸਭਿਘਟਭੋਗੈਹਰਿਰਸੁਪੀਵਨ॥ਆਪੇਲੇ
ਵੈਆਪੇਦੇਵੈਤਿਹੁਲੋਈਜਗਤਪਿਤਦਾਤਾਹੇ॥੩॥ਜਗਤੁਉਪਾਇਖੇਲੁਰਚਾ
ਇਆ॥ਪਵਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਜੀਉਪਾਇਆ॥ਦੇਹੀਨਗਰੀਨਉਦਰਵਾਜੇ
ਸੋਦਸਵਾਗੁਪਤੁਰਹਾਤਾਹੇ॥੪॥ਚਾਰਿਨਦੀਅਗਨੀਅਸਰਾਲਾ॥ਕੋਈਗੁਰ
ਮੁਖਿਬੂਝੈਸਬਦਿਨਿਰਾਲਾ॥ਸਾਕਤਦੁਰਮਤਿਡੂਬਹਿਦਾਝਹਿਗੁਰਿਰਾਖੇਹ
ਰਿਲਿਵਰਾਤਾਹੇ॥੫॥ਅਪੁਤੇਜੁਵਾਇਪ੍ਰਿਥਮੀਆਕਾਸਾ॥ਤਿਨਮਹਿਪੰ
ਚਤਤੁਘਰਿਵਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਰਹਹਿਰੰਗਿਰਾਤਾਤਜਿਮਾਇਆਹ
ਉਮੈਭ੍ਰਾਤਾਹੇ॥੬॥ਇਹੁਮਨੁਭੀਜੈਸਬਦਿਪਤੀਜੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਟੇਕ
ਟਿਕੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਚੋਰੁਮੁਹੈਘਰੁਮੰਦਰੁਇਨਿਸਾਕਤਿਦੂਤੁਨਜਾਤਾਹੇ॥੭॥ਦੁੰ
ਦਰਦੂਤਭੂਤਭੀਹਾਲੇ॥ਖਿੰਚੋਤਾਣਿਕਰਹਿਬੇਤਾਲੇ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਬਿਨੁ
ਆਵੈਜਾਵੈਪਤਿਖੋਈਆਵਤਜਾਤਾਹੇ॥੮॥ਕੂੜੁਕਲਰੁਤਨੁਭਸਮੈਢੇਰੀ
॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੈਸੀਪਤਿਤੇਰੀ॥ਬਾਧੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਜੁਗਚਾਰੇਜਮਕੰਕਰਿ
ਕਾਲਿਪਰਾਤਾਹੇ॥੯॥ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਮਿਲਹਿਸਜਾਈ॥ਤਿਸੁਅਪਰਾਧੀ
ਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਬਿਲਲਾਵੈਜਿਉਕੁੰਡੀਮੀਨੁਪਰਾ
ਤਾਹੇ॥੧੦॥ਸਾਕਤੁਫਾਸੀਪੜੈਇਕੇਲਾ॥ਜਮਵਸਿਕੀਆਅੰਧੁਦੁਹੇਲਾ॥ਰਾ
ਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਸੂਝੈਆਜੁਕਾਲਿਪਚਿਜਾਤਾਹੇ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਾ
ਝੁਨਬੇਲੀਕੋਈ॥ਐਥੈਓਥੈਰਾਖਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵੈਕਰਿਕਿਰ

ਪਾਇਓ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਭੂਲੋ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਉਝੜਿ ਜਾਦੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੰਗਿ ਸਖਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਇੰਦ੍ਰਿ ਮਹੇਸਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਲਖੀਐ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁ ਪਰਸਨੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭੋਜਨ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਡੀਠਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਿਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੭॥੫॥੨੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਰ ਚਕ੍ਰ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਾਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥ ਦੁਇ ਪੰਦੀ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਪੜਹਿ ਮਨਮੁਖ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਲੈ ਕੈ ਵਢੀ ਦੇਨਿ ਉਗਾਹੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਚ ਸੂਚੇ ਸਚੁ ਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਸਚੁ ਪਰਾਖੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ਕੇਤੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਕਹੀਐ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅ

ਲਖੁ ਲਖੁ ਖਪੈ ਆਖੈ ਅਲਖੁ ਅਲਖੁ ਬ੍ਰਾਪਿਤਾ ਹਾਹੇ ੬ ਜਨਮੇ ਕਉ ਵਾਜਹਿ ਵਾਧਾਏ ॥ ਸੋਹਿਲੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਗਾਏ ॥ ਜੋ ਜਨਮੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਹੇ ੭ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦੁਖਾ ਸੁਖ ਦੀਏ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਹੀ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ਹੇ ੮ ਨੀਕੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ੯ ਕਾਚੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਸਲਾਮਤਿ ਚੂਕਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ੧੦ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ਬੋਲੀ ॥ ਆਇ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ੧੧ ਦੁਖ ਮਹਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ॥ ਦੂਖੁ ਮਿਟੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਦੂਖੀ ਉਪਜੈ ਦੂਖੀ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਹਾ ਹੇ ੧੨ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਜਮ ਧਾਰਾ ॥ ਡਾਲ ਛੋਡਿ ਤਤੁ ਮੂਲੁ ਪਰਾਤਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ੧੩ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਨਹੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ॥ ਨਾ ਦੁਖੁ ਦੇਖਹਿ ਪੰਥਿ ਕਰਾਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ੧੪ ਓੜੁ ਨ ਕਥਨੈ ਸਿਫਤਿ ਸਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਰਹਹਿ ਰਜਾਈ ॥ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਸੁਹੇਲੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ੧੫ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਗੁਣ ਕਥਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ੧੬ ॥੧੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰ ਗੜ ਅੰਦਰਿ ॥ ਸਾਚਾ ਵਾਸਾ ਪੁਰਿ ਗਗਨੰਦਰਿ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਥਾਨੁ ਸਦ

ਨਿਰਮਾਇਲੁਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਦਾ ੧ ਅੰਦਰਿਕੋਟਛਜੇਹਟਨਾਲੇਆਪੇਲੇ
ਵੈਵਸਤੁਸਮਾਲੇ॥ਬਜਰਕਪਾਟਜੜੇਜੜਿਜਾਣੈਗੁਰਸਬਦੀਖੋਲਾਇਦਾ ੨
ਭੀਤਰਿਕੋਟਗੁਫਾਘਰਜਾਈ॥ਨਉਘਰਥਾਪੇਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥ਦਸਵੈਪੁਰਖੁ
ਅਲੇਖੁਅਪਾਰੀ॥ਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਦਾ ੩ ਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨੀਇਕਵਾ
ਸਾ॥ਆਪੇਕੀਤੋਖੇਲੁਤਮਾਸਾ॥ਬਲਦੀਜਲਿਨਿਵਰੈਕਿਰਪਾਤੇਆਪੇਜਲਨਿ
ਧਿਪਾਇਦਾ ੪ ਧਰਤਿਉਪਾਇਧਰੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਆ
ਪਿਨਿਰਾਲਾ॥ਪਵਣੈਖੇਲੁਕੀਆਸਭਥਾਈ॥ਕਲਾਖਿੰਚਿਢਾਹਾਇਦਾ ੫ ਭਾਰਅ
ਠਾਰਹਮਾਲਣਿਤੇਰੀ॥ਚਉਰੁਢੁਲੈਪਵਣੈਲੈਫੇਰੀ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਦੀਪਕ
ਰਾਖੇ॥ਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਇਦਾ ੬ ਪੰਖੀਪੰਚਉਡਰਿਨਹੀਧਾਵਹਿ॥ਸਫ
ਲਿਓਬਿਰਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਵਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਰਵੈਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿ
ਰਸੁਚੋਗਚੁਗਾਇਦਾ ੭ ਝਿਲਮਿਲਿਝਿਲਕੈਚੰਦੁਨਤਾਰਾ॥ਸੂਰਜਕਿਰਣਿਨ
ਬਿਜੁਲਿਗੈਣਾਰਾ॥ਅਕਥੀਕਥਉਚਿਹਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਮਨਿਭਾਇਦਾ
੮ ਪਸਰੀਕਿਰਣਿਜੋਤਿਉਜਿਆਲਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਆਪਿਦਇਆਲਾ॥
ਅਨਹਦਰੁਣਝੁਣਕਾਰੁਸਦਾਧੁਨਿ॥ਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਵਾਇਦਾ ੯ ਅਨਹਦੁਵਾਜੈ
ਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਜੈ॥ਸਗਲਬਿਆਪਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਛਾਜੈ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਤਾ॥ਦਰਿਸੋਹੈਗੁਣਗਾਇਦਾ ੧੦ ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਮਲੁਸੋਈ॥ਅਵਰੁ
ਨਜਾਣਾਦੂਜਾਕੋਈ॥ਏਕੰਕਾਰੁਵਸੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਗਵਾਇਦਾ ੧੧
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣਾਦੂਆਤੀਆ॥ਏਕੋਏਕੁਸੁਅਪ
ਰਪਰੰਪਰੁਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਦਾ ੧੨ ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਚੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰ

ਆ

ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਜਾਚੈਕਰਮਿਮਿਲੈਸੋਪਾਇਦਾ ੧
੩ ਕਰਮੁਧਰਮੁਸਚੁਹਾਥਿਤੁਮਾਰੈਵੇਪਰਵਾਹਅਖਟੁਭੰਡਾਰੈਤੂਦਇਆ
ਲੁਕਿਰਪਾਲੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ ੧੪ ਆਪੇਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈ
ਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਕਰਤਾਆਪੇਮਾਰਿਜੀ
ਵਾਇਦਾ ੧੫ ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਅੰਦਰਿਦੇਖਹਿਆਪਿਬੈਸਿਬਿਜਮੰਦਰਿ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਹਰਿਦਰਸ
ਨਿਸੁਖੁਪਾਇਦਾ ੧੬॥੧॥੧੩ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਦਰਸਨੁਪਾਵਾਜੇਤੁਧੁ
ਭਾਵਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਤੁਧੁਭਾਣੇਤੂਭਾਵਹਿਕਰਤੇਆਪੇਰਸਨ
ਰਸਾਇਦਾ ੧ ਸੋਹਨਿਭਗਤਪ੍ਰਭੂਦਰਬਾਰੇ॥ਮੁਕਤੁਭਏਹਰਿਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ਆ
ਪੁਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ ੨ ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਇੰ
ਦ੍ਰਤਪੇਮੁਨਿਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ਜਤੀਸਤੀਕੇਤੇਬਨਵਾਸੀਅੰਤੁਨਕੋਈਪਾਇਦਾ ੩ ਵਿ
ਣੁਜਾਣਾਏਕੋਇਨਜਾਣੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪਣਭਾਣੈ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅ
ਉਪਾਏਭਾਣੈਸਾਹਲਵਾਇਦਾ ੪ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਨਿਹਚਉਹੋਵੈ॥ਮਨਮੁਖੁ
ਆਪੁਗਣਾਏਰੋਵੈ॥ਨਾਵਹੁਭੁਲਾਠਉਰਨਪਾਏਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ
੫ ਨਿਰਮਲਕਾਇਆਊਜਲਹੰਸਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅੰਸਾ॥ਸਗ
ਲੇਦੂਖਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਿਪੀਵੈਬਾਹੁੜਿਦੂਖੁਨਪਾਇਦਾ ੬ ਬਹੁਸਾਦਹੁਦੂਖੁਪਰਾ
ਪਤਿਹੋਵੈ॥ਭੋਗਹੁਰੋਗਸੁਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥ਹਰਖਹੁਸੋਗੁਨਮਿਟਈਕਬਹੂਵਿ
ਣੁਭਾਣੇਭਰਮਾਇਦਾ ੭ ਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਭਵੈਸਬਾਈ॥ਸਾਚਾਰਵਿਰਹਿਆ
ਲਿਵਲਾਈ॥ਨਿਰਭਉਸਬਦੁਗੁਰੂਸਚੁਜਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਦਾ ੮॥

ਅਡੋਲਾ ਡੋਲੁ ਅਤੋਲੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਫੇਰਿ ਉਸਾਰੇ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ
ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੯॥ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ ਪਿਆਰੇ ॥
ਸਾਧਿਕ ਸਾਚ ਭਲੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਸੀ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ
॥੧੦॥ ਪਲਿ ਸਾਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸਾਚੁ
ਕਲਾ ਧਰਿ ਥਾਪੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੧੧॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ
ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ
॥੧੨॥ ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੇ ॥ ਜਿਸੁ
ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਮੇਲਿ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ
ਭੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਆਪੇ ਮੁਕਤਾ ॥ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਮੁਕਤੀਸਰੁ ਮਮ
ਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ
ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਸੇ ਗੁਣ
ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵਹਿ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਉਪਜਹਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ
ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨॥੧੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ ॥ ਧਰਣਿ ਨ ਗਗਨਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾ ਦਿਨੁ ਰੈ
ਨਿ ਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਦਾ ॥੧॥ ਖਾਣੀ ਨ ਬਾਣੀ ਪਉਣ ਨ ਪਾ
ਣੀ ॥ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਪਤ ਨਹੀ ਸਾਗਰ ਨ
ਦੀ ਨ ਨੀਰੁ ਵਹਾਇਦਾ ॥੨॥ ਨਾ ਤਦਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥ ਦੋਜਕੁ ਭਿਸ
ਤੁ ਨਹੀ ਖੈ ਕਾਲਾ ॥ ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਨਹੀ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਨਾ ਕੋ ਆਇ ਨ ਜਾਇਦਾ ॥
੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ

+ ੫ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਨ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ਨ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਦੂਜਾ

ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮਾ ਨਾ ਕੋ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ੪ ਨਾ ਤਦਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਬਨਵਾ
ਸੀ ਨਾ ਤਦਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਖਵਾਸੀ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭੇਖੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਕਹਾ
ਇਦਾ + ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ੬ ਨਾ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ
ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਨ ਗਊ ਗੋਆਲਾ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਵੰ
ਸੁ ਵਜਾਇਦਾ ੭ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ਮਾਖੀ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ
ਆਖੀ ਮਮਤਾ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਮਾਥੈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਸੈ ਧਿਆਇਦਾ ੮ ਨਿੰਦੁ ਬਿੰਦੁ
ਨਹੀ ਜੀਉ ਨ ਜਿੰਦੋ ਨਾ ਤਦਿ ਗੋਰਖੁ ਨਾ ਮਾਛਿੰਦੋ ਨਾ ਤਦਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕੁਲ
ਓਪਤਿ ਨਾ ਕੋ ਗਣਤ ਗਣਾਇਦਾ ੯ ਵਰਨ ਭੇਖ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖਤ੍ਰੀ ਦੇਉ ਨ
ਦੇਹੁਰਾ ਗਊ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਹੋਮ ਜਗ ਨਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣੁ ਨਾ ਕੋ ਪੂਜਾ ਲਾਇਦਾ
੧੦ ਨਾ ਕੋ ਮੁਲਾ ਨਾ ਕੋ ਕਾਜੀ ਨਾ ਕੋ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ ਰਈਅਤਿ ਰਾਉ ਨ
ਹਉਮੈ ਦੁਨੀਆ ਨਾ ਕੋ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਦਾ ੧੧ ਭਾਉ ਨ ਭਗਤੀ ਨਾ ਸਿਵ ਸਕ
ਤੀ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਰਕਤੀ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਸਾਚੇ ਏ
ਹੋ ਭਾਇਦਾ ੧੨ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ਉਦੈ ਨਹੀ
ਆਸਤ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ੧੩
ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਆਡਾਣੁ ਰਹਾਇਆ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਦਾ ੧੪ ਵਿਰਲੇ ਕਉ
ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਸਬਾਇਆ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਪਾਤਾਲ ਅਰੰਭੇ ਗੁਪਤਹੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਦਾ ੧੫ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ
ਕੋਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁ

ਫਗਾਇਦਾ ੧੬॥੩॥੧੫ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ
ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਕੀਓ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਾਇ
ਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਦਾ ੧ ॥ ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਥਾਪਣਹਾਰੈ ॥ ਦਸਵੈ ਵਾਸਾ ਅਲਖ
ਅਪਾਰੈ ॥ ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲਿ ਨਿਰਮਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਇਦਾ
੨ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ
ਤਿ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ੩ ॥ ਗੜ ਮਹਿ ਹਾਟ ਪਟਣ ਵ
ਪਾਰਾ ॥ ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ਤੋਲੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਕੀ
ਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ੪ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਪਾਵਣਹਾਰੈ ॥ ਵੇਪਰਵਾਹ ਪੂਰੇ ਭੰਡਾਰੈ ॥ ਸ
ਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਇਦਾ ੫ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਮਾਰੈ ਫੇਟੈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਬਿ
ਗਾਸੀ ਆਪੇ ਬਿਗਸਿ ਧਿਆਇਦਾ ੬ ॥ ਆਪੇ ਵਰਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਰਤਨ
ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾ
ਇਦਾ ੭ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੈ ਅਮੋਲੋ ॥ ਕਬ ਹੀ ਨ ਘਾਟਸਿ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ ਸਚੇ
ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਸਚੋ ਸਉਦਾ ਪਾਇਦਾ ੮ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਪੂ
ਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ
ਸਮਾਇਦਾ ੯ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੀਸੈ ਜਗਤੁ
ਉਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ੧੦ ॥
ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲ ਸਿਰਿ ਭਾਰੰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਗੈਣਾਰੰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਿਵ
ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੁਕਮੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ੧੧ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਡਾਣੇ ਆਗਾਸੀ ॥

ਇਕਿ ਭੇਸਿ ਜਲ ਥਲਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਇਕਿ ਭੇਸਿ ਨਾਸਿ ਗਿਰਾਸ ਮਸਰਾਂ ਫੁਨਿ ਇਕਿ ਭੇ
ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਇਕਿ ਅਭਿਉ ਪਾਇਦੇ ਸਅ ਤਿਤਾਗਾ ॥ ਇਕਿ ਦਰ ਦਾਨ ਦੁਆ
ਗਨਤ ਆਪ ਰਾਮ ਸੈ ਇਕ ਮੁਲੁ ਦਰਗਹ ਪੈਦੇ ॥ ਇਸ ਨਾਠ ਮਿਲਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧
੩॥ ਇਕਿ ਭੇਜ ਗੁਫਾ ਗੜਿ ਰਹਤੁ ਦਾਗੋ ॥ ਇਕਿ ਭੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਆਪਿ ਨ
ਸੁਨ ਧੰਮ ਸਿਭ ਜਾਬਰੀ ਬਖਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੈ ਮਹਿ
ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਭਲਾ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਲ
ਬਿ ਪਾਪਿ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਾਰੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰ
ਜਮੁ ਸਰਣਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਤਿ ਪਾ
ਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁੰਨ ਕਲਾ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾ
ਰੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁੰਨ
ਹੁ ਸੁੰਨੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਸੁੰਨੈ ਤੇ ਸਾਜੇ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕਾਇਆ
ਗੜ ਰਾਜੇ ॥ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁੰਨੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੨॥ ਸੁੰਨਹੁ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ॥ ਸੁੰਨੇ ਵਰਤੇ ਜੁਗ ਸਬਾਏ ॥ ਇਸੁ ਪਦ ਵੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ
ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੩॥ ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਸਰੋਵਰ ਥਾਪੇ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਸਾਜੇ ਵੀਚਾਰੇ ਆਪੇ ॥ ਤਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਮਨੂਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਵੈ ਫਿਰਿ ਬਾ
ਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਸੁੰਨਹੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਗੈਣਾਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵ
ਣ ਸਾਰੇ ॥ ਸੁੰਨੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸੁੰਨਹੁ ਧਰ
ਤਿ ਅਕਾਸੁ ਉਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਥੰਮਾ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਜਿ ਮੇਖੁ
ਲੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਸੁੰਨਹੁ ਖਾਣੀ ਸੁੰਨਹੁ ਬਾਣੀ ॥

ਨਹੁਉਪਜੀਸੁੰਨਿਸਮਾਣੀ॥ਉਤਭੁਜੁਚਲਤੁਕੀਆਸਿਰਿਕਰਤੈਬਿਸਮਾਦੁਸਬ
ਦਿਦੇਖਾਇਦਾ ੭ ਸੁੰਨਹੁਰਾਤਿਦਿਨਸੁਦੁਇਕੀਏ॥ਓਪਤਿਖਪਤਿਸੁਖਾਦੁਖਦੀ
ਏ॥ਸੁਖਦੁਖਹੀਤੇਅਮਰੁਅਤੀਤਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰੁਪਾਇਦਾ ੮ ਸਾ
ਮਵੇਦੁਰਿਗੁਜੁਜਰੁਅਥਰਬਣੁ॥ਬ੍ਰਹਮੇਮੁਖਿਮਾਇਆਹੈਤ੍ਰੈਗੁਣ॥ਤਾਕੀ
ਕੀਮਤਿਕਹਿਨਸਕੈਕੋਤਿਉਬੋਲੈਜਿਉਬੋਲਾਇਦਾ ੯ ਸੁੰਨਹੁਸਪਤਪਾਤਾਲ
ਉਪਾਏ॥ਸੁੰਨਹੁਭਵਣਰਖੇਲਿਵਲਾਏ॥ਆਪੇਕਾਰਣੁਕੀਆਅਪਰੰਪਰਿ
ਸਭੁਤੇਰੋਕੀਆਕਮਾਇਦਾ ੧੦ ਰਜਤਮਸਤਕਲਤੇਰੀਛਾਇਆ॥ਜਨਮ
ਮਰਣਹਉਮੈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਿਚਉ
ਥੈਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾ ੧੧ ਸੁੰਨਹੁਉਪਜੇਦਸਅਵਤਾਰਾ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇ
ਕੀਆਪਾਸਾਰਾ॥ਦੇਵਦਾਨਵਗਣਗੰਧਰਬਸਾਜੇਸਭਿਲਿਖਿਆਕਰਮਕ
ਮਾਇਦਾ ੧੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸਮਝੈਰੋਗੁਨਹੋਈ॥ਇਹਗੁਰਕੀਪਉੜੀਜਾਣੈ
ਜਨੁਕੋਈ॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਿਮੁਕਤਿਪਰਾਇਣਸੋਮੁਕਤਿਭਇਆਪਤਿਪਾ
ਇਦਾ ੧੩ ਪੰਚਤਤੁਸੁੰਨਹੁਪਰਗਾਸਾ॥ਦੇਹਸੰਜੋਗੀਕਰਮਅਭਿਆਸਾ॥
ਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਮਸਤਕਿਲੀਖੇਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਜਾਇਦਾ ੧੪ ਊਤਮਸਤਿਗੁ
ਰਪੁਰਖਨਿਰਾਲੇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਰਸਿਮਤਵਾਲੇ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਗਿ
ਆਨੁਗੁਰੂਤੇਪਾਈਐਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਇਦਾ ੧੫ ਇਸੁਮਨਮਾਇਆਕਉ
ਨੇਹੁਘਨੇਰਾ॥ਕੋਈਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਕਰਹੁਨਿਬੇਰਾ॥ਆਸਾਮਨਸਾਹਉਮੈਸ
ਹਸਾਨਰੁਲੋਭੀਕੂੜੁਕਮਾਇਦਾ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਏਵੀਚਾਰਾ॥ਸੁੰਨਸ
ਮਾਧਿਸਚੇਘਰਬਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਨਾਦੁਸਬਦਧੁਨਿਸਚੁਰਾਮੈਨਾਮਿਸ

ਖ

ਮਾਇਆ ॥੧੧੫॥੨੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਜਹਦੇਖਾਤਹਦੀਨਦਇ
ਆਲਾ॥ਆਇਨਜਾਈਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲਾ॥ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੁਗਤਿਸਮਾਈਰ
ਹਿਓਨਿਰਾਲਮੁਰਾਇਆ ੧॥ਜਗੁਤਿਸਕੀਛਾਇਆਜਿਸੁਬਾਪੁਨਮਾਇ
ਆ॥ਨਾਤਿਸੁਭੈਣਨਭਰਾਉਕਮਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਓਪਤਿਖਪਤਿਕੁਲਜਾਤੀ ਅ
ਓਹੁਅਜਰਾਵਰੁਮਨਿਭਾਇਆ ੨ ਤੂਅਕਾਲਪੁਰਖੁਨਾਹੀਸਿਰਿਕਾਲਾ॥ਤੂ
ਪੁਰਖੁਅਲੇਖਅਗੰਮਨਿਰਾਲਾ॥ਸਤਸੰਤੋਖਿਸਬਦਿਅਤਿਸੀਤਲੁਸਹ
ਜਭਾਇਲਿਵਲਾਇਆ ੩ ਤ੍ਰੈਵਰਤਾਇਚਉਥੈਘਰਿਵਾਸਾ॥ਕਾਲਬਿ
ਕਾਲਕੀਏਇਕਗ੍ਰਾਸਾ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਰਬਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਿਅਨਹਦ
ਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆ ੪ ਊਤਮਜਨਸੰਤਭਲੇਹਰਿਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਰਸ
ਮਾਤੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰੇਣਸੰਤਜਨਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇ
ਆ ੫ ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਅਸਭਿਤੇਰੇ॥ਤੂਦਾਤਾਹਮਸੇਵਕਤੇਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮੁਕਿਰਪਾਕਰਿਦੀਜੈਗੁਰਿਗਿਆਨਰਤਨੁਦੀਪਾਇਆ ੬ ਪੰਚਤਤੁ
ਮਿਲਿਇਹੁਤਨੁਕੀਆ॥ਆਤਮਰਾਮਪਾਏਸੁਖੁਥੀਆ॥ਕਰਮਕਰਤੂ
ਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਲਾਗਾਹਰਿਨਾਮਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇਆ ੭ ॥ਨਾਤਿਸੁਭੂ
ਖਪਿਆਸਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਘਟਿਘਟਿਜਾਨਿਆ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਰਸਿਰਾਤਾਕੇਵਲਬੈਰਾਗੀਗੁਰਮਤਿਭਾਇਸੁਭਾਇਆ ੮ ॥ਅ
ਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੇਦਿਨਰਾਤੀ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਤੀ॥ਸ
ਬਦੁਰਸਾਲੁਰਸਨਰਸਿਰਸਨਾਬੇਣੁਰਸਾਲੁਵਜਾਇਆ ੯ ਬੇਣੁਰਸਾ
ਲਵਜਾਵੈਸੋਈ॥ਜਾਕੀਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕਬੂਝਹੁਇਹਬਿ

ਧਿਰਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇਆ ੧੦ ॥ਐਸੇਜਨਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਹਿਰਹਹਿਨਿਰਾਰੇ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰਹਿਤਿਨਸਫਲੁਜਨਮੁਜਗਿਆਇਆ ੧੧ ਘਰੁਦਰੁਮੰਦਰੁਜਾਣੈਸੋਈ॥ਜਿਸੁਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਕਾਇਆਗੜੁਮਹਲਮਹਲੀਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਚੁਸਾਚਾਤਖਤੁਰਚਾਇਆ॥੧੨ ਚਤੁਰਦਸਹਾਟਦੀਵੇਦੁਇਸਾਖੀ॥ਸੇਵਕਪੰਚਨਾਹੀਬਿਖੁਚਾਖੀ॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਅਨੂਪਨਿਰਮੋਲਕਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ ੧੩ ਤਖਤਿਬੈਸੈਤਖਤੈਕੀਲਾਇਕ॥ਪੰਚਸਮਾਏਗੁਰਮਤਿਪਾਇਕ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਸੀਸਹਸਾਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ ੧੪ ਤਖਤਿਸਲਾਮੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਇਹੁਸਾਚੁਵਡਾਈਗੁਰਮਤਿਲਿਵਜਾਤੀ॥ਨਾਨਕਰਾਮੁਜਪਹੁਤਰੁਤਾਰੀਹਰਿਅੰਤਿਸਖਾਈਪਾਇਆ ੧੫॥੧॥੧੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਹਰਿਧਨੁਸੰਚਹੁਰੇਜਨਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਰਹਹੁਸਰਣਾਈ॥ਤਸਕਰੁਚੋਰੁਨਲਾਗੈਤਾਕਉਧੁਨਿਉਪਜੈਸਬਦਿਜਗਾਇਆ ੧ ਤੂੰਏਕੋਕਾਂਤੁਨਿਰਾਲਮੁਰਾਜਾ॥ਤੂੰਆਪਿਸਵਾਰਹਿਜਨਕੇਕਾਜਾ॥ਅਮਰੁਅਡੋਲੁਅਪਾਰੁਅਮੋਲਕੁਹਰਿਅਸਥਿਰਥਾਨਿਸੁਹਾਇਆ ੨ ਦੇਹੀਨਗਰੀਊਤਮਥਾਨਾ॥ਪੰਚਲੋਕਵਸਹਿਪਰਧਾਨਾ॥ਊਪਰਿਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰਾਲਮੁਸੁੰਨਸਮਾਧਿਲਗਾਇਆ ੩ ਦੇਹੀਨਗਰੀਨਉਦਰਵਾਜੇ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰਣੈਹਾਰੈਸਾਜੇ॥ਦਸਵੈਪੁਰਖੁਅਤੀਤੁਨਿਰਾਲਾਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਆ ੪ ਪੁਰਖੁਅਲੇਖੁਸਚੇਦੀਵਾਨਾ॥ਹੁਕਮਿਚਲਾਇਸਚੁਨੀਸਾਨਾ॥ਨਾਨਕਖੋਜਿਲਹਹੁਘਰੁਅਪਨਾਹਰਿਆਤਮਰਾਮਨਾਮੁਪਾਇਆ ੫ ਸਰਬਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨਾ॥ਅਦਲੁਕਰੇਗੁਰਗਿਆਨਸ

ਮਨਾ ਰਾਮੁ ਰੋਸੁ ਲੈ ਗਰਬਦਿ ਨਿਮਾਣੇ ਹਉਮੈ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ੬ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ੭ ਨਾ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਪਉਣੁ ਉਡਾਵੈ ਜੋਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਵੈ ਪੰਚ ਸਬਦ ਝੁਣਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਵਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ੮ ਭਉ ਬੈਰਾਗਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ੯ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰੋਗ ਕਟੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ੧੦ ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਕਰਮੁ ਸੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੋਜੁ ਸਬਾਇਆ ੧੧ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ਆਪੇ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ੧੨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਵਸੈ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ੧੩ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਗਰਬੁ ਗਵਾਏ ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੁ ਦਿਖਾਏ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਨੀ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ੧੪ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਾਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ੧੫ ॥੨॥੧੯॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਸਚੈ ਘਰਿ ਰਹਣਾ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗੁ ਤਰਣਾ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਏ

੨੬ ਆ ੧ ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹੁਬਿਨਾਸਨਾ।ਨਉਦਰਮੁਕਤੇਦਸਵੈਆਸਨਾ।ਊਪਰਿਪ ੬ 94
ਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰੁਜਿਨਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਆ ੨ ਗੁਰਮਤਿਲੇਵਹੁਹਰਿ
ਲਿਵਤਰੀਐ।ਅਕਲੁਗਾਇਜਮਤੇਕਿਆਡਰੀਐ।ਜਤਜਤਦੇਖਉਤਤ
ਤਤਤੁਮਹੀਅਵਰੁਨਦੁਤੀਆਗਾਇਆ ੩ ਸਚੁਹਰਿਨਾਮੁਸਚੁਹੈਸਰਣ
ਾ।ਸਚੁਗੁਰਸਬਦੁਜਿਤੈਲਗਿਤਰਣਾ।ਅਕਥੁਕਥੈਦੇਖੈਅਪਰੰਪਰੁਫੁਨਿਗ
ਰਭਿਨਜੋਨੀਜਾਇਆ ੪ ਸਚਬਿਨੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਨਪਾਵੈ।ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨ
ਆਵੈਜਾਵੈ।ਮੂਲਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਕਹੁਨਾਨਕਪੂਰਾਪਾਇਆ ੫ ਸਚ
ਬਿਨੁਭਵਜਲੁਜਾਇਨਤਰਿਆ।ਏਹੁਸਮੁੰਦੁਅਥਾਹੁਮਹਾਬਿਖੁਭਰਿਆ।ਰ
ਹੈਅਤੀਤੁਗੁਰਮਤਿਲੇਊਪਰਿਹਰਿਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਪਾਇਆ ੬ ਝੂਠੀਜਗ
ਹਿਤਕੀਚਤੁਰਾਈ।ਬਿਲਮਨਲਾਗੈਆਵੈਜਾਈ।ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਭਿ
ਮਾਨੀ।ਉਪਜੈਬਿਨਸਿਖਪਾਇਆ ੭ ਉਪਜਹਿਬਿਨਸਹਿਬੰਧਨਬੰਧੇ।ਹਉ
ਮੈਮਾਇਆਕੇਗਲਿਫੰਧੇ।ਜਿਸੁਰਾਮਨਾਮੁਨਾਹੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੋਜਮਪੁਰਿ
ਬੰਧਿਚਲਾਇਆ ੮ ਗੁਰਬਿਨੁਮੋਖਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐ।ਬਿਨੁਗੁਰਰਾਮ
ਨਾਮੁਕਿਉਧਿਆਈਐ।ਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਤਰਹੁਭਵਦੁਤਰੁਮੁਕਤਿਭਏਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ੯ ਗੁਰਮਤਿਕ੍ਰਿਸਨਿਗੋਵਰਧਨਧਾਰੇ।ਗੁਰਮਤਿਸਾਇਰਿਪਾਹਣ
ਤਾਰੇ।ਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਨਾਨਕਗੁਰਿਭ੍ਰਮੁਚੁਕਾਇਆ ੧੦।
ਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਤਰਹੁਸਚੁਤਾਰੀ।ਆਤਮਚੀਨਹੁਰਿਦੈਮੁਰਾਰੀ।ਜਮਕੇਫਾਹੇਕਾਟ
ਹਿਹਰਿਜਪਿਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ ੧੧ ਗੁਰਮਤਿਪੰਚਸਖੇਗੁਰਭਾਈ।
ਗੁਰਮਤਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿਸਮਾਈ।ਮਨਿਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਗਜੀਵਨਰਿਦੈਅ

ਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਿਸ ਕੀ ਕੀਜੈ ॥ ਚੀਨਹੁ ਆਪੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸਰੁ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧੩॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਖੰਡਿ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੂਚਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਖੀ ਦੇਖਹੁ ਊਚਾ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਇਆ ॥੧੫॥੩॥੨੦॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰਹਰੁ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਸੰਗਲੁ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਲਾ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਨਿਸਿ ਦਾਮਨਿ ਜਿਉ ਚਮਕਿ ਚੰਦਾਇਣੁ ਦੇਖੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪੇਖੈ ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਸਰੂਪਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਰੇ ॥ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਦੀਪਕੁ ਗੈਣਾਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਉ ਜਾਏ ॥ ਅਨਭਉ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਊਚੀ ਪਦਵੀ ਊਚੋ ਊਚਾ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਤਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਤੇ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਧੀਰਾ ॥ ਦੁਘਟ ਘਟ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਇਆ ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰੰਗਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਗਾ ॥ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਜਪੁ ਜਪਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵਾ ਕੇ ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਕਾਲੁ ਸੇਵਕ ਪਗ ਤਾ ਕੇ ॥ ਊਤਮ ਸੰਗਤਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਊ

ਤਮਜਨੁਭਉਜਲੁਪਾਰਿਤਰਾਇਆ ॥੮॥ ਇਹੁਭਉਜਲੁਜਗਤੁਸਬਦਿਗੁਰਤਰੀ
ਐ ॥ ਅੰਤਰਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਜਰੀਐ ॥ ਪੰਚਬਾਣਲੇਜਮਕਉਮਾਰੈਗਗਨੰਤਰਿ
ਧਣਖੁਚੜਾਇਆ ॥੯॥ ਸਾਕਤਨਰਿਸਬਦੁਸੁਰਤਿਕਿਉਪਾਈਐ ॥ ਸਬਦੁਸੁ
ਰਤਿਬਿਨੁਆਈਐਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਪਰਾਇਣੁਹਰਿਪੂਰੈਭਾ
ਗਿਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਨਿਰਭਉਸਤਿਗੁਰੁਹੈਰਖਵਾਲਾ ॥ ਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਗੁ
ਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਧੁਨਿਅਨੰਦਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈਗੁਰਸਬਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ ॥੧੧॥
ਨਿਰਭਉਸੋਸਿਰਿਨਾਹੀਲੇਖਾ ॥ ਆਪਿਅਲੇਖੁਕੁਦਰਤਿਹੈਦੇਖਾ ॥ ਆਪਿਅਤੀਤੁ
ਅਜੋਨੀਸੰਭਉਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸੋਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਸਤਿਗੁ
ਰੁਜਾਣੈ ॥ ਸੋਨਿਰਭਉਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਣੈ ॥ ਅੰਤਰੁਦੇਖਿਨਿਰੰਤਰਿਬੂਝੈ
ਅਨਤਨਮਨੁਡੋਲਾਇਆ ॥੧੩॥ ਨਿਰਭਉਸੋਅਭਅੰਤਰਿਵਸਿਆ ॥ ਅਹਿ
ਨਿਸਿਨਾਮਿਨਿਰੰਜਨਰਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੰਗਤਿਪਾਈਐਹਰਿਸਹਜੇਸਹ
ਜਿਮਿਲਾਇਆ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈ ॥ ਰਹੈਅਲਿਪਤੁਚਲਤੇ
ਘਰਿਆਣੈ ॥ ਊਪਰਿਆਦਿਸਰਬਤਿਹੁਲੋਈਸਚੁਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇ
ਆ ॥੧੫॥੪॥੨੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਰਨੈਹਾਰਅਪਾਰਾ
॥ ਕੀਤੇਕਾਨਾਹੀਕਿਹੁਚਾਰਾ ॥ ਜੀਅਉਪਾਇਰਿਜਕੁਦੇਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਹੁਕਮੁਚ
ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਹੁਕਮੁਚਲਾਇਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ ॥ ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰੇ ॥
ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਹਰਿਘਟਿਘਟਿਦੇਖਹੁਵਰਤੈਤਾਕੁਸਬਾਇਆ ॥੨॥ ਜਿਸ
ਕਉਮੇਲੇਸੁਰਤਿਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ ॥ ਆਨਦਰੂਪਅਨੂਪ
ਅਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਐਭਰਮੁਜਾਇਆ ॥੩॥ ਮਨਤਨਧਨਤੇਨਾਮੁਪਿਆਰਾ ॥

ਘਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਚਲਦਿਆ ਹਵਣਾ ਮੋਹ ਪਸਾਰ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਬੇਲੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਨਿ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ੪ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮਤਿ
ਸੂਰਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਜਿਨਿ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ੫ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ
ਧਨੁ ਜਸੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜਾਚਿਕੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਦਰਿ ਹਰਿ
ਕੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਸਾਚੀ
ਦਰਗਹ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਏ ਸਾਕਤ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਜਨਮ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ
੭ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹਾ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਲਾਹਾ ਬਿਖਿਆ
ਮਲੁ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ ਨਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰ ਸੰਤੋਖੁ ਪਾਇਆ ੮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ
ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਰਹੀਜੈ ਸੰਸਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਹੁ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ
ਰੋਗੁ ਨ ਲਾਇਆ ੯ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਵਡੀਆਏ ਕਉਨੁ ਸੁ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਸਮਝਾਏ
ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ੧੦ ਵਾਚਹਿ ਪੁਸਤਕ
ਵੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ਇਕਿ ਬਹਿ ਸੁਨਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਾਨਾਂ ਅਜਗਰ ਕਪਟੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ
ਖੁਲੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ੧੧ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ਲਗਾਵਹਿ ਭਸਮੈ
ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ਸੁ ਹਉਮੈ ਪਾਖੰਡ ਕੀਨੇ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ੧੨ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਹਿ ਉਦਿਆਨਾ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜ
ਮੁ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ
ਜਾਇਆ ੧੩ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ਰੇਚਕ ਕੁੰਭਕ ਪੂਰਕ ਮਨ
ਹਾਠੀ ਪਾਖੰਡ ਧਰਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਸਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ੧੪
ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ਨਾਨ

ਕਆਤਮਰਾਮੁਸਬਾਇਆਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ ੧੫ ॥੫॥

੨੨

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੩ ॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਹੁਕਮੀਸਹਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਅਪਣੀਵਡਿਆਈ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਹੁਕਮੇਰ
ਹਿਆਸਮਾਈਹੇ ੧ ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਗਤੁਗੁਬਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਵੀ
ਚਾਰਾ॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ ੨ ਆਪੇਮੇਲੇਦੇਵ
ਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਬਹੁਤੁਫਿਰੈਬਿਲਲਾਦੀ
ਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈਹੇ ੩ ਹਉਮੈਮਾਇਆਵਿਚੇਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇ
ਪਤਿਗਵਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਨਾਇਰਾਚੈਸਾਚੈਰਹਿਆਸਮਾਈਹੇ ੪
ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਆ
ਪੇਖੇਲਕਰੇਸਭਿਕਰਤਾਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈਹੇ ੫ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪੁਗਵਾਏ
॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਬਦਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਪਿਆਰੁਭਗਤੀਰਾਤਾਸਹਜਿਮਤੇ
ਬਣਿਆਈਹੇ ੬ ਦੂਖਨਿਵਾਰਣੁਗੁਰਤੇਜਾਤਾ॥ਆਪਿਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁ
ਦਾਤਾ॥ਜਿਸਨੋਲਾਏਸੋਈਬੂਝੈਭਉਭਰਮੁਸਰੀਰਹੁਜਾਈਹੇ ੭ ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਪੇਦੇਵੈ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈ॥ਜਰਾਜਮੁਤਿਸੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਾਚੇਸਿਉ
ਬਣਿਆਈਹੇ ੮ ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਜਲਿਜਲਿਖਪੈਬਹੁਤੁ
ਵਿਕਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖੁਠਉਰਨਪਾਏਕਬਹੂਸਤਿਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈਹੇ ੯ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਾਚੈਨਾਮਿਸਦਾਲਿਵਲਾਗੀ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਰਵਿ

ਆਪਿ ਨਿਰੰਕੇਵਲੁ ਤਿਸੁ ਮਨ ਸਬਦਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਸਦਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਇਦਾ
॥੧੧॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅ
ਪਣਾ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵਹਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥
ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਗ
ਵਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਬੂਝੈ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਜਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਮਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਵਾਸਾ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ
ਦਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ
ਕੋਈ ਹੇ ॥੧॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾ
ਏ ॥ ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਹੋਰ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਧੁ
ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਬਿ
ਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ
ਆਪੇ ॥ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰਾ ਹੋਰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਲਾਇ
ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸੁ
ਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਹੇ ॥੫॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪੁਰਬਿ

੫੩੮

ਲਿਖਿਆਸੋਮੇਟਣਾਨਜਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਮਾਈ

ਹੇ ੬ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਜਾਤਾ॥ਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾ॥ਹ

ਉਮੈਮਾਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਬਦੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਈਹੇ ੭ ਕਾਇਆਕੁਟੰ

ਬੁਮੋਹੁਨਬੂਝੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਆਖੀਸੂਝੈ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਵੈਦਿਨੁਰਾ

ਤੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਈਹੇ ੮ ਮਨਮੁਖਧਾਤੁਦੂਜੈਹੈਲਾਗਾ॥ਜਨਮਤਕਿਉ

ਨਮੂਓਅਭਾਗਾ॥ਆਵਤਜਾਤਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨ

ਪਾਈਹੇ ੯ ਕਾਇਆਕੁਸੁਧਹਉਮੈਮਲੁਲਾਈ॥ਜੇਸਉਧੋਵਹਿਤਾਮੈਲੁਨਜਾਈ

॥ਸਬਦਿਧੋਪੈਤਾਹਛੀਹੋਵੈਫਿਰਿਮੈਲੀਮੂਲਿਨਹੋਈਹੇ॥ਪੰਚਦੂਤਕਾਇਆਸੰ

ਘਾਰਹਿ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿ॥ਅੰਤਰਿਮਾਇਆਮੋਹਗੁਬ

ਾਰਾਜਿਉਸੁਪਨੈਸੁਧਿਨਹੋਈਹੇ ੧੧ ਇਕਿਪੰਚਾਮਾਰਿਸਬਦਿਹੈਲਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁ

ਰੁਆਇਮਿਲਿਆਵਡਭਾਗੇ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਰਵਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋ

ਈਹੇ ੧੨ ਗੁਰਕੀਚਾਲਗੁਰੂਤੇਜਾਪੈ॥ਪੂਰਾਸੇਵਕੁਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈ॥ਸਦਾ

ਸਬਦੁਰਵੈਘਟਅੰਤਰਿਰਸਨਾਰਸੁਚਾਖੈਸਚੁਸੋਈਹੇ ੧੩ ਹਉਮੈਮਾਰੇਸਬਦਿਨਿ

ਵਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਏਕਸੁਬਿਨੁਹਉਹੋਰੁਨਜਾਣਾਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋ

ਈਹੇ ੧੪ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਹਜੁਕਿਨੈਨਹੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸ

ਚਿਸਮਾਇਆ॥ਸਚਾਸੇਵਿਸਬਦਿਸਚਿਰਾਤੇਹਉਮੈਸਬਦੇਖੋਈਹੇ ੧੫

ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਹਿਪਕੀਸਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸ

ਮਾਵਹਿਸਾਚੈਸਾਚੇਤੇਪਤਿਹੋਈਹੇ ੧੬॥੧੨ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਜਗਜੀ

ਵਨੁਸਾਚਾਏਕੋਦਾਤਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਏਕੋਅਮਰੁਏਕਾਪਤਿਸਾ

੬੧੮

ਸਾਚੁ

ਹੈਜੁਗਜੁਗਿਸਿਰਿਕਾਰਬਣਾਈਹੇ ੧ ਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਨਿਆਪੁਪਛਾਤਾ
ਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾਤਾ।ਰਸਨਾਸਬਦਿਰਤੀਗੁਣਗਾਵੈਦਰਿਸਾ
ਚੈਪਤਿਪਾਈਹੇ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ।ਮਨਮੁਖਿਨਿੰਦਕਿ
ਪਤਿਗਵਾਈ।ਨਾਮਿਰਤੇਪਰਮਹੰਸਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈਹੇ ੩
ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਪੂਰਾ।ਸਤਿਗੁਰੁਆਖਿਸੁਣਾਏਸੂਰਾ।ਕਾਇਆਅੰਦ
ਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਾਚਾਮਨੁਪੀਵੈਭਾਇਸੁਭਾਈਹੇ ੪ ਪੜਿਪੰਡਿਤੁਅਵਰਾਸ
ਮਝਾਏ।ਘਰਜਲਤੇਕੀਖਬਰਿਨਪਾਏ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਨਾਮੁਨਪਾਈਐ
ਪੜਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈਹੇ ੫ ਇਕਿਭਸਮਲਗਾਇਫਿਰਹਿਭੇਖਧਾਰੀ।
ਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿਨਿਮਾਰੀ।ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਭਰਮਿਭੇਖਿ
ਭਰਮਾਈਹੇ ੬ ਇਕਿਗ੍ਰਿਹਕੁਟੰਬਮਹਿਸਦਾਉਦਾਸੀ।ਸਬਦਿਮੁਏਹਰਿਨਾਮਿ
ਨਿਵਾਸੀ।ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਭੈਭਾਇਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਹੇ ੭
ਮਨਮੁਖੁਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੁਤਾ।ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਭਉਕੈਜਿਸੁਕੁਤਾ।ਜਮਕਾ
ਲੁਤਿਸੁਕਦੇਨਛੋਡੈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਈਹੇ ੮ ਸਚੈਸਬਦਿਸਚੀਪਤਿਹੋ
ਈ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈਕੋਈ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਨਾਉਨਪਾਏਪ੍ਰਭਿਐ
ਸੀਬਣਤਬਣਾਈਹੇ ੯ ਇਕਿਸਿਧਸਾਧਿਕਬਹੁਤੁਵੀਚਾਰੀ।ਇਕਿਅਹਿਨਿ
ਸਿਨਾਮਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀ।ਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਏਸੋਬੂਝੈਭਗਤਿਭਾਇਭਉਜਾ
ਈਹੇ ੧੦ ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਕਰਹਿਨਹੀਬੂਝਹਿ।ਇਕਿਮਨੂਆਮਾਰਿਮਨੈਸਿਉਲੂ
ਝਹਿ।ਸਾਚੈਸਬਦਿਰਤੇਇਕਰੰਗੀਸਾਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਈਹੇ ੧੧ ਆਪੇਸਿਰਜੇ
ਦੇਵਡਿਆਈ।ਆਪੇਭਾਣੈਦੇਇਮਿਲਾਈ।ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਮਨਿਵਸਿਆਮੇਰੈ

ਪਾਇਆਇਉਹੁਕਮਿਸਮਾਈਹੇ ੧੨ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇ॥ਮਨਮੁਖਸੇਵਿਨਜਾਣਨਿ
ਕਾਚੇ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਲਾਈਹੇ ੧੩ ਜੁਗਿਜੁਗਿਸਾਚਾ
ਏਕੋਦਾਤਾ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਤਾ॥ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਵਿਛੁੜੇਨਾਹੀਨਦਰੀ
ਸਹਜਿਮਿਲਾਈਹੇ ੧੪ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੈਲੁਕਮਾਇਆ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿ
ਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈਮਨਿਦੇਖਹੁਲਿਵਲਾਈਹੇ
੧੫ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀ॥ਆਪਹੁਹੋਆਨਾਕਿਛੁਹੋਸੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈਹੇ ੧੬ ॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ॥ਜੋਆਇਆ
ਸੋਸਭੁਕੋਜਾਸੀ॥ਦੂਜੈਭਾਇਬਾਧਾਜਮਫਾਸੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਜਨਉਬਰੇ
ਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਈਹੇ ੧ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁ
ਲੇਖੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਕਮਾਈਹੇ ੨
ਮਨਮੁਖਸਹਸਾਬੂਝਨਪਾਇਆ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿ
ਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਸਹਜਿਸਾਚਿਸਮਾਈਹੇ ੩ ਧੰਧੈਧਾਵਤਮਨੁਭਇਆਮਨੂ
ਰਾ॥ਫਿਰਿਹੋਵੈਕੰਚਨੁਭੇਟੈਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲਏਸੁਖੁਪਾਏਪੂਰੈਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਈਹੇ ੪ ਦੁਰਮਤਿਝੂਠੀਬੁਰੀਬੁਰਿਆਰਿ॥ਅਉਗਣਿਆਰੀਅਉਗਣਿ
ਆਰਿ॥ਕਚੀਮਤਿਫੀਕਾਮੁਖਿਬੋਲੈਦੁਰਮਤਿਨਾਮੁਨਪਾਈਹੇ ੫ ਅਉਗਣਿ
ਆਰੀਕੰਤਨਭਾਵੈ॥ਮਨਕੀਜੂਠੀਜੂਠੁਕਮਾਵੈ॥ਪਿਰਕਾਸਾਉਨਜਾਣੈਮੂਰਖਿਬਿਨੁ
ਗੁਰਬੂਝਨਪਾਈਹੇ ੬ ਦੁਰਮਤਿਖੋਟੀਖੋਟੁਕਮਾਵੈ॥ਸੀਗਾਰੁਕਰੇਪਿਰਖਸਮ
ਨਭਾਵੈ॥ਗੁਣਵੰਤੀਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ ੭ ਆਪੇਹੁਕ
ਮੁਕਰੇਸਭੁਵੇਖੈ॥ਇਕਨਾਬਖਸਿਲਏਧੁਰਿਲੇਖੈ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤੇਸਚੁਪਾ

ਇਆਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ ੮ ਹਉਮੈਮੇਰਾਤੂਮੋਹਗਸਿਲਾਇਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਲਿ
ਵਸਾਚਿਸਿਉਜਿਸਮਾਇਆ।ਆਪੇਮੇਲੇਆਪੇਕਾਢਵੈਪੇਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਪਾਈ
ਹੇ ੯ ਇਕਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸਦਾਜਨਜਾਗੇ।ਇਕਿਮਾਇਆਮੋਹਿਸੋਇਰਹੇਅਭ
ਗੇ।ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਹੋਰੁਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਈਹੇ ੧੦ ਕਾਲੁਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿ
ਨਿਵਾਰੇ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ।ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ।ਹਰਿਕੈਨਾਮਿ
ਸਮਾਈਹੇ ੧੧ ਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰੈਦੇਵਾਨੀ।ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੁਖਮਾਹਿਸਮਾਨੀ।ਬ
ਹੁਤੇਭੇਖਕਰੈਨਹਪਾਏਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਨਪਾਈਹੇ ੧੨ ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਜਾਆ
ਪਿਕਰਾਏ।ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਰਾਹਿਚਲਾਏ।ਆਪੇਮਿਹਰਵਾਨੁਸੁਖਦਾਤਾਜਿਉਭਾ
ਵੈਤਿਵੈਚਲਾਈਹੇ ੧੩ ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ।ਆਪੇਸੰਜਮੁਆਪੇਜੁਗ
ਤਾ।ਆਪੇਨਿਰਮਲੁਮਿਹਰਵਾਨੁਮਧੁਸੂਦਨੁਜਿਸਦਾਹੁਕਮੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈਹੇ
੧੪ ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਏਕੋਜਾਤਾ।ਘਟਿਘਟਿਵਸਿਰਹਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ
।ਇਕਥੈਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਹੈਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮੁਭਉਜਾਈਹੇ ੧੫ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਰਿਜੀਉਏਕੋਜਾਤਾ।ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਸਬਦਿਪਛਾਤਾ।ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਸੋਈਜ
ਨੁਪਾਏਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਹੇ ੧੬॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਸਚੁਸਾਲਾਹੀ
ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੈ।ਸਭੁਜਗੁਹੈਤਿਸਹੀਕੈਚੀਰੈ।ਸਭਿਘਟਭੋਗਵੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਆਪੇਸੂਖਨਿਵਾਸੀਹੇ ੧ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾ
ਈ।ਆਪੇਆਇਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਤੂਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀਹੇ ੨ ਕਿਸੁਸੇਵੀਤੈ
ਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀ।ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਮਤਿਊਤਮ
ਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੀਹੇ ੩ ਦੇਹੀਕਾਚੀਕਾਗਦਮਿਕਦਾਰਾ।ਬੂੰਦਪਵੈਬਿਨ

ਮੈਫਿਰਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ।ਕੰਚਨਕਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾ
ਸੀਹੇ ੪ ਸਚਾਚਉਕਾਸੁਰਤਿਕੀਕਾਰਾ।ਹਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਸਚੁਆਧਾਰਾ।ਸਦਾ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਪਾਵਨੁਜਿਤੁਘਟਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਹੇ ੫ ਹਉਤਿਨਬ ਲਿ
ਲਿਹਾਰੀਜੋਸਾਚੈਲਾਗੇ।ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇ।ਸਾਚਾਸੂਖੁਸਦਾ
ਤਿਨਅੰਤਰਿਰਸਨਾਹਰਿਰਸਿਰਾਸੀਹੇ ੬ ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਾਅਵਰੁਨਪੂਜਾ।ਏਕੋਸੇ
ਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ।ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭੁਸਚੁਦਿਖਾਇਆਸਚੈਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੇ ੭
ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨੀਫਿਰਿਫਿਰਿਆਇਆ।ਆਪਿਭੂਲਾਜਾਖਸਮਿਭੁਲਾਇਆ
।ਹਰਿਜੀਉਮਿਲੈਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਚੀਨੈਸਬਦੁਅਬਿਨਾਸੀਹੇ ੮ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਭ
ਰੇਹਮਅਪਰਾਧੀ।ਕਿਆਮੁਹੁਲੈਬੋਲਹਨਾਹਮਗੁਣਨਸੇਵਾਸਾਧੀ।ਡੁਬਦੇਪਾ
ਥਰਮੇਲਿਲੈਹੁਤੁਮਆਪੇਸਾਚੁਨਾਮੁਅਬਿਨਾਸੀਹੇ ੯ ਨਾਕੋਈਕਰੇਨਕਰਣੈਜੋ
ਗਾ।ਆਪੇਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਸੁਹੋਇਗਾ।ਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਸੁਖੁਪਾਏਸਦਹੀਨ
ਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੇ ੧੦ ਇਹੁਤਨੁਧਰਤੀਸਬਦੁਬੀਜਿਅਪਾਰਾ।ਹਰਿਸਾਚੇਸੇਤੀ
ਵਣਜੁਵਾਪਾਰਾ।ਸਚੁਧਨੁਜੰਮਿਆਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਹੇ ੧੧
ਹਰਿਜੀਉਅਵਗਣਿਆਰੇਨੋਗੁਣੁਕੀਜੈ।ਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਨਾਮੁਦੀਜੈ।ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਪਤਿਪਾਏਇਕਤੁਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੇ ੧੨ ਅੰਤਰਿਹਰਿਧਨੁਸਮਝਨ
ਹੋਈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝੈਕੋਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਧਨੁਪਾਏਸਦਹੀਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀ
ਹੇ ੧੩ ਅਨਲਵਾਉਭਰਮਿਭੁਲਾਈ।ਮਾਇਆਮੋਹਿਸੁਧਿਨਕਾਈ।ਮਨਮੁ
ਖਅੰਧੇਕਿਛੂਨਸੂਝੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੀਹੇ ੧੪ ਮਨਮੁਖਹਉਮੈਮਾਇ
ਆਸੂਤੇ।ਅਪਣਾਘਰੁਨਸਮਾਲਹਿਅੰਤਿਵਿਗੂਤੇ।ਪਰਨਿੰਦਾਕਰਹਿਬਹੁਚਿੰ

ਤਾਜਾਲੰਧੁਥੇਧੁਖਿਨਿਵਾਸੀਹੇ ੧੫ ਆਪੇਕਰਤੈਕਾਰਕਰਾਈ।ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੇਇਬੁਝਾਈ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਾਮੇਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੇ ੧੬॥੫
ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਏਕੋਸੇਵੀਸਦਾਥਿਰੁਸਾਚਾ।ਦੂਜੈਲਾਗਾਸਭੁਜਗੁਕਾ
ਚਾ।ਗੁਰਮਤੀਸਦਾਸਚੁਸਾਲਾਹੀਸਾਚੇਹੀਸਾਚਿਪਤੀਜੈਹੇ ੧ ਤੇਰੇਗੁਣਬਹੁ
ਤੇਮੈਏਕੁਨਜਾਤਾ।ਆਪੇਲਾਇਲਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ।ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆ
ਈਗੁਰਮਤਿਇਹੁਮਨੁਭੀਜੈਹੇ ੨ ਮਾਇਆਲਹਰਿਸਬਦਿਨਿਵਾਰੀ।ਇਹੁਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਮਾਰੀ।ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵੈਰੰਗਿਰਾਤਾਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈਹੇ ੩ ਮੇ
ਰੀਮੇਰੀਕਰਤਾਵਿਹਾਣੀ।ਮਨਮੁਖਿਨਬੂਝੈਫਿਰੈਇਆਣੀ।ਜਮਕਾਲੁਘੜੀ
ਮੁਹਤੁਨਿਹਾਲੇਅਨਦਿਨੁਆਰਜਾਛੀਜੈਹੇ ੪ ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਕਰੈਨਹੀਬੂਝੈ
। ਸਿਰਊਪਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੂਝੈ।ਐਥੈਕਮਾਣਾਸੁਆਗੈਆਇਆਅੰਤਕਾਲਿ
ਕਿਆਕੀਜੈਹੇ ੫ ਜੋਸਚਿਲਾਗੇਤਿਨਸਾਚੀਸੋਇ।ਦੂਜੈਲਾਗੇਮਨਮੁਖਿਰੋ
ਇ।ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਖਸਮੁਹੈਆਪੇਆਪੇਗੁਣਮਹਿਭੀਜੈਹੇ ੬ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਸਦਾਜਨੁਸੋਹੈ।ਨਾਮਰਸਾਇਣਿਇਹੁਮਨੁਮੋਹੈ।ਮਾਇਆਮੋਹਮੈਲੁਪਤੰਗੁਨਲਾ
ਗੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮਿਭੀਜੈਹੇ ੭ ਸਭਨਾਵਿਚਿਵਰਤੈਇਕੁਸੋਈ।ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ।ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ।ਨਾਇਸਾਚੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਜੈਹੇ ੮ ਕਿਲਬਿਖਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ
। ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਤਨੁਮਨੁਭੀਜੈਹੇ ੯ ਮਾਇਆ
ਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰੇ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਵਾਰੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ।ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਦਾ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਲੀਜੈਹੇ ੧੦ ਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਜਮਕਾਭਉਪਾਵ

ਗਿ ਜਮੁਨਛੋਡੈਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਮੁਕਤਿਪਾਏਸੋਹਰਿਹਰਿ
ਸਨਪੀਜੈਹੇ ੧੧ ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਤਰਿਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਾਂਤਿਸੁ
ਖੁਹੋਈ॥ਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨਸਦਾਹੈਬਾਣੀਗੁਰਮਤਿਅੰਤਰੁਭੀਜੈਹੇ ੧੨ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸ
ਨੁਮਹੇਸੁਵੀਚਾਰੀ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਧਕਮੁਕਤਿਨਿਰਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਏਕੋਹੈਜਾਤਾ
ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਵੀਜੈਹੇ ੧੩ ਬੇਦਪੜਹਿਹਰਿਨਾਮੁਨਬੂਝਹਿ॥ਮਾਇਆਕਾ
ਰਣਿਪੜਿਪੜਿਲੂਝਹਿ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁ
ਤਰੀਜੈਹੇ ੧੪ ਬੇਦਬਾਦਸਭਿਆਖਿਵਖਾਣਹਿ॥ਨਅੰਤਰੁਭੀਜੈਨਸਬਦੁਪ
ਛਾਣਹਿ॥ਪੁੰਨੁਪਾਪੁਸਭੁਬੇਦਿਦ੍ਰਿੜਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਹੇ ੧੫
ਆਪੇਸਾਚਾਏਕੋਸੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਸਾ
ਚਾਸਚੋਸਚੁਰਵੀਜੈਹੇ ੧੬॥੬ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਸਚੈਸਚਾਤਖਤੁਰਚਾਇਆ
॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਤਿਥੈਮੋਹੁਨਮਾਇਆ॥ਸਦਹੀਸਾਚੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਾਰੀਹੇ ੧ ਸਚਾਸਉਦਾਸਚੁਵਾਪਾਰਾ॥ਨਤਿਥੈਭਰਮੁਨਦੂਜਾਪ
ਸਾਰਾ॥ਸਚਾਧਨੁਖਟਿਆਕਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀਹੇ ੨ ਸਚੈਲਾਏਸੇ
ਜਨਲਾਗੇ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਮਸਤਕਿਵਡਭਾਗੇ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਗੁਣਗਾਵਹਿਸ
ਬਦਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਹੇ ੩ ਸਚੋਸਚਾਸਚੁਸਾਲਾਹੀ॥ਏਕੋਵੇਖਾਦੂਜਾਨਾਹੀ॥ਗੁਰਮਤਿ
ਊਚੋਊਚੀਪਉੜੀਗਿਆਨਿਰਤਨਿਹਉਮੈਮਾਰੀਹੇ ੪ ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜ
ਲਾਇਆ॥ਸਚੁਮਨਿਵਸਿਆਜਾਤੁਧੁਭਾਇਆ॥ਸਚੇਕੀਸਭਸਚੀਕਰਣੀਹਉਮੈ
ਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਹੇ ੫ ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਆਪੇਕੀਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨਹੀ
ਚੀਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਚੁਕਮਾਵੈਸਾਚੀਕਰਣੀਸਾਰੀਹੇ ੬ ਕਾਰਕਮਾਈਜੋਮੇ

ਰਾਪਤਿਭਈ।ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈ।ਗੁਰਮਤਿਸਦਾਰਹੈਅੰਤਰਿਸੀਤਲੁ
ਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਵਾਰੀਹੇ ੭ ਸਾਚਿਲਗੇਤਿਨਸਭੁਕਿਛੁਭਾਵੈ।ਸਚੈਸਬਦੇਸਾਚਿਸੁ
ਹਾਵੈ।ਐਥੈਸਾਚੇਸੇਦਰਿਸਾਚੇਨਦਰੀਨਦਰਿਸਵਾਰੀਹੇ ੮ ਬਿਨੁਸਾਚੇਜੋਦੂਜੈਲ
ਾਇਆ।ਮਾਇਆਮੋਹਦੁਖਸਬਾਇਆ।ਬਿਨੁਗੁਰਦੁਖੁਸੁਖੁਜਾਪੈਨਾਹੀਮਾਇ
ਆਮੋਹਦੁਖੁਭਾਰੀਹੇ ੯ ਸਾਚਾਸਬਦੁਜਿਨਾਮਨਿਭਾਇਆ।ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆ
ਤਿਨੀਕਮਾਇਆ।ਸਚੋਸੇਵਹਿਸਚੁਧਿਆਵਹਿ।ਸਾਚਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਹੇ ੧੦ ਗੁਰ
ਕੀਸੇਵਾਮੀਠੀਲਾਗੀ।ਅਨਦਿਨੁਸੂਖਸਹਜਿਸਮਾਧੀ।ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿ
ਰਮਲੁਹੋਆ।ਗੁਰਕੀਸੇਵਪਿਆਰੀਹੇ ੧੧ ਸੇਜਨਸੁਖੀਏਸਤਿਗੁਰਿਸਚੇਲਾਏ।ਆ
ਪੇਭਾਣੇਆਪਿਮਿਲਾਏ।ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਜਨਉਬਰੇਹੋਰਮਾਇਆਮੋਹਖੁਆਰੀਹੇ
੧੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾ।ਨਾਤਿਸੁਕੁਟੰਬੁਨਾਤਿਸੁਮਾਤਾ।ਏਕੋਏਕੁਰ
ਵਿਆਸਭਅੰਤਰਿਸਭਨਜੀਆਕਾਆਧਾਰੀਹੇ ੧੩ ਹਉਮੈਮੇਰਾਦੂਜਾਭਾਇਆ
।। ਕਿਛੁਨਚਲੈਧੁਰਿਖਸਮਿਲਿਖਿਪਾਇਆ।ਗੁਰਸਾਚੇਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਸਾਚੈ
ਦੂਖਨਿਵਾਰੀਹੇ ੧੪ ਜਾਤੂਦੇਹਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ।ਸਾਚੈਸਬਦੇਸਾਚੁਕਮਾਏ।ਅੰ
ਦਰੁਸਾਚਾਮਨੁਤਨੁਸਾਚਾਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰੀਹੇ ੧੫ ਆਪੇਵੇਖੈਹੁਕਮਿਚਲਾਏ।
ਅਪਣਾਭਾਣਾਆਪਿਕਰਾਏ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਮਨੁਤਨੁਰਸਨਨਾਮਿਸਵਾ
ਰੀਹੇ ੧੬।।੭ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ।ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਉਪੰਨਾ।ਸਭਮਹਿਵਰਤੈ
ਏਕੋਪਰਛੰਨਾ।ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਜਿਨਿਅਪਣਾਆਪੁਪਛਾਤਾਹੇ ੧
ਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਇਆ।ਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਆਪੇਲਾਏ।ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿ
ਸੁਆਪੇਮੇਲੇਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ ੨ ।ਆਵਾਗਉਣੁਹੈਸੰਸਾਰਾ।ਮਾਇਆ

ਮੋਹੁਭ੍ਰਮੁਬਿਨਠੈਬਿਕਾਰਾ॥ਖਿਰੁਸਾਚਾਸਾਲਾਹਿਸਦਹੀਜਿਨਿਨਿਰਮਲਸਬਦੁਪਛਾਤਾਹੇ ੬੮੨
੩ ਇਕਿਮੂਲਿਲਗੇਓਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਡਾਲੀਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਤਿਨਜਨਕਉਲਾਗੇਜੋਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹੇ ੪ ਹਮਗੁਣਹੀਨ
ਗੀਕਿਆਬੋਲਾਬੋਲਾ॥ਤੂਸਭਨਾਦੇਖਹਿਤੋਲਹਿਤੋਲਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿ
ਰਹਣਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ ੫ ਤੇਰੈਭਾਣੈਤੂਸਚੀਕਾਰੈਲਾਏ॥ਅਵਗਣਛੋ
ਡਿਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਗੁਣਮਹਿਏਕੋਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ ੬
ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋਈ॥ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਸਬਦੇਖੋਈ॥ਏਕਸੁਮਹਿਪ੍ਰਭੁਏਕੁਸਮਾ
ਣਾਅਪਣੈਰੰਗਿਸਦਰਾਤਾਹੇ ੭ ਕਾਇਆਕਮਲੁਹੈਕੁਮਲਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖੁਸਬਦੁ
ਨਬੁਝੈਇਆਣੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਾਇਆਖੋਜੇਪਾਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਹੇ ੮ ਕੋਟ
ਗਹੀਕੇਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਸਦਾਹਰਿਜੀਉਰਾਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਜੋਇਛੇਸੋਈਫਲੁਪਾਏਜਿ
ਉਰੰਗੁਮਜੀਠੈਰਾਤਾਹੇ ੯ ਮਨਮੁਖੁਗਿਆਨੁਕਥੇਨਹੋਈ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਠ
ਉਰਨਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸਾਲਾਹੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ ੧੦ ਮਨ
ਮੁਖੁਕਾਰਕਰੇਸਭਿਦੁਖਸਬਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਾਹੀਕਿਉਦਰਿਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਸਾਚਾਸਦਸੇਵੇਸੁਖਦਾਤਾਹੇ ੧੧ ਜਹਦੇਖਾਤੂਸਭਨੀਥਾਈ॥
ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭਸੋਝੀਪਾਈ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਦਾਸਦਇਹੁਮਨੁਨਾਮੇਰਾਤਾ
ਹੇ ੧੨ ਨਾਮੇਰਾਤਾਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਨੀਰਾ॥ਆਵ
ਹਿਜਾਵਹਿਨਾਮੁਨਹੀਬੂਝਹਿਇਕਨਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਤਾਹੇ ੧੩ ਪੂਰੈ
ਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈਸਹਜਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਹੇ ੧੪ ਕਾਇਆਨਗਰੁਢਹੈਢਹਿਢੇਰੀ॥ਬਿ

ਨੁਸਬਦੇਚੂਕੈਨਫੇਰੀ॥ਸਾਚੁਸਲਾਹੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ
੧੫ ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰ
ਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੁਪਛਾਤਾਹੇ ੧੬॥੮॥ ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੩
ਆਪੇਕਰਤਾਸਭੁਜਿਸੁਕਰਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਆਪੇਗੁਪ
ਤੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ ੧ ਹਰਿਕੇਭਗਤਿਭਰੇਭੰ
ਡਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸਹਿਸਚੇਸਿਉਮਨੁਰਾ
ਤਾਹੇ ੨ ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਅਮੋਲੋ॥ਆਪੇਨਦਰੀਤੋਲੈਤੋਲੋ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿ
ਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਪਛਾਤਾਹੇ ੩ ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਹੋਵੈਧੁਰਿਤੇਰੀ॥
ਮਰੈਨਜੰਮੈਚੂਕੈਫੇਰੀ॥ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ ੪
ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਦੇਵਸਬਾਇਆ॥ਜੋਤੁ
ਧੁਭਾਣੇਸੇਨਾਮਿਲਾਗੇਗਿਆਨਮਤੀਪਛਾਤਾਹੇ ੫ ਪਾਪਪੁੰਨਵਰਤੈਸੰਸਾਰਾ॥ਹਰ
ਖੁਸੋਗੁਸਭੁਦੁਖੁਹੈਭਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪ
ਛਾਤਾਹੇ ੬ ਕਿਰਤੁਨਕੋਈਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਆਜਿਨਿਆਪੁਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ ੭ ਮਾਇਆਮੋਹਿਹ
ਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਗੈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਘਣਾਦੁਖੁਆਗੈ॥ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲੇ
ਭੇਖਧਾਰੀਅੰਤਕਾਲਿਪਛੁਤਾਤਾਹੇ ੮ ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸਭਿਕਿ
ਲਬਿਖਕਾਟੇਦੂਖਸਬਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਹੈਬਾਣੀਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਾ
ਤਾਹੇ ੯ ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਗੁਣਨਿਧਿਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਣਅ
ਵਗਣਕਾਏਕੋਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੀਜਾਤਾਹੇ ੧੦ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਅ

ਧਾਰਾਆਪੇਮੇਲੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾਆਪੇਬਖਸੇਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਮਨੁਤਨੁਸਾਚੈਰਾਤ
ਹੇ ੧੧ ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਵਿਚਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤਿਬੂਝੈਕਰਿਵੀਚਾਰਾਹਉਮੈ
ਮਾਰਿਸਦਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਰਸਨਾਸੇਵਿਸੁਖਦਾਤਾਹੇ ੧੨ ਗੜ੍ਹਕਾਇਆਅੰਦਰਿ
ਬਹੁਹਟਬਾਜਾਰਾਤਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਹੈਅਤਿਅਪਾਰਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਦਰਿ
ਸੋਹੈਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ ੧੩ ਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਅਗਮਅਪਾਰਾਕੀਮਤਿ
ਕਵਣੁਕਰੇਵੇਚਾਰਾਗੁਰਕੈਸਬਦੇਤੋਲਿਤੋਲਾਏਅੰਤਰਿਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ ੧
੪ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾਮੂ
ਰਖਪੜ੍ਹਹਿਸਬਦੁਨਬੂਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਤਾਹੇ ੧੫ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕ
ਰਾਏਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾ
ਤਾਹੇ ੧੬।੯ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਸੋਸਚੁਸੇਵਿਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾਸਬਦੇਦੂਖ
ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈਆਪੇਅਗਮਅਥਾਹਾਹੇ ੧
ਆਪੇਸਚਾਸਚੁਵਰਤਾਏਇਕਿਜਨਸਾਚੈਆਪੇਲਾਏਸਾਚੋਸੇਵਹਿਸਾਚੁਕਮਾਵ
ਹਿਨਾਮੇਸਾਚਿਸਮਾਹਾਹੇ ੨ ਧੁਰਿਭਗਤਾਮੇਲੇਆਪੇਮਿਲਾਏਸਚੀਭਗਤੀਆ
ਪੇਲਾਏਸਾਚੀਬਾਣੀਸਦਾਗੁਣਗਾਵੈਇਸੁਜਨਮੈਕਾਲਾਹਾਹੇ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਵਣ
ਜੁਕਰਹਿਪਰੁਆਪੁਪਛਾਣਹਿਇਕਸਬਿਨੁਕੋਅਵਰੁਨਜਾਣਹਿਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇ
ਵਣਜਾਰੇਪੂੰਜੀਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾਹੇ ੪ ਆਪੇਸਾਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏਵਿਰਲੇਕਉ
ਗੁਰਸਬਦੁਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇਕਾਟੇਜਮਕਾਫਾਹਾਹੇ ੫ ਭੰਨੈ
ਘੜੇਸਵਾਰੇਸਾਜੇਮਾਇਆਮੋਹਿਦੂਜੈਜੰਤਪਾਜੇਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਸਦਾਅੰਧੁ
ਕਮਾਵਹਿਜਮਕਾਜੇਵੜਾਗਲਿਫਾਹਾਹੇ ੬ ਆਪੇਬਖਸੇਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏਗੁਰ

ਮਤੀਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਏਸਾਚਾਇਸੁਜਗਮਹਿਨਾਮੋਲਾਹ
ਹੇ ੭ ਆਪੇਸਚਾਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆ
ਸੇਜਨਸੋਹਹਿਤਿਨਸਿਰਿਚੂਕਾਕਾਹਾਹੇ ੮ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਸਦਾਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਗੁਣਦਾਤਾਲੇਖਾਕੋਇਨਮੰਗੈ
ਤਾਹੇ ੯ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰੁਦ੍ਰੁਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਅਲਖਅਭੇਵਾ॥
ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂਅਪਣੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਹਾਹੇ ੧੦ ਪੂਰੈਸ
ਤਿਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥ਏਕੋਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪੀਤੈਨਾਮੁਧਿਆਈਮਹ
ਲੁਪਾਇਗੁਣਗਾਹਾਹੇ ੧੧ ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਮੰਨਿਹੁਕਮੁਅਪਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨ
ਜਾਣਹਿਸਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਮੰਨੇਹੁਕਮੇਵਡਿਆਈਹੁਕਮੇਵੇਪਰਵਾਹਾਹੇ ੧੨ ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈ॥ਨਾਮੇਰਾਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀ
ਨਾਮੁਰਤਨੁਮਨਿਤਾਹਾਹੇ ੧੩ ਸਭਜਗਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗ
ਟੁਹੋਈ॥ਸਬਦੁਸਲਾਹਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਤਾਹਾਹੇ ੧੪ ਸਦਾ
ਭਗਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾ
ਵੈਤਿਉਤੂਰਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਹਾਹੇ ੧੫ ਸਦਾਸਦਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ॥
ਸਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਾ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਸਚੁਦੇਵਹੁਸਾਚਿਸਮਾਹਾਹੇ
੧੬॥੧॥੧੦ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਸਾਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਸਬਦਿਸ
ਚੈਓਮਾਹਾਹੇ ੧ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਰਿਮਨਿ
ਵਸਿਆਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਬਦੇਮਨਿਓਮਾਹਾਹੇ ੨ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥

॥ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਕਾਹਾ ਹੇ
੩ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ਜੋ ਸ
ਬਦਿ ਰਾਤੇ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ ਸਚੁ ਸਬਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ੪ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ
ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਮ
ਨਮੁਖ ਕਾ ਕਿਆ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ੫ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਜੋ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਕੀ
ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੈ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਜਮੁ ਕਾਢਿ ਲਏਗਾ ਸਾਹਾ ਹੇ
੬ ਅਫਰਿਓ ਜਮੁ ਮਾਰਿਆ ਨ ਜਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਨੇੜਿ ਨ ਆਈ ਸਬਦੁ ਸੁ
ਣੇ ਤਾ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ਮਤੁ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ੭ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੀ ਹੈ ਸਭ ਸਿਰ
ਕਾਰਾ ਏਹੁ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰਾ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਕਢਦਾ ਸਾ
ਹਾ ਹੇ ੮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਕੀਆ ਅਕਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਪਾਸਾ
ਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ੯ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਕਰ
ਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ੧੦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੇ ਅਗਮ ਅ
ਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਉਧਾਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ੧੧ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ
ਨਾਮੁ ਬੂਝੈ ਕਾਟੇ ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ੧੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਨਾ ਮ
ਰਿ ਜੰਮੈ ਨ ਜੂਨੀ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਲੈਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ੧
੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਾ ਹੇ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਸੁ

ਹੁਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹੁਲਿਵਲਾਇਆ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਾਨਿਰਮਲ
ਨਿਰਮਲਗੁਣਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ ੧੫ ਗੁਣਕਾਦਾਤਾਸਚਾਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿ
ਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਜਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹੇਬਿਗਸੈਨਾਮੇਬੇਪਰਵਾਹਾਹੇ ੧੬॥
੨॥੧੧ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿਜੀਉਸੇਵਹੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਤਿਸਦਾ
ਅੰਤੁਨਪਾਈਐਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਤਿਤੁਘਟਿ
ਮਤਿਅਗਾਹਾਹੇ ੧ ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ
॥ਸਭਨਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਾਹੇ ੨ ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿ
ਬੂਝਿਬੁਝਾਇਆ॥ਹੁਕਮੇਹੀਸਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨੇਸੋਈਸੁਖੁਪਾ
ਏਹੁਕਮੁਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ ੩ ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਅਪਾਰਾ॥ਤਿਸਦੈਸ
ਬਦਿਨਿਸਤਰੈਸੰਸਾਰਾ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਦੇਦਾਸਾਸਗਿਰਾਹਾਹੇ ੪ ਕੋ
ਟਿਮਧੇਕਿਸਹਿਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਤੇਰੰਗੁਲਾਏ॥ਹਰਿਸਾਲਾਹਹਿਸਦਾਸੁਖ
ਦਾਤਾਹਰਿਬਖਸੇਭਗਤਿਸਲਾਹਾਹੇ ੫ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇ॥ਜੋਮਰਿਜੰ
ਮਹਿਕਾਚਨਿਕਾਚੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਵੇਪਰਵਾਹਾਭਗਤਿਵਛਲੁਅਥਾਹਾ
ਹੇ ੬ ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਗੁਣਗਾਏ॥ਗੁਣਦਾਤਾ
ਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਸਿਰਿਸਿਰਿਲਿਖਦਾਸਾਹਾਹੇ ੭ ਸਦਾਹਦੂਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ
॥ਸਬਦੇਸੇਵੈਸੋਜਨੁਧ੍ਰਾਪੈ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਹਿਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸਚੈਓਮਾਹਾਹੇ
੮ ਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਬਹੁਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਏ॥
ਬਿਖਿਆਕਾਰਣਿਲਬੁਲੋਭੁਕਮਾਵਹਿਦੁਰਮਤਿਕਾਦੋਰਾਹਾਹੇ ੯ ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਰਵਿ

੬੮੫

ਅਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਲੀਨੇ ਕੀਰਤਿ ਸਲਾਹਾਹੇ ੧੦ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰ
ਸੂਰਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕੀਰਤਿ ਨਿਸਤਰਹਾ। ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਸਾ
ਨਾਥਾ ਤਿਸ ਸਾਹਾਹੇ ੧੧ ਸਿਫਤਿ ਸਚੇ ਤੇ ਹੋਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਦਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨੁ ਕਰਹਿ ਕੇਤੂ
ਰਸ ਬਾਦਿ ਸੁਹਾਇਆ। ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਹਿ ਨਿਰਧਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ
੧੨ ਜਿਨ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੋੜਹਿ ਨਾਹੀ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ। ਸਭ
ਨਾ ਸਿਰਿ ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਾਹੇ ੧੩ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਤੁਧੁਨੋ
ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੀ। ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ। ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਦਾਤਾ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਬਾਹਾਹੇ ੧੪ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ। ਤੇਰਾ ਲਿਖਿ
ਆ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਸਾ ਗਣਤ ਨ ਤਾਹੇ
੧੫ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰੇ। ਸਬਦੇ ਸੇਵਨਿ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਾਹੇ ੧੬॥੩॥੧੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩
ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ। ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਉਪਾਇਆ। ਆ
ਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਮਾਹਾਹੇ ੧ ਵਾਜੈ ਪਉਣੁ ਤੈ ਆਪਿ ਵ
ਜਾਏ। ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਪਾਏ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਰਤ
ਨੁ ਸਬਦੁ ਤਾਹਾਹੇ ੨ ਅੰਧੇਰਾ ਚਾਨਣੁ ਆਪੇ ਕੀਆ। ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ।
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾਹੇ ੩ ਅਪਣੀ ਗ
ਹਣ ਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ। ਹੋਰੁ ਲੋਕੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ। ਗਿਆਨੀ ਹੋਵੈ ਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਾਹੇ ੪ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਪਾਰਾ।
ਆਪੇ ਕਪਟ ਖੁਲਾਵਣਹਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ

ਬੁਝਣਹਾਰਾ ॥੫॥ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥
ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੇ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹੇ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਜਾਹਾ ॥੬॥ ਵਿਣੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਕਿਸੈ ਨ
ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਏ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ॥੭॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਸਭਿ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਹਾ ॥੮॥
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸੋਹਾ ॥੯॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਘਟੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਹਾ ॥
੧੦॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆ
ਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਪਰਮਲ ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ ॥੧੧॥ ਸਬਦੇ ਅਕਥੁ ਕਥੇ ਸਾ
ਲਾਹੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਸਬਦੈ ਕਾ ਰ
ਸੁ ਤਾਹਾ ॥੧੨॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
ਬਿਖਿਆ ਰਾਤੇ ਬਿਖਿਆ ਖੋਜੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ
ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹੇ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਆਪੇ ਅਲ
ਖੁ ਅਥਾਹਾ ॥੧੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਲਖ ਕੋਟੀ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਲਾਹਾ ॥੧੫॥ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਧੁ
ਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ
ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣੀ ਸਮਾਹਾ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ਸਦਾ ਧਿ

ਆਇਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੀਲੁ ਸੰਨਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ
ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਰਈਅਤਿ ਰਾਜੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਏਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥
ਇਕੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਤਿਨਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਆਵਣੁ ਜਾ
ਣਾ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ
ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ॥ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੀਲੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥
ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ
ਆ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਮਿਲਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਕਾਰਜੁ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ਬਿਨੁ ਸਬ
ਦੈ ਕਾਰਜੁ ਕੇਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹਸੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੋਵੈ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰਜੁ ਨ
ਹੋਵੈ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਜੀ
ਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਪਿੰਡੁ ਵਧਾਏ ॥ ਭੇ
ਖ ਕਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸ
ਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਘਟ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ
ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥
ਘਰਿ ਵਥੁ ਛੋਡਹਿ ਬਾਹਰਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅਨ ਰਸ ਰਾ
ਤੀ ਰਸਨਾ ਫੀਕੀ ਬੋਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੂਲਿ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਦੇਹੀ ਭਰਮੁ ਭ

ਤਾਗੋਗੁਰਮਤਿਮੇਰੈਨਿਤਹੋਇਇਕੁਅਗੋਚਰਾਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਦੂਜੈਲਾਇਆਤੁਧਨੋਸੁ
ਣਤਾਹਾਹੇ ੧੩ ਕੰਚਨਦੇਹੀਸਬਦੁਭਤਾਰੋ।ਅਨਦਿਨੁਭੋਗਭੋਗੇਹਰਿਸਿ
ਉਪਿਆਰੋ।ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਗੈਰਮਹਲੁਪਾਏਭਾਣਾਬੁਝਿਸਮਾਹਾਹੇ ੧੪ ਆ
ਪੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰਾ।ਤਿਸੁਆਗੈਨਹੀਕਿਸੈਕਾਚਾਰਾ।ਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿ
ਲਾਏਤਿਸਦਾਸਬਦੁਅਥਾਹਾਹੇ ੧੫ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹੈਤਿਸੁਕੇਰਾ।ਸਾਚਾਸਾ
ਹਿਬੁਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ।ਨਾਨਕਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਜਪੁਜਾਪਿਸਮਾਹਾਹੇ।
੧੬॥੫॥੧੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀ
ਚਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਆਪਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੂਰਾਪਾਇਦਾ ੧ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੂਆਉਲਟਿਪਰਾਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਨਾਦੁ
ਵਜਾਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ ੨ ਗੁਰਕੀਸਾ
ਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀ।ਸਚੈਸਬਦੇਸਚੁਸੁਭਾਖੀ।ਸਦਾਸਚਿਰੰਗਿਰਾਤਾਮਨੁਮੇਰਾ
ਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਦਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਤਸਰਿਨਾਵੈ।ਮੈਲੁਨ
ਲਾਗੈਸਚਿਸਮਾਵੈ।ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵੈਸਦਹੀਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ੪ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਚੁਬੈਣੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਨੈਣੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਕਰਣੀ।ਸ
ਦਹੀਸਚੁਕਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਵਰਾਸਚੁਕਹਾਇਦਾ ੫ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਊਤ
ਮਬਾਣੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਵਖਾਣੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਸੇਵਹਿਸਚੋਸਚਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਦਾ ੬ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸੋਝੀਪਾਏ।ਹਉਮੈਮਾਇਆਭ
ਰਮੁਗਵਾਏ।ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਊਤਮਊਚੀਦਰਿਸਚੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ ੭
ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ।ਭਾਇ

ਭਗਤਿਤਿਸੈਦੈਰੰਗਿਰਾਤਾਆਪੁਗਵਾਇਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਮਨੁਖੋਜਿ
ਸੁਣਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਦਾਲਿਵਲਾਏ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਜੋਸਚੇਮਨਿ
ਭਾਇਦਾ ॥੯॥ ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਂਮੰਨਿਵਸਾਏ
॥ਆਪਣੈਭਾਣੈਸਦਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਭਾਣੈਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਮਨਹਠਿਕਰਮਕ
ਰੇਸੋਛੀਜੈ॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੇਨਹੀਭੀਜੈ॥ਬਿਖਿਆਰਾਤੇਦੁਖੁਕਮਾਵਹਿਦੁਖੇਦੁ
ਖਿਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸੁਖੁਕਮਾਏ॥ਮਰਣਜੀਵਣਕੀਸੋਝੀਪਾ
ਏ॥ਮਰਣੁਜੀਵਣੁਜੋਸਮਕਰਿਜਾਣੈਸੋਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮ
ਰਿਜੀਵਹਿਪਰਵਾਣੁ॥ਆਵਣਜਾਣਾਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥ਮਰੈਨਜੰਮੈਨਾਦੁਖੁਪਾ
ਏ॥ਮਨਹੀਮਨਹਿਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ
॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਦ
ਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ॥ਆਪੇਵੇਖੈਥਾਪਿਉਥ
ਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸਚੁਸੁਣਿਲੇਖੈਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਨਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀ
ਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੧੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ॥
ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਹੁਕਮਿਸਭਸਾਜੀ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪਿਨਿਵਾਜੀ॥ਆਪੇਨਿਆ
ਉਕਰੇਸਭੁਸਾਚਾਸਾਚੇਸਾਚਿਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਕਾਇਆਕੋਟੁਹੈਆਕਾਰਾ॥ਮਾ
ਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਸਮੈਕੀਢੇਰੀਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਇ
ਦਾ ॥੨॥ ਕਾਇਆਕੰਚਨਕੋਟੁਅਪਾਰਾ॥ਜਿਸੁਵਿਚਿਰਵਿਆਸਬਦੁਅਪਾਰਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਸਦਾਗੁਣਸਾਚੇਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਕਾਇ

ਆਗਮਿਮੰਦਰੁਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇ।ਤਿਸੁਵਿਚਿਹਰਿਜੀਉਵਸੈਮੁਰਾਰੇ।ਗੁਰ
ਕੈਸਬਦਿਵਣਜਨਿਵਾਪਾਰੀਨਦਰੀਆਪਿਮਿਲਾਇਦਾ ੪।ਸੋਸੁਚਾਜਿਕ੍ਰੋ
ਧੁਨਿਵਾਰੇ।ਸਬਦੇਬੂਝੈਆਪੁਸਵਾਰੇ।ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਮੰਨਿਵ
ਸਾਇਦਾ ੫।ਨਿਰਮਲਭਗਤਿਹੈਨਿਰਾਲੀ।ਮਨੁਤਨੁਧੋਵਹਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ।
ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ ੬।ਇਸੁਮਨਮੰ
ਦਰਮਹਿਮਨੂਆਧਾਵੈ।ਸੁਖੁਪਲਰਿਤਿਆਗਿਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਭੇਟੇਠਉਰਨਪਾਵੈਆਪੇਖੇਲੁਕਰਾਇਦਾ ੭।ਆਪਿਅਪਰੰਪਰੁਆਪਿਵੀਚਾਰੀ
।ਆਪੇਮੇਲੇਕਰਣੀਸਾਰੀ।ਕਿਆਕੋਕਾਰਕਰੇਵੇਚਾਰਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ
ਦਾ ੮।ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਪੂਰਾ।ਸਚੈਸਬਦਿਮਹਾਬਲਸੂਰਾ।ਆਪੇਮੇਲੇ
ਦੇਵਡਿਆਈਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਦਾ ੯।ਘਰਹੀਅੰਦਰਿਸਾਚਾਸੋਈ।
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ।ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਰਸਨਾ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ ੧੦।ਦਿਸੰਤਰੁਭਵੈਅੰਤਰੁਨਹੀਭਾਲੇ।ਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਬਧਾਜਮਕਾਲੇ।ਜਮਕੀਫਾਸੀਕਬਹੂਨਤੂਟੈਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਾਇਦਾ ੧੧।
ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹੋਰੁਕੋਈਨਾਹੀ।ਜਬਲਗੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਕਮਾਹੀ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਇਆ।ਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਦਾ ੧੨।ਕਾਮਕਰੋਧੁਸਬਲਸੰ
ਸਾਰਾ।ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਸਭੁਦੁਖਕਾਪਸਾਰਾ।ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਸੁਖੁਪਾ
ਵਹਿਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਇਦਾ ੧੩।ਪਉਣੁਪਾਣੀਹੈਬੈਸੰਤਰੁ।ਮਾਇਆਮੋ
ਹੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿ।ਜਿਨਿਕੀਤੇਜਾਤਿਸੈਪਛਾਣਹਿਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇ
ਦਾ ੧੪।ਇਕਿਮਾਇਆਮੋਹਿਗਰਬਿਵਿਆਪੇ।ਹਉਮੈਹੋਇਰਹੇਹੈਆਪੇ।

ਜਮਕਾਲੈਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਜਿਨਤੂਪਾਇਆਸੋ
ਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਸਾਚਿਨਾ
ਮਿਚਿਤੁਲਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨॥੧੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇ
ਆਪਤਿਦਾਤਾ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਤੁਧੁਨੋਸੇਵਹਿਸੇਤੁਝਹਿਸਮਾਵਹਿ
ਤੂਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੀਅ
ਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਤੂਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਇਦਾ
॥੨॥ ਹੈਭੀਸਾਚਾਹੋਸੀਸੋਈ॥ਆਪੇਸਾਜੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾ
ਆਪੇਰਿਜਕੁਪਹੁਚਾਇਦਾ ॥੩॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਕੋਇ
ਨਜਾਣੈਤੇਰਾਪਰਵਾਰਾ॥ਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਹਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਆਪਿਬੁਝਾ
ਇਦਾ ॥੪॥ ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਲੋਅਆਕਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਵਰਤੈਹੁਕਮੁਕਰਾਰਾ॥
ਹੁਕਮੇਸਾਜੇਹੁਕਮੇਢਾਹੇਹੁਕਮੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ ॥੫॥ ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਸੁਹੁਕਮੁਸਲਾ
ਹੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਜੇਹੀਮਤਿਦੇਹਿਸੋਹੋਵੈਤੂਆਪੇਸਬਦਿਬੁ
ਝਾਇਦਾ ॥੬॥ ਅਨਦਿਨੁਆਰਜਾਛਿਜਦੀਜਾਏ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਦੁਇਸਾਖੀਆਏ॥
ਮਨਮੁਖੁਅੰਧੁਨਚੇਤੈਮੂੜਾਸਿਰਊਪਰਿਕਾਲੁਰੂਆਇਦਾ ॥੭॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤ
ਲੁਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗਾ॥ਅੰਤਰਿਭਰਮੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਸਚੇ
ਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੁਬਾਣੀਬੋਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਜਿਨਿਤੂਜਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ਪੂਰੈਭਾ
ਗਿਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਜਤਿਪਤਿਸਚੁਸਚਾਸਚੁਸੋਈਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਦਾ
॥੯॥ ਮਨੁਕਠੋਰੁਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗਾ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਫਿਰੈਅਭਾਗਾ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਂ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਆਪਿਉਪਾਏ॥

ਮਾਨਸਜਨਮਿਗੁਰਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਬਿਸਟਾਵਿਚਿਵਾਸਾਬਿਸਟਾਵਿਚਿ
ਫਿਰਿਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਗੁਰਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਉਪਾਇ
ਆਜਾਏ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਦਾ॥੧੨॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਸਾਸਤ੍ਰਅੰਤੁਨਜਾਣੈ॥ਮੂਰਖੁਅੰਧਾਤਤੁਨਪਛਾਣੈ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏ॥ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿ
ਧੰਧੈਲਾਏ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸਚਾ
ਸਾਹਿਬੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਦਾਸਲਾਹੀਤਾਮਨੁਧੀਰਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨ
ਹੀਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁਹੋਰਧੰਧੈਲੋਈ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤੀਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਇਦਾ॥੧੬॥੩॥੧੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ਜੁਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਰਾ॥
ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਹੋਰਕਿਆਕੋਕਹੈਕਿਆਖਿਵਖਾਣੈਤੂਆਪੇਕੀ
ਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੧॥ਓਅੰਕਾਰਿਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਸਭੁਖੇਲੁਤਮਾਸਾਤੇਰੀਵ
ਡਿਆਈ॥ਆਪੇਵੇਕਕਰੇਸਭਿਸਾਚਾਆਪੇਭੰਨਿਘੜਾਇਦਾ॥੨॥ਬਾਜੀਗਰਿਇ
ਕਬਾਜੀਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਦਰੀਆਈ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਰਹੈਗੁਰਸਬਦੀ
ਸਾਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੩॥ਬਾਜਹਿਬਾਜੇਧੁਨਿਆਕਾਰਾ॥ਆਪਿਵਜਾਏਵ
ਜਾਵਣਹਾਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਉਣੁਵਹੈਇਕਰੰਗੀਮਿਲਿਪਵਣੈਸਭਵਜਾਇਦਾ॥
੪॥ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਨਿਹਚਉਹੋਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਕਿਸੈਦੇਵਡਿਆਈਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵੇਜੇਵਡੁਹੋਰੁਲਾਹਾਨਾਹਿ॥
ਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸੈਨਾਮੋਸਾਲਾਹਿ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੋਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥੬

॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਵਧਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਸੇ
ਵਹਿਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪੇਕਰਤੇਆਪਿਕਰਾਏ
॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਸੇਬੰਧਨਤੋੜਹਿਮੁਕਤੀਕੈ
ਘਰਿਪਾਇਦਾ ੮॥ਗਣਤਗਣੈਸੋਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਚੂਕੈਵਿਕਾਰਾ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਣਤਚੁਕਾਏਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਦਾ ੯ ਜੇਸਚੁਦੇਇਤਾ
ਪਾਏਕੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸਾਲਾਹੇਰੰਗਿਰਾਤਾਗੁਰ
ਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ ੧੦ ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਕਿਲਵਿਖ
ਕਾਟੇਕਾਟਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇ
ਦਾ ੧੧ ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਨਿਮੈਲੈਮਲੁਲਾਏ॥ਮੈਲੇਕਰਮਕਰੇਦੁਖੁਪਾਏ॥
ਕੂੜੋਕੂੜੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾਕੂੜੁਬੋਲਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ ੧੨॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਕੋਮੰ
ਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਸਾਜਾਏ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੈਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਮੁਚੇਤਿ
ਸੁਖੁਪਾਇਦਾ ੧੩॥ਆਪਿਸਿਰੰਦਾਸਚਾਸੋਈ॥ਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਏਸੋਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਦਾਸਲਾਹੇਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ ੧੪॥ਅਨੇਕਜ
ਤਨਕਰੇਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਨਹੋਈ॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਜਲੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮ
ਨੁਵਸਿਆਵੈਮਨਮਾਰੈਮਨਹਿਸਮਾਇਦਾ ੧੫॥ਮੇਰਾਤੇਰਾਤੁਧੁਆਪੇਕੀਆ
॥ਸਭਿਤੇਰੇਜੰਤਤੇਰੇਸਭਿਜੀਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਸਦਾਤੂਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾ
ਇਦਾ ੧੬॥੪॥੧੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ॥ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਅਗ
ਮਅਥਾਹਾ॥ਓਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਤਿਸਨੋਅਪੜਿਨਸਕੈਕੋਈ
ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ ੧॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਨਿਹਚਉਹੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦਾਤਾ

ਅਵਗੁਣੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਦਾ ॥੨॥
ਉਦਰ ਕੁ ਵਡੁ ਤੇਰੈ ਗਟ ਨਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਵੈ ਕਾ ਵਾ
ਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਹਿ
ਰਦੈ ਆਇ ਵੁਠਾ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ
ਦਾ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਰੀਅਹਿ ਦੁ
ਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਮਥੇ ਕਾਲੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਹੀ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ
ਕਮਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਚਾ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਾ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਇਦਾ
॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖ
ਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ ਹਉਮੈ ਕਰਦਿਆ ਜਨਮੁ ਗ
ਵਾਇਆ ॥ ਆਗੈ ਮੋਹੁ ਨ ਬੂਝੈ ਮਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਜਮਕਾਲੁ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਜਿਉ ਤਿ
ਲ ਘਾਣੀ ਪੀੜਾਇਦਾ ॥੯॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੇ ਕੋ
ਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਹਲਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਤਿਨ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਡਿ
ਆਈ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਅੰਦਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪ
ਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ
ਗਵਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਡੁਬਿ ਮੂਏ ਅਭਾ
ਗੇ ॥ ਚਲਦਿਆ ਘਰੁ ਦਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥

ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਜੂਝਿਕਰੇਈ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵੇਤਿਸੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ ੧੪ ॥ਸਤਿਗੁਰਿਨੋਸੇਵੇਤਿ
ਸੁਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਮਮਤਾਕਾਟਿਸਚਿਲਿਵਲਾਏ॥ਸਦਾਸਚੁਵਣਜਹਿਵਾਪਾਰੀਨਾਮੋ
ਲਾਹਾਪਾਇਦਾ ੧੫ ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾ॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਮੁਕਤਾ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ ੧੬॥੫॥੧੪॥ਮਾਰੂਮਹ
ਲਾ ੩ ॥ਜੋਤੁਧੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਪਾਇਆ॥ਭਾਣੇਵਿਚਿਕੋਵਿਰਲਾਆ
ਇਆ॥ਭਾਣਾਮੰਨੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਭਾਣੇਵਿਚਿਸੁਖੁਪਾਇਦਾ ੧ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਰਾਭਾ
ਣਾਭਾਵੈ॥ਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਭਾਣੇਨੋਲੋਚੈਬਹੁਤੇਰੀਆਪਣਾਭਾਣਾਆਪਿ
ਮਨਾਇਦਾ ੨ ਤੇਰਾਭਾਣਾਮੰਨੇਸੁਮਿਲੈਤੁਧੁਆਏ॥ਜਿਸੁਭਾਣਾਭਾਵੈਸੋਤੁਝਹਿਸ
ਮਾਏ॥ਭਾਣੇਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆਈਭਾਣਾਕਿਸਹਿਕਰਾਇਦਾ ੩ ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥ਤੁਧੁਆਪਣੈਭਾਣੈਸਭਸਿਸਟਿ
ਉਪਾਈ॥ਜਿਸਨੋਭਾਣਾਦੇਹਿਤਿਸੁਭਾਇਦਾ ੪ ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧੁਕਰੇਚਤੁਰਾ
ਈ॥ਭਾਣਾਨਮੰਨੇਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਆਵੈਜਾਏਘਰੁਮਹਲੁਨਕਬਹੂ
ਪਾਇਦਾ ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਧੁਰਿਫੁਰਮਾਈ
॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਨਾਮੁਪਾਏਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ ੬ ॥ਸਭਨਾਵਹੁਉਪਜੈਨਾਵਹੁ
ਛੀਜੈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਧਿਆਏਰਸਿਭੀਜੈਰਸਹੀਤੇਰ
ਸੁਪਾਇਦਾ ੭ ॥ਮਹਲੈਅੰਦਰਿਮਹਲੁਕੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥
ਜਿਸਨੋਸਚੁਦੇਇਸੋਈਸਚੁਪਾਏਸਚੇਸਚਿਮਿਲਾਇਦਾ ੮ ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਮਨਿਤ
ਨਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਰੋਗੁਕਮਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨੁਤਨੁਹੈ

ਕੁਸਟੀਨਰਕੇਵਿਚਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ ੯ ॥ਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਨਿਰਮਲਦੇਹਾ॥ਨਿਰਮਲੁਹੰਸਾ
ਸਦਾਸੁਖੁਨੇਹਾ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ ੧੦
ਸਭੋਕੋਵਣਜੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਤੋਟਾਸਿਸਾਰਾ॥ਨਾਗੋਆਇਆਨਾਗੋਜਾਸੀ
ਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਦਾ ੧੧ ॥ਜਿਸਨੋਨਾਮੁਦੇਇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿ
ਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ
੧੨ ॥ਨਾਵੈਨੋਲੋਚੈਜੇਤੀਸਭਆਈ॥ਨਾਉਤਿਨਾਮਿਲੈਧੁਰਿਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ਜਿ
ਨੀਨਾਉਪਾਇਆਸੇਵਡਭਾਗੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਇਦਾ ੧੩ ॥ਕਾਇਆਕੋਟੁ
ਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਬਹਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਸਚਾਨਿਆਉਸਚੋਵਾਪਾਰਾ॥ਨਿ
ਹਚਲੁਵਾਸਾਪਾਇਦਾ ੧੪ ॥ਅੰਤਰਘਰਬੰਕੇਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿ
ਰਲੈਕਿਨੈਥਾਨੁਪਾਇਆ॥ਇਤੁਸਾਥਿਨਿਬਹੈਸਾਲਾਹੇਸਚੇਹਰਿਸਚਾਮੰਨਿਵ
ਸਾਇਦਾ ੧੫ ॥ਮੇਰੈਕਰਤੈਇਕਬਣਤਬਣਾਈ॥ਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਸਭਵਥੁ
ਪਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਣਜਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਗੁਰਮੁਖਿਕੋਨਾਮੁਪਾਇਦਾ ੧੬॥੬॥
੨੦ ॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ॥ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਤਿਥੈਹਰਿਵਸੈ
ਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਸੇਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਜੀਉਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਇਦਾ ੧ ॥ਹਰਿਚੇਤਾਹਿਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਿਨਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਉ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਤਸੰਗਤਿਬਹਿਗੁਣ
ਗਾਇਦਾ ੨ ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਾਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਬ
ਦਿਸੁਹਾਵਾ॥ਗੁਰਬਾਣੀਚਹੁਕੁੰਡੀਸੁਣੀਐਸਾਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ ੩ ॥ਸੋਜਨੁ
ਸਾਚਾਜਿਅੰਤਰੁਭਾਲੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਗਿਆਨਅੰ

ਜਨੁਪਾਏਗੁਰਸਬਦੀਨਦਰੀਨਦਰਿਮਿਲਾਇਦਾ ੪ ਵਡੈਭਾਗਿਇਹੁਸਰੀਰੁਪਾ
ਇਆ ਮਾਣਸਜਨਮਿਸਬਦਿਚਿਤੁਲਾਇਆ ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭੁਅੰਧਅੰਧੇਰਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਕਿਸੈਹਿਬੁਝਾਇਦਾ ੫ ਇਕਿਕਿਤੁਆਏਜਨਮੁਗਵਾਏ ਮਨਮੁਖਲਾ
ਗੇਦੂਜੈਭਾਏ ਏਹਵੇਲਾਫਿਰਿਹਾਥਿਨ ਆਵੈਪਗਿਖਿਸਿਐਪਛੁਤਾਇਦਾ ੬
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ ਤਿਸੁਵਿਚਿਵਸੈਸਚੁਗੁਣੀਗਹੀਰਾ ਸਚੋਸ
ਚੁਵੇਖੈਸਭਥਾਈ ਸਚੁਸੁਣਿਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ ੭ ਹਉਮੈਗਣਤਗੁਰਸਬਦਿਨਿ
ਵਾਰੇ ਹਰਿਜੀਉਹਿਰਦੈਰਖਹੁਉਰਧਾਰੇ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਸਾਲਾਹੇਮਿਲਿਸਾ
ਚੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ ੮ ਸੋਚੇਤੇਜਿਸੁਆਪਿਚੇਤਾਏ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਸੈਮਨਿਆਏ
ਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਬੂਝੈਆਪੈਆਪੁਸਮਾਇਦਾ ੯ ਜਿਨਿਮਨ ਵਿਚਿਵਥੁਪਾਈ
ਸੋਈਜਾਣੈ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਪਛਾਣੈ ਆਪੁਪਛਾਣੈਸੋਈਜਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਇਦਾ ੧੦ ਏਹਕਾਇਆਪਵਿਤੁਹੈਸਰੀਰੁ ਗੁਰਸਬਦੀਚੇ
ਤੈਗੁਣੀਗਹੀਰੁ ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਰੰਗਿਰਾਤਾਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਇਦਾ
੧੧ ਏਹੁਸਰੀਰੁਸਭਮੂਲੁਹੈਮਾਇਆ ਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ ਹਰਿਨਚੇ
ਤੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏ ਬਿਨੁਹਰਿਚੇਤੈਦੁਖੁਪਾਇਦਾ ੧੨ ਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਪਰ
ਵਾਣੁ ਕਾਇਆਹੰਸੁਨਿਰਮਲੁਦਰਿਸਚੈਜਾਣੁ ਹਰਿਸੇਵੇਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏਸੋਹੈ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ ੧੩ ਬਿਨੁਭਾਗਾਗੁਰੁਸੇਵਿਆਨਜਾਇ ਮਨਮੁਖਭੂਲੇ
ਮੂਏਬਿਲਲਾਇ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਹੋਵੈਗੁਰਕੇਰੀਹਰਿਜੀਉਆਪਿਮਿਲਾਇਦ
ਾ੧੪ ਕਾਇਆਕੋਟੁਪਕੇਹਟਨਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਵੈਵਸਤੁਸਮਾਲੇ ਹਰਿਕ
ਾਨਾਮੁਧਿਆਇਦਿਨੁਰਾਤੀਊਤਮਪਦਵੀਪਾਇਦਾ ੧੫ ਆਪੇਸਚਾਹੈਸੁਖਦਾਤੁ

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ੨੬
॥੧॥ ੨੭ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੁਕ
ਮਿ ਬਣਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ
ਦਾ ੧ ਮਾਇਆ ਮਾਈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪਰਸੂਤਿ ਜਮਾਇਆ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੋ ਫੁਰਮਾ
ਇਆ ॥ ਵਰ੍ਹੇ ਮਾਹ ਵਾਰ ਥਿਤੀ ਕਰਿ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇਦਾ ੨ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ
ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਰਤੀ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਇਸੁ ਬਾ
ਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ੩ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਵਾਦ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਧਾ
ਜਮਕਾਲੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ੪ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ
ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਚੁਕਾਇਦਾ ੫ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਰਾਤੇ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾ
ਇਦਾ ੬ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸੂਹਾ ਰੰ
ਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜੇ ਹੋਵੈ ਇਸੁ ਜਾਂਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਇਦਾ ੭ ਏਹੁ ਮਨੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗਾਏ
॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਚੜਾ
ਇਦਾ ੮ ਮਨਮੁਖੁ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਰਗਹ ਕਬ ਹੀ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਦੂਜੈ
ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ੯ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਦਰਿ ਆ
ਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵਾ
ਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਦਾ ੧੦ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇ
ਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਇਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਸੋਧੈ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ

੧੨ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਤੋਟਾ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਵਣਜਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ੧੨ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਸਚੇ ਭੰ
ਡਾਰਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਲਾਹੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮਨਿ ਮੇਲੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ੧
੩ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ
ਜਿਸ ਦਾ ਹਟੁ ਸੋਈ ਵਥੁ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ੧੪ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲ
ਾਏ ਆਪੇ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ੧੫ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਸਬਦੇ ਵਿ
ਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ੧੬
੭।੨੧ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ਆਪੇ ਮਿਹਰ
ਵਾਨ ਅਗਮ ਅਥਾਹੇ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸ ਨੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਆ
੧ ਤੁਧੁਨੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ
ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭਾਇਆ ੨ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਸੇ ਮਰਣੁ ਸ
ਵਾਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਹਿ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ
ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ੩ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆ
ਪੁ ਗਵਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ੪
ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕਹਾ ਮੈ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਆਪੇ ਦਇਆ
ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਆ ੫ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਮੋਹੁ ਹੈ ਪਾਸਾਰਾ
ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ੬ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ

ਮੋਲਿ

ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗਿਆਨੁਰਤਨੁਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥੭॥ਤੇ
ਰੇਨਾਮਅਨੇਕਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਹਰਿਹਿਰਦੈਵਸਾਈ॥ਕੀਮਤਿਕਉ
ਣੁਕਰੇਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੂਆਪੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੮॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਅਗਮਅ
ਪਾਰਾ॥ਨਾਕੋਹੋਆਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਤੋਲੇਤੋਲਿਤੋਲਾਏਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੇਲਿ
ਤੋਲਾਇਆ॥੯॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਤੂਆਪੇਮੇਲਿਬਹਾਲਹਿਪਾ
ਸਿ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਸੁਖਦਾਤਾਪੂਰੈਕਰਮਿਧਿਆਇਆ॥੧੦॥ਜਤਸਤਸੰਜਮੁ
ਜਿਸੁਹੁਕਮਮਨਾਵੈ॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਇਸੁਬਿਖੁਮਹਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਹਰਿਜੀਉਮੇਰੈਭਾਇਆ॥੧੧॥ਜਿਸਨੋਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਅੰਦਰੁਸੂਝੈ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਹਾਏਸਹਜੇਹੀਸਚੁਪਾਇਆ॥
੧੨॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਹੋਰਫਿਰੈਘਨੇਰੀ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਚੁਕੈਨਫੇਰੀ॥ਬਿਖੁਕਾਰਾ
ਤਾ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿਨੈਨਮਾਰੀ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਮੁਕਤਿਪਾਏਸਚੈਨਾਇਸਮਾ
ਇਆ॥੧੪॥ਅਗਿਆਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਇਸੁਤਨਹਿਜਲਾਏ॥ਤਿਸਦੀਬੂਝੈਜਿਗੁਰਸਬ
ਦੁਕਮਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰਿਸਮਾਇਆ॥੧੫॥ਸਾਚਾਸਾ
ਹਿਬੁਸਚੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਰਲੈਪਾਈ॥ਨਾਨਕੁਏਕਕਹੈਬੇਨੰਤੀ
ਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੧੬॥੧॥੨੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ॥ਨਦਰੀਭਗਤ
ਲੈਹੁਮਿਲਾਏ॥ਭਗਤਸਲਾਹਨਿਸਦਾਲਿਵਲਾਏ॥ਤਉਸਰਣਾਈਉਬਰਹਿਕਰ
ਤੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਭਗਤਿਸੁਹਾਈ॥ਅੰਤਰਿਸੁਖੁ
ਤੇਰੈਮਨਿਭਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਸਾਚੀਭਗਤੀਰਾਤਾਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੨॥ਹਉਮੈ
ਵਿਚਿਸਦਜਲੈਸਰੀਰਾ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਭੇਟੈਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਸਬ

+ ਬਿਖੁਕਮਾਵੈਸੁਖੁਨਕਦੇਹੂਪਾਇਆ॥੧੩॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੇਭੇਖਧਾਰੀ

ਦ੍ਰਿੜਾਏਸਤਿਗੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਧੁੰਧੁਕਮਾਏ॥ਬਹੁੜਿ
ਬਹੁੜਿਜੂਨੀਭਰਮਾਏ॥ਜਮਕੇਬੰਧਨਕਦੇਨਕਾਟੈਅੰਤੇਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥
ਆਵਣਜਾਣਾਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਸਚੁਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁ
ਮਾਰੇਹਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇਆ॥੫॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਪਰਜਵਿਗੋਈ॥ਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਥਿਰੁਕੋਇਨਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਬਦਿਸੁਖੁਵਸਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਮਿਲਾਇਆ॥੬॥ਪੰਚਦੂਤਚਿਤਵਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਕਾਏਹੁਪਸਾ
ਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਮੁਕਤੁਹੋਵੈਪੰਚਦੂਤਵਸਿਆਇਆ॥੭॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈ
ਮੋਹੁਗੁਬਾਰਾ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਡੁਬੈਵਾਰੋਵਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸਚੁ
ਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥੮॥ਸਾਚਾਦਰੁਸਾਚਾਦਰਵਾਰਾ॥ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਬਦਿਪਿ
ਆਰਾ॥ਸਚੀਧੁਨਿਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੯॥ਘਰੈਅੰਦਰਿ
ਕੋਘਰੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਓਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਆ
ਪੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧੦॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਸਟਾਕਾਵਾਸਾ॥ਭਉਦੇਫਿ
ਰਹਿਬਹੁਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ਕੁਸੰਗਤਿਬਹਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾ
ਇਆ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਸੰਗਤਿਨਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੇਪਾਰੁਨਪਾਏਕੋਈ
॥ਸਹਜੇਗੁਣਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੨॥ਕਾਇਆ
ਬਿਰਖੁਪੰਖੀਵਿਚਿਵਾਸਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚੁਗਹਿਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਸਾ॥ਉਡਹਿਨਮੂ
ਲੇਨਆਵਹਿਜਾਹੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥੧੩॥ਕਾਇਆਸੋਧਹਿਸਬ
ਦੁਵੀਚਾਰਹਿ॥ਮੋਹੁਠਗਉਰੀਭਰਮੁਨਿਵਾਰਹਿ॥ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਆ
ਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੪॥ਸਦਹੀਨੇੜੈਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨ

ਨ

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ... ਬਿਗਸੈ ਕਮਲੁ ਕਿਰਣਿ ਪਰਗਾਸੈ ਪਰਗਟੁ ਕਰਿ ਦੇਖਾਇਆ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੬॥੨੪॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੪ ॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਚੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਸਭਨਾ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਪੂਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਹਿ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚੀ ॥ [illegible] ॥੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਤਿਗੁ[illegible] ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚੁਆਇਆ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਵਿਹਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸੀਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਇ ॥

॥ਅਥੋਕਿਰਪਾਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈਨਾਨਕਸਮਾਈਹੇ ੮ ਗਿਆਨਰਤਨੁਮਨਿਪਰਗਟੁਭ
ਇਆਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਸਹਜੇਲਇਆਏਹਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਸਤਿਗੁ
ਰਕਉਸਦਾਬਲਿਜਾਈਹੇ ੯ ਪਰਗਟਿਆਸੂਰੁਨਿਸਿਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ
ਅਗਿਆਨੁਮਿਟਿਆਗੁਰਰਤਨਅਪਾਰਾਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਰਤਨੁਅ
ਤਿਭਾਰੀਕਰਮਿਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਹੇ ੧੦ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਗਟੀਹੈਸੋਇਚ
ਹੁਜੁਗਿਨਿਰਮਲੁਹਛਾਲੋਇਨਾਮੇਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਮਿਰਹਿਆਲਿਵ
ਨਾ ਲਾਈਹੇ ੧੧ ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰਪਾਤਿਹੋਵੈਸਹਜੇਜਾਗੈਸਹਜੇਸੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਇਸਮਾਵੈਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਹੇ ੧੨ ਭਗਤਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਹੈਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਆਖਿਵਖਾਣੀਹਰਿਹਰਿਕਰਤਸਦਾਮਨੁਬਿ
ਗਸੈਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਈਹੇ ੧੩ ਹਮਮੂਰਖਅਗਿਆਨਗਿਆਨੁਕਿਛੁਨ
ਹੀਸਤਿਗੁਰਤੇਸਮਝਪੜੀਮਨਮਾਹੀਹੋਹੁਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀ
ਉਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਈਹੇ ੧੪ ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਜਾਤਾਤਿਨਿਏਕੁ
ਪਛਾਤਾਸਰਬੇਰਵਿਰਹਿਆਸੁਖਦਾਤਾਆਤਮੁਚੀਨਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇ
ਆਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸਮਾਈਹੇ ੧੫ ਜਿਨਕਉਆਦਿਮਿਲੀਵਡਿਆਈਸਤਿ
ਗੁਰੁਮਨਿਵਸਿਆਲਿਵਲਾਈਆਪਿਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਨਾਨਕ
ਅੰਕਿਸਮਾਈਹੇ ੧੬॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚ
ਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਸਰਬੇਰਵਿਰਹਿਆਘਟਵਾਸੀਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨ
ਕੋਈਦਾਤਾਹਰਿਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੇ ੧ ਜਾਕਉਰਾਖੈਹਰਿਰਾਖਣਹਾਰਾ
ਤਾਕਉਕੋਇਨਸਾਕਸਿਮਾਰਾਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਹੁਸੰਤਹੁਜਾਕੀਊਤਮਬਾ

ਣੀਐ ॥੨॥ ਜਾ ਜਪੈ ਕਿਛੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਰਤਾ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਸੁਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਕੀਤੋਨੁ ਨਾਗਰਿਧਿਆ ਵਿਚਹੁ ਜਾ ਵਿਡਾਣੀਐ ॥੩॥ ਜੋ ਜੀਆ ਕੀ ਵੇਦਨ ਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜਨ ਕਰਿ ਬੇਨੰਤੀ ਜੋ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਜਾਣੀਐ ॥੪॥ ਜੋ ਜੀਐ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀਐ ਅਜਾਣੈ ॥ ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਨਹ ਲੂਝੁ ਪਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀਐ ॥੫॥ ਨਾ ਕਰਿ ਚਿੰਤ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਕਰਤੇ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੰਤਾ ਸਭਤੈ ॥ ਅਚਿੰਤ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਟ ਪਖਾਣੀਐ ॥੬॥ ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਕਿਸੈ ਸਾਹ ਬਿਉਹਾਰ ਕੀ ਪਰਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀਐ ॥੭॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੈ ਥਾਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀਐ ॥੮॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀਐ ॥੯॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਦਾਸੀ ਜਿਉ ਕਮਲੁ ਰਹੈ ਵਿਚਿ ਪਾਣੀਐ ॥੧੦॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਸੋ ਤਪੁ ਪੂਰਾ ਸਾਈ ਸੇਵਾ ਜੋ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੀਐ ॥੧੧॥ ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਤੁਝੈ ਪਹਿ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥੧੨॥ ਕਿਸ ਹੀ ਜੋਰੁ ਅਹੰਕਾਰ ਬੋਲਣ ਕਾ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਜੋਰੁ ਦੀਬਾਨੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਟੇਕ ਧਰ ਅਵਰ ਨ ਕਾਈ

ਤੂਕਰਤੇਰਖੁਮੈਨਿਮਾਣੀਹੇ ॥੧੩॥ ਨਿਮਾਨੇਮਾਣੁਕਰਹਿਤੁਧੁਭਾਵੈ ॥ ਹੋਰਕੇਤੀ
ਝਖਿਝਖਿਆਵੈਜਾਵੈ ॥ ਜਿਨਕਾਪਖੁਕਰਹਿਤੂਸੁਆਮੀ ॥ ਤਿਨਕੀਊਪਰਿਗ
ਲਤੁਧੁਆਣੀਹੇ ॥੧੪॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨੀਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਬਿਨੁਸੇਵਾਪਛੋਤਾਣੀਹੇ ॥੧੫॥ ਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤਹਿਹਰਿਜਗੰਨਾਥੁ ॥ ਸੋ
ਹਰਿਜਪੈਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਾਥੁ ॥ ਹਰਿਕੀਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਜਾਪੀਜਨੁਨਾ
ਨਕੁਦਾਸੁਦਸਾਣੀਹੇ ॥੧੬॥੨॥

ਸਦਾ

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਲਾਉਪਾਇਧਰੀਜਿਨਿਧਰਣਾ ॥ ਗਗਨੁਰਹਾਇਆ
ਹੁਕਮੇਚਰਣਾ ॥ ਅਗਨਿਉਪਾਇਈਧਨਮਹਿਬਾਧੀਸੋਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਭਾਈਹੇ ॥੧॥ ਜੀਅਜੰ
ਤਕਉਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਆਪਾਹੇ ॥ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪ
ਨਹਾਰਾਸੋਈਤੇਰਾਸਹਾਈਹੇ ॥੨॥ ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਪ੍ਰਤਿਪਲਿਆ ॥ ਸਦਾਸ
ਦਾਜਪੀਐਸੋਪ੍ਰੀਤਮੁਵਡੀਜਿਸੁਵਡਿਆਈਹੇ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਕਰੇਖਿਨ
ਕੀਰੇ ॥ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੀਰੇ ॥ ਗਰਬਨਿਵਾਰਣਸਰਬਸਧਾਰਣਕਿਛੁਕੀ
ਮਤਿਕਹਨਿਨਜਾਈਹੇ ॥੪॥ ਸੋਪਤਿਵੰਤਾਸੋਧਨਵੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿ
ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈਜਿਨਿਇਹਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਹੇ ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ
ਆਇਆਸਰਣਿਭਉਨਹੀਕਰਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਹਚਉਹੈਤਰਣਾ ॥ ਮਨਬਚਕਰਮ
ਅਰਾਧੇਕਰਤਾਤਿਸੁਨਾਹੀਕਦੇਸਜਾਈਹੇ ॥੬॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਮਨਤਨਮਹਿਰਵਿ
ਆ ॥ ਜਨਮਮਰਣਕੀਜੋਨਿਨਭਵਿਆ ॥ ਦੂਖਬਿਨਾਸਕੀਆਸੁਖਿਡੇਰਾਜਾਤ੍ਰਿ

ਪਤਿਰਹੇਆਪਾਈਹੇ॥੭॥ਮਿਤ੍ਰਹਮਾਰੇਸੋਈਸੁਆਮੀ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਅੰਤਰਿ
ਜਾਮੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਚਿੰਤਾਗਣਤਮਿਟਾਈਹੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿ
ਲਖਬਾਹਾ॥ਹਰਿਜਸੁਕੀਰਤਨੁਸੰਗਿਧਨੁਤਾਹਾ॥ਗਿਆਨਖੜਗੁਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਦੀਨਾਦੂਤਮਾਰੇਕਰਿਧਾਈਹੇ॥੯॥ਹਰਿਕਾਜਾਪੁਜਪਹੁਜਪੁਜਪਨੇ॥ਜੀਤਿ
ਆਵਹੁਵਸਹੁਘਰਿਅਪਨੇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਨਰਕਨਦੇਖਹੁਰਸਕਿਰਸ
ਕਿਗੁਣਗਾਈਹੇ॥੧੦॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾਰਣਹਾਰਾ॥ਊਚਅਥਾਹਅਗੰਮ
ਅਪਾਰਾ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਸੋਜਨੁਤਿਸਹਿਧਿਆਈਹੇ॥੧੧॥
ਬੰਧਨਤੋੜਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਮੋਲੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੇਘਰਗੋਲੇ॥ਅਨਹਦਰੁਣ
ਝੁਣਕਾਰੁਸਹਜਧੁਨਿਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਈਹੇ॥੧੨॥ਮਨਿਪਰਤੀਤਿਬਨੀ
ਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਬਿਨਸਿਗਈਹਉਮੈਮਤਿਮੇਰੀ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈ
ਜਗਮਹਿਸੋਭਸਵਾਈਹੇ॥੧੩॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪਹੁਜਗਦੀਸੈ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈ
ਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਈਸੈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕਾਜਗਤਿਸਬਾਈਹੇ॥
॥੧੪॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਸਦਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿਜੀਵਹਿਜਨਤੇਰੇਏਕੰਕਾਰਿਸਮਾਈਹੇ॥੧੫॥ਭਗਤਜਨਾਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾ॥
ਸਭੈਉਧਾਰਣੁਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ਸਿਮਰਿਨਾਮੁਪੁੰਨੀਸਭਇਛਾਜਨਨਾਨਕਪੈ
ਜਰਖਾਈਹੇ॥੧੬॥੧੪॥

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੫

॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੰਗੀਜੋਗੀਨਾਰਿਲਪਟਾਣੀ॥ਉਰਝਿਰਹੀਰੰਗਰਸ
ਮਾਣੀ॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਭਏਇਕਤ੍ਰਾਕਰਤੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾਹੇ॥੧॥ਜੋਪਿਰੁਕ

ਹੈ ਸੁਧਨੁ ਤਤੁ ਮਨੋਹਾ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਗਾਵਹਿ ਐਸੇ ਸੰਗ ਮਨੋਹਾ ਮਿਲਿ ਇਕ ਤੂੰ ਸਾਰਿ
ਸੇ ਜਨ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਉਚੇ ਧਨ ਗਿ ਦਿਲ ਸਾ ਹੇ ੨ ਧਨੁ ਮਾਣੋ ਪ੍ਰਭ ਉਭਰ ਬਿਧਿ ਧਾਵੇ ਜੋ
ਧਾਵੈ ਸੋ ਆਹਿ ਦਿਖ ਵੇ ਇਕ ਵੰਸ ਤੁਕ ਉਪ ਹੁ ਚਿਨ ਸਕੈ ਧਨ ਗਾਤੀ ਭੂਖ ਧਿਆ
ਸਾ ਹੇ ੩ ਧਨੁ ਕਰੇ ਗਿ ਬਿਨ ਉਦੇ ਤੁਰ ਕਰ ਜੋ ਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਧਰ ਦੇ ਸਿਨ ਜਾ ਹੁ ਸਹੁ ਧਾਰਿ
ਮੈਗੋ ਐਸ ਾਬ ਨਜੁ ਕਰ ਧੁ ਗਿ ਨੁਕਿ ਤਾ ਗਿ ਜਿਤੁ ਉਤਰੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ੪ ਸਗ
ਲਿਕ ਰਮਧ ਰਮਜੁ ਗਮ ਧਾਗ ਬਿ ਨੁਹਾ ਰਿ ਮਸੁ ਖਤਿ ਲੁਨ ਰੰਲ ਧਾਗ ਭੁਈ ਰਿ
ਧਨ ਨਕ ਸਤ ਸੰਗੋ ਤ ਉਧਨ ਧਿਰ ਅਨੰਦ ਉਲਾਸਾ ਹੇ ੫ ਧਨ ਅੰਧੀ ਧਿਕੁਚ
ਧਲੁ ਮਿਅਨਾ ਅੰ ਚਤੁ ਕਰ ਚਨੁ ਰਚਨਾ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਤੁਮ ਆਏ ਹੁ
ਸੋ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ਹੇ ੬ ਧਨ ਕਰੈ ਤੂੰ ਵਸੁ ਮੈਨ ਲੋ ਧ੍ਰਿਅ ਸੁਖਵਾਸੀ
ਬਾਲੁ ਗੁਪਾਲੋ ਤੂ ਵੇ ਬਿਨੁ ਭਿਕਿ ਤਹੀ ਨਲੇ ਖੇਵ ਚਨੁ ਦੇ ਹਿਛਿ ਗਿਜਾਸਾ ਹੇ
੭ ਧਿਗਿ ਕਹਿ ਆਹਉ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਓਹੁ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ਜਿ
ਭਰਮ ਖੇਤਿ ਚਉ ਤੁਮ ਸੀਗਿ ਰਹਾਜਾ ਸਦੇ ਤਭ੍ਰਿ ਠਿ ਸਿਧਾਸਾ ਹੇ ੮ ਜਿ ਓਧਿਅ
ਬਚਨ ਕਹੇ ਨ ਸਾਚੋ ਧਨ ਕ ਛੂਨ ਸਮ ਏਰ ਚਾਲਿਕ ਚੋ ਬਹੁਰਿ ਬ੍ਰਹਗਿ ਧ
ਰੀ ਸੰਗ ਮਗੋ ਓਭ ਬਨਜ ਨੈ ਕਾ ਬਿਹਾਸਾ ਹੇ ੯ ਆਈਆ ਗਿਆ ਧਿਰ ਹੁਬੁ
ਲਾਇਆ ਨ ਧਨ ਪੁਛਿਨ ਮ ਤਧ ਕਾਇਆ ਭ੍ਰਿ ਬਿਸਿਧਾਇਓ ਛੂਟ ਗਿਮ ਦ
ਦੇ ਪੁਨ ਨਕ ਮਿਥ ਨ ਮੇਰਾਸਾ ਹੇ ੧੦ ਜੇ ਮਨ ਲੋਭ ਲਿ ਤਿ ਮਿਨ ਮੇਰੋ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਦੇ ਗੋ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਚਿ ਮੁਏ ਸਾਕਤ ਨਿਗੁਰੇ ਗਲਿ
ਜਮ ਫਾਸਾ ਹੇ ੧੧ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ਜਿਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨਮੁਖਿ ਭੋਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਪੁ ਨ ਮਾਸਾ ਹੇ ੧

੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਈ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ਜਿ ਪ੍ਰਭਿ
ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਕਰੇ ਆਨੰਦੀ ਜਿਸੁ ਸਿਰਪਾਉ ਪਾਇਆ ਖਸ
ਮਾ ਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ਬਚਨ ਕੇ ਸੂਰੇ ॥
ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਕਤ ਹੀ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਣ ਨਿ
ਧਾਨ ਕਿਛੁ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰ
ਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਉ ਰੇਣੁ ਤੇਰੇ ਜੋ ਦਾਸਾ ਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਰੈ ਅਨੰਦੁ ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ ॥ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਸਿਰ ਸਿਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਕੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ
ਦੂਜਾ ਹੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰਤ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਉਜਾਲਾ ॥
ਰੂਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪੂਜਾ ਹੇ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ
ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਕਰੇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਸਚੁ ਖਜੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਾ
ਹੀ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਾਰਿਓ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਵਰਤੀਜਾ ਹੇ ॥ ੪ ॥ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ
ਸਚੇ ਕੇਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਾਹਿ
ਬ ਸੁਖੁ ਕੀਜਾ ਹੇ ॥ ੫ ॥ ਏਕੋ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪਤੀਜਾ ਹੇ ॥ ੬ ॥ ਤੂ ਵਡ ਰਸੀਆ ਤੂ ਵਡ
ਭੋਗੀ ॥ ਤੂ ਨਿਰਬਾਣੁ ਤੂਹੈ ਹੀ ਜੋਗੀ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਹਜ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ਅਮਿਉ ਤੇਰੀ
ਦ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਹੇ ॥ ੭ ॥ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਤੁਝੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸਭਸੈ ਜੰਤ ਲੋਈਆ ॥ ਤੋਟਿ

ਨਾਂਵੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪਤੀਜੈ ਹੇ ॥੮॥ ਜਿਚਰੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਿਖ ਸਾਧ ਕਬ ਨ ਵਸੀ ॥ ਜ
ਚਾਹਿ ਜਤ ਸੰਤ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਗਲ ਲੈਣ ਜਾਚੈ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸਿਮਰੀਜੈ ਹੇ ॥
੯ ॥ ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਅਤਿ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ ਭਾਣੈ ਤੋਲੁ
ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਭਗਤੀਜੈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਜਾਣੈ ॥
ਓਹੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਸੋਈ ਜੋ ਮਨਿ ਤੇਰੈ ਭਾ
ਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਸਾਚਾ
ਸਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਿਸੁ ਭਉ ਕੇਹਾ ਅਵਰੁ ਕਹਾ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਤ੍ਰਿਸਨ
ਬੂਝੀ ਅੰਤਰੁ ਠੰਢਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਤੂਟਾ ਗੰਢਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ
ਅਮਿਉ ਝੋਲਿ ਝੋਲਿ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਮਰੈ ਨਾਹੀ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ ਅਮਰੁ ਭਇ
ਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥੀਵੈ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਵੈ ਗੁਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਭਰਮੀਜੈ ਹੇ ॥੧੪॥
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੈ ਲਾਗਾ ਪੂਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਿਤ ਨਿਤ
ਰੰਗਾ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੀਜੈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਬਾਰਹ ਕੰਚਨੁ ਸੁਧੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ
ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਇਆ ॥ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ਸਰਾਫੀ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਈਜੈ ਹੇ ॥੧੬॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੧੭॥੧॥੩॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ
ਅਸਥਾਨਾ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਸੰ

ਗਿਨਫਾਸਹਿ॥ਗੁਰਸਿਮਰਤਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰੁਕਾਟੇਅਪਮਾਨਾਹੇ੨ਗੁ
ਰਕਾਸੇਵਕੁਨਰਕਿਨਜਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸੇਵਕੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਏ॥ਗੁਰਕਾਸੇਵ
ਕੁਸਾਧਸੰਗੁਪਾਏਗੁਰੁਕਰਦਾਨਿਤਜੀਅਦਾਨਾਹੇ੩ਗੁਰਦੁਆਰੈਹਰਿਕੀਰਤ
ਨੁਸੁਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਹਰਿਜਸੁਮੁਖਿਭਣੀਐ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟਾਏ
ਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਦਰਗਹਦੇਵੈਮਾਨਾਂਹੇ੪ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆ॥
ਭੂਲਾਮਾਰਗਿਸਤਿਗੁਰਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਸੇਵਕਕਉਬਿਘਨੁਨਭਗਤੀਹਰਿ
ਪੂਰਦ੍ਰਿੜਾਇਆਗਿਆਨਾਹੇ੫ਗੁਰਿਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆਸਭਨੀਠਾਂਈ॥ਜਲਿ
ਥਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਗੋਸਾਈ॥ਊਚਊਨਸਭਏਕਸਮਾਨਾਂ॥ਮਨਿਲਾਗਾਸਹਜਿ
ਧਿਆਨਾਹੇ੬ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਹਜੋ
ਹੈਮਾਈ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦੀਆਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਪਾਨਾਹੇ੭ਗੁਰਕੀਬਾ
ਣੀਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਆਪਿਸੁਣੀਤੈਆਪਿਵਖਾਣੀ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਜਪੀਤਿਨੈਹੀ
ਉਧਰੇਤਿਨਪਾਇਆਨਿਹਚਲਥਾਨਾਹੇ੮ਸਤਿਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਸਤਿਗੁਰੁਜਾਣੈ
॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪਣਭਾਣੈ॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਜਾਚਹਿਜਨਤੇਰੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੀਹੇ
੯॥੧੪ ॥੧॥

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੫ ॥੧੬ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸ
ਭਮਹਿਵਰਤੈਆਪਿਨਿਰਾਰਾ॥ਵਰਨੁਜਾਤਿਚਿਹਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ਸਭਹੁਕਮੇਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਉਪਾਇਦਾ੧ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਸਬਾਈ॥ਮਾਣਸਕਉਪ੍ਰਭਿਦੀਈਵਡਿਆ
ਈ॥ਇਸੁਪਉੜੀਤੇਜੋਨਰੁਚੂਕੈਸੋਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ੨ਕਿਰਤੋਹੋਵੈ
ਤਕਿਆਕਹੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਪਦਾਰਥੁਲਹੀਐ॥ਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾ

ਓਸੋਈਭੂਲੈਸੋਬੂਝੈਜਿਸਹਿਬੁਝਾਇਦਾ ੩ ਹਰਖਸੋਗਕਾਨਗਰੁਇਹੁਕੀਆ ਸੇਉਬ
ਰੇਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਆ ਤ੍ਰਿਹਾਗੁਣਾਤੇਰਹੈਨਿਰਾਰਾਸੋਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਪਾਇਦਾ ੪
ਅਨਿਕਕਰਮਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇ ਜੋਕੀਜੈਸੋਬੰਧਨੁਪੈਰੇ ਕੁਰੁਤਾਬੀਜੇਨਹੀਜੰਮੈਸਭੁਲ
ਾਹਾਮੂਲੁਗਵਾਇਦਾ ੫ ਕਲਜੁਗਮਹਿਕੀਰਤਨੁਪਰਧਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐ
ਲਾਇਧਿਆਨਾ ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿਸਿਉਜਾਇਦਾ ੬
ਖੰਡਪਤਾਲਦੀਪਸਭਿਲੋਆ ਸਭਿਕਾਲੈਵਸਿਆਪਿਪ੍ਰਭਿਕੀਆ ਨਿਹਚਲੁਏ
ਕੁਆਪਿਅਬਿਨਾਸੀਸੋਨਿਹਚਲੁਜੋਤਿਸਹਿਧਿਆਇਦਾ ੭ ਹਰਿਕਾਸੇਵਕੁਸੋਹ
ਰਿਜੇਹਾ ਭੇਦੁਨਜਾਣਹੁਮਾਣਸਦੇਹਾ ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਉਠਹਿਬਹੁਭਾਤੀਫਿਰਿਸ
ਲਲੈਸਲਲਸਮਾਇਦਾ ੮ ਇਕੁਜਾਚਿਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਦੁਆਰੈ ਜਾਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੈ ਦੇਹੁਦਰਸੁਜਿਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮਨੁਠਹਰਾਇਦਾ
੯ ਰੂੜੋਠਾਕੁਰੁਕਿਤੈਵਸਿਨਆਵੈ ਹਰਿਸੋਕਿਛੁਕਰੇਜਿਹਰਿਕਿਆਸੰਤਾਭਾਵੈ
ਕੀਤਾਲੋੜਨਿਸੋਈਕਰਾਇਨਿਦਰਿਫੇਰੁਨਕੋਈਪਾਇਦਾ ੧੦ ਜਿਥੈਅਉਘ
ਟੁਆਇਬਨਤੁਹੈਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਥੈਹਰਿਧਿਆਈਐਸਾਰਿੰਗਪ੍ਰਾਣੀ ਜਿਥੈਪੁਤ੍ਰੁਕ
ਲਤ੍ਰੁਨਬੇਲੀਕੋਈਤਿਥੈਹਰਿਆਪਿਛਡਾਇਦਾ ੧੧ ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਅਗਮਅਥ
ਾਹਾ ਕਿਉਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਵੇਪਰਵਾਹਾ ਕਾਟਿਸਿਲਕਜਿਸੁਮਾਰਗਿਪਾਏਸੋਵਿਚਿ
ਸੰਗਤਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ ੧੨ ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਸੋਸੇਵਕੁਕਹੀਐ ਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਸ
ਮਸਰਿਸਹੀਐ ਹਉਮੈਜਾਇਤਏਕੋਬੂਝੈਸੋਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਇਦਾ ੧੩
ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਸੁਖਵਾਸੀ ਬਾਲਸੁਭਾਇਅਤੀਤਉਦਾਸੀ ਅਨਿਕਰੰਗਕਰ
ਹਿਬਹੁਭਾਤੀਜਿਉਪਿਤਾਪੂਤੁਲਾਡਾਇਦਾ ੧੪ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨ

ਬੀਜੁ

ਦੀਪਾਇਆਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਏਮਿਲਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਭਈਆਤਿਨਾਜਨ
ਕਉਜਿਨਪ੍ਰਭਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ ੧੫ ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰਣਕਰਣਾਸ੍ਰਿ
ਸਟਿਉਪਾਇਧਰੀਸਭਧਰਣਾਜਨਨਾਨਕੁਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਦੁਆਰੈਹਰਿਭਾਵੈ
ਲਾਜਰਖਾਇਆ ੧੬॥੧॥੫॥

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੫ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਏਕੋ
ਤੂਹੈਬਾਣੀਤੇਰੀਸ੍ਰਵਣਿਸੁਣੀਐਦੂਜੀਅਵਰਨਜਾਪਸਿਕਾਈਸਗਲਤੁਮਾਰੀ
ਧਾਰਣਾ ੧ ਆਪਿਚਿਤਾਰੇਅਪਣਾਕੀਆਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਥੀਆਆਪਿ
ਉਪਾਇਰਚਿਓਨੁਪਸਾਰਾਆਪੇਘਟਿਘਟਿਸਾਰਣਾ ੨ ਇਕਿਉਪਾਏਵਡਦਰਵਾਰੀ
ਇਕਿਉਦਾਸੀਇਕਿਘਰਬਾਰੀਇਕਿਭੂਖੇਇਕਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਸਭਸੈ
ਤੇਰਾਪਾਰਣਾ ੩ ਆਪੇਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਚਾਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਿਰਾਚਾ
ਆਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇਹੈਪਰਗਟੁਅਪਣਾਆਪੁਪਸਾਰਣਾ ੪ ਸਦਾਸਦਾਸਦਹੋ
ਵਣਹਾਰਾਊਚਾਅਗਮੁਅਥਾਹਅਪਾਰਾਊਣੇਭਰੇਭਰੇਭਰਿਊਣੇਏਹਿਚਲਤਸੁ
ਆਮੀਕੇਕਾਰਣਾ ੫ ਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਸਚੇਸਾਹਾਨੈਣੀਪੇਖਾਅਗਮਅਥਾ
ਹਾਕਰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਮੇਰੇਸਾਹਿਬਸਗਲਉਧਾਰਣਾ ੬ ਕਰਿ
ਕਰਿਵੇਖਹਿਕੀਤਾਅਪਣਾਜੀਅਜੰਤਸੋਈਹੈਜਪਣਾਅਪਣੀਕੁਦਰਤਿ
ਆਪੇਜਾਣੈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਣਾ ੭ ਸੰਤਸਭਾਜਹਬੈਸਹਿਪ੍ਰਭਪਾਸੇਅਨੰ
ਦਮੰਗਲਹਰਿਚਲਤਤਮਾਸੇਗੁਣਗਾਵਹਿਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀਤਹਨਾਨਕ
ਦਾਸੁਚਿਤਾਰਣਾ ੮ ਆਵਣੁਜਾਣਾਸਭੁਚਲਤੁਤੁਮਾਰਾਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਖੇਲੁਅ
ਪਾਰਾਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਣਹਾਰਾਅਪਣਾਕੀਆਪਾਲਣਾ ੯ ਸੁਣਿਸੁਣਿ

੮੫

ਜੀਉਸਮੋਇਓਮਨਹੀ॥ਸਦਸਦਜਾਈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਤੂਇਕਰੰਗਜੋਨਿਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਾ
ਤੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਅਗਮਅਪਾਰਾਇਣਾ ੧੦ ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੈਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਏਕੋਏਕੁ
ਜਪੀਮਨੁਮਾਹੀ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਜਨਭਏਨਿਹਾਲਾਇਹੁਭਗਤਾਕੀਘਾਲਾਇਣਾ ੧੧
ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਪੀਐਮਨਿਸਾਚਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤੁਟਹਿਸਭਿਬੰਧਨਇਹੁਭਰ
ਮੁਮੋਹੁਦੂਜਾਲਾਇਣਾ ੧੨ ਜਹਰਾਖੈਸੋਈਸੁਖਥਾਨਾ॥ਸਹਜੇਹੋਇਸੋਈਭਲਮਾਨਾ॥ਬਿ
ਨਸੇਬੈਰਨਾਹੀਕੋਬੈਰੀਸਭੁਏਕੋਹੈਭਾਲਾਇਣਾ ੧੩ ਡਰਚੂਕੇਬਿਨਸੇਅੰਧਿਆਰੇ॥ਪ
ਗਟਭਏਪ੍ਰਭਪੁਰਖਨਿਰਾਰੇ॥ਆਪੁਛੋਡਿਪਏਸਰਣਾਈਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸੁਧਿਆਇ
ਣਾ ੧੪ ਐਸਾਕੋਈਵਡਭਾਗੀਆਇਆ॥ਆਠਪਹਰਜਿਨਿਖਸਮੁਧਿਆਇ
ਆ॥ਤਿਸੁਜਨਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸਭੁਕੋਈਸੋਪਰਵਾਰਸਧਾਰਾਇਣਾ ੧੫ ਇਹਬਖਸੀ
ਸਖਸਮਤੇਪਾਵਾ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਧਿਆਵਾ॥ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮਿਸਹਜਿਸ
ਮਾਵਾਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਲੈਉਚਾਰਾਇਣਾ ੧੬॥੨॥੧੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫

ਸੂਰਤਿਦੇਖਿਨਭੂਲੁਗਵਾਰਾ॥ਮਿਥਨਮੋਹਾਰਾਝੂਠੁਪਸਾਰਾ॥ਜਗਮਹਿਕੋਈ
ਰਹਣੁਨਪਾਏਨਿਹਚਲੁਏਕੁਨਾਰਾਇਣਾ ੧ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਪਉਸਰਣਾਈ॥ਮੋ
ਹੁਸੋਗੁਸਭੁਭਰਮੁਮਿਟਾਈ॥ਏਕੋਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏਅਉਖਧੁਸਚੁਨਾਮੁਰਿਦਗਾ
ਇਣਾ ੨ ਜਿਸੁਨਾਮੈਕਉਤਰਸਹਿਬਹੁਦੇਵਾ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਕੀਕਰਦੇਸੇਵ
ਾ॥ਅਨਾਥਾਨਾਥੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਸੋਗੁਰਪੂਰੇਪਾਇਣਾ ੩ ਹੋਰੁਦੁਆਰਾਕੋਈਨਸੂ
ਝੈ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਧਾਵੈਤਾਕਿਛੂਨਬੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਭੰਡਾਰੁਨਾਮਜਿਸੁਇਹੁ
ਰਤਨੁਤਿਸੈਤੇਪਾਇਣਾ ੪ ਜਾਕੀਧੂਰਿਕਰੇਪੁਨੀਤਾ॥ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਨਪਾਵਹਿ
ਮੀਤਾ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਜਿਸੁਭੇਟਤਪਾਰਿਪਰਾਇਣਾ ੫

ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਰਾਮਰੰਗਿ
ਰਾਚਾ

ਪਾਰਜਾਤੁਲੋੜਹਿਮਨਪਿਆਰੇ।ਕਾਮਧੇਨਸੋਹੀਦਰਬਾਰੇ।ਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖੁਸੇਵ
ਗੁਰਪੂਰੇਨਾਮੁਕਮਾਇਰਸਾਇਣਾ ੬ ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰਹਿਪੰਚਧਾਤੂ।ਭੈਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਹੋਵਹਿਨਿਰਮਲਾਤੂ।ਪਾਰਸੁਜਬਭੇਟੈਗੁਰੁਪੂਰਾਤਾਪਾਰਸੁਪਰਸਿਦਿਖਾਇ
ਣਾ ੭ ।ਕਈਬੈਕੁੰਠਨਾਹੀਲਵੈਲਾਗੇ।ਮੁਕਤਿਬਪੁੜੀਭੀਗਿਆਨੀਤਿਆਗੇ
।ਏਕੰਕਾਰੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਐ।ਹਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇਣਾ ੮ ।ਗੁਰ
ਕੀਸੇਵਨਜਾਣੈਕੋਈ।ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਗੋਚਰੁਸੋਈ।ਜਿਸਨੋਲਾਇਲਏਸੋ
ਸੇਵਕੁਜਿਸੁਵਡਭਾਗਮਥਾਇਣਾ ੯ ।ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਣਹਿ।ਤੁਛਮਾ
ਤਸੁਣਿਸੁਣਿਵਖਾਣਹਿ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਸਤਿਗੁਰ।ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨੁ
ਸੀਤਲਾਇਣਾ ੧੦ ।ਜਾਕੀਸੋਇਸੁਣੀਮਨੁਜੀਵੈ।ਰਿਦੈਵਸੈਤਾਠੰਢਾਥੀਵੈ।ਗੁ
ਰੁਮੁਖਹੁਅਲਾਏਤਾਸੋਭਾਪਾਏ।ਤਿਸੁਜਮਕੈਪੰਥਿਨਪਾਇਣਾ ੧੧ ਸੰਤਨਕੀਸ
ਰਣਾਈਪੜਿਆ।ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਧਨੁਆਗੈਧਰਿਆ।ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਨਜਾਣਾਕਾਈ।ਤੁਮ
ਕਰਹੁਦਇਆਕਿਰਮਾਇਣਾ ੧੨ ।ਨਿਰਗੁਣਕਉਸੰਗਿਲੇਹੁਰਲਾਏ।ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਮੋਹਿਟਹਲੈਲਾਏ।ਪਖਾਫੇਰਉਪੀਸਉਸੰਤਆਗੈ।ਚਰਣਧੋਇਸੁਖੁਪਾ
ਇਣਾ ੧੩ ।ਬਹੁਤੁਦੁਆਰੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਇਆ।ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਮਸ
ਰਣਾਇਆ।ਸਦਾਸਦਾਸੰਤਹਸੰਗਿਰਾਖਹੁ।ਏਹੁਨਾਮੁਦਾਨੁਦੇਵਾਇਣਾ ੧੪ ।ਭਏ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈਮੇਰੇ।ਦਰਸਨੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ।ਸੂਖਸਹਜਸਦਾ
ਅਨੰਦਾਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇਣਾ ੧੫ ।੩।੧੨। ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੫
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਸਿਮਰੈਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਾ।ਸਿਮਰਹਿਚੰਦਸੂਰਜਗੁਣਤਾਸਾ।ਪਉਣਪਾਣੀ

ਬੈਸੰਤਰੁਸਿਮਰੈਸਗਲਉਪਾਰਜਨਾ ੧॥ਸਿਮਰਹਿਖੰਡਦੀਪਸਭਿਲੋਆ॥ਸਿਮਰਹਿ
ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਸਚੁਸੋਆ॥ਸਿਮਰਹਿਖਾਣੀਸਿਮਰਹਿਬਾਣੀਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇ
ਹਰਿਜਨਾ ੨ ਸਿਮਰਹਿਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਦੇਵਤੇਕੋੜਿਤੇਤੀਸਾ
॥ਸਿਮਰਹਿਜਖੵਿਦੈਤਸਭਿ॥ਸਿਮਰਹਿਅਗਨਤੁਨਜਾਈਜਨੁਗਨਾ ੩ ਸਿਮ
ਰਹਿਪਸੁਪੰਖੀਸਭਿਭੂਤਾ॥ਸਿਮਰਹਿਬਨਪਰਬਤਅਉਧੂਤਾ॥ਲਤਾਬਲੀ
ਸਾਖਸਭ॥ਸਿਮਰਹਿਰਵਿਰਹਿਆਸੁਆਮੀਸਭਮਨਾ ੪ ਸਿਮਰਹਿਥੂਲਸੂਖ
ਮਸਭਿਜੰਤਾ॥ਸਿਮਰਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਹਰਿਮੰਤਾ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸਿਮਰਹਿ
ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਗਲਭਵਨਕਾਪ੍ਰਭਧਨਾ॥ਸਿਮਰਹਿਨਰਨਾਰੀਆਸਰਮਾ॥ਸਿਮ
ਰਹਿਜਾਤਿਜੋਤਿਸਭਿਵਰਨਾ॥ਸਿਮਰਹਿਗੁਣੀਚਤੁਰਸਭਿਬੇਤੇਸਿਮਰਹਿਰੈ
ਣੀਅਰੁਦਿਨਾ ੬ ॥ਸਿਮਰਹਿਘੜੀਮੂਰਤਪਲਨਿਮਖਾ॥ਸਿਮਰੈਕਾਲੁਅ
ਕਾਲੁਸੁਚਿਸੋਚਾ॥ਸਿਮਰਹਿਸਉਣਸਾਸਤ੍ਰਸੰਜੋਗਾ॥ਅਲਖੁਨਲਖੀਐਇ
ਕੁਖਿਨਾ ੭ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਭਗਤੀਲਾਵਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸੋਜਿਨਾ ੮ ਜਾਕੈਮਨਿਵੂਠਾਪ੍ਰਭੁ
ਅਪਨਾ॥ਪੂਰੈਕਰਮਿਗੁਰਕਾ ਜਪੁਜਪਨਾ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਬਹੁੜਿ
ਨਜੋਨੀਭਰਮਿਰੁਨਾ ੯ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਜਾਕੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾ
ਭਾਗੈ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਨਾਮਰਸੁਅਨਹਦਬਾਣੀਸਹਜਧੁਨਾ ੧੦ ਸੋਧ
ਨਵੰਤਾਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਸੋਪਤਿਵੰਤਾਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਾਕੈਮਨਿਵੂਠਾਸੋਪੂਰਕਰੰਮਾਨਾਛਿਨਾ ੧੧ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਸੁਆਮੀਸੋਈ॥ਅਵਰੁਨਕਹੀਐਦੂਜਾਕੋਈ॥ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਿਕਾ

ਦਰਿਭ੍ਰਮਸਗਲਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕੁਬਿਨਾ ੧੨ ਊਚਤੇਊਚਾਦਰਬਾਰਾ॥ਕ
ਹਣੁਨਜਾਇਅੰਤੁਨਪਾਰਾ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹਸੁਆਮੀਅਤੁਲੁਨਜਾਈਕਿ
ਆਮਿਨਾ॥ ੧੩ ਤੂਕਰਤਾਤੇਰਾਸਭੁਕੀਆ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੀਆ॥
ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਤੂਹੈਸਗਲਪਸਾਰਾਤੁਮਤਨਾ ੧੪ ਜਮਦੂਤੁਤਿਸੁ
ਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਕੇਪੂਰ
ਨਜੋਸ੍ਰਵਣੀਪ੍ਰਭਕਾਜਸੁਸੁਨਾ ੧੫ ਤੂਸਭਨਾਕਾਸਭੁਕੋਤੇਰਾ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬ
ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਊਤਮਜੋਭਾਵਹਿਸੁਆਮੀਤੁਮਮਨਾ ੧੬॥
੧॥੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ॥ਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥਸਰਬਸੁਖਦਾਨਾ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁ
ਹੋਹੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਹਰਿਦਾਤਾਜੀਅਜੰਤਭੇਖਾਰੀਜਨੁਬਾਂਛੈਜਾਚੰਗਨਾ ੧ ਮਾਗ
ਉਜਨਧੂਰਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਾਵਉ॥ਦੀਰਘ
ਰੋਗਮਿਟਹਿਹਰਿਅਉਖਧਿਹਰਿਨਿਰਮਲਿਰਾਪੈਮੰਗਨਾ ੨ ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਉਬਿ
ਮਲਜਸੁਸੁਆਮੀ॥ਏਕਾਓਟਤਜਉਬਿਖੁਕਾਮੀ॥ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇਲਗਉ
ਦਾਸਤੇਰੇਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਨਾਹੀਸੰਗਨਾ ੩ ਰਸਨਾਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਤੇਰੇ॥ਮਿਟਹਿ
ਕਮਾਤੇਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਮਨੁਜੀਵੈਪੰਚਦੂਤਤਜਿਤੰ
ਗਨਾ ੪ ਚਰਨਕਮਲਜਪਿਬੋਹਿਥਿਚਰੀਐ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰੀ
ਐ॥ਅਰਚਾਬੰਦਨਹਰਿਸਮਤਨਿਵਾਸੀਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਨੰਗਨਾ ੫ ਦਾਸਦਾ
ਸਨਕੋਕਰਿਲੇਹੁਗੋਪਾਲਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਖਾਸਹਾਈਪੂਰ
ਨਪਰਮੇਸੁਰਮਿਲੁਕਦੇਨਹੋਵੀਭੰਗਨਾ॥ ੬ ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰੀਹਰਿਆਗੈ
॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੈ॥ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਹਤਿਤਿਆ

ਗਿਰਉ ਮੈ ਰਤਨਾ ੭ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅਛ-
ਲ ਸੁਆਮੀ ॥ ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੰਗਨਾ ੮ ਜਤ ਕਤ
ਪੇਖਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਭੰਡਾਰ ਨਾਹੀ ਰਤਨਾਗਰ ॥ ਅਗਹ ਅਗਾਹ ਕਿ-
ਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੰਗਨਾ ੯ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਠੰਢਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਿਟਵੀ ਡੰਝਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਅਮਿ-
ਉ ਧਾਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟੰਗਨਾ ੧੦ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾ-
ਹੀ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਭਰਮੰਗਨਾ ੧੧ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਸਦ ਬਖਸੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਜਪਤ ਫਲੁ ਪਾ-
ਇਆ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕੁ ਸੰਤ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮਹਿ ਕਰਾਇਉ ਸਰਣਿ ਸਹਾਈ ਸੰ-
ਤਤਨਾ ੧੩ ਜਾਚਕੁ ਜਾਚੈ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧੈ ॥ ਏਕੋ
ਦਾਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਆਨ ਮੰਗਨ ਨਿਹਕਿੰਚਨਾ ੧੪ ਕਾਇਆ ਪਾਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਲਗੀ ਲਾਗਿ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ਬਣੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਮਨੁ
ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਨਾ ੧੫ ਸੋਲਹ ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਿਆ ॥ ਅਨਤ ਕਲਾ ਹੋਇ ਠਾ-
ਕੁਰੁ ਚੜਿਆ ॥ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਭੁੰਚਨਾ ੧੬

੨॥੫॥ ੴ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਕੀਤਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ
ਦੀਤਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ੧ ਤੁਮਹਿ ਪਠਾਏ ਤਾ ਜਗ
ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਆ ਤਾ ਭੀ
ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ੨ ਊਹਾ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ॥ ਈਹਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੇਰਾ

ਮੈ

ਈਐ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖੁ ਅਲੇਖੈ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝਗੜਾ ॥੩॥ ਤੂ ਪਿਤਾ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਬਾਲਕ ਬਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਖੇਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਖੇਲਣਹਾਰੇ ॥ ਉਝੜ ਮਾਰਗੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ
ਕੀਨਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੇਪਾੜਾ ॥੪॥ ਇਕਿ ਬੈਸਾਇ ਰਖੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਤਰਿ ॥ ਇਕਿ ਪਠ
ਾਏ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ॥ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਘਾਸੁ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਰਾਜਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਹੀਐ ਕਿਆ
ਕੂੜਾ ॥੫॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮੁਕਤੀ ਕਵਨ ਸੁ ਨਰਕਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੈਸਾਰੀ ਕਵਨ ਸੁ ਭਗਤਾ
॥ ਕਵਨ ਸੁ ਦਾਨਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਹੋਛਾ ਕਵਨ ਸੁ ਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜੜਾ ॥੬॥ ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ
ਹੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕਮੇ ਦਾਨਾ ਦੂਜਾ ਨਾ
ਹੀ ਅਵਰੁ ਧੜਾ ॥੭॥ ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਖਪਿ ਮੂਏ ਰਸਾਤਲਿ ਕ
ਰਿ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਇਕਨਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵਹਿ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸ
ਚੁ ਬੇੜਾ ॥੮॥ ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਇਹੁ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਓਪਾਇ ਸਮਾ
ਇਆ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਰਚਨੁ ਕੀਨਾ ਇਕੁ ਆਖਾੜਾ ॥੯॥ ਵਡਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ॥ ਵਡ ਦਾਤਾਰੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਜਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬੇਅੰਤ
ਅਤੋਲਾ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਾੜਾ ॥੧੦॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੂਜਾ ॥ ਆਪਿ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਧਿਆਨੀ ਆਪਿ ਸਤਵੰਤਾ ਅਤਿ ਗਾ
ੜਾ ॥੧੧॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਗੁਪਤੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇ
ਆ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟੜਾ ॥੧੨॥ ਆਪੇ ਸ
ਕਤੀ ਸਬਲੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸੂਰਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਵਰ
ਤਾਈਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੀਤਲੁ ਠਾਰੁ ਗੜਾ ॥੧੩॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਜੇ ॥ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਸੁਖੁ ਤਿਸ ਹੀ ਠਕੁਰਾਈ ਤਿਸਹਿ

ਨਾਵਿਹੂਣੇਜਮੁਨੇੜਾਂ ॥੧੪॥ ਕੀਮਤਿਕਾਗਦਕਹੀਨਜਾਈ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਬੇਅੰਤ
ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਹਾਥਿਤਿਸੈਕੈਨੇਬੇੜਾਂ ॥੧੫॥ ਤਿਸਹਿ
ਸਰੀਕੁਨਾਹੀਰੇਕੋਈ ॥ ਕਿਸਹੀਬੁਤੈਜਬਾਬੁਨਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪੇ
ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਚੋਜਖੜਾ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫
ਅਚੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਮਧੁਸੂਦਨਦਾਮੋਦਰਸੁਆਮੀ ॥
ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਵਰਧਨਧਾਰੀਮੁਰਲੀਮਨੋਹਰਹਰਿਰੰਗਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨਮਾਧਵ
ਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੇ ॥ ਜਗਦੀਸੁਰਹਰਿਜੀਉਅਸੁਰਸੰਘਾਰੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨਅਬਿਨ
ਸੀਠਾਕੁਰਘਟਘਟਵਾਸੀਹੈਸੰਗਾ ॥੨॥ ਧਰਣੀਧਰਈਸਨਰਸਿੰਘਨਾਰਾਇਣ ॥
ਦਾੜਾਅਗ੍ਰੇਪ੍ਰਿਥਮਿਧਰਾਇਣ ॥ ਬਾਵਨਰੂਪੁਕੀਆਤੁਧੁਕਰਤੇਸਭਹੀਸੇ
ਤੀਹੈਚੰਗਾ ॥੩॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਜਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ ॥ ਬਨਵਾਲੀਚਕ੍ਰਪਾਣਿ
ਦਰਸਿਅਨੂਪਿਆ ॥ ਸਹਸਨੇਤ੍ਰਮੂਰਤਿਹੈਸਹਸਾਇਕੁਦਾਤਾਸਭਹੈਮੰਗਾ ॥੪॥
ਭਗਤਿਵਛਲੁਅਨਾਥਹਨਾਥੇ ॥ ਗੋਪੀਨਾਥੁਸਗਲਹੈਸਾਥੇ ॥ ਬਾਸੁਦੇਵਨਿਰੰ
ਜਨਦਾਤੇਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਅੰਗਾ ॥੫॥ ਮੁਕੰਦਮਨੋਹਰਲਖਮੀਨਾਰਾ
ਇਣ ॥ ਦ੍ਰੋਪਤੀਲਜਾਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਣ ॥ ਕਮਲਾਕੰਤਕਰਹਿਕੰਤੂਹਲਅਨਦ
ਬਿਨੋਦੀਨਿਹਸੰਗਾ ॥੬॥ ਅਮੋਘਦਰਸਨਆਜੂਨੀਸੰਭਉ ॥ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ
ਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਖਉ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਅਗੋਚਰਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝਹੀਹੈ
ਲਗਾ ॥੭॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗਬੈਕੁੰਠਕੇਵਾਸੀ ॥ ਮਛੁਕਛੁਕੂਰਮੁਆਗਿਆਅਉਤਰਾ
ਸੀ ॥ ਕੇਸਵਚਲਤਕਰਹਿਨਿਰਾਲੇਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਹੋਇਗਾ ॥੮॥ ਨਿਰਾਹਾਰੀ
ਨਿਰਵੈਰੁਸਮਾਇਆ ॥ ਧਾਰਿਖੇਲੁਚਤੁਰਭੁਜੁਕਹਾਇਆ ॥ ਸਾਵਲਸੁ

ਵਰਿਰੂਪਬਣਾਵਹਿਬੇਣੁਸੁਨਤਸਭਮੋਹੈਗਾ ੯ ।ਬਨਮਾਲਾਬਿਭੂਖਨਕਮ
ਲਨੈਨ।ਸੁੰਦਰਕੁੰਡਲਮੁਕਟਬੈਨ।ਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਹੈਧਾਰੀਮਹਾਸਾਰਥੀਸ
ਤਸੰਗਾ ੧੦ ।ਪੀਤਪੀਤੰਬਰਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ।ਜਗੰਨਾਥੁਗੋਪਾਲੁਮੁਖਿ
ਭਣੀ।ਸਾਰਿੰਗਧਰਭਗਵਾਨਬੀਠੁਲਾਮੈਗਣਤਨਆਵੈਸਰਬੰਗਾ ੧੧
੬ ।ਨਿਹਕੰਟਕੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਹੀਐ।ਧਨੰਜੈਜਲਿਥਲਿਹੈਮਹੀਐ।ਮਿਰਤਲੋ
ਕਪਇਆਲਸਮੀਪਤਅਸਥਿਰਥਾਨੁਜਿਸੁਹੈਅਭਗਾ ੧੨ ।ਪਤਿਤ
ਪਾਵਨਦੁਖਭੈਭੰਜਨੁ।ਅਹੰਕਾਰਨਿਵਾਰਣੁਹੈਭਵਖੰਡਨੁ।ਭਗਤੀਤੋਖਿਤ
ਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾਗੁਣੇਨਕਿਤਹੀਹੈਭਿਗਾ ੧੩ ।ਨਿਰੰਕਾਰੁਅਛਲਅਡੋਲੋ।ਜੋ
ਤਿਸਰੂਪੀਸਭੁਜਗੁਮਉਲੋ।ਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਏਆਪਹੁਕੋਇਨਪਾ
ਵੈਗਾ ੧੪ ।ਆਪੇਗੋਪੀਆਪੇਕਾਨਾ।ਆਪੇਗਊਚਰਾਵੈਬਾਨਾ।ਆਪਿਉ
ਪਾਵਹਿਆਪਿਖਪਾਵਹਿਤੁਧੁਲੇਪੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਰੰਗਾ ੧੫ ।ਏਕਜੀਹ
ਗੁਣਕਵਨਬਖਾਨੈ।ਸਹਸਫਨੀਸੇਖਅੰਤੁਨਜਾਨੈ।ਨਵਤਨਨਾਮਜਪੈਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਇਕੁਗੁਣੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਕਹਿਸੰਗਾ ੧੬ ।ਓਟਗਹੀਜਗਤਪਿਤਸਰਣ
ਾਇਆ।ਭੈਭਇਆਨਕਜਮਦੂਤਦੁਤਰਹੈਮਾਇਆ।ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਇਛਾਕਰਿ
ਰਾਖਹੁਸਾਧਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਸੰਗਾ ੧੭ ।ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਹੈਸਗਲਮਿਥੇਨਾ।ਇ
ਕੁਮਾਗਉਦਾਨੁਗੋਬਿਦਸੰਤਰੇਨਾ।ਮਸਤਕਿਲਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਵਉਜਿਸੁਪ੍ਰ
ਾਪਤਿਸੋਪਾਵੈਗਾ ੧੮ ।ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦਾਤੇ।ਤਿਨਸਾਧੂਚਰਣ
ਲੈਰਿਦੈਪਰਾਤੇ।ਸਗਲਨਾਮਨਿਧਾਨੁਤਿਨਪਾਇਆਅਨਹਦਸਬਦਮਨਿ
ਵਾਜੇਗਾ ੧੯ ।ਕਿਰਤਮਨਾਮਕਥੇਤੇਰੇਜਿਹਬਾ।ਸਤਿਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਾਪੂਰਬ

ਲਾਕਹੁਨਸਕਲਜਾਤਪਏਸਮਹੁਵੀਰੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਰੰਗੁਲਗਾ ॥੧੫॥ ਤੇਰੀਗਤਿ
ਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਤੂਆਪੇਕਥਹਿਤੈਆਪਿਵਖਾਣਹਿ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਦਾਸਨਕੋ
ਕਰੀਅਹੁਹਰਿਭਾਵੈਦਾਸਾਰਾਖੁਸੰਗਾ ॥੧੬॥੨॥੧੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫
ਅਲਹਅਗਮਖੁਦਾਈਬੰਦੇ ॥ ਛੋਡਿਖਿਆਲਦੁਨੀਆਕੇਧੰਧੇ ॥ ਹੋਇਪੈਖਾਕ
ਫਕੀਰਮੁਸਾਫਰੁਇਹੁਦਰਵੇਸੁਕਬੂਲੁਦਰਾ ॥੧॥ ਸਚੁਨਿਵਾਜਯਕੀਨਮੁਸ
ਲਾ ॥ ਮਨਸਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰਿਹੁਆਸਾ ॥ ਦੇਹਮਸੀਤਿਮਨੁਮਉਲਾਣਾਕਲਮਖੁ
ਦਾਈਪਾਕੁਖਰਾ ॥੨॥ ਸਰਾਸਰੀਅਤਿਲੇਕੰਮਾਵਹੁ ॥ ਤਰੀਕਤਿਤਰਕਖੋਜਿਟੋ
ਲਾਵਹੁ ॥ ਮਾਰਫਤਿਮਨੁਮਾਰਹੁਅਬਦਾਲਾਮਿਲਹੁਹਕੀਕਤਿਜਿਤੁਫਿਰਿਨ
ਮਰਾ ॥੩॥ ਕੁਰਾਣੁਕਤੇਬਦਿਲਮਾਹਿਕਮਾਹੀ ॥ ਦਸਅਉਰਾਤਰਖਹੁਬਦਰਾਹੀ ॥
ਪੰਚਮਰਦਸਿਦਕਿਲੇਬਾਧਹੁਖੈਰਿਸਬੂਰੀਕਬੂਲਪਰਾ ॥੪॥ ਮਕਾਮਿਹਰਰੋਜਾ
ਪੈਖਾਕਾ ॥ ਭਿਸਤੁਪੀਰਲਫਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ ॥ ਹੂਰਨੂਰਮੁਸਕੁਖੁਦਾਇਆ
ਬੰਦਗੀਅਲਹਆਲਾਹੁਜਰਾ ॥੫॥ ਸਚੁਕਮਾਵੈਸੋਈਕਾਜੀ ॥ ਜੋਦਿਲੁਸੋ
ਧੈਸੋਈਹਾਜੀ ॥ ਸੋਮੁਲਾਮਲਊਨਨਿਵਾਰੈਸੋਦਰਵੇਸੁਜਿਸੁਸਿਫਤਿਧਰਾ ॥੬॥
ਸਭੇਵਖਤਸਭੇ ... ਕਰਿਵੇਲਾ ॥ ਖਾਲਕੁਯਾਦਿਦਿਲੈਮਹਿਮਉਲਾ ॥ ਤਸਬੀਯ
ਾਦਿਕਰਹੁਦਸ ... ਮਰਦਨੁਸੁੰਨਤਿਸੀਲੁਬੰਧਾਨਿਬਰਾ ॥੭॥ ਦਿਲਮਹਿਜਾ
ਨਹੁਸਭਫਿਲ ... ਹਾਲਾ ॥ ਖਿਲਖਾਨਾਬਿਰਾਦਰਹਮੂਜੰਜਾਲਾ ॥ ਮੀਰਮਲ
ਕਉਮਰੇਫਾਨਾ ... ਇਆਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾ ॥੮॥ ਅਵਲਿਸਿਫ
ਤਿਦੂਜੀਸਾਬੂਰੀ ... ॥ ਤੀਜੈਹਲੇਮੀਚਉਥੈਖੈਰੀ ॥ ਪੰਜਵੈਪੰਜੇਇਕਤੁਮੁ
ਕਾਮੈਏਹਿ ... ਪੰਜਿਵਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪਰਾ ॥੯॥ ਸਗਲੀਜਾਨਿਕ

ਕਰਣੁ ਮਉਤਿ ਦੀਆ ਬਦਆ ਮਲ ਛੋਡਿ ਕਰਣੁ ਹਥਿ ਕੂਜਾ ॥ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਬੁ
ਝਿ ਦੇਵਹੁ ਬਾਂਗਾਂ ਬੁਰਗੂ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਖਰਾ ॥੧੦॥ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਬਖੋਰਹੁ ਖਾ
ਣਾ ॥ ਦਿਲ ਦਰੀਆਉ ਧੋਵਹੁ ਮੈਲਾਣਾ ॥ ਪੀਰੁ ਪਛਾਣੈ ਭਿਸਤੀ ਸੋਈ ਅਜਰਾ
ਈਲੁ ਨ ਦੋਜ ਠਰਾ ॥੧੧॥ ਕਾਇਆ ਕਿਰਦਾਰ ਅਉਰਤ ਯਕੀਨਾ ॥ ਰੰਗ ਤਮਾ
ਸੇ ਮਾਣਿ ਹਕੀਨਾ ॥ ਨਾਪਾਕ ਪਾਕੁ ਕਰਿ ਹਦੂਰਿ ਹਦੀਸਾ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤਿ ਦਸਤਾਰ
ਸਿਰਾ ॥੧੨॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮੋਮ ਦਿਲਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਦਿਲ ਤੇ ਧੋਵੈ ॥ ਦੁ
ਨੀਆ ਰੰਗ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਪਾਟੁ ਘਿਉ ਪਾਕੁ ਹਰਾ ॥੧੩॥ ਜਾ ਕਉ
ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਸੋਈ ਮਰਦੁ ਮਰਦੁ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਸੋਈ ਸੇਖੁ ਮਸਾ
ਇਕੁ ਹਾਜੀ ਸੋ ਬੰਦਾ ਜਿਸੁ ਨਜਰਿ ਨਰਾ ॥੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਦਰ ਕਰਣ ਕਰੀਮਾ ॥
ਸਿਫਤਿ ਮੁਹਬਤਿ ਅਥਾਹ ਰਹੀਮਾ ॥ ਹਕੁ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇਆ ਬੁਝਿ ਨਾਨ
ਕ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸ ਤਰਾ ॥੧੫॥੩॥੧੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਊਚ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਸਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ
ਗਹਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ਬਾਲ ਕਾ ॥੧॥ …
ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਰਕਤ ਕਿ…
ਰਮ ਮਹਿ ਨਹੀ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥ ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ਓਹੁ ਸ
ਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਮਾਲਕਾ ॥੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾ…
ਈ ਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ …
ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਉ …
ਨਹੀ ਕਾਲ ਕਾ ॥੩॥ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਦੇਵਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਾ ਕੀ

ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਪਾਲਕਾ ੪ ਸਤਿਸਾਹਿ
ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਮਨ ਮਾਰਸੁ ਆਤਮ ਨਾਮ ਕਰੁਣਾ ਹਿਲੇ ਨਾਮ
ਪ੍ਰਭ ਪਤੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਸਾਲਕਾ ੫ ਆਂਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਆ
ਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਸਾਧਸੰਗ ਤੇ ਦਾਲਿਦ ਨ ਕੋਈ
ਦਾਲਿਦ ਨ ਕੋਈ ਘਾਲਕਾ ੬ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਉ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗ
ਕੀ ਮੰਗਹੁ ਰਵਾਲਾ ॥ ਬਾਸਨ ਮੇਟਿ ਨਿਬਾਸਨ ਹੋਈ ਐ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਜਾਲ
ਕਾ ੭ ਸੰਤਾ ਕੀ ਇਹ ਰੀਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਨਾਲੀ ॥ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿ ਆਰਾਧਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਕੀਜੈ ਆਲਕਾ ੮ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀ
ਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ਬਨਿ ਜਲਿ ਪੂਰਨ ਥਾਲਕਾ ੯ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਤਾ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥
ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਸੁ ਮਾ
ਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਲਕਾ ੧੦ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਗਾਹੀ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਖਾਲਕਾ ੧੧ ਨਾ
ਮ ਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਹੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਭਾਲਕਾ ੧੨
ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮੰਗੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਨ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਲਕਾ ੧੩ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ਸੋਈ ॥
ਏਕੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਾਏ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਉਪ
ਦੇਸੁ ਨਿਰਮਾਲਕਾ ੧੪ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪਕੜਾਏ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪੈ
ਰਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਿਨਿ ਖੰਡਿਆ ਭਰਮੁ ਅਨਾਲਕਾ ੧੫

ਕੀਰਤੈਤੇਸਸਸਸਸਪਯਹਿ

ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੈਨਾਹੀ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਕਉਧਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸੰਤ
ਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਤੂਸਮਰਥੁਵਡਾਲਾ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ ॥

ੴ
ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫॥੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਨਿਤਧਾਰੀ
॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਖਿਨੁਖਿਨੁਨਮਸਕਾਰੀ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਧਰੀਸਭੁਆਗੈਜ
ਗਮਹਿਨਾਮੁਸੁਹਾਵਣਾ॥੧॥ਸੋਠਾਕੁਰੁਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾ
ਜਿਸਵਾਰੇ॥ਸਾਸਿਗਰਾਸਿਸਮਾਲੇਕਰਤਾਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਵਣਾ॥੨॥
ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਊਨਾਹੀ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਰਖੁਮਨਮਾਹੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁ
ਅਚੁਤਸੁਆਮੀਦਰਗਹਸੋਭਾਪਾਵਣਾ॥੩॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿ
ਧਿ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਹਜਸੁਖੁਨਉਨਿਧਿ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਜੇਮਨਮਹਿਚਾਹ
ਹਿਮਿਲਿਸਾਧੂਸੁਆਮੀਰਾਵਣਾ॥੪॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਵਖਾਣੀ॥ਜਨਮੁ
ਪਦਾਰਥੁਜੀਤੁਪਰਾਣੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿੰਦਾਪਰਹਰੀਐਹਰਿਰਸਨਾਨਾਨਕਗਾ
ਵਣਾ॥੫॥ਜਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਆਦਿਨੁਰਾ
ਤੀ॥ਜੋਜੋਜਪੈਸੋਈਵਡਭਾਗੀਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਪਾਵਣਾ॥੬॥ਜਿਸਨੋਬਿਸਰੈਪੁਰ
ਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਜਲਤਾਫਿਰੈਰਹੈਨਿਤਤਾਤਾ॥ਅਕਿਰਤਘਣੈਕਉਰਖੈਨਕੋਈ
ਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਾਵਣਾ॥੭॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਤਨੁਧਨੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆ॥ਮਾਤ
ਗਰਭਮਹਿਰਾਖਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਛਾਡਿਅਨਰਾਤਾਕਾਹੂਸਿ
ਰੈਨਲਾਵਣਾ॥੮॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇ॥ਘਟਿਘਟਿਵਸਹਿਸਭਨ
ਕੈਨੇਰੇ॥ਹਾਥਿਹਮਾਰੈਕਛੂਐਨਾਹੀਜਿਸੁਜਣਾਇਹਿਤਿਸੈਜਣਾਵਣਾ॥੯॥ਜਾਕੈ

ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਤਿਸੁਹਰਿਪੁਰਖਨਵਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸ
ਸਦਾਸਰਣਾਈਦੂਸਰਲਵੈਨਲਾਵਣਿਆ ੧ ਆਗਿਆਦੂਖਸੂਖਸਭਿਕੀਨੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮੁਬਿਰਲੈਹੀਚੀਨੇ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਜਤਕਤਓਹੀਸਮਾਵਣਿਆ੧
੨ ਸੋਈਭਗਤੁਸੋਈਵਡਦਾਤਾ॥ਸੋਈਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਬਾਲਸਹਾਈਸੋਈ
ਤੇਰਾਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਣਿਆ ੧੨ ॥ਮਿਰਤੁਦੂਖਸੂਖਲਿਖਿਪਾਏ॥ਤਿਲੁਨਹੀਬਧਹਿ
ਘਟਹਿਨਘਟਾਏ॥ਸੋਈਹੋਇਜਿਕਰਤੇਭਾਵੈਕਹਿਕੈਆਪੁਵਞਾਵਣਿਆ ੧੩॥ਅੰਧ
ਕੂਪਤੇਸੇਈਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਢੇ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਖੇਕਰਿਅਪੁਨੇਮਿ
ਲਿਸਾਧੂਗੋਬਿੰਦੁਧਿਆਵਣਿਆ ੧੪ ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਅਚਰਜਰੂਪੁ
ਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਭਗਤਿਦਾਨੁਮੰਗੈਜਨੁਤੇਰਾਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਿਆ ੧੫
॥੧॥੧੪॥੨੨॥੨੪॥ ੨॥੧੪॥ ੬੨॥

ੴ ਮਾਰੂਵਾਰਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥

॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਵਿਣੁਗਾਹਕਗੁਣੁਵੇਚੀਐਤਉਗੁਣੁਸ
ਹਘੋਜਾਇ॥ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਜੇਮਿਲੈਤਉਗੁਣੁਲਾਖਵਿਕਾਇ॥ਗੁਣਤੇਗੁਣਮਿ
ਲਿਪਾਈਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਮੁੋਲਿਅਮੁੋਲੁਨਪਾਈਐਵਣਜਿਨਲੀ
ਜੈਹਾਟਿ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਤੋਲੁਹੈਕਬਹੁਨਹੋਵੈਘਾਟਿ ੧ ਮਃ ੪ ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਭਰਮ
ਸਹਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨੀਤ॥ਇਕਿਬਾਂਧੇਇਕਿਢੀਲਿਆਇਕਿਸੁਖੀਏਹਰਿਪ੍ਰੀ
ਤਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾਮੰਨਿਲੈਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਰੀਤਿ ੨ ਪਉੜੀ ॥ਗੁਰਤੇਗਿਆ
ਨੁਪਾਇਆਅਤਿਖੜਗੁਕਰਾਰਾ॥ਦੂਜਾਭ੍ਰਮੁਗੜੁਕਟਿਆਮੋਹੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰਾ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਸਚਸੰਜਮਿਮਤਿਊਤਮਾਹਰਿ

ਲਗਾਪਿਆਰਾ॥ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ੧ ਸਲੋਕੁਮਃ
੩ ॥ਕੇਦਾਰਾਰਾਗਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਭਾਈਸਬਦੇਕਰੇਪਿਆਰੁ॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਸਿਉਮਿਲਦੋਰਹੈਸਚੇਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਵਿਚਹੁਮਲੁਕਟੇਆਪਣੀਕੁਲਾਕਾਕਰੇਉਧਾ
ਰੁ॥ਗੁਣਾਕੀਰਾਸਿਸੰਗ੍ਰਹੈਅਵਗਣਕਢੈਵਿਡਾਰਿ॥ਨਾਨਕਮਿਲਿਆਸੋਜਾਣੀ
ਐਗੁਰੂਨਛੋਡੈਆਪਣਾਦੂਜੈਨਧਰੇਪਿਆਰੁ ੧ ਮਃ ੪ ॥ਸਾਗਰੁਦੇਖਉਡਰਿਮ
ਰਉਭੈਤੇਰੈਡਰੁਨਾਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੰਤੋਖੀਆਨਾਨਕਬਿਗਸਾਨਾਇ ੨ ਮਃ ੪
ਚੜਿਬੋਹਿਥੈਚਾਲਸਉਸਾਗਰੁਲਹਰੀਦੇਇ॥ਠਾਕਨਸਚੈਬੋਹਿਥੈਜੇਗੁਰੁਧੀਰਕ
ਦੇਇ॥ਤਿਤੁਦਰਿਜਾਇਉਤਾਰੀਆਗੁਰੁਦਿਸੈਸਾਵਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐ
ਦਰਗਹਚਲੈਮਾਨੁ ੩ ਪਉੜੀ ॥ਨਿਹਕੰਟਕਰਾਜੁਭੁੰਚਿਤੂਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕ
ਮਾਈ॥ਸਚੈਤਖਤਿਬੈਠਾਨਿਆਉਕਰਿਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ਸਚਾਉਪ
ਦੇਸੁਹਰਿਜਾਪਣਾਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ॥ਐਥੈਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈਅੰਤਿਹੋਇ
ਸਖਾਈ॥ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਊਪਜੀਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ ੨ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥
ਭੂਲੀਭੂਲੀਮੈਫਿਰੀਪਾਧਰੁਕਹੈਨਕੋਇ॥ਪੂਛਹੁਜਾਇਸਿਆਣਿਆਦੁਖੁਕਾਟੈਮੇ
ਰਾਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਸਾਜਨੁਉਤਹੀਠਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ
ਐਸਿਫਤੀਸਾਚੈਨਾਇ ੧ ਮਃ ੩ ॥ਆਪੇਕਰਣੀਕਾਰਆਪਿਆਪੇਕਰੇਰਜਾ
ਇ॥ਆਪੇਕਿਸਹੀਬਖਸਿਲਏਆਪੇਕਾਰਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਚਾਨਣੁਗੁਰਮਿਲੇਦੁ
ਖਬਿਖੁਜਾਲੀਨਾਇ ੨ ਪਉੜੀ ॥ਮਾਇਆਵੇਖਿਨਭੁਲੁਤੂਮਨਮੁਖਮੂਰਖਾ
॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲਈਸਭੁਝੂਠੁਦਰਬੁਲਖਾ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਨਬੂ
ਝਈਸਿਰਊਪਰਿਜਮਖੜਗੁਕਲਖਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਨਹਰਿਰਸੁਚਖਾ

॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਆਪੇਹਰਿਰਖਾ ੩ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਜਿਨਾਗੁਰੁਨਹੀਭੇਟਿ
ਆਭੈਕੀਨਾਹੀਬਿੰਦ॥ਆਵਣੁਜਾਵਣੁਦੁਖੁਘਣਾਕਦੇਨਚੂਕੈਚਿੰਦ॥ਕਪੜਜਿ
ਵੈਪਛੋੜੀਐਘੜੀਮਹਤਘੜੀਆਲੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਸਿਰਹੁਨਚੂਕੈਜੰ
ਜਾਲੁ ੧ਮਃ੩ ਤ੍ਰਿਭਵਣਢੂਢੀਸਜਣਾਹਉਮੈਬੁਰੀਜਗਤਿ॥ਨਾਝੁਰੁਹੀਅੜੇ
ਸਚੁਚਉਨਾਨਕਸਚੋਸਚੁ ੨ ਪਉੜੀ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਬਖਸਿਓਨੁਹਰਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਣੇ॥ਆਪੇਭਗਤੀਲਾਇਓਨੁਗੁਰਸਬਦਿਨੀਸਾਣੇ॥ਸਨਮੁਖ
ਸਦਾਸੋਹਣੇਸਚੈਦਰਿਜਾਣੇ॥ਐਥੈਓਥੈਮੁਕਤਿਹੈਜਿਨਰਾਮਪਛਾਣੇ॥ਧੰਨੁਧੰ
ਨੁਸੇਜਨਜਿਨਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਹਉਕੁਰਬਾਣੇ ੪ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ਮਹਲ
ਕੁਚਜੀਮੜਵੜੀਕਾਲੀਮਨਹੁਕਸੁਧ॥ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿਤਾਪਿਰੁਰਵੈਨਾਨਕਅਵਗੁ
ਣਮੁੰਧ ੧ਮਃ੧ ਸਾਚੁਸੀਲਸਚੁਸੰਜਮੀਸਾਪੂਰੀਪਰਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਅਹਿ
ਨਿਸਿਸਦਾਭਲੀਪਿਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ ੨ ਪਉੜੀ ॥ਆਪਣਾਆਪੁਪ
ਛਾਣਿਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣੀਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਇ
ਆ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਨਿਰਮਲੀਹਰਿਰਸੁਪੀਆਇਆ॥ਹਰਿਰਸੁਜਿਨੀਚਾਖਿਆ
ਅਨਰਸਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਭਏਫਿਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗ
ਵਾਇਆ ੫ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ॥ਪਿਰਖੁਸੀਏਧਨਰਾਵੀਐਧਨਉਰਿਨਾਮੁਸੀਗਾਰੁ
॥ਨਾਨਕਧਨਆਗੈਖੜੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ ੧ਮਃ੧ ॥ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਕੰਤਕੀਕੰ
ਤੁਅਗੰਮੁਅਥਾਹੁ॥ਨਾਨਕਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜੋਭਾਵਹਿਵੇਪਰਵਾਹ ੨ ਪਉੜੀ
ਤਖਤਿਰਾਜਾਸੋਬਹੈਜਿਤਖਤੈਲਾਇਕਹੋਈ॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸਚੁਰਾਜੇ
ਸੇਈ॥ਏਹਿਭੂਪਤਿਰਾਜੇਨਆਖੀਅਹਿਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਹੋਈ॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲ

ਹੀਐਜਿਸੁਜਾਂਦੇਬਿਲਮਨਹੋਈ॥ਨਿਹਚਲੁਸਚਾਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੁਨਿ
ਹਚਲੁਹੋਈ ੧੩ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੁਹੈਪਿਰਬਿਨੁਖਾਲੀਨਾਹਿ
॥ਨਾਨਕਸੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ ੧ ਮਃ ੩ ॥ਮਨਕੇਅਧਿ
ਕਤਰੰਗਾਕਿਉਦਰਿਸਾਹਿਬਛੁਟੀਐ॥ਜੇਰਾਚੈਸਚਰੰਗਿਗੂੜੈਰੰਗਿਅਪਾਰਕੈ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਜੇਚਿਤੁਲਗੈਸਚਿ ੨ ਪਉੜੀ ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਅਮੋਲੁਹੈਕਿਉਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਵਰਤੀਜੈ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਕਮਲੁਬਿ
ਗਾਸਿਆਇਵਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਆਵਣਜਾਣਾਠਾਕਿਆਸੁਖਿਸਹਜਿਸਵੀਜੈ
੧੪ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ਨਾਮੈਲਾਨਾਧੁੰਧਲਾਨਾਭਗਵਾਨਾਕਚੁ॥ਨਾਨਕਲਾਲੋਲਾਲੁਹੈ
ਸਚੈਰਤਾਸਚੁ ੧ ਮਃ ੩ ॥ਸਹਜਿਵਣਸਪਤਿਫੁਲੁਫਲੁਭਵਰੁਵਸੈਭੈਖੰਡਿ
॥ਨਾਨਕਤਰਵਰੁਏਕੁਹੈਏਕੋਫੁਲੁਭਿਰੰਗੁ ੨ ਪਉੜੀ ॥ਜੋਜਨਲੂਝਹਿਮਨੈਸਿ
ਉਸੇਸੂਰੇਪਰਧਾਨਾ॥ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਮਿਲਿਰਹੇਜਿਨੀਆਪੁਪਛਾਨਾ॥ਗਿਆਨੀਆ
ਕਾਇਹੁਮਹਤੁਹੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਹਰਿਜੀਉਕਾਮਹਲੁਪਾਇਆਸਚੁਲਾਇ
ਧਿਆਨਾ॥ਜਿਨਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਜੀਤਿਆਜਗੁਤਿਨਹਿਜਿਤਾਨਾ ੧੫

ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਜੋਗੀਹੋਵਾਜਗਿਭਵਾਘਰਿਘਰਿਭੀਖਿਆਲੇਉ॥
ਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀਐਕਿਸੁਕਿਸੁਉਤਰੁਦੇਉ॥ਭਿਖਿਆਨਾਮੁਸੰਤੋਖੁਮ
ੜੀਸਦਾਸਚੁਹੈਨਾਲਿ॥ਭੇਖੀਹਾਥਨਲਧੀਆਸਭਬਧੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕ
ਗਲਾਝੂਠੀਆਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ ੧ ਮਃ ੩ ॥ਜਿਤੁਦਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸੋ
ਦਰੁਸੇਵਿਹੁਨਕੋਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਲੋੜਿਲਹੁਜਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥

੫੦ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਚਾ ਓਹੁ
ਸਬਦੁ ਹੋਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਸ ਦੈ ਸਚੁ ਹੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਮੰ
ਨਿਐ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਸੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੨
ਪਉੜੀ ॥ ਸੂਰੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅੰਧੇ
ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਅਤਿ ਕਰੋਧ ਸਿਉ ਲੂਝਦੇ ਅਗੈ ਪਿਛੈ
ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਵੇਦ ਕੂਕਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ॥ ਅਹੰਕਾਰਿ
ਮੁਏ ਸੇ ਵਿਗਤੀ ਗਏ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ੯ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਕਾਗਉ ਹੋਇ ਨ ਊਜਲਾ ਲੋਹੇ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਪਿਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਲੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰ
ਣਹਾਰੁ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਊਜਲਾ ਸਿਰਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹਾ ਪਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਛੋਡੈ ਭੈ ਵਸੈ ਨਾ
ਨਕ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ੧ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਰੂ ਮਾਰਣ ਜੋ ਗਏ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ
ਜੇ ਇਹੁ ਮਾਰੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਨਾ ਮਰੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸ
ਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਕਉ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥
ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਉਪਾਈਓਨੁ ਵਿਚਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਵਾਸਾ ॥ ਸਕਤੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿ
ਰਿ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਾਤਿ ਪਾਈਐ ਜਪਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿ ਦੇਖੁ ਊਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਹੀ
ਨਾਮੇ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥ ੧੦ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁ
ਖਿ ਚਾਰਿ ॥ ਨਵ ਖੰਡ ਮਧੇ ਪੂਜੀਆ ਅਪਣੈ ਚਜਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਤੁ ਸਚਾ ਅਖਰੁ ਭੁ
ਲਿ ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ੧ ਮਃ ੩ ॥
ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਕਹੁ

ਨਾਨਕਸਚਾਸੋਇ ੨ ।ਪਉੜੀ ।ਕਿਦੂਕਾਲੁਇਕਹੈਹਉਕਟਕੁਨਸੁਝੈ।।ਅਦ
ਰਿਉਜਗਾਮਾਰਿਦਰਤਦਪਥੀਸਿਉਲੁਝੈ।।ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਭੇਦੀਐਗੁਰਿਜ
ਪਿਗਿਬੂਝੈ।।ਸੋਹਰਿਸਰਣਾਈਛੂਟੀਐਜੋਮਨਸਿਉਜੂਝੈ।।ਅਰ[illegible]
ਰਿਦਰਤਦਪਥੀਸਿਉਲੁਝੈ।।ਮਨਿਵੀਚਾਰਿਹਰਿਜਪੁਕਰੇਹਰਿਦਰਗਹਸੀਝੈ
੧੧ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ।ਸੁਕਾਮਿਜਾਈਸਾਖਣੀਦਰਗਹਸਚੁਕਬੂਲੁ।।ਸਾਹਿਬੁਲੇ
ਖਾਮੰਗਸੀਦੁਨੀਆਦੇਖਿਨਭੂਲੁ।।ਦਿਲਦਰਵਾਨੀਜੋਕਰੇਦਰਵੇਸੀਦਿਲੁਰਾ
ਸਿ।।ਇਸਕਮੁਹਬਤਿਨਾਨਕਾਲੇਖਾਕਰਤੇਪਾਸਿ ੧ ਮ:੧ ਅਲਗਉਜੋਇ
ਮਧੂਕੜਉਸਾਰੰਗਪਾਣਿਸਬਾਇ।।ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧਿਆਨਾਨਕਕੰਠਿਸੁਭਾਇ।।
੨ ਪਉੜੀ ।ਮਨਮੁਖਕਾਲੁਵਿਆਪਦਾਮੋਹਿਮਾਇਆਲਾਗਾ।।ਖਿਨਮਹਿ
ਮਾਰਿਪਛਾੜਸੀਭਾਇਦੂਜੈਠਾਗਾ।।ਫਿਰਿਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਜਮਕਾਡੰਡੁਲ
ਗਾ।।ਤਿਨਜਮਡੰਡੁਨਲਗਈਜੋਹਰਿਲਿਵਜਾਗਾ।।ਸਭਤੇਰੀਤੁਧੁਛਡਾਵਣੀ
ਸਭਤੁਧੈਲਾਗਾ ੧੨ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ।ਸਰਬੇਜੋਇਅਗਛਮੀਦੂਖੁਘਨੇਰੋ
ਆਥਿ।।ਕਾਲਰੁਲਾਦਸਿਸਰੁਲਾਘਣਉਲਾਭੁਨਪੂੰਜੀਸਾਥਿ ੧ ਮ:੧ ।।
ਪੂੰਜੀਸਾਚਉਨਾਮੁਤੂਅਖੁਟਉਦਰਬੁਅਪਾਰੁ।।ਨਾਨਕਵਖਰੁਨਿਰਮਲਉ
ਧੰਨੁਸਾਹੁਵਾਪਾਰੁ ੨ ਮ:੧ ।ਪੂਰਬਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰਾਣਿਲੈਮੋਟਉਠਾਕੁਰੁਮਾਣਿ
।ਮਾਥੈਊਭੈਜਮੁਮਾਰਸੀਨਾਨਕਮੇਲਣੁਨਾਮਿ ੩ ।ਪਉੜੀ ।ਆਪੇਪਿੰਡੁ
ਸਵਾਰਿਓਨੁਵਿਚਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁ।।ਇਕਿਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਅਨੁਤਿ
ਨਨਿਹਫਲਕਾਮੁ।।ਇਕਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁ।।ਇਕ
ਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆਹਰਿਊਤਮਕਾਮੁ।।ਅੰਤਰਿਹਰਿਰੰਗੁਉਪਜਿਆਗਾਇ

ਆਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘੜੇ ਲਤਾ ਵਿਛੋੜਿਆ ਨਿਵ
ਸੇ ਰੱਕੇ ਪਾਥਰ ਰੀਹੁ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਧਨ ਹਿਤੁ ਦੁਖੁ ਪਵਣੇ ਡੋਲੇ ਸਾਧ ਵਛੋਰਿਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥
ਮੰਦਲੁ ਬੋਦਿ ਸਿ ਬਾਜਣੋ ਘਣੋ ਧੜੀਐ ਜੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਬਧੇ ਜਿਤੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ਕਿਨਿ ਹਾਥਾਲਾ ਦੇਖੀ
ਐ ॥ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪਾਰਿ ਪਵਾ ॥ ਮਝ ਭਰਿ ਦੁਖ ਬਦੁਖ
॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਅੰਦਰੁ
ਭਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਜੋ ਇਛਨਿ ਸੋ ਪਾਇਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਨ ਕਾ ਮਿ
ਤੁ ਹੈ ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥
੨੪ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਣਿਐ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸੁਰਗਿ ਮਿਰਤਿ ਪਇਆ
ਲਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਈ ਮੇਟਿਆ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਨਾਲਿ ॥ ਕਉਣੁ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਮਾ
ਰਸੀ ਕਉਣੁ ਆਵੈ ਕਉਣੁ ਜਾਇਸੀ ॥ ਕਉਣੁ ਰਹਸੀ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾ
ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉ ਮੁਆ ਮੈ ਮਾਰਿਆ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਦਰੀਆਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਥਕੀ
ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਨਾਇ ॥ ਲੋਇਣ ਰਤੇ ਲੋਇਣੀ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੀਭ ਰਸਾ
ਇਣਿ ਚੂਨੜੀ ਰਤੀ ਲਾਲ ਲਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ
ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਏ
ਹੁ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿਉ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ
ਜਮਕੰਕਰ ਜਮਕਲੈ ॥ ਸੇ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਘਲੈ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ

ਵਧਫੈਸਾਰਨਜਾਣਨੀਬਿਖੁਵਿਹਾਝਹਿਬਿਖੁਸੰਗ੍ਰਹਹਿਬਿਖਸਿਉਧਰਹਿਪਿ
ਆਰੁ॥ਬਾਹਰਹੁਪੰਡਿਤਸਦਾਇਦੇਮਨਹੁਮੂਰਖਗਾਵਾਰ॥ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁ
ਨਲਾਇਨੀਵਾਦੀਧਰਨਿਪਿਆਰੁ॥ਵਾਦਾਕੀਆਕਰਨਿਕਹਾਣੀਆਕੂੜੁਬੋਲਿ
ਕਰਹਿਆਹਾਰੁ॥ਜਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਨਿਰਮਲਾਹੋਰੁਮੈਲਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਹੋਇਮੈਲੇਮਰਹਿਗਾਵਾਰ॥੧॥ਮਃ੩॥ਦੁਖੁਲਗਾਬਿਨੁਸੇਵਿ
ਐਹੁਕਮੁਮੰਨੇਦੁਖੁਜਾਇ॥ਆਪੇਦਾਤਾਸੁਖੈਦਾਆਪੇਦੇਇਸਜਾਇ॥ਨਾਨਕਏਵੈ
ਜਾਣੀਐਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਨਾਵੈਬਿਨੁਜਗਤੁਹੈਨਿਰ
ਧਨੁਬਿਨੁਨਾਵੈਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਹੋਇ॥ਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਉਮੈਦੁਖੁਪਾਇ॥
ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਛੂਨਪਾਈਐਜੇਬਹੁਤੁਲੋਚੈਰੋਇ॥ਆਵੈਜਾਇਜੰਮੈਮਰੈਗੁਰ
ਸਬਦਿਛੁਟੈਹੋਇ॥ਆਪਿਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਐਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ
੩॥ ਇਸੁਜਗਮਹਿਸੰਤੀਧਨੁਖਟਿਆਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆ
ਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਇਸੁਧਨਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਇਤੁਧ
ਨਿਪਾਇਐਭੁਖਲਥੀਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿ
ਆਤਿਨੀਪਾਇਆਆਇ॥ਮਨਮੁਖੁਜਗਤੁਨਿਰਧਨੁਹੈਮਾਇਆਨੋਬਿਲ
ਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਫਿਰਦਾਸਦਾਰਹੈਭੁਖਨਕਦੇਜਾਇ॥ਸਾਂਤਿਨਕਦੇਆਵ
ਈਨਹਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸਦਾਚਿੰਤਿਚਿਤਵਦਾਰਹੈਸਹਸਾਕਦੇਨਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਭਵੀਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਤਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥
ਸਦਾਸਦਾਸੁਖਮਹਿਰਹੈਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇ
ਦਨੀਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਏਕੋਸਿਮਰਹੁਭਾਈਹੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ

ਅਣਸਬਦੁਰੋਗਿਆਆਈਆ।ਜਿਤੁਖਾਧੈਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ।ਪੈਨਣੁਸਿਫਤਿਸਨਾਇ
ਹੈਸਦਾਸਦਾਓਹੁਊਜਲਾਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਇ।ਸਹਜੇਸਚੁਧਨੁਖਟਿਆਥੋੜਾਕਦੇਨ
ਹੋਇ।ਦੇਹੀਨੋਸਬਦੁਸੀਗਾਰੁਹੈਜਿਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀ
ਐਜਿਸਨੋਆਪਿਵਿਖਾਲੇਸੋਇ। ੨ ਪਉੜੀ ।ਅੰਤਰਿਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੋਗੁ
ਰਸਬਦੀਜਾਪੈ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਉਮੈਅਗਿਆਨੁਗਵਾਪੈ।ਅੰਦ
ਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਪੂਰੁਹੈਚਾਖਿਆਸਾਦੁਜਾਪੈ।ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਨਿਰਭਉਭਏ
ਸੇਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ।ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪੀਆਇਆਫਿਰਿਕਾਲੁਨਵਿਆਪੈ।
੧੭ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ।ਲੋਕੁਅਵਗਣਾਕੀਬੰਨੈਗੰਠੜੀਗੁਣਨਵਿਹਾਝੈਕੋਇ
।ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਕੋਈਹੋਇ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗੁਣਪਾਈਅਨਿ
ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ। ੧ ਮਃ ੩ ।ਗੁਣਅਵਗੁਣਸਮਾਨਿਹਹਿਜਿਆਪਿ
ਕੀਤੇਕਰਤਾਰਿ।ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ
।੨ ਪਉੜੀ ।ਅੰਦਰਿਰਾਜਾਤਖਤੁਹੈਆਪੇਕਰੇਨਿਆਉ।ਗੁਰਸਬਦੀਦਰੁਜਾ
ਣੀਐਅੰਦਰਿਮਹਲੁਅਸਰਾਉ।ਖਰੇਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਈਅਨਿਖੋਟਿਆ
ਨਾਹੀਥਾਉ।ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਸਦਾਸਚੁਨਿਆਉ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸੁਆ
ਇਆਮਨਿਵਸਿਆਨਾਉ। ੧੮ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ।ਹਉਮੈਕਰੀਤਾਂਤੂਨਾਹੀਤੂ
ਹੋਵਹਿਹਉਨਾਹਿ।ਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਬੂਝਣਾਏਹਅਕਥਕਥਾਮਨਮਾਹਿ।ਬਿ
ਨੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਈਐਅਲਖੁਵਸੈਸਭਮਾਹਿ।ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਜਾਣੀਐਜਾਂ
ਸਬਦੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ।ਆਪੁਗਇਆਭ੍ਰਮੁਭਉਗਇਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖ
ਜਾਹਿ।ਗੁਰਮਤਿਅਲਖੁਲਖਾਈਐਊਤਮਮਤਿਤਰਾਹਿ।ਨਾਨਕਸੋਹੰ

ਸਚਾਪੁਰਖੁਅਲਖੁਇਕੁਵਰਤਿਤਿਸੈਸਮਾਹੀ ੧ ਮਃ ੩ ੴਮਨੁਮਾਣਕੁਜਿਨਿਪਰਖਿ
ਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ।ਸੇਜਨਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਕਲਜੁਗਵਿਚਿਸੰ
ਸਾਰਿ।ਆਪੈਨੋਆਪੁਮਿਲਿਰਹਿਆਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰ
ਤੇਦੁਤਰੁਤਰੇਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਸੰਸਾਰੁ ੨ ਪਉੜੀ ੴਮਨਮੁਖਅੰਦਰੁ
ਨਭਾਲਨੀਮੁਠੇਅਹੰਮਤੇ।ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਂਭਵਿਥਕੇਅੰਦਰਿਤਿਖਤਤੇ।ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਸਾਸਤਨਸੋਧਨੀਮਨਮੁਖਵਿਗੁਤੇ।ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮੁ ਇ
ਹਰਿਸਤੇ।ਤਤੁਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰਿਆਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਤੇ ੧੯ ਸਲੋਕੁਮਃ
੨ ੴਆਪੇਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਆਣੈਰਾਸਿ।ਤਿਸੈਅਗੈਨਾਨਕਾਖਲਿਇ
ਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ ੧ ਮਃ ੧ ੴਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ।
ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਜਾਘਰਿਵਰਤੈਸਭੁਕੋਇ ੨ ਪਉੜੀ ੴਸਭੇਥੋਕਵਿ
ਸਾਰਿਇਕੋਮਿਤੁਕਰਿ।ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਪਾਪਾਦਹੈਹਰਿ।ਆਵਣਜਾਣਾਚੁਕੈ
ਜਨਮਿਨਜਾਹਿਮਰਿ।ਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁਸੋਗਿਨਮੋਹਿਜਰਿ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਮਨਮਹਿਸੰਜਿਧਰਿ ੨੦ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ੴਮਾਇਆਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਮਾਂਗੈ
ਦੰਮਾਦੰਮ।ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਨਾਨਕਨਹੀਕਰੰਮ ੧ ਮਃ ੫ ੴਮਾਇਆਸਾਥਿ
ਨਚਲਈਕਿਆਲਪਟਾਵਹਿਅੰਧ।ਗੁਰਕੇਚਰਣਧਿਆਇਤੂਤੂਟਹਿਮਾਇ
ਆਬੰਧ ੨ ਪਉੜੀ ੴਭਾਣੈਹੁਕਮੁਮਨਾਇਓਨੁਭਾਣੈਸੁਖੁਪਾਇਆ।ਭਾਣੈ
ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਓਨੁਭਾਣੈਸਚੁਧਿਆਇਆ।ਭਾਣੇਜੇਵਡਹੋਰਦਾਤਿਨਾਹੀਸਚੁ
ਆਖਿਸੁਣਾਇਆ।ਜਿਨਿਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਚੁਕਮਾਇਆ।
ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ ੨੧ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩

ਜਿਨਕਉਅੰਦਰਿਗਿਆਨੁਨਹੀਭੈਕੀਨਾਹੀਬਿੰਦ॥ਨਾਨਕਮੁਇਆਕਾਕਿਆ
ਮਾਰਣਾਜਿਆਪਿਮਾਰੇਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਕੀਪਤ੍ਰੀਵਾਚਣੀਸੁਖੀਹੂਸੁ
ਖੁਸਾਰੁ॥ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਭਲਾਆਖੀਐਜਿਉਬੂਝੈਬ੍ਰਹਮੁਵੀਚਾਰੁ॥ਹਰਿਸਾਲਾਹੇ
ਹਰਿਪੜੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਆਇਆਓਹੁਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਕੁਲਕਾਕਰੇਉ
ਧਾਰੁ॥ਅਗੈਜਾਤਿਨਪੁਛੀਐਕਰਣੀਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥ਹੋਰੁਕੂੜੁਪੜਣਾਬਿਖਿਆ
ਕਮਾਵਣਾਬਿਖਿਆਕਰਣੀਸਬਦੁਹੈਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਅੰਦਰਿਸੁਖੁਨਹੋਵਈ
ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖਦਾਆਪੇਸਭੁਸਚਾ॥ਜੋਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਖਸਮਕਾ
ਸੋਈਨਰੁਕਚਾ॥ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਇਦਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਚਾ॥ਸਭਨਾਕਾਸਾ
ਹਿਬੁਏਕੁਹੈਗੁਰਸਬਦੀਰਚਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਭਿਤਿਸਦੇਜਚਾ
॥ਜਿਉਨਾਨਕਆਪਿਨਚਾਇਦਾਤਿਵਹੀਕੋਨਚਾ॥੨੨॥੧॥ਸੁਧੁ

ੴ

ਮਾਰੂਵਾਰਮਹਲਾ੫ਡਖਣੇਮਃ੫॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤੂਚਉਸਜਣਮੈ
ਡਿਆਡੇਈਸਿਸੁਉਤਾਰਿ॥ਨੈਣਮਹਿੰਜੇਤਰਸਦੇਕਦਿਪਸੀਦੀਦਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੫॥
ਨੀਹੁਮਹਿੰਜਾਤਉਨਾਲਿਬਿਆਨੇਹਕੂੜਾਵੇਡੇਖੁ॥ਕਪੜਭੋਗਡਰਾਵਣੇਜਿਚਰੁ
ਪਿਰੀਨਡੇਖੁ॥੨॥ਮਃ੫॥ਉਠੀਝਾਲੂਕੰਤੜੇਹਉਪਸੀਤਉਦੀਦਾਰੁ॥ਕਾਜਲੁਹਾ
ਰੁਤੰਬੋਲਰਸੁਬਿਨੁਪਸੇਹਭਿਰਸਛਾਰੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁ
ਸਚੁਸਭੁਧਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤੋਥਾਟੁਸਿਰਜਿਸੰਸਾਰਿਆ॥ਹਰਿਆਗਿਆਹੋਏ
ਬੇਦਪਾਪੁਪੁੰਨੁਵੀਚਾਰਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰਿਆ॥ਨ

ਵਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਾਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਕਲ ਧ
ਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ
ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ੧ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ਜੇ ਤੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਅਸਾਡੜਾ ਹਿ
ਕ ਭੋਰੀ ਨ ਵੇਛੋੜਿ ॥ ਜੀਉ ਮਹਿੰਜਾ ਤਉ ਮੋਹਿਆ ਕਦਿ ਪਸੀ ਜਾਨੀ ਤੋਹਿ ॥ ੧ ਮਃ ੫
ਦੁਸਮਨ ਤੂ ਜਲੁ ਭਾਹੜੀ ਵਿਛੋੜੇ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਕੰਤਾ ਤੂ ਸਉ ਸੇਜੜੀ ਮੈਡਾ ਹਭੋ ਦੁਖੁ
ਉਲਾਹਿ ॥ ੨ ਮਃ ੫ ਦੁਰਜਨੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਵੇਛੋੜਾ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥ ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾ
ਹੁ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥ ੩ ਪਉੜੀ ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰੀ
ਕੀਮਤਿ ਕਹੈ ਕਉਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੂੰ ਨਾਇਕੁ ਸਗਲ ਭਉਣ ॥ ਤੇਰੀ
ਕੁਦਰਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਰਉਣ ॥ ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤੂ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਜਗ ਉਧਰਣ ॥ ਤੁਧੁ ਥਾਪੇ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਗਲ ਧਰਣ ॥ ਤੁਧੁ ਆਵਣ
ਜਾਣਾ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਗੈ ਤ੍ਰਿਣ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਲਾਵ
ਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ॥ ਤੂੰ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਨ ਲਭਹੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਣ ॥ ੨
ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ਜੇ ਤੂ ਵਤਹਿ ਅੰਙਣੇ ਹਭ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥ ਹਿਕਸੁ ਕੰਤੈ ਬਾਹ
ਰੀ ਮੈਡੀ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ਮਃ ੫ ਹਭੇ ਟੋਲ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹੁ ਬੈਠਾ ਅੰਙਣੁ ਮਲਿ
॥ ਪਹੀ ਨ ਵੰਞੈ ਬਿਰਥੜਾ ਜੋ ਘਰਿ ਆਵੈ ਚਲਿ ॥ ੨ ਮਃ ੫ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਕੰਤ ਕੂੰ
ਕੀਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਇਤੀ ਮੰਝਿ ਨ ਸਮਾਵਈ ਜੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰਾ ਹਾਰੁ ॥ ੩ ਪਉੜੀ
ਤੂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਤੂ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜਹਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾ
ਵਹੀ ॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਕਿਉ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੀ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤ
ਹਿ ਆਪਿ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਏਹਿ

ਰਤੁ ਨ ਵੁੰਞਿ ਰਲਾ ਲਾਲੁ ਕੀਮ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਲਾਵਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣਾ ਵੈਤੋਟਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥੪॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
ਜਾ ਮੂੰ ਪਸੀ ਹਠ ਮੈ ਪਿਰੀ ਮਹਿਜੈ ਨਾਲਿ ॥ ਹਭੇ ਡੁਖ ਉਲਾਹਿਅਮੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥
੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬੈਠਾ ਭਖੇ ਵਾਉ ਲੰਮੇ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜਾ ॥ ਪਿਰੀਏ ਤੂ ਜਾਣੁ ਮਹਿਜਾ
ਸਾਉ ਜੋਈ ਸਾਈ ਮੁਹੁ ਖੜਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਆ ਗਾਲਾਇਓ ਭੂਛ ਪਰ ਵੇਲਿ ਨ ਜੋਹੇ ਕੰ
ਤ ਤੂ ॥ ਨਾਨਕ ਫੁਲਾ ਸੰਦੀ ਵਾੜਿ ਖਿੜਿਆ ਹਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਘੜੁ
ਸੁਜਾਣੁ ਸਰੂਪੁ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੋ ਆਪੇ ਪੂਜੰਤਾ ॥ ਦਾਨਾ
ਬੀਨਾ ਆਪਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਤਵੰਤਾ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਸਭੁ
ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਆਪੇ ਖੇਲੰਤਾ ॥ ਇਹੁ ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਦੇਖੰਤਾ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਬਾਹੁੜਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਦੇ
ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਨ ਜੰਤਾ ॥੫॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਵੈਦਿਆ ਤਲਿ ਗਾੜਾ ਮਹਰੇਰੁ ॥ ਵੇ
ਖੇ ਛਿਟੜਿ ਥੀਵਦੋ ਜਾਮਿ ਖਿਸੰਦੋ ਪੇਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕਚੁ ਵੈਦਿਓ ਤੂ ਆਘੂ
ਆਘੇ ਸਲਵੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਤਸੜੀ ਮੰਝਿ ਨੈਣੂ ਭੁਰਿਆ ਢਾਲਿ ਪਬਾਹਿ ਜਿਉ ਜੀਮਿਓ ॥
੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਭੋਰੇ ਭੋਰੇ ਰੂਹੜੇ ਸੇਵੇਦੇ ਆਲਕੁ ॥ ਮੁਦਤਿ ਪਈ ਚਿਰਾਣੀਆ ਫਿਰਿ ਕੜੁਆ
ਵੈਸਤੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਤੂ ਵਰਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥ ਏ ਮਾਣਸ
ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਤੂ ਵਰਤਹਿ ਜਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਹਿ ਆਪਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਹਰਾ ॥
ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ਅਨੰਤ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਦੇਵ ਬਿਧਾਤੇ ਨਰ
ਹਰਾ ॥ ਕਿਆ ਆਰਾਧੇ ਜਿਹਵਾ ਇਕ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪਰਪਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਆਪਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਕਰਦੇ ਸੇਵ ਦਰਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੫॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ਗਾਹੜ ਤ੍ਰਿਣ ਛਾਇਆ ਗਾਫਲ ਜਲਿਓਹੁ ਭਾਹਿ ਜਿਨਾ ਭਾਗ
ਮਥਾਹੜੈ ਤਿਨ ਉਸਤਾਦ ਪਨਾਹਿ ੧ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕ ਪੀਠਾ ਪਕਾ ਸਾਜਿਆ ਧਰਿਆ
ਆਣਿ ਮਉਜੂਦੁ ਬਾਝਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਬੈਠਾ ਝਾਕੁ ਦਰੂਦ ੨ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕ ਭੁ
ਸਰੀਆ ਪਕਾਈਆ ਪਾਈਆ ਥਾਲੈ ਮਾਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਮਨਾਇਆ ਰਜਿ ਰਜਿ ਸੇ
ਈ ਖਾਹਿ ੩ ਪਉੜੀ ਤੁਧੁ ਜਗ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਾਈਆ
ਏਕੋ ਮੰਦਰੁ ਪੰਚ ਚੋਰ ਹਹਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ਦਸ ਨਾਰੀ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਕਰਿ ਦ
ਸੇ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਈਆ ਏਨਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹੀਆ ਨਿਤ ਫਿਰਹਿ ਭਰਮਾਈਆ ਹਾ
ਠਾ ਦੋਵੈ ਕੀਤੀਓ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਵਰਤਾਈਆ ਸਿਵ ਅਗੈ ਸਕਤੀ ਹਾਰਿਆ ਏਵੈ ਹਰਿ ਭਾ
ਈਆ ਇਕਿ ਵਿਚਹੁ ਹੀ ਤੁਧੁ ਰਖਿਆ ਜੋ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ਜਲ ਵਿਚਹੁ
ਬਿੰਬੁ ਉਠਾਲਿਓ ਜਲ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈਆ ੯ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ਆਗਾਹਾ ਕੂ ਤ੍ਰਾ
ਘਿ ਪਿਛਾ ਫੇਰਿ ਨ ਮੁਹਡੜਾ ਨਾਨਕ ਸਿਝਿ ਇਵੇਹਾ ਵਾਰ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਜਨਮੜਾ ੧
ਮਃ ੫ ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ
ਚਿਤੁ ੨ ਮਃ ੫ ਗੁਝੜਾ ਲਧਮੁ ਲਾਲੁ ਮਥੈ ਹੀ ਪਰਗਟੁ ਥਿਆ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ
ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਪਿਰੀਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ ਵੁਠਿਆ ੩ ਪਉੜੀ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ
ਮੁਹਛੰਦਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਨੋ ਸਉਪਿਆ ਜਾ ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ਲਖਮੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ
ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੰਦਾ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੰਦਾ ਏਹ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭਿ
ਕੀਤਿਆ ਨਹ ਮੰਗਹਿ ਮੰਦਾ ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਈ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੰਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭਇ
ਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਐ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੰਦਾ
੧੦ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ਡੇਖਣ ਕੂ ਮੁਸਤਾਕੁ ਮੁਖੁ ਕਿਜੇਹਾ ਤਉ ਧਣੀ ਫਿਰਦਾ ਕਿਤੈ

ਗਾਲਣਿ ਥੀ ਪੂਣੀ ਮਨੁ ਤਿਨ ਘਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਡੁਖੀਆ ਦਰਦ ਘਣੇ ਵੇਦਨ ਜਾਣੇ ਤੂ ਧ
ਣੀ ॥ ਜਾਣਾ ਲਖ ਭਵੇ ਪਿਰੀ ਡਿਖੰਦੋ ਤਾ ਜੀਵਸਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਢਹਦੀ ਜਾਇ ਕਰਾਰਿ ਵ
ਹਣਿ ਵਹੰਦੇ ਮੈ ਡਿਠਿਆ ॥ ਸੇਈ ਰਹੇ ਅਮਾਣ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਹੈ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਸੁ ਚ
ਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜੋ ਨਰੁ ਉਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਤਿਸੁ ਕੰਬਹਿ ਪਾਪੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ
ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਧੂੜੀ ਨਾਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ
ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਭਿ ਜਾਣਹਿ ਆਪੈ ॥ ਐਸੀ ਸੋਭਾ ਜਨੈ ਕੀ ਜੇਵਡੁ ਹਰਿ ਪਰਤਾਪੈ ॥ ਸਭ
ਅੰਤਰਿ ਜਨੁ ਵਰਤਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੮॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਛੈ ਹਉ
ਗਈ ਸੇ ਮੈ ਪਿਛੈ ਭੀ ਰਵਿਆਸੁ ॥ ਜਿਨਾ ਕੀ ਮੈ ਆਸੜੀ ਤਿਨਾ ਮਹਿਜੀ ਆਸ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥
ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋਡੜੀ ਭਉਦੀ ਭਵਿ ਭਵਿ ਆਇ ॥ ਜੋ ਬੈਠੇ ਸੇ ਫਾਥਿਆ ਉਬਰੇ ਭਾਗ
ਮਥਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਡਿਠਾ ਹਭ ਮਝਾਹਿ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੈ ਸਖੀ ਭਾਗ ਮਥਾ
ਹਿ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਰਾਵਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਜੇ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਥਿਰ ਥਾਵਰੀ ਹੋਰ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਮੰਗਾ ਦਾਨੁ ਗੋਸਾਈਆ ਜਿਤੁ
ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਣਾ ਜਿਤੁ ਢਾਢੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਅਰ
ਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਦਿਆ ਦੁਖ ਭੁ
ਖ ਗਈ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਹਉ ਨਿਰਗੁਣੁ ਢਾਢੀ ਬਖਸਿਓਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁਰਖਿ ਵੇਦਾਵੈ ॥੯॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
ਜਾ ਛੁਟੇ ਤਾ ਖਾਕੁ ਤੂ ਸੁੰਞੀ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਤੂ ਕੈ ਗੁਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣ
ਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ

ਕਿਉਮਨਹੁਮੰਨੋਸੈਜਿਸਸਹਿਆਂਗੀਦਿਚਿੰਦਾ ੨ ਮਃ ੫ ਰਤੇਭੇਰਿਯਰਬਰਮੈਮਨੁਤਨੁ
ਆਤਿਗੁਲਾਲਾ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਆਲੂਦਿਆਜਿਤੀਹੋਰੁਖਿਆਲਾ ੩ ॥ਪਉੜੀ
ਮੇਰਾ ਗੁਰਜੀਉਜਾਤੂੰਮਿਤ੍ਰਹੈਤਾਕਿਆਮੈਕਾੜ੍ਹਾ॥ਜਿਨਿਠਗਜਿਗਠਗਿਆਸੇਤੁਧੁਮਾਰਿ
ਨਿਵਾੜ੍ਹਾ॥ਗੁਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਲੰਘਾਇਆਜਿਤਾਪਾਵਾੜ੍ਹਾ॥ਗੁਰਮਤੀਸਭਿਰਸਭੋ
ਗਦਾਵਡਾਆਖਾੜ੍ਹਾ॥ਸਭਿਇੰਦ੍ਰੀਆਵਸਿਕਰਿਦਿਤੀਓਸਤਵੰਤਾਸਾੜ੍ਹਾ॥ਜਿਤੁਲਾ
ਈਅਨਿਤਿਤੈਲਗਦੀਆਨਹਖਿੰਜੋਤਾੜ੍ਹਾ॥ਜੋਇਛੀਸੋਫਲੁਪਾਇਦਾਗੁਰਿਅੰਦ
ਰਿਵਾੜ੍ਹਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਭਾਇਰਹੁਹਰਿਵਸਦਾਨੇੜ੍ਹਾ ੧੦ ਡਖਣੇਮਃ ੫ ਜਾਮੂੰ
ਆਵਹਿਚਿਤਿਤੂਤਾਹਭੇਸੁਖਲਹਾਉ॥ਨਾਨਕਮਨਹੀਮੰਝਿਰੰਗਾਵਲਾਪਿਰੀਤਹਿਜਾ
ਨਾਉ ੧ ਮਃ ੫ ਕਪੜਭੋਗਵਿਕਾਰਏਹਭੇਹੀਛਾਰ॥ਖਾਕੁਲੋੜੇਦਾਤੰਨਿਖੇਜੋਰਤੇਦੀਦਾ
ਰ ੨ ਮਃ ੫ ਕਿਆਤਕਹਿਬਿਆਪਾਸਕਰਿਹੀਅੜੇਹਿਕੁਅਧਾਰੁ॥ਥੀਉਸੰਤਨਕੀ
ਰੇਣੁਜਿਤੁਲਭੀਸੁਖਦਾਤਾਰੁ ੩ ਪਉੜੀ ਵਿਣੁਕਰਮਾਹਰਿਜੀਉਨਪਾਈਐਬਿ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਮਨੂਆਨਲਗੈ॥ਧਰਮੁਧੀਰਾਕਲਿਅੰਦਰੇਇਹੁਪਾਪੀਮੂਲਿਨਤਗੈ॥
ਅਹਿਕਰੁਕਰੇਸੁਅਹਿਕਰੁਪਾਏਇਕਘੜੀਮੁਹਤੁਨਲਗੈ॥ਚਾਰੇਜੁਗਮੈਸੋਧਿ
ਆਵਿਣੁਸੰਗਤਿਅਹੰਕਾਰੁਨਭਗੈ॥ਹਉਮੈਮੂਲਿਨਛੁਟਈਵਿਣੁਸਾਧੂਸਤਸੰਗੈ
॥ ਤਿਚਰੁਥਾਹਨਪਾਵਈਤਿਚਰੁਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨਭੰਗੈ॥ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿ
ਆਤਿਸੁਘਰਿਦੀਬਾਣੁਅਭਗੈ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰ
ਣੀਲਗੈ ੧੧ ਡਖਣੇਮਃ ੫ ਲੋੜੀਦੋਹਭਜਾਇਸੋਮੀਰਾਮੀਰੰਨਸਿਰਿ॥ਹਠਮੰਝਾਹੂ
ਸੋਧਣੀਚਉਦੋਮੁਖਿਅਲਾਇ ੧ ਮਃ ੫ ਮਾਣਿਕੂਮੋਹਿਮਾਉਡਿੰਨਾਧਣੀਅਪਾਹਿ
॥ਹਿਆਉਮਹਿਜਾਠੰਢੜਾਮੁਖਹੁਸਚੁਅਲਾਇ ੨ ਮਃ ੫ ਮੂਥੀਆਊਸੇਜਨੈਣਾ

ਪਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਜੇਤੇ ਖੇਹਿ ਕਿਵ ਰਤੁ ਸੁਖ ਕੀ ਮੇਹੁ ਬਾਹਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਮੁਲੇ
ਹੋਰਿ ਮਿਲਿ ਹਰਖਉ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਆ ॥ ਮੈ ਨਿਲਖ ਵਿਕੰਤੇ ਸਾਹਿਬਾ ਜੇ ਬਿੰਦ ਬੋ
ਲਈਆ ॥ ਮੈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਨ ਸਾਈਆ ॥ ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ
ਹੋ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਮਨੁ ਅਰਪਿਹੁ ਹਉਮੈ ਤਜਹੁ ਇਤੁ ਪੰਥਿ ਜੁਲਾਈਆ ॥
ਨਿਤ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਸਭੇ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਗੁਰ ਮ
ਹਲਿ ਬੁਲਾਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਮੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਗੁਸਾਈਆ ॥੧੨॥ ਡਖਣੇ
ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਖੀਆ ਹੂਤ ਅਤੂ ਪਿਰੀ ਮਿਹਰ ਜੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹਾਥਾ ਵੀ ਮਿਲਾਵੈ ਕੋਲਿ ਕਵਲ
ਜਿਵੈ ਬਿਗਸਾਵਦੋ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਿਰੀਆ ਸੰਦੜੀ ਭੁਖ ਮੂ ਲਾਵਣ ਥੀ ਵਿਥਰਾ ॥
ਜਾਣੁ ਮਿਠਾਈ ਇਖ ਬੇਈ ਪੀੜੇ ਨਾ ਹੁਟੈ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਠਗਾ ਨੀਹੁ ਮਤ੍ਰੋੜਿ ਜਾਣੁ ਗੰਧ੍ਰਬਾ
ਨਗਰੀ ॥ ਸੁਖ ਘਟਾਊ ਡੂਇ ਇਸੁ ਪੰਧਾਣੂ ਘਰ ਘਣੇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕਲ
ਕਲਾ ਨਹ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਅਲੇਖੰ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਹਿ ਨਹ ਮਿਲੀ
ਐ ਭੇਖੰ ॥ ਵਰਤ ਕਰਹਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾ ਸੇ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੰ ॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਸੰਪੂਰਨਾ ਤਤੁ ਸਾ
ਰ ਨ ਪੇਖੰ ॥ ਤਿਲਕੁ ਕਢਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਅੰਤਰਿ ਕਾਲੇਖੰ ॥ ਭੇਖੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਲ
ਭਈ ਵਿਣੁ ਸਚੀ ਸਿਖੰ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸੋ ਪਵੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੰ ॥ ਤਿਨਿ ਜਨ
ਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਅਖੀ ਦੇਖੰ ॥੧੩॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸੋਇ ਨਿਵਾਹੂ ਗ
ੰਢੁ ਜੇ ਤਲਾਉ ਨ ਥੀਐ ॥ ਕਿਆ ਕੂੜਾਵੀ ਛਡਿ ਸਿਮਲੁ ਸਭ ਧਣੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਭੁ ਸ
ਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਜਿਉ ਜਲ ਘਟਾਊ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥ ਪਰਗਟੁ ਥੀਆ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤ
ਕਿ ਲਿਖਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ਨਾਮੁ ਚਉ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰ ਭੇਖਿ ਨ ਪਾਈਐ

ਐਸੇ ਪਲ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਨਿਕਾਮੀ ॥ ਮਨੁ ਰਤਾ ਕੁੰਭ ਬਾਸਿ
ਓਨਿ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿ ਫਿਰਾਮੀ ॥ ਫਿਰਹਿ ਰਤੁ ਮਨਿ ਜਾਗਾ ਮਨਿ ਇਕਿਆ ਗਰਬ ਬਹਿਦਾਮੀ ॥ ਚ
ਲਾਇਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਖਿਨ ਜਾਇ ਬਿਲਾਮੀ ॥ ਬਿਚਰਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ
ਹਰਿ ਜੀ ਹੁਕਾਮੀ ॥ ਕਰਮੁ ਖੁਲਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੋ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮੀ ॥ ੧੪ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਇ ਹਭਸ ਮਰਣੁ
ਪਛਾਣੰਦੋ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ਜਿਨਾ ਯਕੀਨਾ ਹਿਕਸਿ ਸਿਉ ੧ ਮਃ ੫ ਜਾਣੁ ਵਸੰਦੋ ਮੰ
ਝਿ ਪਛਾਣੂ ਕੋ ਹੇਕੜੋ ॥ ਤੈ ਤਨਿ ਪੜਦਾ ਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਜੈ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ੨ ਮਃ ੫
ਮਤੜੀ ਕਾਂਢਕੁ ਆਹ ਪਾਵ ਧੋਵੰਦੋ ਪੀਵਸਾ ॥ ਮੂ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਥਾਹ ਪਸਣ ਕੂ ਸਚਾ
ਧਣੀ ॥ ੩ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾਲਿ ਮਾਇਆ ਰਚਾ ॥ ਆਵੈ ਜਾ
ਇ ਭਵਾਈਐ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਨਚਾ ॥ ਬਚਨੁ ਕਰੇ ਤੈ ਖਿਸਕਿ ਜਾਇ ਬੋਲੇ ਸਭੁ ਕਚਾ ॥ ਅੰਦਿ
ਰਹੁ ਥੋਥਾ ਕੂੜਿਆਰੁ ਕੂੜੀ ਸਭ ਖਚਾ ॥ ਵੈਰੁ ਕਰੇ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਾ
॥ ਮਾਰਿਆ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਵੇਖਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮਚਾ ॥ ਜਮਦੂਤੀ ਹੈ ਹੇਰਿਆ ਦੁਖ ਹੀ
ਮਹਿ ਪਚਾ ॥ ਹੋਆ ਤਪਾਵਸੁ ਧਰਮ ਕਾ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚਾ ੧੫ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫
ਪ੍ਰਭਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਸਚੇ
ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੧ ਮਃ ੫ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧੁ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥ ੨ ਮਃ ੫ ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ
ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ੩ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਓਹੁ ਆਪਿ ਤਰਿਆ
ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਈ ॥ ਓਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥

ਤਿਨਿਡੁਬੇਲਾਲਲਚਤ੍ਰਨੀਕੇਅੰਤੁਗਿਲਿਵਲਾਈ॥ਤਿਸੁਸਦਾਸਦਾਘੋਰਿਆਨਿਤ੍ਰਹੋਹ
ਰਿਸਧਾਸਹਾਈ॥ਤਿਨਿਵੈਰੀਮਿਤ੍ਰਸਮਕੀਤਿਅਸਭਨਾਲਿਸੁਲਾਈ॥ਹੋਆਓਹੀਅ
ਲੁਜੁਗਮਹਿਰਤਨਗਿਆਨੁਜਪਾਈ॥ਗੁਰਬਾਲਿਖਿਆਪਾਇਆਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆ
ਈ॥ ੧੬ ਡਖਣੇਮਃ ੫ ॥ਸਚੁਸੁਹਾਵਾਕਾਢੀਐਕੂੜੈਕੂੜੀਸੋਇ॥ਨਾਨਕਵਿਰ
ਲੇਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ॥ ੧ਮਃ ੫ ਸਜਣਮੁਖੁਅਨੂਪੁਅਠੇਪਹਰਨਿ
ਹਾਲਸਾ॥ਸੁਤੜੀਸੋਸਹੁਡਿਠੁਤੈਸੁਪਨੇਹਉਖੰਨੀਐ॥ ੨ਮਃ ੫ ਸਜਣਸਚੁਪਰਖਿ
ਮੁਖਿਅਲਾਵਣੁਥੋਥਰਾ॥ਮੰਨਮਝਾਹੂਲਖਿਤੁਧਹੁਦੂਰਿਨਸੁਪਿਰੀ॥ ੩ਪਉੜੀ
ਧਰਤਿਆਕਾਸੁਪਾਤਾਲੁਹੈਚੰਦੁਸੂਰੁਬਿਨਾਸੀ॥ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਉਮਰਾਵਖਾਨਢਾ
ਹਿਡੇਰੇਜਾਸੀ॥ਰੰਗਤੁੰਗਗਰੀਬਮਸਤਸਭੁਲੋਕੁਸਿਧਾਸੀ॥ਕਾਜੀਸੇਖਮਸਾਇ
ਕਾਸਭੇਉਠਿਜਾਸੀ॥ਪੀਰਪੈਕਾਬਰਅਉਲੀਏਕੋਥਿਰੁਨਰਹਾਸੀ॥ਰੋਜਾਬਾਗਨਿ
ਵਾਜਕਤੇਬਵਿਣੁਬੁਝੇਸਭਜਾਸੀ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਸਭਆਵੈਜਾਸੀ॥ਨਿ
ਹਚਲੁਸਚੁਖੁਦਾਇਏਕੁਖੁਦਾਇਬੰਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ ੧੭ ਡਖਣੇਮਃ ੫ ਡਿਠੀਹ ਲਿ
ਢੰਢੋਲਿਹਿਕਸੁਬਾਝੁਨਕੋਇ॥ਆਉਸਜਣਤੂਮੁਖਿਲਗੁਮੇਰਾਤਨੁਮਨੁਠੰਢਾਹੋਇ
੧ਮਃ ੫ ॥ਆਸਕੁਆਸਾਬਾਹਰਾਮੂਮਨਿਵਡੀਆਸ॥ਆਸਨਿਰਾਸਾਹਿਕੁਤੂਹਉ
ਬਲਿਬਲਿਗਈਆਸ॥ ੨ਮਃ ੫ ਵਿਛੋੜਾਸੁਣੇਡੁਖੁਵਿਣੁਡਿਠੇਮਰਿਓਦਿ॥ਬਾ
ਝੁਪਿਆਰੇਆਪਣੇਬਿਰਹੀਨਾਧੀਰੇਦਿ॥ ੩ ਪਉੜੀ ਤਟਤੀਰਥਦੇਵਦੇਵਾਲਿਆ
ਕੇਦਾਰੁਮਥੁਰਾਕਾਸੀ॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਾਦੇਵਤੇਸਣੁਇੰਦ੍ਰੈਜਾਸੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦ
ਚਾਰਿਖਟੁਦਰਸਸਮਾਸੀ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਗੀਤਕਵਿਤਕਵਤੇਭੀਜਾਸੀ॥ਜਤੀਸਤੀਸੰ
ਨਿਆਸੀਆਸਭਿਕਾਲੈਵਾਸੀ॥ਮੁਨਿਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਾਜਮੈਸਣੁਜਾਸੀ॥ਜੋਦੀਸੈ

ਸੋਵਿਛੁੜਿਸਹੁਸਭਾਬਿਨਾਸਿਬਿਨਸਜਾ॥ਥਿਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੋਸੇਵਕੁਥਿਰੁਹੋਸੀ॥
੧੮ ਡਖਣੇਮਃ ੫ ਸੈਨੰਗਨਹੀਨੰਗਭੁਖੇਲਖਨਭੁਖਿਆ॥ਡੁਖੇਕੋੜਿਨਡੁਖਨਾ
ਨਕਪਿਰੀਪਿਖੰਦੋਸੁਭਦਿਸਟਿ॥ ੧ਮਃ ੫ ਸੁਖਸਮੂਹਾਭੋਗਭੂਮਿਸਬਾਈਕੋਧਣੀ
॥ਨਾਨਕਹਭੋਰੋਗੁਮਿਰਤਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆ॥ ੨ਮਃ ੫ ਹਿਕਸਕੂੰਤੂਆਹਿਪਛਾ
ਣੂਭੀਹਿਕੁਕਰਿ॥ਨਾਨਕਆਸੜੀਨਿਬਾਹਿਮਾਨੁਖਪਰਥਾਈਲਜੀਵਦੋ॥ ੩ ਪਉੜ
ੀ ॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਨਰਾਇਣੋਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਾ॥ਨਿਹਚਲੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈ
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਹਰਿਲਾਧਾ॥ਨਿਹਚਲੁਕੀਰਤਨੁਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਾਧਾ
॥ਸਚੁਧਰਮੁਤਪੁਨਿਹਚਲੋਦਿਨੁਰੈਨਿਅਰਾਧਾ॥ਦਇਆਧਰਮੁਤਪੁਨਿਹਚਲੋਜਿ
ਸੁਕਰਮਿਲਿਖਾਧਾ॥ਨਿਹਚਲੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਿਆਸੋਟਲੈਨਟਲਾਧਾ
॥ਨਿਹਚਲੁਸੰਗਤਿਸਾਧਜਨਬਚਨਨਿਹਚਲੁਗੁਰਸਾਧਾ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆ
ਤਿਨਸਦਾਸਦਾਆਰਾਧਾ॥ ੧੯ ਸਲੋਕਡਖਣੇਮਃ ੫ ਸਲੋਕਡਖਣੇਮਃ ੫ ਜੋਡੁਬੰਦੋ
ਆਪਿਸੋਤਰਾਏਕਿਨਖੇ॥ਤਾਰੇਦੜੋਭੀਤਾਰਿਨਾਨਕਪਿਰਸਿਉਰਤਿਆ॥ ੧ਮਃ ੫
ਜਿਥੈਕੋਇਕਥੰਨਿਨਾਉਸੁਣੰਦੋਮਾਪਿਰੀ॥ਮੂੰਜੁਲਾਊਂਤਥਿਨਾਨਕਪਿਰੀਪਸੰਦੋਹ
ਰਿਥੀਓਸਿ॥ ੨ਮਃ ੫ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਰਹਿਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸਨੇਹ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮਵਿਹੂਣੀਆਨਿਮੁਣੀਆਦੀਦੇਹ॥ ੩ ਪਉੜੀ ਨੈਨੀਦੇਖਉਗੁਰਦਰਸਨੋਗੁ
ਰਚਰਣੀਮਥਾ॥ਪੈਰੀਮਾਰਗਿਗੁਰਚਲਦਾਪਖਾਫੇਰੀਹਥਾ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਰਿ
ਦੈਧਿਆਇਦਾਦਿਨੁਰੈਨਿਜਪੰਥਾ॥ਮੈਛਡਿਆਸਗਲਅਪਾਇਣੋਭਰਵਾਸੈਗੁਰਸ
ਮਰਥਾ॥ਗੁਰਿਬਖਸਿਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਭੋਦੁਖੁਲਥਾ॥ਭੋਗਹੁਭੁੰਚਹੁਭਾਈਹੋ
ਪਲੈਨਾਮੁਅਗਥਾ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿੜੁਸਦਾਕਰਹੁਗੁਰਕਥਾ॥ਸਹਜੁ

ਇਆਪੂਰਾਮਾਇਆਜਾਲਮਕਾਛੇਤੁਲਖਾ ੨੦ ਸਲੋਕਡਖਣੇਮ: ੫ ਲਗੜੀਆਪਿ
ਰੀਅੰਨਿਪੇਖੰਦੀਆਨਾਤਿਪੀਆਹਭਮਝਾਹੂਸੋਧਣੀਬਿਆਨਡਿਠੋਕੋਇ ੧ਮ:੫
ਕਥੜੀਆਸੰਤਹਤੇਸੁਖਾਊਪੰਧੀਆਨਾਨਕਲਧੜੀਆਤਿੰਨਾਹਜਿਨਾਭਾਗੁਮਥਾ
ਹੜੈ ੨ਮ:੫ ਡੂੰਗਰਿਜਲਾਥਲਾਭੂਮਿਬਨਾਫਲਕੰਦਰਾਪਾਤਾਲਾਆਕਾਸੁਪੂਰ
ਨੁਹਭਘਟਾਨਾਨਕਪੇਖਿਜੀਓਇਕਤੁਸੂਤਿਪਰੋਤੀਆ ੩ ਪਉੜੀ
ਹਰਿਜੀਮਾਤਾਹਰਿਜੀਪਿਤਾਹਰਿਜੀਉਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾਹਰਿਜੀਮੇਰੀਸਾਰਕਰੇਹਮਹ
ਰਿਕੇਬਾਲਕਾਸਹਜੇਸਹਜਿਖਿਲਾਇਦਾਨਹੀਕਰਦਾਆਲਕਾਅਉਗਣੁਕੋਨਚਿ
ਤਾਰਦਾਗਲਸੇਤੀਲਾਇਕਾਮੁਹਿਮੰਗਾਸੋਈਦੇਵਦਾਹਰਿਪਿਤਾਸੁਖਦਾਇਕਾਗਿਆ
ਨੁਰਾਸਿਨਾਮੁਧਨੁਸਉਪਿਓਨੁਇਸੁਸਉਦੇਲਾਇਕਾਸਾਂਝੀਗੁਰਨਾਲਿਬਹਾਲਿਆ
ਸਰਬਸੁਖਪਾਇਕਾਮੈਨਾਲਹੁਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਹਰਿਪਿਤਾਸਭਨਾਗਲਾਲਾਇਕਾ ੨
੧ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇਮ: ੫ ਨਾਨਕਕਚੜਿਆਸਿਉਤੋੜਿਢੂਢਿਸਜਣਸੰਤਪਕਿ
ਆਓਇਜੀਵੰਦੇਵਿਛੁੜਹਿਓਇਮੁਇਆਨਜਾਹੀਛੋੜਿ ੧ ਮ:੫ ਨਾਨਕਬਿ
ਜੁਲੀਆਚਮਕੰਨਿਘੁਰਨਿਘਟਾਅਤਿਕਾਲੀਆਬਰਸਨਿਮੇਘਅਪਾਰਨਾਨ
ਕਸੰਗਮਿਪਿਰੀਸੁਹੰਦੀਆ ੨ਮ:੫ ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਸੀਤਲਪਵਣਝੁਲਾਰ
ਦੇਸੇਜੜੀਆਸੋਇੰਨਹੀਰੇਲਾਲਜੜੰਦੀਆਸੁਭਰਕਪੜਭੋਗਨਾਨਕਪਿਰੀਵਿ
ਹੂਣੀਤਤੀਆ ੩ ਪਉੜੀ ਕਾਰਣੁਕਰਤੈਜੋਕੀਆਸੋਈਹੈਕਰਣਾਜੇਸਉਧਾਵ
ਹਿਪ੍ਰਾਣੀਆਪਾਵਹਿਧੁਰਿਲਹਣਾਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਛੂਨਲਭਈਜੇਫਿਰਹਿਸਭਧ
ਰਣਾਗੁਰਮਿਲਿਭਉਗੋਬਿੰਦਕਾਭੈਡਰੁਦੂਰਿਕਰਣਾਭੈਤੇਬੈਰਾਗੁਉਪਜੈਹਰਿਖੋਜ
ਨਫਿਰਣਾਖੋਜਤਖੋਜਤਸਹਜਿਉਪਜਿਆਫਿਰਿਜਨਮਿਨਮਰਣਾਹਿਆਇਕਮ

ਇਧਿਆਇਆ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸਰਣਾ ॥ ਬੈਰਿ ਸੁਤਨ ਕਦੇ ਉਗਣੁ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਏਤਿ ਸੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ ਕਬੂਲਿ ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਡਿ ਆਸ ॥ ਹੋਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਤਉ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਆ ਜੀਵੰਦਾ ਪੇਖੁ ਜੀਵੰਦੇ ਮਰਿ ਜਾਣਿ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮੁਹਬਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥ ਭੁਖ ਤਿਖ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੀਰ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹ ਅਡੋਲੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀਆ ਕਉਣੁ ਤੁਧੁ ਨੋ ਤੋਲੈ ॥ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਓਪਤਿ ਸਭ ਪਰਲੈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਭ ਬੋਲੈ ॥ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਸਭਸੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸੁ ਡੋਲੈ ॥ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਅਮੋਲੈ ॥ ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੀਆ ਧੁਰਿ ਮਉਲੈ ॥ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ॥੨੩॥੧॥੨॥

ੴ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪੰਡੀਆ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ ॥ ਬੂਡਹੁਗੇ ਪਰਵਾਰ ਸਕਲ ਸਿਉ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਨੁ ਖਰ ਚੰਦਨ ਜਸ ਭਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਬਧਹੁ ਸੁ ਧਰਮੁ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਅਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਤ ਭਾਈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਮੁਨਿਵਰ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਕਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਕਸਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਕੇ ਅੰਧੇ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝਹੁ ਕਾਹਿ ਬੁਝਾਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਬਿਦਿਆ ਬੇਚਹੁ ਜਨਮੁ ਅਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥੩॥ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਬਿਆਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁਕ ਕਉ ਪੂਛਹੁ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਮਿ ਛੂਟਹੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬੂਡੇ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥

ਬਨਹਿਬਸੇਕਿਉਪਾਈਐਜਉਲਉਮਨਹੁਨਤਜਹਿਬਿਕਾਰ॥ਜਿਹਘਰੁਬਨੁਸਮਸ
ਰਿਕੀਆਤੇਪੂਰੇਸੰਸਾਰ॥੧॥ਸਾਰਸੁਖੁਪਾਈਐਰਾਮਾ॥ਰੰਗਿਰਵਹੁਆਤਮੈਰਾਮ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਟਾਭਸਮਲੇਪਨਕੀਆਕਹਾਗੁਫਾਮਹਿਬਾਸੁ॥ਮਨਜੀਤੇਜ
ਗੁਜੀਤਿਆਜਾਂਤੇਬਿਖਿਆਤੇਹੋਇਉਦਾਸੁ॥੨॥ਅੰਜਨੁਦੇਇਸਭੈਕੋਈਟੁਕੁਚਾ
ਹਨਮਾਹਿਬਿਡਾਨੁ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਿਹਪਾਇਆਤੇਲੋਇਨਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ਕਹਿ
ਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦੀਆਸਮਝਾਇ॥ਅੰਤਰਗਤਿਹਰਿਭੇ
ਟਿਆਅਬਮੇਰਾਮਨੁਕਤਹੂਨਜਾਇ॥ ੪॥੨॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਜਾਕਉਫੁਰੀਤਬਕਾ
ਹੂਸਿਉਕਿਆਕਾਜ॥ਤੇਰੇਕਹਨੇਕੀਗਤਿਕਿਆਕਹਉਮੈਬੋਲਤਹੀਬਡਲਾ
ਜ॥੧॥ਰਾਮੁਜਿਹਪਾਇਆਰਾਮਾ॥ਤੇਭਵਹਿਨਬਾਰੈਬਾਰ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥
ਝੂਠਾਜਗੁਡਹਕੈਘਨਾਦਿਨੁਦੁਇਬਰਤਨਕੀਆਸ॥ਰਾਮਉਦਕੁਜਿਹਜਨਪੀਆ
ਤਿਹਿਬਹੁਰਿਨਭਈਪਿਆਸ॥੨॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿਹਬੂਝਿਆਆਸਾਤੇਭਇਆਨਿ
ਰਾਸੁ॥ਸਭੁਸਚੁਨਦਰੀਆਇਆਜਉਆਤਮਭਇਆਉਦਾਸੁ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਰਸੁ
ਚਾਖਿਆਹਰਿਨਾਮਾਹਰਤਾਰਿ॥ਕਹੁਕਬੀਰਕੰਚਨੁਭਇਆਭ੍ਰਮੁਗਇਆਸਮੁਦ੍ਰੈ
ਪਾਰਿ॥ ੪॥੩॥ਉਦਕਸਮੁੰਦਸਲਲਕੀਸਾਖਿਆਨਦੀਤਰੰਗਸਮਾਵਹਿਗੇ॥ਸੁੰਨ
ਹਿਸੁੰਨੁਮਿਲਿਆਸਮਦਰਸੀਪਵਨਰੂਪਹੋਇਜਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਬਹੁਰਿਹਮਕਾਹੇਆ
ਵਹਿਗੇ॥ਆਵਨਜਾਨਾਹੁਕਮੁਤਿਸੈਕਾਹੁਕਮੈਬੁਝਿਸਮਾਵਹਿਗੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਬਚੂਕੈਪੰਚਧਾਤੁਕੀਰਚਨਾਐਸੇਭਰਮੁਚੁਕਾਵਹਿਗੇ॥ਦਰਸਨੁਛੋਡਿਭਏਸਮਦ
ਰਸੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਗੇ॥੨॥ਜਿਤਹਮਲਾਏਤਿਤਹੀਲਾਗੇਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਵ
ਹਿਗੇ॥ਹਰਿਜੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਉਅਪਨੀਤੌਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਮਾਵਹਿਗੇ॥੩॥ਜੀਵਤਮ

ਰਹੁਮਰਹੁਫੁਨਿਜੀਵਹੁਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਹੋਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਨਾਮਿਸਮਾਨੇਸੁੰਨ
ਰਹਿਆਲਿਵਸੋਈ॥ ੪॥੪ ਜਉਤੁਮਮੋਕਉਦੂਰਿਕਰਤਹਉਤਉਤੁਮਮੁਕਤਿ
ਬਤਾਵਹੁ॥ਏਕਅਨੇਕਹੋਇਰਹਿਓਸਗਲਮਹਿਅਬਕੈਸੇਭਰਮਾਵਹੁ॥ ੧ ਰਾਮਮੋ
ਕਉਤਾਰਿਕਹਾਂਲੈਜਈਹੈ॥ਸੋਧਉਮੁਕਤਿਕਹਾਦੇਉਕੈਸੀਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਮੋਹਿਪਾ
ਈਹੈ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਤਾਰਨਤਰਨੁਤਬੈਲਗੁਕਹੀਐਜਬਲਗੁਤਤੁਨਜਾਨਿਆ
॥ਅਬਤਉਬਿਮਲਭਏਘਟਹੀਮਹਿਕਹਿਕਬੀਰਮਨੁਮਾਨਿਆ ॥੨॥੫॥
ਜਿਨਿਗੜਕੋਟਕੀਏਕੰਚਨਕੇਛੋਡਿਗਇਆਸੋਰਾਵਨੁ॥ ੧ ਕਾਹੇਕੀਜਤੁਹੈਮਨਿ
ਭਾਵਨੁ॥ਜਬਜਮੁਆਇਕੇਸਤੇਪਕਰੈਤਹਹਰਿਕੋਨਾਮੁਛਡਾਵਨੁ॥ ੧ ਰਹਾਉ
ਕਾਲੁਅਕਾਲੁਖਸਮਕਾਕੀਨਾਇਹੁਪਰਪੰਚੁਬਧਾਵਨੁ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤੇਮੁ
ਕਤੇਜਿਨਿਹਿਰਦੈਰਾਮੁਰਸਾਇਨੁ॥ ੨॥੬ ਦੇਹੀਗਾਵਾਜੀਉਧਰਮਹਤਉਬਸਹਿਪੰ
ਚਕਿਰਸਾਨਾ॥ਨੈਨੂਨਕਟੂਸ੍ਰਵਨੂਰਸਪਤਿਇੰਦ੍ਰੀਕਹਿਆਨਮਾਨਾ॥ ੧ ਬਾਬਾਅਬ
ਨਬਸਉਇਹਗਾਉ॥ਘਰੀਘਰੀਕਾਲੇਖਾਮਾਗੈਕਾਇਥੁਚੇਤੂਨਾਉ॥ ੧ ਰਹਾਉ
ਧਰਮਰਾਇਜਬਲੇਖਾਮਾਗੈਬਾਕੀਨਿਕਸੀਭਾਰੀ॥ਪੰਚਕ੍ਰਿਸਾਨਵਾਭਾਗਿਗਏ
ਲੈਬਾਧਿਓਜੀਉਦਰਬਾਰੀ॥ ੨ ॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਖੇਤਹੀਕਰਹੁਨਿਬੇਰਾ॥
ਅਬਕੀਬਾਰਬਖਸਿਬੰਦੇਕਉਬਹੁਰਿਨਭਉਜਲਿਫੇਰਾ ॥੩॥੭॥

ੴ

ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ ॥੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਅਨਭਉਕਿਨੈਨਦੇਖਿਆ
ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਬਿਨੁਭੈਅਨਭਉਹੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥ ੧ ਸਹੁਹਦੂਰਿਦੇਖੈਤਾਂਭਉਪਵੈ
ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਾਂਨਿਰਭਉਹੋਇਵਣਾਹੰਬੈ॥ ੨ ਹਰਿਪਾਖੰਡੁਨਕੀਜਈ

ਬੈਰਾਗੀਆੜ੍ਹੋ॥ਪਾਪਮਤੁਨਿਰਤਮਸਕੁਲੋਕੁਵਣਹੀਬੇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਥਕਤੁਨਛੋਡਥੀਬੈਰਾਗੀ
ਅੜ੍ਹੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਲਿਆਸਥਿਤੁਵਣਹੀਬੇ॥ ੪ ਚਿੰਤਾਜਾਲਿਤਨੁਜਾਲਿਆਬੈ
ਰਾਗੀਅੜ੍ਹੋ॥ਜੇਮਨਿਮਿਰਤਕੁਹੋਇਵਣਹੀਬੇ॥ ੫ ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁਬੈਰਾਗੁਨਹੋਵਈ
ਬੈਰਾਗੀਅੜ੍ਹੋ॥ਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਵਣਹੀਬੇ॥ ੬ ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਬੈਰਾ
ਗੀਅੜ੍ਹੋ॥ਸਹਜੇਪਾਵੈਸੋਇਵਣਹੀਬੇ॥ ੭ ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਬੇਨਤੀਬੈਰਾਗੀਅੜ੍ਹੋ
॥ਮੋਕਉਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਵਣਹੀਬੇ॥ ੮॥੧॥੮ ਰਾਜਨਕਉਨੁਤੁਮਾਰੈਆਵੈ
॥ਐਸੋਭਾਉਬਿਦਰਕੋਦੇਖਿਓਓਹੁਗਰੀਬੁਮੋਹਿਭਾਵੈ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਹਸਤੀਦੇਖਿ
ਭਰਮਤੇਭੂਲਾਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੁਨਜਾਨਿਆ॥ਤੁਮਰੋਦੂਧੁਬਿਦਰਕੋਪਾਨ੍ਹੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਿ
ਮੈਮਾਨਿਆ॥ ੧॥ਖੀਰਸਮਾਨਿਸਾਗੁਮੈਪਾਇਆਗੁਨਗਾਵਤਰੈਨਿਬਿਹਾਨੀ॥ਕਬੀ
ਰਕੋਠਾਕੁਰੁਅਨਦਬਿਨੋਦੀਜਾਤਿਨਕਾਹੂਕੀਮਾਨੀ॥ ੨॥੧॥੯ ਸਲੋਕਕਬੀਰ
ਗਗਨਿਦਮਾਮਾਬਾਜਿਓਪਰਿਓਨੀਸਾਨੈਘਾਉ॥ਖੇਤੁਜੁਮਾਂਡਿਓਸੂਰਮਾਅਬਜੂਝਨ
ਕੋਦਾਉ॥ ੧॥ਸੂਰਾਸੋਪਹਿਚਾਨੀਐਜੁਲਰੈਦੀਨਕੇਹੇਤ॥ਪੁਰਜਾਪੁਰਜਾਕਟਿਮਰੈਕਬ
ਹੂਨਛਾਡੈਖੇਤੁ॥ ੨॥੨॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਚਾਰਿਮੁ
ਕਤਿਚਾਰੈਸਿਧਿਮਿਲਿਕੈਦੂਲਹਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਪਰਿਓ॥ਮੁਕਤਿਭਇਓਚਉਹੂੰਜੁ
ਗਜਾਨਿਓਜਸੁਕੀਰਤਿਮਾਥੈਛਤ੍ਰੁਧਰਿਓ॥ ੧ ਰਾਜਾਰਾਮਜਪਤਕੋਕੋਨਤਰਿਓ॥ਗੁ
ਰਉਪਦੇਸਿਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਭਗਤੁਭਗਤੁਤਾਕੋਨਾਮੁਪਰਿਓ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਸੰਖਚ
ਕ੍ਰਮਾਲਾਤਿਲਕੁਬਿਰਾਜਿਤਦੇਖਿਪ੍ਰਤਾਪੁਜਮੁਡਰਿਓ॥ਨਿਰਭਉਭਏਰਾਮਬਲਗ
ਰਜਿਤਜਨਮਮਰਨਸੰਤਾਪਹਿਰਿਓ॥ ੨ ਅੰਬਰੀਕਕਉਦੀਓਅਭੈਪਦੁਰਾਜੁਭਭੀ

ਧਨਿਅਧਿਕਕਰਾਰਿਓਨਾਮੁਨਿਧਿਠਾਕੁਰਿਦਈਸੁਦਾਮੈਧ੍ਰੂਅਅਟਲੁਅਜਹੂਨਟ
ਰਿਓ ॥੩॥ ਭਗਤਿਹੇਤਿਮਾਰਿਓਹਰਨਾਖਸੁਨਰਸਿੰਘਰੂਪਹੋਇਦੇਹਧਰਿਓ ॥ ਨਾਮਾ
ਕਹੈਭਗਤਿਬਸਿਕੇਸਵਅਜਹੂਬਲਿਕੇਦੁਆਰਖਰੋ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂਕਬੀਰਜੀ
ਉ ॥ ਦੀਨੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇਦਿਵਾਨੇਦੀਨੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇ ॥ ਪੇਟੁਭਰਿਓਪਸੂਆਜਿਉਸੋ
ਇਓਮਨੁਖੁਜਨਮੁਹੈਹਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਬਹੂਨਹੀਕੀਨੀਰ
ਚਿਓਧੰਧੈਝੂਠ ॥ ਸੁਆਨਸੂਕਰਬਾਇਸਜਿਵੈਭਟਕਤੁਚਾਲਿਓਊਠਿ ॥੧॥ ਆਪਸਕਉ
ਦੀਰਘੁਕਰਿਜਾਨੈਅਉਰਨਕਉਲਗਮਾਤ ॥ ਮਨਸਾਬਾਚਾਕਰਮਨਾਮੈਦੇਖੇਦੋਜਕ
ਜਾਤ ॥੨॥ ਕਾਮੀਕ੍ਰੋਧੀਚਾਤੁਰੀਬਾਜੀਗਰਬੇਕਾਮ ॥ ਨਿੰਦਾਕਰਤੇਜਨਮੁ
ਸਿਰਾਨੋਕਬਹੂਨਸਿਮਰਿਓਰਾਮੁ ॥੩॥ ਕਹਿਕਬੀਰਚੇਤੈਨਹੀਮੂਰਖੁਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮੁਜਾਨਿਓਨਹੀਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਿ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਜੈਦੇਉਜੀਉਕੀ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚੰਦਸਤਿਭੇਦਿਆਨਾਦਸਤਪੂਰਿਆ ॥ ਸੂਰਸਤਖੋੜਸਾਦਤੁਕੀਆ ॥ ਅਬਲਬ
ਲੁਤੋੜਿਆਅਚਲਚਲੁਥਪਿਆਅਘੜੁਘੜਿਆਤਹਾਅਪਿਉਪੀਆ ॥੧॥ ਮ
ਨਆਦਿਗੁਣਆਦਿਵਖਾਣਿਆ ॥ ਤੇਰੀਦੁਬਿਧਾਦ੍ਰਿਸਟਿਸੰਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਰਧਿਕਉਅਰਧਿਆਸਰਧਿਕਉਸਰਧਿਆਸਲਲਕਉਸਲਲਿਸੰਮਾਨਿਆ
ਇਆ ॥ ਬਦਤਿਜੈਦੇਉਜੈਦੇਵਕਉਰੰਮਿਆਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰਬਾਣੁਲਿਵਲੀਣੁਪਾਇਆ ॥
੨॥੧॥ ਮਾਰੂਕਬੀਰ ॥ ਰਾਮੁਸਿਮਰੁਪਛੁਤਾਹਿਗਾਮਨਾ ॥ ਪਾਪੀਜੀਅਰਾਲੋਭੁ
ਕਰਤੁਹੈਆਜੁਕਾਲਿਉਠਿਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲਚਲਾਗੇਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਆਮਾਇਆਭਰਮਭੁਲਾਹਿਗਾ ॥ ਧਨਜੋਬਨਕਾਗਰਬੁਨਕੀਜੈਕਾਗਦੁਜਿਉਗਲਿਜਾਹਿ

ਗਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਜਮੁ ਮਾਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਪਟਕੈ ਤਾ ਦਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਹਿਗਾ ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਭਜ
ਨੁ ਦਇਆ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਤਉ ਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿਗਾ ॥੨॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਂਗੈ
ਕਿਆ ਮੁਖੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਰਿ
ਜਾਂਹਿਗਾ ॥ ੴ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿ
ਵਾਜੁ ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੀ ਛੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ
ਤਾ ਪਰ ਤੁਹੀਂ ਢਰੈ ॥ ਨੀਚਹ ਊਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥੧॥ ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀ
ਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸਭੈ ਸਰੈ ॥
੨॥੧॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਰਿਤਰੁ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅ
ਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਸਿ ਰਸਨਾ ॥ ਅਵ
ਰ ਸਭ ਛਾਡਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ
ਅਛਰ ਮਾਂਹੀ ॥ ਬਿਆਸ ਬੀਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਸ
ਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਬਡੇ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ
ਦਾਸ ਮਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੨॥੧੫॥

ੴ ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੂ ਸੁਣਿ ਕਿਰਤ ਕਰੰਮਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸ
ਹੰਮਾ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤੂ ਭਲਾ ॥ ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀ
ਵਾ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਝੁ ਦੁਹੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ॥ ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਨਿ
ਰੰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਧਨ ਤੂ ਸੁਣਿ ਆਤਮ ਰਾਮ

੧ ਬਬੀਹਾਪ੍ਰਿਉਬੋਲੇਕੋਕਿਲਬਾਣੀਆ।ਸਾਧਨਸਭਿਰਸਚੋਲੈਅੰਕਿਸਮਾਣੀ
ਆ।ਹਰਿਅੰਕਿਸਮਾਣੀਜਾਪ੍ਰਭਭਾਣੀਸਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰੇ।ਨਵਘਰਥਾਪਿਮਹਲ
ਘਰੁਊਚਉਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਮੁਰਾਰੇ।ਸਭਤੇਰੀਤੂਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਨਿਸਿਬਾਸੁਰ
ਰੰਗਿਰਾਵੈ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਚਵੈਬਬੀਹਾਕੋਕਿਲਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ। ੨ ਤੂਸੁਣਿਹ
ਰਿਰਸਭਿੰਨੇਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇ।ਮਨਿਤਨਿਰਵਤਰਵੰਨੇਘੜੀਨਬੀਸਰੈ।ਕਿਉਘੜੀ
ਬਿਸਾਰੀਹਉਬਲਿਹਾਰੀਹਉਜੀਵਾਗੁਣਗਾਏ।ਨਾਕੋਈਮੇਰਾਹਉਕਿਸੁਕੇਰਾਹਰਿ
ਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਏ।ਓਟਗਹੀਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੇਭਏਪਵਿਤ੍ਰਸਰੀਰਾ।ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਦੀਰਘਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਧੀਰਾ ੩ ਬਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਬੂੰਦਸੁਹਾਵ
ਣੀ।ਸਾਜਨਮਿਲੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਣੀ।ਹਰਿਮੰਦਰਿਆਵੈਜਾਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈਧਨਊਭੀਗੁਣਸਾਰੀ।ਘਰਿਘਰਿਕੰਤੁਰਵੈਸੋਹਾਗਣਿਹਉਕਿਉਕੰਤਿਵਿਸਾਰੀ
।ਉਨਵਿਘਨਛਾਏਬਰਸੁਸੁਭਾਏਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਸੁਖਾਵੈ।ਨਾਨਕਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਵੈ।੪ ਚੇਤੁਬਸੰਤੁਭਲਾਭਵਰਸੁਹਾਵੜੇ।ਬਨਫੂ
ਲੇਮੰਝਬਾਰਿਮੈਪਿਰੁਘਰਿਬਾਹੁੜੈ।ਪਿਰੁਘਰਿਨਹੀਆਵੈਧਨਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਬਿ
ਰਹਿਬਿਰੋਧਤਨੁਛੀਜੈ।ਕੋਕਿਲਅੰਬਿਸੁਹਾਵੀਬੋਲੈਕਿਉਦੁਖੁਅੰਕਿਸਹੀਜੈ।ਭ
ਵਰੁਭਵੰਤਾਫੂਲੀਡਾਲੀਕਿਉਜੀਵਾਮਰੁਮਾਏ।ਨਾਨਕਚੇਤਿਸਹਜਿਸੁਖੁਪਾਵੈਜੇ
ਹਰਿਵਰੁਘਰਿਧਨਪਾਏ ੫ ਵੈਸਾਖੁਭਲਾਸਾਖਾਵੇਸਕਰੇ।ਧਨਦੇਖੈਹਰਿਦੁਆਰਿ
ਆਵਹੁਦਇਆਕਰੇ।ਘਰਿਆਉਪਿਆਰੇਦੁਤਰਤਾਰੇਤੁਧੁਬਿਨੁਅਢੁਨਮੋਲੋ।ਕੀ
ਮਤਿਕਉਣਕਰੇਤੁਧੁਭਾਵਾਂਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਢੋਲੋ।ਦੂਰਿਨਜਾਨਾਅੰਤਰਿਮਾਨਾਹਰਿਕਾਮ
ਹਲੁਪਛਾਨਾ।ਨਾਨਕਵੈਸਾਖੀਪ੍ਰਭੁਪਾਵੈਸੁਰਤਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਾ ੬ ਮਾਹੁਜੇਠੁਭਲਾਪ੍ਰੀ

ਤਮੁਕਿਉਬਿਸਰੈ॥ਥਲਤਾਪਹਿਸਰਭਾਰਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੈ॥ਧਨਬਿਨਉਕਰੇਦੀ
ਗੁਣਸਾਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੀਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਸਾਚੈਮਹਲਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀਆਵਣਦੇਹਿਤਆ
ਵਾ॥ਨਿਮਾਣੀਨਿਤਾਣੀਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਪਾਵੈਸੁਖਮਹਲੀ॥ਨਾਨਕਜੇਠਿਜਾਣੈਤਿਸੁ
ਜੈਸੀਕਰਮਿਮਿਲੈਗੁਣਗਹਿਲੀ॥੭॥ਆਸਾੜੁਭਲਾਸੂਰਜੁਗਗਨਿਤਪੈ॥ਧਰ
ਤਿਦੂਖਸਹੈਸੋਖੈਅਗਨਿਭਖੈ॥ਅਗਨਿਰਸੁਸੋਖੈਮਰੀਐਧੋਖੈਭੀਸੋਕਿਰਤੁਨ
ਹਾਰੇ॥ਰਥੁਫਿਰੈਛਾਇਆਧਨਤਾਕੈਟੀਡੁਲਵੈਮੰਝਿਬਾਰੇ॥ਅਵਗਣਬਾਧਿਚਲੀ
ਦੁਖੁਆਗੈਸੁਖੁਤਿਸੁਸਾਚੁਸਮਾਲੇ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਇਹੁਮਨੁਦੀਆਮਰਣੁਜੀਵਣੁ
ਪ੍ਰਭਨਾਲੇ॥੮॥ਸਾਵਣਿਸਰਸਮਨਾਘਣਵਰਸਹਿਰੁਤਿਆਏ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਸਹੁਭਾ
ਵੈਪਿਰਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ॥ਪਿਰੁਘਰਿਨਹੀਆਵੈਮਰੀਐਹਾਵੈਦਾਮਨਿਚਮਕਿਡ
ਰਾਏ॥ਸੇਜਇਕੇਲੀਖਰੀਦੁਹੇਲੀਮਰਣੁਭਇਆਦੁਖੁਮਾਏ॥ਹਰਿਬਿਨੁਨੀਦਭੂਖਕ
ਹੁਕੈਸੀਕਾਪੜੁਤਨਿਨਸੁਖਾਵਏ॥ਨਾਨਕਸਾਸੋਹਾਗਣਿਕੰਤੀਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵਏ
੯ ਭਾਦਉਭਰਮਿਭੁਲੀਭਰਿਜੋਬਨਿਪਛੁਤਾਣੀ॥ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਬਰਸਰੁ
ਤੇਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ਬਰਸੈਨਿਸਿਕਾਲੀਕਿਉਸੁਖੁਬਾਲੀਦਾਦਰਮੋਰਲਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿ
ਉਚਵੈਬਬੀਹਾਬੋਲੇਭੁਇਅੰਗਮਫਿਰਹਿਡਸੰਤੇ॥ਮਛਰਡੰਗਸਾਇਰਭਰਸੁਭਰ
ਬਿਨੁਹਰਿਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਪੂਛਿਚਲਉਗੁਰਅਪੁਨੇਜਹਪ੍ਰਭੁਤਹਹੀ
ਜਾਈਐ॥ ੧੦ ॥ਅਸੁਨਿਆਉਪਿਰਾਸਾਧਨਝੂਰਿਮੁਈ॥ਤਾਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਮੇਲੇ
ਦੂਜੈਭਾਇਖੁਈ॥ਝੂਠਿਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਮੁਤੀਕੁਕਹਕਾਹਸਿਫੁਲੇ॥ਆਗੈਘਾ
ਮਪਿਛੈਰੁਤਿਜਾਡਾਦੇਖਿਚਲਤਮਨੁਡੋਲੇ॥ਦਹਦਿਸਿਸਾਖਹਰੀਹਰੀਆਵਲਸਹ
ਜਿਪਕੈਸੋਮੀਠਾ॥ਨਾਨਕਅਸੁਨਿਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾ॥੧੧॥

ਕਤਕਿਕਿਰਤੁਪਇਆਜੋਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਦੀਪਕੁਸਹਜਿਬਲੈਤਤਿਜਲਾਇਆ॥ਦੀ
ਪਕਰਸਤੇਲੋਧਨਪਿਰਮੇਲੋਧਨਓਮਾਹੈਸਰਸੀ॥ਅਵਗਣਮਾਰੀਮਰੈਨਸੀਝੈਗੁ
ਣਿਮਾਰੀਤਾਮਰਸੀ॥ਨਾਮੁਭਗਤਿਦੇਨਿਜਘਰਿਬੈਠੇਅਜਹੁਤਿਨਾੜੀਆਸਾ॥ਨਾਨਕ
ਮਿਲਹੁਕਪਟਦਰਖੋਲਹੁਏਕਘੜੀਖਟੁਮਾਸਾ॥ ੧੨ ਮੰਘਰਮਾਹੁਭਲਾਹਰਿਗੁਣ
ਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਰਵੈਮੈਪਿਰੁਨਿਹਚਲੁਭਾਵਏ॥ਨਿਹਚਲੁਚਤੁਰੁ
ਸੁਜਾਣੁਬਿਧਾਤਾਚੰਚਲੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਣੇਪ੍ਰਭ
ਭਾਣੇਤਾਭਾਇਆ॥ਗੀਤਨਾਦਕਵਿਤਕਵੇਸੁਣਿਰਾਮਨਾਮਿਦੁਖੁਭਾਗੈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਨਾ
ਹਪਿਆਰੀਅਭਭਗਤੀਪਿਰਆਗੈ॥ ੧੩ ਪੋਖਿਤੁਖਾਰੁਪੜੈਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਰਸੁਸੋਖੈ॥ਆ
ਵਤਕੀਨਾਹੀਮਨਿਤਨਿਵਸਹਿਮੁਖੇ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਸ
ਬਦੀਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ਦਰਸਨੁਦੇ
ਹੁਦਇਆਪਤਿਦਾਤੇਗਤਿਪਾਵਉਮਤਿਦੇਹੋ॥ਨਾਨਕਰੰਗਿਰਵੈਰਸਿਰਸੀਆਹਰਿਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਸਨੇਹੋ॥ ੧੪ ਮਾਘਿਪੁਨੀਤਭਈਤੀਰਥੁਅੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ਸਾਜਨਸਹਜਿਮਿ
ਲੇਗੁਣਗਹਿਅੰਕਿਸਮਾਨਿਆ॥ਪ੍ਰੀਤਮਗੁਣਅੰਕੇਸੁਣਿਪ੍ਰਭਬੰਕੇਤੁਧੁਭਾਵਾਸਰਿ
ਨਾਵਾ॥ਗੰਗਜਮੁਨਤਹਬੇਣੀਸੰਗਮਸਾਤਸਮੁੰਦਸਮਾਵਾ॥ਪੁੰਨਦਾਨਪੂਜਾਪਰਮੇਸੁ
ਰਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਮਾਘਿਮਹਾਰਸੁਹਰਿਜਪਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਤਾ॥੧੫
ਫਲਗੁਨਿਮਨਿਰਹਸੀਪ੍ਰੇਮੁਸੁਭਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭਇਆਆਪੁਗਵਾਇ
ਆ॥ਮਨਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਜਾਤਿਸੁਭਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਓ॥ਬਹੁਤੇਵੇਸਕ
ਰੀਪਿਰਬਾਝਹੁਮਹਲੀਲਹਾਨਥਾਓ॥ਹਾਰਡੋਰਰਸਪਾਟਪਟੰਬਰਪਿਰਿਲੋੜੀਸੀਗਾਰੀ
॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਿਅਪਣੈਘਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰੀ॥ ੧੬ ਬੇਦਸਮਾਹਰੁਤੀ

ਥਿਤੀਵਾਰਭਲੇ॥ਘੜੀਮੂਰਤਿਪਲਸਾਚੇਆਏਸਹਜਿਮਿਲੇ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਪਿਆ
ਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਕਰਤਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਜਿਨਿਸੀਗਾਰੀਤਿਸਹਿਪਿਆਰੀਮੇਲੁਭਇ
ਆਰੰਗੁਮਾਣੈ॥ਘਰਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਰਾਵੀਗੁਰਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੋ॥ਨਾਨਕ
ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਵੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਰਿਵਰੁਥਿਰੁਸੋਹਾਗੋ॥ ੧੭॥੧ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੧
ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਨੈਣ ਸਲੋਨੜੀਏਰੈਣਿਅੰਧਿਆਰੀਰਾਮ॥ਵਖਰੁਰਾਖੁਮੁਈਏਆ
ਵੈਵਾਰੀਰਾਮ॥ਵਾਰੀਆਵੈਕਵਣੁਜਗਾਵੈਸੂਤੀਜਮਰਸੁਚੂਸਏ॥ਰੈਣਿਅੰਧੇਰੀਕਿਆ
ਪਤਿਤੇਰੀਚੋਰੁਪੜੈਘਰੁਮੂਸਏ॥ਰਾਖਣਹਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਮੇਰੀਆ
॥ਨਾਨਕਮੂਰਖੁਕਬਹਿਨਚੇਤੈਕਿਆਸੂਝੈਰੈਣਿਅੰਧੇਰੀਆ॥ ੧ ਦੂਜਾਪਹਰੁਭਇਆ
ਜਾਗੁਅਚੇਤੀਰਾਮ॥ਵਖਰੁਰਾਖੁਮੁਈਏਖਾਜੈਖੇਤੀਰਾਮ॥ਰਾਖਹੁਖੇਤੀਹਰਿਗੁਰਹੇਤੀ
ਜਾਗਤਚੋਰੁਨਲਾਗੈ॥ਜਮਮਗਿਨਜਾਵਹੁਨਾਦੁਖੁਪਾਵਹੁਜਮਕਾਡਰੁਭਉਭਾਗੈ॥ਰਵਿ
ਸਸਿਦੀਪਕਗੁਰਮਤਿਦੁਆਰੈਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਧਿਆਵਏ॥ਨਾਨਕਮੂਰਖੁਅਜਹੁਨਚੇ
ਤੈਕਿਉਦੂਜੈਸੁਖੁਪਾਵਏ॥ ੨ ਤੀਜਾਪਹਰੁਭਇਆਨੀਦਵਿਆਪੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆਸੁ
ਤਦਾਰਾਜਗਤਪਿਆਰਾਚੋਗਚੁਗੈਨਿਤਫਾਸੈ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਤਾਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਕਾ
ਲੁਨਗ੍ਰਾਸੈ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਕਾਲੁਨਹੀਛੋਡੈਵਿਣੁਨਾਵੈਸੰਤਾਪੀ॥ਨਾਨਕਤੀਜੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿ
ਲੋਕਾਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੀ॥ ੩ ਚਉਥਾਪਹਰੁਭਇਆਦਉਤੁਬਿਹਾਗੈਰਾਮ॥
ਤਿਨਘਰੁਰਾਖਿਆਜੁੋਗੀਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਰਾਮ॥ਗੁਰਪੂਛਿਜਾਗੇਨਾਮਿਲਾਗੇਤਿਨਾ
ਰੈਣਿਸੁਹੇਲੀਆ॥ਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਵਹਿਜਨਮਿਨਆਵਹਿਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀਆ
॥ਕਰਕੰਪਿਚਰਣਸਰੀਰੁਕੰਪੈਨੈਣਅੰਧੁਲੇਤਨੁਭਸਮਸੇ॥ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਜੁਗਚਾਰੇ
ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਮਨਿਵਸੇ॥ ੪ ਖੂਲੀਗੰਠਿਉਠੋਲਿਖਿਆਆਇਆਰਾਮ॥ਰਸ

ਕਮਸੁਪਠਕੇਬੀਯਿਚਲਾਇਆ ॥ ਭਾਬੀਯਿਚਲਾਇਆ ਜਾਪਭੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾਦੀਸੈਤਮੁਹੁ
ਔਆ ਅਧਚਾਵੜਿਸਿਲਸੈਆ ਵੇਚਕੀਖੇਤੁਲੁਣੀਐ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀਮੇਕਾਲੇ ਘਾਲਿਜੋਬੁ
ਚਾਲਿ ਮਹੁਜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤ੍ਰਿਸਿਧਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਰਜੁ ਕੀਆ ॥੫॥੨॥
ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾਰਾ ਚੜਿਆ ਲੰਮਾ ਕਿਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇਵਕ ਪੂਰ ਕ
ਰੰਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ
ਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਘਰੁ ਜਾਣਿਆ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ
ਮਾਰਿਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਚੀਨੇ ਰਾਮ ਕਰੰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀ
ਣੇ ਤਾਰਾ ਚੜਿਆ ਲੰਮਾ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਚੂਕੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋ
ਰੁ ਭਇਆ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਰਾਮ ॥ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਜਾਗੇ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮ
ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥ ਅਉਗਣ ਵੀ
ਸਰਿਆ ਗੁਣੀ ਘਰੁ ਕੀਆ ਰਾਮ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ਰਾਮ ॥ ਰਵਿ ਰ
ਹਿਆ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਘ
ਟੁ ਘਟੁ ਥਾਪਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਤ੍ਰਿ
ਬਿਧਿ ਮੇਟਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਗੁਣਹ ਸਮਾਣੇ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਆ
ਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਸਾਚਾ ਚੋਲਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਗੁਰਿ ਖੋਈ
ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਆਪੈ ॥ ਪੇ
ਈਅੜੈ ਘਰਿ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਪਿਰ ਭਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਈ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥੪॥੩॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭੋਲਾਵੜੈ ਭੁਲੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ

ਪਛੋਤਾਣੀ॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਸੁਤੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡੀ ਸੁਤੀ ਅਵਗਣਿ
ਮੁਤੀ ਤਿਸੁ ਧਨ ਵਿਧਣ ਰਾਤੇ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀ ਹਉਮੈ ਲਗੀ ਤਾਤੇ॥ ਉ
ਡਰਿ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਫੁਰਮਾਇਆ ਭਸਮੈ ਭਸਮ ਸਮਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀ ਭੁ
ਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀ॥ ਤੂ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਅੜਾ
ਹਉ ਰੁਲਿ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਅਪਨੇ ਨਾਹੈ ਕੋਇ ਨ ਚਾਹੈ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੀਜੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਪੀਜੈ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਆਵੈ ਜਾ
ਇ ਘਨੇਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਹਾ ਲੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਮਤਿ ਤੇਰੀ॥੨॥ ਸਾਜਨ ਦੇ
ਸਿ ਵਿਦੇਸੀਅੜੇ ਸਾਨੇਹੜੇ ਦੇਦੀ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ॥ ਮੁੰਧ ਨੈ
ਣ ਭਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾ ਪਿਆਰੇ॥ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਨ ਜਾਣਉ ਵਿਖੜਾ ਕਿਉ
ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਪਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੰਨੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ॥ ਨਾਨਕ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਮਹਾ ਰਸ ਫਲਿਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸੁ ਚਾਖੈ॥੩॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾ
ਇੜੀਏ ਬਿਲਮੁ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੜੀਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ॥ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿ
ਲੀਜੈ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਮਨਮੁਖਿ
ਆਵਣ ਜਾਣੀ॥ ਜਬ ਨਾਚੀ ਤਬ ਘੂਘਟੁ ਕੈਸਾ ਮਟੁਕੀ ਫੋੜਿ ਨਿਰਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੈ
ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ॥੪॥੪॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾ
ਲ ਰੰਗੀਲੇ ਹਮ ਲਾਲਨ ਕੇ ਲਾਲੇ॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਲੇ
॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਜਗਜੀਵ
ਨੁ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ਤਰੀਐ ਸਚੁ
ਦੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ

੧ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ । ਸਬਦੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਰੂਪਿ ਮੁਰਾਰੇ । ਗੁਰ ਰੂਪਿ ਮੁਰਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ । ਰੰਗੀ ਜਿਨਸੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ । ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਵੈ । ਨਾਨਕ ਹੀਰਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧਿਆ ਗੁਣ ਕੈ ਹਾਰਿ ਪਰੋਵੈ । ੨ ਗੁਣ ਗੁਣਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਸਤਕਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੋ । ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ਚੂਕਾ ਆਵਣ ਜਾਣੋ । ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ । ਸਾਚੇ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ । ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਬੰਧਨ ਖੋਲਿ ਨਿਰਾਰੇ । ਨਾਨਕ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ । ੩ ਸਚ ਘਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੇ ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਥਾਨੋ । ਮਨਮੁਖਿ ਨਹ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੋ । ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਦਾਨੋ ਸੋ ਪਰਵਾਨੋ ਸਦ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ । ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਪੈ ਸਾਚਾ ਮਹਲੁ ਚਿਰਾਣਾ । ਦੋਤਿ ਉਚਾਪਤਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖੀਐ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ । ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਰਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ । ੪।੫ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ

੧ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਇਆਣਿਆ ਰਾਮ । ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਛਡਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣਿਆ ਰਾਮ । ਬਹੁ ਸਾਦ ਲੁਭਾਣੇ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਨਹੀ ਮੇਲਾ । ਕਿਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜਮ ਡਰਿ ਮਰੀਐ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ । ਮਨਿ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਸਾਝ ਪ੍ਰਭਾਤਾ ਅਵਘਟਿ ਰੁਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ । ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਨਰਹਰੇ । ੧ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਛੋਡਿ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ਰਾਮ । ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ ਰਾਮ । ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਜਿੰਨਿ ਉਪਾਇਆ । ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਬਾਧੇ ਗੁਰਿ ਖੇਲੁ ਜਗਤਿ ਦਿਖਾਇਆ । ਆਚਾਰਿ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪੋ । ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਜਪੁ

ਜੋ ॥੨॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵਹੀ ਰਾਮ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰਾਮ ਰਸਾਇ ਰਸੀਅਹਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ
ਸਾਰਹੇ ॥ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਦੀਪਕੁ ਰਤਨੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਾਰਜ ਸਾਰਏ ॥ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਪਿਆਰੁ ਹਰਿ ਗਿ
ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਚਾਨਣੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰਹੇ ॥ ਭੈ ਕਾਟਿ ਨਿਰਭਉ ਤਰਹਿ ਦੁਤਰੁ
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਾਰਜ ਸਾਰਏ ॥ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਪਿਆਰੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਏ ॥
੩ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਇਸੀ ਰਾਮ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ
ਤਾ ਛੁਟਸੀ ਜਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਰਾਮ ॥ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਭਾਉ ਪਛਾਣਹੇ ॥ ਮੈਲੁ ਪਰਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਸਚੁ ਜਾਣਹੇ ॥ ਪਤਿ ਨਾ
ਮੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਸਿਧਾਵਹਿ ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਰਸੋ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬ
ਦਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਸੋ ॥ ੪ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨੁ ਪਉੜੀਆ
ਮੰਦਰਿ ਕਿਉ ਚੜੈ ਰਾਮ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨੁ ਬੇੜੀ ਪਾਰਿ ਨ ਅੰਬੜੈ ਰਾਮ ॥ ਪਾਰਿ ਸਾਜਨੁ
ਅਪਾਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲੰਘਾਵਏ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰਲੀ
ਆ ਫਿਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਵਏ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੰਗਤਿ
ਪਾਵਓ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੁਣਹੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵਓ ॥ ੫॥੬

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਕਿਉ ਪਿ
ਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀਐ ਰਾਮ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ਕਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀਐ ਰਾਮ ॥ ਕਿ
ਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀਐ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਿ
ਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਏ ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪਿ

ਆਗੈਹਰਿਗੁਰਿਨਾਮੁਜਸਦਸਾਰਿਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਿਆਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਸਤਿ
ਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆ॥੧॥ਜਬਦੇਖਾਂਪਿਰੁਪਿਆਰਾਹਰਿਗੁਣਰਸਿਰਵਾਰਾਮ॥ਮੇਰੈ
ਅੰਤਰਿਹੋਇਵਿਗਾਸੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਸਚੁਨਿਤਚਵਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਿਉਚਵਾਪਿਆਰੇਸਬ
ਦਿਨਿਸਤਾਰੇਬਿਨੁਦੇਖੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵਏ॥ਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁਹੋਵੈਨਿਤਕਾਮਣਿਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਏ॥ਦਇਆਦਾਨੁਮੰਗਤਜਨਦੀਜੈਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਹੁਮਿਲਾਏ
॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਧਿਆਈਹਮਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁਮਾਏ॥੨॥ਹਮ
ਪਾਥਰਗੁਰੁਨਾਵਬਿਖੁਭਵਜਲੁਤਾਰੀਐਰਾਮ॥ਗੁਰਦੇਵਹੁਸਬਦੁਸੁਭਾਇਮੈਮੂ
ੜਨਿਸਤਾਰੀਐਰਾਮ॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਤੂਅਗੰਮੁਵਡਜਾ
ਣਿਆ॥ਤੂਆਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹਿਹਮਨਿਰਗੁਣੀਨਿਮਾਣਿਆ
॥ਅਨੇਕਜਨਮਪਾਪਕਰਿਭਰਮੇਹੁਣਿਤਉਸਰਣਾਗਤਿਆਏ॥ਦਇਆਕਰਹੁ
ਰਖਿਲੇਵਹੁਹਰਿਜੀਉਹਮਲਾਗਹਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥੩॥ਗੁਰਪਾਰਸਹਮਲੋਹ
ਮਿਲਿਕੰਚਨੁਹੋਇਆਰਾਮ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਕਾਇਆਗੜੁਸੋਹਿਆਰਾਮ
॥ਕਾਇਆਗੜੁਸੋਹਿਆਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੋਹਿਆਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਵਿਸਾਰੀਐ॥
ਅਦ੍ਰਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਪਕੜਿਆਗੁਰਸਬਦੀਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੀਐ
॥ਸਤਿਗੁਰਆਗੈਸੀਸੁਭੇਟਦੇਉ॥ਜੇਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਭਾਵੈ॥ਆਪੇਦਇਆਕ
ਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾਤੇਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੧॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਹਰਿ
ਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਅਪਰਪਰਾ॥ਜੋਤੁਮਧਿਆਵਹਿਜਗਦੀਸ
ਤੇਜਨਭਉਬਿਖਮੁਤਰਾ॥ਬਿਖਮਭਉਤਿਨਤਰਿਆਸੁਹੇਲਾਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਵਾਕਿਸਤਿਗੁਰਜੋਭਾਇ॥ਚਲੇਤਿਨਹਰਿਹਰਿਆਪਿ

ਮਿਲਾਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਸਮਾਈਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਧਰਣੀਧਰਾ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਅਪਰਪਰਾ॥੧॥ਤੁਮਸੁਆਮੀਅਗਮਅਥਾਹਤੂ
ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆ॥ਤੂਅਲਖਅਭੇਉਅਗੰਮੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲ
ਹਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਤੇਜਨਪੁਰਖਪੂਰੇਜਿਨਗੁਰਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਗੁਣਰਵਿਆ॥ਬਿ
ਬੇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸਬਦਿਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਨਿਤਚਵਿਆ॥ਜਾਬਹਹਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹਿਜਾਖੜੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥ਤੁਮਸੁਆਮੀ
ਅਗਮਅਥਾਹਤੂਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆ॥੨॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਵਾਣੁ
ਜਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ॥ਤਿਨਕੇਕੋਟਿਸਭਿਪਾਪਖਿਨੁਪਰਹਰਿਹਰਿਦੂਰਿਕਰੇ॥
ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜਿਨਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆ॥ਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸ
ਫਲਿਓਸਭੁਕੀਆਕਰਤੈਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਭਾਖਿਆ॥ਤੇਧੰਨੁਜਨਵਡਪੁਰਖ
ਪੂਰੇਜੋਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਰੇ॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨਸੇ
ਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ॥੩॥ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੂਚਲਾਵਹਿਪਿਆ
ਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ॥ਹਮਰੈਹਾਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿਜਾਤੂਮੇਲਹਿਤਾਹਉਆਇਮਿਲਾ॥ਜਿ
ਨਕਉਤੂਹਰਿਮੇਲਹਿਸੁਆਮੀਸਭੁਤਿਨਕਾਲੇਖਾਛੁਟਕਿਗਇਆ॥ਤਿਨਕੀਗਣ
ਤਨਕਰਿਅਹੁਕੋਭਾਈਜੋਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਮੇਲਿਲਇਆ॥ਨਾਨਕਦਇਆਲੁਹੋ
ਆਤਿਨਊਪਰਿਜਿਨਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਭਲਾ॥ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿ
ਜਿਉਤੂਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ ॥੪॥੨॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥
ਤੂਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਨਾਥੁ॥ਤਿਨਤੂਧਿਆਇਆਮੇਰਾ
ਰਾਮਾਜਿਨਕੈਧੁਰਿਲੇਖੁਮਾਥੁ॥ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਹਰਿਲਿਖਿਆਸੁਆਮੀਤਿਨਹਰਿ

ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆ॥ਤਿਨਕੇਪਾਪਇਕਨਿਮਖਸਭਿਲਾਥੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿ
ਜਾਪਿਆ॥ਧਨੁਧੰਨੁਤੇਜਨੁਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਤਿਨਦੇਖੇਹਉਭਇਆਸਨਾਥੁ॥
ਤੂਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਨਾਥੁ ੧ ਤੂਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭ
ਰਪੂਰਿਸਭਊਪਰਿਸਾਚੁਧਣੀ॥ਜਿਨਜਪਿਆਹਰਿਮਨਿਚੀਤਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਮੁਕ
ਤੁਘਣੀ॥ਜਿਨਜਪਿਆਹਰਿਤੇਮੁਕਤਪ੍ਰਾਣੀਤਿਨਕੇਊਜਲਮੁਖਹਰਿਦੁਆਰਿ॥ਓ
ਇਹਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਹਰਿਰਾਖਿਲੀਏਰਖਨਹਾਰਿ॥ਜਿਨਜਪਿਆ
ਹਰਿਤੇਮੁਕਤਪ੍ਰਾਣੀਤਿਨਕੇਊਜਲਮੁਖਹਰਿਸੰਤਸੰਗਤਿਜਨਸੁਣਹੁਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਸੇਵਾਸਫਲਬਣੀ॥ਤੂਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰਿਸਭਊਪਰਿਸਾਚੁਧਣੀ॥
੨ ਤੂਥਾਨਥਨੰਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆ॥ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸਭਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਵਿਆ॥ਸਭਿਚਵਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਤੇਅਸੰਖਅ
ਗਣਤਹਰਿਧਿਆਵਏ॥ਸੋਧੰਨੁਧਨੁਹਰਿਸੰਤੁਸਾਧੂਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਕਰਤੇਭਾਵਏ॥ਸੋਸ
ਫਲੁਦਰਸਨੁਦੇਹੁਕਰਤੇਜਿਸੁਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਦਚਵਿਆ॥ਤੂਥਾਨਥਨੰਤਰਿਹਰਿ
ਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆ ੩ ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਅਸੰਖਜਿਸੁਤੂਦੇਵਹਿਮੇਰੇ
ਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ॥ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਗੁਰਹਾਥੁਤਿਸੁਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਟਿ
ਕਹਿ॥ਹਰਿਗੁਣਹਿਰਦੈਟਿਕਹਿਤਿਸਕੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਭਉਭਾਵਨੀਹੋਈ॥ਬਿਨੁਭੈ
ਕਿਨੈਨਪ੍ਰੇਮੁਪਾਇਆਬਿਨੁਭੈਪਾਰਿਨਉਤਰਿਆਕੋਈ॥ਭਉਭਾਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਨਕ
ਤਿਸਹਿਲਾਗੈਜਿਸੁਤੂਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਹਿ॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਅਸੰਖਜਿਸੁਤੂ
ਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ ੪॥੩ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੪ ਨਾਵਣੁਪੁਰ
ਬੁਅਭੀਚੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੀਅਗਿਆਨੁਅੰ

ਧੇਰੁਗਇਆ॥ਗੁਰਦਰਸੁਪਾਇਆਅਗਿਆਨੁਗਵਾਇਆਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ
॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੇਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਿਆਪਿਕਰ
ਤੈਪੁਰਬੁਕੀਆਸਤਿਗੁਰੂਕੁਲਖੇਤਿਨਾਵਣਿਗਇਆ॥ਨਾਵਣੁਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ॥੧॥ਮਾਰਗਿਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਿਖਾ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਭਗਤਿਬਣੀਖਿਨੁਖਿਨੁਨਿਮਖਵਿਖਾ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਣੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸਭੁ
ਲੋਕੁਵੇਖਣਿਆਇਆ॥ਜਿਨਦਰਸੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰੂਕੀਆਤਿਨਆਪਿਹਰਿਮੇਲਾਇ
ਆ॥ਤੀਰਥਉਦਮੁਸਤਿਗੁਰੂਕੀਆਸਭਲੋਕਉਧਰਣਅਰਥਾ॥ਮਾਰਗਿਪੰਥਿਚ
ਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਿਖਾ॥੨॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁ
ਹੋਆ॥ਖਬਰਿਭਈਸੰਸਾਰਿਆਏਤ੍ਰੈਲੋਆ॥ਦੇਖਣਿਆਏਤੀਨਿਲੋਕਸੁਰਿਨਰ
ਮੁਨਿਜਨਿਸਭਿਆਇਆ॥ਜਿਨਪਰਸਿਆਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੂਪੂਰਾਤਿਨਕੇਕਿਲ
ਵਿਖਨਾਸਗਵਾਇਆ॥ਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਸੰਨਿਆਸੀਖਟੁਦਰਸਨਕਰਿਗਏਗੋਸਟਿ
ਢੋਆ॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ॥੩॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨ
ਗਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥ਜਾਗਾਤੀਮਿਲੇਦੇਭੇਟਗੁਰਪਿਛੈਲੰਘਾਇਦਿ
ਆ॥ਸਭਛੁਟੀਸਤਿਗੁਰੂਪਿਛੈਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿ
ਮਾਰਗਿਜੋਪੰਥਿਚਾਲੇਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਿਨਆਇਆ॥ਸਭਗੁਰੂਗੁਰੂਜਗ
ਤੁਬੋਲੈਗੁਰਕੈਨਾਇਲਇਐਸਭਿਛੁਟਕਿਗਇਆ॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥੪॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਇ
ਆ॥ਸਭਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸੰਤਕਿਨੈਆਢੁਨਦਾਮੁਲਇਆ॥ਆਢੁਦਾਮੁ
ਕਿਛੁਪਾਇਆਨਬੋਲਕਜਾਗਾਤੀਆਮੋਹਣਮੁੰਦਣਿਪਈ॥ਭਾਈਹਮਕਰਹਕਿਆ

ਕਿਸੁ ਪਾਸਿ ਮੰਗਹ ਸਭ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਪਈਆ ॥ ਜਾਗਾਤੀਆ ਉਪਾਵ ਸਿਆ
ਣਪ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ਡਿਠਾ ਭੰਨਿ ਬੋਲਕ ਸਭਿ ਉਠਿ ਗਈਆ ॥ ਫਿਰਿ ਆਏ ਸੁਰ
ਸਰਿ ਤਹ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥੫॥ ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਓਟ ਗਹੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿਦੁ ਪੁਛਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੀਤਾ ਸਹੀ ॥ ਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਭਨੀ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਸੁਕਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਸ੍ਰੀਰਾਮਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿਦੁ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਕੋਟਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਟਵਾਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਥਾਉ ਥੇਹੁ ਗਵਾਇਆ
॥ ਕੀਰਤਨ ਪੁਰਾਣ ਨਿਤ ਪੁੰਨ ਹੋਵਹਿ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਹੀ ॥ ਮਿਲਿ
ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੀ ॥੬॥੪॥੧੦॥

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ ਗੁ
ਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ॥ ਸੁਣਿ ਸਬਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ
ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਗੁ
ਣਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਦੀਨਾ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਅ
ੜਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਦਰਸਨ
ਤੇਰੇ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਨਿਮਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀਜੈ
ਤੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤ ਪੀਵਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤਾਈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਬੂੰਦੇਰੇ
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥੨॥ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹੁ
ਅਮਿਤਾ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਚਿਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ
ਸਗਲ ਰੰਗ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਸੋਈ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੇਹਾ ਤੂ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪ

ਕਰਿ ਜਗਦੀਸੁ ਚਿਤਿ ਤਿਨਿ ਸਚ ਧਰਮਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਤ੍ਰਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ਉਪ
ਨੁਤ ਉਦਿਤਾ ੩ ਨਿਰਗੁਣੁ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਢਾਕਿ ਲੀਆ
ਮੋਹਿ ਪਾਪੀ ਪੜਦਾ ॥ ਢਾਕਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਅਬਿਗਤ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ਕਉਣੁ
ਕਹੈ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਕਾ ॥੪॥੧॥੧੧॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਗਾਵੀ
ਐ ਰੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਲਖਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਲਖਾਵੀਐ ਰੇ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੀਐ
ਰੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੀਐ ਰੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁ
ਆਮੀ ਤਿਸੁ ਲੇਖਾ ਸਭੁ ਛਡਾਵੀਐ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਕਹੀਅ
ਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ
ਸੁਤੁ ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਮੋ ਕਉ ਦੇ
ਹੁ ਮਤੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਜਿਉ ਬਛੁਰਾ ਦੇਖਿ ਗਊ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹ
ਰਿ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੪॥੧॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹੁ ਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ
ਪੂਜਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੁ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿ

ਮਾਨੁਬਿਖੈਰਸਇਨਸੰਗਤਿਤੇਤੂਰਹੁਰੇ।।ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਕੀਜੈਹਰਿਗੋਸਟਿਸਾਧਿ
ਸੂਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰਸਾਇਣੁਰਾਮਨਾਮਰਸਾਇਣੁਹਰਿਰਾਮਨਾਮਰਮਹੁਰੇ
੧ਅੰਤਰਕਾਅਭਿਮਾਨੁਜੋਰੁਤੂਕਿਛੁਕਿਛੁਕਿਛੁਜਾਨਤਾਇਹੁਦੂਰਿਕਰਹੁਆਪਨ
ਗਹੁਰੇ।ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਇਆਲਹੋਹੁਸੁਆਮੀਹਰਿਸੰਤਨਕੀਧੂਰਿਕਰਿਹਰੇ
੨।੫।੭।

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।।ਮਾਈਸੰਤਸੰਗਿਜਾਗੀ
ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਦੇਖੈਜਪਤੀਨਾਮੁਨਿਧਾਨੀ।।ਦਰਸਨਪਿਆਸਲੋਚਨਤਾਰਲਾਗੀ।।ਬਿਸ
ਰੀਤਿਆਸਬਿਡਾਨੀ।੧।ਅਬਗੁਰੁਪਾਇਓਹੈਸਹਜਸੁਖਦਾਇਕਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮ
ਨੁਲਪਟਾਨੀ।।ਦੇਖਿਦਮੋਦਰਰਹਸੁਮਨਿਉਪਜਿਓਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ
੨।੧ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩।
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।।ਦੀਨਬਿਨਉਸੁਨੁਦਇਆਲਾ।ਪੰਚਦਾਸਤੀਨਿਦੋਖੀਏਕਮਨਿ
ਅਨਾਥਨਾਥਰਾਖੁਹੋਕਿਰਪਾਲਾ ਰਹਾਉ ਅਨਿਕਜਤਨਗਵਨੁਕਰਉ।।ਖਟੁਕ
ਰਮਜੁਗਤਿਧਿਆਨੁਧਰਉ।।ਉਪਾਵਸਗਲਕਰਿਹਾਰਿਓਨਹਨਹਹੁਟਹਿਬਿਕਰਾ
ਲਾ।ਸਰਣਿਬੰਦਨਕਰੁਣਾਪਤੇ।।ਭਵਹਰਣਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ।।ਏਕਤੂਹੀਦੀਨਦਇ
ਆਲਾ।ਪ੍ਰਭਚਰਨਨਾਨਕਆਸਰੋ।।ਉਧਰੇਭ੍ਰਮਮੋਹਸਾਗਰ।।ਲਗਿਸੰਤਨਾਪਗਪਾਲਾ
੨।੧।੨।   ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੫ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਰਨੀਆਇਓਨਾਥਨਿਧਾਨ।।ਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਨਭੀਤਰਿਮਾਗਨਕਉਹਰਿਦਾਨ
੧ ਰਹਾਉ ਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਮਾਨ।।ਦੇਹੁਪ੍ਰੀਤਿ
ਸਾਧੂਸੰਗਿਸੁਆਮੀਹਰਿਗੁਨਰਸਨਬਖਾਨ।੧।ਗੋਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿਦਦਮੋ

ਰਗਨਿ ਮਲੁ ਕਖਾਗਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਗਿਰਾ ਗੁਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੀਗਿ
ਧਿਆਨਾ ॥੨॥੪॥੩॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਅਪਨੋ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰ
ਖ ਪਿਆਰੇ ਜਤ ਸੁਨੀਐ ਤਤ ਮਨਿ ਰਹਸਾਉ ॥ ਵਾਰੀ ਫੇਰੀ ਸਦਾ ਘੁਮਾਈ ਕਵਨੁ ਅ
ਨੂਪੁ ਤੇਰੋ ਠਾਉ ॥੧॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਲਹਿ ਸਗਲਿਆ ਤੇਰੀ ਛਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਝਹਿ ਦਿਖਾਉ ॥੨॥੨॥੫॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲ
੫ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਮਗਨ ਮਨੈ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਆਸਾ ਨੈਨਹੁ ਤਾਰ
ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਇ ਦਿਨ ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਕੈਸੇ ਓਇ ਪਲ ਘਰੀ ਕਿਹਾਰੀ ॥
ਖੂਲੇ ਕਪਟ ਧਪਟ ਬੁਝਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜੀਵਉ ਪੇਖਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਕਉਨੁ ਸੁ ਜਤਨੁ ਉ
ਪਾਉ ਕਿਨੇਹਾ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਉ
ਧਾਰੀ ॥੨॥੩॥੬॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪ
ਾਲ ਗੋਬਿਦੇ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਆਨ ਬਿਖੈ ਤੇ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਕਟੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਅਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਚਿਤ ਜਾਵਹੁ ॥ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੈ ਲਾਵਹੁ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥੨॥੪॥੭॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥ ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਰੰਗਿ ਰਾਚਤ ਮਿਥਿਆ ਪ
ਹਿਰਤ ਖਾਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਭੋਗਵੈ ਸੰਗਿ ਨ ਨਿਬਹਤ ਮਾਤ ॥ ਮ੍ਰਿ
ਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਿ ਰਚਿਓ ਬਾਵਰ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥੧॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਦ ਮੋ
ਹਤ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਖਾਤ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਹੋਇ ਸਹਾਤ ॥੨॥੫॥
੮॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਚਾਲਸਿ ਸਾਥ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਪ

+ ਸਰਮ ਮੁਕੁੰਦ ਮੋਰੇ ਕਰਉ ਨਿਰੰਜਨ ਬਚਨੀ ਆਪਨ ਦਾਸ ਦੇਖਾਵਹੁ

ਤਿਸੁਆਇਓਅਨਾਥਕੇਨਾਥਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤਸੰਪਤਿਬਿਖਿਆਰਸਭੋਗਵਤਨਰ
ਨਿਬਹਤਜਮਕੈਪਥਾ ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਾਉਗੁਨਗੋਬਿਦਉਧਰੁਸਾਗਰਕੇਖਾਤਾ
॥੧॥ ਸਰਨਿਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਹਰਿਸਿਮਰਤਦੁਖਲਾਥਾ ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਧੂ
ਰਿਜਨਬਾਂਛਤਮਿਲੈਲਿਖਤੁਧੁਰਿਮਾਥਾ ॥੨॥੬॥੮॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਸਰਤਨਾਹਿਮਨਤੇਹਰੀ ॥ ਅਬਇਹਪ੍ਰੀਤਿਮਹਾਪ੍ਰਬ
ਲਭਈਆਨਬਿਖੈਜਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂੰਦਕਹਾਤਿਆਗਿਚਾਤ੍ਰਿਕਮੀਨਰਹਤਨਘ
ਰੀ ॥ ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰੁਰਸਨਾਟੇਵਏਹਪਰੀ ॥੧॥ ਮਹਾਨਾਦਕੁਰੰਕਮੋਹਿਓਬੇਧਿਤੀਖ
ਨਸਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮਲਰਸਾਲਨਾਨਕਗਾਠਿਬਾਧਿਧਰੀ ॥੨॥੧॥੯॥
ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਬਸਤਰਿਦਮਹਿਖੋਰ ॥ ਭਰਮਭੀਤਿਨਿਵਾਰਿ
ਠਾਕੁਰਗਹਿਲੇਹੁਅਪਨੀਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਧਿਕਗਰਤਸੰਸਾਰਸਾਗਰਕ
ਰਿਦਇਆਚਾਰਹੁਧੋਰ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਚਰਨਬੋਹਿਥਉਧਰਤੇਲੈਮੋਰ ॥੧॥ ਗਰਭ
ਕੁੰਟਮਹਿਜਿਨਹਿਧਾਰਿਓਨਹੀਬਿਖੈਬਨਮਹਿਹੋਰ ॥ ਹਰਿਸਕਤਸਰਨਸਮਰਥ
ਨਾਨਕਆਨਨਹੀਨਿਹੋਰ ॥੨॥੨॥੧੦॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਬਖਾ
ਨੁ ॥ ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰੁਦਿਨੁਰੈਨਿਭਏਕਲਮਲਹਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿਚ
ਲਨਾਸਗਲਸੰਪਤਕਾਲੁਸਿਰਪਰਿਜਾਨਿ ॥ ਮਿਥਨਮੋਹਦੁਰੰਤਆਸਾਝੂਠੁਸਰਪ
ਰਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸਤਿਪੁਰਖਅਕਾਲਮੂਰਤਿਰਿਦੈਧਾਰਹੁਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲਾ
ਭੁਨਾਨਕਬਸਤੁਇਹਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੩॥੧੧॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋ
ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਲਿਕਲੇਸਨਕਛੁਬਿਆਪੈਸੰਤਸੰਗਿਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿਅ

ਨੁਗਾਵਹੁਅਥਿਰਾਂਖਿਓਨਾਉਪਜਤਉਬੇਰਾ।ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਸਿਮਰੈਤਿਸੁ
ਗਨਤਨਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਸੁਖਮੰਗਲਆਨੰਦਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਚਰਨਨਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਰੁ।ਨਾ
ਨਕਦਾਸਸਰਨਾਗਤਿਤੇਰੀਸੰਤਨਾਕੀਛਾਰੁ ॥੨॥੪॥੧੨॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿਕੇਨਾਮੁਬਿਨੁਧ੍ਰਿਗੁਸ੍ਰੋਤ।ਜੀਵਨਰੂਪਬਿਸਾਰਿਜੀਵਹਿਤਿਹਕਤਜੀਵਨਹੋਤ
॥ ਰਹਾਉ ਖਾਤਪੀਤਅਨੇਕਬਿੰਜਨਜੈਸੇਭਾਰਬਾਹਕਖੋਤ।ਆਠਪਹਰਮਹਾ
ਸ੍ਰਮੁਪਾਇਆਜੈਸੇਬਿਰਖਜੰਤੀਜੋਤ ॥੧॥ ਤਜਿਗੋਪਾਲਆਨਲਾਗੇਸੇਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੀ
ਰੋਤ।ਕਰਿਜੋਰਿਨਾਨਕਦਾਨਮਾਗੈਹਰਿਰਖਉਕੰਠਿਪਰੋਤ ॥੨॥੫॥੧੩॥ ਕੇਦਾਰਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹਧੂਰਿਲੇਮੁਖਿਮਲੀ।ਗੁਣਾਅਚੁਤਸਦਾਪੂਰਨਨਹਦੋਖ
ਬਿਆਪਹਿਕਲੀ। ਰਹਾਉ ਗੁਰਬਚਨਿਕਾਰਜੁਸਰਬਪੂਰਨਈਤਊਤਨਹ
ਲੀ।ਪ੍ਰਭਏਕਅਨਿਕਸਰਬਤਪੂਰਨਬਿਖੈਅਗਨਿਨਜਲੀ ॥੧॥ ਗਹਿਭੁਜਾਲੀ
ਨੋਦਾਸੁਅਪਨੋਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀ।ਪ੍ਰਭਚਰਨਸਰਨਅਨਾਥੁਆਇਓਨਾਨਕਹਰਿ
ਸੰਗਿਚਲੀ ॥੨॥੬॥੧੪॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ।ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਿਰੂਚੈ।ਕੋਟਿ
ਸਾਂਤਿਅਨੰਦਪੂਰਨਜਲਤਛਾਤੀਬੁਝੈ।ਸੰਤਮਾਰਗਿਚਲਤਪ੍ਰਾਨੀਪਤਿਤਉਧ
ਰੇਮੁਚੈ।ਰੇਨੁਜਨਕੀਲਗੀਮਸਤਕਿਅਨਿਕਤੀਰਥਸੁਚੈ ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਧਿ
ਆਨਭੀਤਰਿਘਟਿਘਟਹਿਸੁਆਮੀਸੁਝੈ।ਸਰਨਿਦੇਵਅਪਾਰਨਾਨਕਬਹੁਰਿਜ
ਮਨਹਿਲੁਝੈ ॥੨॥੭॥੧੫ ੧ਰਹਾਉ

ਕੇਦਾਰਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਿਆ। ਰਹਾਉ ਪੂਰਿਰਹਿ
ਆਸਰਬਤ੍ਰਮੈਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ।ਮਾਰਗੁਪ੍ਰਭਕਾਹਰਿਕੀਆਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾ।

ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਜੋ ਸਰਣੀ ਆ
ਵੈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਏ ਸਹਜ ਸੁਭ
ਾਏ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਬੇਧਿਆ ਸੇ ਆਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥ ਮੀਨੁ ਬਿਛੋਹਾ ਨਾ ਸਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ
ਮਰਿ ਪਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੂਖ ਕਿਨਿ ਸਹੀਐ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਪਿਆ
ਸਿਆ ॥ ਕਬ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ਚਕਵੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਦ
ਰਸਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦਿਨਸੁ ਸਭਾਗਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇ
ਨੰਤੀ ਕਤ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਟਿਕਾਹੀ ॥੨॥ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਦੇਹੁਰੀ ਕਤ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥
ਦਰਸ ਬਿਹੂਨਾ ਸਾਧ ਜਨੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੋ ਰਹਣਾ ਨਰਕੁ ਸੋ ਸਹਣਾ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾ
ਇ ਨਿਖੇਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਮਿਲਣਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਅੰਕਿ ਨ ਮਾ
ਵੈ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ
ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਧਾਰੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਮੈ ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਨਹੀ
ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਨਿ
ਅੰਚਲੋ ਗਹਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ਪਾਇਆ ਸਹਜ
ਸੁਭਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਹਾਰੇ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉ
ਰਿ ਹਾਰੇ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ॥ ॥ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਬਿਬਰਜਿਤ ਤਜਹੁ
ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਹਿ ਤੇ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ

ਏਕੁਆਧੁਕੋਈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਬਿਬਰਜਿਤਹਰਿਪਦੁਚੀਨੈਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਰਜਗੁਣਤਮਗੁਣਸਤਗੁਣਕਹੀਐਇਹਤੇਰੀਸਭਮਾਇਆ॥ਚਉਥੇਪਦਕਉ
ਜੋਨਰੁਚੀਨੈਤਿਨ੍ਹੀਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਸਦਾ
ਰਹੈਨਿਹਕਾਮਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਰੁਮਾਇਆਭ੍ਰਮੁਚੂਕਾਚਿਤਵਤਆਤਮਰਾਮਾ॥੩॥ਜਿਹਮੰ
ਦਰਿਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਿਆਅੰਧਕਾਰੁਤਹਨਾਸਾ॥ਨਿਰਭਉਪੂਰਿਰਹੇਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਕ
ਹਿਕਬੀਰਜਨਦਾਸਾ॥੪॥੧॥ਕਿਨਹੀਬਨਜਿਆਕਾਂਸੀਤਾਂਬਾਕਿਨਹੀਲਉਗ
ਸੁਪਾਰੀ॥ਸੰਤਹੁਬਨਜਿਆਨਾਮੁਗੋਬਿਦਕਾਐਸੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਬਿ
ਆਪਾਰੀ॥ਹੀਰਾਹਾਥਿਚੜਿਆਨਿਰਮੋਲਕੁਛੂਟਿਗਈਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਾਚੇਲਾਏਤਉਸਚਲਾਗੇਸਾਚੇਕੇਬਿਉਹਾਰੀ॥ਸਾਚੀਬਸਤੁਕੇਭਾਰਚਲਾਏਪਹੁਚੇਜਾ
ਇਭੰਡਾਰੀ॥੨॥ਆਪਹਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਨਿਕਆਪੈਹੈਪਸਾਰੀ॥ਆਪੈਦਹਦਿਸਿਆ
ਪਚਲਾਵੈਨਿਹਚਲੁਹੈਬਿਆਪਾਰੀ॥੩॥ਮਨੁਕਰਿਬੈਲੁਸੁਰਤਿਕਰਿਪੈਡਾਗਿਆਨ
ਗੋਨਿਭਰਿਡਾਰੀ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੪॥੨॥
ਰੀਕਲਵਾਰਿਗਵਾਰਿਮੂਢਮਤਿਉਲਟੋਪਵਨੁਫਿਰਾਵਉ॥ਮਨੁਮਤਵਾਰਮੇਰਸਰਭਾਠੀਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਧਾਰਚੁਆਵਉ॥੧॥ਬੋਲਹੁਭਈਆਰਾਮਕੀਦੁਹਾਈ॥ਪੀਵਹੁਸੰਤਸਦਾਮ
ਤਿਦੁਰਲਭਸਹਜੇਪਿਆਸਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਬਿਚਿਭਾਉਭਾਇਕੋਊਬੂਝਹਿ
ਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਭਾਈ॥ਜੇਤੇਘਟਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਹੀਮਹਿਭਾਵੈਤਿਸਹਿਪੀਆਈ॥੨॥ਨਗ
ਰੀਏਕੈਨਉਦਰਵਾਜੇਧਾਵਤੁਬਰਜਿਰਹਾਈ॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੈਦਸਵਾਦਰੁਖੂਲੈਤਾਮ
ਨੁਖੀਵਾਭਾਈ॥੩॥ਅਭੈਪਦਪੂਰਿਤਾਪਤਹਨਾਸੇਕਹਿਕਬੀਰਬੀਚਾਰੀ॥ਉਬਟਚ
ਲੰਤੇਇਹੁਮਦੁਪਾਇਆਜੈਸੇਖੋਂਦਖੁਮਾਰੀ॥੪॥੩॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਤ੍ਰਿਸਨਾਕੇਲੀਨੇ

ਗਤਿਨਹਏਕੈਜਾਨੀ॥ਫੂਟੀਆਖੈਕਛੂਨਸੂਝੈਬੂਡਿਮੂਏਬਿਨੁਪਾਨੀ ੧ ਚਲਤ
ਕਤਟੇਢੇਟੇਢੇਟੇਢੇ॥ਅਸਤਿਚਰਮਬਿਸਟਾਕੇਮੂੰਦੇਦੁਰਗੰਧਹੀਕੇਬੇਢੇ॥ ੧ਰਹਾ
ਉ ਰਾਮਨਜਪਹੁਕਵਨਭ੍ਰਮਭੂਲੇਤੁਮਤੇਕਾਲੁਨਦੂਰੇ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿ
ਇਹੁਤਨੁਰਾਖਹੁਰਹੈਅਵਸਥਾਪੂਰੇ ੨ ਆਪਨਕੀਆਕਛੂਨਹੋਵੈਕਿਆਕੋਕਰੈ
ਪਰਾਨੀ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਏਕੋਨਾਮੁਬਖਾਨੀ॥ ੩ ਬਲੂਆਕੇਘਰੂ
ਆਮਹਿਬਸਤੇਫੁਲਵਤਦੇਹਅਇਆਨੇ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਹਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓਬੂਡੇ
ਬਹੁਤੁਸਿਆਨੇ॥ ੪॥੪ ਟੇਢੀਪਾਗਟੇਢੇਚਲੇਲਾਗੇਬੀਰੇਖਾਨ॥ਭਾਉਭਗਤਿਸਿ
ਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐਮੇਰੋਕਾਮਦੀਵਾਨ॥ ੧ ਰਾਮਬਿਸਾਰਿਓਹੈਅਭਿਮਾਨਿ॥ਕਨਿਕ
ਕਾਮਨੀਮਹਾਸੁੰਦਰੀਪੇਖਿਪੇਖਿਸਚੁਮਾਨਿ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਕਾਰਮ
ਹਾਮਦਇਹਬਿਧਿਅਉਧਬਿਹਾਨਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਅੰਤਕੀਬੇਰਆਇਲਾਗੋਕਾਲੁ
ਨਿਦਾਨਿ॥ ੨॥੫॥ਚਾਰਿਦਿਨਅਪਨੀਨਉਬਤਿਚਲੇਬਜਾਇ॥ਇਤਨਕੁਖਟੀਆ
ਗਠੀਆਮਟੀਆਸੰਗਿਨਕਛੁਲੈਜਾਇ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਦਿਹਰੀਬੈਠੀਮਿਹਰੀਰੋਵੈਦੁ
ਆਰੈਲਉਸੰਗਿਮਾਇ॥ਮਰਹਟਲਗਿਸਭੁਲੋਗੁਕੁਟੰਬੁਮਿਲਿਹੰਸੁਇਕੇਲਾਜਾਇ॥
੧ ਵੈਸੁਤਵੈਬਿਤਵੈਪੁਰਪਾਟਨਬਹੁਰਿਨਦੇਖੈਆਇ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਰਾਮਕੀਨਸਿਮ
ਰਹੁਜਨਮੁਅਕਾਰਥੁਜਾਇ॥ ੨॥੬ ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਖਟੁਕਰਮਕੁਲਸੰਜੁਗਤੁਹੈਹਰਿਭਗਤਿਹਿਰਦੈਨਾਹਿ॥ਚਰਨਾ
ਰਬਿੰਦਨਕਥਾਭਾਵੈਸੁਪਚਤੁਲਿਸਮਾਨਿ॥ ੧ ਰੇਚਿਤਚੇਤਿਚੇਤਅਚੇਤ॥ਕਾਹੇਨਬਾ
ਲਮੀਕਹਿਦੇਖ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਸੁਆਨਸਤ੍ਰੁਅਜਾਤੁਸਭਤੇਕ੍ਰਿਸਨਲਾਵੈਹੇਤੁ॥ਲੋਗੁਬ
ਕਿਸੁਜਾਤਿਤੇਕੇਠਉਰਪਹੁਚਿਓਰਾਮਭਗਤਿ ਬਿਸੇਖ

ਐਸੇ
ਪੂਰ ਕਿਆ ਸਰੇ ਹੋਤੀ ਨੀ ਲੋਕ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥੨॥ ਅਜਾਮਲੁ ਪਿੰਗੁਲਾ ਲੁਭਤੁ ਕੁੰਚਰੁ ਗਏ ਹਰਿ ॥ ੧੨੫
ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਨਿਸਤਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਨ ਤਰਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ॥੩॥੧॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿ
ਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ
ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਅਹੈ ਸਭ ਤੇ
ਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ਜੋਕਿ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅ
ਰਦਾਸਿ ॥੨॥ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੩॥ ਕਰੇ ਕ
ਰਾਏ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਤਰੇ ॥
ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਤਪਸੀ ਜਨ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥੧॥ ਭਵਜਲੁ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿ
ਉ ਤਰੀਐ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਰੋਗਿ ਬਿਆਪਿਆ ਦੁਬਿਧਾ ਡੁਬਿ ਡੁਬਿ ਮਰੀਐ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅਲਖ ~~ਅਲਖ~~ ਅਭੇਵਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਆ
ਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪਾਇਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਨਿਆ
ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਬਿਨਸਿ ਬਿਓਗੀ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥
੩ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭ
ਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧
ਨੈਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀ ਤਨੁ ਹੀਨਾ ਜਰਿ ਜੀਤਿਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੋ ॥ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਰਹਸੁ ਨਹੀ ਸਾਚਾ

ਕਿਉ ਛੂਟੈ ਜਮ ਜਾਲੋ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਕਬਹੁ
ਨ ਛੂਟਸਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਭਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹਉ ਮਮਤਾ ਕਠਿ
ਨ ਪੀਰ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੨॥
ਬਹਰੇ ਕਰਨ ਅਕਲਿ ਭਈ ਹੋਛੀ ਸਬਦ ਸਹਜੁ ਨਹੀ ਬੂਝਿਆ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝਿਆ ॥੩॥ ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਸਹਜ
ਧਿਆਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ
॥੪॥੨॥੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭੂੰਡੀ ਚਾਲ ਚਰਣ ਕਰ ਖਿਸਰੇ ਤੁਚਾ ਦੇਹ ਕੁਮ
ਲਾਨੀ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਧੁੰਧਿ ਕਰਨ ਭਏ ਬਹਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ
ਪਾਇਆ ਜਗਿ ਆਇ ॥ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ਜਬ ਬੋਲੈ ਤਬ ਫੀਕੇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪਸਿ ਪਸੂ
ਭਏ ਕਦੇ ਹੋਹਿ ਨ ਨੀਕੇ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਰਸੁ ਵਿਰਲੀ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਏ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥੩॥ ਅਨ ਕੋ
ਦਰੁ ਘਰੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਨਸਿ ਏਕੋ ਦਰੁ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ
ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੩॥੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਵਤ ਗ
ਲਿ ਫਾਹੀ ਦਿਨਸੁ ਜੰਜਾਲਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ਜਿਨਿ
ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਸਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਲੇ ਆਵਸਿ
ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਵਸਿ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਂਧਉ ਕਵਲੁ ਮਨਮੁਖ ਮ
ਤਿ ਹੋਛੀ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧਾ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗਲਿ ਫੰਧਾ
॥੨॥ ਡਗਰੀ ਚਾਲ ਨੇਤ੍ਰ ਫੁਨਿ ਅੰਧੁਲੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹੈ

ਮਾਇਆ ਮੁਲਿ ਉਧੀ ਗੁਰਮਾਈ ॥੩॥ ਖੋਇਓ ਮੂਲੁ ਲਾਭੁ ਕਹ ਪਾਵਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਗਿਆ
ਨ ਵਿਹੂਣੇ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੇ ॥ ॥੪॥੪॥੫॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮੁ ਰਸਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਜਾਣਸਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਸੋ ਜਨੁ ਐਸਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੁਰ
ਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੋ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਸਚੁ ਵੇਸੋ ॥੨॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਹਵਾ ਮਿਥਿਆ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ
ਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੩॥ ਗੁਣੀ ਗੁਣੀ ਮਿਲਿ ਲਾਹਾ
ਪਾਵਸਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ
॥੪॥੫॥੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਧਨੁ ਧਾਰਣੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਪਾਈਐ ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਕਿਰਤਾਰਥ ਸਹਜ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਮਨ
ਰੇ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘ
ਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਕਬਹੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ
॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥੨॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਸਗ
ਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਸਿ ਭਰਮੁ ਨ ਮਿਟਸਿ ਗਵਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਕਬ ਹੀ ਅੰ
ਧੁਲੇ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ॥੩॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮੂਆ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ ॥ ॥੪॥੬॥੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧
ਜਗਨ ਹੋਮ ਪੁੰਨ ਤਪ ਪੂਜਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਿਤ ਦੂਖ ਸਹੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ
ਮੁਕਤਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਗਿ ਜਨਮਾ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਵੈ

ਬਿਖੁ ਬੋਲੈ ਬਿਖੁ ਬੋਲੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਿਹਫਲੁ ਮਰਿ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿ
ਆਕਰਣ ਵਖਾਣੈ ਸੰਧਿਆ ਕਰਮ ਤਿਕਾਲ ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਉਰਝਿ ਮਰੈ ॥ ੨ ॥ ਡੰਡ ਕਮੰਡਲ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਅਤਿ ਭ੍ਰ
ਮਨੁ ਕਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ॥ ੩ ॥ ਜਟਾ
ਮੁਕਟੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਬਸਤ੍ਰ ਛੋਡਿ ਤਨਿ ਨਗਨੁ ਭਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਬਿਨੁ
ਆਵੈ ਕਿਰਤ ਕੈ ਬਾਂਧੈ ਭੇਖੁ ਭਇਆ ॥ ੪ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਜ
ਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਾਖਿ ਲੇ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਨਕ ਝੋਲਿ ਪੀਆ
॥ ੫ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰ
ਬੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਕੋਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰਿ ਮੂਰਖ
ਗਵਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਗਰਬ ਤੇ ਚਲਹਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਬਿੰਦ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਮਾਟੀ ਏਕ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਡੇ ਘੜੈ ਕੁ
ਮ੍ਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦੇਹੀ ਕਾ ਆਕਾਰਾ ॥ ਘਟਿ ਵਧਿ ਕੋ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਕਹਤੁ
ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀਉ ਕਰਮ ਬੰਧੁ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰ
ਉ ਮਹਲਾ ੩ ਜੋਗੀ ਗ੍ਰਿਹੀ ਪੰਡਿਤ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਏ ਸੂਤੇ ਅਪਣੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾ
ਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਮੂਸੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿ
ਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਓਹੁ ਵਸਗਤਿ ਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆ
ਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਪਰਕਿਰਤਿ ਛੋਡੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥
ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਵਿਚਿ ਜਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਮੈ ਕਾਲੈ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸੋਇ ॥ ੫ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ਸੋਇ

ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇਤ੍ਰੀਹੋਇ ੬॥੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ॥ਜਾਕਉਰਾਖੈਅਪਣੀ
ਸਰਣਾਈ॥ਸਾਚੈਲਾਗੈਸਾਚਾਫਲੁਪਾਈ॥ ੧ ਰੇਜਨਕੈਸਿਉਕਰਹੁਪੁਕਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਹੋ
ਆਹੁਕਮੇਵਰਤਾਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਏਹੁਆਕਾਰੁਤੇਰਾਹੈਧਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੈਕਰ
ਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ ੨॥ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਇਕੁਖੇਲੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਰਮਪ
ਦੁਪਾਇਆ ੩ ॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਸੋਇ॥ਐਸਾਬੂਝਹੁਭਰਮਿਨਭੂਲ
ਹੁਕੋਇ ੪॥੩ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਮੈਕਾਮਣਿਮੇਰਾਕੰਤੁਕਰਤਾਰੁ॥ਜੇਹਾਕਰਾਏ
ਤੇਹਾਕਰੀਸੀਗਾਰੁ ੧ ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਂਕਰੇਭੋਗੁ॥ਤਨੁਮਨੁਸਾਚੇਸਾਹਿਬਜੋਗੁ॥
੧ਰਹਾਉ ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੇਕਿਆਕੋਈ॥ਜਾਂਆਪੇਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ ੨
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਿਰਮਕਸਾਈ॥ਮਿਲਉਗੀਦਇਆਲਪੰਚਸਬਦਵਜਾਈ॥੩
ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਕਰੇਕਿਆਕੋਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ ੪॥੪॥ਭੈਰਉਮ
ਹਲਾ ੩ ਸੋਮੁਨਿਜਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਾਰੇ॥ਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੇ ੧
ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁਭਾਈ॥ਮਨੁਖੋਜਤਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ॥
ਮੂਲੁਮੋਹੁਕਰਿਕਰਤੈਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਮਮਤਾਲਾਇਭਰਮਿਭੋਲਾਇਆ॥੨
ਇਸੁਮਨਤੇਸਭਪਿੰਡਪਰਾਣਾ॥ਮਨਕੈਵੀਚਾਰਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸਮਾਣਾ ੩ ਕਰਮੁਹੋ
ਵੈਗੁਰੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਇਹੁਮਨੁਜਾਗੈਇਸੁਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਰੈ ੪ ਮਨਕਾਸੁਭਾ
ਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ਸਭਮਹਿਵਸੈਅਤੀਤੁਅਨਰਾਗੀ ੫ ਕਹਤਨਾਨਕੁਜੋਜਾਣੈਭੇਉ
ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਦੇਉ ੬॥੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਰਾਮਨਾਮੁਜਗਤਨਿ
ਸਤਾਰਾ॥ਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰਾ ੧ ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥
ਸਦਹੀਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲਿ ॥੧ ਰਹਾਉ ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ॥ਬਿਨੁਨਾ

ਵੈਕੈਸੇਪਾਵਹਿਆਇ ॥੨॥ ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੇਕਉਜੈਕਾਰੁ ॥੩॥ ਨਦਰਿਕ
ਰੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩
ਨਾਮਿਉਧਰੇਸਭਿਜਿਤਨੇਲੋਅ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿਜੀਉ
ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮਨਾ
ਮਿਜਿਨਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ ॥ ਆਪਿਉਧਰੇਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਮਨਮੁਖਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ ॥ ਅਉਖੇਹੋਵਹਿਚੋਟਾਖਾਹਿ ॥੩॥ ਆਪੇਕਰਤਾਦੇਵੈਸੋਇ
॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਨਕ
ਾਦਿਕਉਧਾਰੇ ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਬਦਿਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੁ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਭਗਤਿਸਾਚੀਹੋਇ ॥ ਪੂ
ਰੈਗੁਰਿਮੇਲਾਵਾਹੋਇ ॥੨॥ ਨਿਜਘਰਿਵਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵ
ਸੈਮਨਿਆਇ ॥੩॥ ਆਪੇਵੇਖੈਵੇਖਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਧਾਰਿ ॥੪॥੮॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਉਰਧਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਾਥੈਪਾਵੈ
ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮਨਾਮੁਦੁਲਭੁਹੈਭਾਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਰਾਮਨਾਮੁਜਨਭਾਲਹਿਸੋਇ ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਮੰਨ
ਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਨੀਸਾਣੁ ॥੩॥ ਸੋਸੇਵਹੁਜੋਕਲਰਹਿਆ
ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿ ॥੪॥੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਕਲਜੁ
ਗਮਹਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾਰੁਤਿਨਕਰਮਥਾਇਪਾਹਿ ॥੧॥ ਕਲਜੁ
ਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਹੈਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਲਗੈਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਨੁਮਨੁਖੋਜਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥੨॥

ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥੩॥ ਕ
ਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੁ ਹੋਰ ਰੁਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾ
ਮੁ ਲੇਹੁ ਜਮਾਈ ॥੪॥੧੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਅ
ਧਿਕਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰੋ
ਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁ
ਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਮਤਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥ ਇਕਿ ਆਪੇ
ਕਾਢਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੋ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਵ
ਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥ ਚਉਥੀ ਪਦਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾ
ਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ ਏਕਸੁ
ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਏਕ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚਾ
ਏਕੋ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥੫॥੧॥੧੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸ
ਦਾ ਹੈ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਵਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥
੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾ
ਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਮਤਾ ਕਾਲਿ ਸਭਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਹੈ
ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾ
ਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਗ ਮਹਿ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ

ਸੇਵਾ ਕਦੇ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਿਚਿ ਕਦੇ ਨ ਨਿਕਲੈ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਾਂ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਗਵਾਵਹਿ ਲਾਭੁ ਮਾਗਹਿ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਕਿਦੂ ਹੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਦਾ ਹੈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥ ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਭਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥੧੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਆਸਾ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ ਉਦਰੁ ਨੈ ਸਾਣੁ ਨ ਭਰੀਐ ਕਬਹੂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪਚਾਏ ॥੧॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਰਾਮ ਰਸਿ

ਤੋਆ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਅਨਿਕ ... ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ਤਾਂ ਤੇ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ੧੩੩
ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ਜਿ
ਨਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥ ੨ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਕਹੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਵੈ ਸਭਿ ਤਿਸੈ ਸਮਾਏ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੩ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ
ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੫
॥੧੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਤ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਨ ਪਛਾਤਾ ਸਤਜੁਗਿ ਪਰਮ
ਹੰਸ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਤ੍ਰੇਤੈ ਮਾਣਸ ਵਰਤਹਿ ਵਿਰਲੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ੧ ਕਲਿ ਮਹਿ
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਪਾਈਐ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਗੁਣ
ਕਾ ਦਾਤਾ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸ
ਏ ॥ ੩ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ ਜੋ ਕਿ
ਛੁ ਕਹੈ ਸੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ੪॥੬॥੧੬ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩
॥ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ
ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ੧ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਭ
ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੨ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦਾਤਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ
ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਧਾਇ
॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪॥੭॥੧੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਭੂਲਾ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਸਦ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੇਖ ਕਰੈ ਬਹੁਤੁ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ਅੰਤਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਾ ਭੂਖ ਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ਭਉਕਤ ਫਿਰੈ ਦਰ ਬਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੮॥੧੮॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਇਆ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਹਲਕੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਭਰਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਸੂਆ ਕਰਮ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਵਸਿਆ ਪਾਇਆ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥੧੯॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਹੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਾਥੇ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਲਕੁ ਗਮੁ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤਾ ਉਪਦੇਸੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਛੋਡਹੁ ਜੀਉ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਛੋਡਉਗੁਰਕੈਦੀਆਬੁਝਾਇ॥੨॥ਸੰਡਾਮਰਕਾਸਭਿਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦੁਆਪਿਵਿਗੜਿਆਸਭਿਚਾਟੜੇਵਿਗਾੜੇ॥ਦੁਸਟਸਭਾਮਹਿਮੰਤ੍ਰੁਪਕਾਇਆ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਕਾਰਾਖਾਹੋਇਰਘੁਰਾਇਆ॥੩॥ਹਾਥਿਖੜਗੁਕਰਿਧਾਇਆਅਤਿਅਹੰਕਾਰਿ॥ਹਰਿਤੇਰਾਕਹਾਤੁਝੁਲਏਉਬਾਰਿ॥ਖਿਨਮਹਿਭੈਆਨਰੂਪੁਨਿਕਸਿਆਥੰਮ੍ਹਉਪਾੜਿ॥ਹਰਣਾਖਸੁਨਖੀਬਿਦਾਰਿਆਪ੍ਰਹਲਾਦੁਲੀਆਉਬਾਰਿ॥੪॥ਸੰਤਜਨਾਕੇਹਰਿਜੀਉਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਜਨਕੇਇਕੀਹਕੁਲਉਧਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਸੰਤਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥੧੦॥੨੦॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ॥ਆਪੇਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇਸੰਤਜਨਾਕਉਆਪੇਰਾਖਾਸੋਈ॥ਜੋਤੇਰੀਸਦਾਸਰਣਾਈਤਿਨਮਨਿਦੁਖੁਨਹੋਈ॥੧॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਭਗਤਾਕੀਰਖਦਾਆਇਆ॥ਦੈਤਪੁਤ੍ਰੁਪ੍ਰਹਲਾਦੁਗਾਇਤ੍ਰੀਤਰਪਣੁਕਿਛੂਨਜਾਣੈਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤੀਦੁਬਿਧਾਸਬਦੇਖੋਈ॥ਸਦਾਨਿਰਮਲਹੈਜੋਸਚਿਰਾਤੇਸਚੁਵਸਿਆਮਨਿਸੋਈ॥੨॥ਮੂਰਖਦੁਬਿਧਾਪੜ੍ਹਹਿਮੂਲੁਨਪਛਾਣਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਕਰਹਿਦੁਸਟੁਦੈਤੁਚਿੜਾਇਆ॥੩॥ਪ੍ਰਹਲਾਦੁਦੁਬਿਧਾਨਪੜੈਹਰਿਨਾਮੁਨਛੋਡੈਡਰੈਨਕਿਸੈਦਾਡਰਾਇਆ॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਹਰਿਜੀਉਰਾਖਾਦੈਤੈਕਾਲੁਨੇੜਾਆਇਆ॥੪॥ਆਪਣੀਪੈਜਆਪੇਰਾਖੈਭਗਤਾਂਦੇਇਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਹਰਣਾਖਸੁਨਖੀਬਿਦਾਰਿਆਅੰਧੈਦਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ॥ ੫॥੧੧॥੨੧॥੨੬॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਹਰਿਜਨਸੰ

ਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗਿ ਲਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮ
ਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਾਇਣੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਣੁ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਗਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਲੇ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨ ਸਰਿ ਨਾਇਣੁ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿ
ਖ ਪਾਪ ਗਏ ਗਾਵਾਇਣੁ ॥ ੩ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਾਇਣੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੇਲਿ
ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਫਲ ਸਾ ਘ
ਰੀ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿੰਧੁ ਭਉ ਤਰੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥
ਜਗਜੀਵਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਪਰਹਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸ
ਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਪਰੀ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕੀਓ ਅਠਸਠਿ ਸੁਰਸਰੀ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਮੂਰ
ਖ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰਿਓ ਤਾਰਣ ਹਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹ
ਲਾ ੪ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਜਪਮਾਲੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਫੇਰਿ ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਲੀ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤੂਟਿ ਗਈ ਮਾ
ਇਆ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਘਾਲ ਜਿਨਿ ਘਾਲੀ ॥ ਤਿਸੁ
ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲੀ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਿ ਅਗਮ ਦਿਖਾ
ਲੀ ॥ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿ
ਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਾਰਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪
ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਜਾਪੁ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਪੁ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹਰਿ

ਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਸਚੁਤੇਰੈਵਸਿਜੁਗਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੨॥ਜਿਸਕਉਤੂਮਨਹਰਿਰਾਖਿਆਭਾਵੈ॥ਤਿਸਕੈਨੇੜੈਕੋਇਨਜਾਵੈ॥੩॥ਤੂਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸਭਤੈਭਰਪੂਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕਹਰਿਜੀਪਿਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਹਰਿਕੀਹਰਿਮੂਰਤਿਜਿਸੁਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਸੋਗੁਰਮਤਿਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਿ॥੧॥ਮਧੁਸੂਦਨੁਜਪੀਐਉਰਧਾਰਿ॥ਦੇਹੀਨਗਰਿਤਸਕਰਪੰਚਧਾਤੂਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਕਾਢੇਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨਕਾਰਜਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿ॥ਤਿਨਚੂਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਤਾਂਕਿਛੁਕੀਜੈਜੇਕਿਛੁਹੋਵੈਹਰਿਬਾਹਰਿ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਈਭਲਹੋਸੀਹਰਿਧਿਆਵਹੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੩॥ਹਰਿਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪੇਓਹੁਪੂਛਿਨਕਿਸੈਕਰੇਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਆਈਐਜਿਨਿਮੇਲਿਆਸਤਿਗੁਰੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੪॥੧॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੪॥ਤੇਸਾਧੂਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਜਿਨਜਪਿਆਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਦੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸੈਖਿਨੁਖਿਨੁਤਿਨਕਉਹਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਗਤਪਿਤਸੁਆਮੀਹਮਦਾਸਨਿਦਾਸਕੀਜੈਪਨਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਮਤਿਊਤਮਤਿਨਪਤਿਊਤਮਜਿਨਹਿਰਦੈਵਸਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਲਾਇਹਰਿਸੁਆਮੀਤਿਨਸਿਮਰਤਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥੨॥ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਹਰਿਦਰਗਹਕਾਢੇਮਾਰੀ॥ਤੇਨਰਨਿੰਦ

ਕਉ ਸੋਭਾ ਤਿਨ ਪਾਵਾ ਹਿਤ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਏ ਸਿਰਜਨਹਾਰੀ ॥੩॥ ਹਮ ਕਿਆ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵਹ ਆਪੇ ਬੋ
ਲੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿ
ਲਸੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਈ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੁਨਣੇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁ
ਣਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤਿਨ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ ਨਿਤ ਚਰਣੇ ॥੧॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ
ਤਰਣੇ ॥ ਅਨਿਕ ਅਸੰਖ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਹਵਾ ਇਤੁ ਗਨਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪਣੇ ॥ ਜੋ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣੇ
ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥੨॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੰਸੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਿਤਾ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਤਾ
ਜਿਨਿ ਜਨ ਜਣੇ ॥ ਜਿਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰ
ਗਹ ਹਰਿ ਜਨ ਬਣੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਵਿਚਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਰ
ਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਪਵਣੇ ॥੪॥੭
॥੧॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਗਲੀ ਥੀਤਿ ਪਾਸਿ
ਡਾਰਿ ਰਾਖੀ ॥ ਅਸਟਮ ਥੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਨਮਾ ਸੀ ॥੧॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਰ ਕਰਤ ਕ
ਚਰਾਇਣ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਤ ਨਾਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਪੰਜੀਰੁ ਖਵਾ
ਇਓ ਚੋਰ ॥ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਰੇ ਸਾਕਤ ਢੋਰ ॥੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਦੇਹਿ ਲੋਰੋਨੀ ॥ ਸੋ ਮੁ
ਖੁ ਜਲਉ ਜਿਤੁ ਕਹਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜੋਨੀ ॥੩॥ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਊਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠ
ਤ ਸੁਖੀਆ ॥ ਭਉ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਜਾਂ ਐਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥੧॥ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥

॥ ਸਗਲ [illegible] ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਇਆ ਚਿਤੁ ਜਾਗਿਆ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਾ
ਰਹਿਆ ਸਭੁ [illegible] ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥ ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ
ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਂ ਨੇਬੇਰਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ਨ ਤੀਰਥ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿ
ਵਾਜ ਗੁਜਾਰਉ ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਲੇ ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੩॥ ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ॥
ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨਾ ॥੪॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ
ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੫॥੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੰਧਿ ਆਨੀ ॥
ਪਾਂਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਚੜਿਓ ਸਿਕਾਰ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿ
ਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਖੇਰ ਬਿਰਤਿ ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ ॥ ਅਹੇਰਾ ਪਾ
ਇਓ ਘਰ ਕੈ ਗਾਂਇ ॥੨॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਆਣੇ ਹਾਟਿ ॥ ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇ ਗਏ ਬਾਂਢੇ ਬਾਟਿ ॥
੩॥ ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜੇ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੋਚਿ ਖਾਵਾਇਆ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਲੇ
ਹੁ ਮਤੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਥਰ ਕਉ ਬਹੁ ਨੀਰੁ ਪਵਾਇਆ
॥ ਨਹ ਭੀਗੋ ਅਧਿਕ ਸੂਕਾਇਆ ॥੨॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੂਰਖੈ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਦਹ ਦਿ
ਸ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਕਣ ਖਲਹਾਨੁ ਜੈਸੇ ਗਾਹਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਸਾ
ਕਤ ਤੇ ਕੋ ਨ ਬਰਸਾਇਆ ॥੪॥ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਬ
ਣਤ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਰਚਿਓ ਸਰੀਰਾ ॥ ਜਿ
ਨਹਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸ ਕਉ ਪੀਰਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸਰ

ੴ

ਛਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੀ ਬਿਪ
ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਨਹ ਪਾਰਣਾ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਮੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੪॥੧੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਦਯੁ ਪਾਛੈ
ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਮਧਿ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉਣ ॥ ਸੂਖ ਸਹ
ਜ ਆਨੰਦ ਗ੍ਰਿਹ ਭਉਣ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਜੀਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਅਮਰ ਥਿਰੁ ਥੀਵੇ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜੇ ਦ
ਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲੀਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥੪॥੧੭॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਮਨੋਰਥ ਆਵਹਿ ਹਾਥ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗ ਕੇ ਸੰਗੀ ਪਾਂਥ ॥
੧ ॥ ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਪੀਵਤ ਬਹੁੜਿ
ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਜਾਪ ਤਾਪ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪੂਰਨਾ
ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥੨॥ ਰਾਜ ਮਾਲ ਸਾਦਨ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਪੂਰ
ਨ ਆਚਾਰਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੁ ਕੀਆ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਛਾ
ਰੁ ॥੪॥੧੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੋ ਤਿਲ ਕਾ ਮੂਲਿ ॥ ਦੁਸਟੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਮੂ
ਆ ਹੋਇ ਕੈ ਸੂਲ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਆਪਿ ॥ ਪਾਪੀ ਮੂਆ ਗੁਰ ਪਰਤਾਪਿ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਜਨਿ ਆਪਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਇਆਣਾ ਪਾਪੀ ਓਹੁ ਆਪਿ
ਪਚਾਇਆ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮਾਥਾ ਈ
ਹਾਂ ਊਹਾਂ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਲੇਛੁ ਪਾਪੀ ਪਚਿ
ਆ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥੪॥੧੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਤੇਰੋ ਨਾ
ਮੁ ॥ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਦੁਨੀ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਗਜ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਦੀਦਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ

ਬਿਨਸਕਤੁਨੀਅਛਨੁ॥੧॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਕਵਨਸਲਾਹਾ॥ਗਨੀਵਤੇਗਨੀਸਿ
ਛਤ੍ਰਪਾਤਿਸਾਹਾ॥੨॥ਨਿਧਰਿਆਧਰਪਨਹਖੁਦਾਇਆ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਦਿਨੁਰੈਣਿਧਿਆਂ
ਇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਉਖੁਦਿਖਸਮਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਅਲਹੁਨਵਿਸਰੈਦਿਲਜੀਅਪਰਾਨ॥
੪॥੧੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਾਚਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਲਹਹੁ॥ਪ੍ਰਭਕਾਭਾਣਾਸ
ਤਿਕਰਿਸਹਹੁ॥੧॥ਜੀਵਤਜੀਵਤਜੀਵਤਰਹਹੁ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਨਿਤਉਠਿਪੀਵਹੁ॥
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਕਹਹੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਇਕਨਾਮਿਉਧਾਰੁ॥
ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥੨॥੧੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਰਬਫਲ
ਪਾਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਾਏ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ਪੂਰਬਿ
ਕਰਮਿਲਿਖੇਗੁਣਗਾਉ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧੂਸੰਗਿਹੋਵੈਉਧਾਰੁ॥ਸੋਭਾਪਾਵੈਪ੍ਰਭਕੈਦੁ
ਆਰਿ॥੨॥ ਸਰਬਕਲਿਆਣਚਰਣਪ੍ਰਭਸੇਵਾ॥ਧੂਰਿਬਾਛਹਿਸਭਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ॥
੩॥ ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਉਧਰਿਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥੪॥
੧੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਅਪਣੇਦਾਸਕਉਕੰਠਿਲਗਾਵੈ॥ਨਿੰਦਕਕਉਅ
ਗਨਿਮਹਿਪਾਵੈ॥੧॥ਪਾਪੀਤੇਰਾਖੇਨਾਰਾਇਣ॥ਪਾਪੀਕੀਗਤਿਕਤਹੂਨਾਹੀਪਾਪੀ
ਪਚਿਆਆਪਕਮਾਇਣ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦਾਸਰਾਮਜੀਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿੰਦਕਕੀਹੋ
ਈਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਦੋਖੀਅਪਣਾ
ਕੀਤਾਪਾਇਆ॥ ੩॥ਆਇਨਜਾਈਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਣਾ
ਈ॥੪॥੧੩॥ ਚਉਪਦੇ

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨॥੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸ੍ਰੀਧਰਮੋ
ਹਨਸਗਲਉਪਾਵਨਨਿਰੰਕਾਰਸੁਖਦਾਤਾ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਕਰਹਿਅਨਸੇਵਾਕਵ

ਨਾਥਿ ਥਿਆ ਸਮਾਣਾ ੪ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਗੋਬਿਦ ਭਾਜੁ ॥ ਅਵਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋ
ਚਿਤਵੀਐ ਤਿਤੁ ਬਿਗਰਸਿ ਕਾਜੁ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦਾਸੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ
ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿੰਦਹਿ ਨਿਗੁਰੇ ਪਸੂ ਸਮਾ
ਨਾ ੨ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਾਕਤ ਕਹਤੇ ਮੇਰਾ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਦੁਰਮਤਿ ਹੈ ਮੈਲੀ
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ੩ ਹੋਮ ਜਗ ਜਪ ਤਪ ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਆਪੁ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ੪ ।
੧ ।੧੪ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਬਨ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਤ੍ਰਿਣ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੇਖਿ
ਓ ਉਦਾਸਾਏ ॥ ਦੰਡਧਾਰ ਜਟਧਾਰੈ ਪੇਖਿਓ ਵਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥਾਏ ॥ ੧ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੇਖਿ
ਓ ਮਨ ਮਾਏਂ ॥ ਊਭ ਪਇਆਲ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੧ ਰਹਾਉ
ਜੋਗ ਭੇਖ ਸੰਨਿਆਸੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ਕਾਪੜਾਏ ॥ ਤਪੀ ਤਪੀਸੁਰ ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ
ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤਾਏ ॥ ੨ ਚਹੁ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਖਟ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਦਸ ਅਸਟੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਾ
ਏ ॥ ਸਭ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਨਹਿ ਤਉ ਕਿਸ ਤੇ ਕਹਉ ਦੁਰਾਏ ॥ ੩ ਅਗਹ ਅਗਹ ਬੇ
ਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਹ ਕੀਮ ਕੀਮ ਕੀਮਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਹ
ਘਟਿ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥ ੪ ।੨ ।੧੫ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਿ
ਉ ਕਰੈ ॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਨਿਤ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ ਹੈ ਨਿਕਟੇ ਅਰੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ਨੇੜੈ ਨੇੜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥ ੧
ਰਹਾਉ ਨਿਕਟਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ ਦਰਬੁ ਹਿਰੈ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਖਾਇ ॥ ਪ
ਈ ਠਗਉਰੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥ ੨ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾ
ਨੈ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮੂਠਾ ਹੈ ਮੂੜੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਾਝੁ

ਗ

ਰਜਹੁ ਹੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਾਇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਲਾਟ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ
ਖੁਲੇ ਕਪਾਟ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਟੇ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਮ ੩ ॥੧੬
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ
ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸੋ ਹੋਵੈ ਜਿ ਕਰੈ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥ ਰਾਖਹੁ
ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਨਿ
ਰਭਉ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਏਕੁ ਪਰਾਤਾ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥
ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਮਾਣਸ ਬਾਣਿ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾ
ਣੁ ॥ ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ੪ ॥੪॥੧੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ
ਜੇ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਵਿਸਰੈ ਨਰਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਭਾਏ ॥ ਕਿ
ਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਕੜੇ ਕੜਿ ਪਚਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾ
ਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਖਪਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕੜੀ
ਐ ਜੇ ਅਨਿਆਇ ਕੋ ਮਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਕੜੀਐ
ਜਾਂ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਧਿਙਾਣੈ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਭੂਲਿ
ਰੰਞਾਣੈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੋਇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ॥ ਤਬ ਕਾੜਾ ਛੋਡਿ ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਸੋਤੇ ॥ ੩ ॥
ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ਇ
ਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥ ਮ ੫ ॥੧੮ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈਸੋ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਠੈ ਕੈਸੇ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ॥ ਜੀਲ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ

ਬਜੈਰਬਾਬ॥ਨਾਮਬਿਨਾਬਿਰਥੇਸਭਿਕਾਜ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਹਹੁਕੋਤਰਿਆ॥ਬਿ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਕੈਸੇਪਾਰਿਪਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਜਿਹਵਾਕਹਾਕੋਬਕਤਾ॥ਬਿਨੁ
ਸ੍ਰਵਨਾਕਹਾਕੋਸੁਨਤਾ॥ਬਿਨੁਨੇਤ੍ਰਾਕਹਾਕੋਪੇਖੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਰੁਕਹੀਨਲੇਖੈ॥੨॥ਬਿ
ਨੁਬਿਦਿਆਕਹਾਕੋਈਪੰਡਿਤ॥ਬਿਨੁਅਮਰੈਕੈਸੇਰਾਜਮੰਡਿਤ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕਹਾਮ
ਨੁਠਹਰਾਨਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥੩॥ਬਿਨੁਬੈਰਾਗਕਹਾਬੈਰਾਗੀ॥
ਬਿਨੁਹਉਤਿਆਗਿਕਹਾਕੋਊਤਿਆਗੀ॥ਬਿਨੁਬਸਿਪੰਚਕਹਾਮਨਚੂਰੇ॥ਨਾਮ
ਬਿਨਾਸਦਸਦਹੀਝੂਰੇ॥੪॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੀਖਿਆਕੈਸੇਗਿਆਨੁ॥ਬਿਨੁਪੇਖੇਕਹੁ
ਕੈਸੋਧਿਆਨੁ॥ਬਿਨੁਭੈਕਥਨੀਸਰਬਬਿਕਾਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਰਕਾਬੀਚਾਰ॥੫॥
੬॥੧੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਾਨੁਖਕਉਦੀਨਾ॥ਕਾਮਰੋਗਿਮੈਗ
ਲੁਬਸਿਲੀਨਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਰੋਗਿਪਚਿਮੁਏਪਤੰਗਾ॥ਨਾਦਰੋਗਿਖਪਿਗਏਕੁਰੰ
ਗਾ॥੧॥ਜੋਜੋਦੀਸੈਸੋਸੋਰੋਗੀ॥ਰੋਗਰਹਿਤਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੋਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਹਵਾਰੋਗਿਮੀਨੁਗ੍ਰਸਿਆਨੋ॥ਬਾਸਨਰੋਗਿਭਵਰੁਬਿਨਸਾਨੋ॥ਹੇਤਰੋਗਕਾਸ
ਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਰੋਗਮਹਿਬਧੇਬਿਕਾਰਾ॥੨॥ਰੋਗੇਮਰਤਾਰੋਗੇਜਨਮੈ॥ਰੋ
ਗੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਭ੍ਰਮੈ॥ਰੋਗਬੰਧਰਹਨੁਰਤੀਨਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਰੋਗੁ
ਕਤਹਿਨਜਾਵੈ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਿਸੁਕੀਨੀਦਇਆ॥ਬਾਹਪਕੜਿਰੋਗਹੁ
ਕਢਿਲਇਆ॥ਤੂਟੇਬੰਧਨਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਰੋਗੁਮਿਟਾ
ਇਆ॥੪॥੭॥੨੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਮਹਾਅਨੰਦ॥ਚੀਤਿ
ਆਵੈਤਾਂਸਭਿਦੁਖਭੰਜ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਰਧਾਪੂਰੀ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਕਬਹਿਨ
ਝੂਰੀ॥੧॥ਅੰਤਰਿਰਾਮਰਾਇਪ੍ਰਗਟੇਆਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਰੰਗੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾ

ਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁ
ਲਾਲਾ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ੨ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਧਨਵੰਤਾ ਚੀਤਿ ਆਵੈ
ਸਦ ਨਿਭਰੰਤਾ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਚੂਕੀ ਕਾਣੇ ੩ ਚੀ
ਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਸਦ
ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤਾ ੪।। ੮।।੨੧ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਚਰੰਜੀਵੀ ਭਾਈ ਹਮਾਰੇ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੀ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ
।। ਕੁਟੰਬੁ ਹਮਾਰਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੀ ੧ ਹਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸਭਹਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਪਿਤਾ ਸੰਗਿ ਮੇਲੇ ੧ ਰਹਾਉ ਮੰਦਰ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬੇਅੰਤ ਅਪੂਛੇ ਰਾਜੁ
ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਹੀ ਨਿਹਚਲੁ ਮਾਲੁ ਹਮਾਰਾ ਅਖੂਟੁ ਅਬੇਚਲੁ ੨ ਸੋਭਾ ਮੇਰੀ ਸਭ ਜੁਗ ਅੰਤ
ਰਿ ਬਾਜ ਹਮਾਰੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਈ ਭਗਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸਭ
ਨੀ ਲੋਈ ੩ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਾਝ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਰਲਿ ਕੀਨੀ ਸਾਂਝ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜ
ਉ ਪਿਤਾ ਪਤੀਨੇ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਲੀਨੇ ੪।।੯।।੨੨ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਨਿਰਵੈਰ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਤੁਮ੍ ਬਖਸਾਤੇ ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ ਕਉ
ਮਿਲੈ ਨ ਢੋਈ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ੧ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਨਾਇ
ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ੧ ਰਹਾਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਆਦੇਸੁ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ ਚੂਕਾ ਪੜਦਾ ਤਾਂ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਖਸਮੁ ਤੂਹੈ ਸਭਨਾ ਕੇ ਰਾਇਆ
੨ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰਿਆ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ
ਤਾਂ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਚਿੰਤ ਗਈ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ੩ ਹਰਾਮਖੋਰ ਨਿਰਗੁਣ ਕ
ਉ ਤੂਠਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ

ਵੂ

ਨਾਨਕਦਾਸਦੇਖਿਬਿਗਸੈਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥੨੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਬੇ
ਮੁਹਤਾਜੁ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਸਚਾਸਾਜੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਭਸਕਾਦਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾ
ਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਗੁਰਜੈਸਾਨਾਹੀਕੋਦੇਵ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸੁਲਾਗਾਸੇਵ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਮਾਰਿਜੀਵਾਲੈ
॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਈਹੈਸਭਨੀਥਾਈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਤਾ
ਣੁਨਿਤਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਘਰਿਦੀਬਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਹਉਸਦਬਲਿਜਾਇਆ॥ਪ੍ਰ
ਗਟੁਮਾਰਗੁਜਿਨਿਕਰਿਦਿਖਲਾਇਆ॥੩॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁਭਉਨਬਿਆਪੈ
॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਨਾਨਕਸੋਧੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁ
ਰਨਾਹੀਭੇਦ॥ ॥੪॥੧੧॥੨੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਮਨੁਪਰਗਟੁਭਇਆ॥ਨਾ
ਮੁਲੈਤਪਾਪੁਤਨਤੇਗਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਸਗਲਪੁਰਬਾਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਅਠਸਠਿ
ਮਜਨਾਇਆ॥੧॥ ਤੀਰਥੁਹਮਰੈਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆਤਤੁਗਿਆ
ਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਦੁਖੁਦੂਰਿਪਰਾਨਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਅਤਿਮੂੜਸੁਗਿਆਨਾ॥ਨਾਮੁ
ਲੈਤਪਰਗਾਸਿਉਜੀਆਰਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਛੁਟੇਜੰਜਾਰਾ॥੨॥ਨਾਮੁਲੈਤਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾ
ਮੁਲੈਤਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪ੍ਰਭੁਕਹੈਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸਾਚੀਰਾਸਿ॥
੩॥ਗੁਰਿਉਪਦੇਸੁਕਹਿਓਇਹੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਉਧ
ਰੇਨਾਮੁਪੁਨਹਚਾਰ॥ਅਵਰਿਕਰਮਲੋਕਹਪਤੀਆਰ॥ ॥੪॥੧੨॥੨੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ
੫ ॥ਨਮਸਕਾਰਤਾਕਉਲਖਬਾਰ॥ਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈਤਾਕਉਵਾਰਿ॥ਸਿਮਰਨਿਤਾ
ਕੈਮਿਟਹਿਸੰਤਾਪ॥ਹੋਇਅਨੰਦੁਨਵਿਆਪਹਿਤਾਪ॥੧॥ਐਸੋਹੀਰਾਨਿਰਮਲਨਾਮ
॥ਜਾਸੁਜਪਤਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਦੁਖਡੇਰਾਢਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿ

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਗਹੈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ
ਹਾਰੀ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੂਕੇ ਕੀਨੇ ਹਰਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿ
ਥਾਵੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਸੋ ਜਾਪੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਸੁ ਆਪਿ ਦਇਆਰੁ ॥੪॥੨੩॥੩੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਆਪਿ ਸੀ
ਗਾਰੀ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਦੇ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਮਿਟਿਓ ਦੁਖੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥ ਗੁਰ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਮਾ
ਈ ਬਾਪ ॥੧॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੈ ਗ੍ਰਸਤਿ ਅਨੰਦ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਮੋਹਿ ਕੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ਭਏ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ
ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਪਰਸਾਦ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਾ ਕੈ
ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਤਾ ਕੈ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਪ
ਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਿਰਲੈ ਕੋ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨੪॥੩੭॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਿਤਵਤ ਪਾਪ ਨ ਆਲਕੁ ਆਵੈ ॥ ਬੇਸੁਆ ਭਜਤ ਕਿਛੁ ਨਹ
ਸਰਮਾਵੈ ॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ਬਜਰ ਸਿਰਿ ਪਰੈ ॥੧॥
ਮਾਇਆ ਲਗਿ ਭੂਲੋ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਾਵਣਹਾਰੈ ਰਾਚਿ ਰਹਿਆ ਬਿ
ਰਥਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਖਤ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਹਾਇ ॥ ਗੜਬੜ ਕਰੈ ਕਉਡੀ ਰੰ
ਗੁ ਲਾਇ ॥ ਅੰਧ ਬਿਉਹਾਰ ਬੰਧ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜੀਅ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਕਰਤ
ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਰਜ ਮਾਇਆ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮਨੁ ਲੀ
ਨਾ ॥ ਤੜਫਿ ਮੂਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੇ ਰਾਖੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪ

ਇਆ ॥੪॥੨੫॥੩੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਹਿਰਦੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾ
ਹਿ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਤਾਰਿ ਲਏ ਸਾ
ਗਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਪਾਵ
ਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੨॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰ
ਤਰਿ ਇਹੁ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ
ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤਨ ਕਾ ਆਪਿ ॥ ਅਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਆਪੇ
ਜਾਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਹਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥਿ ॥੪॥੨੬॥੩੯॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮੀ ॥ ਰੋਮਿ ਰੋ
ਮਿ ਰਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਗ
ਮਾ ਅਮੋਲਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ॥ ਨਾਮ ਕੀ
ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਮਹਿ ਬਨੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਹ
ਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਨ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈ
ਤ ਅਨਹਦ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿ
ਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਧਨਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪਰਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥੪॥੨੭॥੪੦॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰ
ਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੂ ਬ
ਜਾਵਨਹਾਰਾ ॥ ਹਮ ਤੇਰੇ ਭਿਖਾਰੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਤਉ ਪਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥

ਧਿਆਇ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਦਰਦ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੪॥੩੧॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕਉ ਜੋਹਾਰੁ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕਰਤਬ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਸਭ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਓਟ ਤਿਸੈ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਹਮਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਸਭੁ ਜਨ ਕਾ ਪੜਦਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦਾ ॥੪॥੩੨॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੀ ਰੋਜੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਬਲਨ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਨਬੰਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਬੂਝਿ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰੇ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰੁ ॥ ਵਿਰਲੈ ਕੀਨੋ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਰਹੀ ਬਿਆਪਿ ॥ ਜੋ ਲਪਟਾਨੋ ਤਿਸੁ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥੨॥ ਸ੍ਵਾਂਗੀ ਸਿਉ ਜੋ ਮਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ॥ ਸ੍ਵਾਗਿ ਉਤਾਰਿਐ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਰਤਨਹਾਰ ॥ ਤੈਸੋ ਪਰਪੰਚੁ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥੩॥ ਏਕ ਵਸਤੁ ਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰਨ ਕਾਜੁ ਤਾਹੀ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੪॥੨੦॥੩੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋਨੀ ਭਵਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰੋਗੀ ਕਰਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥ ਡਾਨੁ ਦੈਤ
ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਜਾਮ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਬਾਦੁ ॥ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੰਧੁ ਛੇਦਾਵੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚਾਵੈ ॥ ਭਗਤ
ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਗਰਭ ਮਹਿ ਗਲੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰਾਜ ਤੇ ਟਲੈ ॥੨॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ
ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ਤੇ ਬੁਰਾ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਭਾਰੁ ਨਿੰਦ
ਕਿ ਸਿਰਿ ਧਰਾ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭਗਤ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਸੋ ਨਿਸਤਰੈ ਜੋ ਪੂਜੈ ਪੈਰ ॥ ਆਦਿ
ਪੁਰਖਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੋਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੨੧॥੩੪॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਨਾਦ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ
ਪੂਜਾ ਦੇਵ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤ
ਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਨ ਦਾਨੁ
॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੇ ਸਗਲ ਪਵੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਰੋ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਉਣ ਸੰ
ਜੋਗ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਭੋਗ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਗਲ ਆਚਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਰ
ਮਲ ਬਿਉਹਾਰ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਸਗਲ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥
ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੨੨॥੩੫॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਧਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਨਿਰਮਲ ਮ
ਨਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ
ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰੋਗੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਖੰਡਹੁ ਰੋਗੁ ॥ ਦੁਖੀਏ ਕਾ ਮਿਟਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੋਗੁ ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਤੁਮ੍ਹ ਥਾ
ਨਿ ਬੈਠਾਵਹੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ॥੨॥ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ

ਰਾਮੁਨਾਮੁਗਾਇਹੋਇਚਿਤੁਰਸੁਗਇਆ॥ ਸਗਲਭਇਆਨਕਾਭਉਉਤਰੈਸੋ॥ ਜਨਆਪਨੇਕੇਰਾਖਿ
ਮਨਿਬਸੈ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੁਖਨਿਧਾਨ॥ ਤਤੁਗਿਆਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਸੰਤਟਹਲੈਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਏ॥੪॥੨੩॥੩੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥
ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਦੁਰਤੁਸਭੁਨਸੈ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਨਿ
ਰਮਲਰੀਤਿ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਹੋਇਏਕਪਰੀਤਿ॥੧॥ ਸੰਤਮੰਡਲੁਤਹਾਕਾਨਾਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕੇਵਲਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਜਨਮਮਰਣੁਰਹੈ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮ
ਹਿਜਮੁਕਿਛੂਨਕਹੈ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਹੋਇਨਿਰਮਲਬਾਣੀ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਨਾਮੁਵਖਾ
ਣੀ॥੨॥ ਸੰਤਮੰਡਲਕਾਨਿਹਚਲਆਸਨੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਪਾਪਬਿਨਾਸਨੁ॥ ਸੰਤਮੰਡ
ਲਮਹਿਨਿਰਮਲਕਥਾ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਹਉਮੈਦੁਖਨਸਾ॥੩॥ ਸੰਤਮੰਡਲਕਾਨਹੀਬਿਨ
ਸੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਠਾਕੁਰਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ ਨਾਨਕਓਤਿਪੋ
ਤਿਭਗਵਾਨੁ॥੪॥੨੪॥੩੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਰੋਗੁਕਵਨੁਜਾਂਰਾਖੈਆਪਿ॥ ਤਿਸੁ
ਜਨਹੋਇਨਦੂਖੁਸੰਤਾਪੁ॥ ਜਿਸੁਊਪਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ ਤਿਸੁਊਪਰਤੇਕਾਲੁਪਰਹਰੈ॥
੧॥ ਸਦਾਸਖਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਨਿਕਟਿਨਆ
ਵੈਤਾਕੈਜਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਬਇਹੁਨਸੋਤਬਕਿਨਹਿਉਪਾਇਆ॥ ਕਵਨਮੂਲਤੇਕਿਆ
ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਆਪਹਿਮਾਰਿਆਪਿਜੀਵਾਲੈ॥ ਅਪਨੇਭਗਤਕਉਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥੨॥
ਸਭਕਿਛੁਜਾਣਹੁਤਿਸਕੈਹਾਥਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥ ਦੁਖਭੰਜਨੁਤਾਕਾਹੈਨਾਉ॥
ਸੁਖਪਾਵਹਿਤਿਸਕੇਗੁਣਗਾਉ॥੩॥ ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਸੰਤਨਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾ
ਣਧਨੁਤੁਮਰੈਪਾਸਿ॥ ਇਹੁਜਗੁਤੇਰਾਸਭੁਤੁਝਹਿਧਿਆਏ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾ
ਏ॥੪॥੨੫॥੩੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਤੇਰੀਟੇਕਰਹਾਕਲਿਮਾਹਿ॥ ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰੇਗੁ

ਭਗਤਾ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਤਨ ਪੈਰੈ ਲਾਲੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਾ ਬਿਨਸੇ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਆ
ਨੰਦ ਨਿਤ ਤੇਰੀ ਆ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਸਗਲ ਮਹਿ ਗਾਵਿਆ ਸਰਬ ਬ੍ਰਿਧੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇ
ਕ ਕਰਉ ਆਨੰਦ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਪਉ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤਰੀਐ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ॥
ਰਾਖਣਹਾਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਚਾ ਸੋ
ਇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥
ਸਗਲ ਧਿਆਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਸਿ
ਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥੨੬॥੩੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੋਡੀ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ॥ ਉਤਰਿ ਗਈ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੀਨੋ
ਦੂਰਿ ॥ ਪਰਮ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਐਸੋ ਤਿਆਗੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਛੋਡਿਆ ਸੰਗੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਕਾ ਉਤਰਿਆ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥੨॥
ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਹੋਏ ਸੰਮਾਨ ॥ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥
ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਜਪੈ ਨਾਮ ਜਾਪ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪੂ
ਰੀ ਪਈ ॥੪॥੨੭॥੪੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤੈ ਧਨਿ ਖਾਟੇ ॥ ਸੁ
ਖੁ ਨਾਹੀ ਪੇਖੇ ਨਿਰਤਿ ਨਾਟੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਦੇਸ ਕਮਾਏ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਲਹਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ॥ ਬੰਧ
ਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਤਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਿਜ ਘ

ਬਿਬੈ॥੨॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਾਰ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਬੇਅੰਤਅਪਾਰ॥ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਕਰੇ
ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਤਿਨਹੀਜਨਿਜਪਨਾ॥੩॥ਗੁਰਅਪਨੇਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪੁਰਖਗੁਣਤਾਸਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਹੁਗੁਸਾਈ
੪॥੨੮॥੫੧ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਮਿਲਿਤਿਆਗਿਓਦੂਜਾਭਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿ
ਓਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਬਿਸਰੀਚਿੰਤਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾ॥੧॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਗਦੋਖਗੁਰਸਬ
ਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਮਅਉਖਧੁਮਨਭੀਤਰਿਸਾਰੇ॥ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦ॥ਸਰਬਨਿ
ਧਾਨਨਾਮਭਗਵੰਤ॥੨॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟੀਜਮਤ੍ਰਾਸ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਊਂਧਕਮਲਬਿਗਾਸ
॥ਗੁਣਗਾਵਤਨਿਹਚਲੁਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਪੂਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮ॥੩॥ਦੁਲਭਦੇਹਆਈਪਰਵਾ
ਨੁ॥ਸਫਲਹੋਈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਉ
ਹਰਿਹਰੀ ੪॥੨੯॥੫੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਭਤੇਊਚਾਜਾਕਾਨਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਤਾ
ਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਗਲਾਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਰਬਸੂਖਵਸਹਿਮਨਿਆਇ॥੧॥ਸਿ
ਮਰਿਮਨਾਤੂਸਾਚਾਸੋਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਮਰੀਗਤਿਹੋਇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ ਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨ
ਸਿਰਜਨਹਾਰ॥ਜੀਅਜੰਤਦੇਵੈਆਹਾਰ॥ਕੋਟਿਖਤੇਖਿਨਬਖਸਨਹਾਰ॥ਭਗਤਿਭਾਇਸਦਾ
ਨਿਸਤਾਰ॥੨॥ਸਾਚਾਧਨੁਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਨਿਹਚਲਮਤਿਪਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਜਿਸੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਤਾਕਾਸਗਲਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੋਧਿਆਨ
॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਨਿਰਬਾਨ॥ਭ੍ਰਮਭਉਮੇਟਿਮਿਲੇਗੋਪਾਲ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭਏਦਇਆ
ਲਾ ੪॥੩੦॥੫੩ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇ
ਸਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਦੇਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪਾਏਸੇਵ ੧ ਸਰਬ

ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ਧਿਆਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਾਉ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਤੂਟੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਦਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੪੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਜ ਮਰੈ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਸੁਖੀ ਕਿਉ ਸੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਚਾਹੈ ॥ ਮੂਲ ਬਿਨਾ ਸਾਖਾ ਕਤ ਆਹੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੈ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਾ ਸੁਚਿ ਸੈਲੁ ॥ ਮਨ ਕਉ ਵਿਆਪੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਪੂਲੁ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਖਾਏ ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਭੂਖ ॥ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਦੂਖ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਹੀ ਜਾਪਿਆ ॥ ੩ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਧੰਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕੀਰਤਨ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ੪੫ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਭਉ ਗਏ ॥ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਮਨ ਮਹਿ ਲਏ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਜੰਜਾਲ ॥ ੧ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨ ਭਨੇ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਹੇਤੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿਓ ਮਹਾ ਪਰੇਤੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ ਆਪਿ ॥ ੨ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਮਾਨਸ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ॥ ਜਮ ਤੇ ਰਾਖੈ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਪ੍ਰ

ਰਸੁਨਾਮੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ॥੪॥੩੩॥੪੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾ
ਣ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨੇਰਾ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇ ॥ ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਜ
ਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਭਿ ਫਲਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾ
ਸ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਦੀਓ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸੋਗੁ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਨਹ ਬਿਆ
ਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ
ਸੋਭਾ ਅਚਰਜ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ
ਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਇ ॥੪॥੩੪॥੪੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਚਰਣੇ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਰਣੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਵਤ ਭਗ
ਵੰਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਪੂਰਾ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਏਕ ॥ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜਿਸੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇ
ਕ ॥ ਸੋ ਕੁਲਵੰਤਾ ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਪੂਰਨ ਆ
ਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਆਇਆ
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਆਪਿ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਸਨਾ ਚੀਨੇ ॥੪॥੩੫
॥੪੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਤ ਜਮੁ ਦੂ
ਰਹੁ ਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਭ ਦੂਖਹ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ ਨਿਰਬਿਘਨ
ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ

ਸਿਮਰਤ ਕਿਛੁ ਦੁਖੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਮਰਤ ਦੈਤੁ ਦੇਉ ਨ ਪੋਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਮਰਤ ਮੋਹ ਮਾਨੁ ਨ ਬ
ਧੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਮਰਤ ਚਾਰ ਭਜੋਨਿ ਨ ਰੁਧੈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਸਿਮਰਤ ਨ ਕਰਿ ਸਗਲ ਲੀ ਬੇਲਾ ॥ ਗੁਰ ਸਿਮਰ
ਨ ਬਹੁ ਮਾਰਹਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਾਣਤ ਅਜਾਣਤ ਜਾਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥
ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਨ ਰੰਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾ
ਰਿ ॥ ਜਾਣਿ ਸਿਮਾਸਿ ਗੁਰ ਸਿਦੈ ਹੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥੪॥੩੬॥੪੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਆਪੇ ਸਾਸਤੁ ਆਪੇ ਬੇਦੁ ॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਣੈ ਭੇਦੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਵਥੁ ॥
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪੂਰਨ ਸਮਰਥੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਰਾਧਹੁ ਦੁਸਮਨ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾ
ਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋ
ਗੀ ॥੨॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਮ
ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਊਣਾ
ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੇਈ ਜਨ ਧੰਨ ॥੪
॥੩੭॥੫੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਅਸਥਿਤਿ ਭਏ ਬਿ
ਨਸੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥
ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਤ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਜੁਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡੈ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਅਵਰੁ
ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧੁ ਨਰਾਇਣੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ
ਗੁਣ ਗਾਇਣੁ ॥੩॥ ਤਿਸ ਕੀ ਧਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ

ਮਨਿ ਇਛਾ ਪੁਰਖ ਅਗਣਤਾ ॥੪॥੩੮॥੫੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਕਉ ਭਉ ਪੜਿਆ ਸਿ ੧੪੫
ਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਸਗਲਾ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਕੀ ਦਾਸ ਕੇ ਹੋਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਨ ਧਾਮਾ ॥ ਜਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਾਂ
ਛੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਾਮਾ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿ
ਟਿਆ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਭੇਟਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੩॥੩੯॥੫੨॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚ ਮਜਮੀ ਜੋ ਪੰਚਨ ਰਾਖੈ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਭਾਖੈ ॥
ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਇ ਕਰੈ ਪਾਖੰਡ ॥ ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਪਚੈ ਜੈਸੇ ਤ੍ਰਿਅ ਰੰਡ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਝੂਠੁ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਸਾਕਤ ਮੂਠੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਕੁ
ਚੀਲੁ ਕੁਦਰਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਲੀਪਿਐ ਥਾਇ ਨ ਸੁਚਿ ਹਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਬਾਹਰੁ
ਨਿਤ ਧੋਵੈ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਕਰੈ ਉਪਾਉ ॥ ਕਬ
ਹਿ ਨ ਘਾਲੈ ਸੀਧਾ ਪਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਣੈ ॥ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਮੁਖਹੁ ਵਖਾਣੈ ॥
੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਸਿ
ਉ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨਹੀ ਭੰਗੁ ॥੪॥੪੦॥੫੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਫਿਟਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਝੂਠਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੈਲਾ ਆਚਾਰੁ ॥ ਦਾਸ
ਅਪਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ
ਜਨ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕੜਕਿਓ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ
ਮਾਨੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਝੂਠੁ ਬੋਲਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥ ਹਾਥ ਪਛੋੜਹਿ ਸਿਰੁ ਧਰਨਿ ਲਗਾਹਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ
ਦਈ ਛੋਡੈ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਕਿਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਮਾਗੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਦੁਖ ਸਾਂਗੈ ॥
੩॥ ਬਗੁਲੇ ਜਿਉ ਰਹਿਆ ਪੰਖ ਪਸਾਰਿ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਕਢਿਆ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਅੰਤ

ਤੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕਰਤ ਸੋਇ।ਹਰਿਜਨੁ ਕਹੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ।ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਸਾਚਾ ਦਰਬਾਰਿ।
ਜਨਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ। ੪।੫੧।।੬੪ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਇਕਰ
ਜੋੜਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ।ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ।ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਕਰਣੈ
ਹਾਰੁ।ਕੋਟਿ ਬਾਰ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੁ।੧।ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਕਰੀ।ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟਹਿ
ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਹਰੀ। ੧ ਰਹਾਉ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧ
ਾਨ।ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ।ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰ।ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਭਗਤਨ ਆ
ਧਾਰ।੨।ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ।ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਭਗਤ ਗੁਨਤਾਸ।
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ।ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈ। ੩ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਦ
ਇਆ ਸੰਤੋਖੁ।ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਥੋਕੁ।ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ
।ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਧਿਆਇ। ੪।।੫੨।।੬੫ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ।।
ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸੁਨੀ ਅਰਦਾਸਿ।ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ।ਮਨ ਤਨ ਅੰ
ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ।ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਡਰੁ ਸਗਲ ਚੁਕਾਇਆ।੧।ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸਮਰਥ
ਗੁਰਦੇਵ।ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ। ੧ ਰਹਾਉ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ
।ਤਿਸ ਕਾ ਅਮਰੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਨੂਪੁ।ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗ
ੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ।੨।ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ।ਜੋ ਜੋ ਪੇਖੈ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ।ਬੀ
ਸ ਬਿਸੁਏ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ।ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ। ੩ ਤਿਸੁ ਕਉ ਗੁਰ
ਸਦ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰ।ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਜਾਉ ਬਲਿਹਾਰ।ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋ
ਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ।ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਾ। ੪।੫੩।੬੬
ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ ੧ੴ

੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕਵਨਗੁਨਗਨੀ ॥ ਅਨਿਕਰੰਗਬਹੁਤਰੰਗਸਰਬਕੋਧਨੀ ॥
੧॥ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕਗਿਆਨਅਨਿਕਧਿਆਨਅਨਿਕਜਾਪਜਾਪਤਾਪ ॥ ਅਨਿਕਗੁ
ਨਿਤਧੁਨਿਤਲਲਿਤਅਨਿਕਧਾਰਮੁਨੀ ॥੧॥ ਅਨਿਕਨਾਦਅਨਿਕਬਾਜਨਿਮਖਨਿਮ
ਖਅਨਿਕਸ੍ਵਾਦਅਨਿਕਦੋਖਅਨਿਕਰੋਗਮਿਟਹਿਜਸਸੁਨੀ ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਅਪਾਰਦੇਵ
ਤਟਹਖਟਹਬਰਤਪੂਜਾਗਵਨਭਵਨਜਾਤ੍ਰਕਰਨਸਗਲਫਲਪੁਨੀ ॥੨॥੧॥੫੭॥੪॥੨੮
॥੫੧॥੧੫੩

ਭੈਰਉਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਤਮਮਹਿਰਾਮੁਰਾਮਮਹਿਆਤਮੁਚੀਨਸਿ
ਗੁਰਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਣੀਦੁਖਕਾਟੈਹਉਮਾਰਾ ੧ ਨਾਨਕਹਉਮੈ
ਰੋਗਬੁਰੇ ॥ ਜਹਦੇਖਾਂਤਹਏਕਾਬੇਦਨਆਪੇਬਖਸੈਸਬਦਿਧੁਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਆਪੇਪਰ
ਖੇਪਰਖਣਹਾਰੈਬਹੁਰਿਸੂਲਾਕੁਨਹੋਈ ॥ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭਈਗੁਰਿਮੇਲੇਪ੍ਰਭਭਾਣਾ
ਸਚੁਸੋਈ ॥੨॥ ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਰੋਗੀਰੋਗੀਧਰਤਿਸਭੋਗੀ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਮਾਇਆਦੇਹ
ਸਿਰੋਗੀਰੋਗੀਕੁਟੰਬਸੰਜੋਗੀ ॥ ੩ ਰੋਗੀਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਸਰੁਦ੍ਰਾਰੋਗੀਸਗਲਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ
ਪਦੁਚੀਨਿਭਏਸੇਮੁਕਤੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ ੪ ਰੋਗੀਸਾਤਸਮੁੰਦਸਨਦੀਆ
ਖੰਡਪਤਾਲਸਿਰੋਗਿਭਰੇ ॥ ਹਰਿਕੇਲੋਕਸਿਸਾਚਿਸੁਹੇਲੇਸਰਬੀਥਾਈਨਦਰਿਕਰੇ ॥੫॥ਰੋ
ਗੀਖਟਦਰਸਨਭੇਖਧਾਰੀਨਾਨਾਹਠੀਅਨੇਕਾ ॥ ਬੇਦਕਤੇਬਕਰਹਿਕਹਬਪੁਰੇਨਹਬੂਝਹਿ
ਇਕਏਕਾ ੬ ॥ ਮਿਠਰਸੁਖਾਇਸੁਰੋਗਿਭਰੀਜੈਕੰਦਮੂਲਿਸੁਖੁਨਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁਵਿਸਾ
ਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗਿਅੰਤਿਕਾਲਿਪਛੁਤਾਹੀ ॥ ੭ ਤੀਰਥਿਭਰਮੈਰੋਗੁਨਛੂਟਸਿਪ
ੜਿਆਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਭਇਆ ॥ ਦੁਬਿਧਾਰੋਗੁਸੁਅਧਿਕਵਡੇਰਾਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁ

ਭਾਇਆ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਤਿਸੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਜਨ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ਪਾਇਆ ॥੯॥੪॥

ੴ
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਚਲਤੁ
ਉਪਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਾ
ਇਆ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥
ਹਉ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਉ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਪੜਣ ਪਠਾਇਆ ॥ ਲੈ
ਪਟੀਆ ਪਾਧੇ ਕੈ ਆਇਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਪੜਉ ਅਚਾਰ ॥ ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਸਿਉ ਕਹਿਆ ਮਾਇ ॥ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨ ਪੜਹੁ ਰਹੀ ਸਮ
ਝਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਛੋਡਉ ਤਉ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ
॥੩॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾਰੇ ॥ ਹਮਾਰਾ ਕਹਿਆ ਨ ਸੁਣੈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ
॥ ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥੪॥ ਸੰਡੈ ਮਰ
ਕੈ ਕੀਈ ਪੂਕਾਰ ॥ ਸਭੇ ਦੈਤ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਿ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ
ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਦੈਤਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨ ਬੂਝੈ ਤਿ
ਨਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਅੰਧਾ ਨ ਬੂ
ਝੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੬॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਕੋਠੇ ਵਿਚਿ ਰਾਖਿਆ ਬਾਰਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ
॥ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲਕੁ ਮੂਲਿ ਨ ਡਰਈ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਸਰੀਕੀ
ਕਰੈ ਅਨਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਆਇ ਪਹੁਤਾ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ
ਰਚਾਇਆ ॥੭॥ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ਗੁਰਜ ਉਠਾਈ ॥ ਕਹਾਂ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਜਗਦੀਸ ਗੋਸਾਈ

ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਈ ੮ ਥੰਮੁਉਪਾੜਿਹਰਿਆ
ਪੁਦਿਖਾਇਆ॥ਅਹੰਕਾਰੀਦੈਤੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਵਜੀਵਧਾਈ
ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਦੇਵਡਿਆਈ॥੯ ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮੋਹੁਉਪਾਇਆ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਕਰਤੈਲਿ
ਖਿਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਕੈਕਾਰਜਿਹਰਿਆਪੁਦਿਖਾਇਆ॥ਭਗਤਾਕਾਬੋਲੁਆਗੈਆਇ
ਆ॥੧੦ ਦੇਵਕੁਲੀਲਖਿਮੀਕਉਕਰਹਿਜੈਕਾਰੁ॥ਮਾਤਾਨਰਸਿੰਘਕਾਰੂਪੁਨਿਵਾਰੁ॥ਲਖਿ
ਮੀਭਉਕਰੈਨਸਾਕੈਜਾਇ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦੁਜਨੁਚਰਣੀਲਾਗਾਆਇ॥੧੧ ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਝੂਠੀਸਭਮਾਇਆ॥ਲੋਭੀਨਰਰਹੇਲਪਟਾਇਆ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮ
ਬਿਨੁਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧੨ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਭੁਕੋਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਸੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨੀਹ
ਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਭਗਤਾਕਾਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਦਾਆਇਆ॥ਕਰਤੈਅਪਣਾਰੂਪੁ
ਦਿਖਾਇਆ॥੧੩॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਇਆਹ
ਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਾਈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹਿਰਦੈਮੰਨਿਵਸਿਆਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈ॥੧ਹਰਿ
ਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਦੀਨਜਨੁਮਾਂਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਉਧਾ
ਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਸੰਤਜਨਾਕਉਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਰਤੀਅੰਚਦੂਖਨਲਾਈ॥ਆਪਿਤਰ
ਹਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰਹਿਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ੨ ਭਗਤਾਕੀਪੈਜਰਖਹਿਤੂਆਪੇਏਹਤੇਰੀ
ਵਡਿਆਈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟਹਿਦੁਬਿਧਾਰਤੀਨਰਾਈ॥੩ਹਮਮੂੜ
ਮੁਗਧਕਿਛੁਬੂਝਹਿਨਾਹੀਤੂਆਪੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਅਵਰੁਨਕ
ਰਣਾਜਾਈ॥੪ਜਗਤੁਉਪਾਇਤੁਧੁਧੰਧੈਲਾਇਆਬੁਰੀਕਾਰੈਕਮਾਈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੂ
ਐਹਾਰਿਆਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਪਾਈ॥੫ ਮਨਮੁਖਿਮਰਹਿਤਿਨਕਿਛੂਨਸੂਝੈਦੁਰਮਤਿਅਗਿ
ਆਨਅੰਧਾਰਾ॥ਭਵਜਲੁਪਾਰਿਨਪਾਵਹਿਕਬਹੀਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਗੁਰਸਿਰਿਭਾਰਾ॥੬ ਸਾ

ਗੋ

ਰੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤੀ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੭॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੮॥੨॥੩॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਅਸਟਪਦੀਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋਈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਕੋਟਿ ਧਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਕੋਟ ਕਈ ਸੈਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਹਜ ਸੁਖੈਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸੀਤਲੁ ਹੂਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਮੂਆ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਦ ਹੀ ਲਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਵਡ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਨਾਮਹੀਣ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਵੇਸਾਹੁ ॥੫॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਮੂਚਾ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥੭॥ ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲਖੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥

੧ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿਬਿਸਨਕੀਨੇਅਵਤਾਰ।ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਜਾਕੇਧ੍ਰਮਸਾਲ
।ਕੋਟਿਮਹੇਸਉਪਾਇਸਮਾਏ।ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੇਜਗੁਸਾਜਨਲਾਏ ੧ ਐਸੋਧਣੀਗੋਵਿੰਦੁ
ਹਮਾਰਾ।ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਬਿਸਥਾਰ ੧ ਰਹਾਉ ਕੋਟਿਮਾਇਆਜਾਕੈਸੇਵਕਾਇ।
ਕੋਟਿਜੀਅਜਾਕੀਸਿਹਜਾਇ।ਕੋਟਿਉਪਾਰਜਨਾਤੇਰੈਅੰਗਿ।ਕੋਟਿਭਗਤਬਸਤਹਰਿਸੰਗਿ।
੨ ਕੋਟਿਛਤ੍ਰਪਤਿਕਰਤਨਮਸਕਾਰ।ਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰਠਾਢੇਹੈਦੁਆਰ।ਕੋਟਿਬੈਕੁੰਠਜਾਕੀਦ੍ਰਿ
ਸਟੀਮਾਹਿ।ਕੋਟਿਨਾਮਜਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ ੩ ਕੋਟਿਪੂਰੀਅਤਹੈਨਾਦ।ਕੋਟਿਅਖਾਰੇ ਜਾਕੈ
ਚਲਿਤਬਿਸਮਾਦ।ਕੋਟਿਸਕਤਿਸਿਵਆਗਿਆਕਾਰ।ਕੋਟਿਜੀਅਦੇਵੈਆਧਾਰ ੪
ਕੋਟਿਤੀਰਥਜਾਕੇਚਰਨਮਝਾਰ।ਕੋਟਿਪਵਿਤ੍ਰਜਪਤਨਾਮਚਾਰ।ਕੋਟਿਪੂਜਾਰੀਕਰਤੇਪੂਜਾ
ਕੋਟਿਬਿਸਥਾਰਨੁਅਵਰੁਨਦੂਜਾ ੫ ਕੋਟਿਮਹਿਮਾਜਾਕੀਨਿਰਮਲਹੰਸ।ਕੋਟਿਉਸਤ
ਤਿਜਾਕੀਕਰਤਬ੍ਰਹਮੰਸ।ਕੋਟਿਪਰਲਉਓਪਤਿਨਿਮਖਮਾਹਿ।ਕੋਟਿਗੁਣਾਤੇਰੇਗਣੇਨ
ਜਾਹਿ ੬ ਕੋਟਿਗਿਆਨੀਕਥਹਿਗਿਆਨੁ।ਕੋਟਿਧਿਆਨੀਧਰਤਧਿਆਨੁ।ਕੋਟਿਤ
ਪੀਸਰਤਪਹੀਕਰਤੇ।ਕੋਟਿਮੁਨੀਸਰਮੁਨਿਮਹਿਰਹਤੇ ੭ ਅਵਿਗਤਨਾਥੁਅਗੋਚਰਸੁ
ਆਮੀ।ਪੂਰਿਰਹਿਆਘਟਅੰਤਰਜਾਮੀ।ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੇਰਾਵਾਸਾ।ਨਾਨਕਕਉ
ਗੁਰਿਕੀਓਪ੍ਰਗਾਸਾ ੮॥੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਕੀਨੋਦਾਨੁ।
ਅਮੋਲਰਤਨੁਹਰਿਦੀਨੋਨਾਮੁ।ਸਹਜਬਿਨੋਦਚੋਜਆਨੰਤਾ।ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓ
ਅਚਿੰਤਾ ੧ ਕਹੁਨਾਨਕਕੀਰਤਿਹਰਿਸਾਚੀ।ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਤਿਸੁਸੰਗਿਮਨੁਰਾਂ ੧ ਚੀ
ਰਹਾਉ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਭੋਜਨਭਾਉ।ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਲੀਜੈਨਾਉ।ਅਚਿੰਤਹਮਾ
ਰੈਸਬਦਿਉਧਾਰ।ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਭਰੇਭੰਡਾਰ ੨ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਕਾਰਜਪੂਰੇ।ਅਚਿੰਤਹ
ਮਾਰੈਲਥੇਵਿਸੂਰੇ।ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਬੈਰੀਮੀਤਾ।ਅਚਿੰਤੋਹੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਕੀਤਾ ੩॥

ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾ ਕਉ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾ ਕਉ ਸ
ਗਲ ਸਿਧਾਂਤੁ ॥ ਅਚਿੰਤੁ ਹਮ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥੪॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ ॥ ਅਚਿੰ
ਤ ਹਮਾਰੇ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਮਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮੀਠਾ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਡੀਠਾ ॥੫॥ ਅਚਿੰਤ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ
॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਅਨਹਤ ਵਾਜੈ ॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੈ ॥੬॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ
ਮਨੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲ ਬਿਬੇਕ
॥ ਅਚਿੰਤ ਚਰੀ ਹਥਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥੭॥ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਅਚਿੰਤ
ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ॥ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸਗਲੀ ਗਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਮਈ
॥੮॥੩॥੬॥

ੴ

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਮੇਰੇ
ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਗਾਂਠਿ ਨ ਬਾਧਉ ਬੇਚਿ ਨ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਖੇਤੀ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬਾਰੀ
॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਪੂੰਜੀ ॥ ਤੁਮਹਿ ਛੋ
ਡਿ ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਦੂਜੀ ॥੨॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬੰਧਿਪ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸ
ਖਾਈ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਉਦਾਸੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥ ਨਾਂਗੇ
ਆਵਨੁ ਨਾਂਗੇ ਜਾਨਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਰਹਿਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥ ਸੰਪੈ ਹੇਤੁ
ਕਲਤੁ ਧਨੁ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਸੰਗ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਾਤੀ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ
ਹਾਥੀ ॥੨॥ ਲੰਕਾ ਗਢੁ ਸੋਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ॥ ਮੂਰਖੁ ਰਾਵਨੁ ਕਿਆ ਲੇ ਗਇਆ ॥੩॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕਿਛੁ ਗੁਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਚਲੇ ਜੁਆਰੀ ਦੁਇ ਹਥ ਝਾਰਿ ॥੪॥੨॥ ਮੈਲਾ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਮੈਲਾ ਇੰਦੁ ॥ ਰਵਿ ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ ਹੈ ਚੰਦੁ ॥੧॥ ਮੈਲਾ ਮਲਤਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਇਕੁ ਹਰਿ

ਨਿਰਮਲੁਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ੧ ਰਹਾਉ ਮੈਲੇਬ੍ਰਹਮੰਡਾਇਕੈਈਸਾ।ਮੈਲੇਨਿਸਿਬਾਸੁ
ਰਦਿਨਤੀਸਾ ੨ਮੈਲਾਮੋਤੀਮੈਲਾਹੀਰੁ।ਮੈਲਾਪਉਨੁਪਾਵਕੁਅਰੁਨੀਰੁ ੩ ਮੈਲੇਸਿਵ
ਸੰਕਰਾਮਹੇਸਾ।ਮੈਲੇਸਿਧਸਾਧਿਕਅਰੁਭੇਖਾ ੪ ਮੈਲੇਜੋਗੀਜੰਗਮਜਟਾਸਹੇਤੀ।ਮੈ
ਲੀਕਾਇਆਹੰਸਸਮੇਤੀ ੫ ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਜਨਪਰਵਾਨਾ।ਨਿਰਮਲਤੇਜੋਰਾਮਹਿਜਾਨਾ
੬॥੩ ਮਨੁਕਰਿਮਕਾਕਿਬਲਾਕਰਿਦੇਹੀ।ਬੋਲਨਹਾਰੁਪਰਮਗੁਰੁਏਹੀ ੧ ਕਹੁ
ਰੇਮੁਲਾਂਬਾਂਗਨਿਵਾਜਾ।ਏਕਮਸੀਤਿਦਸੈਦਰਵਾਜਾ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਮਿਸਿਮਿਲਿਤਾਮਸੁਭ
ਰਮੁਕਦੂਰੀ।ਭਾਖਿਲੇਪੰਚੈਹੋਇਸਬੂਰੀ ੨ ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਕਾਸਾਹਿਬੁਏਕ।ਕਹਕਰੈਮੁਲਾਂਕ
ਹਕਰੈਸੇਖ ੩ ਕਹਿਕਬੀਰਹਉਭਇਆਦਿਵਾਨਾ।ਮੁਸਿਮੁਸਿਮਨੂਆਸਹਜਿਸਮਾਨਾ।
੪॥੪ ਗੰਗਾਕੈਸੰਗਿਸਲਿਤਾਬਿਗਰੀ।ਸੋਸਲਿਤਾਗੰਗਾਹੋਇਨਿਬਰੀ ੧
ਬਿਗਰਿਓਕਬੀਰਾਰਾਮਦੁਹਾਈ।ਸਾਚੁਭਇਓਅਨਕਤਹਿਨਜਾਈ। ੧ ਰਹਾਉ ॥
ਚੰਦਨਕੈਸੰਗਿਤਰਵਰੁਬਿਗਰਿਓ।ਸੋਤਰਵਰੁਚੰਦਨੁਹੋਇਨਿਬਰਿਓ ੨ ਪਾਰਸਕੈ
ਸੰਗਿਤਾਂਬਾਬਿਗਰਿਓ।ਸੋਤਾਂਬਾਕੰਚਨੁਹੋਇਨਿਬਰਿਓ ੩ ਸੰਤਨਸੰਗਿਕਬੀਰਾਬਿ
ਗਰਿਓ ਸੋਕਬੀਰੁਰਾਮੈਹੋਇਨਿਬਰਿਓ ੪॥੫ ਮਾਥੇਤਿਲਕੁਹਥਿਮਾਲਾਬਾਨਾਂ।ਲੋ
ਗਨਰਾਮੁਖਿਲਉਨਾਜਾਨਾਂ ੧ ਜਉਹਉਬਉਰਾਤਉਰਾਮਤੋਰਾ।ਲੋਗੁਮਰਮੁਕਹਜਾਨੈ
ਮੋਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਤੋਰਉਨਪਾਤੀਪੂਜਉਨਦੇਵਾ।ਰਾਮਭਗਤਿਬਿਨੁਨਿਹਫਲਸੇ
ਵਾ ੨ ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਉਸਦਾਸਦਾਮਨਾਵਉ।ਐਸੀਸੇਵਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਵਉ ੩ ਲੋ
ਗੁਕਹੈਕਬੀਰੁਬਉਰਾਨਾ।ਕਬੀਰਕਾਮਰਮੁਰਾਮੁਪਹਿਚਾਨਾਂ ੪॥੬ ਉਲਟਿਜਾਤਿ
ਕੁਲਦੋਊਬਿਸਾਰੀ।ਸੁੰਨਸਹਜਿਮਹਿਬੁਨਤਹਮਾਰੀ ੧ ਹਮਰਾਝਗਰਾਰਹਾਨਕੋਊ
ਪੰਡਿਤਮੁਲਾਂਛਾਡੇਦੋਊ ੧ ਰਹਾਉ ਬੁਨਿਬੁਨਿਆਪੁਆਪੁਪਹਿਰਾਵਉ।ਜ

ਨਰਹਰਿ ਆਪੁ ਤਹ ਹੋਇ ਗਾਵਉ ॥੨॥ ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾ ਜੋ ਲਿਖਿ ਦੀਆ ॥ ਛਾਡਿ ਚਲੇ ਹਮ
ਕਛੂ ਨ ਲੀਆ ॥੩॥ ਰਿਦੈ ਇਖਲਾਸੁ ਨਿਰਖਿ ਲੇ ਮੀਰਾ ॥ ਆਪੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ ਮਿਲੇ ਕਬੀ
ਰਾ ॥੪॥੭॥ ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੋਈ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰੈ ਓਹੁ ਚਿਤਿ ਨ ਧਰੇਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਆਗੈ ਬੈਠਾ ਪੀਠਿ ਫਿਰਾਇ ॥੧॥ ਜਉ ਸਰਧਨੁ
ਨਿਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਦੀਆ ਆਦਰੁ ਲੀਆ ਬੁਲਾਇ ॥੨॥ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨੁ ਦੋਨਉ ਭਾਈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਈ
॥੪॥੮॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਤਬ ਇਹ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਉ
ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵ ॥ ਸੋ ਦੇਹੀ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਭਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭੂਲਿ ਮਤ ਜਾਹੁ ॥ ਮਾਨਸ ਜ
ਨਮ ਕਾ ਏਹੀ ਲਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਰਾ ਰੋਗੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਕਾਲਿ
ਗ੍ਰਸੀ ਨਹੀ ਕਾਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਕਲ ਭਈ ਨਹੀ ਬਾਨੀ ॥ ਭਜਿ ਲੇਹਿ ਰੇ ਮਨ ਸਾਰਿਗ
ਪਾਨੀ ॥੨॥ ਅਬ ਨ ਭਜਸਿ ਭਜਸਿ ਕਬ ਭਾਈ ॥ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨ ਭਜਿਆ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ
ਸੋਈ ਅਬ ਸਾਰੁ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਲਾਇਆ ਸੇਵ ॥ ਤਿਨ
ਹੀ ਪਾਏ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਾ ਕੇ ਖੁਲੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਨੀ ਬਾਟ ॥੪॥ ਇਹੀ
ਤੇਰਾ ਅਉਸਰੁ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਾਰ ॥ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਤੂ ਦੇਖੁ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਜੀਤਿ ਕੈ ਹਾਰਿ
॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੫॥੧॥੯॥ ਸਿਵ ਕੀ ਪੁਰੀ ਬਸੈ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ
॥ ਤਹ ਤੁਮ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਮਰੈ ॥੧॥ ਨਿਜ ਪਦ ਊਪਰਿ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੋਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਲ ਦੁਆਰੈ ਬੰਧਿਆ ਬੰਧੁ ॥ ਰਵਿ ਊਪਰਿ ਗਹਿ ਰਾਖਿਆ ਚੰਦੁ ॥ ਪਛਮ ਦੁਆ
ਰੈ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ॥ ਮੇਰ ਡੰਡ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥ ਪਸਚਮ ਦੁਆਰੇ ਕੀ ਸਿਲ ਓੜ ॥ ਤਿਹ ਸਿ

ਲਊਧਰਿਖਿਨੁਕੀਆਉਰਾ।ਖਿਨੁਕੀਊਪਾਰਿਸਕਵਹੁਆਭ੍ਰਾ।ਕਹਿਕਬੀਰਤਾਕਾਅੰਤੁ
ਨਪਾਵਹੁ ੩।੨।।੧੦।ਸੋਮੁਲਾਜੋਮਨਸਿਉਲਰੈ।ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਕਾਲਸਿਉਜੁਰੈ।ਕਾਲ
ਪੁਰਖਕਾਮਰਦੈਮਾਨੁ।ਤਿਸੁਮੁਲਾਕਉਸਦਾਸਲਾਮੁ ੧ ਹੈਹਜੂਰਿਕਤਦੂਰਿਬਤਾਵਹੁ
ਦੁੰਦਰਬਾਧਹੁਸੁੰਦਰਪਾਵਹੁ। ੧ ਰਹਾਉ ਕਾਜੀਸੋਜੁਕਾਇਆਬੀਚਾਰੈ।ਕਾਇਆ
ਕੀਅਗਨਿਬ੍ਰਹਮੁਪਰਜਾਰੈ।ਸੁਪਨੈਬਿੰਦੁਨਦੇਈਝਰਨਾ।ਤਿਸੁਕਾਜੀਕਉਜਰਾਨਮਰ
ਨਾ ੨ ਸੋਸੁਰਤਾਨੁਜੁਦੁਇਸਰਤਾਨੈ।ਬਾਹਰਿਜਾਤਾਭੀਤਰਿਆਨੈ।ਗਗਨਮੰਡਲ
ਮਹਿਲਸਕਰੁਕਰੈ।ਸੋਸੁਰਤਾਨੁਛਤ੍ਰੁਸਿਰਿਧਰੈ ੩ ਜੋਗੀਗੋਰਖੁਗੋਰਖੁਕਰੈ।ਹਿੰ
ਦੂਰਾਮਨਾਮੁਉਚਰੈ।ਮੁਸਲਮਾਨਕਾਏਕੁਖੁਦਾਇ।ਕਬੀਰਕਾਸੁਆਮੀਰਹਿਆਸਮਾ
ਇ ੪।੩।।੧੧। ਮਹਲਾ ੫ ਜੋਪਾਥਰਕਉਕਹਤੇਦੇਵ।ਤਾਕੀਬਿਰਥਾਹੋਵੈਸੇ
ਵ।ਜੋਪਾਥਰਕੀਪਾਂਈਪਾਇ।ਤਿਸਕੀਘਾਲਅਜਾਂਈਜਾਇ ੧ ਠਾਕੁਰੁਹਮਾਰਾ
ਸਦਾਬੋਲੰਤਾ।ਸਰਬਜੀਆਕਉਪ੍ਰਭੁਦਾਨੁਦੇਤਾ ੧ ਰਹਾਉ ਅੰਤਰਿਦੇਉਨਜਾ
ਨੈਅੰਧੁ।ਭ੍ਰਮਕਾਮੋਹਿਆਪਾਵੈਫੰਧੁ।ਨਪਾਥਰੁਬੋਲੈਨਾਕਿਛੁਦੇਇ।ਫੋਕਟਕਰਮਨਿ
ਹਫਲਹੈਸੇਵ ੨ ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਚੰਦਨੁਚੜਾਵੈ।ਉਸਤੇਕਹਹੁਕਵਨਫਲਪਾਵੈ।
ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਬਿਸਟਾਮਾਹਿਰੁਲਾਈ।ਤਾਂਮਿਰਤਕਕਾਕਿਆਘਟਿਜਾਈ ੩ ਕਹ
ਤਕਬੀਰਹਉਕਹਉਪੁਕਾਰਿ।ਸਮਝਿਦੇਖੁਸਾਕਤਗਾਵਾਰ।ਦੂਜੈਭਾਇਬਹੁਤੁਘ
ਰਗਾਲੇ।ਰਾਮਭਗਤਹੈਸਦਾਸੁਖਾਲੇ। ੪।੪।।੧੨। ਜਲਮਹਿਮੀਨਮਾਇਆਕੇ
ਬੇਧੇ।ਦੀਪਕਪਤੰਗਮਾਇਆਕੇਛੇਦੇ।ਕਾਮਮਾਇਆਕੁੰਚਰਕਉਬਿਆਪੈ।ਭੁ
ਇਅੰਗਮਭ੍ਰਿੰਗਮਾਇਆਮਾਹਿਖਾਪੇ ੧ ਮਾਇਆਐਸੀਮੋਹਨੀਭਾਈ।ਜੇਤੇਜੀਅਤੇ
ਤੇਡਹਕਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਪੰਖੀਮ੍ਰਿਗਮਾਇਆਮਹਿਰਾਤੇ।ਸਾਕਰਮਾਖੀਅਧਿਕ

ਸੰਤਾਪੇ।ਤ੍ਰਿਦੇਉਸਦਮਾਇਆਮਹਿਚੇਲਾ।ਸਿਧਚਉਰਾਸੀਹਮਾਇਆਮਹਿਖੇਲਾ ੨
ਛਿਅਜਤੀਮਾਇਆਕੇਬੰਦਾ।ਨਵੈਨਾਥਸੂਰਜਅਰੁਚੰਦਾ।ਤਪੇਰਖੀਸਰਮਾਇਆ
ਮਹਿਸੂਤਾ।ਮਾਇਆਮਹਿਕਾਲੁਅਰੁਪੰਚਦੂਤਾ ੩ ਸੁਆਨਸਿਆਲਮਾਇ
ਆਮਹਿਰਾਤਾ।ਬੰਤਰਚੀਤੇਅਰੁਸਿੰਘਾਤਾ।ਮਾਂਜਾਰਗਾਡਰਅਰੁਲੂਬਰਾ।ਬਿਰਖ
ਮੂਲਮਾਇਆਮਹਿਪਰਾ ੪ ਮਾਇਆਅੰਤਰਿਭੀਨੇਦੇਵ।ਸਾਗਰਇੰਦ੍ਰਾਅਰੁਧਰਤੇ
ਵ।ਕਹਿਕਬੀਰਜਿਸੁਉਦਰੁਤਿਸੁਮਾਇਆ।ਤਬਛੂਟੇਜਬਸਾਧੂਪਾਇਆ ੫।੫
।੧੩। ਜਬਲਗੁਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰੈ।ਤਬਲਗੁਕਾਜੁਏਕੁਨਹੀਸਰੈ।ਜਬਮੇਰੀਮੇਰੀ
ਮਿਟਿਜਾਇ।ਤਬਪ੍ਰਭਕਾਜੁਸਵਾਰਹਿਆਇ ੧ ਐਸਾਗਿਆਨੁਬਿਚਾਰੁਮਨਾ।
ਹਰਿਕੀਨਸਿਮਰਹੁਦੁਖਭੰਜਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਜਬਲਗੁਸਿੰਘੁਰਹੈਬਨਮਾਹਿ।ਤ
ਬਲਗੁਬਨੁਫੂਲੈਹੀਨਾਹਿ।ਜਬਹੀਸਿਆਰੁਸਿੰਘਕਉਖਾਇ।ਫੂਲਿਰਹੀਸ
ਗਲੀਬਨਰਾਇ ੨ ਜੀਤੋਬੂਡੈਹਾਰੋਤਿਰੈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਰਿਉਤਰੈ।ਦਾਸੁਕ
ਬੀਰੁਕਹੈਸਮਝਾਇ।ਕੇਵਲਰਾਮਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ ੩।੬।੧੪ ਸਤ
ਰਿਸੈਇਸਲਾਰਹੈਜਾਕੈ।ਸਵਾਲਾਖੁਪੈਕੰਬਰਤਾਕੈ।ਸੇਖਜੁਕਹੀਅਹਿਕੋਟਿਅ
ਠਾਸੀ।ਛਪਨਕੋਟਿਜਾਕੇਖੇਲਖਾਸੀ ੧ ਮੋਗਰੀਬਕੀਕੋਗੁਜਰਾਵੈ।ਮਜਲਸਿਦੂਰਿਮਹਲੁ
ਕੋਪਾਵੈ ੧ ਰਹਾਉ ਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਹੈਖੇਲਖਾਨਾ।ਚਉਰਾਸੀਲਖਫਿਰੈਦਿਵਾਨਾ।ਬਾਬਾ
ਆਦਮਕਉਕਿਛੁਨਦਰਿਦਿਖਾਈ।ਉਨਿਭੀਭਿਸਤਿਘਨੇਰੀਪਾਈ ੨ ਦਿਲਖਲਹਲੁਜਾਕੈ
ਜਰਦਰੂਬਾਨੀ।ਛੋਡਿਕਤੇਬਕਰੈਸੈਤਾਨੀ।ਦੁਨੀਆਦੋਸੁਰੋਸੁਹੈਲੋਈ।ਅਪਨਾਕੀਆਪਾਵੈ
ਸੋਈ ੩ ਤੁਮਦਾਤੇਹਮਸਦਾਭਿਖਾਰੀ।ਦੇਉਜਬਾਬੁਹੋਇਬਜਗਾਰੀ।ਦਾਸੁਕਬੀਰੁਤੇ
ਰੀਪਨਹਸਮਾਨਾ।ਭਿਸਤੁਨਜੀਕਿਰਾਖੁਰਹਮਾਨਾ ੪।੭।੧੫।ਸਭੁਕੋਈਚਲਨਕਹਤੈ

ਊਹਾਂ॥ਨਾਜਾਨਉਬੈਕੁੰਠੁਹੈਕਹਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਆਪਆਪਕਾਮਰਮੁਨਜਾਨਾ॥ਬਾਤਨਹੀ ੧੫੧
ਬੈਕੁੰਠੁਬਖਾਨਾ॥੧॥ਜਬਲਗੁਮਨਬੈਕੁੰਠਕੀਆਸਾ॥ਤਬਲਗੁਨਾਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਖਾਈ
ਕੋਟੁਨਪਰਲਪਗਾਰਾ॥ਨਾਜਾਨਉਬੈਕੁੰਠਦੁਆਰਾ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਕਹੀਐਕਾਹਿ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਬੈਕੁੰਠੈਆਹਿ॥ ॥੪॥੮॥੧੬॥ ਕਿਉਲੀਜੈਗਢੁਬੰਕਾਭਾਈ॥ਦੋਵਰਕੋ
ਟਅਰੁਤੇਵਰਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪਾਂਚਪਚੀਸਮੋਹਮਦਮਤਸਰਆਡੀਪਰਬਲਮਾ
ਇਆ॥ਜਨਗਰੀਬਕੋਜੋਰੁਨਪਹੁਚੈਕਹਾਕਰਉਰਘੁਰਾਇਆ॥੧॥ਕਾਮੁਕਿਵਾਰੀਦੁਖੁਸੁਖੁ
ਦਰਵਾਨੀਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦਰਵਾਜਾ॥ਕ੍ਰੋਧੁਪ੍ਰਧਾਨਮਹਾਬਡਦੁੰਦਰਤਹਮਨੁਮਾਵਾਸੀਰਾਜਾ॥੨॥
ਸ੍ਵਾਦਸਨਾਹਟੋਪੁਮਮਤਾਕੋਕੁਬੁਧਿਕਮਾਨਚਢਾਈ॥ਤਿਸਨਾਤੀਰਰਹੇਘਟਭੀਤਰਿਇਉ
ਗਢੁਲੀਓਨਜਾਈ॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਪਲੀਤਾਸੁਰਤਿਹਵਾਈਗੋਲਾਗਿਆਨੁਚਲਾਇਆ॥ਬ੍ਰ
ਹਮਅਗਨਿਸਹਜੇਪਰਜਾਲੀਏਕਹਿਚੋਟਸਿਝਾਇਆ॥੪॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਲੈਲਰਨੇਲਾ
ਗਾਤੋਰੇਦੁਇਦਰਵਾਜਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅਰੁਗੁਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਕਰਿਓਗਢਕੋਰਾਜਾ॥੫॥
ਭਗਵਤਭੀਰਿਸਕਤਿਸਿਮਰਨਕੀਕਟੀਕਾਲਭੈਫਾਸੀ॥ਦਾਸੁਕਮੀਰੁਚੜ੍ਹਿਓਗੜ੍ਹਊਪਰਿਰਾ
ਜੁਲੀਓਅਬਿਨਾਸੀ॥ ॥੬॥੯॥੧੭॥ ਗੰਗਗੁਸਾਇਨਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰ॥ਜੰਜੀਰਬਾਂਧਿ
ਕਰਿਖਰੇਕਬੀਰ॥੧॥ਮਨੁਨਡਿਗੈਤਨੁਕਾਹੇਕਉਡਰਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਰਹਿਓਸਮਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗੰਗਾਕੀਲਹਰਿਮੇਰੀਟੁਟੀਜੰਜੀਰ॥ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾਪਰਬੈਠੇਕਬੀਰ॥੨॥
ਕਹਿਕੰਬੀਰਕੋਊਸੰਗਨਸਾਥ॥ਜਲਥਲਰਾਖਨਹੈਰਘੁਨਾਥ॥ ॥੩॥੧੦॥੧੮॥

ਭੈਰਉਕਬੀਰਜੀਉਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਗਮਦ੍ਰੁਗ
ਮਗੜਿਰਚਿਓਬਾਸਾ॥ਜਾਮਹਿਜੋਤਿਕਰੇਪਰਗਾਸਾ॥ਬਿਜਲੀਚਮਕੈਹੋਇਅਨੰਦਾ॥ਜਿ

ਪਉੜੀ ਪਉੜੀ ਭਜੁ ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ੧ ਇਹੁ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ। ਜਰਾ ਮਰਨੁ ਛੂਟੈ ਭ੍ਰਮੁ
ਭਾਗੈ ੧ ਰਹਾਉ ਅਬ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤਾ। ਹਉਮੈ ਗਾਵਨਿ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ
। ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਹੋਤ ਧੁਨਕਾਰ। ਜਿਹ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲਾ ੨। ਖੰਡਲ ਮੰਡਲ
ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ। ਤ੍ਰਿਅ ਅਸਥਾਨ ਤੀਨਿ ਤ੍ਰਿਅ ਖੰਡਾ। ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹਿਆ ਅਭ ਅੰ
ਤ। ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋ ਧਰਨੀਧਰ ਮੰਤ ੩ ਕਦਲੀ ਪੁਹਪ ਧੂਪ ਪਰਗਾਸ। ਰਜ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਲੀਓ
ਨਿਵਾਸ। ਦੁਆਦਸ ਦਲ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਮੰਤ। ਜਹ ਪਉੜੇ ਸ੍ਰੀ ਕਮਲਾ ਕੰਤ। ੪। ਅਰਧ
ਉਰਧ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਕਾਸੁ। ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ। ਊਹਾਂ ਸੂਰਜ ਨਾਹੀ ਚੰਦ। ਆ
ਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਰੈ ਅਨੰਦ ੫। ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਪਿੰਡਿ ਸੋ ਜਾਨੁ। ਮਾਨ ਸਰੋਵਰਿ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ। ਸੋ
ਹੰ ਸੋ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਜਾਪ। ਜਾ ਕਉ ਲਿਪਤ ਨ ਹੋਇ ਪੁੰਨ ਅਰੁ ਪਾਪ ੬। ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਘਾਮ ਨਹੀ ਛਾ
ਮ। ਅਵਰ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਮ। ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ। ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ
ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ੭। ਮਨ ਮਧੇ ਜਾਨੈ ਜੇ ਕੋਇ। ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਆਪੈ ਹੋਇ। ਜੋਤਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਨਿ ਅ
ਸਥਿਰੁ ਕਰੈ। ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਰੈ। ੮। ੧ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਜਾ ਕੈ ਪਰਗਾਸ। ਕੋਟਿ ਮਹਾਦੇਵ
ਅਰੁ ਕਬਿਲਾਸ। ਦੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਮਰਦਨੁ ਕਰੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਉਚਰੈ ੧ ਜਉ ਜਾਚਉ
ਤਉ ਕੇਵਲ ਰਾਮ। ਆਨ ਦੇਵ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ੧ ਰਹਾਉ ਕੋਟਿ ਚੰਦ੍ਰਮੇ ਕਰਹਿ ਚਰਾਕ।
ਸੁਰ ਤੇਤੀਸਉ ਜੇਵਹਿ ਪਾਕ। ਨਵ ਗ੍ਰਹ ਕੋਟਿ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰ। ਧਰਮ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ ੨
ਪਵਨ ਕੋਟਿ ਚਉਬਾਰੇ ਫਿਰਹਿ। ਬਾਸਕ ਕੋਟਿ ਸੇਜ ਬਿਸਥਰਹਿ। ਸਮੁੰਦ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ। ਰੋ
ਮਾਵਲਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ੩ ਕੋਟਿ ਕੁਮੇਰ ਭਰਹਿ ਭੰਡਾਰ। ਕੋਟਿਕ ਲਖਮੀ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾ
ਰ। ਕੋਟਿਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਹਿਰਹਿ। ਇੰਦ੍ਰ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ। ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿ
ਹਾਰ। ਨਗਰੀ ਨਗਰੀ ਖਿਅਤ ਅਪਾਰ। ਲਟ ਛੂਟੀ ਵਰਤੈ ਬਿਕਰਾਲ। ਕੋਟਿ ਕਲਾ ਖੇਲੈ

ਲ੮

ਗੋਪਾਲਾ ੫ ਕੋਟਿਜਗਜਾਕੈਦਰਬਾਰ ਗੰਧ੍ਰਬਕੋਟਿਕਰਹਿਜੈਕਾਰ ਬਿਦਿਆਕੋਟਿਸਭੈ
ਗੁਨਕਹੈ ਤਊਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਲਹੈ ੬ ਬਾਵਨਕੋਟਿਜਾਕੈਰੋਮਾਵਲੀ ਰਾਵ
ਨਸੈਨਾਜਹਤੇਛਲੀ ਸਹਸਕੋਟਿਬਹੁਕਹਤਪੁਰਾਨ ਦੁਰਜੋਧਨਕਾਮਥਿਆਮਾਨੁ ੭
੧ ਕੰਦ੍ਰਪਕੋਟਿਜਾਕੈਲਵੈਨਧਰਹਿ ਅੰਤਰਅੰਤਰਿਮਨਸਾਹਰਹਿ ਕਹਿਕਬੀਰਸੁਨਿ
ਸਾਰਿਗਪਾਨਾ ਦੇਹਿਅਭੈਪਦੁਮਾਗਉਦਾਨਾ ੮॥੨॥੧੬॥੨੦॥

ਭੈਰਉਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉਕੀ ਘਰੁ ੧

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੇਜਿਹਬਾਕਰਉਸਤਖੰਡ ਜਾਮਿਨਉਚਰਸਿਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦ ੧
ਰੰਗੀਲੇਜਿਹਬਾਹਰਿਕੈਨਾਇ ਸੁਰੰਗਰੰਗੀਲੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ ੧ ਰਹਾਉ ਮਿਥਿ
ਆਜਿਹਬਾਅਵਰੇਕਾਮ ਨਿਰਬਾਣਪਦੁਇਕੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ ੨ ਅਸੰਖਕੋਟਿਅਨਪੂ
ਜਾਕਰੀ ਏਕਨਪੂਜਸਿਨਾਮੈਹਰੀ ੩ ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਇਹੁਕਰਣਾ ਅਨੰਤਰੂਪਤੇਰੇਨਾਰਾ
ਇਣਾ ੪॥੧ ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਪਰਹਰੀ ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਬਸੈਨਰਹਰੀ ੧ ਜੋਨਭਜੰਤੇਨਾਰਾਇ
ਣਾ ਤਿਨਕਾਮੈਨਕਰਉਦਰਸਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਜਿਨਕੈਭੀਤਰਿਹੈਅੰਤਰਾ ਜੈਸੇਪਸੁਤੈਸੇਓਇ
ਨਰਾ ੨ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਮਦੇਉਨਾਕਹਿਬਿਨਾ ਨਾਸੋਹੈਬਤੀਸਲਖਨਾ ੩॥੨ ਦੂਧੁਕਟੋਰੈ
ਗਡਵੈਪਾਨੀ ਕਪਲਗਾਇਨਾਮੈਦੁਹਿਆਨੀ ੧ ਦੂਧੁਪੀਉਗੋਬਿੰਦੇਰਾਇ ਦੂਧੁਪੀਉ
ਮੇਰੋਮਨੁਪਤੀਆਇ ਨਾਹੀਤਘਰਕੋਬਾਪੁਰਿਸਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਸੋਇਨਕਟੋਰੀਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਭਰੀ ਲੈਨਾਮੈਹਰਿਆਗੈਧਰੀ ੨ ਏਕੁਭਗਤੁਮੇਰੇਹਿਰਦੇਬਸੈ ਨਾਮੇਦੇਖਿਨਰਾਇ
ਨੁਹਸੈ ੩ ਦੂਧੁਪੀਆਇਭਗਤੁਘਰਿਗਇਆ ਨਾਮੇਹਰਿਕਾਦਰਸਨੁਭਇਆ ੪॥੩
ਮੈਬਉਰੀਮੇਰਾਰਾਮੁਭਤਾਰੁ ਰਚਿਰਚਿਤਾਕਉਕਰਉਸਿੰਗਾਰੁ ੧ ਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇ
ਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉਲੋਗੁ ਤਨੁਮਨੁਰਾਮਪਿਆਰੇਜੋਗੁ ੧ ਰਹਾਉ ਬਾਦੁਬਿ

ਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਕਾਹੂਸਿਉਨਕੀਜੈ॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਸਾਇਨੁਪੀਜੈ॥੨॥ਅਬਜੀਅਜਾਨਿਐਸੀਬਨਿ
ਆਈ॥ਮਿਲਉਗੁਪਾਲਨੀਸਾਨੁਬਜਾਈ॥੩॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੈਨਰੁਕੋਈ॥ਨਾਮੇਸ੍ਰੀ
ਰੰਗੁਭੇਟਲਸੋਈ॥੪॥੪॥ਕਬਹੂਖੀਰਿਖਾਂਡੁਘੀਉਨਭਾਵੈ॥ਕਬਹੂਘਰਿਘਰਿ
ਟੂਕਮੰਗਾਵੈ॥ਕਬਹੂਕੂਰਨੁਚਨੇਬਿਨਾਵੈ॥੧॥ਜਿਉਰਾਮੁਰਾਖੈਤਿਉਰਹੀਐਰੇਭਾਈ॥ਹ
ਰਿਕੀਮਹਿਮਾਕਿਛੁਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਹੂਤੁਰੇਤੁਰੰਗਨਚਾਵੈ॥ਕਬਹੂਪਾ
ਇਪਨਹੀਓਨਪਾਵੈ॥੨॥ਕਬਹੂਖਾਟਸੁਪੇਦੀਸੁਵਾਵੈ॥ਕਬਹੂਭੂਮਿਪੈਆਰੁਨਪਾਵੈ॥੩॥
ਭਨਤਿਨਾਮਦੇਉਇਕੁਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰੈ॥ਜਿਹਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਹਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥੪॥੫॥
ਹਸਤਖੇਲਤਤੇਰੇਦੇਹੁਰੇਆਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਤਨਾਮਾਪਕਰਿਉਠਾਇਆ॥੧॥ਹੀਨ
ੜੀਜਾਤਿਮੇਰੀਜਾਦਮਰਾਇਆ॥ਛੀਪੇਕੇਜਨਮਿਕਾਹੇਕਉਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਲੈਕਮਲੀਚਲਿਓਪਲਟਾਇ॥ਦੇਹੁਰੈਪਾਛੈਬੈਠਾਜਾਇ॥੨॥ਜਿਉਜਿਉਨਾਮਾਹਰਿਗੁਣ
ਉਚਰੈ॥ਭਗਤਜਨਾਂਕਉਦੇਹੁਰਾਫਿਰੈ॥੩॥੬॥ ਭੈਰਉਨਾਮਦੇਉਜੀਉਘਰੁ੨

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜੈਸੀਭੂਖੇਪ੍ਰੀਤਿਅਨਾਜ॥ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਜਲਸੇਤੀਕਾਜ॥
ਜੈਸੀਮੂੜਕੁਟੰਬਪਰਾਇਣ॥ਐਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਰਾਇਣ॥੧॥ਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਰਾਇਣਲਾ
ਗੀ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਭਇਓਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਪਰਪੁਰਖਾਰਤਨਾਰੀ॥ਲੋ
ਭੀਨਰੁਧਨਕਾਹਿਤਕਾਰੀ॥ਕਾਮੀਪੁਰਖਕਾਮਨੀਪਿਆਰੀ॥ਐਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾਰੀ॥
੨॥ਸਾਈਪ੍ਰੀਤਿਜਿਆਪੇਲਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਾਜਾਏ॥ਕਬਹੁਨਤੂਟਸਿਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ॥ਨਾਮੇਚਿਤੁਲਾਇਆਸਚਿਨਾਇ॥੩॥ਜੈਸੀਪ੍ਰੀਤਿਬਾਰਿਕਅਰੁਮਾਤਾ॥ਐਸਾ
ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੋਬਿਦੁਬਸੈਹਮਾਰੈਚੀਤਿ॥੪॥੧॥

੧॥ ਘਰਕੀਨਾਰਿਤਿਆਗੈਅੰਧਾ॥ਪਰਨਾਰੀਸਿਉਘਾਲੈਧੰਧਾ॥ਜੈਸੇਸਿੰਬਲੁਦੇਖਿ
ਸੂਆਬਿਗਸਾਨਾ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਮੂਆਲਪਟਾਨਾ॥੧॥ਪਾਪੀਕਾਘਰੁਅਗਨੇਮਾਹਿ॥ਜਲ
ਤਰਹੈਮਿਟਵੈਕਬਨਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਦੇਖੈਜਾਇ॥ਮਾਰਗੁਛੋਡਿਅਮਾ
ਰਗਿਪਾਇ॥ਮੂਲਹੁਭੂਲਾਆਵੈਜਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਡਾਰਿਲਾਦਿਬਿਖੁਖਾਇ॥੨॥ਜਿਉ
ਬੇਸ੍ਵਾਕੇਪਰੈਅਖਾਰਾ॥ਕਾਪਰੁਪਹਿਰਿਕਰਹਿਸੀਗਾਰਾ॥ਪੂਰੇਤਾਲਨਿਹਾਲੇਸਾਸ॥ਵਾਕੇਗ
ਲੇਜਮਕਾਹੈਫਾਸ॥੩॥ਜਾਕੇਮਸਤਕਿਲਿਖਿਓਕਰਮਾ॥ਸੋਭਜਿਪਰਿਹੈਗੁਰਕੀਸਰਨਾ
॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਇਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਇਨਬਿਧਿਸੰਤਹੁਉਤਰਹੁਪਾਰਿ॥੪॥੨॥੮॥ ਸੰਡਾ
ਮਰਕਾਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ਪੜੈਨਹੀਹਮਹੀਪਚਿਹਾਰੇ॥ਰਾਮੁਕਹੈਕਰਤਾਲਬਜਾਵੈਚਟੀ
ਆਸਭੈਬਿਗਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਾਜਪਿਬੋਕਰੈ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਜੀਓਕੋਸਿਮਰਨੁਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਬਸੁਧਾਬਸਿਕੀਨੀਸਭਰਾਜੇਬਿਨਤਿਕਰੈਪਟਰਾਨੀ॥ਪੂਤੁਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਕਹਿਆਨਹੀਮਾਨੈਤਿ
ਨਿਤਉਅਉਰੈਠਾਨੀ॥੨॥ਦੁਸਟਸਭਾਮਿਲਿਮੰਤਰੁਉਪਾਇਆਕਰਸਹਅਉਧਘਨੇ
ਰੀ॥ਗਿਰਿਤਰਜਲਜੁਆਲਾਭੈਰਾਖਿਓਰਾਜਾਰਾਮਿਮਾਇਆਫੇਰੀ॥੩॥ਕਾਢਿਖੜ
ਗੁਕਾਲੁਭੈਕੋਪਿਓਮੋਹਿਬਤਾਉਜੁਤੁਹਿਰਾਖੈ॥ਪੀਤਪੀਤਾਂਬਰਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀਥੰਭਮਾ
ਹਿਹਰਿਭਾਖੈ॥੪॥ਹਰਨਾਖਸੁਜਿਨਿਨਖਹਬਿਦਾਰਿਓਸੁਰਿਨਰਕੀਏਸਨਾਥਾ॥ਕਹਿਨਾਮਦੇ
ਉਹਮਨਰਹਰਿਧਿਆਵਹਿਰਾਮੁਅਭੈਪਦਦਾਤਾ॥੫॥੩॥੯॥ ਸੁਲਤਾਨੁਪੂਛੈਸੁਨੁਬੇ
ਨਾਮਾ॥ਦੇਖਉਰਾਮਤੁਮ੍ਹਾਰੇਕਾਮਾ॥੧॥ਨਾਮਾਸੁਲਤਾਨੇਬਾਧਿਲਾ॥ਦੇਖਉਤੇਰਾਹਰਿਬੀ
ਠੁਲਾ॥੧॥ਬਿਸਮਿਲਿਗਊਦੇਹੁਜੀਵਾਇ॥ਨਾਤਰੁਗਰਦਨਿਮਾਰਉਠਾਂਇ॥੨॥
ਬਾਦਿਸਾਹਐਸੀਕਿਉਹੋਇ॥ਬਿਸਮਿਲਿਕੀਆਨਜੀਵੈਕੋਇ॥੩॥ਮੇਰਾਕੀਆਕਛੂਨ
ਹੋਇ॥ਕਰਿਹੈਰਾਮੁਹੋਇਹੈਸੋਇ॥੪॥ਬਾਦਿਸਾਹੁਚੜ੍ਹਿਓਅਹੰਕਾਰਿ॥ਗਜਹਸਤੀਦੀ

ਗੈਚਮਕਾਰਿ ੫ ਰੁਦਨੁਕਰੈਨਾਮੇਕੀਮਾਇ॥ ਛੋਡਿਰਾਮਕੀਨਭਜਹਿਖੁਦਾਇ॥ ੬ ਨਹਉਤੇਰਾ
ਪੂੰਗੜਾਨਤੂਮੇਰੀਮਾਇ॥ ਪਿੰਡੁਪੜੈਤਉਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥ ੭ ਕਰੈਗਜਿੰਦੁਸੁੰਡਕੀਚੋਟ॥
ਨਾਮਾਉਬਰੈਹਰਿਕੀਓਟ॥ ੮ ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਕਰਹਿਸਲਾਮੁ॥ ਇਨਿਹਿੰਦੂਮੇਰਾਮਲਿਆਮਾ
ਨੁ॥ ੯ ਬਾਦਿਸਾਹਬੇਨਤੀਸੁਨੇਹੁ॥ ਨਾਮੇਸਰਭਰਿਸੋਨਾਲੇਹੁ॥ ੧੦ ਮਾਲੁਲੇਉਤਉਦੋਜਕਿ
ਪਰਉ॥ ਦੀਨੁਛੋਡਿਦੁਨੀਆਕਉਭਰਉ॥ ੧੧ ਪਾਵਹੁਬੇੜੀਹਾਥਹੁਤਾਲ॥ ਨਾਮਾਗਾ
ਵੈਗੁਨਗੋਪਾਲ॥ ੧੨ ਗੰਗਜਮੁਨਜਉਉਲਟੀਬਹੈ॥ ਤਉਨਾਮਾਹਰਿਕਰਤਾਰਹੈ॥
੧੩ ਸਾਤਘੜੀਜਬਬੀਤੀਸੁਣੀ॥ ਅਜਹੁਨਆਇਓਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥ ੧੪ ਪਾਖੰਤ
ਣਬਾਜਬਜਾਇਲਾ॥ ਗਰੁੜਚੜ੍ਹੇਗੋਬਿੰਦੁਆਇਲਾ॥ ੧੫ ਅਪਨੇਭਗਤਪਰਿਕੀ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ ਗਰੁੜਚੜ੍ਹੇਆਏਗੋਪਾਲ॥ ੧੬ ਕਹਹਿਤਧਰਣਿਇਕੋਡੀਕਰਉ॥ ਕਹ
ਹਿਤਲੇਕਰਿਊਪਰਿਧਰਉ॥ ੧੭ ਕਹਹਿਤਮੁਈਗਊਦੇਉਜੀਆਇ॥ ਸਭੁਕੋਈਦੇ
ਖੈਪਤੀਆਇ॥ ੧੮ ਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਸੇਲਮਸੇਲਾ॥ ਗਊਦੁਹਾਈਬਛਰਾਮੇਲਿ॥ ੧੯
ਦੂਧਹਿਦੁਹਿਜਬਮਟੁਕੀਭਰੀ॥ ਲੇਬਾਦਿਸਾਹਕੇਆਗੈਧਰੀ॥ ੨੦ ਬਾਦਿਸਾਹੁਮਹਲਮ
ਹਿਜਾਇ॥ ਅਉਘਟਕੀਘਟਲਾਗੀਆਇ॥ ੨੧ ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਬਿਨਤੀਫੁਰਮਾਇ॥
ਬਖਸੀਹਿੰਦੂਮੈਤੇਰੀਗਾਇ॥ ੨੨ ਨਾਮਾਕਹੈਸੁਨਹੁਬਾਦਿਸਾਹ॥ ਇਹੁਕਿਛੁਪਤੀਆ
ਮੁਝੈਦਿਖਾਇ॥ ੨੩ ਇਸਪਤੀਆਕਾਇਹੈਪਰਵਾਨੁ॥ ਸਾਚਿਸੀਲਿਚਾਲਹੁਸੁਲਤਾ
ਨ॥ ੨੪ ਨਾਮਦੇਉਸਭਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਮਿਲਿਹਿੰਦੂਸਭਨਾਮੇਪਹਿਜਾਹਿ॥ ੨੫
ਜਉਅਬਕੀਬਾਰਨਜੀਵੈਗਾਇ॥ ਤਨਾਮਦੇਵਕਾਪਤੀਆਜਾਇ॥ ੨੬ ਨਾਮੇਕੀਕੀ
ਰਤਿਰਹੀਸੰਸਾਰਿ॥ ਭਗਤਜਨਾਂਲੇਉਧਰਿਆਪਾਰਿ॥ ੨੭ ਸਗਲਕਲੇਸਨਿੰਦਕਭ
ਇਆਖੇਦੁ॥ ਨਾਮੇਨਾਰਾਇਨਨਾਹੀਭੇਦੁ॥ ੨੮॥੧॥੧੦॥ ਘਰੁ ੨ ਜਉਗੁਰਦੇਉ

ਤ ਮਿਲੈ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਬੈਕੁੰਠ ਤਰੈ॥ ਜਉ
ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ੧ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ॥ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਆ
ਨ ਸਭ ਸੇਵ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾ
ਵੈ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਪੰਚ ਤੇ ਦੂਰਿ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਨ ਮਰਿਬੋ ਝੂਰਿ ੨॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹ॥ ਜਉ ਗੁ
ਰਦੇਉ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਹਿ ੩ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਸੂਝੈ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਊਚ ਪਦ ਬੂਝੈ
॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੀਸੁ ਅਕਾਸਿ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਦਾ ਸਾਬਾਸਿ॥ ੪ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸ
ਦਾ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਤਿਆਗੀ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਏਕ॥ ਜਉ
ਗੁਰਦੇਉ ਲਿਲਾਟਹਿ ਲੇਖ॥ ੫ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਕੰਧੁ ਨਹੀ ਹਿਰੈ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਦੇਹੁ
ਰਾ ਫਿਰੈ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਛਾਪਰਿ ਛਾਈ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਿਹਜ ਨਿਕਸਾਈ॥ ੬ ਜ
ਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਠਸਠਿ ਨਾਇਆ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਲਗਾਇਆ॥ ਜ
ਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਦੁਆਦਸ ਸੇਵਾ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਮੇਵਾ॥ ੭ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੰਸਾ
ਟੂਟੈ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਭਉਜਲ ਤਰੈ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜ
ਨਮਿ ਨ ਮਰੈ॥ ੮ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਦਸ ਬਿਉਹਾਰ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ॥ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰਦੇਉ ਅਵਰ ਨਹੀ ਜਾਈ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ॥ ੯॥੧॥੨॥੧੧॥

ੴ

ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਉਪਜੈ
ਨਹੀ ਆਸਾ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਬਰਨ ਸਹਿਤ ਜੋ ਜਾਪੈ ਨਾਮੁ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕੇਵਲ ਨਿ
ਹਕਾਮੁ॥ ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਜਉ ਕੋਈ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਹੋਈ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਸੋ ਮੁਨਿ ਮਨ

ਸੋ ਮੁਨਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਦੁਆਰੇ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਸਮਾਇ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰੈ ॥ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥੨॥ ਫਲ ਕਾਰਨ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਫੂਲੁ ਬਿਲਾਇ ॥ ਗਿਆਨੈ ਕਾਰਨ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਕਰਮਹ ਨਾਸੁ ॥੩॥ ਘ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦਧਿ ਮਥੈ ਸਇਆਨ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗ ॥ ਰਿਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਸਿ ਅਭਾਗ ॥੪॥੧॥ ਨਾਮਦੇਵ ॥ ਆਉ ਕਲੰਦਰ ਕੇਸਵਾ ॥ ਕਰਿ ਅਬਦਾਲੀ ਭੇਸਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਆਕਾਸ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਕੀਨੀ ਕਉਸੈ ਸਪਤ ਪਯਾਲਾ ॥ ਚਮਰ ਪੋਸ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਨੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਕਾ ਪੇਹਨੁ ਤੇਰਾ ਸੋਲਹ ਸਹਸ ਇਜਾਰਾ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੁਦਗਰੁ ਤੇਰਾ ਸਹਨਕ ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਮਹਜਿਦਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਨਾ ਸਹਜ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ॥ ਬੀਬੀ ਕਉਲਾ ਸਉ ਕਾਇਨੁ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੈ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਮੇਰੇ ਤਾਲ ਛਿਨਾਏ ਕਿਹ ਪਹਿ ਕਰਉ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਫਿਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦੇਸਵਾ ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਤੁਕੇ ॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਹਾ ਮਾਹ ਮੁਮਾਰਖੀ ਚੜਿਆ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ॥ ਪਰਫੜੁ ਚਿਤ ਸਮਾਲਿ ਸੋਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥੧॥ ਭੋਲਿਆ ਹਉਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮਨ ਗੁਣ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਲੈ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਪੇਡੁ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਪਤ ਪਰਾਪਤਿ ਛਾਵ ਘਣੀ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ ਅਖੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੰਨੀ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਆਖਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਪਤਿ ਕਾ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਹੋਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਣਾ ਵੇਖਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

॥ਨਾਨਕਹਰੇਨਸੂਕਹੀਜਿਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਸਮਾਇ॥੪॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ਬਸੰਤੁ ਰੁਤਿਆ
ਈਲੇਸਰਸਬਸੰਤਮਾਹਿ॥ਰੰਗਿਰਾਤੇਰਵਹਿਸਿਤੇਰੈਚਾਇ॥ਕਿਸੁਪੂਜਚੜਾਵਉਲਗਉਪਾ
ਇ॥੧॥ਤੇਰਾਦਾਸਨਿਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ॥ਜਗਜੀਵਨਜੁਗਤਿਨਮਿਲੈਕਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਤੇਰੀਮੂਰਤਿਏਕਾਬਹੁਤੁਰੂਪ॥ਕਿਸੁਪੂਜਚੜਾਵਉਦੇਉਧੂਪ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕਹਾਪ
ਇ॥ਤੇਰਾਦਾਸਨਿਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ॥੨॥ਤੇਰੇਸਠਿਸੰਬਤਸਭਿਤੀਰਥਾ॥ਤੇਰਾਸਚੁਨਾਮੁਪਰ
ਮੇਸਰਾ॥ਤੇਰੀਗਤਿਅਵਿਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਐ॥ਅਣਜਾਣਤਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥੩॥ਨਾਨਕੁਵੇ
ਚਾਰਾਕਿਆਕਹੈ॥ਸਭੁਲੋਕੁਸਲਾਹੇਏਕਸੈ॥ਸਿਰੁਨਾਨਕਲੋਕਾਪਾਵਹੈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਜਾਉਜੇ
ਤੇਤੇਰੇਨਾਵਹੈ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨਕੁਆਰ॥ਰੁਪੇਕੀਆ
ਕਾਰਾਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰੁ॥ਗੰਗਾਕਾਉਦਕੁਕਰੰਤੇਕੀਆਗਿ॥ਗਰੁੜਾਖਾਣਾਦੁਧਸਿਉਗਾਡਿ॥
੧॥ਰੇਮਨਲੇਖੈਕਬਹੂਨਪਾਇ॥ਜਾਮਿਨਭੀਜੈਸਾਚਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ ਦਸਅਠਲੀ
ਖੇਹੋਵਹਿਪਾਸਿ॥ਚਾਰੇਬੇਦਮੁਖਾਗਰਪਾਠਿ॥ਪੁਰਬੀਨਾਵੈਵਰਨਾਂਕੀਦਾਤਿ॥ਵਰਤਨੇਮ
ਕਰੇਦਿਨਰਾਤਿ॥੨॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਹੋਵਹਿਸੇਖ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਭਗਵੇਭੇਖ॥ਕੋਗਿਰਹੀਕਰਮ
ਾਕੀਸੰਧਿ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭਖੜੀਅਸਿਬੰਧਿ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਲਿਖੀਸਿਰਿਕਾਰ॥ਕਰਣੀ
ਉਪਰਿਹੋਵਗਿਸਾਰ॥ਹੁਕਮੁਕਰਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਕੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰ॥੪
॥੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ਤੀਜਾ ਬਸਤ੍ਰਉਤਾਰਿਦਿਗੰਬਰੁਹੋਗੁ॥ਜਟਾਧਾਰਿਕਿਆ
ਕਮਾਵੈਜੋਗੁ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਹੀਦਸਵੈਦੁਆਰ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਵੈਮੂੜਾਵਾਰੋਵਾਰ॥੧॥ਏ
ਕੁਧਿਆਵਹੁਮੂੜਮਨਾ॥ਪਾਰਿਉਤਰਿਜਾਹਿਇਕਖਿਨਾ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾ
ਸਤ੍ਰਕਰਹਿਵਖਿਆਣ॥ਨਾਦੀਬੇਦੀਪੜਹਿਪੁਰਾਣ॥ਪਾਖੰਡਦ੍ਰਿਸਟਿਮਨਿਕਪਟੁਕਮਾਹਿ
॥ਤਿਨਕੈਰਮਈਆਨੇੜਿਨਾਹਿ॥੨॥ਜੇਕੋਐਸਾਸੰਜਮੀਹੋਇ॥ਕ੍ਰਿਆਵਿਸੇਖਪੂਜਾਕਰੇ

ਇਆ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ॥ ਓਇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਕੀਤਾ ਹੋਆ ਕਰੇ
ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ
ਤਾਂ ਸਾਚੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਜੀਉ ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਤੀਰਥ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਲੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗੁ ॥ ਤਉ ਭਉਜਲ ਕੇ ਤੂਟਸਿ ਬੰਧ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ॥ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਰਬ ਤੋਹ ॥ ਤੂ ਸੁਰਿ ਨਾਥਾ ਦੇਵ
ਦੇਵਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਲਾਲ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਏ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸਰਬ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਨ ਪਾਈਐ
ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲ ਮਲੀਨ ਅੰਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਸਲਾਹਿ ਸਾਚੁ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਖਨਹਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸਾਰ ॥
੧ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਪਰਹਰਾਇ ॥ ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥ ੩ ॥ ਊਤਮ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਰੀਰ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੀਰ ॥ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਮਿ ਤਜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਮਿਲਾਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸ
ਹੇਲੀ ਸੁਨਹੁ ਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਸੰਗਿ ਸਾਇ ॥ ਓਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਕਹਹੁ ਕ
ਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਓ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਨੇ ॥ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਖੇਲਹਿ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਮਨ ਮਨੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖੀ
ਦੁਹਾਗਣਿ ਨਾਹਿ ਭੇਉ ॥ ਓਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਵੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰੇਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਿਰੁ ਚੀਨੈ ਸੰਗਿ
ਦੇਉ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਪੁ ਜਪੇਉ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਨ ਸੰਗੁ ਦੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁਲੇ ਧੰਧੁ ਰੋਇ ॥ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਸ
ਬਦਿ ਖੋਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਓ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੇ ਭਗਤਿ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰ

ਸੰਤਸਭਾਗੁਰੁਮਿਟੈਰੋਗੁ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਵਰੁਸਹਜਜੋਗੁ॥ ੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧
ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਸਾਜਿ॥ਸਚੁਆਪਿਨਿਬੇੜੇਰਾਜੁਰਾਜਿ॥ਗੁਰਮਤਿਊਤਮਸੰਗਿਸਾ
ਥਿ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਸਹਜਿਆਥਿ॥੧॥ਮਤਬਿਸਰਸਿਰੇਮਨਰਾਮਬੋਲਿ॥ਅ
ਪਰੰਪਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਪਿਤੁਲਾਏਅਤੁਲੁਤੋਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਚਰਨਸਰੇਵਹਿਗੁਰਸਿਖਤੋਰ॥ਗੁਰਸੇਵਤਰੇਤਜਿਮੇਰਤੋਰ॥ਨਰਨਿੰਦਕਲੋਭੀਮ
ਨਿਕਠੋਰ॥ਗੁਰਸੇਵਨਭਾਈਸਿਚੋਰਚੋਰ॥੨॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਬਖਸੇਭਗਤਿਭਾਉ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈ
ਪਾਈਐਹਰਿਮਹਲਿਠਾਉ॥ਪਰਹਰਿਨਿੰਦਾਹਰਿਭਗਤਿਜਾਗੁ॥ਹਰਿਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀਕਰ
ਮਿਭਾਗੁ॥੩॥ਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਕਰੇਦਾਤਿ॥ਗੁਰਸਿਖਪਿਆਰੇਦਿਨਸੁਰਾਤਿ॥ਫ
ਲੁਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰੁਤੁਸਿਦੇਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਵਹਿਵਿਰਲੇਕੇਇ॥ ੪॥੭॥ ਬਸੰਤੁਮਹ
ਲਾ ੩ ਇਕਤੁਕਾ ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਸਭਿਕੁਲਉਧਰੈ॥
੧॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਨਛੋਡਉਕਿਆਕੋਹਸੈ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਮੇਰੈਹਿਰਦੈਵਸੈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੈਸੇਮਾਇਆਮੋਹਿਪ੍ਰਾਣੀਗਲਤੁਰਹੈ॥ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਰਾਮਨਾਮਰਵਤਰਹੈ॥੨॥ਮੈਮੂਰ
ਖਮੁਗਧਊਪਰਿਕਰਹੁਦਇਆ॥ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਰਹਉਪਇਆ॥੩॥ਕਹਤੁਨਾਨਕੁਸੰ
ਸਾਰਕੇਨਿਹਫਲਕਾਮਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾ॥ ੪॥੮॥

ਮਹਲਾ ੧ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਘਰੁ ੨ ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਾਲਗ੍ਰਾਮਬਿਪਪੂਜਿਮ
ਨਾਵਹੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਬੇੜਾਬਾਂਧਹੁਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਾ॥
੧॥ਕਾਹੇਕਲਰਾਸਿੰਚਹੁਜਨਮੁਗਵਾਵਹੁ॥ਕਾਚੀਢਹਗਿਦਿਵਾਲਕਾਹੇਗਚੁਲਾਵਹੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਕਰਹਰਿਹਟਮਾਲਟਿੰਡਪਰੋਵਹੁਤਿਸੁਭੀਤਰਿਮਨੁਜੋਵਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿੰਚਹੁ

ਰਹੁ ਕਿਆਰੇ ਤਉ ਮਾਲੀ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੋਲੇ ਗੋਡਹੁ ਧਰਤੀ ਭਾਈ ॥
ਜਿਉ ਗੋਡਹੁ ਤਿਉ ਤੁਮ੍ਹ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥ ਬਗੁਲੇ ਤੇ ਫੁਨਿ
ਹੰਸੁਲਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇ
ਆਲਾ ॥੪॥੧॥੯॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਥੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਝੀ ਪੇਵ
ਕੜੈ ਧਨ ਵਖੇ ॥ ਆਪਿ ਕੁਚਜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਜਾਣਾ ਨਾਹੀ ਰਖੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਹਉ ਆਪੇ
ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਸੇਈ ਗਾਵਾ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣਾ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਢਿ ਕਸੀਦਾ ਪਹਿਰਹਿ ਚੋਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮ੍ਹ ਜਾਣਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਰਾਖਹਿ ਬੁਰਾ ਨ ਚਾਖਹਿ ਹੋਵ
ਹਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂੰ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਦੁਇ ਅਖਰ ਦੁਇ ਨਾਵਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨ
ਕੁ ਏਕੁ ਲੰਘਾਏ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਾਂ ॥੩॥੨॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀਅਹਿ
ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮ੍ਹ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰੁ ਪੰਡੈ ਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ
ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇ
ਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੇਇ ॥੩॥ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹਿ ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨਹਿ ਤਿ
ਨ੍ਹਾ ਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਖਿਨੁ ਤੋਲਾ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ॥੪॥੩॥੧੧॥
ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਮਤ ਭੂਲਹਿ ਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਹਰੀ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰੈ ਲੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ
ਭਗਤੀ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਨਹੀ ਭਗਤਿ ਹਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ

ਪਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥੨॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਰਿਤੁ ਪਤ੍ਰੁ ਉਪਾਏ ਵੇਖੈ ਪਰਗਟੁ ਕਰਤ
ਸੁਖਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ॥ ਹਰਿ ਰਾਵਿ ਕਰਹਿ ਸੁ ਗਾਵਹਿ ਸਿਖ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਾ ॥੩॥
ਜਿਨ ਕਉ ਉਤਮ ਧਾਤੁ ਮਿਲਿ ਵਡਭਾਗੀ ਆਇ ਗੁਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸਿਉ ਪਾਏ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੀਠ ਲਗੈ ॥੪॥੫॥੧੨॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਮਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਿ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥ ਤੇਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ॥੧॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਕਰਹਿ ਸੇਵ ॥ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰੈ ॥੨॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰਿ ਉਪਾਏ ॥ ਸੰਸਾਰ ਬਿਰਖ ਕਉ ਦੁਇ ਫਲ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਖਵਾਏ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਮੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੋਭੀ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਸੇਵ ਰਾਂਗੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥੨॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕੀ ਇਹ ਦੇਹ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਠਿਨ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀਆ ਅਗਨੀ ਤਨਿ ਚਾਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜ

ਲਤਜਲਾਇਆਸਿਰਕਰੋ॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਵਡਭਾਗਿਤਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਭਉਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਰੇ॥੪
॥੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਹਰਿਸੇਵੇਸੋਹਰਿਕਾਲੋਗੁ॥ਸਾਚੁਸਹਜੁਕਦੇਨਹੋਵੈਸੋ
ਗੁ॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਨਾਹੀਹਰਿਮਨਮਾਹਿ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਭੀਮਰਿਜਾਹਿ॥੧॥ਸੇਜਨਜੀ
ਵੇਜਿਨਹਰਿਮਨਮਾਹਿ॥ਸਾਚੁਸਮ੍ਹਾਲਹਿਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਨਸੇਵਹਿਤੇ
ਹਰਿਤੇਦੂਰਿ॥ਦਿਸੰਤਰੁਭਵਹਿਸਿਰਿਪਾਵਹਿਧੂਰਿ॥ਹਰਿਆਪੇਜਨਲੀਏਲਾਇ॥ਤਿਨ
ਸਦਾਸੁਖੁਹੈਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੨॥ਨਦਰਿਕਰੇਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵੈ
ਮਾਨੁ॥ਹਰਿਜੀਉਵੇਖੈਸਦਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ ੩॥ਜੀਅਜੰਤ
ਕੀਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਦਸਮ੍ਹਾਲ॥ਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਪਾਇ॥ ੪॥੩॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੩ ॥ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਮਨਤੇਹੋ
ਇ॥ਏਕੋਵੇਖੈਅਉਰੁਨਕੋਇ॥ਦੂਜੈਲੋਕੀਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੈਨੋਏਕੁਦਿ
ਖਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਉਲਿਆਸਦਬਸੰਤੁ॥ਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿਆਗਾਇਗੁਣਗੋ
ਬਿੰਦ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਪੂਛਹੁਤੁਮ੍ਹਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਤਾਂਪ੍ਰਭਸਾਚੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਆ
ਪੁਛੋਡਿਹੋਹਿਦਾਸਤਭਾਇ॥ਤਉਜਗਜੀਵਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੨॥ਭਗਤਿਕਰੇਸਦਵੇਖੈ
ਹਜੂਰਿ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਦਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਇਸੁਭਗਤੀਕਾਕੋਈਜਾਣੈਭੇਉ॥ਸਭੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਆ
ਤਮਦੇਉ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਜਗਜੀਵਨਸਿਉਆਪਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਮਨੁਤ
ਨੁਹਰਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏ॥ ੪॥੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ॥
ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ਭਗਤਿਕਰੇਵਿਚ
ਹੁਆਪੁਖੋਇ॥ਤਦਹੀਸਾਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ ੧॥ਭਗਤਸੋਹਹਿਸਦਾਹਰਿਪ੍ਰਭਦੁਆਰਿ॥
ਗੁਰਕੈਹੇਤਿਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਭਗਤਿਕਰੇਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋ

ਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖਿ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਰਵਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਸੂਕਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੩॥ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ॥ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਸਰੀਰਿ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ
ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥੫॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰਿ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆ
ਰਿ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਛਾਵ ਘਣੀ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਗਵਾਈ ਵਿਚਹੁ ਜੂਠਿ ਭਰਾਤਿ ॥ ਪਰਪੰਚ ਵੇਖਿ ਰਹੇ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ
ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਗ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ
ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆ
ਇਆ ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਵਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਬਦਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਪਸਰੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ
॥੨॥ ਇਕਿ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਭਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਦੇਖਿ
ਹਜੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾ
ਵਾ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੭॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਦਾਸਾ ਦਾਸੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸੇਵੀ ਕਿਉ ਮਾਇ ॥੨॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਿਨੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਤੂ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸਿਞਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਤਾ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥੧੪॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁਲਾਂ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਆਏ ॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਚੁ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਹੋਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲਹਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੧੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸ

ਸਾਚੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪ
ਲੈ ਪਾਈਐ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਚਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਜਿਨ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਨ ਪ
ਰਵਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਮਿਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ॥ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਧੀਰ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ॥ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਨਮੁ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਬਹੁ ਅਭਿਮਾਨਿ ਅਪਣੀ ਪਤਿ ਖੋਇ
॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿਆ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਦਾ ਘਰ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥੨॥ ਘਰ ਮਹਿ
ਵਸਤੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਹਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਘਰ ਹੀ
ਮਾਹਿ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਲਏ ਮਿ
ਲਾਇ॥ ਤਿਸੁ ਤੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹ
ਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰਹੈ ਅਘਾਇ॥ ਕੋਟ ਕੋਟੰ
ਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਜਲਿ ਜਾਹਿ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਾਤਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ
ਣੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭਗਵੈ ਵੇਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਬਹੁ ਸੰਜਮਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਹੋਇ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ
ਪਾਇਆ ਜਾਈ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਹਉਮੈ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥੩॥ ਵਡਭਾਗੀ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਛੂਟੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਸਾਰਾ॥ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪਾਸਾਰਾ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਇਕ ਤੁਕੇ॥
ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ॥ ਦੇਹਿ ਤ ਜਾਪੀ ਆਦਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥

ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕੇ ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਾਗੇ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ॥ ਕਾਹੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ਵੈਰਿ ਵਾਦਿ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਊਤਮੁ ਊਚਾ ਸਬਦ ਕਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੩॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਚੜਿਆ ਬਸੰਤੁ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਾਚੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੁਗਧ ਮਨਾ ॥ ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤੁ ਮਨਿ ਮਉਲਿਐ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਸਭੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਸਭੁ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਇ ॥੪॥੧੪॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭਿ ਜੁਗ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਹਰੇ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ ਫਲਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥੩॥ ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਬਿਰਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੋਇ ॥੪॥੧੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਬਸੰਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਸੰਤ ਕੀ ਲਗੈ ਨ ਸੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਦੂਜੈ ਦੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧੰਧੈ ਬਾਂਧਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਸਦਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟੈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥ ਜਮਕਾਲ ਕੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਨ ਫੇਟੈ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੪॥੧੬॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਏਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਫੂਲਹਿ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ

ਰਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੨॥ ਫਲ ਫੂਲ ਲਾਗੇ ਜਾ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਮੂਲਿ ਲਗੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥ ਆਪਿ ਬਸੰਤੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਵਾੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੪॥੫॥੧੭॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਅਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਵੁਠਾ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਧੁਰਿ ਆਪੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨੋ ਬਖਸਿਓਨੁ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਲਇਅਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਕੀ ਅਘੁਲੀਐ ਭਾਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਸਦ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥੧੨॥੧੮॥੩੦॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਉ ਪਸਰੀ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ॥ ਤਿਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥੧॥ ਏਕੋ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੀਐ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਇਕੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਲੋਭੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੩॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਹਰਿ ਲੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਦੇ ਪਏ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅੰਤਿ ਸਦਾ ਰਖਿ ਲ

ਹੋ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਭੁ ਆਲਸੁ ਦੂਖ ਭੰਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗਾਵਹੁ
ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹਉਮੈ ਮੁਏ ॥ ਕਾਲਿ ਦੈਂਤਿ ਸੰਘਾਰੇ
ਜਮਪੁਰਿ ਗਏ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥ ੩
ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੨॥
ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਗੜ ਮੰਦਰਿ
ਏਕ ਲੁਕਾਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਖੋਜੀਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਸਾਧੂ ਜਨ ਦੇ
ਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਚੋ
ਰ ਮਿਲਿ ਲਾਗੇ ਨਗਰੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਿਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜ ਪਰੇ ਤਬ ਪਕਰੇ ਧਨੁ ਸਾ
ਬਤੁ ਰਾਸਿ ਉਬਰਿਆ ॥੨॥ ਪਾਖੰਡ ਭਰਮ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥
ਸਾਧੂ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗ
ਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਂਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੧॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗ
ਮ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਤੁਮਨਛੇ ॥ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਬਨਛੇ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਛੇ ॥ ਜਨਮ ਜ
ਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਮਲੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਨਛੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰਾ ਜ
ਨੁ ਜਾਤਿ ਅਵਿਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਪਤਿਤ ਪਵੀਛੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇ ਊਪਰਿ
ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਿਨਛੇ ॥੨॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ਸਭਿ ਪੂਰੇ ਮਾਨਸ ਤਿ
ਨਛੇ ॥ ਸੇ ਧੰਨਿ ਵਡੇ ਵਡ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਉਰਛੇ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਮ ਢੀਢੇ

ਹੀਅਬਹੁਤੁਅਤਿਭੁਖਲਾਗੀਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਪ੍ਰਭਮਿਲਹੁ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਪਾਇਆਹਰਿਤੂਠੈ
ਹਮਰੀਇਛਪਾਤ੍ਰਿਪਤੀਧੇ ॥੪॥੨॥੪ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁ
ਮਨੂਆਰਹਿਨਸਕੈਨਿਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਿਗੀਧੇ॥ਜਿਉਬਾਰਿਕੁਰਸਕਿਪਰਿਓਥਨਿਮਾ
ਤਾਥਨਿਕਾਢੇਬਿਲਲਬਿਲੀਧੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਮੇਰੇਮਨਤਨਨਾਮਹਰਿਬੀਧੇ॥ਵਡੈਭ
ਾਗਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਵਿਚਿਕਾਇਆਨਗਰਹਰਿਸੀਧੇ॥੧॥ਰਹਾਉ ਜਨਕੇਸਾਸ
ਸਾਸਹੈਜੇਤੇਹਰਿਬਿਰਹਿਪ੍ਰਭੂਹਰਿਬੀਧੇ॥ਜਿਉਜਲਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਭਾਰੀਬਿਨੁਜਲਦੇ
ਖੇਸੁਕਲੀਧੇ॥੨॥ਜਨਜਪਿਓਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਰਹਰਿਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਹਰਿਪ੍ਰੀਧੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀ
ਹਉਮੈਮਲੁਨਿਕਸੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਜਲਿਨੀਧੇ॥੩॥ਹਮਰੇਕਰਮਨਬਿਚਰਹੁਠਾਕੁਰਤੁ
ਮਪੈਜਰਖਹੁਅਪਨੀਧੇ॥ਹਰਿਭਾਵੈਸੁਣਿਬਿਨਉਬੇਨਤੀਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਪਵੀਧੇ॥੪
॥੩॥੫ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ੪ ਮਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਰਮਿਭਰਮਿਬਹੁਧਾਵੈਤਿਲੁ
ਘਰਿਨਹੀਵਾਸਾਪਾਈਐ॥ਗੁਰਿਅੰਕਸੁਸਬਦੁਦਾਰੂਸਿਰਿਧਾਰਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਆਣਿ
ਵਸਾਈਐ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ ਘਰਿਰਤਨਲਾਲਬ
ਹੁਮਾਣਕਲਾਦੇਮਨੁਭ੍ਰਮਿਆਲਹਿਨਸਕਾਈਐ॥ਜਿਉਓਡਾਕੂਪੁਗੁਹਜਖਿਨਕਾਢੈਤਿਉਸ
ਤਿਗੁਰਿਵਸਤੁਲਹਾਈਐ॥੨॥ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁ
ਨਰਜੀਵਾਈਐ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪੁੰਨਿਫਲੁਪਾਇਆਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਈਐ॥੩॥ਮਧੁਸੂ
ਦਨਹਰਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੂਮਿਲਾਈਐ॥ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਬਾਣਪਦੁਪਾਇ
ਆਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ ॥੪॥੪॥੬ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ ੪
ਆਵਣਜਾਣੁਭਇਆਦੁਖੁਬਿਖਿਆਦੇਹਮਨਮੁਖਸੁੰਞੀਸੁੰਞੁ॥ਰਾਮਨਾਮੁਖਿਨੁਪਲੁਨਹੀਚੇ

ਤਿਆ ਜਮਿ ਪਕਰੇ ਕਾਲਿ ਸਲੁੰਞੁ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੁੰਞੁ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ
ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਞੁ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਦਇਆ
ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਰਣਾਗਤਿ ਸਾਧੂ ਪੰਞੁ ॥ ਹਮ ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ
ਦੁਖ ਭੰਞੁ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਧਾਰਹੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਲੰਞੁ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਹਮ ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਿ ਵੰਞੁ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਿ ਮਨੋਰਥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲੰਞੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਭੰ
ਞੁ ॥ ੪॥੫॥੧੧॥੩੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੇ
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਉ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮੰਗਲਚਾਰ ॥ ਆ
ਜੁ ਹਮਾਰੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਚਿੰਤ ਲਥੀ ਭੇਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੧ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸੰਤ ॥ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ
ਤੁਮ ਬੇਅੰਤ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਬਨੇ ਫਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਮਿਲਿ ਖੇਲਨ ਲਾਗ ॥ ਹੋ
ਲੀ ਕੀਨੀ ਸੰਤ ਸੇਵ ॥ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਿਓ ਅਤਿ ਅਨੂਪ ॥
ਸੂਕੈ ਨਾਹੀ ਛਾਵ ਧੂਪ ॥ ਸਗਲੀ ਰੂਤੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਸਦ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੇਵ ॥ ੩ ॥ ਬਿਰਖੁ
ਜਮਿਓ ਹੈ ਪਾਰਜਾਤ ॥ ਫੂਲ ਲਗੇ ਫਲ ਰਤਨ ਭਾਂਤਿ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ਹਰਿ ਗੁਣਹ ਗਾਇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ੪॥੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਟਵਾਣੀ ਧਨ ਮਾਲ
ਹਾਟੁ ਕੀਤੁ ॥ ਜੂਆਰੀ ਜੂਏ ਮਾਹਿ ਚੀਤੁ ॥ ਅਮਲੀ ਜੀਵੈ ਅਮਲੁ ਖਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀ
ਵੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਘ ਸਮੈ ਮੋਰ ਨਿਰਤਿਕਾਰ ॥ ਚੰਦ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਉਲਾ
ਰ ॥ ਮਾਤਾ ਬਾਰਿਕ ਦੇਖਿ ਅਨੰਦ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੨ ॥ ਸਿੰਘ ਰੁਚੈ ਸ
ਦ ਭੋਜਨੁ ਮਾਸ ॥ ਰਣੁ ਦੇਖਿ ਸੂਰੇ ਚਿਤ ਉਲਾਸ ॥ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਤਿ ਧਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ
ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸਰਬ ਰੰਗ ਇਕ ਰੰਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਇਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਜਿਸੁਕਰੇਦਾਨੁ ॥੪॥੨ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ
੫ ॥ ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਗੁਰੁਦਇਆਲੁ॥ਮੰ
ਗਲੁਤਿਸਕੈਜਿਸੁਏਕੁਕਾਮੁ॥ਤਿਸੁਸਦਬਸੰਤੁਜਿਸੁਰਿਦੈਨਾਮੁ॥੧ ਗ੍ਰਿਹਿਤਾਕੈਬ
ਸੰਤੁਗਨੀ॥ਜਾਕੈਕੀਰਤਨੁਹਰਿਧੁਨੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਪ੍ਰੀਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਉਲਿ
ਮਨਾ॥ਗਿਆਨੁਕਮਾਈਐਪੂਛਿਜਨਾਂ॥ਸੋਤਪਸੀਜਿਸੁਸਾਧਸੰਗੁ॥ਸਦਧਿਆਨੀ
ਜਿਸੁਗੁਰਹਿਰੰਗੁ॥੨॥ਸੇਨਿਰਭਉਜਿਨ੍ਹਭਉਪਇਆ॥ਸੋਸੁਖੀਆਜਿਸੁਭ੍ਰਮੁਗ
ਇਆ॥ਸੋਇਕਾਂਤੀਜਿਸੁਰਿਦਾਥਾਇ॥ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਸਾਚਠਾਇ॥੩॥ਏਕਾਖੋਜੈਏ
ਕਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਹੀਤਚੀਤਿ॥ਹਰਿਰੰਗਰੰਗਾਸਹਜਿਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਦਾ
ਸਤਿਸੁਜਨਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤੁਮਪਿੰਡ
ਦੀਨ੍ਹ॥ਮੁਗਧਸੁੰਦਰਧਾਰਿਜੋਤਿਕੀਨ੍ਹ॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਪ੍ਰਭਤੁਮਦਇਆਲ॥ਨਾ
ਮੁਜਪਤਹੋਵਤਨਿਹਾਲ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਰਣਕਰਣਜੋਗ॥ਹਉਪਾਵਉਤੁਮਤੇਸਗਲਥੋ
ਕ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਵਤਉਧਾਰ॥ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਸਾਰ॥ਨਾਮੁ
ਜਪਤਪਤਿਸੋਭਾਹੋਇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਬਿਘਨੁਨਹੀਕੋਇ॥੨॥ਜਾਕਾਰਣਿਇਹੁਦੁਲ
ਭਦੇਹ॥ਸੋਬੋਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭੂਦੇਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਇਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਸਦਾਰਿਦੈਜਪੀਪ੍ਰ
ਭਤੇਰੋਨਾਮੁ॥੩॥ ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਇਨਾਹਿ॥ਸਭੁਤੇਰੋਖੇਲੁਤੁਝਮਹਿਸਮਾਹਿ॥ਜਿ
ਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਿਲੇ॥ਸੁਖੁਨਾਨਕਪੂਰਾਗੁਰੁਮਿਲੇ ॥੪॥੪ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੈਸੰਗਿਰਾਇ॥ਜਿਸਹਿਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾਮਾਇ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁਨਹੋ
ਇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਿਲਾਵਹੁਤਿਸਹਿਮੋਹਿ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮਨ॥ਜੀਉ
ਪ੍ਰਾਨਸਭੁਤੇਰੋਧਨ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਖਨਲਹ

ਗਿਲੁ ਵਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਸਭ ਸਮਾਇ ॥
੨ ਜਾ ਕੈ ਲਗਾਤਾ ਅਨਦੁ ਮੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਭੰਡਾਰ ਨ ਕਉਨ ਗਨੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਕਉਨ ਗਨੈ ॥ ਜਾ ਕੇ
ਭਗਤ ਰਵਿ ਸਦ ਜੈ ॥ ੩ ਕਹਉ ਨ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਕਹਿਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਕਿਰਪਾ ਸੋ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ॥ ੪॥੫ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਿਲਿ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਹਰੇ ਬੂਟ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਿਉ ਹਉਮੈ ਛੂਟ ॥ ਜੈਸੀ ਦਾਸੇ ਧੀਰ ਮੀਰ ॥ ਤੈ
ਸੇ ਉਧਾਰਨ ਗੁਰਹ ਪੀਰ ॥੧॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਨਹਾਰ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲਾਗਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗੁ ॥ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੇ
ਭਏ ਮੁਕਤਿ ॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ॥੨॥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ॥ ਰਸਨਾ ਗਾ
ਏ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਨੁ ਆਘਾਨਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੁਆਦਿ ॥੩॥ ਸੇਵ
ਕੁ ਲਾਗੋ ਚਰਨ ਸੇਵ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥ ਸਗਲ ਉਧਾਰਣ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾ
ਇਓ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਦੇ ਰਹੇ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰ
ਾਣ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥ ਦੀਨੇ ਸਗਲੇ ਭੋਜਨ ਖਾਨ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨ ਜਾਨ ॥੧॥ ਹਉ ਕ
ਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪ ਨ ਤਾਪ ਨ ਕਰ
ਮ ਕੀਤਿ ॥ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਕਛੂ ਰੀਤਿ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਆਸ ਏਕ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਤਰਉ ਟੇ
ਕ ॥੨॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਲਹਿ ਮੀਨ ॥ ਅਗਮ ਅਗਮ
ਊਚਹ ਤੇ ਊਚ ॥ ਹਮ ਥੋਰੇ ਤੁਮ ਬਹੁਤ ਮੂਚ ॥੩॥ ਜਿਨ ਤੂ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਗਨੀ ॥ ਜਿਨ ਤੂ ਪਾਇਆ
ਸੇ ਧਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਸੇਵਿਆ ਸੁਖੀ ਸੇ ॥ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪਰੇ ॥੪॥੭॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤਿਸੁ ਤੂ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਅਰਾਧਿ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਹਿ
ਫਿਰਿ ਡਾਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਪੋਤਦਾਰੀ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਏਵਡ ਭਾਗ ਹੋਹਿ ਜਿ

੪॥ ਸੁਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਇਹੁ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ॥ ਕਛੂ ਨ
ਹੋਈ ਹੈ ਪੂਰਨ ਅਰਥਾ॥ ਮਾਣਸ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ॥ ੨ ਜੇ
ਲੋੜਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭਾਈ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਈ॥ ਊਹਾ ਜਪੀਐ ਕੇਵਲ ਨਾਮ
॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਗਰਾਮ॥ ੩॥ ਸਗਲ ਤਤ ਮਹਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ॥ ਸਰਬ ਧਿਆ
ਨ ਮਹਿ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਊਤਮ ਧੁਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾ
ਇ ਗੁਨਾ ੪॥੮ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁ ਬੋਲਤ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ॥ ਜਿ
ਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਸੋਇ॥ ਜਿਸੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲਹੈ ੧ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਰਾਮ ਰਾਮ॥ ਤਿਆਗਹੁ ਮਨ ਕੇ ਸਗਲ ਕਾਮ॥
੧ ਰਹਾਉ ਜਿਸ ਕੇ ਧਾਰੇ ਧਰਣਿ ਅਕਾਸੁ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਿਸ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਗਾ
ਸੁ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਨ ਰੋਇ॥ ੨॥ ਸਗ
ਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਉਤਮ ਧਰਮ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਕੈ ਊਪਰਿ ਕਰਮ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਚਾਹਹਿ
ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਲਗਹੁ ਸੇਵ॥ ੩॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਜਿਸੁ ਕੀਆ ਦਾਨੁ
॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ॥ ੪॥੯॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਤਨ
ਭੀਤਰਿ ਲਾਗੀ ਪਿਆਸ॥ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ਕਰੀ ਪੂਰੀ ਮੇਰੀ ਆਸ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ
ਸਾਧਸੰਗਿ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ॥ ੧ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਬਸੰਤੁ ਬਨਾ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ
ਕਾਰਣ ਕਰਣ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੈ ਆਧਾਰਿ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਲੇਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ॥ ੨ ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਨਾਸ ਦੇਵ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜ
ਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ॥ ਧਰਣਿ ਅਕਾਸੁ ਜਾ ਕੀ ਕਲਾ ਮਾਹਿ॥ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਸਭਿ ਜੰਤ ਖਾਹਿ॥ ੩॥

ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਇਆਲਾ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਭਇਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋ
ਹਿ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫
ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਸਭ ਗਏ ਪਾਪਾ ॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਮਿ
ਟੇ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਰੰਗੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ
ਸਿਉ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨੀ ਕੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜਹ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤੁ ਸੋ
ਧੰਨਿ ਦੇਸੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿਹੀਨ ਉਦਿਆਨ ਥਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਪਛਾਨੁ ॥ ਪੇਖ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ॥ ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਜ ਸਾਰ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿ
ਉ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥
ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਚੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਿਤ ਨਵਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਤ ਚਵਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਰਖਵਾਲੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥ ਜਾ
ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ
ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਰਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣੇ ਜਨ
ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਰਖੇ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਸਭਿ ਭ੍ਰਮਿ ਥਕੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖੁ
ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਰਹੇ ਧਾਇ ॥੨॥ ਕਿਰਤੁ ਓਨਾ ਕਾ ਮਿਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥ ਓਇ ਅਪਣਾ ਬੀਜਿ
ਆ ਆਪਿ ਖਾਹਿ ॥ ਜਨ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ਆਪਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕਸਿ
ਕੋਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ਆਪਿ ॥ ਅਖੰਡ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੋ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਣ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਨਿਤ ਰਸਨ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧੨॥ ਬਸੰਤੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਰੇਵਤ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਮਇ
ਆ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਂਤੀ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ

ਆਵੈ ਜਾਵੈ ੧ ਰਹਾਉ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਸਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਾਸਿ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕਿ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ੩ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਏਹ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ੪ ॥ ੧੩ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫

ਇਕਤੁਕੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ੧ ॥ ਤੁਮ ਰਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦੈ ਰਵਣ ਜੋਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਰਵਿਐ ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਗੁ ੧ ਰਹਾਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਅਪਣਾ ਦਾਸੁ ਆਪਿ ਸਮਾਲਿਆ ੨ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਰਸਿ ਬਨੀ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਧਨੀ ੩ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰਿਆ ੪ ॥ ੧ + ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਕਿਲਵਿਖ ਬਿਨਸੇ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਉਪਜੀ ਸਹਜ ਧੁਨਾ ੧ ਮਨੁ ਮਉਲਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭੇਟੇ ਨਿਤ ਰਾਤੌ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ੧ ਰਹਾਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ੨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ॥ ਨਿਤ ਦੇਖੈ ਸੁਆਮੀ ਹਜੂਰਿ ੩ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ॥ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਕਰ ਥਾਪਿ ੧ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਆਏ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ੧ ਰਹਾਉ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ਕਟੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ

ਗਾਵਤ ਆਪੁਨੇ ਕਉ ਤਿਨਿ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨ ਤੇਰਾ ਜਪੇ ਨਾਉ ॥ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਨਿਰਮਲ
ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਲਗੀ ਰਹੈ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਪਦੇ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥੩॥੩॥੧੬

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਨਿਹਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਇਆ
ਦਇਆਲੁ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ॥੨॥
ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਟਿ ਮੈਲੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਕ
ਰਣੈਹਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੨੧ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੇਖੁ ਫੂਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ॥ ਅਹੰ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੋ ॥ ਚ
ਰਨ ਕਮਲ ਪਗੋ ॥ ਤੁਮ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭਾਗੋ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੋਰੇ ਰਹਾਉ
ਸਘਨ ਬਾਸੁ ਕੂਲੇ ॥ ਇਕਿ ਰਹੇ ਸੂਕਿ ਕਠੂਲੇ ॥ ਬਸੰਤੁ ਰੁਤਿ ਆਈ ॥ ਪਰਫੂਲਤਾ ਰਹੇ ॥੧
ਅਬ ਕਲੂ ਆਇਓ ਰੇ ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੋਵਹੁ ਬੋਵਹੁ ॥ ਅਨ ਰੂਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ॥ ਮਤੁ ਭਰਮਿ
ਭੂਲਹੁ ਭੂਲਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੈ ਲੇਖਾ ॥ ਮਨ ਰੁਤਿ ਨਾਮ ਰੇ ॥
ਗੁਨ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੧੮॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥
ਹਿੰਡੋਲ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ਜੋ
ੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾ ਵਿਛਾਇ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਹੁ ਬੀਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ
ਾਮੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਨਹ ਲਾਗੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤੁਮ ਚਉ
ਪੜਿ ਸਾਜਹੁ ਸਤੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਾਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜੀਤਹੁ ਐਸੀ ਖੇਲ ਹਰਿ ਪਿ

ਆਗੀ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤੇ ਸੋਵੈ ਰੋਗਿਆ ਕਾਯੋ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਉ ਲਿਆਵੈ
ਸੋਗ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਧਿਆਇ ਜੀਤੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕੇਲੈ ਆਪਿ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ
ਰੰਗੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿ ਜਿਨ ਕੈ ਖੇਲੈ ਸੋ ਜਿਣਿ ਬਾਜੀ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥
॥੧॥੧੯॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਅਉਰੁ ਨ
ਦੂਜਾ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਤੁਝੈ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ
ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਰੰਗ ਤੇਰੇ ਆਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਤੁਝ
ਤੇ ਹੋਵੈ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਭਗਤੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰੰਗੁ ਧਰਤਾ ॥੨॥ ਤੂ ਵਡ ਦ
ਾਤਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਨਾ ਅਉਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਪੂ
ਜਾ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਖਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭਾਣਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਢਹਿ ਪਇ
ਆ ਦੁਆਰੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਾ ॥੪॥੨॥੨੦॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭਰਮਿ ਬਿਆਪੀ ਅਹੰ ਮਨੀ ॥੧॥ ਪਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਧਨ
ੀ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰਹੁ ਨਿਰਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਵੈ ਇਹ ਬੀ
ਚਾਰੀ ਹਰਿ ਜਨੀ ॥੨॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਲਿ ਮਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸੇ ਗਨੀ ॥੩॥ ਅਵ
ਰੁ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੪॥੩॥੨੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿਆ
ਜਾਨਉ ॥ ਯਾ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਰਾਮੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਸਾਚੋ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ
ਹੈ ਸੰਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਐਡਾਨੋ ॥ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਚਾਲੈ ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਲਪਟਾ
ਨੋ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਰਿ ਆਨੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਭ ਹੀ ਮੈ ਪੂਰ

ਨ ਏਕ ਪੁਰਖ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੪॥੨॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪਾਪੀ ਹੀਐ ਮੈ ਕਾਮੁ ਬਸਾਇ ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਯਾ ਤੇ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਅਰੁ ਸੰਨਿਆਸਾ ਸਭ ... ਭਵ ਸਾਗਰਿ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੩॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਧਾਵਨ ਤੇ ਛੂਟਿਓ ਕਰਿ ਬੈਠੋ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਨ ਤੇ ਭਾਗੀ ਉਪਜਿਓ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਏਹ ਪਰਸਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗਹੀ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੰਸਾ ਚੂਕਾ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਕਲ ਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤੇ ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੀ ਸੰਪੈ ਕੋਊ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੩॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਕਹਾ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਜਮ ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਪਹਾਰ ॥ ਤੈ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿਆ ਕਿਹ ਬਿਚਾਰਿ ॥੧॥ ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਗ੍ਰੇਹ ॥ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਸਮਝ ਲੇਹ ॥੨॥ ਇਕ ਭਗਤਿ ਨਾਰਾਇਨ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਤਿਹ ਏਕ ਰੰਗਿ ॥੩॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕਹਾ ਭੂਲਿਓ ਰੇ ਝੂਠੇ ਲੋਭ ਲਾਗ ॥ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨ ਅਜਹੁ ਜਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮ ਸੁਪਨੈ ਕੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ॥ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਭਜੁ ਤਾਹਿ ਮੀਤ ॥੨॥ ਬਾਰ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥੩॥੫॥

ੴ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਗੁ ਕਊਆ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਗਿਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਝੂਠ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਬਜਰੁ ਭਾਰੁ

ਮਾਤ੍ਰ ਬੂੰਦ ਤੇ ਧਰ ਚਕੁ ਫੇਰਿ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਚੇਰਿ ੨

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਚਾਰੁ ੧ ਰਹਾਉ ਘਰੁ ਬਾਲੂ ਕਾ ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ਬਰਖਸਿ ਬਾਣੀ ਬੁ
ਦਬੁਦਾ ਹੇਰਿ ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਮੋਰੁ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪਗ ਲਾਗਉ ਤੋਰ ਨਾਮਿ
ਰਤੋ ਚਾਹਉ ਤੁਝ ਓਰੁ ਨਾਮੁ ਦੁਰਾਇ ਚਲੈ ਸੋ ਚੋਰੁ ੨ ਪਤਿ ਖੋਈ ਬਿਖੁ ਅੰਚਲਿ ਪਾਇ
॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨ੍ਹਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਜਾਇ ਭੈ ਮਾਨੈ ਨਿਰ
ਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ੪ ਕਾਮਨਿ ਚਾਹੈ ਸੁੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ਪਾਨ ਫੂਲ ਮੀਠੇ ਰਸ ਰੋਗ ਖੀਲੈ ਬਿ
ਗਸੈ ਤੇਤੋ ਸੋਗ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਕੀਨ੍ਹਸਿ ਹੋਗ ੫ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਸਿ ਅਧਿਕੁ ਸੀ
ਗਾਰੁ ਮਾਟੀ ਫੂਲੀ ਰੂਪੁ ਬਿਕਾਰੁ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬਾਂਧੋ ਬਾਰੁ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੂਨਾ ਘਰੁ ਬਾਰੁ
੬ ਗਾਛਹੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ਨਾਮੁ ਭਣਹੁ ਸਚੁ ਦੋਤੁ ਸਵਾਰਿ ਪ੍ਰਿਉ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਅਧਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰਿ ੭ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ
ਮੋਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ਤੋਹਿ ਨਾਨਕ ਠਾਢੇ ਚਾਹੈ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਆਇ
ਜਾਇ ਅਤਿ ਲੁਬਧ ਲੁਭਾਨਉ ਬਿਖਮ ਮਾਇ ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਦੀਸੈ ਏਕ ਭਾਇ ਜਿ
ਉ ਮੀਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਕੰਠਿ ਪਾਇ ੧ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਸਮਝਸਿ ਸਾਚ ਨਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀ
ਚਾਰੇ ਸਹਜ ਭਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਭਵਰ ਤਾਰ ਬਿਲ ਬਿਰਥੇ ਚਾਹੈ ਬਹੁ
ਬਿਕਾਰ ਮੈਗਲ ਜਿਉ ਫਾਸਸਿ ਕਾਮਹਾਰ ਕੜਿ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਸੀਸ ਮਾਰ ੨ ਮਨੁ ਮੁਗਧੌ
ਦਾਦਰੁ ਭਗਤਿਹੀਨੁ ਦਰਿ ਭ੍ਰਸਟ ਸਰਾਪੀ ਨਾਮ ਬੀਨੁ ਤਾ ਕੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤੀ ਨਾਮ ਲੀਨ ਸ
ਭਿ ਦੂਖ ਸਖਾਈ ਗੁਣਹ ਬੀਨ ੩ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕਿ ਰਾਖੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਰਾਤੇ ਪ
ਤਿ ਨ ਸਾਖੁ ਤੂ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪਿ ਰਾਖੁ ਧਰਿ ਧਾਰਣ ਦੇਖੈ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ੪ ਆਪਿ ਭੁ
ਲਾਏ ਕਿਸੁ ਕਹਉ ਜਾਇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਮਾਇ ਅਵਗਣ ਛੋਡਉ ਗੁਣ
ਕਮਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਾਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ

ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ੮ ੧ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧

ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਰਤੁਸੈਮੈਲੁਨਛੋਪੈਕੋਇ॥ਸਚਾਨਾਮੁਕਰਤੂਤੀਯਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਸਦਾਨਾਮੁਵਸੈਹੋਆਉ
ਰੁਨਕੋਇ॥੬॥ਮਨੁਤਾਬਿਕੇਲ੍ਹੈਆਵੈਜਾਇ॥ਸਚੁਮਰਿਜੀਵੈਕੋਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਸਚੁਤੁ
ਕਮੋਵਡਤੇਹੁਕਮਿਸਮਾਇ॥ਦੂਖਸੁਖਸਭਤਿਸੁਰਜਾਇ॥੭॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੂਲੈਕਦੇ
ਨਾਹਿ॥ਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਏਮਤਿਅਗਾਹਿ॥ਤੂਮੋਟਉਠਾਕੁਰੁਸਬਦਮਾਹਿ॥ਮਨੁਨਾਨਕ
ਮਾਨਿਆਸਚੁਸਲਾਹਿ॥੮॥੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾਜਿਸੁ
ਨਰਹੋਇ॥ਏਕਤੁਰਾਚੈਪਰਹਰਿਦੋਇ॥ਦੂਰਿਦਰਦੁਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈਏਕਸਮਾਇ॥੧॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੇਤੀਬਿਲਲਾਇ॥ਵਿਰਲਾਕੋਚੀਨਸਿਗੁਰ
ਸਬਦਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦਵਖਾਣਿਕਹਹਿਇਕੁਕਹੀਐ॥ਓਹੁਬੇਅੰਤੁਅੰ
ਤੁਕਿਨਿਲਹੀਐ॥ਏਕੋਕਰਤਾਜਿਨਿਜਗੁਕੀਆ॥ਬਾਝੁਕਲਾਧਰਿਗਗਨੁਧਰੀਆ
॥੨॥ਏਕੋਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਏਕੁਨਿਰਾਲਮੁਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਏਕੋਸਬਦੁਸ
ਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੈਜਾਣੁ॥੩॥ਏਕੋਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜੈਸਚੁਕੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਪੂਰਾਜੁਗਿ
ਜੁਗਿਸੋਈ॥ਅਨਹਦਿਰਾਤਾਏਕਲਿਵਤਾਰ॥ਓਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਅਲਖਅਪਾਰ॥੪॥
ਏਕੋਤਖਤੁਏਕੋਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਸਰਬੀਥਾਈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ਤਿਸਕਾਕੀਆਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾ
ਰੁ॥ਓਹੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਏਕੰਕਾਰੁ॥੫॥ ਏਕਾਮੂਰਤਿਸਾਚਾਨਾਉ॥ਤਿਥੈਨਿਬੜੈਸਾਚੁਨਿ
ਆਉ॥ਸਾਚੀਕਰਣੀਪਤਿਪਰਵਾਣੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੬॥ ਏਕਾਭਗਤਿਏ
ਕੋਹੈਭਾਉ॥ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਆਵਉਜਾਉ॥ਗੁਰਤੇਸਮਝਿਰਹੈਮਿਹਮਾਣੁ॥ਹਰਿਰਸਿ
ਰਾਤਾਜਨੁਪਰਵਾਣੁ॥੭॥ਇਤਉਤਦੇਖਉਸਹਜੇਰਾਵਉ॥ਤੁਝਬਿਨੁਠਾਕੁਰਕਿਸੈਨਭਾਵ
ਉ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਾਚਾਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆ॥੮॥੩॥
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਪਾਵੈਪਾਰਾ॥ਆਵਤਜਾਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ॥ਦੂਖੁ

ਘਣੋ ਮਰੀਐ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੋ ਕਰੈ ਨ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਸਭ ਊਤਮ ਕਿਸੁ ਆਖਉ ਹੀ
ਨਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਖਧ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਕਿ
ਉ ਦੁਖੁ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਦੂਖ ਘਣੇਰੇ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇ
ਰੇ ॥੨॥ ਰੋਗੁ ਵਡੋ ਕਿਉ ਬਾਂਧਉ ਧੀਰਾ ॥ ਰੋਗੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਕਾਟੈ ਪੀਰਾ ॥ ਮੈ ਅਵਗਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸ
ਰੀਰਾ ॥ ਢੂਢਤ ਖੋਜਤ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਬੀਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ
ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਕਹ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ
ਉ ॥੪॥ ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਸੋ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਮਨ ਮਹਿ
ਮਨੂਆ ਚਿਤ ਮਹਿ ਚੀਤਾ ॥ ਐਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਤੀਤਾ ॥੫॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾ
ਸਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗਾ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਉ ॥ ਸਹਜਿ ਮਰਉ ਜੀਵਤ ਹੀ
ਜੀਵਉ ॥ ਆਪਣੋ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਤੁਮਰੋ ਹੋਇ ਸੁ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੭॥ ਭੋਗੀ ਕਉ
ਦੁਖੁ ਰੋਗ ਵਿਆਪੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਅਤੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਹਿਤ ਚੀਤਾ ॥੮॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕ ਤੁਕੀਆ ॥
ਮਤ ਭਸਮ ਅੰਧੂਲੇ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਨਾਗੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿ
ਓ ਤੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾ
ਰੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਜਾਂ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸ
ਭ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਕਾਹੇ ਮਾਲੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥ ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਤੇਰੋ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥੪॥
ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਚਿਤੁ ਰਖਹੁ ਥਾਇ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਇਹੈ ਪਾਂਇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਪੈਖੜੁ ਤੇਰੇ ਮਨੈ
ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਮੁਕਤਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਮਤ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਐ ਜਮ ਵਸਿ ਪਾਹਿ ॥

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਮੂੜੇ ਚੋਟ ਖਾਹਿ ॥੭॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਹਿ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚ ਜੋਗੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਮੂੜੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ ਤੁਮ ਹੋਹੁ ਸੁਜਾਖੇ ਲੇਹੁ ਪਛਾਣਿ ॥੯॥੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਅਧੁਲੀ ਕਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮੈ ਮਝਿ ਗੁਬਾਰ ॥੧॥ ਮਨੁ ਅੰਧੁਲਾ ਅੰਧੁਲੀ ਮਤਿ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥ ਪਸੂ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਸਗਲੀ ਭੂਲੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਸੋ ਸਮਝੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੪॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਾਕਰ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ॥ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾਣੇ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਭਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਭੂਲੇ ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥੮॥੬॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਭਵਰਾ ਫੂਲ ਬੇਲਿ ॥ ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮੇਲਿ ॥੧॥ ਐਸੀ ਭਵਰਾ ਬਾਸੁ ਲੇ ॥ ਤਰਵਰ ਫੂਲੇ ਬਨ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤੁ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਰਾਵੇ ਸਬਦਿ ਥਾਪਿ ॥੨॥ ਆਪੇ ਬਛਰੂ ਗਊ ਖੀਰੁ ॥ ਆਪੇ ਮੰਦਰੁ ਥੰਮ੍ਹੁ ਸਰੀਰੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥ ਜੋਤਿ ਜੀਅ ਅਸੰਖ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥੫॥ ਤੂ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਗਹੀਰੁ ॥ ਤੂ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਹੀਰੁ ॥੬॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ॥ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਰਾਜਨ ਸੁਖੀ ਲੋਗੁ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਾਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨਮੁ ਬਾਦਿ ॥੮॥੭॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਉ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀ

ਨਿਚਾਰਿਕਰਿਮਹਲਤਿਚਾਰਿਬਹਾਲੀ॥ਚਾਰੇਦੀਵੇਚਹੁਹਥਿਦੀਏਏਕਾਏਕਾਵਾਰੀ॥੧॥ਮਿਹਰਵਾ
ਨਮਧੁਸੂਦਨਮਾਧੋਐਸੀਸਕਤਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਘਰਿਘਰਿਲਸਕਰੁਪਾਵਕੁਤੇਰਾਧ
ਰਮੁਕਰੇਸਿਕਦਾਰੀ॥ਧਰਤੀਦੇਗਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾਭਾਗੁਤੇਰਾਭੰਡਾਰੀ॥੨॥ਨਾਸਾਬੂਰੁਹੋਵੈਫਿਰਿਮੰ
ਗੈਨਾਰਦੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥ਲਬੁਅਧੇਰਾਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗਣਪੈਰਿਲੁਹਾਰੀ॥੩॥ਪੂੰਜੀਮਾ
ਰਪਵੈਨਿਤਮੁਦਗਰਪਾਪੁਕਰੇਕੋਟਵਾਰੀ॥ਭਾਵੈਚੰਗਾਭਾਵੈਮੰਦਾਜੈਸੀਨਦਰਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥੪॥ਆ
ਦਿਪੁਰਖਕਉਅਲਹੁਕਹੀਐਸੇਖਾਂਆਈਵਾਰੀ॥ਦੇਵਲਦੇਵਤਿਆਕਰੁਲਾਗਾਐਸੀਕੀਰ
ਤਿਚਾਲੀ॥੫॥ ਕੂਜਾਬਾਂਗਨਿਵਾਜਮੁਸਲਾਨੀਲਰੂਪਬਨਵਾਰੀ॥ਘਰਿਘਰਿਮੀਆਸਭਨਾ
ਜੀਆਬੋਲੀਅਵਰਤੁਮਾਰੀ॥੬॥ ਜੇਤੂਮੀਰਮਹੀਪਤਿਸਾਹਿਬੁਕੁਦਰਤਿਕਉਣਹਮਾਰੀ॥
ਚਾਰੇਕੁੰਟਸਲਾਮੁਕਰਹਿਗੇਘਰਿਘਰਿਸਿਫਤਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥੭॥ ਤੀਰਥਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁੰਨਦਾਨਕਿ
ਛੁਲਾਹਾਮਿਲੈਦਿਹਾੜੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਮੇਕਾਘੜੀਸਮਾਲੀ ॥੮॥੧॥੯॥

ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੪

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਾਂਇਆਨਗਰਿਇਕੁਬਾਲਕੁਵਸਿਆਖਿਨੁਪਲੁਥਿਰੁਨਰਹਾ
ਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਜਤਨਕਰਿਥਾਕੇਬਾਰੰਬਾਰਭਰਮਾਈ॥੧॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਾਲਕੁਇ
ਕਤੁਘਰਿਆਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਭਜੁਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਇਹੁਮਿਰਤਕੁਮੜਾਸਰੀਰੁਹੈਸਭੁਜਗੁਜਿਤੁਰਾਮਨਾਮੁਨਹੀਵਸਿਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਿ
ਉਦਕੁਚੁਆਇਆ॥ਫਿਰਿਹਰਿਆਹੋਆਰਸਿਆ॥੨॥ ਮੈਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਸਰੀਰੁਸਭੁ
ਖੋਜਿਆਇਕੁਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਬਾਹਰੁਖੋਜਿਮੁਏਸਭਿਸਾਕਤਹਰਿਗੁ
ਰਮਤੀਘਰਿਪਾਇਆ॥੩॥ ਦੀਨਾਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਜਿਉਕ੍ਰਿਸਨੁਬਿਦਰਘਰਿ
ਆਇਆ॥ਮਿਲਿਓਸੁਦਾਮਾਭਾਵਨੀਧਾਰਿਸਭੁਕਿਛੁਆਗੈਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸਮਾਇ

ਆ ॥੪॥ ਸਭਿ ਆਨ ਮਰਹਿ ਪੈਸਨ ਵਡੇਰੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਆਗਿਆ ਪੁਰਖ ਖਵਈਤਾ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਕਤ ਕਰਤ ਕਰਤਾ ਰਖ
ਖੀਲਿਓ ਇਕ ਰਤੀ ਤਿਲੁ ਨ ਘਟਾਈ ॥੫॥ ਜਨ ਕੀ ਭ੍ਰਿਸਟ ਤਾਤ ਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦਰਗਹ ਸਿਮਰਿ ਸੋ
ਪਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਕਹੁ ਖਵਿ ਨ ਸਕੇ ਤਿਲੁ ਆਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਈ ॥੬॥ ਜਨ ਕਉ ਜ
ਨੁ ਮਿਲਿਓ ਸੋ ਜਨੁ ਧਾਵੈ ਜਨੁ ਭਾਗਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਰੇ ਜਨ ਪੂਰਿ ਸਮਾਇਆ ਜੋ
ਵਾਹਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੭॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪਿ ਪਰਵਾਹੁ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤ
ਤੁਧੁ ਸਚਿ ਜਿ ਮਿਲਾਏ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥੧॥੫॥

ੴ

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਖੀ
ਮਨ ਜਪਿ ਪਿਆਰ ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਆ ਕਹਿ ਏਕ ਬਾਰ ॥ ਬਾਲਮੀਕੈ ਹੋਆ ਸਾਧ
ਸੰਗੁ ॥ ਧ੍ਰੂ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸੰਗ ॥੧॥ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਾ ਜਾਚਉ ਚਰਨ ਰੇਨ ॥ ਲੇ ਮਸ
ਤਕਿ ਲਾਵਉ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਨਿਕਾ ਉਧਰੀ ਹਰਿ ਕਹੈ ਤੋਤ ॥ ਗਜਇੰਦ੍ਰ
ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਕੀਓ ਮੋਖ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਸੁਦਾਮੇ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥
੨॥ ਬਧਿਕੁ ਉਧਾਰਿਓ ਖਮਿ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਕੁਬਿਜਾ ਉਧਰੀ ਅੰਗੁਸਟ ਧਾਰ ॥ ਬਿਦਰੁ ਉਧਾਰਿ
ਓ ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਆਪ ॥ ਬਸ
ਤ੍ਰ ਛੀਨਤ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਰਖੀ ਲਾਜ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤ ਬਾਰ ॥ ਰੇ ਮਨ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਰਹਿ
ਪਾਰ ॥੪॥ ਧੰਨੈ ਸੇਵਿਆ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਈ ਸਿਧਿ ॥ ਬੇਣੀ ਕਉ
ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹੋਹਿ ਦਾਸੁ ॥੫॥ ਜੈਦੇਵ ਤਿਆਗਿਓ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਨਾਈ
ਉਧਰਿਓ ਸੈਨੁ ਸੇਵ ॥ ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਹੂੰ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਤਰਸਹਿ ਸਰਣਿ ਪਾ
ਇ ॥੬॥ ਜਿਹ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਠਾਕੁਰਿ ਕੀਓ ਆਪਿ ॥ ਸੇ ਤੈਂ ਲੀਨੇ ਭਗਤ ਰਾਖਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਗੁ

ਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕੋਇ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ॥੭॥ ਕਬੀਰਿ ਧਿਆਇਆ
ਇਕ ਰੰਗਿ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਸਹਿ ਸੰਗਿ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਧਿਆਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨੂਪ ॥ ਗੁ
ਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥੮॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੇ ਜੋਨਿ ਮਾਹਿ
॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਣਾ ਖੰਡ ਖੰਡ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਜਮੁ ਦੇ
ਤ ਡੰਡ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਮੀਤ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਕਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਵਤ ਕਹੂੰ ਕਾਜ ॥ ਧੂੰਮ ਬਾਦਰ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਸਾਜ ॥ ਪਾਪ ਕਰੰਤੌ ਨਹ ਸੰਗਾ
ਇ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮੋਹ ਲੋਭ ਡੂਬੌ ਸੰਸਾਰ ॥
ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਆ ॥ ਸੁਪਨੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹਰਿ ਲੀਆ ॥੩॥ ਕਬ ਹੀ ਰਾਜਾ ਕਬ ਮੰਗਨਹਾਰੁ
॥ ਦੂਖ ਸੂਖ ਬਾਧੋ ਸੰਸਾਰ ॥ ਮਨ ਉਧਰਣ ਕਾ ਸਾਜੁ ਨਾਹਿ ॥ ਪਾਪ ਬੰਧਨ ਨਿਤ ਪਉਤ ਜਾਹਿ ॥੪॥ ਈ
ਠ ਮੀਤ ਕੋਊ ਸਖਾ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਂਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਨੈ ਹੋਤ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੇ ਛੋਡਿ ਚ
ਲਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਵਾਰ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁ ਭਰਮਿਆ ॥ ਕਿਰਤ ਰੇਖ ਕਰਿ ਕਰਮਿਆ
॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਅਲਿਪਤੁ ਆਪਿ ॥ ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੁੰਨ ਪਾਪਿ ॥੬॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇ
ਆਲ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇ
ਹੁ ਨਾਉ ॥੭॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥ ਤੂ ਊਚਾ ਤੂ ਬਹੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੜਿ ਲੇਹੁ ਲਾਇ
॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥੨॥ ੴ ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਕੈ ਹੋਹੁ ਹਰਿਆ ਭਾਈ ॥ ਕਰਮਿ ਲਿਖੰਤੈ ਪਾਈਐ ਇਹ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥
ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਮਉਲਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਲਥੀ ਸਭ
ਛਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿ× ਕਰਿ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਆਪਣੇ ਚਰਣ ਜਪਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਦਯੁ ਖੜੋਆ ॥ ਰੋਗ

× ਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈ ॥੧॥ ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾਬਲੀ

ਗਸੋਗਸਭਿਮਿਟਿਗਏਨਿਤਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾਫਿਰਿਪਾਇਨਮੋਆ॥
ਜਿਸੁਤੇਉਪਜਿਆਨਾਨਕਾਸੋਈਫਿਰਿਹੋਆ॥੨॥ਕਿਥਹੁਉਪਜੈਕਹਰਹੈਕਹਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ਜੀ
ਅਜੰਤਸਭਿਖਸਮਕੇਕਉਣੁਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਕਹਨਿਧਿਆਇਨਿਸੁਣਨਿਨਿਤਸੇਭਗਤਸੁਹਾਵੇ
॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਦੂਸਰੁਲਵੈਨਲਾਵੈ॥ਸਚੁਪੂਰੈਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕੁਸੁਣ
ਾਵੈ॥੩॥੧॥

ਬਸੰਤੁਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀਕਬੀਰਜੀਘਰੁ੧

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਉਲੀਧਰਤੀਮਉਲਿਆਅਕਾਸੁ॥ਘਟਿਘਟਿਮਉਲਿਆਆ
ਤਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧॥ਰਾਜਾਰਾਮੁਮਉਲਿਆਅਨਤਭਾਇ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦੁਤੀਆਮਉਲੇਚਾਰਿਬੇਦ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਮਉਲੀਸਿਉਕਤੇਬ॥੨॥ਸੰਕਰੁਮਉ
ਲਿਓਜੋਗਧਿਆਨ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਸਭਸਮਾਨ॥੩॥੧॥ ਪੰਡਿਤਜਨਮਾਤੇਪੜ੍ਹਿਪੁਰਾਨ॥
ਜੋਗੀਮਾਤੇਜੋਗਧਿਆਨ॥ਸੰਨਿਆਸੀਮਾਤੇਅਹੰਮੇਵ॥ਤਪਸੀਮਾਤੇਤਪਕੈਭੇਵ॥੧॥ਸਭਮ
ਦਮਾਤੇਕੋਊਨਜਾਗ॥ਸੰਗਹੀਚੋਰਘਰੁਮੁਸਨਲਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਾਗੈਸੁਕਦੇਉਅਰੁ
ਅਕੂਰੁ॥ਹਣਵੰਤੁਜਾਗੈਧਰਿਲੰਕੂਰੁ॥ਸੰਕਰੁਜਾਗੈਚਰਨਸੇਵ॥ਕਲਿਜਾਗੇਨਾਮਾਜੈਦੇਵ॥
੨॥ ਜਾਗਤਸੋਵਤਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਸੋਈਸਾਰੁ॥ਇਸੁਦੇਹੀਕੇਅਧਿਕਕ
ਾਮ॥ਕਹਿਕਬੀਰਭਜਿਰਾਮਨਾਮ॥੩॥੨॥ਜੋਇਖਸਮੁਹੈਜਾਇਆ॥ਪੂਤਿਬਾਪੁਖੇਲਾਇਆ॥
ਬਿਨੁਸ੍ਰਵਣਾਖੀਰੁਪਿਲਾਇਆ॥੧॥ਦੇਖਹੁਲੋਗਾਕਲਿਕੋਭਾਉ॥ਸੁਤਿਮੁਕਲਾਈਅਪ
ਨੀਮਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪਗਾਬਿਨੁਹੁਰੀਆਮਾਰਤਾ॥ਬਦਨੈਬਿਨੁਖਿਰਖਿਰਹਾਸਤਾ॥ਨਿ
ਦ੍ਰਾਬਿਨੁਨਰੁਪੈਸੋਵੈ॥ਬਿਨੁਬਾਸਨਖੀਰੁਬਿਲੋਵੈ॥੨॥ਬਿਨੁਅਸਥਨਗਊਲਵੇਰੀ॥ਪੈਡੇ
ਬਿਨੁਬਾਟਘਨੇਰੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ॥੩॥੩॥ ਪ੍ਰਹ
ਲਾਦਪਠਾਏਪੜਨਸਾਲ॥ਸੰਗਿਸਖਾਬਹੁਲੀਏਬਾਲ॥ਮੋਕਉਕਹਾਪੜ੍ਹਾਵਸਿਆਲਜਾਲ

॥ ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਨਹੀ ਛੋਡਉ ਰੇ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਮੇਰੋ ਅਉਰ ਪੜਨ
ਸਿਉ ਨਹੀ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ਕਹਿਓ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਬੁਲਾਏ ਬੇਗਿ
ਧਾਇ ॥ ਤੂ ਰਾਮ ਕਹਨ ਕੀ ਛੋਡੁ ਬਾਨਿ ॥ ਤੁਝੁ ਤੁਰਤੁ ਛਡਾਊ ਮੇਰੋ ਕਹਿਓ ਮਾਨਿ ॥੨॥ ਮੋ ਕਉ
ਕਹਾ ਸਤਾਵਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਜਲ ਥਲ ਗਿਰਿ ਕੀਏ ਪਹਾਰ ॥ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਗੁਰਹਿ
ਗਾਰਿ ॥ ਮੋ ਕਉ ਘਾਲਿ ਜਾਰਿ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ਡਾਰਿ ॥੩॥ ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਕਾਲੁ ਭੈ ਕੋਪਿ ॥ ਮੋਹਿ ਬਤਾਉ ਜੁ ਤੁਹਿ
ਰਾਖੈ ਓਪਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਥੰਭ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ਕੈ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਹਰਨਾਖਸੁ ਛੇਦਿਓ ਨਖ
ਬਿਦਾਰ ॥੪॥ ਓਇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਨਰਸਿੰਘ ਭੇਵ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀ
ਰ ਕੋ ਲਖੈ ਨ ਪਾਰ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ॥੫॥੪॥ ਇਸੁ ਤਨ ਮਨ ਮਧੇ ਮਦ
ਨ ਚੋਰ ॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨ ਮੋਰ ॥ ਮੈ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥ ਕੋ ਕੋ ਨ
ਬਿਗੂਤੋ ਮੈ ਕੋ ਆਹਿ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਦਾਰੁਨ ਦੁਖੁ ਸਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੋ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਸਿ
ਉ ਕਹਾ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਿਵ ਸੁਕਾਦਿ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਜਾਨੇ ਬ੍ਰਹ
ਮਾਦਿ ॥ ਕਬਿ ਜਨ ਜੋਗੀ ਜਟਾਧਾਰਿ ॥ ਸਭ ਆਪਨ ਅਉਸਰ ਚਲੇ ਸਾਰਿ ॥੨॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ
ਮੋਹਿ ਥਾਹ ਨਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੁਖੁ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥ ਮੋਰੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਆਥਿ ਧੀ
ਰ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਨ ਰਉ ਕਬੀਰ ॥੩॥੫॥ ਨਾਇਕੁ ਏਕੁ ਬਨਜਾਰੇ ਪਾਚ ॥ ਬਰਧ ਪਚੀ
ਸਕ ਸੰਗੁ ਕਾਚ ॥ ਨਉ ਬਹੀਆਂ ਦਸ ਗੋਨਿ ਆਹਿ ॥ ਕਸਨਿ ਬਹਤਰਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥੧॥
ਮੋਹਿ ਐਸੇ ਬਨਜ ਸਿਉ ਨਹੀਨ ਕਾਜੁ ॥ ਜਿਹ ਘਟੈ ਮੂਲੁ ਨਿਤ ਬਢੈ ਬਿਆਜੁ ॥ ੧ ਰਹਾਉ
ਸਾਤ ਸੂਤ ਮਿਲਿ ਬਨਜੁ ਕੀਨ ॥ ਕਰਮ ਭਾਵਨੀ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥ ਤੀਨਿ ਜਗਾਤੀ ਕਰਤ ਰਾ
ਰਿ ॥ ਚਲੋ ਬਨਜਾਰਾ ਹਾਥ ਝਾਰਿ ॥੨॥ ਪੂੰਜੀ ਹਿਰਾਨੀ ਬਨਜੁ ਟੂਟ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਟਾਂਡੋ ਗਇਓ
ਫੂਟਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨ ਸਰਸੀ ਕਾਜ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਨੋ ਤ ਭਰਮ ਭਾਜ ॥੩॥੬॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਮਾਤਾਜੂਠੀਪਿਤਾਭੀਜੂਠਾਜੂਠੇਹੀਫਲਲਾਗੇ॥ਆਵਹਿਜੂਠੇਜਾਹਿਭੀਜੂਠੇਜੂਠੇਮਰਹਿਅਭਾ
ਗੇ॥੧॥ਕਹੁਪੰਡਿਤਸੂਚਾਕਵਨੁਠਾਉ॥ਜਹਾਂਬੈਸਿਹਉਭੋਜਨੁਖਾਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਹਬਾਜੂਠੀਬੋਲਤਜੂਠਾਕਰਨਨੇਤ੍ਰਸਭਿਜੂਠੇ॥ਇੰਦ੍ਰੀਕੀਜੂਠਿਉਤਰਸਿਨਾਹੀਬ੍ਰ
ਹਮਅਗਨਿਕੇਲੂਠੇ॥੨॥ਅਗਨਿਭੀਜੂਠੀਪਾਨੀਜੂਠਾਜੂਠੀਬੈਸਿਪਕਾਇਆ॥ਜੂਠੀਕ
ਰਛੀਪਰੋਸਨਲਾਗਾਜੂਠੇਹੀਬੈਠਿਖਾਇਆ॥੩॥ਗੋਬਰੁਜੂਠਾਚਉਕਾਜੂਠਾਜੂਠੀਦੀਨੀ
ਕਾਰਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਈਨਰਸੂਚੇਸਾਚੀਪਰੀਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥੧॥੭॥ ॥੭॥

ੴ

ਰਾਮਾਨੰਦਜੀ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਤਜਾਈਐਰੇਘਰਲਾਗੋਰੰਗੁ॥
ਮੇਰਾਚਿਤੁਨਚਲੈਮਨੁਭਇਓਪੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਏਕਦਿਵਸਮਨਭਈਉਮੰਗ
॥ਘਸਿਚੰਦਨਚੋਆਬਹੁਸੁਗੰਧ॥ਪੂਜਨਚਾਲੀਬ੍ਰਹਮਠਾਇ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮੁਬਤਾਇਓਗੁ
ਰਮਨਹੀਮਾਹਿ॥੧॥ਜਹਾਜਾਈਐਤਹਜਲਪਖਾਨ॥ਤੂਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਸਭਸਮਾਨ॥੨॥
ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭਦੇਖੇਜੋਇ॥ਊਹਾਂਤਉਜਾਈਐਜਉਈਹਾਂਨਹੋਇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮੈਬਲਿ
ਹਾਰੀਤੋਰ॥ਜਿਨਿਸਕਲਬਿਕਲਭ੍ਰਮਕਾਟੇਮੋਰ॥ਰਾਮਾਨੰਦਸੁਆਮੀਰਮਤਬ੍ਰਹਮ॥
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਾਟੈਕੋਟਿਕਰਮ॥੩॥੧॥

੧੯ ੴ ਬਸੰਤੁਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਾਹਿਬੁਸੰਕਟਵੈਸੇਵਕੁਭਜੈ॥ਚਿਰੰਕਾਲਨਜੀਵੈਦੋਊਕੁਲ
ਲਜੈ॥੧॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਨਛੋਡਉਭਾਵੈਲੋਗੁਹਸੈ॥ਚਰਨਕਮਲਮੇਰੇਹੀਅਰੇਬਸੈ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇਅਪਨੇਧਨਹਿਪ੍ਰਾਨੀਮਰਨੁਮਾਂਡੈ॥ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਾਂਰਾਮਨਾਮੁ
ਨਛਾਡੈ॥੨॥ਗੰਗਾਗਇਆਗੋਦਾਵਰੀਸੰਸਾਰਕੇਕਾਮਾ॥ਨਾਰਾਇਣੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਤ
ਸੇਵਕੁਨਾਮਾ ॥੩॥੧॥ਲੋਭਲਹਰਿਅਤਿਨੀਝਰਬਾਜੈ॥ਕਾਇਆਡੂਬੈਕੇਸਵਾ॥੧॥

ਸੰਸਾਰੁਸਮੁੰਦੇਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੇ॥ਤਾਰਿਲੈਬਾਪਬੀਠੁਲਾ ੧ ਰਹਾਉ ਅਨਿਲਬੇੜਾਹਉਖੇਵਿ
ਨਸਾਕਉ॥ਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਬੀਠੁਲਾ ੧ ਹੋਹੁਦਇਆਲੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਤੂਮੋਕਉਪਾ
ਰਿਉਤਾਰੇਕੇਸਵਾ ੨ ਨਾਮਾਕਹੈਹਉਤਰਿਭੀਨਜਾਨਉ॥ਮੋਕਉਬਾਹਦੇਹਿਬਾਹਦੇਹਿ
ਬੀਠੁਲਾ ॥੩॥੨॥ ਸਹਜਿਅਵਲਿਧੂੜਿਮਣੀਗਾਡੀਚਾਲਤੀ॥ਪੀਛੈਤਿਨ
ਕਾਲੈਕਰਿਹਾਂਕਤੀ॥ ੧ ਜੈਸੇਪਨਕਤਧ੍ਰੂਟਿਹਾਂਕਤੀ॥ਸਰਿਧੋਵਨਿਚਾਲੀਲਾਡੁਲੀ
੧ ਰਹਾਉ ਧੋਬੀਧੋਵੈਬਿਰਹਬਿਰਾਤਾ॥ਹਰਿਚਰਨਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ ੨ ਭਣਤਿਨਾ
ਮਦੇਉਰਮਿਰਹਿਆ॥ਅਪਨੇਭਗਤਪਰਿਕਰਿਦਇਆ ੩॥੩

ਬਸੰਤੁਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤੁਝਹਿਸੁਝੰਤਾਕਛੂਨਾਹਿ॥ਪਹਿਰਾਵਾਦੇਖੇਊਭਿਜਾਹਿ॥ਗਰ
ਬਵਤੀਕਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਤੇਰੀਗਰਦਨਿਊਪਰਿਲਵੈਕਾਉ॥ ੧ ਤੂਕਾਂਇਗਰਬਹਿਬਾਵ
ਲੀ॥ਜੈਸੇਭਾਦਉਖੂੰਬਰਾਜੁਤੂਤਿਸਤੇਖਰੀਉਤਾਵਲੀ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਜੈਸੇਕੁਰੰਕਨਹੀ
ਪਾਇਓਭੇਦੁ॥ਤਨਿਸੁਗੰਧਢੂਢੈਪ੍ਰਦੇਸੁ॥ਅਪਤਨਕਾਜੋਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਤਿਸੁਨਹੀ
ਜਮਕੰਕਰੁਕਰੇਖੁਆਰੁ ੨ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਕਾਕਰਹਿਅਹੰਕਾਰੁ॥ਠਾਕੁਰੁਲੇਖਾਮਗਨਹਾ
ਰੁ॥ਫੇੜੇਕਾਦੁਖੁਸਹੈਜੀਉ॥ਪਾਛੇਕਿਸਹਿਪੁਕਾਰਹਿਪੀਉਪੀਉ ੩ ਸਾਧੂਕੀਜਉਲੇ
ਹਿਓਟ॥ਤੇਰੇਮਿਟਹਿਪਾਪਸਭਕੋਟਿਕੋਟਿ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਜੁਜਪੈਨਾਮੁ॥ਤਿਸੁਜਾਤਿ
ਨਜਨਮੁਨਜੋਨਿਕਾਮੁ ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁਕਬੀਰਜੀਉ ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ॥ਸੁਰਹਕੀਜੈਸੀਤੇਰੀਚਾਲ॥ਤੇਰੀਪੂੰਛਟਊਪਰਿਝਮਕਬਾਲ ੧ ਇਸਘਰਮਹਿਹੈਸੁ
ਤੂਢੂੰਢਿਖਾਹਿ॥ਅਉਰਕਿਸਹੀਕੇਤੂਮਤਿਹੀਜਾਹਿ ੨॥੧ ਰਹਾਉ ਚਾਕੀਚਾਟਹਿਚੂ
ਨੁਖਾਹਿ॥ਚਾਕੀਕਾਚੀਥਰਾਕਹਾਂਲੈਜਾਹਿ ੨ ਛੀਕੇਪਰਤੇਰੀਬਹੁਤੁਡੀਠਿ॥ਮਤੁਲਕਰੀਸੋਟਾਤੇਰੀ

ਪੈ ਪੀਰਿ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੁਲ ਲੇਹਿ ਨਾ ਮਤਿ ਕਉ ਮਾਰੈ ਈਦਿ ਪਹੇਮਾ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲੁ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਪੁਨੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ॥ ਚਰਨ ਗਹੇ ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮੋਹਨ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਮਝਸਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖ ਹੀਨ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਝੂਠੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਰ ਸਰੀਰੇ ॥ ਜਬ ਕੀ ਰਾਮ ਰੰਗੀਲੈ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨ ਧੀਰੇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਤਬ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਬਿਸਰੀ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥੩॥ ਭੂਰ ਭਵਿਖ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਾਦੁ ਨ ਫੀਕੀ ਰਸ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਪਰਸੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਬ ਲਗੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸੀ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਜਲ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥੧॥ ਊਨਵਿ ਘਨਹਰੁ ਗਰਜੈ ਬਰਸੈ ਕੋਕਿਲ ਮੋਰ ਬੈਰਾਗੈ ॥ ਤਰਵਰ ਬਿਰਖ ਬਿਹੰਗ ਭੁਇਅੰਗਮ ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਧਨ ਸੋਹਾਗੈ ॥੨॥ ਕੁਚਿਲ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਨਾਰਿ ਕੁਲਖਨੀ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਰੰਗਿ ਰਸਨ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਸਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਨਾ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੪॥੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮੇਰੋ ਮਨੁ

ਮਨਿਆਹਰਿਪਾਏਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਇਨਿਬਿਧਿਹਰਿਮਿਲੀਐਵਰਕਾਮ
ਨਿਧਨਸੋਹਾਗੁਪਿਆਰੀਜਾਤਿਬਰਨਕੁਲਸਹਸਾਚੂਕਾਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ
੧ ਜਿਸੁਮਨੁਮਾਨੈਅਭਿਮਾਨੁਨਤਾਕਉਹਿੰਸਾਲੋਭੁਵਿਸਾਰੇਸਹਜਿਰਵੈਵਰੁਕਾਮਣਿਪਿ
ਰਕੀਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਸਵਾਰੇ ੨ ਜਾਰਉਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕੁਟੰਬਸਨਬੰਧੀਮਾਇਆਮੋਹ
ਪਸਾਰੀਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਰਸੁਨਾਹੀਦੁਬਿਧਾਕਰਮਬਿਕਾਰੀ ੩ ਅੰਤਰਿ
ਰਤਨਪਦਾਰਥਹਿਤਕੌਦੁਰੈਨਲਾਲਪਿਆਰੀਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁ
ਜੁਗਿਜੁਗਿਅੰਤਰਿਧਾਰੀ ੪ ੩ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

੧ ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਕੀਹਮਧੂਰਿਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁ
ਪਾਇਆਆਤਮਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ ੧ ਰਹਾਉ ਸਤਿਗੁਰੁਸੰਤੁਮਿਲੈ
ਸਾਂਤਿਪਾਈਐਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਸਭਿਦੂਰਿਆਤਮਜੋਤਿਭਈਪਰਫੂਲਿਤਪੁ
ਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਦੇਖਿਆਹਜੂਰਿ ੧ ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨੁਕੀਆਸਤਸੰਗਤਿਪਗਨਾਏਧੂਰਿ ੨
ਦੁਰਮਤਿਬਿਕਾਰਮਲੀਨਮਤਿਹੋਛੀਹਿਰਦਾਕੁਸੁਧੁਲਾਗਾਮੋਹਕੂਰੁਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿ
ਉਸੰਗਤਿਪਾਈਐਹਉਮੈਬਿਆਪਿਰਹਿਆਮਨੁਝੂਰਿ ੩ ਹੋਹੁਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਿਹਰਿਜੀਮਾਗਉਸਤਸੰਗਤਿਪਗਧੂਰਿਨਾਨਕਸੰਤੁਮਿਲੈਹਰਿਪਾਈਐਜਨੁ
ਹਰਿਭੇਟਿਆਰਾਮਹਜੂਰਿ ੪ ੨ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪ ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕਉਬ
ਲਿਹਾਰੀਭਵਜਲੁਜਗਤੁਨਜਾਈਤਰਣਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉ
ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਤੀਤਿਬਨੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸੇਵਾਸੁਰਤਿਬੀਚਾਰੀਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈ

ਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿਆ ੧ ਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਾਵਿਆਸਰਬਠਾਈਮਨਿਤਨਿਅਲ
ਖਿਆਪਾਈਗੁਰਕਿਰਪਾਲਭਏਤਬਪਾਇਆਹਿਰਦੈਅਲਖੁਲਖਾਈ ੨ ਅੰਤਰਿਗਿ
ਆਨੁਸਰਬਧਰਣੀਧਰਸਭਨਾਕਉਭੁਗਤਿਲਾਇਆਆਰਕਾਗੀ੨ਮਨਨਾਜਲਤਨਰਖ
ਭੂਖਾਵਾਹਿਗੁਰੁਐਬਜੇਰਾਗੀ ੩ ਤ੍ਰਿਹਤਬੈਠਤਪਾਬਿਆਨਗਾਵਹਿਰਿਭਾਗਾਰੰਚਨਾਰਿ
ਰਪਧਾਨਾਨਰਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭਈਗੈਇਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ ੪॥੨ ਸਾਰਗਮਹ
ਲਾ ੪ ਹਰਿਜਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੇਵਹੁਧਿਆਗੋਸਿਨਾ ਉਧਾਰਿਭਗਮੁਖਿਮਨੁਮੰ
ਨਿਆਤਿਨਕੇਕਾਜਸਵਾਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਜੋਜਨਦੀਨਭਏਗੁਰਆਗੈਤਿਨਕੇਦੂ
ਖਨਿਵਾਰੇਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਰੰਗਰਾਤੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ ੧ ਹਿਰਦੈਨਾ
ਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਰਸਨਾਰਸੁਗਾਵਹਿਰਸੁਬਿਖੇਤੇਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿ
ਆਓਇਧਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੇ ੨ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਚਲੁਮਤਿਜਿਸੁਦ੍ਰਿੜ
ਨਾਮੁਅਧਾਰਾਤਿਸੁਅੰਗੈਜੀਉਵਿਰੇਦਉਆਪਨਾਰਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੇ ੩ ਮਨ
ਮੁਖਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਾਇਲੇਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨਭਰੇਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਦਾਰਿਨਾ
ਵੈਨਾਉਰਿਵਾਰਿਨਪਾਰੇ ੪ ਸਰਬੇਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਕਲਧਾ
ਰੀਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹਤੁਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ ੫ ੩ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪
ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀਕਾਰਕਮਾਇਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਹ
ਹੁਲਿਵਲਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਮੀਠੀਅਵਰਵਿਸਰਿਸਭ
ਜਾਇਅਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ ੧ ਜਬਗੁਣ
ਗਾਇਤਬਹੀਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇਗੁਰਕਿਰਪਾਲਭਏਤਬਪਾਇਆਹ
ਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ ੨ ਮਤਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਹਰਿਧਿਆਇਆਗਿਆਨਿਤਤਿ

ਲਿਵ ਲਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਟੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ ॥੩॥ ਹਿਰ
ਦੈ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁ
ਬਾਰਾ ਤੁਹ ਕੂਟੈ ਦੁਖ ਖਾਈ ॥ ਜਬ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾ ਲਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕਥਾ ਸੁਖਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਵਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਜਨ ਦੇਵਹੁ ਅ
ਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੀ ॥ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਆਵਣ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਨੈਣੀ ਬਿਰਹੁ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾ
ਨੀ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੩॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਗੁਰਿ
ਵਸਿ ਆਣੇ ਤਉ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਰਾ
ਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹੁ ਸਾਰੁ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਲੀ
ਜੈ ਕਿਆ ਤਜੀਐ ਬਉਰੇ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਤੁਮ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ
ਜਾਨਹੁ ਸਾ ਛਾਡਿ ਜਾਹੁ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਅਉਧ ਫੁਨਿ ਘਾਟੈ ਬੂ
ਝਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੁ ॥ ਸੋਈ ਕਰੈ ਜਿ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਇਹੁ ਸਾਕਤ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਤ ਜ
ਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲੁ ਬਉਰੇ ਤਉ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗ ਸੁਖੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
ਆ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੩॥ ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਸਭੈ ਕੋਊ ਚਾਲੈ ਝੂਠੁ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਪਸਾਰੁ
॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਹੇ ਪੂਤ ਝਗਰਤ ਹਉ ਸੰਗਿ ਬਾਪ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜਣੇ ਬਡੀਰੇ ਤੁਮ ਹਉ ਤਿਨ ਸਿਉ ਝਗਰਤ ਪਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾ ਤੁਮ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਉ ਸੋ ਧਨੁ ਕਿਸਹਿ ਨ ਆਪ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਬਿਖਿਆ ਰਸੁ ਤਉ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਪ ॥੧॥ ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪਹੁ ਜਾਪ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤੁਮ ਕਉ ਜਉ ਸੁਨਹੁ ਤਉ ਜਾਇ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥੧॥੭॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ ਪੜਤਾਲ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰੋ ਜਗਜੀਵਨੋ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ਸਭ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਤਵ ਗੁਨ ਸੁਆਮੀ ਗਨਿਨ ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ਆਪਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟ ਹੀ ਬਸਤੇ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਭਗਾਤ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ਜੈਸੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਿ ॥੨॥੧॥੮॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਰਹਰੇ ਨਰਹਰ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਗਲ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਡ ਭਾਗ ਮਥੋਰਾ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਏ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਏ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਏ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਪੰਚ ਚੋਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਹੁ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰੰਮਿ

ਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੂਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂ॥ਹਰਿਰਾਮਬੋਲਿਹਰਿਰਾਮਬੋਲਿਸਭਿਪਾਪਗਵਾ
ਧੂ॥ਨਿਤਨਿਤਜਾਗਰਣੁਕਰਹੁਸਦਾਸਦਾਆਨੰਦੁਜਪਿਜਗਦੀਸੁੋਰਾ॥ਮਨਇਛੇਫਲ
ਪਾਵਹੁਸਭੈਫਲਪਾਵਹੁਧਰਮੁਅਰਥੁਕਾਮੁਮੋਖੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਿਲੇਹਰਿ
ਭਗਤਤੋਰਾ॥੨॥੨॥੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿਮਨਮਾਧੋਮਧ
ਸੂਦਨੋਹਰਿਸ੍ਰੀਰੰਗੋਪਰਮੇਸਰੋਸਤਿਪਰਮੇਸਰੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਭਦੂਖਨਕੋਹੰ
ਤਾਸਭਸੂਖਨਕੋਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਗੁਨਗਾਓੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਘਟਿਘਟੇ
ਘਟਿਬਸਤਾਹਰਿਜਲਿਥਲੇਹਰਿਬਸਤਾਹਰਿਥਾਨਥਾਨੰਤਰਿਬਸਤਾਮੈਹਰਿਦੇ
ਖਨਕੋਚਾਓੁ॥ਕੋਈਆਵੈਸੰਤੋਹਰਿਕਾਜਨੁਸੰਤੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮਜਨੁਸੰਤੋਮੋਹਿਮਾਰ
ਗੁਦਿਖਲਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਉਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਪਾਓੁ॥੧॥ਹਰਿਜਨਕਉਹ
ਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਸਰਧਾਤੇਮਿਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਮਿਲਿਆ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤ
ਨਿਆਨੰਦਭਏਮੈਦੇਖਿਆਹਰਿਰਾਓੁ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਕਿਰਪਾਭਈਹਰਿਕੀਕਿਰ
ਪਾਭਈਜਗਦੀਸੁਰਕਿਰਪਾਭਈ॥ਮੈਅਨਦਿਨੋਸਦਸਦਸਦਾਹਰਿਜਪਿਆ
ਹਰਿਨਾਓੁ॥੨॥੩॥੧੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉ॥ਸਤਿਸਤਿਸ
ਦਾਸਤਿ॥ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ॥ਆਜੂਨੀਸੰਭਉ॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿ
ਆਇਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਾਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਹਰਿਦਰਸਨਕ
ਉਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀਤਟਤੀਰਥਪਰਭਵਨਕਰਤਰਹਤਨਿ
ਰਾਹਾਰੀ॥ਤਿਨਜਨਕੀਸੇਵਥਾਇਪਈਜਿਨ੍ਹਕਉਕਿਰਪਾਲਹੋਵਤੁਬਨਵਾਰੀ॥
੧॥ਹਰਿਕੇਹੋਸੰਤਭਲੇਤੇਊਤਮਭਗਤਭਲੇਜੋਭਾਵਤਹਰਿਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥ਜਿ
ਨ੍ਹਕਾਅੰਗੁਕਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨ੍ਹਕੀਨਾਨਕਹਰਿਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੨॥੪॥੧੧॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ਜਪਿਮਨਗੋਵਿੰਦੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾ
ਨੁਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਪ੍ਰਭੋਮੇਰੇਮਨਹਰਿਬੋਲਿਹਰਿਪੁਰਖੁਅਬਿਨਾਸੀ ੧ ਰਹਾਉ
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਹਰੇਸੋਪੀਐਜਿਸੁਰਾਮੁਪਿਆਸੀ॥ਹਰਿਆਪਿਦ
ਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਲੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੂਸੋਜਨੁਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਖਾ
ਸੀ॥੧ ਜੋਜਨਸੇਵਹਿਸਦਸਦਾਮੇਰਾਹਰਿਹਰੇਤਿਨਕਾਸਭੁਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਜਾਸੀ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤਾਂਜੀਵੈਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਿਪੀਐਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ॥੨॥੫॥੧੨

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿਮਨਸਿਰੀਰਾਮੁ॥ਰਾਮਰਮਤਰਾਮੁ॥ਸਤਿਸਤਿਰਾਮੁ॥
ਬੋਲਹੁਭਈਆਸਦਰਾਮਰਾਮੁਰਾਮੁਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਗੇ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਰਾਮੁਆਪੇਆ
ਪਿਆਪੇਸਭੁਕਰਤਾਰਾਮੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਭਤੁਜਗੇ॥ਜਿਸੁਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਰਾਮ
ਰਾਮਰਾਮਰਾਇਸੋਜਨੁਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੇ॥੧ ਰਾਮਨਾਮਕੀਉਪਮਾਦੇਖਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਜੋ
ਭਗਤਜਨਾਂਕੀਪਤਿਰਾਖੈਵਿਚਿਕਲਿਜੁਗਅਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਅੰਗੁਕੀਆਮੇਰੈਰਾਮ
ਰਾਇਦੁਸਮਨਦੂਖਗਏਸਭਿਭਗੇ॥ ੨॥੬॥੧੩॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਤਿਗੁਰਮੂਰਤਿਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਚਾ
ਤ੍ਰਿਕਜਿਉਜਲਕੀਸਫਲਦਰਸਨੁਕਦਿਪਾਂਉ ੧ ਰਹਾਉ ਅਨਾਥਾਕੋਨਾਥੁਸਰਬ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਨਾਉ॥ਜਾਕਉਕੋਇਨਰਾਖੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਤੂਦੇਹਿਅ
ਸਰਾਉ ੧ ਨਿਧਰਿਆਧਰਨਿਗਤਿਆਗਤਿਨਿਥਾਵਿਆਤੂਥਾਉ॥ਦਹਦਿਸਜਾਂ
ਉਤਹਾਂਤੂੰਸੰਗੇਤੇਰੀਕੀਰਤਿਕਰਮੁਕਮਾਉ ੨ ਏਕਸੁਤੇਲਾਖਲਾਖਤੇਏਕਾਤੇਰੀਗਤਿਮਿ
ਤਿਕਹਿਨਸਕਉ॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਤੇਰੀਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸਭੁਤੇਰੋਖੇਲੁਦਿਖਾਉ ੩

ਸਾਧਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਸਾਧ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਈ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥ ਕਰਤ ਬੁਰਾਈ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਛਪਾਈ ਸਾਖੀ ਭੂਤ ਪਵਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈਸਨੌ ਨਾਮੁ
ਕਰਤ ਖਟ ਕਰਮਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਜੂਠਾਨ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਡੂਬੇ ਸਭ ਅਗਿਆ
ਨ ॥੧॥ ਕਰਹਿ ਸੋਮਪਾਕੁ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬਾ ਅੰਤਰਿ ਝੂਠ ਗੁਮਾਨ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨ
ਹੀ ਜਾਣਹਿ ਬਿਆਪੇ ਮਨ ਕੈ ਮਾਨ ॥੨॥ ਸੰਧਿਆ ਕਾਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਵਰਤਾ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਦੰਫਾ
ਨ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਏ ਊਝੜਿ ਪਾਏ ਨਿਹਫਲ ਸਭਿ ਕਰਮਾਨ ॥੩॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਸੋ ਬੈਸਨੌ ਪੜ੍ਹਿ
ਆ ਜਿਸੁ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਗਵਾਨ ॥ ਓਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਉਧਰਿਆ
ਸਗਲ ਬਿਸ੍ਵਾਨ ॥੪॥ ਕਿਆ ਹਮ ਕਥਹ ਕਿਛੁ ਕਥਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੋਲਾਨ
॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੂਰਿ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਈਓ ਸਰਾਨ ॥੫॥੨॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਨਾਚਨੋ ਰਹੋ ॥ ਲਾਲੁ ਰਗੀਲਾ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ
ਬਚਨਿ ਲਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਸੰਗਿ ਸਹੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਉਪਹਾਸ
ਕਹੋ ॥ ਜਉ ਸੁਰਿਜਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ਤਬ ਮੁਖੁ ਕਾਜਿ ਲਜੋ ॥੧॥ ਜਿਉ ਕਨਿਕੋ ਕੋ
ਠਾਰੀ ਚੜਿਓ ਕਬਰੋ ਹੋਤ ਫਿਰੋ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਧ ਭਏ ਹੈ ਬਾਰਹਿ ਤਬ ਤੇ ਥਾਨ ਥਿਰੋ ॥੨॥ ਜਉ ਦਿਨੁ
ਰੈਨਿ ਤਊ ਲਉ ਬਜਿਓ ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਪਲੋ ॥ ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਿਓ ਤਬ ਫਿਰਿ ਬਾ
ਜੁ ਨ ਭਇਓ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਕੁੰਭ ਉਦਕ ਪੂਰਿ ਆਨਿਓ ਤਬ ਓਹੁ ਭਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁੰਭੁ
ਜਲੈ ਮਹਿ ਡਾਰਿਓ ਅੰਭੈ ਅੰਭ ਮਿਲੋ ॥੪॥੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਪੂਛੇ ਕਿ
ਆ ਕਹਾ ॥ ਲੈਨੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਨੀਕੋ ਬਾਵਰ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਗਹਿ ਰਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਇਓ ਜਾਤਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲਹਾ ॥ ਕਾਥੂਰੀ ਕੋ ਗਾਹਕੁ ਆਇਓ

ਲਾਇਓ॥ਕਾਲਜਾਲਬਿਖਮਜਿਨ੍ਹਤੂਟਾ॥੧॥ਆਇਓਲਾਭੁਲਾਭੁਨਕੈਤੂਇਓਮੋਹਨਿਠਾਕੁਰਿ
ਸਿਉਲਿਵਲਾਈਧਨੁਖਰਚਖਾਦੈਤੋਟਿਨਹੋਈਆਗੈਪਾਛੈਆਤਿਮਸੁਖਨਾਦਿਲਾਰਾ॥੨॥ਸਗਲ
ਧਰਾਇਕੁਰਨੁਭੁਨਹਿਠਕੁਰੁਛੋਡਿਦਾਸਭਿਜਨਾਆਇਮਸਾਚਿਜਨਵਤਰੀਨਿਆ
ਈਜਿਓਤਸਰਕੁਦਾਸਿਸੀਨਿਹਾ॥੩॥ਅਨਤਪਾਉਨਕੋਭ੍ਰਿਮੁਏਹਿਦਾਸਾਸਰਣਿਪਰਿ
ਆਕਹੁਨਾਨਕਤਬਹੀਮਨਛੁਟੀਐਜਉਸਗਲੇਅਉਗਨਮੇਟਿਧਰਾ॥੪॥੪॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈਧੀਰਿਰਹਿਪ੍ਰਿਅਬਹੁਤੁਬਿਰਾਗਿਓ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿ
ਅਨੂਪਰੰਗਰੇਤਿਨਸਿਉਰੁਚੈਨਲਾਗਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿ
ਅਮੁਖਿਟੇਰਉਨੀਦਪਲਕਨਹੀਜਾਗਿਓ॥ਹਾਰਕਜਰਬਸਤ੍ਰਅਨਿਕਸੀਗਾਰਰੇਬਿ
ਨੁਪਿਰਸਭੈਬਿਖੁਲਾਗਿਓ॥੧॥ਪੂਛਉਪੂਛਉਦੀਨਭਾਂਤਿਕਰਿਕੋਊਕਹੈਪ੍ਰਿਅਦੇਸਾਂਗਿ
ਓ॥ਹੀਂਓਦੇਉਸਭੁਮਨੁਤਨੁਅਰਪਉਸੀਸੁਚਰਣਪਰਿਰਾਖਿਓ॥੨॥ਚਰਣਬੰਦਨਾਅ
ਮੋਲਦਾਸਰੋਦੇਉਸਾਧਸੰਗਤਿਅਰਦਾਗਿਓ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਮੋਹਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵਹੁਨਿ
ਮਖਦਰਸੁਪੇਖਾਗਿਓ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਭਈਤਬਭੀਤਰਿਆਇਓਮੇਰਾਮਨੁਅਨਦਿਨੁ
ਸੀਤਲਾਗਿਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰਸਿਮੰਗਲਗਾਏਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਬਾਜਿਓ॥੪॥੫॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਾਈਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਧਾ॥ਬਚਨੁਗੁਰੂ
ਜੋਪੂਰੈਕਹਿਓਮੈਛੀਕਿਗਾਂਠਰੀਬਾਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਨਖਿਅਤ੍ਰਬਿਨਾਸੀ
ਰਵਿਸਸੀਅਰਬੇਨਾਧਾ॥ਗਿਰਿਬਸੁਧਾਜਲਪਵਨਜਾਇਗੋਇਕਿਸਾਧਬਚਨਅਟ
ਲਾਧਾ॥੧॥ਅੰਡਬਿਨਾਸੀਜੇਰਬਿਨਾਸੀਉਤਭੁਜਸੇਤਬਿਨਾਧਾ॥ਚਾਰਿਬਿਨਾਸੀਖਟ
ਹਿਬਿਨਾਸੀਇਕਿਸਾਧਬਚਨਨਿਹਚਲਾਧਾ॥੨॥ਰਾਜਬਿਨਾਸੀਤਾਮਬਿਨਾਸੀਸਾਤਕੁ
ਭੀਬੇਨਾਧਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਹੈਸਗਲਬਿਨਾਸੀਇਕਿਸਾਧਬਚਨਆਗਾਧਾ॥੩॥ਆਪੇ

ਆਪਿ ਆਪਨਾ ਆਪਿ ਸਭੁ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਪਾਇਓ ਨਿਜ ਥਾਈ ... ਭ੍ਰਮ
... ਮਿਲਿ ਲਇਆ ॥੪॥੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਸਿਬੋ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜਹਾਂ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਓ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਤਹਾਂ ਨਗਰ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹਾਂ ਬੀਸਰੈ ਠਾਕੁਰੁ ਪਿਆਰੋ ਤਹਾਂ ਦੂਖ ਸਭ ਆਪਦ ॥ ਜਹ ਗੁਨ ਗਾਇ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤਹਾਂ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਦ ॥੧॥ ਜਹਾ ਸ੍ਰਵਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨ ਸੁਨੀਐ ਤਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨਦ ॥ ਜਹਾਂ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਰਸੁ ਤਹ ਸਘਨ ਬਾਸ ਫਲਾਂਨਦ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੋਟਿ ਬਰਖ ਜੀਵੈ ਸਗਲੀ ਅਉਧ ਬ੍ਰਿਥਾਨਦ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੀਵਨਦ ॥੩॥ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਦੀਜੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾਨਦ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਰਬ ਮੈ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਂਨਦ ॥੪॥੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਭਰੋਸਉ ਪਾਏ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਕਰੁਣਾਨਿਧਿ ਤੇ ਤੇ ਭਵਹਿ ਤਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਿ ਸੋਇਓ ਅਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਸਹਸਾ ਗੁਰਹਿ ਗਵਾਏ ॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਹਰਿ ਕੀਓ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਨੇਤ੍ਰ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਉ ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ ॥ ਚਰਣੀ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੨॥ ਦੇਖਿਓ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਰਬ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਉਲਟੀ ਸੰਤ ਕਰਾਏ ॥ ਪਾਇਓ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥੩॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਿਆ ਗੁਨ ਕਹਉ ਰੀਝਾਏ ॥ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਏ ॥੪॥੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਇ ਸੁਖ ਕਾ ਸਿਉ ਬਰਨਿ ਸੁਨਾਵਤ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਮਨਿ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੀ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾਵਤ ॥ ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਵਤ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਬੰਧ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਬੂਝ ਨ

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਾ ਕਉ ਸਿਰਿ ਦੈ ਪਾ[illegible]ਗਾ ਸੁਭਾਇ ਓਹ ਸਭ ਭਿਆ ਕੀ ਕਹਨਿ ਨ ਜਾਇ ਕਹਾਵਤ ॥੨॥
ਅਨਭਉ ਪਾਵਤ ਜੇਤੋ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ਤੇਤੋ ਸੰਖੇਪ ਵਤਾ ਅਚਿੰਤ ਲਲਨ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਛੋਡਿ ਬਿਪੁ ਗਾਵਿਓ
ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਸੇਧਰਬ ਵਤਾ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਤੁਲੋ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਵਤ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਿਨਿ ਜਰਿਆ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵਤ ॥੪॥੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਬਿਖਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਇਵ ਹੀ ਗੁਦਾਰੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਨ ਭਜੈ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਮਾਤਾ ਜਨਮੁ ਜੂ
ਐ ਜਿਉ ਹਾਰੈ [illegible] ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਹਿਤਕਾਰੈ ॥ ਛਾਪ
ਰੁ ਬਾਂਧਿ ਸਵਾਰੈ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਦੁਆਰੈ ਪਾਵਕੁ ਜਾਰੈ ॥੧॥ ਕਾਲਰ ਪੋਟ ਉਠਾਵੈ ਮੂੰਡਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ
ਤੇ ਡਾਰੈ ॥ ਓਢੈ ਬਸਤ੍ਰ ਕਾਜਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਝਾਰੈ ॥੨॥ ਕਾਟੈ ਪੇਡੁ ਡਾਲ ਪ
ਰਿ ਠਾਢੌ ਖਾਇ ਖਾਇ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥ ਗਿਰਿਓ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਪਰਿਓ ਛਿਟਕਿ ਛਿਟਕਿ ਸਿਰ ਭਾਰੈ
॥੩॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਨਿਰੰਕਾਰੈ ॥੪॥੧੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਵਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲੇ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਏ
ਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤਿਨਿ ਬੇਦਹਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਵਿਰਤਿ
ਮਾਰਗੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਹੋਈਐ ਤੇਤਾ ਲੋਗ ਪਚਾਰਾ ॥ ਜਉ ਲਉ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਪਰਗਾਸਾ ਤਉ ਲਉ ਅੰ
ਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਸਾਧੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਨੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜਾਂਮੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋ
ਈ ਹੈ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥੨॥ ਨੀਰੁ ਬਿਲੋਵੈ ਅਤਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਨੈਨੂ ਕੈਸੇ ਰੀਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਰਬ ਸੁਖਾ
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੪॥੧੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਿਧਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ
ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਿਮਰਹ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਅਨਾਥ

ਨਾਮੁਦੀਨੋਭਗਤਜਨਪੂਰਿਰਹਿਆਆਪਾਰਬਿਸ੍ਵਸਰੋ ੧ ਗਾਵਤਸੁਨਤਸੁਨਾਵਤਸਰ
ਧਾਹਰਿਰਸੁਪੀਵਡਭਾਗਾ ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਸਭਿਤਨਤੇਰਾਮਨਾਮਲਿਵਜਾਗਾ ੨ਕਾ
ਮੁਕ੍ਰੋਧੁਝੂਠੁਤਜਿਨਿੰਦਾਹਰਿਸਿਮਰਨਿਬੰਧਨਤੂਟੇ ਮੋਹਮਗਨਅਹੰਅੰਧਮਮਤਾਗੁ
ਰਕਿਰਪਾਤੇਛੂਟੇ ੩ ਤੂਸਮਰਥੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨੁਤੇਰਾ ਪੂਰਿ
ਰਹਿਓਸਰਬਮਹਿਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ ੪॥੧੨ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਦੇਵਚਰਨਾ ਜਾਕੈਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਐਉਪਦੇਸੁਹਮਾਰੀਗ
ਤਿਕਰਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਦੂਖਰੋਗਭੈਸਗਲਬਿਨਾਸੇਜੋਆਵੈਹਰਿਸੰਤਸਰਨਾ ਆ
ਪਿਜਪੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈਵਡਸਮਰਥਤਾਰਨਤਰਨਾ ੧ ਜਾਕੋਮੰਤ੍ਰੁਉਤਾਰੈਸਹਸਾ
ਊਣੇਕਉਸੁਭਰਭਰਨਾ ਹਰਿਦਾਸਨਕੀਆਗਿਆਮਾਨਤਤੇਨਾਹੀਫੁਨਿਗਰਭਰਨਾ
੨ ਭਗਤਨਕੀਟਹਲਕਮਾਵਤਗਾਵਤਦੁਖਕਾਟੇਤਾਕੇਜਨਮਮਰਨਾ ਜਾਕਉਭਇਓ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਬੀਠੁਲਾਤਿਨਿਹਰਿਹਰਿਅਜਰਜਰਨਾ ੩ ਹਰਿਰਸਹਿਅਘਾਨੇਸਹਜਿਸ
ਮਾਨੇਮੁਖਤੇਨਾਹੀਜਾਤਬਰਨਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੰਤੋਖੇਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਜਪਿਜਪਿਉਧਰ
ਨਾ ੪॥੧੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਾਇਓਰੀਮੈਗੁਣਨਿਧਿਮੰਗਲਗਾਇਓ
ਭਲੇਸੰਜੋਗਭਲੇਦਿਨਅਉਸਰਜਉਗੋਪਾਲੁਰੀਝਾਇਓ ੧ ਰਹਾਉ ਸੰਤਹਚਰ
ਨਮੋਰਲੋਮਾਥਾ ਹਮਰੇਮਸਤਕਿਸੰਤਧਰੇਹਾਥਾ ੧ ਸਾਧਹਮੰਤ੍ਰੁਮੋਰਲੋਮਨੂਆ ਤਾਤੇ
ਗਤੁਹੋਏਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ ੨ ਭਗਤਹਦਰਸੁਦੇਖਿਨੈਨਰੰਗਾ ਲੋਭਮੋਹਤੂਟੇਭ੍ਰਮਸੰਗਾ
੩ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾ ਖੋਲ੍ਹਿਭੀਤਿਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ ੪॥੧੪॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੈਸੇਕਹਉਮੋਹਿਜੀਅਬੇਦਨਾ

ਹੀ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਟੇਰਤਿਅਨੇਕਰਸਨਰਵੈਬਹੁਬਿਧਿਉਮਾਹੀ॥ ੧ ਰਹਾਉ
॥ਚਿਤਵਨਿਚਿਤਵਉਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਬੈਰਾਗੀਕਦਿਪਾਵਉਹਰਿਦਰਸਾਈ॥ਜਤਨਕਰਉਇ
ਹੁਮਨੁਨਹੀਧੀਰੈਕੋਊਹੈਸੰਤੁਮਿਲਾਈ॥ ੧ ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੁੰਨਸਭਿਹੋਮਉਤਿਸੁਅਰਪ
ਉਸਭਿਸੁਖਜਾਂਈ॥ਏਕਨਿਮਖਪ੍ਰਿਅਦਰਸੁਦਿਖਾਵੈਤਿਸੁਸੰਤਨਕੈਬਲਿਜਾਈ॥ ੨ ਕਰ
ਉਨਿਹੋਰਾਬਹੁਤੁਬੇਨਤੀਸੇਵਉਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਹਉਸਗਲਤਿਆਗਉ
ਜੋਪ੍ਰਿਅਬਾਤਸੁਨਾਈ॥ ੩ ਦੇਖਿਚਰਿਤ੍ਰਭਈਹਉਬਿਸਮਨਿਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰ
ਖਿਮਿਲਾਈ॥ਪ੍ਰਭਰੰਗਦਇਆਲਮੋਹਿਗ੍ਰਿਹਮਹਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਤਪਤਿਬੁ
ਝਾਈ ੪॥੧॥੨੫ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਰੇਮੂੜ੍ਹੇਤੂੰਕਿਉਸਿਮਰਤਅਬਨਾਹੀ॥ਨ
ਰਕਘੋਰਮਹਿਉਰਧਤਪੁਕਰਤਾਨਿਮਖਨਿਮਖਗੁਣਗਾਂਹੀ ੧ ਰਹਾਉ ਅਨਿਕਜ
ਨਮਭ੍ਰਮਤੌਹੀਆਇਓਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲਭਾਹੀ॥ਗਰਭਜੋਨਿਛੋਡਿਜਉਨਿਕਸਿਓਤ
ਉਲਾਗੋਅਨਠਾਂਹੀ॥੧ ਕਰਹਿਬੁਰਾਈਠਗਾਈਦਿਨੁਰੈਨਿਨਿਹਫਲਕਰਮਕਮਾਹੀ॥
ਕਣੁਨਾਹੀਤੁਹਗਾਹਣਲਾਗੇਧਾਇਧਾਇਦੁਖਪਾਹੀ ੨ ਮਿਥਿਆਸੰਗਿਕੂੜਿਲਪਟਾਇ
ਉਰਝਿਪਰਿਓਕੁਸਮਾਂਹੀ॥ਧਰਮਰਾਇਜਬਪਕਰਸਿਬਵਰੇਤਉਕਾਲਮੁਖਾਉਠਿਜਾ
ਹੀ ੩ ਸੋਮਿਲਿਆਜੋਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਇਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਂਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਤਿਨ੍ਹਜਨਬਲਿਹਾਰੀਜੋਅਲਿਪਰਹੇਮਨਮਾਂਹੀ ੪॥੨॥੨੬ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥
ਕਿਉਜੀਵਨੁਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਮਾਈ॥ਜਾਕੇਬਿਛੁਰਤਹੋਤਮਿਰਤਕਾਗ੍ਰਿਹਮਹਿਰਹਨੁਨ
ਪਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਜੀਅਹੀਅਪ੍ਰਾਨਕੋਦਾਤਾਜਾਕੈਸੰਗਿਸੁਹਾਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾ
ਸੰਤਹੁਮੋਹਿਅਪਨੀਪ੍ਰਭਮੰਗਲਗੁਣਗਾਈ॥੧ ਚਰਨਸੰਤਨਕੇਮਾਥੇਮੇਰੇਊਪਰਿਨੈਨ
ਹੁਧੂਰਿਬਾਂਛਾਈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਤਾਕੈਹਉਜਾਈ॥

੨॥੩॥੧੭ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਆ ਅਉਸਰ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅ
ਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਂਈ ੧ ਰਹਾਉ ਭਲੋ ਕਬੀਰੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਊਤ
ਮੁ ਸੈਨੁ ਜਨੁ ਨਾਈ ॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਾਮਦੇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਰਵਿਦਾਸ ਠਾਕੁਰ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥ ਜੀ
ਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧਨ ਕਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਭਰਮ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਨਾਨ
ਕ ਮਿਲੇ ਗੁਸਾਈ ੨॥੪॥੧੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਆਪਿ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ੧ ਰਹਾਉ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰਾ ਜੋ ਪੀਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ
ਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸ ੧ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਕਰਤੇ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਧਿਆਵਉ ਨਾਨਕ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ੨॥੫॥੧੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਨ ਕਹਾ ਲੁਭਾਈਐ ਆਨ ਕਉ ॥ ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾ
ਈ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ੧ ਰਹਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ
ਇਹੈ ਅਘਾਵਨ ਪਾਂਨ ਕਉ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੀ ਠਾਹਰ ਨੀਕੀ ਧਿਆਨ
ਕਉ ੧ ਬਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਕੀ ਮਨਹਿ ਉਤਾਰਨ ਮਾਨ ਕਉ ॥ ਖੋਜਿ ਲਹਿਓ
ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਥਾਨਾਂ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕਉ ੨॥੧॥੨੦ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਨ ਸਦਾ ਮੰਗਲ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਗਲੇ ਅਘ ਨਿਮਖ ਹੀਐ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ੧ ਰਹਾਉ ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਾ
ਇ ॥ ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਮ ਤੇ ਹੋਵੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥ ੧ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਨਾ

ਹੀਰੋਦੁਜਾਆਨਨਬੀਓਲਿਵੈਲਾਇਓਅੰਤਰਪ੍ਰਿਤਪਾਇਓਨਾਨਕਕੋਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸ
ਰਣਿਰਹਾਇਓ ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਾਰੇਸੰਗਕੇ॥ਭਏਪੁਨੀਤ
ਪਵਿਤ੍ਰਮਨਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਹਰੇ ੧ ਰਹਾਉ ਮਾਰਗਿਚਲੇਤਿਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਜਿਨ੍ਹਸਿਉਗੋਸਟਿਸੇਤਰੇ॥ਬੂਡਤਘੋਰਅੰਧਕੂਪਮਹਿਤੇਸਾਧੂਸੰਗਿਪਾਰਿਪਰੇ॥੧॥ਜਿਨ੍ਹ
ਕੇਭਾਗਬਡੇਹੈਭਾਈਤਿਨ੍ਹਸਾਧੂਸੰਗਿਮੁਖਜੁਰੇ॥ਤਿਨ੍ਹਕੀਧੂਰਿਬਾਂਛੈਨਿਤਨਾਨਕੁ
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰੇ ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਜਨਰਾ
ਮਰਾਮਰਾਮਧਿਆਂਏ॥ਏਕਪਲਕਸੁਖਸਾਧਸਮਾਗਮਕੋਟਿਬੈਕੁੰਠਹਪਾਏ ੧ ਰਹਾਉ
ਦੁਲਭਦੇਹਜਪਿਹੋਤਪੁਨੀਤਾਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਨਿਵਾਰੈ॥ਮਹਾਪਤਿਤਕੇਪਾਤਿਕਉਤਰਹਿ
ਹਰਿਨਾਮਾਉਰਿਧਾਰੈ॥੧॥ਜੋਜੋਸੁਨੈਰਾਮਜਸੁਨਿਰਮਲਤਾਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਮਨਤਨਹੋਇਬਿਗਾਸਾ ॥੨॥੪॥੨੩॥

ੴ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇਘਰੁ ੪ ॥
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮੋਹਨਘਰਿਆਵਹੁਕਰਉਜੋਦਰੀਆ॥ਮਾਨੁਕਰਉਅਭਿ
ਮਾਨੈਬੋਲਉਭੂਲਚੂਕਤੇਰੀਪ੍ਰਿਅਚਿਰੀਆ ੧ ਰਹਾਉ ਨਿਕਟਿਸੁਨਉਅਰੁ
ਪੇਖਉਨਾਹੀਭਰਮਿਭਰਮਿਦੁਖਭਰੀਆ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰਲਾਹਿਪਾਰਦੋਮਿ
ਲਉਲਾਲਮਨੁਹਰੀਆ ੧ ਏਕਨਿਮਖਜੇਬਿਸਰੈਸੁਆਮੀਜਾਨਉਕੋਟਿਦਿਨਸ
ਲਖਬਰੀਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਭੀਰਜਉਪਾਈਤਉਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮਿਰੀਆ
॥੨॥੧॥੨੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਬਕਿਆਸੋਚਉਸੋਚਬਿਸਾਰੀ॥ਕਰਣਾ
ਸਾਸੋਈਕਰਿਰਹਿਆਦੇਹਿਨਾਉਬਲਿਹਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਚਹੁਦਿਸਫੂਲਿਰਹੀਬਿ
ਖਿਆਬਿਖੁਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਮੂਖਿਗਰੁੜਾਰੀ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖਿਓਕਰਿਅਪੁਨਾਜਿਉਜਲਕ

ਮਲਆਲਿਪਗੀ॥੧॥ਹਉਨਾਹਿਕਿਛੁਮੇਰਿਆਹੇਸਭਤੁਮਹੀਕਲਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਭ
ਗਿਪਰਿਓਹਰਿਪਛਿਰਾਸੰਤਸਦਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੨॥੨੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਉਪਾਵਬਿਰਕਤੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਹਰਿਏਕਸੁਤੇਮੇ
ਰੀਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖੇਨਾਨਾਰੂਪਬਹੁਰੰਗਾਅਨਨਾਹੀਤੁਮਭਤੇ॥ਦੇਹਿਅਧਾਰੁ
ਸਰਬਕਉਠਾਕੁਰਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇ॥੧॥ਭ੍ਰਮਤੌਭ੍ਰਮਤੌਹਾਰਿਜਉਪਰਿਓਤਉਗੁ
ਰਮਿਲਿਚਰਨਪਰਾਤੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸਰਬਸੁਖੁਪਾਇਆਇਹਸੁਖਿਬਿਹਾਨੀਰਾਤੇ
॥੨॥੩॥੨੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਬਮੋਹਿਲਬਧਿਓਹੈਹਰਿਟੇਕਾ॥ਗੁਰ
ਦਇਆਲਭਏਸੁਖਦਾਈਅੰਧੁਲੈਮਾਣਿਕੁਦੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਟੇਅਗਿ
ਆਨਤਿਮਰਨਿਰਮਲੀਆਬੁਧਿਬਿਗਾਸਬਿਬੇਕਾ॥ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਫੇਨੁਜਲਹੋ
ਈਹੈਸੇਵਕਠਾਕੁਰਭਏਏਕਾ॥੧॥ਜਹਤੇਉਠਿਓਤਹਹੀਆਇਓਸਭਹੀਏਕੈਏਕਾ॥ਨਾ
ਨਕਦ੍ਰਿਸਟਿਆਇਓਸ੍ਰਬਠਾਈਪ੍ਰਾਣਪਤੀਹਰਿਸਮਕਾਂ ॥੨॥੪॥ ੨੭॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਏਕੈਹੀਪ੍ਰਿਅਮਾਂਗੈ॥ਪੇਖਿਆਇਓਸਰ
ਬਥਾਨਦੇਸਪ੍ਰਿਅਰੋਮਨਸਮਸਰਿਲਾਗੈਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਨੀਰੇਅਨਿਕਭੋਜ
ਨਬਹੁਬਿੰਜਨਾਤਿਨਸਿਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਰੈਰੁਚਾਂਗੈ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਹੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿ
ਅਮੁਖਿਟੇਰੈਜਿਉਅਲਿਕਮਲਾਲੋਭਾਂਗੈ॥੧॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਮਨਮੋਹਨਲਾਲ
ਨਸੁਖਦਾਈਸਰਬਾਂਗੈ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪਾਹਿਪਠਾਇਓਮਿਲਹੁਸਖਾਗਲਿ
ਲਾਗੈ ॥੨॥੫॥੨੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬਮੋਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾਂ
॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਭਏਹੈਇਹੁਛੇਦਿਓਦੁਸਟੁਬਿਗਾਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਮਹੀਸੁੰਦਰਤੁਮਹਿਸਿਆਨੇਤੁਮਹੀਸੁਘਰਸੁਜਾਨਾ॥ਸਗਲਜੋਗਅਰੁਗਿਆ

ਅਨਾਥਿਆ ਜਾਇ ਕਿਨਿ ਮੁਖ ਨ ਕਰੀ ਭਾਤਿ ਜਨੀ ੧ ਤੁਮ ਹਿ ਨਾਇਕ ਤੁਮ ਹਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤੁ
ਮ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਲੇ ਰਾਵਨ ਨਾਥ ਦੂਉਦਨ ਸੰਤ ਸੇਵ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨ ਕੁਰਬਾਨੀ ੨॥੬॥੨੯

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਆਏ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਾ ॥ ਬਿਸਰਿਓ ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ
ਮਾਇਆ ਕੋ ਰਜਨਿ ਸਬਾਈ ਜੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਹਰਿ ਸੇਵਉ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵ
ਉ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਤ ਸੰਗਾ ॥ ਐਸੋ ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੁਖ ਮੰਗਾ
੧ ਪ੍ਰਿਉ ਅਪਨਾ ਗੁਰਿ ਬਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ਭੋਗਉ ਭੋਗ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਨਾ
ਨਕ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਪਾਠੰਗਾ ੨॥੭॥ ੩੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਬਚਨ ਨਾਦ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰਵਨਹੁ ਪੂਰੇ ਦੇਹਾ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰ
ਕਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਛੂਟਰਿ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਈ ਸੋਹਾਗਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸੁਘ
ੜ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਸਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਸੋ ਥਾਨੁ ਮਿਲਿਓ ਬਾਸਾਨੀ ੧
ਉਨ ਕੈ ਬਸਿ ਆਇਓ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਆਨ ਸੰਤਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਨੀ ੨॥੮॥ ੩੧ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਅਬ ਮੋਰੋ ਪੰਚਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟਾ
੧ ਰਹਾਉ ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਧਰੀਆ ਅਨਿਕ ਰਾਖ ਸੂਰੂਟਾ ॥ ਬਿਖਮ
ਗਾਰ ਕਰੁ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ਸਾਨਥ ਭਏ ਲੂਟਾ ੧ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨੇ ਮੇਰੈ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ
ਅਮੋਲ ਲਾਲ ਆਖੂਟਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਘੂ
ਟਾ ੨॥੯॥ ੩੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਰਝਾਇਓ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭੁ ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਹ ਅਰਪਿ ਸਗਲ ਦਾਨੁ ਕੀਨਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ

ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਸਗਲ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੧॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰਿ ਹਉ ਖੋਈ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਦੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖਜੀਨਾ ॥੨॥
੧੦॥੩੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਨ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ॥ ਛੁਟਹਿ ਸੰ
ਘਾਰ ਨਿਮਖ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਬ
ਹੁਤੁ ਬੇਨੰਤੀ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਸਾਮ੍ਹਾਰਹਿ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿ
ਸਤਾਰਹਿ ॥੧॥ ਕਿਆ ਏ ਭੂਪਤਿ ਬਪੁਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕਹੁ ਏਇ ਕਿਸ ਨੋ ਮਾਰਹਿ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ
ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਹਿ ॥੨॥੧੧॥੩੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਬ ਮੋਹਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਇਹੁ ਲਿਖਿ
ਓ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਫਿਰਿ ਆਇਓ ਦੇ
ਹ ਗਿਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਸਉਦਾ ਇਹੁ ਜੋਰਿਓ ਹਥਿ ਚਰਿਓ ਲਾਲੁ ਅਗਾਮਾ ॥੧॥
ਆਨ ਬਾਪਾਰ ਬਨਜ ਜੋ ਕਰੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਦੂਖ ਸਹਾਮਾ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਕੇ ਨਿਰਭੈ ਵਾਪਾ
ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥੨॥੧੨॥੩੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਿਸਟ ਲਗੇ ਪ੍ਰਿਅ ਬੋਲਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਦ ਦਇ
ਆਲੁ ਹਰਿ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਮੋਹਿ ਕਲਤ੍ਰ
ਸਹਿਤ ਸਭਿ ਗੋਲਾ ॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮੈ ਓਲ੍ਹਾ ॥੧॥ ਜੇ ਤਖਤਿ
ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਉ ਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਘਾਸੁ ਬਢਾਵਹਿ ਕੇਤਕ ਬੋਲਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁ
ਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੨॥੧੩॥੩੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕਹਤ ਗੁਣ ਸੋਹੰ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਓਪਾਇ ਸਮਾਵੈ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਮਨ ਮੋਹੰ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਅਤਿ ਰਿਦੈ ਮਾਨ ਦੁਖ ਜੋਹੰ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇ

ਓਤਿਪੋਤਿ ਗਿਰਿਧਰ ਗਾਇਓ ਬਿਹਾਇਆ ਈਧ੍ਰ ਛੁਟਿ ਤੋਹੀ ॥੧॥ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ
ਓ ਮਾਇਆ ਦ੍ਰੋਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੋ ਹੀ ॥੨॥੧੪॥੩੭॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੈਨਹੁ ਦੇਖਿਓ ਚਲਤੁ ਤਮਾਸਾ ॥ ਸਭ ਹੂ ਦੂਰਿ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ਅ
ਗਮ ਅਗਮ ਘਟ ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਭੂਲੁ ਨ ਭੂਲੈ ਲਿਖਿਓ ਨ ਚਲਾਵੈ ਮ
ਤਾ ਨ ਕਰੈ ਪਚਾਸਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਬਿਨਾਹੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੧॥
ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਬਲਿਓ ਗੁਰਿ ਰਿਦੈ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੧੫॥੩੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਚਰਨਹ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਆਨ ਮਾਰਗ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਧਾਈਐ ਤੇਤੋ ਹੀ ਦੁਖੁ
ਹਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਟਹਲਾਵਾ ॥ ਰਿਦਾ
ਪੁਨੀਤ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮਸਤ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤ ਧੂਰਾਵਾ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਕੈ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸੁ
ਖਿ ਸਹਜੇ ਅਨਦ ਬਿਹਾਵਾ ॥੨॥੧੬॥੩੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਿਆਇ
ਓ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ॥ ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਨ ਪਹੁਚੈ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤੂ ਰਖਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤਿਨਿ ਸਿਮਰਿਓ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖ
ਾ ॥ ਖੂਲ੍ਹੇ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਤੂਹੈ ਤੁਹੀ ਦਿਖਾ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਮਨੁ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਆਘਾਏ ਰਸਨ ਚਖਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਲਾਹੀ ਸ
ਗਲ ਤ੍ਰਿਖਾ ॥੨॥੧੭॥੪੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿ
ਆਇਆ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਇਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹਮ ਲੇਤੇ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਛੁਰੈ ਘਰੀ

੧੮੨

ਰਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਨਕਮਲਕਉ
ਨਾਬਿਸਰੈਸਦਸੰਗੈਜਤਜਾਈਆ॥੧॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਹੁਪਰਵਾਹਾਜਉਤਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾਮੇਘਾ
ਬਲਿਬਲਿਤਿਨਦਰਸਨਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਰਵਾਹਾਜਉਤਿਸੁ ਮੇਰੈਮਨਿਸਬਦੁਲਗੋਗੁਰਮੀ
ਠਿਆ ੨॥੧੭॥੪੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥
ਠਾਖੁਲਿਓਕਰਮੁਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸਾਘਟਿਘਟਿਹਰਿਹਰਿਡੀਠਾ ੧ ਰਹਾਉ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਆਜੋਨੀਸੰਭਉਸਰਬਥਾਨਘਟਬੀਠਾ॥ਭਇਓਪਰਾਪਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮਾਬਲਿਬਲਿਪ੍ਰਭਚਰਣੀਠਾ ੧ ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਰੇਣੁਮੁਖਿਲਾਗੀਕੀਏਸਗ
ਲਤੀਰਥਮਜਨੀਠਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰੰਗਿਚਲੂਲਭਏਹੈਹਰਿਰੰਗੁਨਲਹੈਮਜੀ
ਠਾ ੨॥੧੮॥੪੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਸਾ
ਥੋ॥ਨਿਮਖਬਚਨੁਪ੍ਰਭਹੀਅਰੈਬਸਿਓਸਗਲਭੂਖਮੇਰੀਲਾਥੋ ੧ ਰਹਾਉ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਗੁਣਨਾਇਕਠਾਕੁਰਸੁਖਸਮੂਹਸਭਨਾਥੋ॥ਏਕਆਸਮੋਹਿਤੇਰੀਸੁ
ਆਮੀਅਉਰਦੁਤੀਆਆਸਬਿਰਾਥੋ॥੧॥ਨੈਣਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਦੇਖਿਦਰਸਾਵਉਗੁਰਿਕਰ
ਧਰਿਓਮੇਰੈਮਾਥੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਅਤੁਲਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਮਮਰਣਭੈਲਾਥੋ॥੨
॥੧੯॥੪੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਰੇਮੂੜ੍ਹੇਆਨਕਾਹੇਕਤਜਾਈ॥ਸੰਗਿਮਨੋ
ਹਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਰੇਭੂਲਿਭੂਲਿਬਿਖੁਖਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਪ੍ਰਭਸੁੰਦਰਚਤੁਰਅ
ਨੂਪਬਿਧਾਤੇਤਿਸਸਿਉਰੁਚਨਰਾਈ॥ਮੋਹਨਿਸਿਉਬਾਵਰਮਨਮੋਹਿਓਝੂਠਿ
ਠਗਉਰੀਪਾਈ॥੧॥ਭਇਓਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੁਖਹਰਤਾਸੰਤਨਸਿਉਬਨਿ
ਆਈ॥ਸਗਲਨਿਧਾਨਘਰੈਮਹਿਪਾਏਕਹੁਨਾਨਕਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੨॥੨੦॥
੪੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਅੰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਪਹਿਲਰੀਆ॥ਜੋਤਉਬ
ਚਨੁਦੀਓਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਿਤਉਮੈਸਾਜਸੀਗਰੀਆ ੧ ਰਹਾਉ ਹਮਭੂਲਹਤੁਮ

ਸਦਾ ਅਭੁਲਾ ਹਮ ਪਤਿਤ ਤੁਮ ਪਤਿਤ ਉਧਰੀਆ ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਰਖ ਤੁਮ ਮੈਲਾ
ਗਰ ਲਾਜ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਬਸਰੀਆ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਉਪਕਾਰੀ ਹਮ ਕਿਆ ਬਪੁਰੇ ਜੰਤ
ਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਿਓ ਤਉ ਮੇਰੀ ਸੂਖਿ ਸੇਜਰੀਆ ॥੨॥੨੨
॥੪੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਓਇ ਦਿਨਸ ਧੰਨਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਸਫਲ
ਤੇ ਘਰੀ ਸੰਜੋਗ ਸੁਹਾਵੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਗਿਆਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੰਨਿ ਸੁਭਾਗ
ਧੰਨਿ ਸੋਹਾਗਾ ਧੰਨਿ ਦੇਤ ਜਿਨਿ ਮਾਨਾ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਤੁਮਰਾ ਸਭੁ ਨਿਮਖ ਪੇਖਿ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਾਨਾ ॥ ਜਉ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਸੇਵਕ ਇਹ ਬੈਸੀਐ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨
॥੨੩॥੪੬ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ॥ ਅ
ਉਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਰੇ ਅਹੰ ਰੋਗ ਸਗਲ ਹੀ ਖਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧਿ
ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਉ ਭਈ ਹੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੧॥ ਪੰਚ ਦਾਸ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ
ਕੀਨੇ ਮਨ ਨਿਹਚਲ ਨਿਰਭਇਆ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨ ਕਤ ਹੀ ਡੋਲੈ ਥਿਰੁ ਨਾਨਕ ਰਾ
ਜਇਆ ॥੨॥੨੪॥੪੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਸਹਾਈ
॥ ਮਨਮੋਹਨੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੋ ਪਿਆਰੋ ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੇਲਿ ਖਿ
ਲਾਇ ਲਾਡ ਲਾਡਾਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨਦਾਈ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜੈਸੇ
ਮਾਤ ਪਿਤਾਈ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਰਹਿ ਸਕੀਐ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਤੇ ਮਗਨ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੨੫॥੪੮
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨਾ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗਾਈਐ ॥ ਆਸ ਨ ਅਵ
ਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆ

ਤਿਸਮਾਰਿਉਠਿਆਗਿਆਮਨਪ੍ਰਭਜਿਸੇਵਹੁਤਉਲਜ
ਹੁਜਿਸਹਿਪਾਲਾਤਿਸਹੀਸਰਣਿਪਾਈਐ॥ਤਿਸਮਾਰਿਤਿਆਗਿਮਨਿਬੁਧਿਪਾਈਐ॥ਅ
ਲੈਨੁਹੋਇਜਿਤੁਪਾਈਐ॥੧॥ਏਕਉਦਮੁਕਰਿਠਾਕੁਰਕੀਗੁਰਿਭਾਲਿਮਨਿਬੁਧਿਪਾਈਐ॥
ਹਰਿਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰਕੀਗੁਰਿਭਾਲਿਆਸਗਲਦੂਖਕੀਮੁਰਤਾਈਐ॥੨॥੧੩॥੬
ਉਦਮੁਸਤਾਣੇਪ੍ਰਭਜੀਉਮੇਰੇਦੁਖਸਾਰਿਨਾਲਿਆਵੈ
॥੪੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਆਪੁ
ਉਆਵਿਚਰਜਾਕਰਉਮਾਣਿਮਗਤਿਪ੍ਰਭਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨੈਕਾਫਲਿਆਬਿਖੁਪੇਰੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਆਉਖਧੁਮੁਖਿਦੇਨੋਜਾਇਥਿਪਾਇਰਿਤਪੈਰੈ॥੧॥
ਕਵਨਉਪਮਾਕਹਉਏਕੋਮੁਖਨਿਰਗੁਣਕੇਦਾਤੇਕੈ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਜਉਆਪੁਨਕੀਨੇਨ
ਨਕਸੁਖਘਨੇਰੈ॥੨॥੨॥੫੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਾਸਿਮਰਤਦੂਖਬਿਨ
ਸੀ॥ਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਹੋਈਸਗਲਖਲਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਵਰੁਨਕੋਊਸੂਝੈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਕਹੁਕੋਕਿਸੁਪਹਿਜਾਸੀ॥ਜਿਉਜਾਣਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਠਾਕੁ
ਰਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਹੀਪਾਸੀ॥੧॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਸਦਜੀਵਨਅਬਿਨਾਸੀ॥ਨਾ
ਨਕਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹੈਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥੨੧॥੫੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
੫ ॥ ਮੇਰੋਮਨੁਜਤਕਤਤੁਝਹਿਸਮਾਰੈ॥ਹਮਬਾਰਿਕਦੀਨਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇ
ਜਿਉਜਾਨਹਿਤਿਉਪਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਭੂਖੌਤਬਭੋਜਨੁਮਾਗੈਆਘਾਏਸੂਖ
ਪਾਵੈ॥ਤਬਅਰੋਗਜਬਤੁਮਸੰਗਿਬਸਤੌਛੁਟਕਤਹੋਇਰਲਾਵੈ॥੧॥ਕਵਨਬਸੇਰੋਦਾਸੁ
ਦਾਸਨਕੋਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੈ॥ਨਾਮੁਨਬਿਸਰੈਤਬਜੀਵਨੁਪਾਈਐਬਿਨਤੀਨਾਨਕ
ਇਹਸਾਰੈ॥੨॥੨੨॥੫੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਤੇਭੈਭਉਦੂਰਿਪਰਾਇਓ
ਲਾਲਦਇਆਲਗੁਪਾਲਲਾਡਿਲੇਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨਗਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਚਨਨਾਤਿਕਮਤਕਿਰਪਤੇਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਇਓ॥ਰਹਤਉਪਾਧਿਸਮਾਧਿ

ਸੁਖਆਸਨਭਗਤਿਵਛਲੁਭਿਸਲਿਆਇਓਜੀਉ ॥੧॥ ਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਡਆਨੰਦਾਸਹਜੇਸਹਜਿ
ਸਮਾਇਓ ॥ ਕਰਨਾਆਪਿਕਰਾਵਨਆਪੇਕਹੁਨਾਨਕਆਪਿਆਪਾਇਓ ॥੨॥੩੦॥੫੩॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਹਿਆਧਾਰੋ ॥ ਜਿਨਿਦੀਆਤਿਸਕੈਕੁਰ
ਬਾਨੈਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਝੀਤ੍ਰਿਸਨਾਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿ
ਖੁਜਾਰੋ ॥ ਆਇਨਜਾਇਬਸੈਇਹਠਾਹਰਜਹਆਸਨੁਨਿਰੰਕਾਰੋ ॥੧॥ ਏਕੈਪ੍ਰਗਟੁਏਕੈਗੁ
ਪਤਾਏਕੈਧੁੰਧੂਕਾਰੋ ॥ ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਕਹੁਨਾਨਕਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ ॥੨॥੩੧॥੫੪॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਬਿਨੁਕਛੂਰਹਤੁਨਜਾਇਓਧਰਿਓ ॥ ਸਭਬਸੁਖੇਤਾਪ੍ਰਭੁ
ਕੈਪੂਰਨਜਾਕੈਕੁਛੂਨਹੋਰਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਗਲਰੂਪਪ੍ਰਾਨਜੀਵਨਧਨਸਿਮਰਤਅ
ਨਦਘਨਾ ॥ ਵਡਸਮਰਥੁਸਦਾਸਦਸੰਗੇਗੁਨਰਸਨਾਕਵਨਭਨਾ ॥੧॥ ਥਾਨਪਵਿਤ੍ਰਾਮਾਨ
ਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਸੁਨਨਕਹਨਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤੇਭਵਨਪਵਿਤ੍ਰਾਜਾਮਹਿਸੰਤਤੁਮਾਰੇ ॥੨
॥੩੨॥੫੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾਜਪਤੀਤੂਹੀਤੂਹੀ ॥ ਮਾਤਗਰਭਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਕਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਇਕਤੁਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਹਿਪਿਤਾਤੁਮਹੀਫੁਨਿਮਾ
ਤਾਤੁਮਹਿਮੀਤਹਿਤਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤੁਮਪਰਵਾਰਤੁਮਹਿਆਧਾਰਾਤੁਮਹਿਜੀਅਪ੍ਰਾਨਦਾ
ਤਾ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿਖਜੀਨਾਤੁਮਹਿਜਰੀਨਾਤੁਮਹੀਮਾਣਿਕਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮਹਿਪਾਰਜਾਤਗੁਰ
ਤੇਪਾਏਤਉਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੩੩॥੫੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਾਹੂਕਾਹੂਅਪੁਨੋਹੀਚਿਤਿਆਵੈ ॥ ਜੋਕਾਹੂਕੋਚੇਰੋਹੋਵਤਠਾਕੁਰਹੀਪਹਿਜਾਵੈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨੇਪਹਿਦੂਖਅਪਨੇਸੂਖਾਅਪੁਨੇਹੀਪਹਿਬਿਰਥਾ ॥ ਅਪੁ
ਨੇਪਹਿਮਾਨੁਅਪੁਨੇਪਹਿਤਾਨਾਅਪਨੇਹੀਪਹਿਅਰਥਾ ॥੧॥ ਕਿਨਹੀਰਾਜਜੋਬਨ
ਮਿਲਖਣਕਿਨਹੀਬਾਪਮਹਤਾਰੀ ॥ ਸਰਬਥੋਕਨਾਨਕਗੁਰਪਾਏਪੂਰਨਆਸਹਮਾਰੀ ॥੨॥

॥੩੪॥੫੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਝੂਠੋ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਨੁ ॥ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਦੂਰਿ ਕਰਿ
ਬਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਹਿ ਜਾਨੁ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਉਮਰੇ ਮੀ
ਰ ਮਲਕ ਆ ਦੀਨਬੰਧਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਾਰਨ ॥ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਂਗਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ
ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ੨।੩੫॥੫੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੀ
ਇਤਨੀ ਕਛੂ ਨ ਸਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਕਾਜ ਅਨਿਕ ਧਾਵਰਤਾ ਉਰਝਿਓ ਆਨ ਜੰਜਾਰੀ ੧
ਰਹਾਉ ਦਿਉਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਦੀਸਹਿ ਸੰਗੀ ਊਹਾਂ ਨਾਹੀ ਜਹ ਭਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ
ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਜੋ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਨਾ ਹਮਰੋ ਬਸੁ ਚਾ
ਰੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ੨।੩੬॥੫੯॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਤ ਰਹੈ ਨ ਹੋਰੀ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਕੀ ਪਿ
ਆਰੀ ਤੁਟੈ ਨ ਕਾਹੂ ਤੋਰੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਉਚਰਤ ਰਸਨਾਗਰ ਤੀਰਥ
ਗਵਨ ਨ ਥੋਰੀ ॥ ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਬਰਤ ਨੇਮ ਤਪੀਆ ਊਹਾ ਗੈਲਿ ਨ ਛੋਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ
ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਹੋਤ ਜਗੁ ਸੰਤਹੁ ਕਰਹੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਇ
ਓ ਮੁਕਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭੋਰੀ ॥ ੨॥੩੭॥੬੦ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਰੇ ਖਾਟਿ ਖਾਟੁਲੀ ॥ ਪਵਨਿ ਅਫਾਰ ਤੋਰ ਚਾਮਰੋ ਅਤਿ ਜਜਰੀ ਤੇਰੀ ਰੇ ਮਾਟੁ
ਲੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਊਹੀ ਤੇ ਹਰਿਓ ਊਹਾ ਲੇ ਧਰਿਓ ਜੈਸੇ ਬਾਸਾ ਮਾਸ ਦੇਤ ਝਾਟੁਲੀ
॥ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅੰਧੁਲੇ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਬਹਿ ਹਾਟੁਲੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਦ
ਬਿਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਝੂਠ ਰਸ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਭੀਰ ਬਾਟੁਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਮਝੁ ਰੇ ਇਆ
ਨੇ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਖੁਲ੍ਹੈ ਤੇਰੀ ਗਾਂਠੁਲੀ ॥ ੩॥੩੮॥੬੧ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰ ਜੀਉ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਜਾਨਿਓ ॥ ਕੋਟਿ ਜੋਧ ਉਆ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਐ ਤਾਂ ਦਰਗਹ

ਸ੍ਰੀਮਾਨੀਓ ੧ ਰਹਾਉ ਕਵਨੁ ਮੂਲੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾ ਕਹੀਐ ਕਵਨੁ ਰੂਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿ
ਓ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਬਖਾਨੀਓ ੧ ਤੁਮ ਤੇ ਸੇਵ ਤੁਮ
ਤੇ ਜਪ ਤਾਪਾ ਤੁਮ ਤੇ ਤਤੁ ਪਛਾਨੀਓ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕਟੀ ਜੇਵਰੀ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸ ਦਸਾਨੀਓ ੨॥੩੯॥੬੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੀ
ਓ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਮਾਨਸੁ ਕਾ ਕੋ ਬਪੁਰੋ ਭਾਈ ਜਾ ਕੋ ਰਾਖਾ ਰਾਮਾ ੧ ਰਹਾਉ
ਆਪਿ ਮਹਾ ਜਨੁ ਆਪੇ ਪੰਚਾ ਆਪਿ ਸੇਵਕ ਕੈ ਕਾਮਾ ਆਪੇ ਸਗਲੇ ਦੂਤ ਬਿਦਾ
ਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮਾ ੧ ਆਪੇ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨਾ ਆ
ਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਾ ੨॥੪੦॥੬੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਤੂ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨਾ ਮਨੁ ਧਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਇਹੁ ਤ
ਨੁ ਸੀਤੋ ਤੁਮਰੈ ਧਾਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਤੁਮਹਿ ਦੀਏ ਅ
ਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਤੁਮਹਿ ਦੀਏ ਮਾਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨਾ
੧ ਜਿਨ ਸੰਤਨ ਜਾਨਿਆ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਆਏ ਪਰਵਾਨਾ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵ
ਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ੨॥੪੧॥੬੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਰਹੁ ਗਤਿ ਦਇਆਲ ਸੰਤਹੁ ਮੋਰੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਤੂਟੀ ਤੁਮ ਹੀ ਜੋਰੀ
੧ ਰਹਾਉ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਖਈ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ਸੁਮਤਿ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਪਾਈ ਅ
ਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ੧ ਜੋ ਜੋ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾ
ਧੂ ਕੈ ਤੇ ਤੇ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀ
ਤਾ ੨॥੪੨॥੬੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇ
ਓ ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੁਨਤ ਤੁਹਾਰੋ ਨਾਇਓ ੧ ਰਹਾਉ

ਮਾਹਿਜਾਕੇਛੂਟਿਗਇਓ॥ਸੰਤਸੰਗਿਤੂਮਰੀਏਆ
ਕਿਰਪਾਨਿਧਾਨਸੁਖਦੇਸਗਰਜਸੁਮਤੁ ਨੈਨਹੁਸੰਗਿਸੰਤਨਕੀਸੇਵਾਚਰਨਝਾਰੀਕੇਸਾਇਓ॥
ਧਨਾਆਪੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ ੧ ਆਠਪਹਰਦਰਸਨੁਸੰਤਨਕਾਸੁਖੁਨਾਨਕਇਹੁਪਾਇਓ ੨॥੪੩॥੬੬ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਠਾਕੁਰਦਰਸਨੁਸੰਤਨਕਾਸੁਖੁਨਾਨਕਇਹੁਪਾਇਓ ਸੁਹੇਲਾਸਹਜੇਸੋਕਹੀਐਬਡ
॥ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਜਨੁਸੁਰਿਦਾਸੁਹੇਲਾਸਹਜੇਸੋਕਹੀਐਬਡ
ਭਾਗੀ ੧ ਰਹਾਉ ਰਹਿਤਬਿਕਾਰਅਲਪਮਾਇਆਤੇਅਹੰਬੁਧਿਬਿਖੁਤਿਆਗੀ
ਭਾਗੀ ੧ ਰਹਾਉ ਰਹਿਤਬਿਕਾਰਅਲਪਮਾਇਆਤੇਅਹੰਬੁਧਿਬਿਖੁਤਿਆਗੀ ੧ ਅਚਿੰਤਸੋਈਜਾਗ
॥ਦਰਸਪਿਆਸਆਸਏਕਹਿਕੀਟੇਕਹੀਐਪ੍ਰਿਅਪਾਗੀ ੧ ਅਚਿੰਤਸੋਈਜਾਗ
ਨੁਭਿਬਿਸਨੁਅਚਿੰਤਰਮਤਬੈਰਾਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਜਗਤੁਠਗਾਨਾਸੁਮਾਇ
ਆਹਰਿਜਨਠਗੀ ੨॥੪੪॥੬੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬਜਨਊਪ
ਰਿਕੋਨਪੁਕਾਰੈ॥ਪੂਕਾਰਨਕਉਜੋਉਦਮੁਕਰਤਾਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਤਾਕਉਮਾਰੈ ੧
ਰਹਉ ਨਿਰਵੈਰੈਸੰਗਿਵੈਰੁਰਚਾਵੈਹਰਿਦਰਗਹਓਹੁਹਾਰੈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿ
ਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਆਈਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੈ ੧ ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭਉਮਿਟਿਆ
ਚਰਨਕਮਲਆਧਾਰੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਪਿਓਨਾਉਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਭਇਓਸੰਸਾਰੈ
੨॥੪੫॥੬੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਜਨਛੋਡਿਆਸਗਲਾਆਪੁ॥ਜਿ
ਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਖਹੁਗੁਸਾਈਪੇਖਿਜੀਵਉਪਰਤਾਪੁ ੧ ਰਹਾਉ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿ
ਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਬਿਨਸਿਓਸਗਲਸੰਤਾਪੁ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਪੇਖਿਸਮਤੁਬੀਚਾਰਿਓਸ
ਗਲਸੰਭਾਖਨਜਾਪੁ ੧ ਤਪਤਿਬੁਝੀਸੀਤਲਆਘਾਨੇਸੁਨਿਅਨਹਦਬਿਸਮ
ਭਏਬਿਸਮਾਦ॥ਅਨਦੁਭਇਆਨਾਨਕਮਨਿਸਾਚਾਪੂਰਨਪੂਰੇਨਾਦ ੨॥੪੬
॥੬੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈਗੁਰਿਮੋਰੋਸਹਸਾਉਤਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰ
ਕੈਜਾਈਐਬਲਿਹਾਰੀਸਦਾਸਦਾਹਉਵਾਰਿਆ ੧ ਰਹਾਉ ਗੁਰਕਾਨਾਮੁਜਪਿ

ਉਧਰਿਓਰਤਿਹਰਿਜਨਕੇਚਰਨਮਨਿਧਾਰਿਆ॥ਰਾਜਕੰਵਰਸਿਉਕਰਉਨਿਤਮਜਨੁਕਿਲ
ਵਿਖਮੈਲੁਉਤਾਰਿਆ॥੧॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਕਰਉਨਿਤਸੇਵਾਗੁਰੂਅਪਨਾਨਮਸਕਾਰਿ
ਆ॥ਸਰਬਫਲਾਦੀਨੇਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਨਕਭਉਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ ੨॥੫੭॥੮੦॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਪ੍ਰਾਨਗਤਿਪਾਵੈ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਤ੍ਰਾਸ
ਸਭਨਾਸੈਸਾਧਸੰਗਿਹਿਤੁਲਾਵੈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਆਰਾ
ਧੇਰਸਨਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿੰਦਾਬਾਸੁਦੇਵਰੰਗੁਲਾਵੈ॥
੧॥ਦਾਮੋਦਰਦਇਆਲਆਰਾਧਹੁਗੋਬਿੰਦਕਰਤਸੋਹਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਕੀ
ਹੋਇਰੇਨਾਹਰਿਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਵੈ॥ ੨॥੫੮॥੮੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਪੁਨੇਗੁਰਪੂਰੇਬਲਿਹਾਰੈ॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਕੀਓਨਾਮਕੋਰਾਖੇਰਾਖਨਹਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ ॥ ਨਿਰਭਉਕੀਏਸੇਵਕਦਾਸਅਪਨੇਸਗਲੇਦੂਖਬਿਦਾਰੈ॥ਆਨਉਪਾ
ਵਤਿਆਗਿਜਨਸਗਲੇਚਰਨਕਮਲਰਿਦੈਧਾਰੈ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮੀਤਸਾਜਨਪ੍ਰਭ
ਏਕੈਏਕੰਕਾਰੈ॥ਸਭਤੇਊਚਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਕਾਬਾਰਬਾਰਨਮਸਕਾਰੈ॥ ੨॥੫੯॥੮੨॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥ਬਿਨੁਹਰਿਹੈਕੋਕਹਾਬਤਾਵਹੁ॥ਸੁਖਸਮੂਹਕਰੁਣਾਮੈਕ
ਰਤਾਤਿਸੁਪ੍ਰਭਸਦਾਧਿਆਵਹੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੈਸੂਤਿਪਰੋਏਜੰਤਾਤਿਸੁਪ੍ਰ
ਭਕਾਜਸੁਗਾਵਹੁ॥ਸਿਮਰਿਠਾਕੁਰੁਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਨਾਆਨਕਹਾਪਹਿਜਾਵਹੁ॥
੧॥ ਸਫਲਸੇਵਾਸੁਆਮੀਮੇਰੇਕੀਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਵਹੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਲਾਭੁਲਾ
ਹਾਲੈਚਾਲਹੁਸੁਖਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹੁ॥ ੨॥੬੦॥੮੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ਠਾ
ਕੁਰਤੁਮ੍ਹਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਉਤਰਿਗਇਓਮੇਰੇਮਨਕਾਸੰਸਾਜਬਤੇਦਰਸਨੁਪਾ
ਇਆ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਨਬੋਲਤਮੇਰੀਬਿਰਥਾਜਾਨੀਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ

॥ ਦੁਖਨਠੇਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਏਅਨਦਆਨਦਗੁਣਗਾਇਆ ੧ ਬਾਹਪਕਰਿਕਢਿ
ਲੀਨੇਅਪੁਨੇਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਤੇਮਾਇਆ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਬੰਧਨਕਾਟੇਬਿਛੁ
ਰਤਆਨਿਮਿਲਾਇਆ ੨॥੫੧॥੭੪ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮ
ਕੀਗਤਿਠਾਂਢੀ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਧੂਜਨਖੋਜਤਕਾਢੀ ੧ ਰਹਾਉ ਸਿਵ
ਬਿਰੰਚਅਰੁਇੰਦ੍ਰਲੋਕਤਾਮਹਿਜਲਤੋਫਿਰਿਆ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਭ
ਏਸੀਤਲਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮਹਿਰਿਆ ੧ ਜੋਜੋਤਰਿਓਪੁਰਾਤਨੁਨਵਤਨੁਭਗ
ਤਿਭਾਇਹਰਿਦੇਵਾ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮਿਲਿਸੰਤਜਨਸੇਵਾ ੨॥੫੨
॥੭੫ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਜਿਹਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਹਰਿਗਾਉ ਹਰਿਹਰਿ
ਬੋਲਿਕਥਾਸੁਨਿਹਰਿਕੀਉਚਰਹੁਪ੍ਰਭਕੋਨਾਉ ੧ ਰਹਾਉ ਰਾਮਨਾਮੁਰ
ਤਨਧਨੁਸੰਚਹੁਮਨਿਤਨਿਲਾਵਹੁਭਾਉ ਆਨਬਿਭੂਤਮਿਥਿਆਕਰਿਮਾਨ
ਹੁਸਾਚਾਇਹੈਸੁਆਉ ੧ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੁਕਤਿਕੋਦਾਤਾਏਕਸਸਿਉਲਿਵ
ਲਾਉ ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਰਣਾਈਦੇਤਸਗਲਅਪਿਆਉ ੨॥੫੩॥੭੬
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੋਤੀਨਹੀਕਵਨਕਛੁਕਰਣੀ ਇਹੈਓਟਪਾਈ
ਮਿਲਿਸੰਤਹਗੋਪਾਲਏਕਕੀਸਰਣੀ ੧ ਰਹਾਉ ਪੰਚਦੋਖਛਿਦ੍ਰਇਆਤਨ
ਮਹਿਬਿਖੈਬਿਆਧਿਕੀਕਰਣੀ ਆਸਅਪਾਰਦਿਨਸਗਣਿਰਾਖੇਗ੍ਰਸਤ
ਜਾਤਬਲੁਜਰਣੀ ੧ ਅਨਾਥਹਨਾਥਦਇਆਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਦੋਖਭੈਹਰ
ਣੀ ਮਨਿਬਾਂਛਤਚਿਤਵਤਨਾਨਕਦਾਸਪੇਖਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਚਰਣੀ ੨॥੫੪॥੭੭
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਫੀਕੇਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਸਾਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਕੀ
ਰਤਨੁਹਰਿਗਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰਨਨਾਦ ੧ ਰਹਾਉ ਸਿਮਰਤਸਾਂਤਿਮਹਾ

ਸੁਖੁਪਾਇਓਮਿਟਿਗਏਸਗਲਬਿਖੇਦਾ॥ਹਰਿਹਰਿਲਾਭੁਸਾਧਸੰਗਿਪ
ਾਇਆਘਰਿਲੈਆਵਹੁਲਾਦਾ॥੧॥ਸਭਤੇਊਚਊਚਤੇਊਚੋਅੰਤੁਨਹੀਮਰਜਾਦਾ॥ਬ
ਰਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਮਹਿਮਾਪੇਖਿਰਹੇਬਿਸਮਾਦਾ॥੨॥੫੫॥੭੮॥ਸਾਰਗਮਹ
ਲਾ ੫॥ਆਇਓਸੁਨਨਪੜਨਕਉਬਾਣੀ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਲਗਹਿਅਨਲ
ਾਲਚਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਪਰਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਮਝੁਅਚੇਤਚੇਤਿਮਨਮੇਰੇਕ
ਥੀਸੰਤਨਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਲਾਭੁਲੈਹੁਹਰਿਰਿਦੈਅਰਾਧਹੁਛੁਟਕੈਆਵਣਜਾ
ਣੀ॥੧॥ਉਦਮੁਸਕਤਿਸਿਆਣਪਤੁਮਰੀਦੇਹਿਤਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਸੇਈਭਗਤਭ
ਗਤਿਸੇਲਾਗੇਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣੀ॥੨॥੫੬॥੭੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫॥
ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਣਜਾਰੇ॥ਸਾਂਝੀਕਰਹੁਨਾਮਧਨੁਖਾਟਹੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਛੋਡਹੁਕਪਟੁਹੋਇਨਿਰਵੈਰਾਸੋਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿਨਿਹਾਰੇ॥ਸਚੁਧਨੁਵਣਜ
ਹੁਸਚੁਧਨੁਸੰਚਹੁਕਬਹੂਨਆਵਹੁਹਾਰੇ॥੧॥ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਤਨਾਹਿ
ਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਭਾਸੰਗਿਜਾਵਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਦੁਆਰੇ॥੨
॥੫੭॥੮੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਹਿਕਵਨੁਅਨਾਥੁਬਿਚ
ਾਰਾ॥ਕਵਨਮੂਲਤੇਮਾਨੁਖੁਕਰਿਆਇਹੁਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅ
ਪ੍ਰਾਣਸਰਬਕੇਦਾਤੇਗੁਣਕਹੇਨਜਾਹਿਅਪਾਰਾ॥ਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸ੍ਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ
ਸਰਬਘਟਾਂਆਧਾਰਾ॥੧॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਆਪਹਿਏਕਪਸਾਰਾ॥
ਸਾਧਨਾਵਬੈਠਾਵਹੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ਸਾਰਗਮ
ਹਲਾ ੫॥ ਆਵੈਰਾਮਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀ॥ਏਕਸਬਿਨੁਕਿਛੁਹੋਰੁਨਜਾਣੈਅਵ
ਰਿਉਪਾਵਤਿਆਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਆਰਾਧੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਿ

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਅਕਥ ਕਥਾ ਰਸੁ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਤਾ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜੋ
ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੨॥੫੯॥੮੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸਰ
ਣਿ ਗਹੀ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਬਿਰਥਾ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਨਤੀ ਏਹ ਕਹੀ ॥ ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਸਰੇ
ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਪਾਇਓ ਲਾਭੁ ਸਹੀ ॥੧॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਨੋ ਸਾਈ ਬਸ
ਤੁ ਅਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਓ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਹੀ ॥੨॥੬੦॥੮੩॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗ
ਲੇ ਭਲੋ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ
ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਉ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ
ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥੬੧॥੮੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ
ਨਿਤ ਧਿਆਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ
ਊਤਮ ਕਥਾ ਸੁਣੀਜੈ ਸ੍ਰਵਣੀ ਮਇਆ ਕਰਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਦੋਊ ਪ
ਖ ਪੂਰਨ ਪਾਈਐ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਭਗਤਿ ਸਰੇਸ
ਟ ਪੂਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਊਰੀ ॥੨॥੬੨
॥੮੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ
ਸਗਲ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ + ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗੁ
ਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰਾ

+ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਨਕਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਭੁਕਰਤਕਹਤਜਸੁਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ ॥੨॥੬੩॥੮੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਤਉਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਿਮੈਰੋਗਾਪ੍ਰਸਾਰੇਠਾਕੁਰੁਸਭਥਾਈਨਿਕਟਿਬਸੈਸਭਨੇਰੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨਤੋਰਿਰਾਖਿਲੀਏਸੰਤਸੰਗਿਬਾਨਿਆਈ ॥ ਜਿਨਮੁਖਪਰਤਖੁ
ਭਾਈਉਪਨੀਨਾਇਛਸਗਲਪੁਜਾਈ ॥ ਜਾਕਉਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਸੋਹਰਿਕਾਜ
ਗੁਨਗਾਵੈ ॥੨॥੬੪॥੮੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਠਪਹਰਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵੈ
ਜਨਨਾਨਕੁਸਦਬਲਿਜਾਵੈ ॥੨॥੬੪॥੮੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਨੁਤ
ਉਗਨੀਐਹਰਿਪੇਖਾ ॥ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਫੋਰਿਭਰਮਕੀਰੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਕਹਤਸੁਨਤਕਿਛੁਸਾਂਤਿਨਉਪਜਤਬਿਨੁਬਿਸਾਸਕਿਆਸੇਖਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭੂਤਿਆ
ਗਿਆਨਜੋਚਾਹਤਤਾਕੈਮੁਖਿਲਾਗੈਕਾਲੇਖਾ ॥੧॥ ਜਾਕੈਰਾਸਿਸਰਬਸੁਖਸੁਆਮੀਆ
ਨਨਮਾਨਤਭੇਖਾ ॥ ਨਾਨਕਦਰਸਮਗਨਮਨੁਮੋਹਿਓਪੂਰਨਅਰਥਬਿਸੇਖਾ ॥੨॥੬੫
॥੮੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਨਰਾਮਕੋਇਕੁਨਾਮੁ ॥ ਕਲਮਲਦਗਧ
ਹੋਹਿਖਿਨਅੰਤਰਿਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨਜੰਜਾਰਬ੍ਰਿਥਾਸ੍ਰਮੁਘਾ
ਲਤਬਿਨੁਹਰਿਫੋਕਟਗਿਆਨ ॥ ਜਨਮਮਰਣਸੰਕਟਤੇਛੂਟੈਜਗਦੀਸਭਜਨਸੁਖ
ਧਿਆਨ ॥੧॥ ਤੇਰੀਸਰਨਿਪੂਰਨਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਵਹੁਦਾਨ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜੀਵੈਬਿਨਸਿਜਾਇਅਭਿਮਾਨ ॥੨॥੬੬॥੮੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ
੫ ॥ ਧੂਰਤੁਸੋਈਜਿਧੁਰਕਉਲਾਗੈ ॥ ਸੋਈਧੁਰੰਧਰੁਸੋਈਬਸੁੰਧਰੁਹਰਿਏਕ
ਪ੍ਰੇਮਰਸਪਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਬੰਚਕਰੈਨਜਾਨੈਲਾਭੈਸੋਧੂਰਤੁਨਹੀਮੂੜ੍ਹਾ ॥ ਸੁ
ਆਰਥੁਤਿਆਗਿਅਸਾਰਥਿਰਚਿਓਨਹਸਿਮਰੈਪ੍ਰਭੁਰੂੜਾ ॥੧॥ ਸੋਈਚਤੁਰੁਸਿਆ
ਣਾਪੰਡਿਤੁਸੋਸੂਰਾਸੋਦਾਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਨਾਨਕਸੋਪਰਵਾਨਾ ॥

੧੦ ੨॥੬੭॥੯੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਜਨਾਕੀਜੀਵਨਿ॥ਬਿਖੈਰਸ
ਭੋਗਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਖਸਾਗਰਰਾਮਨਾਮਰਸੁਪੀਵਨਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸੰਚਨਿਰਾਮਨਾਮਧਨੁ
ਰਤਨਾਮਨਤਨਭੀਤਰਿਸੀਵਨਿ॥ਹਰਿਰੰਗਰਾਂਗਭਏਮਨਲਾਲਾਰਾਮਨਾਮਰਸਖੀਵਨਿ
॥੧॥ਜਿਉਮੀਨਾਜਲਸਿਉਉਰਝਾਨੋਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਲੀਵਨਿ॥ਨਾਨਕਸੰਤਚਾਤ੍ਰਿਕਕੀ
ਨਿਆਈਹਰਿਬੂੰਦਪਾਨਸੁਖਥੀਵਨਿ ॥੨॥੬੮॥੯੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਬੇਤਾਲਾ॥ਜੇਤਾਕਰਨਕਰਾਵਨਤੇਤਾਸਭਿਬੰਧਨਜੰਜਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਰਤਅਨਸੇਵਾਬਿਰਥਾਕਾਟੈਕਾਲਾ॥ਜਬਜਮੁਆਇਸੰਘਾਰੈਪ੍ਰਾਨੀ
ਤਬਤੁਮਰੋਕਉਨੁਹਵਾਲਾ॥੧॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਸਦਾਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ॥
ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਧਸੰਗਿਧਨਮਾਲਾ ॥੨॥੬੯॥੯੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਕੋਬਿਉਹਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੁਨਗਾਵਨਗੀਧੇਪੋਹਤਨਹਸੰਸਾਰੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸ੍ਰਵਣੀਕੀਰਤਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁਆਮੀਇਹੁਸਾਧਕੋਆਚਾਰੁ॥ਚਰਨ
ਕਮਲਅਸਥਿਤਿਰਿਦਅੰਤਰਿਪੂਜਾਪ੍ਰਾਨਕੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲ
ਸੁਨਹੁਬੇਨੰਤੀਕਿਰਪਾਅਪਨੀਧਾਰੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਉਚਰਉਨਿਤਰਸਨਾਨਾਨਕਸਦਬ
ਲਿਹਾਰੁ ॥੨॥੭੦॥੯੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਮਤਿਥੋਰੀ॥
ਸਿਮਰਤਨਾਹਿਸਿਰੀਧਰਠਾਕੁਰਮਿਲਤਅੰਧਦੁਖਘੋਰੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮ
ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੀਅਨਿਕਭੇਖਬਹੁਜੋਰੀ॥ਤੂਟਤਬਾਰਨਲਾਗੈਤਾਕਉਜਿਉਗਾ
ਗਰਿਜਲਫੋਰੀ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਿਰਸੁਦੀਜੈਮਨੁਖਚਿਤਪ੍ਰੇਮਰਸਖੋਰੀ॥ਨਾਨ
ਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਆਨਨਹੋਰੀ ॥੨॥੭੧॥੯੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥
ਚਿਤਵਉਵਾਅਉਸਰਮਨਮਾਹਿ॥ਹੋਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਹੁਸੰਤਸਾਜਨਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿ

ਤਰਾਨਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਜੇਤੇਕਾਮਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇਬਿਰਥੇਜਾਂਹੀ ॥ ਪੂਰ
ਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨਿਮੀਠੋਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਨਾਹੀ ॥੧॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਸੁਖਸਾਧਨਤੁ
ਲਿਨਕਛੂਐਲਾਹੀ ॥ ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਮਨੁਬੇਧਿਓਚਰਨਹਸੰਗਿਸਮਾਹੀ ॥੨॥੧੨॥
੫੫ ॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੰਗੇਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਆਗੈਕੁਸਲਪਾ
ਛੈਖੇਮਸੂਖਾਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿਮੇਰੈਗੁਨਗੋ
ਪਾਲਹਰਿਰਾਇਆ ॥ ਬਿਸਰਿਨਜਾਈਨਿਮਖਹਿਰਦੈਤੇਪੂਰੈਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਰਾਖੇਦਾਸਅਪਨੇਜੀਅਜੰਤਵਸਿਜਾਕੈ ॥ ਏਕਾਲਿਵਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਭਉਨਹੀ
ਨਾਨਕਤਾਕੈ ॥੨॥੧੩॥੫੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਕੈਰਾਮਕੋਬਲੁਹੋਇ ॥ ਸ
ਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਤਾਹੂਕੇਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਜਨੁਭਗਤੁਦਾਸੁਸੁਨਿ
ਸੁਪ੍ਰਭਕਾਸੁਣਿਜੀਵਾਂਤਿਸੁਸੋਇ ॥ ਉਦਮੁਕਰਉਦਰਸਨੁਪੇਖਨਕੌਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥
੧ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰਉਦੂਸਰਨਾਹੀਕੋਇ ॥ ਦਾਨੁਦੇਹਿਨਾਨਕਅਪਨੇ
ਕਉਚਰਨਜੀਵਾਂਸੰਤਧੋਇ ॥੨॥੧੪॥੫੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਤੁਰਾਮਕੇ
ਗੁਣਗਾਇ ॥ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਗੋਪਾਲਬੀਠੁਲੇਬਿਸਰਿਨਕਬਹੀਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਸਭੁਤੁਮਰਾਸੁਆਮੀਆਨਨਦੂਜੀਜਾਇ ॥ ਜਿਉਤੂਰਾਖਹਿਤਿਵਹੀਰਹ
ਣਾਤੁਮਰਾਪੈਨੈਖਾਇ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਬਹੁੜਿਨਜਨਮਾਧਾਇ
॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ ॥੨॥੧੫॥੫੮॥ ਸਾਰਗਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਰੇਨਾਮਕੋਸੁਖਸਾਰ ॥ ਆਨਕਾਮਬਿਕਾਰਮਾਇਆਸਗਲਦੀਸਹਿ
ਛਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿਅੰਧਕੂਪਪਤਿਤਪ੍ਰਾਣੀਨਰਕਘੋਰਗੁਬਾਰ ॥ ਅਨਿਕਜੋ
ਨੀਭ੍ਰਮਤਹਾਰਿਓਭ੍ਰਮਤਬਾਰੰਬਾਰ ॥੧॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਬਛਲਦੀਨਕਿਰਪਾ

ਪਾਗਾ ॥ ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕ ਬੰਦਨੁ ਨਾਮ ਸੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥੨॥੧੦॥੯੯ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਬਿਰਾਜਿਤ ਰਾਮ ਕੋ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ
ਤੀਨੇ ਤਾਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਗੁਣ
ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤਨ ਆਤਮ ਧ੍ਰਾਪਾ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸ
ਰ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਾਪਾ ॥ [illegible] ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥੨॥
੧੧॥੧੦੦ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਤ[illegible]ਰੁ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਛਾਇ ਪਾਤਿ ਨ ਹੋਵੈ
ਤਨੁ ਕਰਿਆ ਸਾਈ ਭੂਲ ਲਾਗੋ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ
ਭੁਲਾਇਓ ਜਨਮਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਜਮ ਕੰਕਰ
ਕਰਤ ਖੁਆਰਾ ॥੧॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਹ ਕੀ ਰਾਵਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮਨ ਤਨ ਕੋ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥੧੨॥੧੦੧ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮੈਲਾ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ
ਪੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੌ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਕਤਹੂ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਨ ਭੇਟਿਆ ਸਾਕਤੁ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ
ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰਾ ॥੨॥੧੫॥੧੦੨
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਮਣ ਕਉ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਬਾਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਿਆਈਐ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੇ ਸੁਆਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਏਕੁ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ
ਮਾਦਾ ॥ ਸਹਜ ਅਨਦ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਏ ਬਿਖਾਦਾ ॥੧॥ ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਗਾਵਤ
ਸੁਕ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ ॥ ਪੀਵਤ ਅਮਿਉ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥੨॥੧੬॥੧੦੩
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਨੇ ਪਾਪ ਕੇ ਬਹੁ ਕੋਟਾ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨੀ ਥਕਤ ਨਾਹੀ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋ

ਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਖਾ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਠਉਕੀ ਏਕਾ ਉਧਾਰਿ ਗਏ ਆਂਧਿ
ਨਿ ਕੂਪ ਸੰਤ ਜਨ ਮਹਿਮਾ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਉਸਟ ਰਾਖ ਆਨਿਕ ਜੋਨਿ ਲੇਵਾ
ਭ੍ਰਮੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗੈ ਛੇਵਾ ॥੨॥੮੧॥੧੦੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਅੰਧੇ ਖਾਵਹਿ ਬਿਖੁ ਕੇ ਗਟਾਕ ॥ ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੁਟਿਓ ਸਾਸੁ ਗਇਓ
ਤਤਕਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਥ ਰਞਾਣਿ ਉਦਰੁ ਲੇ ਪੋਖਹਿ ਮਾਇਆ ਗਈ ਸਿਧਾਰਿ ॥
ਕਿਲਬਿਖ ਕਰਤ ਕਰਤ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਕਬਹੁ ਨ ਸਾਕਹਿ ਛਾਡਿ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕੁ ਜਮਦੂਤੀ ਆ
ਇ ਸੰਘਾਰਿਓ ਦੇਵਹਿ ਮੂੰਡ ਉਪਰਿ ਮਟਾਕ ॥੨॥੮੨॥੧੦੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹੂਟੀ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਅਧ ਬੀਚ ॥ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਬੇਮੁਖ ਕਉ ਆਇ
ਪਹੂਚੀ ਮੀਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਸ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣਈ ਕਹੀ ਨ ਬੈਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥
ਈਹਾਂ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚੈ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰ
ਡੀ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਨਿਰਭਉ ਕਰਤੇ ਕੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ
ਗਾਇਆ ॥੨॥੮੩॥੧੦੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਿ
॥ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਤਹੁ ਬਾਤਹਿ ਅੰਤਿ ਪਰਤੀ ਹਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਨ ਸ
ਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੈ ਇਸੁ ਬਿਉਹਾਰਿ ॥ ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਹਿ ਜਾਰਿ ॥੧॥
ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਭਰਿਓ ਬਿਖਿਆ ਦਾਸ ਲੇਵਹੁ ਤਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੨॥੮੪॥੧੦੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਪਾਪੀ ਤੈ ਕਵਨ
ਕੀ ਮਤਿ ਲੀਨ ॥ ਨਿਮਖ ਘਰੀ ਨ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਦੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਸਵੰਤ ਸੁਖੀਆ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਖੀਨ ॥ ਗਰਭ ਉਦਰ ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਤਾ
ਤਹਾਂ ਹੋਵਤ ਦੀਨ ॥੧॥ ਮਹਾ ਮਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਾਧਾ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੀਨ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਸਰੇ ਕਵ

ਜਨੁਪਰਵਾਨੀਆਹਿਸ੍ਰਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਹਰਿਪਦਚੀਨ੍ਹਾ ॥੨॥੮੫॥੧੦੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਈਰੀਚਰਨਹਓਟਗਹੀ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਦੁਰਮਤਿਜਾਤਬਹੀ ੧
ਰਹਾਉ ਅਗਹਅਗਾਧਿਊਚਅਬਿਨਾਸੀਕੀਮਤਿਜਾਤਨਕਹੀ॥ਜਲਿਥਲਿਪੇ
ਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਿਓਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਮਹੀ ੧ ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋ
ਹਨਮਿਲਿਸਾਧਹਕੀਨੋਸਹੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਤਹਰਿਨਾਨਕਜਮਕੀਭੀਰਨਫ
ਹੀ ॥੨॥੮੬॥੧੦੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈਰੀਮਨੁਮੇਰੋਮਤਵਾਰੋ॥ਪੇਖਿਦ
ਇਆਲਅਨਦਸੁਖਪੂਰਨਹਰਿਰਸਿਰਪਿਓਖੁਮਾਰੋ ੧ ਰਹਾਉ ਨਿਰਮਲਭਏਊਜ
ਲਜਸੁਗਾਵਤਬਹੁਰਿਨਹੋਵਤਕਾਰੋ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਡੋਰੀਰਾਚੀਭੇਟਿਓਪੁਰਖੁ
ਅਪਾਰੋ ੧ ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਨੇਦੀਪਕਭਇਓਉਜਾਰੋ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਸਿ
ਕਬੈਰਾਗੀਕੁਲਹਸਮੂਹਾਂਤਾਰੋ ॥੨॥੮੭॥੧੧੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈਰੀ
ਆਨਸਿਮਰਿਮਰਿਜਾਂਹਿ॥ਤਿਆਗਿਗੋਬਿਦੁਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਮਾਇਆਸੰਗਿਲਪਟਾਹਿ
੧ ਰਹਾਉ ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗਿਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਾਹਿ॥ਅਨਿ
ਕਸਜਾਈਗਣਤਨਹੋਵੈਗਰਭੈਗਰਭਿਭ੍ਰਮਾਹਿ ੧ ਸੇਧਨਵੰਤੇਸੇਪਤਿਵੰਤੇਹਰਿਕੀਸ
ਰਣਿਸਮਾਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਗੁਜੀਤਿਓਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿਜਾਂਹਿ ॥੨॥੮੮॥੧੧੧॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਾਕੁਠਾਰਿ॥ਭ੍ਰਮਬਨਦਹਨਭਏਖਿਨਭੀ
ਤਰਿਰਾਮਨਾਮਪਰਹਾਰਿ ੧ ਰਹਾਉ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਿੰਦਾਪਰਹਰੀਆਕਾਢੇਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿ
ਮਾਰਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਆਬਹੁਰਿਨਜੂਐਹਾਰਿ ੧ ਆਠਪਹਰਪ੍ਰ
ਭਕੇਗੁਣਗਾਵਹਪੂਰਨਸਬਦਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਜਨੁਤੇਰਾਪੁਨਹਪੁਨਹਨਮਸ
ਕਾਰਿ ॥੨॥੮੯॥੧੧੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੋਥੀਪਰਮੇਸਰਕਾਥਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਾ

ਹਰਿ ਲਹਹੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਥੀ ਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਲੋਚਹਿ ਬਿਰਲੇ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੋ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਤਿਸੁ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੯੦॥੧੧੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੂਠਾ ਸਰਬ ਥਾਈ ਮੇਹੁ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗਾਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਲ ਨਿਧਿ ਊਨ ਥਾਉ ਨ ਕੇਹੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਸਭ ਦੇਹੁ ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਸਾਧਸੰਗੇਹੁ ॥ ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨ ਪਰਤੀਤਿ ਉਪਜੀ ਨਾਨਕ ਨਹ ਭਰਮੇਹੁ ॥੨॥੯੧॥੧੧੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਤੁਮ ਹੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਰਸਕਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਬਹੂ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਰਾ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥੯੨॥੧੧੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਬਹੀ ਨਾਮ ਕੀ ਸਚੁ ਖੇਪ ॥ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਿਧਿ ਧਨੁ ਬਿਖੈ ਮਾਹਿ ਅਲੇਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੇ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਤਿਓ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿਦ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਲਗਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥੨॥੯੩॥੧੧੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਰੀ ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਅਚਰਜ ਤਾ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹੈ ਸੋਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਕੋ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭੁ

ਪਰਮਾਤਾ ੧ ਡੋਰੀ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਸਗਲੇ ਖਾਤਾ ਇਕ ਆਪਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਜਨ ਕੀਆ ਆਪੁ ਪ੍ਰਭਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਤਾ ੨॥੫੪॥੧੨੧ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਈ ਰੀ ਮਾਤੀ ਚਰਣ ਸਮੂਹ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਆਨ ਨ ਜਾਨਉ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਸਭ ਲੂਹ
੧ ਰਹਾਉ ਤਿਆਗਿ ਗੋਪਾਲ ਅਵਰ ਜੋ ਕਰਣਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਖੂਹ ਦਰ
ਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਕਾਢੀ ਨਰਕ ਤੇ ਧੂਹ ੧ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ਬਿਨਸੀ ਹਉਮੈ ਹੂਹ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੂਹ
੨॥੫੫॥੧੨੨ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਚ ਕੇ ਬਿ
ਉਹਾਰ ਰਾਮ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸਾਰ ੧ ਰਹਾਉ ਈਤ ਊਤ
ਨ ਡੋਲਿ ਕਤਹੂ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ਗੁਰ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਮਿਲਿਓ ਭਾਗੀ ਉਤਰਿਓ
ਸੰਸਾਰ ੧ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਨਾਥ ਅਪਾਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ਨਾਨਕ ਆਨ ਰਸ ਸਭਿ ਖਾਰ ੨॥੫੬॥੧੨੩ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤਾ ਤੇ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਮਦ ਮਾਤੌ ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਹਰੇ ੧ ਰਹਾਉ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਤੇ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤਿਨ ਸਭ ਕੇ ਦੁਖ ਜਰੇ ਸਫਲ ਦੇਹ ਧੰਨਿ ਓਇ ਜਨਮੇ ਪ੍ਰਭ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਲੇ ੧ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਧ ਭਲੇ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛੈ ਉਧਰਹਿ ਲਾਗਿ ਪਲੇ ੨॥੫੭॥੧੨੪
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਨ ਕਾਂਖੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਚਨਿ ਏਹੀ ਸੁਖੁ ਚਾਹਤ
ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦੇਖਹਿ ਕਬ ਆਖੀ ੧ ਰਹਾਉ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਗ
ਤਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਨ ਲਾਖੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਰਿ ਸਰਬਸੁ ਅੰਤਰਿ
ਰਾਖੀ ੧ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਇਹ ਬਾਣੀ ਰਸਨਾ ਭਾਖੀ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨ

ਕਾਨਿ ਸਤ ਕੀ ਸੌਂਹ ਤੁਹਾਰੀ ਅਣਬਿਰਥੀ ਸਾਖੀ ॥੨॥੯੮॥੧੨੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਖੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤੂੰ ਮਾਖੀ ॥ ਜਹ ਦੁਰਗੰਧ ਤਹਾ ਤੂੰ ਬੈਸਹਿ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਦ ਚਾਖੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਤਹਿ ਅਸਥਾਨਿ ਤੂ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖੀ ਆਖੀ ॥
ਸੰਤਾ ਬਿਨੁ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਛਾਡਿਆ ਸੰਤ ਪਰੇ ਗੋਬਿਦ ਕੀ ਪਾਖੀ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਤੈ
ਮੋਹੇ ਬਿਨੁ ਸੰਤਾ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਾ
ਖੀ ॥ ੨॥੯੯॥੧੨੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਰੀ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਬੀਚੇ ਗ੍ਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ
ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਉਪਜੀ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ
ਆਸ ॥੧॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅਟਵੀ ਤੇ ਕਾਢੇ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਕਹਿਓ ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸ
ਭਿ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਲਹਿਓ ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਈ ਰੀ ਅਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰਿ ॥ ਦਰਸਨ ਰੁਚਿਤ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸਕਤ ਨ ਕੋਈ ਤੋ
ਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਪਤਿ ਪਿਤ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਰਬਸੁ ਧਨ ਮੋਰ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀ
ਰੁ ਅਸਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਨਤ ਹੋਰ ॥੧॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਪਰਾ
ਪੂਰਬਲਾ ਜੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਸਾਗਰ ਬਿਨਸਿਓ ਆਨ ਨਿਹੋਰ ॥੨॥੧੦੧॥
੧੨੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੀ ਰਾਮ ਕੀ ਧੁਨਿ ਸੋਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ਸੁ
ਆਮਿ ਜਪਤ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿਤਵਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸਨ ਕਲਮਲਾ ਕਢੁ
ਧੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਾਰ ਅੰਕੁਰ ਹਰਿ ਕਾਟਿ ਛਾਡੇ ਖੋਇ ॥੧॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਿ ਜਿਸਹਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਬਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਰਵਣ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕਰਤੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਜੋਇ ॥੨॥੧੦੨
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ ਸਾਰ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਾਰਿ ਜੁ ਆਨ ਰਾਚ

ਨਿਮਖਨਸੁਖੁਬਿਸਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਹੁਤੁਮਾਸੀਅਹੁਪਰੇਵਤੁਧਾਂ
ਗਾਚਰਨਗੋਬਿੰਦਬਸਾਏਹਿਰਿਦੈਏਬਹੁਰਿਜਨਮਮਰਣਾ ॥੨॥ ਸਗਿਆਨਰਾਗਹਾਗਰੀਪਲਕਿਨੈਕ
ਨਾਮਾਪਾਇਗਾਦਿਨਗੋਨਿਸਿਮਰਤਸਦਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਉਜਲਦਰਬਾਰਾ ॥੨॥੧੦੩॥੧੨
੬ ॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿਬ੍ਰਿਹਰਮੈਦਰਸਨੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਗਿਆਨਮੋਲਿਨਬਿਕ
ਨਗਾਏਬਿਨੁਸਮੇਲਥਆਲਿਮਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿਆਨਹੁਰਹੁਆਪਨੇਕਿਰਿਬਲਿ
ਨੀਰਜਰਨੁਧਿਪੁਰਗਿਆਨੀ ॥ ਸਰਬਸੁਖਆਨੰਦਪਨੇਰੇਠਾਕੁਰਦਰਸਧਿਆਨੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤੁਨਿਸਾਸਦਾਸੁਹਾਗਾਨਿਦਾਦਿਸਸਾਈਜਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅਰਿਗਾਵੈਗਿਰਤੀਨਰਾ
ਇਨਨਨਕਤਿਮੁਕਰਬਨੀ ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤੁਮਧਰਨਾਮਸਰੋਵਰੀ ॥ ਸਾਤੁਮਰਿਪਛਾਨੁਸਕੂਤੁਮਹਿਸੰਗਿਗਰਧਨਰਾਰਤੁਮੇਜਰਾਈ
ਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰਹਮਰੋਹਮਤੁਮਰੇਕਹੀਐਇਤਉਤਤੁਮਹੀਰਾਖੇ ॥ ਤੂੰਬੇਅੰਤਾ
ਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਗੁਰਕਿਰਪਾਕੋਈਲਾਖੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁਬਕਨੇਬਿਨੁਕਹਨਕਹਾਵਨਅੰਤਰ
ਜਾਮੀਜਾਨੈ ॥ ਜਾਕਉਮੇਲਿਲਏਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕੁਸੇਜਨਦਰਗਹਮਾਨੇ ॥੨॥੧੦੫॥੧੨੮॥

ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੫ ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿਭਜਿਆਨਕਰ
ਮਬਿਕਾਰ ॥ ਮਾਨਮੋਹੁਨਬੁਝਤਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਲਗ੍ਰਸਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤਪੀ
ਵਤਹਸਤਸੋਵਤਅਉਧਬਿਤੀਅਸਾਰ ॥ ਨਰਕਉਦਰਿਭ੍ਰਮੰਤਜਲਤੋਜਮਹਿਕੀਨੀਸਾ
ਰ ॥੧॥ ਪਰਦ੍ਰੋਹਕਰਤਬਿਕਾਰਨਿੰਦਾਪਾਪਰਤਕਰਝਾਰ ॥ ਬਿਨਾਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਾਹੀਤਮ
ਮੋਹਮਹਾਂਅੰਧਾਰ ॥੨॥ ਬਿਖੁਠਗਉਰੀਖਾਇਮੂਠੋਚਿਤਿਨਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੁਪਤ
ਹੋਇਰਹਿਓਨਿਆਰੋਮਾਤੰਗਮਤਿਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਸੰਤਰਾਖੇਚਰਨਕ

ਮਲਾ ਅਘ ਗਾਰਿ ਜੋਗਿਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਗੋਪਾਲ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੨॥੧॥੧੨੯॥

ੴ ਪੜਤਾਲ

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਭ ਬਚਨ ਬੋਲਿ ਗੁਨ ਅਮੋਲ ॥ ਕਿੰਕਰੀ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦੇਖੁ ਰੀ ਬੀਚਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲੀ ਕਰਤੀ ਮਹਾ ਕੇਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਪਨ ਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਿਥਨੀ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸਖੀ ਕਾਇ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਲੀ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਮੇਲ ॥੧॥ ਸਰਬ ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰੀ ਦਇਆਰੁ ॥ ਕਾਂਏਂ ਆਨ ਆਨ ਰੁਚੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਖਚੀਐ ॥ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ॥ ਅਬ ਰਹੇ ਜਮਹਿ ਮੇਲ ॥੨॥੧॥੧੩੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੰਚਨਾ ਬਹੁ ਦਤ ਕਰਾ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਾ ॥ ਮਨ ਅਨਿਕ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਤ ॥ ਨਾਹੀ ਰੇ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਹਵ ਭਨੇ ॥ ਦਸ ਅਸਟ ਖਸਟ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੇ ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਗੋਬਿਦ ਨਾਮ ਧੁਨੇ ॥ ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਬਰਤ ਸੰਧਿ ਸੋਚ ਚਾਰ ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਕੁੰਟਿ ਨਿਰਾਹਾਰ ॥ ਅਪਰਸ ਕਰਤ ਪਾਕਸਾਰ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਗੇ ॥ ਰਾਮ ਦਇਆਰ ਸੁਨਿ ਦੀਨ ਬੇਨਤੀ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨੈਨ ਪੇਖਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਮਿਸਟ ਲਾਗੇ ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪਿ ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਤਿਆਗੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਲਬਧਿ ਅਪਨੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਅੰਧ ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਠਾਕੁਰ ਨਹ ਕੋਊ ਬੈਰਾਈ ॥ ਸੁਆਮੀ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੋਖ ਗਏ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਾਰੋ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਨ ਭਗ
ਤਿ ਕਰਨ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਨ ਸਾਧੂ ਆਨ ਬਾਨਿ ਬਿਸਾਰੋ ॥੧॥ ਹ
ਰਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ਪਾਵਨਾ ਮਹਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥ ਸੇਵਕ ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਨ ਕਲਿਮ
ਲ ਦੋਖ ਜਾਰੋ ॥ ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤ ਮੁਕਤ ਰਹਤ ਜਨਮ ਰਹਤੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਾਰ ਭੂ
ਤ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੩੩ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਮਾਗੁ ਸੰਤ ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਕਾਮੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ
ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦਾ ਗਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਰੇਨ ਬਾਂਛੁ ਦੈਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥
ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਆਨਦਾ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਜਮ ਕੀ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤ੍ਰਾਸ ਸਿਮਰਿ ਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ ॥ ਏਕ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਤਾਪ ਹਰਨ ॥ ਨਾਵ ਰੂਪ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੩੪ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਲਾਲ ਗਾਵ
ਉ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ॥ ਪੰਚਾ ਤੇ ਏਕੁ ਛੂਟਾ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਗ ਰਉ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਉ
ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਇ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮੋਹਾ ॥ ਏਕੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਸੋਹਾ ॥੧॥ ਪਾਇਓ ਹੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਸਗਲ ਆਸ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨੰਦ ਭਏ ਗੁਰਿ
ਬਿਖਮ ਗਾੑਹ ਤੋਰੀ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੩੫ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਬਿਰਾਗੈਗੀ ॥ ਖੋ
ਜਤੀ ਦਰਸਾਰ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਤਨ ਸੇਵਿ ਕੈ ਪ੍ਰਿਉ ਹੀਅਰੈ ਧਿਆਇਓ ॥ ਆਨੰਦ
ਰੂਪੀ ਪੇਖਿ ਕੈ ਹਉ ਮਹਲੁ ਪਾਵਉਗੀ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਹਉ ਸਰਣਿ ਪਰਉ
ਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਗਰਿ ਮਿਲੇ ਹਉ ਗੁਰ ਮਨਾਵਉਗੀ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੩੬ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ॥ ਜਾਨਤੇ ਦਇਆਰ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤਰ ਪਿਤਰ ਤਿਆ
ਗਿ ਕੈ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਪਾਹਿ ਬੇਚਾਇਓ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮ ਕੁਲ ਖੋਈਐ ਹਉ ਗਾਵਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੧॥

ਲੋਕਕੁਟੰਬਤੇਟੂਟੀਐਪ੍ਰਭਕਿਰਤਿਕਿਰਤਿਕਰੀ॥ਸਾਰਿਮੈਕਰਣਿਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕਸੋਈ
ਏਕਰਹੀ॥੨॥੮॥੧੩੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲਲਾਲਮੋਹਨਗੋਪਾਲਤੂ॥ਕੀ
ਟਹਸਤਪਾਖਾਣਜੰਤਸਰਬਮੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਤੂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨਹਦੂਰਿਪੂਰਿਹਜੂਰਿਸੰਗੇਸੁੰ
ਦਰਰਸਾਲਤੂ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹਬਰਨਬਰਨਨਹਕੁਲਹਕੁਲ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲਤੂ॥
੨॥੯॥੧੩੩॥ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਤਕੇਲਬਿਖੈਮੇਲਚੰਦ੍ਰਸੂਰਮੋਹੇ॥ਉ
ਪਜਤਾਬਿਕਾਰਦੁੰਦਰਨਉਪਰੀਝੁੰਨੰਤਸੁੰਦਰਅਨਿਗਭਾਉਕਰਤਫਿਰਤਬਿਨੁਗੋਪਾਲ
ਧੋਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤੀਨਿਭਉਨੇਲਪਟਾਇਰਹੀਕਾਚਕਰਮਿਨਜਾਤਸਹੀਉਨਮਤਅੰ
ਧਧੰਧਰਚਿਤਜੈਸੇਮਹਾਸਾਗਰਹੋਹੇ॥੧॥ਉਧਰੇਹਰਿਸੰਤਦਾਸਕਾਟਿਦੀਨੀਜਮਕੀਫਾਸਪ
ਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਜਾਕੋਸਿਮਰਿਨਾਨਕਓਹੇ॥ ੨॥੧੦॥੧੩੪॥੩॥੧੫੫॥

ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਤੇਰੋਕੋਨਸਹਾਈ॥ਕਾਂਕੀਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋ
ਕਾਹੂਕੋਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਧਰਨੀਅਰੁਸੰਪਤਿਸਗਰੀਜੋਮਾਨਿਓਅਪਨਾਈ॥ਤਨ
ਛੂਟੈਕਛੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈਕਹਾਤਾਹਿਲਪਟਾਈ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਦੁਖਭੰਜਨਤਾਸਿ
ਉਰੁਚਿਨਬਢਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਜਗਤਸਭਮਿਥਿਆਜਿਉਸੁਪਨਾਰੈਨਾਈ॥੨॥੧॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕਹਾਮਨਬਿਖਿਆਸਿਉਲਪਟਾਹੀ॥ਯਾਜਗਮੈਕੋਊਰਹਨੁਨ
ਪਾਵੈਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਂਕੋਤਨੁਧਨੁਸੰਪਤਿਕਾਂਕੀਕਾਸਿਉਨੇਹੁ
ਲਗਾਹੀ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਬਿਨਾਸੈਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਹੀ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਸਰਣਿਸੰਤ
ਨਗਹੁਮੁਕਤਿਹੋਹਿਛਿਨਮਾਹੀ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਬਿਨੁਸੁਖੁਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥
੨॥੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕਹਾਨਰਅਪਨੋਜਨਮੁਗਵਾਵੈ॥ਮਾਇਆਮਦਿਬਿਖਿ

ਖਿਆ ਰਸਿ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨੋ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਸਾਚੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਭਜਨ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥ ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਕੀਨੋ ਅਪਨੋ ਭਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ ਨਹਿ ਕਾਨਨਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਿਆ ਕਾਰਨਿ ਬਹੁ ਧਾਵਤ ਸਮਝਿਓ ਨਹ ਸਮਝਾਇਓ ॥੧॥ ਕਹਾ ਕਹਉ ਮੈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਅਉਗਨ ਮੋ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਇਓ ॥੨॥੪॥ ੩॥੧੩॥੧੨੫॥੫॥ ੧੫੫॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪਿਆਸ ਪਿਆਸੀ ਕਾਮਨਿ ਦੇਖਉ ਰੈਨਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਗਣਤ ਸਰੀਰਿ ਪੀਰ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਂਈ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨੋਹਰ ਨਿਰਭਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਘਟੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਨਿਰਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਭਏ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ਜਬ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਬ ਕੀ ਤੈਸੀ ਰੰਗੁਲ ਭਈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੫॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੬॥ ਸੁਧ ਰਸ ਨਾਮੁ

ਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਨਿਜਘਰਿਤਤੁਗੁਰੁਸਾਈ॥ਤਹਮਨੁਜਾਗਿਦੇਖਿਆਐਸਾਗੁਰਮਤਿ
ਪਾਈ॥੩॥ ਸਨਕਸਨੰਦਨਬ੍ਰਹਮਾਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਭਗਤਿਰਤੇਬਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿ
ਨੁਘਰੀਨਜੀਵਾਂਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਡਾਈ॥੪॥੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੧ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਧੀਰੈਮ
ਨੁਮੇਰਾ॥ਕੋਟਿਕਲਪਕੇਦੂਖਬਿਨਾਸਨਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਨਿਬੇਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿ
ਜਲੇਹਉਮਮਤਾਪ੍ਰੇਮੁਸਦਾਨਉਰੰਗੀ॥ਅਨਭਉਬਿਸਰਿਗਏਪ੍ਰਭੁਜਾਚਿਆਹਰਿਨਿਰਮਾਇ
ਲੁਸੰਗੀ॥੧ ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗਿਭਉਭੰਜਨੁਪਾਇਆਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਹ
ਰਿਰਸੁਚਾਖਿਤ੍ਰਿਖਾਨਿਵਾਰੀਹਰਿਮੇਲਿਲਏਬਡਭਾਗੀ॥੨॥ਅਭਰਤਸਿੰਚਿਭਏਸੁਭਰ
ਸਰਗੁਰਮਤਿਸਾਚੁਨਿਹਾਲਾ॥ਮਨਰਤਿਨਾਮਿਰਤੇਨਿਹਕੇਵਲਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆ
ਲਾ ੩ ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੋਰਾਬਡੈਭਾਗਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਾਚੁਬੀਚਾਰਿਕਿਲਵਿ
ਖਦੁਖਕਾਟੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨਰਾਗੀ॥੪॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਸਾਗਰਰਤਨਾਗਰਅਵਰ
ਨਹੀਅਨਪੂਜਾ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਿਆਦੂਜਾ॥੫॥ਮਨੂਆ
ਮਾਰਿਨਿਰਮਲਪਦੁਚੀਨਿਆਹਰਿਰਸਰਤੇਅਧਿਕਾਈ॥ਏਕਸਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਨਾਂਸਤਿਗੁ
ਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੬ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁ॥ਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀਗੁਰਮਤਿਏਕੋਜਾਨਿਆ॥ਸੁ
ਭਰਭਰੇਨਾਹੀਚਿਤੁਡੋਲੈਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੭॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਕਥਉਕਥੀਐਕ
ਹਉਕਹਾਵੈਸੋਈ॥ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਹਮਾਰੇਅਵਰੁਨਜਾਨਿਆਕੋਈ॥ ੮॥੩॥

ਸਾਰਗੁਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੈਨਾ
ਮਿਵਡਾਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਕੋਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ ੧ ਰਹਾਉ
ਸਬਦਿਭਉਭੰਜਨੁਜਮਕਾਲਨਿਖੰਜਨੁਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾ

ਤ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਭਗਤੀ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਨ ਭੂਲ ਜਾਤਿ ਵਡਾਈ ॥ ਜਿਨ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰਿ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਬੁਧਿ ਕਾਚੀ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਕਹਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਚੀ ਬਾਨੀ ॥੩॥ ਮਨ ਕੇ ਤਰੰਗ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਰਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਸਦ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਜਿਸੁ ਭਾਈ ॥੫॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਮਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਰਹੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜਗਿ ਝੂਠੀ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੮॥੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਭਉ ਭੰਜਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਲਾਲ ਭਈ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਜਾਣਿਆ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਮੋਨੀ ਸਭਿ ਥਾਕੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੬॥ ਏਕਸ ਮਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੋ ਵਰਤੈ ਵਿ

ਗਲਾਏਕੁਪਛਾਣੈ॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਅਨਦਿਨੁਏਕੋਜਾਣੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕ
ਰੇਸੋਈਜਨੁਬੂਝੈਹੋਰੁਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਏਕਸਬਦਿਲਿ
ਵਲਾਈ॥ ੮॥੨ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਹਰਿਨ
ਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਣੀ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਹਰਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ
ਗੁਣੀਗਹੀਰੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਿਆ॥ਬਹੁਬਿਧਿਕਰਮਕਰਹਿਭਾਇਦੂਜੈਬਿਨੁਸਬ
ਦੈਬਉਰਾਨਿਆ॥੨॥ਹਰਿਨਾਮਿਨਾਵੈਸੋਈਜਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈਲਾਮੂਲਿਨਹੋਈ॥ਨਾਮ
ਬਿਨਾਸਭੁਜਗੁਹੈਮੈਲਾਦੂਜੈਭਰਮਿਪਤਿਖੋਈ॥ ੩ ਕਿਆਦ੍ਰਿੜਾਂਕਿਆਸੰਗ੍ਰਹਿਤਿਆ
ਗੀਮੈਤਾਬੂਝਨਪਾਈ॥ਹੋਹਿਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਨਾਮੋਹੋਇਸਖਾਈ॥ ੪
ਸਚਾਸਚੁਦਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਨਾਇਲਾਏ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਸੋਈਬੂਝੈ
ਜਿਸਨੋਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਦੇਖਿਬਿਸਮਾਦੁਇਹੁਮਨੁਨਹੀਚੇਤੇਆਵਾਗਉਣੁਸੰਸਾਰਾ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਈਬੂਝੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ ੫ ਜਿਨ੍ਹਦਰੁਸੂਝੈਸੇਕਦੇਨਵਿਗਾੜਹਿਸਤਿ
ਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਿਰਤਿਕਮਾਵਹਿਆਵਣਜਾਣੁਰਹਾਈ ੬ ਸੇਦ
ਰਿਸਾਚੈਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਅਧਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਏਨਾ
ਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰਾ ੭ ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵੈਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨਥਾ
ਇਪਏਹੈਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵੈਲੇਖੈ॥ ੮॥੩ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗੁਸਾਈਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾਰੋਡੀਠਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਉਪਾਇ
ਸਮਾਵਨਸਗਲਛਤ੍ਰਪਤਿਬੀਠਾ ੧ ਰਹਾਉ ਰਾਣਾਰਾਉਰਾਜਭਏਰੰਕਾਉਨਿਝੂਠੇਕਹ
ਣਾਈ॥ਹਮਰਾਰਾਜਨੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਤਾਕੋਸਗਲਘਟਾਜਸੁਗਾਈ॥੧॥ਉਪਮਾਸੁ

੧੦੧ ਨਹੁਰਾਜਨਕੀਸੇਤਹੁਕਰਤਸੇਤਪਪੂਜਾਬਿਸੁਮਭਰਨਾਸਰਦਾਰਤਾਭ੍ਰਿਤਬੇਰੀਓਭ੍ਰਿਤਾਰ੨ਪਾਵਹਿ
ਸਿਪਰੋਸਇਓਸਗਲਾਮਕਰਥਾਵਰਕਸਮਲਕੀਨੇ॥ਨੀਰੁਪਰਾਹਿਕਰਰਿਰਾਖੈਏਕਤਨੇਕਾਥ
ਕਿਜਨਮਿਲੇ੩॥ਪਾਇਆਦਿਕਖਰਾਜਨਕੀਚਾਲੋਪਰਿਪਾਰਿਤੁਛਾਹਿਓਮਾਰ॥ਜੀਅ
ਜੰਤਸਭਿਪਛੇਕਰਿਆਪਸਮੇਰਿਜਕੁਸਮਾਰ॥੪॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਆਪੇਕਰਤਾ
ਮਸਲਤਿਕਾਹੂਦੀਨੑ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਰਣਦਿਖਾਏਸਾਚੀਸਾਖੀਚੀਨੑ॥੫॥ਪ੍ਰਭ
ਭਗਤਕਉਕਿਰਪਾਕਰਿਆਪਨੇਦੀਨੀਨਾਮਵਡਾਈ॥ਜਿਸਿਜਿਸਿਨਿਕਟਿਆਵੈਗਿਆਨ
ਕਰਿਤੈਤੈਦੀਏਸੁਨਾਈ॥੬॥ਅਬਤਿਸਭਏਸਪਸੰਗਤਿਮਿਲਿਤਿਨਕਉਆਵਰਾਨਸਾਕਿਪ
ਰਹਿਆ॥ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਕਏਕਿਰਪਾਲਤਿਨਕੁਵਸਾਗਕੁਤਰਿਆ॥੭॥ਮਨਨਿਨੀਚਕੁਮ
ਬਡਸਾਹਿਬਕੁਦਰਤਿਕਉਕਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਮਨਤਨੁਸੀਤਲੁਚਰਨਦਰਸਦੇਖੈਨਾਨਕਨਾਮੁਆ
ਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥ ੴ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੬ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਅਗਮਅਗਾਧਿਸੁਨਹੁਜਨਕਥਾ॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਕੀਅਚਰਜਸਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾ
ਤੇਗੁਨਗਾਇਅਪਾਰ॥ਮਨਭੀਤਰਿਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਅਗਿਆਨਬਿ
ਨਾਸੁ॥੧॥ਮਿਤਿਨਾਹੀਜਾਕਾਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸੋਭਾਤਾਕੀਅਪਰਅਪਾਰ॥ਅਨਿਕਰੰਗਜਾ
ਕੇਗਨੇਨਜਾਹਿ॥ਸੋਗਹਰਖਦੁਹਹੂਮਹਿਨਾਹਿ॥੨॥ਅਨਿਕਬ੍ਰਹਮੇਜਾਕੇਬੇਦਧੁਨਿਕਰਹਿ
॥ਅਨਿਕਮਹੇਸਬੈਸਿਧਿਆਨੁਧਰਹਿ॥ਅਨਿਕਪੁਰਖਅੰਸਾਅਵਤਾਰ॥ਅਨਿਕਇੰ
ਦ੍ਰਊਭੇਦਰਬਾਰ॥੩॥ਅਨਿਕਪਵਨਪਾਵਕਅਰੁਨੀਰ॥ਅਨਿਕਰਤਨਸਾਗਰਦਧਿਖੀ
ਰ॥ਅਨਿਕਸੂਰਸਸੀਅਰਨਖਿਆਤਿ॥ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਬਹੁਭਾਂਤਿ॥੪॥ਅਨਿਕ
ਬਸੁਧਾਅਨਿਕਕਾਮਧੇਨ॥ਅਨਿਕਪਾਰਜਾਤਅਨਿਕਮੁਖਿਬੇਨ॥ਅਨਿਕਅਕਾਸਾ

ਨਿਕ ਧੁਨਿ ਤਾਲਾ ॥ ਅਨਿਕ ਮੁਖੀ ਜਪੀਐ ਗੋਪਾਲਾ ॥੫॥ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥
ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਹੋਵਤ ਬਖਿਆਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਸ੍ਰੋਤੇ ਸੁਨਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪੂਰਨ
ਭਗਵਾਨਾ ॥੬॥ ਅਨਿਕ ਧਰਮ ਅਨਿਕ ਕੁਮੇਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਅਨਿਕ ਕਨਿਕ ਸੁਮੇਰਾ ॥
ਅਨਿਕ ਸੇਖ ਨਵਤਨ ਨਾਮੁ ਲੇਹੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਤੇਹੀ ॥੭॥ ਅਨਿਕ ਪੁਰੀਆ
ਅਨਿਕ ਤਹ ਖੰਡਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਨਾ ਅਨਿਕ ਫਲ ਮੂਲਾ ॥ ਆ
ਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲਾ ॥੮॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਾਦਿ ਦਿਨਸ ਅਰੁ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਿਕ
ਪਰਲਉ ਅਨਿਕ ਉਤਪਾਤੀ ॥ ਅਨਿਕ ਜੀਅ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹੀ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂ
ਈ ॥੯॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਸੰਗੀਤਾ ॥ ਅਨਿਕ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਹ ਚੀਤਾ ॥੧੦॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਭਗਤ
ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ਆਨੰਦ ਝੁਨਕਾਰਾ ॥ ਉਆ
ਰਸ ਕਾ ਕਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥੧੧॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ
ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧੨॥੧॥੨॥੨॥੩॥
੭੭॥

ਸਾਰਗ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਹੈ ਅ
ਲਿਪਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਕਰਿ ਬਿਸਥੀਰਨ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਰਚਨੁ ਕੀਆ ॥ ਹਭਿ ਰ
ਸ ਮਾਣੇ ਭੋਗ ਘਟਾਣੇ ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਕੋ ਥੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਇਕ ਰੰਗੀ ਠਾਕੁਰੁ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਿ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਨਾ ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਕਉਨ ਉ
ਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥ ਪੂਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਘਟ ਘ

ਟਮੋਰਨਜਬਖਿਚੈਤਬਛਾਈ॥ਨਕਿਉਨਾਆਰਧਹੁਮਨਿਕਰਿਸਧਰੁਪਵਰੀਨੁਰਤਕਬੇਲ
ਆਈ॥ਅਰਬਦਰਬਸਭੁਜੋਕਿਛੁਦੀਸੈਸੀਗਿਨਕਛਹੂਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰਾਰਿਗਨਿ
ਅਪੰਰਾਪਰੁਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਬਡਾਈ॥੨॥ਪੂਛਉਸੰਤਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾਹੀਉ
ਅਰਾਪਉਦੇਹੁਸੰਦੇਸਾ॥ਦੇਹੁਸੰਦੇਸਪ੍ਰਭਜੀਕੈਸਾਕਹਮੋਹਨਪਰਵੇਸਾ॥ਅੰਗਅੰਗਸੁ
ਖਦਾਈਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਰਵਿਰਹਿਆਬਨਬਨਤਰਦੇਸਾ॥ਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾਪਾਰਿਖਿਆਣਿਆਜਿਨੁਰਾਤਕ
ਹਿਨਸਕਉਨਜਿਜੈਸਾ॥ਦੇਖਿਚਰਿਤਨਾਨਕਮਨੁਮੋਹਿਓਪੂਛੈਦੀਨੁਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ
॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਆਇਆ॥ਧੰਨਿਸੁਰਿਦਾਜਿਹਚਰਨਬਸਾਇਆ॥ਚ
ਰਨਬਸਾਇਆਸੰਤਸੰਗਾਇਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁ
ਰਿਦੈਉਲਸਿਓਪ੍ਰਭੁਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ਦੁਖੁਨਠਾਸੁਖੁਘਰਿਵੂਠਾਮਹਾਅਨੰਦਸਹ
ਜਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਆਇਆ॥੪॥੧॥

ਸਾਰੰਗਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪ਰਾਇਮਹਮੇਹਸਨੇਕੀਧੁਨਿ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੨॥ ਗੁਰੁਕੁੰਜੀਪਾਹੂਨਿਵਲੁਮਨੁਕੋਠਾ
ਤਨੁਛਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਮਨਕਾਤਾਕੁਨਉਘੜੈਅਵਰਨਕੁੰਜੀਹਥਿ॥੧॥ਮਃ੧॥
ਨਭੀਜੈਰਾਗੀਨਾਦੀਬੇਦਿ॥ਨਭੀਜੈਸੁਰਤੀਗਿਆਨੀਜੋਗਿ॥ਨਭੀਜੈਸੋਗੀਕੀਤੈਰੋਜਿ॥ਨ
ਭੀਜੈਰੂਪੀਮਾਲੀਰੰਗਿ॥ਨਭੀਜੈਤੀਰਥਿਭਵਿਐਨੰਗਿ॥ਨਭੀਜੈਦਾਤੀਕੀਤੈਪੁੰਨਿ॥ਨ
ਭੀਜੈਬਾਹਰਿਬੈਠਿਆਸੁੰਨਿ॥ਨਭੀਜੈਭੇੜਿਮਰਹਿਭਿੜਿਸੂਰ॥ਨਭੀਜੈਕੇਤੇਹੋਵਹਿਧੂ
ੜ॥ਲੇਖਾਲਿਖੀਐਮਨਕੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭੀਜੈਸਾਚੈਨਾਇ॥੨॥ਮਹਲਾ੧॥ਨਵਛਿ
ਅਖਟਕਾਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਨਿਸਿਦਿਨੁਉਚਰੈਭਾਰਅਠਾਰ॥ਤਿਨਿਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤੋ
ਹਿ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣਮੁਕਤਿਕਿਉਹੋਇ॥ਨਾਭਿਵਸਤਬ੍ਰਹਮੈਅੰਤੁਨਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁ

ਖਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਛਾਣਿਆ ੨੦ ਪਉੜੀ ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾਜਿਨਿਆਪੁਉਪਾਇ
ਆ॥ਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਓਨੁਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਅਨੁ
ਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਨਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਚੁਵਰ
ਤਦਾਸਭੁਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੨੧ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੨ ॥ ਆਪਿਉਪਾਏਨਾਨਕਾਆ
ਪੇਰਖੈਵੇਕ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜਾਂਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈ
ਵੇਖੈਧੰਧੈਲਾਇ॥ਕਿਸੈਥੋੜਾਕਿਸੈਅਗਲਾਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਆਵਹਿਨੰਗੇਜਾਹਿਨੰ
ਗੇਵਿਚੇਕਰਹਿਵਿਥਾਰ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਣੀਐਅਗੈਕਾਈਕਾਰ ੧ ਮਹਲਾ ੧
ਜਿਨਸਿਥਾਪਿਜੀਆਂਕਉਭੇਜੈਜਿਨਸਿਥਾਪਿਲੈਜਾਵੈ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੈਆਪੇਏਤੇ
ਵੇਸਕਰਾਵੈ॥ਜੇਤੇਜੀਅਫਿਰਹਿਅਉਧੂਤੀਆਪੇਭਿਖਿਆਪਾਵੈ॥ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਲੇ
ਖੈਚਲਣੁਕਾਇਤੁਕੀਚਹਿਦਾਵੇ॥ਮੂਲੁਮਤਿਪਰਵਾਣਾਏਹੋਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏ॥
ਕਰਣੀਉਪਰਿਹੋਇਤਪਾਵਸੁਜੇਕੋਕਹੈਕਹਾਏ ੨ ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਰਚ
ਇਓਨੁਗੁਣਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਦਉਚਰੈਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਸ
ਕਤਿਗਈਭ੍ਰਮੁਕਟਿਆਸਿਵਜੋਤਿਜਗਾਇਆ॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਗੁਰੁਪੁਰਖੁ
ਮਿਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ ੨੨ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੨
ਸਾਹਚਲੇਵਣਜਾਰਿਆਲਿਖਿਆਦੇਵੈਨਾਲਿ॥ਲਿਖੇਉਪਰਿਹੁਕਮੁਹੋਇਲਈਐਵਸਤੁ
ਸਮ੍ਹਾਲਿਵਸਤੁ ਲਈਵਣਜਾਰਈਵਖਰੁਬਧਾਪਾਇ॥ਕੇਈਲਾਹਾਲੈ+ਮੂਲੁਗਵਾਇ॥ਥੋੜਾਕਿਨੈਨ
ਮੰਗਿਓਕਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ॥ਨਦਰਿਤਿਨਾਕਉਨਾਨਕਾਜਿਸਾਬਤੁਲਾਇਆਰਾਸਿ॥੧
ਮਹਲਾ ੧ ਜੁੜਿਜੁੜਿਵਿਛੁੜੇਵਿਛੁੜਿਜੁੜੇ॥ਜੀਵਿਜੀਵਿਮੁਏਮੁਏਜੀਵੇ॥ਕੇਤਿਆ
ਕੇਬੇਟੇਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਹੂਏ॥ਆਗੈਪਾਛੈਗਣਤਨਆਵੈਕਿਆਜਾਤੀਕਿਆਹੁਣਿਹੂਏ॥ਸਭੁ

+ਚਲੇਇਕਿਚਲੇ

ਰਣਾ ਕਰਤੁ ਕਾ ਸਿਰਿ ਲਿਖੀਐ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇਗਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਗੀਐ ਰਣਾਮਾ ਪਿਤਰੀ
ਐ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਕੂੜੁ
ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੋ ਆਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜਮ ਦ
ਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾ
ਇਆ ॥ ੩ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜਿਨ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੇ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਤਿਨ੍ਹੀ ਪੀਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਦਿ ॥ ੧ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਲਾ
ਹੀਐ ਕਰੇ ਸੋਇ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ
ਨਿ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਦਾਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਦੀਵ ਹੈ ਪੂ
ਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਉਚਰਾਂ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਂਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾ
ਣੀ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਵਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆ
ਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੪ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕੈਸਾ
ਬੋਲਣਾ ਜਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਚੀਰੀ ਜਾ ਕੀ ਨਾ ਫਿਰੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਚੀਰੀ ਜਿਸ ਕੀ ਚ
ਲਣਾ ਮੀਰ ਮਲਕ ਸਲਾਰ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਚੀਰੀ ਚਲਣਾ
ਹਥਿ ਤਿਨਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਹੋਇ ਉਠੀ ਕਰਲੈ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇਹਾ ਚੀਰੀ
ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਘਲੇ ਆਵਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ ॥ ੧ ਮਹਲਾ ੨
ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਕਉ ਬਖਸੀਐ ਸੇਈ ਪੋਤੇਦਾਰ ॥ ਕੁੰਜੀ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤੀਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਿਲੇ
ਭੰਡਾਰ ॥ ਜਹ ਭੰਡਾਰੀ ਹੂ ਗੁਣ ਨਿਕਲਹਿ ਤੇ ਕੀਅਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਦਰਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਕਉ ਨਾਨਕ

ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਸਚਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਣਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
ਭਗਤਾ ਕਉ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੁਲੀਅਹਿ ਤੋਲ ਜੇ ਜੀਉ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ॥
ਇਕਸੁ ਨ ਪੁਜਹਿ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ॥ ਵਡਾ ਆਖਣੁ ਭਾਰਾ ਤੋਲੁ ॥ ਹੋਰ ਹਉਲੀ
ਮਤੀ ਹਉਲੇ ਬੋਲ ॥ ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ਪਰਬਤ ਭਾਰੁ ॥ ਕਿਉ ਕੰਡੈ ਤੋਲੈ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਤੋਲਾ ਮਾਸਾ
ਰਤਕ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਦੇਇ ਪੁਜਾਇ ॥ ਮੂਰਖ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੀ ਧਾਤੁ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ
ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਨਿ ਆਪੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸੁਨਣਿ ਅਉਖਾ ਆ-
ਖਿ ਨ ਜਾਪੀ ਆਖਿ ॥ ਇਕਿ ਆਖਿ ਆਖਹਿ ਸਬਦੁ ਭਾਖਹਿ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਜੇ ਕਿ-
ਹੁ ਹੋਇ ਤ ਕਿਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਘਟ ਅਉਘਟ ਘਟ ਥਾਪਿ ॥
ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਨਾਨਕਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੈ ਆਖਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ
ਰਹਸੀਐ ਨਾਮੇ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਇ ਸੁ-
ਣਿਐ ਨਾਉ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਭ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁ-
ਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਰਾਗੀ
ਜੂਠਿ ਨ ਵੇਦੀ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਭੇਦੀ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਅੰਨੀ ਜੂਠਿ ਨ ਨਾਈ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਮੀਹੁ
ਵਰ੍ਹਿਐ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਧਰਤੀ ਜੂਠਿ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਜੂਠਿ ਨ ਪਉਣੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਮੁਹਿ ਫੇਰਿਐ ਮੁਹੁ ਜੂਠਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ਚੁਲੀਆ ਸੁਚੀਆ ਜੇ ਭਰਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਰਤੇ ਚੁਲੀ ਗਿਆਨ ਕੀ ਜੋਗੀ ਕਾ ਜਤੁ
ਹੋਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਚੁਲੀ ਸੰਤੋਖ ਕੀ ਗਿਰਹੀ ਕਾ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਰਾਜੇ ਚੁਲੀ ਨਿਆਵ ਕੀ ਪੜਿਆ

੧੯੮

ਭੁਧਿਆ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਚਿਤੁ ਨ ਧੋਪਈ ਮੁਖਿ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਜਗਤ ਕਾ ਫਿਰਿ ਪਾਣੀ
ਸਭੁ ਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੈ ਰਿਧਿ ਪਿਛੈ ਆਵੈ ॥ ਨਾਇ
ਸੁਣਿਐ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਕਵਲਾ
ਚਰਨ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ
ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮਣੁ ਦੁਖਿ ਮਰਣੁ
ਦੁਖਿ ਵਰਤਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਅਗੈ ਆਖੀਐ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੁਖ ਕੀਆ
ਪੰਡਾ ਖੁਲ੍ਹੀਆ ਸੁਖੁ ਨ ਨਿਕਲਿਓ ਕੋਇ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਜਲਾਇਆ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿ
ਆ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਦੁਖ ਕੀਆ ਅਗੀ ਮਾਰੀਅ
ਹਿ ਭੀ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਭਸੁ ਰੰਗੁ ਭਸੂ ਹੂ ਭਸੁ ਖੇਹ
॥ ਭਸੋ ਭਸੁ ਕਮਾਵਣੀ ਭੀ ਭਸੁ ਭਰੀਐ ਦੇਹ ॥ ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਭਸੂ ਭਰਿਆ ਜਾਇ
॥ ਅਗੈ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੁਚਿ ਸੰ
ਜਮੋ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਆਪੁ ਬੁ
ਝੀਐ ਲਾਹਾ ਨਾਉ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਪਾਪ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ
ਸੁਣਿਐ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਨਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਘਰਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਭਾ ਨਾਲਿ ॥ ਪੂਜ ਕਰੇ ਰਖੈ ਨਾਵਾਲਿ ॥ ਕੁੰਗੂ ਚੰਨਣੁ ਫੁਲ ਚੜਾਏ ॥ ਪੈਰੀ
ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਏ ॥ ਮਾਣੂਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਪੈਨ੍ਹੈ ਖਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ ਭੁਖਿ
ਆ ਦੇਇ ਨ ਮਰਦਿਆ ਰਖੈ ॥ ਅੰਧਾ ਝਗੜਾ ਅੰਧੀ ਸਥੈ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੋ
ਗ ਸਭਿ ਸਭੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ ਸਭੇ ਕਰਣੇ ਤਪ ਸਭਿ ਸਭੇ ਗੀਤ ਗਿਆਨ ॥ ਸਭੇ ਬੁਧੀ ਸੁਧਿ ਸਭਿ ਸ
ਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਥਾਨ ॥ ਸਭਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਅਮਰ ਸਭਿ ਸਭਿ ਖੁਸੀਆ ਸਭਿ ਖਾਨ ॥ ਸਭੇ ਮਾ

ਸ ਦੇਵ ਸਾਲਾਹਿ ਸਭੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨਾ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਾਲਾਹਿ ਸਭੇ ਉਡਰੀਆ ਜਹਨਾ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾ
ਏਆ ਪਣੈ ਕਰੂਮ ਵੈਹੈ ਕਲਮ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਸਭੁ ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ੮ ਪਉੜੀ
ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਸੋਈ
॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪੰਥੁ ਪਰਗ
ਟਾ ਨਾਮੇ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥ ੯ ॥
ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡਾ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਇਕ ਪੈਰਿ ਧਿਆਏ ॥ ਪਉਣੁ ਮਾਰਿ ਮਨਿ
ਜਪੁ ਕਰੇ ਸਿਰੁ ਮੁੰਡੀ ਤਲੈ ਦੇਇ ॥ ਕਿਸੁ ਉਪਰਿ ਓਹੁ ਟਿਕ ਟਿਕੈ ਕਿਸ ਨੋ ਜੋਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਕਿ
ਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਹਾਏ ਆਪਣੈ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣੇਇ ॥ ੧
ਮਃ ੧ ॥ ਹੈ ਹੈ ਆਖਾਂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਹੂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਆਖੂੰ ਆਖਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਹਣਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਨਾ ਹਉ ਥਕਾਂ ਨ ਠਾਕੀਆ ਏਵਡ ਰਖਹਿ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਸਿਅਹੁ ਚੁਖ ਬਿੰਦ ਉਪਰਿ ਆ
ਖਣੁ ਦੋਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾ
ਇ ਮੰਨਿਐ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੈ ਜਿਨ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਸਨ ਰਸਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਸਾਲਾ
ਹਿਆ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਭੇ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਦਿਹ ਸਭਿ
ਥਿਤੀ ਸਭਿ ਵਾਰ ॥ ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਸਭਿ ਸਭਿ ਧਰਤੀ ਸਭਿ ਭਾਰ ॥ ਸਭੇ ਪਾਣੀ ਪਉਣ ਸਭਿ ਸਭਿ
ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭਿ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤ
ੜਾ ਕਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ ਕਾਰ ॥ ਆਖਹਿ ਥਕਹਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਵੀਚਾਰ ॥ ਤ੍ਰਿਣੁ ਨ
ਪਾਇਓ ਬਪੁੜੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਗਵਾਰ ॥ ੧ ਮਃ ੧ ॥ ਅਖੀ ਪਰਣੈ ਜੇ ਫਿਰਾਂ ਦੇਖਾਂ ਸਭੁ ਆਕਾ
ਰੁ ॥ ਪੁਛਾ ਗਿਆਨੀ ਪੰਡਿਤਾਂ ਪੁਛਾ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ ਪੁਛਾ ਦੇਵਾਂ ਮਾਣਸਾਂ ਜੋਧ ਕਰਹਿ ਅਵਤਾਰ

ਸਿਧਿ ਸਮਾਧਿ ਨਾ ਤਿਸੁ ਝੂਠਿ ਜਾਇ ਦੇਖਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਆਗੈ ਸਚਾ ਜਾਣਿ ਨਾਇ ਜਿਨਿ ਰਬੁ ਉਠਿ ਦੇਖਿਆ
ਕੁਰਾਹੁ ਕਰਤੀ ਮਤਿ ਕਿਛੁ ਪਿਤਾ ਅਧਿਆ ਅਧੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਬੰਦਗੀ ਨਦਰਿ ਲੰਘਾਏ
ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਰਮਤਿ ਗਈ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ ਨਾ
ਉ ਮੰਨਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਧਿਆਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਤੁਧੁ ਆ
ਖਾਂ ॥ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਅੰਧੇ ਨਾਉ ਸੁਜਾਖਾ ॥ ਜੇਤਾ ਆਖਣੁ ਸਾਹੀ ਸਬਦੀ ਭਾਖਿਆ ਭਾਇ
ਸੁਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੁਤਾ ਏਹੋ ਆਖਣੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਂ ਨ ਸਿਆ ਕਿਆ
ਚਾਕਰੀ ਜਾਂ ਜੰਮੇ ਕਿਆ ਕਾਰ ॥ ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਦੇਖੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਜੇ ਚੁਪੈ ਜੇ ਮੰਗਿਐ ਦਾ
ਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਫਿਰਿ ਦੇਖਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਜੀਵੈ
ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਰਤਿ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰ
ਨਿਐ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾ
ਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਲਾਹੀਐ ਪਾਪਾਂ ਮਤਿ ਧੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥
੧੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੰਤਾ ॥ ਪੂਕਾਰੰਤਾ ਅਜਾਣੰਤਾ ॥ ਜਾਂ
ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਸੂਝੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਕੂਕ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਂ ਹਉ ਤੇਰਾ
ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਸਕਤਾ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥
ਆਪੇ ਭੇਜੇ ਆਪੇ ਸਦੇ ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਰਚਿ ਵੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਂਈ ਸਚੁ ਪਵੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਕਿਉ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਨਾਲਿ ਹੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਵਰਤਦਾ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਂਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ

ਓਹਿ ਹਰਿ ਦੇਦੇ ਹੋਇ ਦਿਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮਿਲੀਐ ਭਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧
ਕਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਖਾਜੁ ਹੋਆ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉਕਣਾ ਚੂਕਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਜਿਨ ਜੀਵੰਦਿਆ ਪਤਿ ਨਹੀ ਮੁਇਆ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧
ਰੰਨਾ ਹੋਈਆ ਬੋਧੀਆ ਪੁਰਸ ਹੋਏ ਸਈਆਦ ॥ ਸੀਲੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਚ ਭੰਨੀ ਖਾਣਾ ਖਾਜੁ ਅਹਾਜੁ ॥ ਸਰਮੁ
ਗਇਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਪਤਿ ਉਠਿ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਉਰੁ ਨ ਸਚਾ ਭਾਲਿ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰ
ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਉਚਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਲਚੁ ਭਰ
ਮੁ ਹੈ ਭਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧
ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਲਖ ਜੀਵਣੁ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਚਾਉ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਵਿਸੁ ਹੋਇ
ਵਿਛੋੜਾ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਮਿਠਾ ਖਾਜੈ ਭੀ ਫਿਰਿ ਕਉੜਾ ਖਾਇ ॥ ਮਿ
ਠਾ ਖਾਧਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਉੜਤਣੁ ਧਾਇ ਜਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਕਉੜਾ ਦੋਵੈ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਿ
ਗੁਤੇ ਭੋਗ ॥ ਝਖਿ ਝਖਿ ਝਖਣਾ ਝਗੜਾ ਝਖ ॥ ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਹਿ ਝਖਹਿ ਤਿਨ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧
॥ ਕਾਪੜੁ ਕਾਠੁ ਰੰਗਾਇਆ ਰਾਂਗਿ ॥ ਘਰ ਗਚ ਕੀਤੇ ਬਾਗੇ ਬਾਗ ॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਕਰਿ ਮਨੁ ਖੇ
ਲਾਇਆ ॥ ਤੈ ਸਹ ਪਾਸਹੁ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਕਉੜਾ ਖਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਉੜੈ
ਤਨਿ ਰੋਗੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਜੇ ਫਿਰਿ ਮਿਠਾ ਪੇੜੈ ਪਾਇ ॥ ਤਉ ਕਉੜਤਣੁ ਚੂਕਸਿ ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿ
ਰਦੈ ਮੈਲੁ ਕਪਟੁ ਹੈ ਬਾਹਰੁ ਧੋਵਾਇਆ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ ਅੰ
ਦਰਿ ਹੋਇ ਸੁ ਨਿਕਲੈ ਨਹ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੨

॥ ਕਥਾਕਹਾਣੀਬੇਦੀਆਣੀਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਚਾਰੁ ਦੇਦੇਲੈਣਾਲੈਲੈਦੇਣਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰੁ
ਉਤਮਮਧਿਮਜਾਤੀਜਿਨਸੀਭਰਮਿਭਵੈਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਤਤੁਵਖਾਣੀਗਿਆਨ
ਧਿਆਨਵਿਚਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀਸੁਰਤੀਕਰਮਿਧਿਆਈ ॥
ਹੁਕਮੁਸਾਜਿਹੁਕਮੈਵਿਚਿਰਖੈਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕਅਗਹੁਹਉਮੈਤੁਟੈਤਾਂ
ਕੋਲਿਖੀਐਲੇਖੈ ॥ ੧ ਮਃ ੧ ॥ ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਪੁੰਨੁਪਾਪੁਸੁਰਗਨਰਕਕਾਬੀਉ ॥
ਜੋਬੀਜੈਸੋਉਗਵੈਖਾਂਦਾਜਾਣੈਜੀਉ ॥ ਗਿਆਨੁਸਲਾਹੇਵਡਾਕਰਿਸਚੋਸਚਾਨਾਉ ॥ ਸਚੁ
ਬੀਜੈਸਚੁਉਗਵੈਦਰਗਹਪਾਈਐਥਾਉ ॥ ਵੇਦੁਵਪਾਰੀਗਿਆਨੁਰਾਸਿਕਰਮੀਪਲੈਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕਰਾਸੀਬਾਹਰਾਲਦਿਨਚਲਿਆਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿੰਮੁਬਿਰਖੁਬਹੁਸੰ
ਚੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ ॥ ਬਿਸੀਅਰੁਮੰਤ੍ਰਿਵਿਸਾਹੀਐਬਹੁਦੂਧੁਪੀਆਇਆ ॥ ਮਨ
ਮੁਖੁਅਭਿੰਨੁਨਭਿਜਈਪਥਰੁਨਾਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖੁਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿੰਚੀਐਬਿਖੁ
ਕਾਫਲੁਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਸਭਬਿਖੁਲਹਿਜਾਇਆ ॥ ੧੬ ਸਲੋਕਮਃ ੧
ਮਰਣਿਨਮੂਰਤੁਪੁਛਿਆਪੁਛੀਥਿਤਿਨਵਾਰੁ ॥ ਇਕਨੑੀਲਦਿਆਇਕਿਲਦਿਚਾਲੇਇਕਨੑੀ
ਬਧੇਭਾਰ ॥ ਇਕਨੑਾਹੋਈਸਾਖਤੀਇਕਨਾਹੋਈਸਾਰ ॥ ਲਸਕਰਸਣੈਦਮਾਮਿਆਛੁਟੇਬੰ
ਕਦੁਆਰ ॥ ਨਾਨਕਢੇਰੀਛਾਰਕੀਭੀਫਿਰਿਹੋਈਛਾਰ ॥ ੧ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕਢੇਰੀਢਹਿਪਈ
ਮਿਟੀਸੰਦਾਕੋਟੁ ॥ ਭੀਤਰਿਚੋਰੁਬਹਾਲਿਆਖੋਟੁਵੇਜੀਆਖੋਟੁ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦ
ਰਿਨਿੰਦਾਦੁਸਟੁਹੈਨਕਵਢੇਨਕਵਢਾਇਆ ॥ ਮਹਾਕਰੂਪਦੁਖੀਏਸਦਾਕਾਲੇਮੁਹਮਾਇ
ਆ ॥ ਭਲਕੇਉਠਿਨਿਤਪਰਦਰਬੁਹਿਰਹਿਹਰਿਨਾਮੁਚੁਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਸੰਗ
ਤਿਮਤਕਰਹੁਰਖਿਲੇਹੁਹਰਿਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਦੇਮਨਮੁਖਿਦੁ
ਖੁਪਾਇਆ ॥ ੧੭ ਸਲੋਕਮਃ ੪ ॥ ਸਭੁਕੋਈਹੈਖਸਮਕਾਖਸਮਹੁਸਭੁਕੋਹੋਇ ॥

ਪਛਾਣੈਖਸਮ.ਕੰਤੁਸਚੁਧਾਵੈਰੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਮੁਪਛਾਣੀਐਭ੍ਰਮਨਵਿਐਓਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਹਿਲਾਆਇਆਸੋਇ ੧ ਮਃ ੪ ਸਜਨਾਦਾਤਆਧਿ
ਨੈਆਪੇਮੇਲਹੁਣਾਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲੇਨਾਵਿਛੁੜਹਿਜਿਨਸੇਵਿਆਹਰਿਦਾਤਾਰੁ ੨
॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਸਾਂਤਿਹੈਨਾਉਉਗਵਿਆਇਆ॥ਜਪਤਪਤੀ
ਰਥਸੰਜਮਕਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹਰਿਸੇਵਦੇਸੋਹਹਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਮੇਰੇਹ
ਰਿਜੀਉਏਵੈਭਾਵਦਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਨੁਹਰਿਦਰਿਸੋਹਾ
ਇਆ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਧਨਵੰਤਾਇਵਹੀਕਹੈਅਵਰੀਧਨਕਉਜਾਉ॥ਨਾਨ
ਕੁਨਿਰਧਨੁਤਿਤੁਦਿਨਿਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਨਾਉ ੧ ਮਃ ੧ ਸੂਰਜੁਚੜੈਵਿਜੋਗਿਸਭ
ਸੈਘਟੈਆਰਜਾ॥ਤਨੁਮਨੁਰਤਾਭੋਗਿਕੋਈਹਾਰੈਕੋਜਿਣੈ॥ਸਭੁਕੋਭਰਿਆਫੂਕਿਆਖ
ਣਿਕਹਣਿਨਥੰਮ੍ਹੀਐ॥ਨਾਨਕਵੇਖੈਆਪਿਫੂਕਕਢਾਏਢਹਿਪਵੈ ੨ ਪਉੜੀ ॥
ਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਥਹੁਹਰਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘਟਿਚਾਨਣੁਆਨੇਰੁ
ਗਵਾਇਆ॥ਲੋਹਾਪਾਰਸਿਭੇਟੀਐਕੰਚਨੁਹੋਇਆਇਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿ
ਐਨਾਉਪਾਈਐਮਿਲਿਨਾਉਧਿਆਇਆ॥ਜਿਨ੍ਹਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਤਿਨ੍ਹੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ
॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਕਾਜੀਵਿਆਜਿਲਿਖਿਲਿਖਿਵੇਚਹਿਨਾਉ॥ਖੇ
ਤੀਜਿਨਕੀਉਜੜੈਖਲਵਾੜੇਕਿਆਥਾਉ॥ਸਚੈਸਰਮੈਬਾਹਰੇਅਗੈਲਹਹਿਨਦਾਦਿ॥ਅਕ
ਲਿਏਹਨਆਖੀਐਅਕਲਿਗਵਾਈਐਬਾਦਿ॥ਅਕਲੀਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਅਕਲੀਪਾ
ਈਐਮਾਨੁ॥ਅਕਲੀਪੜਿਕੈਬੁਝੀਐਅਕਲਿਕੀਚੈਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਰਾਹੁਏਹੁਹੋਰਿਗਲਾਂ
ਸੈਤਾਨੁ ੧ ਮਃ ੧ ॥ ਜੈਸਾਕਰੈਕਹਾਵੈਤੈਸਾਐਸੀਬਨੀਜਰੂਰਤਿ॥ਹੋਵਹਿਲਿੰਙਝਿੰਙ
ਨਹਹੋਵਹਿਐਸੀਕਹੀਐਸੂਰਤਿ॥ਜੋਓਸੁਇਛੇਸੋਫਲੁਪਾਵੈਤਾਂਨਾਨਕਕਹੀਐਮੂਰਤਿ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ਸਤਿਗੁਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਫਲਿਆ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਸੋਲ
ਹੈਗੁਰਸਬਦੀਮਿਲਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਹਰਿਸੇਤੀਰਲਿਆ॥ਜਮਕਾਲੁਜੋਹਿ
ਨਸਕਈਘਟਿਚਾਨਣੁਬਲਿਆ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇ
ਅਨੁਫਿਰਿਗਰਭਿਨਗਲਿਆ ੨੦ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ਸਚੁਵਰਤੁਸੰਤੋਖੁਤੀਰਥੁਗਿ
ਸੁਰਤਿ
ਆਨੁਧਿਆਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਦਇਆਦੇਵਤਾਖਿਮਾਜਪਮਾਲੀਤੇਮਾਣਸਪਰਧਾਨ॥ਜੁਗ
ਤਿਧੋਤੀਚਉਕਾਤਿਲਕੁਕਰਣੀਹੋਇ॥ਭਾਉਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਤਕੋਈਕੋਇ
੧ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਉਮੀਨੇਮੁਸਚੁਜੇਕਰੈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਉਚਰੈ॥ਦਸਮੀਦਸੇ
ਦੁਆਰਜੇਠਾਕੈਏਕਾਦਸੀਏਕੁਕਰਿਜਾਣੈ॥ਦੁਆਦਸੀਪੰਚਵਸਗਤਿਕਰਿਰਾਖੈਤਉਨਾਨ
ਕਮਨੁਮਾਨੈ॥ਐਸਾਵਰਤੁਰਹੀਜੈਪਾਡੇਹੋਰਬਹੁਤੁਸਿਖਕਿਆਦੀਜੈ ੨ ਪਉੜੀ
ਭੂਪਤਿਰਾਜੇਰੰਗਰਾਇਸੰਚਹਿਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਰਿਹੇਤੁਵਧਾਇਦੇਪਰਦਰਬੁਚੁ
ਰਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਵਿਸਹਹਿਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇਆ॥ਵੇਖਦਿਆਹੀਮਾਇਆ
ਧੁਹਿਗਈਪਛੁਤਾਇਆ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਨਾਨਕਹਰਿਭਾਇਆ ੨੧ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧
ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਗਾਵੈਗੀਤ॥ਭੁਖੇਮੁਲਾਂਘਰੇਮਸੀਤਿ॥ਮਖਟੂਹੋਇਕੈਕੰਨਪੜਾਏ॥ਫਕਰੁ
ਕਰੇਹੋਰੁਜਾਤਿਗਵਾਏ॥ਗੁਰੁਪੀਰੁਸਦਾਏਮੰਗਣਜਾਇ॥ਤਾਕੈਮੂਲਿਨਲਗੀਐਪਾਇ॥ਘਾਲਿ
ਖਾਇਕਿਛੁਹਥਹੁਦੇਇ॥ਨਾਨਕਰਾਹੁਪਛਾਣਹਿਸੇਇ ੧ ਮਃ ੧ ॥ ਮਨਹੁਜਿਅੰਧੇਕੂਪਕ
ਹਿਆਬਿਰਦੁਨਜਾਣਨੀ॥ਮਨਿਅੰਧੈਊਂਧੈਕਵਲਿਦਿਸਨਿਖਰੇਕਰੂਪ॥ਇਕਿਕਹਿਜਾਣਹਿ
ਕਹਿਆਬੁਝਹਿਤੇਨਰਸੁਘੜਸਰੂਪ॥ਇਕਨਾਨਾਦਨਬੇਦਨਗੀਅਰਸੁਰਸਕਸਨਜਾਣੰਤਿ॥
ਇਕਨਾਸੁਧਿਨਬੁਧਿਨਅਕਲਿਸਰਅਖਰਕਾਭੇਉਨਲਹੰਤਿ॥ਨਾਨਕਤੇਨਰਅਸਲਿ
ਖਰਜਿਬਿਨੁਗੁਣਗਰਬੁਕਰੰਤ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਭਪਵਿਤੁਹੈਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇ

ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖ ਜੋ ਖਰਚੁ ਦੇਵੰਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਡਿਠੇ ਦਿਨਾ
ਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਭਾਇਆ ਸੁਦਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਉਚਿ ਤਿਨਾ
ਵੰਞਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਗਿਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ੧ ਮਃ ੪ ॥ ਗਣਤੈ ਸੇਵ ਨ ਹੋਵਈ ਕੀਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾ
ਦੁ ਨ ਆਇਓ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨ ਲਗਈ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਇ
ਕ ਵਿਖ ਅਗਾਹਾ ਭਰੇ ਤਾਂ ਦਸ ਵਿਖਾਂ ਪਿਛਾਹਾ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲ
ਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮੁ
ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਾਇਦੇ ਕੋ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੜ੍ਹ
ਮੰਦਰ ਗਚ ਗੀਰੀਆ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਇਨ ਸਾਖਤਿ ਪਉਣ ਵੇਗ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚ
ਤੁਰਾਈ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਕਾਰ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਮੈਲੁ ਵਧਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨ
ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੧੩ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੇ
ਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਉ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥
ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਉਦਰੁ ਭਰਣ ਕੈ ਤਾ
ਈ ਪਾਠ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਪੜਣਾ ਗੁਨਣਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ਹੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੧ ਮਃ ੩ ॥ ਨੰਗੇ ਆਵਣੁ ਨੰਗੇ ਜਾ
ਣਾ ਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਲੈ ਜਾਇਗਾ ਰੋਸੁ ਕਿਸੈ ਸਿ — ਉ
ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸ
ਲਾਹਿਹੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੜ੍ਹਿ ਕਾਇਆ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾ

ਥੀ ॥ ਰੰਗਾ ਪਰੰਗਾ ਕਰਤੀ ਦਿਆ ਥਾਕਿ ਰਿਪਰਮਾਈ ॥ ਲਾਲਚੁ ਪੇਵਡੁਲੀ ਚਿਆ ਬਹੁ ਸਕੀ
ਬਣਾਈ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਹੁਕਮੁ ਖੇਲਿਆ ਹਉਮੈ ਬੈਰਾਗ ਬਾਈ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਅੰਤਿ ਲਏ
ਛਡਾਈ ॥ ੨੪ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇ
ਲਿ ਲਈ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆ
ਇ ॥ ਸੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਜਿ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇ ॥ ਨਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧
ਮ: ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਹਿ ਹੋਰਿ ॥ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਮੁ
ਠੇ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚ ਹੋਰਿ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲ
ਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਸੋਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਿਤਵੈ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਰੋਮਿ ਰੋ
ਮਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਖੋ
ਈ ॥ ਨਨਕ ਜੀਵਦਾ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਈ ॥ ੨੫ ਸਲੋਕ ਮ: ੩
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥ ਨਨਕ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਆ
ਜਿਉ ਸੰਨੀ ਉਪਰਿ ਚੋਰ ॥ ੧ ਮ: ੫ ॥ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਕਾਸੁ ਸੁਹੰਦਾ ਜਪੰਦਿਆ
ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਤਨ ਖਾਵਹਿ ਕਾਉ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਵਾਸਾ ॥ ਓਇ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਨੀ ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਨ
ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਓਇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ਨਨਕ ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥ ੨੬ ਸਲੋਕ ਮ: ੩
ਜਿਚਰੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਹਰੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਵਈ ਨਾ
ਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਵਈ ਤਿਸ ਕੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਨਕ
ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜੋ ਸਿਰੁ ਧਰੇ ਉਤਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏ ਸਬਦੁ ਰਖੈ

ਉਦਾਸਾਗਿ ੧ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੋ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ
ਲਏ ਆਪਤੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੋ ਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮਨ
ਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੀ ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂ
ਰ ਸਭਿ ਲਦੇ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣਾ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ
ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ੨੧ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ
ਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰ ਪ
ਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇ ਤੂ ਅੰਤਰਿ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ੧ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ✱ ਅੰਦਰਿ ਦੁਖੁ ਸਹਾਮੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਦ ਢੋਈ ॥
ਜਮਕਾਲੁ ਮਿਲੈ ਦੇ ਭੇਟ ਸੇਵਕੁ ਨਿਤ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਲੋ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ੨੨ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਭਉ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਪਾ
ਰੁ ॥ ੧ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾ ਥੀ [illegible] ਦੋਇ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥
ਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾ
ਰਿਐ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਦੋਇ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹ
ਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ
ਮਰਾਂ ਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਸੁਤਿਆ ਜਾਗਾਏ

× ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸਚੁ ਮਰਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਜਨਮੁ ਗਇਆ

ਰਲਿ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓ
ਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਚਿਤਵਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦ
ਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਓਥੈ ਹੋਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਕ
ਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਚਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸ ਕਰੇ ਸ
ਭੁ ਲੋਕੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਿਤ ਜੀਵਣ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗੜ੍ਹ ਮੰਡਪ ਸਵਾਰਿਆ ॥
ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਮਾਇਆ ਹਿਰਿ ਆਣਿਆ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ਆਵ ਘ
ਟੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥੨੦॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਦੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ
॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਸੇਵਨੀ ਦੇਦਾ
ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ
ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਦੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ
ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਨਿਰਾਸ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ਅਲਿਪਤ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਓਨਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆ
ਪਈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਧੁਰਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨
੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪਰਾਈ ਅਮਾਣ ਕਿਉ ਰਖੀਐ ਦਿਤੀ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸ

ਬਹੁ ਗੁਰ ਖੋਟਿ ਕੈ ਹੋ ਖੋਟੇ ਪਰਗਾਣੁ ਨ ਹੋਇਆ ॥ ਅਨ੍ਹੇ ਵਸਿ ਮਾਣਕੁ ਪਾਇਆ ਪਾਰਖਿਆ ਵਿਚਹੁ ਜਾ
ਇ ॥ ਓਨਾ ਪਰਖਣਾ ਆਵਈ ਅਢੁ ਨ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਆਪਿ ਪਰਖਣਾ ਆਵਈ ਤਾ ਪਰਖੀ
ਆ ਥਾਵਹੁ ਲਾਇ ॥ ਜੇ ਉਸੁ ਨਾਲਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਤਾ ਵਥੁ ਲਹੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਲੈ
ਪਾਇ ॥ ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਧਨਿ ਜਗੁ ਭੁਖਾ ਮੁਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੁ ਸੀਤ
ਲੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਆਪਿ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਮੂ
ਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥
ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਰਸੇ ਸਜਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ
ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਕਬਹੂ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸ
ਗਲੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾਂ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਤਿ
ਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਓਨਾ ਦੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਮੇਰਾ
ਪਿਆਰਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਸੁਹੇਲੇ ਭਏ ਮੁਖ ਊਜ
ਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਿ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥
ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ॥ ਦੇਸਿ ਪਰਦੇਸਿ ਧਨੁ ਚੋਰਾਇ ਆਣਿ
ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਿ ਹੋਵੈ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧੁ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਛਡਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਧ੍ਰਿਗੁ ਮੋਹੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆ
ਮਿਠਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਚਖਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ
ਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਤਿਤੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸ ਕਸ ਸਬਦੁ ਸਲਾ
ਹਣਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸ
ਹ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਿ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਹੈ ਸਬਦੇ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ

ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਭੇਖ ਥਕੇ ਤਨੁ ਧੋਇਆ ਥਕਿ ਸਬਦੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਬਹਿ ਮੰਦੁ ਪਕਾਇਆ ॥ ਦਿਸਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਚਲਸੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਥਿਰੁ ਜਗਿ ਕੋ ਕਢਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩੩॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਗਈ ਸਚਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਝਿਮਝਿਮਾ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾੜਾ ਸਭੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਸਭ ਧਰਤਿ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਬੋਹਲ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬੁਲਾਵੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੁ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗਾਇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਈਆ ॥ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਈਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਵਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਉਨਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਆ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਉਸ ਦੀ ਰੀਸ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈਆ ॥੩੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਅਮਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸਿਆਣਪ ਨ ਚਲਈ ਨ ਹੁਜਤਿ ਕਰਣੀ ਜਾਇ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਰਣਾਇ ਪਵੈ ਮੰਨਿ ਲਏ ਰਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖ

ਸੋਈ ਜਿਸੁ ਸਚਿ ਲਗੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭ ਸੂਰਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਹ
ਬਹੁ
ਉਮੈ ਮੇਰੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ
ਕਰਤਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੇਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਨਾ
ਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਭਾਗੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਜਾਗਿਆ ਜਪਿਆ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਲਗਿਆ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕ
ਾਰੁ ॥ ੩੫ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸਭੇ ਜੀਅ ਸਮਾਲਿ ਅਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰੁ ॥ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਮੁਚੁ ਉਪ
ਾਇ ਦੁਖ ਦਾਲਦੁ ਭੰਨਿ ਤਰੁ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਹੋਈ ਸਿਸਟਿ ਠਰੁ ॥ ਲੇਵਹੁ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ
ਅਪਦਾ ਸਭ ਹਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਫਲੁ ਘਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵੁਠੇ ਮੇਘ ਸੁਹਾ
ਵਣੇ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਰਿਜਕੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਅਗਲਾ ਠਾਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ
ਹੋਇਆ ਸਿਮਰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋ
ੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਡੀ ਵਡਿਆ
ਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆ
ਪੇ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਸਭ ਨਥੀਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਸ
ਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩੬॥੧॥ ਸੁਧੁ

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰ

ਸਾਦਿ ॥ ਕਹਾ ਨਰ ਗਰਬਸਿ ਥੋਰੀ ਬਾਤ ॥ ਮਨ ਦਸ ਨਾਜੁ ਟਕਾ ਚਾਰਿ ਗਾਂਠੀ ਐਂਡੌ ਟੇਢੌ ਜਾਤ ॥੧
ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਗਾਂਉ ਸਉ ਪਾਏ ਦੁਇ ਲਖ ਟਕਾ ਬਰਾਤ ॥ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੀ ਕਰ
ਹੁ ਸਾਹਿਬੀ ਜੈਸੇ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ॥੧॥ ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਆਇਓ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਜਾਤੁ ॥ ਰਾਵਨ
ਹੂੰ ਤੇ ਅਧਿਕ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਏ ਬਿਲਾਤ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਪੂਜਹੁ ਜੋ

ਹਰਿਭਜੁਜਪਤ੍ਰਾਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਹੈਗੋਬਿੰਦੁਤੇਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਤ॥੩॥ਮਾਤਪਿ
ਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤਸੰਪਤਿਅੰਤਿਨਚਲਤਸੰਗਾਤ॥ਕਹਤਕਬੀਰੁਰਾਮਭਜੁਬਉਰੇਜਨਮੁ
ਅਕਾਰਥਜਾਤ॥੪॥੧॥ਰਾਜਾਸ੍ਰਮਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨੀਤੇਰੀ॥ਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਹਉਚੇਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਸਤੋਜਾਇਸੁਰੋਵਤੁਆਵੈਰੋਵਤੁਜਾਇਸੁਹਸੈ॥ਬਸਤੋਹੋਇਹੋਇਸੋ
ਊਜਰੁਊਜਰੁਹੋਇਸੁਬਸੈ॥੧॥ਜਲਤੇਥਲਕਰਿਥਲਤੇਕੂਆਕੂਪਤੇਮੇਰੁਕਰਾਵੈ॥ਧ
ਰਤੀਤੇਆਕਾਸਿਚਢਾਵੈਚਢੇਅਕਾਸਿਗਿਰਾਵੈ॥੨॥ਭੇਖਾਰੀਤੇਰਾਜੁਕਰਾਵੈਰਾਜਾਤੇ
ਭੇਖਾਰੀ॥ਖਲਮੂਰਖਤੇਪੰਡਿਤੁਕਰਿਬੋਪੰਡਿਤਤੇਮੁਗਧਾਰੀ॥੩॥ਨਾਰੀਤੇਜੋਪੁਰਖੁਕ
ਰਾਵੈਪੁਰਖਨਤੇਜੋਨਾਰੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸਾਧੂਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਤਿਸੁਮੂਰਤਿਬਲਿਹਾਰੀ॥੪
॥੨॥ ੴ ਸਾਰਗਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ
॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਾਏਂਰੇਮਨਬਿਖਿਆਬਨਜਾਇ॥ਭੂਲੌਰੇਠਗਮੂਰੀ
ਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਮੀਨੁਪਾਨੀਮਹਿਰਹੈ॥ਕਾਲਜਾਲਕੀਸੁਧਿਨਹੀਲਹੈ॥ਜਿ
ਹਬਾਸੁਆਦੀਲੀਲਿਤਲੋਹ॥ਐਸੇਕਨਿਕਕਾਮਨੀਬਾਧਿਓਮੋਹ॥੧॥ਜਿਉਮਧੁਮਾਖੀਸੰ
ਚੈਅਪਾਰ॥ਮਧੁਲੀਨੋਮੁਖਿਦੀਨੀਛਾਰੁ॥ਗਊਬਾਛਕਉਸੰਚੈਖੀਰੁ॥ਗਲਾਬਾਂਧਿਦੁਹਿ
ਲੇਇਅਹੀਰੁ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਿਸ੍ਰਮੁਅਤਿਕਰੈ॥ਸੋਮਾਇਆਲੈਗਾਡੈਧਰੈ॥ਅਤਿਸੰ
ਚੈਸਮਝੈਨਹੀਮੂੜ੍ਹ॥ਧਨੁਧਰਤੀਤਨੁਹੋਇਗਇਓਧੂੜਿ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਿ
ਜਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਬਹੂਨਹੀਕਰੈ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤਾਚੀਆਣਿ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਭ
ਜੀਐਭਗਵਾਨ॥੪॥੧॥ਬਦਹੁਕੀਨਹੋਡਮਾਧਉਮੋਸਿਉ॥ਠਾਕੁਰਤੇਜਨੁਜਨ
ਤੇਠਾਕੁਰੁਖੇਲੁਪਰਿਓਹੈਤੋਸਿਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨਦੇਉਦੇਹੁਰਾਆਪਨਆ
ਪਲਗਾਵੈਪੂਜਾ॥ਜਲਤੇਤਰੰਗਤਰੰਗਤੇਹੈਜਲੁਕਹਨਸੁਨਨਕਉਦੂਜਾ॥੧॥ਆਪਹਿ

ਗਾਵੈ ਆਧਾਰਿ ਨਿਚੈ ਆਪਿ ਬਜਾਵੈ ਤੂਰਾ ਭਣਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਨੁ ਊਰਾ ਤੂ ਪੂਰਾ ॥੨॥੨॥ ਦਾਸ ਅਨਿੰਨ ਮੇਰੋ ਨਿਜ ਰੂਪ ॥ ਦਰਸਨ ਨਿਮਖ ਤਾਪ ਤ੍ਰਈ ਮੋਚਨ ਪਰਸਤ ਮੁਕਤਿ ਕਰਤ ਗ੍ਰਿਹ ਕੂਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਬਾਂਧੀ ਭਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ਬਾਂਧੈ ਭਗਤੁ ਨ ਛੂਟੈ ਮੋਹਿ ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਮੋ ਕਉ ਗਹਿ ਬਾਂਧੈ ਤਉ ਫੁਨਿ ਮੋ ਪੈ ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੈ ਗੁਨ ਬੰਧ ਸਗਲ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਐਸੀ ਤੈਸੋ ਤਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੨॥ ੩ ॥

ਸਾਰੰਗ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੈ ਨਰ ਕਿਆ ਪੁਰਾਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ ॥ ਅਨਪਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੀ ਭੂਖੈ ਦਾਨੁ ਨ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਲੋਭੁ ਨ ਛੂਟਿਓ ਦੇਵਾ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਨਿਹਫਲ ਭਈ ਸਭ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਬਾਟ ਪਾਰਿ ਘਰੁ ਮੂਸਿ ਬਿਰਾਨੋ ਪੇਟੁ ਭਰੈ ਅਪ੍ਰਾਧੀ ॥ ਜਿਹਿ ਪਰਲੋਕ ਜਾਇ ਅਪਕੀਰਤਿ ਸੋਈ ਅਬਿਦਿਆ ਸਾਧੀ ॥੨॥ ਹਿੰਸਾ ਤਉ ਮਨ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਜੀਅ ਦਇਆ ਨਹੀ ਪਾਲੀ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਥਾ ਪੁਨੀਤ ਨ ਚਾਲੀ ॥ ੩ ॥੧॥ ੧ ॥

ਛਾਡਿ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਮੁਖਨ ਕੋ ਸੰਗੁ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਰਦਾਸ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗ ਬਸੇ ਹਰਿ ਲੋਕ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸਰਬਸੁ ਸਭੁ ਅਰਪਿਓ ਅਨਦ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਝੋਕ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਭਏ ਨਿਰਬਿਖਈ ਪਾਏ ਹੈ ਸਗਲੇ ਥੋਕ ॥ ਆਨ ਬਸਤੁ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਅਲੋਕ ॥੧॥ ਸ੍ਯਾਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਆਨ ਜੁ ਚਾਹਤ ਜਿਉ ਕੁਸਟੀ ਤਨਿ ਜੋਕ ॥ ਸੂਰਦਾਸ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਹਥਿ ਲੀਨੋ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਪਰਲੋਕ ॥ ੨॥੧॥੮॥

॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਸਹਾਈ ਮਨ ਕਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਹਿਤੁ ਲਾਗੋ ਸਭ ਫਨ ਕਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਤੁਲਹਾ ਬਾਂਧਹੁ ਕਿਆ ਭਰਵਾਸਾ ਧਨ ਕਾ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸ
ਾਸਾ ਇਸ ਭਾਂਡੇ ਕਾ ਇਤਨਕੁ ਲਾਗੈ ਠਨਕਾ ॥੧॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਧੂਰਿ
ਬਾਂਛਹੁ ਸਭ ਜਨ ਕਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਡਨ ਪੰਖੇਰੂ ਬਨ ਕਾ ॥੨॥੧
॥੯॥

ਘਰੁ ੧

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ਵਿਸਰਿ
ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਜੀਵਣੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ਪ
ਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧਨੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਂਗਹਿ ਲੇ
ਵਹਿ ਰਹਹਿ ਨਹੀ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ॥੨॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ ਸੂਚੇ ਹੋਹੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਹੋਹੀ ॥੩॥ ਜੇਹੀ ਰੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ
ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੁਤਿ ਕੇਹੀ ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁ
ਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਵਰੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸੁਣਿ ਘਨ ਘੋਰ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ਲਾ
ਲ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀਅਰੈ ਗੁਰਿ
ਮੋਹੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਖੀ ਵਰ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿ
ਸੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਵਰਿ ਨਾਰਿ ਭਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾ
ਨਿਆ ॥੨॥ ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਹਰੀ ॥ ਸੋਗੁ ਵਿ

ਜੋਗੁਰਤਿਸੁਕਦੇਨਵਿਸਰੈਅਹਿਨਿਸਿਪਾਖਿਆਧਨੀਰਸਿਪਕੜੀ ੨ ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਹੀਮਨੁਨਿ
ਹਚਲੁਪੂਰੇਗੁਰਕੀਓਟਗਹੀ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਸੋਹਾਗਣਿਸਚੁਸਹੀ
੪॥੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਨਾਮਿਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤੇ
ਹਉਮੈਕਰਤਗਵਾਇਆ ਪਰਧਨਪਰਨਾਰਿਰਤੁਨਿੰਦਾਬਿਖੁਖਾਈਦੁਖੁਪਾ
ਇਆ ਸਬਦੁਚੀਨਿਭੈਕਪਟਨਛੂਟੇਮਨਿਮੁਖਿਮਾਇਆਮਾਇਆ
ਅਜਗਰਿਭਾਰਿਲਦੇਅਤਿਭਾਰੀਮਰਿਜਨਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ॥੧॥
ਮਨਿਭਾਵੈਸਬਦੁਸੁਹਾਇਆ ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਭੇਖਬਹੁਕੀਨੇਗੁਰਿਰਾਖੇਸਚੁਪਾਇਆ
੧ ਰਹਾਉ ਤੀਰਥਿਤੇਜੁਨਿਵਾਰਿਨਨ੍ਹਾਤੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ ਰਤਨਪਦਾ
ਰਥੁਪਰਹਰਿਤਿਆਗਿਆ ਜਤਕੋਤਤਹੀਆਇਆ ਬਿਸਟਾਕੀਟਭਏਉਤਹੀ
ਤੇਉਤਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇਆ ਅਧਿਕਸੁਆਦਰੋਗਅਧਿਕਾਈਬਿਨੁਗੁਰਸਹਜੁਨਪਾ
ਇਆ ੨ ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਰਹਸਿਗੁਣਗਾਵਾਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ ਖੋਜੀਉ
ਬਲਿ ਪਜੈਬਾਦੀਬਿਨਸੈਹਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਕਰਤਾਰਾ ਹਮਨੀਚਹੋਤੇਹੀਣਮਤਿਝੂਠੇਤੂਸਬ
ਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ਆਤਮਚੀਨਿਤਹਾਤੂਤਾਰਣਸਚੁਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾ ੩ ਬੈਸਿਸੁ
ਥਾਨਿਕਹਾਂਗੁਣਤੇਰੇਕਿਆਕਿਆਕਥਉਅਪਾਰਾ ਅਲਖੁਨਲਖੀਐਅਗਮੁਅ
ਜੋਨੀਤੂੰਨਾਥਾਂਨਾਥਣਹਾਰਾ ਕਿਸੁਪਹਿਦੇਖਿਕਹਉਤੂਕੈਸਾ ਸਭਿਜਾਚਕਤੂਦਾਤਾਰਾ ਭਗ
ਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਦਰਿਦੇਖਹੁਇਕੁਨਾਮੁਮਿਲੈਉਰਿਧਾਰਾ ੪॥੩ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ॥
ਜਿਨਿਧਨਪਿਰਕਾਸਾਦੁਨਜਾਨਿਆਸਾਬਿਲਖਬਦਨਕੁਮਲਾਨੀ ਭਈਨਿਰਾਸੀਕਰਮ
ਕੀਫਾਸੀਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਨੀ ੧ ਬਰਸੁਘਨਾਮੇਰਾਪਿਰੁਘਰਿਆਇਆ ਬਲਿ
ਜਾਵਾਂਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਣਿਮਿਲਾਇਆ ੧ ਰਹਾਉ ਨਉਤਨਪ੍ਰੀ

ਤਿਸਦਾਦਰਸੁਗਸਿਉਆਨਦਿਨਿਰਮਲਾਤਿਸੁਹਾਵੈ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤਿਕਰੈਅਪਾਰਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆਤੁ
ਗਿਆਨੁਮਿਲਿਆਤਿਸੁਹਾਵੈ॥੨॥ਹਮਥਕੇਤੁਮਭਵਜਲਿਜਗੁਤੂਮੇਰਾਹਉਤੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ ੩ ॥ਅਪੁਨੇਪਿਰਹਰਿਦੇਖਿਵਿਗਾਸੀਤ
ਉਧਨਸਾਚੁਸੀਗਾਰੋ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਸਚਿਸਾਚੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋ ੪ ॥ਮੁਕ
ਤਿਭਏਬੰਧਨਗੁਰਿਖੋਲੇਸਬਦਿਸੁਰਤਿਪਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦੈਅੰਤਰਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ ੫॥੪॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਰਦਾਰਾਪਰਧਨੁਪਰਲੋਭਾਹਉ
ਮੈਬਿਖੈਬਿਕਾਰ॥ਦੁਸਟਭਾਉਤਜਿਨਿੰਦਪਰਾਈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਰ ੧ ॥ਮਹਲਮਹਿਬੈਠੇਅ
ਗਮਅਪਾਰ॥ਭੀਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈਜਿਸੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤਨੁਆਚਾਰ ੧ ਰਹਾਉ
ਦੁਖਸੁਖਦੋਊਸਮਕਰਿਜਾਨੈਬੁਰਾਭਲਾਸੰਸਾਰ॥ਸੁਧਿਬੁਧਿਸੁਰਤਿਨਾਮਿਹਰਿਪਾਈਐਸਤਸੰਗ
ਤਿਗੁਰਪਿਆਰ॥ਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਿਖਸੋਈਜਨੁਪਾਏਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਕਰਤਾਰ ੩ ॥ਕਾਇਆਮਹਲੁਮੰਦਰੁਘਰੁਹਰਿਕਾਤਿਸੁ
ਮਹਿਰਾਖੀਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰ ੪
॥੫ ੴ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥
॥੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਪਵਣੈਪਾਣੀਜਾਣੈਜਾਤਿ॥ਕਾਇਆਂਅਗਨਿਕਰੇਨਿਭਰਾਂਤਿ॥
ਜੰਮਹਿਜੀਅਜਾਣੈਜੇਥਾਉ॥ਸੁਰਤਾਪੰਡਿਤੁਤਾਕਾਨਾਉ॥ ੧ ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਜਾਣੀਅਹਿਮਾ
ਇ॥ਅਣਡੀਠਾਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਕਿਆਕਰਿਆਖਿਵਖਾਣੀਐਮਾਇ॥ ੧ ਰਹਾਉ
ਊਪਰਿਦਰਿਅਸਮਾਨਿਪਇਆਲਿ॥ਕਿਉਕਰਿਕਹੀਐਦੇਹੁਵੀਚਾਰਿ॥ਬਿਨੁਜਿਹਵਾ
ਜੋਜਪੈਹਿਆਇ॥ਕੋਈਜਾਣੈਕੈਸਾਨਾਉ॥ ੨ ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਰਹੈਨਿਭਰਾਂਤਿ॥ਸੋਬੂਝੈਹੋਵੈ
ਜਿਸੁਦਾਤਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਸੋਈਪੁਰਖੁਜਿਸਚਿਸਮਾਇ॥ ੩

ਜਾਤਿ ਕੁਲੀਨੁ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਹਣਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਿਚਿ ਸਨਾਤੀ ਸੇਵਕੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਪਣੀਆ ਪਹਿਰੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਵੇਛੋੜਾ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਭੂ
ਖ ॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਸਕਤਵਾਰ ਜਮਦੂਤ ॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾ
ਰੂ ਲਾਇ ॥੧॥ ਦਰਦੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਰਹੈ ਸਰੀਰ ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲਗੈ ਨ ਬੀਰ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥
ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੀਏ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਤਾਂ ਤਨਿ ਉਠਿ ਖਲੋਏ ਰੋਗ ॥ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਿਲੈ
ਸਜਾਇ ॥ ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਕਾ ਫਲੁ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ॥ ਮਾਣਸ ਕਾ ਫਲੁ ਘ
ਟ ਮਹਿ ਸਾਸੁ ॥ ਸਾਸਿ ਗਇਐ ਕਾਇਆ ਢਲਿ ਪਾਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਕੋਇ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥ ਕੰ
ਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸੁ ॥ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸੁ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਗਇਆ ਗ
ਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੪॥੨॥੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਦੁਖ ਮਹੁਰਾ ਮਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਿਲਾ ਸੰਤੋਖ ਪੀਸਣੁ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹੁ ਨ ਛੀ
ਜੈ ਦੇਹ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਠੇਹ ॥੧॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਖਾਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ
ਵਿਕਾਰ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਛਾਂਵ ॥ ਰਥਿ ਫਿਰੰਦੈ ਦੀ
ਸਹਿ ਥਾਵ ॥ ਦੇਹ ਨ ਨਾਉ ਨ ਹੋਵੈ ਜਾਤਿ ॥ ਓਥੈ ਦਿਹੁ ਐਥੈ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥੨॥ ਸਾਦ ਕਰਿ ਸਮ
ਧਾਂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਘਿਉ ਤੇਲੁ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਗਨੀ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥ ਹੋਮ ਜਗ ਅਰੁ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ
॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ ਤਪੁ ਕਾਗਦੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ
ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਨੀ ਧੰਨੀ ਮਾਇ ॥੪॥੩
॥੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਊਡਾਂ ਊਡਿ ਚੜਾ ਅਸਮਾਨਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਤੇ
ਰੈ ਤਾਣਿ ॥ ਬਾਗੇ ਕਾਪੜ ਬੋਲੈ ਬੈਣ ॥ ਲੰਮਾ ਨਕੁ ਕਾਲੇ ਤੇਰੇ ਨੈਣ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇ
ਖਿਆ ਭੈਣ ॥੧॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਡੂੰਗਰਿ ਦੇਖਾਂ ਤੀਰ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਬੀਰ ॥੨॥

ਊਡਾਂ ਊਡਿ ਚੜਾ ਅਸਮਾਨਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ॥ ੧ ਰਹਾਉ

ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ਦੀਏ ਨਾਲਿ ਪੰਖਾ ॥ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮਨ ਨਾਉ ਭੈ ਹੋਕੀ ਦੇਖਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤੇ ਥੀ
ਪਧਿਆ ॥ ਜਿਉ ਵੇਖਾਲੇ ਤਿਉ ਵੇਖਾ ਬੀਰਾ ॥੩॥ ਨਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਨ ਜਾਹਿਗੇ ਬੰਧਾ ॥
ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਸਨਬੰਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਜਪੀਐ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥ ਸ
ਚਿ ਸਮਾਵੈ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ॥੪॥੪॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕ
ਮੁ ਮਨਾਏ ॥੧॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ ॥ ਏਹਾ ਸਕਤਿ ਸਿ
ਵੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਦ ਪੜੈ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ ਏਹ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮ
ਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ + ਚਿੰਤ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਦਾਸੁ ਦਾ
ਸਾ ਕਾ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਅਪਣਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੩॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਈ ਐਸਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਊਪਰਿ ਫੇ
ਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਤਿਸਹਿ ਸਮਾਣਾ ਚੂਕਿ ਗਇਆ ਪਾਸਾਰਾ
॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਮੇਲੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜ
ਲਾਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹਰਿ ਵੇਖਦੇ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਅਪਣਾ ਭਾਵਦਾ ਜਿ
ਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ
ਨ ਭਾਇ ॥ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ

+ਜਾਣੈ ਚੂਕੈ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥ ਹਮ ਦੀਨ ਮੂਰਖ ਅਵੀਚਾਰੀ ਤੁਮ +

ਇਕਿ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਹਿ ਦੇਸਾਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਇਕਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਹਉਮੈ ਮੁਏ ਸੇ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਤਿਸ
ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇਆ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਈ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂੰ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁ
ਝੀਐ ਸਬਦੇ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੪॥
੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ
॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਬਖਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਵਿ
ਛੁੜੇ ਫਿਰਹਿ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ ਸਭਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਨਿਤ
ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੂਕਾਰ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਨਦਰੀ
ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਣੁ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੈ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਹੀ ॥੨॥ ਸਤਿ

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੇਦਿਆ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪੀਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥੩॥
ਆਵਣ ਜਾਣ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ
ਸੁਆਮੀ ਮਨ ਹੀ ਮੰਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ
ਆ ॥੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੁਆਮੀ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਜ
ਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋ
ਈ ॥ ੫॥੪ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਨਾਮੇ ਸਭਿ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ
ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਜਿਸਹਿ
ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਗਾਂਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ
ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਬਦ ਸੁਖੁ ਅੰਤ
ਰਿ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡੁ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ
ਪਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਬਿਖਿਆ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਇਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ
ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ
॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਊਤਮ ਊਤਮ ਬਾਣੀ
ਹੋਈ ॥ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ
ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮੇਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ
ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਵੈ ਚਲਾਇ ॥ ੪॥੫ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਘਰੁ

ਭੁਮਾਲਸੁਖੁਬਨੁਗੁਰਸਬਦੀਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿ
ਨਾਮੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਧਿਆਵਹਿਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨਕੀਬਿਧਿਸਤਿਗੁਰਤੇਜਾਣੈਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਦਹਰਿਸਿਉਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਸਬਦਿ
ਰਤੇਸਦਬੈਰਾਗੀਹਰਿਦਰਗਹਸਾਚੀਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਖੇਲੈਹੁਕਮਕਾਬਾਧਾਇਕ
ਖਿਨਮਹਿਦਹਦਿਸਫਿਰਿਆਵੈ॥ਜਾਂਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਤਾਂਇਹੁਮਨੁਗੁਰ
ਮੁਖਿਤਤਕਾਲਵਸਿਆਵੈ॥੩॥ਇਸੁਮਨਕੀਬਿਧਿਮਨਹੂਜਾਣੈਬੂਝੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਤੂਭਵਸਾਗਰੁਜਿਤੁਪਾਵਹਿਪਾਰਿ॥੪॥੬॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩
॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਾਣਸਭਿਤਿਸਕੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਏਕਸੁਬਿਨੁਮੈਅ
ਵਰੁਨਜਾਣਾਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਾਮਿਰਹਉਲਿਵਲਾਈ॥ਅਦਿਸ
ਟੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈ
ਏਕੋਲਿਵਲਾਗੈਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈਏਕਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ
ਕਾਰ ॥੨॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਕਮਾਵੈਗਤਿਮਤਿਤਬਹੀਪਾਈ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਨਿ
ਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੩॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋਈਇਹਗੁਰਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਮਨੁਤ
ਨੁਪ੍ਰਾਨਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਈ॥੪॥੭॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ
ਸਾਚਾਦੂਖਨਿਵਾਰਣੁਸਬਦੇਪਾਇਆਜਾਈ॥ਭਗਤੀਰਾਤੇਸਦਬੈਰਾਗੀਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿ
ਪਾਈ॥੧॥ਮਨਰੇਮਨਸਿਉਰਹਉਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਭੀਜੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵ
ਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮਤਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਸੰ
ਜਮੁਕਰਣੀਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ਆਪੇਸਬਦੁਸਚੁਸਾਖੀਆਪੇਜਿਨੑਜੋ
ਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ਦੇਹੀਕਾਚੀਪਉਣੁਵਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਸਭ

ਕਹੈ ਲਏ ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥੪॥੮॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਲਦਿਆ ਅਜਗਰ ਭਾਰੀ ॥ ਗਰੁੜੁ ਸਬ
ਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਹਰਿ ਮਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ
ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਹਰਿ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ
ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਕਾਰੀ ॥ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਗੰ
ਧ ਸੁਗੰਧ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ ਬਹਕਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਣੀ ਊਤਮ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਬਿਸਥਾ
ਰਿ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

॥ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਵਰਨੁ
ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਮਤਾ ਕਿ
ਥਹੁ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅਵਰੁ ਕਿ ਬਹੁਤਾ ਪੜਹਿ ਉਠਾਵਹਿ
ਭਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਕਰਤੈ ਲਾਈ ॥ ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਤਿਹਾਂ ਗੁਣਾ ਕੀ
ਪੰਡ ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਹੁ ਦੀਖਿਆ ਲੇਇ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਧਰੇਇ ॥ ਸਦਾ ਅਲਗੁ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥
ਸਭਨਾਂ ਮਹਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਾਂ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਖਸੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ ਐਥੈ ਓ
ਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਜਾ ਕ
ਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਫਿਰਿ ਕੂਕ ਨ ਹੋਇ ॥

॥੪॥੧੦॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰੇ ਨਿਤ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਇਆ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦਿਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਹੁ ਮਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਬਹੁ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ ਹਾਜਰੁ ਹਜੂਰਿ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੧੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਸਦ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਨਾ ਲਪਟਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੧੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਲਹੈ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਅਸਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬਹੈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਹੇ ਰੋਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਲਾਹਾ ਕਲਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਅ

ਕਿਉ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਧੀਰਜੈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਤਾ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆ
ਈ ॥ ਇਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਸਹਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤਾਂ ਮਿਲਿਆ ਜਾਈ ॥ ੨ ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖਿ ਬਿ
ਨਸੈ ਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਜਲਿਆ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਬ
ਹੁ ਬਿਧਿ ਥਾਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ੩ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਰੀਆ ਗੁ
ਉਰਿ ਧਾਰੁ ਬਿਖਿਆ ਮੈਲੁ ਬਿਖਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥ ੪ ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ
ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੁ ਜਨ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥
੫॥੪॥੧੩॥੯॥੨੨॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ਹਿਰਦੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ
ਦੂਖ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ੧ ਨੈਨੀ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਲਾਗੀ ਤਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿਓ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ੧
ਰਹਾਉ ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ ਲਾਗੀ ਗਾਰੀ ॥ ਹਰਿ
ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ ਪਰਸੂਤਿ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਧਵਾ ਕਰਿ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ੨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ
ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਜਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਡੀਠੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਗਸੈ
ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਦੇਖਿ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ੩ ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ ਇਕ ਹੀ ਸੰਗਿ ਵਾਸਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ
ਕਰਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਤੋਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ੪॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮ
ਹਲਾ ੪ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਗੋਦਾਵਰੀ ਸਰਸੁਤੀ ਤੇ ਕਰਹਿ ਉਦਮੁ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥
ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਪਰੇ ਹਮਰੈ ਵਿਚਿ ਹਮਰੀ ਮੈਲੁ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਿ ਗਵਾਈ ॥ ੧ ਤੀਰਥਿ ਅਠ

ਸਾਠਿਮਜਨੁਨਾਈਆ॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਧੂਰਿਪਰੀਉਡਿਨੇਤ੍ਰੀਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਈਆ॥
੧ ਰਹਾਉ ਜਾਹਰਨਵੀਤਪੈਭਾਗੀਰਥਿਆਣੀਕੇਦਾਰੁਥਾਪਿਓਮਹਸਾਈਆ॥ਕਾਂਸੀ
ਕ੍ਰਿਸਨੁਚਰਾਵਤਗਾਊਮਿਲਿਹਰਿਜਨਸੋਭਾਪਾਈਆ॥ ੨ ॥ਜਿਤਨੇਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਸ
ਭਿਤਿਤਨੇਲੋਚਹਿਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈਆ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਮਿਲੈਗੁਰਸਾਧੂਲੈਤਿਸਕੀ
ਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈਆ॥ ੩ ॥ਜਿਤਨੀਸ੍ਰਿਸਟਿਤੁਮਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਭਤਿਤਨੀਲੋਚੈਧੂ
ਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈਆ॥ਨਾਨਕਲਿਲਾਟਿਹੋਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਾਧੂਧੂਰਿਦੇਹਰਿਪਾਰਿ
ਲੰਘਾਈਆ॥ ੪॥੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਮੀਠਲਗਾ
ਨਾਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸਕੀਭੂਖਦੂਖਸਭਿਉਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰੈ
੧ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਰੈ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਕਰਨਸੁਨਿਧਿਆਵੈਭਵਸਾਗਰੁਪਾ
ਰਿਪਰੈ ੧ ਰਹਾਉ ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਮਹਾਟਿਬਿਹਾਝੇਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੈ॥
ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਂਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੈ॥ ੨ ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹ
ਰਿਭੂਖਲਗਾਨੀਜਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਜਾਹਰਿਗੁਨਬਿਚਰੈ॥ਹਰਿਕਾਜਨੁਹਰਿਜਲਕਾਮੀ
ਨਾਹਰਿਬਿਸਰਤਫੂਟਿਮਰੈ ੩॥ਜਿਨਿਏਹਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਸੋਜਾਨੈਜਿਸੁਮਨਿਧਰੈ॥ਜ ਕੈਜਾਨੈ
ਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵੈਸਭਤਨਕੀਭੂਖਟਰੈ ੪॥੩ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪
ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਤਿਤਨੇਸਿਰਿਕਾਰਲਿਖਾਵੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਦੀ
ਨ੍ਹਵਡਾਈਹਰਿਜਨੁਹਰਿਕਾਰੈਲਾਵੈ॥੧ ਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਹਰਿਬੋ
ਲਹੁਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਭਉਜਲੁਜਗਤੁਤਰਾਵੈ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਜੋਗੁਰਕਉ
ਜਨੁਪੂਜੇਸੇਵੇਸੋਜਨੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਹੁਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਆਪਿਤਰਾਵੈ॥ ੨ ॥ਭਰਮਿਭੂਲੇਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਫੂਲਤੋਰਾਵੈ॥ਨਿਰਜੀ

ਉ ਪੂਜਹਿ ਮੜਾ ਸਰੇਵਹਿ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ਹ ੮੧੨
ਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੁਖਿ ਸੰ
ਚਹੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਉ ਪਰਤਖਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗ ਭਲੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਮਲਾਰ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਭਲ ਭਾਂਤਿ ॥ ਤਿਨ੍ ਦੇ
ਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਂਤ ॥ ੧ ॥ ਗਿਆਨੀ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ਤਿਨ੍ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭ ਉਤਰੀ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਂਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ
ਸਾਧ ਸਖਾ ਜਨ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਲਹਿ ਜਾਇ ਭਰਾਂਤਿ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਦੁਧ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਾਢੈ ਚੁ
ਣਿ ਹੰਸੁਲਾ ਤਿਉ ਦੇਹੀ ਤੇ ਚੁਣਿ ਕਾਢੈ ਸਾਧੂ ਹਉਮੈ ਤਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਿ
ਰਦੈ ਤੇ ਕਪਟੀ ਨਰ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਂਤਿ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੇਇ ਖਵਾਲੈ ਓਇ ਆ
ਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਂਤਿ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਚਿਹਨੁ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਮਹਿ ਆਪੁ ਰ
ਖਾਂਤਿ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਸਮਦਰਸੀ ਜਿਨਿ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤਰੀ ਤਰਾਂਤਿ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਲਾ
ਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਸਤ
ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥ ਗੁ
ਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਗਾ
ਇਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭੁ ਜਨ
ਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤਾਰੀ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਭੀ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥
੩ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ

ਅ

ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੪॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰ ਪਰ

ਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਹੀ ਪੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ੍ ਜਲਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹਉਮੈ ਵਿ

ਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉ

ਪਜੇ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ

ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬਿ

ਰਥਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਜਾਈ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਡੂਬੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥ ਤਿਨ ਸਿ

ਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਹੂਨ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮ

ਪਕਰੇ ਬਿਲਲਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿ

ਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮ

ਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ

ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਹਮ ਲੋਹ ਗੁਰ ਨਾਵ ਬੋਹਿਥਾ

ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਾਮਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬਨਜਹੁ ਹ

ਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜਿਸੁ ਲਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀ ਚੋਰ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੋਰ ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਨਿ ਘਨਿਹ

ਰ ਕੀ ਘੋਰ ॥੧॥ ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪੰਖੇਰੂ ਸੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥੨॥ ਨਾਨ

ਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਛੂਟਿ ਗਇਓ ਜਮ ਕਾ ਸਭ ਸੋਰ ॥੩॥੧॥੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਖੋਜਤੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਥੁ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਪਾਇ ਲਾਗੀ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ਹਰਿ ਹਮ ਢੋਲੀ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਮ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹ ਅਉਰੁ ਦੁਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ ਮਨਮੋਹਨ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਜੀਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲੋ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥੨॥੩॥੯॥ ੩੧॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥੧॥ ਬਰਸੈ ਮੇਘੁ ਸਖੀ ਘਰਿ ਪਾਹੁਨ ਆਏ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਏ ॥ ਕਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਣਿ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗੁ ਹਰਿ ਰਾਏ ॥੨॥ ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹਸੇ ਇਹਿ ਮੰਦਿਰ ਘਰ ਅਪਨਾਏ ॥ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀਓ ਆਇਆ ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਓਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕੁ ਜਬ ਹੋਤਾ ਬਿਨੁ ਖੀਰੈ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਮਾਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ਤਬ ਓਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ॥ ਭੂਲਹਿ ਬਾਰਿਕ ਅਨਿਕ ਲਖ ਬਰੀਆ ਅਨ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਜਹ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰ ਮੇਲੈ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਨਦ ਸਹਜਿ ਤਬ ਖੇਲੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਬਾਰਿਕ ਭੂਖ ਕੈਸੀ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਂਛੈ ਸੋ ਲੈਸੀ ॥੩॥ ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਆਗਿਆ ਇਹ ਦੀਨੀ ਬਾਰਿਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਦੇਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਨਿਤ ਚਰਨਾ ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਬਿਧੀ ਜੁਰਿ ਆਹਰੁ ਕਰਿਆ ਤਜਿਓ ਸਗਲ

ਐਸੋ ਸਾਕਾਰ ਗੁਰੁ ਸਗਲ ਅਗੋਚਰੁ ਉਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਕਹੁ ਕੈਸਾ ॥੧॥ ਸੁਨੀਐ ਬਾਜੈ ਬਾਜ ਸੁਹਾਵੀ
॥ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮੈ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖ ਪੇਖੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਗਲ ਸੁਹਲਾਵੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਆਲਾਇ
ਸਵਾਰੇ ਦੇਖਣ ਪੁਛਉ ਸੰਤ ਜਾਏ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਪਾਹੁਨ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਵਿ ਪਾਏ ॥੨॥
ਜਬ ਪ੍ਰਿਅ ਆਇ ਬਸੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਸਨਿ ਤਬ ਹਮ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਹਮਰੇ ਪੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਵਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਦੂਰੇ ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ
ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ਕਰਿ ਦੋਖ ਜਠਰ ਕਉ ਭਰਤੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਛੋਡਿ ਆਨ ਕਉ ਪੂਜਹਿ ਆਤਮ
ਘਾਤੀ ਹਰਤੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰਤੇ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਟੇਕ ਨ ਕਾ
ਹੂ ਧਰਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਕਉ ਚਿਤਵਤ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਖਲ ਖਰ ਤੇ ॥ ਕਾਗ
ਰ ਨਾਵ ਲੰਘਹਿ ਕਤ ਸਾਗਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਥਤ ਹਮ ਤਰਤੇ ॥੨॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ਕਾਲ
ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਰਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਕੀ ਤੁਮ ਨ ਡਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ॥੩॥੪॥

ੴ

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ
ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਜਾਗੀ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ
ਗਾਏ ਰੰਗਿ ਰਾਂਗੀ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਰੇਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ ॥੨॥੧॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੋਹਿ
ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੂਤੀ ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ

ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਏਹ ਹਉਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾਈ ॥੧॥ ਭਈ ਨਿਮਾਨੀ ਸਰਣਿ ਇਕ ਤਾਕੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁ
ਰਖ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਈ ॥੨॥੨॥
੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥ ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ
ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨ
ਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੧॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁ
ਰ ਮੇਰੈ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੋ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੋ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੨
॥੩॥੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭਵ ਸਾ
ਗਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਮਨ ਹਤੇ ਦੋਖੀ ਸਭਿ ਵਿਆਪੇ ਹਰਿ
ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿ
ਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਦੀਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂ
ਖ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੪॥੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗ
ਤਿ ਅਪਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਰਿਦੈ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥੧॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮ
ਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨ ਧਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ
ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੨॥੫॥੯॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਰਾ
ਜਾ ਰਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਸੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ
ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਉਦੌਤੁ ਭਇਓ ਪੂਰਨ ਭਾਵੀ ਕੋ ਭੇਟੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਸੁਖ ਉ
ਪਜੇ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਕਠਿਨ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ
ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੨॥੬॥੧੦॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾ

ਇਆ ॥ ਭਈ ਕਿਰਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ
ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤ
ਹੂ ਧਾਇਆ ॥੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀ
ਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥੭॥੧੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਛੁਰ
ਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਓਇ ਜੀਵਨ ॥ ਚਿਤਹਿ ਉਲਾਸ ਆਸ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਵਨ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੋ ਰਾ
ਮੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਮੂਏ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੇਖਤ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੨॥੮॥੧੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਭਜਨਿ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥ ਖਗ ਤਨ ਮੀਨ ਤਨ ਮ੍ਰਿਗ ਤਨ ਬਰਾਹ ਤਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵ ਕੁਲ ਦੈਤ ਕੁਲ ਜਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਭਜਨੁ ਕਰੈ ਸਾ
ਧੂ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲ ਜਪਹਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੧੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਜੁ ਮੈ
ਬੈਸਿਓ ਹਰਿ ਹਾਟ ॥ ਨਾਮੁ ਰਾਸਿ ਸਾਝੀ ਕਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਜਾਂਉ ਨ ਜਮ ਕੈ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿ
ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਰਾਖੇ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਖੁਲੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਚਰਨ ਨਿ
ਧਿ ਖਾਟ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਢੇ ਹੈ ਛਾਂਟਿ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦਾ
ਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਮਾਟ ॥੨॥੧੦॥੧੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹ ਹਿਰਾਨੋ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਊ ਬਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਚਿਰਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਤ ਉਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਤ ਬਿਰਾਨੋ ॥ ਲੋਗ ਦੁਰਾਇ ਕਰਤ ਠਗਿਆਈ ਹੋ
ਤੌ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੋ ॥੧॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਖੀ ਮੀਨ ਦੀਨ ਨੀਚ ਇਹ ਸੰਕਟ ਫਿਰਿ ਆਨੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਰ

ਸ

ਰੁਸਧਸੰਗਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧੧॥੧੫ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਕੈਸਾ ਭਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਸੈ ਸਭਨੀ ਠਾਈ ॥੧॥ ਅਨਾਥਾ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਜੀਵਹਿ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੨॥੧੬ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀਜੈ ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਹਰਿ ਪੰਖ ਲਗਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇਓ ਸਾਧੂ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਿ ਸਰਣੀ ਆਏ ਜਲਤਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੋ ਕੀਜੈ ॥੨॥੧੩॥੧੭ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਨੇ ਅਪੁਨੋ ਜਸੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕੀਨੋ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦਇਆ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਪਾਇਓ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸੁ ਰਾਖਿਓ ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਾਇਓ ॥੧॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਸੁਖਾਇਓ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਆਇਓ ॥੨॥੧੪॥੧੮ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆਂ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਓ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰਉ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣ

੧੨੫

ਰਾਗ

ਰਤੁ ॥ ਗੁਰਿ ਛੋਡਿ ਮੈ ਨ ਹੋਇ ਜੋਨਿ ਆਉ ਤਉ ਹਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ
ਧੁਰਿ ਆਏ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨ ਨਿਰਮਲੁ ਆਪਹੁ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਵਿਵਰਤ ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਹਉ ॥ ਰਾਮੇ
ਰਾਖਸ ਮੁਸਤਿ ਰਤਨ ਸਰਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਜਾਣ ਕੀ ਕਿਸ ਮਿਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥
੧੯॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਣੁ ਸੁਨਣੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ
ਜੀਵਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸ
ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਦੁਹਾਂ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਂਈ ਤੇਰੇ ਪਰਤਾਪ ॥੩॥ ਤੇਰੀ
ਕੀਮਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਬੂਝਹਿ ਸੁਣਿ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥੨॥੨੦॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋਆ
ਦਇਆਲੁ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥ ਕਾਰਜ ਆਏ ਪੂਰੇ
ਰਾਸੇ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਇਆ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਭੰਨਾ ਭੈ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥ ਆਪਣਿਆ ਜੀਆ ਕੀ ਕੀਤੀ ਸਾਰ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ
ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥ ਕਾਲੁ ਗਵਾਇਆ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਮਨ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਪਿ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਸਭਿ ਜੰਤ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਭਗਵੰਤ ॥੩॥
ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਆਪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਜਾਣਹਿ ਪਰਤਾਪ ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥
ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬੋਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੨੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ
ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਈਐ ਮਾਨਾ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧਸ

ਗਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨ ਚਿੰ
ਦੇ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋ
ਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੂਖ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਾਖੈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਭੁ ਸਾਚੀ ॥ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਾਚੀ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਨ ਤੇ ਤਿ
ਆਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੫॥
੨੨॥

ੴ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰ ਮਨਾਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਦਇਆਰ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ ਕੀਨੋ ਰੀ ਸ
ਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਤਜਿਓ ਰੀ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਧਾਵਤੋ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਐਸੇ ਰੇ ਮਨ ਪਾਇ ਕੈ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਕਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥ ਬਾਜੇ ਬਜਹਿ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਅਨਾਹਦ
ਕੋਕਿਲ ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਲੈ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਅਤਿ ਸੁਹੀਆ ॥੧॥ ਐਸੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਭ ਅਤਿ ਅਪਾ
ਰ ਪ੍ਰਿਅ ਅਮੋਘ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੰਤ ਬਨੇ ॥ ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥ ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲ ॥ ਮਨਿ ਫੇ
ਰਤੇ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਥੀਆ ॥੨॥੧॥੨੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਨੁ ਘਨੈ ਭ੍ਰਮੈ ਬਨੈ ॥ ਉਮਕਿ ਤਰਸਿ ਚਾਲੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾ
ਈ ਮੋਹਿ ਆਈ ਕਹੰਉ ਬੇਦਨ ਕਾਹਿ ॥੧॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਸਗਰ ਕੀਏ ਨਹਿ ਦੂਖ ਸਾਕਹਿ ਲਾਹਿ ॥ ਭਜੁ
ਸਰਨਿ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕਾ ਮਿਲੁ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦਹਿ ਗਾਹਿ ॥੨॥੨॥੨੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਸੋਭ ਸੁਹਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ ਹਾਹਾ ਹੂਹੂ ਗੰਧ੍ਰਬ ਅਪਸਰਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਗੁਨਗ੍ਯ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥
ਗਿਰਿ ਤਰ ਥਲ ਜਲ ਭਵਨ ਭਰਪੁਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਲਾਲਨ ਛਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮ

ਹੀਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਭਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੨॥੩॥੨੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸੁ ਸਫਲਿਓ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿਓ ਗਏ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਉਜੀਆਰੇ ॥੧॥ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਭਈ ॥ ਅਘ ਕੋਟਿ ਹਰਤੇ ਨਾਮ ਲਈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਪਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਤੂੰਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥ ਭਗਤ ਟੇਕ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੪॥੨੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ਆਗਿਆ ॥ ਹੋਹਿ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਭਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਫੜੈ ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗ ॥੧॥ ਘਨਘੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੋਰ ॥ ਚਿਤੁ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਓਗ ॥ ਐਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗ ਮਨ ਮੋਹ ॥ ਤਿਆਗਿ ਮਾਇਆ ਧੋਹ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਜਾਗਿਆ ॥੨॥੫॥੨੭॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਗਾਉ ਨੀਤ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਾਰਿ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਤਜਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਂਹਿ ਦੋਖ ਮੀਤ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਗੋਬਿੰਦ ਨੀਤ ॥੨॥੬॥੨੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤਾ ਰਸ ਬੈਨ ॥੧॥ ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੈਨ ॥੨॥੭॥੨੯॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ਹੇ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਖੇ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥੧॥ ਹੇ ਸਮ੍ਰਥ ਅਗੰਮ ਪੂਰਨ ਮੋਹਿ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥੩॥੮॥੩੦॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਿਆਨੁ ਮਨਿ ਏਕ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਮੋਰੈ ਮਾਨਿ ਬਾਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਦੋਖ ਨਾਠੇ ਕਰਮ ਮਿਟਿ ਗਈ ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਧਾਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ

ਗੈ

ਗਾਉਣੀਤਾ ੩੨੫॥੩੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਕਵੀ ਨੈਨ ਨੀਦ ਨਹਿ ਚਾਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸੂਰੁ ਚਰ੍ਹੈ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇਖੈ ਨੈਨੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗੈ ਪਾਂਈ ॥੧॥ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਹੀ ਜਗਿ ਜੀਵਾ ਐਸੀ ਪਿਆਸ ਤਿਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਕਿਰਣਿ ਆਕਾਸੀ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ਅਭ ਐਸੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਟੇਰੈ ਬਿਲਪ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ਘਨਹਰ ਘੋਰ ਦਸੌ ਦਿਸਿ ਬਰਸੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਮੀਨ ਨਿਵਾਸ ਉਪਜੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ ਖਿਨੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਪਲੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਤਿਸੁ ਤਾਂਈ ॥੪॥ ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਪਿਰੁ ਦੇਸ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੇ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਬਦੁ ਪਠਾਂਈ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਭਗਤਿ ਰਤੀ ਹਰਖਾਈ ॥੫॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੈ ਸਭੈ ਹੈ ਜੇਤੀ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਲੇ ਸਦ ਹੀ ਸਚਿ ਸੰਗੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਹੈ ਸੋਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੭॥ ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹੁ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੋਸਾਂਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥੧॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਚੁ ਕਾਚੁ ਢਰਿ ਪਾਂਹੀ ॥੧॥ ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕਾ ਕਹਹੁ ਗਰਬੁ ਕੈਸਾ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਬਵਰੇ ਹਉਮੈ ਗਰਬਿ ਖਪੈ ਜਗੁ ਐਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ ਰਾਖੈ ਪਰਖੈ ਸੋਈ ॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਤੁਮ੍ਹ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਕੀਨੀ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਜਨੁ ॥ ਅਮਰੁ ਅਨਾਥ ਸਰਬ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਭਰਮ ਭੈ ਖੰਜਨੁ ॥੩॥ ਕਾਗਦ ਕੋਟੁ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਬਪੁਰੋ ਰੰਗਨਿ ਚਿਹਨ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਨਾਨੀ ਸੀ ਬੂੰਦ ਪਵਨੁ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਖਿਨੁ

ਤੇਰੀ ॥੪॥ ਮਨਦੀਵੈਭ੍ਰਮਕਿਤਿਜੈਸੇਪ੍ਰਤਖੁਸਰਪਾਨਿਪ੍ਰਭੁਪਗਆਰੀ ॥ ਉਲਟੀਨਦੀਕਰਾਪਰੁ
ਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿਮੈਭੂਜਅਨਮਾਰੀ ॥੫॥ ਗਾਵਹੁਲਾਗਿਆਨਾਇਆਨੂੰਤਰਬਚਨੀ
ਰਬਿਧਿਆਗੁਰਆਨਿਕਾਰੀ ॥ ਮਨਤਨਰੇਵਲੁਏਸਭੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਿਰਾਰੀ
॥੬॥ ਜੈਤਰੀਹੈਤੂੰਰੀਤਿਪੁਜਾਭੂਸਰਬਜੀਆਦਾਇਆਲਾ ॥ ਤੁਮਹਿਸਗਲਿਪਰੇਪਾਤਿਰਾ
ਪਰਸੁਭੁਮਿਲੈਗੋਪਾਲਾ ॥੭॥ ਬਾਧੀਧੰਧਿਅੰਧਨੁਰਹਿਸੁਣੈਬਾਧਿਕਰਰਮਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਗਮ
ਲੈਤਭੂਏਸਿਬੂਝਾਸਿਸਚੁਮਨਿਗਿਆਨੁਸਮਾਵੈ ॥੮॥ ਨਿਰਗੁਣਭਏਸਾਚੁਬਿਨੁਕਾਚੀ
ਮੈਪੂਛਉਗੁਰੁਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਭੂਦਿਖਾਵੈਬਿਨੁਸਾਚੇਜਗੁਸੁਪਨਾ ॥੯॥੨॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕਮੀਨਜਲਹੀਤੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿਸਾਰਿੰਗਸਬਦਿਸੁਹਾਈ ॥
੧ ॥ ਰੈਨਿਬਬੀਹਾਬੋਲਿਓਮੇਰੀਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਅਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਉਲਟੈਕਬ
ਹੂਜੋਤੈਭਾਵੈਸਾਈ ॥੨॥ ਨੀਦਗਈਹਉਮੈਤਨਿਥਾਕੀਸਚੁਮਤਿਰਿਦੈਸਮਾਈ ॥੩॥ ਰੂਖੀਬਿ
ਰਖੀਊਡਉਭੂਖਾਪੀਵਾਨਾਮੁਸੁਭਾਈ ॥੪॥ ਲੋਚਨਤਾਰਲਲਤਬਿਲਲਾਤੀਦਰਸਨਪਿ
ਆਸਰਜਾਈ ॥੫॥ ਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਸੀਗਾਰੁਕਰੀਤੇਤਾਤਨੁਤਾਪੈਕਾਪਰੁਅੰਗਿਨਸੁਹਾਈ ॥੬॥
ਅਪਨੇਪਿਆਰੇਬਿਨੁਇਕੁਖਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਮਿਲੇਨੀਦਨਪਾਈ ॥੭॥ ਪਿਰੁਨਜੀ
ਕਿਨਬੂਝੈਬਪੁੜੀਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਈ ॥੮॥ ਸਹਜਿਮਿਲਿਆਤਬਹੀਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈ ॥੯॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤੁਝਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਕੀਮਤਿਕਹਨੁਨਜਾਈ ॥
੧੦॥੩॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਅਖਲੀਊਂਡੀਜਲੁਭਰਨਾਲਿ ॥ ਡੂਗਰੁਊਚਉਗ
ੜੁਪਾਤਾਲਿ ॥ ਸਾਗਰੁਸੀਤਲੁਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਾਰਗੁਮੁਕਤਾਹਉਮੈਮਾਰਿ ॥੧॥ ਮੈਅੰਧੁ
ਲੇਨਾਵੈਕੀਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮਅਧਾਰਿਚਲਾਗੁਰਕੈਭੈਭੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਪਾ
ਧਰੁਜਾਣਿ ॥ ਗੁਰਕੈਤਕੀਐਸਾਚੈਤਾਣਿ ॥ ਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਸਿਰੂੜ੍ਹੀਬਾਣਿ ॥ ਥੈਂਭਾਵੈਦਰੁਲਹਸਿ

ਪਰਾਣੀ॥੨॥ਊਂਡਉਬੇਸਏਕਲਿਵਤਾਗਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਅਧਾਰਾ॥ਨਜਲੁਡੂਗਰਨਊਚੀ
ਧਾਰਾ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਤਹਮਗੁਨਚਾਲਣਹਾਰਾ॥੩॥ਜਿਤੁਘਰਿਵਸਹਿਤੂਹੈਬਿਧਿਜਾਣਹਿ
ਬੀਜਉਮਹਲੁਨਜਾਪੈ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਸਮਝਨਹੋਵੀਸਭੁਜਗੁਦਬਿਆਛਾਪੈ॥ਕਰਣ
ਪਲਾਵਕਰੈਬਿਲਲਾਤਉਬਿਨੁਗੁਰਨਾਮੁਨਜਾਪੈ॥ਪਲਪੰਕਜਮਹਿਨਾਮੁਛਡਾਏਜੇਗੁਰਸ
ਬਦੁਸਿਞਾਪੈ॥੪॥ਇਕਿਮੂਰਖਅੰਧੇਮੁਗਧਗਵਾਰ॥ਇਕਿਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈਨਾਮਅਧਾ
ਰ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਮੀਠੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰ॥ਜਿਨਿਪੀਤੀਤਿਸੁਮੋਖਦੁਆਰ॥੫॥ਨਾਮੁਭੈਭਾ
ਇਰਿਦੈਵਸਾਹੀਗੁਰਕਰਣੀਸਚੁਬਾਣੀ॥ਇੰਦੁਵਰਸੈਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸ
ਮਾਣੀ॥ਕਾਲਰਿਬੀਜਸਿਦੁਰਮਤਿਐਸੀਨਿਗੁਰੇਕੀਨੀਸਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਘੋਰ
ਅੰਧਾਰਾਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥੬॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਨੋਸੋਪ੍ਰਭੂਰਜਾਈ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆ
ਸੁਮੇਟਣਨਜਾਈ॥ਹੁਕਮੇਬਾਧਾਕਾਰਕਮਾਈ॥ਏਕਸਬਦਿਰਾਚੈਸਚਿਸਮਾਈ॥੭॥ਚ
ਹੁਦਿਸਿਹੁਕਮੁਵਰਤੈਪ੍ਰਭਤੇਰਾਚਹੁਦਿਸਿਨਾਮਪਤਾਲਿ॥ਸਭਮਹਿਸਬਦੁਵਰਤੈਪ੍ਰਭ
ਸਾਚਾਕਰਮਿਮਿਲੈਬੈਆਲਿ॥ਜਾਂਮਣੁਮਰਣਾਦੀਸੈਸਿਰਿਊਭੌਖੁਧਿਆਨਿਦ੍ਰਾਕਾਲਿ
॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈਸਾਚੀਨਦਰਿਰਸਾਲਿ॥ ੮॥੧॥੪॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧
ਮਰਣਮੁਕਤਿਗਤਿਸਾਰਨਜਾਨੈ॥ਕੰਠੇਬੈਠੀਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਨੈ॥੧॥ਤੂਕੈਸੇਆੜਿਫਾ
ਥੀਜਾਲਿ॥ਅਲਖੁਨਜਾਚਹਿਰਿਦੈਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਏਕਜੀਅਕੈਜੀਆਖਾਹੀ
॥ਜਲਿਤਰਤੀਬੂਡੀਜਲਮਾਹੀ॥ਸਰਬਜੀਅਕੀਏਪ੍ਰਤਪਾਨੀ॥ਜਬਪਕੜੀਤਬ
ਹੀਪਛੁਤਾਨੀ॥੨॥ਜਬਗਲਿਫਾਸਪੜੀਅਤਿਭਾਰੀ॥ਊਡਿਨਸਾਕੈਪੰਖਪਸਾਰੀ॥ਰ
ਸਿਚੂਗਹਿਮਨਮੁਖਿਗਾਵਾਰਿ॥ਫਾਥੀਛੂਟਹਿਗੁਣਗਿਆਨਬੀਚਾਰਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵਿਤੂਟੈਜਮਕਾਲੁ॥ਹਿਰਦੈਸਾਚਾਸਬਦੁਸਮ੍ਹਾਲੁ॥੪॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਸਬਦੁਹੈਸਾ

ਤ੍ਰਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰੇ ॥੭॥ ਏਸੇਤੁਧਆਗੈਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋ ॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿ
ਨਾਮਿਬਿਨੁਨਾਵੈਸਾਚੇ ॥੮॥੫॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਵਿਣੁਕਰਮੈਪਾਇਆ
ਨਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਐਕੰਚਨੁਹੋਈਐਜਾਂਹਰਿਕੀਹੋਇਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਾਚਾਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਊਪਜੈਤਾਂਇਹੁਸੰਸਾਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਹ
ਰਿਬੁਝੀਐਗਰਭਜੋਨੀਨਹਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਮਰਿਜੀ
ਵੈਸਬਦੁਕਮਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੋਈਪਾਏਜਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਸਿਵਘਰਿਜੰਮੈਵਿਚਹੁਸਕਤਿਗਵਾਇ ॥ ਅਚਰੁਚਰੈਬਿਬੇਕਬੁਧਿਪਾਏਪੁ
ਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇ ॥੪॥ ਧਾਤੁਰਬਾਜੀਸੰਸਾਰੁਅਚੇਤੁਹੈਚਲੈਮੂਲੁਗਵਾਇ ॥ ਲਾਹ
ਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਐਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਣੁਕਿਨੈਨਪਾਇਆ
ਮਨਿਵੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆ ॥ ਭਵਜਲੁਉਤਰੇਪਾਰਿ ॥੬॥ ਹਰਿ
ਨਾਮਾਹਰਿਟੇਕਹੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਹਰਿਜੀਉਪਾਵ
ਉਮੋਖਦੁਆਰੁ ॥੭॥ ਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਠਾਕੁਰਿਮੇਟਣਾਨਜਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕਸੇਜਨਪੂਰਨਹੋਏਜਿਨਹਰਿਭਾਣਾਭਾਇ ॥੮॥੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩ ॥
ਬੇਦਬਾਣੀਜਗੁਵਰਤਦਾਤ੍ਰੈਗੁਣਕਰੇਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਡੰਡੁਸਹੈਮਰਿਜਨਮੈਵਾਰੋ
ਵਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਹੋਇਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਮਨਰੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸ
ਮਾਇ ॥ ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਆ

ਪੜੈ ਗੁਣੈ ਤ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀਆ
ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੁਖੁ ਜਨ ਮਨੁ ਸਦ ਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਵਡਾ
ਉਦਾਰੁ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਦਾ
ਹਰੀਆਵਲੀ ਫਿਰਿ ਸੁਕੈ ਨਾ ਕੁਮਲਾਇ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਪ
ਤੀਆਇ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਭੇਟੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ
ਆ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕ
ਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹੁ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਨ ਤੁਟਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥
੬ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਬੇਦਾਂ ਕਾ ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਹ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋ
ਵੈ ਵਾਸੁ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਵਿਣਾਸੁ ॥੭॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ਵਿਣੁ
ਭਾਗਾਂ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ
ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥

॥੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ ਦੁਖੁ ਪਲ੍ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਗਤਿ ਸਾਚੈ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ
ਧਨੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ
॥ ਦੁਹਚਾਰਣੀ ਕਹੀਐ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਇਹੁ ਬਾਦਿ ਆਚਾਰੁ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵ
ਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਮਣਿ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਏ

ਰੂਪ ਛੋਡਿ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਰੋਗਾ ॥ ਸਿਖੁ ਵਿਣੁ ਕਿਹਾ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁ
ਖ ਲੋਭਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਐਸੇ ਰੋਗੀਆ ਨਿਬ੍ਰਿਣੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥
ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥
ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸਿਆ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹਿ
ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਆਪੁ ਜਾਣਾਇਆ ॥ ਬਿਰਥੀ ਭਗਤਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੬॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ
ਭਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮੁ ਵੇਖਹਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭ
ਰਪੂਰਿ ॥੭॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਏਹੁ ਰੋਗੁ ਜਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥ ੩॥੫॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ
ਦਿਨਸੁ ਰਾਤੇ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥
ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਜਨ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦਹੂੰ ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਾਤੇ ॥
੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀਆ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਰਂਉ ਸਦਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋ
ਨੀ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ॥ ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੂਹੈ ਭਿੰਨ ਆਨ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥
ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਏਕ ਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿਦ
ਦੀਨਾ ॥ ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥੩॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪੁ ਮਿਲਾ
ਇਆ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਆਚਰਜ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿਆਰੇ

ਅਨਹਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੋਹੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੇ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ
ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥੧॥

ਵਾਰ ਮਲਾਰ ਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ਰਾਣੇ ਕੈਲਾਸ ਤਥਾ ਮਾਲਦੇ ਕੀ ਧੁਨਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਜਿਉ ਵੁਠੈ ਧਰਣਿ
ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਭ ਦਿਸੈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਸਰ ਭਰੇ ਸੁਭਰ ਤਾਲ ॥ ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਜਿਉ ਮੰਜੀਠੈ
ਲਾਲੁ ॥ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿ
ਹਾਲਿ ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਸਿਰਿ ਦੀਸੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਖੁਧਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿੰਦਾ ਬੁਰੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋ
ਧੁ ਵਿਕਰਾਲੁ ॥ ਏਨੀ ਅਖੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੰਤੋ
ਖੀਆ ਚੂਕੈ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਮੂਲੁ ਰਹੈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਬੋਹਿਥੁ ॥ ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤਤੁ ਲੈ
ਤੂੰ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹੇਕੋ ਪਾਧਰੁ ਹੇਕੁ ਦਰੁ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਨਿਜ ਥਾਨੁ ॥ ਰੂੜਉ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕਾ
ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਅੰਬਰੁ
ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਆ ॥ ਵਿਣੁ ਥੰਮ੍ਹਾ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਉ
ਪਾਇ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਕੀਏ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਿਆ ॥ ਤੀਰਥ ਧਰਮ ਵੀਚਾਰ ਨਾਵਣ ਪੁ
ਰਬਾਣਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਹੋਰ ਆਵਣ ਜਾ
ਣਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਓਮਾਹਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਗਾਂ ਮਿਰਗਾਂ ਮਛੀਆਂ
ਰਸੀਆਂ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥ ਗਾਈ ਪੁਤਾ
ਨਿਰਧਨਾ ਪੰਥੀ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਚਿਆਰੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥
ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਕਵਲੁ ਛਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾ
ਇ ਕਿਨਿ ਤੂ ਜਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਵਰਨ ਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਰਜਾ ਧਾਇ

ਆਗਣ ਮਾਰਿਆ ਪਰਜਮੋਇ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਇਆ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ੩ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਂਹ ॥ ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ ੧ ਮ: ੨ ॥ ਵੈਦਾ ਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦੁ ਤੂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਗੁ ਪਛਾਣਿ ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਾਰੂ ਰੋਗ ਉਠਿਅਹਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ ਆਪਣਾ ਤ ਨਾਨਕ ਵੈਦੁ ਸਦਾਇ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੇਵ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਿਤੇ ਬੇਦ ਪੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥ ਦਸ ਅਵਤਾਰੀ ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ॥ ਦੈਤਾ ਮਾਰੇ ਧਾਇ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਇਆ ॥ ਈਸ ਮਹੇਸੁਰੁ ਸੇਵ ਤਿਨੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਦੁਨੀਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇ

੫ ਆਪੁ ਛਪਾਇਆ ॥ ਧਰਮੁ ਕਰਾਏ ਕਰਮ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ੪ ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਕੰਤੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਝੂਰਿ ਮਰਹਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ ਅਵਰੀ ਲਾਗਾ ਨੇਹੁ ੧ ਮ: ੨ ॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਛਿੰਝ ਪਵਾਇ ਮਲਾਖਾੜਾ ਰਚਿਆ ॥ ਲਥੇ ਭੜਥੂ ਪਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਚਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਰੇ ਪਛਾੜਿ ਮੂਰਖ ਕਚਿਆ ॥ ਆਪਿ ਭਿੜੈ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਰਚਿਆ ॥ ਸਭਨਾ ਖਸਮੁ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੈ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਵਿਣੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀਐ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ੫ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ਅਵਰਿ ਕਰੇਂਦਾ ਵੰਨ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤਿਸੁ ਸਾਹ ਸਿਉ ਕੇਵ ਰਹਸੀ ਰੰਗੁ ॥ ਰੰਗੁ ਰਹਿਆ ਤਿਨ੍ ਕਾਮਣੀ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਉ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਭਾਇ ਬਾਹਰੀ ਤਿਨ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ੧ ਮ: ੩ ॥ ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ਵਰਸੈ ਨੀਰੁ ਨਿਪੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਤਿਨ੍ ਕਾਮਣੀ ਜਿਨ੍ ਕੰਤੈ ਸਿਉ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਉਪਾਇ ਇਕੁ ਵਰਤਿਆ ॥ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਵਰਤਾਇ ਅੰਦਰਿ ਵਾਦੁ ਘਤਿਆ ॥ ਪਰਵਿਰ

ਤਿਨਿਰਵਿਗਤਿਰਾਣਦੇਵੇਵਿਵਿਛਿਧਿਰਮਦਿਰੈਰੈਬੂਝਿਆ॥ਮਨਮੁਖਕਚੇਕੂੜਿਆਰਤਿਨੀਨਿਹਚਉਦ
ਰਗਹਹਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਸਬਦਿਸੂਰਹੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਿਨੀਮਾਰਿਆ॥ਸਚੇਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਬ
ਦਿਸਵਾਰਿਆ॥ਸੇਭਗਤਤੁਧੁਭਾਵਦੇਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਤਿ
ਨਾਵਿਟਹੁਹਉਵਾਰਿਆ ੫ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ॥ ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇਆਵਰਸੈਲਾਇਝੜੁ
ੜੀ॥ਨਾਨਕਭਾਣੈਚਲੈਕੰਤਕੈਸੁਮਾਣੇਸਦਾਰਲੀ॥੧ ਮਃ ੩ ਕਿਆਉਠਿਦੇਖਹੁਬਪੁੜੇਇਸੁਮੇ
ਘੈਹਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਏਹੁਮੇਘੁਪਠਾਇਆਤਿਸੁਰਾਖਹੁਮਨਮਾਂਹਿ॥ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇ
ਸੀਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੀਸਭਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇਇ ੨ ਪਉੜੀ ਸੋਹ
ਰਿਸਦਾਸਰੇਵੀਐਜਿਸੁਕਰਤਨਲਾਗੈਵਾਰ॥ਆਡਾਣਾਆਕਾਸੁਕਰਿਖਿਨਮਹਿਢਾਹਿਉਸਾਰਣਹਾ
ਰੁ॥ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀਚਾਰ॥ਮਨਮੁਖਅਗੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਬਹੁਤੀਹੋਵੈਮ
ਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬੜੈਬਖਸੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰ॥ਓਥੈਹਥੁਨਅਪੜੈਕੂਕਨਸੁਣੀਐ
ਪੁਕਾਰ॥ਓਥੈਸਤਿਗੁਰੁਬੇਲੀਹੋਵੈਕਢਿਲਏਅੰਤੀਵਾਰ॥ਏਨਾਜੰਤਾਨੋਹੋਰਸੇਵਾਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿ
ਕਰਤਾਰ ੬ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਬਾਬੀਹਾਜਿਸਨੋਤੂਪੂਕਾਰਦਾਤਿਸਨੋਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਅਪਣੀ
ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਵਰਸਸੀਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਹਰਿਆਵਲਿਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਬਹਦਿ
ਆਉਠਦਿਆਨਿਤਧਿਆਈਐਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਹੀਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੇਵੈਹਰਿਸੋਇ ੧ ਮਃ ੩॥ ਕਲਮਲਿਹੋਈਮੇਦਨੀਅਰਦਾਸਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਸਚੈਸੁਣਿ
ਆਕੰਨੁਦੇਧੀਰਕਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਇੰਦ੍ਰੈਨੋਫੁਰਮਾਇਆਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਅਨੁਧ
ਨੁਉਪਜੈਬਹੁਘਣਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਸਭਨਾਜੀਆਦੇਇ
ਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਸੁਖੁਊਪਜੈਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਇ ੨ ਪਉੜੀ ਹਰਿਜੀ
ਉਸਚਾਸਚੁਤੂਸਚੇਲੈਹਿਮਿਲਾਇ॥ਦੂਜੈਦੂਜੀਤਰਫਹੈਕੂੜਿਮਿਲੈਨਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਆਪੇ

ਜੋਤਿ ਵਿਛੁੰਨੀ ਮਿਲਿਆ ਅਥੋਕੁ ਦਰਗਤਿ ਦੇ ਇਦਿ ਮਾਈ ॥ ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਹੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾ
ਇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ
ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਜਿਨ੍ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
ਤਿਨ੍ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ
ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ
ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ
ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਵਰਸਦਾ ਬੂਝਨਿ ਬੂਝਣਹਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ੀ ਬੁਝਿਆ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਰਸੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾ
ਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਤੋਲੇ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀਐ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਤੋਲਸੀ ਆਪੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੂਝ
ਦਿਤੀ ਬੁਝਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚ
ਲਸੀ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਾਗੇ ਤਿਨ੍ੀ ਘਰੁ ਰਖਿਆ ਦੂਤਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਇ
॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਨਾ ਬਿਲਲਾਇ ਨਾ ਤਰਸਾਇ ਏਹੁ ਮਨੁ ਖਸਮ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਚੜੈ ਚਵਗਲਿ ਵੰਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਜਲ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਵਾ
ਸੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਮਾਹਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੂਕਣ ਪਾਹਿ ॥ ਜਲ ਥਲ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਵ

੮੨੩

ਗ ਸਦਾ ਖਾਲੀ ਕੋ ਕਿਛੁ ਉਨਾ ਨਾਹਿ ॥ ਤੈ ਜਲਿ ਵਰਸਦੈ ਤਿਖ ਮਰਹਿ ਭਾਗਾ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਤਿਨ੍ ਸੋਇ ਓਪਇਓ ਜਿਨ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਥ ਜਤੀ ਸਿਧ ਪੀਰ ਕਿ
ਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁਝੈ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਭਾ
ਇਆ ॥ ਜਲਾ ਬਿੰਬੁ ਅਸਰਾਲੁ ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਨੀਲੁ ਅਨੀਲੁ ਅਗੰਮੁ ਸਰਜੀਤੁ ਸਬਾਇ
ਆ ॥ ਅਗਨਿ ਉਪਾਈ ਵਾਦੁ ਭੁਖ ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ ਰਖੈ ਰ
ਖਣਹਾਰੁ ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਸਭ ਤੈ ਵਰਸਦਾ ਵਰ
ਸੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੇ ਬਿਰਖਾ ਹਰੀਆਵਲੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ
ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਚਮਕਿਆ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਵੁਠੈ
ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਊਪਜੈ ਜਾਂ ਸਹੁ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਜੀਆਂ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾ
ਇ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਕਦੇ ਆਵੈ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ
ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਾਰ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀ
ਐ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ
ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੀ
ਐ ਲਗੈ ਸਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬ
ੀਹਾ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਮਤੁ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਇਹੁ ਬਾਬੀਹਾ ਪਸੂ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਬੂਝਣੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ ਪੀਆ ਤਿਨ੍ ਬਹੁੜਿ ਨ ਲਾਗੀ ਆ
ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਲਾਰੁ ਸੀਤਲ ਰਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇਐ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਵੁਠੈ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਹੋਇ ਧਰਣੀ ਨੋ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਗ

ਤਮਨ

ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਜਲੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ॥ ੨
ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਇਕੋ ਤੂ ਧਣੀ॥ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਗਣੀ॥
ਮਾਣਸ ਕੂੜਾ ਗਰਬੁ ਸਚੀ ਤੁਧੁ ਮਣੀ॥ ਆਵਾਗਉਣੁ ਰਚਾਇ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ
ਆਪਣਾ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਗਣੀ॥ ਜੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਤ ਕੇਹੀ ਗਣਤ ਗਣੀ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਗੁ
ਬਾਰਿ ਜਿਉ ਭੁਲਾ ਮੰਝਿ ਵਣੀ॥ ਕਟੇ ਪਾਪ ਅਸੰਖ ਨਾਵੈ ਇਕ ਕਣੀ॥ ੧੧ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਬਬੀਹਾ ਖ
ਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ਮਹਲੁ ਦੇਖਿ ਅਰਦਾਸਿ ਪਾਇ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਹਿ ਬੋਲਿਆ
ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ॥ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਕਿਆ ਬਪੜਾ ਜਗਤੈ ਕੀ
ਤਿਖ ਜਾਇ॥ ੧ ਮਃ ੩॥ ਬਾਬੀਹਾ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਬੋਲਿਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਮੇਰਾ
ਜੀਉ ਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਅਸੰ
ਖ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਹੋਈ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਤੁਧੈ ਗੋਈ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤੁ
ਝ ਹੀ ਤੇ ਹੋਈ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਕੋਈ॥ ਇਕਿ ਸਾਹ ਸਦਾਵਹਿ ਸੰਚਿ ਧਨੁ
ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕ ਮੰਗਤੇ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਸੋਈ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਾਜਾਰੀਆ ਭੀਹਾਵਲਿ
ਹੋਈ॥ ਕੂੜਿ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ॥ ੧੨ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਬਾਬੀਹਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮਹ
ਲੁ ਪਾਇਆ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰਿ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ
ਨ ਹੋਵਈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਘਾਲ॥ ੧ ਮਃ ੩
ਬਾਬੀਹਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਜੀਅ ਦਾਨ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਊਤਰੈ ਛੁਟਕਿ ਜਾਂਹਿ ਮੇ
ਰੇ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨੇਧਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਹੋ
ਇ ਭਗਵਾਨੁ॥ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਰ

ਸਾ [illegible] ਭੁਗੈ ਨਾਮਿ ਨ [illegible] ਧਰੋਧਿਆ ॥ ਰਨ ਫੁਟੈ ਛਿਗਿਆ ਇਉ ਗੁਰ ਹਰਮਾ ਵਦੇ ਦਰਗਾਹ ਰੋਇ ਰਿਧੁ [illegible]
ਤੁ ਐਜਨਮਾ ਤਿਨ ਰਹਾਇਆ ਕਿਤੁ ਆਇ ਐਸਾ ਣੋ ॥ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਆਪਿ ਨ ਮਿਨਾਮਿ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉਹੈ ਧਿਆਇਆ ਸੰਚ ਅਲਖ ਆਪਣਾ ॥ ਤੂ ਰਹੁ ਫਦਾ ਤੋ ਨਿਧਨੁ ਗਾਇਆ
ਸੀ ਅਵਗਾਹਿਆ ॥ ਗਾਜਿ ਸੁਖ ਮਜੋਸੈ ਧਾਇ ਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ੧੨ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
ਰਾਤਿ ਨ ਵਿਹਾਵੀ ਸਾਕਤਾਂ ਜਿਨਾ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਰਾਤੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਉ ॥ ੧ ਮਃ ੫ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕਾ ਹਭੇ ਮਣੀ ਮਥੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਣਿਆ
ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹੰਨਿ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥ ਅੰਤਿ ਖਲੋ
ਆ ਆਇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਘਾਲਿਆ ॥ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਚਾ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥
ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਿ
ਆ ॥ ਪਸੂ ਮਾਣਸ ਚੰਮਿ ਪਲੇਟੇ ਅੰਦਰਹੁ ਕਾਲਿਆ ॥ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥ ੧੩ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹੈ ਹੁਕਮੁ
ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜ੍ਹੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਬਬੀ
ਹੇ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਰਹਿ ਗਈ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਦੇਂਦਾ ਸਭਨੀ
ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ਮਃ ੩ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੂ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਖਾ ਹੈ ਕਿਤੁ ਪੀ
ਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰੰਮਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ
ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਬੈਸਹਿ ਜਾਇ ਸਦੁ ਨ ਦੇਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਭੰ
ਨਿ ਸੀਤਲੁ ਜਲੁ ਹੇਂਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਭਸਮ ਚੜ੍ਹਾਵਹਿ ਅੰਗਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਜਟਾ ਬਿਕਟ
ਬਿਕਰਾਲ ਕੁਲੁ ਘਰੁ ਖੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਆ

ਗਨਿਜਲਾਵਹਿਅੰਗੁਆਪੁਵਿਗੋਵਹੀ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਤਨੁਛਾਰੁਕਿਆਕਹਿਰੋਵਹੀ॥ਸੋਹਨਿ
ਖਸਮਦੁਆਰਿਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹੀ॥ ੧੫ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਬਾਬੀਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਬੋ
ਲਿਆਤਾਂਦਰਿਸੁਣੀਪੁਕਾਰ॥ਮੇਘੈਨੋਫੁਰਮਾਨੁਹੋਆਵਰਸਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈ
ਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨੀਸਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਸਭਹਰੀਆਵਲੀਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ ੧ ਮਃ ੩ ਬਾਬੀਹਾਇਵਤੇਰੀਤਿਖਾਨਉਤਰੈਜੇਸਉਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਨਦ
ਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਨਦਰੀਉਪਜੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਜਾਹਿਵਿ
ਕਾਰ॥ ੨ ਪਉੜੀ ਇਕਿਜੈਨੀਉਝੜਪਾਇਧੁਰਹੁਖੁਆਇਆ॥ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਹੀ
ਨਾਮੁਨਤੀਰਥਿਨ੍ਹਾਇਆ॥ਹਥੀਸਿਰਖੋਹਾਇਨਭਦੁਕਰਾਇਆ॥ਕੁਚਲਰਹਹਿਦਿਨਰਾਤਿ
ਸਬਦੁਨਭਾਇਆ॥ਤਿਨਜਾਤਿਨਪਤਿਨਕਰਮਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਿਜੂਠੈਵੇਜਾਤਿਜੂਠਾਖਾ
ਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਆਚਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਓਅੰਕਾਰਿਸਚਿਸਮਾਇਆ
੧੬ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਸਾਵਣਿਸਰਸੀਕਾਮਣੀਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੁ
ਹਾਗਣੀਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥ ੧ ਮਃ ੩ ਸਾਵਣਿਦਝੈਗੁਣਬਾਹਰੀਜਿਸੁਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆ
ਰੁ॥ਨਾਨਕਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਈਸਭੁਸੀਗਾਰੁਖੁਆਰੁ॥ ੨ ਪਉੜੀ ਸਚਾਅਲਖਅਭੇ
ਉਹਠਿਨਪਤੀਜਈ॥ਇਕਿਗਾਵਹਿਰਾਗਪਰੀਆਰਾਗਿਨਭੀਜਈ॥ਇਕਿਨਚਿਨਚਿਪੂਰਹਿ
ਤਾਲਭਗਤਿਨਕੀਜਈ॥ਇਕਿਅੰਨੁਨਖਾਹਿਮੂਰਖਤਿਨਾਕਿਆਕੀਜਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਹੋਈਬਹੁ
ਤੁਕਿਵੈਨਧੀਜਈ॥ਕਰਮਵਧਹਿਕੈਲੋਅਖਪਿਮਰੀਜਈ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਸੰਸਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਜਈ॥ਹਰਿਭਗਤੀਅਸਨੇਹਿਗੁਰਮੁਖਿਘੀਜਈ॥ ੧੭ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਮ
ਲਾਰਰਾਗੁਜੋਕਰਹਿਤਿਨਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਏਕੁਪਛਾਣਿਆਏਕੋਸਚਾਸੋ
ਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸਚਾਸਚੁਮਨਿਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਅੰਦਰਿਸਚੀਭਗਤਿਹੈਸਹਜੇਹੀਪਤਿਹੋਇ

ਕਲਿਜੋਗ ਮਹਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ
ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੋਕਾਂ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹੁਕਮਿ ਇੰਦੁ ਵ
ਰਸਦਾ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਂਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿਐ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪੂਰਾ
ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਮੈਲੁ
ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾਣਿ ਮਨੂਆ ਨਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ
ਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਾ ਆਇਆ ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਜਾਂ ਖਸਮੈ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ
ਸਲਾਹਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਲਹਾਂ ਦੇਂਦੇ ਬਾਵਲੇ ਲੈਂਦੇ ਵਡੇ ਨਿਲ
ਜ ॥ ਚੂਹਾ ਖਡ ਨ ਮਾਵਈ ਤਿਕਲਿ ਬੰਨੈ ਛਜ ॥ ਦੇਨਿ ਦੁਆਈ ਸੇ ਮਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਦੇਨਿ ਸਿ ਜਾਹਿ
॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਫਸਲਿ ਅਹਾੜੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸਾਵਣੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥
ਮੈ ਮਹਦੂਦੁ ਲਿਖਾਇਆ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਰ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੇ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ॥ ਕੇਤੇ
ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਉ ਮਣੁ ਹਸਤੀ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਖਾਵੈ ਪੰਜਿ ਸੈ
ਦਾਣਾ ਖਾਇ ॥ ਡਕੈ ਫੂਕੈ ਖੇਹ ਉਡਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਫੂਕਿ ਮੁਈ ਦੇਵਾਨੀ ॥ ਖਸਮ
ਿ ਮਿਟੀ ਫਿਰਿ ਭਾਨੀ ॥ ਅਧੁ ਗੁਲਾ ਚਿੜੀ ਕਾ ਚੁਗਣੁ ਗੈਣਿ ਚੜੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹਾ ਚੰ
ਗੀ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ਸਭ ਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਇ ॥ ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ
ਘੁਰੈ ਨ ਮਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧਾ ਕਿਸ ਨੋ ਬੁਕਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਖਸਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਅ
ਕ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਅਕ ਤਿਡਾ ਅਕ ਡਾਲੀ ਬਹਿ ਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹੋ ਚੰਗਾ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁ
ਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਸੁਖਿ ਕੀਤੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗਲਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨਿ ਘਣੇਰੇ ਛਡਿ ਨ ਸਕੈ
ਕੋਈ ॥ ਮਖੀ ਮਿਠੈ ਮਰਣਾ ॥ ਜਿਨ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਇਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਦੇ ਇਕ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥੧੪॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ ਦਿਨਿ ਕਾਲੁ ॥ ਛਿਜੈ ਕਾਇਆ ਹੋਇ ਪਰਾਲੁ ॥ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤਿਆ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਭੁਲਿਆ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਤਪ ਤਾਲੁ ॥ ਅੰਧਾ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਇਆ ਝੇਰਿ ॥ ਪਿਛੈ ਰੋਵਹਿ ਲਿਆਵਹਿ ਫੇਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਮੋਇਆ ਰੋਂਹਿ ਰੋਂਦੇ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿਨ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥ ਮੁਆ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਈ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਾਦੀ ॥ ਵੰਨੁ ਗਇਆ ਰੂਪੁ ਵਿਣਸਿਆ ਦੁਖੀ ਦੇਹ ਰੁਲੀ ॥ ਕਿਥਹੁ ਆਇਆ ਕਹ ਗਇਆ ਕਿਹੁ ਨ ਸੀਓ ਕਿਹੁ ਸੀ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਗਲਾ ਗੋਈਆ ਕੀਤਾ ਚਾਉ ਰਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਨਾਵੈ ਸਾਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਦੇ ਹੀ ਰਜੈ ਨਾਹੀ ਮੂਰਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਲਗਿ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥੧੫॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਕਾਂਢੀਐ ਜਿਤੁ ਸਿਰਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪਲੈ ਧਨੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਉ ਫਕੀਰ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਵਸਹਿ ਤੇ ਨਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਖੀ ਦੁਨੀ ਸਹੇੜੀਐ ਜਾਇ ਤ ਲਗ

ਜਿਤੁ ਖਾਧਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖਾ ਰੂਪੀ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਂ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਭੁਖਾ ਜੇਤੇ ਰਸ
ਸਰੀਰ ਕੇ ਤੇਤੇ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥ ੨ ਮਃ ੧ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧੁ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ॥ ਚਿਕੜਿ
ਲਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਤੁਟੈ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥ ਬੰਧੁ ਤੁਟਾ ਬੇੜੀ ਨਹੀ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਨਾ ਹਾਥ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕੇਤੇ ਡੁਬੇ ਸਾਥ ॥ ੩ ਮਃ ੧ ਲਖ ਮਣ ਸੁਇਨਾ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ਲਖ ਸਾਹਾ
ਸਿਰਿ ਸਾਹ ॥ ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਜਿਥੈ ਸਾਇਰੁ ਲੰਘਣਾ
ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹ ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਓਥੈ ਜਾਣੀਅ
ਹਿ ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ੪ ਪਉੜੀ ਇਕਨ੍ਹਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥ ਬਧੇ
ਛੁਟਹਿ ਸਚਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥ ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇ
ੜੁ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ ਭਉਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ॥ ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ਪੀੜੇ ਘਾ
ਣੀਐ ॥ ਨਿੰਦਕ ਲਾਇਤਬਾਰ ਮਿਲੇ ਹੜ੍ਹਵਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਜਾ
ਣੀਐ ॥ ੨੧ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ਨਾਉ ਫਕੀਰੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤੁ ਨਾਉ ॥ ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ
ਪਾਰਖੂ ਏਵੈ ਕਰੇ ਗੁਆਉ ॥ ਇਲਤਿ ਕਾ ਨਾਉ ਚਉਧਰੀ ਕੂੜੀ ਪੂਰੇ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ
ਐ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥ ੧ ਮਃ ੧ ਹਰਣਾਂ ਬਾਜਾਂ ਤੈ ਸਿਕਦਾਰਾਂ ਏਨਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਾਉ ॥ ਫਾਂਧੀ ਲ
ਗੀ ਜਾਤਿ ਫਹਾਇਨਿ ਅਗੈ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਸੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਨੀ ਕਮਾਣਾ ਨਾਉ ॥ ਪਹਿਲੋ ਦੇ
ਜੜ੍ਹ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮੈ ਤਾ ਉਪਰਿ ਹੋਵੈ ਛਾਂਉ ॥ ਰਾਜੇ ਸੀਹ ਮੁਕਦਮ ਕੁਤੇ ॥ ਜਾਇ ਜਗਾਇਨਿ ਬੈਠੇ ਸੁ
ਤੇ ॥ ਚਾਕਰ ਨਹਦਾ ਪਾਇਨਿ ਘਾਉ ॥ ਰਤੁ ਪਿਤੁ ਕੁਤਿਹੋ ਚਟਿ ਜਾਹੁ ॥ ਜਿਥੈ ਜੀਆਂ ਹੋਸੀ ਸਾਰ ॥ ਨ
ਕੀਂ ਵਢੀਂ ਲਾਇਤਬਾਰ ॥ ੨ ਪਉੜੀ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਮੇਦਨੀ ਆਪੇ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਰ
ਮੁ ਨ ਕਟੀਐ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਭਉ ਊਪਜੈ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਭੈ ਤੇ ਸਹ
ਜੁ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਭੈ ਤੇ ਭੈਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿ

ਰਹਉ ਉਪਾਈਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫੈਲੀ ਸਰਣਿ ਜਾਵਨੀ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਜਲ ਤੇ ਕਗਪੁ
ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਵਿਚਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕੂੜੈ ਕਾਮੈ
ਸਤਿ ਭੁਖ ਵਿਸ ਦੈਹਿ ਵ੍ਹਾਲੈ ਬੈਸਾਲੇ ਪਾਲਿ ਮਾਲਿ ਮਿਚਲਿ ਭੁਖੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਪਲੇਥੁ ॥ ਭੁਖਿ ਕੈ
ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਇ ਇਕ ਕਰਤੁ ਪਿਟੈ ਅੰਧਾ ॥ ਛੁਪੈ ਚੰਗਾ ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਨਾਵੈ ਮੁਰਿਗਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ
ਰੂਪੁ ਜਾਤਿ ਜੋਬਨੁ ਪੰਜੇ ਠਗ ॥ ਏਨੀ ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਕਿਨੈ ਨ ਰਖੀ ਲਜ ॥ ਏਨਾ ਠਗਨਿ ਠਗ ਸੇ ਜਿ ਗੁਰ
ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੜਿਆ ਲੇਖੇਦਾਰੁ ਲੇ
ਖਾ ਮੰਗੀਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰੁ ਅਉਖਾ ਤੰਗੀਐ ॥ ਅਉਘਟ ਰੁਧੇ ਰਾਹ ਗਲੀਆ ਰੋਕੀਆ
॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ॥ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ॥ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ
ਖਾਹੁ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਛੁਟਸੀ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਾਹ ਗਿਰਾਹ ਦੇਂ
ਦਾ ਜਾਣੀਐ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ
ਪੀੜ ॥ ਧਰਤੀ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਇਕਿ ਦਰਿ ਰਹਨਿ ਵਜੀਰ ॥ ਇਕਨਾ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਇਕਿ ਮਰਿ ਹੋ
ਹਿ ਜਹੀਰ ॥ ਇਕਿ ਦੇ ਖਾਹਿ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕਿ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਫਕੀਰ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੀ ਢਾਹੇ ਏਕ
ਚਸੇ ਮਹਿ ਲਖ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਨਥੈ ਨਥਿਆ ਬਖਸੇ ਤੋੜੇ ਨਥ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਲੇਖੇ ਬਾਝੁ ਅਲਖੁ
॥ ਕਿਉ ਕਥੀਐ ਕਿਉ ਆਖੀਐ ਜਾਪੈ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥ ਕਰਣਾ ਕਥਨਾ ਕਾਰ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਕਥੁ
॥ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣੇਇ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਜਰੁ ਜ
ਰੈ ਤ ਨਉ ਕੁਲ ਬੰਧੁ ॥ ਪੂਜੈ ਪ੍ਰਾਣ ਹੋਵੈ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ॥ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ਕਹਾਂ ਏਹੁ ਜਾਣੁ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤ
ਰਹੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਇਹੁ ਪਰਸਾਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੋਂਦਾ ਫੜੀਅਗੁ ਨਾਨਕ ਜਾ
ਣੁ ॥ ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਜੂਨੀ ਪਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੜ੍ਹੀਐ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਹੋਰਿ ਬੁਧੀ ਮਿਥਿਆ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਿਆ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਗਰਬਿ

ਗੁਣਬਾਹਰੁਤਿਨਸੁਖੁਨਭਾਇਆ।ਚਲੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਤਾਵਣਿਤਤਿਆ।ਬਲਦੀਅੰਦਰਿਤੇਲੁਦੁਬਿਧਾਘ
ਤਿਆ।ਆਇਆਉਠੀਖੇਲੁਫਿਰੈਉਵਤਿਆ।ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੁਸਚੈਰਤਿਆ।੨੪ ਸਲੋਕਮਃ੧
ਪਹਿਲਾਂਮਾਸਹੁਨਿੰਮਿਆਮਾਸੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ।ਜੀਉਪਾਇਮਾਸੁਮੁਹਿਮਿਲਿਆਹਡੁਚੰਮੁਤਨੁਮਾ
ਸੁ।ਮਾਸਹੁਬਾਹਰਿਕਢਿਆਮੰਮਾਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ।ਮੁਹੁਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸੁ।ਵਡਾਹੋ
ਆਵੀਆਹਿਆਘਰਿਲੈਆਇਆਮਾਸੁ।ਮਾਸਹੁਹੀਮਾਸੁਊਪਜੈਮਾਸਹੁਸਭੋਸਾਕੁ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਤਾਂਕੋਆਵੈਰਾਸਿ।ਆਪਿਛੁਟੇਨਹਛੂਟੀਐਨਾਨਕਬਚਨਿਬਿਣਾਸੁ।੧ ਮਃ੧
ਮਾਸੁਮਾਸੁਕਰਿਮੂਰਖੁਝਗੜੇਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਜਾਣੈ।ਕਉਣੁਮਾਸੁਕਉਣੁਸਾਗੁਕਹਾਵੈਕਿ
ਸੁਮਹਿਪਾਪਸਮਾਣੇ।ਗੈਂਡਾਮਾਰਿਹੋਮਜਗਕੀਏਦੇਵਤਿਆਕੀਬਾਣੇ।ਮਾਸੁਛੋਡਿਬੈਸਿਨਕੁਪਕੜਹਿ
ਰਾਤੀਮਾਣਸਖਾਣੇ।ਫੜੁਕਰਿਲੋਕਾਂਨੋਦਿਖਲਾਵਹਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਸੂਝੈ।ਨਾਨਕਅੰਧੇਸਿਉਕਿ
ਆਕਹੀਐਕਹੈਨਕਹਿਆਬੂਝੈ।ਅੰਧਾਸੋਇਜਿਅੰਧੁਕਮਾਵੈਤਿਸੁਰਿਦੈਸਿਲੋਚਨਨਾਹੀ।ਮਾਤਪਿ
ਤਾਕੀਰਕਤੁਨਿਪੰਨੇਮਛੀਮਾਸੁਨਖਾਂਹੀ।ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਜਾਂਨਿਸਿਮੇਲਾਓਥੈਮੰਧੁਕਮਾਹੀ।ਮਾਸਹੁਨਿੰਮੇ
ਮਾਸਹੁਜੰਮੇਹਮਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ।ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ।ਬਾਹਰਕਾਮਾਸੁ
ਮੰਦਾਸੁਆਮੀਘਰਕਾਮਾਸੁਚੰਗੇਰਾ।ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਮਾਸਹੁਹੋਏਜੀਇਲਇਆਵਾਸੇਰਾ।ਅਭ
ਖੁਭਖਹਿਭਖੁਤਜਿਛੋਡਹਿਅੰਧੁਗੁਰੂਜਿਨਕੇਰਾ।ਮਾਸਹੁਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁਜੰਮੇਹਮਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ
।ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ।ਮਾਸੁਪੁਰਾਣੀਮਾਸੁਕਤੇਬੀਚਹੁਜੁਗਿਮਾਸੁ
ਕਮਾਣਾ।ਜਜਿਕਾਜਿਵੀਆਹਿਸੁਹਾਵੈਓਥੈਮਾਸੁਸਮਾਣਾ।ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਨਿਪਜਹਿਮਾਸਹੁਪਾ
ਤਿਸਾਹਸੁਲਤਾਨਾਂ।ਜੇਓਇਦਿਸਹਿਨਰਕਿਜਾਂਦੇਤਾਂਉਨ੍ਹਕਾਦਾਨੁਨਲੈਣਾ।ਦੇਂਦਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿ
ਲੈਦੇਦੇਖਹੁਏਹੁਧਿਙਾਣਾ।ਆਪਿਨਬੂਝੈਲੋਕਬੁਝਾਏਪਾਂਡੇਖਰਾਸਿਆਣਾ।ਪਾਂਡੇਤੂਜਾਣੈਹੀ
ਨਾਹੀਕਿਥਹੁਮਾਸੁਉਪੰਨਾ।ਤੋਇਅਹੁਅੰਨੁਕਮਾਦੁਕਪਾਹਾਂਤੋਇਅਹੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਗੰਨਾ।ਤੋਇਆ

ਲੋਭੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਿਰਛੈ ਤੈ ਐਬ ਬਹੁਤੁ ਬਿਕਾਰਾ ਏਤੇ ਰਸ ਛੋਡਿ ਹੋਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ੨

ਪਉੜੀ ਹਉ ਕਿਆ ਆਖਾ ਇਕ ਜੀਭ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਬਜਾਰੀਆ ਬਾਜਾਰੁ ਜਿਨੀ ਰਚਾਇਆ ਇਕੁ ਥਿਰੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਭਾਇਆ ੨੫

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਰਖੁ ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਵਿਸੁ ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਖਵਾਲੇ ਤਿਸੁ ੧

ਮਃ ੨ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲਿ ਏਨੀ ਜਲੀਈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਇਕ ਨ ਚਲੀਆ ਨਾਲਿ ੨

ਪਉੜੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਇਆ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਕਾਲੁ ਚਲਾਏ ਬੰਨਿ ਕੋਇ ਨ ਰਖਸੀ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ਚੜਿਆ ਨਚਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬੇੜੁ ਸਚਾ ਰਖਸੀ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾੜੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਖਸੀ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਚੋਗ ਹੁਕਮੀ ਛੁਟਸੀ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਕੂੜੁ ਨਿਖੁਟਸੀ ੨੬

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਦੇਖਾਇ ਦੇਇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿਕਾਰ ਧੁਨਿ ਤਹ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ਤਹ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਹੈਰਾਨੁ ਤਾਰ ਘੋਰ ਬਾਜਿੰਤ੍ਰ ਤਹ ਸਾਚਿ ਤਖਤਿ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸੁਖਮਨ ਕੈ ਘਰਿ ਰਾਗੁ ਸੁਨਿ ਸੁੰਨਿ ਮੰਡਲਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰੀਐ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਮਾਇ ਸਭਿ ਸਖੀਆ ਪੰਚੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਸਬਦੁ ਖੋਜਿ ਇਹੁ ਘਰੁ ਲਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ੧

ਮਃ ੧ ਚਿਲਿਮਿਲਿ ਬਿਸੀਆਰ ਦੁਨੀਆ ਫਾਨੀ ਕਾਲੂਬਿ ਅਕਲ ਮਨ ਗੋਰ ਨ ਮਾਨੀ ਮਨ ਕਮੀਨ ਕਮਤਰੀਨ ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਖੁਦਾਇਆ ਏਕੁ ਚੀਜੁ ਮੁਝੈ ਦੇਹਿ ਅਵਰ ਜਹਰ ਚੀਜ ਨ ਭਾਇ

ਆਪੁਰਖਖਸਮੁਕੁਲੈਨਿਕਮਤਿਖੁਦਾਇਆ॥ਅਨਤੁਆਨਤੁਕੁਦਰਤੀਆਇਆ॥ਸਗਲ
ਨਾਨਕਦੀਬਾਨੁਮਸਤਾਨਾਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਆਤਮਸਤੁਨੀਆਪੁਨਕਨਾਮੁਖੁਦਾਇਆ
੨ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ਨਵੀਸਤੁਵਰਤੈਚਲਤੁਚਲਤੁਵਖਾਣਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ
ਰਮੇਸਰੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ॥ਲਥੇਸਭਿਵਿਕਾਰਸਬਦਿਨੀਸਾਣਿਆ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧ
ਰੁਭਏਨਿਕਾਣਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਾਤਾਰੁਸਭਿਰੰਗਮਾਣਿਆ॥ਪਰਗਟੁਭਇਆਸੰਸਾ
ਰਿਮਿਹਰਛਾਵਾਣਿਆ॥ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਸਦਕੁਰਬਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਲਏਮਿਲਾਇ
ਖਸਮੈਭਾਣਿਆ॥ ੨੭ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਧੰਨੁਸੁਕਾਗਦੁਕਲਮਧੰਨੁਧਨੁਭਾਂਡਾਧਨੁਮਸੁ॥ਧਨੁ
ਲੇਖਾਰੀਨਾਨਕਾਜਿਨਿਨਾਮੁਲਿਖਾਇਆਸਚੁ॥ ੧ ਮਃ ੧ ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਉਪ
ਰਿਲੇਖੁਭਿਤੂੰ॥ਏਕੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਦੂਜਾਕਾਹੇਕੂ॥ ੨ ਪਉੜੀ ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆ
ਪਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਤੂਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾ
ਣਦਾਤੁਧੁਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਤੂਅਲਖਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਦਿਖਾਈ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿ
ਆਨੁਦੁਖੁਭਰਮੁਹੈਗੁਰਗਿਆਨਿਗਵਾਈ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਸੁਮੇਲਿਲੈਹਿਸੋਨਾਮੁ
ਧਿਆਈ॥ਤੂਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਰਵਿਆਸਭਠਾਈ॥ਜਿਤੁਤੂਲਾਇਹਿਸਚਿਆਤਿਤੁ
ਕੋਲਗੈਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈ॥ ੨੮ ॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ ॥ ॥

ਰਾਗੁਮਲਾਰਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ ੴਸਤਿਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੇਵੀਲੇਗੋਪਾਲਰਾਇਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨ॥ਭਗਤਿਦਾਨੁਦੀਜੈਜਾਚਹਿਸੰਤਜਨਾ ੧
ਰਹਾਉ ਜਾਂਚੈਘਰਿਦਿਗਦਿਸੈਸਰਾਇਚਾਬੈਕੁੰਠਭਵਨਚਿਤ੍ਰਸਾਲਾਸਪਤਲੋਕਸਮਾਨਿਪੂਰੀ
ਅਲੇ॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਲਛਿਮੀਕੁਆਰੀ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੀਵੜੇਕਉਤਕੁਕਾਲੁਬਪੁੜਾਕੋਟਵਾਲੁਸੁ
ਕਰਾਸਿਰੀ॥ਸੁਐਸਾਰਾਜਾਸ੍ਰੀਨਰਹਰੀ॥੧ ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੁਲਾਲੁਬ੍ਰਹਮਾਚਤੁਰਮੁਖੁਡਾਂਵੜਾਜਿਨਿਬਿ

ਰਿਈਸਰੁਬਾਵਲਾਜਗਤਗੁਰੂਤਤਸਾਰਖਾਗਿਆਨੁਭਾਖੀਲੇਪਾ
ਪੁਪੁੰਨੁਜਾਂਚੈਡਾਂਗੀਆਦੁਆਰੈਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਲੇਖੀਆਧਰਮਰਾਇਪਰੁਲੀਪ੍ਰਤਿਹਾਰੁਸੋ
ਐਸਾਰਾਜਾਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲੁ ੨ ਜਾਂਚੈਘਰਿਗਣਗੰਧਰਬਰਿਖੀਬਪੁੜੇਢਾਢੀਆਗਾਵੰਤਆ
ਛੈਸਰਬਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਰੂਪੀਆਅਨਗਰੂਆਆਖਾੜਾਮੰਡਲੀਕਬੋਲਬੋਲਹਿਕਾਛੇਚਉ
ਰਢੂਲਜਾਂਚੈਹੈਪਵਣੁਚੇਰੀਸਕਤਿਜੀਤਿਲੇਭਵਣੁਅੰਡਟੂਕਜਾਂਚੈਭਸਮਤੀਗਾਰੁਐ
ਸਾਰਾਜਾਤ੍ਰਿਭਵਣਪਤੀ ੩ ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੂਰਮਾਪਾਲੁਸਹਸ੍ਰਫਨੀਬਾਸਕੁਸੇਜਵਾਲੂਆ
ਅਠਾਰਹਭਾਰਬਨਾਸਪਤੀਮਾਲਣੀਛਿਨਵੈਕਰੋੜੀਮੇਘਮਾਲਾਪਾਣੀਹਾਰੀਆਨਖਪ੍ਰ
ਸੇਵਜਾਂਚੈਸੁਰਸਰੀਸਪਤਸਮੁੰਦਜਾਂਚੈਘੜਥਲੀਏਤੇਜੀਅਜਾਂਚੈਵਰਤਣੀਸੁਐਸਾ
ਰਾਜਾਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ ੪ ਜਾਂਚੈਘਰਿਨਿਕਟਿਵਰਤੀਅਰਜਨੁਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਲਾਦੁਅੰਬਰੀਕੁਨਾਰ
ਦੁਨੇਜੈਸਿਧਬੁਧਗਣਗੰਧਰਬਬਾਨਵੈਹੇਲਾਏਤੇਜੀਅਜਾਂਚੈਹਹਿਘਰੀਸਰਬਬਿਆਪਿ
ਕਅੰਤਰਹਰੀਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਤਾਂਚੀਆਣਿਸਗਲਭਗਤਜਾਂਚੈਨੀਸਾਣਿ ੫॥੨ ਮਲਾ
ਰ ਮੋਕਉਤੂੰਨਬਿਸਾਰਿਤੂਨਬਿਸਾਰਿਤੂਨਬਿਸਾਰੇਰਾਮਈਆ ੧ ਰਹਾਉ ਆਲਾਵੰਤੀ
ਇਹੁਭ੍ਰਮੁਜੋਹੈਮੁਝਊਪਰਿਸਭਕੋਪਿਲਾਸੂਦੁਸੂਦੁਕਰਿਮਾਰਿਉਠਾਇਓਮੁਕਤਿਦੇਹੁਗੇਮੁਕਤਿ
ਨਜਾਨੈਕੋਇਲਾਏਪੰਡੀਆਮੋਕਉਢੇਢਕਹਤਤੇਰੀਪੈਜਪਿਛੰਉਡੀਹੋਇਲਾ ੨ ਤੂਜੁਦਇਆ
ਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਹੀਅਤੁਹੈਅਤਿਭੁਜਭਇਓਅਪਾਰਲਾਫੇਰਿਦੀਆਦੇਹੁਰਾਨਾਮੇਕਉਪੰਡੀਆ
ਨਕਉਪਿਛਵਾਰਲਾ ੩॥੩॥੨॥ ਮਲਾਰਬਾਣੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ
ਕਹਾਕਰਉਬਾਪਬੀਠੁਲਾ ੧ ਮੂਏਹੂਏਜਉ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਗਰਜਨਾਮੇਰੀਜਾਤਿਬਿਖਿਆਤਚੰਮਾਰੰਰਿਦੈਰਾਮਗੋਬਿੰਦਗੁਨ
ਸਾਰੰ ੧ ਰਹਾਉ ਸੁਰਸਰੀਸਲਲਕ੍ਰਿਤਬਾਰੁਨੀਰੇਸੰਤਜਨਕਰਤਨਹੀਪਾਨੰਸੁਰਾਅਪਵਿ

ਜਨਤਾਅਵਰਜਲਜੈਸੇਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਨਹਿਹੋਇਆਨਿ ॥੧॥ ਤਰਤਾਰਿਅਪਵਿਤ੍ਰਕਰਿਮਾਨੀਐ
ਰੇਜੈਸੇਕਾਗਰਾਕਰਤਬੀਚਾਰੰ ॥ ਭਗਤਿਭਾਗਉਤੁਲਿਖੀਐਤਿਹਊਪਰੇਪੂਜੀਐਕਰਿਨਮਸਕਾਰੰ
॥੨॥ ਮੇਰੀਜਾਤਿਕੁਟਬਾਂਢਲਾਢੋਰਢੋਵੰਤਾਨਿਤਹਿਬਾਨਾਰਸੀਆਸਪਾਸਾ ॥ ਅਬਬਿਪ੍ਰਪਰਧਾਨ
ਤਿਹਕਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤੇਰੇਨਾਮਸਰਣਾਇਰਵਿਦਾਸੁਦਾਸਾ ॥੩॥੧॥ ਮਲਾਰ ॥ ਹਰਿਜਪਤਤੇ
ਊਜਨਾਪਦਮਕਵਲਾਸਪਤਿਤਾਸਸਮਤੁਲਿਨਹੀਆਨਕੋਊ ॥ ਏਕਹੀਏਕਅਨੇਕਹੋਇ
ਬਿਸਥਰਿਓਆਨਰੇਆਨਭਰਪੂਰਿਸੋਊ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕੈਭਾਗਵਤੁਲੇਖੀਐਅਵ
ਰੁਨਹੀਪੇਖੀਐਤਾਸਕੀਜਾਤਿਆਛੋਪਛੀਪਾ ॥ ਬਿਆਸਮਹਿਲੇਖੀਐਸਨਕਮਹਿਪੇਖੀਐ
ਨਾਮਕੀਨਾਮਨਾਸਪਤਦੀਪਾ ॥੧॥ ਜਾਕੈਈਦਿਬਕਰੀਦਿਕੁਲਗਊਰੇਬਧੁਕਰਹਿਮਾਨੀਅਹਿ
ਸੇਖਸਹੀਦਪੀਰਾ ॥ ਜਾਕੈਬਾਪਵੈਸੀਕਰੀਪੂਤਐਸੀਸਰੀਤਿਹੂਰੇਲੋਕਪਰਸਿਧਕਬੀਰਾ ॥੨॥
ਜਾਕੇਕੁਟੰਬਕੇਢੇਢਸਭਢੋਰਢੋਵੰਤਫਿਰਹਿਅਜਹੁਬੰਨਾਰਸੀਆਸਪਾਸਾ ॥ ਆਚਾਰਸਹਿਤ
ਬਿਪ੍ਰਕਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤਿਨਤਨੈਰਵਿਦਾਸਦਾਸਾਨਦਾਸਾ ॥੩॥੨॥ ਮਲਾਰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਿਲਤਪਿਆਰੋਪ੍ਰਾਨਨਾਥੁਕਵਨਭਗਤਿਤੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾ
ਈਪਰਮਗਤੇ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਲੇਕਪਰੇਕਹਾਲਉਧੋਵਉ ॥ ਆਵੈਗੀਨੀਦਕਹਾਲਗੁਸੋਵ
ਉ ॥ ਜੋਈਜੋਈਜੋਰਿਓਸੋਈਸੋਈਫਾਟਿਓ ॥ ਝੂਠੈਬਨਜਿਉਠਿਹੀਗਈਹਾਟਿਓ ॥ ੨ ਕਹੁਰਵਿਦਾ
ਸਭਇਓਜਬਲੇਖੋ ॥ ਜੋਈਜੋਈਕੀਨੋਸੋਈਸੋਈਦੇਖਿਓ ॥੩॥੧॥੩॥

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾ
ਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਉਬਲਿਬਲਿ ਸਾਧਜਨਾਂਕਉਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪਾਰਉ
ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧਜਨਾਂਮਿਲਿਹਰਿਆਹਉਬਲਿਬਲਿਬ

ਤਰਿਆ ੧ ਰਹਾਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਪਰਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ
ਸਾਧ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਤਿਤ ਉਧਰਿਆ ॥ ੧ ਮਨੂਆ ਚਲੈ ਚਲੈ ਬਹੁ ਬਹੁ
ਬਿਧਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿਆ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤੰਤੁ ਪਸਾਰਿਓ ਬਧਕਿ ਗ੍ਰਸਿ ਮੀਨਾ ਵ
ਸਗਤਿ ਕਰਿਆ ॥ ੨ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਭਲ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਲੁ ਲਹੀਆ ॥ ਹਉਮੈ ਦੁ
ਰਤੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾਪਰੁ ਕਰਿਆ ॥ ੩ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿ
ਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ [illegible] ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੂਖ
ਭੰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰਿਆ ॥ ਮ: ੪ ॥੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੰਤ ਜਨ ਪਗ ਰੇਨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨੁ ਕੋਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥
੧ ਰਹਾਉ ਹਮ ਅਚਿਤ ਅਚੇਤ ਨ ਜਾਨਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸੁਚਿਤ ਚਿਤੇਨ ॥ ਪ੍ਰਭਿ
ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕੀਓ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਨ ॥ ੧ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮਨ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਟਿ ਦੇਵਉ ਹੀਅਰਾ ਤੇਨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੇਨ ॥ ੨
ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਗਿ ਕਹੀਅਹਿ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਪਾਥਰ ਸੇਨ ॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾ
ਕਉ ਓਇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇਨ ॥ ੩ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਸਿ ਦੇਨ ॥ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਲਦਿ ਵਾਖਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਨ ॥ ਮ: ੪ ॥੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪
ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦ
ਾਸਾ ੧ ਰਹਾਉ ਹਮ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾਸਾ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਬਿਗਾਸਿਆ ਉਦਮ ਭਏ ਮਿਲਨ ਕੀ ਆਸਾ ੧ ਹਮ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਲਗਾਈ ਜਿਤਨੇ ਸਾਸ ਲੀਏ ਹਮ ਗ੍ਰਾਸਾ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟਿ ਗਏ ਮਾਇ
ਆ ਕੇ ਫਾਸਾ ੨ ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭ ਤਾਸਾ ॥ ਅਵਗ

ਨੀਆ ਰੇਪ ਖਰ ਭੂਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰੇ ਤਰਾਕਾ ॥੩॥ ਜਿਤਨੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੀਈ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤੇ ਸਭਿ ਊ
ਤਮ ਨੀਚ ਬਿਖਿਆ ਮਾਕਾ ॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਨ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਮੇਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪਾ ॥੪॥੩॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਵਾਕ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗ
ਦੀਸਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਇਓ ਸਭ ਝਾਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਰੰਗ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵਿਓ ਗੁਪਲਾਕ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਉਘਰਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਕੇ
ਤਾਕ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਜਿਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਰਸਾਕ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ
ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜੈਸੇ ਗਊ ਦੇਖਿ ਬਛਰਾਕ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇ ਜਨ
ਊਤਮ ਜਨਕ ਜਨਾਕ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਬਾਸੁ ਬਸਾਨੀ ਛੂਟਿ ਗਈ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕਾਕ ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ
ਜਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਆਪਨਾਕ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਮਾਤ
ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਾਕ ॥੪॥੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ
ਚੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਮਾਇਆ ਗੜ੍ਹਿ ਵੇੜ੍ਹੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲੀਓ ਗੜੁ ਜੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਿਥਿਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਿਆ ਲੁਬਧੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਕੀ
ਤੁਛ ਛਾਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੇਹ ਭੀਤਿ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨ ਊਤਮ ਜਿਨ ਮਿ
ਲਿਆ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰ
ੀਤਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਉ
ਤਰੈ ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੩॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕੀਏ ਅਪਰਾਧੀ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਕਟਿ
ਤ ਕਟੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਅਉਖਧੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ ॥੪॥੫॥ ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਗੰਨਾਥ ॥ ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਪਰੇ ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਦੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਆਮੀ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਤੁਮ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਪਾਪੀ

ਪਾਥਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਤੇਕਾਸਟਲੋਹਤਰੇਸੰਗਿਸਾਥਾ੧॥ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅ
ਗਮਅਗੋਚਰਹਮਢੂਢਿਰਹੇਪਾਈਨਹੀਹਾਥਾ॥ਤੂਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਤੂਆਪਨਜਾ
ਨਹਿਆਪਿਜਗੰਨਾਥਾ੨॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੁਅਗੋਚਰਨਾਮੁਧਿਆਏਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਾਧੂਪ
ਥਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਅਕਥਕਥਕਾਥਾ੩॥ਹਮਰੇ
ਪ੍ਰਭਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈਹਮਰਾਖਿਲੇਹੁਜਗੰਨਾਥਾ॥ਜਨਨਾਨਕੁਦਾਸੁਦਾਸਨਕੋਪ੍ਰਭਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾ
ਰਾਖਹੁਜਨਸਾਥਾ॥੪॥੬॥ ੴ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲਘਰੁ ੫ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਨਜਾਪਹੁਰਾਮਗੁਪਾਲ॥ਹਰਿਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲ॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਘੜਿਟਕਸਾਲ॥ਹਰਿਹੋ
ਹੋਕਿਰਪਾਲ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੇਗੁਨਅਗਮਅਗੋਚਰਏਕਜੀਹਕਿਆਕਥੈਬਿਚਾਰੀਰਾਮ
ਰਾਮਰਾਮਲਾਲ॥ਤੁਮਰੀਜੀਅਕਥਕਥਾਤੂਤੂਤੂਹੀਜਾਨਹਿਹਉਹਰਿਜਪਿਭਈਨਿਹਾਲ
ਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੧॥ਹਮਰੇਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਖਾਸੁਆਮੀਹਰਿਮੀਤਾਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਜੀਹਹਰਿਹਰੇਹਰੇਰਾਮਨਾਮਧ
ਨੁਮਾਲ॥ਜਾਕੋਭਾਗੁਤਿਨਿਲੀਓਰੀਸੁਹਾਗੁਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰੇਗੁਨਗਾਵੈਗੁਰਮਤਿਹਉਬਲਿ
ਬਲੇਹਉਬਲਿਬਲੇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਭਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥ ੨॥੧॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੁਜਗਦੀਸ॥ਏਕਾਜੀਹਕੀਚੈਲਖਬੀਸ॥ਜਪਿਹ
ਰਿਹਰਿਸਬਦਿਜਪੀਸ॥ਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪੀਸ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਹਮਲਾ
ਇਹਰਿਸੇਵਾਹਰਿਜਪਿਜਪੇਹਰਿਜਪਿਜਪੇਜਪੁਜਾਪਉਜਗਦੀਸ॥ਤੁਮਰੇਜਨਰਾਮੁਜਪਹਿਤੇ
ਊਤਮਤਿਨਕਉਹਉਘੁਮਿਘੁਮੇਘੁਮਿਘੁਮਿਜੀਸ॥੧॥ਹਰਿਤੁਮਵਡਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਸੋ
ਕਰਹਿਜਿਤੁਧੁਭਾਵੀਸ॥ਜਨਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਗੁਰਮਤੀਧਨੁਧਨੁਧਨੁਧੰਨਿਗੁਰੂਸਾਬੀਸ॥
੨॥੨॥੮॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੪ ॥ ਭਜੁਰਾਮੋਮਨਿਰਾਮ॥ਜਿਸੁਰੂਪਨਰੇਖਵਡਾਮ॥ਸਤਸੰ

ਗਤਿ ਅਲਖੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬਡੋ ਹੋ ਹੋ ਭਾਗ ਮਥਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਹੋਤੁ ਜਾਸੁ ਤਿਤੁ ਘਰਿ
ਆਨਦੋ ਆਨੰਦੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਾ
ਸੁਖੁ ਹੋਤਾ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਧਾਰ ਹਰਿ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ
ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੋ ਸਰਣਾਗਤੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
॥੨॥੩॥੯॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਟਉ ਪਗ ਚਾਟ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਧਰ ਬਾਟ
॥ ਭਜੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸ ਹਰਿ ਗਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਟ ਕਰਮ ਕਿਰਿਆ
ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀਆ ਕਰਿ ਜਟ ਜਟਾ ਜਟ ਜਾਟ ॥ ਕਰਿ ਭੇਖ ਨ ਪਾਈਐ ਹ
ਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਗੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨਾ ਖੋਲਿ ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ॥੧॥
ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਤਿ ਅਗਾਹੁ ਤੂ ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਜਲ ਥਲੇ ਹਰਿ ਇਕੋ ਇਕੋ ਏਕ ਹਰਿ ਥਾ
ਟ ॥ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬੂਝਹਿ ਆਪੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਹਰਿ ਘਾ
ਟ ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾ
ਧੋ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੋ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਧੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ
ਸੰਚਿ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਗਤੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਾਧੋ ॥
ਜਿਉ ਛੁਹਿ ਪਾਰਸ ਮਨੂਰ ਭਏ ਕੰਚਨ ਤਿਉ ਪਤਿਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਸੁਧ ਹੋਵਤ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਧ ਹਾ
ਧੋ ॥੧॥ ਜਿਉ ਕਾਸਟ ਸੰਗਿ ਲੋਹਾ ਬਹੁ ਤਰਤਾ ਤਿਉ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰੇ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਗੁਰ ਸਾਧੋ ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੋ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲ
ਤਰਾਧੋ ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਪਾਪ
ਲਹਾਨ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਕਾਨ ॥ ਆਵਹਿ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਜ
ਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਗਾਵਨਾ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਤੇ ਤਰੇ ਭਵ ਸਿੰਧੁ ਤੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਤਿਨ
ਸੇਵਾ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਗਾਵਨਾ ੨॥੬॥੧੨॥

ੴ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ
ਕਉ ਭੇਟਤ ਹੋਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਖਿਨ ਮਹਿ
ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਤਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਅਪਨਾ ਰਾਖੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥ ਹਲਤਿ
ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਇਆ ॥੪॥੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਰਾਧਉ ਤੁਝਹਿ ਸੁਆਮੀ
ਅਪਨੇ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ
ਬਸਿਓ ਨਾਮੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸੁਆਮੀ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨਾਂਤਿ
॥੨॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸੋਈ ਪਰਬੀਨ ॥ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ
॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ
ਮੇਰੀ ਰਸਨਾਂ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਊਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ
ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ
ਨ ਸੋਧਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ
ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥੩॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿਦ ਤੇ ॥ ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਜਪਿ
ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਸਫਲ
ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥੨॥ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇ

ਡੇਰਾ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਗਤਿ ਭਗਤਨ ਹੂੰ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਆਪਨ ਲੀਏ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥ ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਸੇ ਜਿਹ ਚੀਤ ॥੧॥ ਪੇਖੇ ਬਿੰਜਨ ਪਰੋਸਨਹਾਰੈ ॥ ਜਿਹ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਂਗ ਕਾਛੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ਜੈਸੋ ਸਾ ਤੈਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੪॥੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਤੇ ਊਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ ॥੨॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੪॥੬॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਨ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥ ਕਾਟੇ ਰੋਗ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ॥੨॥ ਅਸਥਿਤ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥੩॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਲੋਗਾ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਓ ॥੪॥੭॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਈ ॥੩॥੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੋ ਪਰਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ਊਪਰਿ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਓਟ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਰਨਾ ॥ ਤੁਮਰੋ ਬਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਜੋ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਹੋਹੁ

ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਜਲੁ ਤਰਨਾ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਪਕਰਿ ਪਾਇਓ ਸਿਉ ਤਰਿਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥੨॥੯॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਸੁਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪੇਖੀ ਸੁਪਨਾ ਨਾਮ
ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਰਾਜ ਜੋਬਨਿ ਧਨਿ ਬਹੁਰਿ ਬ
ਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਬਿ
ਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਕੀ ਨਿਆਈ ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਜੇਵਰੀ ਕਾਟੀ
ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਗਾਇ ॥ ਸੀ
ਤਲਾ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਮੂਰਤਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਆਸ
ਹੋਤ ਪੂਰਨ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤਾਪ
ਸੰਤਾਪ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਾਹੁੜਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੨॥੧੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਥੀਐ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਗਿਆਨੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਿਮਰਤ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੇ ਸ੍ਰਮ ਨਾਸੇ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਖਿ
ਨ ਭੀਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਕਥੈ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੁ ॥ ਸਗ
ਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸਾ ॥੨॥੧॥੧੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਚੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥੨॥੧੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਮਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਨ
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥
੧॥ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਆਸਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿਦੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ

ਆਇਓਨਾਨਕਕਲੇਸੁਮਿਲਾਇਓ ॥੨॥੩॥੧੪॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਪੇਖਿਪੇਖਿਬਿਗਸਾਉਸਾ
ਜਨਾਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਇਕਾਂਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨਦਰੂਪੁਸਹਜਸੂਰਤਿਤਿਸੁਆਨਨਹੀਭਾਂਤਿ
॥੧॥ ਸਿਮਰਤਇਕਬਾਰਹਰਿਹਰਿਮਿਟਿਕੋਟਿਕਸਮਲਜਾਂਤਿ ॥੨॥ ਗੁਣਰਮੰਤਦੂਖਨਾਸਹਿਰਿਦਭਇਅੰ
ਤਸਾਂਤਿ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉਰਸਨਾਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਿ ॥੪॥੨॥੧੫॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫
ਸਾਜਨਾਸੰਤਆਉਮੇਰੈ ॥੧॥ ਆਨਦਾਗੁਨਗਾਇਮੰਗਲਕਸਮਲਾਮਿਟਿਜਾਹਿਪਰੇਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤਚਰਨ
ਧਰਉਮਾਥੈਚਾਂਦਨਾਗ੍ਰਿਹਿਹੋਇਅੰਧੇਰੈ ॥੨॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲੁਬਿਗਸੈਗੋਬਿੰਦਭਜਉ
ਪੇਖਿਨੇਰੈ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੰਤਪਾਏਵਾਰਿਵਾਰਿਨਾਨਕਉਹਬੇਰੈ ॥੪॥੩॥੧੬॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ
੫ ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਰੀ ॥ ਮੋਹਮਾਨਧੋਹਭਰਮਰਾਖਿਲੀਜੈਕਾਟਿਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੂਡਤਸੰਸਾਰਸਾਗਰ ॥ ਉਧਰੇਹਰਿਸਿਮਰਿਰਤਨਾਗਰ ॥੧॥ ਸੀਤਲਾਹਰਿਨਾਮੁਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨੋ
ਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ ॥੨॥ ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਤਾਰਨ ॥ ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿਤਉਧਾਰਨ ॥੩॥
ਕੋਟਿਜਨਮਦੂਖਕਰਿਪਾਇਓ ॥ ਸੁਖੀਨਾਨਕਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੪॥੪॥੧੭॥ ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਨਿਉਹਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਸੰਗਿਲਾਗੀ ॥ ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਸੁਖਪਾਏਆਇਮਿ
ਲੇਪੂਰਨਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿਅਨਾਥੁਦਾਸੁਜਨੁਤੇਰਾਅਵਰਓਟਸਗਲੀਮੋ
ਹਿਤਿਆਗੀ ॥ ਭੋਰਭਰਮਕਾਟੇਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਗਿਆਨਅੰਜਨਮਿਲਿਸੋਵਤਜਾਗੀ ॥੧॥ ਤੂ
ਅਥਾਹੁਅਤਿਬਡੋਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਪੂਰਨਰਤਨਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕੁਜਾਚਕੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਮਾਂਗੈਮਸਤਕੁਆਨਿਧਰਿਓਪ੍ਰਭਪਾਗੀ ॥੨॥੫॥੧੮॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਚਿਲ
ਕਠੋਰਕਪਟਕਾਮੀ ॥ ਜਿਉਜਾਨਹਿਤਿਉਤਾਰਿਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂਸਮਰਥੁਸਰਨਿਜੋਗੁ
ਤੂਰਾਖਹਿਅਪਨੀਕਲਧਾਰਿ ॥੧॥ ਜਾਪਤਾਪਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਨਾਹੀਇਨਬਿਧੇਛੁਟਕਾਰ ॥ ਗਰਤ
ਘੋਰਅੰਧਤੇਕਾਢਹੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਰਿ ॥੨॥੬॥੧੯॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

॥ ॥ ॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ॥ ॥ ੫

ਨਾਰਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋਹਿ ਤਾਰੈ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਰੈ ॥ ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ ਕਈ
ਕੋਰੈ ਕੋ ਹੈ ਐਸੋ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ੧ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਹੀ ਭਈ ਹੈ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਸੰਤਨ ਰਸੁ ਆਈ ਹੈ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥ ੨॥੧ ੨੦ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾ ਜਾ
ਨੀ ਸੰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਪੇਖਿ ਸਮਾਨੋ ਮੁਖਿ ਬਕਨੋ ਮਨਿ ਮਾਨ ॥ ੧ ਰਹਾਉ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਨਾਸਿਓ ਮੰਤ੍ਰੁ
ਦੀਓ ਗੁਰ ਕਾਨ ॥ ੧ ਕਰਤ ਰਹੇ ਕ੍ਰਤਗ੍ਯ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗ੍ਯਾਨ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵੈ
ਮਾਂਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥ ੨॥੨॥ ੨੧ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ ਕਈ ਕੇਤੈ ॥
ਐਸੋ ਜਨੁ ਬਿਰਲੋ ਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਤਤ ਜੋਗ ਕਉ ਬੇਤੈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਦੁਖੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਏਕੈ
ਏਕੀ ਨੇਤੈ ॥ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਸਭੁ ਭਲਾ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਹਾਰ ਨਹੀ ਸਭ ਜੇਤੈ ॥ ੧ ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸਦਾ ਹਰਖੀ ਹੈ ਰੇ ਛੋਡਿ
ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਤੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੈ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਰਮਤੈ ॥ ੨॥੩॥੨੨॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੀਂਏ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਤਿਹ ਸੰਗੇ
ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੋਰੀ ਮਾਇ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਜੈ ਜੈ ਪਹਿ ਕਹਉ ਬ੍ਰਿਥਾ ਹਉ ਅਪੁਨੀ ਤੇਊ ਤੇਊ
ਗਹੇ ਰਹੇ ਅਟਕਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਏਕੈ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਗੰਠਿ ਨਹੀ ਛੋਰਾਇ ॥ ੧ ਫਿਰਤ
ਫਿਰਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਆਇਓ ਸੰਤਨ ਹੀ ਸਰਨਾਇ ॥ ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਲੀ
ਓ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ॥ ੨॥੪॥੨੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਹਮਾਰੈ ॥ ਨਾਮੋ
ਗਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਨਾਮੁ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਂ
ਨਾ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਸੋਭਾ ਨਾਮੁ ਬਡਾਈ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤਾਰੈ ॥

੧ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਦਇਆਲ ਅਮੋਲਕ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਹੋ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸ
ਫਲ ਭਗਤਿ ਹੋਈ ਆਗੈ ਦਰਗਾਹੇ ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮੀ
ਨੇਰੋ ॥ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੈ ਸੰਗੇ ਥੋਰੈ ਕਾਜ ਬੁਰੋ ਕਹ ਫੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤੋ ਲਪ
ਟਾਇਓ ਕਛੂ ਨਹੀ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ॥ ਆਗੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤ ਸਭ ਪਰਗਟ ਈਹਾ ਮੋਹਿਓ ਭਰਮ
ਅੰਧੇਰੋ ॥੧॥ ਅਟਕਿਓ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਬਿਸੇਰੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏ
ਕੈ ਭਰਵਾਸੈ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰੋ ॥੨॥੬॥੨੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਦ
ਲੁ ਸੰਤਨਿ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਗਾਹਿਓ ॥ ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਭਰੋਸਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਹਾ ਪਰਾਛਤ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿ ਮਿਟਾਹਿਓ ॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨਦ ਉਜੀਆਰਾ ਸ
ਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੧॥ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹਿਓ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧਾਨ ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਲੈ ਲਾਹਿਓ ॥੨॥੭॥੨੬॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਧੀਰੈ ॥ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਪੀਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ
ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੮॥੨੭॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਬਸੇਰੋ ॥
ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਮਨਾਂ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨ
ਾਂ ॥੨॥੯॥੨੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸਨ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ਅਖੀਅਨ ਕਉ ਸੰਤੋਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨਨਿ ਪੂਰਿ
ਰਹਿਓ ਜਸੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਮਲ ਹਰਸਨ ॥ ਪਾਵਨ ਧਾਵਨ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਪੰਥ
ਾ ਅੰਗ ਸੰਗ ਕਾਇਆ ਸੰਤ ਸਰਸਨ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਨ ਉਪਾਵ ਥਕਿ

ਤਨਹਿ ਕਿਰਸਨਾ ਪਕਉ ਗੁਣ ਗਾਏ ਹਰਿ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਜਨਾ ਆਪਨੇ ਅਧਿ ਘੋਰ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਮਰਸਨਾ ॥੨॥੧੦॥
੨੯॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਹਕ ਕਪਟ ਖਪਟ ਖਲ ਗਰਜਤ ਮਰਜਤ ਮੀਚੁ ਅਨਿਕ ਬ
ਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰ ਮਤ ਅਨ ਰਤ ਕੁਮਿਤ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੇਖਤ ਭ੍ਰਮਤ ਲਾਖ ਗਰੀ
ਆ ॥੧॥ ਅਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰ ਅਚਾਰ ਬਿਧਿ ਹੀਨਤ ਮਮ ਮਦ ਮਾਤ ਕੋਪ ਜਰੀਆ ॥ ਕਰੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਸਰਨਿ ਪਰੀਆ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀ
ਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤੇ ਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਲਾਗਹਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਡਾਰਿ ਭੂਮਿ ਪਾਗਹਿ ॥ ਬਿਖੈ ਰਸ ਸਿਉ ਆਸਕਤ ਮੂੜੇ ਕਾਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ
ਲੋਭਿ ਬਿਆਪਿਓ ਜਨਮ ਹੀ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਨਿ
॥੨॥੧੨॥੩੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਵਿਲੋਕਉ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਰਤਨੁ
ਪਾਇਓ ਬਿਸਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦੈ ਧਾਰਿ ਉਤਰਿਆ ਦੁਖੁ ਮੰਦ ॥੧॥ ਰਾਜ ਧਨੁ
ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰੰਦ ॥੨॥੧੩॥੩੨॥

ੴ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਜਹੋ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਨੁ ਅ
ਗਾਧਿ ॥ ਜਗੁ ਜੀਤੋ ਹੋ ਹੋ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪੂਜਾ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਸਾ ਪੂਜਾ ਜਿ
ਹਰਿ ਭਾਵਾਸਿ ॥ ਮਾਟੀ ਕੀ ਇਹ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ਕਿਆ ਏਹ ਕਰਮ ਕਮਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਜਿਸੁ
ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਜੰਤ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥ ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਇਕ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਮੈ ਆਸ
॥ ਕਿਆ ਦੀਨੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜਉ ਸਭ ਘਟਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਵਾਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆ
ਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸ ॥੨॥੧॥੩੩॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ

ਅਨਦੁਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਿਨੁਗਸਿਕੈਗੋ॥ਹਰਿਰੰਗਾਰੰਗਾਰੰਗਾਮਾਤ੍ਰਿਪੈਗੈ॥ਕਹਉਰੇਮਨਮੋਹਿਮਗਨੇਗੋ॥ਨੈਨ
ਹੁਦੇਖੁਸਾਧਦਰਸੈਗੋ॥ਸੋਧਨੈਜਿਸੁਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸੇਵਉਸਾਧਸੰਤਚਰਨੈਗੋ॥ਬਾਂ
ਛਉਧੂਰਿਪਵਿਤ੍ਰਕਰਉਗੋ॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਮੈਲੁਕਟੈਗੋ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਵਹੁਮੁਖੁਨਹੀਮੋ
॥ਰਉਗੋ॥ਕਿਛੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈਲਾਖਕਰੋਰੈਗੋ॥ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਅੰਤਿਪੁਕਰੈਗੋ॥੧॥ਮਨਸਾਮਾਨਿਏਕਨਿਰੰਕ
ਰੈਗੋ॥ਸਗਲਤਿਆਗਹੁਭਾਉਦੂਜੈਗੋ॥ਕਵਨੁਕਹਾਂਹਉਗੁਨਪ੍ਰਭਤੇਰੈਗੋ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਏਕ
ਟੂਲੈਗੋ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਬਹੁਤੁਮਨਿਮੇਰੈਗੋ॥ਮਿਲੁਨਾਨਕਦੇਵਜਗਤਗੁਰਕੇਗੋ॥੨॥੧॥੩੪॥

ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਐਸੀਕਉਨੁਬਿਧੇਦਰਸਨਪਰਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਆਸਪਿ
ਆਸਸਫਲਮੂਰਤਿਉਮਗਿਹੀਉਤਰਸਨਾ॥੧॥ਦੀਨਲੀਨਪਿਆਸਮੀਨਸੰਤਨਾਹਰਿਸੰਤਨਾ॥
ਹਰਿਸੰਤਨਾਕੀਰੇਨਹੀਉਅਰਪਿਦੇਨਾ॥ਪ੍ਰਭਭਏਹੈਕਿਰਪੇਨਾ॥ਮਾਨੁਮੋਹੁਤਿਆਗਿਛੋਡਿਓ
ਤਉਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਭੇਟਨਾ॥੨॥੨॥੩੫॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਰੰਗਾਰੰਗਰੰਗਨਕੇਰੰਗਾ
॥ਕੀਟਹਸਤਪੂਰਨਸਭਸੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬਰਤਨੇਮਤੀਰਥਸਹਿਤਗੰਗਾ॥ਜਲਹੇਵਤਭੂ
ਖਅਰੁਨੰਗਾ॥ਪੂਜਾਚਾਰਕਰਤਮੇਲੰਗਾ॥ਚਕ੍ਰਕਰਮਤਿਲਕਖਾਟੰਗਾ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟੇਬਿਨੁਸਤ
ਸੰਗਾ॥੧॥ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਅਤਿਰਹਤਬਿਟੰਗਾ॥ਹਉਰੋਗੁਬਿਆਪੈਚੁਕੈਨਭੰਗਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅ
ਤਿਤ੍ਰਿਸਨਜਰੰਗਾ॥ਸੋਮੁਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਚੁੰਗਾ॥੨॥੨॥੩੬॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ਘਰੁ ੭

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤਿਖਬੂਝਿਗਈਗਈਮਿਲਿਸਾਧਜਨਾ॥ਪੰਚਭਾਗੇਚੋਰਸਹਜੇਸੁਖੈਨੋ
॥ਹਰੇਗੁਨਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਦਰਸਪਿਆਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੀਕਰੀਪ੍ਰਭਮੋਸਿਉਮੋਸਿ
ਉਐਸੀਹਉਕੈਸੇਕਰਉ॥ਹੀਉਤੁਮ੍ਹਾਰੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਗਈ॥੧॥ਪਹਿਲੈਪੈਸੰਤਪਾ
ਇਧਿਆਇਧਿਆਇਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ॥ਪ੍ਰਭਥਾਨੁਤੇਰੋਕੇਹਰੋਜਿਤੁਜੰਤਨਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥ਅਨਿਕਦਾ

ਸਰਣਿ ਗਤਿ ਬਗਰ ਜਿਉ ਬਗੀ ॥ ਸੋਈ ਮਿਲਿਓ ਜੋ ਭਾਵਤੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਤਿ ਸਮਾਇਓ ਏਕ ਹੂਹੀ ਹੂਹੀ ਹੂਹੀ ॥੨॥੫॥੩੭॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਆਗੀਐ ਗੁਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਪੇਖਤਾ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਹਾਂ ਹਾਂ ਮਨ ਚਰਨ ਰੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ਗੁਪਾਲ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ॥ ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਭਰਮੁ ਸਗਲ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥੧॥੩੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਹਨ ਮਲਨ ਦਹਨ ਲਹਨ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਆਨ ਨਹੀ ਉਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਟਨ ਖਟਨ ਜਟਨ ਹੋਮਨ ਨਾਹੀ ਡੰਡਧਾਰ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਜਤਨ ਭਾਂਤਨ ਤਪਨ ਭ੍ਰਮਨ ਅਨਿਕ ਕਥਨ ਕਥਤੇ ਨਹੀ ਥਾਹ ਪਾਈ ਠਾਉ ॥ ਸੋਧਿ ਸਗਰ ਸੋਧਨਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕਾ ਭਜੁ ਨਾਉ ॥੨॥੨॥੩੯॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਭੈ ਹਰਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੈਨ ਤਿਪਤੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜਸੁ ਤੋਖਿ ਸੁਨਤ ਕਰਨ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਦਾਤੇ ਦੀਨ ਗੋਬਿਦ ਸਰਨ ॥ ਆਸ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨ ਗਹੀ ਓਟ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਨ ॥੨॥੧॥੪੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਦਇਆਲ ਠਾਕੁਰ ਆਨ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਉਧਰਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੈਸਾਰ ਬਿਕਾਰ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ ਮੋਹ ਮਾਨ ਅੰਧ ॥ ਬਿਕਲ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਧੰਧ ॥ ਕਰੁ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਾਢਹੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ॥੧॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਸਨਾਥ ਸੰਤਨ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨੈ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਗੁਨਤਾਸ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥੨॥੪੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਉ ਅਨਿਕ ਡਾਰਉ ॥ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਹਾਗ ਪਲਕ ਰਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਮੰਦਰ ਪਾਟ ਸੇਜ

ਸਭਮੇਰਿਨਾਇਨਾਸਿਤਿੜਿਤਾ॥੧॥ਮੂਕਤਲਛਾਨੀਮੇਕੋਲਮਿਥਿਆਨਮਨਕਰਤਾ॥ਪ੍ਰਭਸੋਰਜਨਨੁਭੂ
ਮੀਮੇਲਸਖੀਧਿਆਮੀਰਿਗੁਧਿਧਿਰਿਤਾ ॥੨॥੩॥੪੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਵਤਰੋਮਸੁਜੋਰ
॥ ਗੁਰਗੁਰੁਕਰਤਮਨੁਲੋਰੈਸਿਖਿਆਧਿਤਿਧਿਆਰੋਮੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਸਿਸੋਜਨੁਪਾਵੈਮਿਗ
ਨੈਨਨਤੇਲੋਗਤੇਰੋਪਚਤੁਤਨਾਸਿਉਸੰਗਤੋਰੋ ॥੧॥ ਆਵਨਜਾਇਬਸੋਜਿਆਸਨਿਉਧਕਮ
ਲਬਿਰਸੋਰੋਗਛੂਟਕੀਰਉਮੈਸੋਰੋ॥ਗਾਇਓਗੁਨਗਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਨਿਹਾਰੋ ॥੨॥੪॥
੩॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਪੇਜਪਿਮਨਹਰਿਕਥਾਪਿ॥ਜੋਸੰਤਬੇਦਕਹਤਪੰਥਗਾਖਰੋਮੋਹਮਗਨ
ਅਹੰਤਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਰਾਤੇਮਾਤੇਸੰਗਿਬਪੁਰੀਮਾਇਆਮੋਹਸੰਤਪਾ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਤਸੋਊ
ਜਨੁਉਧਰੈਜਿਸਹਿਉਧਾਰਹੁਤੁਮ੍ਹਆਪਾ॥ਬਿਨਸਜਾਇਮੋਹਭੈਭਰਮਾਨਾਨਕਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਾ ॥੨॥੫॥
੪੪॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧੦

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਐਸੋਦਾਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤਹੁਜਾ
ਤਜੀਉਬਲਿਹਾਰਿ॥ਮਾਨਮੋਹੀਪੰਚਦੋਹੀਉਰਝਿਨਿਕਟਿਬਸਿਓਤਾਕੀਸਰਨਿਸਾਧੂਆਦੂਤ
ਸੰਗੁਨਿਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿਜਨਮਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਹਾਰਿਪਰਿਓਦੁਆਰਿ॥੧॥ਕਿਰਪਾਗੋ
ਬਿੰਦਭਈਮਿਲਿਓਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਦੁਲਭਜਨਮੁਸਫਲੁਨਾਨਕਭਵਉਤਾਰਿਪਾਰਿ ॥੨॥
੧॥੪੫॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਹਜਸੁਭਾਏਆਪਨਆਏ॥ਕਛੂਨਜਾਨੌਕਛੂਦਿਖਾਏ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਸੁਖਬਾਲੇਭੋਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਏਸਾਧਸੰਗਾਏ॥ਕਤਹੂਨਜਾਏਘਰਹਿਬਸਾਏ॥ਗੁਨਨਿਧਾਨੁਪ੍ਰਗਟਿਓਇ
ਹਚੋਲੈ ॥੧॥ ਚਰਨਲੁਭਾਏਆਨਤਜਾਏ॥ਥਾਨਥਨਾਏਸਰਬਸਮਾਏ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਨਾਨਕੁਗੁਨ
ਬੋਲੈ ॥੨॥੧॥੪੬॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਮਿਲਨਦੁਰਾਈ॥ਪਰਮਿਤਿਰੂਪੁ
ਅਗੰਮਅਗੋਚਰਰਹਿਓਸਰਬਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਣਿਭਵਣਿਨਾਹੀਪਾਈਐਪਾਈਐਅਨਿ

ਕਹੁਕਿਤਿਕਿਤੁਭਾਈ ॥੧॥ ਜਤਨਜਤਨਨੇਅਨਿਕਉਪਾਵਰੇਤਉਮਿਲਿਓਜਉਕਿਰਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ
ਦਇਆਰਕਿਰਪਾਰਕਿਰਪਾਨਿਧਿਜਨਨਾਨਕਸੰਤਰੇਨਾਈ ॥੨॥੨੨॥੪੧॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਾਈਸਿਮਰਤਰਾਮਰਾਮਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨਾਹੀਹੋਰੁ ॥ ਚਿਤਵਉਚਰਨਾਰਬਿੰਦਸਾਸਨਨਿਸਿਭੋਰ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿਕੀਨਆਪਨਤੂਟਤਨਹੀਜੋਰੁ ॥ ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਧਨੁਸਰਬਸੋਹਰਿਗੁਨਨਿਧੇ
ਸੁਖਮੋਰ ॥੧॥ ਈਤਊਤਰਾਮਪੂਰਨੁਨਿਰਖਤਰਿਦਖੋਰਿ ॥ ਸੰਤਸਰਨਤਰਨਨਾਨਕਬਿਨਸਿਓਦੁਖੁਘੋਰ ॥੨॥੨੩॥
੪੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਕੋਪ੍ਰਭੁਸੰਗੇਅਸਨੇਹੁ ॥ ਸਾਜਨੋਤੂਮੀਤੁਮੇਰਾਗ੍ਰਿਹਿਤੇਰੈਸਭੁਕੇਹੁ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁਮਾਂਗਉਤਾਨੁਮਾਂਗਉਧਨੁਲਖਮੀਸੁਤਦੇਹ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੁਗਤਿਪੂਰਨ
ਪਰਮਾਨੰਦਪਰਮਨਿਧਾਨ ॥ ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਨਿਹਾਲਨਾਨਕਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੨੪॥੪੩॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਤਕਰਤਚਰਚਚਰਚਚਰਚਰੀ ॥ ਜੋਗਧਿਆਨਭੇਖਗਿਆਨ
ਫਿਰਤਫਿਰਤਧਰਤਧਰਤਧਰਚਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਅਹੈਅਹੈਅਵਰਮੂੜਮੂੜਮੂੜ
ਬਵਰਈ ॥ ਜਤਿਜਾਤਜਾਤਜਾਤਸਦਾਸਦਾਸਦਾਕਾਲਹਈ ॥੧॥ ਮਾਨੁਮਾਨੁਮਾਨੁਤਿਆਗਿਮਿਰਤੁ
ਮਿਰਤੁਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਸਦਾਹਈ ॥ ਹਰਿਹਰੇਹਰੇਭਾਜੁਕਹਤੁਨਾਨਕੁਸੁਨਹੁਰੇਮੂੜਗਈ ॥੨॥੨੫॥੪੪॥

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਸੁਖੁ
ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉਜਿਉਜਪੈਤਿਵੈਸੁਖੁਪਾਵੈਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਜਨਾਕੀ
ਖਿਨੁਖਿਨੁਲੋਚਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ ॥ ਅਨਰਸਸਾਦਗਏਸਭਨੀਕਰਿਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਛੁਨਸੁ
ਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗਾਗੁਰੁਮੀਠੇਬਚਨਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀਪੁਰਖੁ
ਪੁਰਖੋਤਮਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਨਤਮੇਰਾਮਨੁਦ੍ਰਵਿਆਮਨੁਭੀਨਾਨਿਜਘਰਿ
ਆਵੈਗੋ ॥ ਤਹਅਨਹਤਧੁਨੀਬਾਜਹਿਨਿਤਬਾਜੇਨੀਝਰਧਾਰਚੁਆਵੈਗੋ ॥੩॥ ਰਾਮਨਾਮੁਇਕੁਤਿਲ

+ਬਿਨੁਭਜਨਭਜਨਭਜਨ ਅਹਿਲਾਜਨਮ

ਤਿਲ ਗਾਵੈ ਮਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਗੋ ੪
ਕਨਿਕ ਕਨਿਕ ਪਹਿਰੇ ਬਹੁ ਕੰਗਨਾ ਕਾਪਰੁ ਭਾਂਤਿ ਬਨਾਵੈਗੋ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਫੀਕ ਫਿਕਾਨੇ ਜਨਮਿ ਮਰੈ
ਫਿਰਿ ਆਵੈਗੋ ੫ ਮਾਇਆ ਪਟਲ ਪਟਲ ਹੈ ਭਾਰੀ ਘਰੁ ਘੂਮਨਿ ਘੇਰਿ ਘੁਲਾਵੈਗੋ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ
ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਓ ਨ ਜਾਵੈਗੋ ੬ ਭਉ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ
ਸਬਦਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ੭ ਅਗਿਆਨਿ ਲਾਇ
ਸਵਾਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੈ ਲਾਇ ਜਗਾਵੈਗੋ ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈਗੋ
੮।੧ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਾਵੈਗੋ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਿਉ
ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਸਮਾਵੈਗੋ ੧ ਰਹਾਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾ
ਵੈਗੋ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ੧ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈਗੋ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਤਰਿਓ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲ
ਗਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਵੈਗੋ ੨ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈ
ਗੋ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਢਿ ਪਾਣੀ ਚੀਕੜੁ ਪਾਵੈਗੋ ੩ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਰਖ
ਵਾਰੇ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈਗੋ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵੈ
ਗੋ ੪ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨਿਵਿ ਰਹੀਐ ਜਨ ਨਿਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਗੁਨ ਪਾਵੈਗੋ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟ ਕ
ਰਹਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਹਰਨਾਖਸ ਜਿਉ ਪਚਿ ਜਾਵੈਗੋ ੫ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਪੁਤੁ ਮੀਨ ਬਿਆਸਾ ਤਪੁ ਤਾਪਨ
ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ਜੋ ਜੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ਭਰਮਨ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈਗੋ ੬ ਜਾਤ ਨਜਾਤਿ ਦੇਖਿ ਮਤ
ਭਰਮਹੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਪਗੀ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ਜੂਠਨ ਜੂਠਿ ਪਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ
ਤਿਲੁ ਨ ਡੁਲਾਵੈਗੋ ੭ ਜਨਕ ਜਨਕ ਬੈਠੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਨਉ ਮੁਨੀ ਧੂਰਿ ਲੈ ਲਾਵੈਗੋ ਨਾਨਕ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਾਵੈਗੋ ੮।੨ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ

ਰਸਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥ਜਿਹਵਾਏਕਹੋਇਲਖਕੋਟੀਲਖਕੋਟੀਕੋਟਿਧਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਹਸਫਨੀਜਪਿਓਸੇਖਨਾਗੈਹਰਿਜਪਤਿਆਅੰਤੁਨਪਾਵੈਗੋ॥ਤੂਅਥਾਹੁਅਤਿਅਗਮੁਅਗਮੁਹੈ
ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹਰਾਵੈਗੋ॥੧॥ਜਿਨਤੂਜਪਿਓਤੇਈਜਨਨੀਕੇਹਰਿਜਪਤਿਆਕ
ਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤੁਛੋਕਛੋਹਰਾਕ੍ਰਿਸਨੁਅੰਕਿਗਲਿਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਜਲਤੇ
ਓਪਤਿਭਈਹੈਕਾਸਟਕਾਸਟਅੰਗਿਤਰਾਵੈਗੋ॥ਰਾਮਜਨਾਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇਅਪਨਾਬਿ
ਰਦੁਰਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ਹਮਪਾਥਰਲੋਹਲੋਹਬਡਪਾਥਰਗੁਰਸੰਗਤਿਨਾਵਤਰਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਸਤ
ਸੰਗਤਿਤਰਿਓਜੁਲਾਹੋਸੰਤਜਨਾਮਨਿਭਾਵੈਗੋ॥੪॥ਖਰੇਖਰੋਏਬੈਠਤਊਠਤਮਾਰਗਿਪੰਥਿ
ਧਿਆਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਬਚਨਹੈਸਤਿਗੁਰਪਾਧਰੁਮੁਕਤਿਜਨਾਵੈਗੋ॥੫॥ਸਾਸਨਿ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਬਲੁਪਾਈਹੈਨਿਹਸਾਸਨਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਬੂਝੈਤੌ
ਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਜੀਅਜੀਅਕਾਭਾਗਹੀਨਨਹੀਭਾਵੈਗੋ॥ਫਿ
ਰਿਏਹਵੇਲਾਹਾਥਿਨਆਵੈਪਰਤਾਪੈਪਛੁਤਾਵੈਗੋ॥੭॥ਜੇਕੋਭਲਾਲੋੜੈਭਲਅਪਨਾਗੁਰਆਗੈ
ਢਹਿਢਹਿਪਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਦਇਆਦਇਆਕਰਿਠਾਕੁਰਮੈਸਤਿਗੁਰਭਸਮਲਗਾਵੈਗੋ॥੮॥੩॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪॥ਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਗਾਵੈਗੋ॥ਭੈਭੈਤ੍ਰਾਸਭਏਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਮਤਿ
ਲਾਗਿਲਗਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਸਦਬੈਰਾਗੀਹਰਿਨਿਕਟਿਤਿਨਾਘਰਿਆ
ਵੈਗੋ॥ਤਿਨਕੀਪੰਕਮਿਲੈਤਾਂਜੀਵਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਦਿਵਾਵੈਗੋ॥੧॥ਦੁਬਿਧਾਲੋਭਿਲਗੇਹੈ
ਪ੍ਰਾਣੀਮਨਿਕੋਰੈਰੰਗੁਨਆਵੈਗੋ॥ਫਿਰਿਉਲਟਿਓਜਨਮੁਹੋਵੈਗੁਰਬਚਨੀਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲੈਰੰ
ਗੁਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਦਸੇਦਸੇਫੁਨਿਧਾਵਤਤ੍ਰੈਗੁਣੀਆਖਿਨੁਨਟਿਕਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਵ
ਸਗਤਿਆਵੈਮੋਖਮੁਕਤਿਸੋਪਾਵੈਗੋ॥੩॥ਓਅੰਕਾਰਿਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭੁਏਕਸਮਾਹਿਸਮਾਵੈ
ਗੋ॥ਏਕੋਰੂਪੁਏਕੋਬਹੁਰੰਗੀਸਭੁਏਕਤੁਬਚਨਿਚਲਾਵੈਗੋ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਏਕੋਪਛਾਤਾਗੁਰਮੁ

ਖਿਰੋਇ ਲਖਾਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਬਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਮਲੀਨ ਬਿਗਸਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਮੈ ਸਰਧਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਨਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਮੈਗਲੁ ਮਸਤੁ ਦੀਜੈ ਤਲਿ ਕੁੰਡੇ ਗੁਰ ਅੰਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲਤੌ ਚਲੈ ਚਲੈ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਗੁਰੁ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਬਿਸੀਅਰ ਬਿਸੂ ਭਰੇ ਹੈ ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਖੁ ਝਾਰਿ ਝਾਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਸੁਆਨੁ ਲੋਭੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਗੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਧਰਮੁ ਆਨਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਨਿਘਰਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰੁ ਨਿਘਰਤ ਕਾਢਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਗੁਰੁ ਹਾਥੀ ਦੇ ਨਿਕਲਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਖੇਲੁ ਖਿਲਾਵੈਗੋ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕੋਇਲੇ ਆਨਿ ਜਮਾਵੈਗੋ ॥ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਏ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੋ ਖਵਲਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਲੈ ਖਰਚੁ ਚਲੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਦੇਵਹਿ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹਰਿ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਲੋਹਾ ਹਿਰਨੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਸ ਗੁਨੁ ਪਾਰਸ ਕੋ ਹੋਇ ਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਾਰ

ਅੰ

ਸੁਣੇ ਲੋਗ ਸਭੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜਿਨ ਦਾ ਗੁਰੂ ਸੇਵ ਕਰੇ ਜਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਹੈ ਨਿਰਗੁਣ ਬਚਨੀ ਨਿਰਗੁਣੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਅਬਿਗੀ ਕਿਆ ਮਰ ਥਰ ਪਾਏ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਮੁਖ ਬਚਨ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਸੁਧਾ ਸੁਧ ਕਰਿ ਧਿਆਵੈਗੋ
ਦਇਆਲ ਦੀਨ ਭਏ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਏ ਸੇ
ਥਾਪੇ ਤਿਨ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈਗੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਸਰੁ ਸੰਧੈ ਜਨ ਊਪਰਿ ਫਿਰਿ ਉਲਟੋ ਤਿਸੈ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥
੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁ
ਰ ਪਰਚੈ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਰੂਪੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ
ਭਰਮਾਵੈਗੋ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸੁਆਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾ
ਮੁ ਸਭ ਜਗ ਕਾ ਤਾਰਕੁ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਰ
ਖਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥ ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿ
ਨ ਆਏ ॥ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥ ਸਤਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਏਕ ਸਿ
ਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀਆ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ਤਰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰ
ਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਡਭਾਗਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਨਿਤ ਭਜਹ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਸੁਆ
ਮੀ ਗੁਣ ਗਾਇਣਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਹ ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਵਹ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਭਾਗਏ ॥ ਸਤਸੰਗਿ ਪਾ
ਈਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਏ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੰਤ ਸੇਵ ਕ
ਮਾਇਣਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਣਾ ॥੨॥ ਸਗਲੇ ਜੰਤ
ਭਜਹੁ ਗੋਪਾਲੈ ॥ ਨਿਤ ਭਜਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਈਐ

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰਨ ਘਾਲੈ ॥

ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਪਰਵਾਣੁ ਸੋਈ ਆਇਆ ॥

ਮੈਨਿਤਧਿਆਈਐਪਰਵਾਹੁਸੇਵੀਆਦਇਆਜਪਤਪਸੰਜਮਹਰਿਹਾਠਿਨਿਰੰਜਨਗੋਬਿੰਦਧਨੁ

ਸੰਗਿਚਲੈਗਾਬਿਨੁਵਡਿਤਿਨਨਕਾਰਦਇਆਦੀਜੈਹਰਿਤਿੰਨਕੁਬਧਪਉਧਪਿਲੈ ੩॥ ਮੰਗਲਚਾਰਚੋਜਆ

ਨੰਦਾਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲਿਪਰਮਾਨੰਦਾਪ੍ਰਭਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੁਖਹਰਿਗਾਮਿਇਛਾਮਨਕੀਪੁੰਨੀਆ

ਬਜੀਬਧਾਈਸਹਜੇਸੁਆਈਬਹੁਰਿਦੁਖਿਨਹੋਨੀਆਲੇਕਠਿਲਾਇਸੁਖਾਰਿਆਇਬਿਕਰਗਬਿਲਸੇ

ਵਡਾਬਿਨੁਵਡਿਤਿਨਨਕਮਿਲਿਓਸੁਆਮੀਪੁਰਖੁਪਰਮਅਨੰਦਾ ॥੪॥੧॥ ਕਾਨੜੇਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪

ਮੂਸੇਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨੀ ॥ ॥ ॥ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕਮ: ੪ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਗੁਰਮਤਿਰਖੁਉਰਧਾਰਿ ॥

ਦਾਸਨਦਾਸਾਹੋਇਰਹੁਹਉਮੈਬਿਖਿਆਮਾਰਿ ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿਆਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ ॥

ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਸਾਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੪ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁ

ਗੋਵਿਦੁਹਰਿਗੋਵਿਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਗੁਰਮਤਿਧਿਆਈਐਤਾਂਦਰਗਹਪ

ਾਈਐਮਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਜਪਿਮੁਖੁਊਜਲਾਪਰਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁ

ਹਰਿਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਇਆਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰਆਪੇਹੀਸਿਧਸਾਧਿਕੋਤੂਆਪੇਹੀਜੁ

ਗਜੋਗੀਆ ॥ ਤੂਆਪੇਹੀਰਸਰਸੀਅੜਾਤੂਆਪੇਹੀਭੋਗਭੋਗੀਆ ॥ ਤੂਆਪੇਆਪਿਵਰਤ

ਦਾਤੂਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਗੀਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਧੰਨੁਧੰਨੋਧੰਨਧੰਨੋਧੰਨੋਜਿਤੁਮਿਲਿ

ਹਰਿਬੁਲਗਬੁਲੋਗੀਆ ॥ ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਬੋਲਤਸਭਿ

ਪਾਪਲਹਿਗੀਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕਮ: ੪ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ ॥

ਹਉਮੈਮਮਤਾਨਾਸੁਹੋਇਦੁਰਮਤਿਕਢੈਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਗੁਣਉਚਰੈਜਿਨਕਉਧੁਰਿ

ਲਿਖਿਆਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੪ ॥ ਹਰਿਆਪੇਆਪਿਦਇਆਲੁਹਰਿਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ ॥ ਹਰਿਆ

ਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਹਰਿਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸੁ

ਵੇਸਾ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਅਖੋ ਮਾਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਨਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਹਰਿ ਜਾਚਹਿ ਸਭ ਮੰਗ ਮੰਗਨਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰਗ ਚੰਗਨਾ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਫਲ ਫਲਨਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਦੀ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਨ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਲਗੇ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਉਪਾਵਣੀ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਵਰਤਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਵਣੀ ॥ ਜਿਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥ ਸਭਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ਰਮੋ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਮੋ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਵਣੀ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤਦਾ ਬੁਝਹੁ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਕਢੀ ਮਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਤਿਨ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ

ਹਰਿਚੇਤਿਧਿਆਇਆਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਉਧਾਰਿਆਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੧॥
ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਉਤਮੁਨਾਮੁਹੈਵਿਚਿਕਲਿਜੁਗਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਮਤਿਗੁਰਮ
ਤਿਕੀਰਤਿਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਉਰਿਹਾਰੁ॥ਵਡਭਾਗੀਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਤਿ
ਨਸਉਪਿਆਹਰਿਭੰਡਾਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਨਿਤਹਉਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਜ
ਲਿਹਸਤੀਮਲਿਨਾਵਾਲੀਐਸਿਰਿਭੀਫਿਰਿਪਾਵੈਛਾਰੁ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰੁਦਇਆ
ਕਰਿਮਨਿਵਸੈਏਕੰਕਾਰੁ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਹਰਿਮੰਨਿਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾਰੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਵਖਰੁਹੈਊਤਮੁਹਰਿਨਾਇਕੁਪੁਰਖੁਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਖੇਲੁਕੀਆਹਰਿ
ਆਪੇਵਰਤੈਸਭੁਜਗਤੁਕੀਆਵਣਜਾਰਾ॥ਸਭਜੋਤਿਤੇਰੀਜੋਤੀਵਿਚਿਕਰਤੇਸਭੁਸਚੁਤੇਰਾਪਾ
ਸਾਰਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਸਫਲਸੇਗਾਵਹਿਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸਭਿਚਵਹੁਮੁਖਹੁਜ
ਗੰਨਾਥੁਜਗੰਨਾਥੁਜਗਜੀਵਨੋਜਿਤੁਭਵਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੪ ॥ ਹਮਰੀ
ਜਿਹਬਾਏਕਪ੍ਰਭਹਰਿਕੇਗੁਣਅਗਮਅਥਾਹ॥ਹਮਕਿਉਕਰਿਜਪਹਇਆਣਿਆਹਰਿ
ਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗਾਹ॥ਹਰਿਦੇਹੁਪ੍ਰਭੂਮਤਿਊਤਮਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪਗਿਪਾਹ॥ਸਤਸੰਗ
ਤਿਹਰਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭਹਮਪਾਪੀਸੰਗਿਤਰਾਹ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬਖਸਿਲੈਹੁਹਰਿਤੁਠੈਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਹ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹਮਪਾਪੀਕਿਰਮਤਰਾਹ ॥੧॥ ਮਃ੪ ॥ ਹਰਿਕਰਹੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਾਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਦਇਆਲੁ॥ਗੁਰਸੇਵਾਹਰਿਹਮਭਾਈਆਹਰਿਹੋਆਹ
ਰਿਕਿਰਪਾਲੁ॥ਸਭਆਸਾਮਨਸਾਵਿਸਰੀਮਨਿਚੂਕਾਆਲਜੰਜਾਲੁ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆਹਮਕੀਏਸਬਦਿਨਿਹਾਲੁ॥ਜਨਨਾਨਕਿਅਤੁਟੁਧਨੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਧਨੁਮਾ
ਲੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਤੁਮ੍ਹ੍ਹਵਡਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਸਭਊਪਰਿਵਡੇਵਡੌਨਾ॥ਜੋਧਿਆਵਹਿਹਰਿ
ਅਪਰੰਪਰੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਹਰੇਤੇਹੋਨਾ॥ਜੋਗਾਵਹਿਸੁਣਹਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀਤਿਨਕ

ਦੇਖਹੁਕਵੇਨਾਗੁਰਮਤੇਜੋਸੇਵਹਿਹਰਿਪੁਰਖਜਨਾਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੁਖਿਵਡਵਡਭਾਗਵਡੇਰਾਸਤਿ
ਗਿਆਨਵਡਾਆਦਿਸਤਿਗੁਰਗੁਣਰਵੈਤੇਪਰਤਖਸੰਤੇਸਦਾਸਦਸੰਤਜਨਨਾਨਕਕਉਸੁਖਦੀਨਾ ੫
ਸਲੋਕਮਃ ੪ ਹਰਿਅਗਮੁਹਰਿਜਗਜੀਵਨਾਹਰਿਜਿਸੁਧਿਆਵਹਿਹਰਿਜਨਸੰਤਾਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁ
ਅਗਮੁਹਰਿਜਿਨਮਿਲਿਆਆਇਜਿਨਾਚਿੰਤਾਹਰਿਆਪੇਧਾਰਿਉਧਾਰਿਦਿਖਾਵਤਾਹਰਿਆਪੇ
ਆਪਿਭਿਖਿਆਦਾਤਾਹਰਿਆਪੇਸਭੁਰਸਭੋਗਦਾਹਰਿਆਪੇਕਵਲਾਕੰਤਾਹਰਿਆਪੇਭਿਖਿ
ਆਪਾਇਦਾਸਭਸਿਸਟਿਉਪਾਇਜੀਅਜੰਤਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਹਰਿਮਾਂ
ਗਹਿਹਰਿਜਨਸੰਤਾਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਹਮਗਾਵਹਹਰਿਗੁਣਛੰਤਾ ੧ ਮਃ ੪
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਨਾਮੁਹਰਿਮੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਸਰੀਰਿਸਭਿਆਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰੀਆ
ਜਨਨਾਨਕਸੁਣਿਹਰਿਧੀਰ ੨ ਪਉੜੀ ਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਆਨਾਮੁਹੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰ
ਜਨੁਮਉਲਾਜੋਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਿਨਸੇਵੇਚਰਨਨਿਤਕਉਲਾਨਿਤਸਾਰਿ
ਸਮ੍ਹਾਲੇਸਭਜੀਅਜੰਤਹਰਿਵਸੈਨਿਕਟਿਸਭਜਉਲਾਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇ
ਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਸਉਲਾਸਭਿਗਾਵਹੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਹਰਿਗੋਵਿੰਦਹਰਿਗੋ
ਵਿੰਦਹਰਿਗੁਣਗਾਵਤਗੁਣੀਸਮਉਲਾ ੬ ਸਲੋਕਮਃ ੪ ਸੁਤਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੇਤਿਮਨਿ
ਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਾਉਮਨਿਗੁਰੁਤੁਠਾਮੇਲੇਮਾਇ ੧ ਮਃ ੪
ਹਰਿਇਕਸੁਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਹਰਿਇਕੋਮੇਰੈਚਿਤਿਜਨਨਾਨਕਇਕੁਅਧਾਰੁਹਰਿਪ੍ਰਭਇਕਸ
ਤੇਗਤਿਪਤਿ ੨ ਪਉੜੀ ਪੰਚੇਸਬਦਵਜੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਵਡਭਾਗੀਅਨਹਦੁਵਜਿਆ
ਆਨਦਮੂਲੁਰਾਮੁਸਭੁਦੇਖਿਆਗੁਰਸਬਦੀਗੋਵਿਦੁਗਜਿਆਆਦਿਜੁਗਾਦਿਵੇਸੁਹਰਿਏਕੋ
ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਜਿਆਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਜਨਰਾਖਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਲਜਿ
ਆਸਭਿਧੰਨੁਕਹਹੁਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੂਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪੜਦਾਕਜਿਆ

੧ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਭਗਤਿਸਰੋਵਰੁਉਛਲੈਸੁਭਰਭਰੇਵਹੰਨਿ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੰਨਿਆਜਨਨਾਨਕ
ਵਡਭਾਗਲਹੰਨਿ॥ ੧ ਮਃ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਸੰਖਹਰਿਹਰਿਕੇਗੁਨਕਥਨੁਨਜਾਹਿ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਅਗਮੁਅਗਾਧਿਹਰਿਹਰਿਜਨਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲਹਿਮਿਲਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਜਪਤਜਪੰ
ਤਜਨਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅਗਮਪ੍ਰਭਹਰਿਮੇਲਿਲੈਹੁਲੜਿਲਾਇ॥੨
ਪਉੜੀ ॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹਰਿਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਿਖਾ॥ਕਿਛੁਵਖਰੁਹੋਇਸੁ
ਵਰਨੀਐਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰਿਖਾ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆਪਿਬੁਝਾਇਦੇਇਸੋਈਜਨੁਦਿਖਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸ
ਤਿਗੁਰਚਟਸਾਲਹੈਜਿਤੁਹਰਿਗੁਣਸਿਖਾ॥ਧਨੁਧੰਨੁਸੁਰਸਨਾਧੰਨੁਕਰਧੰਨੁਸੁਪਾਧਾਸਤਿਗੁਰੂਜਿ
ਤੁਮਿਲਿਹਰਿਲੇਖਾਲਿਖਾ॥ ੧੮ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਹਰਿਜਪੀ
ਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹੈਹਰਿਜਪਤਸੁਨਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੀ
ਆਰਾਧਿਆਜਿਨਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪਾਇ॥ਹਰਿਦਰਗਹਜਨਪੈਨਾਈਅਨਿਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵ
ਸਿਆਆਇ॥ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਹਰਿਸੁਣਿਆਮਨਿਭਾਇ॥੧ ਮਃ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆ
ਆਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਸਾਂਤਿਵਸੀਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਉਦਿਆਸਭੁਦਾਲ
ਦੁਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ॥੨ ॥ਪਉੜੀ ॥ਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਕਉਸਦਾਸਦਾਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾ
ਦੇਖਿਆ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਜਿਨਕਉਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਿਆ॥ਹਰਿਅ
ਗਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮਤੀਤਿਸੁਰੂਪੁਨਹੀਪ੍ਰਭਰੇਖਿਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਇਆਜਿਨਾਅ
ਗਮੁਹਰਿਤੇਠਾਕੁਰਸੇਵਕਰਲਿਏਕੋਹੋਇਆ॥ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਨਰਨਰਹਰੇਨਰਨਰਹਰੇਨਰਨਰਹਰੇਹਰਿ
ਲਾਹਾਹਰਿਭਗਤਿਵਿਸੇਖਿਆ॥੧੯ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਮੁਰਵਿਰਹੇਰਮੁਰਾਮੋਰਾਮੁਰ
ਮੀਤਿ॥ਘਟਿਘਟਿਆਤਮਰਾਮੁਹੈਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਕੀਓਰੰਗਿਰੀਤਿ॥ਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਜਗਜੀਵਨਾਪ

ਰਾਮਨਾਮੁ ਕੀ ਓਡਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ
ਭਾਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁ
ਹਾਵੀ ਸਫਲ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਿ
ਦਿਖਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾ
ਣੀ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਤੇ ਲੋਇਣਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ
ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸ
ਮਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੋ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
੨ ਪਉੜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਗਤਿ ਕੀਤਾ ॥ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਿ
ਹਾਰਾਇਅਨੁ ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਤਿਨਾ ਜੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਭਾ
ਗੈ ਲੀਤਾ ॥ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਸਭੋ ਲਹਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਨਾਉ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਦੀਤਾ ॥ ਸਭਿ ਸੇਵਹੁ ਮੋਹਨੋ ਮ
ਨਮੋਹਨੋ ਜਗਮੋਹਨੋ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਸਭੋ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ਮਨ ਅੰਤ
ਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਵਞਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥
੧ ਮਃ ੪ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਾਮਿ ਸਗਾਰਵਾ ਜਾਂ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਨੈਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਮਿਲੈ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁ
ਣੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰ ਕਰਤੇ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ
ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਹਿਰਦੈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤੇ ਮਿਲੇ ਨ
ਹੀ ਹਰਿ ਰੋਲੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਬੋਲੁ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣੋ

ਨ ਰਾਈਐਹੋ ਸਿਤੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਮਨੁ ਭਗਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ੧੨ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਹਰਿ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਆਇਆ
ਸਭੁ ਸੀਧਿਆ ਆਗਾਵਣਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਉਥਾਰੇ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਸੁਖ ਮਾਣਿਆ ੧ ਮਃ
੫ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਖੰਨਿ ਜੇ ਕਰਿ ਦੂਜਾ ਦੇਖਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਦਿਚੰ
ਨਿ ੨ ਪਉੜੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨੋ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ
ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ਜਪਿਅਹੁ ਜਨ ਕੋਈ ਸਗਲ ਜਪਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਨ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਈ ੧੩ ਸਲੋ
ਕ ਮਃ ੫ ਸਤਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੇਖਿ ਮਿਲਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ
ਲੁਡਿ ਲੁਡਿ ਦਰਗਹਿ ਵੰਞੁ ੧ ਮਃ ੫ ਸਭਿ ਤੂ ਹੈ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਆ
ਰਾਧਦੇ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਦਾਤਾਰਿ ਹਥੁ ਕਢਿਆ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸੈਸਾਰੇ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿ
ਆ ਖੇਤੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ੨
ਪਉੜੀ ਇਛਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਐ ਜਪੀਐ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਅਰਾਧੀਅਹਿ
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਫਾਟੈ ਜਮ ਕਾਗਰੁ ਜਨਮ ਪਦਾ
ਰਥੁ ਜੀਤੀਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗਰੁ ਸਭਿ ਪਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਦਾਗਰੁ ੧੪
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਹਉ ਢੂੰਢੇਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈਡੈ ਨਾਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਲਿ ੧ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ੨ ਪਉੜੀ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ
ਕੋ ਉਚਰਿ ਸੁਨਾਵੈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟੀ
ਐ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗੀ ਤਰਾਹਿ ਸਭ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਵੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿ
ਹਾਰਣੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ੧੫ ।੧ ਸੁਧੁ ॥ ॥ ॥ ॥

ਸੁਧੁ

ੴ ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਉ ੧

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸੋਰਾਮਰਾਇਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੈਸੇਦਰਪਨਮਾਹਿਬਦਨਪਰਵਾਨੀ ੧
ਰਹਾਉ ਬਸੈਘਟਾਘਟਲੀਪਨਛੀਪੈ ਬੰਧਨਮੁਕਤਾਜਾਤੁਨਦੀਸੈ ੧ ਪਾਨੀਮਾਹਿਦੇਖੁ
ਮੁਖੁਜੈਸਾ ਨਾਮੇਕੋਸੁਆਮੀਬੀਠਲੁਐਸਾ ੨ ੧

ੴ ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਮਾ
ਰਮਰਾਮੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ਹਮਬਾਰਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇਤੁਮਰੇਤੂਬਡਪੁਰਖੁਪਿਤਾਮੇਰਾਮਾਇਆ
੧ ਰਹਾਉ ਹਰਿਕੇਨਾਮਅਸੰਖਅਗਮਹਹਿਅਗਮਅਗਮਹਰਿਰਾਇਆ ਗੁਣੀਗਿ
ਆਨੀਸੁਰਤਿਬਹੁਕੀਨੀਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇਆ ੧ ਗੋਬਿਦਗੁਣਗੋਬਿਦਸ
ਦਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਬਿਦਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ਤੂਅਮਿਤਿਅਤੋਲੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਬ
ਹੁਜਪੀਐਥਾਹਨਪਾਇਆ ੨ ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਤੁਮਰੀਜਨਮਾਧੌਗੁਨਗਾਵਹਿਹਰਿਰਾਇ
ਆ ਤੁਮਜਲਨਿਧਿਹਮਮੀਨੇਤੁਮਰੇਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਤਹੂਪਾਇਆ ੩ ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰ
ਹੁਮਧਸੂਦਨਹਰਿਦੇਵਹੁਨਾਮੁਜਪਾਇਆ ਮੈਮੂਰਖਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਟੇਕਹੈਜਨਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਾਇਆ ੪ ੧ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਜਨੁਗੁਨਗਾਵਤਹਸਿਆ ਹ
ਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਨੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆ ੧ ਰਹਾਉ ਗੁਰ
ਕੇਪਗਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਾਤੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਸਿਆ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਿਜਗਿ
ਸਾਰੀਘਸਿਚੰਦਨੁਜਸੁਘਸਿਆ ੧ ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਸਭਿਸਾਕਤਖੋ
ਜਿਪਇਆ ਜਿਉਕਿਰਤਸੰਜੋਗਿਚਲਿਓਨਰਨਿੰਦਕੁਪਗੁਨਾਗਨਿਛੁਹਿਜਲਿਆ ੨
ਜਨਕੇਤੁਮਹਰਿਰਾਖੇਸੁਆਮੀਤੁਮਜੁਗਿਜੁਗਿਜਨਰਖਿਆ ਕਹਾਭਇਆਦੈਤਿਕਰੀਬਖੀ

ਲੀਏ ਸਭੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਤੂ ਰਖਿਆ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਜਿਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਮੁਖਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ॥੪॥੨॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜਗੰਨਥੇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ
ਲਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਏਕ ਜਸੁ ਗਾਇ ਨ ਸਾਕੈ ਬਹੁ ਕੀਜੈ ਬਹੁ ਰਸੁਨਥੇ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ
ਖਿਨੁ ਪਲ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਨ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਨਥੇ ॥੧॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ
ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲੋਚਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਨਥੇ ॥ ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਬਿ
ਰਥੇ ॥੨॥ ਕੋਈ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕਹੁ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਦਿਨਥੇ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅ
ਰਪਉ ਅਰਪਿ ਅਰਾਪਉ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਥੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਹਮ
ਤੁਛ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਰਨਥੇ ॥ ਹਮਰੀ ਮਤਿ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰ
ਥੇ ॥੪॥੩॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਅਕਥ ਸੁਨਥਈ ॥
ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਕਾਮੁ ਮੋਖੁ ਹੈ ਜਨ ਪੀਛੈ ਲਗਿ ਫਿਰਥਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜਿਸੁ ਬਡ ਭਾਗ ਮਥਈ ॥ ਜਹ ਦਰਗਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਹ ਛੁਟੈ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇਥਈ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਬਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਗਥਈ ॥ ਗੁਰਿ ਧਾ
ਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਵਾਏ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਥਈ ॥੨॥ ਜਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆ
ਮੀ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਥਈ ॥ ਜਹ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਤਹ ਰਾਖੈ ਨਾਮੁ ਸਾਥ
ਈ ॥੩॥ ਜਨ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਗੰਨਥਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ
ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਾਥਰ ਰਖੁ ਬੁਡਥਈ ॥੪॥੪॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰੀ ਚਿਤਵ
ਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅਉਰੁ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ
ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਅਚੁਤ ਜੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰਾਨੈ ॥

ਨੈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੇਇ ਪੈ ਕਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਈ ਅਪਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨ ਦੇਖੁ ਜਨ ਜੋ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਰਿਦ ਸੁਧ ਮਿਲੇ ਖੋਟੇ ਪਛੁਤਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਤੁਝ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਦਾਨੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਸਦ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਾਨੈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਗੇ ॥ ਹਉ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਆਸ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਬ ਗਲਿ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਮੁਗਧ ਇਆਨ ਪਿਤਾ ਸਮਝਾਵਹਗੇ ॥ ਸੁਤੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤ ਭਾਵਹਗੇ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਮ ਪਾਵਹਗੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਠਉਰ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਹਮ ਜਾਵਹਗੇ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ ਭਗਤ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਵਹਗੇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਵਹਿਗੇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਭੋਪਲੀ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਾਰਾਇਣੇ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾਚਹਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਣ ਹਰਿ ਚਿੰਤਾਮਣੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਗਦੀਸ ਦਮੋਦਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਸ੍ਰੀਰਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜੋ ਆਏ ਤੇ ਜਨ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹਮਾਰੈਏਹਕ੍ਰਿਪਾਕੀਜੈ॥ ਅਲਿਮਕਰੰਦਚਰਨਕਮਲ
ਸਿਉਮਨੁਫੇਰਿਫੇਰਿਰੀਝੈ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਆਨਜਲਾਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐਹਰਿਬੂੰਦਚਾਤ੍ਰਿਕਕਉ
ਦੀਜੈ॥੧॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਨਾਹੀਸੰਤੋਖਾਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕੁਜੀਜੈ॥ ੨॥੧ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫
ਜਾਚਿਕੁਨਾਮੁਜਾਚੈਜਾਚੈ॥ਸਰਬਧਾਰਸਰਬਕੇਨਾਇਕਸੁਖਸਮੂਹਕੇਦਾਤੇ ੧ ਰਹਾਉ ਕੇਤੀਕੇ
ਤੀਮਾਂਗਨਿਮਾਗੈਭਾਵਨੀਆਸੋਪਾਈਐ॥੧॥ਸਫਲਸਫਲਸਫਲਦਰਸੁਰੇਪਰਸਿਪਰਸਿਗੁਨਗਾ
ਈਐ॥ਨਾਨਕਤਤਤਤਸਿਉਮਿਲੀਐਹੀਰੈਹੀਰੁਬਿਧਾਈਐ॥੨॥੨॥ਕਲਿਆਨਮਹ
ਲਾ ੫ ਮੇਰੇਲਾਲਨਕੀਸੋਭਾ॥ਸਦਨਵਤਨਮਨਰੰਗੀਸੋਭਾ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਸਿਧ
ਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਭਗਤਿਦਾਨੁਜਸੁਮੰਗੀ॥੧॥ਜੋਗਗਿਆਨਧਿਆਨਸੇਖਨਾਗੈਸਗਲਜਪਹਿਤਰੰਗੀ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਬਲਿਹਾਰੈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਸਦਸੰਗੀ॥ ੨॥੩॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤੇਰੈਮਾਨਿਹਰਿਹਰਿਮਾਨਿ॥ਨੈਨਬੈਨਸ੍ਰਵਨਸੁਨੀਐਅੰਗਅੰਗੇ
ਸੁਖਪ੍ਰਾਨਿ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਇਤਉਤਦਹਦਿਸਿਰਵਿਓਮੇਰਤਿਨਹਿਸਮਾਨਿ॥੧॥ਜਤਕਤਾਤਤ
ਪੇਖੀਐਹਰਿਪੁਰਖਪਤਿਪਰਧਾਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭ੍ਰਮਭੈਮਿਟੇਕਥੇਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ
॥੨॥੧॥੪॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨਨਾਦਧੁਨਿਅਨੰਦਬੇਦ॥ਕਥਤਸੁਨਤਮੁਨਿਜਨਾ
ਮਿਲਿਸੰਤਮੰਡਲੀ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਗਿਆਨਧਿਆਨਮਾਨਦਾਨਮਨਰਸਿਕਰਸਨਨਾਮੁਜਪਤ
ਤਹਪਾਪਖੰਡਲੀ॥੧॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਗਿਆਨਭੁਗਤਿਸੁਰਤਿਸਬਦਤਤਬੇਤੇਜਪੁਤਪੁਅਖੰ
ਡਲੀ॥ਓਤਿਪੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਨਾਨਕਕਛੂਦੁਖੁਨਡੰਡਲੀ ॥੨॥੨॥ ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ ੫
॥ ਕਉਨੁਬਿਧਿਤਾਕੀਕਹਾਕਰਉ॥ਧਰਤਧਿਆਨੁਗਿਆਨੁਸਸਤ੍ਰਗਿਆਅਜਰਪਦੁ
ਕੈਸੇਜਰਉ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ਬਿਸਨਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਕੈਦਰਿਸਰਨਿਪਰਉ॥੧॥

ਰੂਪਰਿ ਰਾਜੁ ਕਰੂਪਾਰਿ ਸੁਰਗ ਮਾ ਕੋਟਿ ਅਧ ਮੁਕਤਿ ਕਰਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਖਦਾਈ ਐਸ ਪ੍ਰਭ ਚਰ
ਨ ਗਹਉ ॥੨॥੩॥੬॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਖੇ ॥ ਗ
ਰਭ ਜੋਨਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ਜਾਲ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਰਖੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਟੇਕ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਆਸਵੰਤ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥੨॥ ਤੁ
ਝ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨੂ ॥ ਸਰਬ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਮ ਪਛਾਨੂ ॥੩॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸਰੋ
॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਆਸਰੋ ॥੪॥੪॥੭॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪੀਐ ਭਗ
ਵਾਨ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਦਾ ਸੂਖ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਭਏ ਗਾਇ ਗੁ
ਨ ਗੁਪਾਲ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰੇ ਨਾਠਿਆ ਦੁਖ ਕਾਲ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਿ
ਆ ਕਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ॥੨॥੫॥੮॥ ਕਲਿ
ਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਹਚਲੁ ਸ
ਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ ਸ
ਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਹਿਰਣੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਸੋਭਾ ਰੂਪੁ
ਰੰਗੁ ਧਨੁ ਮਾਣੁ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਲਿਆਣੁ ॥੨॥੬॥੯॥ ਕਲਿਆ
ਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕਲਿਆਨ ਕਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਖਾਵਨੋ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਹ
ਰਿ ਭਗਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਨੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਲੁਬਧ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵਨੋ ॥੨॥੭॥
੧੦ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ
ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਸਟ ਮਹਿ ਜਿਉ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ਮਥਿ ਸੰਜਮਿ ਕਾਢਿ ਕ

ਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਤਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਢਿ ਲਈਜੈ ॥੧॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜ ਨਵੇ ਦਰ ਫੀ
ਕੇ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਸਵੇ ਚੁਈਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਕਾ
ਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਅਮੋਲਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ
ਲੀਜੈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਭਰਿ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਿ ਦੀਨ ਹਮ ਸਾਰਿੰਗ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਲਾਲਨੁ ਲਾਲੁ ਲਾਲੁ ਹੈ ਰੰਗਨੁ ਮਨੁ ਰੰਗ
ਨ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸ ਰਸਿਕ ਗਟਕ ਨਿਤ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਬਸੁਧਾ ਸਪ
ਤ ਦੀਪ ਹੈ ਸਾਗਰ ਕਢਿ ਕੰਚਨੁ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਇਨਹੁ ਨ ਬਾਛਹਿ ਹਰਿ ਮਾਗ
ਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸਦ ਭੂਖੇ ਨਿਤ ਭੂਖਨ ਭੂਖ ਕਰੀਜੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਧਾ
ਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਲਖ ਕੋਸਨ ਕਉ ਬਿਥਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ਕਿ
ਆ ਉਪਮਾ ਤਿਨ੍ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਅਉਰੁ ਨ ਉਪਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੧॥ ਕ
ਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਮਨੂਰ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਮਿ
ਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਭਿ ਬਾਂਛਹਿ ਨਿਤਿ ਆਸਾ ਆ
ਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਮਾਂਗਹਿ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਧੀਜੈ ॥੧॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹੁ ਸਬਲੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਮੋਹੁ ਕਾਲਖ ਦਾਗ ਲਗੀਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਅਲਿਪਤ ਹੈ ਮੁਕਤੇ ਜਿਉ
ਮੁਰਗਾਈ ਪੰਕੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਵੇੜੀ ਕਿਵ ਮਿਲੀਐ ਚੰਦਨੁ ਲੀਜੈ ॥ ਕਾ
ਢਿ ਖੜਗੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਕਰਾਰਾ ਬਿਖੁ ਛੇਦਿ ਛੇਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥ ਆਨਿ ਆਨਿ ਸਮਧਾ ਬਹੁ
ਕੀਨੀ ਪਲੁ ਬੈਸੰਤਰ ਭਸਮ ਕਰੀਜੈ ॥ ਮਹਾ ਉਗ੍ਰ ਪਾਪ ਸਾਕਤ ਨਰ ਕੀਨੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲੂਕੀ ਦੀ
ਜੈ ॥੪॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰੀਜੈ ॥ ਪਰਸ ਨਿਪਰਸੁ ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਜਨੁ
ਹਰਿ ਭਗਵਾਨੁ ਦਿਖੀਜੈ ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਸੂਤੁ ਬਹੁ ਗੁਰਝੀ ਭਰਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤਾਨੁ ਤਨੀਜੈ ॥ ਤੰਤੁ ਸੂਤੁ ਕਿਛੁ

ਨਕਸੈਨਾਈਸੰਕਤਸੰਗੁਨਕਰੀਜੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਨੀਕੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਰਾਮੁਰਵੀ
ਜੈ॥ਅੰਤਰਿਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲੀਜੈ॥੭॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਵਡਾਵਡਾਹੈਸੁ
ਆਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਮਿਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰੁਪੂਰਾਜਨਕਉਪੂਰ
ਨੁਦੀਜੈ॥੮॥੨॥ ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੋਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਸਾਧੂਸਾਧ
ਸਾਧਜਨਨੀਕੇਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਰੰਗੁਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭੁਜਗੁਹੈਜੇਤਾ
ਮਨੁਡੋਲਤਡੋਲਕਰੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸਾਧੁਮਿਲਾਵਹੁਜਗੁਥੰਮਨਕਉਥੰਮੁਦੀ
ਜੈ॥੧॥ਬਸੁਧਾਤਲੈਤਲੈਸਭਊਪਰਿਮਿਲਿਸਾਧੂਚਰਨਰੁਲੀਜੈ॥ਅਤਿਊਤਮਅਤਿ
ਊਤਮਹੋਵਹੁਸਭਸਿਸਟਿਚਰਨਤਲਦੀਜੈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਭਲੀਸਿਵਨੀਕੀਆ
ਨਿਪਾਨੀਸਕਤਿਭਰੀਜੈ॥ਮੈਨਦੰਤਨਿਕਸੇਗੁਰਬਚਨੀਸਾਰੁਚਬਿਚਬਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥
੩॥ਰਾਮਨਾਮਅਨੁਗ੍ਰਹੁਬਹੁਕੀਆ॥ਗੁਰਸਾਧੂਪੁਰਖਮਿਲੀਜੈ॥ਗੁਨਰਾਮਨਾਮਬਿਸ
ਥੀਰਨਕੀਏਹਰਿਸਗਲਭਵਨਜਸੁਦੀਜੈ॥੪॥ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਦੇਖੇ
ਰਹਿਨਸਕੀਜੈ॥ਜਿਉਜਲਮੀਨਜਲੰਜਲਪ੍ਰੀਤਿਹੈਖਿਨੁਜਲਬਿਨੁਫੂਟਿਮਰੀਜੈ॥੫॥ਮ
ਹਾਅਭਾਗਹੈਜਿਨਕੇਤਿਨਸਾਧੂਧੂਰਿਨਪੀਜੈ॥ਤਿਨਾਤਿਸਨਾਜਲਤਜਲਤਨਹੀਬੂਝਹਿ
ਡੰਡੁਧਰਮਰਾਇਕਾਦੀਜੈ॥੬॥ਸਭਿਤੀਰਥਬਰਤਜਗ੍ਯਪੁੰਨਕੀਏਹਿਵੈਗਾਲਿਗਾਲਿ
ਤਨੁਛੀਜੈ॥ਅਤੁਲਾਤੋਲੁਰਾਮਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਕੋਪੁਜੈਨਤੋਲਤੁਲੀਜੈ॥੭॥ਤਵਗੁਨਬ੍ਰ
ਹਮਬ੍ਰਹਮਤੂਜਾਨਹਿਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰੀਜੈ॥ਤੂਜਲਨਿਧਿਮੀਨਹਮਤੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰ
ਗਿਰਖੀਜੈ॥੮॥੩॥ ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੋਪੂਜਕਰੀਜੈ॥ਮਨੁਤ
ਨੁਅਰਪਿਧਰਉਸਭੁਆਗੈਰਸੁਗੁਰਮਤਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਨਾਮ
ਗੁਣਸਾਖਤਰੋਵਰਨਿਤਚੁਨਿਚੁਨਿਪੂਜਕਰੀਜੈ॥ਆਤਮਦੇਉਦੇਉਹੈਆਤਮੁਰਸਿਲਾਗੈਪੂਜ

ਕਰੀਜੈ ॥੧॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਬਿਚਰਿ ਬਿਚਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਦਾ
ਰਥੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਅਤਿ ਹੀਰੋ ਨੀਕੋ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ
ਬਿਧੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਸਾਲੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਿਤੁ ਹੀਰਾ ਪਰਖਿ ਲਈਜੈ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸੰਗ
ਤਿ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲਗਿ ਊਚੇ ਜਿਉ ਪੀਪ ਪਲਾਸ ਖਾਇ ਲੀਜੈ ॥ ਸਭ ਨਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਊਤ
ਮੁ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਬਾਸੁ ਬਸੀਜੈ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਨਿਤ ਸਾਖ
ਾ ਹਰੀ ਜੜੀਜੈ ॥ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਹਕਾਰ ਬਾਸੁ ਜਗਿ ਦੀ
ਜੈ ॥੫॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਇਕੁ ਕੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਭ
ਏਕੈ ਹੈ ਪਸਰੇ ਸਭ ਚਰਨ ਤਲੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਰ ਦੇਖਹੁ ਤਿਨ ਘਸਿ
ਘਸਿ ਨਾਕ ਵਢੀਜੈ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਕਹੀਅਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੀਜੈ ॥੭॥
ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਮਨੁ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਬੇਗਲ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧ
ਾਰਹੁ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖੀਜੈ ॥੮॥੪॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧੁਵੀਜੈ ॥
ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀ
ਨ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜੂਝੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਅੰਗੀਕਾ
ਰੁ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸਬਲ ਅਤਿ ਬਿਖਿ
ਆ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਅਧਿਕਾਈ ਰੋਗੁ ਕਾਟੈ ਸੂਖਿ
ਸਵੀਜੈ ॥੩॥ ਜਿਉ ਸੂਰਜੁ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥
ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਪੀਜੈ ॥੪॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲ
ਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੂਰੀਜੈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਰੈਨਿ ਸਭ ਨਿਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ

ਓਇਮਿਲੀਜੈ ॥੪॥ ਸਾਕਤਸੁਆਨਕਹੀਅਹਿਬਹੁਲੋਭੀਬਹੁਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਭਰੀਜੈ ॥
ਆਪਨਸੁਆਇਕਰਹਿਬਹੁਬਾਤਾਤਿਨਾਕਾਵਿਸਾਹੁਕਿਆਕੀਜੈ ॥੫॥ ਸਾਧੂਸਾਧਸਰਣਿ
ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਕਾਢਿਕਢੀਜੈ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰਬੋਲਹਿਬਹੁਗੁਣੀਆ
ਮੁਖਿਸੰਤਭਗਤਹਰਿਦੀਜੈ ॥੬॥ ਤੂਅਗਮਦਇਆਲਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਸਭ
ਦਇਆਧਾਰਿਰਖਿਲੀਜੈ ॥ ਸਰਬਜੀਅਜਗਜੀਵਨੁਏਕੋਨਾਨਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੀਜੈ ॥੭॥
੫॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾਹਮਦਾਸਨਦਾਸਕਰੀਜੈ ॥ ਜਬਲਗਿਸਾਸੁ
ਹੋਇਮਨਅੰਤਰਿਸਾਧੂਧੂਰਿਪਿਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਕਰੁਨਾਰਦੁਸੇਖਨਾਗਮੁਨਿ
ਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਲੋਚੀਜੈ ॥ ਭਵਨਭਵਨਪਵਿਤੁਹੋਹਿਸਭਿਜਹਸਾਧੂਚਰਨਧਰੀਜੈ ॥੧॥
ਤਜਿਲਾਜਅਹੰਕਾਰੁਸਭੁਤਜੀਐਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਰਹੀਜੈ ॥ ਧਰਮਰਾਇਕੀਕ
ਾਨਿਚੁਕਾਵੈਬਿਖੁਡੁਬਦਾਕਾਢਿਕਢੀਜੈ ॥੨॥ ਭਰਮਿਸੂਕੇਬਹੁਉਭਿਸੁਕਕਹੀਅਹਿਮਿ
ਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਹਰੀਜੈ ॥ ਤਾਤੇਬਿਲਮੁਪਲੁਢਿਲਨਕੀਜੈਜਾਇਸਾਧੂਚਰਨਿਲਗੀਜੈ
॥੩॥ ਰਾਮਨਾਮਕੀਰਤਨਰਤਨਵਥੁਹਰਿਸਾਧੂਪਾਸਿਰਖੀਜੈ ॥ ਜੋਬਚਨੁਗੁਰਸਤਿਸ
ਤਿਕਰਿਮਾਨੈਤਿਸੁਆਗੈਕਾਢਿਧਰੀਜੈ ॥੪॥ ਸੰਤਹੁਸੁਨਹੁਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈਗੁਰਿਕਾਢੀਬ
ਾਹਕੁਕੀਜੈ ॥ ਜੇਆਤਮਕਉਸੁਖੁਸੁਖੁਨਿਤਲੋੜਹੁਤਾਂਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਵੀਜੈ ॥੫॥
ਜੇਵਡਭਾਗੁਹੋਇਅਤਿਨੀਕਾਤਾਂਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥ ਸਭੁਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਬਿਖਮੁਜਗੁਤਰੀਐਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ ॥੬॥ ਮਾਇਆਮਾਇਆਕੇਜੋ
ਅਧਿਕਾਈਵਿਚਿਮਾਇਆਪਚੈਪਚੀਜੈ ॥ ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਮਹਾਪੰਥੁਬਿ
ਖੜਾਅਹੰਕਾਰਿਭਾਰਿਲਦਿਲੀਜੈ ॥੭॥ ਨਾਨਕਰਾਮਰਮਰਮੁਰਮਰਮਰਾਮੈਤੇਗ
ਤਿਕੀਜੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਰਾਮਨਾਮੈਰਲੈਮਿਲੀਜੈ ॥੮॥੬॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ
ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤਰਣਾ ਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਗਹਣਾ ਮਤਿ ਮਕਸੂਦੁ ॥ ਨਾਇ
ਤੇਰੈ ਨਾਉ ਮੰਨੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਇ ੧ ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਪਾਜੁ ॥ ਜੈ
ਬਖਸੇ ਤੈ ਪੂਰਾ ਕਾਜੁ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਉ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਲਸਕਰੁ ਨਾਉ
ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਮਾਣੁ ਮਹਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਨਾਇ
ਤੇਰੈ ਸਹਜੁ ਨਾਇ ਸਾਲਾਹ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਵ
ਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥ ੩ ਨਾਰੀ ਬੇਰੀ ਘਰ ਦਰ ਦੇਸ ॥
ਮਨ ਕੀਆ ਖੁਸੀਆ ਕੀਚਹਿ ਵੇਸ ॥ ਜਾਂ ਸਦੇ ਤਾਂ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾ
ਇ ੪ ੧ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਕਰਮੁ ਚਾਨਣੁ ਸੁਰਤਿ ਤਿਥੈ ਲੋਇ
ਅੰਧੇਰੁ ਅੰਧੀ ਵਾਪਰੈ ਸਗਲ ਲੀਜੈ ਖੋਇ ੧ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਾ
ਰੂ ਅਵਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਭਾਰ ਹੋਵਹਿ
ਹੋਰਿ ੨ ਦੂਖਾ ਤੇ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ਸੂਖੀ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੂ ਸਾਲਾਹੀਅਹਿ ਤਿਤੁ ਮु
ਖਿ ਕੈਸੀ ਭੂਖ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਏਕੁ ਤੂ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੈਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ
ਸੇ ਤਨ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੈ ਉਚਰੇ ਸੰ
ਕਰਿ ਛੋਡੀ ਮਾਇਆ ॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਸਿਧ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ਦੇਵੀ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ਬਾਬਾ ਮ
ਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਕਹੀਐ ਤਰੀਐ ਸਾਚਾ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਹਰਿ
ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਪਵਣੈ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ਤੇ

ਤਿਤੁ ਸਰਕਰ ਜੇ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵਹਿ ਵਿਸਰਿ ਕੋਇ ਪਚਤਾਸਾ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਏਕੋ ਕਰੈ ਚੰਗਿਆਈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤੁ ਬਫਾਵੈ ॥ ਏਤੇ ਗੁਣਹੁ ਏਤੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਨੁ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਜੀਉ ਕਹੈ ਓਨਾ ਕਉ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੧੩॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰੂਪੁ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਮਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਹੈ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਅਉਧੂ ਸਹਜੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਜਾ ਤੇ ਫਿਰਿ ਨ ਆਵਹੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮੁ ਨਾਹੀ ਧਰਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸੁਚਿ ਮਾਲਾ ॥ ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਕੰਨਹੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਬਰਤੁ ਨਾਹੀ ਨੇਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਬਕਬਾਈ ॥ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਆਸ ਨਾਹੀ ਨਿਰਾਸ ਨਾਹੀ ਚਿਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਤੰਤ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕਾ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧੪॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਸਰਬੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਜਨੁ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹਣ ਸੁਨਣ ਅਕਥ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾਨਕ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਗਹੇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸੋ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਰੀਆਉ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਲਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਐ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੁ ਪਸੂ ਪਰੇਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥੨॥ ਰਤਾ ਸਤਿ ਨਾਮਿ ਤਲ ਹੀਅਲੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ॥ ਜਾ ਕੀ ਵਾਸੁ ਬਨਾਸਪਤਿ ਸਉਰੈ ਤਾਸੁ ਚਰਣ ਲਿਵ

ਈਐ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਉਪਜਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੪॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪ ਮਧੇ ਆਪੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਪਾਇਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨੁ ॥ ਇਕ ਦਖਿਣਾ ਹਉ ਤੈ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਆਪ
ਣਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਿਸਟਿ ਬਿ
ਕਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਾਵਲ ਦਇਆ ਕਣਕ ਕਰਿ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪਾਤੀ ਧਾਨੁ ॥ ਦੂਧੁ ਕਰਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਘੀਉ ਕਰਿ ਐਸਾ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨੁ ॥੩॥ ਖਿਮਾ
ਧੀਰਜੁ ਕਰਿ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ਸਹਜੇ ਬਛਰਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਰਮ ਕਾ ਕਪੜੁ ਮਾਂ
ਗਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੪॥੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਤੁ ਕਿਨੈ ਨ
ਰਾਖਿਆ ਜਾਵਤੁ ਕਿਉ ਰਾਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜਾਂ ਉਸ ਹੀ ਮਾ
ਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਤੂਹੈ ਹੈ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਇਬਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕ
ਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਹਰਹਟ ਕੀ ਮਾਲਾ ਟਿੰਡ ਲਗਤ ਹੈ ਇਕ ਸਖਨੀ ਹੋਰ ਫੇ
ਰ ਭਰੀਅਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿਉ ਉਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸੁਰਤੀ
ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਿ ਕੈ ਉਲਟੀ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ
ਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਆਸਾ ਤਿਸ ਹੀ ਸਉਪਿ ਕੈ ਏਹੁ ਰਹਿਆ ਨਿਰਬਾ
ਣੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੮॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨਿ ਬਾਂਧੈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰ
ਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਜਾਈ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰ ॥ ਫੁਨਿ ਬਹੁੜਿ ਨ
ਆਵਣ ਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚਾ ਤੇ ਫੁਨਿ ਨੀਚੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਨੀਚ ਕਰੈ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾ

ਹੁਤੁਜਾਇਆਜਗਿਤੇਪੂਰੇਪਰਵਾਣੁ॥ਰਾਤਕਉਸਮਾਣਾਵਹਜਾਈਐਜੇਕੋਭੂਲਾਹੋਇ॥ਆਪੇਖੇ
ਲਕਰੇਸਭਕਰਤਾਐਸਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੩॥ਨਾਉਪ੍ਰਭਾਤੇਸਬਦਿਧਿਆਈਐਛੋਡਹੁਦੁਨੀਪਰੀਤਾ
ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾਜਗਿਹਾਰਿਆਤਿਨਿਜੀਤਾ॥੪॥੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਮ
ਨੁਮਾਇਆਮਨੁਧਾਇਆਮਨੁਪੰਖੀਆਕਾਸਿ॥ਤਸਕਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰਿਆਨਗਰੁਵੁਠਾਸਾ
ਬਾਸਿ॥ਜਾਤੂਰਾਖਹਿਰਾਖਿਲੈਹਿਸਾਬਤੁਹੋਵੈਰਾਸਿ॥੧॥ਐਸਾਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਧਿਮੇਰੈ॥ਗੁ
ਰਮਤਿਦੇਹਿਲਗਉਪਗਿਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁਜੋਗੀਮਨੁਭੋਗੀਆਮਨੁਮੂਰਖੁਗਾਵਾ
ਰੁ॥ਮਨੁਦਾਤਾਮਨੁਮੰਗਤਾਮਨਸਿਰਿਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ+॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਏਕੁਵਖਾਣੀਐਕਹਉ
ਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਖੋਟੋਪੂਠੋਰਾਲੀਐਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥ਜਾਤੂਮੇਲਹਿਤਾਮਿਲਿ
ਰਹਾਂਜਾਂਤੇਰੀਹੋਇਰਜਾਇ॥੩॥ਜਾਤਿਜਨਮੁਨਪੂਛੀਐਸਚੁਘਰੁਲੇਹੁਬਤਾਇ॥ਸਾ
ਜਾਤਿਸਾਪਤਿਹੈਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਕਾਟੀਐਨਾਨਕਛੂਟਸਿਨਾਇ॥੪
॥੧੦॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਜਾਗਤੁਬਿਗਸੈਮੂਠੋਅੰਧਾ॥ਗਲਿਫਾਹੀਸਿਰਿਮਾਰੇਧੰਧਾ॥
ਆਸਾਆਵੈਮਨਸਾਜਾਇ॥ਉਰਝੀਤਾਣੀਕਿਛੁਨਬਸਾਇ॥੧॥ਜਾਗਸਿਜੀਵਣੁਜਾਗਣ
ਹਾਰਾ॥ਸੁਖਸਾਗਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭੰਡਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਹਿਓਨਬੂਝੈਅੰਧੁਨਸੂਝੈਭੋਂਡੀਕਾ
ਰਕਮਾਈ॥ਆਪੇਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਪਰਮੇਸੁਰੁਕਰਮੀਮਿਲੈਵਡਾਈ॥੨॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਆਵੈ
ਤਿਲੁਤਿਲੁਛੀਜੈਮਾਇਆਮੋਹੁਘਟਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬੂਡੋਠਉਰਨਪਾਵੈਜਬਲਗਦੂਜੀ
ਰਾਈ॥੩॥ਅਹਿਨਿਸਿਜੀਆਦੇਖਿਸਮਾਲੈਸੁਖੁਦੁਖੁਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ਕਰਮਹੀਣੁਸਚੁ
ਭੀਖਿਆਮੰਗੈਨਾਨਕਮਿਲੈਵਡਾਈ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਮਸਟਿਕਰ
ਉਮੂਰਖੁਜਗਿਕਹੀਆ॥ਅਧਿਕਬਕਉਤੇਰੀਲਿਵਰਹੀਆ॥ਭੂਲਚੂਕਤੇਰੈਦਰਬਾ
ਰਿ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਆਚਾਰ॥੧॥ਐਸੇਝੂਠਿਮੁਠੇਸੰਸਾਰਾ॥ਨਿੰਦਕੁਨਿੰਦੈਮੁਝੈਪਿਆਰਾ॥੧॥

+ਪੰਚਮਾਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆਐਸਾਬ੍ਰਹਮੁਵੀਚਾਰੁ

ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦੇਵਾਗਿਨਿ ਸਣੈ ॥ ਕਹਣੁ ਸੁਣਣੁ ਅਤਿ
ਅਗਾਤਿ ਜਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥ ਮੈ ਮੈਲੌ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਊਤ
ਮੁ ਆਖਿ ਨ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਖੂਲਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਰਾਚੈ
ਨਾਇ ॥੩॥ ਅੰਧੌ ਬੋਲੌ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਹੀਣੌ ਨੀਚੁ ਬੁਰੌ ਬੁਰਿਆਰੁ ॥ ਨੀਧਨ ਕੌ ਧਨੁ ਨ
ਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰੁ ॥੪॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋ
ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥੫॥੧੨॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਵਧਾਇਆ ਪੈਧੈ ਘਰ ਕੀ ਹਾਣਿ ॥ ਬਕਿ ਬਕਿ ਵਾਦੁ
ਚਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਖੁ ਜਾਣਿ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਐਸਾ ਬਿਖਮ ਜਾਲਿ ਮਨੁ ਵਾਸਿਆ ॥ ਬਿ
ਬਲੁ ਝਾਗਿ ਸਹਜਿ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਬੋਲਣਾ ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ
ਕਮਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਜਿਵ ਆਇਆ ਤਿਵ ਜਾਇਸੀ
ਕੀਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਜਗੁ
ਖੋਟੌ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੌ ਗੁਰ ਸਬਦੀਂ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤੇ ਨਰ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ
ਗਿਆਨੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਨੀਝਰੁ ਝਰੈ ਅਮਰ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਲ ਕੌ ਮੀਨੁ ਸੈ
ਥੇ ਭਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੫॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੀਤ ਨਾਦ ਹਰਖ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਰਹ
ਸ ਰੰਗ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਕਾਈ ॥ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣਾ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਨਾਮਿ ਵਸਾਈ
॥੧॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾਂ ਕਿਆ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗ ਬਿਨੋ
ਦ ਸ੍ਵਾਦ ਆਨੰਦਾ ॥ ਮਤਿ ਸਤ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਾਰ ਨਿਜ ਸੰਦਾ ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਰਵਤੌ ਰਾਜ ਰਵਿੰਦਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਪੀਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਬ੍ਰਤਕਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤਰੰਗ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥ ਅਕਥੌ ਕਥਉ ਕਿਆ ਮੈ ਜੋਰੁ

॥ ਜੁਗਤਿ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾਇ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਬੂਝੈ ਮੇਰਾ ॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥੪॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮਿਠਾ ॥ ਐਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਪੂਰਾ ਪਦੁ ਹੋਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਾਪਿਓ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥੫॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਂਗਨਹਾਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਂਗਿ ਘਣੌ ਅਤਿ ਰੂੜੌ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨੁ ਅਤਿ ਰਸ ਲਾਲ ਸਗੂੜੌ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਪਰਿ ਕੂਪੁ ਗਗਨ ਪਨਿਹਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੨॥ ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਧੁੰਸਿ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਮਾਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਅਤਿ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨਿ ਰਸਾਏ ਰਾਤੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਰਾਵਲ ਖਪਿ ਜਾਵਹਿ ਚਹੁ ਛਿਅ ਮਹਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜੋਗੀ ਕਾਪੜੀਆ ਸਿਰਖੂਥੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਗਲਿ ਫਾਸੀ ॥੧॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪੂਰੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਚੀ ਏਕ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਵਾਦੁ ਪੜਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੇ ॥੩॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸਬਦਿ ਵਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ਦੂਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾਲ ਨਸੇ ॥੪॥੧੬ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰਾ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜੀਵਨੁ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ਜਪਉ

ਸੁਖੁ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਖੋਜਤ

ਮਲੀਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਵਸਾਏ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਉ ਕਿਆ ਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਐ ॥੨॥ ਚੀਨੈ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧਨੁ ਸਾਚੌ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਿਰਾਲੰਬੁ ਨਿਰਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥ ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲ ਨਿਰਮਲਿ ਉਲਟੀ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੌ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਸੋ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੫॥੧੭॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹਿਆ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਲਾਹਾ ਭਾਈ ॥ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਨਾਮਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਭਾਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੪॥੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਉ ਬਖਸਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਰਾਖਉ ਸਦਾ ਰਹਾਂ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭਾਣਾ ਜਾਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਵੈ ਕਰਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਅ

ਵਡਾਦਾਤਾਪੂਰੈਭਾਗਤਿਪਾਈਐ॥੫॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਲਾਹਿਆਜਿੰਨਾ
ਤਿਨਸਲਾਹਿਹਰਿਜਾਤਾ॥ਵਿਚਹੁਭਰਮੁਗਇਆਦੂਜਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀ
ਉਤੂਮੇਰਾਇਕੁਸੋਈ॥ਤੁਧੁਜਪੀਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀਗਤਿਮਤਿਤੁਝਤੇਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਾਲਾਹਨਿਸੇਸਾਦੁਪਾਇਨਿਮੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੁ॥ਸਦਾਮੀਠਾਕਦੇਨਫੀਕਾਗੁਰਸਬਦੀਵੀ
ਚਾਰੁ॥੨॥ਜਿਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਸੋਈਜਾਣੈਤਿਸੁਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਸਦਾ
ਸੁਖਦਾਤਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਹੈਦਾਤਾਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਏ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩ ॥
ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਤੂਰਾਖਨਜੋਗੁ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਮੈਅਵਰੁਨਸੂਝੈਨਾਕੋਹੋਆਨਹੋਗੁ
॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਏਹਤੇਰੀਵਡਿਆਈ
॥੧॥ਰਹਾਉ ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਰਾਖ
ਹੁਹਰਿਜੀਉਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁ॥੨॥ਤੇਰੀਸਰਣਾਈਸਚੀਹਰਿਜੀਉਨਾਓਹਘਟੈਨਜਾਇ॥ਜੋ
ਹਰਿਛੋਡਿਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗੈਓਹੁਜੰਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ॥੩॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਾਦੂਖਭੂਖ
ਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਦਾਤੂਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੪॥੪॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀਉਸਦਾਧਿਆਵਹੁਜਬਲਗੁਜੀਅਪਰਾਨ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋ
ਆਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਿਸੁਪ੍ਰਾਨੀਕੇਰਾਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਨ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁ
ਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀਜੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ ਮੂਲੁ
ਪਛਾਣਨਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਿਆਹਉ
ਮੈਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਸਭਨਾਮਹਿਏਕੋਸਚੁਵਰਤੈਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰ
ਮਲੁਹੋਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਤੁਵਖਾਨੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਵਿਚਿਮਨਹੀਮਨੁਮਾਨੈ॥ਸਦ

ਬਾਲਿਗੀਰਤਗੁਰਆਪਣੇਵਿਚਹੁਜਿਤੁਅੰਤਰਮਰੰਮੁਪਛਾਣੈ॥੩॥ਮਨਮੁਖਿਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿ
ਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੈਭਾਗਿਧਿਆਈ॥੪॥੫॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩॥ਆ
ਪੇਭਾਂਤਿਬਣਾਏਬਹੁਰੰਗੀਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਕੀਆ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰੇਕਰਾ
ਏਸਰਬਜੀਆਨੋਰਿਜਕੁਦੀਆ॥੧॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਿਰਵਿਆਰਾਮੁ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿ
ਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੋਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਪਤਾਨਾਮੁਵਰ
ਤੈਵਿਚਿਕਲਜੁਗਿਘਟਿਘਟਿਹਰਿਭਰਪੂਰਿਰਹਿਆ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਤਿਨਾਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗ
ਟਿਆਜੋਗੁਰਸਰਣਾਈਭਜਿਪਇਆ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਪੰਚਪੰਚੇਵਸਿਆਣੈਖਿਮਾਸੰਤੋ
ਖੁਗੁਰਮਤਿਪਾਵੈ॥ਸੋਧਨੁਧਨੁਹਰਿਜਨੁਵਡਪੂਰਾਜੋਭੈਬੈਰਾਗਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥
੩॥ਗੁਰਤੇਮੁਹੁਫੇਰੇਜੇਕੋਈਗੁਰਕਾਕਹਿਆਨਚਿਤਿਧਰੈ॥ਕਰਿਆਚਾਰਬਹੁਸੰਪਉ
ਸੰਚੈਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਨਰਕਿਪਰੈ॥੪॥ਏਕੋਸਬਦੁਏਕੋਪ੍ਰਭੁਵਰਤੈਸਭਏਕਸੁਤੇਉਤਪਤਿ
ਚਲੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਜਾਇਰਲੈ॥੫॥੬॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹ
ਲਾ੩॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਅਪਣਾਸਾਲਾਹਿ॥ਪੂਰਾਭਾਗੁਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁ
ਣਗਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਹਰਿਦੇਇ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਈਵਿਰਲਾਲੇਇ॥
ਜਿਸਨੋਅਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਮਨਮਾਹਿਵਸਾਇ॥ਦੁਖੁਅਨ੍ਹੇਰਾ
ਅੰਦਰਹੁਜਾਇ॥ਆਪੇਸਾਚਾਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਉਲਾਇਪਿਆ
ਰੁ॥ਐਥੈਓਥੈਏਹੁਅਧਾਰੁ॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੩॥ਸਚਾਮਨਾਏਅਪਣਾਭਾਣਾ॥
ਸੋਈਭਗਤੁਸੁਘੜੁਸੋਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕੁਤਿਸਕੈਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੪॥੭॥੧੭॥੭॥੨੪॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪ਬਿਭਾਸ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਨਗਾਵਹਗੁਰਮਤਿਲਿਵਉਨਮਨਿਨਾਮਿਲਗਾਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪੀਆ
ਗੁਰਸਬਦੀਹਮਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨਾ੧ਹਮਰੇਜਗਜੀਵਨਹਰਿਪ੍ਰਾਨਾਹਰਿਊਤਮੁਰਿ
ਦਅੰਤਰਿਭਾਇਓਗੁਰਿਮੰਤੁਦੀਓਹਰਿਕਾਨਾ ੧ ਰਹਾਉ ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈ
ਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਾਕਿਤੁਬਿਧਿਕਿਉਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਮੋਕਉਕਰਹੁਉ
ਪਦੇਸੁਹਰਿਦਾਨਾ ੨ ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਹਰਿਵਸਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਨਜਾਨ
ਪ ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈ+ਗੁਰਪਰਸਿਭਗਵਾਨਾ ੩ ਗੁਨਗਾਵਹਪ੍ਰਭਅਗਮਠਾ
ਕੁਰਕੇਗੁਨਗਾਇਰਹੇਹੈਰਾਨਾਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਖਿਨਦਾ
ਨਾ ੪੩ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪ ਉਗਵੈਸੂਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲਹਿਸਭਰੈਨਿਸ
ਮ੍ਹਾਲਹਿਹਰਿਗਾਲਾਹਮਰੈਪ੍ਰਭਿਹਮਲੋਚਲਗਾਈਹਮਕਰਹਪ੍ਰਭੂਹਰਿਭਾਲਾ੧ਮੇ
ਰਾਮਨੁਸਾਧੂਧੂਰਿਰਵਾਲਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਗੁਰਿਮੀਠਾਗੁਰਪਗਝਾਰਹਹਮ
ਬਾਲਾ ੧ ਰਹਾਉ ਸਾਕਤਕਉਦਿਨੁਰੈਨਿਅੰਧਾਰੀਮੋਹਿਫਾਥੇਮਾਇਆਜਾਲਾਖਿਨੁਪ
ਲੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈਨਵਸਿਓਰਿਨਿਬਾਧੇਬਹੁਬਿਧਿਬਾਲਾ ੨ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮ
ਤਿਬੁਧਿਪਾਈਹਉਛੂਟੇਮਮਤਾਜਾਲਾਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਗੁਰਿਕੀਏਸਬਦਿ
ਨਿਹਾਲਾ੩ਹਮਬਾਰਿਕਗੁਰਅਗਮਗੁਸਾਈਗੁਰਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਬਿਖੁਭ
ਉਜਲਡੁਬਦੇਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਗੁਰਨਾਨਕਬਾਲਗੁਪਾਲਾ ੪੪ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪
ਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗੁਨਗਾਏਰਸਕਰਸੀਕਾਗਾਵਤਸੁਨਤਦੋਊਭਏਮੁ
ਕਤੇਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਖਿਨੁਹਰਿਪੀਕਾ੧ਮੇਰੈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਟੀਕਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੀਤਲਜਲੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੀਆਰਸੁਝੀਕਾ ੧ ਰਹਾਉ
ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਤਿਨਾਮਸਤਕਿਊਜਲਟੀਕਾਹਰਿਜਨਸੋਭਾਸਭ

+ਸਤਿਗੁਰ

ਗਊਪਰਿਜਿਉਵਿਚਿਉਡਵਾਸਸਿਕੀਆ ॥੨॥ ਜਿਨ੍ਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਤਿਨ੍ਸਭਿ
ਕਾਰਜਫੀਕਾਜੈਸੇਸੀਗਾਰੁਕਰੈਦੇਹਮਾਨੁਖਨਾਮਬਿਨਾਨਕਟੇਨਕਟੀਕਾ ॥੩॥ ਘਟਿਘਟਿ
ਰਮਈਆਰਮਤਰਾਮਰਾਇਸਭਵਰਤੈਸਭਮਹਿਈਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
ਗੁਰਬਚਨਧਿਆਇਓਘਰੀਮੀਆ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਗਮ
ਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਮਕਹੇ ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਓਸਭਿਕਿਲਬਿਖਪਾਪਲਹੇ ॥੧॥ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਰਵਿਰਹੇ ॥ ਦੀਨਦਇਆਲੁਦੁਖ
ਭੰਜਨੁਗਾਇਓਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆਨਗਰਿਨਗਰਿ
ਹਰਿਬਸਿਓਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਸਹੇ ॥ ਸਰੀਰਿਸਰੋਵਰਿਨਾਮੁਹਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਘ
ਰਿਮੰਦਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੇ ॥੨॥ ਜੋਨਰਭਰਮਿਭਰਮਿਉਦਿਆਨੇਤੇਸਾਕਤਮੂੜ੍ਮੁਹੇ ॥ ਜਿ
ਉਮ੍ਰਿਗਨਾਭਿਬਸੈਬਾਸੁਬਸਨਾਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਓਝਾਰਗਹੇ ॥੩॥ ਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗਾ
ਧਿਬੋਧਿਪ੍ਰਭਮਤਿਦੇਵਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਲਹੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਹਾਥੁਸਿਰਿਧਰਿਓ
ਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਰਵਿਰਹੇ ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਰਾ
ਮਨਾਮਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਡਫਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਹਰਿਧਾਰੀਹ
ਰਿਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਫਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮਹਰਿਨਿਮਖਫਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਦਾਨੁਦੀਓਗੁਰਿ
ਪੂਰੈਨਾਮਾਮਨਿਤਨਿਬਸਫਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆਨਗਰਿਵਸਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਜਪਿ
ਸੋਭਾਗੁਰਮੁਖਿਕਰਪਫਾ ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਮੁਖਊਜਲਗੁਰਮੁਖਿਤ
ਰਫਾ ॥੨॥ ਅਨਭਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਿਨਿਮਖਫਾ ॥ ਕੋਟਿ
ਕੋਟਿਕੇਦੋਖਸਭਜਨਕੇਹਰਿਦੂਰਿਕੀਏਇਕਪਲਫਾ ॥੩॥ ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀਤੇਜਾਨੇਪ੍ਰਭ
ਜਾਨਿਓਜਨਤੇਮੁਖਫਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਆਪੁਧਰਿਓਹਰਿਜਨਮਹਿਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇ

ਕਢਾ ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਮ
ਮੁਏ ਜੀਵੇ ਹਰਿ ਜਪਿਭਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦੇ ਬਾਹ ਦੇਇ
ਕਢਿਭਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਰਧਾਂਭਾ ॥ ਉਪਜੰਪਿ ਉਪਾਇ ਨ ਪਾਈਐ ਕਤਹੂ ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਰਸਭਾ ॥ ਲੋਹ ਮਨੂਰ ਕੰਚਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਹਰਿਭਾ ॥੨॥ ਹਉਮੈ
ਬਿਖਿਆ ਨਿਤ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨੇ ਪੁਤ ਕਲਤ ਮੋਹਿ ਲੁਭਿਭਾ ॥ ਤਿਨ ਪਗ ਸੰਤ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤੇ
ਮਨਮੁਖ ਭੂੰਭਰ ਭਰਭਾ ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਪਰੇ ਹਾਰਿ ਤੁਮ ਸਰਨਭਾ
॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਨਭਾ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤੇ ਪਾਰਿ
ਪਰਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ
ਅਠਸਠਿ ਮਜਾਨੁ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥
ਖਿਨ ਖੋਵੈ ਪਾਪ ਕੋਟਾਨ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧॥੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਬਿਭਾਸ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਭੁ ਸਾਜਿਆ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਰਚਿ ਜੋਤਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ ਸਿਹਜਾ
ਧਰਤਿ ਬਰਤਨ ਕਉ ਪਾਨੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਾਰਹੁ ਸੇਵਹੁ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਹੋਇ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾਂ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਪੜ ਭੋਗ
ਰਸ ਅਨਿਕ ਭੁੰਚਾਏ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਗਲ ਬਨਾਏ ॥ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮੀਤ ॥ ਸੋ
ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੨॥ ਤਹਾ ਸਖਾਈ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਧੋਵੈ ॥

ਦਾਤਿ ਕਰੈ ਨਾਹੀ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਏਕ ਬਖਸ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬੁਲਾਵੈ ॥੩॥ ਕਿਰਤਿ ਮੈ ਸੋਗੀ ਪਾਇਆ ਭੋਲਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਿਸਮੋਲ ਪਾਲਾ ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰੂਪੇ ਗੁਰੂ ਸਰਣਿ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਸੁ ਲੋਭਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਨ ਕੈ ਭੰਡਾਰਿ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਜਨਾਈ ॥ ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹੈਰਾਨੈ ॥੨॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ ਤਾ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਗਲ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਉਧਰੈ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਉ ਭਗਵੰਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਲਮਲ ਜਾਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਸੁਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਮਾਰਗੁ ਸੀਧਾ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਗੀਧਾ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹੈ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੩॥ ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਤੇ ਕੀਆ ਗਿਆਨੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸੇਵ ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟੇ ਸੁਖ ਦੀਏ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥

ਹਮਬਾਰਿਕਸਰਣਿਪ੍ਰਭਦਇਆਲ॥ਅਵਗਣਕਾਟਿਕੀਏਪ੍ਰਭਿਆਪੁਨੈਰਾਖਿਲੀਏਮੇਰੈਗੁਰ
ਗੋਪਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਾਪਪਾਪਬਿਨਸੇਖਿਨਭੀਤਰਿਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਰਾਧੀਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਬਿਅੰ
ਤੁਸੁਆਮੀਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ਲਾਹਾਖਾਟਿਹੋਈਐਧਨਵੰਤਾਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆ
ਈਐ॥੩॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਸਦਾਸਦਾਗੁਨਗਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਮੇਰੇਪੂਰੇਮਨੋਰਥਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੦॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ਸਿਮ
ਰਤਨਾਮੁਕਿਲਬਿਖਸਭਿਨਾਸੇ॥ਸਚੁਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਨੀਰਾਸੇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰ
ਤੇ॥ਸੇਵਕਸੇਵਿਸਦਾਸੋਹੰਤੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਗਲੇਰੋਗਦੋਖਸਭਿਬਿ
ਨਸਹਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮਮਰਨਗੁਰਿਰਾਖੇਮੀਤ॥ਹ
ਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਗਏਕਲੇਸ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਭਲਹੋਸ॥
੨॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਐਸਾ
ਗੁਰੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਜਿਸੁਮਿਲਤੇਰਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਆਠਪਹਰਅਪੁਨੀਲਿਵਲਾਇ॥ਜ
ਨੁਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾਇ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀ
ਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਨਕਉਦੀਏ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਇਗੁਬਿੰਦ॥ਭੈਬਿਨਸੇਉਤਰੀ
ਸਭਚਿੰਦ॥੧॥ਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿ॥ਜੋਗੁਰੁਕਹੈਸੋਈਭਲਮੀਠਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿ
ਆਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਕਲਿਕਲੇਸਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨ
ਹੋਈ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿ॥ਉਤਰੀਮੈਲੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾ
ਗੋਪਿਆਰੁ॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਨਕਾਮਾਰਗੁਜਾਨਾਂ॥ਭਾਇਭਗਤਿ

ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥੩॥ ਜਾਹਿ ਮਸਤਕਿ ਸੰਤ ਭੇਟੇ ... ਪੂਰਨ ... ਹਰਿ ਆਗਿਆ ...
... ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥੬॥ ਪ੍ਰ
ਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ... [illegible] ...
... [illegible] ...
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ... ਸੰਤ ... [illegible] ...
... ॥੩॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ...
... ਨਾਨਕ ... ਪਾਇ ॥੪॥੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ
ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਤਾ ਕੀ ਕਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸਦ ਅਟਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਿਸੁ ਮ
ਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਤਾ ਕਾ ਨਸੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਮੁਕਤੋ ਸਾਧੂ
ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ਭਉ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੇ ਬਿਕਾ
ਰ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਨਿਰਭੈ ਸਾਧ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥ ਅਨਦ ਸਹਜ ਰਸ
ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਤ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਸਿਖ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ
ਲੈ ਮੇਲੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਫਾਹਾ ਕਾਟਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਪੜਦਾ ਢਾਕਿਆ ॥੪॥
੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆ
ਣ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ਥੀਆ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥ ਦੂਖ ਦ
ਰਦ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਝੂਠੇ ॥੧॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰ
ਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੨॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹ ਹਉ ਜਾਈ ॥੩॥ ਦੁ
ਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਦਾ ਜਪੇ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਦੂਖ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁ
ਰਬਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਮੇਟੇ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨ ਹੋਆ ਜੋਗੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿ
ਨਿ ਲੀਆ ਰਾਖਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਪੂ
ਰਨ ਕਰਮ ਤਾ ਕੇ ਆਚਾਰ ॥੨॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਵੇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋ
ਨਿ ਨ ਭਵੇ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰੇ ॥ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮਸ
ਤਕਿ ਗੁਰਿ ਧਰਿਆ ਹਾਥੁ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਦਾਸੁ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅ
ਲਿ ਪੇਖੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰਸਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੪॥੧੦॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅਪੁਨੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸੁਣਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਜੰ
ਜਾਲ ॥੧॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥
੨॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਕੀਨਾ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਮਰਥ
ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਕਿ
ਰਪਾਲਾ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਆਪਿ ਜਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਭਇ
ਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸਾ ॥੧॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਮਨਿ
ਵੂਠੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੂਠੇ ॥੨॥੧੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਘਰੁ ੨ ਬਿਭਾਸ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਉ ॥ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਰਬ

ਸਿਧਿ ਕਲਿਆਣ ਪੂਰਨ ਹੋਹਿ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥ ਰਹਿ

ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਨੀਤਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਲਗੈ ਏਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਦੂਖੁ ਭਾਗੈ ਸਰਨਿ ਪਾਲਨ ਜੋਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਮੁ ਨ ਤੇਟੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਹੋਵੈ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਜਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਜਿਸਹਿ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਬਿਖਾਦ ਬਿਨਸੇ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੀਤ ਭਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧॥੨੩॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਮਨੁ ਪਵਿਤੁ ਜਾਹਿ ਪਾਪ ॥੧॥ ਨਾਨਕੁ ਬਾਰਿਕੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨॥੧॥੨੪॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਟੇਕ ॥ ਊਚ ਮੂਚ ਬੇਅੰਤੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਊਪਰਿ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰ ਦੈਨਹਾਰ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ ਨਮਸਕਾਰ ਰਖਨਹਾਰ ਮਨਿ ਅਰਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਕ ॥ ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਕਰਉ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਅਨੇਕ ॥੨॥੨॥੨੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਬਿਭਾਸ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਉਰੀ ਮਨੁ ਬਉਰਾਇਆ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਫੁਨਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਮਾਇਆ ਮਰੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਪਿਆਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਹੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ

ਸਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਸੰਗੀ ੨ ਜਿਉ ਮਨੁ ਦੇਖਹਿ ਪਰ ਮਨੁ ਤੈਸਾ । ਜੈਸੀ ਮਨਸਾ ਤੈਸੀ ਦਸਾ । ਜੈਸਾ
ਕਰਮੁ ਤੈਸੀ ਲਿਵ ਲਾਵੈ । ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਵੈ । ੩ ਰਾਗਿ ਨਾ
ਦਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ । ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ । ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਝੀ
ਪਾਇ । ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ । ੪ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ । ਸਚੀ ਬਾ
ਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ । ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ । ਤਾ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾ
ਵੈ । ੫ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ । ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ । ਹਉਮੈ ਮੇ
ਰਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ । ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ । ੬ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ
ਹੈ ਸਾਰੁ । ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹੋਰੁ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ । ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ । ਸਬਦੇ ਗਤਿ ਮ
ਤਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ । ੭ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੋ । ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਅਨੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ।
ਰਾਮ ਨਾਮ ਊਤਮ ਗਤਿ ਹੋਈ । ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਈ । ੮।੧ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ । ਕਾਮਣਿ ਦੇਖਿ ਕਾਮਿ ਲੋਭਾਇਆ । ਸੁਤ ਕੰ
ਚਨ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਆ । ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਨਾ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਪਰਾਇਆ । ੧ ਐਸਾ
ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ । ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ । ੧ ਰਹਾਉ ।
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ । ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ।
ਆਵਾਗਉਣੁ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਰਚਾਇਆ । ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿਨ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ । ੨ ਗਿ
ਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਰਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ । ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ । ਸਗ
ਲ ਸਰੋਵਰ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ । ਆਨਦ ਰੂਪ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ । ੩ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੁ
ਰਮਤੀ ਪਾਏ । ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ । ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ । ਸਚਾ
ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ । ੪ ਬਿਸਮਾਦਿ ਬਿਨੋਦ ਰਹੇ ਪਰਮਾਦੀ । ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਏ

ਕਾਲਿ ਬਿਆਲਿ ਗਈ ॥ ਦੇਖਿ ਖਿਲਿ ਬਿਗਸਿਆ ॥ ਜਾਲਿ ਮਾਰਿਆ ਗਈ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੋ ਦੇਵਿ ਬੁਝਾਈ ॥੫॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ
ਕੋਇ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੬॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ
ਸੰਜਮੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਜਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਚੀ ਰਹਤ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ
॥੭॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਹ
ਰਿ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥੮॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ਰੇਚਕ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭ ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ
ਨਾਹੀ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵੈ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ
ਲਹੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਸਭਿ ਕਰਮਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ॥੧॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ਅਵਗੁਣ ਮੋਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਧੰਧਾ ਧਾਵ
ਣੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਰ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲ ਖੁਆਰ ॥ ਮਜਨੁ ਝੂਠਾ ਚੰਡਾਲ ਕਾ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਂਗਾਰ ॥੨॥ ਝੂ
ਠੀ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦੁ ॥ ਝੂਠੇ ਵਿਚਿ ਅਹੰਕਰਣੁ ਹੈ ਖਸਮ ਨ ਪਾਵੈ
ਸਾਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਕਮਾਵਣਾ ਫਿਕਾ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ॥ ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬਿ
ਖੁ ਵਾਤੀ ਜੀਵਣ ਬਾਦਿ ॥੩॥ ਏ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਰਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁ
ਖੁ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੪॥
ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥ ਇਸ ਨੋ ਵਿਆਪੈ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜਿਸੁ ਮਾਈ ਨ ਬ
ਪੁ ॥ ਵਿਚਹੁ ਚੂਕੈ ਤਿਸਨਾ ਅਰੁ ਆਪੁ ॥੫॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੬॥

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਚੂਕੈਤਾਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥ਪਾਪਬਿਕਾਰਗੁਰਿਏਕੋਕਰਿਜਾਣੁ॥ਏਕਾਤਿਸਬਦੁਹੈਸਾ
ਚਾ॥ਵਿਚਿਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆਪੈਜਪਛਾਣਾ॥੭॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗਤਿਨਾਮਿਤਿਸਮਾਣਾ॥ਸੰਤਸਭਾਗੁ
ਣਿਗਿਆਨੁਨਬੂਝਿਸਮਾਣਾ॥ਮਨੁਮਰੈਜੀਵਤਮਰਿਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਪਛਾਣੁ
॥੮॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥ ਗੋਤਮੁਤਪਾਅਹਿਲਿਆਇਸ
ਤ੍ਰੀਤਿਸੁਦੇਖਿਇੰਦ੍ਰੁਲੁਭਾਇਆ॥ਸਹਸਸਰੀਰਚਿਹਨਭਗਹੂਏਤਾਮਨਿਪਛੁਤਾ
ਇਆ॥੧॥ਕੋਈਜਾਣਿਨਭੂਲੈਭਾਈ॥ਸੋਭੂਲੈਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏਬੂਝੈਜਿਸੈਬੁਝਾਏ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਿਨਿਹਰੀਚੰਦਿਪ੍ਰਿਥਮੀਪਤਿਰਾਜੈਕਾਗਦਿਕੀਮਨਪਾਈ॥ਅਉ
ਗਣੁਜਾਣੈਤਪੁੰਨਕਰੇਕਿਉਕਿਉਨੇਖਾਸਿਬਿਕਾਈ॥੨॥ਕਰਉਅਢਾਈਧਰਤੀਮ
ਾਗੀਬਾਵਨਰੂਪਿਬਹਾਨੈ॥ਕਿਉਪਇਆਲਿਜਾਇਕਿਉਛਲੀਐਜੇਬਲਿਰੂਪੁਪ
ਛਾਨੈ॥੩॥ਰਾਜਾਜਨਮੇਜਾਦੇਮਤੀਬਰਜਿਬਿਆਸਿਪੜ੍ਹਾਇਆ॥ਤਿਨ੍ਹਿਕਰਿਜਗਅਠਾ
ਰਹਘਾਏਕਿਰਤੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥੪॥ਗਣਤਨਗਣੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਾਬੋਲੀ
ਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਤੁਧੈਸਲਾਹੀਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੫॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਅਲਿਪਤੁਲੇਪੁਕਦੇਨਲਾਗੈਸਦਾਰਹੈਸਰਣਾਈ॥ਮਨਮੁਖੁਮੁਗਧੁਆਗੈ
ਚੇਤੈਨਾਹੀਦੁਖਿਲਾਗੈਪਛੁਤਾਈ॥੬॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਨਿਏਹਰਚਨਾਰਚੀ
ਐ॥ਹਰਿਅਭਿਮਾਨੁਨਜਾਈਜੀਅਹੁਅਭਿਮਾਨੇਪੈਪਚੀਐ॥੭॥ਭੁਲਣਵਿਚਿਕੀਆ
ਸਭੁਕੋਈਕਰਤਾਆਪਿਨਭੁਲੈ॥ਨਾਨਕਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਕੋਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਘੁਲੈ
॥੮॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਣਾਸੁਨਣਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਧੰਧਾਛੁਟਕਿਗਇਆ
ਵੇਕਾਰੁ॥ਜਿਉਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਪਤਿਖੋਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਸੁਣਿ
ਮਨਅੰਧੇਮੂਰਖਗਵਾਰ॥ਆਵਤਜਾਤਲਾਜਨਹੀਲਾਗੈਬਿਨੁਗੁਰਬੂਡੈਬਾਰੋਬਾਰ

੮੫੬

੧ ਰਹਾਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਗੁਤਾ ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਕਹੀਐ
ਕਾਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ੨ ਨਾਨਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਅ
ਡੋਲੈ ਡੋਲ ਧਉ ਭਉ ਭਰਮੀਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੇ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਖਿਨੁ ਆਖਿਨ ਊ
ਠਿ ਧਾਇਆ ਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ੩ ਆਪੇ ਸਚੇ ਹਿ ਲਨ ਤਾ ਇਆਸ
ਬਾਦਿ ਮਹੈ ਸਾ ਹਲ ਜੀਵੈ ਸੋਇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋਈ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਇਆ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ੪
ਇਹੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਕਾਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਡੋਲਤ
ਤਉ ਠਹਰਾਵੈ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ੫ ਅੰਤਰਿ ਜੂਠਾ ਕਿਉ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ਸਬ
ਦੀ ਧੋਵੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ੬
ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਵੈ ਪਿਆਰੁ
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ੭ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅ
ਗਨੀ ਮਹਿ ਭੂੰਜਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਵਰੁ ਨ
ਦੂਜਾ ੮ ੫ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਗੁਰ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ੧ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਪੂ
ਜ ਚੜਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਜੀਅੜਾ ਤੁਝ ਪਾਸਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰ
ਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ੨ ਸਚੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣ
ਾਈ ੩ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਕੀਏ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾਂ ਕੀਏ ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ
ਵਸਿ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਤੀਨਿ ਸਮਾਏ ਏਕ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ੫ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਏ ਮੁਕਤਿ
ਧਿਆਨਾਂ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਪਰਧਾਨਾ ੬ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ
ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ੭ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗ

ਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥੪॥੧੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩ ਇਕਿਧੁਰਿਬਖਸਿਲਏਗੁਰਿ
ਪੂਰੈਸਚੀਬਣਤਬਣਾਈ॥ਹਰਿਰੰਗਰਾਤੇਸਦਾਰੰਗੁਸਾਚਾਦੁਖਬਿਸਰੇਪਤਿਪਾ
ਈ॥੧॥ਝੂਠੀਦੁਰਮਤਿਕੀਚਤੁਰਾਈ॥ਬਿਨਸਤਬਾਰਨਲਾਗੈਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਮਨਮੁਖਕਉਦੁਖੁਦਰਦੁਵਿਆਪਸਿਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਨਜਾਈ॥ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਾਤਾਮੇਲਿਲਏਸਰਣਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਤੇਅਭਭਗਤਿਨਹੋਵਸਿਹਉਮੈਪ
ਚਹਿਦਿਵਾਨੇ॥ਇਹੁਮਨੂਆਖਿਨੁਊਭਿਪਇਆਲੀਜਬਲਗਿਸਬਦਨਜਾਨੇ॥੩
ਭੂਖਪਿਆਸਾਜਗੁਭਇਆਤਿਪਤਿਨਹੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥ਸਹਜੈਸਹਜੁਮਿ
ਲੈਸੁਖੁਪਾਈਐਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਏ॥੪॥ਦਰਗਹਦਾਨਾਬੀਨਾਇਕੁਆਪੇਬੂਝੈਪਦੁਨਿ
ਰਬਾਣੀ॥ਪੰ ਨਿਰਮਲਗੁਰਕੀਬਾਣੀ॥ਆਪੇਸੁਰਤਾਸਚੁਵੀਚਾਰਸਿਆਪੇਬੂਝੈਪਦੁਨਿ
ਰਬਾਣੀ॥੫॥ਜਲੁਤਰੰਗਅਗਨੀਪਵਨੈਫੁਨਿਤ੍ਰੈਮਿਲਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਐਸਾ
ਬਲੁਛਲੁਤਿਨਕਉਦੀਆਹੁਕਮੀਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥੬॥ਐਸੇਜਨਵਿਰਲੇਜਗਅੰ
ਦਰਿਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਆ॥ਜਾਤਿਵਰਨਤੇਭਏਅਤੀਤਾਮਮਤਾਲੋਭੁਚੁਕਾਇਆ॥
੭॥ਨਾਮਿਰਤੇਤੀਰਥਸੇਨਿਰਮਲਦੁਖੁਹਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੇਚਰਨ
ਪਖਾਲੈਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਭਾਇਆ॥ ੮॥੧॥੧੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩

ੴ ਬਿਭਾਸ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵੇਖੁਤੂਹਰਿਮੰਦਰੁਤੇਰੈਨਾਲਿ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਸ
ਬਦੇਖੋਜੀਐਹਰਿਨਾਮੋਲੇਹੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਬਦਿਰਪੈਰੰਗੁਹੋਇ॥ਸਚੀਭਗਤਿ
ਸਚਾਹਰਿਮੰਦਰੁਪ੍ਰਗਟੀਸਾਚੀਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ ਹਰਿਮੰਦਰੁਏਹੁਸਰੀਰੁਹੈਗਿਆਨਿਰਤਨਿ
ਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਮੂਲੁਨਜਾਣਨੀਮਾਣਸਿਹਰਿਮੰਦਰੁਨਹੋਇ॥੨॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਜੀਉਸਾ

ਜਿਆਰਖਿਆਹੁਕਮਿਸਵਾਰਿ॥ਧੁਰਿਲੇਖੁਲਿਖਿਆਸੁਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ੩
ਸਬਦੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਸਬਦੇਸੋਹਣਾਕੰਚਨੁ
ਕੋਟੁਅਪਾਰ ੪ ਹਰਿਮੰਦਰੁਏਹੁਜਗਤੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰੰਧਾਰ॥ਦੂਜਾਭਾਉਕਰਿ
ਪੂਜਦੇਮਨਮੁਖਅੰਧਗਵਾਰ ੫ ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਦੇਹਜਾਤਿਨਜਾ
ਇ॥ਸਾਚਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਦੁਖੀਏਦੂਜੈਭਾਇ ੬ ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨੁਹੈਨਾਬੂਝਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਚੀਨਿਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉ
ਰਿਧਾਰਿ ੭ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਗੁਰਤੇਜਾਤੀਜਿਸਬਦਿਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇ॥ਪਵਿਤੁ
ਪਾਵਨਸੇਜਨਨਿਰਮਲਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਇ ੮ ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਕਾਹਾਟੁਹੈਰਖਿ
ਆਸਬਦਿਸਵਾਰਿ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਸਉਦਾਏਕੁਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਲੈਨਿਸਵਾਰਿ
੯ ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਮਨੁਲੋਹਟੁਹੈਮੋਹਿਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਪਾਰਸਿਭੇਟਿਐਕੰਚਨੁਭ
ਇਆਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ ੧੦ ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਹਰਿਵਸੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੀਐਸਚਾਸਉਦਾਹੋਇ ੧੧॥੬ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ
੩ ਭੈਭਾਇਜਾਗੇਸੇਜਨਜਾਗ੍ਰਣੁਕਰਹਿਹਉਮੈਮੈਲੁਉਤਾਰਿ॥ਸਦਾਜਾਗ
ਹਿਘਰੁਅਪਣਾਰਾਖਹਿਪੰਚਤਸਕਰਕਾਢਹਿਮਾਰਿ ੧ ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਇ॥ਜਿਤੁਮਾਰਗਿਹਰਿਪਾਈਐਮਨਸੇਈਕਰਮਕਮਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਹਜਧੁਨਿਊਪਜੈਦੁਖੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਇ ੨ ਗੁਰਮਤੀਮੁਖਸੋਹਣੇਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਐਥੈਓਥੈਸੁਖੁਘਣਾ
ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਉਤਰੇਪਾਰਿ ੩ ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਾਗ੍ਰਣੁਨਹੋਵਈਹਰਿਭਗਤਿਨਪਵਈ
ਥਾਇ॥ਮਨਮੁਖਦਰਿਢੋਈਨਾਲਹਹਿਭਾਇਦੂਜੈਕਰਮਕਮਾਇ ੪ ਧ੍ਰਿਗੁਖਾਣਾਧ੍ਰਿਗੁ

ਪੈਨ੍ਹਾਰਿਆ ਬੂਝੈ ਭਾਈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਰਾਤੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਹਿ ਖੁ
ਆਰਾ ੫ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨਾ ਵਿਚਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ
ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ੬ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਇ
ਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ੭ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭ
ਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥ ੮
੮ ॥੨॥੭॥੨॥੯॥ ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਚੂਗਹਿ ਚੋਗ ਅਨੰਦ ਸਿਉ ਜੁਗ
ਨਾ ॥ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਮਨ ਮੀਠ ਮੋਹਾਰਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਹਕ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਧਰ ਏਕਾ ਮੈ ਟਿਕ ਏਕਸੁ ਕੀ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਛਲ ਨਾਗਨਿ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਟੂਟਨਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹ ਝੂਠੀ ਧੋਹੀ ॥ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ
ਖਾਈ ਕਉਰਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥ ੨ ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਿਉ ਗਈ ਵਿ
ਖੋਟਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਮੋਹਿ ਕੀਨੀ ਛੋਟਿ ॥ ਇਹ ਠਗਵਾਰੀ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾ
ਖਿ ਲੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ॥ ੩ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਿਉ ਠਾਟੁ ਨ ਬਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋਹਿ ਕਾਨੀ ਸੁਨਿਆ
॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਮਹਾ ਚੰਡਾਲ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ੪ ਦਸ ਨਾਰੀ ਮੈ ਕਰੀ
ਦੁਹਾਗਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਏਹ ਰਸਗਿ ਬਿਖਗਨਿ ॥ ਇਨ ਸਨਬੰਧੀ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਇ ॥
ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੫ ਅਹੰਮੇਵ ਸਿਉ ਮਸਲਤਿ ਛੋਡੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ
ਇਹੁ ਮੂਰਖੁ ਹੋਡੀ ॥ ਇਹੁ ਨੀਘਰੁ ਘਰੁ ਕਹੀ ਨ ਪਾਏ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਲਿਵ ਲਾ
ਏ ॥ ੬ ਇਨ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਹਮ ਭਏ ਬੈਰਾਈ ॥ ਏਕ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਦੁਇ ਨ ਖਟਾਂਈ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ
ਪਹਿ ਅੰਚਰਿ ਲਾਗਿ ॥ ਕਰਹੁ ਤਪਾਵਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬਾਗਿ ॥ ੭ ਪ੍ਰਭ ਹਸਿ ਬੋਲੇ ਕੀਏ ਨਿਆਂ

ਹੋ ਸਗਲ ਦੂਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵ ਕਰਾਹੀ ॥ ਤ੍ਰੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲੁ ਸਭੁ ਦੇਖਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਨਿ
ਬੇਰਾ ॥੮॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁ
ਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਬ ਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥ ਇ
ਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਉਤੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥ ੧
ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਪ ਕਰਹਿ ਪੰਚਾਂ ਕੇ ਬਸਿ ਰੇ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਹਿ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਕ
ਮਾਵਹਿ ਹੋਇ ਨਿਸੰਕ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਂਧਿ ਖਰੇ ਕਾਲੰਕ ॥੨॥ ਘੂਘਰ ਬਾਧਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤਾਲ
ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮੂਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ
ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥੩॥ ਪੂੰਅਰ ਤਾਪ ਗੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ ਅਪਦਾ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਸ
ਤਾ ॥ ਦੇਸੁ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਹਿ ਧਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਚੰਡਾਲ ਨਾਲੇ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥ ਕਾਨ ਫਰਾਇ
ਹਿਰਾਏ ਟੂਕਾ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਂਗੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ॥ ਬਨਿਤਾ ਛੋਡਿ ਬਦ ਨਦਰਿ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥
ਵੇਸਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਹਾ ਦੁਖਿਆਰੀ ॥੫॥ ਬੋਲੈ ਨਾਹੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਮੋਨੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਲਪ
ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ॥ ਅੰਨ ਤੇ ਰਹਤਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹੀ ਸਹਤਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਆਪਿਆ ਮਮ
ਤਾ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਸਗਲ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਠਉਰ ਨ ਠਾਈ ॥੭॥ ਜਿਸ ਨੋ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਦ
ਇਆਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਤਿਨਿ ਬਾਧਿਓ ਪਾਲਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ
ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਕਾਗਰ ਫਾਟੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿ
ਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁ

ਸੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਚਰਨ ਸਰਨਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੂਕਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟਿਆ
ਅੰਧਿਆਰਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਦ ਰਾ
ਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਇਆ ਤਬ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ਤਿ
ਸੁ ਬਿਨੁ ਬੀਜੋ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਛੇਦੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁੰਨਿ ਆਤਮੈ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ
॥੩॥ ਮਹਾ ਤਰੰਗ ਤੇ ਕਾਂਢੈ ਲਾਗਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਂਢਾ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਿਆ ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੪॥ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਕਲਿ
ਆਣ ਤਿਥਾਈ ਜਹ ਸੇਵਕ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੋਪਾਲਾ ਜ
ਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਤਾਲਾ ॥੫॥ ਹੋਮ ਜਗ ਉਰਧ ਤਪ ਪੂਜਾ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਇਸ
ਨਾਨੁ ਕਰੀਜਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਧਾਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਸਾ
ਰੇ ॥੬॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ਦਾਸ ਦਾਸ
ਨ ਕੀ ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਨੇਰਾ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸਾ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨ
ਕੁ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੮॥੩॥੨॥੭॥੧੨॥ ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਆਪਨ ਰੰਗਿ ਸਹਜਿ ਪਰਗਾਸੀ ॥੧॥
ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜਹ ਅਨੰਦੁ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਇਆਨਾ ਮਨੁ ਮਾਨਕੁ ਲਿਵ ਤਤੁ ਲੁਕਾਨਾ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋ
ਆ ਸੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਜੋ ਇਵ ਬੂਝੈ ਸੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ
ਖੀਣਾ ਮਨੁ ਭਇਆ ਜਗਜੀਵਨ ਲੀਣਾ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਅਲਹੁ ਏਕੁ ਮਸੀਤਿ

ਬਸਤੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਮੁਲਖੁ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ਹਿੰਦੂ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ਦੁਹ ਮਹਿ ਤਤੁ ਨ ਹੇਰਾ ੧ ਅ
ਲਹ ਰਾਮ ਜੀਵਉ ਤੇਰੇ ਨਾਈ ਤੂ ਕਰਿ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਸਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਦਖਨ ਦੇਸਿ ਹਰੀ
ਕਾ ਬਾਸਾ ਪਛਿਮਿ ਅਲਹ ਮੁਕਾਮਾ ਦਿਲ ਮਹਿ ਖੋਜਿ ਦਿਲੈ ਦਿਲਿ ਖੋਜੈ
ਏਹੀ ਠਉਰ ਮੁਕਾਮਾ ੨ ਬ੍ਰਹਮਨ ਗਿਆਸ ਕਰਹਿ ਚਉਬੀਸਾ ਕਾਜੀ ਮਹ ਰਮਜਾਨਾ
ਗਿਆਰਹ ਮਾਸ ਪਾਸ ਕੈ ਰਾਖੇ ਏਕੈ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ੩ ਕਹਾ ਉਡੀਸੇ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਕਿਆ
ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਨਾਂਏਂ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਂਏਂ ੪ ਏਤੇ
ਅਉਰਤ ਮਰਦਾ ਸਾਜੇ ਏ ਸਭ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰੇ ਕਬੀਰੁ ਪੂੰਗਰਾ ਰਾਮ ਅਲਹ ਕਾ ਸਭ ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਮਾ
ਰੇ ੫ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਨਰਵੈ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾ
ਨੀ ਤਬ ਹੀ ਨਿਹਚੈ ਤਰਨਾ ੬੨ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰੁ ਉਪਾਇਆ ਕੁ
ਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ਕਉਨ ਭਲੇ ਕੋ ਮੰਦੇ ੧ ਲੋਗਾ ਭਰ
ਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਭਾਈ ਖਾਲਿਕੁ ਖਲਕ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਾਲਿਕੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂ
ਈ ੧ ਰਹਾਉ ਮਾਟੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਸਾਜਨਹਾਰੈ ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਮਾਟੀ
ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ ਕੁੰਭਾਰੈ ੨ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਈ
੩ ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਿ ਗੁੜੁ ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ
ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ੪੩ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਹੁ ਮਤ ਝੂ
ਠੇ ਝੂਠਾ ਜੋ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਕਹਤ ਹਉ ਤਉ ਕਿਉ ਮੁਰਗੀ ਮਾ
ਰੈ ੧ ਮੁਲਾਂ ਕਹਹੁ ਨਿਆਉ ਖੁਦਾਈ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ੧ ਰਹਾਉ
ਪਕਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ਕਿਆ ਉਜੂ
ਪਾਕੁ ਕੀਆ ਮੁਹੁ ਧੋਇਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇਆ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕ

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਹਲਾਲੁ ਕਿਆ ਕੀਆ ੨

ਕ

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਜਤ ਕਤ ਜਾ ਕਾ ਹਰਿ ਕਿਆ ਹਜ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ਇਆ ॥੩॥ ਤੂੰ ਨਿਧ ਰੂਪ ਰੂਨ ਨੀਲੂ ਹਿਆ ਆਤਿ
ਸਕਾਮ ਗਮਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਸਤ ਤੇ ਭ੍ਰੂ ਕਾ ਡੋਲ ਕਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਸੁੰਨਿ ਸੰਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵਾਕਰ ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ
ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ ॥੧॥ ਲੇਹੁ ਆਰਤੀ ਹੋ ਪੁ
ਰਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ਠਾਢਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲ
ਖਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਤੁ ਤੇਲੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਬਾਤੀ ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ ਉਜਾਰਾ ॥ ਜੋ
ਤਿ ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇਆ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰਾ ॥੨॥ ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸੰਗੇ
ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀਨੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੩॥੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਹੀ ਜਾਨੈ ਕੈ ਬੂਝਲ ਆਗੈ ਕਹੀਐ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਰਵਾਂਈ ਮੈ ਡਰੁ ਕੈਸੇ ਚਹੀਐ ॥੧॥ ਬੇਧੀਅਲੇ ਗੋਪਾਲ ਗੋਸਾਂਈ ॥ ਮੇ
ਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੇ ਠਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੈ ਹਾਟੁ ਮਾਨੈ ਪਾਟੁ ਮਾਨੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥ ਮਾਨੈ
ਬਾਸੈ ਨਾਨਾ ਭੇਦੀ ਭਰਮਤੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹ
ਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਭੋ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜ
ਹਿ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਤਾ ਚੀ ਅਬਿਗਤੁ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅ

ਪੁਰਖੁ

ਲਖ ਬਿਡਾਣੀ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੋ ਜੁਗੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾ
ਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਰਵਿ ਐਸਾ ਰੂਪੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦੁ
ਗਾਜੈ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪੀ ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਵਨ ਬੀਖੂ ਬਾਨੈ ਬੀਖੇ ਬਾਸੁ ਤੇ
ਸੁਖ ਲਾਗਿਲਾ ॥ ਸਰਬੇ ਆਦਿ ਪਰਮਲਾਦਿ ਕਾਸਟ ਚੰਦਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਚੇ ਪਾਰਸੁ

ਸਬਦੁ ਬਾਜੈ

ਰ

ਮਚੇ ਲੋਹਾ ਸੰਗੇ ਕੰਚਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਰਤਨੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮਾ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਲਾ ੩॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਅਕੁਲ ਪੁਰਖੁ ਇਕੁ ਚਲਿਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੋਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ਤੈ ਮੈ ਕੀਆ ਸੁ ਮਾਲੂਮੁ ਹੋਈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਮਾਟੀ ਕੁੰਭੇਉ ॥ ਆਪ ਹੀ ਕਰਤਾ ਬੀਠੁਲੁ ਦੇਉ ॥ ੨ ॥ ਜੀਅ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਰਮੁ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਆਪੈ ਆਪੈ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਜੀਉ ਚਿਤਵੈ ਸੁ ਲਹੈ ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸਦ ਆਕੁਲ ਰਹੈ ॥ ੪॥੩ ਪ੍ਰਭਾਤੀ

ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ ਕੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਨਿ ਚੰਦਨੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਤੀ ॥ ਰਿਦੈ ਅੰਤਰਿ ਕਰ ਤਲ ਕਾਤੀ ॥ ਠਗ ਦਿਸਟਿ ਬਗਾ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਦੇਖਿ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਖ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਲਿ ਭਗਵਤ ਬੰਦ ਚਿਰਾਮੰ ॥ ਕ੍ਰੂਰ ਦਿਸਟਿ ਰਤਾ ਨਿਸਿ ਬਾਦੰ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਰੀਰੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਕਰਮ ਮੁਖਿ ਖੀਰੰ ॥ ਰਿਦੈ ਛੁਰੀ ਸੰਧਿਆਨੀ ॥ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਚਕ੍ਰ ਗਣੇਸੰ ॥ ਨਿਸਿ ਜਾਗਸਿ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥ ਪਗ ਨਾਚਸਿ ਚਿਤੁ ਅਕਰਮੰ ॥ ਏ ਲੰਪਟ ਨਾਚ ਅਧਰਮੰ ॥ ੩ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਆਸਣੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਕਰ ਊਜਲ ਤਿਲਕੁ ਕਪਾਲਾ ॥ ਰਿਦੈ ਕੂੜੁ ਕੰਠਿ ਰੁਦ੍ਰਾਖੰ ॥ ਰੇ ਲੰਪਟ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅਭਾਖੰ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਿ ਆਤਮੁ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ॥ ਸਭ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਅਬੀਨਿਆ ॥ ਕਹੁ ਬੇਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੫॥੧॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ

ਬਗਲ ਸਮਾਧੀ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਰੰ ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲ
ਕ ਲਿਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ ਜੋ ਜਾਨਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਭ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚੈ ਕ
ਰਮੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਚੌ ਧਿਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਨਿਹਫਲੰ ਤਸ੍ਯ ਜਨ
ਮਸ੍ਯ ਜਾਵਦ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥ ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸ੍ਯ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ
ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਜੋ
ਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬ
ਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥ ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਤ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਨਸਿ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋ
ਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨੰ ਤ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥ ਆਤਮੰ ਸ੍ਰੀ ਬਾ
ਸ੍ਵਦੇਵਸ੍ਯ ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਨਸਿ ਭੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੪॥੧॥

ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕਤੰਚ ਮਾਤਾ ਕਤੰਚ ਪਿਤਾ ਕਤੰਚ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸੁਤਹ ॥ ਕਤੰਚ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਹਿਤ ਬੰਧਵ ਕਤੰ
ਚ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ੍ਯਤੇ ॥ ਕਤੰਚ ਚਪਲ ਮੋਹਨੀ ਰੂਪੰ ਪੇਖੰਤੇ ਤਿਆਗੰ ਕਰੋਤਿ ॥ ਰਹੰਤ ਸੰਗ ਭਗ
ਵਾਨ ਸਿਮਰਣ ਨਾਨਕ ਲਬਧ੍ਯੰ ਅਚੁਤ ਤਨਹ ॥੧॥ ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹੰ ਧ੍ਰਿਗ
ਸਨੇਹੰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵਹ ॥ ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਨੇਹੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਹ ॥ ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਨੇਹੰ ਗ੍ਰਿਹਾਰਥ ਕਹ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗ ਸ੍ਨੇਹ ਸਤ੍ਯਿੰ ਸੁਖਯੰ ਬਸੰਤਿ ਨਾਨਕਹ ॥੨॥ ਮਿਥ੍ਯੰਤ ਦੇਹੰ ਖੀਣੰਤ ਬਲਨੰ ॥ ਬਰਧੰਤਿ ਜਰੂ
ਆ ਹਿਤ੍ਯੰਤ ਮਾਇਆ ॥ ਅਤ੍ਯੰਤ ਆਸਾ ਆਥਿਤ੍ਯ ਭਵਨੰ ॥ ਗਨੰਤ ਸ੍ਵਾਸਾ ਭੈਯਾਨ ਧਰਮੰ ॥ ਪ
ਤੰਤਿ ਮੋਹ ਕੂਪ ਦੁਰਲਭ੍ਯ ਦੇਹੰ ਤਤ ਆਸ੍ਰਯੰ ਨਾਨਕ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ
ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੩॥ ਕਾਚ ਕੋਟੰ ਰਚੰਤਿ ਤੋਯੰ ਲੇਪਨੰ ਰਕਤ ਚਰਮਣਹ ॥ ਨਵੰਤ ਦੁਆਰੰ ਭੀਤ ਰਹਿਤੰ ਬ

ਸ੍ਵਰੂਪੰ ਆਸ ਬਿਕਨ ਕਾਰੋ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਨਾਸ ਭਰਤੰ ਆਗਿਆ ਨੀਜ ਨੀਤਿ ਆਸਾ ਬਿਗਤ ਭ
ਲਭੂਤੇ ਹਉ ਧਰੰਤ ਸਾਧ ਸਰਣੰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਜਪਤੇ ॥੪॥ ਸੁਭੰਤ ਤੁਯੰ ਅ
ਚੁਤ ਗੁਣਗ੍ਯੰ ਪੂਰਨੰ ਬਹੁਲੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਗੰਭੀਰੰ ਊਚੈ ਸਰਬਗਿ ਅਪਾਰਾ ਭ੍ਰਿਤਿਆ ਪ੍ਰਿ
ਅੰ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਚਰਣੰ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣੰ ॥੫॥ ਮ੍ਰਿਗੀ ਪੇਖੰਤ ਬਧਿਕ ਪ੍ਰਹਾਰੇਣ ਲ
ਖ੍ਯ ਆਵਧਹ ਅਹੋ ਜਸ੍ਯ ਰਖੇਣ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਰੋਮ ਨ ਛੇਦ੍ਯਤੇ ॥੬॥ ਬਹੁ ਜਤਨ
ਕਰਤਾ ਬਲਵੰਤ ਕਾਰੀ ਸੇਵੰਤ ਸੂਰਾ ਚਤੁਰ ਦਿਸਹ ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਬਸੰਤ ਊਚਹ ਨਹ ਸਿ
ਮਰੰਤ ਮਰਣੰ ਕਦਾਂਚਹ ਹੋਵੰਤਿ ਆਗਿਆ ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਕੀਟੀ ਸਾਸ
ਅਕਰਖਤੇ ॥੭॥ ਸਬਦੰ ਰਤੰ ਹਿਤੰ ਮਇਆ ਕੀਰਤੰ ਕਲੀ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਤੁਆ ਮਿਟੰਤਿ ਤਤ੍
ਰਾਗਤ ਭਰਮ ਮੋਹੰ ਭਗਵਾਨ ਰਮਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਥਾਨ੍ਯਿੰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੁਯੰ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨੰ ਬ
ਸੰਤ ਸਾਧ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅੰ ਜਾਪੁ ਜਪਨਾ ॥੮॥ ਘਟੰਤ ਰੂਪੰ ਘ
ਟੰਤ ਦੀਪੰ ਘਟੰਤ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ਗਗਨੰ ਘਟੰਤ ਬਸੁਧਾ ਗਿਰਿ ਤਰ ਸਿਖੰ
ਡੰ ਘਟੰਤ ਲਲਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਹੀਤੰ ਘਟੰਤ ਕਨਿਕ ਮਾਨਿਕ ਮਾਇਆ ਸ੍ਵਰੂਪੰ ਨ
ਹ ਘਟੰਤ ਕੇਵਲ ਗੋਪਾਲ ਅਚੁਤ ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨ ॥੯॥ ਨਹ ਬਿਲੰਬ ਧ
ਰਮੰ ਬਿਲੰਬ ਪਾਪੰ ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਨਾਮੰ ਤਜੰਤ ਲੋਭੰ ਸਰਣਿ ਸੰਤੰ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੰ ਪ੍ਰਾਪਤੰ ਧ
ਰਮ ਲਖ੍ਯਿਣ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਧਵਹ ॥੧੦॥ ਮਿਰਤ ਮੋਹੰ ਅਲਪ ਬੁਧ੍ਯੰ ਰਚੰਤਿ
ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸਾਹੰ ਜੌਬਨ ਬਹਿਕ੍ਰਮ ਕਨਿਕ ਕੁੰਡਲਹ ਬਚਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰ ਸੋਭੰਤਿ ਬਸ
ਤ੍ਰਾ ਇਤ੍ਯੰਤ ਮਾਇਆ ਬ੍ਯਾਪਿਤੰ ਹੇ ਅਚੁਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਭੋ ਭਗਵਾਨਏ ਨਮਹ ॥੧੧॥ ਜ
ਨਮੰ ਤ ਮਰਣੰ ਹਰਖੰ ਤ ਸੋਗੰ ਭੋਗੰ ਤ ਰੋਗੰ ਊਚੰ ਤ ਨੀਚੰ ਨਾਨਾ ਸੁ ਮੂਚੰ ਰਾਜੰ ਤ ਮਾਨੰ ਅ
ਭਿਮਾਨੰ ਤ ਹੀਨੰ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੰ ਵਰਤੰਤਿ ਬਿਨਾਸਨੰ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਸਾਧ ਸੰਗੇ

ਹੋਆ ਸਖਿ ਰੰਨ ਨਰਹਰ ਗਾਵੰਤ ਭਜਨ ਨਾਮਨੀ ੧੨ ਕਿਰਪੰਤ ਹਰੀਅੰ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ਬਿ
ਗਸੀਧ੍ਯਿ ਬੁਧਾ ਕੁਸਲ ਥਾਨੰ ਬਸੵੰਤਿ ਰਿਖਿਅੰ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੰ ਸੀਤਲੰਤ ਰਿ
ਦਯੰ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਗਿਆਨੰ ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ਹਰਿ ਦਰਸ ਲੀਣਾ ਬਾਜੰਤ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਬੀਣਾਂ
੧੩ ਕਹੰਤ ਬੇਦਾ ਗੁਣੰਤ ਗੁਨੀਆ ਸੁਣੰਤ ਬਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਸੁਬਿ
ਦਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ਦੈਨਹਾਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ੧੪ ਨ
ਚਿੰਤ ਮਾਤ ਪਿਤ ਭ੍ਰਾਤਹ ਨ ਚਿੰਤ ਕਛੁ ਲੋਕ ਕਹ ਨ ਚਿੰਤ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ
ਹ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧਨਹ ਦਇਆਲ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਸਰ
ਬ ਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ ੧੫ ਅਨਿਤ੍ਯ ਵਿਤੰ ਅਨਿਤ੍ਯ ਚਿਤੰ ਅਨਿਤ੍ਯ ਆਸਾ ਬ
ਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਅਨਿਤ੍ਯ ਹੇਤੰ ਅਹੰ ਬੰਧੰ ਭਰਮ ਮਾਇਆ ਮਲਨੰ ਬਿਕਾਰੰ ਫਿਰੰਤ ਜੋ
ਨਿ ਅਨੇਕ ਜਠਰਾਗਨਿ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਲੀਣ ਬੁਧ੍ਯੰ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਮਇਆ ਨਾ
ਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ੧੬ ਗਿਰੰਤ ਗਿਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਤਾਲੰ ਜਲੰਤ ਦੇਦੀਪ੍ਯ
ਬੈਸ੍ਵਾਂਤਰਹ ਬਹੰਤਿ ਅਗਾਹ ਤੋਯੰ ਤਰੰਗੰ ਦੁਖੰਤ ਗ੍ਰਹ ਚਿੰਤਾ ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣਹ ਅਨਿ
ਕ ਸਾਧਨੰ ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ ਨਾਨਕ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਸਬਦ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ੧
੭ ਘੋਰ ਦੁਖ੍ਯੰ ਅਨਿਕ ਹਤ੍ਯੰ ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰੰ ਮਹਾ ਬਿਖ੍ਯਾਦੰ ਮਿਟੰਤ ਸਗਲ ਸਿਮਰੰਤ
ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਜੈਸੇ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਭਸਮੰ ਕਰੋਤਿ ੧੮ ਅੰਧਕਾਰ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਕਾ
ਸੰ ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਅਘ ਖੰਡਨਹ ਰਿਦ ਬਸੰਤਿ ਭੈ ਭੀਤ ਦੂਤਹ ਕਰਮ ਕਰਤ ਮਹਾ ਨਿ
ਰਮਲਹ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨਹ ਸਰਣਿ ਜੋਗੰ ਭਗ
ਤ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਗਵਾਨ ਖੇਮੰ ਕਰੋਤਿ ੧੯ ਪਾਛੈ ਕਰੋਤਿ ਅਗ੍ਰਣੀਵਹ ਨਿਰਾਸੰ
ਆਸ ਪੂਰਨਹ ਨਿਰਧਨ ਭਯੰਤਿ ਧਨਵੰਤਹ ਰੋਗੀਅੰ ਰੋਗ ਖੰਡਨਹ ਭਗਤ੍ਯੰ ਭਗਤਿ

ਦਲੰਗਮਨਮਨਹਕੀਰਤਨਨਾਥਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖਦਾਤਾਰਹਨਾਨਕਗੁਰਸੇਵਾਕਿੰ
ਨਲਭ੍ਯਤੇ ੨੦ ਆਪਰੰਪਰੰਪਾਰਹੁਤਾਸਨਿਰਪਨਿਪਨਨਮਨਰਹਰਹਾਅਨਾਥਨਾਥ
ਗੋਬਿੰਦਹਬਲਹੀਣਬਲਕੇਸਵਹਾਸਰਬਭੂਤਦਯਾਲਾਅਚੁਤਦੀਨਬਾਂਧਵਦਾਮੋ
ਦਰਹਾਸਰਬਗ੍ਯਪੂਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹਭਗਤਿਵਛਲਕਰੁਣਾਮਯਹਾਘਟਿਘ
ਟਿਬਸੰਤਬਾਸੁਦੇਵਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਹਾਜਾਚੰਤਿਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਸਾਦੰਨਹ
ਬਿਸਰੰਤਿਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਾਰਾਇਣਹਾ ੨੧ ਨਹਸਮਰਥੰਨਹਸੇਵਕੰਨਹਪ੍ਰੀਤਿਪਰ
ਮਪੁਰਖੋਤਮੰਤਵਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤੇਨਾਮੰਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰੰ ੨੨
ਭਰਣਪੋਖਣਕਰੰਤਜੀਆਬਿਸ੍ਰਾਮਛਾਦਨਦੇਵੰਤਦਾਨੰਸ੍ਰਿਜੰਤਰਤਨਜਨਮਚਤੁਰ
ਚੇਤਨਹਾਵਰਤੰਤਿਸੁਖਆਨੰਦਪ੍ਰਸਾਦਹਾਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇਅਨਿ
ਤ੍ਯਰਚਨਾਨਿਰਮੋਹਤੇ ੨੩ ਦਾਨੰਪਰਪੂਰਬੇਣਭੁੰਚੰਤੇਮਹੀਪਤੇਬਿਪਰੀਤਿਬੁਧੰਮਾ
ਰਤਲੋਕਹਨਾਨਕਚਿਰੰਕਾਲਦੁਖਭੋਗਤੇ ੨੪ ਬ੍ਰਿਥਾਅਨੁਗ੍ਰਹੰਗੋਬਿੰਦਹਜਸ੍ਯਸਿਮ
ਰਣਰਿਦੰਤਰਹਾਆਰੋਗ੍ਯੰਮਹਾਰੋਗ੍ਯੰਬਿਸਿਮ੍ਰਿਤੇਕਰੁਣਾਮਯਹ ੨੫ ਰਮਣੰਕੇਵਲੰਕੀ
ਰਤਨੰਸੁਧਰਮੰਦੇਹਧਾਰਣਹਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਾਰਾਇਣਨਾਨਕਪੀਵਤੰਸੰਤਨਤ੍ਰਿਪ੍ਯਤੇ ੨
੬ ਸਹਣਸੀਲਸੰਤੰਸਮਮਿਤ੍ਰਸ੍ਯਦੁਰਜਨਹਾਨਾਨਕਭੋਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੇਣਨਿੰਦਕ
ਆਵਧਹੋਇਉਪਤਿਸਟਤੇ ੨੭ ਤਿਰਸਕਾਰਨਹਭਵੰਤਿਨਹਭਵੰਤਿਮਾਨਭੰਗਨ
ਹਸੋਭਾਹੀਨਨਹਭਵੰਤਿਨਪੋਹੰਤਿਸੰਸਾਰਦੁਖਨਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮਜਪੰਤਿਮਿਲਿਸਾਧਸੰ
ਗਹਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਾਣੀਸੁਖਬਾਸਨਹ ੨੮ ਸੈਨਾਸਾਧਸਮੂਹਸੂਰਅਜਿਤੰਸੰਨਾਹੰਤਨਿਨਿੰ
ਮ੍ਰਤਾਹਾਆਵਧਹਗੁਣਗੋਬਿੰਦਰਮਣੰਓਟਗੁਰਸਬਦਕਰਚਰਮਣਹਾਆਰੂੜਤੇਅ
ਸ੍ਵਰਥਨਾਗਾਬੁਝੰਤੇਪ੍ਰਭ+ਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹਾਜਿਤਤੇਬਿਸ੍ਵਸੰਸਾਰਹਨਾਨਕਵਸ੍ਯੰਕਰੋਤਿ

ਮਾਰਗਹਾਬਿਚਰਤੇਨਿਰਭੰਸਤ੍ਰੁਸੈਨਾਧਾਯੰਤੇ

ਪੰਚਤ ਸਕਰਾ ॥੨੯॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਗਾਇ ਸੁ ਜਨ ਗੰਧ ਪਰਬ ਨਗਾਰੰਦ੍ਰ ਮਛਿਆ ਅਗਛਿਦ੍ਰ ਮਤਿ ਨਾ ਤਤ
ਕੁਟੰਬ ਮੋਹ ਮਿਥਿਆ ਸਮ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੩੦॥ ਨਚ ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨ ਨਿਗ
ਮੰਨ ਚਰਣ ਕਰਨ ਮਰੀਚਨਾ ਨਚਰ ਗਤਨ ਰੰਗਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰ ਚਤੁਰ ਭਗ
ਉਦਿਸਲ ਬਧੂ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਲਾ ਪੰਡਿਤਾ ॥੩੧॥ ਕੰਠ ਰਮਣੀਯ
ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲੰ ਹਸਤ ਊਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥ ਜੀਹ ਭਣਿ ਜੋ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਉਧਰਣੰ ਨੈ
ਨ ਨੰਦਨੀ ॥੩੨॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹੀਣਸ੍ਯ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਜਨਮ ਭ੍ਰਸਟਣਹ ॥ ਕੂਕਰਹ
ਸੂਕਰਹ ਗਰਧਭਹ ਕਾਕਹ ਸਰਪਨਹ ਤੁਲਿ ਖਲਹ ॥੩੩॥ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਭਜਨੰ ਰਿ
ਦਯੰ ਨਾਮ ਧਾਰਣਹ ॥ ਕੀਰਤਨੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿ ਜਮਦੂਤਨਹ ॥੩
੪॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਧਨੰ ਰੂਪੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਰਗ ਰਾਜਨਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਭੋਜਨੰ
ਬਿੰਜਨੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਛ ਅੰਬਰਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸੁਤ ਮਿਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵ ਨਚ ਦੁਰ
ਲਭੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਿਦਿਆ ਪ੍ਰਬੀਣੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਚਤੁਰ ਚੰਚ
ਲਹ ॥ ਦੁਰਲਭੰ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਨਾਮਹ ਨਾਨਕ ਲਬਧ੍ਯਿੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੰ ॥੩੫॥
ਜਤ ਕਤਹ ਤਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰ ਸ੍ਵਰਗ ਮਰਤ ਪਯਾਲ ਲੋਕਹ ॥ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ
ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਯਤੇ ॥੩੬॥ ਬਿਖਯਾ ਭਯੰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਦ੍ਰੁਸਟਾਂ ਸਖਾ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥
ਦੁਖੰ ਭਯੰਤਿ ਸੁਖ੍ਯੰ ਭੈ ਭੀਤੰ ਤ ਨਿਰਭਯਹ ॥ ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਹ ॥੩੭॥ ਸਰਬ ਸੀਲ ਮਮੰ ਸੀਲੰ ਸਰਬ ਪਾਵਨ ਮਮ ਪਾਵ
ਨਹ ॥ ਸਰਬ ਕਰਤਬ ਮਮੰ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕ ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਯਤੇ ॥੩੮॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ੍ਰ ਦੇ
ਵਹ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨਹ ॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਸੀਤ ਰੁਤੇਣ ਨਾਨਕ ਸੀਤਲੰ ਸਾਧ ਸ੍ਵ
ਜਨਹ ॥੩੯॥ ਮੰਤ੍ਰੰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਧ੍ਯਾਨੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੂਰਨਹ ॥ ਗ੍ਯਾਨੰ ਸਮ ਦੁਖ ਸੁਖੰ ਜੁਗਤਿ

ਸਿਰੰਮੰਨਿਵ੍ਰਿਤੰ ਮਹਾਗਾਦਪਾਲੇ ਸ੍ਰੂਬਤ੍ਰਲੀਆਥ ਚੰਦ੍ਰ ਦੇਖਾ ਬਿਦ੍ਰਮਾਜਿ ਤਗਮ ਕੌਜਨੀ ਗੋਧਾ
ਲਕੀਰਿਤੁ ਅਲਪ ਮਾਤ੍ਰ ਪਾਲਕ ਮਲਗਰਤਾ ਉਧਰੇ ਸੰਸਾ ਅਤਿ ਸਹਰਤੁ ਗਵੰਤ ਭਗ
ਤਿ ਛਰ੍ਹਦ੍ਰਨਿਧਰਗਨਿਦਨਰਸ੍ਰੇ ਤਸ੍ਹ ਦ੍ਰਿੜਾ ਅਧਿਤ੍ਰਿਗਿਸਗਲਰੇ ਹੁਕਰਣਾ ਧਰਲਖ੍ਯ ਛਧੁ
ਰਿਪੁਰਖ ਨਾਨਕ ਨਮਸਥਮ੍ਹਜਨਨਾ ੪੦ ਨਾਜ ਲੋਗੰ ਤ ਕੰਦਮੂਲ ਬਸੰਤੇ ਸਮੀਪ
ਰੋਗਰਣਾ ਤ ਭ੍ਰਮੰਤੇ ਸੰਸਾਰੰ ਨਾਨਕ ਸੋਰਣਾ ਰਖੀ ਬਿਆਪਤੇ ੪੧ ਫਲੀਭੂਤੰ ਦੇਹੰ ਰਿਬਿਖ੍ਯ
ਨੀਆਧਾਰ ਬੀਰਜ ਕਲਧ ਮਲਨਾ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਮਗ੍ਰਾਧਮ ਨਿਸਦੰਮ ਜਾਬਿਆਧਿ ਤਾਪਿ
ਰਜਨ ਮਦ੍ਰ ਮੀਤਿ ਨਰਕ ਆਨਿ ਕਉ ਧਵੰਨਾਸਿ ਪੂਤਾ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਪੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮ ਰਮੰਤਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਧਤਨਾ ੪੨ ਤਰਣ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ਰ
ਮਣ ਸੀਲ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਹ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨਹ ਨਿਰਾਸ ਆ
ਸ ਕਰਣੰ ਸਗਲ ਅਰਥ ਆਲਯਹ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਜਾਚੰਤ
ਜਾਚਿਕਹ ੪੩ ਦੁਰਗਮ ਸਥਾਨ ਸੁਗਮੰ ਮਹਾ ਦੂਖ ਸਰਬ ਸੂਖਣਹ ਦੁਰਬਚਨ ਭੇਦ ਭ
ਰਮੰ ਸਾਕਤ ਪਿਸਨੰ ਤ ਸੁਰਜਨਹ ਅਸਥਿਤੰ ਸੋਗ ਹਰਖੰ ਭੈ ਖੀਣੰ ਤ ਨਿਰਭਵਹ ਭੈ ਅਟ
ਵੀਅੰ ਮਹਾ ਨਗਰ ਬਾਸੰ ਧਰਮ ਲਖ੍ਯਣ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮਣੰ
ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲ ਚਰਣੰ ੪੪ ਹੇ ਅਜਿਤ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮੰ ਅਤਿ ਬ
ਲਨਾ ਬਹੁ ਮਰਦਨਹ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਦੇਵ ਮਾਨੁਖ੍ਯੰ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਿਮੋਹਨਹ ਹਰਿ ਕਰਣ
ਹਾਰੰ ਨਮਸਕਾਰੰ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ੪੫ ਹੇ ਕਾਮੰ ਨਰਕ ਬਿਸ੍ਰਾਮੰ ਬਹੁ ਜੋਨੀ
ਭ੍ਰਮਾਵਣਹ ਚਿਤ ਹਰਣੰ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਗੰਮ੍ਯੰ ਜਪ ਤਪ ਸੀਲ ਬਿਦਾਰਣਹ ਅਲਪ ਸੁਖ
ਅਵਿਤ ਚੰਚਲ ਊਚ ਨੀਚ ਸਮਾਵਣਹ ਤਵ ਭੈ ਬਿਮੁੰਚਿਤ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਓਟ ਨਾਨਕ
ਨਾਰਾਇਣਹ ੪੬ ਹੇ ਕਲਿ ਮੂਲ ਕ੍ਰੋਧੰ ਕਦੰਚ ਕਰੁਣਾ ਨ ਉਪਰਜਤੇ ਬਿਖਯੰਤ ਜੀਵੰ

ਵਸ੍ਯੰਕਰੋਤਿਨਿਰਤ੍ਯੰਕਰੋਤਿਜਥਾਮਰਕਟਹ॥ਅਨਿਕਸਾਸਨਤਾੜੰਤਿਜਮਦੂਤਹ॥ਤਵਸੰ
ਗੇਅਧਮੰਨਰਹ॥ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਦਯਾਲਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਰਖ੍ਯਾਕਰੋਤਿ॥੪੭
ਹੇਲੋਭਾਲੰਪਟਸੰਗਸਿਰਮੋਰਹ॥ਅਨਿਕਲਹਰੀਕਲੋਲਤੇ॥ਧਾਵੰਤਜੀਆਬਹੁਪ੍ਰਕਾ
ਰੰ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬਹੁਡੋਲਤੇ॥ਨਚਮਿਤ੍ਰੰਨਚਇਸਟੰਨਚਬਾਧਵਨਚਮਾਤਪਿਤਾਤਵ
ਲਜਯਾ॥ਅਕਰਣੰਕਰੋਤਿਅਖਾਦ੍ਯਿਖਾਦ੍ਯੰਅਸਾਜ੍ਯੰਸਾਜਿਸਮਜਯਾ॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰ
ਣਿਸੁਆਮੀਬਿਗ੍ਯਾਪ੍ਤਿਨਾਨਕਹਰਿਨਰਹਰਹ॥ ੪੮ ਹੇਜਨਮਮਰਣਮੂਲੰਅਹੰਕਾ
ਰੰਪਾਪਾਤਮਾ॥ਮਿਤ੍ਰੰਤਜੰਤਿਸਤ੍ਰੰਦ੍ਰਿੜੰਤਿਅਨਿਕਮਾਯਾਬਿਸ੍ਤੀਰਨਹ॥ਆਵੰਤਜਾ
ਵੰਤਥਕੰਤਜੀਆਦੁਖਸੁਖਬਹੁਭੋਗਣਹ॥ਭ੍ਰਮਭਯਾਨਉਦਿਆਨਰਮਣੰਮਹਾਬਿਕ
ਟਅਸਾਧਰੋਗਣਹ॥ਬੈਦ੍ਯੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ੍ਵਰਆਰਾਧਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੪੯
ਹੇਪ੍ਰਾਣਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਜਗਦਗੁਰੋ॥ਹੇਸੰਸਾਰਤਾਪਹਰਣਹਕਰੁਣਾਮੈਸ
ਭਦੁਖਹਰੋ॥ਹੇਸਰਣਿਜੋਗਦਯਾਲਹਦੀਨਾਨਾਥਮਯਾਕਰੋ॥ਸਰੀਰਸ੍ਵਸਥਖੀਣ
ਸਮਏਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਮੋਦਰਮਾਧਵਹ॥੫੦॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣੰਰਮਣੰ
ਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹ॥ਸਾਧਸੰਗੇਣਤਰਣੰਨਾਨਕਮਹਾਸਾਗਰਭੈਦੁਤਰਹ॥੫੧॥ਸਿਰਮ
ਸ੍ਤਕਰਖ੍ਯਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਹਸ੍ਤਕਾਯਾਰਖ੍ਯਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ॥ਆਤਮਰਖ੍ਯਾਗੋਪਾਲਸੁਆਮੀ
ਧਨਚਰਣਰਖ੍ਯਾਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ॥ਸਰਬਰਖ੍ਯਾਗੁਰਦਯਾਲਹਭੈਦੂਖਬਿਨਾਸਨਹ॥
ਭਗਤਿਵਛਲਅਨਾਥਨਾਥੇਸਰਣਿਨਾਨਕਪੁਰਖਅਚੁਤਹ॥੫੨॥ਜੇਨਕਲਾਧਾਰਿ
ਓਆਕਾਸੰਬੈਸੰਤਰੰਕਾਸਟਬੇਸਟੰ॥ਜੇਨਕਲਾਸਸਿਸੂਰਨਖ੍ਯਤ੍ਰਜੋਤ੍ਯਿੰਸਾਸੰਸਰੀਰਧਾ
ਰਣੰ॥ਜੇਨਕਲਾਮਾਤਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰਨਹਛੇਦੰਤਜਠਰਰੋਗਣਹ॥ਤੇਨਕਲਾਅਸ
ਥੰਭੰਸਰੋਵਰੰਨਾਨਕਨਹਛਿਜੰਤਿਤਰੰਗਤੋਯਣਹ॥੫੩॥ਗੁਸਾਂਈਗਰਿਸ੍ਟਰੂਪੇਣ

ਸਿਮਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਵਣਹ ॥ ਲਬਧੰਸੰਤਸੰਗੇਣਨਾਨਕਸ੍ਵਛਮਾਰਗਹਰਿਭਗਤਣਹ ॥ ੫੪
ਮਸਕੰਭਗਨੰਤਸੈਲੰਕਰਦਮੰਤਰੰਤਪਪੀਲਕਹ ॥ ਸਾਗਰੰਲੰਘੰਤਿਪਿੰਗੰਤਮਪਰਗਾਸਅੰ
ਧਕਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗੇਣਿਸਿਮਰੰਤਿਗੋਬਿੰਦਾਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ ॥ ੫੫ ॥ ਤਿਲ
ਕਹੀਣੰਜਥਾਬਿਪ੍ਰਾਅਮਰਹੀਣੰਜਥਾਰਾਜਨਹ ॥ ਆਵਧਹੀਣੰਜਥਾਸੂਰਾਨਾਨਕਧਰ
ਮਹੀਣੰਤਥਾਬੈਸ੍ਨਵਹ ॥ ੫੬ ॥ ਨਸੰਖੰਨਚਕ੍ਰੰਨਗਦਾਨਸਿਆਮੰਅਸ੍ਚਰਜਰੂਪੰਰਹੰਤਜਨ
ਮੰਨੇਤਨੇਤਕਥੰਤਿਬੇਦਾਊਚਮੂਚਅਪਾਰਗੋਬਿੰਦਹ ॥ ਬਸੰਤਿਸਾਧਰਿਦਯੰਅਚੁਤ
ਬੁਝੰਤਿਨਾਨਕਬਡਭਾਗੀਅਹ ॥ ੫੭ ॥ ਉਦਿਆਨਬਸਨੰਸੰਸਾਰੰਸਨਬੰਧੀਸ੍ਵਾਨ
ਸਿਆਲਖਰਹ ॥ ਬਿਖਮਸਥਾਨਮਨਮੋਹਮਦਿਰੰਮਹਾਂਅਸਾਧਪੰਚਤਸਕਰਹ ॥ ਹੀਤਮੋ
ਹਭੈਭਰਮਭ੍ਰਮਣੰਅਹੰਫਾਂਸਤੀਖ੍ਯਣਕਠਿਨਹ ॥ ਪਾਵਕਤੋਅਅਸਾਧਘੋਰੰਅਗਮਤੀਰ
ਨਹਲੰਘਨਹ ॥ ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਿਗੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣਸਰਣਉਧਰਣਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ੫੮
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਤਿਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹਸਗਲ੍ਯੰਰੋਗਖੰਡਣਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗੇਣਿਗੁਣਰਮਤਨਾਨਕ
ਸਰਣਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਹ ॥ ੫੯ ॥ ਸਿਆਮਲੰਮਧੁਰਮਾਨੁਖ੍ਯੰਰਿਦਯੰਭੂਮਿਵੈਰਣਹ ॥
ਨਿਵੰਤਿਹੋਵੰਤਿਮਿਥਿਆਚੇਤਨੰਸੰਤਸ੍ਵਜਨਹ ॥ ੬੦ ॥ ਅਚੇਤਮੂੜਾਨਜਾਣੰਤਘਟੰਤ
ਸਾਸਾਨਿਤਪ੍ਰਤੇ ॥ ਛਿਜੰਤਮਹਾਸੁੰਦਰੀਕਾਂਇਆਕਾਲਕੰਨਿਆਗ੍ਰਾਸਤੇ ॥ ਰਚੰਤਿਪੁਰ
ਖਹਕੁਟੰਬਲੀਲਾਅਨਿਤਆਸਾਬਿਖਿਆਬਿਨੋਦ ॥ ਭ੍ਰਮੰਤਿਭ੍ਰਮੰਤਿਬਹੁਜਨਮਹਾ
ਰਿਓਸਰਣਿਨਾਨਕਕਰੁਣਾਮਯਹ ॥ ੬੧ ॥ ਹੇਜਿਹਬੇਹੇਰਸਗੇਮਧੁਰਪ੍ਰਿਅਤੁਯੰ ॥ ਸ
ਤਹਤੰਪਰਮਬਾਦੰਅਵਰਤਏਥਹਸੁਧਅਛਰਣਹ ॥ ਗੋਬਿੰਦਦਾਮੋਦਰਮਾਧਵੇ ॥ ੬੨ ॥ ਗ
ਰਬੰਤਿਨਾਰੀਮਦੋਨਮਤੰ ॥ ਬਲਵੰਤਬਲਾਤਕਾਰਣਹ ॥ ਚਰਣਕਮਲਨਹਭਜੰਤਤ੍ਰਿ
ਣਸਮਾਨਿਧ੍ਰਿਗੁਜਨਮਨਹ ॥ ਹੇਪਪੀਲਕਾਗ੍ਰਸਟੇਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣਤੁਯੰਧਨੇ ॥ ਨਾ

ਨਕਆਨਿਰਬਾਣਨਮੋਨਮਹ ॥੬੩॥ ਫਿਓਤਿਮੇਰੰਸਗਸੰਕਿਡਹਗੀਆ ॥ ਬੂਡੰਤਤਰੀਆ
ਉਦ੍ਰਿਤਭਰੀਆ ॥ ਅੰਧਕਾਰਬੋਏਦ੍ਰਸੂਰਉਜਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਗਤੀ ॥੬੪॥
ਬ੍ਰਹਮਣਹਸੰਗਿਉਧਰਣੰਬ੍ਰਹਮਕਰਮਜਿਪੂਰਣਹ ॥ ਆਤਮਰਤੰਸੰਸਾਰਗਹੰਤੇਨਰ
ਨਾਨਕਾਨਿਹਫਲਹ ॥੬੫॥ ਪਰਦਰਬਹਿਰਣੰਬਹੁਬਿਘਨਕਰਣੰ ॥ ਉਚਰਣੰਸਰਬਜੀ
ਅਕਹ ॥ ਲਉਲਈਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਿਪਤਿਮਨਮਾਏਕਰਮਕਰਤਸਿਸੂਕਰਹ ॥੬੬॥ ਮਤੇਸ
ਮੇਵਚਰਣੰਉਧਰਣੰਭੈਦੁਤਰਹ ॥ ਅਨੇਕਪਾਤਿਕਹਰਣੰਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਮਨਸੰਸਯਹ
॥੬੭॥੪॥ ਮਹਲਾ ੫ ਗਾਥਾ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਰਪੂਰਪੁਹਪਸੁਗੰਧਾਪਰਸਮਾਨੁਖ੍ਯਦੇਹੰਮਲੀਣੰ ॥ ਮਜਾਰੁ
ਧਿਰਦ੍ਰੁਗੰਧਾਨਾਨਕਾਅਥਿਗਰਬੇਣਅਗ੍ਯਾਨਣੋ ॥੧॥ ਪਰਮਾਣੋਪਰਜੰਤਆਕਾਸਹਦੀ
ਪਲੋਅਸਿਖੰਡਣਹ ॥ ਗਛੇਣਨੈਣਭਾਰੇਣਨਾਨਕਾਬਿਨਾਸਾਧੂਨਸਿਧ੍ਯਤੇ ॥੨॥ ਜਾਣੋਸ
੬ ਤਿਹੋਵੰਤੋਮਰਣੋਦ੍ਰਿਸਟੇਣਮਿਥਿਆ ॥ ਕੀਰਤਿਸਾਥਿਚਲੰਥੋਭਣੰਤਿਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗੇ
ਣ ॥੩॥ ਮਾਯਾਚਿਤਭਰਮੇਣਇਸਟਮਿਤ੍ਰੇਖੁਬਾਂਧਵਹ ॥ ਲਬਧ੍ਯੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕ
ਸੁਖਅਸਥਾਨੰਗੋਪਾਲਭਜਣੰ ॥੪॥ ਮੈਲਾਗਰਸੰਗੇਣਨਿੰਮੁਬਿਰਖਸਿਚੰਦਨਹ ॥
ਨਿਕਟਿਬਸੰਤੋਬਾਂਸੋਨਾਨਕਾਅਹੰਬੁਧਿਨਬੋਹਤੇ ॥੫॥ ਗਾਥਾਗੁੰਫਗੋਪਾਲਕਥੰਮ
ਥੰਮਾਨਮਰਦਨਹ ॥ ਹਤੰਪੰਚਸਤ੍ਰੇਣਨਾਨਕਹਰਿਬਾਣੇਪ੍ਰਹਾਰਣਹ ॥੬॥ ਬਚਨਸਾਧਸੁ
ਖਪੰਥਾਲਹੰਥਾਬਡਕਰਮਣਹ ॥ ਰਹੰਤਾਜਨਮਮਰਣੇਨਰਮਣੰਨਾਨਕਹਰਿਕੀ
ਰਤਨਹ ॥੭॥ ਪਤ੍ਰਭੁਰਿਜੇਣਝੜੀਯੰਨਹਜੜੀਅਪੇਡਸੰਪਤਾ ॥ ਨਾਮਬਿਹੂਣਬਿਖਮ
ਤਾਨਾਨਕਬਹੰਤਿਜੋਨਿਬਾਸਰੋਰੈਣੀ ॥੮॥ ਭਾਵਨੀਸਾਧਸੰਗੇਣਲਭੰਤੰਬਡਭਾਗ
ਣਹ ॥ ਹਰਿਨਾਮਗੁਣਰਮਣੰਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗਰਨਹਬਿਆਪਣਹ ॥੯॥ ਗਾਥਾਗੂੜ

ਅਪਾਰੰਸਮਣਹੁਹੋਬਿਰਲਜਨਹ॥ਸਿਸਟਕਮਤਜਾਣੰਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦਰਮਣੰਸਾਧਸੰਗਮ
ਹ ੧੦ ਸੁਮੰਤ੍ਰਸਾਧਬਚਨਾਕੋਟਿਦੋਖਬਿਨਾਸਨਹ॥ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਧ੍ਯਾਨੰਨਾਨਕੁਲਸਮੂ
ਹਉਧਾਰਣਹ॥੧੧ ਸੁੰਦਰਮੰਦਰਸੈਣਹ॥ਜੇਣਮਧ੍ਯਹਰਿਕੀਰਤਨਹ॥ਮੁਕਤੇਰਮਣਗੋਬਿੰਦਹ
ਨਾਨਕਲਬਧ੍ਯੰਬਡਭਾਗਣਹ॥੧੨ ਹਰਿਲਬਧੋਮਿਤ੍ਰਸੁਮਿਤੋ॥ਬਿਦਾਰਣਕਦੇਨਚਿਤੋ॥ਜਾ
ਕਾਅਸਥਲੁਤੋਲੁਅਮਿਤੋ॥ਸੋਇਨਾਨਕਸਖਾਜੀਅਸੰਗਿਕਿਤੋ॥੧੩॥ਅਪਜਸੰਮਿਟੰਤ
ਸਤਪੁਤ੍ਰਹ॥ਸਿਮਰਤਬ੍ਯਰਿਦੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰਣਹ॥ਪ੍ਰੀਤਮਭਗਵਾਨਅਚੁਤ॥ਨਾਨਕਸੰਸਾਰ
ਸਾਗਰਤਾਰਣਹ॥੧੪॥ਮਰਣੰਬਿਸਰਣੰਗੋਬਿੰਦਹ॥ਜੀਵਣੰਹਰਿਨਾਮਧ੍ਯਾਵਣਹ॥ਲਭਣੰ
ਸਾਧਸੰਗੇਣ॥ਨਾਨਕਹਰਿਪੂਰਬਿਲਿਖਣਹ॥੧੫ ਦਸਨਬਿਹੂਨਭੁਯੰਗੰਮੰਤ੍ਰੰਗਾਰੁੜੀ
ਨਿਵਾਰੰ॥ਬ੍ਯਾਧਿਉਪਾੜਣਸੰਤੰ॥ਨਾਨਕਲਬਧਕਰਮਣਹ॥੧੬ ਜਥਕਥਰਮਣੰਸਰਣੰ
ਸਰਬਤ੍ਰਜੀਅਣਹ॥ਤਥਲਗਣੰਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕਪਰਸਾਦੰਗੁਰਦਰਸਨਹ॥੧੭ ਚਰਣਾ
ਰਬਿੰਦਮਨਬਿਧ੍ਯੰ॥ਸਿਧ੍ਯੰਸਰਬਕੁਸਲਣਹ॥ਗਾਥਾਗਾਵੰਤਿਨਾਨਕਭਬ੍ਯੰਪਰਾਪੂਰਬ
ਣਹ॥੧੮॥ਸੁਭਬਚਨਰਮਣੰਗਵਣੰਸਾਧਸੰਗੇਣਉਧਰਣਹ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੰਨਾਨਕਪੁਨਰ
ਪਿਜਨਮਨਲਭ੍ਯਤੇ॥੧੯ ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਾਸਤ੍ਰਬੀਚਾਰੰ॥ਏਕੰਕਾਰਨਾਮਉਰਧਾਰੰ॥ਕੁਲਹਸਮੂਹ
ਸਗਲਉਧਾਰੰ॥ਬਡਭਾਗੀਨਾਨਕਕੋਤਾਰੰ॥੨੦॥ਸਿਮਰਣੰਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਉਧਰਣੰਕੁਲਸਮੂ
ਹਣਹ॥ਲਬਧਿਅੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਭੇਟੰਤਿਦਰਸਨਹ॥੨੧ ਸਰਬਦੋਖਪਰੰ
ਤਿਆਗੀਸਰਬਧਰਮਦ੍ਰਿੜੰਤਣਹ॥ਲਬਧੇਣਿਸਾਧਸੰਗੇਣਿਨਾਨਕਮਸਤਕਿਲਿਖ੍ਯਣੰ
੨੨॥ਹੋਯੋਹੈਹੋਵੰਤੋਹਰਣਭਰਣਸੰਪੂਰਣਹ॥ਸਾਧੂਸਤਮਜਾਣੋਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰਣੰ॥੨੩
ਸੂਖੇਣਬੈਣਰਤਨੰਰਚਨੰਕਸੁੰਭਰੰਗਣਹ॥ਰੋਗਸੋਗਬਿਓਗੰਨਾਨਕਸੁਖੁਨਸੁਪਨਹ॥੨੪

ਫੁਨਹੇਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਾਂ ਬਕਲੇ ਮਸਾਣੀ ਅਮਸਤ ਕਿ ਲੇਖ ਦਿਤੀ॥ ਓਗਣਿ ਗਰਿ ਓ ਸਭੁ ਸੰਗਿ ਆ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿਤਾ॥ ਉਸ
ਤਤਿਕਾਲ ਨਜਾਇ ਸਭੁ ਮਾਲੁ ਤਾਰਾਗਿਆ॥ ਸੋਈ ਦਿਖਿ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਾਲਿਕ ਤੀਆ॥੫॥ ਸੀ
ਨਸਕੁ ਮਹਿ ਬੈਸਿ ਕਿ ਕੀਰਤਿ ਸੈਕਰਾ॥ ਆਰਪ ਸਿਭੁ ਸੰਗਿ ਗੁਰੂ ਏਹੁ ਜੀਓ ਸਭੁ ਦਿਤਾ॥ ਆਸਾ
ਪਿਆਸੀ ਸੋ ਜਨੁ ਕੀਤਿ ਵਿਛਾਈ ਐ॥ ਗੁਰਿ ਹਾਂ ਅਮਸਤ ਕਿ ਹੈ ਕੋ ਰਤਨ ਤਸ ਜਨੁ ਪਾਈ ਐ॥੨
ਸਖੀ ਕਿ ਜਲ ਰਤ ਬੋਲ ਸਭੋ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ॥ ਸੋ ਲਾਲ ਦੀਏ ਸੰਗਿ ਕਰਿਆ ਜਨੁ ਪਾਜ
ਜਾਜੇ ਪਰਿਆ ਵੈ ਕੇ ਤੁਰਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਗੁਰਿ ਹਾਂ ਕੈ ਤੈ ਬਾਹੁ ਸੰਗਿ ਭੁਸਲ ਬਿਗ
ਬਾਜਾਈ ਐ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਪਾਰਿ ਵਿਸਿਆ ਕੈ ਤੁਸਾ ਦਿਤਾ ਜਾਣੇ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਹਿ ਸਾਂਭੁ ਸੰਗਿ
ਭੁਸਾਈ ਸੋ ਹਾਰ ਗਏ॥ ਹਉ ਸੁਤ ਤੋਹਿਆ ਚਿਤ ਮਨ ਸਿਮਾਸ ਸੁਰਾਈਆ॥ ਗੁਰਿ ਹਾਂ ਜਾਪ
ਸੋ ਆਇਆ ਕੈ ਤੁਰਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆ॥੪॥ ਆਸਾਇ ਤੀਆ ਸਕਿਆ ਸਪੁਰਾਈ
ਐ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੁ ਏਚ ਇਆ ਲਤ ਪੁਰਾਪਾਈ ਐ॥ ਸੋ ਤਨ ਨਾ ਦਿ ਗਾਜੁ ਧਰਤੁ ਕਿਆ ਦਿਗਾਛ
ਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੁ ਏਦਇਆ ਲਤ ਮਨੁ ਹਰਾਇਆ॥੫॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇ ਅੜਿ
ਬੇ ਮਾਤੁ ਪਿਆਇਆ॥ ਭੁਤ ਹੁਇ ਹੁ ਸਿਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਰਾਇਆ॥ ਸਿਰਿ ਇਆ ਆਵ
ਗਉੜ ਜਨੁ ਪੁਰਥਾਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਹਾਂ ਸਿ ਤੁਗ ਰਿਕਨਾ ਸੁਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ॥੬॥ ਘੋ
ਰੈਗ ਬਿਖ ਪਰ ਸੁਆ ਗਨਿ ਸੁ ਖਬ ਸਨਾ॥ ਸਖੀ ਸੋ ਰੈਕੀ ਠਿਰ ਤੈ ਨੁ ਯੇ ਖਿਦੁ ਖੁਨਸਨਾ
ਬਾਸਉ ਸੰਗਿ ਰਤਨੁ ਪਾਲ ਸਗਲ ਸੁ ਖਾ [illegible] ਚਾਸਿ ਤਗਿ॥ ਗੁਰਿ ਹਾਂ ਗਿ ਪਿ ਸਿ ਪਿ ਨਦਿ ਨਿ ਪਿ
ਬਸ ਹਿ ਜਿਸੁ ਸਦਾ ਕਗਿ॥੭॥ ਪਗੜਿਆ ਰਿ ਵਿਜਾਇ ਸੋ ਏਡਾ ਲਜੀਆ॥ ਗਿ॥ ਸਤਿ ਪਤਿ
ਸਿਗਰਿ ਪਰ ਦਰ ਬਛਿਡ ਕਤ ਢਕੀਆ॥ ਗਿ॥ ਗੁਰਿ ਗੁਰ ਦਰਮਤ ਪਾਇ ਡਸ ਗਲ ਕੁਲਤਾ
ਰਈ॥ ਗੁਰਿ ਹਾਂ ਸੁਨ ਤੇ ਕੁ ਏਪੁ ਨੀਤ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਈ॥੮॥ ਉਪਾ ਸਿਬਨੇ ਆਕਾਸੁਤ
ਲੈ ਪਰਸੋਰਤੀ॥ ਦਾਸਿ ਸਚ ਮਕੈ ਬੀਜੁ ਲਿਸੁ ਧਕ ਉਜੇਰ ਤੀ॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬਿਦੇਸਿ

ਪੀਉਕਤਪਾਈਐ॥ਹਰਿਹਾਂਜੇਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁਤਦਰਸਿਸਮਾਈਐ॥੯॥ਡਿਠੇਸਭੇਥਾਵਨਹੀ
ਤੁਧੁਜੇਹਿਆ॥ਬਧੋਹੁਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਤਾਂਤੂਸੋਹਿਆ॥ਵਸਦੀਸਘਨਅਪਾਰਅਨੂਪਰਾ
ਮਦਾਸਪੁਰ॥ਹਰਿਹਾਂਨਾਨਕਕਸਮਲਜਾਂਹਿਨਾਇਐਰਾਮਦਾਸਸਰ॥੧੦॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਸੁਚਿ
ਤਸੁਸਾਜਨੁਚਾਹੀਐ॥ਜਿਸੁਸੰਗਿਲਾਗੇਪ੍ਰਾਣਤਿਸੈਕਉਆਹੀਐ॥ਬਨੁਬਨੁਫਿਰਤਉਦ
ਸਬੂੰਦਜਲਕਾਰਣੋ॥ਹਰਿਹਾਂਤਿਉਹਰਿਜਨੁਮਾਂਗੈਨਾਮੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰਣੋ॥੧੧॥ਮਿਤ
ਕਾਚਿਤੁਅਨੂਪੁਮਰੰਮੁਨਜਾਨੀਐ॥ਜਿਸੁਸੰਗਿਲਗਾਹਕਗੁਨੀਅਪਾਰਸੁਤਤੁਪਛਾਨੀਐ॥
ਚਿਤਹਿਚਿਤੁਸਮਾਇਤਹੋਵੈਰੰਗੁਘਨਾ॥ਹਰਿਹਾਂਚੰਚਲਚੋਰਹਿਮਾਰਿਤਪਾਵਹਿਸਚੁਧਨਾ
॥੧੨॥ਸੁਪਨੈਊਭੀਭਈਗਹਿਓਕੀਨਆਂਚਲਾ॥ਸੁੰਦਰਪੁਰਖਬਿਰਾਜਿਤਪੇਖਿਮਨੁਬੰਚ
ਲਾ॥ਖੋਜਉਤਾਕੇਚਰਣਕਹਹੁਕਤਪਾਈਐ॥ਹਰਿਹਾਂਸੋਈਜਤੰਨੁਬਤਾਇਸਖੀਪ੍ਰਿਉਪਾਇ
ਈਐ॥੧੩॥ਨੈਣਨਦੇਖਹਿਸਾਧਸਿਨੈਣਬਿਹਾਲਿਆ॥ਕਰਨਨਸੁਨਹੀਨਾਦੁਕਰਨਮੁੰਦਿ
ਘਾਲਿਆ॥ਰਸਨਾਜਪੈਨਨਾਮੁਤਿਲੁਤਿਲੁਕਰਿਕਟੀਐ॥ਹਰਿਹਾਂਜਬਬਿਸਰੈਗੋਬਿ
ਦਰਾਇਦਿਨੋਦਿਨੁਘਟੀਐ॥੧੪॥ਪੰਕਜਫਾਥੇਪੰਕਮਹਾਮਦਗੁੰਫਿਆ॥ਅੰਗਸੰਗਉ
ਰਝਾਇਬਿਸਰਤੇਸੁੰਫਿਆ॥ਹੈਕੋਊਐਸਾਮੀਤੁਜਿਤੋਰੈਬਿਖਮਗਾਂਠਿ॥ਨਾਨਕਇ
ਕੁਸ੍ਰੀਧਰਨਾਥੁਜਿਟੂਟੇਲੇਇਸਾਂਠਿ॥੧੫॥ਧਾਵਉਦਸਾਅਨੇਕਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਕਾਰਣੇ॥ਪੰਚਸਤਾ
ਵਹਿਦੂਤਕਵਨਬਿਧਿਮਾਰਣੇ॥ਤੀਖਣਬਾਣਚਲਾਇਨਾਮੁਪ੍ਰਭਧਿਆਈਐ॥ਹਰਿਹਾਂਮਹਾਂਬਿ
ਖਾਦੀਘਾਤਪੂਰਨਗੁਰੁਪਾਈਐ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਨੀਦਾਤਿਮੂਲਿਨਨਿਖੁਟਈ॥ਖਾ
ਵਹੁਭੁੰਚਹੁਸਭਿਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਿਤਾਤੁਸਿਹਰਿ॥ਨਾਨਕ
ਸਦਾਅਰਾਧਿਕਦੇਨਜਾਂਹਿਮਰਿ॥੧੭॥ਜਿਥੈਜਾਏਭਗਤੁਸੁਥਾਨੁਸੁਹਾਵਣਾ॥ਸਗਲੇਹੋਏ
ਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਣਾ॥ਜੀਅਕਰਨਿਜੈਕਾਰੁਨਿੰਦਕਮੁਏਪਚਿ॥ਸਾਜਨਮਨਿਆਨੰਦੁ

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ੧੮ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਤਹ ਨਹੀ ਸੇਵੀਐ ॥ ਝੂਠੈ ਰੰਗਿ ਖੁਆਰੁ ਕਹਾਂ ਲਗੁ ਖੇਵੀਐ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ਹ ਜਿ ਦਰਗਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ੧੯ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ਗਵਾਰ ਬਿਕਾਰ ਘਨ ॥ ਮਹਾ ਦ੍ਰੁਗੰਧਤ ਵਾਸੁ ਸਠ ਕਾ ਛਾਰੁ ਤਨ ॥ ਫਿਰਤਉ ਗਰਬ ਗੁਬਾਰਿ ਮਰਣੁ ਨਹ ਜਾਨਈ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾਹੇ ਸਚੁ ਮਾਨਈ ॥ ੨੦ ਜਿਸ ਕੀ ਪੂਜੈ ਅਉਧ ਤਿਸੈ ਕਉਣੁ ਰਾਖਈ ॥ ਬੈਦਕ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਹਾ ਲਉ ਭਾਖਈ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤਿ ਗਵਾਰ ਕਾਜਿ ਤੇਰੈ ਆਵਈ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਭੁ ਜਾਵਈ ॥ ੨੧ ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪੀਜਈ ॥ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਖਾਵਹਿ ਸੰਤ ਸਗਲ ਕਉ ਦੀਜਈ ॥ ਜਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸੈ ਹੀ ਪਾਵਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ਹ ਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਰਾਵਣੇ ॥ ੨੨ ਵੈਦਾ ਸੰਦਾ ਸੰਗੁ ਇਕਠਾ ਹੋਇਆ ॥ ਅਉਖਦ ਆਏ ਰਾਸਿ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਓਨਾ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਪਾਪ ਤਨ ਤੇ ਖਿਸਰਿਆ ॥ ੨੩

ਚਉਬੋਲੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੰਮਨ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦਮ ਕ੍ਹਿਹੁ ਹੋਤੀ ਸਾਟ ॥ ਰਾਵਨ ਹੁਤੇ ਸੁ ਰੰਕ ਨਹਿ ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਦੀਨੇ ਕਾਟਿ ॥ ੧ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਨੁ ਖਚਿ ਰਹਿਆ ਬੀਚੁ ਨ ਰਾਈ ਹੋਤ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਬੂਝਨੁ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗ ॥ ੨ ਸਾਗਰ ਮੇਰ ਉਦਿਆਨ ਬਨ ਨਵ ਖੰਡ ਬਸੁਧਾ ਭਰਮ ॥ ਮੂਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਕੈ ਗਨਉ ਏਕ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥ ੩ ਮੂਸਨ ਮਸਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਰਹੀ ਜੁ ਅੰਬਰੁ ਛਾਇ ॥ ਬੀਧੇ ਬਾਂਧੇ ਕਮਲ ਮਹਿ ਭਵਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ੪ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਹਰਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਮਹਤ ਅਰੁ ਗਰਬ ॥ ਮੂਸਨ ਨਿਮਖਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਦੇਂਉ ਸਰਬ ॥ ੫ + ਬੇਧਿਓ ਉਰਝਿਓ ਮਿਥ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ੬ ਘਬੁ

ਮੂਸਨ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਈ ਮਰਤ ਹਿਰਤ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਨ

ਦਬੁ ਜਬ ਜਾਰੀਐ ਬਿਛੁਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਹਾਲਾ ॥ ਮੂਸਨ ਤਬ ਹੀ ਮੂਸੀਐ ਬਿਸਰਤ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ ॥੭॥ ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਆਉ ਹੈ ਚਰਨ ਚਿਤਵ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਹਿ ॥੮॥ ਲਖ ਘਾਟੀਂ ਊਂਚੌ ਘਨੋ ਚੰਚਲ ਚੀਤ ਬਿਹਾਲਾ ॥ ਨੀਚ ਕੀਚ ਨਿਮ੍ਰਿਤ ਘਨੀ ਕਰਨੀ ਕਮਲ ਜਮਾਲਾ ॥੯॥ ਕਮਲ ਨੈਨ ਅੰਜਨ ਸਿਆਮ ਚੰਦ੍ਰ ਬਦਨ ਚਿਤ ਚਾਰ ॥ ਮੂਸਨ ਮਗਨ ਮਰੰਮ ਸਿਉ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਹਾਰ ॥੧੦॥ ਮਗਨੁ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਸੂਧ ਨ ਸਿਮਰਤ ਅੰਗ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਇਓ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਅਧਮ ਪਤੰਗ ॥੧੧॥

ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰਨੀ ਰਸਨਾ ਊਪਰਿ ਰਾਮੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਾ ਕੋ ਸੁਖੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੧॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋ ਹਸਨੇਹਾਰੁ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਸ ਜਾਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਪਿਓ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੨॥ ਕਬੀਰ ਡਗਮਗ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਕਹਾ ਡੁਲਾਵਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਕੋ ਨਾਇਕੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥੩॥ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੁੰਡਲ ਬਨੇ ਊਪਰਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਦੀਸਹਿ ਦਾਧੇ ਕਾਨ ਜਿਉ ਜਿਨ੍ਹ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੪॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਏਕੁ ਆਧੁ ਜੋ ਜੀਵਤ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਕੈ ਗੁਨ ਰਵੈ ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥੫॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਦਿਨ ਹਉ ਮੂਆ ਪਾਛੈ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਸੰਗੀ ਭਜਹਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥੬॥ ਕਬੀਰ ਸਭ ਤੇ ਹਮ ਬੁਰੇ ਹਮ ਤਜਿ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਕਰਿ ਬੂਝਿਆ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਇ ॥੭॥ ਕਬੀਰ ਆਈ ਮੁਝਹਿ ਪਹਿ ਅਨਿਕ ਕਰੇ ਕਰਿ ਭੇਸੁ ॥ ਹਮ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਉਨਿ ਕੀਨੋ ਆਦੇਸੁ ॥੮॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮਾਰੀਐ ਜਿਹ ਮੂਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਭਲੋ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਬੁਰੋ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੯॥ ਕਬੀਰ ਰਾਤੀ ਹੋਵਹਿ ਕਾਰੀਆ ਕਾਰੇ ਊਭੇ ਜੰਤ ॥ ਲੈ ਫਾਹੇ ਉਠਿ ਧ

ਦਾਤੇ ਅਜਾਂਨਿ ਅਚਿੰਤੁ ਗਾਵੰਤਾ ੧੦ ਕਬੀਰ ਚੰਦਨ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਭਲਾ ਬੇੜ੍ਹਿਓ ਢਾਕ ਪਲਾ
ਸ ਓਇ ਭੀ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਰਹੇ ਬਸੇ ਜੁ ਚੰਦਨ ਪਾਸਿ ੧੧ ਕਬੀਰ ਬਾਂਸੁ ਬਡਾਈ ਬੂਡਿ
ਆ ਇਉ ਮਤ ਡੂਬਹੁ ਕੋਇ ਚੰਦਨ ਕੈ ਨਿਕਟੇ ਬਸੈ ਬਾਂਸੁ ਸੁਗੰਧੁ ਨ ਹੋਇ ੧੨ ਕਬੀ
ਰ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਚਾਲੀ ਸਾਥਿ ਪਾਇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ
ਗਾਫਲਿ ਅਪੁਨੈ ਹਾਥਿ ੧੩ ਕਬੀਰ ਜਹ ਜਹ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਉਤਕ ਠਾਉ ਠਾਇ
ਇਕ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਊਜਰੁ ਮੇਰੈ ਭਾਇ ੧੪ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਝੁੰਗੀਆ ਭਲੀ
ਭਠਿ ਕੁਸਤੀ ਗਾਉ ਆਗਿ ਲਗਉ ਤਿਹ ਧਉਲਹਰ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ੧
੫ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜੋ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ਰੋਵਹੁ ਸਾਕਤ ਬਾਪੁ
ਰੇ ਜੁ ਹਾਟੈ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ੧੬ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤੁ ਐਸਾ ਹੈ ਜੈਸੀ ਲਸਨ ਕੀ ਖਾਨਿ
ਕੋਨੇ ਬੈਠੇ ਖਾਈਐ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਨਿਦਾਨਿ ੧੭ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ਪਵਨੁ ਝਕੋ
ਲਨਹਾਰੁ ਸੰਤਹੁ ਮਾਖਨੁ ਖਾਇਆ ਛਾਛਿ ਪੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ੧੮ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ
ਡੋਲਨੀ ਪਵਨੁ ਵਹੈ ਹਿਵ ਧਾਰ ਜਿਨਿ ਬਿਲੋਇਆ ਤਿਨਿ ਖਾਇਆ ਅਵਰ
ਬਿਲੋਵਨਹਾਰ ੧੯ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਚੋਰਟੀ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਲਾਵੈ ਹਾਟਿ ਏਕੁ
ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੁਸੈ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਬਾਰਹ ਬਾਟ ੨੦ ਕਬੀਰ ਸੂਖੁ ਨ ਏਂਹ ਜੁਗਿ ਕਰਹਿ ਜੁ ਬ
ਹੁਤੈ ਮੀਤ ਜੋ ਚਿਤੁ ਰਾਖਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨੀਤ ੨੧ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਮ
ਰਨੇ ਤੇ ਜਗੁ ਡਰੈ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਮਰਨੇ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ੨੨ ਰਾ
ਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਕਬੀਰਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਖੋਲ੍ਹ ਨਹੀ ਪਟਣੁ ਨਹੀ ਪਾਰਖੂ ਨਹੀ ਗਾ
ਹਕੁ ਨਹੀ ਮੋਲੁ ੨੩ ਕਬੀਰ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਰਾਮੁ ਪੰਡਿਤ ਰਾਜੇ
ਭੂਪਤੀ ਆਵਹਿ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ੨੪ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਕੀਏ ਆਨ ਦੁਬਿ

ਬਜਾਇਆਕੂਦੇਲੰਬੇਕੇਸਕਰਝੂਲਨੈਦੇਪਗਰਿਮੂਤਾਇ ੨੫ ਕਬੀਰਜਗਕਾਜਲਕੀ
ਕੋਠਰੀਅੰਧਪਰੇਤਿਸਮਾਹਿਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਪੈਸਿਜੁਨੀਕਸਿਜਾਹਿ੨
੬ ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਸਕਹੁਤਲੇਹੁਬਹੋਰਿਨਾਂਗੇਪਾਵਹੁਤੇਗਏਜਿਨਕੇਲਾਖ
ਕਰੋਰਿ ੨੭ ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਕਵਨੈਮਾਰਗਿਲਾਇਕੈਸੰਗਤਿਕਰਿਸਾਧ
ਕੀਕੈਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇ ੨੮ ਕਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੂਆਮਰਿਭੀਨਜਾਨਿਆ
ਕੋਇਐਸੇਮਰਨੇਜੋਮਰੈਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾਹੋਇ ੨੯ ਕਬੀਰਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁ
ਹੈਹੋਇਨਬਾਰੈਬਾਰਜਿਉਬਨਫਲਪਾਕੇਭੁਇਗਿਰਹਿਬਹੁਰਿਨਲਾਗਹਿਡਾਰਿ
੩੦ ਕਬੀਰਾਤੁਹੀਕਬੀਰੁਤੂਤੇਰੋਨਾਉਕਬੀਰੁਰਾਮਰਤਨੁਤਬਪਾਈਐਜਉਪਹਿਲੇ
ਤਜਹਿਸਰੀਰੁ ੩੧ ਕਬੀਰਝੰਖੁਨਝੰਖੀਐਤੁਮਰੋਕਹਿਓਨਹੋਇਕਰਮਕਰੀਮ
ਜੁਕਰਿਰਹੇਮੇਟਿਨਸਾਕੈਕੋਇ ੩੨ ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਰਾਮਕੀਝੂਠਾਟਿਕੈਨਕੋਇਰਾਮ
ਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜੋਮਰਿਜੀਵਾਹੋਇ ੩੩ ਕਬੀਰਊਜਲਪਹਿਰਹਿਕਾਪਰੇਪਾਨ
ਸੁਪਾਰੀਖਾਹਿਏਕਸਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਬਾਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਂਹਿ ੩੪ ਕਬੀਰਬੇੜਾ
ਜਰਜਰਾਫੂਟੇਛੇਕਹਜਾਰਹਰੂਏਹਰੂਏਤਿਰਿਗਏਡੂਬੇਜਿਨਸਿਰਭਾਰ ੩੫ ਕ
ਬੀਰਹਾਡਜਰੇਜਿਉਲਾਕਰੀਕੇਸਜਰੇਜਿਉਘਾਸੁਇਹੁਜਗੁਜਰਤਾਦੇਖਿਕੈਭਇ
ਓਕਬੀਰੁਉਦਾਸੁ ੩੬ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਚਾਮਲਪੇਟੇਹਾਡਹੈਵਰ
ਊਪਰਿਛਤ੍ਰਤਰਤੇਫੁਨਿਧਰਨੀਗਾਡ ੩੭ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਊਚਾਦੇ
ਖਿਅਵਾਸੁਆਜੁਕਾਲ੍ਹਿਭੁਇਲੇਟਣਾਊਪਰਿਜਾਮੈਘਾਸੁ ੩੮ ਕਬੀਰਗਰਬੁ
ਨਕੀਜੀਐਰੰਕੁਨਹਸੀਐਕੋਇਅਜਹੁਸੁਨਾਉਸਮੁੰਦ੍ਰਮਹਿਕਿਆਜਾਨਉਕਿਆ
ਹੋਇ ੩੯ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਦੇਹੀਦੇਖਿਸੁਰੰਗਆਜੁਕਾਲ੍ਹਿਤਜਿਜਾਹੁ

ਗੇ ਜਿਉ ਕਾਂਚੁਰੀ ਭੁਯੰਗਾ ੪੦ ਕਬੀਰ ਲੂਟਨਾ ਹੈ ਤ ਲੂਟਿ ਲੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੈ ਲੂਟਿ । ਫਿ
ਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹੁਗੇ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਹਿੰਗੇ ਛੂਟਿ । ੪੧ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋਈ ਨ ਜਨਮਿਓ ਅਪਨੈ
ਘਰਿ ਲਾਵੈ ਆਗਿ । ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕਾ ਜਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗਿ । ੪੨ ਕੋ ਹੈ ਲਰਿ
ਕਾ ਬੇਚਈ ਲਰਿਕੀ ਬੇਚੈ ਕੋਇ । ਸਾਝਾ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਬਨਜੁ ਕਰੇਇ ।
੪੩ ਕਬੀਰ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਤ ਸਹਸਾ ਰਹਿ ਜਾਇ । ਪਾਛੈ ਭੋਗ ਜੁ ਭੋਗਵੇ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁੜੁ
ਲੈ ਖਾਹਿ । ੪੪ ਕਬੀਰ ਮੈ ਜਾਨਿਓ ਪੜਿਬੋ ਭਲੋ ਪੜਿਬੇ ਸਿਉ ਭਲ ਜੋਗੁ । ਭਗਤਿ ਨ
ਛਾਡਉ ਰਾਮ ਕੀ ਭਾਵੈ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ । ੪੫ ਕਬੀਰ ਲੋਗੁ ਕਿ ਨਿੰਦੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਹ ਮ
ਨਿ ਨਾਹੀ ਗਿਆਨੁ । ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਅਵਰ ਤਜੇ ਸਭ ਕਾਮ । ੪੬ ਕਬੀਰ ਪਰਦੇਸੀ
ਕੈ ਘਾਘਰੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ । ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਤਾਗੇ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗ । ੪
੭ ਕਬੀਰ ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਖਾਪਰੁ ਫੂਟ ਮਫੂਟ । ਜੋਗੀ ਬਪੁੜਾ ਖੇਲਿਓ ਆ
ਸਨਿ ਰਹੀ ਬਿਭੂਤਿ । ੪੮ ਕਬੀਰ ਥੋਰੈ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ਝੀਵਰਿ ਮੇਲਿਓ ਜਾਲੁ । ਇਹ ਟੋ
ਘਨੈ ਨ ਛੂਟਸਹਿ ਫਿਰਿ ਕਰਿ ਸਮੁੰਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ । ੪੯ ਕਬੀਰ ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਜਉ ਅਤਿ
ਖਾਰੋ ਹੋਇ । ਪੋਖਰਿ ਪੋਖਰਿ ਢੂਢਤੇ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ । ੫੦ ਕਬੀਰ ਨਿਗੁਸਾਂਏਂ ਬਹਿ ਗ
ਏ ਥਾਂਘੀ ਨਾਹੀ ਕੋਇ । ਦੀਨ ਗਰੀਬੀ ਆਪੁਨੀ ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ । ੫੧ ਕਬੀਰ ਬੈਸਨੋ
ਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭਲੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ । ਓਹ ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਉਹ ਪਾਪ ਬਿਸਾ
ਹਨ ਜਾਇ । ੫੨ ਕਬੀਰ ਹਰਨਾ ਦੂਬਲਾ ਇਹੁ ਹਰੀਆਰਾ ਤਾਲੁ । ਲਾਖ ਅਹੇਰੀ ਏਕੁ ਜੀਉ
ਕੇਤਾ ਬੰਚਉ ਕਾਲੁ । ੫੩ ਕਬੀਰ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਜੁ ਘਰੁ ਕਰਹਿ ਪੀਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰੁ । ਬਿ
ਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇਉ ਕਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀਰ । ੫੪ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭ
ਇਆ ਜੈਸਾ ਗੰਗਾ ਨੀਰੁ । ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਫਿਰੈ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ । ੫੫ ਕਬੀਰ

ਰਦੀ ਪੀਅਰੀ ਚੂੰਨ ਊਜਲ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੋਨਉ ਬਰਨ ਗਵਾਇਆ ੫੬
ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਰਤਨੁ ਹਰੈ ਚੂਨ ਚਿਹਨੁ ਨ ਰਹਾਇਆ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ ਜਿ
ਹ ਜਾਤਿ ਬਰਨੁ ਕੁਲੁ ਜਾਇਆ ੫੭ ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਰਾ ਰਾਈ ਦਸਏ ਭਾਇਆ
ਗ ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸੋ ਕਿਉ ਕੈ ਜਾਇਆ ੫੮ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ
ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ੫੯ ਕਬੀ
ਰ ਨਾ ਮੋਹਿ ਛਾਨਿ ਨ ਛਾਪਰੀ ਨਾ ਮੋਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਗਾਉ ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ਜਾਤਿ
ਨ ਨਾਉ ੬੦ ਕਬੀਰ ਮੁਹਿ ਮਰਨੇ ਕਾ ਚਾਉ ਹੈ ਮਰਉ ਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰ ਮਤ
ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ਪਰਾ ਹਮਾਰੈ ਬਾਰ ੬੧ ਕਬੀਰ ਨਾ ਹਮ ਕੀਆ ਨ ਕਰਹਿਗੇ ਨਾ ਕ
ਰਿ ਸਕੈ ਸਰੀਰੁ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਕਬੀਰੁ ੬੨
ਕਬੀਰ ਸੁਪਨੈ ਹੂ ਬਰੜਾਇ ਕੈ ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਨਿਕਸੈ ਰਾਮੁ ਤਾ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਪਾਨਹੀ ਮੇਰੇ ਤਨੁ
ਕੋ ਚਾਮੁ ੬੩ ਕਬੀਰ ਮਾਟੀ ਕੇ ਹਮ ਪੂਤਰੇ ਮਾਨਸੁ ਰਾਖਿਓ ਨਾਉ ਚਾਰਿ ਦਿਵਸ ਕੇ
ਪਾਹੁਨੇ ਬਡ ਬਡ ਰੂੰਧਹਿ ਠਾਉ ੬੪ ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸ
ਇ ਪੀਸਾਇ ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੀਐ ਕਬਹੁ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ੬੫ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਦਰਿ
ਆਵਤ ਜਾਤਿਅਹੁ ਹਟਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਸੋ ਦਰੁ ਕੈਸੇ ਛੋਡੀਐ ਜੋ ਦਰੁ ਐਸਾ ਹੋਇ
੬੬ ਕਬੀਰ ਡੂਬਾ ਥਾ ਪੈ ਉਬਰਿਓ ਗੁਨ ਕੀ ਲਹਰਿ ਝਬਕਿ ਜਬ ਦੇਖਿਓ ਬੇੜਾ
ਜਰਜਰਾ ਤਬ ਉਤਰਿ ਪਰਿਓ ਹਉ ਫਰਕਿ ੬੭ ਕਬੀਰ ਪਾਪੀ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਵ
ਈ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ ਸੁਹਾਇ ਮਾਖੀ ਚੰਦਨੁ ਪਰਹਰੈ ਜਹ ਬਿਗੰਧ ਤਹ ਜਾਇ ੬੮ ਕ
ਬੀਰ ਬੈਦੁ ਮੂਆ ਰੋਗੀ ਮੂਆ ਮੂਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੂਆ ਜਿਹ ਨਾ
ਹੀ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ੬੯ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਓ ਮੋਟੀ ਲਾਗੀ ਖੋਰਿ ਕਾਇਆ ਹਾਂਡੀ ਕਾ

ਕਠਾਂਢੀ ਮੰਠ ਕੀਨਾ ਊਚ ਭੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧੦॥

ਕਬੀਰ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨੁ ॥ ਮਰਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰਪਨਾ ਜਬ ਹਾਥਿ ਸਿਧਉਰਾ ਲੀਨ ॥੧੧॥

ਕਬੀਰ ਰਸ ਕੋ ਗਾਂਡੋ ਚੂਸੀਐ ਗੁਨ ਕਉ ਮਰੀਐ ਰੋਇ ॥ ਅਵਗੁਨੀਆਰੇ ਮਾਨਸੈ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੧੨॥

ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਜੈਹੈ ਫੂਟਿ ॥ ਗੁਰੁ ਜੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੋ ਅਧ ਮਾਝਿ ਲੀਜਹਿਗੇ ਲੂਟਿ ॥੧੩॥

ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਗਲੇ ਹਮਾਰੇ ਜੇਵਰੀ ਜਹ ਖਿੰਚੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥੧੪॥

ਕਬੀਰ ਜਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ਕਿਆ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧੫॥

ਕਬੀਰ ਬਿਰਹੁ ਭੁਯੰਗਮੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਬਿਓਗੀ ਨਾ ਜੀਐ ਜੀਐ ਤ ਬਉਰਾ ਹੋਇ ॥੧੬॥

ਕਬੀਰ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨੈ ਤਿਨ੍ਹ ਹੈ ਏਕ ਸੁਗੰਧ ॥ ਤਿਹ ਮਿਲਿ ਤੇਊ ਊਤਮ ਭਏ ਲੋਹ ਕਾਠ ਨਿਰਗੰਧ ॥੧੭॥

ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਾ ਠੇਂਗਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ਓਹੁ ਨਹੀ ਸਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਤਿਨ੍ਹਿ ਲੀਆ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ॥੧੮॥

ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਹੀ ਭਲਾ ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਇਹ ਤਉ ਬਸਤੁ ਗੁਪਾਲ ਕੀ ਜਬ ਭਾਵੈ ਲੇਇ ਖਸਿ ॥੧੯॥

ਕਬੀਰ ਨਉਬਤਿ ਆਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ ॥ ਨਦੀ ਨਾਵ ਸੰਜੋਗ ਜਿਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਿਲਹੈ ਆਇ ॥੨੦॥

ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦਹਿ ਮਸੁ ਕਰਉ ਕਲਮ ਕਰਉ ਬਨਰਾਇ ॥ ਬਸੁਧਾ ਕਾਗਦੁ ਜਉ ਕਰਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨੧॥

ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ ॥ ਕਬੀਰ ਰਮਈਆ ਕੰਠਿ ਮਿਲੁ ਚੂਕਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੨੨॥

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਮੰਦਰੁ ਦੇਇ ਜਲਾਇ ॥ ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਉ ਲਾਇ ॥੨੩॥

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਵੈ ਫੂਕਿ ॥ ਅੰਧਾ ਲੋਗੁ ਨ ਜਾਨਈ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਕੂਕਿ ॥੨੪॥

ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹ ਚੜੀ ਸੁਨੁ ਹੋ ਬੀਰ

ਮਧੁ ਨਾਲੇ ਲੋਗੁ ਸਭ ਬਰਜਿਆ ਹਾਲਿ ਗਾਇ ਓਹਿ ਮਤੁ ਮਕਆ ਕਿਦਨਾ ੮੫ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪੰਖੀ
ਭਇਓ ਉਡਿ ਉਡਿ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ਜੋ ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੋ ਤੈਸੋ ਫਲੁ ਖਾਇ ੮੬
ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਤੇ ਪਾਇਓ ਸੋਈ ਠਉਰੁ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਕੈ ਤੂ ਭਇਆ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤਾ
ਅਉਰੁ ੮੭ ਕਬੀਰ ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ ਕੀ ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਬੇਰਿ ਓਹ ਝੂਲੈ ਓਹ
ਚੀਰੀਐ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੇਰਿ ੮੮ ਕਬੀਰ ਭਾਰ ਪਰਾਈ ਸਿਰ ਚਰੈ ਚਲਿਓ ਚਾਹੈ
ਬਾਟ ਅਪਨੇ ਭਾਰਹਿ ਨਾ ਡਰੈ ਆਗੈ ਅਉਘਟ ਘਾਟ ੮੯ ਕਬੀਰ ਬਨ ਕੀ ਦਾਧੀ
ਲਾਕਰੀ ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ਮਤਿ ਬਸਿ ਪਰਉ ਲੁਹਾਰ ਕੇ ਜਾਰੈ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ੯੦ ਕਬੀਰ
ਏਕ ਮਰੰਤੇ ਦੁਇ ਮੂਏ ਦੋਇ ਮਰੰਤਹ ਚਾਰਿ ਚਾਰਿ ਮਰੰਤਹ ਛਹ ਮੂਏ ਚਾਰਿ ਪੁਰਖ ਦੁ
ਇ ਨਾਰਿ ੯੧ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਢੂੰਢਿਆ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ਠਉਰੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਕਹਾ ਭੁਲਾਨੇ ਅਉਰ ੯੨ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਕਰੀਐ ਸਾਧ ਕੀ ਅੰਤਿ
ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਹੁ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਹੁ ੯੩ ਕਬੀਰ ਜਗ ਮਹਿ
ਚੇਤਿਓ ਜਾਨਿ ਕੈ ਜਗ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬਾਦਹਿ ਜ
ਨਮੇ ਆਇ ੯੪ ਕਬੀਰ ਆਸਾ ਕਰੀਐ ਰਾਮ ਕੀ ਅਵਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਨਰਕਿ ਪ
ਰਹਿ ਤੇ ਮਾਨਈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਦਾਸ ੯੫ ਕਬੀਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁਤੇ ਕੀਏ ਕੇਸੋ ਕੀ
ਓ ਨ ਮੀਤੁ ਚਾਲੇ ਥੇ ਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ਬੀਚੈ ਅਟਕਿਓ ਚੀਤੁ ੯੬ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ
ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ਜਿਹ ਜਿਹ ਡਾਲੀ ਪਗੁ ਧਰਉ ਸੋਈ ਮੁ
ਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ ੯੭ ਕਬੀਰ ਅਵਰਹ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਿ ਹੈ ਰੇਤੁ ਰਾਸਿ ਬਿਰਾ
ਨੀ ਰਾਖਤੇ ਖਾਯਾ ਘਰ ਕਾ ਖੇਤੁ ੯੮ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ਜਉ ਕੀ ਭੂਸੀ ਖਾ
ਉ ਹੋਨਹਾਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ਹੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ੯੯ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੂਨਾ

ਹੋਤੁ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾਰੀ ਕਾਂਬਰੀ ਧੋਏ ਹੋਇ ਨ ਸੇਤੁ ॥੧੦੦॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮੂੰਡਿਆ ਨਹੀ ਕੇਸ ਮੁੰਡਾਏ
ਕਾਂਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਮਨ ਕੀਆ ਮੂੰਡਾ ਮੂੰਡੁ ਅਜਾਂਇ ॥੧੦੧॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋ
ਡੀਐ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਾਇ ਤ ਜਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਬੇਧਿਆ ਰਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧੦
੨॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਟੂਟਿ ਗਈਂ ਸਭ ਤਾਰ ॥ ਜੰਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਚਲੇ
ਬਜਾਵਨਹਾਰ ॥੧੦੩॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇ ਮੂੰਡਉ ਤਿਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਪ ਡੁ
ਬੇ ਚਹੁ ਬੇਦ ਮਹਿ ਚੇਲੇ ਦੀਏ ਬਹਾਇ ॥੧੦੪॥ ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਰਾਖੇ ਤਲੈ ਦੁਰਾਇ ॥ ਪ
ਰਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੂਛੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧੦੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ
ਪਾਲਿਓ ਬਹੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਰਹਿਆ ਨ ਬੰਧੁ ॥੧੦੬॥ ਕਬੀ
ਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਰਾਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰਪਨਿ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਜਾਏ ਅ
ਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥੧੦੭॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਅਹੋਈ ਰਾਖੈ ਨਾਰਿ ॥ ਗਦਹੀ ਹੋਇ
ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਰਿ ॥੧੦੮॥ ਕਬੀਰ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ
ਮਾਹਿ ॥ ਸੂਰੀ ਊਪਰਿ ਖੇਲਨਾ ਗਿਰੈ ਤ ਠਾਹਰ ਨਾਹਿ ॥੧੦੯॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਧੰਨਿ ਹੈ ਜਾ
ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ਰਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਪੁਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇਗੋ ਗ੍ਰਾਮੁ ॥੧੧੦॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਕੁ
ਲ ਭਲੀ ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਕੁਲ ਢਾਕੁ ਪਲਾਸੁ ॥੧੧੧॥
ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਧਜਾ ਫਹਰਾਹਿ ॥ ਇਆ ਸੁਖ ਤੇ ਭਿਖਿਆ ਭਲੀ
ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨ ਜਾਹਿ ॥੧੧੨॥ ਕਬੀਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਮਾਂਦਲੁ ਕੰਧ ਚ
ਢਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭ ਦੇਖੀ ਠੋਕਿ ਬਜਾਇ ॥੧੧੩॥ ਮਾਰਗਿ ਮੋਤੀ ਬੀਥਰੇ ਅੰ
ਧਾ ਨਿਕਸਿਓ ਆਇ ॥ ਜੋਤਿ ਬਿਨਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਗਤੁ ਉਲੰਘੇ ਜਾਇ ॥੧੧੪॥ ਬੂਡਾ ਬੰਸੁ
ਕਬੀਰ ਕਾ ਉਪਜਿਓ ਪੂਤੁ ਕਮਾਲੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਘਰਿ ਲੇ ਆਯਾ ਮਾਲੁ ॥

ਆਗੈ

ਮਨੂ॥੧੧੫॥ਕਬੀਰਸਾਧੂਕਉਮਿਲਨੇਜਾਈਐਸਾਥਿਨਲੀਜੈਕੋਇ॥ਪਾਛੈਪਾਉਨਦੀ
ਜੀਐਆਗੈਹੋਇਸੁਹੋਇ॥੧੧੬॥ਕਬੀਰਜਗੁਬਾਧਿਓਜਿਹਜੇਵਰੀਤਿਹਮਤਬੰਧਹੁਕਬੀਰ॥
ਜੈਹਹਿਆਟਾਲੋਨਜਿਉਸੋਨਸਮਾਨਿਸਰੀਰੁ॥੧੧੭॥ਕਬੀਰਹੰਸੁਉਡਿਓਤਨੁਗਾਡਿ
ਓਸੋਝਾਈਸੈਨਾਹ॥ਅਜਹੂਜੀਉਨਛੋਡਈਰੰਕਾਈਨੈਨਾਹ॥੧੧੮॥ਕਬੀਰਨੈਨਨਿਹਾਰਉ
ਤੁਝਕਉਸ੍ਰਵਨਸੁਨਉਤੁਅਨਾਉ॥ਬੈਨਉਚਰਉਤੁਅਨਾਮਜੀਚਰਨਕਮਲਰਿਦ
ਠਾਉ॥੧੧੯॥ਕਬੀਰਸੁਰਗਨਰਕਤੇਮੈਰਹਿਓਸਤਿਗੁਰਕੇਪਰਸਾਦਿ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀ
ਮਉਜਮਹਿਰਹਉਅੰਤਿਅਰੁਆਦਿ॥੧੨੦॥ਕਬੀਰਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਕੋਕ
ਹਿਕੈਸੇਉਨਮਾਨ॥ਕਹਿਬੇਕਉਸੋਭਾਨਹੀਦੇਖਾਹੀਪਰਵਾਨੁ॥੧੨੧॥ਕਬੀਰਦੇਖਿਕੈਕਿ
ਹਕਉਕਹਉਕਹੇਨਕੋਪਤੀਆਇ॥ਹਰਿਜੈਸਾਤੈਸਾਉਹੀਰਹਉਹਰਖਿਗੁਨਗਾਇ॥੧੨੨॥
ਕਬੀਰਚੁਗੈਚਿਤਾਰੈਭੀਚੁਗੈਚੁਗਿਚੁਗਿਚਿਤਾਰੇ॥ਜੈਸੇਬਚਰਹਿਕੂੰਜਮਨਮਾਇਆ
ਮਮਤਾਰੇ॥੧੨੩॥ਕਬੀਰਅੰਬਰਘਨਹਰੁਛਾਇਆਬਰਖਿਭਰੇਸਰਤਾਲ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕ
ਜਿਉਤਰਸਤਰਹੈਤਿਨਕਉਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥੧੨੪॥ਕਬੀਰਚਕਈਜਉਨਿਸਿਬੀਛੁਰੈਆ
ਇਮਿਲੈਪਰਭਾਤਿ॥ਜੋਨਰਬਿਛੁਰੇਰਾਮਸਿਉਨਾਦਿਨਮਿਲੇਨਰਾਤਿ॥੧੨੫॥ਕਬੀ
ਰਰੈਨਾਇਰਬਿਛੋਰਿਆਰਹੁਰੇਸੰਖਮਝੂਰਿ॥ਦੇਵਲਦੇਵਲਧਾਹੜੀਦੇਸਹਿਉਗਵ
ਤਸੂਰ॥੧੨੬॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਜਾਗੁਰੋਇਭੈਦੁਖ॥ਜਾਕਾਬਾਸਾਗੋਰਮਹਿਸੋ
ਕਿਉਸੋਵੈਸੁਖ॥੧੨੭॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਉਠਿਕਿਨਜਪਹਿਮੁਰਾਰਿ॥ਇਕਦਿ
ਨਸੋਵਨੁਹੋਇਗੋਲਾਂਬੇਗੋਡਪਸਾਰਿ॥੧੨੮॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਬੈਠਾਰਹੁਅਰੁ
ਜਾਗੁ॥ਜਾਕੇਸੰਗਤੇਬੀਛੁਰਾਤਾਹੀਕੇਸੰਗਿਲਾਗੁ॥੧੨੯॥ਕਬੀਰਸੰਤਕੀਗੈਲਨ
ਛੋਡੀਐਮਾਰਗਿਲਾਗਾਜਾਉ॥ਪੇਖਤਹੀਪੁੰਨੀਤਹੋਇਭੇਟਤਜਪੀਐਨਾਉ॥੧੩੦॥

ਬੀਐਭਾਗਿ ਬਾਸਨੁ ਕਾਰੋ ਪਰਸੀਐ ਤਉ ਕਛੁ
ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ॥੧੩੧॥ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜਰਾ ਪਹੂੰਚਿਓ ਆਇ ॥ ਲਾਗੀ ਮੰਦਿਰ
ਦੁਆਰ ਤੇ ਅਬ ਕਿਆ ਕਾਢਿਆ ਜਾਇ ॥੧੩੨॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਸੋ ਭਇਓ ਜੋ ਕੀਨੋ
ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੩੩॥ ਕਬੀਰ ਫਲ ਲਾਗੇ ਫ
ਲਨਿ ਪਾਕਨਿ ਲਾਗੇ ਆਂਬ ॥ ਜਾਇ ਪਹੂਚਹਿ ਖਸਮ ਕਉ ਜਉ ਬੀਚਿ ਨ ਖਾਹੀ ਕਾਂਬ ॥੧੩
੪॥ ਕਬੀਰ ਠਾਕੁਰੁ ਪੂਜਹਿ ਮੋਲਿ ਲੇ ਮਨਹਠਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹਿ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਧਰਿ
ਭੂਲੇ ਭਟਕਾ ਖਾਹਿ ॥੧੩੫॥ ਕਬੀਰ ਪਾਹਨੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕੀਆ ਪੂਜੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਇਸ ਭਰਵਾਸੇ ਜੋ ਰਹੇ ਬੂਡੇ ਕਾਲੀ ਧਾਰ ॥੧੩੬॥ ਕਬੀਰ ਕਾਗਦ ਕੀ ਓਬਰੀ ਮਸੁ
ਕੇ ਕਰਮ ਕਪਾਟ ॥ ਪਾਹਨ ਬੋਰੀ ਪਿਰਥਮੀ ਪੰਡਿਤ ਪਾੜੀ ਬਾਟ ॥੧੩੭॥ ਕਬੀਰ ਕਾਲਿ
ਕਰੰਤਾ ਅਬਹਿ ਕਰੁ ਅਬ ਕਰਤਾ ਸੁਇ ਤਾਲ ॥ ਪਾਛੈ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇਗਾ ਜਉ ਸਿਰ ਪਰਿ ਆ
ਵੈ ਕਾਲੁ ॥੧੩੮॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਜੰਤੁ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਜੈਸੀ ਧੋਈ ਲਾਖ ॥ ਦੀਸੈ ਚੰਚਲੁ
ਬਹੁ ਗੁਨਾ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਨਾਪਾਕ ॥੧੩੯॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਕਰੈ ਤਿਸਕਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਮੂਆ ਸਿਰਜਿਆ ਸੁ ਜਪਿਆ ਪਰਵਿਦਗਾਰ ॥੧੪੦॥ ਕਬੀਰੁ ਕਸਤੂ
ਰੀ ਭਇਆ ਭਵਰ ਭਏ ਸਭ ਦਾਸ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਗਤਿ ਕਬੀਰ ਕੀ ਤਿਉ ਤਿਉ
ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥੧੪੧॥ ਕਬੀਰ ਗਹਗਚਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬ ਕੈ ਕਾਂਠੈ ਰਹਿ ਗਇਓ
ਰਾਮੁ ॥ ਆਇ ਪਰੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਬੀਚਹਿ ਧੂਮਾ ਧਾਮ ॥੧੪੨॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਤੇ
ਸੂਕਰ ਭਲਾ ਰਾਖੈ ਆਛਾ ਗਾਉ ॥ ਉਹੁ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਕੋਇ ਨ
ਲੈਹੈ ਨਾਉ ॥੧੪੩॥ ਕਬੀਰ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਿ ਕੈ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥ ਚਲ
ਤੀ ਬਾਰ ਨ ਕਛੁ ਮਿਲਿਓ ਲਈ ਲੰਗੋਟੀ ਤੋਰਿ ॥੧੪੪॥ ਕਬੀਰ ਬੈਸਨੋ ਹੂਆ ਤ

ਕਿਆ ਭਇਆ ਮਲਾ ਮੇਲੀ ਚਾਰਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਬਾਰਹਾ ਭੀਤਰਿ ਭਰੀ ਭੰਗਾਰ ॥੧੪
੫॥ ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਬਾਟ ਕਾ ਤਜਿ ਮਨ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਐਸਾ ਕੋਈ ਦਾਸੁ ਹੋਇ
ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧੪੬॥ ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁ
ਖੁ ਦੇਇ ॥ ਐਸਾ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜਿਉ ਧਰਨੀ ਮਹਿ ਖੇਹ ॥੧੪੭॥ ਕਬੀਰ ਖੇਹ ਹੂ
ਈ ਤਉ ਕਿਆ ਭਇਆ ਜਉ ਉਡਿ ਲਾਗੈ ਅੰਗ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ਜਿਉ ਪਾ
ਨੀ ਸਰਬੰਗ ॥੧੪੮॥ ਕਬੀਰ ਪਾਨੀ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਸੀਰਾ ਤਾ
ਤਾ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ਜੈਸਾ ਹਰਿ ਹੀ ਹੋਇ ॥੧੪੯॥ ਊਚ ਭਵਨ ਕਨਕਾ
ਮਨੀ ਸਿਖਰਿ ਧਜਾ ਫਹਰਾਇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੫੦॥
ਕਬੀਰ ਪਾਟਨ ਤੇ ਊਜਰੁ ਭਲਾ ਰਾਮ ਭਗਤ ਜਿਹ ਠਾਇ ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਜਮਪ
ਰੁ ਮੇਰੇ ਭਾਂਇ ॥੧੫੧॥ ਕਬੀਰ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਕੇ ਅੰਤਰੇ ਸਹਜ ਸੁੰਨ ਕੇ ਘਾਟ ॥ ਕਬੀਰਿ ਮਟੁ ਕੀ
ਆ ਖੋਜਤ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬਾਟ ॥੧੫੨॥ ਕਬੀਰ ਜੈਸੀ ਉਪਜੀ ਪੇਡ ਤੇ ਜਉ ਤੈਸੀ ਨਿਬਹੈ
ਓੜਿ ॥ ਹੀਰਾ ਕਿਸ ਕਾ ਬਾਪੁਰਾ ਪੁਜਹਿ ਨ ਰਤਨ ਕਰੋੜਿ ॥੧੫੩॥ ਕਬੀਰਾ ਏਕੁ ਅ
ਚੰਭਉ ਦੇਖਿਓ ਹੀਰਾ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥ ਬਨਜਨਹਾਰੇ ਬਾਹਰਾ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥
੧੫੪॥ ਕਬੀਰਾ ਜਹਾ ਗਿਆਨੁ ਤਹ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਹਾ ਝੂਠੁ ਤਹ ਪਾਪੁ ॥ ਜਹਾ ਲੋਭੁ ਤਹ
ਕਾਲੁ ਹੈ ਜਹਾ ਖਿਮਾ ਤਹ ਆਪਿ ॥੧੫੫॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਜ
ਉ ਮਾਨੁ ਤਜਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿਵਰ ਗਲੇ ਮਾਨੁ ਸਭੈ ਕਉ ਖਾਇ ॥੧
੫੬॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸਬਦੁ ਜੁ ਬਾਹਿਆ ਏਕੁ ॥ ਲਾਗਤ
ਹੀ ਭੁਇ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਪਰਿਆ ਕਲੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੫੭॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿ
ਆ ਕਰੈ ਜਉ ਸਿਖਾ ਮਹਿ ਚੂਕ ॥ ਅੰਧੇ ਏਕ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਬਾਂਸੁ ਬਜਾਈਐ ਫੂਕ ॥੧

੫੮ ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ਤਾਸੁ ਪਟੰਤਰ ਨਾ ਪੁਜੈ ਹਰਿ ਜਨ
ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥੧੫੯॥ ਕਬੀਰ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ਕਿਉ ਨਿੰਦੀਐ ਕਿਉ ਹਰਿ ਚੇਰੀ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ ਓਹ ਮਾਂ
ਗ ਸਵਾਰੈ ਬਿਖੈ ਕਉ ਓਹ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧੬੦॥ ਕਬੀਰ ਥੂਨੀ ਪਾਈ ਥਿਤਿ ਭਈ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਬੰਧੀ ਧੀਰ ॥ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਬਨਜਿਆ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਤੀਰ ॥੧੬੧॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀਰਾ
ਜਨ ਜਉਹਰੀ ਲੇ ਕੈ ਮਾਂਡੈ ਹਾਟ ॥ ਜਬ ਹੀ ਪਾਈਅਹਿ ਪਾਰਖੂ ਤਬ ਹੀਰਨ ਕੀ ਸਾਟ ॥੧੬੨॥ ਕਬੀ
ਰ ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ਐਸਾ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਤ ॥ ਅਮਰਾ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗਇਆ
ਬਹੋਰੈ ਬਿਤ ॥੧੬੩॥ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਦੁਇ ਭਲੇ ਏਕੁ ਸੰਤੁ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮੁ ਜੁ ਦਾਤਾ ਮੁ
ਕਤਿ ਕੋ ਸੰਤੁ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥੧੬੪॥ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਡਿਤ ਗਏ ਪਾਛੈ ਪਰੀ ਬਹੀਰ ॥ ਇਕ
ਅਵਘਟ ਘਾਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤਿਹ ਚੜਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰ ॥੧੬੫॥ ਕਬੀਰ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦੋਖੇ ਮੂਆ ਚਾਲ
ਤ ਕੁਲ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ਤਬ ਕੁਲੁ ਕਿਸ ਕਾ ਲਾਜਸੀ ਜਬ ਲੇ ਧਰਹਿ ਮਸਾਨਿ ॥੧੬੬॥ ਕਬੀ
ਰ ਡੂਬਹਿਗੋ ਰੇ ਬਾਪੁਰੇ ਬਹੁ ਲੋਗਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ਪਾਰੋਸੀ ਕੇ ਜੋ ਹੂਆ ਤੂ ਅਪਨੇ ਭੀ ਜਾਨੁ ॥੧੬
੭॥ ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੋ ਨਾਜੁ ॥ ਦਾਵਾ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਬਡਾ ਦੇਸੁ ਬਡ ਰਾਜੁ ॥
੧੬੮॥ ਕਬੀਰ ਦਾਵੈ ਦਾਝਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਨਿਸੰਕ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਸੋ ਗਨੈ ਇੰਦ੍ਰ
ਸੋ ਰੰਕ ॥੧੬੯॥ ਕਬੀਰ ਪਾਲਿ ਸਮੁਹਾ ਸਰਵਰੁ ਭਰਾ ਪੀ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਨੀਰੁ ॥ ਭਾਗ ਬਡੇ ਤੈ ਪਾਇ
ਓ ਤੂੰ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪੀਉ ਕਬੀਰ ॥੧੭੦॥ ਕਬੀਰ ਪਰਭਾਤੇ ਤਾਰੇ ਖਿਸਹਿ ਤਿਉ ਇਹੁ ਖਿਸੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਏ
ਦੁਇ ਅਖਰ ਨਾ ਖਿਸਹਿ ਸੋ ਗਹਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰੁ ॥੧੭੧॥ ਕਬੀਰ ਕੋਠੀ ਕਾਠ ਕੀ ਦਹ ਦਿਸਿ ਲਾ
ਗੀ ਆਗਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੰਡਿਤ ਜਲਿ ਮੂਏ ਮੂਰਖ ਉਬਰੇ ਭਾਗਿ ॥੧੭੨॥ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰੁ ਕਾ
ਗਦ ਦੇਹ ਬਿਹਾਇ ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਸੋਧਿ ਕੈ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧੭੩॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤੁ ਨ
ਛਾਡੈ ਸੰਤਈ ਜਉ ਕੋਟਿਕ ਮਿਲਹਿ ਅਸੰਤ ॥ ਮਲਿਆਗਰੁ ਭੁਯੰਗਮ ਬੇਢਿਓ ਤ ਸੀਤਲ

ਤਨ ਤਜੇਤ ॥੧੭੪॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜੁਆਲਾ ਜ
ਗੁ ਜਾਰਿਆ ਸੁ ਜਨ ਕੇ ਉਦਕ ਸਮਾਨਿ ॥੧੭੫ ਕਬੀਰ ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਕੀ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ
॥ ਕੈ ਜਾਨੈ ਆਪਨ ਧਨੀ ਕੈ ਦਾਸੁ ਦੀਵਾਨੀ ਹੋਇ ॥੧੭੬ ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਭਈ ਜੋ ਭਉ ਪਰਿਆ ਦਿ
ਸਾ ਗਈ ਸਭ ਭੂਲਿ ॥ ਓਰਾ ਗਰਿ ਪਾਨੀ ਭਇਆ ਜਾਇ ਮਿਲਿਓ ਢਲਿ ਕੂਲਿ ॥੧੭੭ ਕਬੀ
ਰਾ ਧੂਰਿ ਸਕੇਲਿ ਕੈ ਪੁਰੀਆ ਬਾਂਧੀ ਦੇਹ ॥ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੋ ਪੇਖਨਾ ਅੰਤਿ ਖੇਹ ਕੀ ਖੇਹ ॥੧੭੮
ਕਬੀਰ ਸੂਰਜ ਚਾਂਦ ਕੈ ਉਦੈ ਭਈ ਸਭ ਦੇਹ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਪਲਟਿ ਭਈ ਸਭ
ਖੇਹ ॥੧੭੯॥ ਜਹ ਅਨਭਉ ਤਹ ਭੈ ਨਹੀ ਜਹ ਭਉ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹਿਓ ਕਬੀਰ ਬਿਚਾਰਿ
ਕੈ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧੮੦॥ ਕਬੀਰ ਜਿਨਹੁ ਕਿਛੂ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀਦ
ਬਿਹਾਇ ॥ ਹਮਹੁ ਜੁ ਬੂਝਾ ਬੂਝਨਾ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ਬਲਾਇ ॥੧੮੧ ਕਬੀਰ ਮਾਰੇ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾ
ਰਿਆ ਪੀਰ ਪੁਕਾਰੈ ਅਉਰ ॥ ਲਾਗੀ ਚੋਟ ਮਰੰਮ ਕੀ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਠਉਰ ॥੧੮੨ ਕਬੀਰ ਚੋਟ
ਸੁਹੇਲੀ ਸੇਲ ਕੀ ਲਾਗਤ ਲੇਇ ਉਸਾਸ ॥ ਚੋਟ ਸਹਾਰੈ ਸਬਦ ਕੀ ਤਾਸੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਦਾਸ ॥੧੮
੩ ਕਬੀਰ ਮੁਲਾ ਮੁਨਾਰੇ ਕਿਆ ਚਢਹਿ ਸਾਂਈ ਨ ਬਹਰਾ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਤੂੰ ਬਾਂਗ ਦੇਹਿ ਦਿ
ਲ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੋਇ ॥੧੮੪॥ ਸੇਖ ਸਬੂਰੀ ਬਾਹਰਾ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੇ ਜਾਇ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੀ
ਦਿਲ ਸਾਬਤਿ ਨਹੀ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਖੁਦਾਇ ॥੧੮੫ ਕਬੀਰ ਅਲਹ ਕੀ ਕਰਿ ਬੰਦਗੀ ਜਿ
ਹ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸਾਂਈ ਪਰਗਟੈ ਬੁਝੈ ਬਲੰਤੀ ਨਾਇ ॥੧੮੬ ਕਬੀਰ
ਜੋਰੀ ਕੀਏ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ਕਹਤਾ ਨਾਉ ਹਲਾਲੁ ॥ ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਮਾਂਗੀਐ ਤਬ ਹੋਇਗੋ ਕਉ
ਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੮੭ ਕਬੀਰ ਖੂਬੁ ਖਾਨਾ ਖੀਚਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੋਨੁ ॥ ਹੇਰਾ ਰੋਟੀ ਕਾਰਨੇ
ਗਲਾ ਕਟਾਵੈ ਕਉਨੁ ॥੧੮੮ ਕਬੀਰ ਗੁਰੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਜਾਨੀਐ ਮਿਟੈ ਮੋਹੁ ਤਨ ਤਾਪ ॥ ਹ
ਰਖ ਸੋਗ ਦਾਝੈ ਨਹੀ ਤਬ ਹਰਿ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ॥੧੮੯ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਕਹਨ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਹੈ ਤਾ ਮ

ਹਿ ਏਕੁ ਬਿਚਾਰੁ ਸੋਈ ਰਾਮੁ ਸਭੈ ਕਹਹਿ ਸੋਈ ਉਤਕਹਾਰ ੧੯੦ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਕਹੁ ਕਹਿਬੇ
ਮਾਹਿ ਬਿਬੇਕ ਏਕੁ ਅਨੇਕਹਿ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ਏਕ ੧੯੧ ਕਬੀਰ ਜੋ ਘਰ ਸਾਧ
ਨ ਸੇਵੀਅਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹਿ ਤੇ ਘਰ ਮਰਹਟ ਸਾਰਖੇ ਭੂਤ ਬਸਹਿ ਤਿਨ ਮਾਹਿ ੧੯
੨ ਕਬੀਰ ਗੂੰਗਾ ਹੂਆ ਬਾਵਰਾ ਬਹਰਾ ਹੂਆ ਕਾਨ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਪਿੰਗੁਲ ਭਇਆ ਮਾਰਿ
ਆ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਨ ੧੯੩ ਕਬੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੂਰਮੇ ਬਾਹਿਆ ਬਾਨੁ ਜੁ ਏਕੁ ਲਾਗਤ
ਹੀ ਭੁਇ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਪਰਾ ਕਰੇਜੇ ਛੇਕੁ ੧੯੪ ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਆਕਾਸ ਕੀ
ਪਰਿ ਗਈ ਭੂਮਿ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਇਉ ਮਾਨਈ ਹੋਇ ਗਈ ਭਠ ਛਾਰ ੧੯੫ ਕ
ਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਆਕਾਸ ਕੀ ਲੀਨੀ ਭੂਮਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨਿਕ ਸਿਆਨੇ ਪਚਿ
ਗਏ ਨਾ ਨਿਰਵਾਰੀ ਜਾਇ ੧੯੬ ਕਬੀਰ ਹਜ ਕਾਬੈ ਹਉ ਜਾਇ ਥਾ ਆਗੈ ਮਿਲਿਆ ਖੁਦ
ਾਇ ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਸਿਉ ਲਰਿ ਪਰਿਆ ਤੁਝੈ ਕਿਨਿ ਫੁਰਮਾਈ ਗਾਇ ੧੯੭ ਕਬੀਰ ਹਜ
ਕਾਬੈ ਹੋਇ ਹੋਇ ਗਇਆ ਕੇਤੀ ਬਾਰ ਕਬੀਰ ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਆ ਖਤਾ ਮੁਖਹੁ ਨ
ਬੋਲੈ ਪੀਰ ੧੯੮ ਕਬੀਰ ਜੀਅ ਜੁ ਮਾਰਹਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਕਹਤੇ ਹਹਿ ਜੁ ਹਲਾਲੁ ਦਫਤ
ਰੁ ਦਈ ਜਬ ਕਾਢਿ ਹੈ ਹੋਇਗਾ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ੧੯੯ ਕਬੀਰ ਜੋਰੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜੁਲਮੁ
ਹੈ ਲੇਇ ਜਬਾਬੁ ਖੁਦਾਇ ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਨੀਕਸੈ ਮਾਰ ਮੁਹੈ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ੨੦੦ ਕਬੀ
ਰ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਉ ਦਿਲ ਸੂਚੀ ਹੋਇ ਉਸੁ ਸਾਚੇ ਦੀਬਾਨ ਮਹਿ ਪਲਾ ਨ ਪਕਰੈ ਕੋ
ਇ ੨੦੧ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸ ਮਹਿ ਦੁਇ ਤੂੰ ਬਰੀ ਅਬਧ ਖਟ ਦਰਸਨ ਸੰਸੇ
ਪਰੇ ਅਰੁ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ੨੦੨ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇ
ਰਾ ਤੇਰਾ ਤੁਝ ਕਉ ਸਉਪਤੇ ਕਿਆ ਲਾਗੈ ਮੇਰਾ ੨੦੩ ਕਬੀਰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂ ਹੂਆ ਮੁਝ
ਮਹਿ ਰਹਾ ਨ ਹੂੰ ਜਬ ਆਪਾ ਪਰ ਕਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤੂ ੨੦੪ ਕਬੀਰ ਰ

ਕਬੀਰ ਬਿਕਾਰਹ ਚਿਤਵਤੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤੇ ਆਸ ਮਨੋਰਥੁ ਕੋਇ ਨ ਪੂਰਿਓ ਚਾਲੇ ਊਠਿ ਨਿਰਾਸ ੨੦੫ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੰਸਾਰਿ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲਈ ਜਿਸ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ੨੦੬ ਕਬੀਰ ਘਾਣੀ ਪੀੜਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲੀ ਭਾਵਨੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਆਇ ੨੦੭ ਕਬੀਰ ਟਾਲੈ ਟੋਲੈ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ਬਿਆਜੁ ਬਢੰਤਉ ਜਾਇ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਖਤੁ ਫਟਿਓ ਕਾਲੁ ਪਹੂੰਚੋ ਆਇ ੨੦੮ ਮਹਲਾ ੫ ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਭਉਕਨਾ ਕਰੰਗ ਪਿਛੈ ਉਠਿ ਧਾਇ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ੨੦੯ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ੨੧੦ ਮਹਲਾ ੫ ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਨੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ੨੧੧ ਨਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੀਤ ਕਾਹੇ ਛੀਪਹੁ ਛਾਇਲੈ ਰਾਮ ਨ ਲਾਵਹੁ ਚੀਤੁ ੨੧੨ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨਾ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮੁ ਸੰਮਾਲਿ ਹਾਥ ਪਾਉ ਕਰਿ ਕਾਮੁ ਸਭੁ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ੨੧੩ ਮਹਲਾ ੫ ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ੨੧੪ ਕਬੀਰ ਕੀਚੜਿ ਆਟਾ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਕਿਛੂ ਨ ਆਇਓ ਹਾਥ ਪੀਸਤ ਪੀਸਤ ਚਾਬਿਆ ਸੋਈ ਨਿਬਹਿਆ ਸਾਥ ੨੧੫ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਜਾਨੈ ਸਭ ਬਾਤ ਜਾਨਤ ਹੀ ਅਉਗਨੁ ਕਰੈ ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤ ਹਾਥਿ ਦੀਪੁ ਕੂਏ ਪਰੈ ੨੧੬ ਕਬੀਰ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਾਨ ਸਿਉ ਬਰਜੈ ਲੋਗੁ ਅਜਾਨੁ ਤਾ ਸਿਉ ਟੂਟੀ ਕਿਉ ਬਨੈ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ੨੧੭ ਕਬੀਰ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਹੇਤੁ ਕਰਿ ਕਾਹੇ ਮਰਹੁ ਸਵਾਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਥ ਘਨੀ ਤ ਪਉਨੇ ਚਾਰਿ ੨੧੮ ਕਬੀਰ ਜੋ ਮੈ ਚਿਤਵਉ ਨਾ ਕਰੈ ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਚਿਤਵੇ ਹੋਇ ਅਪਨਾ ਚਿਤਵਿਆ ਹਰਿ ਕਰੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ੨੧੯

ਮਃ ੩ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇਸੀ ਅਚਿੰਤੁ ਭਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ੨੨੦ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿਆ ਲਾਲਚ ਮਾਹਿ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਅਉਧ ਪੁਨੀ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ੨੨੧ ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਾਚੀ ਕਾਰਵੀ ਕੇਵਲ ਕਾਚੀ ਧਾਤੁ ਸਾਬਤੁ ਰਖਹਿ ਤ ਰਾਮ ਭਜੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬਿਨਸਿ ਬਾਤ ੨੨੨ ਕਬੀਰ ਕੇਸੋ ਕੇਸੋ ਕੂਕੀਐ ਨ ਸੋਈਐ ਅਸਾਰ ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਕੂਕਨੇ ਕਬਹੂ ਕੇ ਸੁਨੈ ਪੁਕਾਰ ੨੨੩ ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਜਲੀ ਬਨੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਮਯ ਮੰਤੁ ਅੰਕਸੁ ਗ੍ਯਾਨੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਖੇਵਟੁ ਬਿਰਲਾ ਸੰਤੁ ੨੨੪ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮੁਖੁ ਕੋਥਰੀ ਪਾਰਖ ਆਗੈ ਖੋਲਿ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈਗੋ ਗਾਹਕੀ ਲੇਗੋ ਮਹਗੇ ਮੋਲਿ ੨੨੫ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਪਾਲਿਓ ਕਟਕੁ ਕੁਟੰਬੁ ਧੰਧੇ ਹੀ ਮਹਿ ਮਰਿ ਗਇਓ ਬਾਹਰਿ ਭਈ ਨ ਬੰਬ ੨੨੬ ਕਬੀਰ ਆਖੀ ਕੇਰੇ ਮਾਟੁਕੇ ਪਲੁ ਪਲੁ ਗਈ ਬਿਹਾਇ ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਜਮ ਦੀਆ ਦਮਾਮਾ ਆਇ ੨੨੭ ਕਬੀਰ ਤਰਵਰ ਰੂਪੀ ਰਾਮੁ ਹੈ ਫਲ ਰੂਪੀ ਬੈਰਾਗੁ ਛਾਇਆ ਰੂਪੀ ਸਾਧੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ੨੨੮ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਬੀਜੁ ਬੋਇ ਬਾਰਹ ਮਾਸ ਫਲੰਤ ਸੀਤਲ ਛਾਇਆ ਗਹਿਰ ਫਲ ਪੰਖੀ ਕੇਲ ਕਰੰਤ ੨੨੯ ਕਬੀਰ ਦਾਤਾ ਤਰਵਰੁ ਦਯਾ ਫਲੁ ਉਪਕਾਰੀ ਜੀਵੰਤ ਪੰਖੀ ਚਲੇ ਦਿਸਾਵਰੀ ਬਿਰਖਾ ਸੁਫਲ ਫਲੰਤ ੨੩੦ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ਲਿਲਾਟ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਠਾਕ ਨ ਅਵਘਟ ਘਾਟ ੨੩੧ ਕਬੀਰ ਏਕ ਘੜੀ ਆਧੀ ਘਰੀ ਆਧੀ ਹੂੰ ਤੇ ਆਧ ਭਗਤਨ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੇ ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੋ ਲਾਭ ੨੩੨ ਕਬੀਰ ਭਾਂਗ ਮਾਛੁਲੀ ਸੁਰਾ ਪਾਨਿ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਂਹਿ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਂਹਿ ੨੩੩ ਕਬੀਰ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਰਿ ਰਹਉ ਲੇ ਸਾਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ

ਸਤਗੁਰ ਸਚੇ ਲਉ ਪਾਇਆ ਸਿਉ ਤਰਿ ਸਲਿਲ ਖਾਵੁ ਉਨ ਨਾਗਿ ੨੩੪ ਅਠ ਜਾਮ ਚਉਸਠਿ ਘਰੀ ਤੁ
ਅ ਨਿਰਖਤ ਰਹੈ ਜੀਉ ॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ਸਭ ਘਟ ਦੇਖਉ ਪੀਉ ॥੨੩੫॥ ਸੁਨੁ
ਸਖੀ ਪੀਅ ਮਹਿ ਜੀਉ ਬਸੈ ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿ ਪੀਉ ॥ ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝਉ ਨਹੀ ਘਟ ਮ
ਹਿ ਜੀਉ ਕਿ ਪੀਉ ॥੨੩੬॥ ਕਬੀਰ ਬਾਮਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਗਤ ਕਾ ਭਗਤਨ ਕਾ ਗੁਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅ
ਰਝਿ ਉਰਝਿ ਕੈ ਪਚਿ ਮੂਆ ਚਾਰਉ ਬੇਦਹੁ ਮਾਹਿ ॥੨੩੭॥ ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਹਾ
ਥੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ ਕੀਟੀ ਹੋਇ ਕੈ ਖਾਇ ॥੨੩੮॥ ਕ
ਬੀਰ ਜੌ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੀਸੁ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋਇ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿ
ਛੁ ਹੋਇ ਤ ਹੋਇ ॥੨੩੯॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ ਖੇਲੁ ॥ ਕਾਚੀ ਸਰਸ
ਉ ਪੇਲਿ ਕੈ ਨਾ ਖਲਿ ਭਈ ਨ ਤੇਲੁ ॥੨੪੦॥ ਢੂੰਢਤ ਡੋਲਹਿ ਅੰਧ ਗਤਿ ਅਰੁ ਚੀਨ
ਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਭਗਤਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥੨੪੧॥ ਹਰਿ ਸੋ ਹੀਰਾ ਛਾ
ਡਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਆਨ ਕੀ ਆਸ ॥ ਤੇ ਨਰ ਦੋਜਕ ਜਾਹਿਗੇ ਸਤਿ ਭਾਖੈ ਰਵਿਦਾਸ ॥੨੪੨॥ ਕਬੀ
ਰ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕਰਹਿ ਤ ਧਰਮੁ ਕਰੁ ਨਾਹੀ ਤ ਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕੋ ਬ
ਡੋ ਅਭਾਗੁ ॥੨੪੩॥

ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਹਾੜੈ ਧ
ਨ ਵਰੀ ਸਾਹੇ ਲਏ ਲਿਖਾਇ ॥ ਮਲਕੁ ਜਿ ਕੰਨੀ ਸੁਣੀਦਾ ਮੁਹੁ ਦੇਖਾਲੇ ਆਇ ॥ ਜਿੰਦੁ ਨਿ
ਮਾਣੀ ਕਢੀਐ ਹਡਾ ਕੂ ਕੜਕਾਇ ॥ ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨ ਚਲਨੀ ਜਿੰਦੂ ਕੂੰ ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਿੰਦੁ
ਵਹੁਟੀ ਮਰਣੁ ਵਰੁ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਰਣਾਇ ॥ ਆਪਣ ਹਥੀ ਜੋਲਿ ਕੈ ਕੈ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥
ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਪੁਰਸਲਾਤ ਕੰਨੀ ਨ ਸੁਣੀ ਆਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀਈ ਖੜਾ ਨ
ਆਪੁ ਮੁਹਾਇ ॥੧॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਤਿ ॥ ਬੰਨਿ ਉਠਾਈ

ਪੋਟਲੀ ਕਿਥੈ ਵੰਞਾ ਘਤਿ ॥੨॥ ਕਿਝੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀਆ ਗੁਝੀ ਭਾਹਿ ॥ ਸਾਂਈ ਮੇ
ਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਾਹੀ ਤ ਹੰ ਭੀ ਦਝਾਂ ਆਹਿ ॥੩॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਥੋੜੜੇ ਸੰਮਲਿ ਬੁਕੁ
ਭਰੀ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਨੰਢੜਾ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਮਾਣੁ ਕਰੀ ॥੪॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੜੁ ਛਿਜਣਾ ਪੀਡੀ ਪਾਈਂ ਗੰ
ਢਿ ॥ ਤੈ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਭੁ ਜਗੁ ਡਿਠਾ ਹੰਢਿ ॥੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫੁ ਕਾਲੇ
ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖ ॥ ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾਂ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ॥੬॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਤੈ ਮਾ
ਰਨਿ ਮੁਕੀਆਂ ਤਿਨ੍ਹਾ ਨ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮਿ ॥ ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪੈਰ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੇ ਚੁੰਮਿ ॥੭॥ ਫ
ਰੀਦਾ ਜਾਂ ਤਉ ਖਟਣ ਵੇਲ ਤਾਂ ਤੂ ਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥ ਮਰਗ ਸਵਾਈ ਨੀਹਿ ਜਾਂ ਭਰਿਆ ਤਾਂ ਲ
ਦਿਆ ॥੮॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜੁ ਥੀਆ ਦਾੜੀ ਹੋਈ ਭੂਰ ॥ ਅਗਹੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ਪਿਛਾ ਰ
ਹਿਆ ਦੂਰਿ ॥੯॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਥੀਆ ਸਕਰ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ॥ ਸਾਂਈ ਬਾਝਹੁ ਆਪਣੇ ਵੇਦਨ
ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ॥੧੦॥ ਫਰੀਦਾ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣੀਆਂ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਰੀਣੇ ਕੰਨ ॥ ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ
ਆਈਆ ਹੋਰ ਕਰੇਂਦੀ ਵੰਨ ॥੧੧॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀਂ ਜਿਨੀ ਨ ਰਾਵਿਆ ਧਉਲੀ ਰਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਕ
ਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ ਪਿਰਹੜੀ ਰੰਗੁ ਨਵੇਲਾ ਹੋਇ ॥੧੨॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਧਉਲੀ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਸਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ॥ ਆਪਣਾ ਲਾਇਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਏਹੁ
ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੧੩॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿਨ੍ ਲੋਇਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ
ਸੇ ਲੋਇਣ ਮੈ ਡਿਠੁ ॥ ਕਜਲ ਰੇਖ ਨ ਸਹਦਿਆ ਸੇ ਪੰਖੀ ਸੂਇ ਬਹਿਠੁ ॥੧੪॥ ਫਰੀ
ਦਾ ਕੂਕੇਦਿਆ ਚਾਂਗੇਦਿਆ ਮਤੀ ਦੇਦਿਆ ਨਿਤ ॥ ਜੋ ਸੈਤਾਨਿ ਵੰਞਾਇਆ ਸੇ ਕਿਤ ਫੇ
ਰਹਿ ਚਿਤ ॥੧੫॥ ਫਰੀਦਾ ਥੀਉ ਪਵਾਹੀ ਦਭੁ ॥ ਜੇ ਸਾਂਈ ਲੋੜਹਿ ਸਭੁ ॥ ਇਕੁ ਛਿਜਹਿ ਬਿ
ਆ ਲਤਾੜੀਅਹਿ ॥ ਤਾਂ ਸਾਈ ਦੈ ਦਰਿ ਵਾੜੀਅਹਿ ॥੧੬॥ ਫਰੀਦਾ ਖਾਕੁ ਨ ਨਿੰਦੀਐ ਖਾਕੂ
ਜੇਡੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਪੈਰਾ ਤਲੈ ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ॥੧੭॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾ ਲਬੁ ਤਾ ਨੇ

ਝਤਿ ਲਘਾਈਐ ਛਪਰਿ ਤੁਟੈ ਮੇਹੁ ੧੮ ਫਰੀ

ਹੁ ਕਿਆ ਲਬੁ ਤ ਕੂੜਾ ਨੇਹੁ ਕਿਚਰੁ ਝਤਿ ਲਘਾਈਐ ਵਸੀ ਰਬੁ ਹਿਆਲੀਐ ਜੰਗ
ਦਾ ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਵਣਿ ਕੰਡਾ ਮੋੜੇਹਿ ਵਸੀ ਰਬੁ ਹਿਆਲੀਐ ਜੰਗ
ਲੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ੧੯ ਫਰੀਦਾ ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੰਘੀਐ ਥਲ ਡੂੰਗਰ ਭਵਿਓਮ੍ਹਿ ਅ
ਜੁ ਫਰੀਦੈ ਕੂਜੜਾ ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਥੀਓਮਿ ੨੦ ਫਰੀਦਾ ਰਾਤੀ ਵਡੀਆਂ ਧੁਖਿ ਧੁਖਿ ਉਠਨਿ ਪ
ਾਸ ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਾ ਵਿਡਾਣੀ ਆਸ ੨੧ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਮੈ ਹੋਦਾ ਵਾਰਿ
ਆ ਮਿਤਾ ਆਇੜਿਆਂ ਹੇੜਾ ਜਲੈ ਮਜੀਠ ਜਿਉ ਉਪਰਿ ਅੰਗਾਰਾ ੨੨ ਫਰੀਦਾ ਲੋ
ੜੈ ਦਾਖ ਬਿਜਉਰੀਆਂ ਕਿਕਰਿ ਬੀਜੈ ਜਟੁ ਹੰਢੈ ਉਂਨ ਕਤਾਇਦਾ ਪੈਧਾ ਲੋੜੈ ਪਟੁ ੨੩ ਫ
ਰੀਦਾ ਗਲੀਏ ਚਿਕੜੁ ਦੂਰਿ ਘਰੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹੁ ਚਲਾ ਤ ਭਿਜੈ ਕੰਬਲੀ ਰਹਾਂ ਤ ਤੁ
ਟੈ ਨੇਹੁ ੨੪ ਭਿਜਉ ਸਿਜਉ ਕੰਬਲੀ ਅਲਹ ਵਰਸਉ ਮੇਹੁ ਜਾਇ ਮਿਲਾ ਤਿਨਾ ਸਜ
ਣਾ ਤੁਟਉ ਨਾਹੀ ਨੇਹੁ ੨੫ ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਭੋਲਾਵਾ ਪਗ ਦਾ ਮਤੁ ਮੈਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ਗਹਿਲਾ
ਰੂਹੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਿਰੁ ਭੀ ਮਿਟੀ ਖਾਇ ੨੬ ਫਰੀਦਾ ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਨਿਵਾਤ ਗੁੜੁ ਮਾਖਿਓ ਮਾਂਝਾ ਦੁ
ਧੁ ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਮਿਠੀਆਂ ਰਬ ਨ ਪੁਜਨਿ ਤੁਧੁ ੨੭ ਫਰੀਦਾ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਕਾਠ ਕੀ ਲਾਵਣੁ
ਮੇਰੀ ਭੁਖ ਜਿਨਾ ਖਾਧੀ ਚੋਪੜੀ ਘਣੇ ਸਹਨਿਗੇ ਦੁਖ ੨੮ ਰੁਖੀ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੈ ਠੰਢਾ
ਪਾਣੀ ਪੀਉ ਫਰੀਦਾ ਦੇਖਿ ਪਰਾਈ ਚੋਪੜੀ ਨਾ ਤਰਸਾਏ ਜੀਉ ੨੯ ਅਜੁ ਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤ
ਸਿਉ ਅੰਗੁ ਮੁੜੇ ਮੁੜਿ ਜਾਇ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਡੋਹਾਗਣੀ ਤੁਮ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ੩੦ ਸਾ
ਹੁਰੈ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਪੇਈਐ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ਪਿਰੁ ਵਾਤੜੀ ਨ ਪੁਛਈ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਉ ੩੧ ਸਾ
ਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜੁ ਭਾਵੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ
੩੨ ਨਾਤੀ ਧੋਤੀ ਸੰਬਹੀ ਸੁਤੀ ਆਇ ਨਚਿੰਦੁ ਫਰੀਦਾ ਰਹੀ ਸੁ ਬੇੜੀ ਹਿੰਙੁ ਦੀ ਗ
ਈ ਕਥੂਰੀ ਗੰਧੁ ੩੩ ਜੋਬਨ ਜਾਂਦੇ ਨਾ ਡਰਾਂ ਜੇ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ਫਰੀਦਾ ਕਿਤੀ ਜੋ

ਬਨਪੀਤਿਬਿਨੁਸਾਕਿਗਏਕੁਮਲਾਇ ੩੪ ਫਰੀਦਾਚਿੰਤਖਟੋਲਾਵਾਣੁਦੁਖੁ
ਬਿਰਹਿਵਿਛਾਵਣਲੇਫੁ।ਏਹੁਹਮਾਰਾਜੀਵਣਾਤੂਸਾਹਿਬਸਚੇਵੇਖੁ ੩੫ ਬਿਰਹਾ
ਬਿਰਹਾਆਖੀਐਬਿਰਹਾਤੂਸੁਲਤਾਨੁ।ਫਰੀਦਾਜਿਤੁਤਨਿਬਿਰਹੁਨਊਪਜੈ
ਸੋਤਨੁਜਾਣੁਮਸਾਨੁ ੩੬ ਫਰੀਦਾਏਵਿਸੁਗੰਦਲਾਧਰੀਆਂਖੰਡੁਲਿਵਾੜਿ।
ਇਕਿਰਾਹੇਦੇਰਹਿਗਏਇਕਿਰਾਧੀਗਏਉਜਾੜਿ ੩੭ ਫਰੀਦਾਚਾਰਿਗਵਾਇ
ਆਹੰਢਿਕੈਚਾਰਿਗਵਾਇਆਸੰਮਿ।ਲੇਖਾਰਬੁਮੰਗੇਸੀਆਤੂਆਂਹੋਕੇਰ੍ਹੇਕੰਮਿ
੩੮ ਫਰੀਦਾਦਰਿਦਰਵਾਜੈਜਾਇਕੈਕਿਉਡਿਠੋਘੜੀਆਲੁ।ਏਹੁਨਿਦੋਸਾਂ
ਮਾਰੀਐਹਮਦੋਸਾਂਦਾਕਿਆਹਾਲੁ ੩੯ ਘੜੀਏਘੜੀਏਮਾਰੀਐਪਹਰੀਲਹੈ
ਸਜਾਇ।ਸੋਹੇੜਾਘੜੀਆਲਜਿਉਡੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ ੪੦ ਬੁਢਾਹੋਆਸੇਖਫ
ਰੀਦੁਕੰਬਣਿਲਗੀਦੇਹ।ਜੇਸਉਵਰ੍ਹਿਆਜੀਵਣਾਭੀਤਨੁਹੋਸੀਖੇਹ ੪੧ ਫਰੀ
ਦਾਬਾਰਿਪਰਾਇਐਬੈਸਣਾਸਾਂਈਮੁਝੈਨਦੇਹਿ।ਜੇਤੂਏਵੈਰਖਸੀਜੀਉਸਰੀਰਹੁ
ਲੇਹਿ ੪੨ ਕੰਧਿਕੁਹਾੜਾਸਿਰਿਘੜਾਵਣਿਕੈਸਰੁਲੋਹਾਰੁ।ਫਰੀਦਾਹਉਲੋੜੀ
ਸਹੁਆਪਣਾਤੂਲੋੜਹਿਅੰਗਿਆਰ ੪੩ ਫਰੀਦਾਇਕਨਾਆਟਾਅਗਲਾਇ
ਕਨਾਨਾਹੀਲੋਣੁ।ਅਗੈਗਏਸਿੰਞਾਪਸਨਿਚੋਟਾਂਖਾਸੀਕਉਣੁ ੪੪ ਪਾਸਿਦ
ਮਾਮੇਛਤੁਸਿਰਿਭੇਰੀਸਡੋਰਡ।ਜਾਇਸੁਤੇਜੀਰਾਣਮਹਿਥੀਏਅਤੀਮਾਗਡ
੪੫ ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਉਸਾਰੇਦੇਭੀਗਏ।ਕੂੜਾਸਉਦਾਕਰਿਗਏਗੋ
ਰੀਆਇਪਏ ੪੬ ਫਰੀਦਾਖਿੰਥੜਿਮੇਖਾਅਗਲੀਆਜਿੰਦੁਨਕਾਈਮੇਖ।ਵਾ
ਰੀਆਪੋਆਪਣੀਚਲੇਮਸਾਇਕਸੇਖ ੪੭ ਫਰੀਦਾਦੁਹੁਦੀਵੀਬਲੰਦਿਆਮਲ
ਕੁਬਹਿਠਾਆਇ।ਗੜੁਲੀਤਾਘਟੁਲੁਟਿਆਦੀਵੜੇਗਇਆਬੁਝਾਇ ੪੮

ਫਰੀਦਾ ਵੇਖੁ ਕਪਾਹੈ ਜਿ ਥੀਆ ਜਿ ਸਿਰਿ ਥੀਆ ਤਿਲਾਹਾ ਕਮਾਦੈ ਅਰੁ ਕਾਗਦੈ ਕੁੰਨੇ ਕੋ
ਇਲਿਆਹਾ ਮੰਦੇ ਅਮਲ ਕਰੇਦਿਆ ਏਹ ਸਜਾਇ ਤਿਨਾਹ ੪੯ ਫਰੀਦਾ ਕੰਨਿ ਮੁਸਲਾ
ਸੂਫੁ ਗਲਿ ਦਿਲਿ ਕਾਤੀ ਗੁੜੁ ਵਾਤਿ। ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾ ਦਿਲਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਤਿ।
੫੦ ਫਰੀਦਾ ਰਤੀ ਰਤੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਜੇ ਤਨੁ ਚੀਰੈ ਕੋਇ। ਜੋ ਤਨ ਰਤੇ ਰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਤਨਿ
ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ੫੧ ਮਃ ੩। ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ। ਜੋ ਸਹ ਰਤੇ ਆ
ਪਣੇ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ। ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ।
ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ। ਨਾਨਕ ਤੇ
ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ। ੫੨ ਫਰੀਦਾ ਸੋਈ ਸਰਵਰੁ ਢੂਢਿ ਲਹੁ ਜਿਥਹੁ ਲਭੀ
ਵਥੁ। ਛਪੜਿ ਢੂਢੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਚਿਕੜਿ ਡੁਬੈ ਹਥੁ। ੫੩ ਫਰੀਦਾ ਨੰਢੀ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾ
ਵਿਓ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈਆਸੁ। ਧਨ ਕੂਕੇਂਦੀ ਗੋਰ ਮੇਂ ਤੈ ਸਹ ਨਾ ਮਿਲੀਆਸੁ। ੫੪ ਫ
ਰੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਆ ਦਾੜੀ ਪਲੀ ਮੁਛਾਂ ਭੀ ਪਲੀਆਂ। ਰੇ ਮਨ ਗਹਿਲੇ ਬਾਵਲੇ ਮਾਣ
ਹਿ ਕਿਆ ਰਲੀਆਂ। ੫੫ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਧੁਕਣੁ ਕੇਤੜਾ ਪਿਰ ਨੀਦੜੀ ਨਿਵਾਰਿ। ਜੋ ਦਿ
ਹ ਲਧੇ ਗਾਣਵੇ ਗਏ ਵਿਲਾੜਿ ਵਿਲਾੜਿ। ੫੬ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਏਤੁ ਨ ਲਾਏ
ਚਿਤੁ। ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤੋਲਵੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਸੀ ਮਿਤੁ। ੫੭ ਫਰੀਦਾ ਮੰਡਪ ਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ
ਮਰਗ ਸਤਾਣੀ ਚਿਤਿ ਧਰਿ। ਸਾਂਈ ਜਾਇ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਜਿਥੈ ਹੀ ਤਉ ਵੰਞਣਾ। ੫੮ ਫਰੀਦਾ
ਜਿਨੀ ਕੰਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਣ ਤੇ ਕੰਮੜੇ ਵਿਸਾਰਿ। ਮਤੁ ਸਰਮਿੰਦਾ ਥੀਵਹੀ ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਬਾਰਿ। ੫੯
ਫਰੀਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਦਿਲ ਦੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਦਿ। ਦਰਵੇਸਾਂ ਨੋ ਲੋੜੀਐ ਰੁਖਾਂ ਦੀ
ਜੀਰਾਂਦਿ। ੬੦ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੇ ਮੈਡੇ ਕਪੜੇ ਕਾਲਾ ਮੈਡਾ ਵੇਸੁ। ਗੁਨਹੀ ਭਰਿਆ ਮੈ ਫਿਰਾ ਲੋਕੁ
ਕਹੈ ਦਰਵੇਸੁ। ੬੧ ਤਤੀ ਤੋਇ ਨ ਪਲਵੈ ਜੇ ਜਲਿ ਟੁਬੀ ਦੇਇ। ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਡੋਹਾਗਣਿ ਰ

ਖਰੀ ਸੁਹੇਲੀ ਹੂ ਰਹੇਸਿ ॥੬੨॥ ਫਰੀਦ ਜਾਂ ਕੁਆਰੀ ਤਾ ਚਾਉ ਵੀਵਾਹੀ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਏਹੋ
ਪਛੋਤਾਉ ਵਤਿ ਕੁਆਰੀ ਨ ਥੀਐ ॥੬੩॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ਆਇ ਉਲਥੇ ਹੰਝ ॥
ਚਿੰਜੂ ਬੋੜਨਿ ਨਾ ਪੀਵਹਿ ਉਡਣ ਸੰਦੀ ਡੰਝ ॥੬੪॥ ਹੰਸੁ ਉਡਰਿ ਕੋਧ੍ਰੈ ਪਇਆ ਲੋਕੁ
ਵਿਡਾਰਣਿ ਜਾਇ ॥ ਗਹਿਲਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਦਾ ਹੰਸੁ ਨ ਕੋਧ੍ਰਾ ਖਾਇ ॥੬੫॥ ਚਲਿ ਚ
ਲਿ ਗਈਆ ਪੰਖੀਆ ਜਿਨੀ ਵਸਾਏ ਤਲ ॥ ਫਰੀਦ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ਭੀ ਚਲਸੀ ਥ
ਕੇ ਕਵਲ ਇਕਲ ॥੬੬॥ ਫਰੀਦਾ ਇਟ ਸਿਰਾਣੇ ਭੁਇ ਸਵਣੁ ਕੀੜਾ ਲੜਿਓ ਮਾਸਿ ॥ ੬੭
ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਵਾਪਰੇ ਇਕਤੁ ਪਇਆ ਪਾਸਿ ॥ ਫਰੀਦ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੁ
ਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਠੀ ਅਜੁ ॥੬੮॥ ਫਰੀਦਾ ਭੰ
ਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੂਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥ ਜੋ ਸਜਣ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੇ ਸੇ ਕਿਉ ਆਵਹਿ ਅਜੁ ॥
੬੯ ਫਰੀਦਾ ਬੇ ਨਿਵਾਜਾ ਕੁਤਿਆ ਏਹ ਨ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ ਕਬਹੀ ਚਲਿ ਨ ਆਇਆ ਪੰਜੇ
ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ ॥੭੦॥ ਉਠੁ ਫਰੀਦਾ ਉਜੂ ਸਾਜਿ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਿ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂ
ਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ ॥੭੧॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀਜੈ ਕਾਂਇ ॥ ਕੁੰ
ਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈਐ ਬਾਲਣ ਸੰਦੈ ਥਾਇ ॥੭੨॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਥੈ ਤੈਡੇ ਮਾਪਿਆ ਜਿਨੀ ਤੂ ਜ
ਣਿਓਹਿ ॥ ਤੈ ਪਾਸਹੁ ਓਇ ਲਦਿ ਗਏ ਤੂੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀਣੋਹਿ ॥੭੩॥ ਫਰੀਦਾ ਮਨੁ ਮੈਦਾਨੁ ਕਰਿ
ਟੋਏ ਟਿਬੇ ਲਾਹਿ ॥ ਅਗੈ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਸੀ ਦੋਜਕ ਸੰਦੀ ਭਾਹਿ ॥੭੪॥ ਮਹਲਾ ੫ ਫਰੀਦਾ
ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਲਕ ਵਸੈ ਰਬ ਮਾਹਿ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋ
ਈ ਨਾਹਿ ॥੭੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਦਿਹਿ ਨਾਲਾ ਕਪਿਆ ਜੇ ਗਲੁ ਕਪਹਿ ਚੁਖ ॥ ਪਵਨਿ ਨ ਇਤੀ
ਮਾਮਲੇ ਸਹਾਂ ਨ ਇਤੀ ਦੁਖ ॥੭੬॥ ਚਬਣ ਚਲਣ ਰਤੰਨ ਸੇ ਸੁਣੀਅਰ ਬਹਿ ਗਏ ॥ ਹੇੜੇ ਮੁ
ਤੀ ਧਾਹ ਸੇ ਜਾਨੀ ਚਲਿ ਗਏ ॥੭੭॥ ਫਰੀਦਾ ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਿ ਗੁਸਾ ਮਨਿ ਨ ਹਢਾਇ ॥

ਰੋਗਣੁ ਨ ਲਗਈ ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥੭੮॥ ਫਰੀਦਾ ਪੰਖ ਪਰਾਹੁਣੀ ਦੁਨੀ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗੁ
॥ ਨਉਬਤਿ ਵਜੀ ਸੁਬਹ ਸਿਉ ਚਲਣ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾਜੁ ॥੭੯॥ ਫਰੀਦਾ ਰਾਤਿ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਐ
ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨ ਭਾਉ ॥ ਜਿੰਨਾ ਨੈਣ ਨੀਦ੍ਰਾਵਲੇ ਤਿੰਨਾ ਮਿਲਣੁ ਕੁਆਉ ॥੮੦॥ ਫਰੀਦ
ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਦੁਖੁ ਮੁਝ ਕੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਐ ਜਗਿ ॥ ਊਚੇ ਚੜਿ ਕੈ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹ
ਅਗਿ ॥੮੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ਫਰੀਦਾ ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗੁ ॥ ਜੋ ਜਨ
ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿੰਨਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੮੨॥ ਮਹਲਾ ੫ ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ
ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿੰਨਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੮੩॥ ਕੰਧੀ ਵ
ਹਣ ਨ ਢਾਹਿ ਤਉ ਭੀ ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ ॥ ਜਿਧਰਿ ਰਬ ਰਜਾਇ ਵਹਣੁ ਤਿਦਾਊ ਗੰਉ ਕਰੇ
॥੮੪॥ ਫਰੀਦਾ ਡੁਖਾ ਸੇਤੀ ਦਿਹੁ ਗਇਆ ਸੂਲਾਂ ਸੇਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖੜਾ ਪੁਕਾਰੇ ਪਾਤਣੀ
ਬੇੜਾ ਕਪਰ ਵਾਤਿ ॥੮੫॥ ਲੰਮੀ ਲੰਮੀ ਨਦੀ ਵਹੈ ਕੰਧੀ ਕੇਰੈ ਹੇਤਿ ॥ ਬੇੜੇ ਨੋ ਕਪਰੁ ਕਿਆ
ਕਰੇ ਜੇ ਪਾਤਣ ਰਹੈ ਸੁਚੇਤਿ ॥੮੬॥ ਫਰੀਦਾ ਗਲੀਂ ਸੁ ਸਜਣ ਵੀਹ ਇਕੁ ਢੂੰਢੇਦੀ ਨ
ਲਹਾਂ ॥ ਧੁਖਾਂ ਜਿਉ ਮਾਂਲੀਹ ਕਾਰਣਿ ਤਿੰਨਾ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੮੭॥ ਫਰੀਦਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਭਉਕਣਾ
ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੁਖੀਐ ਕਉਣੁ ॥ ਕੰਨੀ ਬੁਜੇ ਦੇ ਰਹਾਂ ਕਿਤੀ ਵਗੈ ਪਉਣੁ ॥੮੮॥ ਫਰੀਦਾ
ਰਬ ਖਜੂਰੀ ਪਕੀਆਂ ਮਾਖਿਅ ਨਈ ਵਹੰਨਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਵੰਞੈ ਡੀਹੜਾ ਸੋ ਉਮਰ ਹਥ ਪਵੰਨਿ
॥੮੯॥ ਫਰੀਦਾ ਤਨੁ ਸੁਕਾ ਪਿੰਜਰੁ ਥੀਆ ਤਲੀਆਂ ਖੂੰਡਹਿ ਕਾਗ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਰਬੁ ਨ
ਬਾਹੁੜਿਓ ਦੇਖੁ ਬੰਦੇ ਕੇ ਭਾਗ ॥੯੦॥ ਕਾਗਾ ਕਰੰਗ ਢੰਢੋਲਿਆ ਸਗਲਾ ਖਾਇਆ
ਮਾਸੁ ॥ ਏ ਦੁਇ ਨੈਨਾ ਮਤਿ ਛੁਹਉ ਪਿਰ ਦੇਖਨ ਕੀ ਆਸ ॥੯੧॥ ਕਾਗਾ ਚੂੰਡਿ ਨ
ਪਿੰਜਰਾ ਬਸੈ ਤ ਉਡਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਪਿੰਜਰੈ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਮਾਸੁ ਨ ਤਿਦੂ ਖਾਹਿ ॥੯
੨॥ ਫਰੀਦਾ ਗੋਰ ਨਿਮਾਣੀ ਸਡੁ ਕਰੇ ਨਿਘਰਿਆ ਘਰਿ ਆਉ ॥ ਸਰਪਰ ਮੈਥੈ ਆ

ਵਹਾਮਰਹੁਨਤਗਿਆਹਿ ੯੩ ਏਨੀਲੋਇਣੀਦੇਖਦਿਆਕੇਤੀਚਲਿਗਈ ਫਰੀਦਾਲੋਕਾਂ
ਆਪਉਆਪਣੀਮੈਆਪਣੀਪਈ ੯੪ ਆਪੁਸਵਾਰਹਿਮੈਮਿਲਹਿਮੈਮਿਲਿਆ
ਸੁਖੁਹੋਇ ਫਰੀਦਾਜੇਤੂਮੇਰਾਹੋਇਰਹਹਿਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਹੋਇ ੯੫ ਕੰਧੀਉਤੈਰੁਖੜਾ
ਕਿਚਰਕੁਬੰਨੈਧੀਰੁ ਫਰੀਦਾਕਚੈਭਾਂਡੈਰਖੀਐਕਿਚਰੁਤਾਈਨੀਰੁ ੯੬ ਫਰੀਦਾ
ਮਹਲਨਿਸਖਣਰਹਿਗਏਵਾਸਾਆਇਆਤਲਿ ਗੋਰਾਸੇਨਿਮਾਣੀਆਬਹਸਨਿ
ਰੂਹਾਂਮਲਿ ਆਖੀਸੇਖਾਬੰਦਗੀਚਲਣੁਅਜੁਕਿਕਲਿ ੯੭ ਫਰੀਦਾਮਉਤੈਦਾਬੰ
ਨਾਏਵੈਦਿਸੈਜਿਉਦਰੀਆਵੈਢਾਹਾ ਅਗੈਦੋਜਕੁਤਪਿਆਸੁਣੀਐਹੂਲਪਵੈਕਾਹਾਹਾ
ਇਕਨਾਨੋਸਭਸੋਝੀਆਈਇਕਿਫਿਰਦੇਵੇਪਰਵਾਹਾ ਅਮਲਜਿਕੀਤਿਆਦੁ
ਨੀਵਿਚਿਸੇਦਰਗਹਓਗਾਹਾ ੯੮ ਫਰੀਦਾਦਰੀਆਵੈਕੰਨੈਬਗੁਲਾਬੈਠਾਕੇਲ
ਕਰੇ ਕੇਲਕਰੇਦੇਹੰਝਨੋਅਚਿੰਤੇਬਾਜਪਏ ਬਾਜਪਏਤਿਸੁਰਬਦੇਕੇਲਾਵਿਸਰੀ
ਆਂ ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਨਚੇਤੇਸਨਿਸੋਗਾਲੀਰਬਕੀਆ ੯੯ ਸਾਢੇਤ੍ਰੈਮਣਦੇ
ਹੁਰੀਚਲੈਪਾਣੀਅੰਨਿ ਆਇਓਬੰਦਾਦੁਨੀਵਿਚਿਵਤਿਆਸੂਣੀਬੰਨਿ ਮਲ
ਕਲਮਉਤਜਾਆਵਸੀਸਭਦਰਵਾਜੇਭੰਨਿ ਤਿਨਾਪਿਆਰਿਆਭਾਈਆਅਗੈਦਿ
ਤਾਬੰਨਿ ਵੇਖਹੁਬੰਦਾਚਲਿਆਚਹੁਜਣਿਆਦੈਕੰਨਿ ਫਰੀਦਾਅਮਲਜਿਕੀ
ਤੇਦੁਨੀਵਿਚਿਦਰਗਹਆਏਕੰਮਿ ੧੦੦ ਫਰੀਦਾਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਪੰਖੀਆ
ਜੰਗਲਿਜਿੰਨਾਵਾਸੁ ਕਕਰੁਚੁਗਨਿਥਲਿਵਸਨਿਰਬਨਛੋਡਨਿਪਾਸੁ ੧੦੧
ਫਰੀਦਾਰੁਤਿਫਿਰੀਵਣੁਕੰਬਿਆਪਤਝੜੇਝੜਿਪਾਹਿ ੧੦੨ ਫਰੀਦਾਚਾਰੇਕੁੰਡਾ
ਢੂੰਢੀਆਂਰਹਣੁਕਿਥਾਊਨਾਹਿ ੧੦੨ ਫਰੀਦਾਪਾੜਿਪਟੋਲਾਧਜਕਰੀਕੰਬਲੜੀ
ਪਹਿਰੇਉ ਜਿਨੀਵੇਸੀਸਹੁਮਿਲੈਸੇਈਵੇਸਕਰੇਉ ੧੦੩ ਮਃ ੩ ਕਾਇਪਟੋਲਾਪਾੜਤੀ

ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਇ ਨਾਨਕ ਘਰ ਹੀ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਇ ੧੦੪
ਮਃ ੫ ਫਰੀਦਾ ਗਰਬੁ ਜਿਨਾ ਵਡਿਆਈਆ ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਆਗਾਹ ਖਾਲੀ ਚਲੇ
ਧਣੀ ਸਿਉ ਟਿਬੇ ਜਿਉ ਮੀਹਾਹੁ ੧੦੫ ਫਰੀਦਾ ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਡਰਾਵਣੇ ਜਿਨਾ ਵਿਸਾਰਿ
ਓਨੁ ਨਾਉ ਐਥੈ ਦੁਖ ਘਣੇਰਿਆ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ੧੦੬ ਫਰੀਦਾ ਪਿਛਲ ਰਾਤਿ
ਨ ਜਾਗਿਓਹਿ ਜੀਵਦੜੋ ਮੁਇਓਹਿ ਜੇ ਤੈ ਰਬੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤ ਰਬਿ ਨ ਵਿਸਰਿਓਹਿ ੧੦
੭ ਮਹਲਾ ੫ ਫਰੀਦਾ ਕੰਤੁ ਰੰਗਾਵਲਾ ਵਡਾ ਵੇਮੁਹਤਾਜੁ ਅਲਹ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਏ
ਹੁ ਸਚਾਵਾਂ ਸਾਜੁ ੧੦੮ ਮਃ ੫ ਫਰੀਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਹਿ ਵਿਕਾਰੁ
ਅਲਹ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤਾਂ ਲਭੀ ਦਰਬਾਰੁ ੧੦੯ ਮਃ ੫ ਫਰੀਦਾ ਦੁਨੀ ਵਜਾਈ ਵ
ਜਦੀ ਤੂੰ ਭੀ ਵਜਹਿ ਨਾਲਿ ਸੋਈ ਜੀਉ ਨ ਵਜਦਾ ਜਿਸੁ ਅਲਹੁ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ੧੧੦ ਮਃ ੫
ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ਮਿਸਲ ਫਕੀਰਾਂ ਗਾਖ
ੜੀ ਸੁ ਪਾਈਐ ਪੂਰ ਕਰੰਮਿ ੧੧੧ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਫੁਲੜਾ ਫਲੁ ਭੀ ਪਛਾ ਰਾ
ਤਿ ਜੋ ਜਾਗੰਨਿ ਲਹੰਨਿ ਸੇ ਸਾਈ ਕੰਨੋ ਦਾਤਿ ੧੧੨ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ
ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ੧੧੩
ਢੂੰਢੇਦੀਏ ਸੁਹਾਗ ਕੂ ਤਉ ਤਨਿ ਕਾਈ ਕੋਰ ਜਿਨਾ ਨਾਉ ਸੁਹਾਗਣੀ ਤਿਨਾ ਝਾਕ ਨ ਹੋਰ
੧੧੪ ਸਬਰ ਮੰਝ ਕਮਾਣ ਏ ਸਬਰੁ ਕਾ ਨੀਹਣੋ ਸਬਰ ਸੰਦਾ ਬਾਣੁ ਖਾਲਕੁ ਖਤਾ ਨ
ਕਰੀ ੧੧੫ ਸਬਰ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਰੀ ਤਨੁ ਏਵੈ ਜਾਲੇਨਿ
ਹੋਨਿ ਨਜੀਕਿ ਖੁ
ਦਾਇ ਦੈ ਭੇਤੁ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇਨਿ ੧੧੬ ਸਬਰੁ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ਜੇ ਤੂੰ ਬੰਦਾ ਦਿੜੁ ਕਰਹਿ ਵ
ਧਿ ਥੀਵਹਿ ਦਰੀਆਉ ਟੁਟਿ ਨ ਥੀਵਹਿ ਵਾਹੜਾ ੧੧੭ ਫਰੀਦਾ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ

ਚੋਪੜੀ ਪਰੀਤਿ ॥ ਇਕਨਿ ਕਿਨੈ ਚਾਲੀਐ ਦਰਵੇਸਾਵੀ ਰੀਤਿ ॥ ੧੧੮ ॥ ਤਨੁ ਤਪੈ
ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਬਲੰਨਿ੍ ॥ ਪੈਰੀ ਥਕਾਂ ਸਿਰਿ ਜੁਲਾਂ ਜੇ ਮੂੰ ਪਿਰੀ ਮਿਲੰਨਿ੍ ॥ ੧੧੯
ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥ ਸਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਫੇੜਿਆ ਅੰ
ਦਰਿ ਪਿਰੀ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ੧੨੦ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈਡੇ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਲ
ਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਲਿ ॥ ੧੨੧ ॥ ਹੰਸਾ ਦੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾ
ਆਇਆ ਚਾਉ ॥ ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥ ੧੨੨ ॥ ਮੈ ਜਾ
ਣਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਕੀਤਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਜਨਮਿ ਨ ਭੇੜੀ ਅੰਗੁ ॥ ੧
੨੩ ॥ ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਧਰੇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗ
ਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸਰਵਰ ਪੰਖੀ ਹੇਕੜੋ ਫਾਹੀਵਾਲ ਪਚਾਸ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਲਹਰੀ ਗਡੁ
ਥਿਆ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥ ੧੨੫ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਕਵਣੁ ਗੁਣੁ ਕਵਣੁ ਸੁ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥
ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਸੋ ਹਉ ਕਰੀ ਜਿਤੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ॥ ੧੨੬ ॥ ਨਿਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਖਵਣੁ
ਗੁਣੁ ਜਿਹਬਾ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥ ਏ ਤ੍ਰੈ ਭੈਣੇ ਵੇਸ ਕਰਿ ਤਾਂ ਵਸਿ ਆਵੀ ਕੰਤੁ ॥ ੧੨੭ ॥ ਮ
ਤਿ ਹੋਦੀ ਹੋਇ ਇਆਣਾ ॥ ਤਾਣ ਹੋਦੇ ਹੋਇ ਨਿਤਾਣਾ ॥ ਅਣਹੋਦੇ ਆਪੁ ਵੰਡਾਏ ॥ ਕੋ ਐਸਾ
ਭਗਤੁ ਸਦਾਏ ॥ ੧੨੮ ॥ ਇਕੁ ਫਿਕਾ ਨ ਗਾਲਾਇ ਸਭਨਾ ਮੈ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥ ਹਿਆਉ
ਨ ਕੈਹੀ ਠਾਹਿ ਮਾਣਕ ਸਭ ਅਮੋਲਵੇ ॥ ੧੨੯ ॥ ਸਭਨਾ ਮਨ ਮਾਣਿਕ ਠਾਹਣੁ ਮੂਲਿ ਮਚਾਂ
ਗਵਾ ॥ ਜੇ ਤਉ ਪਿਰੀਆ ਦੀ ਸਿਕ ਹਿਆਉ ਨ ਠਾਹੇ ਕਹੀ ਦਾ ॥ ੧੩੦ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ੍ਯ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾਰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸ

ਕਾਆਪੇ॥ਸਰਬਰਹਿਓਭਰਪੂਰਿਸਗਲਘਟਰਹਿਓਬਿਆਪੇ॥ਬ੍ਯਾਪਤੁਦੇਖੀਐਜਗ
ਤਿਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਰੀਗਤਿਸਰਬਕੀਰਖ੍ਯਾਕਰੈਆਪੇਹਰਿਪਤਿ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿ
ਗਤਆਪੇਆਪਿਉਤਪਤਿ॥ਏਕੈਤੂਹੀਏਕੈਅਨਨਾਹੀਤੁਮਭਤਿ॥ਹਰਿਅੰਤੁਨਾਹਿ
ਪਾਰਾਵਾਰੁਕਉਨੁਹੈਕਰੈਬੀਚਾਰੁ॥ਜਗਤਪਿਤਾਹੈਸਰਬਪ੍ਰਾਨਕੋਅਧਾਰੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁ
ਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿ
ਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਇ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਾਹਸਰਿਅਤੁਲਭੰਡਾਰਭਰਿਪਰੈਹੀਤੇ
ਪਰੈਅਪਰਅਪਾਰਪਰਿ॥ਆਪੁਨੋਭਾਵਨੁਕਰਿਮੰਤ੍ਰਿਨਦੂਸਰੋਧਰਿਓਪਤਿਪਰਲੋ
ਏਕੈਨਿਮਖਤੁਘਰਿ॥ਆਨਨਾਹਿਸਮਸਰਿਉਜੀਆਰੋਨਿਰਮਰਿਕੋਟਿਪਰਾਛਤਜਾ
ਹਿਨਾਮਲੀਏਹਰਿਹਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹ
ਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਇ॥੨॥ਸਗਲਭਵਨਧਾ
ਰੇਏਕਥੇਕੀਏਬਿਸਥਾਰੇ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਭਮਹਿਆਪਿਹੈਨਿਰਾਰੇ॥ਹਰਿਗੁਨਨਾਹੀਅੰ
ਤਪਾਰੇਜੀਅਜੰਤਸਭਿਥਾਰੇ॥ਸਗਲਕੋਦਾਤਾਏਕੈਅਲਖਮੁਰਾਰੇ॥ਆਪਹੀਧਾਰਨ
ਧਾਰੇ॥ਕੁਦਰਤਿਹੈਦੇਖਾਰੇਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਮੁਖਨਮਸਾਰੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦ
ਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਦ
ਬਲਿਜਾਇ॥੩॥ਸਰਬਗੁਣਨਿਧਾਨੰਕੀਮਤਿਨਗਿਆਨੰਧਿਆਨੰ॥ਊਚੇਤੇਊਚੌਜਾਨੀਜੈਪ੍ਰਭਤੇਰੋ
ਥਾਨੰ॥ਮਨੁਧਨੁਤੇਰੋਪ੍ਰਾਨੰਏਕੈਸੂਤਿਹੈਜਹਾਨੰ॥ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਬਡੇਤੇਬਡਾਨੰ॥ਜਾਨੈਕਉ
ਨੁਤੇਰੋਭੇਉ॥ਅਲਖਅਪਾਰਦੇਉ॥ਅਕਲਕਲਾਹੈਪ੍ਰਭਸਰਬਕੋਧਨੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁ
ਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿ ਬਲਿਬਲਿ
ਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਇ॥੪॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਆਕਾਰਅਛਲਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰ

ਖ੍ਵੰਨਆਨੰਤਭੂਧਰਿਨਿਰਮਲਾਬਿਗਾਸੀ॥ਰਤਨਗਾਯ੍ਵਗਿਥਿਅਤਿਅੰਤੁਇਕੁ
ਰੀਧਸਿਧਿ॥ਜਗਉਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਸੁਅਨੂਪਕਤੁਮਾਹਿਮਿਲਿਭਯਿਨਿਧਿਨਿਤੇਥਿ
ਜਨਨਜਿਨਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਗਹਿਭੁਜਭਾਗਰਿਗੁਰਅਰਜੁਨਕਲ੍ਯੁਚਰੈਨੂਪਗਸਿਆਭਿਮਿ
ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਮਿਟੇਗਹਿਓ੫॥ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਤੇਸਤਿਭਣੀਐ॥ਦੂਸ
ਰਆਨਨਅਵਰੁਪੁਰਖੁਪਉਰਾਤਨੁਸੁਣੀਐ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁਲੈਤਮਨਿਸ
ਭਸੁਖਪਾਏ॥ਜੇਹਰਸਨਚਾਖਿਓਤੇਹਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏ॥ਜਿਹਠਾਕੁਰੁਸੁਪ੍ਰ
ਸੰਨੁਭਯੋਸਤਸੰਗਤਿਤਿਹਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨ੍ਹਪਰਸਿਓਤਿਨ੍ਹਸਭ
ਕੁਲਕੀਓਉਧਾਰੁ॥੬॥ਸਚੁਸਭਾਦੀਬਾਣੁਸਚੁਸਚੇਪਹਿਧਰਿਓ॥ਸਚੈ
ਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਕਰਿਓ॥ਰਤਨਨਾਮੁਅਪਾਰੁਕੀਮਨਹੁਪਵੈਅਮ
ਲਉ॥ਜਿਹਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਯਉਗੋਬਿੰਦੁਸਰਬਸੁਖਤਿਨਹੂਪਾਏ॥ਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿ
ਨ੍ਹਪਰਸਿਓਤੇਬਹੁੜਿਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਏ॥ਗਰਭਨਜੋਣਿਕਉਤੁਰਨਪ੍ਰਭੁਕਵਨਬਿ
ਧਿਉਪਤਿਕਰਿਓ॥ਸਿਧਸਾਧਕੇਤੇਸਕੋਟਿਤਿਹਕੀਮਨਪਰਿਓ॥ਬ੍ਰਹਮਾ
ਦਿਕਸਨਕਾਦਿਸੇਖਗੁਣਅੰਤੁਨਪਾਏ॥ਅਗਹੁਗਹਿਓਨਜਾਇਪੂਰਿਸਭਰਹਿ
ਓਸਮਾਏ॥ਜਿਹਕਾਟੀਸਿਲੋਕਜਾਲਪ੍ਰਭੁਮਿਸੋਇਜਨਲਗੇਭਗਤੇ॥ਹਰਿਗੁਰੁਜਿਨ੍ਹ
ਪਰਸਿਓਤੇਇਤਉਤਸਦਾਮੁਕਤੇ॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਉਦਾਤਾਪ੍ਰਗਿਓਜਾਚਕੁਇਕੁਸ
ਰਨਾਮਿਲੈਦਾਨੁਸੰਤਰੇਨਜੇਹਲਾਗਿਭੁਜਿਨਲੁਤਰਨਾ॥ਬਿਨਤਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿਸੁਨ
ਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ॥ਦੇਹਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉਭਗਤਿਇਹੁਮਨੁਠਹਰਾਵੈ॥ਬਲਿਓਚਰਾਗੁਅੰ
ਧਕਾਰਮਹਿਸਭਕਲਿਉਧਰੀਇਕਨਾਮਧਰਮਾਪ੍ਰਗਟੁਸਗਲਹਰਿਭਵਨਾ॥ਜਨੁਨਾਨ
ਕਤਾਰਣਤਰਨ॥ ਸਵਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕ੍ਯਮਹਲਾ੫॥

ਸਤੇਸਗਜਿਓਮੀਸਾਰਆਬੀਪਆਲਾਲੁਨਭੁਲਊ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਹਿ ਮੋਹੇ ਭੂਨਿ ਬਧਿ ਸਿਣ ਕਰੋ ਗੁਰ ਚੀਲ ਲਾਗਿਆ ਨਹੀ॥ ਧਾਵਤ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਧਿ
ਫੇਤਪਾ ਵਖਾਕ ਮਕਰਿ ਗਾਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ॥ ਲੋਭ ਬਨਹੂ ਪਾ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤਾ॥ ਫਿਰ ਰਤਾ ਬਿਕਲ ਬ
ਡੋਆਤਿ ਮਨੀ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਧਰਮਾਇ ਦੁਦਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਜੀਆ ਸਾਗਰਿ ਹਿਤਨੀ॥ ਬ
ਲਬਚੋਲ ਧਿਕਰਤ ਉਪ ਦੁਧੇ ਖਤਮੁ ਤਨ ਤਪਕੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਸਿਲਧਰ ਮਦ ਜਾ ਸੁਚ
ਨਾਧਿ ਆਇਓ ਸਗਲਿ ਜੀਆ ਕੇ ਦਾਨੀ॥ ਕਰਿ ਕਰ ਜਨ ਮਰ ਬਾਸਿਰਿ ਧਰ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ
ਨਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ॥੪॥੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨ ਮਨ ਮੋਹਨ ਜੋਰ ਨਪਧਾ ਬਿਦ ਕਰਉ
ਹਰਿ ਤਰਨ ਤਰਨ ਸਮਰਥ ਸਭੈ ਬਿਧਿ ਕਲ ਰਸ ਮੁਖਉ ਸਰਨ ਸਭੈ॥ ਚਿਤਿ ਚੇਤਿ ਮਨ
ਤਜਾਨਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਭੁਰ ਮਾਇ ਧੋਰ ਮੋਹ ਉਕਰ ਪਾਉ॥ ਸੁਰਤ ਧਰਿ ਚਿਰ ਸਾਧ ਲਾਗਿਸਿ
ਮਨ ਰਮਨ ਅਰਮਨ ਮੰਗਲ ਗਾਉ॥ ਹੋਹੁ ਕਿਰਪਾਲ ਧਨੁ ਸੁਖ ਥੀਏ ਪਨ ਕੋਟਿ ਜਨਿ ਮਕਰ
ਦੁਖ ਕੁਉ ਪਾਇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਸੁ ਭੁਜ ਨਨਕ ਰਮ ਗਿਆਤ ਮਾਸੁ ਉਰ ਹੋਇ॥੨॥੧੪॥ ਦਿਚਕ
ਰੇਤ ਖੇਤ ਤਨਿ ਨਿਰਮਿਤ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਸਦੁਆਰਿ ਧਰੀ॥ ਧਨ ਧਨ ਸੋਧੇ ਕੁਧ ਉਚਰਤ ਸੋਕ
ਕਰਿ ਬਿਧਾ ਤਿਹਰੀ॥ ਮਤੁ ਧਿਤ ਲਾਈਆ ਤੁ ਬੀਧ ਧਭੁਹਨ ਕਰਿ ਸਭੁ ਸੁਦਧਰੀ॥ ਬਰ
ਧਮਨ ਹੋਵਤ ਦਿਨ ਪੂਤ ਨਿਤ ਆਫਾਨਿ ਕਾਦੋ ਬਿਧ ਮਜਰੀ॥ ਰੇਮਨ ਨਿਨ ਦਿਨ ਮਾਇਆ
ਕੂਆ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆ ਮੇ ਇਕ ਧਰੀ॥ ਕੁਰੁ ਗਾਹਿ ਲੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਨਨਕ ਰਾਣਿ
ਰੇ ਮਤੁ ਰਹੀ॥੨॥੧੨॥ ਰੇ ਮਨ ਕੁਸਾ ਬਿਲੰਮੰਗਾ ਰਖਤ ਕਰਤ ਮਹਾ ਸੁਧਨਾ ਸੀਧਤੁ ਦੇਲ ਤੇ
ਲਸੰਗ ਹੂ ਲਤ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਕੁ ਮਤੁ ਧੁਧਨਾ ਲਤ ਬਨਿ ਤ ਸਾਜਨ ਸੁਖ ਬ
ਧਤ ਰਾਮ ਉਮੇਰੁ ਬਾਢਿ ਓਸੁ ਧਨਾ ਬੋਇਓ ਬਿਸ੍ਰਿਆ ਰਮ ਆਨਿ ਭੂਬੀਤ ਤਉ ਧਕਰਤਾ
ਧਨਾ ਸਿਮਰਤੁ ਮਜਾਗ ਧਸਾਰਿ ਸੁਧੁ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਭੁਗਤਿ ਭੂਧਭੁ ਧਨਾ ਸਿਮਾਰਿ

ਗੁਪਾਲਦਇਆਲਸਤਸੀਗਾਤਿਨਾਨਕਜਨਤਾਜਾਨਤਸੁਪਨਾਮੰ॥੫੩॥ਦੇਹਨਗੇਹਨਨੇਹਨਨੀਤਾਮਾਇ
ਆਮਤਕਹਾਲਉਗਾਰਹੁ॥ਛਤ੍ਰਨਪਤ੍ਰਨਚਉਰਨਚਾਵਰਬਹਤੀਜਾਤਰਿਦੈਨਬਿਚਾ
ਰਹੁ॥ਰਥਨਅਸ੍ਵਨਗਜਸਿੰਘਾਸਨਛਿਨਮਹਿਤਿਆਗਤਨਾਂਗਸਿਧਾਰਹੁ॥ਸੂਰਨਬੀਰਨ
ਮੀਰਨਖਾਨਮਸੰਗਿਨਕੋਊਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰਹੁ॥ਕੋਟਨਓਟਨਕੋਸਨਛੋਟਾਕਰਤਬਿਕਾਰਦੋ
ਊਕਰਝਾਰਹੁ॥ਮਿਤ੍ਰਨਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸਾਜਨਸਖਉਲਟਤ+ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਛਿਨਛਿਨਸਿਮਰਹੁਅ
ਗਮਅਪਾਰਹੁ॥ਸ੍ਰੀਪਤਿਨਾਥਸਰਣਿਨਾਨਕਜਨਹੇਭਗਵੰਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਾਰਹੁ॥੫੪॥
ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਨਮਗਜੋਹਨਹੀਤੁਚੀਤੁਦੇਲੇਲੇਪਾਰੀ॥ਸਾਜਨਸੈਨਮੀਤਸੁਤਭਾਈਤਾਹੂਤੇ
ਲੇਰਖੀਨਿਰਾਰੀ॥ਧਾਵਨਪਾਵਨਕੂਰਕਮਾਵਨਇਹਬਿਧਿਕਰਤਅਉਧਤਨਜਾਰੀ॥
ਕਰਮਧਰਮਸੰਜਮਸੁਚਨੇਮਾਚੰਚਲਸੰਗਿਸਗਲਬਿਧਿਹਾਰੀ॥ਪਸੁਪੰਖੀਬਿਰਖ
ਅਸਥਾਵਰਬਹੁਬਿਧਿਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਅਤਿਭਾਰੀ॥ਖਿਨੁਪਲੁਚਸਾਨਾਮੁਨਹੀਸਿਮ
ਰਿਓਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਸਾਰੀ॥ਖਾਨਪਾਨਮੀਠਰਸਭੋਜਨਅੰਤਕੀਬਾਰਹੋਤਕ
ਤਖਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸੰਤਚਰਨਸੰਗਿਉਧਰੇਹੋਰਿਮਾਇਆਮਗਨਚਲੇਸਭਿਡਾਰੀ॥੫੫॥
ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਵਛੰਦਮੁਨੀਸੁਰਰਸਕਿਰਸਕਿਠਾਕੁਰਗੁਨਗਾਵਤ॥ਇੰਦ੍ਰਮੁਨਿੰ
ਦ੍ਰਖੋਜਤੇਗੋਰਖਧਰਣਿਗਗਨਆਵਤਫੁਨਿਧਾਵਤ॥ਸਿਧਮਨੁਖ੍ਯ੍ਯਦੇਵਅਰੁਦਾਨਵ
ਇਕੁਤਿਲੁਤਾਕੋਮਰਮੁਨਪਾਵਤ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਭਗਤੀਹਰਿਜਨਤਾਕੈ
ਦਰਸਿਸਮਾਵਤ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਆਨਕਉਜਾਚਹਿਮੁਖਦੰਤਰਸਨਸਗਲ
ਘਸਿਜਾਵਤ॥ਰੇਮਨਮੂੜਸਿਮਰਿਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਦਾਸਤੁਝਹਿਸਮਝਾਵਤ॥੫੬॥
ਮਾਇਆਰੰਗਬਿਰੰਗਕਰਤਭ੍ਰਮਮੋਹਕੈਕੂਪਿਗੁਬਾਰਿਪਰਿਓਹੈ॥ਏਤਾਗਬੁਅਕਾ
ਸਿਨਮਾਵਤਬਿਸਟਾਅਸ੍ਤਕ੍ਰਿਮਿਉਦਰੁਭਰਿਓਹੈ॥ਦਹਦਿਸਧਾਇਮਹਾਬਿਖਿਆ

× ਜਾਤਬਿਰਖਕੀਛਾਂਰਹੁ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪੁਰਖ ×

ਕਉਪਰਪਨਛਿਨਿਮਾਗਿਆਨਹਾਰਿਓਹੈਜੋਬਨਿਬੀਤਿਜਰਾਰੋਗਿਗ੍ਰਸਿਓਜਮਦੂਤ
ਨਡੰਨੁਮਿਰਤਮਾਰਿਓਹੈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਸੰਕਟਨਰਕਭੁੰਚਤਸਾਸਨਦੂਖਗਰਤਿਗਰਿ
ਓਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਧਰਹਿਸੇਨਾਨਕਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤੁਆਪਿਕਰਿਓਹੈ॥੩॥ਗੁ
ਣਸਮੂਹਫਲਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਈਆਸਹਮਾਰੀ॥ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤ੍ਰਪਰਦੁ
ਖਹਰਸਰਬਰੋਗਖੰਡਣਗੁਣਕਾਰੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਤਸਰਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਨਸਿਜਾਹਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੀ॥ਇਸਨਾਨਦਾਨਤਾਪਨਸੁਚਿਕਿਰਿਆਚਰਣਕਮਲਹਿਰਦੈਪ੍ਰ
ਭਧਾਰੀ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿਬੰਧਪਜੀਅਧਾਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥ਓਟਗਹੀਸੁ
ਆਮੀਸਮਰਥਹਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ॥੪॥੧॥੯॥ਆਵਧਕਟਿਓਨਜਾਤਪ੍ਰੇ
ਮਰਸਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿ॥ਦਾਵਨਿਬੰਧਿਓਨਜਾਤਬਿਧੇਮਨਦਰਸਮਗਿ॥ਪਾਵਕ
ਰਿਸਿਬੋਰਿਚਲਹਿਹਰਿਪੰਥਿਪਗਿ॥ਨਾਨਕਰੋਗਦੋਖਅਘਮੋਹਛਿਦੇਹਰਿਨਾਮਖ
ਗਿ॥੧॥੧੦॥ਉਦਮੁਕਰਿਲਾਗੇਬਹੁਭਾਂਤੀਬਿਚਰਹਿਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਖਟੂਆ
॥ਭਸਮਲਗਾਇਤੀਰਥਬਹੁਭ੍ਰਮਤੇਸੂਖਮਦੇਹਬੰਧਹਿਬਹੁਜਟੂਆ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭ
ਜਨਸਗਲਦੁਖਪਾਵਤਜਿਉਪ੍ਰੇਮਬਢਾਇਸੂਤਕੇਹਟੂਆ॥ਪੂਜਾਚਕ੍ਰਕਰਤਸੋਮਪਾਕ
ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਥਾਟਹਿਕਰਿਥਟੂਆ॥੨॥੧੧॥੨੦॥

ਸਵਈਏਮਹਲੇਪਹਿਲੇਕੇ ੧

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਇਕਮਨਿਪੁਰਖੁਧਿਆਇਬਰਦਾਤਾ॥ਸੰਤਸਹਾਰੁਸਦਾਬਿਖਿ
ਆਤਾ॥ਤਾਸੁਚਰਨਲੇਰਿਦੈਬਸਾਵਉ॥ਤਉਪਰਮਗੁਰੂਨਾਨਕਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਗਾਵ
ਉਗੁਨਪਰਮਗੁਰੂਸੁਖਸਾਗਰਦੁਰਤਨਿਵਾਰਣਸਬਦਸਰੇ॥ਗਾਵਹਿਗੰਭੀਰਧੀ
ਰਮਤਿਸਾਗਰਜੋਗੀਜੰਗਮਧਿਆਨੁਧਰੇ॥ਗਾਵਹਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕਆਤ

ਮ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿ
ਓ ॥੨॥ ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਹਰਿ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸ
ਨਕਾਦਿ ਸਾਧ ਸਿਧਾਦਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਅਛਲ ਛਲਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਧੋਮੁ ਅਟਲ ਮੰ
ਡਲਵੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਰਸੁ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ
ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੩॥ ਗਾਵਹਿ ਕਪਿਲਾਦਿ ਆਦਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵਰੋ ॥ ਗਾ
ਵੈ ਜਮਦਗਨਿ ਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰ ਕਰ ਕੁਠਾਰੁ ਰਘੁ ਤੇਜੁ ਹਰਿਓ ॥ ਉਧੌ ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਬਿਦਰੁ ਗੁ
ਣ ਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤਮੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋ
ਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੪॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਖਟ ਦਰਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਮਰੰ
ਥਿ ਗੁਨਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੇਸੁ ਸਹਸ ਜਿਹਬਾ ਰਸ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਧੁਨਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁ
ਣ ਮਹਾਦੇਉ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨਿ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾ
ਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੫॥ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਮਾਣਿਓ ਬਸਿਓ ਨਿਰਵੈਰੁ ਰਿਦੰਤਰਿ

ਲ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਗਲ ਉਧਰੀ ਨਾਮਿ ਲੇ ਤਰਿਓ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਆਦਿ
ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਹ ਲਗਿ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ਜਨਮੁ ਸਕਯਥੁ ਭਲੌ ਜਗਿ ॥ ਪਾ
ਤਾਲ ਪੁਰੀ ਜੈਕਾਰ ਧੁਨਿ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣਿਓ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ॥੬॥ ਸਤਜੁਗਿ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਛਲਿਓ ਬਲਿ ਬਾਵਨ ਭਾਇਓ
॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਰਾਮੁ ਰਘੁਵੰਸੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ਕੰਸੁ ਕਿਰਤਾ
ਰਥੁ ਕੀਓ ॥ ਉਗ੍ਰਸੈਣ ਕਉ ਰਾਜੁ ਅਭੈ ਭਗਤਹ ਜਨ ਦੀਓ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਜੁ ਅਬਿਚਲੁ ਅਟਲੁ ਆਦਿ
ਪੁਰਖਿ ਫੁਰਮਾਇਓ ॥੭॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜੈਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ॥ ਨਾਮਾ ਭਗ

੧੧੨ ਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਸਮ ਲੋਚਨ ॥ ਭਗਤੁ ਬੇਣਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਹਜਿ ਆਤਮ ਰੰ
ਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਜੋਗ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸੁਖਦੇਉ ਪ
ਰੀਖੵਤੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੋਤਮ ਰਿਖਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਨਿਤ ਨ
ਵਤਨੁ ਜਗਿ ਛਾਇਓ ॥੭॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪਾਇਆਲਿ ਭਗਤ ਨਾਗਾਦਿ ਭੁਯੰਗਮ ॥ ਮਹਾ
ਦੇਉ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਦਾ ਜੋਗੀ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮੁਨਿ ਬੵਾਸੁ ਜਿਨਿ ਬੇਦ ਬੵਾਕਰਣ ਬੀਚਾ
ਰਿਅ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀਅ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਪੂਰਨ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਸਮ ਜਾਣਿਓ ॥ ਜਪੁ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾ
ਣਿਓ ॥੮॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਵ ਨਾਥ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਓ ॥ ਮਾਂਧਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਜੇਨ ਚਕ੍ਰ
ਵੈ ਕਹਾਇਓ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬਲਿ ਰਾਉ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲਿ ਬਸੰਤੌ ॥ ਭਰਥਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਸਦਾ ਗੁ
ਰ ਸੰਗਿ ਰਹੰਤੌ ॥ ਦੂਰਬਾ ਪਰੂਰਉ ਅੰਗਰੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥੯॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਧੰਨੁ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਣ ਸਮਰਥੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਸਤਕਿ
ਤੁਮ ਧਰਿਓ ਜਿਨਿ ਹਥੋ ॥ ਤ ਧਰਿਓ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਸਹਜਿ ਅਮਿਉ ਵੁਠਉ ਛਜਿ ਸੁਰਿ
ਨਰ ਗਣ ਮੁਨਿ ਬੋਹਿਯ ਅਗਾਜਿ ॥ ਮਾਰਿਓ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗਰਜਿ ਧਾਵਤੁ ਲੀਓ ਬਰਜਿ ਪੰ
ਚ ਭੂਤ ਏਕ ਘਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇ ਸਮਜਿ ॥ ਜਗੁ ਜੀਤਉ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ਖੇਲਹਿ ਸਮਤ ਸਾ
ਰਿ ਰਥੁ ਉਨਮਨਿ ਲਿਵ ਰਾਖਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲ
ਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਕਾਲੁਖ ਖਨਿ ਉਤਾ
ਰ ਤਿਮਰ ਅਗੵਾਨ ਜਾਹਿ ਦਰਸ ਦੁਆਰ ॥ ਓਇ ਜੁ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਗਾਖੜੀ ਬਿਖਮ

ਰਾਤੇ ਨਾਮ ਰਸੁ ਵ੍ਰਉਤਾਰਿ ਕੀਏ ਨਿਰਭਗਾ ॥ ਸਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਹਜ ਸਾਰਿ ਜਾਗੀਲੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥
ਨਿੰਮਰੀ ਭੂਤ ਸਦੀਵ ਪਰਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲ
ਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ਤੈ ਤਉ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਿਮਲ ਜਾਸੁ ਬਿਥਾ
ਰੁ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਜਨ ਜੀਆ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤੂ ਤਾ ਜਨਿਕ ਰਾਜਾ ਅਉਤਾਰੁ ਸਬਦੁ ਸੰਸਾ
ਰਿ ਸਾਰੁ ਰਹਹਿ ਜਗਤ੍ਰ ਜਲ ਪਦਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕਲਿਪ ਤਰੁ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੁ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ
ਨਿਵਾਰੁ ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਤੇਰੈ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀ
ਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥ ਤੈ ਤਾ ਹਦਰਥਿ ਪਾਇਓ ਮਾਨੁ ਸੇਵਿ
ਆ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਨੁ ਸਾਧਿ ਅਜਗਰੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਉਨਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਮਾਨ ਆ
ਤਮਾ ਵੰਤਗਿਆਨ ਜਾਣੀਅ ਅਕਲ ਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਵਾਨ ॥ ਜਾਸੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਚਲ ਠਾਣ ਬਿ
ਮਲ ਬੁਧਿ ਸੁਥਾਨ ਪਹਿਰਿ ਸੀਲ ਸਨਾਹੁ ਸਕਤਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪ
ਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤ ਤਮ ਹਰਨ ਦਹਨ
ਅਘ ਪਾਪ ਪ੍ਰਨਾਸਨ ॥ ਸਬਦ ਸੂਰ ਬਲਵੰਤ ਕਾਮ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਾਸਨ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਵ
ਸਿ ਕਰਣ ਸਰਣ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ॥ ਆਤਮ ਰਤ ਸੰਗ੍ਰਹਣ ਕਹਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਢਾ
ਲਣ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ ਸਤਿ ਲਾਗੈ ਸੋ ਪੈ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰੁ ਜਗਤ ਫਿ
ਰਣਸੀਹ ਅੰਗਰਉ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਲਹਣਾ ਕਰੈ ॥੫॥ ਸਦਾ ਅਕਲ ਲਿਵ ਰਹੈ ਕਰਨ ਸਿਉ ਇਛਾ
ਚਾਰਹ ॥ ਦ੍ਰੁਮ ਸਪੂਰ ਜਿਉ ਨਿਵੈ ਖਵੈ ਕਸੁ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਹ ॥ ਇਹੈ ਤਤੁ ਜਾਣਿਓ ਸਰ
ਬ ਗਤਿ ਅਲਖੁ ਬਿਡਾਣੀ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਸੰਚਿਓ ਕਿਰਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ
ਗਮਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਤੈ ਪਾਇਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗ੍ਰਾਹਜਿ ਲਯੌ ॥ ਹਰਿ ਪਰਸਿਓ ਕਲੁ ਸਮੁਲਵੈ ਜਨ
ਦਰਸਨੁ ਲਹਣੇ ਭਯੌ ॥੬॥ ਮਨਿ ਬਿਸਾਸੁ ਪਾਇਓ ਗਹਰਿ ਗਹੁ ਹਦਰਥਿ ਦੀਓ ॥ ਗਰਲ

ਨਾਸੁ ਤਨਿ ਨਠਯੋ ਅਮਿਉ ਅੰਤਰਗਤਿ ਪੀਓ ਰਿਦਿ ਬਿਗਾਸੁ ਜਾਗਿਓ ਅਲਖਿ ਕਲ
ਧਰੀ ਜੁਗੰਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਰਵਿਓ ਸਾਮਾਨਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਉਦਾਰਉ ਚਿਤ
ਦਾਰਿਦ ਹਰਨ ਪਿਖੰਤਿਹ ਕਲਮਲ ਤ੍ਰਸਨ ਸਦ ਰੰਗਿ ਸਹਜਿ ਕਲੁ ਉਚਰੈ ਜਸੁ ਜੰਪ
ਉ ਲਹਣੇ ਰਸਨ ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖੁ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ਸੋਹੈ
ਰੰਗਿ ਰਤੌ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਲ ਨਾਮੁ ਸੁਰਿ ਨਰਹ ਬੋਹੈ ॥ ਨਾਮ ਪਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਓ ਸਤੁ
ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਰਵਿ ਲੋਇ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹੋਇ ॥੮॥ ਸਚੁ ਤੀ
ਰਥੁ ਸਚੁ ਇਸਨਾਨੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਭਾਖੰਤੁ ਸੋਹੈ ॥ ਸਚੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ
ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਤੀ ਬੋਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਵਰਤੁ ਸਚੁ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣੁ
ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਚੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੯॥ ਅਮਿਅ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਭ ਕਰੈ
ਹਰੈ ਅਘ ਪਾਪ ਸਕਲ ਮਲ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਵਸਿ ਕਰੈ ਸਭੈ ਬਲ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਮਨਿ ਵਸੈ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਹ ਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦਰੀਆਉ ਜਨਮ ਹਮ ਕਾਲਖ ਧੋਵੈ ॥ ਸੁ
ਕਹੁ ਟਲ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧੦॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੩

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵਰਿ ਸਾਚਾ ਜਾ ਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ
ਅਛਲੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹੁ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਤਿਤੁ ਨਾ
ਮਿ ਰਸਿਕੁ ਨਾਨਕੁ ਲਹਣਾ ਥਪਿਓ ਜੇਨ ਸ੍ਰਬ ਸਿਧੀ ॥ ਕਵਿ ਜਨ ਕਲ੍ ਸਬੁਧੀ ਕੀਰਤਿ
ਜਨ ਅਮਰਦਾਸ ਬਿਸ੍ਤਰੀਯਾ ॥ ਕੀਰਤਿ ਰਵਿ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਸਾਰਹ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ
ਮਵਲਸਰਾ ॥ ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਹਿ ਪੁਬਿ ਅਰੁ ਪਸ੍ਚਮਿ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪੰਥਿ ਨਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰ
ਸਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਦਾਯਉ ਉਲਟਿ ਗੰਗ ਪਸ੍ਚਮਿ ਧਰੀਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤ

ਸਦਾ

ਹਭਵਤਾਰਣੁਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ ੧ ਸਿਮਰਹਿਸੋਈਨਾਮੁਜਖ੍ਯਅਰੁਕਿੰਨ
ਰਸਾਧਿਕਸਿਧਸਮਾਧਿਹਰਾ ਸਿਮਰਹਿਨਖ੍ਯਤ੍ਰਅਵਰਧ੍ਰੂਮੰਡਲਨਾਰਦਾਦਿਪ੍ਰਹਿਲ
ਾਦਿਵਰਾ ਸਸੀਅਰੁਅਰੁਸੂਰੁਨਾਮੁਉਲਾਸਹਿਸੈਲਲੋਅਜਿਨਿਉਧਰਿਆ ਸੋਈਨਾਮੁ
ਅਛਲੁਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ ੨ ਸੋਈਨਾਮੁਸਿਵ
ਰਿਨਵਨਾਥਨਿਰੰਜਨੁਸਿਵਸਨਕਾਦਿਸਮੁਧਰਿਆ ਚਵਰਾਸੀਹਸਿਧਬੁਧਜਿਤੁਰਾ
ਤੇਅੰਬਰੀਕਭਵਜਲੁਤਰਿਆ ਉਧਉਅਕ੍ਰੂਰੁਤਿਲੋਚਨੁਨਾਮਾਕਲਿਕਬੀਰਕਿਲਵਿਖ
ਹਰਿਆ ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲੁਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ ੩
ਤਿਤੁਨਾਮਿਲਾਗਿਤੇਤੀਸਧਿਆਵਹਿਜਤੀਤਪੀਸੁਰਮਨਿਵਸਿਆ ਸੋਈਨਾਮੁਸਿਮ
ਰਿਗੰਗੇਵਪਿਤਾਮਹਚਰਣਚਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਆ ਤਿਤੁਨਾਮਿਗੁਰੂਗੰਭੀਰਗਰੂ
ਅਮਤਿਸਤਕਰਿਸੰਗਤਿਉਧਰੀਆ ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲੁਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁਅ
ਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ ੪ ਨਾਮਕਿਤਿਸੰਸਾਰਿਕਿਰਣਿਰਵਿਸੁਰਤਰਸਾਖਹ
ਉਤਰਿਦਖਿਣਿਪੁਬਿਦੇਸਿਪਸ੍ਚਮਿਜਸੁਭਾਖਹ ਜਨਮੁਤਇਹੁਸਕਯ੍ਥੁਜਿਤੁਨਾਮੁ
ਹਰਿਰਿਦੈਨਿਵਾਸੈ ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਰਬਛਿਅਦਰਸਨਆਸਾਸੈ ਭਲਉਪ੍ਰਸਿਧੁ
ਤੇਜੋਤਨੌਕਲ੍ਯਜੋੜਿਕਰਧ੍ਯਾਇਅਓ ਸੋਈਨਾਮੁਭਗਤਭਵਜਲਹਰਣੁਗੁਰਅਮਰ
ਦਾਸਤੈਪਾਇਓ ੫ ਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਦੇਵਤੇਤੀਸਅਰੁਸਾਧਿਕਸਿਧਨਰਨਾਮਿਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰ
ਡਧਾਰੇ ਜਹਨਾਮੁਸਮਾਧਿਓਹਰਖੁਸੋਗੁਸਮਕਰਿਸਹਾਰੇ ਨਾਮੁਸਿਰੋਮਣਿਸਰਬਮੈਭ
ਗਤਰਹੇਲਿਵਧਾਰਿ ਸੋਈਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਅਮਰਗੁਰਤੁਸਿਦੀਓਕਰਤਾਰਿ ੬ ਸਤਿਸੂ
ਰਉਸੀਲਿਬਲਵੰਤੁਸਤਭਾਇਸੰਗਤਿਸਘਨਗਰੂਅਮਤਿਨਿਰਵੈਰਿਲੀਣਾ ਜਿ
ਸੁਧੀਰਜੁਧੁਰਿਧਵਲੁਧੁਜਾਸੇਤਿਬੈਕੁੰਠਬੀਣਾ ਪਰਸਹਿਸੰਤਪਿਆਰੁਜਿਹਕਰਤਾਰਹ

ਸੰਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਹਿ ਰਿਨਾਮਿ ਕੀਤਉ ਜੋਗੁ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਨਾਮੁ ਨਵਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਸ
ਖਜੁ॥ਅਹੁ ਰਚੋ ਜਨੁ ਨਾਮ ਰਸੁ ਸਦਾ ਰਾਜਾ ਨੁ ਸਿਖਿ ਮਿਥਣੀ॥ਧਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਓ ਜਿਸੁ ਪ
ਸਾਇਆ ਤਿਅਰ ਮਜਾਣਿ॥ਕਲਮ ਸੰਤੁ ਰਸਨਾ ਪਰੇਅ ਸਉਨਾਨੁ ਨਿਵਾਸੁ॥ਸਕਰ ਸਬੁਜਨ ਨਾਮੁ
ਕਲੂ ਚਰੇਰਨ ਰਪਗ ਸਿਓਆ ਮਹਿਪੁਰਾ॥੨॥ਬਾਰਹ ਜੁਕਾਲਿ ਦਾਸਿ ਹੈ ਸਿਧਿ ਸਨਾਮੁ ਪੂਜੇ ਵੈ॥ਗਿ
ਧਿਬਸੇ ਬੰਦ੍ਵਾ ਗਿਸੁਤੀ ਨਲੇਕੰਤ ਰਮੋਹੈ॥ਰਿਦੈ ਬਸੈ॥ਅਕਰੀ ਓਸੋ ਇਰਸੁ ਤਿਨ ਜੀਜਾਤੁਉ
ਸਾਨੁ ਧਨੁ ਕੁਗ ਤਿਉ ਚਰੈ॥ਅਮਤੁ ਨਰੁ ਇਨ੍ਰੁ ਰੇਗਿਰ ਤੁਉ॥ਮਸਤਕਿ ਨਿਸ ਨੁਸਚਉ ਕਰਮੁ ਕ
ਲੁਜੋ ਨਿਕਰਿਧਾਇਆ॥ਉ॥ਪਰਗਸਿਆ ਉਰਨੁ ਭੂਸਾ ਤਿਰਨਰਤਿਲ ਕੁਸਰਬਾਇਕਾ ਤਿਨਿਪਾਇ
ਆਉ॥੫॥ਸਚਰਣਤੁ ਪਰਸਕ ਜਪ ਚਰਣ ਰਨਾ॥ਮਰਪਵਾਲਿਰਜਾ॥ਸਚਤੁ ਪਰਸਕ ਜਪਾ
ਚਲਗਾਹਿਰਨਾ॥ਮਰਪਜਾ॥ਜੀਰਤੁ ਪਰਸਕ ਪਚ ਜੀਹਰਨਾ॥ਮਰੁਕਹਿਜੈ॥ਨੈਰੁਤੁਪ
ਰਸਕ ਪਚ ਨਜ ਹਰਨਾ॥ਮਰੁ ਪਿਖਿਜੈ॥ਸ੍ਵਣਤੁ ਪਰਸਕ ਚ ਸ੍ਵਹਿਰਨਾ॥ਮਰੁਦਸੁ
ਨਿਜਾਗਤਾ ਪਿਤਾ॥ਸਕਪਚ ਸੁਨਿਜਾ॥ਲਾਮੁ ਕਹੈ ਜਿਨਿ ਵੇਚਰਨਾ॥ਮਗਨਿਤਾ॥੧॥੨੦
ਤਿਨਰ ਤਪਨ ਹਭੁਖ ਤਿਨ ਗਨਿਧਨ ਨਹੁ ਕਿਆਹਿ॥ਤਿਨਰ ਸੋਕ ਨਹੂਐ ਤਿਨਰ ਸੇਅਤੁ
ਨਲਗੀਆਹਿ॥ਤਿਨਰ ਸੇਵ ਨਹੁਕ ਗਹਿ ਤਿਨਰ ਸਪਸਰ ਸਸਮਪਹਿ॥ਤਿਨਰ ਤਲੀ ਚੋਬ
ਗਹਿ ਤਿਨਰ ਉਬਧਿ ਬਿਸਪਾਹਿ॥ਸੁਕਲ ਗਹਿ ਤਿਨਰ ਸੰਸਗਮਾਰਿ ਅਭੈਪਦੁ ਰਿਪਆਇ ਤਿ
ਨਾਮ ਸਕਪਚ ਤਿਨਰ ਜਾਲਪੁਰੁ ਹੈਰਨਾ॥ਮਹਦਾਸੁ ਸੁਪਸੰਨੁ ਜਿਗਾ॥੨॥੨੨॥ਤੈਪਾਰਿਆਉ
ਇਕ ਮਨਿ ਪਾਰਿਆਉ ਇਕ ਰਗਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਓ॥ਨਪਾਇਬਿ ਪਾਇ ਮੁ ਇਕਿ ਇਕਾ ਇਕੁ ਡਰੁ
ਨੈਨ ਜਾਹਿਓ॥ਸਪਾਨਿ ਇਕੁ ਪਰਤਮ ਇਕੁ ਇਕੁ ਸਮਹਿਲਿ ਹਉ॥ਤਿਸ ਇਕੁ ਮਾਹੁਪ
ਜਿਨਿ ਜਿਤੁ ਪੇਤੁ ਸਿਮਨ ਪਹਿਉ॥ਇਕ ਪਾਜਿ ਲਖ ਲਖ ਅਲਖੁ ਪਏ ਇਕੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ਵਿਗਾਸਿਆ
॥ਰਹ ਰਾਮਿਰਦਾਸ ਜਾਲਪੁ ਜਨੈਦੁ ਇਕੁ ਲੋਕਾਹਿ ਇਕੁ ਮੰਨਿਆ॥੩॥੨੩॥ਜਿਮਤਿਗਹੀ

ਜਿਮਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਚਿਤਿਭਗਤਿਕਬੀਰਹਿਜਾਣੀ।

ਜੈਦੇਵਿਜਿਮਤਿਨਾਮੈਸੰਮਾਣੀ।ਰੁਕਮਾਂਗਦਕਰਤੂਤਿਰਾਮੁਜੰਪਹੁਨਿਤਭਾਈ।ਅੰਮਰੀਕਿਪ
ਹਿਲਾਦਿਸਰਣਿਗੋਬਿੰਦਗਤਿਪਾਈ।ਤੈਲੋਭੁਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜੀਸੁਮਤਿਜਲ੍ਯਜਾਣੀਜੁ
ਗਤਿ।ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਨਿਜਭਗਤੁਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਪਾਵਉਮੁਕਤਿ॥੪॥੧੩॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾ
ਸੁਪਰਸੀਐਪੁਹਮਿਪਾਤਿਕਬਿਨਾਸਹਿ।ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਸਿਧਸਾਧਿਕਆਸ
ਸਹਿ।ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਧਿਆਨੁਲਹੀਐਪਉਮੁਕਿਹਿ।ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁ
ਪਰਸੀਐਅਭਉਲਭੈਗਉਚੁਕਿਹਿ।ਇਕੁਬਿੰਨਿਦੁਗਣਜੁਤਉਰਹੈਜਾਸੁਮੰਤ੍ਰਿਮਾਨ
ਵਹਿਲਹਿ।ਜਾਲਪਾਪਦਾਰਥਇਤੜੇਗੁਰਅਮਰਦਾਸਿਡਿਠੈਮਿਲਹਿ॥੫॥੧੪॥ਸਚੁਨਾਮੁਕ
ਰਤਾਰੁਸੁਦ੍ਰਿੜੁਨਾਨਕਿਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉ।ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਲਹਣਾਪ੍ਰਗਟਿਤਾਸੁਚਰਣਹ
ਲਿਵਰਹਿਅਉ।ਤਿਤੁਕੁਲਿਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਆਸਾਨਿਵਾਸੁਤਾਸੁਗੁਣਕਵਣਵ
ਖਾਣਉ।ਜੋਗੁਣਅਲਖਅਗੰਮਤਿਨਹਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਉ।ਬੋਹਿਥਉਬਿਧਾਤੈ
ਨਿਰਮਯੌਸਭਸੰਗਤਿਕੁਲਉਧਰਣ।ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕੀਰਤੁਕਹੈਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਤੁ
ਅਪਾਸਰਣ॥੧॥੧੫॥ਆਪਿਨਰਾਇਣੁਕਲਾਧਾਰਿਜਗਮਹਿਪਰਵਰਿਯਉ।
ਨਿਰੰਕਾਰਿਆਕਾਰੁਜੋਤਿਜਗਮੰਡਲਿਕਰਿਯਉ।ਜਹਕਹਤਹਭਰਪੂਰੁਸਬਦੁਦੀ
ਪਕਿਦੀਪਾਯਉ।ਜਿਹਸਿਖਹਸੰਗ੍ਰਹਿਓਤਤੁਹਰਿਚਰਣਮਿਲਾਯਉ।ਨਾਨਕਕੁ
ਲਿਨਿੰਮਲੁਅਵਤਰ੍ਯਿਉਅੰਗਦਲਹਣੇਸੰਗਿਹੁਅ।ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣਜਨ
ਮਜਨਮਪਾਸਰਣਿਤੁਅ॥੨॥੧੬॥ਜਪੁਤਪੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਪਿਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸਿਖਹ
।ਸਰਣਿਪਰਹਿਤੇਉਬਰਹਿਛੋਡਿਜਮਪੁਰਕੀਲਿਖਹ।ਭਗਤਿਭਾਇਭਰਪੂਰੁਰਿ
ਦੈਉਚਰੈਕਰਤਾਰੈ।ਗੁਰੁਗਉਹਰੁਦਰੀਆਉਪਲਕਡੁਬੰਤ੍ਹਤਾਰੈ।ਨਾਨਕਕੁਲਿਨਿੰ
ਮਲੁਅਵਤਰ੍ਯਿਉਗੁਣਕਰਤਾਰੈਉਚਰੈ।ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਦੁ

ਪੁਰਖੁ ਦੁਖ ਪਾਵਹਿ ਪਰੇ ॥੩॥੧੭॥ ਚਿਤੁ ਚਿਤਵਉ ਅਰਦਾਸਿ ਕਹਉ ਪਰੁ ਕਹਿ ਭਿ ਨ ਸਕਉ ॥ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਝੁ ਪਾਸਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਉ ਤਉ ਬਕਉ ॥ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ਤਉ ਕਰਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਜਬ ਗੁਰੁ ਦੇਖੈ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਮੁਖਿ ਮੇਵਾ ॥ ਅਗਮ ਅਲਖ ਕਾਰਣ ਪੁਰਖ ਜੋ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਸੋ ਕਹਉ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੪॥੧੮॥ ਭਿਖੇ ਕੇ ॥ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਅਰੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤ ਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਚਿ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਚਿਤਹਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਵਸਿ ਕਰੈ ਪਵਣੁ ਉਡੰਤ ਨ ਧਾਵੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਵਸੈ ਦੇਸਿ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਬੀਚਾਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ਰੂਪੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਅਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮਿਲੵਿਉ ਸੋਇ ਭਿਖਾ ਕਹੈ ਸਹਜ ਰੰਗਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਅਉ ॥੧॥੧੯॥ ਰਹਿਓ ਸੰਤ ਹਉ ਟੋਲਿ ਸਾਧ ਬਹੁਤੇਰੇ ਡਿਠੇ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਪਸੀਅਹ ਮੁਖਹੁ ਏ ਪੰਡਿਤ ਮਿਠੇ ॥ ਬਰਸੁ ਏਕੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ਕਿਨੈ ਨਹੁ ਪਰਚਉ ਲਾਯਉ ॥ ਕਹਤਿਅਹ ਕਹਤੀ ਸੁਣੀ ਰਹਤ ਕੋ ਖੁਸੀ ਨ ਆਯਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਤਿਨੑ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਯਿ ਮਿਲਾਯਉ ਭਿਖਿਆ ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੨॥੨੦॥ ਪਹਿਰਿ ਸਮਾਧਿ ਸਨਾਹੁ ਗਿਆਨਿ ਹੈ ਆਸਣਿ ਚੜਿਅਉ ॥ ਧ੍ਰੰਮ ਧਨਖੁ ਕਰ ਗਹਿਓ ਭਗਤ ਸੀਲਹ ਸਰਿ ਲੜਿਅਉ ॥ ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਅਟਲੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਨੇਜਾ ਗਡਿਓ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਪਤੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਖੰਡਿਓ ॥ ਭਲਉ ਭੂਹਾਲੁ ਤੇਜੋ ਤਨਾ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਥੁ ਨਾਨਕ ਬਰਿ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲੵ ਭਣਿ ਤੈ ਦਲੁ ਜਿਤਉ ਇਵ ਜੁਧੁ ਕਰਿ ॥੧॥੨੧॥ ਘਨਹਰ ਬੂੰਦ ਬਸੁਅ ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੁਸਮ ਬਸੰਤ ਗਨੰਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਕਿਰਣਿ ਉਦਰੁ ਸਾਗਰ ਕੋ ਗੰਗ ਤਰੰਗ ਅੰਤੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਰੁਦ੍ਰ ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਕਬਿ ਜਨ ਭਲੵ ਉਨਹ ਜੁੋ ਗਾਵੈ ॥ ਭਲੇ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਤੋਹਿ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥੨੨॥੫॥੧੯॥੬੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ੪ ॥

ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਗਾਵਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਿ ਜਨਹ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤੁ ਧਿਆਯਉ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਦਾਰਿਦ੍ਰੁ ਨ ਚੰਪੈ ॥ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਸਹਾਰੁ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਜੰਪੈ ॥ ਜੰਪਉ ਗੁਣ ਬਿਮਲ ਸੁਜਨ ਜਨ ਕੇਰੇ ਅਮਿਅ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ ਇਨਿ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਬਦ ਰਸੁ ਪਾਯਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਉਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਚਾਹਕੁ ਤਤ ਸਮਤ ਸਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੧॥ ਛੁਟਤ ਪਰਵਾਹ ਅਮਿਅ ਅਮਰਾ ਪਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਸਦ ਭਰਿਆ ॥ ਤੇ ਪੀਵਹਿ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਮਜਨੁ ਪੁਬ ਜਿਨਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰੀਆ ॥ ਤਿਨ ਭਉ ਨਿਵਾਰਿ ਅਨਭੈ ਪਦੁ ਦੀਨਾ ਸਬਦ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਉਧਰ ਧਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੨॥ ਸਤਗੁਰ ਮਤਿ ਗੂੜ੍ਹ੍ਹ ਬਿਮਲ ਸਤਸੰਗਤਿ ਆਤਮੁ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੁ ਭਯਾ ॥ ਜਾਗ੍ਯ੍ਯਾ ਮਨੁ ਕਵਲੁ ਸਹਜਿ ਪਰਕਾਸ੍ਯ੍ਯਾ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਘਰਹਿ ਲਹਾ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਦਯਾਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ੍ਹਾਯਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੩॥ ਅਨਭਉ ਉਨਮਾਨਿ ਅਕਲ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਸਹਜ ਘਰੇ ॥ ਸਤਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ॥ ਮੇਟਿਆ ਜਨਮਾਂਤੁ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੪॥ ਅਭਰ ਭਰੇ ਪਾਯਉ ਅਪਾਰੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਿਓ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਆਤਮ ਪ੍ਰਬੋਧੁ ਮਨਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ਸਦਾ ਚਾਇ ਹਰਿ ਭਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਆਪੇ ਜਾਣਇ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਗਦ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰਿ

ਅਮਰਿ ਗੁਰਿ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਅਟਲ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ॥੧॥
ਸੰਤੋਖ ਸਰੋਵਰਿ ਬਸੈ ਅਮਿਅ ਰਸੁ ਰਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਮਿਲਤ ਸਾਂਤਿ ਉਪਜੈ ਦੁਰਤੁ ਦੂਰੰ
ਤਰਿ ਨਾਸੈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਪਾਇਅਉ ਦਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮਗਿ ਨ ਹੁਟੈ ॥ ਸੰਜਮੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੀਲ
ਸੰਨਾਹੁ ਮਫੁਟੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਬਿਧਿ ਨੈ ਸਿਰਿਉ ਜਗਿ ਜਸ ਤੂਰੁ ਬਜਾਇਅਉ ॥ ਗੁ
ਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਅਭੈ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਅਉ ॥੨॥ ਜਗੁ ਜਿਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿ
ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਯਉ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯਉ ॥
ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਦਾਸੀ ॥ ਸਹਜ ਸਰੋਵਰੁ ਮਿਲਿਓ ਪੁਰਖੁ ਭੇ
ਟਿਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਲੇ ਭਗਤ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੇ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾ
ਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਅਉ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪਰਵਾਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਬਲੀ
ਨ ਹੁਟਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹੁ ਅਮਿਅ ਧਾਰਾ ਰਸੁ ਗੁਟਇ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿ
ਤਾ ਸਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਯਉ ॥ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ਜਗਤੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਤਰਾਯਉ ॥ ਅਬਿ
ਗਤ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰਪਰੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਜ
ਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਪਾਇਅਉ ॥੪॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨਵ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸੁ ਕੀ ਬਿਖੈ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ ਸਹਜ ਤਰੋਵਰ ਫਲਿਓ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ
ਲਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਅਹਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਬਡਭਾਗੇ ॥ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਮਨਿ ਗੁਰ ਪਰਚਾ ਪਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਸਬਦ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਾਇਅਉ ॥੫॥
ਸੇਜ ਸਧਾ ਸਹਜੁ ਛਾਵਾਣੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਾਇਚਉ ਸਦਾ ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਸੋਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸ
ਮਾਚਰਿਓ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਸੰਗਾਦਿ ਬੋਹੈ ॥ ਅਜੋਨੀਉ ਭਲ੍ਯ੍ਯੁ ਅਮਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾ
ਸੁ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੁਅ ਸਹਜ ਸਰੋਵਰਿ ਬਾਸੁ ॥੬॥ ਗੁਰੁ ਜਿਨ੍ ਕਉ

ਰੂਪੁਸੰਤੁਨਾਮੁਭਗਿਰਹੈਸੰਤ॥ਜਿਨਕਉਉਰਗੁਰਪ੍ਰਸੰਨੁਭਗਤੁਭਗਵੰਤਤਿਨਸੇ॥ਗੁ
ਰਜਿਨਕਉਗੁਰਪ੍ਰਸੰਨੁਮਨੁਆਥਿਰਮਨੁਨਿਰਵੈਰੋ॥ਜਿਨਕਉਰਗੁਰਪ੍ਰਸੰਨੁਸਬਦਿ
ਲਾਗਿਭਵਜਲਤਰਤੈ॥ਪਰਚਉਪ੍ਰਮਾਣੁਗੁਰਪਾਇਆਉਤਿਨਸਕਲਖਉਜਨਮੁਜਾਗਿ
ਰਸ੍ਰੀ(ਗੁਰੂਸਰਣਿਭਜੁਕਲ੍ਯਕਬਿਭਗਤਿਮੁਕਤਿਸਭਗੁਰੂਲਾਗਿ॥੨੨॥ਸਤਿਗੁਰਿਦ੍ਯ
ਮਤਾਇਆਜੁਗਜੁਗਸਮਾਣੋ॥ਅਨਭਉਨੇਜਨਮੁਏਕਲਿਤੁਭਗਤਾਪਾਣੋ॥ਗੁ
ਰੂਨਾਨਕੁਅੰਗਦਅਮਰੁਭਗਤਹਰਿਸੰਗਿਸਮਾਣੋ॥ਇਹੁਰਾਜਜੋਗਗੁਰਰਾਮਦਾਸ
ਤੁਮਹੂਰਸੁਜਾਣੋ॥੧॥ਜਨਕੁਸੋਇਜਿਨਿਜਾਣਿਆਉਨਮਨਿਰਥੁਧਰਿਆ॥ਸਤੁ
ਸੰਤੋਖੁਸਮਾਚਰੇਅਭਰਾਸਰੁਭਰਿਆ॥ਅਕਥਕਥਾਅਮਰਾਪੁਰੀਜਿਸੁਦੇਇਸੁ
ਪਾਵੈ॥ਇਹੁਜਨਕਰਾਜੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੁਝਹੀਬਣਿਆਵੈ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁ
ਏਕਲਿਵਮਨਿਜਪੈਦ੍ਰਿੜੁਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪੁਕਹੁਕਤਹੋਵੈਜੀਉ॥ਤਾਰਣਤਰਣਖਿ
ਨਮਾਤ੍ਰਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੈ॥ਸਬਦੁਰਿਦਬੀਚਾਰੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਖੋਵੈਜੀਉ॥ਜੀਅਨ
ਸਭਨਦਾਤਾਅਗਮਗ੍ਯਾਨਬਿਖ੍ਯਾਤਾਅਹਿਨਿਸਿਧ੍ਯਾਨਧਾਵੈਪਲਕਨਸੋਵੈਜੀਉ॥
ਜਾਕਉਦੇਖਤਦਰਿਦ੍ਰੁਜਾਵੈਨਾਮੁਸੋਨਿਧਾਨੁਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਿਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁ
ਧੋਵੈਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਏਕਲਿਵਮਨਿਜਪੈਦ੍ਰਿੜੁਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪਕਹੁਕ
ਤਹੋਵੈਜੀਉ॥੨੪॥ਧਰਮਕਰਮਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਹੈ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਿਧਸਾਧਮੁ
ਨਿਜਨਸੁਰਿਨਰਜਾਚਹਿਸਬਦੁਸਾਰੁਏਕਲਿਵਲਾਈਹੈ॥ਫੁਨਿਜਾਨੈਕੋਤੇਰਾਅ
ਪਾਰੁ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਥਕਥਨਹਾਰੁਤੁਝਹਿਬੁਝਾਈਹੈ॥ਭਰਮਭੂਲੇ
ਸੰਸਾਰਛੁਟਹੁਜੂਨੀਸੰਘਾਰਜਮਕੋਨਡੰਡਕਾਲਗੁਰਮਤਿਧ੍ਯਾਈਹੈ॥ਮਨਪ੍ਰਾਣੀਮੁ
ਗਧਬੀਚਾਰੁਅਹਿਨਿਸਿਜਪੁਧਰਮਕਰਮਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਹੈ॥੨੫॥ਜਉ

ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮਪਰ।੨। ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਸੇਵਾਸਰੇਉਏ
ਕਮੁਖਰਸਨਾਰਸਹੁਜੁਗਜੋਰਿਕਰਿ ਫੁਨਿਮਨਬਚਕ੍ਰਮਜਾਨੁਅਨਤਦੂਜਾਨਮਾਨਉਨਾ
ਮੁਸੋਅਪਾਰੁਸਾਰੁਦੀਨੋਗੁਰਿਰਿਦਧਰਉ ਨਲ੍ਯਕਵਿਪਾਰਸਪਰਸਕਚਕੰਚਨਾਹੁਇ
ਚੰਦਨਾਸੁਬਾਸੁਜਾਸੁਸਿਮਰਤਅਨਤਰ ਜਾਕੇਦੇਖਤਦੁਆਰੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹੀਨਿਵਾਰੇਜੀ
ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮਪਰ ੩।੧੬ ਰਾਜੁਜੋਗੁਤਖਤੁਦੀਅ
ਨੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸ ਪ੍ਰਥਮੇਨਾਨਕਚੰਦੁਜਗਤਭਯਉਆਨੰਦੁਤਾਰਨਿਮਨੁਖ੍ਯਜਨਕੀਅ
ਉਪ੍ਰਗਾਸ ਗੁਰਅੰਗਦਦੀਅਉਨਿਧਾਨੁਅਕਥਕਥਗਿਆਨੁਪੰਚਭੂਤਬਸਿ
ਕੀਨੇਜਮਤਨਤ੍ਰਾਸ ਗੁਰਅਮਰੁਗੁਰੂਸ੍ਰੀਸਤਿਕਲਿਜੁਗਰਾਖੀਪਤਿਅਘਨਦੇ
ਖਤਗਤੁਚਰਨਕਵਲਜਾਸ ਸਭਬਿਧਿਮਾਨ੍ਯਿਉਮਨੁਤਬਹੀਭਯਉਪ੍ਰਸੰਨੁਰਾਜੁ
ਜੋਗੁਤਖਤੁਦੀਅਨੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸ ੪।੧੭ ਜਿਸਹਿਧਾਰ੍ਯਿਉਧਰਤਿਅਰੁਵਿਉ
ਮੁਅਰੁਪਵਣੁਤੇਨੀਰਸਰਅਵਰਅਨਲਅਨਾਦਿਕੀਅਉ ਸਸਿਰਿਖਿਨਿਸਿਸੂਰ
ਦਿਨਿਸੈਲਤਰੂਅਫਲਫੁਲਦੀਅਉ ਸੁਰਿਨਰਸਪਤਸਮੁਦ੍ਰਕਿਅਧਾਰਿਓਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਜਾਸੁ ਸੋਈਏਕੁਨਾਮੁਹਰਿਨਾਮੁਸਤਿਪਾਇਓਗੁਰਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸੁ ੧।੫।੧
੮ ਕਚਹੁਕੰਚਨੁਭਇਅਉਸਬਦੁਗੁਰਸ੍ਰਵਣਹਿਸੁਣਿਓ ਬਿਖੁਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੁਯ
ਉਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਭਣਿਅਉ ਲੋਹਉਹੋਯਉਲਾਲੁਨਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਜਦਿਧਾਰੈ
ਪਾਹਣਮਾਣਕਕਰੈਗਿਆਨੁਗੁਰਕਹਿਅਉਬੀਚਾਰੈ ਕਾਠਹੁਸ੍ਰੀਖੰਡਸਤਿਗੁਰਿਕੀ
ਅਉਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰਤਿਨਕੇਗਇਅ ਸਤਿਗੁਰੂਚਰਨਜਿਨ੍ਹਪਰਸਿਆਸੇਪਸੁਪਰੇਤਸੁ
ਰਿਨਰਭਇਅ ੨।੬।੧੯ ਜਾਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਧਨਹਿਕਿਆਗਾਰਵੁਦਿਜਇ ਜਾ
ਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਲਖਬਾਹੇਕਿਆਕਿਜਇ ਜਾਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਗਿਆਨਅਰੁ

ਪਿਆਸ ਮਨ ਨਯਣਹ ॥ ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਦਵਾਲਿ ਸਬਤ ਸਧਰਿਤੁ ਸਚ ਰਹਯ ॥ ਜੋ ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸੁ ਜਪੈ ਦਸੁ ਭਟੁ ਬੇਨਤਿ ਕਹੈ ॥ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਧਰੈ ਸੋ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਦੁਹ ਥੇ ਰਹੈ ॥ ੩॥੧੦॥੨੦ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੁ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਆਵੈ
॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਨ ਸਿਧਿ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗੁ
ਰੂ ਕਰੁ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਕਰੁ ਸਬਦ ਸਪੁੰਨ ਅਘਨ ਕਟਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਯਣਿ ਬ
ਯਣਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਕਵਿ ਨਲ੍ਯ ਕਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਨ ਦੇਖਿਅਉ ਨਹੁ
ਕੀਅਉ ਤੇ ਅਕਯਥ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ॥ ੪॥੮॥੨੪ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਤਾਰਣ
ਤਰਣ ਸਮ੍ਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਸੁਨਤ ਸਮਾਧਿ ਸਬਦ ਜਿਸੁ ਕੇਰੇ ॥ ਫੁਨਿ ਦੁਖਨਿ ਨਾਸੁ ਸੁਖਦਾਯਕ
ਸੂਰਉ ਜੋ ਧਰਤ ਧਿਆਨ ਬਸਤ ਤਿਹ ਨੇਰੇ ॥ ਪੂਰਉ ਪੁਰਖੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੁਖੁ ਦੇਖ
ਤ ਅਘ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੇ ॥ ਜਉ ਹਰਿ ਬੁਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਾਹਤ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ
॥੫॥੯॥੨੫ ਗੁਰ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗੁਰੂ ਸੁਖੁ ਪਾਯੋ ॥ ਹੁਤੀ ਜੁ ਪਿਆਸ ਪਿਊਸ ਪਿਵੰਨ ਕੀ
ਬੰਛਤ ਸਿਧਿ ਕਉ ਬਿਧਿ ਮਿਲਯਉ ॥ ਪੂਰਨ ਭੋ ਮਨ ਠਉਰ ਬਸੋ ਰਸ ਬਾਸਨ ਸਿਉ ਜੁ ਦਹੰ ਦਿ
ਸਿ ਧਯਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਵਾਲੁ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰੀ ਸਮ ਜਲ੍ਯਨ ਤੀਰਿ ਬਿਪਾਸ ਬਨਯਉ ॥ ਗਯ
ਉ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਬਰਖਨ ਕੋ ਸੁ ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗੁਰੂ ਸੁਖੁ ਪਯਉ ॥੬॥੧੦॥੨੬ ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ
ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰਿਯਉ ॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਅਉ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਚਰੰਨ ਅ
ਘੰਨ ਹਰਯਉ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਏਕ ਸਮਾਨ ਧਿਆਨ ਸੁ ਨਾਮ ਸੁਨੇ ਸੁਤੁ ਭਾਨ ਡਰਯਉ ॥ ਭਨਿ ਦਾਸ
ਸੁ ਆਸ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਪਰਸੁ ਕਰਯਉ ॥ ਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਸਤਿ ਕੀਯਉ
ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰਯਉ ॥੭॥੧੧॥੨੭ ਅਬ ਰਾਖਹੁ ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜ ॥ ਜੈਸੀ
ਰਾਖੀ ਲਾਜ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੀ ਹਰਨਾਖਸ ਫਾਰੇ ਕਰ ਆਜ ॥ ਫੁਨਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਾਜ ਰਖੀ ਹਰਿ

ਸੋਦਮ ਆਇ ਪਰੁਤੇ ਰਖਿਆ ਗਾਨਿਰਪ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੇ
ਪਰੁਜੀਛਿਨ ਤੁਬਜ ਇਚੀਨਬਰੁਸਾਜਾ। ਸੋ ਦਮ ਆਇ ਪਰੁਤੇ ਰਖਿਆ ... ॥੮॥੧੨॥੨
ਤਿਰਕਜਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਸੁਪਸੀਨਰ ਲਜੁ ਗੋਰੋ ਇਰਖ ਤੁਸ ਭੁਣਕੀ ਲਿਜਾ।
ਤਿਰਕਜਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਚਸੁਪੁਸੀਨਰ ਲਜੁਗੋਰੋ ਇਰਖਤੁ ਸਭੁਣਕੀ ਲਿਜਾ
ਪ॥ ਝੂਲਨਾ ਰਜੂਰਜੂ ਰਜੂਰਜੂ ਰਜੂਜਪੂਪਨਿਆਹਾਸ ਬਡਭਾਗ ਗਿਜੈਪਨਸੁ
ਨਵਨਿਧਿਆ ਪੈਰਸਨਿਆ ਹਿਨਿਸਿਰ ਮੈਸਤਿ ਬਿਆਜਨੀ ਆਹਾ ਭਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰੀਗਿਪਾਈ
ਮੈਰਰਸੁ ਖਾਇਪਿਆ ਈ ਸੋ ਅਨਿਮ ਰਗਤ ਜਪੁ ਭੁਜਹਹਿ ਗਿਰਨਿਆਹਾ ਬਚਨਰਜ
ਰਿਦਿਯ ਰਹੁਪ ਚਭੂਬਸਿ ਕਰਹੁਜਨਾ ਸੁਰਲ ਉਪਰਰ ਦੂਣਿ ਰਿਮਨਿਆਹਾ ਜਉਤ
ਸਭਸੁ ਖਾਇਤੁਉਤੁਮ ਥੀ ਛਢੂਰ ਰਜੂ ਰਜੂ ਰਜੂ ਰਜੂ ਜਪਿਪਨਿਆਹਾ ॥੧੨੩॥੨੬
ਰਜੂਰਜੂ ਰਜੂ ਰਜੂ ਰਜੂਜਪਿਸਤਿਕਰਿਆ ਗਿਅਰਨਜਾਨੁ ਨਿਪਤੁਰਗਿਮਨਿਪ
ਰਹੁਪਨਾ ਅਨਿਸਿਕਰਹੁਬਚਨ ਰਹੁਰਰਿਦੈ ਪਾਗਿ। ਫੁਨਿ ਰਜੂ ਜਲਾ ਬਿਮਲਆ
ਖ ਹਮਜਨੁਕ ਰਹੁਸੰਤਰਜਰਸਿਖਤਰਹੁਨਅਸਚਰਿਗਸਗਿ। ਸਦਾਨਿਰਵੈਰਨਿਰਬਰੁ
ਨਿਰਭਉਜਪੈਪ੍ਰੇਮਰਜਰਸਬਦਰਸਿਕਰਤਾਰਿ ਤੁਭਰਸਤਿਗਰਿ। ਸੁਰਪਮਨਭੁਰਸੁਤ
ਜਨਸੁਰਜਰਸੁਪਿਲਜਪਰਜੂ ਰਜੂ ਰਜੂ ਰਜੂ ਜਪੁਸਤਿਕਰਿ ॥੨੧੪॥੨੭॥
ਰਜੂ ਰਜੂ ਰਜੂ ਰਜੂ ਕਰਹੁ ਰਜੂ ਹਰਿਪਾਈਐ। ਉਦਯਿਰਜੂ ਗਹਿਗੀਤਿਰਬਸਤ੍ਰਿ
ਗਿਨਅਨਗਹਿਰਮਹਿ ਮਿਲਨਤਾ ਲਿਵ ਲਾਈਐ। ਫੁਨਿ ਰਜੂਪਰਮਲਸਗਸਕਰਤ
ਕੇਚਨਿਪਰਸਮੇਲਤਰਮਤਿ ਚਿਰਤਸਬ੍ਰਚਿਰਸੁਖਾਈਐ। ਅਮਿਤਪਰਵਰਛੂਟਕੇਤਸ
ਰ ਦੂਰਿਜਿਸੁਗਨਰਹੁਰਬਿਮਲਸੰਤਾਸਿਖਨਾਈਐ। ਸਅਨਿਰਬਭੁਨਿਪਤੁਗਿ
ਉਤਿਪਰਹੁ ਰਜੂ ਰਜੂ ਕਰਹੁ ਰਜੂ ਹਰਿਪਾਈਐ ॥੨॥੧੫॥੧੮॥ ਰਜੂ ਰਜੂ ਰਜੂ ਰਜੂ
ਰਜੂ ਰਜੂ ਜਪੁ ਮਨਿਰੇ। ਜਾਕਿ ਸੇਵਾ ਸਿਵ ਬ੍ਰਿਪਸਾਯਿ ਕਸੁਰ ਅਸੁਰਗਣਤਰਹਿਤੇ
ਤੀਸਰ ਰਬਚਨਸੁਣਿ ਕਿਨਰੇ। ਫੁਨਿਤਰਹਿਤੇ ਸੰਤਾ ਹਿਤ ਕੁਚਾਤ ਰਜੂ ਰਜੂ ਕਰਹਿਤੇ ਸਿ

ੳਪਾਇਲਾਭਰਮੁਗਇਅਲਭਾਗਿਜਿਨੋਗੋਤਰਹਿਨਬਦਾਣੇਦਿਸਨਕਣੇਰਗਹਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਰਹਿਇਕਨਅਲਾਗਿਤਜਹੁਰਸਾਜਿਜਿਹੋਦਸੁਬੇਨਤਿਕੈਨਮੁਰਜਾਮੁਖਿਲੈਰੁ
ਭੁਗਤੁਰਗਤੁਗੁਰਗਤੁਰਗਤੁਜਪੁਮਨਰੇ ॥੫॥੧੬॥੨੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ
ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਸਤਗੁਰੁਗਿਜਿਨਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸੂਖਿਮਨਦਾਸਭਗਤਉਪਕੇਆਰਿਸੁਕ੍ਰਮ
ਲਮਖੇਪਰਪਗਿਆ॥ਅਲਖਪ੍ਰਭੁਪਜੀਅਲਖਪ੍ਰਨਜਾਈ॥ਸਾਧਿਖਾਸਿਪਸਰਲ
ਸਚਣਈ॥ਸਚਕੇਬਚਨਸਤਿਜੈ॥ਯਿਗਤੁ॥ਅਜਸਜਨਮੁਰੇਗਨਿਸਗਤੁ॥ਗਨੁਜ
ਗਤੁਖੇਵੂਟਗਤੁਰਗਤੁਗਬਿਨੁਤਗਿਆਨਕੋਈ ਗਨਰਪਸਾਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਗਨਗਖਿ
ਤੁਕੁਕਤਿਨਗੋਈ॥ਨਨਕ੍ਰਨਿਕਾਦਿਬੈਬਨਵੇਬੀਤਿਨਲਹਣਸਪਿਜੋਤਿਜਾਗਿਯਾ
ਗੀਆਸਨਵੈਪਖਿਪਗਮਕਰੀਆ॥ਆਮਰਦਮਭਲੇਕਉਰੀਆ॥ਤਿਨਿਸ੍ਰਿਗਮਦਾ
ਸੁਸੇਵੀ॥ਬਿਦਬਪਉ॥ਗਕਿਨਸੁਆਥੈਨਿਧਿਆਪਉ॥ਆਪਉਗਗਿਨਸੁਅਥੈਨਿ
ਸਿਦਨੁਗਿਨੁਰਸੇਵਕਗਿਫਲੁਲਈਆ॥ਬੰਦਾਜਿਜੇਚਰਣਸਗਣਿਸਪਾਦਵਿਧਿ
ਰਮਨੰਦਗਨਰਅਖਿਕਰੀਆਪਰਤਪਦੇਪਗਬਰਮੁਸੁਆਭੀਆ॥ਰੂਪਿਪੇਅਕਰ
ਰਣੋ॥ਸਤਿਗੁਰੁਰਤੁਸੇਵਿ॥ਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸਿਰਿਅਮਰਾਪੁਰਰਣਤਰਹਣੋ ੧ ਜਿਨੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਬਾਣੀਸਪ੍ਰਜਨਜਪਹਿਕਗਿਬਿਬਿਤਿਤਿਤਾਉ॥ਆਪੰਤਪਿਤਅੰਗਲੁ
ਗਨਚਗਸਨੁਸਫਲੁਜੀਸਾਗਿ॥ਸੰਮਾਗਿਸਫਲੁਗਿਗ॥ਗੁਰਦਰਸਨਪਰਸਨਪਰਮਪ
ਵਿਝਗਤੋ॥ਜੀਤਹਿਜਮਲੋਕੁਪਤਿਤਜੇਪਾਣਿਹਰਿਜਨਸਿਵਰਨੁਰਗਣਿਰਤੇ॥ਰਪਖ
ਸਿਤਿਲਕੁਸੁੰਦਰੁਦਰਸਕਖਪ॥ਸਿਮ੍ਰਿਸਿਬੰਛਿਹਿਜਾਕੀਸਰਣੋ॥ਸਤਿਗੁਰੁਰਤੁਸੇਵਿ॥ਅ
ਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸਿਰਿਅਮਰਾਪੁਰਤਰਣਤਾਰਣੋ ੨ ॥ਸੀਸਾਹੁਅਗਿਅਸਗਾਹੁਤੁਲਰਾਗਨਿ
ਸੁਗਨਰਅਖਿਪਯਾਜਾਗਿਜਨਮਮਰਣੁਕਾਣਿਰਆਈਗੀਐਪਰਤਿਤਾਪ

ਗਤੀਤਿਰਿਓਮੌਸੇਜਿਨਜਨਿਸੇਤਿਨਕਉਪਰਵੀਉਚਰਨੁਈਗਤਜਿਮਾਇਆਭੋਤੁਲੇਤੁ
ਅਵਿਲਲਹੁਤੁਸਮਕ੍ਰੋਧਬਰਿਬਿਖੁਕਾਟੀਆਅਵਲੋਕਿਪ੍ਰਗਾਸੁਹੁਰਮੁਸਤੁਹੁਦ੍ਰਵ੍ਰਾਪਿਪ੍ਰਿ
ਸਿਵਲੋਕਕਰਣੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰ
ਣੰ ॥੩॥ ਪਰਤਖੁਸਦਾਗੁਰੁਕਆਦਿਪਰਮਪਦਰਣਸੁਕਸਜਸੁਜਨਕੈਬਾਦਿਵਿਧਿਨਾਰਿਸੁ
ਹਿਗਾਵਹਿਚਰਨਤਿਹਿਕਾਰਣਿਇੰਨਸਿਮਰਨੁਕਰਹਿਮਨਤਿਸੁਧਿਮਨਿਗਰ
ਹੂਜਾਧਿਧਿਸਾਇਤਕਬਾਕੈਚਨੁਤਨੁਜੋਇਧਿਗਸਿਧਸਕਉਜੋਤਿਸਰੂਪਪਧਿਨੁਧਗਜ
ਗਜਿਵਨਜਮਲਸੁਜਲਪਲਥਿਹਿਰਹਿਆਪੂਰਿਬਹੁਬਿਧਿਬਿਸਥਰਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ ॥੪॥ ਜਿਨਹਿਬਾਤਨਿਸਚਲਧ੍ਰੂਅਜਾ
ਨੀਤੇਈਜੀਵਕਾਲਤੇਬਚਾ ॥ ਤਿਨਤਰਿਓਸਮੁਦ੍ਰਰੁਦ੍ਰਖਿਨਇਕਮਹਿਜਲਹਰਬਿੰਬਜੁ
ਗਤਿਜਗੁਰਚਾ ॥ ਕੁੰਡਲਨੀਸੁਰਝੀਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰੂਮੁਖਿਮਚਾ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰੂ
ਸਾਹਿਬੁਸਭਊਪਰਿਮਨਬਚਕ੍ਰੰਮਸੇਵੀਐਸਚਾ ॥੫॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਉ ॥ ਕਵਲਨੈ
ਨਮਧੁਰਬੈਨਕੋਟਿਸੈਨਸੰਗਸੋਭਕਹਤਮਾਜਸੋਦਜਿਸਹਿਦਹੀਭਾਤੁਖਾਹਿਜੀਉ ॥ ਦੇਖਿ
ਰੂਪੁਅਤਿਅਨੂਪੁਮੋਹਮਹਾਮਗਭਈਕਿੰਕਨੀਸਬਦਝਨਤਕਾਰਖੇਲੁਪਾਹਿਜੀਉ ॥
ਕਾਲਕਲਮਹੁਕਮੁਹਾਥਿਕਹਹੁਕਉਨੁਮੇਟਿਸਕੈਈਸੁਬੰਮ੍ਯ੍ਯੁਗ੍ਯ੍ਯਾਨੁਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁਧਰਤਹੀਐ
ਚਾਹਿਜੀਉ ॥ ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਵਾਹਿਜੀਉ ॥੬॥ ਰਾਮਨਾਮਪਰਮਧਾਮਸੁਧਬੁਧਿਨਿਰੀਕਾਰਬੇਸੁਮਾਰਸਰਬਰਕ
ਉਕਾਹਿਜੀਉ ॥ ਸੁਥਰਚਿਤਭਗਤਹਿਤਭੇਖੁਧਰਿਓਹਰਨਾਖਸੁਹਰਿਓਨਖਬਿਦਾ
ਰਿਜੀਉ ॥ ਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਪਦਮਆਪਿਆਪੁਕੀਓਛਦਮਅਪਰੰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਖੈ
ਕਉਨੁਤਾਹਿਜੀਉ ॥ ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾ

ਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀ॥੨॥੭॥ਪੀਤਬਸਨਕੁੰਦਦਸਨਪ੍ਰਿਆਸਹਿਤਕੰਠਮਾਲ
ਮੁਕਟੁਸੀਸਿਮੋਰਪੰਖਚਾਹਿਜੀਉ॥ਬੇਵਜੀਰਬਡੇਧੀਰਧਰਮਅੰਗਅਲਖਅ
ਗਮਖੇਲੁਕੀਆਆਪਣੈਉਛਾਹਿਜੀਉ॥ਅਕਥਕਥਾਕਥੀਨਜਾਇਤੀਨਿਲੋਕਰਹਿ
ਆਸਮਾਇਸੁਤਹਸਿਧਰੂਪੁਧਰਿਓਸਾਹਨਕੈਸਾਹਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁ
ਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥੩॥੮॥ਸ
ਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਜੀਉ॥ਬਲਿਹਿਛਲਨਸਬਲਮਲਨਭ
ਗਤਿਫਲਨਕਾਨ੍ਹਕੁਅਰਨਿਹਕਲੰਕਬਜੀਡੰਕਚੜ੍ਹੂਦਲਰਵਿੰਦਜੀਉ॥ਰਾਮਰ
ਵਣਦੁਰਤਦਵਣਸਕਲਭਵਣਕੁਸਲਕਰਣਸਰਬਭੂਤਆਪਿਹੀਦੇਵਾਧਿਦੇਵਸਹ
ਸਮੁਖਫਨਿੰਦਜੀਉ॥ਜਰਮਕਰਮਮਛਕਛਹੁਅਬਰਾਹਜਮੁਨਾਕੈਕੂਲਿਖੇਲੁਖੇ
ਲਿਓਜਿਨਿਗਿੰਦਜੀਉ॥ਨਾਮੁਸਾਰੁਹੀਏਧਾਰੁਤਜੁਬਿਕਾਰੁਮਨਗਯੰਦਸਤਿਗੁਰੂ
ਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਗੋਬਿੰਦਜੀਉ ॥੪॥੯॥ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਤਿਜੀ
ਉ॥ਗੁਰਕਹਿਆਮਾਨੁਨਿਜਨਿਧਾਨੁਸਚੁਜਾਨੁਮੰਤ੍ਰੁਇਹੈਨਿਸਿਬਾਸੁਰਹੋਇਕਲ੍ਯਾਨੁਲਹ
ਹਿਪਰਮਗਤਿਜੀਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਜਣਜਣਸਿਉਛਾਡੁਧੋਹੁਹਉਮੈਕਾਫੰਧੁ
ਕਾਟੁਸਾਧਸੰਗਿਰਤਿਜੀਉ॥ਦੇਹਗੇਹੁਤ੍ਰਿਅਸਨੇਹੁਚਿਤਬਿਲਾਸੁਜਗਤਏ
ਹੁਚਰਨਕਮਲਸਦਾਸੇਉਦ੍ਰਿੜਤਾਕਰੁਮਤਿਜੀਉ॥ਨਾਮੁਸਾਰੁਹੀਏਧਾਰੁਤਜੁਬਿ
ਕਾਰੁਮਨਗਯੰਦਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਤਿਜੀਉ॥੫॥੧੦॥ਸੇਵਕਕੈ
ਭਰਪੂਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵਾਹਗੁਰੂਤੇਰਾਸਭੁਸਦਕਾ॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਕ
ਹਿਨਸਕੈਕੋਊਤੂਕਦਕਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਸਿਰੇਤੈਅਗਨਤਤਿਨਕਉਮੋਹੁਭਯਾ
ਮਨਮਦਕਾ॥ਚਵਰਾਸੀਹਲਖਜੋਨਿਉਪਾਈਰਿਜਕੁਦੀਆਸਭਹੂਕਉਤਦਕਾ॥

੯੪੩ ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥੪॥੧੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾ
ਸਾ ॥ ਆਪੇ ਹਸੈ ਆਪਿ ਹੀ ਚਿਤਵੈ ਆਪੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਥਲੁ ਥੰਮਨੁ ਆਪੇ ਕੀ
ਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਾਸਾ ॥ ਆਪੇ ਨਰੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਨਾਰੀ ਆਪੇ ਸਾਰਿ ਆਪ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰ
ਗਤਿ ਸਭੈ ਬਿਚਾਰਹੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥੨॥੧੨॥ ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥ ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਗਗਨਿ ਪਯਾਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮੀਠੇ ਜਾ
ਕੇ ਬਚਨਾ ॥ ਮਾਨਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕ ਕਾਲ ਕਾ ਕਾਲੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਚਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਪਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਖਚਨਾ ॥ ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤ
ਮਾਸਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥੩॥੧੩॥੪੨॥ ਅਗਮੁ ਅਨੰਤੁ ਅਨਾਦਿ ਜਿਸੁ ਕੋਇ ਨ
ਜਾਣੈ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਧਿਆਇ ਨਿਤਹਿ ਜਿਸੁ ਬੇਦੁ ਬਖਾਣੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਵ
ਰੁ ਨਹਿ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ॥ ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਣ ਸਮਥੁ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨਿ
ਜਗੁ ਕੀਓ ਜਨੁ ਮਥੁਰਾ ਰਸਨਾ ਰਸੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਚਿ
ਤਹ ਬਸੈ ॥੧॥੪੩॥ ਗੁਰੂ ਸਮਰਥੁ ਗਹਿ ਕਰੀਆ ਧ੍ਰੁਵ ਬੁਧਿ ਸੁਮਤਿ ਸਮ੍ਹਾਰਨ ਕਉ ॥ ਫੁ
ਨਿ ਧ੍ਰੰਮ ਧੁਜਾ ਫਹਰੰਤਿ ਸਦਾ ਅਘ ਪੁੰਜ ਤਰੰਗ ਨਿਵਾਰਨ ਕਉ ॥ ਮਥੁਰਾ ਜਨ ਜਾਨਿ
ਕਹੀ ਜੀਅ ਸਾਚੁ ਸੁ ਅਉਰ ਕਛੂ ਨ ਬਿਚਾਰਨ ਕਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬਡੌ ਕਲਿ ਮੈ
ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਨ ਕਉ ॥੨॥੪੪॥ ਸੰਤਤ ਹੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗ ਸੁਰੰਗ ਰਤੇ ਜ
ਸੁ ਗਾਵਤ ਹੈ ॥ ਧ੍ਰਮ ਪੰਥੁ ਧਰਿਓ ਧਰਨੀਧਰ ਆਪਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ ਨ ਧਾਵਤ ਹੈ ॥ ਮਥੁਰਾ
ਭਨਿ ਭਾਗ ਭਲੇ ਉਨ੍ਹ ਕੇ ਮਨ ਇਛਤ ਹੀ ਫਲ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥ ਰਵਿ ਕੇ ਸੁਤ ਕੋ ਤਿਨ੍ਹ ਤ੍ਰਾਸੁ ਕਹਾ ਜੁ
ਚਰੰਨ ਗੁਰੂ ਚਿਤੁ ਲਾਵਤ ਹੈ ॥੩॥੪੫॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸੁਧਾ ਪਰਪੂਰਨ ਸਬਦ ਤਰੰਗ ਪ੍ਰਗਟਿਤ ਦਿ
ਨ ਆਗਰੁ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹ ਅਤਿ ਬਡ ਸੁਭਰੁ ਸਦਾ ਸਕਲ ਬਿਧਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥ ਸੰਤ

ਮਲਿਕਰਹਿਕੇਲਤੁਅਚਰਨਤਲਾਤਿਨਜਾਮਤੁਝਸਮਿਦਉਤੁਪਖਕਾਗਭੁਅਕਲਜੁਗਤਰਣਤਰਣਗਿਰਾਮਿਥੇਕ
ਉਰਗਸਨੁਗੁਰੂਸਰਗਨਸੁਖਸਾਗਰੁ॥੪॥੫੮॥ਜਾਕਉਮੁਨਿਧਿਆਨੁਧਰੈਫਿਰਤਸਗਲਜੁ
ਗਕਬਹੁਕੋਊਪਾਵੈਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸਕਉ॥ਬੇਦਬਾਣੀਸਹਿਤਬਿਰੰਚਿਜਸੁਗਾਵੈਜਾਕੋਸਿ
ਵਮੁਨਿਗਹਿਨਤਜਾਤਕਬਿਲਾਸਕੰਉ॥ਜਾਕੌਜੋਗੀਜਤੀਸਿਧਸਾਧਿਕਸਤਿਗੁਰਸੁਖਭਾ
ਇਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਜੀਅਨਾਮਕੀਬਡਾਈਦਈਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਉ॥੫॥੫੯॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਧਿਆਨੁਅੰਤਰਗਤਿਤੇਜਪੁੰਜਤਿਹੁਲੋਗਪ੍ਰਗਾਸੇ॥ਦੇਖਤਦਰਸੁਭਟਕਿਭ੍ਰਮੁਭਜ
ਤਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖਸਹਜਬਿਗਾਸੇ॥ਸੇਵਕਸਿਖਸਦਾਅਤਿਲੁਭਿਤ॥ਅਲਿਸਮੂਹਜਿ
ਉਕੁਸਮਸੁਬਾਸੇ॥ਬਿਦ੍ਯਮਾਨਗੁਰਿਆਪਿਥਪ੍ਯਉਥਿਰੁਸਾਚਉਤਖਤੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸੈ
॥੬॥੬੦॥ਤਾਰ੍ਯਉਸੰਸਾਰੁਮਾਯਾਮਦਮੋਹਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੀਅਉਸਮਰਥੁ॥ਫੁਨਿਕੀਰ
ਤਿਵੰਤਸਦਾਸੁਖਸੰਪਤਿਰਿਧਿਅਰੁਸਿਧਿਨਛੋਡਇਸਥੁ॥ਦਾਨਿਬਡੌਅਤਿਵੰਤੁਮਹਾਬ
ਲਿਸੇਵਕਿਦਾਸਿਕਹਿਓਇਹੁਤਥੁ॥ਤਾਹਿਕਹਾਪਰਵਾਹਕਾਹੂਕੀਜਾਕੈਬਸੀਸਿਧਰਿਓ
ਗੁਰਿਹਥੁ॥੭॥੬੧॥ਤੀਨਿਭਵਨਭਰਪੂਰਿਰਹਿਓਸੋਈ॥ਅਪਨਸਰਸੁਕੀਅਉਨਜ
ਗਤਕੋਈ॥ਆਪੁਨਆਪੁਆਪਹੀਉਪਾਯਉ॥ਸੁਰਿਨਰਅਸੁਰਅੰਤੁਨਹੀਪਾਯਉ॥ਪਾਯ
ਉਨਹੀਅੰਤੁਸੁਰੇਅਸੁਰਹਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਖੋਜੰਤਫਿਰੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਚਲੁਅਜੋ
ਨੀਸੰਭਉਪੁਰਖੋਤਮੁਅਪਾਰਪਰੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸਦਾਸੋਈਸਰਬਜੀਅਮ
ਨਿਧ੍ਯਾਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ
॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਨਕਿਭਗਤਿਕਰੀਇਕਮਨਿਤਨੁਮਨੁਧਨੁਗੋਬਿੰਦਦੀਅਉ॥ਅੰ
ਗਦਿਅਨੰਤਮੂਰਤਿਨਿਜਧਾਰੀਅਗਮਗ੍ਯਾਨਿਰਸਿਰਸ੍ਯਉਹੀਅਉ॥ਗੁਰਿਅਮਰਦਾ
ਸਿਕਰਤਾਰੁਕੀਅਉਵਸਿਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਿਧ੍ਯਾਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯ

ਅਨੇਕਤਪਜਟਾਜੂਟਭੇਖਕੀਏਫਿਰਤਉਦਾਸਕਉ॥ਸੁਤਿਨਿ

ਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ ॥੨॥੫੧॥ਨਾਰਦੁਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਲਾਦੁਸੁਦਾਮਾਪੁਬਭਗਤ
ਹਰਿਕੇਜੁਗਣੰ॥ਅੰਬਰੀਕੁਜਯਦੇਵਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਨਾਮਾਅਵਰੁਕਬੀਰੁਭਣੰ॥ਤਿਨਕੋਅ
ਵਤਾਰੁਭਯਉਕਲਿਭਿੰਤਰਿਜਸੁਜਗਤ੍ਰਪਰਿਛਾਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜ
ਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ ॥੩॥੫੨॥ਮਨਸਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤਤੁਝੈਨਰਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁਮਿਟਿਅਉਜੁਤਿਣੰ॥ਬਾਚਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤਤੁਝੈਤਿਨ੍ਹਦੁਖੁਦਰਿਦ੍ਰੁਮਿਟਯਉਜੁਖਿ
ਣੰ॥ਕਰਮਕਰਿਤੁਅਦਰਸਪਰਸਪਾਰਸਸਰਬਲ੍ਯਭਟਜਸੁਗਾਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮ
ਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ ॥੪॥੫੩॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿ
ਮਰੰਤਨਯਨਕੇਤਿਮਰਮਿਟਹਿਖਿਨੁ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਰਿਦੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿਨੋ
ਦਿਨੁ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਜੀਅਕੀਤਪਤਿਮਿਟਾਵੈ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁ
ਰਸਿਮਰੰਥਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਸੋਈਰਾਮਦਾਸੁਗੁਰੁਬਲ੍ਯਭਣਿਮਿਲਿਸੰ
ਗਤਿਧੰਨਿਧੰਨਿਕਰਹੁ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਲਗਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਰਹੁ
ਨਰਹੁ॥੫॥੫੪॥ਜਿਨਿਸਬਦੁਕਮਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਓਸੇਵਾਕਰਤਨਛੋਡਿਓਪਾਸੁ
॥ਤਾਤੇਗਉਹਰੁਗ੍ਯਾਨਪ੍ਰਗਟੁਉਜੀਆਰਉਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰਅੰਧ੍ਯਾਰਕੋਨਾਸੁ॥ਕਵਿਕੀਰਤ
ਜੋਸੰਤਚਰਨਮੁੜਿਲਾਗਹਿਤਿਨ੍ਹਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜਮਕੋਨਹੀਤ੍ਰਾਸੁ॥ਜਿਵਅੰਗਦੁਅੰਗਿ
ਸੰਗਿਨਾਨਕਗੁਰਤਿਵਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕੈਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸੁ॥੧॥੫੫॥ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਯਉਨਿਸਿਬਾਸੁਰਹਰਿਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥ਤਾਤੇਸੰਗਤਿਸਘਨਭਾਇ
ਭਉਮਾਨਹਿਤੁਮਮਲੀਆਗਰਪ੍ਰਗਟਸੁਬਾਸੁ॥ਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਲਾਦਕਬੀਰਤਿਲੋਚਨਨਾ
ਮੁਲੈਤਉਪਜ੍ਯੋਜੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜਿਹਪਿਖਤਅਤਿਹੋਇਰਹਸੁਮਨਿਸੋਈਸੰਤਸਹਾਰੁਗੁਰੂਰਾ
ਮਦਾਸੁ॥੨॥੫੬॥ਨਾਨਕਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਾਨ੍ਯਉਕੀਨੀਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਈ॥ਤਾਤੇ

ਅੰਗਿ ਭੁਅ ਸਿਗਿ ਸੰਗਿ ਭਯੋ ਸਾਇਰੁ ਤਿਨਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ
ਦਾਸ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਇਕ ਜੀਹ ਕਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਢੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਕਲ ਤਾਰਣ
ਕਉ ਅਬ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ਮਿਲੀ ਬਡਾਈ ॥ ੩॥੫੭॥ ਹਮ ਅਵਗੁਣਿ ਭਰੇ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾ
ਹੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛਾਡਿ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ਮਾਯਾ ਮੋਹ ਭਰਮ ਪੈ ਭੂਲੇ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਲਗਾਈ ॥ ਇਕੁ ਉਤਮ ਪੰਥੁ ਸੁਨਿਓ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਮਿਲੰਤ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥
ਇਕ ਅਰਦਾਸਿ ਭਾਟ ਕੀਰਤਿ ਕੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪॥੫੮॥ ਮੋਹੁ ਮਲਿ
ਬਿਵਸਿ ਕੀਅਉ ਕਾਮੁ ਗਹਿ ਕੇਸ ਪਛਾੜ੍ਯਉ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੰਡਿ ਪਰਚੰਡਿ ਲੋਭੁ ਅਪਮਾਨ ਸਿ
ਉ ਝਾੜ੍ਯਉ ॥ ਜਨਮੁ ਕਾਲੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹੁਕਮੁ ਜੋ ਹੋਇ ਸੁ ਮੰਨੈ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਬੰਧਿਅਉ ਸਿਖ ਤ
ਾਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੈ ॥ ਸਿਰਿ ਆਤਪਤੁ ਸਚੌ ਤਖਤੁ ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੰਜੁਤੁ ਬਲਿ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਚੁ ਸ
ਲ੍ਯ ਭਣਿ ਤੂ ਅਟਲੁ ਰਾਜਿ ਅਭਗੁ ਦਲਿ ॥ ੫॥੫੯॥ ਤੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਆਪਿ ਆਪੇ
ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਿਖ ਸੇਵੰਤ ਧੁਰਹ ਧੁਰੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਦਿ
ਕਲਾ ਧਾਰੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਲੋਅਹ ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਉਧਰਣ ਜਰਾ ਜੰਮਿਹਿ ਆਰੋਅਹ ॥ ਗੁਰ ਅਮ
ਰਦਾਸਿ ਥਿਰੁ ਥਪਿਅਉ ਪਰਗਾਮੀ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥ ਅਘ ਅੰਤਕ ਬਦੈ ਨ ਸਲ੍ਯ ਕਵਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾ
ਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ॥ ੬॥੬੦॥ ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ੫
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਮਰੰ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਨਾਸੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਿਦਿ ਧਾਰੰ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਗੁ
ਣ ਸਹਜਿ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਘਰਿ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੀ ਆ
ਸਾ ॥ ਤੈ ਜਨਮਤ ਗੁਰਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਓ ॥ ਕਲ੍ਯ ਜੋੜਿ ਕਰ ਸੁਜਸੁ ਵਖਾਣਿਓ ॥ ਭਗ
ਤਿ ਜੋਗ ਕੌ ਜੈਤਵਾਰੁ ਹਰਿ ਜਨਕੁ ਉਪਾਇਓ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਪਰਕਾਸਿਓ ਹਰਿ ਰਸਨ

ਬਸਾਯਉ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਲਾਗਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਭਗਤ ਉਤਰਿ ਆਯਉ ॥੧॥ ਬਡਭਾਗੀ ਉਨਮਾਨਿਅਉ ਰਿਦਿ ਸਬਦੁ ਬਸਾਯਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਸੰਤੋਖਿਅਉ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਉ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਰਸਾਯਉ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਅਨਭਉ ਠਹਰਾਯਉ ॥੨॥ ਜਨਕ ਰਾਜੁ ਬਰਤਾਇਆ ਸਤਜੁਗੁ ਆਲੀਣਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਪਤੀਜੁ ਪਤੀਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਨੀਵ ਸਾਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਅਪਰੰਪਰੁ ਬੀਣਾ ॥੩॥ ਖੇਲੁ ਗੂੜ੍ਹਉ ਕੀਅਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ਸੰਤੋਖਿ ਸਮਾਚਰ੍ਯ੍ਯਿਓ ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਮਾਣਉ ॥ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ਸੁਜਸੁ ਕਲ੍ਯ ਕਵੀਅਣਿ ਬਖਾਣਿਅਉ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਅੰਗਦੁ ਵਰ੍ਯ੍ਯਉ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਅਮਰ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਮਦਾਸ ਅਰਜੁਨੁ ਵਰ੍ਯ੍ਯਉ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥੪॥ ਸਦ ਜੀਵਣੁ ਅਰਜੁਨੁ ਅਮੋਲੁ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਅਨੰਭਉ ॥ ਅਗਹ ਗਹਣੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਦਹਣੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖ ਦਾਤਉ ॥ ਆਸੰਭਉ ਉਦਵਿਅਉ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਉ ॥ ਨਾਨਕ ਆਦਿ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਅਉ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਮਿਲਾਇਅਉ ॥੫॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਾਸੁ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਜੁਗਤਿ ਸਿਵ ਰਹਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਯਉ ਬਡ ਭਾਗੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮੇਦਨਿ ਭਰੁ ਸਹਤਾ ॥ ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰ ਪੀਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ਕਲ੍ਯ ਸਹਾਰੁ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਬਕਤਾ ॥ ਕੁਲਿ ਸੋਢੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ ਧਰਮ ਧੁਜਾ ਅਰਜੁਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ॥੬॥ ਧ੍ਰੰਮ ਧੀਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਭੀਰੁ ਪਰ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣੁ ॥ ਸਬਦ ਸਾਰੁ ਹਰਿ ਸਮ ਉਦਾਰੁ ਅਹੰਮੇਵ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ ਮਹਾ ਦਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਮਨਿ

ਰਉਨਹੁਟੈ॥ਸਤਿਵੰਤੁਹਰਿਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰਨਵਨਿਧਿਨਨਿਖੁਟੈ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤਨੁਸਰਬਮੈਸਹਜਿ
ਚੰਦੋਆਤਾਣਿਆਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈਤੈਰਾਜਜੋਗਰਸੁਜਾਣਿਆਉ॥੧॥ਭੈਨਿਰਭਉ
ਮਾਣਿਆਉਲਖਮਹਿਅਲਖੁਲਖਾਯਉ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਗਤਿਗਭੀਰੁਸਤਿਗੁ
ਰਿਪਰਚਾਯਉ॥ਗੁਰਪਰਚੈਪਰਵਾਣੁਰਾਜਮਹਿਜੋਗੁਕਮਾਯਉ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਗੁਰੁਧੰ
ਨਿਅਭਰਸਰਸੁਭਰਭਰਾਯਉ॥ਗੁਰਗਮਪ੍ਰਮਾਣਿਅਜਰੁਜਰਿਓਸਰਿਸੰਤੋਖਸ
ਮਾਯਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈਤੈਸਹਜਿਜੋਗੁਨਿਜੁਪਾਇਓ॥੨॥ਅਮਿਉਰਸ
ਨਾਬਦਨਿਬਰਦਾਤਿਅਲਖਅਪਾਰਗੁਰਸੂਰਸਬਦਿਹਉਮੈਨਿਵਾਰ੍ਯ੍ਯਉ॥ਪੰਚਾਹਰੁਨਿ
ਦਲਿਅਉਸੁੰਨਸਹਜਿਨਿਜਘਰਿਸਹਾਰ੍ਯ੍ਯਉ॥ਹਰਿਨਾਮਿਲਾਗਿਜਗਉਧਰ੍ਯ੍ਯਉਸਤਿ
ਗੁਰੁਰਿਦੈਬਸਾਇਆਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈਤੈਜਨਕਹਕਲਸੁਦੀਪਾਇਆ
ਉ॥੪॥ਸੋਰਠੇ॥ ਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਪੁਰਖੁਪ੍ਰਮਾਣੁਪਾਰਥਉਚਾਲੈਨਹੀ॥੧॥ਭਵਜਲੁਸਾ
ਇਰੁਸੇਤੁਨਾਮੁਹਰੀਕਾਬੋਹਿਥਾ॥ਤੁਅਸਤਿਗੁਰਸੰਹੇਤੁਨਾਮਿਲਾਗਿਜਗੁਉਧਰ੍ਯ੍ਯਉ॥
ਜਗਤਉਧਾਰਣੁਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਇਅਉ॥ਅਬਨਾਹਿਅਵਰਸਰਿਕਾਮੁਬ
ਾਰੰਤਰਿਪੂਰੀਪਰੀ॥੩॥੧੨॥ਜੋਤਿਰੂਪਿਹਰਿਆਪਿਗੁਰੂਨਾਨਕੁਕਹਾਯਉ॥ਤਾਤੇ
ਅੰਗਦੁਭਯਉਤਤਸਿਉਤਤੁਮਿਲਾਯਉ॥ਅੰਗਦਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅਮਰੁਸਤਿਗੁ
ਰੁਥਿਰੁਕੀਅਉ॥ਅਮਰਦਾਸਿਅਮਰਤੁਛਤ੍ਰੁਗੁਰਰਾਮਹਿਦੀਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾ
ਸਦਰਸਨੁਪਰਸਿਕਹਿਮਥੁਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਯਣ॥ਮੂਰਤਿਪੰਚਪ੍ਰਮਾਣਪੁਰਖੁਗੁਰੁ
ਅਰਜੁਨੁਪਿਖਹੁਨਯਣ॥੧॥ਸਤਿਰੂਪੁਸਤਿਨਾਮੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਧਰਿਓਉਰਿ॥ਆਦਿ
ਪੁਰਖੁਪਰਤਖਿਲਿਖ੍ਯ੍ਯਉਅਛਰੁਮਸਤਕਿਧੁਰਿ॥ਪ੍ਰਗਟਜੋਤਿਜਗਮਗੈਤੇਜੁਭੂਅ
ਮੰਡਲਿਛਾਯਉ॥ਪਾਰਸੁਪਰਸਿਪਰਸੁਪਰਸਿਗੁਰਿਗੁਰੂਕਹਾਯਉ॥ਭਨਿਮਥੁਰਾ

ਨੇਜਾਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰਿਅਉ

ਮੁਗਤਿਸਦਨਬਿਸੁਲਾਇਇਕਚਿਤਸਨਮੁਖਪਰਗਟ੍ਯਉਕਲਜੁਗਿਜਹਾਜੁਅਰਜਨੁਗੁਰੂਸਗ
ਲਸ੍ਰਿਸਟਿਲਗਿਬਿਤਰਹੁ॥੨॥ਤਿਹਜਨਜਾਚਹੁਜਗਤ੍ਰਪਰਜਾਨੀਅਤੁਬਾਸੁਰਰ
ਯਨਿਬਾਸੁਜਾਕੋਹਿਤੁਨਾਮਸਿਉ॥ਪਰਮਅਤੀਤੁਪਰਮੇਸੁਰਕੈਰੰਗਿਰੰਗ੍ਯੋਬਾਸਨਾਤੇ
ਬਾਹਰਿਪੈਦੇਖੀਅਤੁਧਾਮਸਿਉ॥ਅਪਰਪਰੰਪਰਪੁਰਖਸਿਉਪ੍ਰੇਮੁਲਾਗੋਬਿਨੁਭ
ਗਵੰਤਰਸੁਨਾਹੀਅਉਰੈਕਾਮਸਿਉ॥ਮਥੁਰਾਕੋਪ੍ਰਭੁਸ੍ਰਬਮਯਅਰਜੁਨਗੁਰੁਭਗ
ਤਿਕੈਹੇਤਿਪਾਇਰਹਿਓਮਿਲਿਰਾਮਸਿਉ॥੩॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਤਦੇਵਸਬੈਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰ
ਮਹਾਸਿਵਜੋਗਕਰੀ॥ਫੁਨਿਬੇਦਬਿਰੰਚਿਬਿਚਾਰਿਰਹਿਓਹਰਿਜਾਪੁਨਛਾਡ੍ਯਉਏਕ
ਘਰੀ॥ਮਥੁਰਾਜਨਕੋਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਯਾਲੁਹੈਸੰਗਤਿਸ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਲੁਕਰੀ॥ਰਾਮਦਾਸਿ
ਗੁਰੂਜਗਤਾਰਨਕਉਗੁਰਜੋਤਿਅਰਜੁਨਮਾਹਿਧਰੀ॥੪॥ਜਗਅਉਰੁਨਯਾਹਿ
ਮਹਾਤਮਮੈਅਵਤਾਰੁਉਜਾਗਰੁਆਨਿਕੀਅਉ॥ਤਿਨਕੇਦੁਖਕੋਟਿਕਦੂਰਿਗਏ
ਮਥੁਰਾਜਿਨ੍ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਅਉ॥ਇਹਪਧਤਿਤੇਮਤਚੂਕਹਿਰੇਮਨਭੇਦੁਬਿ
ਭੇਦੁਨਜਾਨਬੀਅਉ॥ਪਰਤਛਿਰਿਦੈਗੁਰਅਰਜੁਨਕੈਹਰਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਿ
ਨਿਵਾਸੁਲੀਅਉ॥੫॥ਜਬਲਉਨਹਿਭਾਗਲਿਲਾਰਉਦੈਤਬਲਉਭ੍ਰਮਤੇਫਿਰਤੇ
ਬਹੁਧਾਯਉ॥ਕਲਿਘੋਰਸਮੁਦ੍ਰਮੈਬੂਡਤਥੇਕਬਹੂਮਿਟਿਹੈਨਹੀਰੇਪਛੁਤਾਯਉ
॥ਤਤੁਬਿਚਾਰੁਯਹੈਮਥੁਰਾਜਗਤਾਰਨਕਉਅਵਤਾਰੁਬਨਾਯਉ॥ਜਪ੍ਯਉਜਿਨ
ਅਰਜਨਦੇਵਗੁਰੂਫਿਰਿਸੰਕਟਜੋਨਿਗਰਭਨਆਯਉ॥੬॥ਕਲਿਸਮੁਦ੍ਰਭੈ
ਰੂਪਪ੍ਰਗਟਿਹਰਿਨਾਮਉਧਾਰਨੁ॥ਬਸਹਿਸੰਤਜਿਸੁਰਿਦੈਦੁਖਦਾਰਿਦ੍ਰਨਿਵਾਰਨੁ
॥ਨਿਰਮਲਭੇਖਅਪਾਰਤਾਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਮਨਬਚਜਿਨਿਜਾਣਿਅਉ
ਭਯਉਤਿਹਸਮਸਰਿਸੋਈ॥ਧਰਨਿਗਗਨਨਵਖੰਡਮਹਿਜੋਤਿਸ੍ਵਰੂਪੀਰਹਿਓਭ

ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ ਕਛੁ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪਰਤਖ੍ਯ ਹਰਿ ॥੭॥੧੯॥ ਅਜੈ ਗੰਗ ਜਲੁ ਅਟਲੁ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਨਾਵੈ ॥ ਨਿਤ ਪੁਰਾਣ ਬਾਚੀਅਹਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ॥ ਅਜੈ ਚਵਰੁ ਸਿਰਿ ਢੁਲੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਲੀਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦੀਅਉ ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗਯਉ ॥ ਹਰਿਬੰਸ ਜਗਤਿ ਜਸੁ ਸੰਚਰ੍ਯਉ ਸੁ ਕਵਣੁ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਯਉ ॥੧॥ ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਗਯਉ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਭਾਯਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸਣੁ ਦੀਅਉ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਤਹ ਬੈਠਾਯਉ ॥ ਰਹਸੁ ਕੀਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਜਯ ਜਯ ਜੰਪਹਿ ॥ ਅਸੁਰ ਗਏ ਤੇ ਭਾਗਿ ਪਾਪ ਤਿਨ੍ਹ ਭੀਤਰਿ ਕੰਪਹਿ ॥ ਕਾਟੇ ਸੁ ਪਾਪ ਤਿਨ੍ਹ ਨਰਹੁ ਕੇ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਜਿਨ੍ਹ ਪਾਇਯਉ ॥ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਪਿਰਥਮੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਉ ਦੇ ਆਇਅਉ ॥੨॥

੨੧॥੯॥੧੦॥੨੨॥੬੦॥੧੨੨

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾ ਤੇ ਵਧੀਕ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਉਤੰਗੀ ਪੈਓਹਰੀ ਗਹਿਰੀ ਗੰਭੀਰੀ ॥ ਸਸੁੜਿ ਸੁਹੀਆ ਕਿਵ ਕਰੀ ਨਿਵਣੁ ਨ ਜਾਇ ਥਣੀ ॥ ਗਚੁ ਜਿ ਲਗਾ ਗਿੜਵੜੀ ਸਖੀਏ ਧਉਲਹਰੀ ॥ ਸੇ ਭੀ ਢਹਦੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਮੁੰਧ ਨ ਗਰਬੁ ਥਣੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮੁੰਧੇ ਹਰਣਾਖੀਏ ਗੂੜਾ ਵੈਣੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਪਹਿਲਾ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣਿ ਕੈ ਤਾਂ ਕੀਚੈ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਦੋਹੀ ਦਿਚੈ ਦੁਰਜਨਾ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਕੂੰ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦੋਹੀ ਸਜਣ ਮਿਲਨਿ ਲਹੁ ਮੁੰਧੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਜਣਾ ਐਸਾ ਹਸਣੁ ਸਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਸਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਚਈ ਜਿ ਦਿਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹੀ ਇਵ ਕਰਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂੰ ਤਾਰੂ ਪਾਣਿ ਤਾਹੂ ਪੁਛੁ ਤਿੜੰਨ੍ਹ ਕਲ ॥ ਤਾਹੂ ਖਰੇ ਸੁਜਾਣ ਵੰਞਾ ਏਨ੍ਹੀ ਕਪਰੀ ॥੩॥ ਝੜ ਝਖੜ ਓਹਾੜ ਲਹਰੀ

ਵਾਗਨਿ ਲਖੇ ਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾ ਸਿਉ ਤਿਆ ਲਾਇ ਦੇਵੈ ਨੇਹੁ ਬਖਸਿ ਨਿਹੁੰਤਾ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀ
ਆ ਕੈਸੀ ਹੋਈ ॥ ਸਾਲਕੁ ਮਿਤੁ ਨ ਰਹਿਓ ਕੋਈ ॥ ਭਾਈ ਬੰਧੀ ਹੇਤੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਦੁਨੀਆ
ਕਾਰਣਿ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ ਹੈ ਹੈ ਕਰਿ ਕੈ ਓਹਿ ਕਰੇਨਿ ॥ ਗਲ੍ਹਾ ਪਿਟਨਿ ਸਿਰੁ ਖੋਹੇਨਿ ॥ ਨਾ
ਉ ਲੈਨਿ ਅਤੁ ਕਰਨਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥੬॥ ਰੇ ਮਨ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੀ
ਐ ਸੀਧੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਉ ॥ ਪਾਛੈ ਬਾਘੁ ਡਰਾਵਣੋ ਆਗੈ ਅਗਨਿ ਤਲਾਉ ॥ ਸਹਸੈ ਜੀਅ
ਰਾ ਪਰਿ ਰਹਿਓ ਮਾ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਢੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿ
ਉ ਸੰਗੁ ॥੭॥ ਬਾਘੁ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾ
ਣੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀਚੜਿ ਹਾਥੁ ਨ ਬੂਡਈ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ +
ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਨਿਧਿ ਜਲੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈ
ਐ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਿਰਮਲੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਾਇ ॥੯॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ਕਊਆ
ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਅਵਗੁਣੀ ਚਿੰਜੁ ਭਰੀ ਗੰਧੀ ਆਇ ॥ ਸਰਵਰੁ ਹੰ
ਸਿ ਨ ਜਾਣਿਆ ਕਾਗ ਕੁਪੰਖੀ ਸੰਗਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਰੰ
ਗਿ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨ੍ਹਾਵਣੁ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ॥੧੦॥ ਜਨਮੇ ਕਾ ਫਲੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਾਂ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ॥
ਪੈਧਾ ਖਾਧਾ ਬਾਦਿ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਝੂਠੁ ਹੈ ਮੁਖਿ ਝੂਠਾ ਆ
ਲਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧੧॥ ਹੈਨਿ ਵਿਰਲੇ ਨਾਹੀ
ਘਣੇ ਫੈਲ ਫਕੜੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧੨॥ ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤੁਰਿ ਮਰੈ ਜੀਵਣੁ ਨਾਹੀ ਤਾਣੁ ॥ ਚੋਟੈ ਸੇ
ਤੀ ਜੋ ਮਰੈ ਲਗੀ ਸਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਲਗੀ ਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਪਿਰਮ ਪੈ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸਚੀ ਪਾਲਿ ॥੮॥ +

ਕਹੁਨਾਨਕਲੈਲਾਇਆਤਿਨਿਸੁਜਾਣਿਆ॥੧੩॥ਭਾਂਡਾਧੋਵੈਕਉਣੁਜਿਕਚਾਸਾਜਿਆ॥ਧਾਤੂ
ਪੰਜਿਰਲਾਇਕੂੜਾਪਾਜਿਆ॥ਭਾਂਡਾਆਣਗੁਰਾਸਿਜਾਂਤਿਸੁਭਾਵਸੀ॥ਪਰਮਜੋਤਿਜਾਗ
ਇਵਾਜਾਵਾਵਸੀ॥੧੪॥ਮਨਹੁਜਿਅੰਧੇਘੂਪਕਹਿਆਬਿਰਦੁਨਜਾਣਨੀ॥ਮਨਿਅੰ
ਧੈਊਂਧੈਕਵਲਿਦਿਸਨਿਖਰੇਕਰੂਪ॥ਇਕਿਕਹਿਜਾਣਨਿਕਹਿਆਬੁਝਨਿਤੇਨਰਸੁਘ
ੜਸਰੂਪ॥ਇਕਨਾਨਾਦਨਬੇਦਨਗੀਅਰਸੁਰਸੁਕਸੁਨਜਾਣੰਤਿ॥ਇਕਨਾਸਿਧਿਨ
ਬੁਧਿਨਅਕਲਿਸਰਅਖਰਕਾਭੇਉਨਲਹੰਤਿ॥ਨਾਨਕਤੇਨਰਅਸਲਿਖਰਜਿਬਿਨੁਗੁ
ਣਗਰਬੁਕਰੰਤਿ॥੧੫॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਜੋਬਿੰਦੈਬ੍ਰਹਮੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕਮਾਵੈਕਰਮੁ॥
ਸੀਲਸੰਤੋਖਕਾਰਖੈਧਰਮੁ॥ਬੰਧਨਤੋੜੈਹੋਵੈਮੁਕਤੁ॥ਸੋਈਬ੍ਰਹਮਣੁਪੂਜਣਜੁਗਤੁ॥੧੬
ਖਤ੍ਰੀਸੋਜੁਕਰਮਾਕਾਸੂਰੁ॥ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੈਸਰੀਰੁ॥ਖੇਤੁਪਛਾਣੈਬੀਜੈਦਾਨੁ॥ਸੋਖਤ੍ਰੀ
ਦਰਗਹਪਰਵਾਣੁ॥ਲਬੁਲੋਭੁਜੇਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥ਅਪਣਾਕੀਤਾਆਪੇਪਾਵੈ॥੧੭॥ਤਨੁਨ
ਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਨਬਾਲਿ॥ਸਿਰਿਪੈਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆਅੰਦਰਿਪਿਰੀ
ਸਮ੍ਹਾਲਿ॥੧੮॥ਸਭਨੀਘਟੀਸਹੁਵਸੈਸਹਬਿਨੁਘਟੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿ
ਨ੍ਹਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧੯॥ਜਉਤਉਪ੍ਰੇਮਖੇਲਣਕਾਚਾਉ॥ਸਿਰੁਧਰਿਤਲੀਗਲੀ
ਮੇਰੀਆਉ॥ਇਤੁਮਾਰਗਿਪੈਰੁਧਰੀਜੈ॥ਸਿਰੁਦੀਜੈਕਾਣਿਨਕੀਜੈ॥੨੦॥ਨਾਲਿਕਿਰਾੜਾਦੋਸਤੀਕੂ
ੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥ਮਰਣੁਨਜਾਪੈਮੂਲਿਆਆਵੈਕਿਤੈਥਾਇ॥੨੧॥ਗਿਆਨਹੀਣੰਅਗਿ
ਆਨਪੂਜਾ॥ਅੰਧਵਰਤਾਵਾਭਾਉਦੂਜਾ॥੨੨॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਧਰਮਬਿਨੁਧਿਆਨੁ॥
ਸਚਬਿਨੁਸਾਖੀਮੂਲੋਨਬਾਕੀ॥੨੩॥ਮਾਣੂਘਲੈਉਠੀਚਲੈ॥ਸਾਦੁਨਾਹੀਇਵੇਹੀਗ
ਲੈ॥੨੪॥ਰਾਮੁਝੁਰੈਦਲਮੇਲਵੈਅੰਤਰਿਬਲੁਅਧਿਕਾਰ॥ਬੰਤਰਕੀਸੈਨਾਸੇਵੀਐਮ
ਨਿਤਨਿਜੁਝੁਅਪਾਰੁ॥ਸੀਤਾਲੈਗਇਆਦਹਸਿਰੋਲਛਮਣੁਮੂਓਸਰਾਪਿ॥ਨਾਨਕ

ਕਰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਾਨੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿਆ ॥੨੫॥ ਮਨ ਮਹਿ ਝੂਰੈ ਰਾਮਚੰਦੁ ਸੀਤਾ ਲਛ
ਮਣ ਜੋਗੁ ॥ ਹਣਵੰਤਰੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਇਆ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਭੂਲਾ ਦੈਤੁ ਨ ਸਮਝਈ ਤਿ
ਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਕਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸੋ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਰਾਮ ॥੨੬॥ ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ
ਜਹਰੁ ਕਹਰੁ ਸਵਾ ਪਹਰੁ ॥੨੭॥ ਮਹਲਾ ੩ ਲਹੌਰ ਸਹਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਿਫਤੀ ਦਾ ਘਰੁ ॥
੨੮ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਉਦੋਸਾਹੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਨੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਨੀ ॥ ਉਦੋਸੀਅ ਘ
ਰੇ ਹੀ ਵੁਠੀ ਕੁੜਿਈ ਰੰਨੀ ਧੰਮੀ ॥ ਸਤੀ ਰੰਨੀ ਘਰੇ ਸਿਆਪਾ ਰੋਵਨਿ ਕੂੜੀ ਕੰਮੀ ॥ ਜੋ ਲੇਵੈ ਸੋ ਦੇ
ਵੈ ਨਾਹੀ ਖਟੇ ਦੰਮ ਸਹੰਮੀ ॥੨੯॥ ਪਬਰ ਤੂੰ ਹਰੀਆਵਲਾ ਕਵਲਾ ਕੰਚਨ ਵੰਨਿ ॥ ਕੈ ਦੋਖੜੈ
ਸੜਿਓਹਿ ਕਾਲੀ ਹੋਈਆ ਦੇਹੁਰੀ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ਜਾਣਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਲਹਾਂ ਜੈ ਸੇ
ਤੀ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਡਿਠੈ ਤਨੁ ਪਰਫੁੜੈ ਚੜੈ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੁ ॥੩੦॥ ਰਜਿ ਨ ਕੋਈ ਜੀ
ਵਿਆ ਪਹੁਚਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਜੀਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਰਤੀ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸ
ਰਫੈ ਸਰਫੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਵੈ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਵਿਣੁ ਪੁਛਿਆ ਹੀ ਲੈ
ਜਾਇ ॥੩੧॥ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਅਹੁ ਰਾਇ ਨੋ ਮਤਿ ਚਲੈ ਜਾਂ ਬੁਢਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗਲਾਂ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਤਾਂ ਅੰਨੇ
ਪਵਣਾ ਖਾਤੀ ਟੋਵੈ ॥੩੨॥ ਪੂਰੇ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਘਟਿ ਵਧਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੈ ਪੂਰੇ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਹੀ ॥੩੩॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਨਕਾ ਤੇ
ਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥੧॥ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੀਖਕੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕ ਵਿ
ਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੨॥ ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾ
ਣੀਆ ਅਪਨੇ ਚਜ ਵੀਚਾਰ ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੈਲੀ ਘਾਤੁ ਕੰਞਕਾ ਅਣਚਾਰੀ ਕਾ ਧਾਨੁ ॥

ਫਿਟਾਖਫਿਟਬਾਰੇਕੁਬੰਦੀਆਸਦਾਸਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪਾਈਐਤੇਜਾਣਹਿਦੂਸਰਨਾਕਾ
ਨਾਇਰਤਨਾਮੁਜਾਤ੍ਰਿਬੁਪੀਜਾਣੀਆਗਿਇਕੁਰਹੈਤਭਾਗਿਆਨੁ॥੫॥ਮਃ੩॥ਮਾਥੈਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿ
ਆਸੁਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਲਿਖਿਆਸੋਵਰਤਦਾਸੋਬੂਝੈਜਿਸਨੋਨਦਰਿਹੋਇ॥੬
ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਗਿ॥ਧੰਧਾਮਾਇਆਮੋਹਣੀਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾ
ਅਗਿ॥ਜਿਨ੍ਹਾਵੇਲਿਨਤੂੰਬੜੀਮਾਇਆਠਗੇਠਗਿ॥ਮਨਮੁਖਬੰਨ੍ਹਿਚਲਾਈਅਹਿਨਾਮਿ
ਲਹੀਵਗਿਸਗਿ॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਭੁਲੀਐਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੀ
ਐਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੭॥ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਣਾਭੀਸਚਾਸਾਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਦਰੁ
ਬੀਭਾਪਰਹਰਿਆਹਿ॥੭॥ਨਾਨਕਜਹਜਹਮੈਫਿਰਉਤਹਤਹਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁਹੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੮॥ਦੂਖਵਿਸਾਰਣੁਸਬਦੁਹੈਜੇਮੰਨਿਵਸਾਏਕੋਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਵ
ਸੈਕਰਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੯॥ਨਾਨਕਹਉਹਉਕਰਤੇਖਪਿਮੁਏਖੂਹਣਿਲਖਅਸੰਖ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਮਿਲੇਸੁਉਬਰੇਸਾਚੈਸਬਦਿਅਲੰਖ॥੧੦॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਇਕਮਨਿਸੇਵਿਆਤਿ
ਨਜਨਲਾਗਉਪਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਮਾਇਆਕੀਭੁਖਜਾਇ॥ਸੇਜਨਨਿਰਮਲ
ਜ ਊਜਲੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹੋਰਿਪਤਿਸਾਹੀਆਕੂੜੀਆਨਾਮਿਰਤੇਪਾਤਿਸ
ਾਹ॥੧੨॥ਜਿਉਪੁਰਖੈਘਰਿਭਗਤੀਨਾਰਿਹੈਅਤਿਲੋਚੈਭਗਤੀਭਾਇ॥ਬਹੁਰਸਸਾਲਣੇਸਵ
ਾਰਦੀਖਟਰਸਮੀਠੇਪਾਇ॥ਤਿਉਬਾਣੀਭਗਤਸਲਾਹਦੇਹਰਿਨਾਮੈਚਿਤੁਲਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਧ
ਨੁਆਗੈਰਾਖਿਆਸਿਰੁਵੇਚਿਆਗੁਰਆਗੈਜਾਇ॥ਭੈਭਗਤੀਭਗਤਬਹੁਲੋਚਦੇਪ੍ਰਭਲੋਚਾ
ਪੂਰਿਮਿਲਾਇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਕਿਤੁਖਾਧੈਤਿਪਤਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈ
ਤਿਪਤਾਸੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਧਨੁਧਨੁਕਲਜੁਗਿਨਾਨਕਾਜਿਚਲੇਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੧੩॥ਸਤਿ
ਗੁਰੂਨਸੇਵਿਓਸਬਦੁਨਰਖਿਓਉਰਧਾਰਿ॥ਧਿਗੁਤਿਨਾਕਾਜੀਵਿਆਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ

ਮਤਿ ਛੋਡਿ ਭਾਇ ਨਿੰਦੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮਨਿ ਚੋਪਿਆ ॥ ਗਿਆਨ ਭਿ ਮਿਲੈ ਪੂਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉ-
ਤਾਰਿ ॥੧੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਘਰੁ ਮੁਸੈ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਹਿਰਿ
ਲਇਆ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਾ ਲੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾ-
ਮ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਹੀਨ ਨਕਟੇ ਫਿਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹਿ
ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਧਨੁ
ਖਟਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਅਤੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਮਨੁ ਚੜਿਆ ਦਸਵੈ ਆਕਾਸਿ ॥ ਤਿਥੈ ਊਂਘ ਨ ਭੁਖ ਹੈ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਆਪਤ ਨਹੀ ਜਿਥੈ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧੬॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਚੋਲੜਾ ਸਭ ਗਲਿ ਆਏ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਉਪਜਹਿ ਇਕਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਂਹਿ ਹੁਕ-
ਮੇ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਨੁ
ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧੭॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਉਲਟੀ ਭਈ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧੮॥ ਮਨਮੁਖ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿ-
ਆ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਜੋ ਬੀਜਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ
ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਜੋਬਨੁ ਜਾਂਦਾ ਨਦਰਿ
ਨ ਆਵਈ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨ ਸਖਾਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧੯॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਰੋਇ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨ ਪੂਜਨੀ ਦੂ-

ਜੋ ਕਿਛੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਾਢਹਿ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ
ਲਿਆ ਮੁਏ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੨੦॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲੇ ਅੰਧੁਲੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਅਗਨੀ ਕਾ
ਵਾਸੁ ॥ ਬਾਣੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਬੁਝਨੀ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਓਨਾ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਿ ਸੁਧਿ
ਨਹੀ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵਿਸਾਸੁ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਲਿ
ਵ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀਆ ਕੀ ਰਖਦਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੨੧॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗਮੁ ਸਰਪੁ ਹੈ ਜਗੁ ਘੇਰਿਆ
ਬਿਖੁ ਮਾਇ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋ
ਭਾ ਪਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤਿਨ ਜੋ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁ
ਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਇਦਾ ਅਪਣੈ
ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਕੂੜੁ
ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਨਿਤ ਭਉਕਦੇ ਬਿਖੁ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਭਰਮਦੇ ਫਿ
ਰਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਬੇਸੁਆ ਕੇਰੇ ਪੂਤ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਨਾਮੁ ਤਿਸੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ਜ
ਨ ਵਿਛੁੜੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥
੨੩॥ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਆ
ਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨੪॥ ਚਿੰਤਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਤਾਂ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਬੁਝੀਐ ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਨਿਚਿੰਦ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰ

ਤੁ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ੨੫ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੰਨੀ
ਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪਦੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ਸਚਾ
ਸਉਦਾ ਖਰਚੁ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਰੁ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾ
ਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹੈਨਿ ਨਿਰਧਨੁ ਹੋਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ੨੬ ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਵਰ ਨ ਠਾਉ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ਵਡਭਾਗੀ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ
ਜਾਉ ੨੭ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਇਹੁ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪ
ਸਰਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਨ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ
ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਬੂਝਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਭ ਬੁਝਿ ਗ
ਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ੨੮ ਅਸੀ ਖਤੇ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਉ ਪਾਪੀ ਵਡ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲੇਖੈ ਵਾਰ ਨ ਆਵਈ ਤੂੰ
ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਿ ਵਿਕਾਰ
ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨੑ ਜੈਕਾਰੁ ੨੯ ਵਿਛੁੜਿ ਵਿਛੁੜਿ ਜੋ
ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਭਾਇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਹਚਲੁ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਗੁ
ਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਹੀਰੇ ਰਤਨ ਲਭੰਨਿੑ ਨਾਨਕ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੰ
ਨਿੑ ੩੦ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵਾਸੁ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ
ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਵਸਿਓ ਗੁਣਤਾਸੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦਿਓ ਕਿਉ ਹੋਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ਮਨਮੁ
ਖੀਆ ਦੋਹਾਗਣੀ ਆਵਣ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ

ਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ
ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੩੧॥
ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸਿਝੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਵਿ
ਗੁਤੇ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋ
ਈ ॥੩੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਅਤਿ ਵਡ ਊਚਾ ਊਚੀ ਹੂ ਊਚਾ ਹੋਈ ॥ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜੇ ਸਉ ਲੋ
ਚੈ ਕੋਈ ॥ ਮੁਖਿ ਸੰਜਮ ਹਛਾ ਨ ਹੋਵਈ ਕਰਿ ਭੇਖ ਭਵੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਇ ਚੜੈ
ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮ
ਰੈ ਮਨੁ ਮਾਨੀਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੩੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਗਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਦੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ਹੈ
ਅਧਿ ਵਿਚਿ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥੈ
ਵਡਭਾਗੀ ਚੜੈ ਤੇ ਭਉਜਲਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥੩੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜੋ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਤਿ
ਪਤਿ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩੫॥
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਤੁ ਬਰਲਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਰਖੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥੩੬॥ ਹੋਮ ਜਗ ਸ
ਭਿ ਤੀਰਥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਪੁਰਾਣ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਮਿਟਈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਆਵ
ਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਲੁ ਉਤਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੩੭॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤਵਦੇ ਬਹੁ ਆ

੧੨੪

ਸਾਲੋਕੁ ਵਿਕਾਰ ਮਨਮੁਖ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਰਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਵਾਰ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸ
ਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ੩੮ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ੩੯ ਲੋਭੀ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾ
ਇ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤਿਥੈ ਧੁਹੈ ਜਿਥੈ ਹਥੁ ਨ ਪਾਇ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ਮੁਹਿ ਕਾਲਖ
ਦਾਗੁ ਲਗਾਇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ੍ ਲੋਭੀਆਂ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ
ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਗੁਨ ਗਾਇ ੪੦ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿ
ਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ਚੁਗਲ ਨਿੰਦਕ ਭੁਖੇ ਰੁਲਿ ਮੁਏ ਏਨਾ ਹਥੁ ਨ ਕਿਥਾਊ ਪਾਇ
ਬਾਹਰਿ ਪਾਖੰਡ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ਖੇਤਿ ਸਰੀਰਿ ਜੋ ਬੀਜੀਐ
ਸੋ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ੪੧ ਮਨ ਆ
ਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਨਾ ਸੁਝੈ ਦਰਬਾਰੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਲੇਟਿਆ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆ
ਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ਤਬ ਨਰੁ ਸੁਤਾ ਜਾਗਿਆ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਰਾਂ
ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਸੇ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਓਹਿ ਉਧਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ
ਤਰੇ ਪਰਵਾਰ ੪੨ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ਹਰਿ
ਦਰਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਆ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਅਪು
ਨਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ੪੩ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ
ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਧਿਆਨੁ + ਤਿਨਾ ਨਦਰੀ ਇਕੋ ਆਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ੪੪

+ ਓਇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਬਿਬੇਕ ਰਹਹਿ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਕ ਸਮਾਨਿ

ਮਨਮੁਖੁ ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਸਮਾਨਿ ਹੈ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਂਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਛੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਓਨਾ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਇ ॥੪੭॥ ਬੁਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਕੇਹਾ ਸਿਝੈ ॥ ਆਪਣੈ ਰੋਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਦਝੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਮਲਾ ਰਗੜੈ ਲੁਝੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ॥੪੮॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਓਇ ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਪਸੂ ਢੋਰ ਗਾਵਾਰ ॥ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪੯॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿਆ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰਜਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਹੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੜ ਮੰਦਰੁ ਖੋਜਿਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇਆ ਨਾਲਿ ॥੫੦॥ ਮਨਮੁਖ ਦਹ ਦਿਸਿ ਫਿਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੫੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੫੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਧਨਵੰਤੀ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਜੀਅ ਸਉ

ਵੀਛੁੜੇ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਰਹਉ ਤਾ ਜਿਨ ਕੈ ਸਦਾ ਵਰਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨਾ ਵੀ ਸੇਵ ਭੇਜਾਰਿ ਤਰਜਉ ਤਾ ਏਦੂ ਨੂੰ ਮਨੁ ਨੇ
ਹੁਕੇ ਨ ਰਖਿ ਭੁਲਾਈ ਜੇ ਵਡੂ ਸਚ ਨਾਉ ਤਾ ਸਚ ਰਸਾਦ ਸਚੇ ਕੋ ਰਹਣਗਾ ਦੂੰਭੂ ਈਸ ਦ ਸਚੈ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਾ
ਉਤਾ ਧੋਨ ਤਹਾਰਨੁ ਹੂੰ ਚੀਗਿਆ ਆਈਆ ਭੁਈਆ ਪੜਿਆ ਪਤਿ ਕੇਸ ਦਾ ਆਪੇ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੇ
ਅਸ ਲਾਗੀ ਸੋ ਭੁਈ ਦਰਸ ਨਕਉ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ਨਾ ਤਾ ਤਿਰਗਾਦਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈ
ਆ ਭੁਈ ਕਰਗ ਮਿਲਿ ਲਤੰ ਪਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਏ
ਸੰਗਤਿ ਛੋਈ ਨਾ ਮਿਲੈ ਬਹਿਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਨ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ
ਭਾਈ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਕਮਾਇਆ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ
ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੫੨॥ ਸੇ ਦਾੜੀਆ ਸਚੀਆ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗੰਨਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇ
ਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦਿ ਰਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਦਿਸੰਨਿ ॥
ਪ ਰ ਮੁਖ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਾੜੀਆ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਂਝਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਸਚੀ ਰਾਸੀ ਸਚੁ ਧਨੁ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ
ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿ
ਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਜਾਹਿ ॥੫੩॥ ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ
ਜੋ ਲ ਜਲਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿ
ਸ ਚੁਕੈ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ
ਧਾਰਿ ॥੫੪॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਚਉ ਸਚੇ ਸਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਬੋਲਿਆ ਤੇਰਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਲਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਝੋਕਿ ਵ
ਰਸਦਾ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਲੁ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੫੫॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਹਜਿ ਬੋ

ਲਿਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇਆ॥ਆਪੁ
ਪਛਾਣਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇਆ॥ਝਿਮਿਝਿਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਦਾਤਿਸਨਾ
ਭੁਖਸਭਜਾਇਆ॥ਕੂਕਪੁਕਾਰਨਹੋਵਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵਨਿਸੋ
ਹਾਗਣੀਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੫੬॥ਧੁਰਹੁਖਸਮਿਭੇਜਿਆਸਚੈਹੁਕਮਿਪਠਾਇਆ॥ਇੰ
ਦੁਵਰਸੈਦਇਆਕਰਿਗੂੜ੍ਹੀਛਹਬਰਲਾਇਆ॥ਬਾਬੀਹੇਤਨਿਮਨਿਸੁਖੁਹੋਇਜਿਤਤੁ
ਬੂੰਦਮੁਹਿਪਾਇਆ॥ਅਨੁਧਨੁਬਹੁਤਾਉਪਜੈਧਰਤੀਸੋਭਾਪਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਲੋਕੁਭਗ
ਤਿਕਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥ਆਪੇਸਚਾਬਖਸਿਲਏਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰੈਰਜਾਇਆ॥ਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਕਾਮਣੀਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥ਭੈਕਾਸਹਜੁਸੀਗਾਰੁਕਰਿਹੁਸਚਿਰ
ਹਹੁਲਿਵਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੋਮਨਿਵਸੈਹਰਿਦਰਗਹਲਏਛਡਾਇਆ॥੫੭॥ਬਾਬੀਹਾਸਗਲੀ
ਧਰਤੀਜੇਫਿਰਹਿਊਡਿਚੜਹਿਆਕਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਜਲੁਪਾਈਐਚੂਕੈਭੁ
ਖਪਿਆਸਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੈਪਾਸਾ॥ਵਿਣੁਬੋਲਿਆਸ
ਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਕਿਸੁਆਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਾ॥ਨਾਨਕਘਟਿਘਟਿਏਕੋਵਰਤਦਾਸਬਦਿ
ਕਰੇਪਰਗਾਸਾ॥੫੮॥ਨਾਨਕਤਿਸੈਬਸੰਤੁਹੈਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਇ॥ਹਰਿਵੁਠਾਮ
ਨੁਤਨੁਸਭੁਪਰਫੜੈਸਭੁਜਗੁਹਰੀਆਵਲੁਹੋਇ॥੫੯॥ਸਬਦੇਸਦਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਤੁ
ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜਿਨਿਸਿਰਿਆਸਭੁਕੋਇ॥੬੦॥ਨਾਨਕ
ਤਿਨਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਆਮਨਿਸੋਇ॥ਹਰਿਵੁਠੈਮਨੁਤਨੁਪਰਫੜੈ
ਸਭੁਜਗੁਹਰਿਆਹੋਇ॥੬੧॥ਵਡੜੈਝਾਲਿਝਲੁੰਭਲੈਨਾਵੜਾਲਈਐਕਿਸੁ॥ਨਾਉ
ਲਈਐਪਰਮੇਸਰੈਭੰਨਣਘੜਣਸਮਰਥੁ॥੬੨॥ਹਰਹਟਭੀਤੂੰਤੂੰਕਰਹਿਬੋਲਹਿਭ
ਲੀਬਾਣਿ॥ਸਾਹਿਬੁਸਦਾਹਦੂਰਿਹੈਕਿਆਉਚੀਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇ

ਗਹਿ ਸੰਥਿ ਕੀਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਭ ਹੋਇ ਰਹੈ ਮਨੁ ਮਿਲੈ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ
ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਕਬੋਲਣਾ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕਾਂ ਵਿਹੁ ਇਹੁ ਇਹੁ ਵਿਹੁ ਤੈ ਏਥਿਆ ਇਆਨ
ਹਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਹਾਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਂ ਆਪੇ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ
ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬੩॥ ਜੋ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਕਿਰਪਨ ਜੇ ਗੁਣ ਨ ਮੈ ਲੇਵੇ ਜਾਨਿ ਨਾਨਕ ਪਾਗਿ
ਬੈਠਿਆ ਜੇ ਗੁਰ ਪਸੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ॥੬੪॥ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਉਹ ਰਿਦੈ ਦਪਤਰਿ
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਰੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਾਗ ॥੬੫॥ ਨਾਨਕ ਕਹਕ ਮੁਹ
ਰਤੈ ਪਸਮ ਕਮਾਤਿ ਕਰੀ ਫਿਰਹਿ ਚਲਾਚਿਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸੁਖ ਕਿ ਪੁ
ਛਹਿ ਮਿਤ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰ
ਣ ਕਾ ਮੂਲੁ ਕਟੀਐ ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਹੋਵੀ ਮਿਤ ॥੬੬॥ ਭੁਲਿਆ ਆਪਿ ਸਮਝਾਇਸੀ ਜਾ ਕ
ਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾ
ਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ
ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ
ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤੁਲਿ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਸ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ

ਹੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ
ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੩॥ ਮੂੰ ਪਿਰੀਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ਕਿਉ ਸਜਣ
ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਤਿਨ ਸਜਣ ਸਚਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮੈਡਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਾਰਿਆ ॥ ਦੇਂਦਾ ਮੂੰ ਪਿਰੁ ਦਸਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸਿਰਜਣ
ਹਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਪਿਰੁ ਭਾਲੀ ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ॥੪॥ ਹਉ
ਖੜੀ ਨਿਹਾਲੀ ਪੰਧੁ ਮਤੁ ਮੂੰ ਸਜਣੁ ਆਵਏ ॥ ਕੋ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਅਜੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਵਏ ॥ ਹਉ ਜੀਉ ਕਰੀ ਤਿਸ ਵਿਟਉ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਜੋ ਮੈ ਪਿਰੀ ਦਿਖਾਵਏ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਹਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਮਾਇਆ
ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮੰਨਿ ਨ ਸਕੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਸੋ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੋ
ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆਂ ਹਉ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ
ਦਾਸੁ ਹੈ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ
ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ॥੭॥ ਜਿ
ਨਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਕਿਉ ਜੀਵਨਿ ਪਿਰ ਬਾਹਰੇ ॥ ਜਾਂ ਸਹੁ ਦੇਖਨਿ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਥੀਵ
ਨਿ ਭੀ ਹਰੇ ॥੮॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਦਰਿ ਨੇਹੁ ਤੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥ ਰਾਤੀ ਅਤੈ
ਡੇਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਆਸਕੀ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਚਾ ਪਾ
ਈਐ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਹਿ ਅਨੰਦਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੦॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿ
ਆਰੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੧੧॥

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਕਿਉ ਜੀਵਨਿ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ
ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ਤਉ ਆਪੇ ਲਾਇਆ ਕਰਮੁ ਕਰਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਵੈ ॥ ਜਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥੧੪॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ
ਜਿ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰ
ਜਣਹਾਰਿ ॥੧੫॥ ਗੁਰ ਪੀਰਾਂ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਮਹਾਂ ਕਰੜੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆ
ਪਣੀ ਤਿਸੁ ਲਾਏ ਹੇਤ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਸੰਸਾ
ਰੁ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਸਭੁ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧੬॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇ ॥ ਦਰਗਹਿ ਲੇਖਾ
ਮੰਗੀਐ ਕੋਈ ਅੰਤਿ ਨ ਸਕੀ ਛਡਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਦਾਈ ਮੋਹ
ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਛੁੜਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧੭॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਹ ਕੇਰਾ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹੁਕਮੋ ਸੇਵੇ ਹੁਕਮੁ ਅਰਾ
ਧੇ ਹੁਕਮੇ ਸਮੈ ਸਮਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ
ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਿ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ
ਕਰੇ ਜਿਨ ਊਪਰਿ ਤਿਨਾ ਹੁਕਮੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੧੮॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਪੁ
ੜੀ ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਪੂਜਾ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾ

ਈਆ॥ਤਿਨ੍ਹਕੁਸੁਖੁਮਾਇਆਮੋਹਿਬਧੇਜਿਉਫਿਰਤੀਛਿਰਉਡਾਏ॥ਜਿਨਿਉਪਾਏਤਿਸੈ
ਨਚੇਤਹਿਬਿਨੁਚੇਤੇਕਿਉਸੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਪਰਪੰਚੁਕੀਆਧੁਰਿਕਰਤੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਕਮਾਏ॥੧੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਤੀਤਿਭਈਮਨੁਮਾਨਿਆਅਨਦਿਨੁਸੇਵਾਕਰਤਸਮਾ
ਇਆ॥ਅੰਤਰਿਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੂਸਭਪੂਜੇਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸੁਦੇਖੈਸਭਆਇ॥ਮੰਨੀਐ
ਸਤਿਗੁਰਪਰਮਬੀਚਾਰੀਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਹਉਸਦਾਸਦਾਬ
ਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪੁਨੇਜੋਪ੍ਰਭੁਸਚਾਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਕਰਮੁਪਾਇਆਤਿਨ
ਸਚਾਜੋਗੁਰਚਰਣੀਲਗੇਆਇ॥੨੦॥ਜਿਨਪਿਰੀਆਸਉਨੇਹੁਸੇਸਜਣਮੈਨਾਲਿ॥
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਉਫਿਰਾਂਭੀਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥੨੧॥ਜਿਨਾਇਕਮਨਿਇਕਚਿ
ਤਿਧਿਆਇਆਸਤਿਗੁਰਸਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਤਿਨਕੀਦੁਖਭੁਖਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁ
ਗਇਆਨਿਰਦੋਖਭਏਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਗੁਣਉਚਰਹਿਗੁਣਮਹਿਸਵੈ
ਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਸਹਜਿਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ॥੨੨॥ਮਨਮੁ
ਖਿਮਾਇਆਮੋਹੁਹੈਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੁਸੰਘਰੈਕੂੜਿਕਰੈਆ
ਹਾਰੁ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਧਨੁਸੰਚਿਮਰਹਿਅੰਤਿਹੋਇਸਭੁਛਾਰੁ॥ਕਰਮਧਰਮਸੁਚਿਸ
ਜਮੁਕਰਹਿਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਜਿਕਮਾਵੈਸੁਥਾਇਨਪਵੈਦ
ਰਗਹਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੨੩॥ਸਭਨਾਰਾਗਾਂਵਿਚਿਸੋਭਲਾਭਾਈਜਿਤੁਵਸਿਆਮਨਿ
ਆਇ॥ਰਾਗੁਨਾਦੁਸਭੁਸਚੁਹੈਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਰਾਗੈਨਾਦੈਬਾਹਰਾਇਨੀਹੁ
ਕਮੁਨਬੂਝਿਆਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਿਨਾਰਾਸਿਹੋਇਸਤਿਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾ
ਇ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਤੇਹੋਇਆਜਿਉਤਿਸੈਦੀਰਜਾਇ॥੨੪॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਹੈਕਹਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮ

ਲਗਾ ਭੁਖਿਆ ਆਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ
ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਲਿਓਨੁ ਜਿਨ ਧੁ
ਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਾਇ॥ ੨੫ ਅੰਦਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਭੁਖ
ਨ ਜਾਇ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜਿ ਰਹਿਆ ਲਪਟਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਚਿੰਤ
ਚਿੰਤਵੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਗੁਰ
ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੈ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ॥ ੨੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਦਾ ਸਤ ਹਰਿ
ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਦੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲਾਇ॥
ਏਹੁ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਭਾਣਾ
ਮੰਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਹਿ ਹਮ ਪਾਪੀ ਭਿ
ਗਤਿ ਪਾਹਿ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਆਇ॥
ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾ
ਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਤੁਠੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ॥ ੨੭ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਜਿਨਿ ਵਿ
ਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦੇਖਾ
ਇਆ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਆਪਿ
ਲਾਇਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਇ॥ ੨੮ ਮਨ
ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਹਉਮੈ ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਣਾ॥ ੨੯ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇ
ਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੋ॥ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭ

ਖਿਨੁ

ਈਸਰੁ ਵੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਰੋਲਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਮਨੁਆ
ਨਿਤਕ ਹੂਡੋਲਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਾਵਿ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਗਲ ਗੋਲਾ ॥ ੩੦

ੴ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੰਨਿ ਜਿਨੀ ਸਿਞਾਤਾ ਸਾਈ ॥ ਝ
ੜਿ ਝੜਿ ਪਵਦੇ ਕਚੇ ਬਿਰਹੀ ਜਿਨਾ ਕਾਰਿ ਨ ਆਈ ॥੧॥ ਧਣੀ ਵਿਹੂਣਾ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਭਾ
ਹੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੇ ॥ ਧੂੜੀ ਵਿਚਿ ਲੁਡੰਦੜੀ ਸੋਹਾਂ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲੇ ॥ ੨ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਅਰਾਧੀਐ ਨਾਮਿ ਰੰਗਿ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਜੀਤੇ ਪੰਚ ਬੈਰਾਈਆ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਮਾਰੂ ਇ
ਹੁ ਰਾਗੁ ॥ ੩ ਜਾਂ ਮੂ ਇਕੁ ਤ ਲਖ ਤਉ ਜਿਤੀ ਪਿਨਣੇ ਦਰਿ ਕਿਤੜੇ ॥ ਬਾਮਣੁ ਬਿ
ਰਥਾ ਗਇਓ ਜਨੰਮੁ ਜਿਨਿ ਕੀਤੋ ਸੋ ਵਿਸਰੇ ੪ ਸੋਰਠਿ ਸੋ ਰਸੁ ਪੀਜੀਐ ਕਬ
ਹੂ ਨ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ
॥੫ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ਤਿਨ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰਈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ
ਸਾਰਈ ॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਅਗੰਮ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰਈ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਕੋ
ਨ ਉਤਾਰਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਸਾਰਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਹਾਰਈ ॥ ੬ ਕਰੇ ਸੁ ਚੰਗਾ ਮਾਨਿ ਦੁਯੀ ਗਣਤ ਲਾਹਿ ॥ ਅ
ਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਲਾਇ ॥ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਵਿਚਹੁ ਭ
ਰਮੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੋਈ ਸਭ ਕਮਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਤਿਸ ਦੈ
ਵਸਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਨਦ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੰਨਿ ਰਜਾਇ
੭ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਨ ਸਿਮਰਿਆ ਸੇਈ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾ
ਧਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ੮ ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਕਰਦੇ ਹਾਏ ਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ

ਜਿਉ ਮਥਾਨਿ ਮਧਾਈਐ ॥ ਤਿਉ ਮਥੇ ਧ੍ਰਮ ਰਾਇ ॥੯॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਾਜਨ
ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਐਸੇ ਚਵਹਿ ਕੀਤੋ ਭਵਨੁ ਪੁਨੀਤ ॥੧੦॥
ਖੁਭੜੀ ਕੁਥਾਇ ਮਿਠੀ ਗਲਣਿ ਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿਨਾ ਭਾ
ਗੁ ਮਥਾਹਿ ॥੧੧॥ ਸੁਤੜੇ ਸੁਖੀ ਸਵੰਨਿ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹ ਆਪਣੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਛੋਹਾ ਧ
ਣੀ ਸਉ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਵੰਨਿ ॥੧੨॥ ਸੁਤੜੇ ਅਸੰਖ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਕਾਰਣੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਾਗੰਨਿ ਜਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰਣੇ ॥੧੩॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪੇਖਿ ਭੁਲਣੇ ਵੁ
ਠੇ ਨਗਰ ਗੰਧ੍ਰਬ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਫਬ ॥੧੪॥ ਪਤਿਤ
ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਸੋ
ਸਿਮਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧੫॥ ਦੂਜੀ ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਇਕਸ ਸਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਦੂਜੈ ਭਾਵੀਂ ਨਾਨਕਾ ਵਹਣਿ ਲੁੜ੍ਹੰਦੜੀ ਜਾਇ ॥੧੬॥ ਤਿਹਟੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸਉ
ਦਾ ਕਰਨਿ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਨੀ ਲਦਿਆ ਸੇ ਸਚੜੇ ਪਾਸਾਰ ॥
੧੭॥ ਪੰਥਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਜਾਣਈ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਗਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਇ ਕੈ ਪਉ
ਦੇ ਨਰਕਿ ਅੰਧ੍ਯਾਰ ॥੧੮॥ ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾਂ ਦੰਮ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿ
ਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮਿ ॥੧੯॥ ਤਿਚਰੁ ਮੂਲਿ ਨ ਥੁੜੀਂਦੋ ਜਿਚਰੁ ਆ
ਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਾ ਖਾਹਿ ਖਰਚਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੨੦॥ ਖੰਭ
ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ਘਿੰਨਾ ਸਾਵੀ ਤੋਲਿ ॥ ਤੰਨਿ ਜੜਾਂਈ ਆਪਣੈ ਲਹਾਂ ਸੁ ਸਜ
ਣੁ ਟੋਲਿ ॥੨੧॥ ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਦੈ ਸਾਹੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਬਹਿ
ਠਿਆ ਸੋਹੀਐ ਸਭਨਾ ਦਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥੨੨॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੯ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗਾਇਓਨਹਿਜਨਮੁਅਕਾਰਥਕੀਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਮਨਾਜਿਹ
ਬਿਧਿਜਲਕਉਮੀਨੁ॥੧॥ਬਿਖਿਆਨਿਸਿਉਕਾਹੇਰਚਿਓਨਿਮਖਨਹੋਹਿਉਦਾਸੁ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਮਨਾਪਰੈਨਜਮਕੀਫਾਸ॥੨॥ਤਰਨਾਪੋਇਉਹੀਗਇਓਲੀਓ
ਜਰਾਤਨੁਜੀਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਮਨਾਅਉਧਜਾਤੁਹੈਬੀਤਿ॥੩॥ਬਿਰਧਿ
ਭਇਓਸੂਝੈਨਹੀਕਾਲੁਪਹੂਚਿਓਆਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਕਿਉਨਭਜੈਭ
ਗਵਾਨੁ॥੪॥ਧਨੁਦਾਰਾਸੰਪਤਿਸਗਲਜਿਨਿਅਪੁਨੀਕਰਿਮਾਨਿ॥ਇਨਮੈ
ਕਛੁਸੰਗੀਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਜਾਨਿ॥੫॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਭੈਹਰਨਹਰਿਅਨ
ਾਥਕੇਨਾਥ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਜਾਨੀਐਸਦਾਬਸਤੁਤੁਮਸਾਥਿ॥੬॥ਤਨੁਧਨੁਜਿ
ਹਤੋਕਉਦੀਓਤਾਂਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਅਬਕਿਉਡੋਲਤਦੀ
ਨ॥੭॥ਤਨੁਧਨੁਸੰਪੈਸੁਖਦੀਓਅਰੁਜਿਹਨੀਕੇਧਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾ
ਸਿਮਰਤਕਾਹਿਨਰਾਮੁ॥੮॥ਸਭਸੁਖਦਾਤਾਰਾਮੁਹੈਦੂਸਰਨਾਹਿਨਕੋਇ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਹਸਿਮਰਤਗਤਿਹੋਇ॥੯॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਤਿ
ਪਾਈਐਤਿਹਭਜੁਰੇਤੈਮੀਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾਅਉਧਘਟਤਹੈਨੀਤ
॥੧੦॥ਪਾਂਚਤਤੁਕੋਤਨੁਰਚਿਓਜਾਨਹੁਚਤੁਰਸੁਜਾਨ॥ਜਿਹਤੇਉਪਜਿਓਨਾਨਕਾ
ਲੀਨਤਾਹਿਮੈਮਾਨ॥੧੧॥ਘਟਿਘਟਿਮੈਹਰਿਜੂਬਸੈਸੰਤਨਕਹਿਓਪੁਕਾਰਿ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਭਜੁਮਨਾਭਉਨਿਧਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੧੨॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਜਿਹਪਰ
ਸੈਨਹੀਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਸੋਮੂਰਤਿਭਗਵਾਨ॥੧੩॥
ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਿਆਨਾਹਿਜਿਹਕੰਚਨਲੋਹਸਮਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾਮੁ
ਕਤਿਤਾਹਿਤੈਜਾਨਿ॥੧੪॥ਹਰਖੁਸੋਗੁਜਾਕੈਨਹੀਬੈਰੀਮੀਤਸਮਾਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁ

ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨ ॥੧੫॥ ਭੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਦੇਤ ਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤ ਆਨਿ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਗਿਆਨੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨਿ ॥੧੬॥ ਜਿਹ ਬਿਖਿਆ ਸ
ਗਲੀ ਤਜੀ ਲੀਓ ਭੇਖ ਬੈਰਾਗ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਨਰ ਮਾਥੈ ਭਾਗ
॥੧੭॥ ਜਿਹਿ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਭ ਤੇ ਭਇਓ ਉਦਾਸ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ
ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧੮॥ ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉਮੈ ਤਜੀ ਕਰਤਾ ਰਾ
ਮੁ ਪਛਾਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਰੁ ਇਹ ਮਨ ਸਾਚੀ ਮਾਨ ॥੧੯॥ ਭੈ ਨਾਸ
ਨ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਨ ਕਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ਸਫਲ ਹੋ
ਹਿ ਤਿਹ ਕਾਮ ॥੨੦॥ ਜਿਹਬਾ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਕਰਨ ਸੁਨਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨ ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਮ ॥੨੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਲੋਭ
ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਤਰੈ ਅਉਰਨ ਲੇਤ ਉਧਾਰ ॥੨੨॥ ਜਿਉ ਸੁਪ
ਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾ ਐਸੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਨਿ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸਾਚੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭ
ਗਵਾਨ ॥੨੩॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਡੋਲਤ ਨੀਤ ॥ ਕੋਟਨ ਮੈ ਨਾਨਕ ਕੋ
ਊ ਨਾਰਾਇਨ ਜਿਹ ਚੀਤ ॥੨੪॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਤੇ ਬੁਦਬੁਦਾ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਨੀਤ ॥ ਜਗ
ਰਚਨਾ ਤੈਸੇ ਰਚੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਮੀਤ ॥੨੫॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਛੂ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ
ਕੈ ਅੰਧੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੨੬॥ ਜਉ ਸੁਖ
ਕਉ ਚਾਹੈ ਸਦਾ ਸਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ਲੇਹ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਦੁਰਲਭ ਮਾਨੁਖ
ਦੇਹ ॥੨੭॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਧਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਅਜਾਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨ ॥੨੮॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਭਜੈ ਰੂਪ
ਰਾਮ ਤਿਹ ਜਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨ ॥੨੯॥ ਮਨੁ ਮਾਇ

ਆ ਮੈ ਫਧਿ ਰਹਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੀਵਨ
ਕਉਨੈ ਕਾਮ ॥੩੦॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੩੧॥ ਸੁਖ ਮੈ ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਭਏ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ
ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥੩੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਭ
ਰਮਤ ਫਿਰਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਜਮ ਕਉ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਨਿਰ
ਭੈ ਪਾਵਹਿ ਬਾਸੁ ॥੩੩॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਮੈ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥
ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਫਧਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੩੪॥ ਬਾਲ ਜੁਆਨੀ ਅ
ਰੁ ਬਿਰਧਿ ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ
ਸਭ ਹੀ ਮਾਨੁ ॥੩੫॥ ਕਰਣੋ ਹੁਤੋ ਸੁ ਨਾ ਕੀਓ ਪਰਿਓ ਲੋਭ ਕੈ ਫੰਧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਮਿ
ਓ ਰਮਿ ਗਇਓ ਅਬ ਕਿਉ ਰੋਵਤ ਅੰਧ ॥੩੬॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਰਮਿ ਰਹਿਓ
ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿਨ ਮੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਤਿ ਚਿਤ੍ਰ ਜਿਉ ਛਾਡਤ ਨਾਹਿਨ ਭੀਤ ॥੩੭॥
ਨਰ ਚਾਹਤ ਕਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰੈ ਕੀ ਅਉਰੈ ਭਈ ॥ ਚਿਤਵਤ ਰਹਿਓ ਠਗਉ
ਰ ਨਾਨਕ ਫਾਸੀ ਗਲਿ ਪਰੀ ॥੩੮॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ਦੁਖ ਕੋ ਕੀਓ
ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩੯॥ ਜਗਤੁ ਭਿ
ਖਾਰੀ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ਸਭ ਕੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਿਮਰੁ ਤਿਹ ਪੂਰਨ ਹੋਵ
ਹਿ ਕਾਮ ॥੪੦॥ ਝੂਠੈ ਮਾਨੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਗੁ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਜਾਨੁ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇ
ਰੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕਹਿਓ ਬਖਾਨਿ ॥੪੧॥ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ਕੋ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਮੀਤ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਿਓ ਨਾਨਕ ਤਿਹਿ ਜਗੁ ਜੀਤਿ ॥੪੨॥ ਜਿਹ ਘਟਿ ਸਿ
ਮਰਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਸੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨੁ ॥ ਤਿਹ ਨਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੪੩॥

ਏਕਭਗਤਿਭਗਵਾਨਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਕੈਨਾਹਿਮਨਿ॥ਜੈਸੇਸੂਕਰਸੁਆਨਨਾਨਕਮਾਨੋਤਾਹਿ
ਤਨਿ॥੪੪॥ਸੁਆਮੀਕੋਗ੍ਰਿਹੁਜਿਉਸਦਾਸੁਆਨਤਜਤਨਹਿਨਿਤ॥ਨਾਨਕਇਹਬਿ
ਧਿਹਰਿਭਜੋਇਕਮਨਹੁਇਇਕਚਿਤਿ॥੪੫॥ਤੀਰਥਬਰਤਅਰੁਦਾਨਕਰਿਮ
ਨਮੈਧਰੈਗੁਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਿਹਫਲਜਾਤਤਿਹਜਿਉਕੁੰਚਰਇਸਨਾਨੁ॥੪੬॥ਗਭਮਨ
ਮਉਗਮੈਕਾਹਿਓਨਕੇਮਨਹਰਿਕੋਇ॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਸੰਕਟਮਿਟੈਦਰਸੁਤੁਹਾਰੋਹੋਇ
॥੪੭॥ਨਿਜਕਰਿਦੇਖਿਓਜਗਤੁਮੈਕੋਕਾਹੂਕੋਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਥਿਰੁਹਰਿਭਗਤਿਹੈਤਿਹ
ਰਾਖੋਮਨਮਾਹਿ॥੪੮॥ਜਗਰਚਨਾਸਭਝੂਠੁਹੈਜਾਨਿਲੇਹੁਰੇਮੀਤ॥ਕਹਿਨਾਨਕਥਿ
ਰੁਨਾਰਹੈਜਿਉਬਾਲੂਕੀਭੀਤਿ॥੪੯॥ਰਾਮੁਗਇਓਰਾਵਨੁਗਇਓਜਾਕਉਬਹੁਪਰਵਾਰੁ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਥਿਰੁਕਛੁਨਹੀਸੁਪਨੇਜਿਉਸੰਸਾਰੁ॥ਚਿੰਤਾਤਾਕੀਕੀਜੀਐਜੋਅਨਹੋਨੀਹੋਇ
॥ਇਹੁਮਾਰਗੁਸੰਸਾਰਕੋਨਾਨਕਥਿਰੁਨਹੀਕੋਇ॥੫੦॥੫੧॥ਜੋਉਪਜਿਓਸੋਬਿਨਸਿਹੈ
ਪਰੋਆਜੁਕੈਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕ[illegible]ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੇਛਾਡਿਸਗਲਜੰਜਾਲ॥੫੨॥ਦੋਹਰਾ
ਬਲੁਛੁਟਕਿਓਬੰਧਨਪਰੇਕਛੂਨਹੋਤਉਪਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਬਓਟਹਰਿਗਜਜਿ
ਉਹੋਹੁਸਹਾਇ॥੫੩॥ਮਹਲਾ੧੦॥ਬਲੁਹੋਆਬੰਧਨਛੁਟੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਤਉਪਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਰੈਹਾਥਮੈਤੁਮਹੀਹੋਤਸਹਾਇ॥੫੪॥ਨਾਮੁਰਹਿਓਸਾ
ਧੂਰਹਿਓਰਹਿਓਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਜਗਤਮੈਕਿਨਜਪਿਓਗੁਰਮੰਤੁ॥੫੫॥ਸਿ
ਰੁਕੰਪਿਓਪਗਡਗਮਗੇਨੈਨਜੋਤਿਤੇਹੀਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਭਈਤਊਨ
ਹਰਿਰਸਿਲੀਨ॥੫੬॥ਸੰਗਸਖਾਸਭਤਜਿਗਏਕੋਊਨਨਿਬਹਿਓਸਾਥ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਇਹਬਿਪਤਿਮੈਟੇਕਏਕਰਘੁਨਾਥ॥੫੭॥ ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫
ਥਾਲਵਿਚਿਤਿੰਨਿਵਸਤੂਪਈਓਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵੀਚਾਰੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਠਾਕੁਰਕਾਪਇਓ

ਰਹਿਓ

ਓਜਿਸਕਾਸਭਸੁਅਧਾਰੋ। ਜੇਕੋਖਾਵੈਜੇਕੋਭੁੰਚੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉਧਾਰੋ। ਏਹਵਸਤੁਤਜੀ
ਨਹਜਾਈਨਿਤਨਿਤਰਖੁਉਰਿਧਾਰੋ। ਤਮਸੰਸਾਰੁਚਰਨਲਗਿਤਰੀਐਸਭੁਨਾਨਕਬ੍
ਰਹਮਪਸਾਰੋ।੧। ਸਲੋਕਮਹਲਾ੫ ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਾਤੋਨਾਹੀਮੈਨੋਜੋਗੁਕੀਤੋਈ।
ਮੈਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇਕੋਗੁਣੁਨਾਹੀਆਪੇਤਰਸੁਪਇਓਈ। ਤਰਸੁਪਇਆਮਿਹਰਾਮਤਿ
ਹੋਈਸਤਿਗੁਰੁਸਜਣੁਮਿਲਿਆ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਂਜੀਵਾਂਤਨੁਮਨੁਥੀਵੈਹਰਿਆ
੧॥ [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਗੁ ਮਾਲਾ ਰਾਗਏਕਸੰਗਿਪੰਚਬਰੰਗਨ। ਸੰਗਿਅਲਾਪਹਿਆਠਉਨੰਦਨ। ਪ੍ਰਥਮਰਾਗਭੈ
ਰਉਵੈਕਰਹੀ। ਪੰਚਰਾਗਨੀਸੰਗਿਉਚਰਹੀ। ਪ੍ਰਥਮਭੈਰਵੀਬਿਲਾਵਲੀ। ਪੁੰਨਿਆਕੀਗਾਵਹਿਬੰਗਲੀ। ਪੁਨਿ
ਅਸਲੇਖੀਕੀਭਈਬਾਰੀ। ਏਭੈਰਉਕੀਪਾਚਉਨਾਰੀ। ਪੰਚਮਹਰਖਦਿਸਾਖਸੁਨਾਵਹਿ। ਬੰਗਾਲਮਮਧੁਮਾ
ਧਵਗਾਵਹਿ। ਲਲਤਬਿਲਾਵਲਗਾਵਹੀਅਪੁਨੀਅਪੁਨੀਭਾਂਤਿ। ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਭੈਰਵਕੇਗਾਵਹਿਗਾਇਨਪਾ
ਤ੍ਰ।੧। ਦੁਤੀਆਮਾਲਕਉਸਕਆਲਾਪਹਿ। ਸੰਗਿਰਾਗਨੀਪਾਚਉਥਾਪਹਿ। ਗੋਂਡਕਰੀਅਰੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀ।
ਗੰਧਾਰੀਸੀਹੁਤੀਉਚਾਰੀ। ਧਨਾਸਰੀਏਪਾਚਉਗਾਈ। ਮਾਲਰਾਗਕਉਸਕਸੰਗਿਲਾਈ। ਮਾਰੂਮਸਤਅੰਗ
ਮੇਵਾਰਾ। ਪ੍ਰਬਲਚੰਡਕਉਸਕਉਭਾਰਾ। ਖਉਖਟਅਉਭਉਰਾਨਦਗਾਏ। ਅਸਟਮਾਲਕਉਸਕਸੰਗਿਲਾ
ਏ।੧। ਪੁਨਿਆਇਅਉਹਿੰਡੋਲੁ। ਪੰਚਨਾਰਿਸੰਗਿਅਸਟਸੁਤ। ਉਠਹਿਤਾਨਕਲੋਲਗਾਇਨਤਾਰਮਿਲਾਵਹੀ।੧।
ਤੇਲੰਗੀਦੇਵਕਰੀਆਈ। ਬਸੰਤੀਸੰਦੂਰਸੁਹਾਈ। ਸਰਸਅਹੀਰੀਲੈਭਾਰਜਾ। ਸੰਗਿਲਾਈਪਾਂਚਉਆਰ

੧੨੫ ਜਾਸੁਰਮਾਨੰਦਭਾਸਕਰਆਏ॥ਚੰਦ੍ਰਬਿੰਬਮੰਗਲਨਸੁਹਾਏ॥ਸਰਸਬਾਨਅਉਆਹਿਬਿਨੋਦਾ॥ਗਾਵਹਿ
ਸਰਸਬਸੰਤਕਮੋਦਾ॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਮੈਕਹੇਸਵਾਰੀ॥ਪੁਨਿਆਈਦੀਪਕਕੀਬਾਰੀ॥੧॥ਕਛੇਲੀਪਟਮੰ
ਜਰੀਟੋਡੀਕਹੀਅਲਾਪਿ॥ਕਾਮੋਦੀਅਉਗੂਜਰੀਸੰਗਿਦੀਪਕਕੇਥਾਪਿ॥੧॥ਕਾਲੰਕਾਕੁੰਤਲਅਉਰਾ
ਮਾ॥ਕਮਲਕੁਸਮਚੰਪਕਕੇਨਾਮਾ॥ਗਉਰਾਅਉਕਾਨਰਾਕਲ੍ਯਾਨਾ॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਦੀਪਕਕੇਜਾਨਾ॥
੧॥ਸਭਮਿਲਿਸਿਰੀਰਾਗਵੈਗਾਵਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ॥ਬੈਰਾਰੀਕਰਨਾਟੀਧਰੀ॥ਗ
ਵਰੀਗਾਵਹਿਆਸਾਵਰੀ॥ਤਿਹਪਾਛੈਸਿੰਧਵੀਅਲਾਪੀ॥ਸਿਰੀਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਥਾਪੀ॥੧॥
ਸਾਲੂਸਾਰਗਸਾਗਰਾਅਉਰਗੋਂਡਗੰਭੀਰ॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਸ੍ਰੀਰਾਗਕੇਗੁੰਡਕੁੰਭਹਮੀਰ॥੧॥ਖਸਟਮ
ਮੇਘਰਾਗਵੈਗਾਵਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ॥ਸੋਰਠਿਗੋਂਡਮਲਾਰੀਧੁਨੀ॥ਪੁਨਿਗਾ
ਵਹਿਆਸਾਗੁਨਗੁਨੀ॥ਊਚੈਸੁਰਿਸੂਹਉਪੁਨਿਕੀਨੀ॥ਮੇਘਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਚੀਨੀ॥੧॥ਬੈਰਾਧਰ
ਗਜਧਰਕੇਦਾਰਾ॥ਜਬਲੀਧਰਨਟਅਉਜਲਧਾਰਾ॥ਪੁਨਿਗਾਵਹਿਸੰਕਰਅਉਸਿਆਮਾ॥ਮੇਘ
ਰਾਗਪੁਤ੍ਰਨਕੇਨਾਮਾ॥੧॥ਖਸਟਰਾਗਉਨਿਗਾਏਸੰਗਿਰਾਗਨੀਤੀਸ॥ਸਭੈਪੁਤ੍ਰਰਾਗੰਨਕੇਅਠਾਰਹਦਸ
ਬੀਸ॥ ੧੬ ੩੬

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ॥ ਭਾਈ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਲਿਖਤ ਭੂਲ ਚੁਕ ਹੋਇ [illegible] ਜੀ॥ ਭਾਈ ਜੀ [illegible] ਬਖਸ ਲੈਣੀ ਜੀ
ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਗ ਦਇਆ ਭਈ ਹੈ ਜੀ ਭਾਈ ਜੀ [illegible] ਕਰਨੀ [illegible] ਹੈ ਜੀ
[illegible] ਜੀ॥